

EMANUEL FÂNTÂNEANU

INSCRIȚII
PE
COLUMNA
GIMNASTICII
ROMÂNEȘTI

Tracus Arte

EMANUEL FÂNTÂNEANU
INSCRIȚII PE COLUMNA GIMNASTICII ROMÂNEȘTI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FÂNTÂNEANU, EMANUEL
Inscripții pe columna gimnasticii românești / Emanuel Fântâneau.
- București : Tracus Arte, 2017
ISBN 978-606-664-800-4

796/799

www.tracusarte.ro
Editura Tracus Arte
București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1
© 2017 Tracus Arte

EMANUEL FÂNTÂNEANU

INSCRIȚII
PE
COLUMNA
GIMNASTICII
ROMÂNEȘTI

Tracus Arte

2017

PREFAȚĂ

„Să te cunoști, să te stăpânești, să te învingi, iată frumusețea eterna a sportului, aspirațiile adevăratului sportiv și condițiile succesului său”, spunea cândva Pierre de Coubertin.

Indiscutabil, cel care s-a aflat printre promotorii și susținătorii acestui sport, atunci când Flacăra Olimpică s-a reaprins la Olympia, după secole de cenușă, a intuit vizionar viitorul acestei discipline, care, acum, după mai bine de un veac de existență în “lumea nouă”, fiind unul dintre cele mai populare sporturi.

Gimnastica este, neîndoielnic, un fenomen aparte, cu conotații sociale dintre cele mai puternice, cu influențe pe multiple planuri, cu un rol esențial în societate, constituind, totodată, un extraordinar vehicol de imagine, un excelent prilej ce se poate oferi unei țări de a deveni mai cunoscută, mai implicată în viața internațională.

Pe aceste coordonate, încă dintru-nceput, s-a înscris și gimnastica românească, dispunând prin ani, secole chiar, de capacitatea necesară de a se afla constant la cele mai înalte standarde. Gimnastica a produs multe bucurii, emoții și satisfacții românilor, prin evoluțiile sportivilor săi pe diferite meridiane ale lumii, făcând ca Drapelul României să fluture pe cel mai înalt catarg al festivităților de premiere, fiindu-i recunoscută atât valoarea, cât și aportul determinant la dezvoltarea acestei “arte a sportului” pe plan mondial.

Au trecut clipe, zile, ani, decenii, cu imense satisfacții și lacrimi de durere, dar în tot acest răstimp gimnastica românească și-a clădit faima, făcând mereu față schimbărilor produse în societate, provocărilor deloc ușoare, argumentând faptul ca a construit o lume a calităților trainice.

Acest sport a ridicat o “columnă” unor valori umane complete, dezvoltând atât spiritul individual, cât și pe cel de echipă. Gimnastica a devenit un stil de viață bazat pe bucuria efortului, a valorii educative a bunului exemplu și pe respectul pentru principiile etice fundamentale universale. Ea reprezintă visul frumos al gloriei eterne, transformat în realitate de multe nume așezate frumos în panoplia victoriilor sportului românesc sub semnul succeselor naționale, olimpice, continentale sau mondiale, cei patru stâlpi ai “columnnei” gimnasticii românești.

Generații după generații, reprezentanții gimnasticii noastre s-au aflat mereu pe treapta de sus a podiumului de premiere, rămânând încrustate în timp numele unor sportivi și sportive precum Maria Pop Batiz, Berta Corobeanu, Stela Perim, Elena Leustean, Sonia Iovan, Emilia Liță, Elena Dobrovolschi, Elena Ceampelea, Alina Goreac, Anca Grigoras, Teodora Ungureanu, Dumitrita Turner, Emilia Eberle, Cristina Grigoras, Aurelia Dobre, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Lavinia Milosovici, Simona Amânar, Andrea Răducan, Oana Ban, Steliana Nistor, Silvia Stroescu, Monica Roșu, Cătălină Ponor, Larisa Iordache și, desigur, steaua între stele, Nadia Comăneci, cum nu-i putem uita, din această înșiruire, departe, foarte departe de a fi completă, și pe Andrei Kerekeș, Mihai Botez, Frederic Orendi, Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Dan Grecu, Kurt Sziller, Marius Gherman, Dan Burincă, Dan Potra, Marius Urzică, Flavius Koczi, Marian Drăgulescu, Ioan Suci, iar lista nu ar fi completă dacă nu ne-am gândi și la neintrecuții descoperitori

și șlefuitori de talente, fără al căror efort și pricepere nu s-ar fi atins asemenea performante.

Mereu în umbra performerilor s-au aflat talentul și valoarea antrenorilor și specialiștilor, în ceea ce ne privește această afirmație având putere de axiomă. Pe cine am putea aminti, dintr-o foarte lungă de specialiști de înaltă clasă, fără a omite pe cineva, fără a răni orgolii? O încercare grea, supusă greșelii, și, cu toate acestea îndrăznim a-i aminti, într-o enumerare aleatorie, pe Francisc Kocsis, Mircea Bădulescu, Costache Gheorghiu, Mircea Bibire, Maria Cosma, Adrian Goreac, Dan Grecu, Mircea Lisofschi, Leana Sima, Martha și Bella Karoly, Eliza Stoica, Mihai Brestian, Lucian Sandu, Nicolae Forminte, Maria Fumea, Adrian și Elena Boboc, Matei Stănei, Adrian Stan, Mariana Bitang și Octavian Bellu și... și...

România s-a afirmat prin talentul și valoarea sportivilor, a antrenorilor, dar și prin contribuția reprezentanților săi la construirea și funcționarea uriașului edificiu al organizațiilor sportive internaționale, de la generalul Petre Vasiliu Năsturel, primul reprezentant al gimnasticii românești în structurile internaționale, la regretații Maria Simionescu și Nicolae Vieru, de la Adrian Stoica la Mircea Apolzan, Maria Fumea sau Anca Grigoraș, ei și nu numai ei, cu implicare activă în structurile de conducere ale organizațiilor continentale și internaționale, în timp ce Federația a promovat idei și programe care au influențat decisiv mersul gimnasticii la nivel global.

Pentru această moștenire se cuvine să mulțumim cu plecăciune gimnasticii românești., ziditorilor săi veniți de demult, trăind și suferind în prezent pentru ceva fi mâine...

„Ființa umană are destinul apei care curge”, spunea filozoful francez Gaston Bachelard. Și sportul este un organism viu, cu destinul său, de când omul se știe pe Pământ și până în zilele noastre, iar gimnastica se circumscrie perfect în acest ansamblu.

Mai mult sau mai puțin, toți venim pe lume ca să ne spunem propria poveste, să ascultăm și să participăm la poveștile altora, pentru care ne bucurăm sau suferim, râdem sau plângem...

Gimnastica, și cea românească implicit, a venit pe lume fiind destinată să învingă, iar poveștile ei sunt fascinante...

Volumul cărui îi răsfoiți acum cea dintâi pagină – un volum care, prin modul de realizare, îmbină, am spune clasicul și modernul tipăriturilor – vine a pune una lângă alta imagini de ieri și de azi, pentru mâine.

Acum, aici, frânturi de istorie, frânturi din povești adevărate, pentru că este imposibil să cuprinzi universul, într-o carte fie ea și de 1500 de pagini.

Cu caracter de unicat în bibliografia gimnasticii românești, avem în față mai mult decât o enciclopedie, avem o carte care își îndeplinește pe deplin misiunea, pentru că așa cum afirma cândva celebrul filozof Denis Diderot, *“scopul unei enciclopedii este de a aduna cunoștințele... oamenilor lângă care trăim, și de a-l transmite oamenilor care vin după noi; pentru ca lucrările secolelor trecute să nu fie lucrări inutile pentru secolele care vor veni; pentru ca nepoții noștri, devenind mai instruiți, să devină totodată mai virtuoși și mai fericiți...”*

Acum, aici, *Inscripții pe columna gimnasticii românești...*

ADRIAN STOICA,
Președinte Federația Română de Gimnastica
Vicepreședinte de onoare FIG

URCÂND EVERESTUL GLORIEI

*„Gimnastica e – deci – sublimul sport
Al corpurilor noastre zburătoare
Eliberate din terestra stare...”*

Tudor George, poet

DE LA „GYMNOS”, MOȘTENIRE...

„Zeii au dat oamenilor două arte: muzica și gimnastica, pentru a-și educa energia și înțelepciunea sub semnul armoniei”

Platon – filozof

O MISIUNE SPECIALĂ...

„Ai o idee. Fă din această idee viața ta – gândește, visează, trăiește prin această idee. Permite creierului, mușchilor, nervilor, fiecărei părți a corpului să fie plin de această idee și lasă la o parte orice altceva. Aceasta este calea spre succes...”

Swami Vivekananda – filozof indian

DE LA „GYMNOS”, MOȘTENIRE...

*„Zei au dat oamenilor două arte: muzica și gimnastica,
pentru a-și educa energia și înțelepciunea sub semnul armoniei”*

Platon, filozof

Când? Unde? În ce timp sau timpuri? Cum?... Întrebări, încă și mai multe, la care un istoric al gimnasticii cu greu poate răspunde sau chiar decela adevărul și exactitatea datelor dintr-o istorie care se pierde în negura vremii și care însumează milioane și milioane de pagini în toate limbile știute și neștiute, de imagini și desene, deoarece, indiscutabil, semințele gimnasticii, așa cum o știm noi acum, au dat primele vlăstare cu mii de ani în urmă, cu infinite variabile pe mai tot mapamondul, iar firul istoriei este, poate, mai lung decât drumul de la Pământ la Lună!

Cu toate acestea...

Mai toți istoricii, atunci când se referă la perioada de început a gimnasticii, fac trimitere cu deosebire către grecii antici, având în vedere, probabil și faptul că terminologia a intrat în vocabular pe această filieră – cuvântul „gimnastică” a fost utilizat pentru prima oară în 721 î.Ch. la a XV-a Olimpiadă, atunci când acedemonienii și cretanii au fost admiși goi la concursuri –, dar și pe fondul unei cunoscute atenții pe care aceștia o acordau exercițiilor fizice.

Și, desigur, există mult adevăr, în această afirmație.

Dar, dacă am muta această „barieră” cu mult, mult timp înapoi, oare am greși?

Am îndrăzni să spunem că nu, dacă se acceptă ideea că, în fond, gimnastica (așa cum o cunoaștem) se află la baza tuturor mișcărilor corpului sau ale încercărilor sale de exprimare în diverse momente, că „a face gimnastică” a însemnat și înseamnă încă pentru un public foarte larg nimic altceva decât „a face exerciții fizice” sub supravegherea unui „prof de gym”, evident în contrapondere cu specialiștii, pentru care aceeași noțiune este egală cu spectacolul din arena competițională.

Dacă ne întoarcem spre paleolitic sau măcar cu vreo 30 000 de ani înapoi în grotă de la Addaura, peștera din Munții Pellegrino, nu departe de Palermo, vom vedea vechi desene reprezentând, probabil, dansatori executând exerciții acrobatice, dar care pot fi și o ilustrare a unor ritualuri, dar, cu siguranță, imaginile reprezentând salturi peste animale nu fac parte din această ultimă categorie.

Aceste „exerciții” pot fi ele considerate „semințele” gimnasticii?

Lentul progres al omenirii, care a trecut prin milenii de „civilizații”, a fost însoțit, mai vizibil sau nu, mai la suprafață sau uitat, denigrat, blamat, de exercițiul fizic, de gimnastică!

Trecând mai departe prin timp și timpuri, ajungem în Egipt, acolo unde există indicii care îi prezintă pe locuitorii pământului a fi la originea acestui sport, idee susținută în mare măsură de artefactele descoperite. Se pare – și este mai mult decât o supoziție – numeroase femei acrobat îi desfătau

pe faraoni și pe nobili cu ale lor spectacole, dacă judecăm după imaginile vechilor fresce de la Beni Hassan, multe dintre acestea fiind datate și autentificate ca fiind realizate cu 5000 î.Ch. Diverse texte egiptene descriu, de asemenea, aceste activități, vorbind despre capacitatea acrobaților de a face diferite mișcări și cascadorii. Multe dintre elementele moderne ale exercițiilor le regăsim sorgintea și în „programul” acrobaților egipteni – de la rostogoliri la diverse salturi înainte și înapoi, ori efectuate cu un partener – multe desene, prin poziția surprinsă a dansatoarelor, ne trimit la „solul mondial” al Ecaterinei Szabo sau Ginei Gogean (!), fără a mai aminti și de acele „piramide”, executate, mai apoi, în întreaga lume, sub diverse forme...

Aceste „exerciții” pot fi ele considerate „semințele” gimnasticii?

Să mai facem câțiva pași în timp.

Frescele provenind din Palatul Regelui Knossos, datate cu 1400 de ani î.Ch. și aflate în Muzeul Heraklion din Creta, aduc în prim-plan scene de tauromahie, argumentând existența unui cult al taurului, cu importante ceremonii religioase. Taurul nu a fost, însă, singurul animal, mari antilope fiind, de asemenea, aduse într-o „scenă”, care nu presupunea sacrificiul, ci jocul, salturi periculoase, după cum menționează și Carl Diem în a sa „Weltgeschichte des sport und der leibeserziehung” (Stuttgart, 1960). Această „artă” a săritului peste taur s-a dezvoltat în Creta Minoică și era practică atât de bărbați, cât și de femei: un atlet alerga spre un taur, îl apuca de coarne și efectua săritura, completată cu diferite mișcări în aer, cu aterizare pe partea dinapoi a animalului sau făcea salturi de pe o parte pe cealaltă. Evident că toate acestea solicitau forță, curaj, grație și stil, dar, chiar dacă nu cunoaștem prea multe cu adevărat, putem accepta și faptul că această versiune de „gimnastică precece” avea și o rată foarte mare de accidente și, chiar, mortalitate.

Pot fi ele considerate „semințele” gimnasticii?

Și, astfel, ajungem pe tărâmul democrației, al unei civilizații care a marcat dezvoltarea societății, a omenirii. Grecia.

În lucrarea sa „Istoria educației fizice și sportului” (2008), regretata prof. univ. dr. Flavia Rusu, fost Decan al Facultății de Educație Fizică a Universității „Babes-Bolyai”, nota: „Exercițiile fizice și deprinderile motrice care au alcătuit fondul educației fizice din Grecia antică au fost clasificate în trei mari categorii, după scopurile pe care le urmăreau și metodele pe care le foloseau: gimnastica propriu-zisă – al cărei scop era formarea omului prin exerciții care să-i dezvolte forța și îndemânarea; orchestrica – alcătuită din dansuri, pentru formarea unei ținute frumoase și educarea sensibilității prin muzică și dans; agonistica – prin jocurile și întrecerile care-i sunt caracteristice avea ca scop evidențierea calităților fizice și morale ale participanților, dar și întărirea voinței și a caracterului... Gimnastica grecească era alcătuită dintr-un număr nu foarte mare de exerciții, destul de simple ca tehnică de execuție și care nu necesitau aparate speciale...”

Rămânând în perimetrul preocupărilor noastre, o primă concluzie este aceea, conform și lui Raymond Barrull, în a său monumental volum „Les Etapes de la Gymnastique au sol et aux agres”, că grecii „posedau o cultură acrobatică foarte bogată”. Homer, în Iliada și Odiseea, vorbește despre „arta acrobaților”, cu ale lor două tipuri esențiale de manifestare (sărituri înainte și înapoi pe mâini – exerciții ce ne-ar putea duce cu gândul la unele elemente ale solului de azi – și ținerea echilibrului pe mâini, cu diverse mișcări ale picioarelor). În paralel s-a dezvoltat și un alt tip de acrobat, cel numit „petaurist”,

denumire derivată de la „petaurum”, deoarece utiliza o trambulină, cumva asemănătoare celei de la sărituri. El poate fi – de ce nu? – considerat ca strămoș al gimnastului de la bara fixă, ceea ce înseamnă că ne aflăm în fața primului aparat cunoscut. (!)

Cu timpul în această zonă a exercițiilor fizice, căreia i s-a acordat o tot mai mare importanță și un tot mai mare spațiu în cotidian, au ajuns să se distingă trei tipuri de gimnastică: primul – destinat a dezvolta și menține o bună condiție fizică; cel de-al doilea – inclus în antrenamentul soldaților, iar cel de-al treilea se afla în programul de educație al tinerilor.

Fiecare oraș grec dispunea de un „gymnasiu”, ceea ce însemna „locul unde te antrenezi nud”, primii „profesori de educație fizică” alcătuind un program de exerciții destinat sportivilor și cetățenilor obișnuiți, programe, care conțineau o serie de mișcări din gimnastică, și care erau considerate ca indispensabile în educația copiilor.

„Gimnaziul” a fost, la origine, un loc destinat exclusiv activităților fizice, dispunând de un spațiu amenajat cu pistă, perfect acoperită (xystes), permițând antrenamentele pe vreme nefavorabilă, de fiecare parte găsinde-se zone destinate săriturilor și aruncărilor cu sulița, precum și un parc cu măslini, pe unde circulau „oratorii” cu elevii lor. În apropiere era „palestra”, o clădire cu o mare curte interioară, acoperită cu nisip foarte fin, de aici putându-se ajunge în alte camere, cu diferite destinații. Întreg ansamblul permitea desfășurarea unei activități diverse în ceea ce privește pregătirea fizică și spirituală, activitate în cadrul căreia gimnastica ocupa un loc important. În această direcție, influența filozofului Platon (427 î.Hr. – 347 î.Hr.), care susținea că nu există trei forme ale gimnasticii (militară, medicală, sportivă), ci doar trei forme ale aceluiași mișcări, care au o singură sursă „Binele”, a fost majoră, grecii considerând că armonia dintre corp și spirit nu este posibilă fără practicarea exercițiilor fizice.

În perioada secolelor al V-lea și al IV-lea, fiecare cetate avea stadionul său și organiza în timpul verii diferite competiții, „antrenorii” ajungând la o bună cunoaștere a corpului uman și a nutriției, ceea ce a dus, implicit, la introducerea gimnasticii ca adjuvant medical. De altfel, definind medicina ca „o dietă, adică o știință a regimului alimentar și a gimnasticii sau eficacitatea exercițiilor”, celebrul Hippocrate (n. cca. 460 î. Hr. pe insula Cos din Arhipelagul Insulelor Sporade – m. cca. 370 î.Hr. în localitatea Larissa din Tessalia), cel mai vestit medic al Greciei antice, părintele medicinei universale, stabilea o strânsă legătură între gimnastică și medicină. Elaborând o doctrină educativă în timpul sec. al V-lea, în încercarea de a integra activitățile corporale, grecii s-au aflat în fața a trei modalități de exprimare și destinație a gimnasticii: militară, medicală și sportivă, mai mult sau mai puțin distincte.

„Bucurându-se de atenția unor spirite mari ale antichității, nu este de mirare că gimnastica a devenit una dintre componentele esențiale ale vieții cetățenești și a influențat considerabil viața politică, socială și militară a poporului grec. Pentru multe din cele mai strălucite genii și talente ale vieții spirituale grecești, participarea la Jocurile tradiționale, care se desfășurau în arenele și pe stadioanele Greciei, a fost un lucru normal. Dacă pe lângă participare ei reușeau să obțină și un premiu, acest fapt devenea un foarte serios motiv de mândrie. Pitagora, filozoful și matematicianul, a reușit obținerea unui titlu de campion la pugilat chiar la Jocurile organizate în Olympia. Platon a concurat la competiția de lupte din cadrul jocurilor Nemeice și

Istmice, Sofocle frecventa palestrele din Atena, iar poezii Euripide și Timocreon au obținut și ei premii sportive...”.

„Grecii n-au tăgăduit niciodată împrumuturile și influențele pe tărâmul educației fizice și al sportului provenite de la popoarele mai vechi și nici nu au pretins că ar fi fondat știința gimnasticii. Prin ei însă progresele înregistrate în Orientul antic pe acest tărâm au pătruns în Europa și s-au făcut cunoscute ca tehnici și metodici ale unor ramuri și probe sportive în sensul modern al termenilor. La acest popor, încă din timpurile homerice, s-a creat primordialitatea gimnasticii în fața utilitarului exercițiilor fizice și a practicilor tehnico-aplicative, educația fizică îndepărtându-se definitiv de finalitatea militară inițială pentru a se orienta spre sportul dezinteresat, spre competiții și performanțe” (Barrull, Raymond – Les etapes de la Gymnastique au sol et aux agres en France et dans le monde, Federation Française de Gymnastique, 1983)

Sau, dimpotrivă, respinsă, cum s-a întâmplat în societatea romană, punctul culminant fiind atins prin decizia Împăratului Theodosie I (379-395), cel care a suprimat Jocurile Olimpice, în 393, la cererea Episcopului de Milano, Ambrosie, din prejudecată religioasă (acesta era creștin, iar membrilor acestui cult le repugnau toate tradițiile legate de religiile păgâne), el ordonând și distrugerea clădirilor Olimpice.

Trecând prin Grecia Antică, nu se poate să ocolim Roma, acolo unde îi găsim pe acrobați făcând „podul” sau „stând pe mâini”, conform cu reprezentările statuetele de bronz sau lut datând din secolul IV î.Ch., figurine ce pot fi văzute la Muzeul Villa Giulia de la Roma sau la Muzeul Național de la Tarente, spre exemplu. Romanii dispuneau de programe de gimnastică destinate pregătirii soldaților pentru luptă și nu greșim afirmând că originea „calului” din gimnastică își află locul de baștină în antica Romă, cavalerii acelor timpuri învățând tehnica încălecatului și descălecatului utilizând cai de lemn, deoarece în acea vreme șeile cailor nu aveau scări.

„Primul val indo-european pătrunde în peninsula la începutul mileniului 2 î.Hr. În sec. X-IX î.Hr. își fac apariția etruscii, a căror civilizație atinge în sec. VII-VI î.Hr. maxima dezvoltare. Latinii, celălalt mare popor al peninsulei, au fondat Roma (conform legendei prin Romulus și Remus, în anul 753 î.Hr.). Influența Romei s-a extins, ea devenind în sec. al III-lea î.Hr. stăpâna întregii Italii. S-au pus, astfel, bazele celui mai vast și durabil imperiu al lumii antice, care a durat până în anul 476 d.Hr. când Romulus Augustus, a fost detronat de către căpetenia germanică Odoadru... Romanii nu au avut, ca grecii, un sistem de educație fizică întemeiat pe o concepție proprie bine precizată. Ei s-au mulțumit să împrumute de la greci programul de aplicare a exercițiilor fizice la nivelul tinerei generații. Contactul celor două popoare s-a stabilit prin relațiile de vecinătate dintre romani și etrusci cu coloniile grecești din Italia de sud și Sicilia. După cucerirea Greciei de către Romani, contactele au devenit și mai strânse. Cultura și civilizația greacă a influențat atât de puternic pe romani, încât se spune că, deși Roma a cucerit Grecia pe calea armelor, grecii i-au cucerit pe romani prin armele culturii și spiritului. Trebuie însă subliniat că, în momentul cuceririi romane, sec. I î.Hr., gimnastica grecească intrase deja în faza de decădere: exercițiile ușoare erau trecute pe planul secund, locul lor era luat de pancrațiu, lupte, pugilat, profesionismul se afla în plină ascensiune. Astfel, modele care i-au inspirat pe romani nu mai reprezentau acel ideal armonic care a caracterizat educația fizică grecească în cea mai bună perioadă a ei. Între modele grecești și cea ce au dezvoltat romanii în planul educației generale și fizice, dar mai ales în

privața instituțiilor specifice activităților sportive, au existat deosebiri mari. Aceste deosebiri au fost nu atât de formă, cât mai ales de esență. Romanii au imitat felul de viață grecesc, arta, conduita. Dar structura psihică a romanilor era mult diferită de cea a popoarelor grecești. Romanii erau oameni practici, iar forța lor militară foarte puternică le-a permis cucerirea unor noi și întinse teritorii, pe care cu capacitatea lor organizatorică, le-au stăpânit timp de multe secole. Ei au adoptat instituțiile grecești, dar le-au schimbat esența spirituală, transformându-le în conformitate cu propriile lor cerințe și structuri spirituale. Armonia și estetismul grecesc erau străine romanilor. Pentru ei era valoros doar ceea ce era folosit pentru viață. Iar Roma avea nevoie de oameni sănătoși, robuști care să poată deveni soldați puternici. Din acest motiv criteriul care stătea la baza educației fizice specifice Romei antice era dezvoltarea capacității de luptă a indivizilor. La Romani, educația nu era organizată de stat, ci era o problemă a familiei..."

Istoria omenirii curge implacabil. În istoria europeană, Evul Mediu (epoca mijlocie) a fost perioada dintre Antichitate și Epoca modernă.

În Evul Mediu, gimnastica, așa cum venea din trecut din punct de vedere conceptual și fizic, a străbătut o perioadă de involuție profundă, ca urmare a faptului că Biserica nu vedea cu ochi buni exercițiile acrobatice, considerându-le manifestări divolești, motiv pentru care a interzis toate formele de manifestare corporală, omenirea traversând o lungă perioadă în care celebrarea corpului uman, conform filozofiei de sorginte greacă cu deosebire, fiind considerată, la un moment dat, o veritabilă erezie, amplificată cu deosebire în Evul Mediu religios extrem, făcându-se loc unor „sporturi” militare, care se prezentau, mai ales, sub formă de confruntare, cel mai adesea sânguină și periculoasă.

A trebuit ca societatea să ajungă în perioada Renașterii pentru a asista la o eliberare a corpului, prin acei saltimbanici, care au introdus inelele, jongleriile, în cadrul unor apreciate spectacole prin târgurile orașelor.

Odată cu Renașterea, atitudinea față de exercițiile fizice se schimbă, făcându-și, totodată, intrarea în scenă a altor, să le numim, discipline, în prim-plan cu scrima, mai ales sub influența italienilor, anumite cercuri ale societății traversând o epocă a duelurilor. Jocurile brutale ale Evului Mediu au fost, rând pe rând, înlocuite de altele care necesită mobilitate, capacitate de observație a adversarului, inteligență, numeroasele scrieri fiind mărturie asupra interesului suscitată de activitățile fizice.

Prin piețele și târgurile vremii prezența unor trupe de dansatori, acrobați sau jongleri, având în program salturi acrobatice, devenise o obișnuință. Această formă de activitate a fost descrisă pentru prima oară de Archangelo Tuccaro, fost jongleur la curtea Regelui Charles IX, și supranumit „Săltărețul Regelui”, care a realizat primul tratat de acrobație, intitulat „*Trei Dialoguri despre exercițiul de sărituri și răsuciri în aer*”. O lucrare redactată într-o primă versiune la 1585 și apărută în 1599 (dedicată Regelui Henric IV), decalajul de aproape un deceniu și jumătate fiind explicat prin faptul că, la revenirea acasă, la Paris, după „Ziua Baricadelor” (12 mai 1588), conform propriei mărturii, o serie de pagini ale cărții fuseseră pierdute, motiv pentru care a fost nevoit să le rescrie. Cartea nu este numai una tehnică, ea înscriindu-se într-un context mai larg al noilor atitudini față de valorile și tradițiile trecutului, manifeste în Renaștere. Cum nu este un joc al hazardului nici apariția, în 1567, cărții doctorului Hieronymus Mercurialis (Ghirolamo / Geronimo Mercuriale, 30

septembrie 1530 – 13 noiembrie 1606) intitulată „De arte gymnastica”, considerată a fi prima carte de medicină sportivă.

Asistăm în această perioadă la reabilitarea exercițiilor fizice și ca urmare a implicării unori autori celebri, de la Rabelais (c. 1494 – 9 aprilie 1553) – un practicant al exercițiilor la bară fixă -, cu al său „Gargantua și Pantagruel” din 1532, la Michel Eyquem Lord de Montaigne (28 februarie 1533 – 13 septembrie 1592) cu „Eseurile” din 1580, de la Jean-Jacques Rousseau (28 iunie 1712 – 2 iulie 1778), cu „Émile ou De l'éducation”, din 1762, până la pedagogul elvețian Pestalozzi (12 ianuarie 1746 – 17 februarie 1827), cu toții insistând asupra rolului educativ al gimnasticii, contribuția acesteia la echilibrul general, la armonia corpului și spiritului.

Făcând mari pași înainte, vom nota faptul că apariția sporturilor moderne în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea este direct și puternic legată de revoluția socială care a avut loc în Anglia, unde constituirea unor guverne democratice și dezvoltarea civilizației industriale a avut o puternică influență. Atitudinea englezilor din acea epocă de a conecta noțiunea de sport la aceea de record, viteză și măsură a determinat punerea accentului pe anume discipline, care necesitau o pregătire fizică.

Tehnicile apropiate de cele recente ale gimnasticii au fost puse la punct, însă, în Germania, în cursul celei de a doua jumătăți a secolului al XVIII-a, primul profesor de „*gimnastică modernă*” fiind Johann Simon, pe care îl regăsim, în 1776, predând la Școala lui Johann Bernhard Basedow de la Dessau, cel care a introdus exercițiile fizice împreună cu alte forme de instruire, tip de acțiuni care au contituit primii germeni ai modernizării gimnasticii.

Ar trebui să ajungem, însă, în secolul al XIX-lea pentru a consemna că acest sport începe să cunoască o importantă dezvoltare – sunt deschise numeroase școli în aer liber, frecventate cu precădere de bărbați în căutarea unor „mușchi” cu care să-și impresioneze admiratoarele -, ceea ce a condus la apariția și confruntarea a două stiluri: suedez – cu exerciții libere în ansamblu și german – cu aparate, dar și a ideii că gimnastica este un „paznic” al disciplinei în armată (urme ale acestei atitudini militarești fiind prezente și astăzi, dacă luăm ca exemplu intrarea sportivilor în sala de concurs sau salutul adresat arbitrilor).

Oricum, la începutul secolului XIX gimnastica sportivă nu exista încă în accepțiunea de azi, înainte de toate pentru că ideea de sport nu se conturase, iar aparatele deja existente (cal, paralele, bară) nu se încadrau „într-un ansamblu coerent și original”, ele fiind utilizate doar pentru „*formarea fizică a individului, la fel ca alergarea, săritura cu prăjina sau înotul*”, conform și lui Raymond Barrull.

Pentru ca acest „nou sport” să se dezvolte și să se amplifice în toată Europa, pentru a ajunge pretutindeni în lume, era nevoie de aparate noi pe lângă cele existente.

Și aceasta s-a întâmplat grație, cu deosebire, celui ce este numit „părintele gimnasticii”, germanul Friedrich Ludwig Jahn (1778 – 1852). El a preluat, dar dându-le alt sens și altă dezvoltare, ideile și conceptele lui Johann Bernhard Basedow (11 septembrie 1724 – 25 iulie 1790) – profesor, reformator educațional, scriitor, fondatorul „Philanthropinum” -, sau ale lui Johann Christoph Friedrich Guts Muths (numit și Guts Muth / Gutsmuths, 9 august 1759 – 21 mai 1839) – cunoscut pentru rolul său în dezvoltarea educației fizice, supranumit „*bunicul gimnasticii*” (conform lui John Goodbody în „The Illustrated History of

Gymnastics", London, Stanley Paul & Co., 1982), fiind cel care a introdus principiile de bază ale gimnasticii artistice, autor al „Gymnastik für die Jugend” (1793), autor și a opt grupuri de exerciții, dintre care două pe aparate.

*

Să facem o scurtă paranteză, insistând asupra lui Friedrich Ludwig Jahn.

Domeniul de la „Hasenheide”, din Germania, se întinde pe o suprafață de 125 de acri. Acolo și-a deschis, în 1811, Frederich Jahn prima sa școală publică de gimnastică. Cu aceasta se poate afirma, fără tăgadă, gimnastica germană a luat ființă. Dar aspectul sportiv nu a fost pentru Jahn singurul scop. El urmărea mai degrabă o misiune patriotică. Dorind să facă din tineretul german unul pregătit fizic pentru serviciul militar în lupta de eliberare împotriva Franței, care ocupase porțiuni mari din Germania, a găsit numeroși adepți în rândul studențimii pentru ideile sale politice. În 1816 a publicat cartea sa principală – „Deutsche Turnkunst” -, un ghid despre modalitatea de a crea un centru sportiv și practicarea sportului. Programa pregătirii fizice, alături de aruncări, sărituri, lupte, scrimă și înot, includea și exerciții pe aparate de gimnastică. Bara orizontală, paralelele, calul, toate au fost perfecționate de Frederich Jahn. De notat că membrii grupării sale participau și la diverse festivaluri, la excursii tematice pentru a cunoaște Germania, agrementându-și drumețiile cu cântece patriotice și citind cărți cu caracter patriotic.

Ideea gimnasticii s-a răspândit în întreaga Germanie, astfel că, în 1819, existau deja 150 de asociații de gimnastică având aproape 12 000 de membri.

Forțele politice care au câștigat influență după înfrângerea lui Napoleon, în 1815, au considerat activitățile acestei mișcări de gimnastică național-liberale ca o amenințare pentru stat. Arderea cărților de către studenți la Festivalul de la Wartburg, din 1817, și uciderea consulului rus de către studentul și gimnastul Karl Ludwig Sand, în 1819, i-a oferit regelui Frederick Wilhelm II al Prusiei un alibi perfect pentru a interzice gimnastica.

Drept urmare, mai mulți gimnaști din cercul lui Jahn au fost arestați, el însuși fiind închis timp de șase ani. Pentru restul vieții a rămas sub supravegherea poliției și i s-a interzis să trăiască în orice oraș universitar.

Între 1820 și 1842, gimnastica a fost prohibită în Prusia, fiind perioada „Turnsperre”. După ridicarea interdicției, în 1842, Jahn este reabilitat, iar gimnastica marchează o linie ascendentă, o renaștere, astfel că, până la sfârșitul anului 1847, numărul membrilor din diverse asociații a crescut la aproximativ 90 000. În 1852, epuizat și dezamăgit, Jahn moare, dar lasă o imensă moștenire, ștabela fiind preluată, printre alții, de Karl Wassmandorf (1821 – 1906), Karl Euler (1809 – 1889) – a contribuit la promovarea gimnasticii în Olanda și Belgia -, Moritz Kloss (1818 – 1881) – pionier al gimnasticii feminine și autor al „Die weibliche turnkuns en 1875” -, J.C. Lion (1829 – 1901) – fervent apărător al gimnasticii pe aparate contra gimnasticii suedeze, reprezentată de H. Rothstein -, ș.a.

Continuată de urmașii lui Frederich Jahn, gimnastica se întărește în anii ce vor urma...

*

Așadar, la începutul secolului al XIX-lea, în 1811, la Berlin, Friedrich Ludwig Jahn pune bazele Societății Germane de Gimnastică, realizând o serie de exerciții, utilizând aparate fixe (cal de lemn, bârnă, bară fixă, paralele), pentru a se permite dezvoltarea forței fizice și autodisciplinei. Această

metodă câștigă teren și în țările vecine – Elveția, Franța, Belgia, Cehoslovacia –, demonstrații de gimnastică fiind organizate cu prilejul unor sărbători populare, cea dintâi având loc în Elveția, în 1844.

Un rol important în dezvoltarea gimnasticii în Elveția și Franța, supus însă contestării, l-a jucat Phokion Heinrich Clias (1782 – 1854), originar din Boston (SUA), dar devenit maestru de gimnastică la Berna în 1813, publicând, în 1816, „Anfangsgrunde der Gymnastik oder Turnkunst”, lucrare care, pentru Genst, este o „retraducere a cărții lui Guts Muths pe care plagiatori francezi au publicat-o la Paris, în 1803”, cu referire la „Gymnastique pour la jeunesse” a lui Amar Durivier și Jauffret.

Heinrich Clias este cel care a fondat, la Berna, în 1816, prima Societate de gimnastică în Elveția, tinerii fiind atrași de gimnastica germană. Dezvoltarea acesteia a urmat o pantă ascendentă, astfel că numărul de Societăți (cluburi) a crescut permanent, făcându-și, totodată, loc printre studenții din Zurich și ideea realizării unei Uniuni, „la debutul lui 1932, aceștia sugerând crearea unei societăți federale de gimnastică” (J. Dustour, Notice historique sur la section de Geneve de la Societe Federale), ceea ce avea să se și întâmple la 23 aprilie 1832. Societatea avea să organizeze Serbările federale, care au condus la nașterea gimnasticii „artistice” în anii 1860. (“În paginile unei broșuri, purtând semnătura bunilor noștri prieteni gimnaști elvețieni Trosch și Balsiger și tradusă de Streit, am citit că prin 1862, într-o carte a lui J. Caduff, maestru de gimnastică la Covie, a fost menționat termenul de artistică” – J. Latte în „La gymnastique”). Prin urmare, lunga tradiție a gimnasticii elvețiene și interesul manifestat față de aceasta a condus, mult timp, la plasarea „Țării Cantoanelor” printre marile forțe. Cum, nu putem, omite faptul că, evident mai târziu, Elveția, urmând atitudinea Germaniei, a făcut opinie separată față de crearea Federației Europene, în 1881, ea afiliindu-se forului mondial abia în 1923, pentru a participa la abia în 1924 la Jocurile Olimpice și în 1934 la Campionatele Mondiale...

Patrie a sportului, Marea Britanie a adoptat gimnastica destul de greu, chiar dacă a fost introdusă destul de devreme, prin Phokion Heinrich Clias, care s-a aflat în Anglia în perioada 1822 – 1840. Acesta a avut însă o influență relativ scăzută, meritul principal în dezvoltarea acestui sport revenindu-i, abia prin 1861, scoțianului Archibald Mac Laren (1820 – 1884), care, după o vizită în Franța și Germania, a început să propage gimnastica la nivelul armatei. În 1849, când a avut loc prima competiție sportivă în Anglia, Archibald Mac Laren a condus echipa Academiei Militare Woolwich, pentru ca, în 1858, să deschidă o sală foarte bine echipată la Universitatea din Oxford, doi ani mai târziu regăsindu-l antrenând 12 sergenți pentru a implementa sistemul său în armata britanică. Când guvernul a decis să reorganizeze sistemul de pregătire fizică al militarilor, Mac Laren a primit această responsabilitate, ideile sale regăsindu-se în cartea „Sistemul militar ale exercițiilor de gimnastică”, pentru ca în „Sistemul de educație fizică” (publicată în 1867, apoi în 1885 și în 1895, de către fiul său), să susțină ideea că un sistem de educație fizică în școli este foarte necesar, că exercițiile trebuie practicate în de către toți, fiind bune „nu numai pentru copii și soldați, dar și pentru cei care lucrează în magazine și companii”. Britanicii, până să se înscrie pe cursul firesc al dezvoltării gimnasticii, au preferat stilul „gimnasticii suedeze”, dar cea care și-a făcut loc și a dominat în cele din urmă a fost „gimnastica germană”. Cu toate acestea, noua disciplină nu rivaliza încă cu alte sporturi, audiența și practicarea sa

fiind limitate, motiv pentru care abia în 1888 s-a constituit federația, totuși cu „numărul 9” în rândul organismelor naționale federale ale gimnasticii create în acea perioadă. Să mai consemnăm că prima participare britanică la Jocurile Olimpice a fost în 1908, la Londra, iar cea dintâi prezență la Campionatele Mondiale în 1966.

Suedia, devastată de alcoolism și tuberculoză, prin Per Henrik Ling, în 1868, devine o promotoare ferventă a acestui sport, el fiind creatorul a ceea ce s-a chemat „gimnastica suedeză”, metodă a educației fizice non-sportive, care poate fi adaptată fiecărui individ. Per Henrik Ling, în 1913, fondează un centru de antrenament și pregătire, „Institutul Central Regal de Gimnastică” din Stockholm, conceput cu deosebire pentru a aduce beneficii în plan medical pentru sportivi fără utilizarea unor aparate, drumul ducând spre exercițiile de la sol de astăzi.

Danemarca, la rândul-i, are o mare tradiție, un program zilnic pentru băieți și fete fiind introdus în școli în 1814, precedând Prusia și multe alte state europene. În această privință, Franz Nachtegal (1777 – 1845), considerat părintele gimnasticii daneze, își îndreapta atenția în două direcții: pedagogic sau gimnastica școlară și gimnastica militară, istoricii (Chrisafis, 1965) menționând faptul că acesta utiliza aparatele pentru dezvoltarea abilităților fizice și nu pentru acrobație.

A fost Joseph Segers (1787 – 1869) care a introdus gimnastica în Belgia, pe care a studiat-o la Bonn, apoi elevul său, Josph Isenbaert (1822 – 1905), a pus, în 1846, bazele primei Societăți de gimnastică și arme din regiunea Anvers, ideile lui captând o arie largă de „civili” și școlari.

Și, astfel, se ajunge la Nicolas J. Cuperus, cel care a jucat rolul principal în constituirea Federației Europene de Gimnastică (prima formă a forului internațional), al cărei președinte a fost mulți ani.

În 1863 a avut loc prima Sărbătoare a gimnasticii în Belgia, care a reunit câteva regiuni, Serbare la finalul căreia Societatea din Liege a propus unirea tuturor în Federația Belgiană de Gimnastică. *„Ședința de consituire a avut loc în 1865, în cursul primei Sărbări federale de la Liege, care a reunit 350 de gimnaști germani și belgieni. Cuperus a devenit primul secretar general, apoi cel de al patrulea președinte, între 1878 și 1923”*, după cum este notat în „cărțile de istorie” ale gimnasticii belgiene. Nicolas J. Cuperus a fost adeptul stilului gimnasticii germane (pe aparate), constituită ca un important mijloc de educare, cu condiția să fie realizată și controlată, opunându-se aspectului competitiv, care, potrivit opiniilor sale, îi denaturează spiritul. A fost și motivul pentru care s-a opus cu vehemență participării gimnaștilor belgieni la Jocurile Olimpice din 1896, pentru a ceda, totuși, presiunilor francezului Charles Cazalet, organizându-se, astfel, primul turneu internațional în 1903, la Anvers, turneu – programul tehnic a fost pregătit de Jacob Happel – care a fost și este considerat a fi cea dintâi ediție a Campionatului Mondial. Ca urmare a reticențelor amintite, Belgia a intrat în scena olimpică abia în 1920, la ediția care a avut loc la Anvers, urmată de o lungă perioadă de absență în concursul pe echipe, aceleași coordonate având și participarea la Campionatele Mondiale.

Conform lui H. De Genst, în a sa „Istorie a educației fizice” (1949), *„este un gimnast elvețian, Rudolf Obermann, care a fost veritabilul inițiator al gimnasticii în Italia...”*. Abia spre sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul celui de al XX-lea consemnăm o activă prezență a gimnasticii în Italia, dovadă că în

această perioadă devine una dintre cele mai importante forțe, Italia participând la toate edițiile Jocurilor Olimpice din primele trei decade ale secolului al XX-lea, având în Alberto Braglia pe liderul de generație (conf. Götze & Herholz, 1992 și Götze & Zeume, 1989), în timp ce sistemul german devine din ce în ce mai cunoscut în Olanda, Belgia și Luxemburg, unde se înființează sute și sute de asociații.

Franța, țara lui Rabelais, Montaigne sau Rousseau, care a acordat un loc principal exercițiului fizic încă din sec. XVI, nu putea rămâne „necucerită” de gimnastică, fiind introdusă de colonelul spaniol Francisco Odeano Amoros (1770 – 1848). După o carieră remarcabilă în armata spaniolă, ca și în gimnastică, se stabilește în Hexagon, din rațiuni politice, deoarece a participat la Bătălia de la Waterloo, în 1815, în trupele napoleoniene, învinse, se știe. El primește, în 1817, de la Guvern, autorizația de a deschide un Institut de Gimnastică în vechea Școală Militară de la Joinville, în cărțile și metodologia sa incluzând un număr de aparate (paralele înclinate, calul etc.), unele inventate de el însuși. Amoros, admirator al grecilor, afirma că „*gimnastica este știința izvorâtă din mișcările noastre și relația lor cu simțurile noastre, inteligența noastră, sentimentele noastre, moravurile noastre și dezvoltarea aptitudinilor noastre*”, că „*gimnastica sculptează sufletul*”, el fiind urmat de ofițerul de marină Georges Hébert, care a dar numele său (l'hébertisme), unei metode de gimnastică naturală, care cuprindea săriturile și cățărutul. Considerată mult timp o disciplină minoră, gimnastica a fost introdusă în liceele și colegiile franceze abia în 1868, meritul revenind ministrului din acea epocă, Victor Duruy. Dacă François Amoros înființa Școala Militară de la Joinville, H. Triat, cu „Gimnastica element de bază”, atrăgea buna societate la școala sa din B-dul Montaigne din Paris. În 1873, Eugène Paz, un discipol al lui H. Triat, reușește să-i convingă pe președinții celor patru Societăți existente să se alăture ideii sale de constitui o Uniune de gimnastică. Drept urmare, duminică 28 septembrie 1873 a avut loc, la Gimnaziul Paz, prima adunare generală a ceea ce avea să devină „Union des Sociétés de Gymnastique de France”, avându-l ca președinte pe Eugène Paz. Uniunea avea să fie recunoscută de către autorități abia din 1882, acestea nemaivăzând în Societățile de gimnastică un adversar, ci un aliat, recunoașterea traducându-se și printr-o subvenție de 1000 de franci, ajunsă în 1900 la de zece ori mai mare. An de an, în Franța, asemenea celorlalte țări europene sau mai îndepărtate, gimnastica își croiește drum, cu urcușuri și coborâșuri, dar mereu înapoi, activitatea diversificându-se, iar crearea federației, realizarea primelor regulamente și a unui sistem coerent face ca și în Hexagon să ajungă unul dintre sporturile preferate și mult practicate, cu rezultate vizibile la nivelul marilor competiții ale secolului.

Gimnastica, indiferent de sistem, cucerește, rând pe rând arii tot mai extinse. Olanda, Bulgaria – cu federația creată în 1898 -, Ungaria – a 7-a țară cu o federație națională, din 1885 -, Polonia – a 5-a federație din lume -, și Cehoslovacia.

Praga. „Orașul de aur”. Cehoslovacia aduce în prim-plan mișcarea cunoscută sub numele de „Sokol” – cu mii de participanți făcând exerciții pe muzică -, fondată la Praga, la 16 februarie 1862, de către Miroslav Tyrš (1832 – 1884), profesor de istorie și artă, expert în gimnastica antică elenă. Miroslav Tyrš a promovat gimnastica, ridicând-o la nivel de mișcare culturală

și națională, fiind promotorul gimnasticii artistice, la începutul secolului al XX-lea, în Cehia, Slovenia, Slovacia și Polonia. Nu a fost, deci, o surpriză că gimnaștii cehi aveau să se remarcă la nou apărutele Campionate Mondiale, prin Josef Czada, Frantantisek Erben, Frantantisek Machovsky, Frantantisek Mracek, Karel Stary, Ferdinand Steiner și Jindrich Fugner. Constituită inițial ca o Societate de gimnastică, Sokol și-a extins rapid activitățile, de la sport la cultură, prin înființarea de biblioteci, jurnale, susținerea de conferințe și punerea în scenă a unor activități sportive, numite Slety (care din 1953 s-au transformat în cunoscuta „Spartachiadă”), care reuneau peste 500 000 de participanți. Cuvântul „sokol” înseamnă „vultur”, simbolul curajului și eroismului în mitologia popoarelor slave. Contrar gimnaștilor epocii, care purtau un pantalon până la genunchi, „sokoli” aveau un pantalon normal, ținut întins, ținută care avea să se generalizeze până înaintea celui de al II-lea Război Mondial. Odată cu instaurarea „regimului democrat-popular”, în 1948, mișcarea Sokol este dizolvată în 1952 și înlocuită cu Spartachiada, iar dezvoltarea gimnasticii urmează cursul din partea a doua a secolului XX, cehii aflându-se întotdeauna printre cei mai buni gimnaști, iar marile nume din această țară o confirmă.

Indiscutabil, Rusia, apoi URSS și, din nou, Rusia a dat lumii gimnasticii, cu deosebire în ultimele 7 – 8 decenii, sportivi de mare valoare, dominând, cel mai adesea, scena competițională, indiferent de nivelul acesteia. Conform unor autori, mai întâi și-a făcut apariția „gimnastica suedeză”, introdusă în anii 1830 de suedezul De Pauli, care a deschis un Institut de Gimnastică la St. Petersburg, cu adresabilitate în special către societatea aristocratică, pentru ca în 1863 să înființeze primul club de gimnastică, acesta fiind urmat în același timp de Societatea de gimnastică de la Palma, și în 1868, de Societatea de Gimnastică de la Moscova. Piotr Lesgaft, părintele educației fizice ruse, promovează gimnastica conform modelului prusac în armata imperială (1874), el susținând și cursuri de gimnastică pentru ofițeri și civili (1896). Prima federație a fost creată în 1883, la inițiativa unui grup de reformatori sociali, avându-l în prim-plan pe scriitorul Anton Cehov. În 1912, la Jocurile Olimpice de la Stockholm, rușii au trimis o echipă masculină, dar, Marea Revoluție Socialistă, a tăiat, pentru o perioadă, legăturile cu țările occidentale. Din 1933, gimnastica își reintră însă cu adevărat în drepturi, cu atât mai mult cu cât primul Campionat a avut loc în 1928. Rușii revin suficient de repede în circuitul internațional (Jocurile Olimpice din 1937), continuând o politică de deschidere după al II-lea Război Mondial, astfel că în 1948 se afliază la FIG, noul URSS făcându-și debutul olimpic la Helsinki în 1952. Apoi, drumul este cât se poate de cunoscut...

Dar, care a fost drumul parcurs de gimnastică în Lumea Nouă sau în Asia?

Istoria gimnasticii moderne în Statele Unite a început cu cei trei urmași ai lui Ludwig Jahn, trei ucenici care sunt creditați cu introducerea acestui sport în Lumea Nouă: Carl „Charles” Beck, Carl „Charles” Follen, care a venit în SUA din Germania, în 1824, și Francis Lieber, sosit în 1827. Carl Beck a dezvoltat primul sistem de gimnastică, în 1823, la Round Hill School din Northampton, Massachusetts, unde a petrecut cinci ani, având la bază cartea lui Ludwig Jahn, „Deutsche Turnkunst”, tradusă în limba engleză, și cu scopul „de a păstra sănătatea, de a ameliora moralitatea”. Apoi Carl Follen, care

a devenit membru al Universității Harvard, în 1831, a introdus principiile lui Jahn în sistemul de pregătire fizică. În 1826, Universitatea Yale din New Haven, Connecticut, a achiziționat un aparat de gimnastică, pentru a fi plasat în campusul colegiului. Simultan, alte școli și cluburi își fac apariția, astfel că, aproximativ 20 de ani după Follen, Beck și Lieber, se află în activitate numeroase societăți de gimnastică, având ca model inițial acele Turnvereins din Germania (cf. Metzner), dar complet independente și fără vreo legătură cu cele germane. Asemenea săli de gimnastică sunt deschise la Boston și Philadelphia, în 1849, în New York, St. Louis și în alte orașe, în 1850. Până în 1885, în 89 de orașe existau cluburi de gimnastică (cf. Moore), activitate în plină expansiune, astfel încât, în 1894, funcționau 317 cluburi cu 40.000 membri (cf. Wright), ajungând, în cele din urmă, la peste 700. Din punct de vedere organizatoric, activitatea a început să fie coordonată de Athletic Union (AAU), care a luat sub umbrela sa și gimnastica și a organizat primul Campionat Național (NAAU) în 1885, sportivii concurând la paralele, bară, inele, în 1897 având loc individualul compus, în plus cu concursul la cal și sărituri, pentru ca abia în 1914 să se desfășoare și competiția pe echipe. Din 1885, de la prima ediție, și până în 1970, Campionatele Naționale au avut loc sub egida AAU, în 2010 fiind marcată aniversarea a 125 de ani de la debut. Numai că, începând de prin 1950, unele colegii s-au răzvrătit împotriva AAU, care deținea controlul deplin, „revoltă” care a dus, în cele din urmă, la crearea Federației de Gimnastică a Statelor Unite (USGF), mai târziu transformată în USAG, aceasta inițiind, în 1963, propriile Campionate Naționale, dar fără participarea celor mai buni gimnaști, deoarece ele nu ofereau posibilitatea includerii în echipele americane pentru Jocurile Olimpice, Campionatul Mondial sau Jocurile Pan Americane. Cum AAU era un organism sub tutela căruia se aflau mai multe sporturi, în 1970 AAU este înlocuit total cu USFG, care avea un singur scop: gimnastica. De atunci și până în prezent, aceasta disciplină a devenit una de succes pentru sportul american, totul fiind argumentat de rezultatele realizate la marile competiții, cu titluri olimpice și mondiale sau continentale.

Gimnastica pe continentul american nu înseamnă doar SUA.

În America Latină, în special în Chile, Argentina, Brazilia, Mexic apar primele semne pe la mijlocul secolului al XIX-lea, ca urmare a prezenței numeroșilor refugiați politici. Karl Anvander, care a sosit în Chile în 1850, introduce și aici sistemul gimnasticii germane, acesta răspândindu-se cu repeziciune ca urmare a activității depuse de această comunitate de emigranți. În momentul de față există o puternică mișcare pentru dezvoltarea gimnasticii, din această zonă afirmându-se valori certe, în timp ce în plan organizatoric, asistăm la desfășurarea a numeroase competiții de top, cu o largă participare internațională.

Reprezentanții Asiei sunt, în prezent, printre cei mai buni din lume, performanțele realizate și succesele obținute la marile competiții fiind argumente de necontestat, fie și dacă punctăm doar reușita de excepție a japonezului Kohei Uchimura, care și-a înscris în palmares, în urma Campionatelor Mondiale din 2014, cel de al cincelea titlu mondial consecutiv la individual compus!

...Sunt foarte cunoscuți acrobații chinezi, asiatici la modul general, evoluțiile lor, precum în Grecia sau Imperiul Roman, fiind la baza gimnasticii de

azi, gravurile de piatră descoperite în provincia Shandong, care prezintă exerciții de gimnastică și acrobatică, fiind mărturie că încă perioada Han (207 î.Hr. – 220 î.Hr.) existau germeii unor astfel de acțiuni. China este bine cunoscută ca o țară cu o civilizație de mai multe mii de ani, dar puțini știu că sportul chinez are o istorie la fel de lungă ca însăși istoria și civilizația țării. Relicve antice indică faptul că pe aceste meleaguri, în urmă cu 10 000 de ani, oamenii știau deja cum să facă exerciții fizice adaptate și necesare momentului, ca shejian (tir cu săgeți) și juding (ridicare de greutate metalice) și care pot fi comparate cu ceea ce azi noi numim sport. În mai multe milenii de istorie chineză, sportul a crescut în ritm cu dezvoltarea economică, politică și militară. O mare varietate de activități sportive s-au practicat, în moduri diferite, la momente diferite, unele chiar poartă nume diferite, în locuri diferite. Istoricii sportului chinez au clasificat în diverse categorii sporturile practicate în această zonă, fiind semnalată existența unei vechi forme de gimnastică – Juedixi -, foarte populară pe la mijlocul dinastiei Han Occidentale (206 d.Hr. – 24 d.Hr.), o combinație a culturii chineze antice, artă și sport, încorporând dansuri, muzică, acrobație și lupte. În 108 î.e.n., în al treilea an al domniei împăratului Wu din dinastia Han, o demonstrație de juedixi a avut loc în capitala Chang'ō, un desen din acea epocă înfățișând spectatori, bărbați și femei, tineri și bătrâni, asistând la un asemenea spectacol. Astfel de evenimente erau frecvent organizate de Împărat în cinstea lui și a oaspeților străini, contribuind la schimburile culturale și sportive ale Chinei cu și alte țări. Diferite înscrisuri sau desene, sculpturi pe pietre și cărămizi descriu modul cum se efectuau dificilele cascadorii, care fac puternice trimiteri la exercițiile de azi. Filozoful chinez Confucius (551-479 î.e.n.) a subliniat pentru prima dată importanța exercițiilor fizice, pe care le-a inclus în cele șase „arte liberale” care stau la baza educației: muzica, ceremonialul, caligrafia, scrima, aritmetica și arta de a conduce carul. Mai târziu, medicul Kong-Fu, preluând o parte din exercițiile respective, a creat un sistem de educație fizică medicală ce a fost introdus în ritualul religios. Acest sistem se baza pe exerciții de respirație, întindere și relaxare. Exercițiile respiratorii se executau din diferite poziții: stând, culcat, pe genunchi.

Japonia are o mai scurtă istorie în gimnastică, numai de vreo 150 de ani, din epoca Edo când Shogunul a condus întreaga țară. Shogunatul Edo, precum și unele clanuri au introdus gimnastica în scopul de formare a samurailor sau a războinicilor. Este greu de descifrat drumul urmat de gimnastica niponă până în 1860. Pornind de la acest moment, în timpul epocii Toku-Gawa, gimnastica germană își face apariția și este utilizată în cadrul pregătirii militare. După revoluția din 1868 și debutul erei Meiji, Japonia se „europenizează”, iar șogunatul este abolit. Școala, devenită obligatorie din 1872, include gimnastica în programele sale. Gimnastica a avut o dezvoltare constantă, fiind prezentă ca unul din elementele de bază, distingându-se varianta fără aparate (tosh-teiso) și cu aparate (kei-teiso). Conform concepțiilor japoneze, gimnastica era considerată ca o activitate destinată a educa corpul și spiritul și nu ca o disciplină sportivă, prin care se putea accede la alte discipline. Gimnaștii care încercau să schimbe gimnastica tradițională erau împiedicați de o concepție în care finalitatea competitivă nu exista. Pe acest drum al implementării gimnasticii, Universitatea Keio a fost principala promotoare a sportului, în 1930 fiind fondată Asociația de Gimnastică – cu

numeroase definiri în perioada următoare (1939, 1942, 1946, 1970) -, având ca obiectiv formarea echipei naționale pentru participarea la Jocurile Olimpice 1932, de la Los Angeles, în anul următor devenind membră FIG. Drumul spre marea performanță fiind larg deschis, Japonia, cu deosebire în gimnastica masculină, devene una dintre principalele forțe mondiale.

Un scurt popas și în India, acolo unde, după cum consemnează și conf. univ. Georgeta Niculescu, în cursul său „Gimnastica de bază”, susținut pentru Universitatea Spiru Haret: *„Poemul Vedele reprezintă Cartea sfântă a hindușilor, în care se găsesc instrucțiuni pentru viața de toate zilele și preocupări pentru educația fizică. Exercițiile fizice s-au constituit într-un sistem național de educație fizică denumit Pranayama. Mai târziu apare sistemul Yoga, bazat pe poziții prelungite, suspendarea respirației și meditație. Yoga este unirea cu sine, reprezentând drumul spre autoeducație...”*

În Australia, primele forme ale practicării gimnasticii au apărut la sfârșitul secolului al XIX-lea, prin crearea unor organizații, cum ar fi YMCA (în Melbourne și Sydney), grupuri religioase, și Wesley College din Melbourne, aceste instituții rămânând forțele dominante din sport până pe la mijlocul secolului XX-lea, principalii promotori fiind, A.A. „Bonnie” Frank (Wesley College) și Alf Lorbach (Melbourne YMCA). În 1930, s-au deschis diverse cluburi în Victoria, New South Wales, Queensland, Australia de Vest și Australia Sud, unele organizând propriile campionate. După aproape două decenii, în 1949, a fost creată Uniunea Australiană de Gimnastică, cu reprezentanți din trei state (Victoria, New South Wales și Queensland), Jack Carey (Victoria) președinte, împreună cu Harry Morris (Victoria) – vicepreședinte și WH „Bill” Wilson (New South Wales) – secretar general / trezorier formând primul Comitet Executiv. Jack Carey a fost președinte până în 1971, funcție preluată de JE „Jim” Barry. (conf. *Gregory S Kolt și Robert J Kirkby, Trobe University, ASSH Buletin Nr 26, iunie 1997*). Rând pe rând se alătură Uniunii de Gimnastică, în 1955, Australia de Vest, apoi Australia de Sud (1956), Australian Capital Territory (1969), Tasmania (1970) și teritoriul de Nord (1981). Uniunea de Gimnastică și-a schimbat ulterior numele (în 1968). După formarea primului organismului național a avut loc și cel dintâi Campionat Național masculin (Melbourne, 1950), după patru ani realizându-se și afilierea la Federația Internațională, un pas important în perspectiva Jocurilor Olimpice din 1956, atunci când pentru întâia oară gimnastica australiană s-a aflat într-o competiție internațională cu ambele echipe, în timp ce intrarea în scena mondială avea să fie abia în 1970, până în acel moment consemnându-se câteva participări individuale. În 1977, federația australiană avea să recunoască și gimnastica ritmică, la începutul anilor 1990 făcându-și intrarea gimnastica pentru toți, iar din 1995 și gimnastica aerobică, ceea ce a impus crearea unor programe speciale de dezvoltare a acestui sport, nu în ultimul rând prin apelarea la colaborarea unor antrenori din România, URSS / Rusia, China și Japonia. În ciuda, așa dar, a unei existențe relative scurte, gimnastica a câștigat teren important, reușind chiar rezultate dintre cele mai bune la marile competiții internaționale.

Ne apropiem de finalul periplului nostru – s-au găsit urme ale practicării gimnasticii chiar și la eschimoși, care cunoșteau foarte bine bara fixă! -, dar nu tragem încă linie, deoarece se impune a face o suficient de substanțială paranteză, îndreptându-ne atenția asupra a două momente care au marcat decisiv drumul gimnasticii, evoluția sa la cotele de azi: conflictul deschis și

aspru pe tema „sport sau gimnastică?”, dispută care putea să încline balanța spre partea negativă, și acceptarea femeilor ca practicante ale gimnasticii competiționale.

Încă de la afirmarea sa, gimnastica s-a aflat în fața unui conflict deschis cu toți cei care erau practicanți ai altor sporturi, refuzându-i-se posibilitatea competitivității, plecându-se de la ideea că „sportul” reprezintă o activitate specializată, pe când gimnastica are în vedere crearea unei armonii corporale, menită a forma „omul complet”, astfel că „disciplina lor nu trebuie confundată cu sportul”. Acesta este și motivul pentru care ideile lui Pierre de Coubertin de a introduce gimnastica în programul olimpic, chiar de la prima ediție, de la Atena, în 1896, au fost primite cu mare reticență, în unele cazuri, mai mult chiar, respinse cu hotărâre. Doar că s-au lovit de tenacitatea și luciditatea baronului de Coubertin. Răspunzând unei Scrisori adresată de președintele federației franceze, Pierre de Coubertin scria la 10 august 1932: „Gimnastica a avut în această Instituție (nn. Jocurile Olimpice) un loc de prim ordin și a făcut să înceteze toate animozitățile între «sportul gimnic» și celelalte... Programul Jocurilor Olimpice, din ziua când ele au fost renăscute în 1894, a plasat gimnastica printre cele obligatorii a fi celebrate la o Olimpiadă. Nimic nu este mai frumos ca un gimnast pe aparate și am încercat să împărtășesc această opinie tuturor colaboratorilor mei...”

Să mai facem mențiunea că, admitând gimnastica la Jocurile Olimpice, Pierre de Coubertin și-a îndreptat atenția către acea „gimnastică pe aparate”, deoarece „exercițiile de ansamblu nu răspund, în general, definiției de sport pe care ne bazăm studiile...”.

Așadar, asistăm pentru prima oară la separarea netă între „gimnastica sportivă” și gimnastica privită din punctul de vedere al educației fizice, dar, totodată, și la refuzul multor federații europene (și cea română s-a aflat printre ele) de a accepta această idee, pentru care, în acest mod, gimnastica devenea o „caricatură”. Această poziție explică și respingerea categorică de a participa la prima ediție a Jocurilor Olimpice. „Renașterea Jocurilor Olimpice are nefericita tendință de a reduce gimnastica la un stadiu inferior, probele atletice au dispărut din program. Campionii gimnasticii olimpice acuză dezechilibrul dezvoltării, pe care și noi l-am constatat anterior... Să evităm dezechilibrul dintre diferite părți ale corpului... Pentru aceasta să păstrăm săriturile și alergarea. Cuvântul gimnastică nu poate însoți decât un atlet perfect...”, conform opiniei lui G. Maucurier, de pe la 1930.

Ideea de competiție sportivă nu era deloc agreată de adepții gimnasticii, pentru ei esențial fiind participarea, nu de a învinge și a obține o glorie personală. Unul dintre cei mai ferenți opozanți ai competitivității în gimnastică a fost chiar Nicolas Cuperus, președintele nou înființatei Federații Europene (Internaționale), care a dus o înverșunată campanie, ostilă prezenței gimnasticii la Jocurile Olimpice și a fost nevoie de toată puterea de convingerea a lui Charles Cazalet, președintele Uniunii Franceze, cel care avea să-i ia locul, în 1924, în fruntea forului internațional, pentru a se organiza concursuri internaționale sub egida FEG.

Această confruntare între „gimnastică” și „sport” s-a dus pe parcursul mai multor ani, dar, sub influența lui Pierre de Coubertin și a altor conducători, conceptul de competitivitate și în gimnastică indică un drum ce avea să fie de succes și în concordanță cu evoluția societății. Charles Cazalet lansează, în 1897, ideea unui Turneu Internațional unde „națiunile pot alinia un număr egal de campioni aleși de federația lor”, proiect care avea să se concretizeze abia în

1903, la Anvers, în ceea ce avea să fie considerat primul Campionat Mondial.

La finalul ședinței FEG din 14 septembrie 1902, Nicolas Cuperus scria: „Idealul meu este mereu același și sper în momentul în care concursurile vor fi de prisos, gimnaștii mulțumindu-se doar să dobândească ca premiu pentru eforturile lor doar echivalentul în sănătate, rezistență, agilitate și tenacitate. Dar, cum nicio federație nu a crezut că va face ceva util înlocuind concursul cu Serbările lipsite de orice competiție, sunt obligat să mă înclin și să iau oamenii și lucrurile așa cum sunt...”.

O dată acordul dat, gimnastica a luat-o pe drumul anevoios al performanței, nu fără a avea pe parcurs nenumărate „frâne” din partea celor care militau pentru a menține gimnastica, conservând tradiția, ca pe un sport complet.

În fond, a fost disputa dintre „tradiționaliști” și „novatori”, cu balanța înclinată decisiv în favoarea celor din urmă, dar au fost anii care au decis viitorul gimnasticii.

Un viitor care avea să fie deosebit din toate punctele de vedere. Oare ce ar gândi azi, acum, Nicolas Cuperus dacă s-ar afla în tribunele gimnasticii olimpice sau în cele „mondiale”, competiție pentru al cărei debut și-a dat atât de greu consimțământul?!...

Gimnastica este un sport cu audiență și apreciere mondială, drumul însă până la nivelul de azi a fost, nici nu se putea altfel, anevoios, urmând, în fond calea dezvoltării societății în ansamblul său, fie că vorbim de organizare, de evoluție științifică pe multiple planuri, de crearea unor noi, de ce nu?, idealuri, de faptul că și în sport „Cel mai important lucru este să îndrăznești, să ai visuri mari, apoi să acționezi pentru a le transforma în realitate”, după cum spunea cândva Joe Girard într-una dintre cărțile sale.

Visuri mari și îndrăznețe au avut și Pierre de Coubertin, recunoscut azi ca „părintele” Jocurilor Olimpice, sau Nicolas Cuperus, care a pus bazele structurii gimnasticii mondiale, până a se ajunge la formele actuale, și, de ce nu?, Gheorghe Moceanu sau Nicolae Velescu, doi dintre vizionarii gimnasticii românești...

Și, astfel, am ajuns în secolul XXI, în care organizarea competițională a gimnasticii, un fenomen devenit cu adevărat global, este structurată pe trei nivele: mondial, regional și național.

În cea dintâi categorie se află:

Jocurile Olimpice – nu mai au nevoie prezentare, ele având loc o dată la patru ani, gimnastica făcând parte din program încă de la prima ediție, din 1896. Conform deciziei CIO, în 2010, la Singapore a avut loc și prima ediție a Jocurilor Olimpice ale Tineretului, de asemenea cu o frecvență cvadrienală.

Campionate Mondiale – deschise tuturor federațiilor afiliate la FIG, pe parcursul timpului, din 1903, competiția având formate diferite.

Ar mai putea fi adăugate, dat fiind caracterul lor, Universiadele, Jocurile Bunăvoînței sau Jocurile Mondiale, pentru disciplinele gimnastice non-olimpice.

În categoria celor regionale includem, printre altele:

Campionatele Europene – organizate mai întâi de FIG, apoi de UEG, prima ediție având loc în 1955, la Franckfurt (masculin) și 1957, la București (feminin). Juniorii au avut primul lor campionat continental în 1978, la Milano.

Jocurile Europene – inițiate de Asociația Comitetelor Olimpice Europene, programate o dată la patru ani. Prima ediție la Baku (Azerbaidjan), în 2015,

gimnastica intrând în program cu 5 discipline (artistică, aerobică, ritmică, trampoline, acrobatică)

Campionatele Pacific Rim – competiție specială a gimnasticii, cunoscută și sub numele de Pacific Alliance Championships până în 2008, organizată o dată la doi ani, deschisă federațiilor de gimnastică din SUA, China, Australia, Canada, Mexic, Noua Zeelandă și altor țări aflate pe coasta Pacificului.

Jocurile Africii – se desfășoară o dată la patru ani, prima ediție având loc în 1965, la Brazzaville (Congo). Programul cuprinde 32 de sporturi, gimnastica fiind introdusă în 1991.

Campionatele Africii (gimnastică artistică) – organizate sub egida Uniunii Africane de Gimnastică, cu debut în 1990, desfășurându-se o dată la doi ani (1990 – Alger, 1992 – Casablanca, 1994 – Johannesburg, 1998 – Walvis Bay, 2000 – Tunis, 2002 – Alger, 2004 – Thies, 2006 – Le Cap, 2009 – Cairo, 2010 – Walvis Bay, 2012 – Tunis, 2014 – Pretoria, 2016 – Alger).

Jocurile Asiei – se desfășoară o dată la patru ani, prima ediție având loc în 1962, înaintea acestora fiind, din 1912, Far Eastern Championship Games. Gimnastica face parte din program din 1974.

Jocurile Commonwealth – prima ediție în 1911, la Londra. În prezent, 21 de sporturi în program, gimnastica artistică fiind introdusă în 1978, pentru ca din 1990 să devină o prezență continuă.

Jocurile Pan Americane – multi-sport eveniment, o dată la patru ani, care a debutat în 1951, la Buenos Aires, în program figurând 18 sporturi, gimnastica fiind introdusă de la prima ediție.

Jocurile Sud Americane – prima ediție în 1978, la La Paz (Bolivia), care are loc o dată la patru ani, din 2013 fiind introduse și Jocurile Tineretului. Gimnastica face parte din program de la prima ediție.

În sfârșit, dar nu în cele din urmă, în cea de a treia categorie trebuie incluse *Campionatele Naționale*, organizate în fiecare țară, pe diverse nivele, acestea fiind o ideală platformă de promovare a gimnasticii, de selecție a loturilor reprezentative pentru marile competiții internaționale. În ceea ce privește România prima ediție a „naționalelor” a avut loc în 1947.

Un alt moment, de răscruce în ceea ce privește evoluția gimnasticii și a sportului pe plan mondial, a constituit-o admiterea femeilor la nivel de performanță, aserțiune valabilă nu numai referitoare la această disciplină.

Idee care, pusă în aplicare, a reprezentat despărțirea de cele două mari „roluri” atribuite de milenii celor două sexe: „bărbatul războinic” și „femeia mamă”, prin concepția societății de-alungul veacurilor, cea din urmă neavând acces la o serie de activități considerate specific masculine și, prin urmare, interzise femeilor, inclusiv acrobația – în Evul Mediu considerată ca o lucrare a Diavolului -, tolerată a fi practică de bărbați, dar nu și „sexului slab”. Mărturiile în ceea ce privește practicarea exercițiilor fizice de către femei sunt cvasi-absente până în sec. XIX, fiind cunoscut mai mult faptul că doamnele practicau echitația, patinajul și, chiar, vânătoarea, dar și dansul, celelate sporturi, acreditate ca „violente” fiind tipic masculine.

Gimnastica?

Să pornim de prin secolul 19, moment în care precursorii educației fizice au început să fie preocupați și de gimnastica feminină, atenția lor fiind îndreptată, cu precădere, spre cea masculină, ținând seama și de faptul că era privită ca suport pentru sistemul de pregătire militar. Singurul interesat mai îndeaproape

s-a dovedi a fi Cliaș, în 1820, cu ocazia prezenței în Anglia, el încercând a introduce gimnastica pentru tinerele domnișoare. După aproape un deceniu, în 1829, revenind în Elveția, publică, la Berna, lucrarea intitulată „Kalisthenie”, dedicată în întregime gimnasticii feminine. Și drumul a fost deschis...

O mișcare în favoarea gimnasticii feminine începuse să prindă contur. Astfel, primul club este fondat în 1860, în Elveția, iar în 1880, la Leipzig, se pot vedea cele dintâi demonstrații. Europa, apoi lumea întreagă, este cucerită, fapt care permite, spre exemplu, ca la sfârșitul secolului XIX, în Belgia să existe 21 de societăți, iar în Italia și Germania erau înregistrate peste 1000, cu un efectiv de 32 000 de practicante. În același timp, cărți, manuale destinate gimnasticii feminine își fac tot mai mult apariția. Evident, nu se putea spune că această evoluție era și pe gustul „bărbaților”, care criticau tendința de emancipare, mai ales că, de partea cealaltă existau deja voci care susțineau că „pot fi la fel de bune ca bărbații”. De la exerciții simple – rondă, săritură la coardă, alergare, lucru în echilibru etc -, în scurtă vreme s-a trecut la utilizarea aparatelor, iar o primă competiție este consemnată la Breslau / Wrocław, în 1894.

Era inevitabil, în fața acestei „expansiuni” – în Franța a fost fondată, la 21 noiembrie 1912, Uniunea Franceză a Societăților de Gimnastică Feminină, dar cu un președinte... bărbat și doar două femei în Comitetul Director de 8 membri!! -, femeile să continue drumul, în ciuda faptului că se tolera cu greu ca acestea să-i „copieze pe bărbați”. La 15 iulie 1923, la Paris, a avut loc, spre exemplu, primul campionat individual de gimnastică feminină în Hexagon, în timp ce în Germania o asemenea competiție este consemnată în 1921, la 7 discipline, patru cu aparate (bară, paralele, cal și inele) și trei fără.

În fața acestei expansiuni a gimnasticii feminine și a sportului feminin în general, s-a acceptat cu greu refuzul Comitetului Olimpic Internațional de a admite femeile în concursul de atletism de la Anvers 1920 și Paris 1924. Acest refuz a determinat crearea, în 1922, la Paris, a Federației Internaționale a Sportului Feminin, care a și organizat, în Orașul Lumină, în 1922, Jocurile Olimpice feminine, urmate în 1926 de cele de la Goteborg (Suedia).

Dar mentalitatea a evoluat, în ciuda opoziției lui Pierre de Coubertin, care, în iulie 1912, publica în Revista Olimpică un articol intitulat „Femeile la Jocurile Olimpice”, în care scria printre altele: „*Problema admiterii femeilor la Jocurile Olimpice nu este reglementată... Noi credem că Jocurile Olimpice trebuie rezervate bărbaților...*”. Drept urmare, Comitetul Olimpic Internațional acceptă, la Jocurile Olimpice de la Amsterdam, în 1928, participarea feminină la atletism și gimnastică, în concurs aflându-se 290 de sportive, la natație, scrimă, gimnastică, atletism și patinaj artistic.

Șase ani mai târziu, Federația Internațională de Gimnastică organizează primul Campionat Mondial feminin, la Budapesta, în 1934, concomitent cu cea de a 10-a ediție masculină, pe podium urcând echipele Cehoslovaciei, Ungariei și Poloniei, iar la individual compus Vlasta Děkanová (Cehoslovacia) – aur și la C.M. din 1938, la Praga, echipe și individual compus, precum și argint cu echipa la J.O. 1936 -, Margit Koloczy (Ungaria) – bronz cu echipa la Berlin 1936 – și Janina Skyrlinska (Polonia).

Încet, dar sigur, gimnastica feminină avea să meargă pe drumul său, despărțindu-se de cea masculină, chiar și prin sau mai ales prin adoptarea unor exerciții diferite, a unor aparate „altfel” – vezi apariția paralelelor inegale

–, a unor tot mai numeroase concursuri la nivel național sau internațional. În plan european consacrarea avea să vină abia după al II-lea Război Mondial, odată cu decizia celui de al 35-lea Congres FIG, de la Viena, din 1956, de a avea loc la București, în 1957, cea dintâi ediție a campionatului continental, desfășurat până în 1965, la Sofia, sub denumirea de Cupa Europei.

Nu vom insista, pe parcursul deceniilor, cu o viteză demnă de toată lauda, gimnastica feminină a parcurs un drum lung, deloc ușor, dar, nu credem că greșim, cu adevărat glorios, ajungând la nivelul actual, la cuprinderea și răspândirea actuală.

O cronologie temporală a prezenței feminine în gimnastică inserează multe momente de reper pentru evoluția acestui sport:

... La sfârșitul secolului al XIX-lea femeile și-au făcut apariția, prima Societate fiind fondată în Elveția, în 1860.

... Prima competiție are loc în 1894, în Germania.

... Primele Societăți își fac apariția în Franța în 1910.

... Chiar dacă gimnastica figurează în Programul olimpic încă de la prima ediție, în 1896, abia în 1928, la Amsterdam este acceptată participarea feminină, cu un program care nu seamănă cu nimic cu cel de azi. 5 țări au fost prezente, iar fetele au evoluat în fuste scurte, executând exerciții de ansamblu la sol și aparate, pe podium urcând Olanda, Italia și Anglia.

... Cea dintâi apariție „mondială” a avut loc la Budapesta, în 1934 – era a 10 ediție pentru băieți -, gimnastele prezentând exerciții de ansamblu la sol, un exercițiu la bârnă, unul la paralele și o săritură, precum și trei probe din atletism (60 m, lungime, suliță). De asemenea și-au făcut apariția primele șorturi, iar covorul de la aterizare a înlocuit nisipul.

... La Jocurile Olimpice de la Berlin, din 1936, au fost introduse paralele asimetrice, prin ridicarea unei dintre cele două de la aparatul existent. La impuse, paralelele inegale erau obligatorii, în timp ce la libere gimnastele puteau alege între cele două.

... În 1938, la Campionatele Mondiale de la Praga, paralele inegale le înlocuiesc definitiv pe celelalte, fiind introduse, în schimb, inelele.

... Întrecerile olimpice de la Londra, din 1948, aduc numeroase noutăți: pentru prima oară concursul are loc în sală; bârna capătă largimea actuală (10 cm); costumele dintr-o țesătură groasă, cu mâneci scurte și o mică centură la talie.

... La Campionatele Mondiale din 1950, inele figurează pentru ultima oară în competiție.

... Dispar și probele atletismului din program, odată cu Campionatele Mondiale de la Roma, din 1954.

... Noi modificări, cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Melbourne, din 1956: echipele sunt formate din șase gimnaste, dar doar 5 note se iau în calcul, fiind create și finalele pe aparate.

... Cu ocazia „mondialelor” de la Moscova, din 1958, sunt scoase exercițiile de ansamblu la sol, fiind înlocuite cu un exercițiu individual, pentru care fondul muzical era autorizat, astfel că în sală se afla un pianist care realiza acompaniamentul.

... Un nou pas înainte, la Jocurile Olimpice de la Roma (1960), cu o veritabilă revoluție în plan tehnic (flic-flac pe bârnă, încă din lemn, rondă, flic-flac și salt la sol etc), ca urmare a progresului realizat în domeniul materialelor

(covorul de recepție este mai puțin dur, practicabilele ușor mai elastice ș.a.).

... Premieră în notare: celebra Věra Čáslavská obține cel dintâi 10 din istorie, în finala la bârnă și sol, la Campionatele Europene de la Amsterdam, din 1967.

... Noi elemente tehnice în realizarea exercițiilor: răsucire înainte la sol, salt înainte de pe bara inferioară pe cea superioară, flic-flac înapoi la paralele (Korbut), salt înainte între bare (Yantz) salt înapoi grupat la bârnă (Korbut) ș.a.

... În 1974, la Campionatele Mondiale de la Varna, Ludmilla Turisceva realizează o Tsukahara, salt creat în 1970 de japonezul cu același nume.

... 1976. Montreal. Jocurile Olimpice. Cine nu știe?! Nadia Comăneci, la 14 ani, obține de șapte ori nota 10, prima din istoria olimpică a gimnasticii.

... În 1978, la Milano, are loc prima ediție a Campionatelor Europene pentru junioare, deschise gimnastelor între 12 și 15 ani.

... La Campionatele Mondiale de la Dallas, din 1979, fondul muzical la sol este asigurat de muzică orchestrală, iar barele de la paralele sunt din fibră de sticlă.

... Anii '80 au adus în prim-plan țările din Est, cu Rusia, România, R.D.Germană, ca forțe dominante, fără a uita și acuratețea tehnică a școlii chineze. Ritmul execuțiilor a crescut, ca și dificultatea lor.

... Nenumăratele schimbări geo-politice din 1990 s-au făcut vizibile și în gimnastica feminină, Jocurile Olimpice de la Barcelona marcând ultima apariție a Comunității Statelor Independente (CSI), în timp ce se constată ascensiunea SUA și Chinei, iar podiumul nu mai este apanajul doar al câtorva națiuni.

În decursul istoriei gimnasticii feminine, numeroase sportive și-au înscris numele în „cartea de aur”, marcând evoluția acestui sport:

Larissa Latînina (URSS) – de 18 ori medaliată la Jocurile Olimpice, 9 medalii de aur (1956, 1960, 1964)

Vera Čáslavská (Cehoslovacia) – campioană olimpică la individual compus 1964 și 1968

Ludmila Turisheva (URSS) – campioană olimpică în 1972 și de 7 ori aur la C.M., Olga Korbut (URSS) – de 4 ori medaliată cu aur la J.O. (1972, 1976)

Nadia Comăneci (România) – campioană în 1976 la JO și de 8 ori medaliată olimpică

Ecaterina Szabo (România) – de patru ori medaliată cu aur la JO (1984)

Mary Lou Retton (SUA) – prima sportivă americană campioană olimpică la individual compus (1984)

Daniela Silivaș (România) – 15 medalii de aur la JO, CM și CE, medaliată olimpică la toate categoriile în 1988 (aur – paralele, bârnă, sol; argint – individual compus, echipe; bronz – sărituri)

Svetlana Boguinskaya (URSS / Belarus) – de 5 ori medaliată olimpică (1988, 1992) și de tot atâtea ori aur la CM (1989, 1991)

Lilia Podkopayeva (Ucraina) – campioană mondială la individual compus 1995 și olimpică 1996

Kim Zmeskal (SUA) – prima sportivă americană campioană mondială (1991)

Shannon Miller (SUA) – dublă medaliată cu aur la JO (1996) și la „mondiale” (1993, 1994)

Svetlana Khorkina (Rusia) – de 3 ori aur la CM (1997, 2001, 2003) la

individual compus,

Carly Patterson și Nastia Lukin (SUA) – 2004, respectiv 2008, campioane olimpice la individual compus

Cătălina Ponor (România) – 5 medalii la JO, dintre care 3 de aur (2004) și 12 (7 aur) la Campionatele Europene (2004, 2005, 2006, 2012, 2016),

Sandra Izbașa (România) – 17 medalii, dintre care 2 aur la JO (2008, 2012) și 5 la CE.

Simone Biles (SUA) – 14 medalii la C.M. (2013 – 2015, din care 10 de aur), 5 medalii (4 aur) la J.O. 2016, prima gimnastă afro-americană medaliată cu aur la „mondiale”, cea mai titrată gimnastă americană, un total de 23 medalii (17 aur) la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Pacific Rim și Cupa Americii.

Și încă multe altele...

*

Gimnastica nu datează de azi, și nici de ieri, dar a trebuit să aștepte secolul al XIX-lea pentru a vedea dezvoltându-se pe parametri actuali, fie ei organizatorici sau competiționali.

Am creionat tabloul de mai sus deoarece era nevoie de a înțelege, în context, cum a ajuns acest sport să fie unul dintre cele mai intens practicate și admirate, în acest cadru larg regăsindu-se, desigur, și gimnastica românească.

O MISIUNE SPECIALĂ

*„Ai o idee. Fă din această idee viața ta –
gândește, visează, trăiește prin această idee.
Permite creierului, mușchilor, nervilor,
fiecărei părți a corpului să fie plin de această idee
și lasă la o parte orice altceva.
Aceasta este calea spre succes...”*
Swami Vivekananda, filozof indian

Dezvoltarea conceptelor referitoare la gimnastică, apariția a tot mai multe cluburi, a tot mai multe concursuri, unele cu caracter internațional, toate acestea (și nu numai) au condus, în cele din urmă, spre crearea unui cadru organizatoric cuprinzător prin înființarea Federației Internaționale de Gimnastică, în 1881. Cu o istorie foarte bogată, gimnastica este printre foarte puținele sporturi care se pot mândri cu existența atât de timpurie a unui for internațional.

Federația Internațională de Gimnastică este recunoscută de Comitetul Internațional Olimpic ca principală autoritate în această disciplină, fiind compusă din Federațiile Naționale și Continentale, care, la rândul lor, sunt acceptate ca decidenți în țările respective, o singură federație pe țară fiind admisă.

Forul internațional al gimnasticii este condus de un Congres, un Consiliu, un Comitet Executiv și o Comisie Prezidențială, toate fiind sub autoritatea directă a președintelui. De asemenea, există șapte Comitete Tehnice, care dirijează fiecare disciplină (artistică – feminin și masculin, aerobică, ritmică, trampoline, acrobatică, gimnastică pentru toți), alese o dată la patru ani, în timp ce secretarul general este desemnat de Comitetul Executiv.

Un drum deloc pavat cu marmură, croit cu perseverență și pasiune spre un vârf al reușitelor...

1842. S-a născut la Antwerp (Belgia), Nicolas J. Cuperus, fondator al FIG și președinte timp de 43 de ani.

1863. S-a născut Baronul Pierre de Coubertin, părintele Jocurilor Olimpice moderne.

1881. Paradoxal, cele două țări în care gimnastica, la acel moment, era cea mai dezvoltată în Europa, Germania și Elveția, nu prea căutau să se apropie de vecini, dorința vădită spre realizarea unei colaborări venind din Franța și Olanda, cu deosebire, dar principalul artizan al unei astfel de apropieri va fi președintele forului belgian, Nicolas J. Cuperus. Animat de o ideologie socialistă – a participat la prima Internațională a muncitorilor, la Londra, în septembrie 1864 -, care promova unirea pe plan internațional, acesta încearcă să o transpună și în gimnastică: aceea de a reuni țările europene la Sărbătoarea Federală belgiană din 1881, motiv pentru care, la 1 iunie a aceluiași an, se adresează diverselor federații europene: *„... Noi vom fi foarte onorați dacă federația dumneavoastră va fi reprezentată de un delegat pe care să-l desemnați cu o misiune specială. Sărbătoarea va avea loc la Liege, care este ușor accesibil, fiind situat în centru. Credem că este util de a crea o uniune a diferitelor federații de gimnastică din Europa...”*

Este de notat, în același timp, că înființarea unor federații naționale (1832

– Elveția, 1860 – Germania, 1865 – Polonia, 1868 – Olanda, 1869 – Italia, 1873 – Franța) a contribuit la coagularea sistemului organizatoric al gimnasticii, astfel că Invitația de care aminteam nu a mai constituit o surpriză...

Reuniunea internațională a avut loc la 23 iulie 1881, la sediul Societății de gimnastică din Liege, la această întâlnire istorică și moment al fondării forului internațional, au luat parte delegați ai Societății Franceze de Gimnastică (reprezentată de Sansboeuf), Uniunii Olandeze de Gimnastică (prin Ch. F. Kok), cărora li s-au alăturat belgienii Cupérus și Lobet (din partea valonă) și Vandehoren (din partea flamandă), elvețienii declinând invitația, iar germanii absentând fără nicio explicație.

Cei prezenți au pus bazele a ceea ce avea să devină Federația Internațională de Gimnastică, numită mai întâi Biroul Federațiilor Europene, termenul de „internațional” fiind introdus abia la 17 aprilie 1921, o Uniune care avea ca scop „crearea de legături de prietenie între națiuni, formarea unor tineri viguroși în corp și spirit, de a dezvolta sentimente patriotice”, după cum notează A. Huguenin în a sa „100 de ani de la crearea Federației Internaționale de Gimnastică”.

12 țări aveau să se afilieze noii federații: Belgia, Boemia, Danemarca, Spania, Franța, Marea Britanie, Italia, Luxemburg, Ungaria, Norvegia, Olanda și Suedia, în timp ce J. Latte notează în lucrarea „La gymnastique” (Vigot, 1948) că „...potrivit acestei convenții din 1881, Federațiile naționale aderente trebuiau să se informeze reciproc când aveau loc Serbările Federale la care Federațiile puteau fi invitate prin intermediul Comitetului Director din fiecare țară. Schimbul de Buletine federale a fost, de asemenea, decis...”.

Trebuie adăugat și faptul că „Germania, Elveția și America de Nord rămân încă neafiliate, dar au fost înscrise ca federații «recunoscute», care întrețin cu Federația Europeană contacte amicale, de bună vecinătate și confraternitate”, după cum scrie Pierre Hentges Sr. în „Olympische Turnkunst” din 1966.

Se poate constata, din punct de vedere competițional, că nu a fost prevăzut un concurs între țările afiliate, principalul oponent fiind Nicolas J. Cuperus, singurele întâlniri inter-țări, până în secolul XX, fiind cele de la Serbările Federale ale fiecărei federații, dacă aveau și invitate de peste hotare.

Prima întâlnire oficială nu avea să fie, însă, organizată de Federația Europeană, ci de Comitetul Internațional Olimpic, creat în 1894, Pierre de Coubertin introducând gimnastica în programul Jocurilor Olimpice, ceea ce a stârnit nemulțumirea diriguitorilor gimnasticii, Nicolas Cuperus adresându-i, la 15 mai 1894, președintelui CIO o scrisoare în care menționează că: „... Federația mea a crezut întotdeauna și crede în continuare că gimnastica și sporturile sunt lucruri contrare, și ea le-a combătut mereu pe acestea din urmă ca fiind incompatibile cu principiile sale...”.

Scrisoarea și atitudinea lui Nicolas J. Cuperus și a anturajului său nu a schimbat cu nimic poziția lui Pierre de Coubertin, care a introdus gimnastica în programul Jocurilor Olimpice (acolo unde a rămas și până în prezent) din 1896, de la Atena. Să recunoaștem, însă, această primă prezență reprezintă doar un interes istoric, deoarece, din punct de vedere pur sportiv, numărul restrâns de participanți (45 din 7 țări) și absența celor mai buni, ca urmare a presiunilor lui Cuperus, nu a asigurat și un spectacol pe măsură.

1896. La Atena au loc întrecerile primei ediții a Jocurilor Olimpice moderne. FEG, deși recunoscută de CIO, nu participă oficial în calitate de federație internațională la aceste Jocuri.

1897. Nicolas Cuperus conta pe 17 membre, fiind timpul pentru o reorganizare adevărată, propunându-se cinci obiective: tipărirea de publicații

și documente oficiale, realizarea de directive precise, adresarea de invitații pentru competiții, excluderea acelor membre care discriminau din punct de vedere politic sau religios, excluderea gimnaștilor profesioniști.

1903. Noul for al gimnasticii își dă acordul pentru organizarea unui Turneu Internațional, cel dintâi având loc la Antwerp, în 1903, cu participarea a 4 țări, făcându-se primul pas spre organizarea unui real Campionat Mondial – de altfel numerotarea începe din acest an -, gimnastica fiind printre primele din lume cu o astfel de întrecere.

1904. Jocurile Olimpice, St. Louis. Gimnastul George Eyser, american născut în Germania, având piciorul stâng amputat și cu proteză, ca urmare a unui accident de tren, a rămas unic în istorie câștigând 6 medalii – trei de aur, două de argint și un bronz – la paralele, sărituri, cal, bară.

1907. România, prin Federația Societăților de Gimnastică (FSGR), se afiliază la F.I.G.

1908. Pentru prima oară, FEG participă în mod oficial la Jocurile Olimpice, asumându-și responsabilitatea pentru gimnastica de pretutindeni.

1916. Nicolas J. Cuperus este citat în Revista „Le Gymnaste” din septembrie ca fiind „președintele Federației Internaționale”.

1921. La cel de al 11-lea Congres, desfășurat la Bruxelles, în 17 aprilie, primul după conflagrația mondială. Federația Europeană de Gimnastică își schimbă denumirea în forma actuală, devenind Federația Internațională de Gimnastică. Numărul tot mai mare de țări afiliate, precum și a faptului că acest termen era vehiculat de ceva vreme, schimbarea denumirii a venit firesc și conformă cu situația de fapt.

1922. Campionatele Mondiale includ și probe din natație.

1924. Jocurile Olimpice. Se pun bazele programului gimnasticii, fiind introduse competiții pe aparate, individuale și pe echipe.

1924. Ch. Cazalet (Franța) este ales președinte, iar sediul FIG se mută la Paris.

1926. La cel de al 14-lea Congres, organizat la Lyon, cu prilejul celui de al 8-lea Turneu Internațional, se decide crearea oficială a Comisiei Tehnice, una neoficială fiind în activitate din 1923.

1928. Fondatorul FIG, Nicolas J. Cuperus, moare la vârsta de 86 de ani.

1928. Gimnastica feminină a fost inclusă în programul olimpic (numai echipe), cu 5 națiuni prezente, fetele, în fuste scurte, având de executat exerciții de ansamblu la sol și aparate, în prim-plan cu gimnastele din Olanda – primele campioane olimpice -, Italia, M. Britanie, Ungaria și Franța.

1933. Conte Adam Zamoyski (Polonia) devine președinte al FIG, iar sediul se mută în Polonia.

1934. Prima participare feminină la Campionatele Mondiale a însemnat pentru gimnaste obligativitatea de a prezenta exerciții de ansamblu la sol, un exercițiu la bâră, unul la paralele (nu asimetric) și o săritură, precum și trei probe atletice (60 m, lungime și sulită). De asemenea, au fost admise șorturile, iar nisipul a fost înlocuit cu un „covor” pentru aterizări.

1935. Baronul Pierre de Coubertin: *„Veritabil erou, în accepțiunea mea, este un bărbat adult într-o competiție individuală... O Olimpiadă feminină va fi nepractică, neinteresantă, inestetică și incorectă. Jocurile Olimpice trebuie rezervate bărbaților, rolul femeilor fiind înainte de toate – ca la concursurile antice – să-i încoroneze pe învingători...”* („Sport Suisse”, 7 august 1935).

1936. Programul la individual era compus din exerciții impuse, un exercițiu la

alegere din cele 6 probe clasice și 3 probe de atletism. În concursul feminin sunt introduse „paralele asimetrice”, care nu erau decât obișnuitele „paralele” la care se ridica una dintre bare, dar exercițiile la „impuse” erau obligatorii la „asimetrice”, în timp ce la „libere” era la alegerea competitorilor. (Jocurile Olimpice, Berlin, 1936).

1937. Moare Baronul Pierre de Coubertin, un susținător fervent al practicării gimnasticii.

1938. Paralelele dispar definitiv din concursul feminin, fiind înlocuite cu cele „asimetrice”, dar sunt introduse „inelele”.

1946. Goblet d'Alviella (Belgia) devine noul președinte al FIG, iar sediul se mută la Geneva.

1948. Gimnastica se extinde în toată lumea. Jocurile Olimpice se desfășoară pentru prima oară în sală, unde vor și rămâne; bârna capătă lărgimea sa actuală (10 cm); apar primele costume pe corp, cu mâneci scurte, cu o mică centură la talie.

1949. Este introdus primul Cod de Punctaj la masculin. Se renunță la probele din atletism.

1950. „Inelele” figurează pentru ultima oară în programul competițional feminin

1952. Este introdus și concursul individual al gimnasticii feminine, la cele 4 aparate cunoscute, precum și un ansamblu cu obiecte (doar în programul J.O. 1952 și 1956). Participarea sportivilor din URSS la Jocurile Olimpice au un impact deosebit asupra lumii sportului.

1954. Gimnastica se standardizează, la masculin – sol, cal, inele, sărituri, paralele, bară, bară -, competiția fiind individuală și pe echipe; la feminin – sărituri, paralele inegale, bârnă și sol.

1955. Apare Codul de Punctaj, cu regulile de arbitraj, care se va reînnoi o dată la patru ani de către Comitetele Tehnice ale FIG. Numărul de componenți ai unei echipe de gimnastică se reduce de la 8 la 6.

1956. Charles Thoeni (Elveția) este ales președinte al FIG.

1956. Echipele sunt alcătuite din 6 gimnaste, fiind luate în calcul doar cele mai bune cinci rezultate, fiind instituite, de asemenea, finale pe aparate. (Jocurile Olimpice, Melbourne).

1958. Exercițiile de ansamblu la sol sunt scoase din program, fiind înlocuite cu un exercițiu individual, pe muzică, acompaniamentul fiind realizat de un pianist aflat în sală. (Campionatele Mondiale, Moscova).

1960. Se înregistrează o netă evoluție în plan tehnic (rondă, flic-flac pe bârnă etc.) și asumarea unor riscuri crescânde, ca urmare a progresului înregistrat și în realizarea materialului și echipamentului de concurs. (Jocurile Olimpice, Roma)

1961. Primul Congres al FIG la Stuttgart, prilej cu care se consemnează 49 de federații afiliate.

1966. Arthur Gander (Elveția) este noul președinte al FIG.

1967. Gimnasta cehoslovacă Vera Caslavská obține primul 10 din istorie, în finala de la bârnă și sol (Campionatul European, Amsterdam).

1971. La Cali, în Columbia, ia ființă Uniunea Panamericană de Gimnastică (PAGU).

1972. Transmisia televizată a întrecerilor de gimnastică a permis o deosebită popularizare, reflectată în interesul deosebit acordat acestei discipline. Se constată și introducerea unor noi elemente în exerciții (Jocurile Olimpice, München).

1973. FIG înființează un secretariat permanent la Lyss (Elveția).

1974. Sovietica Ludmila Turischeva realizează o „Tsukahara”, săritură creată în 1970 de gimnastul japonez cu același nume. (Campionatele Mondiale, Varna).

1975. Gimnastica modernă devine gimnastica ritmică.

1976. Yuri Titov (Rusia) este ales președinte al FIG.
1976. Nadia Comăneci, la 14 ani, obține titlul olimpic și de șapte ori „nota perfectă” – 10, aducând un nou stil, în care perfecțiunea era cuvântul de ordine. (Jocurile Olimpice, Montreal).
1978. Apar în scena competițională Campionatele Europene ale juniorilor, deschise sportivilor de la 12 la 15 ani. (Milano)
1979. Utilizarea muzicii orchestrate și barele asimetrice din fibra de sticlă sunt printre noutățile tehnice. (Campionatele Mondiale, Dallas)
1981. La Montreux este celebrată a 100-a aniversare a FIG, iar gimnastica ritmică devine disciplină olimpică.
1982. Este fondată, la 27 martie, Uniunea Europeană de Gimnastică (UEG)
1982. Este fondată Uniunea Asiatică de Gimnastică (AGU)
1984. La Los Angeles s-au acordat 44 note de 10, ceea ce a determinat creșterea dificultății pentru a se putea realiza departajarea concurenților. (Jocurile Olimpice).
1990. La Alger, este fondată Uniunea Africană de Gimnastică (UAG).
1990. Federația Internațională de Gimnastică, sesizându-se de mult prea numeroasele note de 10, decide să schimbe întregul sistem de punctaj, fiecare exercițiu având la bază un nivel de dificultate și succesiunea elementelor dificile, orice eroare ducând la o deducere din valoarea de start, ceea ce face, virtual, imposibilitatea unei note de 10.
1991. Sediul FIG se mută de la Lyss la Moutier (Elveția).
1992. Numărul federațiilor afiliate crește la 114, iar cel al gimnaștilor la 15 milioane.
1992. Ultima apariție a Echipei Unificate, formată din gimnaști și gimnaste din fosta URSS, care a cucerit cu brio medalia de aur. (Jocurile Olimpice, Barcelona)
1994. **La propunerea României**, la Congresul de la Geneva, Adunarea Generală elimină exercițiile obligatorii din programul gimnasticii artistice pentru Campionatele Mondiale și Jocurile Olimpice cu începere din ciclul olimpic 1997 – 2000. Se decide înființarea unei Comisii pentru Gimnastică Aerobică.
1995. Are loc primul Campionat Mondial organizat într-o țară asiatică, la Sabae (Japonia).
1996. La al 70-lea Congres, italianul Bruno Grandi (Italia) este ales președinte al FIG. Gimnastica Aerobică devine disciplină oficială în cadrul FIG. Numărul federațiilor afiliate a crescut la 124. Pentru prima oară, gimnastica ritmică este inclusă în programul olimpic.
1996. Înainte de 1996, vârsta minimă a gimnastelor la Jocurile Olimpice era de 15 ani, chiar dacă o împlineau în anul olimpic. După 1996, Federația Internațională a mărit la 16 ani această limită minimă.
1998. La Vilamoura are loc Congresul cu numărul 71. Adunarea Generală adoptă noua structură a FIG și introduce printre disciplinele oficiale trampoline și gimnastica aerobică. F.I.G. are afiliate 124 de federații naționale, cu aproximativ 25 de milioane de sportivi legitimați, situându-se printre cele mai mari federații sportive internaționale. FIT este dizolvată.
1999. FIG deschide prima pagină de internet. Are loc Congresul extraordinar la Tianjin (China). IFSA este dizolvată. Gimnastica aerobică devine disciplină oficială.
2001. Are loc prima reuniune a Consiliului FIG la Muzeul Olimpic din Lausanne. 125 de federații afiliate.
2000. Are loc cel de al 73-lea Congres FIG, pentru prima oară pe continentul african, la Marrakech (Maroc).

2002. FIG deschide la Kuala Lumpur prima Academie de Gimnastică. Este creată Fundația FIG. 124 de federații afiliate și 2 asociate.

2004. FIG coordonează 3 noi discipline: Trampoline, Aerobică și Acrobatică. Incidente diverse umbresc întrecerile Jocurilor Olimpice de la Atena, rezultatele la masculin fiind anulate și revizuite Codurile de Punctaj. Congres la Antalya (Turcia): Bruno Grandi obține al 3-lea mandat. FIG afiliază federațiile din Bahamas, Congo, Mauritania, Ins. Cook și Botswana ajungând la 129.

2004. Incidentele de la Jocurile Olimpice de la Atena au condus la anularea Cursului Internațional de Arbitri și la revizuirea Codului de Punctaj.

2005. André Gueisbuhler îl înlocuiește în funcția de Secretar General pe Norbert Bueche, care a deținut această poziție din 1988.

2005. Noul IRCOS (Instant Replay & Control System) este introdus la cea de a 38-a ediție a Campionatelor Mondiale (noiembrie, Melbourne). Se elimină, astfel, posibilitatea obținerii unei note perfecte, fiind introdusă o procedură complicată de analiză a exercițiului, bazată pe o notă de start la dificultate și nota de la execuție.

2006. La Geneva, aniversare oficială a 125 de ani. Participă și Jacques Rogge, președintele CIO.

2006. O nouă modificare a Codului de Punctaj și a întregului sistem de notare în sensul unei complete modernizări, schimbări având ca punct de pornire controversele iscate de juriu la Jocurile Olimpice de la Atena, din 2004, controverse care au pus sub semnul întrebării fiabilitatea și obiectivitatea notării, reliefându-se că execuția a fost sacrificată în detrimentul dificultății.

2007. Consiliul FIG aprobă Codul Disciplinar. 128 federații afiliate, 2 asociate.

2008. La 5 iulie, sediul este transferat la Lausanne. Are loc al 77-lea Congres la Helsinki. Este lansat noul website. Președintele Grandi este reales pentru al 4-lea mandat. FIG are 129 de federații (121 – afiliate, 3 asociate, 5 – suspendate).

2009. Inaugurare oficială a noului sediu la Lausanne, la 5 martie, în prezența lui Jacques Rogge, președintele C.I.O.

2009. Licența obligatorie pentru sportivi este introdusă cu ocazia Campionatelor Mondiale pentru gimnastica artistică (Londra).

2010. FIG – 130 federații. „Reference Judges System” este implementat oficial cu ocazia Campionatelor Mondiale de gimnastică artistică de la Rotterdam și a Campionatelor Mondiale de gimnastică ritmică de la Moscova.

2012. Are loc cel de al 79-lea Congres, la Cancun (Mexic), prilej cu care Bruno Grandi (Italia) este reales președinte al FIG pentru al 5-lea mandat, iar Adrian Stoica (România) devine vicepreședinte de onoare al forului internațional, alături de un alt reprezentant al gimnasticii românești, Nicolae Vieru, în timp ce Maria Fumea este realesă în Comitetul Tehnic pentru gimnastică aerobică.

2013. La Liverpool se desfășoară lucrările celui de al 13-lea Consiliu FIG, care adoptă cele 6 principii referitoare la calificările pentru Jocurile Olimpice din 2020.

2014. La Tașkent are loc Congresul cu numărul 80. Președintele în exercițiu, Bruno Grandi, anunță că nu va mai candida pentru un nou mandat. FIG are 134 de federații (138 afiliate, 4 asociate), pe continente: Europa – 50, Asia – 38, America – 28, Africa – 24, Oceania – 2).

2015. La Melbourne, FIG Council a aprobat reducerea numărului de componenți ai unei echipe de la 5 la 4, precum și un nou sistem de calificare pentru Jocurile Olimpice.

2016. Orașul Tokyo este gazdă a Congresului, fiind pentru prima oară când un astfel de eveniment are loc în Japonia. Și tot pentru prima oară, după 20 de ani de

mandat al lui Bruno Grandi, a fost ales un nou președinte. Cel care a întrunit cele mai multe voturi a fost Watanabe Morinari (Japonia), care a obținut 100 de voturi din cele 119 exprimate, în fața celui de al doilea candidat, Georges Guelzec (Franța), președintele UEG, astfel că se consemnează o nouă premieră: instalarea la conducerea FIG a unui non-european din 1881 și până în prezent. Numeroase schimbări și în ceea ce privește componența Comitetelor Tehnice. Sediul FIG se mută într-o nouă clădire din Lausanne, construită de către forul mondial, vechea locație devenind sediul UEG.

Pe parcursul a 135 de ani de la înființarea Federației Internaționale de Gimnastică au avut loc 81 de Congrese, aproape fiecare cu importante decizii pentru dezvoltarea generală a acestei discipline:

Nr.	An	Loc	Țara	Nr. Fed.	Note
1	1881	Liege	Belgia	3	Nicolas J. Cuperus, președinte
2	1886	Anvers	Belgia	2	
3	1887	Bruxelles	Belgia	2	
4	1903	Anvers	Belgia	3	
5	1906	Berna	Elveția	6	
6	1907	Praga	Cehoslovacia		
7	1908	Paris	Franța		
8	1909	Luxemburg	Luxemburg		
9	1911	Torino	Italia		
10	1913	Paris	Franța		
11	1921	Bruxelles	Belgia		
12	1923	Paris	Franța		
13	1924	Paris	Franța		Charles Cazalet (Franța), președinte
14	1926	Lyon	Franța		
15	1928	Amsterdam	Olanda		
16	1930	Luxemburg	Luxemburg		
17	1931	Paris	Franța		
18	1932	Praga	Cehoslovacia		Două Congrese în același an!
19	1932	Los Angeles	SUA		
20	1933	Lausanne	Elveția		Adam Zamoyski (Polonia), președinte
21	1934	Budapesta	Ungaria		
22	1935	Bruxelles	Belgia		
23	1936	Berlin	Germania		
24	1938	Praga	Cehoslovacia		
25	1946	Geneva	Elveția	19	Goblet D'Alviella (Belgia). președinte
26	1947	Paris	Franța	9	
27	1948	Londra	M. Britanie	25	
28	1949	Stockholm	Suedia		
29	1950	Basel	Elveția	20	
30	1951	Firenze	Italia	23	
31	1952	Helsinki	Finlanda	?	
32	1953	Rotterdam	Olanda	23	
33	1954	Roma	Italia	28	
34	1955	Paris	Franța	23	
35	1956	Viena	Austria	23	Charles Thoeni (Elveția), președinte
36	1957	Zagreb	Iugoslavia	24	
37	1958	Moscova	URSS	25	
38	1959	Copenhaga	Danemarca	24	
39	1960	Roma	Italia	35	
40	1961	Stuttgart	R.F.Germania	23	
41	1962	Praga	Cehoslovacia	34	
42	1963	Belgrad	Iugoslavia	31	

43	1964	Zurich	Elveția	36	
44	1965	Viena	Austria	38	
45	1966	Dortmund	R.F.Germania	43	Arthur Gander (Elveția), președinte
46	1967	Varșovia	Polonia	33	
47	1968	Roma	Italia	37	
48	1969	Basel	Elveția	35	
49	1970	Ljubljana	Iugoslavia	34	
50	1971	Madrid	Spania	41	
51	1972	Munchen	R.F. Germania	47	
52	1973	Rotterdam	Olanda	39	
53	1974	Montreux	Elveția	51	Congres Extraordinar
53	1975	Berna	Elveția	46	Același număr ca cel din 1974
54	1976	Montreal	Canada	52	Yuri Titov (URSS), președinte
55	1977	Roma	Italia	44	
56	1978	Strasbourg	Franța	53	
57	1979	Fort Worth	SUA	41	
58	1980	Moscova	URSS	53	
59	1981	Moscova	URSS	48	
60	1982	Zurich	Elveția	44	
61	1983	Strasbourg	Franța	53	
62	1984	Los Angeles	SUA	59	
63	1985	Montreal	Canada	?	
64	1986	Roma	Italia	46	
65	1987	Herning	Danemarca	46	
66	1988	Seul	Coreea de Sud	65	
67	1990	Frankfurt	Germania	52	
68	1992	Salou	Spania	74	
69	1994	Geneva	Elveția	53	
70	1996	Atlanta	SUA	102	Bruno Grandi (Italia), președinte
71	1998	Vilamoura	Portugalia	84	
72	1999	Tianjin	China	69	Congres Extraordinar
73	2000	Marrakech	Maroc	89	
74	2002	Atena	Grecia	61	
75	2004	Antalya	Turcia	97	
76	2006	Geneva	Elveția	99	Congres Aniversar – 125 ani
77	2008	Helsinki	Finlanda	90	
78	2010	Vysoke Tatry	Slovacia	77	
79	2012	Cancun	Mexic	106	
80	2014	Tașkent	Uzbekistan	78	
81	2016	Tokyo	Japonia	119	Morinari Watanabe (Japonia), președinte

În activitatea Federației Internaționale de Gimnastică, un rol important l-au jucat și reuniunile Consiliului, cu decizii care au vizat direct întreaga evoluție:

Nr	An	Loc	Note
1	2001	Lausanne	Vârsta limită la aerobică – 16 ani, din 2005.
2	2002	Chiba	24 gimnaști în finala la individual compus.
3	2003	San Juan	Nou format al gimnasticii ritmice
4	2004	Windoeck – Namibia	TUE Commission
5	2005	Helsinki	Jurământul Arbitrilor și Sportivilor
6	2006	Kuala Lumpur	
7	2007	Orlando	Nou Cod Disciplinar
8	2008	Cape Town	Licența pentru sportive
9	2009	Lillestrom	
10	2010	Chiba	
11	2011	San Jose	

12	2012	St. Petersburg	Noua regulă a „Tie breaking”
13	2013	Liverpool	Principiile pentru calificările la J.O.
14	2014	Kuwait City	
15.	2015	Melbourne	S-a stabilit cota pentru echipe la J.O.
16.	2016	Bangkok	S-a stabilit noul calendar pentru calificările la J.O.

Federația Internațională a fost condusă de 9 președinți, precum și de 9 secretari generali, desigur împreună cu alți specialiști, membri ai Consiliului, Comitetului Executiv sau ai Comitetelor Tehnice,

Președinți

1881	Liège	Nicolas J. Cupérus	Belgia
1924	Paris	Charles Cazalet	Franța
1933	Lausanne	Adam Zamoyski	Polonia
1946	Geneva	Félix Goblet d’Alviella	Belgia
1956	Vienna	Charles Thoeni	Elveția
1966	Dortmund	Arthur Gander	Elveția
1976	Montreal	Yuri Titov	URSS
1996	Atlanta	Bruno Grandi	Italia
2016	Tokyo	Morinari Watanabe	Japonia

Secretari Generali

Cyrille Wachmar	Franța	1896 – 1900
Johan Dahlmann	Danemarca	1900 – 1906
Aloyse Kayser	Luxemburg	1906 – 1926
Fr. Blomart	Belgia	1926 – 1930
Hubert Clement	Luxemburg	1930 – 1938
Charles Thoeni	Elveția	1938 – 1960
Max Bangerter	Elveția	1960 – 1988
Norbert Bueche	Elveția	1988 – 2004
Andre F. Gueisbuhler	Elveția	2004 –

Pentru activitatea laborioasă în cadrul Federației Internaționale, pentru contribuția la dezvoltarea gimnasticii sub toate aspectele, o serie de personalități au fost alese ca Membri Onorifici ai organizației mondiale sau au primit Medaliile FIG, în semn de recunoaștere a contribuției active, pe această listă onorantă aflându-se și reprezentanții gimnasticii românești Nicolae Vieru, Adrian Stoica și Anca Grigoraș-Mihăilescu.

Președinți onorifici

Titov Yuri (Rusia), Froehlich Ron (SUA)

Vicepreședinți onorifici

1988 – Rinaldi Jeannine (Franța)

1992 – Takizawa Koji (Japonia), Gueisbuhler André F. (Elveția)

1996 – Willisegger Jean (Elveția)

2000 – Zacharias Hans-Juergen (Germania)

2004 – Fie Jackie K. (SUA), Bueche Norbert (Elveția)

2008 – **Vieru Neculai** (România / d. 2016), Abruzzini Egle (Italia), Atkinson John (M. Britanie), Bierenfeld Gerda (Germania)

2012 – **Stoica Adrian** (România), Kunze Horst (Germania)

Membri onorifici

1976 – Demidenko Taissia (Rusia)

1980 – Gonzalez Enrique (Spania), Koop Evelyn (Canada)

1982 – Kaneko Akitomo (Japonia)

1984 – Al-Obaidy Saieb (Irak), Jalantie Tuomo (Finlanda), Khatib Fayez (Siria), Zalce De La Pena Juan Jose (Mexic)

1988 – Matlochova Jaroslava (Cehia), Urvari Sandor (Ungaria)

1992 – Gienger Eberhard (Germania), Gigova Maria (Bulgaria), Grandi Bruno (Italia), Otto Lance (Australia), Schwirtz Karl-Heinz (Germania), Sutter Doris (Elveția), Takizawa Koji (Japonia), Turicheva Ludmila (Rusia), Zhang Quande (China)

1996 – Barry Jim (Australia), Feng Jibai (SUA), Hoeijenbos Anneke (Olanda), Jacki Michael (SUA)

2000 – F. Del Pozo Manuela (Spania), Kamo Yoshiko (Japonia), Li Ning (China), Oliva Perez Teresa (Cuba), Schmid Andrea (SUA), Langsley Eileen (M. Britanie)

2004 – Gonzalez De Aguero Rosa (Spania), Ashmore Jamile (SUA), Sotirov Stoil (Bulgaria), Steuri Ruedi (Elveția), Hartmann Herbert (Germania), Holte Inger Marie (Norvegia), Fink Hardy (Canada), Beckstead George J. (SUA), Goethberg Agneta (Suedia)

2006 – Baumet Daniel (Elveția), Maclean Steve (Canada)

2008 – Arkaev Leonid (Rusia), Weber Jvan (Elveția), Fonseca Miyake Esbela (Portugalia), Collins Jennifer Patricia (Australia), Viner Irina (Rusia), Laffranchi Elisabeth (Brazilia), Andersson Ulf (Suedia), Beeton John D. (Scoția), Van Der Krogt Hans (Olanda), Zielinski Konrad și Zielinski Gizela (Polonia), Sjostrand Bertil (Suedia)

2012 – Orsel Atilla (Turcia), Colarossi Robert (SUA), Karacsony Istvan (Ungaria), Kato Sawao (Japonia), Yan Ninan (China), Zeman Vladimir (Cehia), Fonseca Correia Raul Manuel (Portugalia)

Medalie de Argint

1992 – Algora Carmen (Spania)

1994 – Kodon Erich (Austria)

1996 – Orozco Nestares Jesus (Spania)

1996 – Chichkova Todorka (Bulgaria)

1996 – Doue Tai Henri (Cote-Ivoire)

2000 – Olivier Hugo (Africa de Sud)

2004 – Hernandez Delgado Zobeira (Venezuela), Xiao Guanglai (China), Henderson Patricia (SUA), Oliva De Queralt Teresa (Spania), Pestov Victor (Rusia)

2006 – Duncan Michelle (M. Britanie), Futagi Hidenori (Japonia)

2008 – Mickels Bodil (Finlanda), Salanitro Enrique (Argentina), **Mihăilescu-Grigoraș Anca** (România), Garcia Lopez Elena (Elena), Tervo Erkki (Finlanda), De Magdalena Mary (Puerto Rico), Zakaria Haji Ahmad (Malaysia), Bancalari Luis Maria Diaz (Argentina), Geldenhuis Venter Valereis (Namibia), Wang Tongjie (China), Serrano Eva (Franța)

2011 – Takeuchi Rimako (Japonia)

2012 – Forgacs Robert (Ungaria), Zekri Mustapha (Maroc), Alloush Mohammed Khalil (Egipt), Iarov Edouard (SUA), Milewska Wieslawa

(Polonia), Klaesberg Sabrina (Germania), Christe Alain (Elveția)

Medalie de Bronz

2004 – Chessell Murray (Australia), Moelder Vöimlemisklubi Janika (Estonia), Korobchinsky Igor (Ucraina), Jian Zhang (China), Ojha B.S. (India), Ramezani H. (Iran), Garcia Benitez William (Cuba)

2008 – Korbut Nikolai (Belarus), Maridaki Maria (Grecia), Beery Daniel (Israel), Allen Jane (M. Britanie), Lee Bo-Sun (Coreea de Sud), Zielinska Gizela (Polonia)

2012 – Partanen Kirsti (Finlanda), Michopoulou Eleni (Grecia), Bengtsson Stefan (Suedia), Bjoernsdottir Birna (Islanda), Lakicevic Stojacic Snezana (Serbia), Altabbaa Mouhammed Youssef (Rusia), De Lozada Isabel V. (Puerto Rico), Koffrie Frans J. (Olanda)

Trăgând linie, să repunctăm câteva date și cifre esențiale referitoare la situația actuală a FIG:

Înființată: 1881. Sediul: Lausanne – 2008.

Număr Federații: 141 – total / 137 – afiliate / 4 – asociate

Discipline 7 (gimnastica pentru toți, artistică – masculin și feminin, ritmică, trampoline, aerobică, acrobatică.

Număr de practicanți (aproximativ): 50 milioane

Număr licențiați nivel mondial: 13 300 (masculin – 5 200, feminin – 8.100)

Primul Campionat Mondial: 1903 – artistică, 1963 – ritmică, 1999 – trampoline, 1995 – aerobică, 1999 – acrobatică

Promovată în prima grupă a Jocurilor Olimpice: 2013

Sport olimpic: din 1896

Membră: Sport Accord (fost AGFIS / GAIFS) din 1996; Asociația Federațiilor Olimpice Sporturi de Vară (ASOIF) din 1984; Asociația Internațională a Jocurilor Mondiale (IWGA), ca FIT din 1981 și ca FIG din 1998; Federația Internațională a Sportului Universitar (FISU) din 1961, Asociația Internațională a Presei Sportive (AIPS) din 1986.

Dacă Federația Internațională are o lungă istorie, nu același lucru se poate spune despre Uniunile continentale, care și-au făcut destul de târziu apariția, comparativ cu altele asemenea din atâtea și atâtea sporturi prezente azi în lume.

Federația Internațională are patru asemenea Uniuni, cu o activitate independentă la nivel regional, dar cu scopuri și ținte comune în ceea ce privește dezvoltarea gimnasticii pe toate planurile:

UNIUNEA ASIATICĂ DE GIMNASTICĂ (AGU) – În octombrie 1964, cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Tokyo, Japonia, Coreea de Sud, China și Filipine au inițiat discuții și au aprobat ca gimnastica să facă parte din programul Jocurilor Asiei, înființându-se, astfel, Federația Asiatică de Gimnastică (AGF). În iunie 1966, după primul curs de arbitri de la Tokyo, la conducere va fi ales Yoshihito Kurimoto (Japonia), care devine primul președinte al AGU. După opt ani, în august 1974, Federația Asiatică de Gimnastică își schimbă numele în Confederația Asiatică de Gimnastică (AGC), o nouă schimbare de denumire producându-se în 1983, după Jocurile Asiei de la New Delhi (India), Federația Jocurilor Asiatice (AGF) devenind Consiliul Olimpic al Asiei (OCA), iar AGC revenind la formula Federația Asiatică de Gimnastică. În 1984, FIG aprobă existența a patru federații continentale, solicitând ca acestea să poarte denumirea de Uniuni Continentale, astfel că, în mai 1985, la solicitarea forului internațional, Federația Asiatică de Gimnastică devine Uniunea Asiatică de Gimnastică (AGU), în urma Congresului care a avut loc la Seul cu prilejul Campionatelor

asiatice de tineret. Președinți: Yoshihito Kurimoto (Japonia, 1966 – 1975), Youshinori Maeda (Japonia, 1975 – 1982), Takashi Kondo (Japonia, 1983 – 1991), Shuji Yokoyama (Japonia, 1991 – 1998), Torao Tokuda (Japonia, 1999 – 2001), Hidenori Futagi (Japonia, 2001 – 2006), A-Rahman Al Shathri (Qatar, 2007 – prezent). AGU cuprinde federații naționale împărțite pe patru zone: Est (China, Hong Kong, Japonia, Kazahstan, Coreea de Sud, Mongolia, RPD Coreeană, Taipei, Macao), Sud-Est (Cambodgia, Indonezia, Malaysia, Myanmar, Filipine, Singapore, Thailanda, Vietnam, Maldive), Vest (Iran, Iordania, Kîrgîstan, Arabia Saudită, Kuweit, Palestina, Yemen, Siria, Irak, Qatar, Liban, Bahrein) și Central Sud (Bangladesh, India, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Uzbekistan) .

UNIUNEA PAN AMERICANĂ DE GIMNASTICĂ (PAGU) – Conform datelor furnizate de FIG, federația PanAmericană a fost înființată în 1971, la Cali (Columbia), deși în alte statistici (volumul omagial „FIG – 125 ani”), ea apare ca fiind fondată în 1983 și afiliată la forul internațional în anul următor. Federații componente: Argentina, Barbados, Bermuda, Bolivia, Brazilia, Canada, Chile, Columbia, Costa Rica, Cuba, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexic, Panama, Paraguay, Peru, Puerto Rico, Rep. Dominicană, Trinidad&Tobago, Uruguay, SUA, Venezuela. Gimnastica, în organizarea PAGU, face parte din programul mai multor competiții de anvergură, între acestea înscriindu-se Jocurile Pan Americane (din 1951), Campionatele PanAmericane pentru toate disciplinele etc. În fruntea acestei organizații s-au aflat Luis de Pablo Darna (Cuba, ? – 1983), Jorge Ochoa Valderrama (Venezuela, 1983 – 1987) Fernando A. Brochado (Brazilia, 1987 – 1991), William Torres (Cuba, 1991 – 1999), Vicelia Angela Florenzano (Brazilia, 1999 – 2007), Zobeira Hernandes (Venezuela, 2007 – 2015), Naomi Chieko Valenzo Aoki (Mexic, 2015 – prezent)

UNIUNEA AFRICANĂ DE GIMNASTICĂ (UAG) – Actul oficial de naștere a fost semnat la 24 octombrie 1990, la Alger, în timpul primei ediții a Jocurilor Africane. Precedată de numeroase contacte menite a conduce la realizarea UAG, aceasta avea să fie recunoscută de FIG la 3 aprilie 1991. În prezent, de la opt Federații Naționale, membre la înființare (Egipt, Maroc, Tunisia, Namibia, Zimbabwe, Nigeria, Algeria, Cote d’Ivoire), UAG și-a extins influența în mai toate țările africane: Algeria, Angola, Botswana, Congo, Camerun, Ins. Capului Verde, Egipt, Ethiopia, Lesotho, Libia, Maroc, Namibia, Nigeria, Africa de Sud, Seychelles, Tunisia, Zimbabwe, Burundi ș.a. S-au remarcat printr-o foarte bogată activitate col. Azzedine Chaldi (Tunis), Mohamed Yamani (Algeria) – primul președinte (1990-2013), J.C. Cloete, Ali Zaater (Algeria) – președinte UAG (din 2013), Mahmoud Abd El Aal (Egipt) ș.a. Principala competiție: Campionatele Africii, din 1990.

UNIUNEA EUROPEANĂ DE GIMNASTICĂ (UEG) – Destul de curios apare faptul că pe plan european apariția unui for continental este consemnată abia 27 martie 1982, deși gimnastica își are sorgintea tocmai în această parte a lumii, iar la începuturi, FIG s-a numit Biroul Federațiilor Europene de Gimnastică sau chiar Federația Europeană de Gimnastică. Data înființării Uniunii Europene este apreciată a fi, de fapt, în anul 1978, la Luxembourg, sub denumirea de „Comunitatea de Interese a Federațiilor din Vest”, aceasta ca o replică la „Comunitatea Țărilor Socialiste din Est”, care organiza competiția „Prietenia”, motiv pentru care se și organizează un Campionat European de juniori la Milano. Inițiatorul Comunității din Vest și, apoi, președinte al UEG a fost Pierre Chabloz (Elveția).

Conform datelor statistice ale Uniunii Europene de Gimnastică (UEG),

aceasta reunește 48 de Federații Naționale, fiind garantul intereselor gimnasticii continentale, cu mai mult de 10 000 000 de practicanți, în cadrul unei largi palete, de la gimnastica de înaltă performanță, cu patru discipline olimpice și trei neolimpice, până la gimnastica pentru toți, accesibilă tuturor vârstelor. UEG dispune de un calendar competițional, cu importante manifestări atât în plan internațional, cât și național.

Principalele etape în dezvoltarea Uniunii Europene de Gimnastică relevă drumul parcurs, ascendent, al acestei discipline, din punct de vedere organizatoric, la nivelul „Bătrânului Continent”:

- 1955. Are loc la Frankfurt, în organizarea FIG, primul Campionat European al gimnasticii artistice masculine, sub denumirea de „Cupa Europei” sau „Cupa Mondială”.

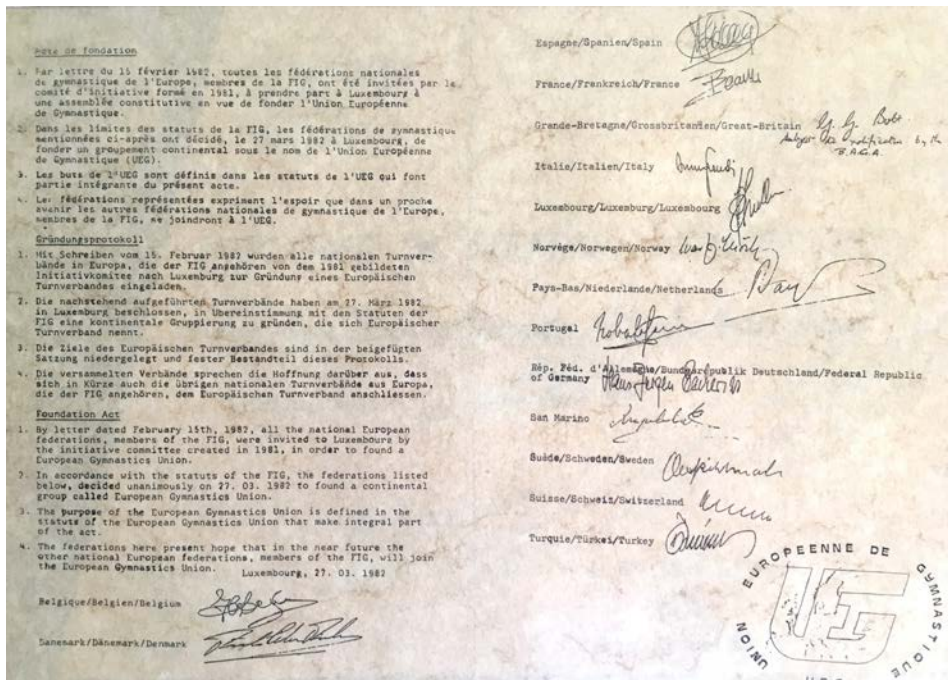
- 1957. Sala Floreasca din București este gazda celei dintâi ediții a Campionatului European feminin, până în 1965 sub numele de „Cupa Europei”.

- 1977. Cu ocazia Congresului FIG de la Roma, câteva delegații europene s-au reunit pentru a examina și realiza o colaborare activă, luându-se decizia de a se crea o „Comunitate de Interese a Federațiilor de Gimnastică din Europa de Vest”.

- 1978. Au loc, la Madrid, în organizarea FIG, primele Campionate Europene de gimnastică ritmică. De asemenea, au loc și cele dintâi Campionate Europene pentru juniori, la Milano (Italia).

- 1979. Președintele „Comunității” obține, în timpul Congresului FIG de la Fort Worth (SUA), crearea unei Comisii Tehnice pentru gimnastică generală, neincluzând și partea competițională, primul președinte fiind numit Nicolae Vieru (România).

- 1982. Se ia decizia creării unui Grup continental european. Toate Federațiile Naționale din Europa au primit invitația de a face parte din acest

Grup. În zilele de 27 și 28 martie, la Luxemburg, se reunesc reprezentanții a 15 țări: Belgia, Danemarca, Franța, M. Britanie, Olanda, Italia, Luxemburg, Norvegia, Portugalia, R.F. Germania, San Marino, Suedia, Elveția și Turcia. La 6 și 7 iulie, la Zurich, are loc alegerea primelor Autorități ale Uniunii Europene de Gimnastică, o delegație a UEG fiind primită, la Zagreb, de către Comitetul Executiv al FIG, în vederea recunoașterii oficiale. Au fost aleși: președinte – Pierre Chabloz (Elveția), vicepreședinți – Bruno Grandi (Italia), Roger Schleimer (Luxemburg), secretar general – Paul Frei (Elveția), membri – Jeanne Baume (Franța), Tom C. Daey Ouwens (Olanda), Manuel Robalo Gouveia (Portugalia), Angel Gomez (Spania)

- 1983. Are loc, la Varna, Congresul UEG, prilej cu care sunt admise Liechtenstein și Cehoslovacia.

- 1984. La 21 iulie, la Los Angeles, Uniunea Europeană de Gimnastică este recunoscută oficial de către Federația Internațională. Congres UEG la Rimini (Italia), cu noi admiteri: Austria, Finlanda și Ungaria.

- 1985. Congresul UEG se desfășoară la Budapesta. Sunt acceptate în calitate de „observatori”, federațiile din R.D. Germană, Bulgaria, Polonia și România. FIG autorizează, pentru prima oară, UEG să organizeze Campionatul European din 1986 sub directa sa autoritate.

- 1986. Congres la Karlsruhe. Sunt admise Polonia, Cipru, Grecia, Irlanda, Islanda și URSS. Sunt organizate primele campionate continentale pentru juniori sub egida UEG, la gimnastică artistică masculin și feminin (Karlsruhe) și gimnastică ritmică (Florența). Este organizat un stagiu de pregătire pentru juniori la gimnastică artistică. Se semnează primul contract între UEG și Uniunea Europeană de Radio-Televiziune (UER), la Geneva, iar la Praga parteneriatul între UEG și Organizația Internațională de Radio-Televiziune (OIRT). Președintele UEG este invitat la reuniunile Comitetului Executiv al FIG, cu vot consultativ.

- **1987. Congres la Madrid, fiind admise România și Iugoslavia**, numărul federațiilor afiliate ridicându-se la 30. Are loc primul Campionat European al gimnasticii artistice la nivelul seniorilor (Moscova, 21 – 24 mai) sub egida UEG. Este și prima ediție când întrecerile masculine și feminine au loc în același loc și în același interval de timp.

- 1988. UEG își instalează Secretariatul la Lausanne. Are loc prima Cupă a Europei la gimnastică artistică (masculin și feminin), cu finala la Florența.

- 1989. Congres UEG la Viena. Sunt admise Andora, Monaco. Ca urmare a modificărilor la Statut este admis Israelul. Se constituie primele trei Comitete Tehnice (artistică feminin, artistică masculin și ritmică). Au loc primele Campionate Europene de juniori la gimnastică artistică pe echipe, finala fiind la Nantes.

- 1990. Se realizează unificarea celor două Germanii, federația recunoscută fiind Deutscher Turnerbund (DTB). Se petrece disoluția URSS. UEG are 32 de federații membre.

- 1992. Congres la Veneția. Numărul Federațiilor Naționale este în creștere, ca urmare a admiterii țărilor ex-sovietice: Belarus, Estonia, Letonia, Lituania, Rusia, Ucraina, dar și Slovenia și Croația.

- 1993. Congres la Lausanne. Pierre Chabloz, președinte al UEG de la constituirea sa, părăsește funcția, devenind președinte onorific. Este ales Klaus Lotz (Germania). Sunt admise Albania, Armenia, Georgia, Slovacia,

Cehia. UEG are 43 de federații membre. Are loc, la Praga, primul Festival Eurogym.

- 1994. Congres la Reykjavik (Islanda). Este consemnată admiterea Moldovei. Primele Campionate Europene de seniori și juniori reunite, la gimnastică artistică, cele feminine la Stockholm, iar cele masculine la Praga.

- **1995. Congres la Brașov (România).** Este admisă Bosnia-Herțegovina.

- 1996. Congres la Tel Aviv. Este admis Azerbaidjanul. Gimnastica aerobică este acceptată ca sport de competiție. Primul concurs european de gimnastică generală, EuroTeam, la Jyväskylä (Finlanda).

- 1997. Congres în Antalya (Turcia). Alegeri generale. Este reales Klaus Lotz în funcția de președinte. 46 de federații membre. Aniversare a 15 ani de la înființarea UEG, cu un meci Europa – Asia, la Lyon.

- 1998. Campionatele Europene de gimnastică artistică, masculin și feminin, au loc în același oraș, la St. Petersburg, la o săptămână distanță. Congres la Bratislava.

- 1999. Congres la Luxembourg. Admiterea unor noi discipline: trampoline și acrobatică și crearea a două grupe de lucru, cu câte 4 membri fiecare. Alegerea Comisiei Tehnice pentru Gimnastică Aerobică (7 membri). Primele Campionate Europene de gimnastică aerobică, la Birmingham (Marea Britanie).

- 2000. Organizarea primelor Campionate Europene de gimnastică acrobatică (juniori), trampoline, tumbling, sub responsabilitatea UEG, la Eindhoven (Olanda).

- 2001. Cel de al-18-le Congres a avut Cassandra (Grecia), în organizarea noii Federații elene, fondată în 1997 (fosta federație – SEGAS a devenit membră UEG în 1986). Au participat reprezentanții a 40 de țări. Președintele Klaus Lotz a fost reales pentru un ultim mandat, el fiind în funcție din 1993. Comisiile Tehnice devin Comitete Tehnice, fiind aleși și noii membri, între aceștia fiind și Mircea Apolzan (CT masculin, la primul alegere), Anca Grigoraș (CT feminin, realeasă). Sunt create Comitetele Tehnice pentru gimnastică acrobatică și trampoline. Se acordă organizarea Campionatelor Europene pe echipe la Riesa (Germania). Organizarea primei ediții a Cupei Europei a Cluburilor (Nantes). Devin membri onorifici: Svetoslav Batov (Bulgaria), Leonid Arkaev (Rusia), François Muller (Luxemburg), Karol Spacek (Cehia), André Laurent (Franța), Trude Moerk-Lundgren (Norvegia), Dominique Muller-Lauth (Franța), Lubica Risova (Slovacia), la rândul lor, primesc Medalia de bronz – Mireille Ganzin (Franța), Yuri Sabirov (Rusia), Seyhan Hasirci (Turcia), Bertil Sjöstrand (Suedia), iar Medalia de argint – Eleni Michopoulou (Grecia), Miranda Cicognani (Italia), Nada Vlasakova (Cehia), Adam Jaroszewski (Polonia).

- 2002. Congres la Funchal (Portugalia), în Ins. Madeira, cu 37 de federații prezente. Este admisă Federația din Macedonia. Sunt revizuite Statutele UEG. În unanimitate, Josef Huber (Elveția), secretar general din 1993, devine membru de onoare al UEG.

- 2003. Congres la Viena. Dimitrios Dimitropoulos (Grecia) câștigă președinția UEG în fața lui Manuel Boa de Jesus (Portugalia), primind 27 de voturi, față de 15 ale contracandidatului. Vice-președinte devine Georges Guelzec (Franța), cu 29 voturi (10 pentru Hans-Christian Bjerg – Danemarca). Fostul președinte Klaus Lotz devine al doilea președinte onorific al UEG. Se ia decizia de a se organiza un Campionat European de gimnastică aerobică pentru juniori.

- 2005. Congres la Birmingham, cu 40 de federații și un total de 134 delegați. Devin membri onorifici și Placheta de aur: Anca Grigoraș (România), Jeannette Häusler (Elveția), Walter Nyffeler (Elveția), Attila Oersel (Turcia), Riccardo Agabio (Italia), Valeri Kerdemelidi (Rusia). Placheta de argint: Lubov Andrianova (Rusia), Lisbeth Göthberg (Suedia), Raili Hämäläinen (Finlanda) și Placheta de bronz: Robert Forgacs (Ungaria), Siegfried Funk (Germania), Rogerio Valerio (Portugalia), Donatella Sacchi (Italia), Raul Correia (Portugalia), Fabiana Flores (Grecia). Primele Campionate Europene de gimnastică artistică individuale, la Debrețin (Ungaria). Este aprobat un nou format pentru Campionatele Europene de gimnastică artistică: în anii pari – întreceri individuale (individual compus, aparate) pentru seniori; în anii impari – întreceri juniori și seniori (echipe, aparate). Are loc la Coimbra (Portugalia), primul Campionat European pentru juniori la gimnastică aerobică.

- 2006. Este celebrat Pierre Chabloz, președintele fondator al UEG, la 90 ani.

- 2007. Al 22-lea Congres, la Praga. Este aniversat un sfert de secol de la constituirea UEG. Yvette Brasier (Franța) este aleasă președinte a Comitetului Tehnic Feminin. Marie-Paule Hoffmann (Luxemburg) devine membru de onoare. Revizuire parțială a Statutului. Alegeri complementare pentru Comitetele Tehnice Feminin, Trampoline, Aerobic.

- 2009. Al 23-lea Congres, la Tel Aviv, la 6-7 noiembrie – congres electoral. Alegerile au fost precedate de clarificarea situației candidaților. Președintele în funcție, Dimitrios Dimitropoulos, și-a depus propria candidatură, Federația elenă, urmare a problemelor interne, refuzând să o susțină. În schimb a fost Federația din Moldova a fost aceea care a susținut candidatura, situație contestată de o serie de federații și de FIG, deoarece nu corespundea Statutelor. Având în vedere conflictele interne, noul for de la Chișinău a retras candidatura și calitatea de membru a lui D. Dimitropoulos. Această candidatură a fost, de asemenea, susținută, de alte două federații, printre care și a Macedoniei, care și-a păstrat poziția. În final 47 de federații au participat la vot. Au fost 3 candidați, Dimitrios Dimitropoulos (din partea Macedoniei), Georges Guelzec (Franța), Ivan Levak (Slovacia). În primul tur: Dimitropoulos 22 voturi, Guelzec 20 și Levak 4. Turul 2: Guelzec 24, Dimitropoulos 22, Levak 0. Georges Guelzec a fost ales președinte al UEG pentru perioada 2010 – 2013. Sunt aleși membri de onoare: Maria Teresa Nadal (Spania – ritmică, 1997-2009), Daniela Delle Chiaie (Italia – ritmică, 1993-2008), Natalia Kouzmina (Rusia – ritmică, 1993-2008), Danielle Duchoud (Elveția – atașat de presă, 1994-2010), Stefan Bengtsson (Suedia – TeamGym, 1996-2008). De asemenea, Adunarea Generală, cu titlu postum, l-a desemnat pe Claus Haller (Elveția, CTM), membru de onoare. A fost celebrată a 25-a aniversare a UEG, fondată la 27 – 28 martie 1982 la Luxembourg.

- 2010. Swiss Timing, Cirque du Soleil și Gymnova devin parteneri oficiali.

- 2011. Al 24-lea Congres, la Malmö (Suedia). Muntenegru devine membru UEG.

- 2012. Este deschisă noua pagină de Internet, precum și conturi pe Facebook, Twitter și YouTube.

- 2013. Are loc, la Portoroz (Slovenia), al 25-lea Congres. Georges Guelzec

(Franța), fără contra-candidat, a primit un nou mandat de președinte pentru perioada 2014 – 2017, cu 40 de voturi din 41 exprimate. Anca Grigoraș (la un nou mandat) și Alina Drăgan (pentru prima oară) sunt alese în Comitetele Tehnice pentru Gimnastică Artistică Feminină, respectiv Gimnastică Aerobică. UEG decide să participe la prima ediție a Jocurilor Europene, în 2015, la Baku, cu gimnastica artistică, ritmică, trampoline, acrobatică și aerobică. Au primit Medalia de argint: Metin Sayin, Rosa Dvoracek, Franziska Streit, Martin Laws, Roger Pittman, Yelena Levina, Montse Ubia, Valpuri Taulasalo, iar Medalia de bronz: Sylvie Martinet. De asemenea, Medalia de aur și membri onorifici: Paul Garber, Manuel Boa de Jesus, Detlef Mann, Rui Vinagre Rui, Laurie Colton, Gianfranco Marzolla.

- 2014. UEG organizează primul Seminar pe comunicare, la Lausanne (Elveția), cu participarea a 40 de reprezentanți a 16 Federații Naționale, România fiind prezentă de Emanuel Fântâneau, președintele Comisiei Media a FRG.

- 2015. La Bratislava a avut loc cel de al 26-lea Congres al UEG, sub președinția lui Georges Guelzec (Franța). Prima ediție a Jocurilor Europene (Baku, Azerbaidjan), programul gimnasticii cuprinzând toate disciplinele (artistică, ritmică, trampoline, acrobatică, aerobică).

- 2016. La Berna (Elveția) are loc un nou Seminar pe teme de comunicare, federația română fiind reprezentată de Mircea Apolzan și Emanuel Fântâneau. O nouă ediție completă a Campionatelor Europene.

- 2017. Cea de a 7-a ediție a Campionatelor Individuale are loc la Cluj-Napoca, în aprilie, prilej pentru celebrarea a 60 de ani de la prima ediție feminină, care a avut loc în 1957, la București, în Sala Floreasca, întrecere numită atunci „Cupa Europei”.

Gimnastica a parcurs un drum lung, foarte lung, înfruntând timpul, cu urcușuri și coborâșuri, în pas cu evoluția (sau, adesea, involuția?) societății, dar, în ciuda unor perioade de stagnare, în continuă ascendență.

Aceiași traiectorie a urmat-o și gimnastica românească...

CAMPIONII DE ACASĂ

*„Fără îndoială
există talente individuale,
dar ele trebuie
să intre cu rădăcinile în pământul
și modul de-a fi al poporului lor,
pentru a produce ceva permanent...”*

Mihai Eminescu

TOAMNA DEVENIRII...

*„A trecut peste un veac, cu imense satisfacții și lacrimi de durere,
dar în tot acest răstimp gimnastica românească nu și-a dezmințit faima...”*

Nicolae Vieru – președinte FRG

„GIMNASTICUL ROMÂN...”

*„Să ne îndreptăm cu respect gândurile spre toți acei care au servit și servesc cu pasiune
și devotament gimnastica românească, lăsându-ne o moștenire și o misiune unice...”*

Adrian Stoica – președinte FRG

DE LA SĂRBĂTORILE FEDERALE LA CAMPIONATELE NAȚIONALE

„ Sentimentul național este acela care asigură existența popoarelor.”

Nicolae Titulescu

TOAMNA DEVENIRII...

*„A trecut peste un veac,
cu imense satisfacții și lacrimi de durere,
dar în tot acest răstimp gimnastica românească
nu și-a dezmințit faima...”*

**Nicolae Vieru,
președinte FRG**

Conform documentelor, începuturile organizării activității de educație fizică și sport din țara noastră aparțin celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX-lea, gimnastica înscriindu-se în această tendință.

Necesitatea unei activități coerente și în comun a celor care aveau în preocupări sănătatea publică, sportul școlar, realizarea unor acțiuni cu impact sau promovarea unor cluburi și a unor sporturi, devenea tot mai imperios necesară.

Istoric al sportului, Nicolae Postolache scrie în lucrarea sa „Un eveniment al anului: 100 de ani de la crearea primului for central al mișcării sportive și olimpice din România”: „Unul dintre primii pași în direcția creării viitorului Minister al domeniului a fost făcut prin crearea, la începutul anului 1862, a Societății de dare la semn «București» – nume ce omăgia orașul desemnat atunci, în februarie, capitala țării. Societatea își avea sediul într-un imobil din str. Carol Davila nr. 9, iar standul de tir și de tir la porumbei pe un teren aflat în vecinătatea ștrandului Bragadiru și a fostei fabrici de bere Oppler – teren dăruit prin decret domnesc de către Cuza Vodă în decembrie 1865. De altfel, Al. I. Cuza și ministrul său Ion Em. Florescu – autorul „Ordonanței asupra instrucțiunii gimnasticii prin corpuri și stabilimente militare” – au avut un rol foarte însemnat în unificarea și modernizarea vieții sportive ce se dezvoltase până atunci în Moldova și Țara Românească. Atât ei cât și Dimitrie Bolintineanu, generalul P.V. Năsturel, Mihail Kogălniceanu, V.A. Urechia, Spiru Haret și alții”.

Drept urmare, la inițiativa lui Gheorghe Moceanu, primul profesor român de gimnastică (termen prin care, la vremea respectivă, se înțelegea educație fizică) – „Nu l-am uitat și nu-l va uita nimeni, câți l-au cunoscut. Ani de-a rândul, când treceam pe cheiul Dâmboviței pe lângă sediul „Societății de tir și de gimnastică”, priveam la colțul clădirii, un cap de bronz, care rima foarte bine cu amintirile mele. Era capul lui George Moceanu. Cine l-ați luat de unde era? Pentru ce l-ați luat? Și când ni-l veți da înapoi?”, scria Gala Galaction în serialul „Galeria dascălilor mei”, evocare publicată în „Universul”, An XLVIII, nr. 50, din 3 martie 1930 – și a profesorului de scrimă C. Constantiniu de a se crea o Societate Centrală, urmează calea firească a demersurilor ulterioare.

„Un alt pas către crearea unui for central al mișcării sportive naționale a fost făcut în vara anului 1867, prin înființarea Societății Centrale Române de Arme, Gimnastică și Dare la Semn (ulterior și de Natațiune). Societatea și-a avut sediul în Pasagiul Român, a promovat pe scară națională sistemul competițional la unele ramuri sportive și a beneficiat de sprijinul unor personalități ca V.A. Urechia (primul

ei președinte), Al. Davila (următorul președinte), regele Carol I, M. Kogălniceanu, precum și de al unor practicieni profesioniști: Gh. Moceanu – „întâiul profesor român de gimnastică”, potrivit aprecierii lui Nicolae Iorga -, C. Constantiniu, profesor de scrimă și gimnastică medicală, G. Stănică și alții. Cât despre V.A. Urechia trebuie menționat și faptul că el este cel care, la 1/13 august același an 1867, dezvelea bustul din marmură al marelui filantrop român Vanghele Zappa, amplasat în semn de recunoștință în salonul central al Societății Literare (Academia Română păstrează imaginea acestei ceremonii chiar în holul de la intrare), un donator generos de la Broșteni (Ialomița), din inițiativa și cu fondurile căruia s-a impulsionat renașterea Jocurilor Olimpice, începând din 15 nov. 1892”.

În 1866, la 8 (20) iunie, la București, se înființează, prin urmare, „Societatea Centrală Română de Arme, Gimnastică și Dare la Semn” (mai târziu, și „Natațiune”) – primul for conducător al mișcării sportive a vremii, din inițiativa profesorului de gimnastică G. Constantiniu – profesor de scrimă și gimnastică medicală, printre fondatorii societății, cunoscută apoi sub numele de „Tirul”, numărându-se și prof. Gh. Moceanu, prof. G. Stănică, V. Alexandrescu-Urechia – primul ei președinte, Al. Davila – următorul președinte, alte personalități ale vieții culturale și științifice din țara noastră.

În cartea sa „Din tainele vieții. Amintiri contemporane. 1840 – 1882”, V.A. Urechia, primul președinte, scrie: „În acest an am luat parte la fundarea unei societăți de o natură cu totul alta decât cea a ocupațiilor mele de până aci. Într-o sală din Pasagiul Român, d-1 Constantiniu, maestru de scrimă la școala militară, înființase o gimnastică suedeză. Unul din primii aderenți la ea fu amicul meu neuitat, Nicolae Nicoleanu. Îl adusesem la București din Iași, și, pe cât mi-aduc aminte, căpătase prin concurs un serviciu destul de important la Ministerul de Finanțe. (...) Nicoleanu mă duce cu el la sala de gimnastică din Pasagiu. Constantiniu mă convinge că în educațiunea poporului român lipsește tocmai deprinderea lui de a mînui armele, de cari nu târziu va avea nevoie. Apoi teoria «mens sana in corpore sano!» care nu-mi era necunoscută, adăugându-se la argumentațiunea patriotică a lui Constantiniu, mă decise să intru și eu în societatea cea nouă din Pasagiu. În primăvara anului 1868, societatea se strămută într-o plăcută grădină din fundul curței boierului marelui vornic Manu, astăzi desființată și înlocuită prin palatul Societății de asigurare Dacia-România. Acolo înființăm aparate de gimnastică, sub direcțiunea maestrului Moceanu, iar Constantiniu rămâne profesor de scrimă și de gimnastică suedeză. La 23 februarie sunt ales președinte al societății, care ia un avânt extraordinar, grație mai cu seamă serbărilor de noapte, organizate în grădină, și a tirului cu pistol și carabină de salon. Societatea ia numele de Societate de gimnastică, scrimă și dare la semn. Această societate, grație urmașilor mei la președinție, are azi un frumos local apropiat trebuințelor, un bazin de natațiune și, pare-mi-se, și un capital care-i va servi la instalarea unei «dări la semn», unde să se poată trage cu arme mari. Despre mersul acestei societăți am publicat o mică broșură, la tipografia Göbl, care era pe atunci în Pasagiu; astăzi aproape este imposibil de găsit cea broșură, din care și eu nu am decât două din trei părți. În anul avenirei la tron a Măriei Sale Carol I, societatea înființase un local de tragere la semn cu arme mari, în valea de la Cuibul cu Barză, acolo unde azi, pe deal, se află o Școală primară și o judecătorie de pace. Acolo avui onoarea să primesc, ca președinte, pe domnitor, care trase mai multe focuri la distanță mare, lovind minunat semnul și în câteva rânduri izbind centrul. Oricâte parapete ridicaserăm pentru apărarea mahalalei de gloanțe rătăcite, tot se strecurară câteva gloanțe moarte spre Sf. Elefterie. Primăria fu deci nevoită să dea societății alt

loc, la Filaret sau aiurea, și să înceteze darea la semn de la Cuibul cu Barză..."

Societatea a avut un rol important în promovarea pe scară națională a sistemului competițional la unele sporturi. Mai târziu, societatea va adăuga la lungul său titlu și termenul de „natațiune”, întrucât își construiește un bazin de înot. Primul sediu al societății s-a aflat în „Pasagiul Român”. Societatea s-a desființat în 1949. Un rol important în dezvoltarea și orientarea activității acestei societăți l-a avut Gh. Moceanu, primul profesor român de gimnastică. Prin munca sa, Gheorghe Moceanu a reușit să situeze gimnastica în cadrul acestei societăți pe primul plan. Adept al gimnasticii germane, el a promovovat acest sistem și în țara noastră, mai ales sub latura gimnasticii acrobatice. De altfel, Gheorghe Moceanu nu a înțeles să copieze pur și simplu sistemul de gimnastică al lui Jahn, ci l-a îmbunătățit și adaptat condițiilor specifice țării noastre. În lecțiile sale de gimnastică, el a introdus oina și dansurile populare. Punând în scenă câteva dansuri populare și propagându-le atât în țară, cât și peste hotare, Moceanu a fost printre primii care a dat o reprezentare artistică dansurilor populare. A fost primul specialist român care a căutat să aducă precizări în privința conținutului gimnasticii, să elaboreze o metodică unitară și să o debaraseze de empirism. Remarcându-se, de asemenea, și printr-o bogată activitate publicistică, fiind primul român care a scris cărți în această specialitate: „Carte de gimnastică cu figuri și texte explicative” (1869); „Istoria, anatomia și igiena gimnasticii” (1879); „Cartea de gimnastică pentru uzul școalelor primare și secundare de fete” (1882) ș. a. La „Societatea română de arme, gimnastică și dare la semn” (numită popular „Tirul”), activitatea începea prin câteva antrenamente de gimnastică..

Înființarea Societății produce vâlvă în Capitală, astfel că, după un an, numărul de membri ajunge aproape la 300, însă entuziasmul de început dispare pe parcurs și o serie de greutăți apar în viața societății. *„De șase ani, Societatea de arme și gimnastică se zbugiuma contra persecuțiunilor; de șase ani ea are a lupta contra relei voințe, contra invidiei, contra prigonirilor ce-i vin din partea unor puternici ai zilei. I s-a închis localul de dare la semn, i s-a refuzat pînă astăzi cedarea unui alt loc, pentru construirea unui nou stabiliment de dare la semn și i s-a tăiat din subvențiunea asigurată ei prin convențiune de comuna capitalei...”,* scria ziarul „Românul” din 19 iunie 1874.

A fost, însă, meritul unor entuziaști conducători și profesori ai acestei Societăți, printre care și Gh. Moceanu, că unele greutăți au fost surmontate și Societatea și-a urmat drumul. În 1878, pe Podul Mogoșoaiei (Calea Victoriei) se construiește localul Societății și o „hală” pentru exerciții fizice, pe locul unde s-a ridicat Palatul Poștei (azi Muzeul Național de Istorie). O descriere a acestei săli ne-o face D. Ionescu în lucrarea „Istoricul gimnasticii și educației fizice la noi”: *„Nu era nici o singură sobă, încât în timpul exercițiilor începute în 1878 toamna, din cauza frigului, trapezele și toate frânghiile erau înghețate și în locul candelabrului ce ar fi trebuit spre a lumina seara, atârnavu stâlactitele de gheață”* (p. 165).

Rolul pe care societatea „Tirul” l-a avut în dezvoltarea activității sportive în România a fost important. Spre deosebire de „Societatea de dare la semn» București”, care se ocupa exclusiv cu tirul, Societatea „Tirul” a fost aceea care a promovat gimnastica, scrima și tirul, iar mai târziu înotul, halterele, luptele și boxul. Din acest motiv ea trebuie considerată cu adevărat prima societate polisportivă din țara noastră.

Primul Statut (1869) prevedea, la art. 3, că: „În interesul scopului societății se va provoca, după putință, organizarea în fiecare județ de societăți analoge, surori sau secțiuni ale societății centrale”. Acest articol, după cum comentează analiștii, avea o mare importanță, întrucât prin el „se arata dorința societății de a răspândi sportul în toată țara și, mai mult decât atât, de a da o organizare centralizată activității sportive”. Această prevedere statutară nu a fost, însă, realizată niciodată, societatea neavând filiale. Deși „Tirul” nu și-a putut atinge țelul de a deveni organul central al unor „filiale” răspândite în toată țara, în deceniile care au urmat înființării ei, ca o influență directă, apar în diferite orașe societăți de gimnastică.

*

De dragul istoriei și al amintirilor, să mai facem o scurtă paranteză, pentru a scrie câteva cuvinte și despre „Pasagiul Român”, pentru că de el este legată și o parte din istoria culturii și, chiar, a sportului românesc, dacă avem în vedere cele de mai sus. În 1857, Frederic Bossel, proprietarul casei Bossel, cumpără de la Pericle Ghica un teren de aproximativ 5.000 mp, situat în nordul Casei Török, cu o străduță perpendiculară pe Podul Mogoșoaii (azi Calea Victoriei), care cobora spre Strada Știrbey Vodă – conform ortografiei vremii (azi Strada Ion Câmpineanu). Străduța era flancată de ambele părți de mici prăvălii. Bossel pardosește străduța cu lespezi de piatră și execută scări de piatră pentru coborârea spre strada Câmpineanu. Apoi acoperă străduța cu un acoperiș de sticlă galbenă, dând naștere la pasajul inaugurat în 1859. Pasajul mai avea o ramură care ieșea tot în Strada Câmpineanu, în spatele Teatrului Național. În noul pasaj, Constantin Alexandru Rosetti și-a instalat redacția ziarului „Românul” (după ortografia vremii) și tipografia. De la numele ziarului și-a luat și pasajul numele de Pasajul Român. Ziarul apăruse pentru prima oară la 9 august 1857 ca o publicație săptămânală, devenind din 1859 una zilnică și, în scurtă vreme, foarte influentă. Avea de altfel cel mai ridicat tiraj dintre toate ziarele epocii, în 1863 ajungând la 2000 de exemplare, dintre care 1800 erau vândute pe bază de abonament. La sfârșitul anilor 1930, cu ocazia sistematizării Căii Victoriei în vecinătatea Palatului Regal, s-a demolat partea dinspre Calea Victoriei a Pasajului, care era și cea mai interesantă. Clădirile care nu au fost demolate au fost grav afectate de cutremurul din 1940, ceea ce a dus la decăderea în continuare a Pasajului. După Război ar fi fost posibilă o renovare a Pasajului și a întregii zone din jur, odată cu reconstrucția Teatrului Național, avariat de bombardamentele din 1944. Dar în anii 1950, tendința oficialităților nu a fost de a prezerva moștenirea culturală, ci de a construi o capitală nouă, socialistă. Vechiul Teatru Național nu a fost reconstruit, iar ceea ce mai dănuia din Pasajul Român a fost complet demolat în 1958, ridicându-se în schimb blocul unde s-a aflat magazinul „Muzica” (profilul s-a tot schimbat), bloc care nu are nici originalitatea nici farmecul vechiului pasaj. În mod ironic, Pasajul a fost distrus tocmai în anul în care ar fi împlinit 100 de ani. Singurul lucru care mai menționează trecutul este o placă de tip comemorativ, cu inscripția „De sub teascurile Tipografiei Lucrătorilor Asociați, aflată pe acest loc, a apărut la 1 august 1865 ziarul „Tipograful Român”, una din primele publicații muncitorești din România”. Nici măcar mențiunea că ziarul a fost publicat de Petre Ispirescu. De restul activităților din pasaj nu se mai amintește nimic...

*

„În evoluția istorică și tradițională a vieții sportive românești sunt de consemnat câteva momente cu rezonanțe europene, care au condus la constituirea destul de devreme a unui for central diriguitor: Federația Societăților Sportive din România (FSSR). După înfăptuirea Unirii Principatelor, noile generații doreau să se realizeze și să se afirme pe plan internațional în cât mai multe domenii. Schimburile de idei, contactele cu curentele europene de educație și instrucție, inclusiv în educație fizică și sport, aveau să se sincronizeze cu ale Occidentului prin numeroase și variate ocazii. Astăzi ele trebuie cunoscute și evidențiate, deoarece sunt premiere, inițiative și întâietăți cu nimic mai prejos decât în alte domenii ale vieții sociale. De producerea lor și-au legat numele suveranii țării, fiii acestora, miniștri, numeroase personalități ale vieții cultural-științifice și artistice, numeroși tineri care au făcut din performanțele lor psihofizice momente unice de rostire și înălțare a numelui României, încă nêntregită...”

Un alt moment important către constituirea unui for cu responsabilități la scara întregii țări îl reprezintă fondarea, în noiembrie / decembrie 1879, și a Institutului de Gimnastică medicală și Ortopedie din București, unul dintre primele din această parte a Europei (inițiator – dr. Alexandru Simion Marcovici), a ziarului Sportul (în februarie 1880), de către C. Blaremburg și Al. Galesescu, și a Societății Olimpice Române, în același an, una dintre primele din lume, care își propunea în Statut „răspândirea ideii olimpice și a exercițiilor (sporturilor, n.n.) olimpice”. Prin filialele din țară ale Societății Olimpice, prin aportul lui George Bibescu, fiul fostului domnitor, și George Plagino – primii români aleși membri ai Comitetului Internațional Olimpic (1899-1948), România contribuia, de fapt, nu numai la crearea, în 1912, a propriului Comitet Olimpic, ci și la renașterea olimpismului și afirmarea lui în epoca modernă. Numeroși specialiști români – Gh. Moceanu, Radu S. Corbu, Th. Berescu, V. Negruți, T. Georgescu, ș.a. – au participat cu rapoarte, referate și lucrări metodice la Congresele Internaționale ale profesorilor și maeștrilor de gimnastică, începând cu cele de la Chicago (1893) și Breslau (azi Wrocław, 1894), oportunități prin care mișcarea sportivă românească a fost mai bine cunoscută.

Unul dintre marii animatori ai educației fizice din acea perioadă a fost profesorul bucureștean Dimitrie Ionescu (1864 – 1946), absolvent al Școlii Centrale de gimnastică din Roma, în a cărei locuință din str. Lăzureanu 50 (iar din aprilie 1893, str. Militarilor nr. 11), avea să se afle sediul redacției revistei „Gimnasticul român”, fondată de inimosul profesor, de altfel cea dintâi publicație specializată. Cu o evoluție oscilantă și cu diverse titlaturi, mai ales ca urmare a dificultăților materiale (nimic nou!), primul număr din „Gimnasticul Român” a văzut lumina tiparului la 15 martie 1892, întreaga revistă fiind scrisă, cel puțin în zona de început, de autorul acesteia.

În editorialul celui dintâi număr, care are ca scop să explice „acțiunea și scopul jurnalului”, sunt interesante referiri nu numai la situația gimnasticii și a educației fizice din acea perioadă, dar se străvede și ideea necesității organizării grupării forțelor pentru realizarea scopului comun, acela de continuă dezvoltare a gimnasticii...

„ Acțiunea și scopul jurnalului.

Chestiunea gimnasticii educative lăsată un timp foarte mare într-o ignoranță completă la noi, neagitată de nimeni, până și de cei ce o profesază, intră și ea în luptă. Da, în luptă, însă pe calea convingerii și propagandei; în luptă pentru că cauza ei adevărată fiind denaturată în țara noastră și puțin cunoscută, și dificultățile ce va

avea de învins vor fi mari, vor fi grele, dar s-o sperăm – vor fi și fructuoase.

Mulți vor zice însă: la ce bun un jurnal de gimnastică, cunoscut fiind gustul de a face gimnastică și interesul ce se poartă acestei instrucțiuni la noi în general?

[...] Când în școală gimnastica nu există decât numai cu numele; când în societăți ea nu se practică deloc, iar în armată tot astfel, oare această stare ce s-a creat unei instrucțiuni de la care se poate trage cele mai frumoase rezultate, mai poate fi ea tolerată?

Și ce ar trebui să spunem despre direcțiunea greșită ce s-a dat gimnasticii în școală, unde ea se mai face puțin și despre organizarea ei aici care n-a existat și nu există în intențiunea nimănui de a i-o da?

Când state ca: Rusia, Grecia și până și Bulgaria nu evită nici un sacrificiu pentru a realiza propagarea gimnasticii în școală, societăți și armată; când exemplele cele mai instructive le-am putea lua de la Franța, Germania, Elveția etc. și când vedem că numai la noi guvernul și inițiativa privată nu se mișcă pentru a da acestei cauze concursul lor material și moral, nu se poate zice că necesitatea unui jurnal de gimnastică se impunea?

Existența lui e chiar mai mult decât bună.

Iată, așadar, în trăsături generale, pentru ce apare primul jurnal românesc de gimnastică, pentru propagarea gimnasticii educative, a acelei gimnastice care, condusă de principii și legi stabilite, nimeni nu le poate ignora fără a comite o adevărată greșală de incapacitate sau rea voință.

Cât pentru că anume care va fi scopul acestui jurnal, acesta îl vom schița în următoarele deziderate spre a căror realizare vom lupta energic pe cât timp mijloacele materiale și morale ne vor permite:

1) Instituirea unei gimnastici folositoare, energice, cu aplicare militară și basată pe anatomie, fiziologie și igienă,

2) Excluderea definitivă a actualei gimnastice din școlile noastre prin un regulament și o programă ce astăzi lipsesc cu totul.

3) Gimnastica să fie considerată ca parte integrală educațiunii fizice, ca atare inseparabilă de educațiunea intelectuală și morală, prin urmare introducerea ei obligatorie de la asil și până la universitate.

4) Educațiunea gimnasticii în școlile superioare preparațiune pentru armată.

5) Înființarea unui curs normal pentru formarea profesorilor de gimnastică.

6) Înființarea unei comisii permanente de gimnastică pe lângă Ministerul Instrucțiunii în scop de a studia, propune și susține toate îmbunătățirile ce militează în favoarea propagării gimnasticii, aceasta aleasă de un congres al profesorilor de gimnastică și la început chiar cu titlu onorific.

7) Înființarea, pentru un control serios, și în această ramură a instrucțiunii, a unui inspector central, propunându-se pentru această însărcinare persoana cea mai capabilă pentru acest scop.

8) Înființarea unei societăți a profesorilor de gimnastică și adunarea lor într-un congres anual în Capitală.

în fine:

9) înființarea unei federațiuni române de gimnastică în scop de a ajuta – fie moral, fie material – înființarea de societăți de gimnastică în toate clasele societății, ca și-n diferite orașe ale țării.

O dată justificată aparițiunea acestui jurnal și determinat scopul, ne mai rămâne a face un călduros și sincer apel tuturor acelor cari, împărțășind vederile noastre în cauza mare și dreaptă a gimnasticii, să se unească sub drapelul ridicat, siguri fiind că concursul lor nu și-l voi fi pus decât în interesul cauzei generale la care trebuie cu toții să aspirăm."

Menționează Nicolae Postolache în lucrarea citată: „Un alt moment de valorizare a fenomenului sportiv în spațiul public românesc, care avea să contribuie la inaugurarea, acum un secol, a forului său național și distinct îl recunoaștem din afirmarea din ce în ce mai puternică a nucleelor organizatorice premergătoare centralizării lor. Societatea Centrală Română de Arme, Gimnastică, Dare la Semn și Natațiune, de pildă, nu mai era singura centrală în primii ani ai secolului al XX-lea. I se alăturaseră alte și variate organisme care își asumau ferm responsabilitatea edificării la scară națională a unei ramuri sau a unui grup de ramuri sportive. Ele se numeau societăți, școli, uniuni sau federații. Cele mai puternice au fost Federația Societăților de Gimnastică și Federația Română de Tir...”

Primul pas, prin crearea „Societății Centrale Române de Arme, Gimnastică și Dare la Semn”, fusese făcut, dar momentul de răscruce avea să se petreacă în perioada 11/24 – 12/25 septembrie 1906, când are loc, la București, un eveniment extrem de important: Congresul Societăților de Gimnastică.

Referitor la acest eveniment, Emil Ghibu și Ion Todan, scriu în „Sportul românesc de-a lungul anilor” (Editura Stadion, 1970, pag. 348-350): „Activitatea de gimnastică a acestui an (1906) destul de bogat este întregită și de serbările organizate în alte orașe (Ploiești, Timișoara) și de înființarea unor noi societăți ca Societatea populară de gimnastică și Societatea Înainte din București. Societatea populară, inițiată de Velescu, a avut o viață scurtă, căci ea se desființează o dată cu moartea lui, în 1916. În schimb Societatea Înainte, înființată de D. Ionescu, s-a remarcat printr-o activitate frumoasă. Este suficient să amintim că din Comitetul ei de conducere face parte și Spiru Haret, acest mare animator al educației fizice școlare. Societatea Înainte a fost promotora primei noastre federații de gimnastică, a format cadre de specialiști, a organizat cursuri, a participat la congrese și concursuri internaționale etc... Anul 1906 marchează un salt calitativ în privința activității de gimnastică, mai ales sub raport organizatoric. Activitatea propagandistică a Societății Înainte, precum și avântul pe care îl luase gimnastica în anul precedent, duc la un bogat sezon competițional... O mare importanță, atât propagandistică, cât și de ordin practic, a avut-o Congresul Asociației pentru înaintarea și răspândirea științelor. În cadrul secției pentru gimnastică a acestui congres s-a discutat problema dezvoltării gimnasticii, atât în școală, cât și în afara ei. Se înființează Federația Societăților de Gimnastică din România și se dezbat o serie de aspecte de actualitate în acea vreme. În primul rând, făcându-se analiza situației de până atunci, se arată că gimnastica este foarte slab dezvoltată din cauza lipsei de săli, de cadre de specialitate, precum și din cauza absenței ei din orarul multor școli. Congresul arată rolul important al gimnasticii în întărirea sănătății și formarea unei generații robuste. În acest scop propune introducerea obligatorie a gimnasticii în școlile primare, secundare și în învățământul superior și eliminarea din școli a instrucției militare. Se preconizează înființarea unei școli normale de gimnastică, alcătuirea unor programe în conformitate cu cerințele moderne, construirea de săli de gimnastică, acordarea de sprijin din partea statului pentru progresul gimnasticii și constituirea unei federații care să reunească toate societățile de gimnastică. Așadar, întâlnim, o serie de inițiative și idei progresiste, care, aplicate, ar fi avut rezultate foarte bune. Propunerile făcute la congres rămân însă, în general, fără ecou, din cauza lipsei de sprijin a oficialităților...”

A fost momentul care a condus, la 14 SEPTEMBRIE 1906, la ÎNFIINȚAREA FEDERAȚIEI ROMÂNE DE GIMNASTICĂ, primul organism central care a îndrumat și coordonat societățile de gimnastică din întreaga țară (existau mult mai multe), un moment de referință în istoria gimnasticii românești, și a sportului nostru în general, al cărei nume de

început a fost „Federațiunea Societăților Române de Gimnastică, Arme și Dare la Semn”, care peste puțină vreme și-a schimbat titulatura în „Federația Societăților de Gimnastică din România” (F.S.G.R.).

De fapt, Federația fusese constituită, în mod provizoriu, încă din 8 noiembrie 1905, la 14 septembrie 1906, cu prilejul Congresului perfectându-se oficializarea, aceasă zi devenind „ziua de căpătâi” a unui for unic și recunoscut al gimnasticii românești.

Din punct de vedere organizatoric, FSGR a însemnat un progres în activitatea sportivă din România acelor ani, ea constituind prima încercare izbutită de organizare centrală. FSGR a grupat inițial 18 dintre societățile existente la vremea aceea (1906), iar în 1910, numărul lor a crescut la 23, însumând la momentul respectiv 1 600 de membri, care în 1912 a crescut la 6 000, o bună parte fiind elevi de liceu. Inițiatorul și animatorul Federației a fost profesorul D. Ionescu, care a reușit să atragă în Comitetul de conducere o serie de personalități ale vremii, dintre care îi amintim pe generalul Petre Năsturel (președinte), pe ministrul învățământului Spiru C. Haret (vicepreședinte) și lt. col. Th. Petrescu (vicepreședinte).

Deși F.S.G.R. nu a cuprins un număr mare de societăți din țară, a avut unele realizări remarcabile: editarea revistei „Gimnasticul Român” – cu un important rol teoretic și metodic, organizarea anuală a Congreselor, în care s-au dezbătut problemele mai importante legate de teoria și practica gimnasticii, și a Serbărilor Federale și încă altele. Constituirea F.S.G.R. a însemnat un imbold pentru înființarea unor noi societăți de gimnastică în diferite orașe ale țării, la Târgoviște, Buzău, Alexandria, Câmpulung, Craiova, Tulcea, Bârlad, Piatra Neamț, Brașov etc.

„Cu toate aceste relatări importante, F.S.G.R., din cauza unor orientări greșite, va duce gimnastica spre un serios impas. Unii conducători au dorit ca, în perspectivă, acest organism să devină forul conducător al educației fizice din România. Obiectivul propus nu numai că nu s-a realizat, dar activitatea federației a scăzut de la an la an, devenind foarte restrânsă după primul Război Mondial. Cauza principală a izolării și regresului gimnasticii trebuie căutată și în orientarea greșită spre promovarea unor sisteme sau școli de gimnastică depășite. Dar cea mai mare greșeală a fost ruperea gimnasticii de celelalte ramuri de sport, eliminarea lor din cadrul activității federației și propaganda îndârjită împotriva practicării celorlalte sporturi. Curios este faptul că deși federația nu admitea celelalte ramuri sportive (cu excepția tirului și scrimei), sistemul preconizat de ea includea exerciții care în fond aparțin altor discipline...”, consemnează Emil Ghibu și Ion Todan

În 1907, F.S.G.R. se afiliază la Federația Internațională de Gimnastică și, un timp, va participa la diferite concursuri internaționale, precum și la Congresele FIG.

În calitate de președinți ai FSGR au funcționat: g-1. Petre V. Năsturel (1906 – 1922), dr. Ion Jianu (1922 – 1924), Romulus P. Voinescu (1924 – 1928), M. Berceanu (1928 – 1938).

Din păcate, conducătorii gimnasticii din acea vreme, nu au înțeles evoluția sportului în plan general, cantonându-se într-un conservatorism care a dus la limitarea gimnasticii atât în conținut, cât și în formele de desfășurare, ceea ce a contribuit mult la decăderea ei. Situația este evidențiată și de faptul că, deși la constituirea F.S.S.R. printre Comisiile înființate figura și Comisia de gimnastică, aceasta neavând nici un fel de activitate, se ajunge la

desființarea ei, odată cu reorganizarea F.S.S.R din 1914.

Un alt punct de reper în organizarea și dezvoltarea sportului românesc, cu directă influență și în gimnastică, avea să fie consemnat la 1/14 decembrie 1912, la București, odată cu Ședința de constituire a Federației Societăților Sportive din România – primul organ central al întregii mișcări sportive din țara noastră.

F.S.S.R. – creată în același an cu Societatea Scriitorilor din România – a reunit sub o singură autoritate Uniunea Societăților Române de Sporturi Atletice, Asociația Cluburilor de Fotbal din România, Federația Societăților de Sporturi de Iarnă (înființată de Emil Costinescu sub patronajul Societății Turiștilor din România), precum și societățile, cluburile și asociațiile sportive existente în România. Noul for a avut ca președinte pe Prințul (din septembrie 1914, Rege al României) Ferdinand – membru fondator, dar și pe George Valentin Bibescu, Dimitrie Ionescu, Mihai Savu, T. Al. Davila, I. Nicolaescu, I. Costinescu, Ion Cămărășescu și C. Coandă, iar ca secretar general pe Principele Carol. La propunerea acestuia din urmă s-au stabilit emblema (un ecuson albastru ce avea în mijloc un corb cu crucea în cioc) și culorile FSSR (albastru și negru). F.S.S.R. s-a organizat pe Comisii (de atletism, fotbal, rugby, tenis de câmp, tir, gimnastică, scrimă, Comisia Societăților de Sporturi de Iarnă, Comisia pentru Propagandă, Școlară, Comisia pentru Amenajarea Terenurilor etc.), iar din 1913 a primit din partea Primăriei Capitalei, pe 99 de ani, un teren la Șosea pentru amenajarea lui în stadion, care, în 1913, era deja realizat și pentru jocuri.

În martie 1915 este recunoscută personalitatea FSSR ca for conducător al mișcării sportive românești, până la 5 august 1929, când s-a transformat în Uniunea Federațiilor Sportive din România. În cursul lunii decembrie apare și ziarul „Sportul” – organ al FSSR.

Timpul, însă, nu stă pe loc, astfel că, în 1923, se reînființează Comisia de gimnastică, a cărei denumire devine, din 1924, „Comisia de gimnastică-greutăți”, la rândul-i fără niciun fel de activitate până în 1930, când se înființează U.F.S.R. Se va repeta, prin urmare, situația din 1914, ceea ce a însemnat că gimnastica a fost ștearsă din rândul federațiilor ce trebuiau constituite, listă stabilită la Adunarea Generală a FSSR, din februarie 1930.

Cu toate că au putut constata din plin eșecul sistemului preconizat, conducătorii F.S.G.R. mai găsesc încă resurse de a lansa un nou atac, în 1926, împotriva sportului și a gimnasticii suedeze prin „Gimnasticul Român”, dar acțiunea nu are absolut nici o urmare.

Din disputa gimnastică sau sport, Federația Societăților de Gimnastică din România (F.S.G.R.) iese învinsă. În 1930, președintele ei, M. Berceanu, într-un interviu, arată că între gimnastică și sport trebuie să existe o strânsă legătură. Afirmarea conducătorului F.S.G.R. însemna foarte mult, dar era prea târziu. Gimnastica era în regres.

Dându-și seama că nu mai face față cerințelor acționând separat, F.S.G.R. începe, în 1931, tratative pentru a se afilia la U.F.S.R., lucru ce se realizează în 1932, iar odată cu această acțiune va deveni Federația Română de Gimnastică, dar această integrare nu a însemnat și o schimbare imediată, gimnastica continuând să se afle la o mare răscruce.

La înființarea sa în 1906, FSGR își propunea următoarele obiective: progresul gimnasticii și armelor etc., care să devină un mijloc pentru

dezvoltarea fizică și morală și cultivarea sentimentelor patriotice în masa poporului român; întrunirea într-un singur mănunchi a tuturor societăților de gimnastică, cimentând între ele legături de prietenie; reunirea și organizarea gimnaștilor în vederea perfecționării educației fizice naționale, morale și intelectuale a tineretului; cultivarea gimnasticii, a jocurilor sportive etc. Ca structură organizatorică, FSGR era condusă de un comitet format din președinte, vicepreședinte și membri – casier, secretar și arhivar. Federația nu avea organe teritoriale, legătura cu societățile fiind ținută direct de către comitet. Acest organ de conducere și-a axat în principal activitatea pe organizarea de serbări. Astfel, prima serbare federală are loc în 1908 la București, bucurându-se de un mare succes. Era epoca în care serbările de gimnastică școlară și ale societăților erau la modă, din conținutul lor făcând parte exerciții de ansamblu, exerciții la aparate (bară fixă, paralele, cal fără mâner), piramide și probe atletice de aruncări și alergări, ridicări de greutate etc. Aceste serbări federale erau anuale și cu un program similar. Activitățile sportive de tip athletic și jocurile ocupă, cu trecerea anilor, un loc tot mai mare în aceste programe, gimnastica cedând definitiv locul prioritar activităților sportive.

Nenumăratele „minusuri” nu pun, totuși, în umbră meritele Federației din acea perioadă, dintre acțiunile mai importante amintind Congresele anuale, creșterea numărului de Societăți afiliate (22) și 1000 de membri activi, în timp ce „Gimnasticul Român”, organul său oficial, era editat lunar cu un tiraj de 400 – 500 de exemplare.

În lucrarea „Istoricul gimnasticii și educației fizice la noi” (apărută în 1939, la București), D. Ionescu, autorul ei și unul dintre susținătorii și animatorii FSGR, înfățișează numeroase date semnificative privind activitatea acestei federații. Datele de desfășurare a celor 13 congrese:

- 21 mai 1907	București	- 30 martie 1914	Câmpulung
- 6 aprilie 1908	București	- 15 martie 1915	Bârlad
- 22 martie 1909	Iași	- 27 martie 1916	Buzău
- 11 aprilie 1910	Galați	- 12 februarie 1922	București
- 3 aprilie 1911	Brăila	- 31 mai 1925	Iași
- 28 martie 1912	Giurgiu	- 2 iunie 1928	București
- 7 aprilie 1913	Târgoviște		

Elanul stârnit de existența Federației în primii ani începe să pălească, astfel că, până la Primul Război Mondial, gimnastica are manifestări puține, singurele care se desfășoară cu regularitate fiind Serbările Federale anuale. Trebuie să facem, de asemenea, mențiunea că una dintre puținele deplasări ale unei echipe reprezentative a României peste graniță a fost participarea, cu opt sportivi, în 1911, la Torino, la Serbarea Federației Italiene de Gimnastică, participare care se constituie ca fiind și prima prezență românească la Campionatele Mondiale, întrecerile de atunci fiind considerate de către FIG a fi a 5-a ediție mondială.

După Război, activitatea Federației este cu greu reluată, în 1922. Timpul ei trecuse, numărând foarte puțini adepți. Se mai reușește organizarea a doar câteva Congrese (1922 – București, 1925 – Iași, 1928 – București) și a două Serbări Federale (1925 – Iași, 1928 – București), fiind nevoită să cedeze locul unei noi

concepții și unui nou sistem. Este vorba de „sistemul suedez”, a cărui răspândire este urmare și a creării Institutului Național de Educație Fizică (I.N.E.F.), în 1922, care o adoptă, cadrele pregătite aici răspândind-o în toată țara.

Consemnăm, în acea perioadă, câteva evenimente: refacerea Societății Profesorilor și Profesoarelor de Gimnastică din România, având ca președinte pe profesorul bucureștean Dimitrie Ionescu (1921), al XI-lea Congres al Federației Societăților de Gimnastică din România și al II-lea Congres al Societății Profesorilor și Profesoarelor de Gimnastică din România (1922).

Datorită centralizării excesive, la un moment dat, F.S.S.R. nu a mai corespuns, din punct de vedere organizatoric, necesităților dezvoltării diferitelor ramuri de sport, care-și doreau acum autonomia.

La 5 august 1929 este promulgată cu Înaltul Decret Regal nr. 2801 și publicată în Monitorul Oficial, partea I, nr. 196, din 4 septembrie 1929, „Legea educației fizice” care modifica Legea similară din iunie 1923. Noua Lege stipula că educația fizică constituie „o obligație pentru tot tineretul țării” și se realizează în toate instituțiile școlare de stat și particulare, precum și în organizații speciale. Prin aceeași Lege, F.S.S.R. a fost transformată în U.F.S.R., O.N.E.F. a fost reorganizat, rămânând subordonat Ministerului Sănătății și Ocrotirilor Sociale, I.N.E.F. a devenit Institut Superior de Educație Fizică, alături de Institutul Militar de Educație Fizică. În destul de scurtă vreme apare și o „Lege modificatoare” a Legii de Educație Fizică, publicată în MO din 8 mai 1933, care are câteva articole foarte importante:

„Art. 40. Inițiativa particulară este liberă a se manifesta pe terenul educației fizice, al sporturilor și turismului, potrivit legii de față. Manifestarea se face prin asociațiuni de amatori și profesioniști, care se vor grupa, după specialități, în „Federațiuni Naționale, una de fiecare ramură de sport”, iar acestea la rândul lor în Uniunea Federațiilor Sportive din România (UFSR).

Art. 41. Nici o asociație de educație fizică, sport și turism din inițiativă particulară nu va putea funcționa decât după ce afilierea sa a fost aprobată de federația de specialitate și ratificată de UFSR.

Art. 42. Federațiile de specialitate vor funcționa după statutele lor, votate de adunările generale respective și aprobate de Uniune.

Art. 43. Statul coordonează și controlează sportul, turismul și educația fizică din inițiativa particulară în România prin UFSR.

Art. 44. UFSR își exercită dreptul de îndrumare, coordonare și control asupra activității de ordin administrativ, financiar și tehnic a federațiilor naționale de specialitate, precum și asupra tuturor asociațiilor de sport, turism și educație fizică din inițiativă particulară...”

Mai mult, la Art. 51 era expres menționat: *„Prin promulgarea legii de față, Federația Societăților de Sport din România (FSSR), recunoscută ca persoană juridică prin legea promulgată la 12 martie 1915 și publicată în MO nr. 176 din 12 martie 1915, se desființează, iar UFSR intră în toate drepturile și obligațiunile FSSR. Avera mobilă și imobilă a FSSR trece cu deplin drept în patrimoniul UFSR, care va funcționa și va continua întreaga activitate a FSSR.”*

Astfel, în anul 1930, a avut loc înființarea Uniunii Federațiilor Sportive din România (U.F.S.R.), locul Comisiilor pe ramuri de sport din F.S.S.R. luându-l Federațiile Sportive. La data înființării sale, U.F.S.R. cuprindea numai trei federații: box, tenis și fotbal, pentru ca ulterior să-și facă apariția baschetul, voleiul și natația.

Criza economică din anii 1929 – 1933 a afectat și sportul românesc, viața sportivă stagnând, în general. După încetarea crizei economice, prin Legea apărută în anul 1936 și publicată în MO nr. 81 din 1936, se reglementează organizarea și scopul Oficiului de Educație a Tineretului Român (O.E.T.R.), înființat în 1933 și care și-a subordonat activitatea sportivă până în 1937, când a fost desființat.

La 30 septembrie 1940 a luat ființă Organizația Sportului Românesc (O.S.R.) – o nouă instituție sportivă care a condus activitatea din țară noastră până în 1944. O.S.R. a desființat federațiile, creând în locul lor directorate, în care erau unite mai multe ramuri de sport și a proclamat ca sporturi de bază, atletismul și tirul, fără a se observa însă, o îmbunătățire a lor.

Să consemnăm și o altă situație din istoria Federației Române de Gimnastică. În anul 1923 se înființase Federația Română de Oină, care a avut o existență efemeră. Problema reapariției acesteia se va pune în 1937, dar activitatea este foarte slabă pentru a justifica crearea unei federații distincte. În Adunarea Generală a UFSR, din martie 1937, maiorul I. Dimăncescu, un înflăcărat animator al jocului cu oina în armată, militează pentru reînființarea jocului de oină, numai că Grigore Plagino, președintele UFSR, a propus încadrarea oinei în Federația de Gimnastică, astfel că, în 1942, va exista o „Federație de Gimnastică și Oină”, iar în februarie 1944 este creată „Federația Română de Gimnastică și Jocuri Naționale”.

Să revenim, pentru a cita din lucrarea lui Emil Ghibu și Ioan Todan:

„...Evenimentele politice internaționale și interne, concentrările efectuate în 1939 determină o nouă scădere a activității sportive, amânări și suspendări de competiții etc... La vechea societate Tirul se continuă organizarea tradiționalelor serbări anuale. Programul lor este diversificat pe mai multe discipline sportive, păstrând încă multe elemente din trecut. La serbarea din 1939 programul a cuprins: gimnastică la aparate, tragere la frânghie, gimnastică de ansamblu, scrimă, declamație, box, lupte (ciobănești, greco-romane, jiu-jitsu), gimnastică acrobatică, haltere, natație și teatru.

Anul 1940 se caracterizează printr-un adevărat haos în activitatea sportivă, care va agrava și mai mult declinul ei... În cele din urmă se ajunge la o soluție de compromis, înființându-se, în luna iunie, o comisie mixtă (Straja Țării + U.F.S.R.), care va conduce activitatea sportivă.

Între timp, pe scena politică a țării evenimentele se succed cu rapiditate... La 30 septembrie apare o lege prin care U.F.S.R. se desființează, în locul ei luând naștere Organizația Sportului Românesc (O.S.R.)... care va conduce sportul din țara noastră până în 1944.

O.S.R. desființează federațiile, creând în locul lor directorate, în care sunt unite mai multe ramuri de sport. Au fost înființate următoarele directorate: atletism + gimnastică, fotbal, ciclism, handbal + volei + baschet, box + lupte + popice, tir, tenis + tenis de masă, înot și sporturi nautice, ecvestru, munte (schi + alpinism + turism), scrimă, sporturi de iarnă (patinaj + hochei), sporturi mecanice, rugbi.

Printre primele măsuri ale O.S.R. se enumeră eliminarea sportivilor din rândul naționalităților conlocuitoare din activitatea competițională și din organele de conducere ale directoratelor și cluburilor. Au loc numeroase demisii forțate de la conducerea cluburilor și fostelor federații.

Conducătorii O.S.R. fac promisiuni solemne de redresare a sportului românesc, deocamdată însă aruncă vina pentru slaba dezvoltare a sportului nostru, pe conducerea fostei U.F.S.R. Cu această ocazie aflăm lucruri interesante asupra situației

existente în activitatea noastră sportivă. Astfel, în 1940, U.F.S.R. avea 22 de federații cu 112 000 de membri, dar se arată că cifra este ireală, deoarece foarte mulți sportivi practicau mai multe ramuri de sport, fiind trecuți la câte 4-5 federații... O mare inegalitate exista și în privința repartizării grupărilor sportive pe regiunile U.F.S.R. Astfel, în Banat, în 5 județe, erau 130 de grupări, în timp ce în 6 județe din Oltenia erau 25 de grupări, iar în 6 județe din regiunea Suceava, numai 16 grupări...

Ca organizare, O.S.R. avea un aparat central compus din: un conducător, un secretar general, casier și directori sportivi (pentru directoratele arătate mai sus). Ca organe teritoriale, la nivelul județelor exista un comitet județean pentru sport. O.S.R. a fost organ de stat pendinte de Președinția Consiliului de Miniștri...

...Din frământările anului 1940 activitatea sportivă practică a avut mult de suferit. Numeroasele schimbări în organizarea sportului nostru au însemnat în fond dezorganizare. Cluburile sportive își duc activitatea cu greu, competițiile se răresc, se suspendă sau se întrerup, rămânând neterminate. Sportul românesc regresează sub toate aspectele.

Nici în anul 1941, O.S.R. nu reușește să organizeze activitatea sportivă. De altfel, pregătirile pentru război ajunseseră în ultimul stadiu și din această cauză aveau de suferit toate laturile vieții economice, politico-sociale și culturale din țară...

...La nivelul conducerii vieții sportive erau mari frământări, existau neînțelegeri. După câteva luni de la înființare se constată că structura organizatorică a O.S.R., în forma sa inițială, nu corespunde. Se iau măsuri de restructurare, desființându-se directoratele, care au fost înlocuite cu federațiile sportive. Totodată se fac din nou numiri de președinți de federații, precum și de membri în comitetele lor de conducere. Pe parcursul existenței sale O.S.R. va suferi mereu transformări, nepunându-și găsi niciodată formula organizatorică potrivită.

... Bineînțeles că activitatea sportivă scade din toate punctele de vedere... Competițiile sportive erau în cea mai mare parte dezorganizate. Interveneau mereu amânări, întreruperi, suspendări de meciuri etc...

... Instabilitatea organizatorică a O.S.R. se manifestă din nou spre sfârșitul anului 1942, când are loc o nouă reorganizare... Modificările încep în octombrie, când șeful O.S.R. este schimbat... La nivel teritorial, țara era împărțită în 10 regiuni sportive și 60 de districte.

... Reorganizarea O.S.R. cuprinde și federațiile sportive, al căror număr este fixat la 14: Atletism + gimnastică, Rugby + oină, Baschet + volei + tenis de masă, Box + lupte, Ciclism + motociclism, Fotbal + handball, Federația română a organizațiilor de educație națională a satelor, jocuri românești și cămine culturale, Patinaj + hochei pe gheață, Scrimă, Schi, Sporturi de apă, Tenis, Tir, Turism 4- alpinism + bob...

Nedând rezultatele scontate, în toamnă, O.S.R. își schimbă din nou structura organizatorică. Se dizolvă regionalele și districtele O.S.R., urmând a se reînființa districtele, dar sub conducerea prefectilor de județe. Nemaifiind regionale, organele centrale ale O.S.R. vor lucra direct cu districtele.

Și la nivelul federațiilor au loc schimbări, în sensul că sunt dizolvate comitetele federale, numindu-se alți președinți și noi comitete.

Cum era și de așteptat, nici noua structură organizatorică nu dă rezultate. Mai mult decât atât, în 1944 situația se înrăutățește mereu. Din punct de vedere al vieții sportive, anul 1944 poate fi împărțit în două perioade. Prima, până în august, se caracterizează prin scăderea vertiginoasă a activității sportive, interzicerea deplasărilor în diferite orașe, suspendări și amânări de competiții, cu alte cuvinte dezorganizare totală, care culminează cu întreruperea oricărei activități sportive în jurul datei de 23 August....

La 15 septembrie 1944 a luat ființă Organizația Sportului Popular (O.S.P.)... o

organizație legală, dar nu avea un caracter oficial, în sensul că, la nivel central, încă era menținută O.S.R., ca organizație oficială de stat... La 7 noiembrie 1944, O.S.R. se desființează prin lege, reînființându-se totodată U.F.S.R., care funcționa pe lângă Ministerul Culturii. U.F.S.R. a fost condus de o Comisie interimară, formată din 4 membri și un președinte..."

La 15 septembrie 1944 s-a constituit Organizația Sportului Popular (O.S.P.), vechea O.S.R. fiind desființată prin Lege, la 7 noiembrie, reînființându-se, prin Decret Regal, totodată, Uniunea Federațiilor Sportive din România (U.F.S.R.), care funcționa pe lângă Ministerul Culturii. Astfel, în Monitorul Oficial, partea I, Nr. 258, din 6 Noiembrie 1944, este publicată Legea Nr. 563:

„Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României, La toți de față și viitori, sănătate.

Asupra raportului d-lui Președinte al Consiliului de Miniștri cu Nr. 357.736 din 1944. Văzând jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 769 din 1944;

În baza înaltului decret regal Nr. 1626 din 1944,

Am decretat și decretăm:

DECRET-LÊGE pentru abrogarea «Decretului-lege privitor la desființarea Uniunii Federațiilor de Sport din România și noul regim al sportului românesc».

Art. 1. Decretul-lege Nr. 3.628 din, 30 Octombrie 1940, prin care se desființează Uniunea Federațiilor de Sport din România (U. F. S. R), se abrogă pe data promulgării prezentei. Prin aceasta, se repun în vigoare articolele 40-48 ale legii promulgate prin înalt decret regal cu Nr. 2.801 din 5 august 1929 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 196 din 4 Septembrie 1929.

Art. II. Patrimoniul Organizării Sportului Românesc, revine la Uniune și la Federațiile Române de Sport, care prin efectul prezentei legi își dobândesc personalitatea juridică urmând a fi reînscrise în lista persoanelor juridice fără nicio formalitate. Bunurile și drepturile Organizării Sportului Românesc existente la promulgarea legii de față, se mențin și trec de drept în patrimoniul Uniunii.

Art. III. Președinția Consiliului de Miniștri va lua măsurile necesare pentru aplicarea acestei legi.

Art. IV. Toate legile și regulamentele contrarii prezentei legi, sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 4 Noembrie 1944.

MIHAI

Președintele Consiliului de Miniștri,

General de Corp de Armată Adjutant, Const. Sănătescu.

Nr. 2.126”.

Să continuăm...

„O dată cu reînființarea U.F.S.R., Comitetele Federale alese în octombrie sunt desființate, se numesc comisii interimare care vor conduce activitatea provizoriu și care vor trebui să organizeze adunări generale pentru alegerea președinților până la 31 decembrie 1944... Activitatea U.F.S.R.-ului și a federațiilor era slabă și se rezuma la competițiile numite pe atunci „particulare”, celelalte sindicale, școlare și universitare aparținând O.S.P.-ului.

... O.S.P., la numai câteva luni de la înființare, reușește să preia, de fapt, conducerea și controlul mișcării noastre sportive, deși U.F.S.R. nu îi acorda sprijinul necesar și cu toate că nu era încă recunoscut ca organ oficial de conducere al sportului nostru.

... Încă în luna iunie 1945, presa sportivă democratică arăta această situație, cerând elaborarea unei legi a educației fizice, prin care O.S.P. să rămână singurul organ

de conducere al mișcării noastre sportive. Proiectul noii legi este depus în luna iunie la Președinția Consiliului de Miniștri, unde va fi adoptat în luna martie 1946. Legea este publicată în Monitorul Oficial, din 9 martie 1946. Prin această lege se desființează U.F.S.R., iar O.S.P. rămâne singurul organ de conducere al activității sportive din țara noastră...

... Potrivit articolului 2 al legii „Organizația sportului Popular funcționează pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri ca instituție anexă”, în articolul 5 al legii se arată scopul și atribuțiile O.S.P.: c). Gruparea tuturor federațiilor de specialitate, dându-le directive de funcționare și sprijin financiar, d). Organizarea de federații, precum și întocmirea regulamentelor tehnice și administrative, obligatorii pe tot cuprinsul țării”...

... Ca organe centrale O.S.P. avea: adunarea generală, comitetul central, consiliul consultativ, biroul executiv permanent, resorturile centrale și comitetele federațiilor pe ramură de sport. Adunările generale ordinare aveau loc anual... Comitetele consultative al O.S.P. era un organ consultativ al Comitetului Central, compus din: delegați ai Comitetului Central, președinții și secretarii generali ai federațiilor sportive, delegați ai comitetelor regionale, directorii administrativ și tehnic ai O.S.P., cenzorii activi și supleanți ai O.S.P... Federațiile de specialitate erau organizate la nivel regional pe ligi, iar la cel județean pe districte.

...Începând din această perioadă, mișcarea sportivă românească se încadrează în marea revoluție culturală inițiată de P.C.R....

... În aprilie 1946 se fac noi numiri de membri în federațiile sportive de specialitate (fotbal, volei + baschet, atletism, schi, ciclism, hochei + patinaj, box, lupte + haltere, vele 4 – canotaj, moto, bob, tenis, ping-pong, rugbi, înot, scrimă)...

... La sfârșitul anului 1947, O.S.P. cuprindea 523 de grupări sportive și 40 000 de sportivi legitimați. Situația numerică a secțiilor pe ramură de sport era următoarea: fotbal 412, volei 150, baschet 150, șah 150, tenis de masă 100, popice 100, atletism 80, înot 40, box 30, lupte și haltere 20, canotaj 20, aeronautică 15, tenis 15, ciclism 15, rugbi 10, gimnastică 10, handbal 10, hochei + patinaj 10, scrimă 10...”

Sportul românesc a traversat, așadar, o perioadă tulbură, timp în care și federațiile trec prin diferite modificări organizatorice, gimnastica urmând și ea același curs, un reper, esențial, totuși, fiind organizarea, în 1947, a primului Campionat Național.

O nouă schimbare a formei organizatorice a activității de educație fizică și sport: Organizația Sportului Popular este înlocuită de Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport (C.C.F.S.), în urma apariției, la 26 iunie 1949, a unei Hotărâri de partid referitoare la educația fizică („Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra problemei stimulării și dezvoltării continue a culturii fizice și sportului”), astfel că, la 9 august 1949, în Buletinul Oficial nr. 53, a apărut Decretul nr. 329 din 2 august 1949 privind înființarea și funcționarea pe lângă Consiliul de Miniștri a Comitetului de Cultură Fizică și Sport (C.C.F.S.), avându-l ca președinte pe Gh. Vidrașcu.

Conform Hotărârii amintite, în cadrul C.C.F.S. nu existau federații sportive, ele fiind înlocuite cu Inspecțiile pe ramuri de sport, acestea fiind ajutate de Comisiile Centrale, care erau „organe voluntare”, Inspecțiile activând în cadrul Direcției Instruirii Sportive, care cuprindea „Inspecțiile Centrale de atletism, gimnastica, tir, fotbal-handbal, volei-vele-baschet, tenis, înot, polo-turism-schi-bob, box-lupte-haltere, caiac-vâsle, hochei-patinaj, ciclism-auto-moto-călărie, rugby-scrimă-tenis de masă-popice-oină, șah”.

La 2 iulie 1957 apare „Hotărârea Comitetului Central al Partidului

Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din Republica Populară Română”, în urma căreia a avut loc o nouă reorganizare a mișcării sportive prin înființarea Uniunii pentru Cultură Fizică și Sport (U.C.F.S.), „organizație obștească, de masă pentru conducerea, îndrumarea și controlul educației fizice și sportului din România”.

Drept urmare, printre măsurile adoptate cu acest prilej, conform Articolului 5, Comisiile Centrale pe ramuri de sport revin la structura de federații sportive:

„Transformarea actualelor Comisii Centrale pe ramuri de sport în Federații Sportive.

Federația Sportivă este persoană juridică fiind forul tehnic superior al ramurii de sport respective.

Federațiile își vor baza activitatea pe munca unui număr mare de cadre voluntare, care vor activa în cadrul colegiilor și comisiilor lor, având un număr restrâns de salariați.

Federațiile vor fi conduse de un Comitet Executiv ales în adunări generale sau conferințe.

Ca organe locale, Federațiile vor avea Comisii locale (regional, orașenești sau raionale) pe ramuri de sport, care vor funcționa pe lângă comisiile UCFS respective”.

În conformitate cu Hotărârea adoptată, la 27 ianuarie 1958, are loc constituirea Federației Române de Gimnastică, prilej cu care este ales și noul Birou Federal:

- Gheorghe Ploșteanu – președinte
- Corneliu Mateescu – vicepreședinte
- Emil Ghibu – vicepreședinte
- Francisc Lövi – secretar general
- Maria Ionescu – antrenoare federală
- Francisc Kociș – președinte Colegiu de Antrenori
- Robert Podlaha – președinte Colegiu de Arbitri
- Adina Stroescu – președinte Colegiu de Antrenoare
- Maria Buzea – președinte Colegiu de Arbitre
- Carol Bedö – președinte Comisia de Competiții
- Traian Predețeanu – președinte Comisia de Tineret
- Gheorghe Chișoiu – președinte Comisia de propagandă-documentare
- Samuil Lichtig – președinte Comisia baze-materiale

În Procesul verbal al Adunării Generale este menționat: „În ședința de constituire a Biroului Federal a fost subliniată necesitatea dezvoltării gimnasticii pe bază de masă, insistându-se asupra înființării de noi secții și consolidării secțiilor existente, asupra lărgirii activității de masă prin organizarea permanentă a concursurilor pe scară locală (comune, orașe, raion) pentru clasificați și neclasificați, asupra dezvoltării neîncetate a gimnasticii în școlile de toate gradele...”

În scurtă vreme (ianuarie 1959) este elaborat și Statutul U.C.F.S., capitolul V – „Federații sportive” având următoarele prevederi:

„ART. 26 – Federația sportivă este organul tehnic de îndrumare și control pe ramură de sport a U.C.F.S. Federația este organ ales și poate obține personalitate juridică pe baza avizului U.C.F.S.

a) Federația sportivă își desfășoară activitatea sub conducerea U.C.F.S. pe baza regulamentului de organizare și funcționare aprobat de Consiliul General U.C.F.S.Ș

b) Organele de conducere ale federației sportive se aleg de către reprezentanții secțiilor pe ramură de sport din asociațiile și cluburile sportive.

ART. 27. – Federația are următoarele atribuțiuni:

a) elaborează planuri de perspectivă pentru dezvoltarea sportului respectiv pe baza directivelor U.C.F.S.;

b) elaborează calendarul competițiilor interne și internaționale, precum și regulamentele de desfășurare ale acestora;

c) organizează acțiunile interne și internaționale în ramura de sport conform calendarului;

d) îndrumă și controlează activitatea comitetelor regionale, raionale și orașenești pe ramură de sport cu sprijinul organelor U.C.F.S.

e) atrage cadrele obștești și tehnicienii pentru organizarea și conducerea activității în domeniul sportului respectiv;

f) întreține legături cu federațiile sportive internaționale și cu organele de conducere ale sportului respectiv din alte țări; reprezintă sportul respectiv din țara noastră la Congresele și Conferințele federațiilor internaționale."

Timp de un deceniu, activitatea sportivă la nivel național și al Federațiilor se desfășoară conform prevederilor amintite.

În 28-29 iulie 1967 au avut loc lucrările Conferinței pe țară a mișcării sportive, care au adus noi modificări organizatorice, hotărându-se ca în locul U.C.F.S. să se înființeze Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport (C.N.F.S.), „organ central de specialitate cu caracter obștesc”, investit de stat cu atribuții prevăzute în Legea 29, cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, adoptată la 28 decembrie 1967 de Marea Adunare Națională și publicată în Monitorul Oficial la 29.12.1967, Lege care va rămâne în vigoare până la 28 aprilie 2000, când a fost înlocuită de Legea nr. 69/2000.

La „Secțiunea II – Federațiile sportive”, Articolul 13, menționează:

„Federațiile sportive sunt organe republicane de specialitate pe ramuri de sport, cu caracter obștesc.

Federațiile sportive se ocupă de dezvoltarea ramurilor de sport, exercită îndrumarea lor de specialitate, organizează sistemul competițional republican, selecționează și pregătesc loturile sportive naționale, asigură perfecționarea cunoștințelor profesionale ale antrenorilor.

Federațiile reprezintă ramurile de sport din Republica Socialistă România în organismele internaționale pe ramuri de sport. Federațiile sportive sunt persoane juridice, în condițiile legii.

Federațiile se organizează și funcționează pe bază de statut propriu întocmit în conformitate cu normele generale stabilite de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport.

Federațiile sportive își desfășoară activitatea pe baza planurilor și bugetelor proprii.

Fondurile pentru asigurarea activității federațiilor provin din: subvenții acordate de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, încasări de la manifestații sportive și alte venituri.

Organul de conducere al fiecărei federații este comitetul federației ales în conferința pe țară a ramurii de sport respective. Comitetul fiecărei federații alege din rândurile sale biroul federației, care exercită atribuțiile acestuia între ședințele sale, prezentându-i dări de seamă asupra activității desfășurate..."

În același timp cu Conferința UCFS / CNEFS din iulie 1967 au loc și Adunările Generale în toate Federațiile, care au adoptat noul Statut și au ales noile conducători, președinte fiind aleasă Elena Poparad, iar secretar general – Nicolae Vieru.

Sub egida Federației, activitatea se desfășura pe două planuri: gimnastica artistică și gimnastica ritmică, aceasta din urmă funcționând din 1961 și până în ianuarie 1990 ca secție în cadrul FRG, activitatea fiind coordonată de

Comisia Tehnică de Gimnastică Ritmică. În ianuarie 1990, la inițiativa unui grup de antrenoare, gimnastica ritmică devine federație independentă, până în anul 1997, când revine în cadrul Federației Române de Gimnastică, pentru ca, din 2003, să redevină federație de sine stătătoare pe plan național, sub numele de Federația Română de Gimnastică Ritmică.

Din punct de vedere organizatoric, în perioada la care ne referim, nu au mai fost cunoscute schimbări de structură și organizare, fiind de consemnat doar faptul că, **în 1987, Federația Română de Gimnastică se afiliază la Uniunea Europeană de Gimnastică (UEG)**, uniunea continentală fiind creată în 1982.

După evenimentele din decembrie 1989, atunci când s-au înființat (și desființat) noi structuri organizatorice ale sportului, **miercuri, 28 februarie 1990, are loc o Adunare Generală Extraordinară a Federației, pentru constituirea noului for conducător**, la care fost prezenți 129 de delegați din cei 142 cu drept de vot. În unanimitate, prin vot deschis, după ce Maria Simionescu a refuzat candidatura la președinție, Dan Grecu la cea de vice-președinte, Vasile Chioreanu, Anca Grigoraș și Atanasia Albu la secretar general, a fost ales următorul Birou Federal:

- Nicolae Vieru – președinte
- Maria Simionescu – vice-președinte
- Sorin Antohi – vice-președinte
- Iosif Hidi – vice-președinte
- Adrian Stoica – secretar general
- Toma Prădatu – secretar general adjunct.

De asemenea au fost aleși și 15 membri, între care s-au aflat Daniela Silivaș și Marius Gherman din partea sportivilor.

În perioada amintită și după aceea, modificări de structură s-au produs și la nivel național, consemnându-se permanente schimbări: Ministerul Sportului, Agenția Națională pentru Sport, Autoritatea Națională pentru Sport, Ministerul Tineretului și Sportului.

Importantă și cu implicații în activitatea și responsabilitatea fiecărei federații, deoarece structurile sportive vor deveni de „*drept privat sau instituții de drept public, constituite sau înființate, după caz, în scopul organizării și administrării unei activități sportive și care au drept obiectiv promovarea uneia sau mai multor discipline sportive, practicarea acestora de către membrii lor și participarea la activitățile și competițiile sportive*”, devine Legea nr. 69/2000 cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 200, la 9 mai 2000.

Având în vedere prevederile exprese ale Legii privind înființarea și funcționarea federațiilor („*Federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național, constituite prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport. Potrivit prezentei legi, federațiile sportive naționale sunt persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop lucrativ. Dobândirea personalității juridice se face în condițiile legii. Federațiile sportive naționale se vor constitui numai cu avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului. Pentru o ramură de sport se poate constitui, în condițiile legii, o singură federație sportivă națională. Modificarea statutelor sau a actelor constitutive ale federațiilor sportive naționale este supusă procedurilor prevăzute de lege, după ce s-a obținut avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului. Federațiile sportive naționale se organizează și funcționează în baza statutului propriu*”

elaborat în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu statutele federațiilor internaționale corespondente...”) s-a procedat la realizarea tuturor formalităților.

Drept urmare, la 16 noiembrie 1990 are loc o nouă Adunare Generală, care a adoptat noul Statut și a ales un nou Comitet Executiv:

- Nicolae Vieru – președinte
- Maria Simionescu – vicepreședinte
- Dănuț Grecu – vicepreședinte
- Adrian Stoica – secretar general
- Dan Encuțescu – secretar federal
- Anca Maria Pop – contabil
- Alexandru Popescu – membru.

În urma îndeplinirii diverselor criterii solicitate de noile reglementări, Ministerul Tineretului și Sportului a emis, la 14 ianuarie 2001, Avizul de constituire și funcționare nr. 563:

„În conformitate cu Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

În baza Hotărârii Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000;

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 6/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului;

Având în vedere cererea FEDERAȚIEI ROMÂNE DE GIMNASTICĂ;

Ministerul Tineretului și Sportului avizează constituirea și autorizează funcționarea structurii sportive: FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE GIMNASTICĂ, cu sediul în București, str. Vasile Conta nr.16, sector 2. Ministru: Georgiu Gingăraș”

Emiterea acestui Aviz al MTS a permis Tribunalului București, Secția a III-a Civilă, în Ședința publică de la 11.12.2001, să soluționeze favorabil cererea Federației Române de Gimnastică de a fi înscrisă ca persoană juridică în registrul federațiilor:

„Prin cererea înregistrată la această instanță cu nr. 36/FED/2001, petenta FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE GIMNASTICĂ a solicitat autorizarea și înscrierea sa ca persoană juridică în registrul federațiilor, aratând că are ca obiectiv principal organizarea și controlul asupra practicării gimnasticii pe teritoriul României la toate nivelurile. La dosar s-au depus următoarele acte: procesul verbal de constituire și statutul federației, certificate de identitate sportivă eliberate, de Ministerul Tineretului și Sportului pentru Cluburile sportive ce constituie federația, dovada existenței contului bancar privind patrimoniul inițial al federației și ordinul Ministerului Tineretului și Sportului nr. 632/30.11.2001 privind sediul federației petente. Analizând actele depuse la dosar. Tribunalul apreciază că sunt întrunite cerințele prev. de art.6 din O.G. nr.26/2000 privind Asociațiile și Fundațiile, respectiv actul constitutiv și statutul în formă autentică și dovada sediului, cerințe prev. de art. 35 din același act normativ care face trimitere la art. 6 și urm., condiții necesare pentru acordarea personalității juridice. În consecință Tribunalul va admite cererea și va acorda personalitate juridică FEDERAȚIEI ROMÂNE DE GIMNASTICĂ și totodată va dispune înscrierea noii persoane juridice în Registrul Special al Federațiilor. PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE: Admite cererea formulată de petenta FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE GIMNASTICĂ cu sediul în București, str. Vasile Conta, nr.16, sect.2 și în consecință: Acordă personalitate juridică FEDERAȚIEI ROMANE DE GIMNASTICĂ. Dispune înscrierea persoanei juridice în Registrul Special al Federațiilor. Pronunțată în ședință publică azi 11.12.2001”.

De la adoptarea Statului în urma aprobării Adunării Generale a Federației Române de Gimnastică, din data de 16 noiembrie 2001, în conformitate cu prevederile Legii nr. 69/2000 a Educației Fizice și Sportului și legislația statului român, Statutul a fost revizuit și completat periodic, pentru a fi conform cu organizarea sportului românesc și internațional, pentru realizarea unei mai clare așezări a întregii activități: 14 martie 2003, 3 martie 2006, ultima variantă fiind adoptată de Adunarea Generală la 12 martie 2015, dar a păstrat câteva principii de bază:

„... Federația Română de Gimnastică este o structură sportivă de interes național, singura autorizată să desfășoare, să organizeze și să controleze activitatea de gimnastică, conform Legii Educației Fizice și Sportului nr. 69/2000...

Federația Română de Gimnastică este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ, fiind continuatoarea de drept a celei reorganizate care a funcționat în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului.

Durata de funcționare a Federației Române de Gimnastică este nedeterminată...

Obiectul de activitate al Federației Române de Gimnastică îl constituie organizarea și controlul asupra practicării gimnasticii pe teritoriul României, la toate nivelurile și prin toate mijloacele pe care le consideră necesare...

Federația Română de Gimnastică organizează activitatea de gimnastică din România, precum și propria sa activitate, în temeiul prezentului Statut și în baza regulamentelor, normelor și hotărârilor adoptate de organele sale, potrivit competențelor stabilite de prezentul Statut...”

În strânsă conexiune cu adoptarea Statutului, se află și alte documente, menite a fluidiza activitatea și de a încadra în parametri de competitivitate și acțiune în plan național și internațional: Codul Etic, Codul de Disciplină, Codul de norme pentru membrii loturilor olimpice și naționale, Regulament de organizare și funcționare al Comitetului Executiv, Regulament de activitate al Comitetelor Tehnice și Comisiilor, Regulament privind legitimarea și transferarea sportivilor, Regulament arbitrii ș.a.

În lunga istorie a Federației Române de Gimnastică s-au aflat la conducerea federației:

- general Vasiliu P. Năsturel	1906 – 1922
- I. Jianu	1922 – 1924
- R. Voinescu	1924 -1928
- dr. Mihail Gheorghe Berceanu	1928 – 1938
- Constantin Stoicescu	1942
- Ion Gheorghe	1955
- Gheorghe Ploșteanu	1958
- Ion Șiclovan	1960 – 1966
- Elena Poparad	1967 – 1978
- Constantin Peștișan, Maria Login, Ion Tripșa	1987 – 1991
- Nicole Vieru	1991 – 1999, 2000 – 2004
- Adrian Stoica	2006 –

Un rol important în mecanismul de funcționare al forului nostru de specialitate l-au avut și secretarii generali ai federației, printre aceștia fiind Alexandru Crăciunescu (1940), Virgil Orășanu (?), Robert Podlaha (1949), Lovy Francisc (din 1958), Claudiu Atanasiu (1962-1965?), Nicolae Vieru

(1967-1983), Maria Loghin (1989), Silviu Magda (?), Vasile Chioreanu (?), Adrian Stoica (1990-2005), Mircea Dumitru Apolzan (din 2006).

Dacă Președintele și Secretarul General al Federației, împreună cu antrenorii federali asigură desfășurarea cotidiană a activității, Comitetul Executiv (Birou Federal), desemnat în urma alegerilor, și Adunările Generale, în baza atribuțiilor conferite de Statut, stabilesc liniile directoare ale funcționării întregului ansamblu, pe diverse paliere activând, de asemenea, Comitetele Tehnice și Comisii (Comitetul Tehnic Masculin, Comitetul Tehnic Feminin, Comitetul Tehnic pentru gimnastică aerobică, Comisia de disciplină, Comisia de competiții, legitimări, transferări și clasificări sportive, Comisia pentru mass-media, Comisia medicală, Comisia anti-doping ș.a.).

Cum multe dintre documente nu au fost de găsit (sau nu am reușit noi să le aflăm), în rândurile de mai jos, o rememorare doar a unor Comitete Executive (Birouri Federale) ale Federației Române de Gimnastică, ele reflectând și modul cum a evoluat conceptul organizării gimnasticii la noi:

Comisia Centrală 1955

Președinte: Ion Gheorghe

Membri: Nicolae Deac, S. Lichtig, Robert Podlaha, Livia Costa, Iosif Maier, Adina Stroiescu, Fl. Laslău, Silvia Negreanu, Maria Buzea, Sebastian Bonifaciu, Solomon Modeanu, Caius Jianu, Felicia Papp, Ludovic Tövisi, Marcel Duncan, Iosif Kaufman

Birou Federal 1958

Președinte: Gheorghe Ploeșteanu – președinte

Vicepreședinți: Corneliu Mateescu, Emil Ghibu

Secretar General: Francisc Lövi

Antrenor Federal: Maria Ionescu

Președinți Colegii și Comisii: Francisc Kociș (antrenori), Robert Podlaha (arbitri), Adina Stroiescu (antrenoare), Maria Buzea (arbitre), Carol Bedö (competiții), Traian Predețeanu (tineret), Gheorghe Chișoiu (propagandă-documentare), Samuil Lichtig (bază materială)

Birou Federal 1975

Președinte: Elena Poparad

Vice-președinți: Maria Login, Gheorghe Ghișoiu

Secretar General: Nicolae Vieru

Secretar General adjunct: Francis Lovi

Antrenori Federali: Maria Simionescu, Silviu Magda

Președinte Comisie de Acrobatici și Activități de Masă: Nicolae Băiașu

Președinte Colegiu de Arbitri: Elena Firea (feminin), Robert Podlaha (masculin)

Președinte Comisie Gimnastica Modernă: Ileana Sima

Membri: Emilia Liță, Costache Gheorghiu, Eugen Șerbănescu, Elena Cojan

Birou Federal 1976

Președinte: Elena Poparad

Vice-președinți: Maria Login, Gheorghe Ghișoiu

Secretar General: Nicolae Vieru

Secretar General adjunct: Silviu Magda

Antrenor Federal: Maria Simionescu

Președinte Comisie de Acrobatici și Activități de Masă: Nicolae Băiașu

Președinte Colegiu de Arbitri: Elena Firea (feminin), Robert Podlaha (masculin)

Președinte Comisie Gimnastica Ritmică: Ileana Sima

Membri: Emilia Liță, Costache Gheorghiu, Eugen Șerbănescu, Elena Cojan
Birou Federal 1990 (februarie)

Președinte: Nicolae Vieru – președinte

Vice-președinți: Maria Simionescu, Sorin Antohi, Iosif Hidi

Secretar General: Adrian Stoica

Secretar General Adjunct: Toma Prădatu

Birou Federal 1990 (noiembrie)

Președinte: Nicolae Vieru

Vice-președinți: Maria Simionescu, Dănuț Grecu

Secretar General: Adrian Stoica

Secretar Federal: Dan Encuțescu

Contabil: Anca Maria Pop

Membru: Alexandru Popescu

15 membri în Comitetul Executiv, Daniela Silivaș și Marius Gherman
aleși din partea sportivilor.

Comitet Executiv 1993

Președinte: Nicolae Vieru

Vice-președinți: Maria Simionescu, Iosif Hidi

Secretar General: Adrian Stoica

Secretar General adjunct: Toma Prădatu

Antrenori Federali: Anca Grigoraș, Octavian Bellu, Mircea Lisofschi, Dan Grecu

Birou Federal 1994

Președinte: Nicolae Vieru

Vice-președinți: Maria Simionescu, Iosif Hidi

Secretar General: Adrian Stoica

Secretar General adjunct: Toma Prădatu

Membri: Anca Grigoraș, Octavian Bellu, Mircea Lisofschi, Dan Grecu,
Rodica Apăteanu, Mihai Bănulescu, Olga Didilescu, Leana Sima, Francisc
Hoffman, Gheorghe Predescu, Lucia Marcu, Elena Ceampelea, Carmen
Dumitru, Mihai Ipate.

Birou Federal 1995

Președinte: Nicolae Vieru

Vice-președinți: Maria Simionescu, Iosif Hidi

Secretar General: Adrian Stoica

Secretar General adjunct: Toma Prădatu

Membri: Anca Grigoraș, Octavian Bellu, Mircea Apolzan, Dan Grecu,
Mihai Bănulescu, Olga Didilescu, Leana Sima, Francisc Hoffman, Lucia
Marcu, Elena Ceampelea, Carmen Dumitru, Mihai Ipate, Gheorghe Predescu

Birou Federal 1996

Președinte: Nicolae Vieru

Vice-președinți: Maria Simionescu, Iosif Hidi

Secretar General: Adrian Stoica

Secretar Federal: Toma Prădatu

Membri: Anca Grigoraș, Octavian Bellu, Dan Grecu, Mircea Apolzan,
Mihai Bănulescu, Olga Didilescu, Leana Sima, Francisc Hoffman, Lucia
Marcu, Carmen Dumitru, Mihai Ipate, Elena Ceampelea

Comitet Executiv 1997

Președinte: Nicolae Vieru

Vice-președinți: Maria Simionescu, Iosif Arpad Hidi

Secretar General: Adrian Stoica
Secretar Federal: Toma Prădatu
Membri: Octavian Bellu, Dan Grecu, Anca Grigoraș, Mircea Apolzan,
Olga Didilescu, Leana Sima, Francisc Hoffman, Elena Ceampelea, Nicușor
Pascu, Lucia Marcu, Mihai Bănulescu, Mihai Ipate

Comitet Executiv 1999

Președinte: Nicolae Vieru
Vice-președinți: Maria Simionescu
Secretar General: Adrian Stoica
Secretar Federal: Dana Encuțescu

Membri: Carmencita Constantin, Iosif Hidi, Octavian Bellu, Anca Grigoraș,
Mircea Apolzan, Olga Didilescu, Francis Kocsis, Leana Sima, Francisc Hoffman,
Maria Gîrbă, Elena Ceampelea, Gheorghe Blaj, Marcel Benea

Comitet Executiv 2000

Președinte: Nicolae Vieru
Vice-președinți: Maria Simionescu, Dan Grecu
Secretar General: Adrian Stoica
Secretar Federal: Dana Encuțescu

Membri: Carmencita Constantin, Iosif Hidi, Octavian Bellu, Mircea
Apolzan, Anca Grigoraș, Olga Didilescu, Francisc Kocsis, Leana Sima, Francisc
Hoffman, Maria Gîrbă, Elena Ceampelea, Gheorghe Blaj, Marcel Benea

Comitet Executiv 2001 – 2005

Președinte: Nicolae Vieru
Vice-președinți: Maria Simionescu, Dan Grecu
Secretar General: Adrian Stoica

Membri: Octavian Bellu, Olga Didilescu, Leana Sima, Elena Ceampelea,
Maria Fumea, Livia Ponoran, Carmencita Constantin, Gheorghe Blaj, Marius
Urzică, Anca Grigoraș – director tehnic GAF, Mircea Apolzan – director
tehnic GAM, Alina Drăgan – director tehnic GA

Birou Executiv

Nicolae Vieru – președinte, Adrian Stoica – secretar general, Dana
Encuțescu – secretar federal, Anca-Maria Pop – contabil, Alecsandru Popescu
– membru.

Comitet Executiv 2005 – 2007

Președinte de Onoare: Nicolae Vieru
Vicepreședinte de Onoare: Maria Simionescu
Președinte: Adrian Stoica
Vicepreședinți: Dan Grecu, Simona Amânar

Secretar General: Mircea Apolzan

Membri: Marcel Benea, Elena Buhaev, Olga Didilescu, Nicolae Forminte,
Maria Fumea, Marius Urzică, Augustin Pop, Marian Drăgulescu, Ioan Suciuc –
antrenor federal GAM, Anca Grigoraș – antrenor federal GAF, Alina Drăgan
– antrenor federal AER

Comitet Executiv 2007 – 2009

Președinți de Onoare: Nicolae Vieru, Nadia Comănechi
Președinte Executiv: Adrian Stoica
Secretar General: Mircea Apolzan

Membri: Olga Didilescu, Ioan Suciuc, Anca Grigoraș, Alina Drăgan,
Nicolae Forminte, Marcel Benea, Elena Buhaev, Marcela Fumea, Marius

Urzică, Augustin Pop, Marian Drăgulescu.

Comitet Executiv 2009-2013

Președinți de Onoare: Nadia Comăneci, Nicolae Vieru

Președinte Executiv: Adrian Stoica

Vicepreședinți: Simona Amânar Tabără, Dănuț Grecu

Secretar General: Mircea Apolzan

Membri: Maria Bitang, Nicolae Forminte, Gina Gogean Groza, Dragoș Bârză, Maria Fumea, Olga Didilescu, Adrian Durlă,

Antrenori Federali: Anca Grigoraș-Mihăilescu (feminin), Ioan Suci (masculin), Alina Drăgan (aerobic)

Reprezentantul sportivilor: Sandra Izbașa

Comitet Executiv 2013 – 2016

Președinți de Onoare: Nadia Comăneci, Nicolae Vieru

Președinte: Adrian Stoica

Vicepreședinți: Simona Amânar-Tabără, Dănuț Grecu

Secretar General: Mircea Apolzan

Membri: Liliana Cosma, Adrian Durlă, Maria Fumea, Cristina Spînu, Dragoș Bârză, Olga Didilescu, Augustin Pop

Antrenori Federali: Anca Grigoraș (feminin), Ioan Suci (masculin), Alina Drăgan (aerobic)

Reprezentantul sportivilor: Sandra Izbașa

În urma hotărârilor Adunărilor Generale din 1996 și 2006, Nadia Comăneci și Nicolae Vieru au fost numiți Președinți de Onoare ai Federației Române de Gimnastică.

Activitatea Federației este laborioasă, planurile pe care se desfășoară aceasta fiind diverse și îndeobște cunoscute, conducerea directă (președinte, secretar general, antrenori federali, comitet executiv) dispunând, totodată, și de posibilitatea de acțiune prin intermediul Comitetelor tehnice și al Comisiilor de specialitate (cenzori, apel, disciplină, competiții și clasificări, medicală, antidoping, media și marketing), pe parcursul timpului făcând parte din aceste structuri o serie de personalități care și-au adus o contribuție esențială la dezvoltarea activității, pe o listă foarte lungă punându-și „semnătura”, printre alții Elena Firea, Iosif Hidi, Leana Sima, Francisc Hoffman, Maria Gîrbă, Elena Ceampelea, Gheorghe Blaj, Marcel Benea, Maria Login, Magda Silviu, Vasile Chioreanu, Maria Simionescu, Mircea Lisovschi, Sonia Iovan, Atanasia Albu, Carmencita Constantin, Octavian Bellu, Ilie Floroiu, Doru Dinu Glăvan, Emanuel Fântâneanu, Aurică Leon, Carmencita Constantin, Constantin Macovei, Cristian Stoiciu, Ingrid Istrate, Nicolae Cladoveanu și încă mulți, mulți alții, personalități care s-au impus și pe plan internațional prin activitatea desfășurată.

În 1994, Federația Română de Gimnastică a organizat, la Brașov, Congresul Uniunii Europene de Gimnastică, eveniment care s-a bucurat de multă apreciere, acesta fiind și anul introducerii oficiale a gimnasticii aerobice în cadrul activităților federației noastre, disciplină care a urmat îndeaproape gimnastica artistică, cu rezultate prestigioase pe plan mondial și european, România devenind deschizătoare de drumuri și model pentru definirea conceptului acestei noi discipline sportive, prin cucerirea mai multor

titluri mondiale și europene. Desigur, sub egida Federației se desfășoară Campionatele Naționale, la nivelul seniorilor și al juniorilor, alte competiții, cu sau fără caracter internațional, precum și alte activități menite a promova și dezvolta acest sport.

Un moment deosebit, în gimnastica românească, l-a reprezentat aniversarea, în septembrie 2006, a 100 de ani de la înființarea acesteia. Sub genericul „Un secol de aur”, aniversarea a reprezentat o mare sărbătoare, care a fost onorată la cel mai înalt nivel de președintele țării Traian Băsescu, președintele FIG Bruno Grandi, președintele Uniunii Europene Dimitrios Dimitropoulos și alte personalități sportive și politice. Celor mai reputați sportivi, campioni olimpici, mondiali și europeni, antrenorilor lor și altor personalități le-a fost acordate Trofeul „Nadia Comăneci”, care echivalează cu un „Oscar al gimnasticii”. La rândul său, COSR a acordat federației „Colanul de Aur”, iar prin Decret Prezidențial, forul nostru de specialitate a fost decorat cu Ordinul Meritul Sportiv, clasa I -, Adrian Stoica, președintele Federației Române de Gimnastică, afirmând cu acest prilej: *„Celebrarea unui secol de existență a Federației Române de Gimnastică reprezintă, pe lângă un eveniment istoric, și o mare sărbătoare care ne oferă posibilitatea de a privi cu satisfacție și mândrie un parcurs excepțional... Sportivii, antrenorii, cluburile și personalitățile care și-au adus aportul la ceea ce putem numi fără a exagera „tezaurul național” al gimnasticii, au produs multe bucurii, emoții și satisfacții românilor prin evoluțiile sportivilor săi pe diferite meridiane ale lumii, făcând ca drapelul României să fluture pe cel mai înalt catarg al festivităților de premiere. Gimnastica românească se bucură de un înalt prestigiu în lume, fiindu-i recunoscută atât valoarea, cât și aportul determinant la dezvoltarea acestei „arte a sportului” pe plan mondial. Pe drept cuvânt, gimnastica poate fi considerată un sport național... Să ne îndreptăm cu respect gândurile spre înaintașii noștri, spre toți acei care au servit cu pasiune și devotament gimnastica românească, lăsându-ne o moștenire unică...”*

Se cuvine a aduce în prim-plan și faptul că, pentru merite deosebite în dezvoltarea gimnasticii naționale și mondiale, specialiști români au ocupat și ocupă locuri importante în cadrul Federației Internaționale sau Uniunii Europene de Gimnastică: prof. Nicolae Vieru – vicepreședinte al Comitetului Executiv și vice-președinte de onoare al FIG; prof. Maria Simionescu – vicepreședintă a Comitetului Tehnic Feminin; prof. Adrian Stoica, membru și președinte al Comitetului Tehnic Masculin, precum și vice-președinte de onoare al FIG; Anca Grigoraș Mihăilescu, Mircea Apolzan, Maria Fumea, Alina Drăgan – membri ai Comitetelor Tehnice FIG / UEG. Dar, despre toate acestea, într-un capitol separat...

Pe măsura dezvoltării activității sportive interne și a aderării organismelor sportive naționale la sistemul competițiilor internaționale, între preocupările de prim ordin ale federației s-a aflat cu consecvență și formarea unor arbitri competenți, astfel că mai mulți arbitri români au fost numiți ca membri sau președinți ai juriilor, comisari, observatori sau delegați ai Federației Internaționale și Uniunii Europene, între aceștia aflându-se, în timp, Atanasia Albu, Sonia Iovan, Emilia Liță, Gheorghe Costache, Olga Didilescu, Robert Podlaha, Iosif Hidi, Carol Bedö, Mircea Bădulescu, Silviu Magda, Gheorghe Condovici, Ștefan Hărglăș, Dragoș Bârzu, Eugen Cățean, Dan Grecu, Augustin Pop, Rodica Apăteanu, Angela Cacoveanu, Eliza Stoica, Gabriela Robu, Viorica Țuțuianu, Anca Grigoraș, Maria Fumea, Alina Drăgan, Nicolae Vieru, Adrian Stoica, Mircea Apolzan și încă mulți alții.

În alocuțiunea rostită la aniversarea a 80 de ani de la înființarea Comitetului Olimpic Român, la 18 octombrie 1994, președintele de atunci al CIO, Juan Antonio Samaranch, afirma: *“Sportivii și oficialii români au constituit întotdeauna un pilon puternic al Mișcării Olimpice”*. Un adevăr care se regăsește și în activitatea specialiștilor gimnasticii și în rezultatele obținute de performerii noștri.

Din 14 septembrie 1906 și până în prezent, Federația Română de Gimnastică a parcurs un drum dificil, în pas cu dezvoltarea sportului în societate, un drum care a fost, însă, mereu ascendent, argumente aduse de rezultatele internaționale ale gimnastelor și gimnaștilor români, de prezența tehnicienilor noștri în structurile internaționale sportive, cu rol determinant în progresul gimnasticii artistice, aerobice și ritmice.

Dar, iată, trecut-au anii...

Și vor mai trece...

Doar gimnastica românească va dăinui...

„GIMNASTICUL ROMÂN...”

„Să ne îndreptăm cu respect gândurile ...
spre toți acei care au servit și servesc
cu pasiune și devotament gimnastica românească,
lăsându-ne o moștenire și o misiune unice...”
Adrian Stoica – președinte FRG

Gimnastica românească.

Disponând, din paginile anterioare, de mai multe informații referitoare la apariția și dezvoltarea globală a gimnasticii, vom putea realiza și înțelege mai bine cum a evoluat, pe ce „drumuri” a umblat până să ajungă la cotele de azi?

Răsfoind presa, ștergând de praful vremii tomuri întregi – nu puține, dar toate extrem de valoroase – vom încerca, în cele ce urmează, să mergem și noi pe aceste drumuri, când doar poteci, când veritabile „autostrăzi”, pentru a utiliza un termen al epocii noastre, pentru a reconstitui o istorie lungă, care, potrivit cercetătorilor, ar începe cândva, undeva, pe malurile Pontului Euxin...

„Izvoarele care atestă începuturile practicării educației fizice în țara noastră sunt puține și cu un conținut relativ restrâns. Dovezile arheologice, cronicile și documentele istorice ne ofera o imagine fragmentată în ceea ce privește apariția, evoluția și dezvoltarea educației fizice pe teritoriul locuit de populația românească. Izvoare populare, precum poeziile și baladele, oglindesc în conținutul lor acte de vitejie ale tinerilor care înfruntau, prin robustețe, forță, rezistență, iscusință, pricepere, agerime, greutatea vieții și primejdiile de tot felul. În același timp, alte elemente folclorice, cum sunt dansurile, jocurile populare, precum și diferite întreceri ce se organizau între tineri și chiar adulți, constituie de asemenea izvoare importante în conturarea conținutului orientărilor educației fizice în acest spațiu geografic. Clasele dominante... au cultivat exercițiile fizice după modelul grecesc și roman. Astfel, în Dacia romană se construiesc amfiteatre pentru spectacole publice, pentru practicarea unor exerciții destinate dezvoltării forței și îndemânării, rezistenței, precum și pentru practicarea diverselor jocuri cu teme din mitologia greacă. Sunt mărturii că la Sarmisegetuza, Tomis sau Histria au funcționat gimnazii și palestrici, precum și terme, destinate igienizării și fortificării trupului.”(conf. „Educația fizică și sportul, activități de interes național”, Liceul cu Program Sportiv – Iolanda Balaș Soter, Buzău).

➤ **Sec. VII-VI î.Hr.**

- Pe coasta de apus a Pontului Euxin sunt întemeiate coloniile grecești Histria, Tomis (Constanța de azi) și Callatis (Mangalia) ale căror vestigii „vorbesc” și azi despre existența aici a unor instituții (gimnazii, efebii, gerusii etc.), amenajări (stadioane, amfiteatre, hipodromuri, porticuri de gimnastică, bazine) și manifestări (jocuri, întreceri atletice și gimnastice) ce aveau aceleași sensuri vizibile la Olympia, Corint ș.a. Se confirmă de către o inscripție descoperită la Histria organizarea, la date fixe, a unor întreceri atletice, gimnastice și în hipodrom (agonalii) ce mobilizau aproape toți locuitorii orașului (Muzeul din Istria).

➤ **Sec. II – I î. Hr.**

- Se confirmă, de către o inscripție descoperită la Histria, organizarea aici, la date fixe, a unor întreceri atletice, gimnastice și în hipodrom (agonalii),

întreceri care mobilizau pe aproape toți locuitorii orașului (Muzeul din Istria).

➤ **Sec. I d.Hr.**

- Este confirmată existența unui gimnaziu la Calatis cu activitățile gimnastice și atletice specifice acestui lăcaș.

➤ **Sec. II d.Hr.**

- Se construiesc termele de la Drobeta Turnu Severin – complex arhitectonic care cuprindea: bazine cu apă caldă și rece, vestiare, săli pentru masaj, exerciții gimnastice și de conversații, săli de lectură și de jocuri, palestra etc. Palestra (ephebeum) pentru exerciții, atletice și gimnastice, era de fapt o curte de 27x29 m, acoperită cu nisip, prevăzută la colțul sud-estic cu cabine, anexe pentru materiale și echipament, precum și cu dușuri pe care le foloseau numai atleții după terminarea exercițiilor și jocurilor.

➤ **167**

- Se desfășoară în unele orașe din Dacia cea dintâi sărbătoare a membrilor colegiului vâslaşilor (și plutașilor). Izvoarele arheologice atestă practicarea unor exerciții de gimnastică acrobatică în această perioadă: o statueta în miniatură reprezentând un gimnast care execută perfect un „stând pe mâini” (descoperită la Tomis), o alta din bronz, a unui gimnast surprins în timpul unei mișcări asemănătoare: cădere în pod sau plecare într-un „salt înapoi” (Napoca).

➤ **1518-1521**

- Neagoe Basarab elaborează *Învățăturile către fiul său Teodosie* – una dintre cele mai importante scrieri enciclopedice, europene ale secolului al XVI-lea – între ele figurând și sfaturi privind jocurile și exercițiile fizice ale vremii.

➤ **1601**

- Hieronymus Mercurialis publică, la Veneția, *De arte gymnastica libri sex* – prima carte de gimnastică ce pătrunde în țara noastră

➤ **1664**

- La curtea lui Radu Leon Vodă (1664 – 1669) se organizau periodic întreceri de călărie, lupte, jocuri acrobatice și echilibristice, cățărări pe trunchiuri înalți de copaci, jocuri atletice (alergări, sărituri peste 8 bivoli etc), întreceri la care erau invitați și concurenți renumiți din Occident și Orient.

➤ **1676**

- Are loc logodna lui Ștefan, fiul lui Radu Vodă, Domnul Țării Românești, cu Catrina, fiica lui Duca Vodă, Domnul Moldovei, eveniment despre care cronicarul muntean Radu Popescu menționează existența corturilor întinse pe deal, a săriturilor peste 8 bivoli alăturați, cu unul două salturi în aer, executate de pehlivanii acrobați.

➤ **1693**

- Au loc spectacole acrobatice cu „pehlivani”, prilejuite de nunta Mariei, fiica lui Constantin Brâncoveanu, cu Constantin Duca Vodă.

➤ **1771**

- Este menționată practicarea gimnasticii, tirului, turismului și vânătorii în rândul angajaților marilor ateliere de prelucrare a fierului de la Reșița, a căror construcție începuse în anul 1769.

➤ **1772**

- Într-un hrisov (tradus din limba greacă) al protospătarului Athanasie Comnen Ipsilante, cronicarul domnitorului fanariot Alexandru Ipsilante, este prezentat regulamentul Școlii domnești (grecești) de la Sfântul Sava, din București. Printre alte instrucțiuni se găsesc două indicații asupra „*exercițiilor*”

corporale”: „...după masa comună elevii au recreație cu gimnastică timp de o oră... „ și „...o dată pe săptămână elevii vor ieși cu pedagogii sau profesorii în unele locuri din apropiere pentru exerciții corporale...” Trebuie menționat că în Europa acelei epoci gimnastica nu fusese introdusă încă în programele școlilor secundare. În occident, Basedow pune bazele Philantropinului în anul 1774, iar Guts-Muths publică „Gymnastik für die Jugend” în 1793. (conf. Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România, Ediția a II-a, 2016)

➤ **1775**

- Începuturile preocupărilor pentru dezvoltarea educației fizice școlare pe teritoriul țării noastre, sunt legate de epoca domnitorului fanariot Alexandru Ipsilante (1774 – 1782) care, printr-un Hrisov dat în 26 aprilie 1775 aduce reglementări privind situația învățământului. În conținutul Hrisovului se fac referiri și la „exercițiile corporale”, specificându-se necesitatea introducerii lor în programul școlar: „după dejun, elevii fiecărei clase, cu supraveghetorul sau pedagogul lor, să facă gimnastică pentru exercițiu, în timp de o oră” sau „duminica, în zilele de sărbători și în zilele săptămânii, elevii să iasă o dată sau de două ori, cu supraveghetorul lor și profesorul, în unele locuri din apropiere, pentru exerciții corporale”. Inspirat de vechea cultura elenă și de cea a secolului al XVIII-lea, domnul Munteniei a indicat practicarea exercițiilor corporale într-o perioadă în care nici în școlile secundare europene educația fizică nu-și găsisese încă un satut precis în programele de învățământ. Intenția sa, deosebit de valoroasă nu s-a aplicat, dar trebuie consemnată ca o contribuție teoretică la fundamentarea educației școlare.

➤ **1776**

- În ianuarie 1776, Alexandru Ipsilanti emite Hrisovul prin care se va proceda la reorganizarea învățământului. Reforma lui Ipsilanti a marcat un moment însemnat în istoria învățământului românesc, fiind cea mai importantă reorganizare din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. „Reforma din 1776 – spune Nicolae Iorga – este un act de cea mai mare importanță, care face onoare concepției școlare în țările noastre la această dată...”. De acest moment poate fi consemnat și începutul gimnasticii în școlile românești.

- Deși numai în stare de concepție, apariția exercițiilor fizice a avut loc în proiectul privind reorganizarea Școlii Domnești de la Sf. Sava, în anul 1776, ceea ce a constituit un fenomen deosebit de important și, în același timp, surprinzător, dacă este raportat la nivelul de organizare a educației fizice în Europa, la acea dată. Despre existența gimnasticii în activitatea copiilor din această școală amintește medicul I. Felix: «Printre întâiele începuturi ale învățământului gimnasticii în școlile noastre găsim... că aceasta se preda în Școala Domnească de la Sf. Sava din București, în anul 1776. Propunerea aceasta în cadrul materiilor școlii de pe vremuri nu a fost însă de lungă durată»

➤ **1798**

- Cancelaria Domnului muntean Constantin Hangherli (1797 – 1799) eliberează, în 27 mai / 10 iunie, unei trupe de gimnaști acrobați și dansatori străini, autorizație de a da spectacole în Țara Românească.

Și timpul trece...

De la începuturile gimnasticii în țara noastră și până azi, această disciplină a străbătut un drum lung și sinuos, plin de transformări. Acest fapt se datorează lipsei de precizare a obiectului gimnasticii, în perioada de început,

vastității mijloacelor, uneori nespecifice, pe care le cuprindea și multiplelor sisteme, școli, curente care au apărut în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea.

➤ **1810**

- Prima influență instituțională germană asupra gimnasticii române. Sportul românesc, de până în 1912, și gimnastica sportivă românească au stat sub influența majoră a sistemului gimnasticii germane, sub îndrumarea Generalului V. Năsturel și, ulterior, a lui Constantin Kirițescu – inspector general în Ministerul Instrucțiunii Publice (1907-1937) și profesor universitar (1930-1941). (conf. *Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România, Ediția a II-a, 2016*).

➤ **1814**

- Prima influență suedeză asupra educației fizice române. Școala românească de educație fizică a fost constituită, și încă funcționează pe baza conceptelor gimnasticii analitice suedeze (1922-2002). Acesta a fost introdusă în România prin intermediul Generalului, prof.univ. Virgil Bădulescu (1882-1944), fiind dezvoltată ulterior de Generalul, prof.univ.dr.doc. Florian C. Ulmeanu (1903-1973) și, pe partea de metodică, de Ion Șiclovan, profesor universitar la ICF (1950-1985). (conf. *Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România, Ediția a II-a, 2016*).

➤ **1817**

- Prima influență franceză asupra educației fizice române. Sub impulsurile gândirii lui Dimitrie Ionescu – inspector general în Ministerul Instrucțiunii Publice (1908-1937), sistemul francez a introdus „fundamentarea psihologică” și „utilitarismul”, în practica școlii de educație fizică și în sportul competițional românesc. (conf. *Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România, Ediția a II-a, 2016*).

➤ **1822**

- Încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea, o parte dintre tinerii de origine săsească din Ardeal, reîntorși de la studii din Germania, introduc sistemul german de gimnastică. Printre primii se numără profesorul Ștefan Ludwig Roth, care, reîntors în 1822 la Mediaș, încearcă introducerea gimnasticii în școală, dar fără succes. Tot aici s-a înființat și o societate de gimnastică (Turnverein) în 1848. Roth a avut idei progresiste, militând pentru egalitatea în drepturi a naționalităților conlocuitoare din Transilvania. În ianuarie 1849, lui Roth i-a murit soția și s-a întors la Moșna, având promisiune de amnistie de la generalul revoluționar Józef Bem, dar Lajos Kossuth și comisarul Ladislau Csányi n-au ținut cont de aceasta și l-au arestat în 21 aprilie 1849, fiind condamnat la moarte prin împușcare de către „tribunalul de sânge” al nobililor de la Cluj, pentru „înaltă trădare”, deși era vădov cu cinci copii minori. Sentința a fost executată la trei ore după pronunțare. Și în alte orașe, ca Brașov, Sibiu, Sighișoara, Sebeș, Bistrița se înființează, după 1840, diverse societăți de gimnastică. După D. Ionescu (în *Istoricul gimnasticii și educației fizice la noi*), asemenea societăți mai iau ființă la Iași, Galați și Azuga, ele reunindu-se într-o Federație denumită „Deutscher Turnerbund in Rumänien”.

➤ **1828**

- Este menționat (în Almanahul „Curentul”, 1925) ca profesor de gimnastică în Mediaș teologul sas Stephan Ludwig-Roth.

- La 30 martie se încheie lucrările de elaborare a Regulamentelor Organice, lege fundamentală a celor două Principate până în 1858 (cu excepția perioadei

Revoluției de la 1848), pusă în aplicare în anii 1831-1832, lege care se referă și la educația fizică, menționând pentru prima oară sintagmele: „profesor de gimnastică” și „exerciții gimnastice”.

➤ **1829**

- Prima influență britanică asupra sportului românesc. Construcția în timp a sistemului sportiv competițional românesc de sorginte britanică, a fost instituționalizată sub influența „Casei Regale”, în principal a Regelui României Carol al II-lea de Hohenzollern-Sigmaringen

Încet-încet, dar sigur, în pas cu ceea ce se întâmplă și prin alte zone europene în ceea ce privește dezvoltarea sportului, a gimnasticii în special, și gimnastica în România își urmează cursul firesc.

Conform cercetărilor și istoricilor (vezi Emil Ghibu, Ion Todan), evoluția gimnasticii în România o putem încadra în trei etape.

Prima este mai mult o luare de contact, fără a avea afirmări practice, fără a se pune o bază pentru activitatea viitoare. Întinsă pe un interval de timp destul de mare (1831-1861), ea este punctată de câteva încercări izolate ale unor „profesori” străini care se ocupau cu gimnastica.

„Etapa a doua corespunde pătrunderii gimnasticii la noi, a răspândirii și, apoi, a regresului ei. Ea cuprinde o perioadă foarte lungă, din deceniul al șaptelea al secolului XIX (în Ardeal mai devreme), până la cel de al doilea război mondial. Este perioada pătrunderii gimnasticii în școli, a unor sisteme de gimnastică educativă (pedagogică), la început gimnastica la aparate (germană), iar apoi, pe scară mai largă, sistemul suedez. Etapa a treia, după cel de-al doilea război mondial până în zilele noastre, marchează un salt calitativ în gimnastică. Pe plan mondial gimnastica se delimitează mai precis, se împarte în mai multe ramuri, fiecare cu specificul ei, dintre ele detașându-se în special gimnastica sportivă, care ia o mare dezvoltare... România ocupă în anii de care vorbim un loc fruntaș în gimnastica feminină, unde și-a adus o contribuție originală prin crearea unei școli proprii și prin obținerea unor rezultate remarcabile...”

➤ **1830**

- În Regulamentul Organic (ce ține loc de „constituție” pentru Moldova și Țara Românească) se menționează termenii: „profesor de gimnastică” și „exerciții gimnastice”.

➤ **1831**

- Regulamentul Organic – lege organică, promulgată în 1831-1832 – face referiri destul de modeste la locul și rolul educației fizice în școală. Așa se explică faptul că, în primele școli românești din prima jumătate a secolului al XIX-lea, regulamentele școlare aveau inserate indicații privind modul de realizare a educației fizice, ca de exemplu: «*în timpul recreației se vor da școlărilor mijloace de a executa exerciții gimnastice care au posibilitatea de a întări corpul și de a-i face mai îndrăzneți, urmărindu-se ca aceștia să nu alerge...*» etc. Considerăm că ambiguitatea sau chiar caracterul contradictoriu al textului își are explicația în distincția ce se intenționa să se facă între mișcarea fizică organizată, divizată, și alergarea simplă, liberă, proprie vârstei copilăriei...”

- A. Sarai, un pastor luteran, are intenția de a deschide în Capitală o școală (“Institut de Educație și de Studii pentru tinerii de neam”) al cărei program prevedea „exerciții gimnastice”, dar proiectul nu a fost aprobat.

- Doi profesori de gimnastică figurau în bugetul școlilor din anul 1932, la Sf. Sava din București și la Craiova.

➤ **1832**

- În bugetul Colegiului Sf. Sava din București și al Școlii Centrale din Craiova sunt menționați pentru prima dată câte un profesor de gimnastică, având un salariu de 150 lei, remunerație egală cu a profesorilor de matematică, geografie, limbă greacă ș.a.

➤ **1840**

- Cărurarul Gheorghe Asachi (1788 – 1869), în calitate sa de referent al Școlilor din Moldova, instituie la Academia Mihăileană de la Iași obligativitatea exercițiilor de gimnastică, a scrimei și înotului.

- Italianul Spinzi a predat gimnastica la Academia Mihăileană din Iași între anii 1840 – 1848, respectiv la corpul de pompieri din București. După Unirea Principatelor în 1859, a fost angajat de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza ca profesor de gimnastică și scrimă la școala militară din Iași.

➤ **1841 – 1848**

- La Academia Mihăileană din Iași, gimnastica este predată de un oarecare Luzzati.

- Și în alte orașe ca Brașov, Sibiu, Sighișoara, Sebeș, Bistrița se înființează „turnvereinuri” după 1840. Această activitate, deși organizată, are un caracter închis, limitat, din cauza orientării sale naționaliste. Acesta este motivul pentru care, deși apărută atât de devreme, mișcarea de gimnastică săsească nu are o influență determinantă asupra răspîndirii gimnasticii în țara noastră, cu toate că pătrunde și în Muntenia și Moldova.

➤ **1849**

- La București se înființează Școala militară pregătitoare de ofițeri, în programa căreia gimnastica și scrima au o pondere însemnată, fiind predate de A. Pare și, apoi, de N. Velescu.

➤ **1850**

- În programa școlilor secundare din Moldova, gimnastica apare ca obiect de învățământ.

➤ **1852**

- Este dată în folosință, la București, o sală de gimnastică, dotată cu toate „*cele trebuincioase pentru exercițiul ostașilor din Roata de pompieri*”, lăcaș ce avea să devină un „*stabiliment de gimnastică, permanent și mai dezvoltat...*”, accesibil și „școlarilor militari”.

➤ **1853**

- Apare la Brașov, în limba germană, Instrucțiuni și tabele pentru efectuarea exercițiilor de gimnastică militară

- Este menționată educația fizică sub forma gimnasticii în școlile sătești „centrale”, școli care funcționau în satele cu peste 100 de familii.

➤ **1857**

- Se stabilește, la București, acrobatul Spinzi, după turneul trupei sale de circ, devenit, apoi, maestru de gimnastică pentru pregătirea pompierilor. În 1860, este numit de Domnitorul Al. I. Cuza, profesor de gimnastică și scrimă la Școala Militară de la Iași, unde a activat până la sfârșitul vieții.

➤ **1859**

- Este menționat ca profesor de gimnastică la Institutul Codreanu din Iași, inginerul polonez Remboff, stabilit definitiv în capitala Moldovei.

- Spinzzi este numit, de domnitorul Al. I. Cuza, ca instructor de gimnastică la Școala Militară din Iași.

- Se nasc, în București, N. St. Velescu (decedat în 1916) – unul dintre primii profesori români de gimnastică, elev al lui Moceanu, care a primit investitura de profesor în 1876, odată cu medalia de aur – și D. Dumitrescu (decedat în 1933) – constructorul celor dintâi velocipede din țara noastră. Unul din exemplare se afla în colecția Muzeului de Istorie a Bucureștiului.

➤ **1860**

- Trei francezi, Cyrille, Suyris și Pare, deschid, la București și Iași, școli de gimnastică. În sfârșit, pentru a încheia această listă, mai amintim de „inginerul” polonez Remboff, care predă gimnastica la Bârlad. Toți acești „profesori, ingineri, acrobați” etc, nu au avut cunoștințe fundamentate științific, nu au introdus un sistem, o școală, nu au dezvoltat gustul pentru gimnastică și nici nu au răspândit-o, ci, în cel mai bun caz, au făcut-o doar cunoscută. Activitatea lor era empirică și sporadică, ceea ce, de altfel, caracterizează întreaga etapă la care ne referim.

- Iau ființă Societatea de Gimnastică din Arad (reorganizată în 1869 și 1879), Asociația de Gimnastică (Turnverein) – din Bistrița, Societatea de gimnastică a minorității germane din Brașov, care din anul următor a activat sub numele de Kronstädter Sachischen Turn und Sportvereines, Jockey-Clubul din Iași etc.

- Este introdusă gimnastica în armată, experimental.

➤ **1861**

- Decizia Ministerului instrucțiunii cu privire la crearea primelor catedre de gimnastică la liceele Sf. Sava și Matei Basarab din București;

➤ **1862**

- Se înființează Societatea cultural sportivă Petru Maior (a studenților români aflați la studii la Budapesta), care a desfășurat o intensă activitate îndeosebi din anul 1910, și Hermannstädter Turn Vereins (HTV), societate ce avea secții puternice de gimnastică, atletism, scrimă, fotbal, tenis etc.

- Apare în Almanahul de învățătură și petrecere, întocmit de Gheorghe Asachi, „Un cântec gimnastic pentru copii”, cu text și partitură.

- La 13 septembrie, Domnitorul Al. I. Cuza aprobă Ordonanța asupra instrucțiunii gimnasticii prin corpuri și stabilimente militare, astfel că gimnastica a fost introdusă obligatoriu în armată și școlile militare.

➤ **1863**

- Este promulgată, la 5 / 7 decembrie, Legea asupra Instrucțiunii, prima lege prin care se organiza învățământul în mod unitar. Prevedea, la art. 116, obligativitatea predării gimnasticii în licee (nu și în gimnazii), lege care intră în vigoare în septembrie 1865, și rămâne valabilă până în 1898.

➤ **1864**

- La București, trăiește Dimitrie Ionescu (1864 – 1946), profesor de gimnastică, absolvent al Școlii Centrale de Gimnastică din Roma, fondatorul și editorul Gimnasticului român.

- Legea Instrucțiunii din 1864. Publicată în M.O. nr. 272 din 5/17 decembrie 1864. Legea a fost propusă spre aprobare domnitorului Alexandru Ioan Cuza, în urma Raportului ministrului de stat la departamentele Justiției, Cultelor și Instrucțiunii Publice, cu nr. 52 014. Domnitorul Cuza o sancționează și o promulgă. Legea are 2 părți și 418 articole. În planul de învățământ, în cap. III, art. 116, enumerând obiectele de studiu, pentru „gimnasticii” legiuitorul indică și „gimnastică”. Reținem, de asemenea, preocuparea pentru

crearea cadrului material necesar activităților „gimnastice”, exprimată în secțiunea a V-a, art. 173, unde se stipulează ca, în internate, să existe „aparate gimnastice” „pentru exercițiul corpului în timpul recreațiilor”. Secțiunea a II-a este rezervată dispozițiilor pentru „Școale secundare de fete”, în cazul cărora, de asemenea, se menționează ca materie de studiu în „școlile secundare” a gimnasticii și, în consecință, existența „aparatelor gimnastice”. Legea stipulează că va intra în vigoare la începerea anului școlar 1865. Ea este dată la București, la 25 noiembrie 1864. Semnată de domnitorul Alexandru Ioan Cuza și de ministrul secretar de stat la departamentul Justiției, Cultelor și Instrucțiunii Publice, Cretzulescu.

➤ **1865**

- La 24 august (5 septembrie) este emis Ordinul nr. 27.906 al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor, semnat de Dimitrie Bolintineanu, care aduce precizarea că „*gimnastica se va face în camere de către toți școlarii de trei ori pe săptămână la toate clasele*”, în toate școlile, inclusiv cele particulare (Ordinul intră în vigoare în aprilie 1871).

➤ **1866**

- La Colegiul din capitala Băniei este menționat numele lui Corovicu – „maestru de gimnastică și arme”. „

- Maestru și profesor de gimnastică Gh. Moceanu intră ca dansator în trupa lui Iorgu Caragiale – unchiul marelui dramaturg.

- Are loc prima demonstrație de gimnastică, organizată în pădurea de la Pantelimon, în de către Societatea „Tirul”

- Apare în programa de învățământ din acest an școlar „tragerea cu arma la țintă”, alături de gimnastică, prevăzută mai înainte.

➤ **1867**

- Se înființează la București „Bukarester Turnverein”, având ca maștri de gimnastică la început pe Kóroschetz, apoi pe Peter Muler. Alte „turnvereinuri” mai iau ființă la Iași, Galați și Azuga. Ele se reunesc într-o federație numită „Deutscher Turnbund in Rumänien”.

- La 8 (18? / 20) iunie, la București, se înființează Societatea Centrală Română de Arme, Gimnastică și Dare la Semn.

➤ **1868**

- Se organizează primul concurs de către Societatea Centrală Română de Arme, Gimnastică și Dare la Semn, în cadrul unei excursii la pădurea Pantelimon. Începând cu acest an, activitatea competițională a Societății va fi destul de bogată: concursuri mai mărunte se organizau lunar, iar cele mai importante semestrial. Anual, la aniversarea înființării Societății, avea loc un mare concurs dotat cu premii. Deși numărul de membri era redus, totuși marele merit al Societății a constat în introducerea și organizarea continuă a unor concursuri de gimnastică. În primii ani gimnastica era practică numai de bărbați, mai târziu, abia în 1884, are loc și un concurs de gimnastică feminină.

➤ **1869**

- Elveția dă de spectacole de gimnastică acrobatică, susținute la Iași de o echipă de acrobați arabi.

- Gh. Moceanu scoate de sub tipar „Carte de Gimnastică cu figuri. Text espicătoriu și un tablou de aparate”, prima carte dedicată exclusiv educației fizice, elogiată într-o recenzie și de B. P. Hașdeu.

- O cerere pentru aparate de gimnastică sau fonduri pentru procurarea

acestora din partea profesorului Toma Opran din Craiova este înregistrată la Minister, la 24 septembrie (6 octombrie).

- Se înființează, la Arad și Bistrița, Asociația de Gimnastică.

➤ **1871**

- Este consemnată prima inspecție școlară la orele de gimnastică, efectuată în țară de către inspectorii districtuali.

- Ocupându-se de educația fizică a copiilor și tineretului, Gheorghe Moceanu înființează pe lângă Societatea „Tirul”, o școală de gimnastică pentru elevi, care începe să fie frecventată de școlari mai ales de la Liceele „Matei Basarab” și „Sf. Sava”.

➤ **1872**

- Mergând pe linia dezvoltării gimnasticii acrobatică, în 1872 se desfășoară un concurs în programul căruia „*Exercițiile se vor face pe unu catargu grosu, de 8 stinjeni înaltu, pe uă frânghiă grosă, totu de acea înălțime, pe diferite aparate gimnastice, precum omul sburător și altele*”. Aceasta este prima mențiune despre conținutul unui concurs. În anii viitori vor apare îmbunătățiri, prin adăugarea exercițiilor la paralele, bară fixă, cal fără mănere etc.

➤ **1873**

- La concursurile anuale ale societății „Tirul” este premiată pentru prima dată o fată, o gimnastă, probabil fiica profesorului Gh. Moceanu, lucru ce apare mai mult ca o curiozitate decât ca o regulă, întrucât gimnastica feminină nu se va dezvolta la noi decât după cel de-al doilea Război Mondial.

➤ **1874**

- La Brașov, se înființează „Reuniunea română de gimnastică și cântări”

➤ **1875**

- Ia ființă Societatea de gimnastică din Galați. La 6 ianuarie 1880 își inaugura sala proprie.

- La Timișoara se constituie „Reuniunea de gimnastică Timișoara” (R.G.T.), care cuprinde inițial 45 membri. Mai târziu activitatea ei scade, ajungând (1880 – 1881) la 29 de membri. În cadrul societății era adoptat sistemul german, dar cu timpul au pătruns și elemente din sistemul suedez. Printre acțiunile mai importante la care participă R.G.T.: Serbarea de gimnastică de la Arad (1882), Serbarea de gimnastică de la Budapesta (1895), iar în 1897 doi membri ai clubului iau parte la Serbarea Federală de gimnastică din Germania etc

- Gh. Moceanu, împreună cu o formație de dansatori și gimnaști – elevi ai școlii sale de gimnastică și scrimă -, participă cu mult succes la reprezentația teatrală dată de Teatrul Național, din București, în beneficiul lui Matei Millo, reprezentație care a avut loc la 5 (17) octombrie.

- Apare Gimnastica populară rațională, tradusă de Gh. Moceanu după cartea cu același nume a lui Alfred Z. Sengletz.

➤ **1876**

- Ia ființă Reuniunea de Gimnastică din Timișoara. Din anul 1911 a luat numele de Reuniunea de Gimnastică a Muncitorilor din Timișoara. R.G.M.T. avea nu numai secții de gimnastică, ci și de scrimă, lupte și „excursii”.

- Ordonanță a Ministerului Instrucțiunii și Cultelor care prevedea ca fiecare comună rurală să-și amenajeze un teren pentru practicarea exercițiilor fizice.

- Școala de gimnastică și scrimă de sub conducerea lui Gh. Moceanu dă prima promoție de absolvenți, care dobândesc astfel calificarea de maestru,

echivalentă cu cea de profesor de gimnastică: N. Velescu, medalia de aur, Simion Petrescu, N. Rădulescu, Andrei Bagav ș.a.

- Apare „Istoria, anatomia și hygiena gimnasticeii dupe autorii cei mai renumiți, cu figurele cele principale”, traduse de G. Moceanu, București.

- Pe firmamentul gimnasticii apare acum un nume binecunoscut bucureștenilor din acea vreme. Este vorba de Nicolae Velescu, elev și continuator al lui Moceanu. În 1876, în urma unui examen, el este declarat „maestru” de gimnastică, adică profesor. În tinerețe Nicolae Velescu se remarcase ca un bun gimnast. Statura sa, dublată de o bună dezvoltare fizică, i-a permis executarea unor exerciții dificile pe atunci. El constituie atracția unei serbări din Cișmigiu (1882), unde la un trapez instalat pe lac „Domnul Velescu va executa diferite producțiuni gimnastice și de forță”. Tot el va executa la două trapeze „saltul mortal”. Printre exercițiile „grele” introduse de înaintașul său, Gheorghe Moceanu, și care și astăzi fac parte din gimnastică, se afla „gigantica” la bară fixă, pe care puțini gimnaști puteau să o execute.

➤ **1877**

- Se înființează Clubul Român de Dare la Popice – în București, Societatea Internațională de Tir și Gimnastică – în Iași.

➤ **1878**

- Începe seria turneelor peste hotare ale trupelor de gimnastică și dansuri populare conduse de Gheorghe Moceanu: Paris (1878), Roma (1882), Madrid (1884), Calcutta (1886).

➤ **1879**

- În 17 (29) martie este edictată „Legea pentru numirea profesorilor de gimnastică la gimnazii, licee și școli profesionale”, în urma căreia au fost instituite, începând din 1880, primele concursuri pentru ocuparea catedrelor la această disciplină.

- Se votează statutele noului Institut de Gimnastică Medicală și Ortopedie din București – unul dintre primele din Europa și din lume. Inițiator – dr. Alexandru Simion Marcovici.

➤ **1880**

- Concurs de cărți școlare, printre care și un manual de gimnastică, lansat de revista „Higiena și școala” (nr. 3), care apărea la Gherla.

- Dr. C. Istrati scrie „Considerațiuni asupra importanței și necesității gimnasticeii din punct de vedere igienic și social”.

➤ **1882**

- Serbare de gimnastică la Arad, organizată de Societatea din localitate, în colaborare cu Reuniunea de Gimnastică din Timișoara

- Reprezentație la Grădina Publică a trupei de gimnaști condusă de Emil Filip.

- Profesorul Stefan Ludwig Roth, în 1882, a pus bazele unui Turnverein în orașul Mediaș.

- Vasile Negruți publică la Iași un „Manual de gimnastică teoretică și practică cu figuri. Pentru clasele a II-a a școlilor militare și civile”

➤ **1883**

- Conform lucrării „Sportul românesc de-alungul anilor”, semnată de Emil Ghibu și Ion Todan: „*Interesant de arătat că în 1883, deci cu mulți ani înainte de constituirea CIO (1894) și a desfășurării primei ediții a Jocurilor Olimpice moderne (1896), în București, se înființează „Societatea olimpică română”, care*

anunță în ziare începerea „exercițiilor olimpice” de gimnastică. Credem că înființarea acestei societăți se datorează descoperii făcute de arheologi la Olimpia și, ca o consecință a acestui fapt, primelor idei olimpice care încep să circule în întreaga lume. „Societatea olimpică română” nu are însă o activitate de lungă durată, întrucât după acest an (1883) nu se mai amintește nimic despre ea. Aceeași situație o are și „Clubul gimnastic” despre care se vorbește în anul 1886 și care dă chiar prima sa „serbare gimnastică”

- Se înființează „Societatea de arme, gimnastică și dăre la semn din districtul Vlașca” (Giurgiu)

- Intră în vigoare Legea instrucției din Transilvania, care prevedea introducerea gimnasticii în planul de învățământ al școlilor medii.

- Gh. Moceanu participă la Congresul internațional al profesorilor și maeștilor de gimnastică de la Chicago, fiind, probabil, primul specialist român care a participat la un congres sportiv internațional.

➤ **1884**

- La Gimnaziul superior greco-catolic este menționat, ca predând „educația fizică prin gimnastică” profesorul Vasile Dumbravă, unul dintre promotorii acestui obiect de învățământ din Transilvania până în 1892.

- În București are loc primul concurs feminin.

- În orașul Tg. Mureș ia ființă „Asociația de Gimnastică”

➤ **1885**

- Cunoscutul gimnast V. Negruți, absolvent al cursului de maeștri inițiat de Turnverein, filiala ieșeană, organizează o școală privată de formare a profesorilor și maeștrilor de gimnastică. Cu elevii săi a întreprins numeroase turnee demonstrative.

- F. Stetelin publică lucrarea „Gimnastica în școlile normale de fete”.

➤ **1886**

- În perioada 15 Iunie -15 Septembrie se desfășoară turneul în Orient al echipei de gimnastică și dansatori condusă de G.Moceanu și N.Velescu.

➤ **1887**

- Concursurile sunt foarte rare și multe se confundă cu spectacolele de circ. Pe această linie amintim reprezentația de gimnastică acrobatică dată de Simion Petrescu, unul din elevii lui Moceanu și unul dintre cei mai renumiți maeștri de gimnastică, în sala Dacia din Capitală.

- Gh. Moceanu și N. Velescu publică la București, „Gimnastica populară rațională pentru uzul școlilor primare, secundare și superioare”

➤ **1888**

- Apare un „Manual complet de gimnastică”, avându-l ca autor pe C. D. Gheorghiu.

➤ **1889**

- Se constituie „Societatea de gimnastică și tragere la semn din Urbea Bărlad”

- „Bukarester Turnverein” dă o serbare la care 200 de gimnaști execută o demonstrație de ansamblu.

- Cu largul concurs al lui Spiru Haret, Societatea Tirul construiește un nou complex sportiv, cu sală de scrimă, gimnastică etc. Se afla, alături de bazinul de înot, în fosta clădire a Operetei bucureștene.

- La 13 aprilie, la Timișoara, se constituie Clubul de Gimnastică.

➤ 1890

- La 26 aprilie (8 mai) intră în vigoare noile criterii privind concursul pentru ocuparea catedrelor de gimnastică.

➤ 1891

- Se înființează Societatea Vigoarea din Craiova, condusă de prof. T. Georgescu, unul dintre fondatori.

- Dimitrie Ionescu publică la București lucrarea „Instrucțiunea gimnasticii în școlile de băieți”.

- Din ziarul „Sportul Popular” de sâmbătă, 25 iulie 1964, aflăm că „prima mare vedetă a acestui sport deosebit de frumos a existat în secolul anterior” și a fost supranumită „minunea secolului XIX”. Este vorba despre Eugenia Petrescu, pe care presa vremii a numit-o „cea mai mare gimnastă, echilibristică și coregrafă a timpului”, o foarte apreciată acrobată, fiind distinsă cu 16 medalii de aur, atât în Europa, America și Noua Zeelandă, se pare elevă a măștrilor Moceanu și Velescu, pentru care „teatrele și sălile de sport din străinătate se bat pentru a obține angajamentul tinerei artiste românce”. New Zealand Herald, volumul XXVIII, nr. 8568, din 16 mai 1891, pag. 4 nota: „A number of medical men assembled by invitation recently at the Midland Hotel Liverpool, to witness an exhibition of muscular skill and strenght on the part of a young Romanian lady named Eugenie Petrescu who has introduced an acrobatic novelty in the shape of dancing on the hands. Mdlle, Petrescu, who is but 17 years of age, is the daughter of a Bucharest professor of gymnastics, and is certainly an accomplished contorsonist. She not only dances a polka, a mazurka, a waltz or a galop upside down, but surpasses in the finish and effectiveness of her other tricks most of those acrobats whose principal qualification is pliability of the dorsal column and strenght of the dorsal muscles. It consists in standing upon her hands on the backs of two chairs, which are drtawn apart to the full extent of her arms...”. Patru ani mai târziu, o foarte frumoasă și mare fotografie domină prima pagină a ziarului New York Clipper (“The Oldest American Sporting and Theatrical Journal”, fondat de Frank Queen în 1853) de sâmbătă 21 septembrie 1895, Volumul XLIII – No. 29, ilustrație însoțită și de un scurt articol de prezentare, din care spicuim: „EUGENIE PETRESCU was born nine-reen years ago in Romania. She is the dauther of Prof. S. Petrescu, an instructor of gymnastics at Bucharest, and was brought up amid surroundings which naturally caused her to have a fancy for the stage and circus ring. Her father began training acrobatically when she was very young and continued until she had become one of the most remarkable contortionist ever know. She still practices dally and frecvently inoents new feats. She lias exhibited her skill almost every part of the world that is usually visited by the professional people. Her successfull engagement in this city have been of sufficientley recent date to be readly remebered. She is this seson under contract with Gus Hill and is many strong features in his World of Novelties”, dar articole despre gimnasta acrobată din România apar în ziarul american încă din decembrie 1894, atunci când i-a fost anunțată prezența în America, și pe tot parcursul anului următor (26 ianuarie, 23 februarie, 6 aprilie, 21 septembrie, 16 noiembrie ș.a.) de fiecare dată cu aprecieri elogioase: „The popular holdovers Include Eugenie Petrescu, who began her third week in Increased favorite. Her many feats at walking on her hands and her feats in contortion won loud applause...”, „Eugenie Petrescu , contortionist, seventh week, was a continued favorite, her difficult feats of hand walking and balancing, dancing and Jumping winning rounds at applause...” și citatele ar mai putea continua. Desigur, păstrând proporțiile, în acord cu presa vremii, vom

consemna și noi că „*minunea secolului XX – Nadia Comăneci*” a avut ca înaintașă „*minunea secolului XIX*”, Eugenia Petrescu.

➤ **1892**

- Serbare de gimnastică, organizată de societatea din localitate în colaborare cu Reuniunea de Gimnastică din Timișoara, iar la Galați, reprezentație de gimnastică dată în Grădina Publică de trupa gimnaștilor condusă de Emil Filip.

- Cu ocazia aniversării a 25 de ani de la înființare a „Bukarester Turnverein” se desfășoară o mare serbare cu participarea societăților din Iași, Brașov, Sibiu etc. În program au figurat marș, exerciții libere, exerciții la aparate, piramide etc. Cam același program era și la „Tirul”. De obicei concursurile începeau cu un „cadril” sau „marș”, adică o demonstrație de ansamblu executată pe muzică, apoi exerciții cu aparate portative (bastoane, măciuci), piramide, exerciții la paralele, bară fixă, sărituri la cal, ladă și masa de sărit.

- Vasile Negruți publică, la Iași, un „Manual de gimnastică teoretică și practică”, iar la Brașov, Ioan E. Prodan este autorul unui „Manual de gimnastică cu numeroase ilustrațiuni. Lucrat pe baza planului ministerial pentru școalele populare”.

- De un real folos în dezvoltarea gimnasticii a fost apariția revistei „Gimnasticul Român”, editată de profesorul D. Ionescu, pe care o putem socoti prima revistă de specialitate în gimnastică. Pe lângă conținutul său propagandistic, apar articole de teorie, în care se vorbește despre scopul gimnasticii, clasificarea exercițiilor, metode, terminologie, legătura gimnasticii cu întărirea sănătății; se dau grupe de exerciții, indicații despre lecții, precum și primele programe de gimnastică școlară. Este vorba de o încercare de orientare oarecum științifică, de o fundamentare teoretică și de precizări în legătură cu conținutul și metodele din acest sport.

Este momentul unei scurte paranteze, pentru a-l cita pe istoricul Nicolae Postoloache:

„*Gimnasticul român, revista mensuală pentru propagarea gimnasticii în școle, societăți și armata. București : 15 mart. 1892 – febr. 1895; 28 oct. 1896 – 28 nov. 1897 Seria I; oct. 1902 – apr. 1916 Seria a II-a; sept. 1925 – aug. 1927 Seria a III-a. Red.: D. Ionescu (până în febr. 1894 și de la 28 oct. 1896. Tip. Gutenberg, Joseph-Gobl. Din mart. 1893 Tip. Isac Binder. De la 28 oct. 1897 Tip. Thoma Basilescu. Comitetul de redacție (mart. 1894 – febr. 1895): C. Constantiniu, F. Stănciulescu și D. Ionescu.*

Din mart. 1894 (an III, nr. 1), schimbă titlul în: „Educațiunea fizică (fost Gimnasticul român). Revistă mensuală a Societății Profesorilor de Gimnastică și Arme din România pentru propagarea gimnasticii în școle, societăți și armată”. De la 28 oct. 1896, reia primul titlu: „Gimnasticul român, revista lunară pentru propagarea gimnasticii în școle, societăți și armată”. Încetează în 28 nov. 1897 (anul V, nr.2) și reapare (seria a II-a) din oct. 1902. Din sept. 1907, schimbă subtitlul în „Buletinul Federațiunii Societăților române de gimnastică, arme și dare la semn”, încetându-și apariția în 1916 (anul X, nr.2-4).

Reapare în sept. 1925 (seria a III-a), iar din 17 oct. același an se subintitulează „Buletinul Federațiunii societăților de gimnastică din România”. Încetează în aug. 1927.

Fondată de un mare animator al educației fizice – profesorul bucureștean Dimitrie Ionescu (1864-1946), absolvent al Școlii Centrale de gimnastică din Roma, la a cărei locuință din str. Lăzureanu 50 (iar din apr 1893, str. Militarilor nr. 11) se afla și sediul redacției -, revista „Gimnasticul român” sugerează ideea rămânerii la gimnastica dezvoltată în vatra românească.

Primele numere ale revistei sunt scrise în întregime de fondatorul ei, D. Ionescu, și ele reflectă o întreagă epocă de frământări, nu numai ale autorului, ci ale sistemului național de educație fizică. Un nou curent de idei se simte apoi în revistă prin colaborarea cu unii specialiști de talie în probleme de gimnastică școlară (Nicolae Velescu, Ion Bucovineanu, Radu S. Corbu, A. Butașu, N. Bădescu, N. Georgescu – foști elevi ai renumitului profesor Gh. Moceanu), militară sau în medicina și igiena gimnasticii (H. Pantazi, [A.]Parfenie ș.a.).

Revista a militat pentru triumful și propășirea gimnasticii în societate și în primul rând în mediul în care era concentrată cea mai mare parte a tineretului: școli, cluburi (asociații) sportive și armată. Niciuna din publicațiile apărute până atunci nu-și propuseseră un asemenea program, exprimat chiar în subtitlul revistei, dar, mai ales, în editorialul primului număr, program ce sintetiza în fapt doleanțele vremii în acest domeniu: promovarea pe scară națională a unei gimnasticii bazată pe legile științei, înființarea unui institut pentru formarea profesorilor de specialitate ș.a.m.d.

Oricum, este meritul revistei, al fondatorului ei de a fi prezentat și supus dezbaterei publice asemenea probleme într-o vreme când puține țări făceau acest lucru, după cum tot un merit rămâne și introducerea în conținutul unor articole teoretico-metodice a sintagmelor „educație fizică” și „cultură fizică”, concepte moderne pe care popoarele vecine (cu care se face uneori comparații) le vor introduce în terminologia de specialitate abia mult mai târziu.

Exagerările la care recurge adesea Dimitrie Ionescu în publicația sa, atunci când apreciază starea generală a educației fizice și sportului din timpul vieții sale, nu sunt rău-voite. El le plasează conștient, și însuflețit de sentimente patriotice profunde, socotind că numai astfel poate atrage atenția autorităților vremii pentru un sprijin mai eficient.

„Gimnasticul român” rămâne totuși prima revistă de pură specialitate din țara noastră. În paginile ei se află câteva studii de teorie, istorie și organizare a educației fizice începătoare, opinii privind profilul profesorului de gimnastică, clasificarea exercițiilor la aparate, comanda, raporturile educației fizice cu igiena, medicina etc., comunicări și referate de la diverse congrese internaționale, rapoarte și memorii (alcătuite în majoritatea lor de către D. Ionescu) ce au inspirat autorităților vremii (și în primul rând ministrului Instrucțiunii – Spiru Haret) o serie de măsuri sau documente hotărâtoare pentru edificarea educației fizice în învățământ, în primul rând...

De la revistă „mensuală”, cum se subintitula, ajunsese să contopească trei numere în unul singur și, în ultimii ani, chiar mai multe. Este foarte relevant răspunsul pe care i-1 adresa, la 7 dec. 1915, secretarului Academiei Române Nicolae St. Velescu – reprezentant al Federațiunii Societăților Române de Arme, Gimnastică și Dăruire la Semn, federație ce avea ca „Buletin...” , începând din sept. 1907, „Gimnasticul român” – la scrisoarea prin care i se cereau redacției lămuriri privind numerele „lipsă”, în vederea completării colecției Bibliotecii :

„Domnule secretar,

Conform adresei D. Voastre cu no. 262 din 1 decembrie 1915, am onoarea de a vă aduce la cunoștință că în anul 1913, al VII [lea] an (n.a.: Seria a II-a (1902-1916) începe o nouă numerotare a anilor de apariție) al revistei noastre „Gimnasticul român”, nu a apărut decât până la no. 8, astfel că de la 9 în sus nu s-a tipărit, în anul al VIII-lea nu s-au tipărit decât no. 1 și 2 iar în anul al IX-lea numai numerele 1, 2 și 3 – 4, 5 și 6 [în total, tot două numere], pe cari am onoarea a vi le înainta”.

Cu o asemenea periodicitate, revista nu a mai putut continua, cedând, astfel, locul altor periodice”.

➤ **1893**

- Se înființează Clubul de Gimnastică din Agnita

- La serbările populare din Cișmigiu se anunță că în program vor fi „jocuri olimpice”, unde „100 elevi sub conducerea profesorului de gimnastică N. Velescu vor distra publicul cu următoarele jocuri: prăjina tremurîndă pe lac, sîrma de echilibru...”

- D. Ionescu duce o luptă susținută pentru crearea unei Societăți a profesorilor de gimnastică, societate ce se înființată în toamna anului 1893, reunind inițial 26 de profesori. Se vor desfășura ample discuții referitoare la adoptarea unuia sau altuia dintre sistemele de gimnastică europene. Se va desfășura acea „bătălie a sistemelor” din care, în final, sistemul suedez va ieși învingător. Societatea va elabora programe, va da indicații în privința lecției, a metodelor etc., contribuind astfel la o mai bună organizare și desfășurare a gimnasticii, mai ales în școală. Deși de un real folos pentru dezvoltarea gimnasticii noastre, societatea are o viață foarte scurtă din cauza lipsei de unitate dintre „maestrii” de gimnastică de atunci. D. Ionescu constatând cu regret „faptul că de la centru au luat parte la constituire numai o parte dintre colegi, se poate vedea ușor că armonia necesară unei creațiuni de acest fel a lipsit...”, motiv pentru care, după puțin timp, se dizolvă.

- Reformă a învățământului primar și normal-primar, prin introducerea gimnasticii în școlile primare, alcătuirea de programe, regulamente, instrucțiuni metodice, manuale, prin grija lui Spiru Haret, preocupat de organizarea și îmbunătățirea gimnasticii sub toate formele ei. El a stabilit obligativitatea de fapt a gimnasticii în școală, despărțind-o de instrucția militară și atribuindu-i o oră pe săptămână pentru fiecare clasă. La 23 iunie (4 iulie) gimnastica devine obligatorie în școlile primare, de fete și seminarii.

- La Chicago (SUA) are loc un Congres Internațional al profesorilor și maștrilor de gimnastică la care i-a parte și Gh. Moceanu.

➤ **1894**

- La București, Emilian de la Gruia editează lucrarea *Exerciții și jocuri gimnastice*.

- În perioada 9 – 14 iunie, la Breslau (Germania / azi Wrocław – Polonia) are loc un Congres Internațional de gimnastică la care i-a parte și profesorul brăilean R.S. Corbu. În penultima zi a avut loc și cea de a VII-a Serbare Federală, la care a participat și profesorul A. Butașu din Ploiești.

➤ **1895**

- Membrii „Reuniunii de gimnastică” din Timișoara participă la Serbarea organizată de societatea similară din Budapesta.

- Din inițiativa lui T. Georgescu, profesor de gimnastică, a luat nființă Societatea de Gimnastică Viitorul Craiova, fostă „Vigoarea”. Sediul inițial a fost la Gimnaziul Real, iar ulterior în cadrul altor instituții. Societatea a organizat serbări în parcul „Bibescu” și la Teatrul Național, pentru strângere de foduri și cumpărarea aparatelor de gimnastică. Membrii societății erau elevi și adulți (profesori din liceu, militari și magistrați). Persoanele susținătoare ale societății au fost g-ral Gigurtu, colonel Goruneanu, prof. M. Demetrescu, maior S. Dumitriu, prof. I. Florescu, magistrat A. Polichron, P. G. Marinaru și prof. de gimnastică N. Rădulescu. În anul 1905, societatea a căpătat numele

de Viitorul. Sportivi ai Societății au făcut parte din echipa care a participat la Concursul Internațional de gimnastică de la Torino, din 1911.

- O nouă lucrare a lui Gh. Moceanu: „Memoriile mele asupra gimnasticii în România și asupra călătoriilor mele în întreaga lume” (1863 – 1895, cu ilustrații), iar D. Ionescu scrie despre „Gimnastica în alcătuirea noilor programe”.

➤ 1896

- Programul serbării școlare de gimnastică a Liceului „Gheorghe Lazăr” din 26 mai (7 iunie), de la București, la care au luat parte și elevi din țară: „a) Exerciții la paralele, b) Exerciții de afirmare la fus” (bară fixă – n.n.). Aceste exerciții au impuse și „de voe”, adică libere. Prin exerciții impuse se înțelegea că profesorul arăta un exercițiu, iar elevul îl repeta întocmai. De asemenea, exercițiile impuse erau: „de putere și de iuțelă”. Serbarea a continuat și după-amiază cu: „1) *cadril de marș și exerciții libere cu bastonul de fer*; 2) *exerciții la paralele*; 3) *exerciții la aparate*; 4) *jocuri școlare. Vai a pățit-o bietul Nică; Cu un salt ai scăpat; Rătăcirea mingii în cerc*”... La această serbare de „gimnastică” au mai figurat exercițiile de ridicare de greutate și săritură în înălțime. Serbarea se repetă în 1897, cu participarea a trei școli. Ca o noutate, concursul individual la „aparate fus” (bară fixă), paralele, cal fără mânere (săritură în lungime) și urcare pe frânghie de 7 m.

➤ 1897

- Doi gimnaști din Timișoara iau parte la Serbarea Federală din Germania.

- La Spitalul Pantelimon din Capitală se amenajează prima sală pentru gimnastică medicală.

- Se constituie, la 1 octombrie, „Aurora”, Societate de Gimnastică, Scrimă și Lectură, la București, din inițiativa unor persoane, foste membre ale societății Turnverein. Până în 1899 denumirea clubului cuprindea numai gimnastică, după această dată adăugându-se scrima și literatura. Societatea avea o sală de gimnastică și aparate. Sediul a fost pus la dispoziție de Comitetul Școlilor Israelite din str. Mircea Vodă nr. 20. Avea secții de adulți, de elevi și de „domnișoare”. Cu ocazia jubileului a 25 de ani, sala a fost renovată și dotată cu aparate noi, moderne. Cheltuielile au fost suportate prin subscripție de către membrii societari. A continuat să funcționeze până în anul 1940.

- Lucrări apărute: Exerciții gimnastice în școlile elementare române (Iosif Aron – Brașov), Manual de gimnastică (Gh. Pirnuță, J.J. Mihail – Craiova), Manual de gimnastică pentru învățători, institutori, elevii și elevele școlilor normale de învățători și învățătoare, institutori și institutoare și pentru elevii gimnaziilor și seminariilor (Mihail I. Ionescu – Craiova).

➤ 1898

- La 15 ianuarie apare, în Buletinul Oficial, Programa de gimnastică pentru școlile primare și secundare din țară”, alcătuită de C.I. Istrati, N. Velescu și S. Petrescu.

- La 23 martie intră în vigoare Legea Învățământului secundar și superior, elaborată de Spiru Haret și C. Dumitrescu-Iași, conform căreia o oră pe săptămână de gimnastică se introduce în program. Conform aceleiași Legi, joia și sâmbăta după-amiază figurau „jocuri gimnastice și excursii”, instituindu-se, totodată, și examenul de capacitate pentru obținerea titlului de „maestro” în vederea ocupării unei catedre la această disciplină. Publicată în MO din 24 martie/5 aprilie 1898, conține 6 capitole și 114 articole. În cap. II,

secțiunea I, se stipulează modul de organizare a învățământului secundar, printre disciplinele incluse în planul de studii prevăzându-se gimnastica, atât în primele clase (gimnaziale), cât și în ultimele patru (liceale). „Gimnastica și jocurile gimnastice” se regăsesc în planurile ambelor tipuri de studii. În ceea ce privește încadrarea maestrului de gimnastică, legea prevedea expres: „... pentru a fi admis la examenul de capacitate pentru gimnastică, candidatul trebuie să posede certificatul de absolvire a unei școli speciale de acest fel”. El trebuia să fie satisfăcut serviciul militar și să fie român. Legea s-a votat în Adunarea Deputaților, în ședința din 18 februarie 1898. A fost semnată de regele Carol I, de ministrul Justiției, G. D. Pallade, și de ministrul Cultelor și Instrucției, Spiru Haret. De asemenea, Legea poartă semnăturile președinților Senatului, N. Gane, și al Adunării Deputaților, D. Giani.

- La 21 mai (2 iunie), la București, are loc o mare serbare populară de gimnastică, desfășurată în prezența ministrului Spiru Haret.

An de an, după cum consemnează și prof. Nicolae Postolache în a sa „Istorie a Sportului în România. Date cronologice (București, 1995)” – mențiunile anterioare, din aceeași lucrare, sunt elocvente -, gimnastica își urmează cursul, cu o activitate mai diversă, consemnându-se evenimente de „top” pentru acea vreme: înființări de noi cluburi, apariții editoriale, reprezentații de gimnastică, prezențe la concursuri și demonstrații internaționale, construirea de noi săli etc., ceea ce demonstrează că, în perioada 1880 – 1900, gimnastica pătrunde tot mai mult în societatea românească.

Notăm, însă, și afirmațiile cunoscuților specialiști Emil Ghibu și Ion Todan, în monumentală lucrare „Sportul românesc de-a lungul anilor” (1970, pag. 345): „Dacă în celelalte ramuri de sport Capitala țării se situează pe un loc de frunte în privința promovării și dezvoltării lor, în gimnastică se pare că situația era inversă. Orașele de provincie au o activitate practică mai bogată, însă lipsesc preocupările organizatorice și metodice care au existat în București (publicații, societăți ale profesorilor etc), pătrunderea și răspândirea gimnasticii în orașele de provincie neurmând calea înființării unor societăți, ci prin intermediul școlilor”.

Societățile înființate în doua jumătate a secolului al XIX-lea au fost puține, printre ele, societățile de gimnastică „Aquila” din Pitești (1901), Giurgiu (1901), Dorohoi (1901), Ploiești (1902), Iași (1902), „Reuniunea de gimnastică a muncitorilor – RGMT” (1918), „Societatea de gimnastică din Lugoj” (1919) etc

Pe linie școlară, aproape în fiecare oraș se desfășoară anual cel puțin o serbare cu „producțiuni gimnastice” – la Târgoviște, Câmpulung, Târgu Jiu, București etc – , multe dintre acestea încheindu-se cu baluri și serate, ceea ce a atras criticile revistei „Gimnasticul român” din 1903: „Societatea de gimnastică din Pitești numără în prezent 120 de membri. Ședințele de gimnastică însă, cu toată silința ce dl. V. Mândru, profesor de gimnastică, își dă, sunt foarte puțin frecventate. O mulțime de distracții ca baluri, teatru etc. se pare că sunt cauza acestui neajuns...”.

Începând cu 1904, profesorii de gimnastică dau o orientare total greșită acestei discipline, izolând-o de majoritatea ramurilor de sport, mai mult, chiar inițiind o campanie în „Gimnasticul Român”, prin care se pronunță împotriva celorlalte sporturi. Cu toate acestea, gimnastica urmează o linie ascendentă, iar organizarea a tot mai multe acțiuni la București, Ploiești, Timișoara etc, argumentează această afirmație, perioadă de timp în care

marele organizator al învățământului românesc, Spiru Haret, se dovedește a fi și un mare animator al gimnasticii.

Era firesc, dacă urmărim firul dezvoltării gimnasticii românești, să se ajungă și la momentul în care a început să se discute de înființarea unei Federații, Societatea „Înainte” fiind promotoarea primei noastre federații de gimnastică, contribuind, totodată, prin prof. D. Ionescu, la formarea unor specialiști, la organizarea de concursuri, la participarea la congrese și concursuri internaționale etc.

În perioada următoare, atenția acordată gimnasticii – să înțelegem, cu precădere, educației fizice – este în continuă creștere în mai toate orașele și școlile din țară, astfel că și aceasta urmează cursul firesc al unei activități tot mai cuprinzătoare, urmând a se petrece evenimente care au marcat viața sportului românesc și, de asemenea, a gimnasticii în acea vreme.

➤ 1901

- La data de 1 martie 1900, prin întrunirea unui cerc de specialiști (profesori de gimnastică, profesori secundari și câțiva institutori): N. Velescu, F. Stănculescu, N. Dumitrescu, Țăranu, I. Otescu, N. Cosăcescu, P. Ionescu, H. Pantazi, N. Nicolăescu, G.T. Ionescu, St. Negulescu, este înființată Societatea de Gimnastică a Corpului Didactic București. Comitetul de conducere era compus din I. Otescu, președinte, și D. Ionescu, secretar. Scopurile societății erau: practicarea gimnasticii, propagarea jocurilor și gimnasticii în societatea civilă, mai cu seamă în rândul tinerilor, perfecționarea predării gimnasticii în școală, contribuția materială și morală pentru construirea de săli și aparate de gimnastică și înființarea de societăți de gimnastică. Ședințele practice aveau loc bi-săptămânal în sala Liceului „Gheorghe Lazăr”. În 1904, societatea s-a desființat.

- Societatea de Gimnastică Viitorul București este înființată în septembrie și alcătuită din elevii Liceului „Gheorghe Lazăr”, cea dintâi de acest fel la noi în țară. Scopul declarat era de „a cultiva, practica și răspândi o gimnastică rațională și disciplinară, precum și de a face excursiuni”. Activitatea societății era inclusă în prevederile regulamentului învățământului secundar. A organizat concursuri și serbări de gimnastică anuale, excursii efectuate la Galați, Mănăstirea Pasărea, Isaccea, Constantinopol ș.a. Sediul societății era în localul Liceului „Lazăr”.

- Ia ființă Societatea de Gimnastică și Tir Sf. Gheorghe din Giurgiu. A fost înființată în 1901, desființată și apoi reînființată în 1905 sub denumirea de „Călugăreni”. Avea o sală de gimnastică în fostul gimnaziu din localitate (unde avea și sediul). Interesul corpului profesoral și al conducerii școlii, ca și cel al publicului doritor de a practica exercițiile fizice au fost remarcabile.

- La 1 iunie (14 iunie), profesorul Gh. Moceanu este distins cu Medalia „Răsplata Muncii”.

- Societatea de Gimnastică și Sport Aqvila din Pitești înființată din nevoia de practicare a exercițiilor fizice. Avea sediul în sala de gimnastică, bine dotată, a liceului, pusă la dispoziția societății de către Ministerul Instrucțiunii. După un început promițător și-a redus activitatea.

➤ 1902

- Renumiții gimnaști Mitu și Florian Dumitrescu – elevi ai profesorului Gh. Moceanu, supranumiți de contemporani și „Campionii Europei” -, efectuează un turneu la Chicago (S.U.A.), unde, împreună cu „campionii Americii”, H. Vermette și H. Dionne, realizează reușite spectacole de gimnastică.

- Din inițiativa profesorului de gimnastică Dimitrie Ionescu, de la Lic. Gheorghe Lazăr, ia ființă Societatea Viitorul, patronată de un Comitet de părinți, Societate care va deveni societatea sportivă a tuturor elevilor din Capitală.

- Este înființată la București, Societatea Aurora în cadrul căreia se practicau gimnastica, scrima și lectura. Membrii ei au luat parte la numeroase concursuri interne și internaționale începând din 1903. Din decembrie 1929 s-a numit „Spartacus” și a activat pe lângă Sindicatele Unitare din Capitală, iar din vara anului 1931 a revenit la vechiul nume.

- Societatea de Gimnastică și Muzică Iași este înființată la Iași, continuând activitatea fostei societăți Männer Turnverein, devenită în 1904 „și de sport”. Întrunit la 14 noiembrie, un grup de entuziaști, în frunte cu I. Găvănescul, P. Bujor, I.V. Praja, V. Teodorescu, M. Tornida, C. Meissner, C.V. Praja, V. Negruți, Th. Berescu, profesori universitari și secundari, au hotărât înființarea acestei societăți. Scopul ei era „*de a procura membrilor ei mijloacele necesare practicării exercițiilor gimnastice și sportive; gustul pentru muzica corală și instrumentală; excursiuni; formarea personalului apt pentru predarea gimnasticii în școlile publice și private de băieți și fete din țară*” etc. Localul pentru întrunirea membrilor și practicarea exercițiilor a fost realizat în vechea clădire a Școlii de Meserii din str. Școlii de Artă. Ministrul Spiru C. Haret aprobă solicitarea făcută și dă o subvenție anuală de 4 000 de lei. Se realizează o hală de gimnastică, o sală pentru festivități și o sală pentru tir și teatru. Prima festivitate are loc în 1908, an în care au avut loc concursuri de gimnastică, lupte, dansuri naționale și muzică corală. În iunie 1904, Ministerul Instrucțiunii dă dreptul de a se pregăti maeștri de gimnastică (băieți și fete). Societatea devine încă din mai 1905 persoană juridică. Școala specială de gimnastică a funcționat prin propriile mijloace până în 1924, când Ministerul Instrucțiunii desființat-o. Societatea a avut multe realizări: amenajarea în parcul Copou, în 1912, a unui loc pentru sporturi (cu tribună); amenajarea unei săli de tir redus; înființarea unei secții de scrimă; activități turistice; sală de festivități; sală cu aparate de gimnastică și o instalație de popice, achiziționarea unui vast teren în spatele Palatului Administrativ.

- Societatea Română de Gimnastică Ploiești este înființată în octombrie 1902, pentru „*dezvoltarea fizică prin diferite exerciții de gimnastică, ce vor avea loc în localul societății, o dată sau de mai multe ori pe săptămână; cultivarea și proagarea acestui sport între tineretul român și dezvoltarea spiritului de solidaritate între membrii societății*”. Comitetul de organizare a avut ca președinte pe N. D. Bercu, secretar pe I. Oancea, iar ca maeștri de gimnastică pe I. Tătulea și Gh. Voinea. Atât comitetul, cât și profesorii care predau gimnastica au avut un comportament de amatori, fapt care a grăbit desființarea societății.

➤ 1903

- La Câmpulung Muscel, ia ființă Societatea de Gimnastică „Șoimii” (a elevilor) – inițiativă a profesorului Th. Vasilescu.

- Orașul Ruse (Bulgaria) este gazda unui concurs internațional de scrimă și gimnastică la care iau parte și membrii Societății de Gimnastică, Scrimă și Lectură „Aurora” din București.

- În cadrul Societății de Gimnastică și Muzică din Iași ia ființă o școală (condusă de Vasile Negruți), cu durata de 2 ani, autorizată de Ministerul Instrucțiunii să pregătească profesori de gimnastică. Școala avea ca profesori pe dr. I. Luca (anatomie și fiziologie), Ilie Ghibănescu (pedagogie), prof.

univ. D. Pompeiu (mecanică aplicată la gimnastică), dr. N. Cădere (igienă), Ilie Burghilea și I. Ropală (gimnastică).

- Activitatea societăților era orientată și spre organizarea diferitelor „distracțiuni” ca banchete, baluri, serbări, concerte etc. Chiar și Serbările școlare de gimnastică se terminau cu baluri sau serate. Acest lucru nu ar fi fost dăunător, dacă nu ar fi afectat activitatea sportivă a societăților. Într-un număr al revistei „Gimnasticul Român” din 1903 se critică o asemenea preocupare : *„Societatea de gimnastică din Pitești numără în prezent 120 de membri. Ședințele de gimnastică însă, cu toată silința ce dl. V. Mîndru, profesor de gimnastică, își dă, sunt foarte puțin frecventate. O mulțime de distracții ca baluri, teatru etc. se pare că sunt cauza acestui neajuns...”*.

➤ 1904

- Anul începe cu obișnuita serbare de gimnastică a liceului „Gh. Lazăr”, care se desfășoară anual la 18 ianuarie, ziua aniversării înființării liceului *«Proiectata serbare școlară de gimnastică din anul precedent, care nu s-a desfășurat din cauza timpului nefavorabil, se ține la 23 aprilie, la Șosea. Participă 685 de elevi de la Școala normală, liceele „Gheorghe Lazăr”, „Dimitrie Cantemir”, „Sf. Sava”, „Mihai Viteazul”, „Matei Basarab”, „Seminarul Central” și „Gheorghe Șincai”. Adunarea elevilor are loc în Cișmigiu, de unde întreaga coloană a pornit în marș spre Șosea. Serbarea a început cu o demonstrație de masă a tuturor elevilor, după care urmează tot ansambluri de gimnastică (cu și fără obiecte, dar pe școli) Marele entuziasm pe care 1-a stîrnit serbarea este curmat însă de o puternică ploaie, astfel că programul nu poate fi dus până la capăt...»*

- La 11 iunie este semnată Decizia nr. 16350 a Ministrului Instrucțiunii de atestare a „Școlii pregătitoare de maeștri și maestre de gimnastică” din Iași, fondată în cadrul și din inițiativa Societății locale de Gimnastică și Muzică. Școala a pregătit cadre de specialitate până în anii 1926, când a absolvit prima promoție a ÎNEF.

- Are loc prima mare serbare școlară de gimnastică din București, desfășurată la Șosea, cu participarea a peste 600 de elevi din 8 licee bucureștene.

➤ 1905

- În ianuarie, la București, este fondată prima „Societate Israelită de Gimnastică”, care edita și ziarul „Sportul nostru”.

- În 21 mai (2 iunie), la Brăila, se constituie Societatea de Gimnastică și Sport a Liceului Nicolae Bălcescu, în urma inițiativei profesorului Radu S. Corbu. Sediul îl avea la Liceu Real, iar activitatea se desfășura în sala de gimnastică. Scopul: *„de a dezvolta spiritul de camaraderie între membri; a dezvolta în special gustul pentru dansurile românești și jocurile populare; a procura pentru familiile membrilor petreceri familiare”*. A activat în cadrul FSGR până în 1916, după care și-a schimbat denumirea în „Casa de Educație Națională”, filiala Brăila, secția de educație fizică, până în 1925, și după această dată sub denumirea de „Societate de Educație Fizică”.

- Din inițiativa prof. de gimnastică N. Velescu ia ființă Societatea de Gimnastică Populară București, cu scopul de a răspândi în masele populare practicarea exercițiilor corporale. Sediul ei era la Liceul „Matei Basarab”, folosindu-se pentru practică sala de gimnastică a școlii. În 1916, o dată cu moartea lui N. Velescu, societatea și-a încetat activitatea.

- La 23 octombrie 1905, la imboldul prof. D. Ionescu, ia ființă Societatea de Educație fizică Înainte. Comitetul a fost alcătuit din: g-1. A Hiotu

(președinte), Spiru C. Haret, fost ministru și I. Cornoiu, profesori universitari (vicepreședinți), dr Virgil Popescu ș.a. Ca președinte de onoare a fost ales M. Vlădescu, fost ministru. Scopul propus: „*de propaga exercițiile corporale, procurând membrilor ocaziunea de a dezvolta armonic facultățile fizice și morale*”. În același an Comitetul face un apel, mai întâi societăților de gimnastică din Capitală, „*de a se organiza într-o federațiune*”, astfel că, în 7 februarie 1906, Al. Hiotu comunică împlinirea acestui deziderat. Societatea participă cu gimnaștii P. Tănăsescu, C. Cocargeanu și C. Rădulescu, alături de „4 camarazi de la Societatea Viitorul Craiova, la Concursul internațional de gimnastică din 11-14 mai 1911 de Torino (Italia), concurs care avea să devină ediție a campionatului Mondial, conform FIG. De asemenea, participă la toate congresele și concursurile „Federațiunii societăților române de gimnastică, arme și dare la semn”. Societatea participă la Congresul internațional de educație fizică de la Paris (17-20 martie). Războiul însă zădărnicește unele din activități. Societatea primește dreptul de a organiza o școală de educație fizică, în vederea pregătirii profesorilor de gimnastică pentru învățământul secundar – băieți și fete – (autorizația nr. 48.031/1912 a Ministerului Instrucțiunii). Cursurile au început în 1913. La examenele de capacitate ale acestei școli, din 1916 și 1920, au fost 51 de absolvenți. Prin legea promulgată prin înaltul Decret nr. 2256 / 27 mai 1921, Societatea a fost recunoscută ca persoană morală și juridică, fapt ce-i va da posibilitatea unei mai rodnice activități.

- La 8 (20) noiembrie are loc fondarea Federației Societăților Române de Gimnastică, Arme și Dare la Semn.

- Organizarea celei de-a doua serbări școlare din Capitală, care a cuprins, de data aceasta, 1 000 de elevi și a durat două zile. În program: „*alergări de iuteală, ridicări de greutate, marș, exerciții cu bastoane, exerciții la paralele, exerciții cu măciuci, jocuri școlare, dansuri naționale, sărituri în lungime*”.

- Vizita a 1 500 școlari bulgari în Capitală. Este vorba de „Iunacii bulgari”, adică membrii unei organizații școlare de gimnastică, ce fac o demonstrație de ansamblu în Cișmigiu. La această demonstrație participă și gimnaști de la „Societatea centrală română de arme, gimnastică și dare de semn”, de la „Bukarester Turnverein” și de la Societatea „Aurora”.

➤ 1906

- Au loc obișnuitele serbări școlare de gimnastică din Capitală, care reunesc 9 școli, ai căror elevi execută exerciții cu bastoane, măciuci, steaguri, prăjini, dansuri naționale etc. De asemenea au loc tradiționalele serbări ale „Tirului”, „Bukarester Turnverein” și Liceului Gh. Lazăr.

- La Arenele Romane (Arenele Libertății), „Societatea populară de gimnastică” face o demonstrație de exerciții cu măciuci, bastoane, lupte și dansuri populare, iar elevii din Craiova și Ploiești execută exerciții la bară, paralele, inele, piramide, exerciții de ansamblu etc.

- Au loc concursuri la Târgoviște, Ploiești, Timișoara, Arad.

- Remarcăm participarea echipei „Reuniunii de gimnastică” din Timișoara la un concurs inter-orașe de la Debrece.

- Societatea de Arme, Gimnastică și Dare la Semn, din Dâmbovița, este înființată la 13 februarie 1906, cu sediul la Târgoviște, din inițiativa publicistului și prefectului de județ George Cair.

- O mare importanță a avut-o Congresul „Asociației pentru înaintarea și răspândirea științelor”. În cadrul secției pentru gimnastică a acestui Congres

s-a discutat problema dezvoltării gimnasticii, atât în școală, cât și în afara ei.

- În mai, la Fălticeni, ia ființă Societatea de Gimnastică și Sporturi.

- La Galați, la 4 (17) mai, Societatea de Gimnastică, Dare la Semn, Scrimă și Muzică „Santinela Dunării de Jos”. Din 1907, editează ziarul „Serbarea”. Inițiator și președinte la instituire a fost dr. N. Tachianu. După războiul din 1916 – 1918 s-a desființat.

- La 6 (19) iunie, la București, are loc vernisajul „Expoziției generale Române”, prilejuită de jubileul regal de 40 de ani. Pentru rezultatele obținute, juriul a acordat Societății de Gimnastică, Sport și Muzică din Iași, Medalia de aur, cea mai înaltă distincție acordată unei societăți sportive, precum și Diploma specială și Placheta de colaborator.

- La 11 (24) septembrie începe Congresul Societăților de Gimnastică, manifestare care a dus la înființarea, la 14 septembrie a aceluiași an, a Federației Române de Gimnastică.

➤ 1907

- Societatea de Gimnastică, Sport și Muzică din Iași tipărește primele diplome și bate primele medalii pentru concursurile ei periodice, pentru realizarea lor fiind instituit un concurs în rândul elevilor Școlii ieșene de Belle Arte.

- În 16 (29 septembrie) se constituie Societatea de Gimnastică și Tir de la Buftea (București).

- Serbare cultural-sportivă, la 11 (24) octombrie, la București, cu ocazia aniversării a 10 ani de la constituirea Societății de Gimnastică și Scrimă Aurora.

➤ 1908

- „...Deși Aurora noastră este înființată oficial la 1 octombrie 1907, ea exista încă înainte de această dată sub titlul Clubul de Gimnastică, scrimă și lectură și anume din mai 1897, dar abia la 1 februarie 1908 i se dă titlul de Aurora – societate de gimnastică, scrimă și lectură... Voind a reface sau, mai bine zis, a face educațiunea fizică a tineretului evreu, Aurora a căutat să arate nevoia indispensabilă de a fi mlădios și viguros, de a avea un corp rezistent și vii. În toate împrejurările, în toate publicațiunile ei, am isistat asupra răspândirii gimnasticii în societate ca șiu în școală...”

- Prima Serbare Federală de Gimnastică – 486 de gimnaști din 15 societăți sportive – are loc în 23 și 24 aprilie (6-7 mai), la Arenele Romane din Capitală, în program figurând demonstrații de gimnastică (bară, cal, paralele).

- Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor emite, la 8 aprilie, Ordinul nr.19081, prin care se acordă absolvenților Școlii Societății de Gimnastică, Sport și Muzică din Iași dreptul de predare a educației fizice în școlile primare din localitate.

- La Turnu Măgurele (1 / 14 septembrie) se constituie Societatea de Gimnastică, Scrimă și Dare la Semn.

➤ 1909

- Începuturile promovării gimnasticii suedeze în școli. După Primul Război Mondial, mai ales după înființarea ONEF, sistemul este adoptat integral în învățământ.

- La Roman, Societatea de Gimnastică.

- La 9 (22) septembrie, la București, încetează din viață profesorul Gh. Moceanu.

➤ 1910

- Generalul Petre V. Năsturel, președintele FSGR, participă la Congres

și este ales membru al Biroului Federației Europene de Gimnastică, precursora viitorului for internațional.

- La 21 decembrie (3 ianuarie), Societatea Profesorilor de Gimnastică îl alege ca președinte pe Nicolae Velescu.

➤ **1911**

- Torino este gazda (11-14 mai) unui Turneu Internațional (viitor al 5-lea Campionat Mondial), desfășurat pe fondul celei de a 8-a ediții a Serbărilor Federației Italiene de Gimnastică, la care participă și o echipă condusă de prof. D. Ionescu, care primește Cupa Orașului Sestri Ponente, acum unul dintre cartierele Genova, consemnându-se, astfel, cea de a doua prezență internațională a gimnaștilor noștri și prima la Campionatele Mondiale.

- Începând din acest an, se introduc în armată 30 minute zilnic de gimnastică suedeză.

- A luat ființă clubul Astra Arad, pe lângă Sindicatul Întreprinderii de Vagoane Arad, sub denumirea de AMEFA (Asociația Muncitorilor pentru Educație Fizică Arad). La început clubul a funcționat cu o singură ramură sportivă și anume fotbalul. În anii următori activitatea s-a dezvoltat, gimnastica devenind una din ramurile cu o frumoasă contribuție la dobândirea de titluri și medalii la competițiile interne și internaționale. De-a lungul timpului, clubul a funcționat sub 26 de denumiri (AMTE, AMEFA, ASTRA, Stegul Roșu, Energia, UVA, Vagonul, Unirea, Rapid etc), din 1990 numele clubului devenind Astra Arad. Aurel Loșniță (1952), Eugen Balint (1952), Mihai Botez (1952) sunt nume de referință în istoria gimnasticii la nivelul clubului.

- În anul 1911, luna iulie, salariații și sindicaliștii uzinelor StEG (K&K privilegierte österreichische Staats Eisenbahn Gessellschaft – Societatea privilegiată imperială și regală a căilor ferate de stat – viitorul UDR – și mai apoi Combinat Metalurgic Reșița) înființează primul club polisportiv din zona Caraș-Severinului, sub denumirea de Reschitzarer Arbeiter Klub – în traducere liberă: Clubul Reșițean al Muncitorilor, președinte fiind Kormoczy Victor. La înființare clubul a avut mai multe secții: fotbal, box, popice, atletism și schi. După 1918, clubul își schimbă denumirea în Clubul Sportiv al Muncitorilor. În anul 1922, odată cu apariția Legii societăților nonprofit, clubul se reorganizează, devenind unul din cele mai puternice cluburi sportive muncitorești din Banat. Odată cu reorganizarea clubului se schimbă și denumirea în Societatea Sportivă a Muncitorilor Reșița. După reorganizare, clubul a avut în componență următoarele secții: fotbal, lupte greco-romane, turism, gimnastică și șah. În 1925 S.S.M. Reșița fuzionează cu un alt club muncitoresc: Internationale Sport-Sektion, înființat în anul 1922. Evenimentele din 1948 (naționalizarea U.D.R.), cât și faptul că, în perioada premergătoare, conducerea acestuia refuză să se pună la dispoziția autorităților comuniste pentru propagandă, duc la interzicerea clubului, mulți din conducătorii clubului fac închisoare politică, printre ei aflându-se și secretarul general al clubului, Cetățeanul de Onoare post mortem Georg Hromadka. Deși interzis de către autoritățile comuniste, clubul nu va dispărea de pe scena sportivă. Muncitorii din nou înființata Întreprindere Comunală Reșița, mulți membrii ai S.S.M. Reșița, reușesc practic să reînființeze clubul sub denumirea de I.C. Reșița. Noua structură este recunoscută prin Ordinul nr. 5/1949 emis de către O.S.P. (Organizația Sportului Popular). În perioada 1949-1950 clubul își va schimba de două ori denumirea: „Flamura” și mai apoi „Progresul”. În anul

1950 se reușește revenirea într-un fel la vechea denumire Asociația Sportivă Muncitorul Reșița, denumire păstrată până în anul 1981 când în urma fuziunii cu Știința Reșița, denumirea clubului va fi de Muncitorul Știința Reșița. După evenimentele din 1948, clubul nu a mai atins niciodată dimensiunile avute în perioada interbelică, acest fapt datorându-se și faptului că activitatea sportivă a clubului a fost susținută doar de către salariații din gospodăria comunală.

➤ **1912**

- La 1 (14) decembrie are loc la București ședința de constituire a Federației Societăților Sportive din România – primul organ central al întregii mișcări sportive din țara noastră.

➤ **1913**

- Înființarea Școlii militare de scrimă și gimnastică, instituție pentru pregătirea specialiștilor necesari armatei, Școală care, în 1921, devine Școala militară de educație fizică, în 1922 Secția militară a INEF, iar în 1929 – Institutul Militar de Educație Fizică.

- La Sibiu se constituie Societatea de gimnastică, sport și exerciții

➤ **1914**

- Se înființează: Clubul Gimnastic din Aiud, Societatea de Gimnastică Vigoarea din Alexandria (fondator – prof. N. Rădulescu), Societatea de Gimnastică din Buzău (inițiator – Ștefan Sterian), Societatea de Gimnastică (feminină) din Câmpulung.

- O delegație din țara noastră ia parte la lucrările celui de al VI-lea Congres Internațional de Gimnastică și la cea de-a X-a Reuniune a federațiilor recunoscute pe plan european (1-2 iunie, Rennes), ambele desfășurate cu ocazia Jubileului de 40 de ani de la înființarea Uniunii Franceze de Gimnastică.

- Clubul Sportiv Ardelean (sau Clubul Sportiv al Tinerimei Romane) se constituie la Cluj, cu disciplinele atletism, fotbal, gimnastică, scrimă, tir, box, trântă.

➤ **1918**

- Înființarea asociației Reuniunea de gimnastică a muncitorilor din Timișoara (RGMT).

- După 1 decembrie 1918, activitatea sportivă clujeană a înregistrat rezultate care au plasat-o în avangarda mișcării sportive din România. Clubul Sportiv Ardelean a devenit "Clubul Sportiv al Oficianților" Municipiului Cluj (27 august, 1919) acordând dezlegare studenților, care s-au organizat într-un club al lor. Premergător acțiunilor care au condus la formarea primului club sportiv universitar, documentele timpului atestă că, la 11 decembrie 1918, a avut loc prima adunare de după Unire, a Societății „Petru Maior”, fiind recunoscută de oficialități sub denumirea de „Societatea de lectură a studenților români din Cluj” în cadrul căreia funcționa cu bune rezultate „Secția sportive”.

➤ **1919**

- Din 27 ianuarie (8 februarie) datează Actul constitutiv al Asociației Profesoarelor și Profesorilor de Desen, Muzică și Gimnastică din Oltenia.

- Ia ființă „Societatea de gimnastică” din Lugoj

➤ **1920**

- La Gloria Arad se constituie și o secție feminină, practicându-se gimnastica suedeză.

➤ **1921**

- A fost votată în Adunarea Deputaților, în ședința din 31 ianuarie 1921, și de Senat, în data de 10 iunie 1921, Legea în temeiul căreia „Societatea Româna de Arme, Gimnastică și Dare la Semn” din București a obținut Statutul legal. Conține un articol unic, prin care se precizează că Societatea respectivă, având sediul în str. Apolodor nr. 2, este recunoscută ca autoritate și ca persoană juridică. Legea este semnată de președintele Adunării Deputaților, Duiliu Zamfirescu, și de vicepreședinte Senatului, G. G. Mironescu, și promulgată pe data de 9 iulie 1921 de regele Ferdinand I, având semnătura ministrului de Interne, C. Argetoianu, și a ministrului de Justiție, M. Antonescu. Ea este promulgată la data de 9 iulie 1921.

- Refacerea „Societății Profesorilor și Profesoarelor de Gimnastică din România”, având ca președinte pe profesorul bucureștean Dimitrie Ionescu.

➤ **1922**

- La 12 februarie, la București, are loc al XI-lea Congres al Federației Societăților de Gimnastică din România.

- Sibiul găzduiește (2-4 iunie) al II-lea Congres al Societății Profesorilor și Profesoarelor de Gimnastică din România.

- S-a înființat Institutul Național de Educație Fizică din București, pentru pregătirea cadrelor didactice de specialitate, care de-a lungul timpului și-a schimbat denumirea de mai multe ori.

- Se înființează Clubul Sportiv Reșița, cu secțiile de gimnastică, scrimă, atletism fotbal, tenis și turism.

- „Marea Serbare de Gimnastică organizată de Soc. Bukarester Deutscher. Turverein. Duminica 25 cor. a avut loc o serbare de gimnastică organizată de vechea soc. Bukarester-Deutscher Turverein cu concursul a două societăți din împrejurimile Brașovului la care au participat peste două sute de gimnastici. Programul foarte bogat și variat conținea între altele trei probe mixte și anume: un *exatlon* pentru bărbați 100 m. fugă, aruncarea greutăți, săritura în înălțime, săritura în lungime, săritura cu prăjina (triplu salt) și câte un *teseratlon* pentru femei având: 50 m plat, aruncarea greutății (4 kg.), săritură în înălțime și lungime iar pentru tineri până la 17 ani un *pentatlon* modificat (100 m. fugă, aruncarea greutății, săritura în înălțime, lungime cu și fără avânt. Aceste concursuri au avut loc în curtea Școlii Evanghelice. După amiază au continuat producțiunile gimnastice în care oaspeții Turverinului au dovedit o superioritate zdrobitoare mai ales la concursurile de ansamblu. În special execuțiunile la bare și paralele ale femeilor a uimit întreaga asistență cucerind numeroase aplauze. Individual s’a remarcat Elsner (B.D.T.) prin exactitatea, suplețea și frumusețea cu care a executat exercițiile sale. În general această serbare, mai ales cât privește partea doua a programului, a fost cât se poate de reușită, lăsând o frumoasă impresiune întregii asistențe” (Ecolu Sportiv, iunie 1922)

- O delegație de gimnastică a societății „Înainte” participă la serbările de gimnastică din Iugoslavia, cel dintâi concurs internațional al gimnasticii noastre după primul Război Mondial.

➤ **1924**

- Societatea de Educație Fizică „Gh. Moceanu”, înființată la 1 septembrie 1924 la Liceul „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel, fiind formată numai din elevi. Inițiatorul a fost prof. de gimnastică St. Constantinescu; după transferarea lui la București, societatea s-a desființat.

➤ **1925**

- La Cernăuți, în 12-13 aprilie, are loc al IV-lea Congres al Societății Profesorilor și Profesoarelor de Gimnastică din România.

- Clubul de gimnastică din Arad organizează un „Concurs național de gimnastică”, cu participarea unor sportivi din Oradea, Cluj, Bistrița, Arad.

- La Arenele Romane se desfășoară serbarea de sfârșit de an a școlilor din Capitală, în program cu exerciții libere și cu obiecte, dansuri naționale, piramide, ștafete...

- Conform „Dării de seamă”, printre societățile sportive existente la acea vreme le găsim și pe cele din Tg. Mureș: „Asociația de Gimnastică” și „Societatea de Gimnastică – M.T.E”.

➤ **1926**

- O delegație română participă la Serbările sokolilor de la Praga, dar fără a concura.

➤ **1929**

- În perioada 19-22 iulie, la Dinard (Franța), are loc a X-a Serbare Federală de Gimnastică, eveniment la care participă, pentru a doua oară, și o echipă de 7 gimnaste din România (ale Societății bucureștene „Înainte”), care cucerește locul I la exercițiile impuse (cu un total de 259 puncte).

➤ **1931**

- Invitația de participare la o Serbare la Veneția este refuzată de F.S.G.R. din lipsă de fonduri.

➤ **1932**

- O delegație participă la Serbările Sokolilor, gimnaștii români concu-rând la paralele, piramide și la ansamblul cu exerciții libere bastoane.

- Federația Societăților de Gimnastică din România se afiliază la UFSR.

➤ **1933**

- A luat ființă la Cluj, sub denumirea de Societatea Sportivă Echo, organizată pe lângă Uzina de piele și încălțăminte. După doi ani devine „Dermata”, pe parcursul anilor purtând și alte denumiri, printre care: Ianoș Herbak (1949 – 1951), Flamura Roșie (1951 – 1953), Rapid (1953 – 1960) și, ulterior, Clujana. Clubul a beneficiat de o bogată bază materială formată din terenuri pentru fotbal, baschet, volei, tenis de câmp, poligon de tir, bazin de înot cu apă încălzită, popicărie și o sală de sport. Tot în acea perioadă clubul dispunea de o valoroasă echipă de gimnastică fete, multe dintre gimnaste, componente ale lotului național, câștigă titlul de campioane naționale în 1947 și 1948. La obținerea acestor succese la primele două ediții ale CN și-au adus contribuția: Berta Corobeanu, Melinda Kerekeș, Maria Pop ș.a. La prima ediție postbelică a Campionatelor Balcanice de gimnastică (Sofia, 7 – 10 iulie 1946), sportivele Maria Pop și Melinda Kerekeș au devenit campioane balcanice. În cadrul secției au mai activat Magdalena Fița, Olga Munteanu, Liliana Munteanu, Elisabeta Bodo, Suzana Raköcsi, Irina Redöczy, Ileana Szabo, de asemenea, cu merite în realizarea performanțelor menționate. Au funcționat ca antrenori: Ladislau Moldovan, Ianoș Albert, Iudith Fița și Deneș Szabo.

➤ **1935**

- În 27 ianuarie, la Brăila, se inaugurează sala de gimnastică a secției Macabi din localitate, ale cărei lucrări de amenajare începuseră cu 18 luni mai înainte.

- Se desfășoară, la Arenele Romane, Serbările Federației Române de Gimnastică.

➤ **1936**

- La Cluj se organizează un concurs pentru a selecționa pe cei opt gimnaști care urmau să ne reprezinte la Jocurile Olimpice.

➤ **1938**

- La Tg. Mureș, cu ocazia aniversării a 40 de ani de la înființarea clubului sportiv are loc un concurs de gimnastică (masculin și feminin), la care participă și o echipă din Cluj, care face o demonstrație cu exerciții acrobatice.

➤ **1939**

- Se inaugurează „sala de sport și gimnastică” a Băncii Naționale.

- Se dispută Campionate Regionale la Cluj, care cuprind probe masculine și feminine, clasamentul făcându-se la individual compus și pe aparate.

- Are loc meciul Reșița – Cluj.

Se încheie, prin urmare, o nouă etapă, următoarea începând după cel de-al doilea Război Mondial și cu un punct final pe care l-am putea situa în 1990, cea din urmă fiind în plină evoluție.

Ritmul în care a evoluat gimnastica pe plan mondial, sport devenit de sine stătător și care s-a delimitat tot mai precis ca structură și format, a fost (și este) din ce în ce mai alert, specialiștii noștri având capacitatea de a se înscrie și pe plan național în aceeași tendință, în ciuda deselor schimbări în plan organizatoric și al denumirilor sub care va funcționa federația de specialitate, astfel că gimnastica românească va deveni una dintre principalele forțe mondiale în domeniu.

➤ **1945**

- În luna august are loc un concurs de popularizare a gimnasticii, prezentându-se exerciții la „ladă”, trambulină, cal, paralele și bară.

- Ziarul „Sportul Popular”, care apărea „pentru răspândirea sportului în marile mase populare” și care-l avea ca redactor responsabil pe Mihail Lupescu, amintește despre primele demonstrații de gimnastică la aparate din țara noastră, cele dintâi nume menționate fiind ale gimnaștilor Stere Mihai, Paul Mastacan, Miulescu, Tudorache, Șt. Petrescu, Georgian, Marin Mănescu și Ganea Traian.

- Conform ziarului „Sportul popular”, din 17 septembrie 1945, Organizația Sportului Popular avea secții de specialitate la Regionala Banat, Regionala Brăila, Locala Arad.

➤ **1946**

- La începutul anului, Dermata Cluj, club care sărbătorea 10 ani de existență și care avea și o sală de gimnastică, anunța că începe o adevărată campanie de promovare a gimnasticii în țara noastră.

- Echipele masculine și feminine vor concura la Balcaniada de la Sofia. Exercițiile libere se executau, la fete, la bare mixte (paralele cu înălțimi diferite), inele, săritura la capră și la sol. În data de 22 mai 1946, Comitetul Federației Române de Gimnastică și de Oină hotărăște să delege pe antrenorii Mayer și Raul Schreiber să conducă antrenamentele de gimnastică pe aparate în Capitală, în vederea selecției unei echipe reprezentative. După concursurile de selecție de la București și Timișoara, au fost stabilite următoarele echipe: Moldoveanu Vasile (care este și antrenor la Dermata Cluj, participant la Olimpiada de la Berlin din 1936), Kerekes Andrei (din Reșița), Tókes Iosif, A. Iosif, Brell Albert, Batiz Andrei, Vlaicu Mihail, Drăghici Francisc,

precum și Doboșan Ghisela, campioana națională a anului 1945, Ciocan Melania, Szabo Iolanda, Pop Maria, Corobeanu Berta, Finta Magdalena, Trebito Iolanda. Echipa României a obținut primul mare succes al gimnasticii și primele medalii de aur. Maria Pop, Gizela Doboșan, Melinda Kerekeș și Vasile Moldoveanu sunt cei dintâi campioni balcanici. Maria Pop a câștigat patru medalii de aur: bârnă, exerciții libere la sol, inele și individual, Melinda Kerekeș și Vasile Moldovan au devenit campioni la sărituri. De asemenea, au fost obținute și medalii de argint: Iolanda Trebits (paralele), Magdalena Finta (în vârstă de doar 14 ani, sărituri), Ghisela Doboșan (inele) și Francisc Drăghici (inele). Medalii de bronz au obținut echipa masculină și Magdalena Finta la paralele.

➤ 1947

- Se desfășoară concursuri locale, campionate districtuale și un campionat sindical.

- Gimnaștii noștri concurează la Praga, în cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților.

- Academia Națională de Educație Fizică a primit din partea Ministerului Lucrărilor Publice un „dar frumos”: refacerea stadionului și a terenurilor de sport. *„Drept mulțumire, studenții Academiei, în frunte cu profesorii care se străduiesc zi de zi să le facă educație, au invitat pe d. Ministru Gh Vântu la o demonstrație de gimnastică suedeză executată de echipa model. Au asistat reprezentanți ai legației Suediei, d-na și d. Ben Nelson și d-na Asker și personalități din viața noastră culturală și sportivă: d-nii general Paul Alexiu, dr. Alexiu, Rectorul Academiei, prof. Onicescu, dr. Tătăranu, dr. Lascăr, arh. Ghica Budești, prof. B. Busuioc, prof. Bran etc. D. prof. Virgil Roșală a condus exercițiile executate de echipa model formată din prof. V. Mazilu, prof. Ghișoiu, prof. Tibacu, prof. Băiașu, prof. Mitra, prof. Bănățeanu, prof. Sandi Ionescu, Baci, V. Dumitrescu, Emil Manea, Manta Cucu, Jecu, Zeno Dragomir, N. Nicoară, Covaci, Jipa Kunst. Asistența încântată și impresionată a aplaudat îndelung exercițiile executate”* (ziarul Sportul Popular, 5 aprilie, pag. 12).

- Participare la Campionatele Balcanice de la Ljubljana (Iugoslavia), echipele României fiind formate din Francisc Drăghici (Locomotiva Reșița), Kerekeș Andrei (Locomotiva Reșița), Mihai Botez (Astra Arad), Ludu Remus și Carol Hochstadth (Standard Telefoane București), Albert Ioan și Tókéș Iosif (Amp. Comerciale Cluj), Brell Albert (C.A.M.T. Timișoara), Sasz Andrei, Eugen Balint, Vialcov Mihai, respectiv Ghisela Doboșan, Ildica Sombati (Locomotiva Reșița), Kerekeș Melinda, Finta Magdalena, Berta Corobeanu, Bodo Elisabeta (Dermata Cluj), Maria Pop, Bota Magdalena (UEC Cluj), dar nu s-au bucurat de același succes ca la ediția precedentă: echipa feminină – locul 3, iar cea masculină – locul 4.

- A fost întemeiat, în baza Decretului Regal nr. 135 din 07.03.1946, precum și a Regulamentului de aplicare a Legii de înființare a „Organizației Sportului Popular” din 30.04.1946, Clubul Sportiv Central al Armatei – Steaua. Continuator al tradițiilor sportive existente în cadrul Armatei române, clubul militar a fost edificat în două etape. Un prim moment a fost cel de organizare, în teritoriu, a resortului militar – cu atribuții de coordonare a sportului în armată, al doilea, constituirea Asociației Sportive Centrale a Armatei (iunie – noiembrie 1947). Așadar, data de 4 iunie 1947 este considerată data de la care înființează prestigiosul club sportiv militar. În 1950 în cadrul clubului se crează

și secția de gimnastică, în al cărei palmares se vor înscrie, de-a lungul timpului, mari performanțe realizate la J.O., C.M., C.E. de Petre Mihaiuc, Mircea Gheorghiu, Mihai Borș, Sorin Cepoi, Ion Checicheș, Emilian Nicula, Aurelian Georgescu, Dan Odorhean, Octavian Ionașiu, Valentin Pântea, Marian Rizan, Eugenia Golea, Melania Rus, Dan Burincă, Adrian Gal, Claudia Presăcan, Adrian Ianculescu, Nistor Șandro, Nicu Stroia, Rareș Orzață, Vasile Cioană, Dorin Petcu, Loredana Boboc, Silvia Stroescu, Carmen Ionescu, Alexandra Eremia, Sandra Izbașa etc, sub îndrumarea unor antrenori de certă valoare Robert Podlaha, Ștefan Simalcsik, Magda, Octavian Mateescu, Ștefan Harko, Costache Gheorghiu, Marcel Simion, Gheorghe Condovici, Mihai Borș, Alina Goreac, Aurelian Georgescu, Emilian Nicula, Eliza Stoica, Elena Ceampelea, Gheorghe Neagu, Adrian Stoica ș.a.

- Se construiește Complexul Sportiv Floreasca, cu două săli și un bazin de înot.

➤ 1948

- Ion Tomescu a prezentat în „Sportul popular”, de joi, 16 decembrie, Regulamentul întocmit și tipărit pentru prima dată de Federația Română de Gimnastică. Conform acestuia Campionatele au programat 8 probe pentru fete și 12 probe pentru băieți, respectiv: bare paralele, inele, sărituri peste cal, exerciții la sol, bârnă și cal (cinci impuse și trei liber alese, la fete) și bară fixă, bare paralele, cal cu mânere, exerciții la sol, sărituri peste cal (impuse și liber alese, la băieți).

- Sibiu a organizat, în 17-19 decembrie 1948, prima ediție (cu acte în regulă și cu participare pe măsură) a Campionatelor Naționale.

- La sfârșitul lunii februarie, într-un meci demonstrativ Cluj – București – Rusciuk (Bulgaria), gimnaștii români au avut aprecieri deosebite: la „Doamne”, învingătoare au fost Corobeanu Berta și Kerekeș Melinda (de la Cluj), pe aparate dominând Berta Corobeanu, Maria Pop și Kerekeș Melinda, la bârnă, Berta Corobeanu, Maria Pop și Magdalena Bota la aparatul numit „gimnastica la pământ”, Finta Magdalena, Kerekeș Melinda și Bodo Elisabeta la săritura peste cal. Pe echipe a câștigat detașat selecționata Clujului. La categoria „Domni”, echipa Rusciuk și Ivan Sieroff (Bulgaria) s-au impus în probele generale, iar pe aparate Drăghici Francisc la bară fixă și inele, la ultimul aparat împreună cu Mihai Botez.

- Citim în ziarul „Sportul popular” din mai 1948: „Se apropie ziua când echipele naționale de gimnastică ale R.P.R. vor înfrunța reprezentativele țărilor vecine și prietene, în cadrul Jocurilor Balcanice și ale Europei Centrale (J.B.E.C.). Gimnastica noastră, sportul care atrage și ide care se bucură acum mase largi, dă un nou examen de maturitate prin prezența echipelor noastre la aceste uriașe manifestațiuni sportive internaționale, menite să adâncească raporturile de prietenie și bună vecinătate dintre țările participante. Despre echipa noastră feminină aproape că nu mai este nevoie să vorbim. Succesele din ce în ce mai răsunătoare obținute până acum în străinătate, culminând cu concursul Bulgaria – România de la Rusciuk, dovedesc o clasă înaltă și fac să se nască speranțe mari chiar pentru Jocurile Olimpice ale anului 1948. Lotul masculin, care va avea de îndeplinit o misiune mai grea – având adversari extrem de tari – se prezintă de asemenea bine, lucru pe care l-au dovedit din plin cu ocazia concursului disputat la Belgrad în anul acesta. În concluzie ne prezentăm destul de «tari» și sperăm să facem o figură frumoasă. Rezultatele vor contribui în mare măsură la o și mai mare aderență pentru gimnastică și la confirmarea în fața

străinătății a renumelui gimnaștilor și gimnastelor din R.P.R. Astăzi are loc la Cluj ultimul concurs de selecție în vederea stabilitii definitive a loturilor care vor face deplasarea. Imediat după aceea, loturile intră într-un cantonament special amenajat, tot la Cluj, pentru atingerea unei forme desăvârșite”. Campionatele Balcanice vor fi anulate, iar la Jocurile Olimpice din 1948, România nu va fi prezentă.

- La Alba Iulia a avut loc un concurs de „gimnastică la aparate între Societatea de Gimnastică și Athletică din Alba Iulia și Dermata din Cluj. Au fost cinci probe pentru bărbați (cal, sol, inele, sol și salt peste cal) și cinci pentru femei (bârnă, paralele, inele, sol și salt peste cal). La ambele categorii au câștigat clujenii (cu o diferență mai mare la femei)...”, scria ziarul „Sportul popular” din 3 noiembrie. Aveau să fie învingători la individual compus Vasile Moldovan (Dermata) și Olga Bikoș (Dermata), la echipe scorurile fiind Dermata – Alba Iulia 514.80 – 324.40 (feminin) și Dermata – Alba Iulia 487.10 – 327.10 (masculin). „După terminarea concursului, Societatea de Gimnastică și Athletică din Alba Iulia a înmănat fiecărui concurent câte o medalie de argint. Dermata din Cluj a donat două plachete de argint aurite, una pentru femei și alta pentru bărbați, gazdelor. Au asistat peste 500 de spectatori, ceea ce constituie un record pentru Alba Iulia”.

- Participări la concursurile internaționale de la Ruse (Bulgaria) și Belgrad (Iugoslavia)

➤ **1949**

- Meci internațional în Capitală, România – Ungaria.

- La Varna, dubla internațională, Bulgaria – România, la feminin cu victoria oaspetelor, iar la masculin cu cea a gazdelor.

- Anul înființării secției de gimnastică la Clubul Dinamo București, care a promovat numeroși sportivi valoroși care au dominat pe plan intern și au reprezentat cu succes gimnastica românească pe plan internațional. Printre cei care au contribuit la promovarea și afirmarea gimnasticii în perioada de început s-au aflat Francisc Kocsis, Frederic Orendi, Ștefan Hărgălaș, Ion Zamfir, Gheorghe Tohăneanu, Teofila Băiașu, Eveline Slavici, Ileana Săcălici, Aneta Țicu, cărora le-au urmat Emilia Liță, Petre Miclăuș, Rodica Apăteanu, Anton Kadar, Elena Ceampelea și, apoi, Alina Goreac, Dănuț Grecu, Nicolae Oprescu, Molnar Levente, Romulus Bucuroiu și mulți alții. Pe lista marilor campioni dinamoviști se află și Anca Grigoraș, Simona Păuca, Laura Cutina, Aurelia Dobre, Marius Gherman, Marius Urzică, Eugenia Popa, Nicolae Bejenaru, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Răzvan Șelariu, Kurt Szilier, Rareș Orzață, Cătălina Ponor, Diana Bulimar, Larisa Iordache, Paula Tudorache ș.a. Printre antrenorii care și-au pus amprenta asupra performanțelor, Emilia Liță, Francisc Kocsis, Florea Ștefanescu, Gheorghe Condovici, Ștefan Harko, Dănuț Grecu, Anca Grigoraș, Vasile Coșariu, Mircea Bădulescu, Ștefan Gal, Elena Ceampelea ș.a.

➤ **1950**

- Sâmbătă, 18 februarie, Au loc primele întreceri din cadrul „Cupei României”, la Arad, Oradea, București și Sibiu. „De mai bine de o lună de zile, gimnaștii noștri se pregătesc cu seriozitate pentru un important eveniment care trezește la viață activitatea acestui sport: Cupa RPR”.

- Duminică, 9 martie, în Sala Liceului nr.9 (fost Spiru Haret) s-a desfășurat concursul lotului național masculin. Au participat 16 concurenți care „au dovedit o mare ameliorare a nivelului tehnic”, pe primele trei locuri la individual

compus fiind Andrei Kerekeş, Mihai Botez și Francisc Drăghici, aparatele fiind adjudecate de Jacob Neubauer (sol, cal), Francisc Drăghici (bară), Mihai Botez (cal), Andrei Kerekeş (inele, paralele).

- În ediția din 21 martie, ziarul Sportul Popular publică un supliment cu „Exercițiile libere pentru concursurile de gimnastică ale școlilor medii”.

- Sala CFR Giulești găzduiește (25-26 martie) faza a doua a „Cupei Inter-orășe”, la masculin pe primele locuri aflându-se București 502.200, Sibiu 473.750 și Brașov 454.500, respectiv F. Darvaș 92.00, A. Păcuraru 89.750 și M. Beresch 88.50. În concursul feminin, București 318.130, Sibiu 302.670, Brașov 239.670, precum și Maria Moianu 60.460, Linde Rose Moser 60.050 și Ani Missis 54.570.

- Are loc un concurs de selecție al echipei naționale feminine, la finalul căruia concluzia a fost că „Gimnastele noastre fruntașe au făcut progrese mari”, cele mai bune fiind Maria Pop-Batiz, Melinda Kerekeş, Ileana Sabău și Elisabeta Bodo.

- La Cluj au avut loc (19-20 aprilie) finalele „Cupei Inter-orășe”, în Sala Lic. 1 din localitate. La individual compus, Agnita Hoffman și Mihai Beresch (ambii Arad) au fost câștigători, podiumurile la echipe fiind ocupate de Arad, Cluj, București (feminin) și Cluj, Arad, București (masculin).

- În perioada 21-28 mai, la București, au loc primele Campionate Școlare postbelice, la volei, atletism și gimnastică.

- Victorie a echipei feminine în fața Cehoslovaciei, în concursul de la București (24-25 iunie), concurs desfășurat pe „terenul de antrenament nr.2 (fost Doherti)”, o întâlnire „începută eri la ora 16.30 și încheiată azi, la 1.30”. A învins echipa României (Melinda Kerekeş, Maria Batiz, Berta Corobeanu, Olga Geczo, Elisabeta Bodo, Suzana Regoczi, Olga Munteanu, Stela Perim), cu 554.780 la 545.420. Individualul compus a revenit Melindei Kerekeş, care s-a impus și la sărituri, paralele, bârnă, solul fiind adjudecat de Berta Corobeanu.

- Participare la Concursurile Mondiale Universitare (Praga, 14 – 16 august), cu echipa feminină pe locul 3, după URSS și Ungaria, cele mai bune dintre fetele noastre fiind Melinda Kerekeş (9 la individual compus), Maria Batiz și Olga Gocze.

- În sala Teatrului de Stat din Or.Stalin (Brașov), în fața a 1500 de spectori, a avut loc o demonstrație a loturilor naționale de gimnastică.

- Pe 30 septembrie și 1 octombrie a fost întâlnirea cu echipa sindicală a Franței. La masculin, România – FSGT 327.00 – 307.800. Și concursul individual a fost dominat de sportivii noștri, pe primele 3 locuri la individual compus – Andrei Kerekeş 57.900, Mihai Botez 56.400 și Jacob Neubauer 53.950, calul, bara și paralele revenindu-i lui Andrei Kerekeş, iar Mihai Botez a fost câștigător la inele și sol. La feminin, 229.200 – 210.450 în favoarea gimnastelor noastre, care au câștigat individualul compus prin Olga Geczo 30.100, iar Stela Perim a fost pe 3, cu 38.550, dar și toate aparatele: bârnă – Olga Geczo, paralele – Maria Batiz, sărituri – Stela Perim, sol – Berta Corobeanu.

➤ 1951

- În Sala Liceului de băieți nr.9 din Capitală (17-18 februarie) au avut loc întrecerile primei faze a concursului dotat cu „Cupa Orașelor”. Conform presei: „Întrecerile au fost urmărite de un mare număr de spectatori care au avut ocazia să admire măiestria câtorva dintre fruntașii acestui sport și nivelul tehnic din ce în ce mai ridicat al elementelor tinere...”. S-au remarcat gimnaști și gimnaste de la Dinamo și C.C.A., printre cei mai buni fiind Aurel Păcuraru, Eugen

Balint, Constantin Scordescu, Rudolf Hermel, Mihai Göllner, Eveline Slavici, Monica Iacobescu.

- În sala Dinamo (26-27 aprilie) a avut loc finala „Cupei Orașelor”, la feminin fiind învingătoare echipa Aradului (Iuliana Walkendorfer, Margareta Kosara, Maria Șiclovan, Agneta Hoffman, Eleonora Mandl, Gheorghina Klein, Stela Perim, Iudita Gardoș), urmată de Or. Stalin (Brașov), București și Cluj, în timp ce la masculin pe primul loc a fost București (Aurel Loșniță, Eugen Balint, Aurel Păcuraru, Mihai Redl, Francisc Darvaș, Rudolf Hermel, Mihai Göllner, Constantin Scordescu.

- Sibiul a găzduit (14 iulie) Campionatul pe asociații, competiție care s-a desfășurat în nocturnă pe terenul CCFS, cu Metalul, Știința, Flamura Roșie, Spartac, Avântul și Locomotiva, în ordine, pe primele locuri, la individual întrecerea fiind dominată de Berta Corobeanu, Stela Perim, Eleonora Mandl, Mihai Botez, Andrei Kerekeș.

- Participare la cea de a 3-a ediție a Jocurilor Sportive Internaționale Prietenești din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului de la Berlin (5-19 august). Au participat Berta Corobeanu, Olga Munteanu, Maria Pop-Batiz, Stela Perim, Agneta Hoffman, Helga Munteanu, Teofila Dașchievici, Elena Leuștean. *„Gimnastle noastre au ocupat locul 4... Ele au trebuit să lupte cu multă dârzenie pentru a recupera punctele pierdute la exercițiile impuse... Gimnastele au avut latitudinea să aleagă între exercițiile la inele și cele la paralele. Echipa noastră a lucrat la paralele...”*. Nu a reușit să treacă de Cehoslovacia, care a ocupat locul 3, terminând pe locul 4, pe primele două poziții fiind URSS și Ungaria.

- Are loc (8-9 septembrie) triumfiularul între reprezentivele CGM (sindicat) – MFA (armată) – MAI (interne), cu victoria celor dintâi, la individual compus pe primele locuri fiind Mihai Botez și Agneta Hoffman.

- La Leipzig (28-29 septembrie) are loc dubla întâlnire R.D.Germană – România. La feminin se impun fetele noastre Berta Corobeanu, Stela Perim, Agneta Hoffman, Maria Pop-Batiz, Olga Geczö, Elena Leuștean, Suzana Regöczy, Teofila Daschievici. Scor: 223.600 – 217.650. La individual compus, succes pentru est-germana Rose Scholtze 38.500, urmată de Berta Corobeanu și Stela Perim 37.700. Concursul masculin fost câștigat de R.D. Germană, cu 317.850, față de 308.05 cât au acumulat băieții noștri Mihai Botez, Andrei Kerekeș, Gheorghe Dema, Aurel Loșniță, Eugen Balint, Mircea Bădăraș, Carol Bedö, Mihai Bereș. Individualul compus a revenit lui Alfred Müller (RDG) 55.950, urmat de Mihai Botez 54.350 și Andrei Kerekeș 54.300.

➤ 1952

- La Arad (15 – 16 martie) s-au întrecut 120 de gimnaști și gimnaste în finala Campionatului Inter-asociații, pe primele locuri: Metalul, Spartac, Știința, respectiv Iacob Neubauer, Ștefan Simaleie, Richard Satinger, respectiv Ileana Bădici, Suzana Tobias, Mariana Manolescu.

- 3000 de spectatori au asistat, în Sala Dinamo din Capitală (1 – 3 martie), la finalele Campionatului Republican al Școlilor Medii, încheiat cu succesul formațiilor Liceul de Băieți nr. 3 București (Avramoff, Cristea, Dinu Leon, D. Ionescu, St. Luță, Năilescu, Paraschiv, Scurtu), respectiv Școala Pedagogică Maghiară Cluj (Balogh, Polt, Ianko, Kiraly, Nosziray, Sandor, Agostor, Tothpall), în timp ce la individual s-au remarcat Monica Ioacobescu, Iudith Steiner, Ivona Vlăduț, Elena Ivanicov, Marian Ionescu, Gheorghe Cristea, Gheorghe Bălăiță, Ovidiu Bibere.

- Ceremonie (7 martie) de acordare a titlurilor de Maestru emerit al sportului unui număr de „80 de frunzași ai sportului din țara noastră”, între care s-au aflat și gimnaștii Berta Corobeanu (ICF Știința București), Maria Pop Batiz (Metalul Cluj) și Andrei Kerekeș (Metalul Reșița).

- La Arad (14 – 16 martie) au avut loc întrecerile Campionatelor inter-asociații. Concursul a fost dominat de reprezentanții celor de la Metalul, care s-au clasat pe primele locuri atât pe echipe, cât și la individual, evidențiindu-se Ileana babici, Suzana Tobias, Eleonora Mandl, Elisabeta Hegheduș, Iosif Neubauer, Richard Slattinger, Mihai Halsdorfer, Gheorghe Kelemen.

- La Craiova (21 – 23 martie), finala Campionatului Școlilor Medii de Educație fizică și Sport (SMTCF), pe primele locuri fiind Timișoara, Or.Stalin, Galați, Craiova (masculin) și Or. Stalin, Timișoara, Tg. Mureș, Galați (masculin), succesul la individual compus aparținând gimnaștilor Georgeta Hurmuzache și Gheorghe Stanciu.

- Competiție de gimnastică, desfășurată la Budapesta (5 – 7 aprilie), cu prilejul „Zilei eliberării Ungariei”, echipele noastre situându-se pe locul 4, la feminin, respectiv 5, succesul aparținând gazdelor.

- Demonstrație a loturilor naționale la Reșița (15 iunie), cu Eveline Slavici, Georgeta Hurmuzache, Elena Dobrovolschi, Olga Göllner, Teofila Băiașu, Helga Bârsan, Olga Munteanu, Andrei Kerekeș, Mihai Botez, Frederic Orendi, Carol Bedö.

- Finalele Campionatelor Universitare, la Cluj (21 – 22 iunie), cu ICF (masculin) și Universitatea Babeș-Bolyai (feminin), echipele învingătoare.

- Concurs în Capitală (22 iunie), în sala Dinamo, masculin și feminin, ordinea fiind CCA, Dinamo, Spartac, Voința, Progresul, Constructorul, Locomotiva.

- Are loc (25 – 26 octombrie) finala pe zonă a „Cupei Orașelor”, la Oradea, Bacău, Arad, Craiova.

- Concurs de gimnastică (8 noiembrie) în sala Institutului de Mecanică Cluj, cu 10 fete și 7 băieți, dintre care s-au evidențiat Olga Göllner, Magdalena Schuster, Lili Munteanu, Andrei Batiz, Nicolae Varga.

- *„În timp ce în hala mare a uzinelor Sovromtractor din Orașul Stalin muncitorii sărbătoreau un mare eveniment – îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan pe anul în curs – nu departe de uzină, în sala de sport a colectivului, se desfășura finala competiției Cupa Orașelor la gimnastică. Minunata victorie a muncitorilor uzinei de tractoare a însuflețit pe concurenții participanți la finala Cupei Orașelor, care s-au străduit în cinstea acestui eveniment să ridice întrecerea la un nivel cât mai înalt”, scria Sportul popular din 16 noiembrie. Drept urmare, la feminin – Or. Stalin 358.350, Tg. Mureș 351.050, București 347.100, Timișoara 320.440 și Maria Tothpal (Cluj) 53.350, Viorica Balint (Tg. Mureș) 53.200, Marcela Berteau (Galați) 52.750, iar la masculin – București 365.700, Cluj 353.500, Timișoara 330.850, Or. Stalin 305.250 și Nicolae Covaci (București) 54.750, Zoltan Pap (S. Mare) 54.200, Alfred Molnar (Cluj) 53.800.*

- Dublă întâlnire la Szczecin (16 – 17 decembrie), între echipele Poloniei și României, cu succese ale gazdelor: 224.600 – 219.550 (feminin) și 276.300 – 265.000 (masculin). La individual compus, Stela Perim a fost pe locul 9, iar, la egalitate, Fr. Orendi și Andrei Kerekeș pe locurile 4 – 5. Printre arbitri care au oficiat la acest concurs s-au aflat și românii Adina Stroescu și Andrei Szasz.

➤ 1953

- Are loc (4-5 aprilie) finala SMTCF, în sala din Or.Stalin (Brașov), pe

podium fiind Timișoara, Tg. Mureș, Galați (masculin) și Or. Stalin, Timișoara, Tg. Mureș (feminin), evidențiindu-se, totodată, Elena Leuștean, Elena Dobrovolschi, Gh. Stanciu și N. Ștefănescu.

- În sala Spartac din Iași (3 – 4 mai), Asociația Știința a organizat întrecerile din cadrul Campionatului CSS, succesul aparținând echipelor Știința ICF București, la individual pe primul loc fiind Magdalena Hintoș și Vasile Murguleț.

- Concurs de selecției al Asociației Constructorul, în prim-plan cu Olga Munteanu, Monica Iacobescu, Lucia Lupu, Nicolae Vânturici, Gheorghe Nistorescu, Florin Pavel.

- La Arad (15-17 mai), în Sala Palatului Cultural, s-a desfășurat finala Cupei inter-asociații, competiție organizată de Consiliul Central al Sindicatelor, la care au participat echipele reprezentative ale a 8 asociații sportive sindicale, cu Metalul, Spartac și Știința pe primele locuri, în probele individuale evidențiindu-se Andrei Kerekeș, Mihai Botez, Iacob Neubauer, Agneta Hoffman, Olga Munteanu, Olga Göllner, Elena Săcălici.

- Sunt date publicității (22 mai) noile Norme de Clasificare sportivă.

- 13 echipe ale Asociației Știința și-au disputat, la Craiova, finalele Campionatelor Universitare, podiumul feminin fiind ocupat de ICF București, Universitatea C.I. Parhon București și Politehnica Iași, iar cel masculin de ICF București, Timișoara și Iași.

- În perioada 2 – 14 august are loc la București, ediția a IV-a a Festivalului Mondial al Tineretului, cu participarea a mai mult de 30 000 de tineri din 111 țări. Probele au fost dominate de gimnaștii și gimnastele din URSS, la individual compus pe primele 9 locuri la feminin și pe primele 8 poziții la masculin s-au aflat numai sportivi sovietici. „...*Emeritul sportiv sovietic Victor Ciucarin a fost singurul dintre cei 64 de participanți care a obținut de două ori nota 10 (săritură și paralelele, liber alese)... A treia notă de 10 acordată în acest concurs, a fost obținută de Valentin Muratov la săritură (exercițiul impus*”, scria Sportul popular. Așadar, la masculin: URSS 694.800, Cehoslovacia 664.230, Bulgaria 658.510, România 652.950, iar la feminin: URSS 535.440, România 516.210, Cehoslovacia 509.290. Un clasament separat a fost alcătuit și pentru ansambluri: URSS 76.600, Cehoslovacia 74.400, RD Germană 74.200, România 73.400. La individual compus: masculin – 1. Viktor Tschukarin 117.440... 9. Frederic Orendi 113.680, 13. Andrei Kerekeș 112.930, 26. Mihai Botez 107.340, feminin – 1. Nina Bocharova 77.170... 12. Elena Leuștean 75.290, 16. Agneta Hoffman 73.890, 17. Eveline Slavici 73.830, 19. Teofila Băiașu 73.680, 23. Stela Perim 73.130.

- Au loc, în sala Dinamo din Capitală (19-20 septembrie), finalele Dinamoviadei, întrecere între regiuni: Cluj 454.050, București 445.150, Bârlad 441.650, Oradea 440.400, Timișoara 421.550.

- La Budapesta (20 decembrie), întâlnire bilaterală Ungaria – România la tineret (Emilia Vătășoiu, Viorica Palackos, Ileana Săcălici, Lucia Nițu, Elena Pican, Alexandrina Penciu, Utta Schland, Anica Țicu), cu victoria gazdelor 225.100 – 215.850 (sărituri: 56.000 – 53.810, paralele: 56.200 – 53.250, sol: 56.71 – 54.450, bârnă: 56.200 – 54.300), cel mai bun loc la individual compus: 6. Emilia Vătășoiu.

➤ 1954

- Concurs la Budapesta (2-3 aprilie), cu participarea unor gimnaști și gimnaste din Bulgaria, Polonia, Ungaria și România. Cele mai bine poziții

ale reprezentanților noștri: 8. Elena Leuștean, 12. Agneta Hoffman, 14. Emilia Vătășoiu, 17. Eveline Slavici, respectiv 5. Andrei Kerekeș, 7. Frederic Orendi, 18. Mihai Redl, 19. Mihai Botez. Andrei Kerekeș, învingător la inele și Frederic Orendi, locul secund la bară.

- Printre primele concursuri ale anului se numără „Cupa 8 Martie”, o tradiție a perioadei respective, desfășurat ani la rând. La fete, pe podium Elena Leuștean, Agneta Hoffmann și Teofila Băiașu, iar la băieți Andrei Kerekeș, Mihail Redl și Mihai Botez.

- Într-un alt concurs, desfășurat în Sala „Dinamo” din Capitală, cei mai buni s-au dovedit a fi Elena Leuștean, Stela Perim, Emilia Vătășoiu, respectiv Andrei Kerekeș, Frederic Orendi și Mihail Redl.

- Concurs internațional România – Bulgaria, în Sala Floreasca (8-9 mai), câștigat la senioare (433.220 – 430.110) de gimnastele noastre și la seniori (551.600 – 560.300) de oaspeți, individualul compus revenind Elenei Leuștean și lui Andrei Kerekeș.

- La București (29 – 30 mai). În Sala Floreasca, are loc întâlnirea bilaterală România – Polonia, cu succes al fetelor noastre (441.150 – 437.910) și al gimnaștilor polonezi (651.300 – 652.300), individualul compus masculin fiind dominat de sportivii noștri Andrei Kerekeș 113.300 și Frederic Orendi 113.050. iar la feminin poziții pe locurile 2 și 3, prin Elena Leuștean 74.220, respectiv Teofila Băiașu 73.770

- La 12 iulie are loc o Ceremonie pentru înmânarea carnetelor de Maestru al Sportului, între cei laureați aflându-se și Mihai Botez, Emilia Vătășoiu, Elena Leuștean, Olga Göllner, Eveline Slavici, Ileana Gyarfás.

- După Campionatele Mondiale, gimnaștii și gimnastele noastre fac o serie de demonstrații la Milano și Varese.

- La Jocurile Mondiale de vară, de la Budapesta (1 – 10 august), gimnastica noastră a fost prezentă cu echipa feminină și cu trei sportivi în concursul individual masculin. *„Întrecerea gimnastelor a fost extrem de echilibrată, după cum o dovedește însuși faptul că în clasamentul individual compus între locul I și locul IV rezultatul diferă cu numai 77 sutim de punct... O comportare demnă de laudă a avut echipa țării noastre: ea a ocupat locul 3, deși în 6 din cele 8 probe nu a beneficiat de aportul campioanei Agneta Hoffman, aceasta suferind un accident – nu grav -, dar care a împiedicat-o să mai concureze la individual compus... Elena Leuștean a ocupat locul 5 la egalitate cu Boskova...”,* conform ziarului Sportul popular. Prin urmare, echipe: URSS 454.550, Ungaria 452.50, România 440.040, iar la individual compus: 1. Tamara Manina 76.820... 5 – 6. Elena Leuștean și Eva Bosáková (Cehoslovacia) 75.360, 17. Anica Țicu 74.060, 21. Emilia Vătășoiu 73.560, 24. Elena Dobrovolschi 72.950. La masculin, clasări după locul 30 pentru Andrei Kerekeș, Carol Bedö și I. Focht.

- Numeroase concursuri inter-asociații, campionate școlare și pentru juniori, campionatele Capitalei etc.

➤ 1955

- În luna ianuarie, bogată activitate competițională în cadrul asociațiilor din orașele Arad, Or. Stalin, Sighișoara, Cluj, la nivelul juniorilor și seniorilor.

- La 2 februarie este prezentat antrenorilor, arbitrilor și gimnaștilor filmul „Campionatele Mondiale – Roma 1954”.

- „Cupa Orașelor” este programată în cinci etape, în localitățile Or.Stalin (exerciții libere), Timișoara (impuse), Arad (libere), București (impuse), cu

debut în 27 februarie și finala în decembrie la Cluj (libere, impuse), concurs în 10-11 decembrie, la capătul căruia clasamentul general a fost: București 80 p, Cluj 73 p, Timișoara 40 p, Arad 37 p, Or.Stalin 30 p.

- Se desfășoară în prima parte a lunii martie Campionatele școlare, faza raională și regională, la Focșani, Bacău, Cluj, Craiova, Pitești, Galați, Constanța, Deva ș.a.

- În Sala Dinamo din Capitală (28-29 martie) are loc finala Campionatului asociației „Rezervele de muncă”, la care au luat parte peste 200 de elevi și eleve din Ploiești, Iași, București, Timișoara, Craiova, Hunedoara etc.

- Au loc finalele asociațiilor Metalul și Flamura Roșie, la Cluj, cu un total de 70 de gimnaști și 55 de gimnaste, în prim-plan fiind I. Neubauer, Geta Hurmuzachi, Z. Balogh, Ileana Bakoș etc.

- La 1 aprilie 1955, lista maștrilor sportului la gimnastică îi cuprindea pe Teofila Băiașu, Maria Pop-Batiz, Berta Corobeanu, Elena Dobrovolschi, Olga Gölner, Ileana Gyarfas, Agneta Hoffman, Elena Leuștean, Olga Munteanu, Alexandrina Penciu, Stela Perim, Magdalena Schuster, Eveline Slavici, Anica Țicu, Emilia Vătășoiu, Mihai Botez, Iosif Focht, Ștefan Harko, Andrei Kerekeș, Frederic Orendi și Mihai Redl.

- La începutul lunii aprilie, la Galați, s-a desfășurat finala Campionatului Republican Școlar, echipe feminin. Pe primele locuri s-au aflat formațiile Sc. Medie 21 București, Șc. Medie 2 Ploiești, Șc. Profesională 6 DRGM Ploiești, Șc. Pedagogică 2 Oradea și SMT Exploatare CFR Iași, la individual remarcându-se I. Curcan (Bucurtești), Paula Timotei (Constanța), Eugenia Dulea (Bacău), Cornelia Anghel (Arad).

- Cea de a 3-a ediție a Campionatului Universitar s-a desfășurat (9 – 10 aprilie) în Sala SMTCF din Timișoara, cu participarea a 18 echipe, cuprinzând 266 de concurenți. Pe primele locuri s-au situat IMF București, Institutul Politehnic Timișoara, Universitatea Babeș Cluj, IMF Tg. Mureș, IMF Cluj, ISEP București (feminin) și Institutul Politehnic Timișoara, Institutul Politehnic București, Institutul Politehnic Iași, Institutul de Construcții București, Institutul Politehnic Cluj, Universitatea Bolyai Cluj, IMF Tg. Mureș (masculin), individualul aducând în prim-plan pe Mira Weis (Ins. Arhitectură București), Rodica Stinghe (Inst. Forestier Or. Stalin), Elena Sabău (ISEP București), N. Varga (IMF Cluj), D. Ionescu (Inst. Construcții București), S. Heregi (Inst. Politehnic Timișoara).

- La 18 – 19 iunie, are loc cea de a 4-a întâlnire Sofia – București, precedentele având loc în 1948 (Ruse), Varna (1949) și 1954 (București). La feminin, bucureștencele și-au adjudecat victoria la o diferență de numai 1.11, ele fiind, prin Elena Leuștean, pe primul loc și la individual compus, în timp ce la băieți victoria a aparținut gimnaștilor bulgari, cu Frederic Orendi pe poziția secundă. Așadar, la feminin: București – Sofia 225.680 – 224.570, iar la individual compus: 1. Elena Leuștean 38.600, 3. Elena Dobrovolschi 37.690, 4. Emilia Vătășoiu 37.630, iar la masculin: Sofia – București 328.220 – 312.200, la individual compus: 2. Frederic Orendi 55.920, 5. Mihai Botez 53.450.

- Pe Stadionul „Comuna din Paris” din P. Neamț (15 – 16 iulie) s-au desfășurat întrecerile din cadrul Campionatului Republican pentru juniori și junioare, la care au luat parte 76 de concurenți. S-au evidențiat Ileana Bacoș (Cluj) – la categoria maștri a câștigat toate finalele pe aparate -, Geta Popescu (București) Tamara Mănescu (Tg. Mureș), Cecilia Băncilă (Constanța), A.

Molnar (Or. Stalin), I. Szilagy (S. Mare), G. Popescu (București), P. Timotei (Constanța), C. Anghel (Arad), T. Telehoi (Constanța)

- Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, ajuns la ediția a V-a (Varșovia, 1 – 12 august), a avut în program și concursul de gimnastică. România a fost reprezentată de Orendi, Kerekes, Botez, Balogh, Harko și Lakatos, Elena Leuștean, Anica Ticu, Emilia Vătășoiu, Teofila Băiașu, Elena Mărgărit, Alexandra Penciu, Uta Schland și Ileana Săcălici. România a câștigat două medalii de bronz: una în clasamentul general, cu 295.033 (după URSS 302.933 și Polonia 297.733) și una în proba de ansamblu, aparate portative, cu 73.000 (după URSS 75.800 și Polonia 73.800). La masculin, locul 5 la echipe, cu 316.750, învingătoare URSS 343.050. De notat că în clasamentul individualului compus, pe primele locuri au fost 6 gimnaști, respectiv 3 gimnaste din URSS.

- Au loc Spartachiada Sindicală și primul concurs de „gimnastică artistică” (ritmică).

- Prin Decizia din 4 octombrie a CCFs se înființează, la Brașov și Timișoara, Școala Tehnică de Antrenori, cu durată de 2 ani. Școala de la Brașov are și Catedră de gimnastică, sub conducerea prof. Ioan Sabău, pentru gimnastica masculină, Ileana Diaconescu-Gyarfas conducând gimnastica feminină.

- În sala Floreasca (16-17.10) are loc întâlnirea Știința – Academic (Bulgaria), câștigată la feminin de formația noastră 224.270 – 219.640, iar la masculin de oaspeți: 322.080 – 310.540. La individual compus, 2. Elena Leuștean, Emilia Vătășoiu, 4. Elena Mărgărit, respectiv 4. S. Tomeși.

- La Cluj (15 octombrie) s-a inaugurat, la Institutul Agronomic, o sala de gimnastică „construită cu ajutorul studenților, din inițiativa prof. Cazalian. În sală au fost fixate multe aparate confecționate în orele libere de studenți, în atelierele institutului”, conform presei.

- Întâlnire bilaterală dintre România și Ungaria (vicecampionă mondială și olimpică la feminin). Sala Floreasca din Capitală (20 noiembrie) a fost arhiplină, 5000 de spectatori aplaudând la scenă deschisă. Elena Leuștean a câștigat la individual, în fața valoroaselor sportive maghiare Plachyne-Korondi Margit sau Nagy Marta. Solul Elenei Leuștean, având ca fond muzical un fragment din Rapsodia I a lui George Enescu, a fost răsplătit cu ropote de aplauze și cu cea mai mare notă din concurs: 9.700. La echipe la fete, România 220.060 – Ungaria 218.000. Elena Leuștean a câștigat la individual cu 37.540, în urma ei situându-se Elena Mărgărit cu 36.970 și Nagy Marta cu 36.730. La masculin, Ungaria 334.450 – România 330.200. La individual compus a ieșit câștigător Kemeny Ferenc, cu 56.600, care i-a devansat, în extremis, pe gimnaștii români Andrei Kerekeș și Frederic Orendi, ambii pe locul 2, cu 56.550. Disputele pe aparate au fost dominate de reprezentanții noștri, Elena Leuștean fiind învingătoare la sărituri, bârnă și sol, iar Frederic Orendi la bară, sol, paralele, sărituri, precum și Andrei Kerekeș la sol și sărituri.

➤ 1956

- Are loc „Cupa 8 Martie”, cu peste 100 de gimnaști și gimnaste, reprezentând Progresul, Avântul, Locomotiva, Constructorul, Flamura Roșie, dar și alte competiții la nivelul asociațiilor (Recolta, Voința, Metalul).

- Concurs internațional (masculin și feminin), la Kiev (21 – 25.03), cu participarea URSS 376.720, Cehoslovacia 365.650, Ungaria 361.180, România 359.970 și Elena Leuștean pe locul 7 la individual compus.

- „Cupa Orașelor” a debutat la 8 aprilie, cu finală la mijloc de decembrie (15-6).

- La Erfurt, în „Frühlingsalle” (26-27 mai), în fața a 5000 de spectatori, bilateral R.D.Germană – România. La feminin, victorie a gimnastelor noastre: 436.750 – 433.250 și succes la individual compus pentru Elena Leuștean. La masculin s-au impus gazdele: 635.350 – 624.350, iar Mihai Botez pe locul 3. Iosif Focht a fost pe primul loc înaintea ultimului aparat, dar a căzut la bară și a ratat. Andrei Kerekeș, accidentat în prima zi, nu a continuat concursul.

- În Capitala Bulgariei (18 – 19 iunie), întâlnire Sofia – București, fetele terminând învingătoare (225.68 – 224.57), băieții revenind învinși (312.20 – 328.22).

- La Varșovia (21 – 22 iulie), întâlnire feminină Polonia – România 365.300 – 362.650, cu Sonia Iovan pe locul 3 la individual compus. Din echipa noastră au lipsit Elena Leuștean și Georgeta Hurmuzache.

- Concurs de selecție al loturilor (1 – 2 octombrie) pentru definitivarea echipelor pentru Jocurile Olimpice.

- O nouă dispută (16 – 17 octombrie) Știința București – Akademik Sofia, cu 310.54 – 322.08 (masculin) și 224.27 – 219.64 (feminin).

- La Budapesta (6 – 7 octombrie), concurs bilateral, încheiat cu succesul gazdelor și la feminin: 448.770 – 443.520, și la masculin: 685.800 – 655.850. La individual compus: 5. Elena Mărgărit, 7. Sonia Iovan, respectiv 5. Andrei Kerekeș, 6. Mihai Botez.

- Returul meciului de la Budapesta, de data aceasta la București (19 – 20 noiembrie), România – Ungaria 330.30 – 334.45 (masculin) și 220.06 – 218.00 (feminin).

➤ 1957

- Concurs internațional la Varșovia (16 – 17 martie), cea mai bună poziție fiind a Georgetei Hurmuzache – locul 4 la individual compus, la rândul lor Ștefan Harko și Ștefan Hărgălaș terminând pe 11, respectiv 12.

- La Praga (19 – 20 aprilie), întâlnire feminină Cehoslovacia – România 227.350 – 225.100, numai exerciții libere. „Rezultatul ar fi fost altul dacă echipa noastră n-ar fi pierdut trei puncte la bârnă, unde Uta Schland și Emilia Vătășoiu au căzut...”. La individual compus, Elena Leuștean a fost pe poziția secundă, Georgeta Hurmuzache pe 4, iar Elena Mărgărit pe 6, concursul fiind câștigat de reprezentanta gazdelor, Elena Bosakova.

- În Sala Sporturilor din Sofia a avut loc (6 – 7 mai) întâlnirea dintre cluburile Akademic Sofia și Știința București, gazdele impunându-se atât la masculin (282.60 – 273.00) cât și la feminin (175.850 – 175.800), bucureștencele dominând individualul compus, prin Anastasia Ionescu (38.100) și Uta Schlandt (37.75), pe primele două locuri.

- În final de iunie (29 – 30), la București, România – R.D.Germană, cu succes și la masculin (332.150 – 331.600) și la feminin (226.350 – 224.650) pentru reprezentanții noștri, care au dominat și întrecerile individuale, prin Frederic Örendi, Sonia Iovan și Elena Leuștean.

- Pe Stadionul Republican din Chișinău (16 iunie) a avut loc întâlnirea Chișinău – Cluj, la masculin 278.650 – 272.900, iar la feminin 182,324 – 182.326.

- Se câștigă dubla confruntare cu Republica Democrată Germană, desfășurată la București (29 – 30 iunie): 332. 15 – 331.60 (masculin) și 226.15 – 224.65 (feminin), întrecere dominat de reprezentanții noștri și în probele individuale,

prin Frederic Orendi, Sonia Iovan și Elena Leuștean.

- La Zagreb (exerciții impuse) și Karlovac (libere) s-a desfășurat întâlnirea masculin în Iugoslavia – România 659.80 – 635.10, individualul compus revenindu-i lui Frederic Orendi.

- Echipele noastre au luat parte și la Festivalul Mondial al Tineretului de la Varșovia.

➤ 1958

- La Berlin (29 ianuarie), în fața a 1000 de spectatori, are loc întâlnirea Dinamo Berlin – Dinamo București, la masculin încheiată cu victoria oaspeților: 325.950 – 309.530, iar la feminin cu a gazdelor: 229.950 – 217.15. În concursul masculin, succes al gimnaștilor noștri la individual compus (1. Frederic Orendi, 2. Ștefan Hărgălaș), cal, inele, sărituri (Frederic Orendi), Ștefan Hărgălaș (sol, bară), Ludovic Lakatoș (sărituri), respectiv Emilia Liță-Vătășoiu la sărituri.

- La început de februarie este anunțată retragerea din activitate a multiplului campion Mihai Botez, care declară că se va dedica unui nou sport, judo.

- Are loc la Moscova (29 – 30 martie), pe terenurile coperite de tenis, întâlnirea Dinamo Moscov – Dinamo București, gazdele fiind câștigătoare: 667.850 – 658.150 (masculin) și 447.200 – 437.450 (feminin). Emilia Liță învingătoare la individual compus, Ștefan Hărgălaș și Ludovic Lakatoș pe locurile 3, respectiv 5.

- La 7 aprilie 1958, prin Hotărârea nr. 1019 a Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport, se înființează Clubul Triumf București, cu scopul selecției și pregătirii copiilor și juniorilor din Capitală pentru practicarea sportului de mare performanță. Secția de gimnastică artistică a fost înființată în 1958, promovând constant sportive valoroase lotului național – Marilena Vlădărău, Paula Ioan, Mirela Sidon, Izabela Lăcătuș, Aurelia Dobre, Violeta Burtescu Violeta, Luminița Zăvod, Alexandra Marinescu ș.a. Și-au desfășurat activitatea și au contribuit la rezultatele sportivilor și antrenorii Adina Protopopescu, Barbara Dumitrescu, Adina Bîrlea, Ana Hargala, Elena Rațiu, Cristina Zamfir, Ioan Petru, Madlen Constantinescu, Valeriu Munteanu, Rodica Apăteanu, Elena Lixandru, Eliza Stoica, Gheorghe Neagu, Paula Borș, Ștefan Gal, Ion Hagiescu, Adriana Simion, Mihai Borș, Elena Calangiu, Benoni Perețeanu, Marinela Perețeanu, Cleopatra Șeitan, Valentin Grecu, Nicoleta Cristache, Valentin Buse, Vasile Ionescu etc. În 1996 este constituită secția de gimnastică aerobică, un merit deosebit având antrenoarea emerită Marcela Fumea, printre cei mai buni performeri fiind Mirela Sidon, Izabela Lăcătuș, Florin Nebunu, Laura Cristache. În 1970 a fost constituită secția de gimnastică ritmică care a contribuit la zestrea de medalii a clubului pe plan intern și internațional, remarcându-se Irina Deleanu locul Florentina Butaru, Petruța Dumitrescu, Rozica Popescu, Monica Bitu, Mariana Apostu, Sorina Mladin, Gina Pătrașcu și altele, cu sprijinul antrenorilor Victoria Vîlcu, Doina Fircă, Mihaela Tîrnăveanu, Ana Moțet, Dana Encuțescu sau corepetitorii Vasile Ionescu, Grigore Cornel, Gonul Abdula, Nona Stanciu, Daniel Ursu.

- Se desfășoară finala celei de a 9-a ediții a Campionatului Școlar (12-13 aprilie), cu 400 de participanți, victoriile aparținând Școlii Medii 35 București (feminin) și Școlii Medii 1 Rm. Vâlcea (masculin), în concurs remarcându-se Gheorghe Condovici (juniori) și Petre Miclăuș (seniori).

- În sala Floreasca din Capitală (19 – 20 aprilie), reprezentativa feminină a României debutează cu succes în noul an competițional internațional, depășind Iugoslavia: 441.600 – 423.350, cu Elena Leuștean Teodoresc, Ileana Petroșanu, Emilia Liță pe primele locuri la individual compus, în timp ce pe aparate, Elena Leuștean obține trei victorii (sol, sărituri, bârnă), Anastasia Ionescu fiind prima la paralele. Succes pentru gimnaștii noștri și în disputa masculină: 662.600 – 659.900, Frederic Orendi și Ștefan Hărgălaș pe primele două locuri la individual compus, iar Frederic Orendi învingător și la sol, sărituri, paralele, bară.

- Eveniment de marcă în Sala Floreasca (26-27 aprilie): prima ediție a Campionatelor Internaționale ale României, cu participarea gimnaștilor și gimnastelor din Polonia, Cehoslovacia, Italia, Ungaria, Bulgaria și România. Ediția inaugurală s-a soldat cu o dublă victorie a reprezentanților noștri: Elena Leuștean-Teodorescu și Frederic Orendi. În clasament la individual compus: feminin – 1. Elena Leuștean-Teodorescu 75.831, 3. Ileana Petroșanu 73.998; masculin – 1. Frederic Orendi 115.550, 3. Ștefan Hărgălaș 109.850. *„Același sistem de organizare și același final ca și la Cupa Europei desfășurată anul trecut în Capitală. O singură diferență: în dreptul locului întâi la fiecare aparat apare de această dată numele Elenei Teodorescu... (Ea) a cucerit toate titlurile puse în joc în cadrul «Internaționalelor» în același stil de mare gimnastă... În cadrul concursului masculin, locurile prime au fost împărțite între cei trei cunoscuți gimnaști Fr. Orendi, J. Bim și J. Jankowics... Surpriza concursului masculin a constituit-o Ștefan Hărgălaș, care s-a clasat la patru din cele 6 aparate în apropierea campionilor, cucerind trei locuri II și un loc III...”*. Așadar, toate cele cinci titluri feminine au fost revendicate de Elena Leuștean, la masculin învingători fiind Frederic Orendi (individual compus, sărituri, paralele, bară), J. Jankowicz (Polonia, sol) și J. Bim (Cehoslovacia, cal și inele).

- În sala Dinamo din Capitală (17 – 18 mai) are loc finala celei de a 5-a ediții a Campionatelor Universitare. Victorii Universitatea C.I.Parhon (feminin) și Institutul Politehnic Timișoara (masculin).

- Pe stadionul „N.S. Hrusciov” din Kiev, în aer liber, are loc un concurs internațional pentru juniori, cu participarea echipelor RSS Ucraineană, Cehoslovaciei, Bulgariei, Poloniei și României, formațiile noastre situându-se pe locurile 4 (masculin), respectiv 5 (feminin).

- În sala Slivnika din Sofia (24-25 mai), dublă întâlnire Bulgaria – România, ambele confruntări fiind câștigate de gazde: 553.100 – 541.100 (masculin), respectiv 371.860 – 370.720. La individual compus, succes pentru Frederic Orendi, în timp ce la feminin, pozițiile 2 și 3 pentru Elena Leuștean-Teodorescu și Ileana Petroșanu.

- O ultimă verificare înaintea Campionatelor Mondiale de la Moscova, la Triest (Italia), întâlnirea feminină Italia – România, cu victorie a gimnastelor noastre: 369.141 – 372.788. La individual compus: 1. Elena Leuștean-Teodorescu 76.098, 3. Ileana Petroșanu 74.964, 5. Emilia Vătășoiu-Liță 74.531.

- A luat ființă, la 28 august 1958, la Ploiești, Clubul Sportiv Petrolul, ca urmare a Hotărârii Consiliului de Ministrii din 2.07.1957, ca „o necesitate a practicării exercițiului fizic și implicit a sportului de performanță de către muncitorii petroliști din orașul aurului negru”, secția de gimnastică fiind creată în 1959.. Reprezentantele clubului Petrolul Ploiești au obținut medalii pentru România la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale și Campionatele Europene, Elisabeta Turcu, Elena Ceampelea, Mariana

Constantin, Aura Anghel, Celestina Popa, Corina Ungureanu, Ana Maria Tamirjan, Monica Zahiu, Nicolaeta Onel ș.a. fiind doar câteva dintre sportivele de la CS Petrolul care au scris istorie pentru România de-a lungul anilor. Un merit deosebit a revenit antrenorei emerite Leana Sima. În cadrul secției a activat, până în 1981, și antrenorul Octavian Bellu.

- Întâlnire între reprezentativele școlare ale Bulgariei și României, cu victorie pe linie a gazdelor: 329.70 – 323.40 (masculin) și 210.60 – 209.50 (feminin), la general: 540.30 – 532.90, dintre elevii noștri evidențiindu-se Ligia Filip și Petre Miclăuș.

- Meci România – RSS Ucraineană, în sala Floreasca (13-14 decembrie): 273.400 – 284.600, la masculin, și 189.594 – 189.026, la feminin. La individual compus, în concursul băieților, pe primele locuri Boris Shaklin și Yuri Titov, campionii olimpici și mondiali, la rândul lor, 5. Gheorge Stanciu, 6. Ion Zamfir, 8. Costache Gheorghiu, 10. Gheorghe Tohăneanu. La feminin, dominare totală a Elenei Leuștean Teodorescu, care s-a impus la individual compus și la toate cele patru aparate. La rândul lor, 3. Ileana Petroșanu, 4. Sonia Iovan, 8. Elena Dobrovolschi.

- Prin Hotărârea nr. 1019 a UCFS / CG se înființează, la București, Clubul Sportiv Școlar Triumf, unitate sportivă menită să se ocupe de selecția și pregătirea elevilor din Capitală, dispunând de 20 de secții, între care și gimnastica. Printre fondatori, și Nicolae Vieru, antrenor fiind Ioan Sabău.

Încet-încet, se produce ieșirea din „epoca romantică”, dacă o putem numi astfel, perioada care urmează fiind marcată de câteva evenimente cu caracter de reper, care argumentează intrarea gimnasticii românești în „lumea bună și mare” a acestui sport, care cucerește tot mai mult spațiu și timp.

➤ 1959

- În București (28 – 29 martie) au loc concursurile de selecție ale loturilor naționale, câștigate de Sonia Iovan și Costache Gheorghiu.

- La Budapesta (4 – 5 aprilie) are loc dubla confruntare Ungaria – România, ambele concursuri revenind gazdelor. La masculin, 232.800 – 229.850, cu Gheorghe Stanciu pe locul 3 la individual compus și succese la sol (Ștefan Hărgălaș) și paralele (Gheorghe Stanciu), în timp ce la feminin, 185.000 – 184.200, Sonia Iovan fiind cea mai bună la individual compus și paralele, Elena Leuștean djudecându-și săriturile, bârna și solul.

- În sala Floreasca (3-4 aprilie) are loc ediția a X-a a Campionatelor Școlare, campioane fiind Șc. Medie 35 București (feminin) și Șc. Medie 1 Rm. Vâlcea (masculin).

- Campionatele juniorilor se desfășoară la Cluj (17 – 18 aprilie), în aer liber, cu participarea a peste 100 de tineri sportivi, în program fiind și probe din atletism. Se evidențiază, printre alții, Anton Kadar și Mircea Lisovschi.

- Are loc a II-a ediție a Campionateor Internaționale ale României (24 – 26 aprilie), în Sala Floreasca, cu participarea gimnastiloel din URSS, Cehoslovacia, Polonia, R.D.Germană și România. Întrecerile au fost dominate de gimnaștii și gimnastele din URSS. La masculin s-a impus Victor Lisicki – campionul și medaliatul olimpic din 1964 și 1968 -, cu 56.150, dar „bine s-a comportat în acest concurs și reprezentantul nostru Gheorge Tohăneanu. Ocupând locul al V-lea în clasamentul general, locul I la sărituri și locul al II-lea la bară, el și-a făcut datoria... Al doilea gimnast român, Costache Gheorghiu, s-a prezentat sub așteptări”, ceea ce a însemnat locul 5, cu 54.200, pentru Gheorghe Tohăneanu, și locul 10, cu 52.200, pentru

Costache Gheorghiu. „Concurențele noastre Elena Leuștean-Teodorescu și Sonia Iovan au obținut la unele aparate rezultate bune. Astfel, Elena Teodorescu s-a clasat la bârnă, sărituri și sol printre primele 6, care au evoluat și în concursul pe aparate, iar Sonia Iovan a obținut aceeași performanță la bârnă și sărituri”. Victoria a aparținut sovieticei Sofia Muratova 38.098 (între anii 1956 – 1962, cu 5 medalii de aur, 4 de argint și 4 de bronz la Jocurile Olimpice și Campionatele Mondiale; n. 13 iulie 1929 – m. 25 septembrie 2006), gimnastele noastre fiind pe 4. Elena Leuștean-Teodorescu 37.632 și 7. Sonia Iovan 36.999. În concursul pe aparate, Gheorghe Tohăneanu și Elena Leuștean au obținut titlurile la sărituri, respectiv sol.

- La Belgrad (6 – 7 iunie), Iugoslavia – România, echipe feminine: 200.25 – 225.05. Elena Leuștean-Teodorescu ocupă locul 1 la individual compus (cu 38.700, o medie de 9.675 pe aparat), pe locul 3 fiind Sonia Iovan, iar pe 4-5. Ileana Petroșanu și Emilia Liță. Aparatele sunt adjudecate toate de Elena Leuștean-Teodorescu.

- La Triest (17 – 18 iunie), concurs câștigat de sportivii noștri.

- Concurs de verificare și selecție (20-21 iunie) al lotului național, în vederea următoarelor confruntări internaționale.

- București, 1 noiembrie: România – Italia (feminin) 188.893 – 186.093.

- Concurs internațional la Berlin (27-28 iunie), cu participarea echipei feminine și a 3 gimnaști. R.D.Germană – România 368.900 – 367.704. La individual compus: 1. Ingrid Föst (RDG) 75.893 – bronzul european la sărituri și paralele (Cracovia, 1959) -, 2. Elena Leuștean 75.267, 3. Sonia Iovan 74.501, 5. Elena Petroșanu 73.364, 8. Emilia Liță 72.668, 10. Elena Dobrovolschi 71.000, 11. Uta Poreceanu 69.400. Cei trei băieți: 8. Gheorghe Stanciu, 9. Cezar Cernușcă, 10. Gheorghe Tohăneanu.

- S-a constituit la 15 septembrie 1959, Clubul Sportiv Farul Constanța, cu secțiile de atletism, gimnastică, box, scrimă și fotbal. După șase decenii de activitate, clubul a înregistrat în palmaresul său câteva mii de medaliați la Campionatele Naționale de seniori, juniori și copii, aproape 2000 de selecționați în loturile reprezentative și 1 000 de medaliați la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale, Campionate Europene, Campionate Balcanice etc. Secția de gimnastică, activând în colaborare cu CSS nr. 1, a promovat gimnaste și gimnaști de mare valoare, atât în gimnastica artistică, cât și aerobică (înființată în 1997), printre care pe Simona Amânar, Camelia Voinea, Daniela Mărânducă, Olimpia Popa, Elena Oprea, Lăcrămioara Filip, Cristina Marin, Cristian Moldovan, Dorel Moiş, Remus Nicolai, beneficiind și de colective de antrenori remarcabile: Jana Baltă, Constantin Stoicea, Radu Soare, Matei Stănei, Olga Didilescu, Clemența Garabet, Nicolae Forminte, Mirela Szemerjai, Cristina Spânu, Maria Fumea ș.a.

- În concursul internațional de la Roma (26-27 septembrie), organizat cu ocazia aniversării a 90 de ani de la înființarea Federației Italiene de Gimnastică, Elena Leuștean ocupă locul întâi, secondată de Sonia Iovan, gimnastele noastre impunându-se și la sol, respectiv paralele și sărituri. La rândul lor, 9. Gheorghe Stanciu, 10. Gheorghe Tohăneanu.

- București, 1 noiembrie: România – Italia (feminin) 188.893 – 186.093, la individual compus: 1. Emilia Liță, 2. Sonia Iovan, 5. Elena Niculescu, 6. Utta Schaland-Poreceanu. De asemenea, Emilia Liță și Sonia Iovan au dominat și aparatele.

- 19-20 decembrie, în Sala Floreasca, dublă întâlnire România – China, câștigată în ambele cazuri de reprezentanții noștri: 189.400 – 187.650 (feminin)

și 277.150 – 276.250 (masculin). În întrecerea feminină, la individual compus: 1. Elena Leuștean, 2. Sonia Iovan, iar la băieți: 1. Frederic Orendi, 3. Gheorghe Stanciu. Aparatele au fost câștigate de Elena Leuștean (sărituri, paralele, sol), Sonia Iovan (bârnă), respectiv Frederic Orendi (sărituri, inele, bară, paralele) și Gheorghe Tohăneanu (sol).

- În perioada 16 – 22 decembrie, are loc „Săptămâna gimnasticii”, cu acțiuni de promovare și concursuri în toată țara.

- Ancheta presei sportive îi desemnează pe Cei mai buni sportivi ai anului, cu Elena Leuștean pe locul 6.

➤ 1960

- Au loc (26-27 martie) Campionatele Școlare, pe primele locuri Șc. Medie 35 București – antrenor prof. Julieta Cintoiu (feminin) și Șc. Medie Gh. Bacovia Bacău – antrenor prof. A. Creangă (masculin). Printre cei remarcăți: Cristina Doboșanu, Elena Tutan, Petre Miclăuș, Gheorghe Condovici.

- Bucureștiul găzduiește (2 – 3 aprilie), prima întâlnire a dintre reprezentativele feminine ale României și U.R.S.S. 299.012 – 304.723, gimnastele noastre fiind pe: 3 Elena Leuștean, 5. Emilia Liță, 8. Sonia Iovan, 9. Atanasia Ionescu, primele două locuri fiind ocupate de Larisa Latînina și Polina Astahova.

- În Sala Floreasca (16 – 17 aprilie), triumfiular feminin România 373.150 – Bulgaria 367.100 – Franța 355.150, la individual compus: 1. Elena Leuștean (cîțtigătoare și la toate aparatele), Sonia Iovan, Emilia Liță. De asemenea, la masculin, România – Franța 548.450 – 547.600, cu Frederic Orendi pe locul 1 în toate probele individuale.

- Cea de a 3-a ediție a Campionatelor Internaționale are loc tot în Sala Floreasca din Capitală, în perioada 28 – 29 mai, cu participarea gimnaștilor din URSS, Bulgaria, Italia, R.D.Germană, Ungaria, Iugoslavia. La feminin, disputa pentru întâietate s-a dat între Sonia Iovan, Ingrid Föst – medaliată continentală, la edițiile din 1959 și 1961-, A. Tachova, cu reprezentanta noastră, în final, pe locul secund, ea impunându-se și la sol: 1. Ingrid Föst (RDG) 74.998, 2. Sonia Iovan 74.331, 6. Elena Niculescu 71.864, 8. Emilia Scorțea 71.331, 12. Maria Bibire 69.197. La masculin, pentru prima poziție s-au aflat în concurs Frederic Orendi și Nadar Makaltija (URSS), avantajul fiind de partea gimnastului nostru, care, la aparate, a câștigat și la cal și bară: 1. Frederic Orendi 111.85, 6. Ion Zamfir 109.000, 8. Gheorghe Tohăneanu 106.950, 10. Cezar Cernușcă 103.300.

- La Constanța (18 – 19 iunie), România – Ungaria, la masculin, câștigată de gimnaștii noștri: 560.900 – 556.950, cu Frederic Orendi cel mai bun, precum și triumfiular feminin România 374.900 – R.D. Germană 372.700 – Ungaria 369.750, cu Sonia Iovan învingătoare în toate probele individuale.

- Finalele Campionatului de juniori, la Craiova (15-26 iunie), cu 120 de gimnaști în competiție, evidențiindu-se George Păunescu și Rodica Apăteanu.

- La Milano (22-23 iunie), bilateral feminin Italia – România 369.30 – 371.65, din echipa noastră făcând parte Elena Leuștean, Sonia Iovan, Elena Niculescu ș.a.

- La Lugo, pe Stadionul ASM, în aer liber, în fața a 3000 de spectatori, a avut loc cea de a 3-a întâlnire dintre Reprezentativele școlare ale României și Bulgariei. La masculin, 326.450 – 324.400, iar la feminin 218.600 – 214.700, printre cei mai buni din echipa noastră fiind Alexandru Silaghi, Andrei Kadar, Petre Miclăuș, Ana Mărginean.

- În Sala Dinamo din Capitală (16 august) concurs de verificare al loturilor naționale, pe primele locuri fiind Sonia Iovan, Elena Niculescu, Emilia Liță, Utta Poreceanu, Gheorghe Tohăneanu, Gheorghe Stanciu, Cezar Cernușcă, Ștefan Hărgălaș.

- Concurs internațional la Berlin (5-6 septembrie), cu participarea gimnaștilor din URSS, Polonia, Ungaria, R.D. Germană, gimnaștii noștri ocupând următoarele poziții: 8. Emilia Scorțea Panait, 11. Ana Mărginean, respectiv 9. Cezar Cernușcă, 12. Tiberiu Drumuș.

- Ceremonie de acordare a titlului de maestru al sportului (26 noiembrie), printre cei 130 de sportivi onorați de la toate sporturile, aflându-se și Atanasia Ionescu.

- La Cluj (4 decembrie), are loc întâlnirea dintre orașele Cluj și Chișinău, la masculin 334.950 – 336.700, iar la feminin 223.650 – 222.900. Sonia Iovan s-a impus la individual compus, iar Tiberiu Drumuș și Cezar Cernușcă au ocupat locurile 2-3.

- Ancheta presei Cei mai buni sportivi pe 1960 a plasat-o pe Sonia Iovan pe locul 7.

➤ 1961

- 40 de juniori și junioare se întrec la Reșița, în cadrul Cupei 8 Martie, remarcându-se A. Kadar, Al. Szilagy, Gh. Condovici, Cristina Doboșan, Edme Ilie.

- În Sala Floreasca (25-26 marie) are loc finala Campionatelor Școlare, cu participarea a 45 de echipe. Câștigătoare: Școala Medie 3 Sibiu (antrenor Hortensia Stan) – feminin și Școala Medie 35 București (antrenor Nicolae Vieru) – masculin, evidențiindu-se, Elena Tutan, Cristina Doboșan, Ana Mărgineanu, M. Demetrescu, C. Harisis, K. Kasper.

- Concurs la Kiev (8 – 9 aprilie), cu gimnaști și gimnaste de in R.D.Germană, Ungaria, Bulgaria, Polonia, România, Cehoslovacia, Finlanda, RSS Ucraineană, sportivii noștri fiind pe locurile 6. Sonia Iovan, 18. Atanasia Zîmbreșteanu, 19. Mariana Ilie, respectiv 7. Frederic Orendi, 19. Gheorghe Tohăneanu.

- Brașovul găzduiește (21 – 22 aprilie), finala Școlilor cu program special de educație fizică.

- Are loc, la București, o nouă ediție a Campionatelor Internaționale, cu participarea (12 – 14 mai) sportivilor din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. germană, Italia, Norvegia, Polonia, Ungaria, URSS și România. „*Remarcabilă a fost și evoluția lui Frederic Orendi, care s-a clasat pe locul 2, la o diferență de numai 5 sutimi de învingător... Maestra sportului Sonia Iovan, într-o formă excelentă, și-a văzut încununată dârzenia, siguranța și precizia în execuție prin binemeritul loc I al clasamentului individual compus... Alături de ea, Elena Leuștean (despărțită în clasament de Sonia Iovan de numai 15 sutimi) s-a arătat aceeași gimnastă de clasă... Trebuie să scoatem în evidență și evoluția meritorie a Elenei Niculescu, Emilia Liță, Utta Poreceanu...*”. Succesul la individual compus a aparținut sovieticului Viktor Leontiev, cel care, în perioada 1961 – 1964, avea să obțină și 5 medalii de argint la J.O., C.M. și C.É. În finalele pe aparate, principalii protagoniști au fost Agge Storhang (Norvegia) – sol, Viktor Leontiev (URSS) – cal, inele, Giovanni Carminucci (Italia) – sărituri, paralele și Frederic Orendi – bară, locul secund la cal și 3 la sol, paralele și inele, precum și Sonia Iovan – învingătoare la sărituri, paralele, bârnă – și Elena Leuștean (sol). La individual

compus: masculin – 1. Viktor Leontiev (URSS) 56.800, 2. Frederic Orendi 56.750; feminin – 1. Sonia Iovan 38.150, 2. Elena Leuștean 38.000, 3. Elena Niculescu 37.550.

- La Novi Sad (3 iunie) are loc întâlnirea feminină de tineret Iugoslavia – România 178.100 – 179.950, fetele noastre dominând și confruntările individuale, prin Suzana Bodor și Mariana Ilie, pe primele două locuri la individual compus, ele adjudecându-și și 3 din cele 4 aparate.

- La București (22-26 iunie) are loc o Consfătuire Internațională metodică, cu participarea unor specialiști din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, Ungaria, URSS și România, din partea noastră o contribuție teoretică și practică în ceea ce privește temele puse în dezbatere având Julieta Cintoiu, Nicolae Vieru, Costache Gheorghiu, Petre Dungaciu, Caius Jianu, Frederica Blavas, Adina Stroescu, Carol Bedö.

- La Sofia (22-23 iulie) are loc cea de a 4-a întâlnire dintre Reprezentativele școlare ale celor două țări, la masculin succesul aparținând gazdelor (327.400 – 326.750), iar la feminin oaspetelor (218.300 – 219.900), individualul compus fiind adjudecat de Anton Kadar și Ana Mărgineanu.

- Lugojul (5-6 august) este gazda întâlnirii între echipele de tineret București – Budapesta, la masculin: 277.950 – 271.450, iar la feminin: 183.350 – 181.850, din nou Mariana Ilie și Anton Kadar câștigători la individual compus.

- În Sala Floreasca (6 septembrie), în prezența a 1000 de spectatori, are loc o demonstrație cu participarea unor gimnaști din Japonia, la prima prezență în România a sportivilor din „Țara Soarelui Răsare”, printre cei care au evoluat fiind Takashi Mitzukuri, Takahisa Ishiwara, Yasuo Nagasawa, componenți ai echipei naționale, dar și Gheorghe Condovici, Petre Miclăuș sau Bela Jakab.

- La Torino (30 septembrie – 1 octombrie), într-un concurs internațional, Sonia Iovan se clasează pe locul I.

- La Strassbourg (25 – 26 noiembrie), Franța – România, în fața a 5000 de spectatori. La masculin, succes al gimnaștilor din Hexagon: 277.800 – 275.200, iar la feminin, victorie pentru România: 184.450 – 178.467, Elena Leuștean, Sonia Iovan, Emilia Liță și Elena Niculescu fiind pe primele 4 locuri la individual compus.

- La Praga (9-10 decembrie) are loc un concurs internațional cu participarea a 25 de gimnaste din Cehoslovacia, Austria, R.D. Germană, Polonia și România, Suzana Bodor – locul 20 și Atanasia Zîmbreșteanu – locul 22 (nota zero la sărituri!).

- Se organizează primul concurs republican de gimnastică artistică și acrobatică, în fond primul campionat de gimnastică ritmică.

➤ 1962

- În Sala Floreasca (8 februarie) și Sala clubului uzinelor „1 Mai” din Ploiești (12 februarie), demonstrație a loturilor feminine ale României și Italiei, cu Sonia Iovan, Emilia Liță, Mariana Ilie, Ana Mărgineanu, Suzana Bodor, Atanasia Zămbreșteanu.

- Finalele Campionatelor Școlare au avut loc în Sala Floreasca (26-27 martie), cu 250 de tineri în competiție, titlurile fiind adjudecate de echipele orașului București, în prim-plan în probele individuale fiind Mariana Ilie, Maria Pop, Rodica Apăteanu, Rozalia Baizat, Levente Gagyi, Petre Mihăiuc, Gheorghe Păunescu, Vasile Coșariu.

- În sala Gwardia din Varșovia (31 martie – 1 aprilie) a avut loc un concurs internațional, cu participarea unor sportivi din URSS, R.D.Germană, Ungaria, România, Franța și Polonia. Gimnastele noastre s-au aflat pe locul 6. Emilia Liță și 12. Ana Mărgineanu, în timp ce Frederic Orendi a fost pe locul 7. Cel de al doilea gimnast al nostru, Gheorghe Stanciu, s-a accidentat după al doilea aparat și nu a mai continuat concursul.

- Cea de a 5-a ediție a Campionatelor Internaționale (7-8 aprilie) s-a desfășurat în Sala Floreasca, cu participarea gimnaștilor din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D.Germană, Polonia, Ungaria, URSS și România. După exercițiile impuse, la individual compus, feminin – 1. Ludmila Petuhova (URSS) 37.750, 2. Tamara Ivanova (URSS) 37.700, 3. Emilia Liță 37.350, 4. Sonia Iovan 37.350; masculin – 1. Valeri Kermedelidi (URSS) 56.900, 2. Frederic Orendi 56.100, iar după evoluțiile de la libere, ierarhiile au rămas neschimbate, cu aceeași doi gimnaști pe primele două poziții (114.200, respectiv 112.700), modificări fiind în clasamentul feminin, cu Tamara Ivanova învingătoare (75.700), fetele noastre fiind pe 3. Sonia Iovan 75.500 și 4. Emilia Liță 74.850. În finalele masculine pe aparate, cele mai multe victorii au aparținut sovieticului Valeri Kermedelidi, care s-a impus la sol, cal, inele și paralele, ratând săriturile (Premysl Krbec – Cehoslovacia) și bara (Frederic Orendi), în schimb am consemnat trei succese ale fetelor noastre, prin Emilia Liță (sărituri) și Sonia Iovan (bârnă și sol / la egalitate cu sovieticele Ludmila Petuhova, respectiv Tamara Ivanova).

- În localitatea suedeză Linköeg (15 aprilie) a avut loc un concurs feminin, cu participarea gimnastelor noastre Sonia Iovan și Utta Poreceanu, programul cuprinzând numai exerciții libere. Sonia Iovan a ocupat locul secund la individual compus și a câștigat trei aparate (paralele, bârnă, sol). Concurusul a fost precedat de oa demonstrație organizata la Stockholm, în memoria întemeietorului gimnasticii suedeze P.H. Ling, în secolul al XIX-lea.

- La Tbilisi (25-26 aprilie), concurs internațional, cu Cehoslovacia, China, R.D. Germană, Polonia, România, Ungaria, URSS. „...Sportivele noastre s-au comportat destul de slab, în special Atanasia Zîmbreșteanu, care a luat nota zero la sărituri impuse. Niciuna dintre ele nu a intrtat printre primele 6 la aparate. Merită laude numai tânăra Ana Mărgineanu, care s-a clasat cel mai bine dintre gimnastele noastre, întrecându-le pe toate concurentele poloneze și maghiare...”. Drept urmare, 13. Ana Mărgineanu, 14. Elena Niculescu, 19. Suzana Bodor, 31. Atanasia Zîmbreșteanu.

- În sala Dinamo din Capitală (5 – 6 mai), întâlnire feminină România – R.D. Germană 374.150 – 371.230, individualul compus fiind câștigat de Emilia Liță, care s-a impus și la sărituri, paralele și bârnă.

- Emilia Liță se impune la individual compus în confruntarea cu Italia (5-6 mai), de la București), gimnastele românce câștigând și concursul pe echipe.

- La Reșița (20 mai) a avut loc, în Sala sporturilor „30 Decembrie”, întâlnirea feminină de tineret, România – Iugoslavia 182.850 – 175.900, Ana Mărginean impunându-se la individual compus, precum și la sărituri, bârnă, sol, în timp ce Mariana Ilie, locul secund la individual compus, a câștigat la paralele.

- Întâlnire, la Berlin (19 – 21 mai), între echipele orașelor Berlin și București. Gimnaștii noștri, cu excepția lui Frederic Orendi și Gheorghe Stanciu, au concurat numai la liber alese, clasamentul pe echipe fiind alcătuit doar pe baza acestora: 281.900 – 277.200. La individual compus, Frederic Orendi – locul 3, pe aparate: Frederic Orendi s-a clasta pe locul 1 la bară și cal, Alexandru Szilagyi

a câștigat la sărituri, iar Cezar Cernușcă a fost pe 3 la paralele.

- Concursuri demonstrative ale formațiilor de gimnastică ale Chinei (15-17 iulie), la Constanța și București.

- La Budapesta (21 – 22 iulie) a avut loc întâlnirea între reprezentativele de tineret ale orașelor Budapestei și Bucureștiului, dominată de gazde care s-au impus și la echipe, și la individual. Echipe – masculin: Budapesta – București 275.250 – 269.950; feminin: Budapesta – București 184.550 – 180.850, evidențiindu-se Nicolae Bercă, Gheorghe Condovici, Elena Tutan, Constanța Marinescu, Cristrina Doboșan.

- Concurs la Stresa (Italia, 22 – 23 septembrie), cu gimnaste din Ungaria, Iugoslavia, Italia, România și succesul Soniei Iovan la individual compus și la toate aparatele.

- Sezonul competițional de toamnă a fost inaugurat, în sala Dinamo din Capitală (20 – 21 octombrie) cu concursul internațional organizat de Dinamo București, la care au luat parte formațiile cluburilor Dinamo (URSS), Dynamo (RDG), Dozsa Budapesta (Ungaria), Ruda Hvezda (Cehoslovacia), Gwardia Varșovia (Polonia), Spartak (Bulgaria), competiția încheindu-se, la masculin, cu succesul formației Dinamo (URSS) 278.950, urmată de Dinamo (România) 277.20 și Gwardia Varșovia (Polonia) 272.450, iar la feminin pe primul loc a fost Dinamo (URSS) 186.926, secondată de Dynamo (RDG) 186.293 și Dinamo (România) 178.193. Individualul compus masculin l-a avut câștigător pe Frederic Orendi, care s-a impus și la paralele, inele și bară, în timp ce la feminin s-a detașat Ingrid Föst (RDG), Emilia Liță terminând pe locul 4.

- Demonstrație comună România și Japonia, în Sala Floreasca (3-4 noiembrie), cu participarea campionilor mondiali și olimpici Yuko Endo, Takashi Mitsukuri, Haruhiro Yamashita, a gimnastelor Yasuko Furuyama, Toshiko Shirasu, Taruko Nakamura, precum și a sportivilor noștri Emilia Liță, Elena Tutan, Mariana Ilie, Cristina Doboșan, Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Petre Miclăuș.

➤ 1963

- Participare a echipelor Dinamo la „Dinamoviada” de gimnastică, organizată la Berlin (27 – 29 martie), alături de formații similare din URSS, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria etc, cele mai bune clasări aparținând lui Frederic Orendi, locul 5 la cal și bară.

- La Galați (4-5 aprilie) s-a desfășurat Concursul Republican al Școlilor Medii de Educație Fizică, evidențiindu-se Gabriela Loghin, Lucia Chiriță, Rozalia Baizat, Petre Mihăiuc, Gheorghe Păunescu.

- La Iași și București (26 – 29 aprilie), demonstrații ale gimnaștilor și gimnastelor japoneze – Yukyo Endo, Takeshi Kato – , alături de reprezentanții noștri Sonia Iovan, Emilia Liță, Elena Tutan, Iulia Podoreanu, Mariana Ilie, Viorica Pleavă, Gheorghe Tohăneanu, Gheorghe Stanciu, Petre Miclăuș.

- La Varșovia (4-5 mai) au avut loc Campionatele Internaționale ale Poloniei, la start cu sportivi din Polonia, Cehoslovacia, România, Ungaria, R.D. Germană și Italia. Cele mai bune prestații, Gheorghe Stanciu – locurile 6 (bară), 8 (sărituri) și 10 (paralele, sol). Au mai concurat Elena Tutan, Iulia Podoreanu și Dragoș Simionescu.

- La Sofia au avut loc Campionatele Universitare ale Bulgariei, gimnaștii români, îndeosebi Petre Miclăuș (locul 2 la individual compus, câștigător la inele, sărituri, paralele), au avut o comportare bună.

- În Sala Federației Recolta, din Șos. Iancului, s-a desfășurat „Cupa Sportului Popular”, la care au participat inclusiv componenții loturilor

olimpice, cu scopul de a avea cât mai multe concursuri pentru menținerea la o bună formă sportivă. Etapa de debut (2 iunie) a fost câștigată de Atanasia Ionescu și de Frederic Orendi, cea de a doua (23 iunie) avându-i în frunte pe Sonia Iovan și Petre Miclăuș.

- La Wismar, 20-21 iulie, R.D. Germană – România 376.500 – 373.200, cu Sonia Iovan (76.450) pe poziția secundă la individual compus, după Birgit Radochla (76.700), care avea să fie medaliata cu argint a săriturilor la J.O. de la Tokyo 1964 și trei medalii la C.E 1965.

- „Cupa Dinamo”, organizată în București, în octombrie, a fost câștigată de Uta Poreceanu (Știința) și de Anton Kadar (Dinamo).

- Are loc (15 – 16 iunie) prima finală pe țară a Concursului Republican pentru copii, în Sala Floreasca, cu 200 de finaliști la start, printre cei remarcați fiind Alina Goreac, Nicolae Opreșcu.

- La Constanța (29 – 30 iunie), întâlnire între reprezentativele de tineret ale României și Ungariei, la băieți au câștigat reprezentanții noștri (278.000 – 276.450), iar la feminin oaspetele (185.600 – 182.200).

- La Halle (R.D. Germană), pe 29 iunie, s-a desfășurat întâlnirea amicală între Chemie Halle și Știința București: 368.650 – 365.085, Sonia Iovan fiind învingătoare la individual compus, decisivă fiind prestația de la sol a bucu-reștenei. Cu această ocazie, Sonia Iovan a îndeplinit norma olimpică, fiind prima dintre gimnaste care realizează această performanță.

- Întâlnire (21-22 iulie), la Wismar, între reprezentativele feminine ale R. D. Germane și României: 376.500 – 373.200, Sonia Iovan impunându-se la bârnă și sol (la egalitate cu Elena Tutan).

- La Leipzig (3 august) s-a desfășurat Festivalul de gimnastică și sport al R. D. Germane, la care au luat parte și Emilia Liță – locul 7, Cristina Doboșan – locul 11, Alexandru Silaghi – locul 12 și Marcel Simion – locul 17.

- Concurs internațional la Budapesta (17-18 august), cu participarea unor sportivi din Bulgaria, R.D. Germană, Ungaria și România, mcu Sonia Iovan, Elena tutan, Petre Miclăuș, Anton Kadar. La individual compus, Anton Kadar – locul 3, iar Sonia Iovan – locul 4.

- Sala Sporturilor din Cracovia (20-21 octombrie) a găzduit dubla întâl-nire dintre reprezentativele Poloniei și României. La feminin, victorie a gimnastelor noastre: 372.950 – 371.300, cu Atanasia Ionescu pe primul loc la individual compus, Sonia Iovan – 3, Emilia Liță – 5, Elena Leuștean – 6, la masculin succes al gazdelor: 562,600 – 540.300, precum și 5. Anton Kadar, 6. Frederic Orendi.

- La cea de a 6-a ediție a „Internaționalelor”, din Sala Floreasca (8-10 noiembrie), și-au dat întâlnire gimnaști și gimnaste din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Italia, Iugoslavia, Polonia, Ungaria, URSS și România. Prima zi, exercițiile impuse. *„O primă constatare care se impune și pe care o consemnăm cu satisfacție este aceea că echipa noastră feminină, confirmând ultimele rezultate internaționale, a avut o comportare bună, iar rezultatele primei zile nu fac decât să sublinieze eforturile depuse de gimnastele noastre. Sonia Iovan, constant bună la toate aparatele, conduce la individual compus cu 37.40. Alături de ea, în primele țase locuri la individual compus se găsesc alte trei gimnaste române: Atanasia Ionescu, pe locul II, cu 37.300, Emilia Liță, pe locul IV, cu 37.150. Un eveniment inedit al zilei l-a constituit reapariția în fața publicului bucureștean a maestrei emerite a sportului Elena Leuștean-Popescu. Ea ne-a făcut din nou dovada posibilităților sale*

mari și a avut satisfacția să cucerească primul loc la sol. La băieți, după exercițiile impuse, conduce gimnastul sovietic Eduard Gromov, cu 55.650... Dintre gimnaștii români, rezultate bune au realizat Frederic Orendi și Anton Kadar, aflați pe locurile 3 și 5...”, scria Constantin Macovei în Sportul popular. Și a continuat. „... Satisfacția pe care o încearcă în prezent iubitorii de gimnastică este justificată: într-o companie valoroasă, cu multe individualități de mare clasă, gimnaștii chemți să reprezinte culorile țării noastre au avut o comportare bună, pe alocuri chiar foarte bună, reflectată – între altele – prin cele 7 titluri de campioni internaționali pe anul 1963. Trei dintre acestea au revenit Soniei Iovan, care a luptat de o manieră strălucită pentru a-și menține locul fruntaș care-l deținea după exercițiile liber alese. În plus, în concursul pe aparate, ea a ocupat locul întâi la două probe: paralele și bârnă, fiind astfel campioană absolută a întrecerii. După o muncă îndelungată și asiduă, Elena Leuștean-Popescu își vede încununată de succes eforturile: a redevenit un element de bază în echipă, câștigând titlul la sol... Cei mai buni gimnaști ai noștri la ora actuală – Anton Kadar, Petre Miclăuș și Frederic Orendi – au satisfacția de a fi câștigat fiecare câte o probă, confirmând, astfel, că pot obține rezultate bune...”. Așadar, pe podiumul ediției 1963 au fost Sonia Iovan (75.000), Elena Leuștean-Popescu (74.650), Mzia Ninosvili (URSS – 74.550), respectiv Vladimir Kut (111.050), Eduard Gromov (110.750), Frederic Orendi (110.650), pe aparate impunându-se Maria Krajcirova (sărituri), Sonia Iovan (bârnă, paralele / Mzia Ninosvili), Elena Leuștean (sol), precum și Eduard Gromov (URSS – sol, paralele), Nenad Vidovici (Iugoslavia – cal), Petre Miclăuș (sărituri), Anton Kadar (inele) și Frederic Orendi (bară).

- Sala Recolta din Capitală (14-15 decembrie), întâlnire între Selecționatele Școlare ale României și Ungariei, cu victorie a gimnaștilor noștri la general: 459.700 – 459.300, la masculin 277.150 – 275.400, iar la feminin 182.550 – 183.300.

- Au avut loc (decembrie) și finalele Campionatelor de juniori, desfășurate la Brașov, în prim-plan cu Elena Solomon, Elena Ceampelea, Rodica Apăteanu, Petre Mihăiuc, Gheorghe Păunescu, Vasile Coșariu etc, precum și echipele București, Banat, Ploiești, Brașov, Dobrogea, Mureș.

➤ 1964

- În debutul sezonului internațional, echipa feminină a întâlnit, în Sala Floreasca (11-12 aprilie) formația Poloniei: 373.21 – 372.987. Vedeta întrecerii a fost Sonia Iovan, care a obținut locul 1 la individual compus (76.331) și la toate cele patru aparate.

- La Cluj (25 – 27 aprilie) au avut loc finalele Campionatului de juniori, cu peste 200 de concurenți la start, cei mai buni fiind Rodica Apăteanu, Maria Andrioaie, Olga Ionescu, Petre Potcovaru, Teofil Blaj, Gheorghe Marin.

- Întâlnire bilaterală dintre România și R.D. Germană, echipele țării noastre repurtând o frumoasă și aplaudată victorie în sala Floreasca din Capitală. Diferența de două puncte dintre echipele feminine (379.05 – 377.10) în favoarea României s-a datorat unei comportări excelente, îndeosebi Sonia Iovan și Elena Leuștean, clasate pe primele două locuri la individual, urmate de est-germancele Birgit Radochia și Ingrid Föst. La masculin, reprezentanții noștri au învins la o diferență de un punct: 563.45 – 562.45, la individual câștigând est-germanul Siegfried Fülle, urmat de Anton Kadar și Frederic Orendi.

- În Sala Armatei din Cluj (23-24 mai), echipele noastre au câștigat dubla întâlnire cu R.S.S. Armenia: 565.800 – 558.450 (masculin) și 305.550 – 290.750

(feminin), la individual compus succesul aparținând lui Albert Azarian (Armenia) 114.200, urmat de Anton Kadar 113.850 și Frederic Orendi 113.600, în timp ce la fete a fost un podium integral românesc: Elena Leuștean-Popescu 76.700, Sonia Iovan 76.350 și Emilia Liță 75.800.

- Cea de a 7-a ediție a Campionatelor Internaționale a avut loc în Sala Sporturilor din Constanța (19 – 21 iunie), reunind participanți din România, Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria, R. D. Germană, Polonia, Iugoslavia, Franța și Norvegia. În întrecerea masculină, Frederic Orendi a terminat pe primul loc la individual compus (pe 3 s-a clasat Anton Kadar) și bară, o evoluție bună având, de asemenea, Petre Miclăuș și Alexandru Silagy, la cal, respectiv la sărituri. Surpriză la feminin, prin victoria Mariei Tressel (Ungaria), în timp ce gimnastele noastre, ratând exercițiile în a doua zi de concurs (Sonia Iovan – bârnă și sol, Elena Leuștean-Popescu – paralele, Emilia Liță și Atanasia Ionescu – bârnă), s-au situat pe locurile 2, 3 și 4-5 la individual compus, revanșându-se la sărituri și paralele (Sonia Iovan), bârnă și sol (Elena Leuștean-Popescu), unde s-au aflat în fruntea ierarhiilor. După doi ani, norvegianul Agge Storhang a revenit în fruntea ierarhiei la sol, paralelele fiind adjudecate de est-germanul Erwin Koppe.

- La Budapesta (27 iunie), întâlnire de tineret Ungaria – România, la feminin 187.550 – 185.750, iar la masculin 277.650 – 278.450, individualul compus revenind gimnaștilor noștri Cristina Doboșan (victorioasă și la sol și sărituri) și Alexandru Silagy (pe primul loc și la sărituri paralele, sol).

- Echipa feminină învingătoare în meciul cu Olanda, desfășurat la Leiden (1-2 iulie). Scor: 190.650 – 184.300, cu Sonia Iovan pe primul loc (38.550) la individual compus, urmată de Atanasia Ionescu (38.400), Emilia Liță (38.100), Cristina Doboșan (37.500) și Elena Leuștean (37.300), solul, săriturile și bârna fiind adjudecate de Sonia Iovan, la paralele impunându-se Atanasia Ionescu.

- Au avut loc și finalele școlare (2-3 iulie) ale Spartachiadei Republicane (sub „umbrela” căreia au fost reunite toate campionatele naționale, la toate sporturile și la toate nivelele), evidențiindu-se Alina Goreac, Mioara Popescu, Elena Solomon, Rodica Apăteanu, A. Bunescu, C. Bălan, P. Mărcuțiu.

- În Sala Dinamo, meciul masculin România – Ungaria: 556.200 – 549.850. La individual compus, Anton Kadar și Raymond Csany (Ungaria) au fost pe primul loc (112.450), iar Frederic Orendi pe 3 (112.050).

- La Reșița (18-19 iulie), România – Iugoslavia (tineret), cu succes al ambelor noastre formații: 279.850 -276.150 (masculin) și 183.10 – 175.250 (feminin), pe primele poziții la individual fiind Anton Kadar și Alexandru Silagy, Rodica Apăteanu, Lucia Chiriță, Viorica Pleavă-Țuțuianu.

- Dublu succes în confruntarea cu echipele R.D. Germane, din Sala Floreasca (5-6 septembrie), la feminin: 379.050 – 377.100, iar la masculin: 563.450 – 562.450, individualul compus revenindu-i Soniei Iovan, înaintea Elenei Luștean, cele două împărțindu-și și victoriile pe aparate (sărituri, paralele, respectiv bârnă, sol), în timp ce Anton Kadar și Frederic Orendi au fost pe pozițiile 2 și 3, cu succese la cal, paralele, respectiv bară, solul fiind câștigat de Alexandru Silagy.

- În localitatea suedeză Örebro (15-16 septembrie), echipa feminină a depășit Suedia: 379.100 – 374.850, Sonia Iovan și Elena Leuștean fiind pe primele două poziții la individual compus.

- La Oslo (19 – 20 septembrie), formația masculină a depășit Norvegia:

280.800 – 276.800, într-un meci de verificare înaintea plecării spre Tokyo, la Jocurile Olimpice.

- Octavian Mateescu și Robert Podlaha inventează un aparat pentru arbitraj electronic, omologat, în același an, la Zürich, de către Comisia Tehnică a Federației Internaționale de Gimnastică.

➤ **1965**

- Turneu în URSS al reprezentativelor noastre. Pe scena Operei din Erevan (3-4 mai) a avut loc întâlnirea dintre R.S.S. Armeană și România, revanșă a întrecerilor din anul precedent de la Cluj. La masculin, 277.400 – 277.250, iar la feminin, 183.400 – 178.200, cu succes al lui Alexandru Silagy la individual compus, și cu 3. Rozalia Baizat, 6. Elena Ceampelea, 7. Lucia Chiriță. Din formația noastră au făcut parte și două foarte tinere gimnaste din Bacău, Maria Andrioaie (15 ani), precum și Lucia Chiriță. Turneul a continuat la Tbilisi (8 – 9 mai), unde s-au întâlnit R.S.S. Gruzină și România. La masculin, 283.200 – 277.250, iar la feminin, 187.250 – 180.050. Ultima escală a fost la Baku (11 – 13 mai), unde au evoluat echipele R.S.S. Azerbaidjan și România, în sala de gimnastică a Stadionului Neftianik. La feminin, 185.000 – 183.300, cu Cristina Doboșan pe poziția secundă la individual compus, iar Lucia Chiriță și Elena Ceampelea s-au impus la paralele și bârnă. Și la masculin au câștigat gazdele (278.250 – 277.900), Alexandru Silagy încheind pe locul 2 la individual compus și pe primul la sol, în timp ce Gheorghe Tohăneanu a fost învingător la paralele, sărituri și bară.

- Campionatele Republicane ale copiilor, desfășurate în luna iunie, la Timișoara, au adus în lumina rampei nume noi și mari speranțe: Alina Goreac, Marcela Păunescu, Elena Sima.

- La Constanța (19 – 20 iunie) s-au desfășurat întâlnirile cu echipele Olandei (feminin) și Norvegiei (masculin). Fetele s-au impus cu 185.400 – 184.550, iar băieții au cedat: 275.350 – 275.500, Rozalia Baizat, Emilia Panait, Maria Andrioaie, Alexandru Silagy și Gheorghe Tohăneanu remarcându-se prin evoluții mai bune.

- La Cluj (28 – 29 iunie), Cluj – Chișinău 279.850 – 276.950 (masculin), cu Alexandru Silagy învingător la individual compus, precum și 174.627 – 180.529 (feminin).

- Finalele Campionatelor ale juniorilor și școlarilor (2 – 4 iulie) au avut în fruntea ierarhiilor pe Rodica Apăteanu și Petre Potcovaru (școlari), Elena Ceampelea și Petre Mărcuțiu (juniori), evidențiindu-se, de asemenea, Adrian Stoica, Petre Mihăiuc, Alina Goreac, Rozalia Baizat.

- Sala Armatei din Brașov (10-11 iulie) a fost gazda întâlnirilor de juniori dintre Selecționatele București și Sofia, cu succes al gazdelor la total: 276.450 – 262.900, la feminin: 182.250 – 176.450, iar la masculin 276.450 – 262.900, în prim-plan cu Alina Goreac, Mioara Popescu, Petre Mihăiuc, Cornel Bălan, Petre Mărcuțiu.

- La Timișoara (17 – 18 iulie), România – Cehoslovacia – Ungaria. La masculin, Ungaria 272.350, România 272.050, Cehoslovacia 267.350, iar la feminin Cehoslovacia 185.093, România 184.194, Ungaria 177.697. Elena Ceampelea s-a impus la sol și bârnă.

- La Erfurt (31 iulie – 1 august), concurs internațional de juniori și tineret, cu 32 de gimnaști și 30 de gimnaste din Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, România, Suedia, Ungaria și URSS, cele mai bune

rezultate: 13. Rodica Apăteanu, respectiv 22. L. Gagyl și Petre Mihăiuc, poziția secundă la sol.

- La Skoplje (Iugoslavia), la început de august, concurs masculin și feminin inter-orașe. La masculin, Selecționata București a ocupat locul 2, cu 3. Gheorghe Condovici și 4. Gheorghe Tohăneanu, la individual compus, iar la feminin, locul 3.

- La Postdam (16 – 17 octombrie), dubla întâlnire internațională Dynamo Berlin – CSS București (feminin) 180.200 – 176.300 și Vorwärts Berlin – CSS București (masculin) 268.100 – 270.700.

- La Timișoara (23 octombrie), SSE Banatul – ASK Vorwärts Berlin, câștigată de oaspeți: 268.250 – 269.700.

- La Schwerin (31 octombrie), întâlnire între echipele feminine de tineret ale R.D. Germană și României: 182.250 – 183.650, cu Rozalia Baizat și Emilia Panait, cele mai bune la sol și bârnă.

- „Internaționalele” României, ediția a VIII-a, s-au desfășurat în perioada 12 – 14 noiembrie, în Sala Floreasca. Au participat sportivi din 7 țări. Campioni: Evelyne Letourneur (Franța) – olimpică în 1964 și 1968 – și Gheorghe Tohăneanu (România). Dintre gimnastele noastre, Rozalia Baizat (locul 5) și Mariana Ilie (locul 8) s-au prezentat cel mai bine.

„Numeroși bucureșteni au venit la sala Floreasca pentru a urmări întrecerile Campionatelor Internaționale de gimnastică ale României. Programul a cuprins exerciții liber alese, iar nivelul general al concursului a fost mai ridicat decât în prima zi. I-a sfinșitul zilei s-a decis «soarta» titlurilor de campioni la individual compus: menținându-și avansul obținut la exercițiile impuse, Evelyne Letourneur (Franța) și Gheorghe Tohăneanu (România) au devenit campioni internaționali ai României pe anul 1965. La fete, o comportare bună au avut și gimnastele cehoslovace care, prin Eva Svetlikova și Ivanka Fortova, au cucerit locurile 2 și 3. Gimnastele noastre s-au comportat mai bine decât la „impuse”, însă au reușit numai în parte să reface handicapul primei zile. Dintre ele, cel mai bine s-au prezentat Rozalia Baizat (locul 5) și Edmee Ilie (locul 8), Elena Ceampelea, cu toate că a câștigat la sol, se află abia pe locul 12 la individual compus. Remarcăm că Edmee Ilie a câștigat, la egalitate de puncte cu Eva Steffen (R.D.G.), locul I la paralele. La băieți, reprezentanții noștri, în frunte cu Gheorghe Tohăneanu, au avut o comportare meritorie. În afară de titlul de campion, ei au mai cucerit un loc 5, prin Ștefan Hărgălaș, și un loc 6, prin Anton Kadar. Gheorghe Tohăneanu s-a clasat pe locul I și la două aparate (inele și bară), Anton Kadar a câștigat la cal, iar Alexandru Silaghyi la sărituri. Dintre oaspeți cel mai bine s-au prezentat Istvan Aranyos (Ungaria), clasat pe locul 2, și Gerhard Dietrich (R.D. Germană), pe locul 3.” Rezultate individual compus, feminin: 1. Evelyne Letourneur (Franța) 74.45, 2. Eva Svetlikova (Cehoslovacia) 73.60, 3. Ivanka Fortova (Cehoslovacia) 73.45, 4. Eva Steffen (R.D. Germană) 73.30, 5. Rozalia Baizat (România) 73.20, 6. Kveta Makasova (Cehoslovacia) 72.80; masculin: 1. Gheorghe Tohăneanu (România) 110.35, 2. Istvan Aranyos (Ungaria) 109.70, 3. Gerhard Dietrich (R.D. Germană) 108.90, 4. Ernest Havalek (Polonia) 107.50, 5. Ștefan Hărgălaș (România) 107.05, 6. Anton Kadar (România) 106.80.

În finalele pe aparate, o surpriză neașteptată: la sărituri și paralele fete, România nu a avut nicio gimnastă calificată! A câștigat, în schimb, aurul la sol, prin Elena Ceampelea, și la paralele, prin Mariana Ilie. La sărituri s-a impus Evelyne Letourneur, iar la bârnă Eva Svetlikova (Cehoslovacia). La băieți, prima poziție la individual compus prin Gheorghe Tohăneanu, precum și 5.

Ștefan Hărgălaș și 6. Anton Kadar. În finalele pe aparate, trei succese, la sol – cu 3 învingători, alături de Gheorghe Tohăneanu fiind Dieter Linz (RDG) și Henry Micelli (Franța) –, cal (Anton Kadar) și sărituri (Alexandru Silaghyi), ceilalți fiind Istvan Aranyas (Ungaria) – inele, Gerhard Dietrich (RDG) – paralele, Ernest Havalek (Polonia) și Henry Micelli (Italia) – bară.

- La Zrenjanin, Iugoslavia – România (tineret), 271.700 – 267.600 (masculin) și 177.700 – 175.650 (feminin)

- În Sala Dinamo din Capitală (20 – 21 noiembrie), România – Franța (masculin), încheiat cu victoria echipei noastre: 548.200 – 543.800, iar Gheorghe Tohăneanu învingător la individual compus.

- Debut al „Cupei Speranțelor Olimpice”, competiție deschisă juniorilor (până la 18 ani) și junioarelor (până la 16 ani) din țările socialiste. Din 1970, și-a schimbat numele în „Turneul Prietenia, desfășurându-se până la căderea „cortinei de fier”. În finalele pe aparate, Petre Mihăiuc a ocupat locul 2 la sol.

➤ 1966

- Nume noi în atenția specialiștilor gimnasticii: un concurs republican pentru liceele de profil, desfășurat la Cluj-Napoca, i-a promovat pe Aneta Duțan, Maria Florescu (care va deveni antrenore la lotul olimpic în anii '80), Rodica Secoșan, Petre Mihăiuc, Gheorghe Păunescu, Paul Vesî.

- Întâlnire bilaterală (12 aprilie), în Sala Floreasca, cu echipa similară a RSS Armene. La masculin, Gheorghe Tohăneanu, Ion Zamfir, Vasile Coșariu – la debut în prima reprezentativă, Anton Kadar, Marcel Simion au câștigat, după o luptă strânsă: 277.500 – 277.050, pe când formația secundă feminină (Viorica Țuțuianu, Marian Ilie, Nona Știucă, Constanța Bîrsan) a fost învinsă: 184.350 – 186.000. La individual compus, locul 1 a fost ocupat de sportivul armean Albert Aznavurian (55.600), urmat de Gheorghe Tohăneanu (56.400) și Ion Zamfir (56.000), respectiv de Nina Chiahalin (38.350), Viorica Țuțuianu (37.200) și Ofik Muradzian (37.150). În confruntările pe aparate, gimnaștii și gimnastele noastre și-au disputat de la egal la egal primele poziții, evidențiindu-se Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Marcel Saimion, Ion Zamfir, Viorica Țuțuianu, Mariana Ilie, Nona Știucă. Loturile RSS Armene au mai efectuat două demonstrații la Brașov și Ploiești.

- Confruntare bilaterală cu echipa URSS, desfășurată la București (7 – 8 mai). Echipa oaspete a învins la o diferență apreciabilă (377.388 – 368.718). Au impresionat Olga Harlova, care a câștigat și individualul compus, Zinaida Drujinina și Natalia Morozova, dar și gimnastele românce Rodica Apăteanu, Rozalia Baizat-Filipescu.

- A IX-a ediție a Campionatelor Internaționale ale României, care a avut loc în Capitală, a fost una defavorabilă culorilor noastre. Doar Elena Ceampelea a fost la înălțimea valorii sale, impunându-se la individual compus și sol, în rest oaspeții adjudecându-și toate titlurile, pe de o parte Nadejda Efremova (URSS – sărituri), Elena Teajelova (URSS – paralele), Hana Liskova (Cehoslovacia – bîrnă), pe de alta Mihail Bogus (URSS – individual compus, paralele, bară), Viaceslav Davîdov (URSS – sol, inele), Leonard Rîjkov (URSS – cal) și Nikola Prodanov (Bulgaria – sărituri).

- În 3 – 5 iunie, Dinamoviada s-a desfășurat la București, în sala Dinamo. Au participat 5 echipe feminine și 6 echipe masculine, reprezentând 7 țări: R.D. Germană, Ungaria, URSS, Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria și România.

Cel mai bun rezultat i-a aparținut Elenei Ceampelea (74.25), care s-a impus la individual compus, urmată de Eva Svetlikova (73.95) și Zdena Hubena (73.90), ambele de la echipa pragheză. Pe echipe, Dinamo Moscova 366.75, urmată de Ruda Hvezda Praga 366.70 și Dinamo București 366.45. În finalele pe aparate, Elena Ceampelea succes la sol. La băieți, învingătoare Dinamo Moscova 555.35, pe locurile următoare Dinamo București 539.65 și Gwardia Varșovia 537.05. La individual compus, câștigător Mihail Bogus (Dinamo Moscova) 112.00, Gheorghe Tohăneanu situându-se pe locul 6, cu 109.30.

- La Sofia (13 – 14 august) s-a desfășurat întâlnirea feminină Bulgaria – România 369.421 – 366.588, la individual compus pe primele locuri fiind Maria Karașka 75.099, Elena Ceampelea 74.531, I. Atanasova 74.231, Elena Tutan 73.750, Rozalia Filipescu 72.999.

- În sala Dinamo din Capitală (15 octombrie) s-a desfășurat concursul de gimnastică dintre echipele de juniori Dinamo București – Dynamo Berlin, la Fete, și Clubul Sportiv Școlar – Vorwärts Berlin, la băieți. *„Sportivii oaspeți s-au comportat foarte bine, obținând victoria atât pe echipe, cât și la individual. Diferențele mari în clasamentul pe echipe (11 puncte la fete: 173.00 – 184.90 și 6 puncte la băieți: 222.70 – 228.55) reflectă superioritatea oaspeților și comportarea la nivel scăzut a sportivilor noștri... Din cauza organizării necorespunzătoare, concursul băieților s-a prelungit până la ora 23. Cablul de la inele s-a rupt de două ori, după care nici nu a mai fost reparat. Astfel, la acest aparat, concursul a fost întrerupt...”*

- Citim în Sportul popular de vineri, 21 octombrie, pag.2: *„...a avut loc un concurs de verificare a gimnaștilor de categoria maestru, în scopul alcătuirii lotului nostru reprezentativ pentru întâlnirea cu echipa R.D. Germane. Sportivii s-au prezentat foarte slab. Astfel, doi dintre cei mai buni gimnaști ai noștri, Al. Szilagy și Anton Kadar, s-au comportat sub orice critică, clasându-se pe locurile 8 și 10 (în total 10 concurenți). Campionul țării, Gh. Tohăneanu, a venit cu o întârziere de o oră, după care a refuzat să concureze, motivând că... nu ar fi pregătit. Ce se întâmplă în gimnastica noastră?”*

- Pe 12 noiembrie, la Cluj, dublă România – R.D. Germană. În concursul masculin oaspeții au câștigat la o diferență destul de mare (6 puncte: 271.900 – 277.900), desigur în primul rând pregătirii mai bune, dar și faptului că de la jumătatea concursului echipa noastră a rămas în 5, ca urmare a accidentării lui Gheorghe Condovici la inele. În concursul feminin, formațiile s-au prezentat la valoare foarte apropiată. Până la ultimul aparat (sol) au condus oaspetele la diferențe de ordinul zecimilor, pentru ca gimnastele noastre să le egaleze și să le depășească în cele din urmă: 188.200 – 188.050. Elena Ceampelea s-a impus la individual compus (38.40), Rodica Apăteanu a fost pe 3 (37.80), în timp ce la masculin, cel mai bine clasat a fost Anton Kadar, pe locul 3 (55.650), învingător fiind Matthias Brehme (56.200).

- În Capitala Bulgariei (12-13 noiembrie) a avut loc întâlnirea dintre selecționatele de tineret (masculin și feminin) ale orașelor Sofia și București. La masculin, 271.65 – 270.50 pentru gazde, cu Gheorghe Păunescu învingător la individual compus, iar la feminin 181.00 – 179.95 în favoarea sofiotelor, Alina Goreac și Marika Borisova fiind la egalitate pe primul loc.

- La Timișoara (26 – 28 noiembrie) peste 400 de mici gimnaști și-au disputat cele 26 de titluri ale Campionatului pentru copii și juniori mici, Viitorul București, Flacăra Gh.Gh. Dej (feminin), Școala Sportivă 2 București și Banatul Timișoara (masculin) au fost echipele campioane.

- „Speranțele Olimpice” s-au reunit la Berlin, echipa masculină a României ocupând locul 8, iar Petre Mihăiuc s-a impus la sol. Junioarele s-au clasat pe locul 4, fără nicio clasare pe podiumul individualelor.

- Timp de două zile (17-18 decembrie), în Sala Sporturilor din Timișoara, s-a desfășurat finala Campionatului Republican pentru juniori mari, la care au participat 126 de concurenți. Titlurile au fost cucerite, la categoria maestre și maștri, de Lucia Chiriță (Liceul 35 București, antrenor Gheorghe Chiose) – înaintea Mariei Andrioaie și Alinei Goreac – și Gheorghe Mutu (Electroputere Craiova, antrenor Marcel Mărășescu) – urmat de Gheorghe Păunescu, Peytre Mihăiuc -, concursul încheind calendarul competițional al anului.

➤ 1967

- În zilele de 11 și 12 martie a avut loc „Cupa Federației”, la care au participat campionul mondial absolut Mihail Voronin și tripla campioană mondială Natalia Kuchinkaya. Trofeele au fost adjudecate de Rodica Apăteanu și Anton Cadar, însă revelațiile concursului au fost foarte tinerele Felicia Dornea (Dinamo Bacău, antrenor Mircea Bibire), Sînziana Paraschiv (Flacăra Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, antrenori Maria Simionescu și Marcel Duncan), Doina Păltineanu (Viitorul București, antrenor Georgeta Dumitrescu). Rodica Apăteanu (36.550) le-a învins pe Cristina Ioniță (36.400), Rozalia Filipescu (36.300), pe când Anton Kadar (55.450) i-a devansat pe Gheorghe Tohăneanu (55.400) și Ion Zamfir (54.450). Pe aparate, învingătorii au fost: Rodica Apăteanu (sărituri, paralele), Rodica Apăteanu și Rozalia Filipescu (barnă), Elena Ceampelea (sol), Petre Mihăiuc (sol, sărituri), Anton Kadar și Marcel Simion (cal cu mânere), Anton Kadar (inele, paralele), Gheorghe Tohăneanu (bară).

- La Timișoara (12 martie), întâlnire de junioare Liceul 4 Timișoara – Partizan Zrenianin 176.700 – 174.100.

- La Campionatele Naționale ale juniorilor, desfășurate în zilele de 25-26 martie 1967, nume noi: Dan Grecu, Nicolae Achim, Ofelia Alexa și Maria Peteanu. Alina Goreac, campioana ediției precedente, a pierdut titlul în favoarea Mariei Andrioaie, de la Bacău (antrenată de soții Bibire), deoarece a ratat la barnă.

- În 16 aprilie, întâlnire feminină bilaterală România – Bulgaria, desfășurată la Bacău. Victorie categorică, la 6 puncte diferență, obținută de Rodica Apăteanu, Elena Ceampelea, Cristina Ioniță, Rozalia Filipescu, Maria Andrioaie, Alina Goreac, Irina Sărăcuț. Scorul final, 188.90-182.25. Elena Ceampelea s-a impus la individual compus, sol și sărituri, iar Rozalia Filipescu, pe poziția secund la general, a câștigat la paralele.

- La Sofia (17 aprilie), întâlnire masculină Bulgaria – România 273.900 – 273.850, cu Anton Kadar învingător la individual compus și inele, Gheorghe Tohăneanu la bară și Anton Kadar și Alexandru Silaghi la sărituri.

- Finala Campionatului Universitar (22-23 aprilie), în Sala Tineretului din Capitală, cu 143 de sportivi în concurs (80 masculin + 63 feminin), învingători fiind Ecaterina Lisovschi și Vasiule Coșariu, precum și echipele ICF București.

- În Sala Floreasca (14 mai), întâlnire între reprezentativele școlare ale României și R.F. Germania, la feminin 182.100 – 179.000, respectiv 263.850 – 257.050. Echipele noastre au câștigat și probele individuale prin Alina Goreac (care le-a învins pe Maria Andrioaie și Irina Sărăcuț) și Cornel Bălan (urmat de Aurel Bunescu și germanul Walter Mössinger). Pe aparate, locul 1 a fost

obținut de Alina Goreac (sărituri, bârnă, sol), Maria Andrioaie (paralele), Aurel Bunescu și M. Gheorghiu (sol), J. Hinsche (cal), Cornel Bălan ((inele), J. Hinsche și W. Beineke (sărituri), Walter Mössinger (paralele) și M. Gheorghiu (bară).

- „Internaționalele” României au ajuns la a X-a ediție, pentru a doua oară competiția părăsind Capitala, de această dată desfășurându-se, în perioada 10-11 iunie, în Sala Sporturilor din Cluj-Napoca și i-a avut campioni absoluți pe Elena Ceampelea, din nou, și Lothar Förster (RFG). Medaliații la individual compus au fost: Lothar Förster 55.700, Günther Beier 55.650, Gheorghe Tohăneanu 55.400, respectiv Elena Ceampelea 38.466, Rozalia Baizat 37.866, Hana Liskova (Cehoslovacia) 37.499. În finalele pe aparate, Elena Ceampelea s-a detașat la sărituri, paralele și bârnă, dar a pierdut proba ei preferată, solul, unde era foarte greu de învins, câștigătoare fiind Rozalia Baizat. La băieți, Petre Mihăiuc a învins la sol, Marcel Simion la cal, Martin Srot la inele, Günther Beier la sărituri și paralele, Gheorghe Tohăneanu, la egalitate cu Günther Beier, la bară.

- La Rm. Vâlcea (3 – 4 iulie), a 10-a ediție a Campionatului Liceelor cu program de educație fizică, cu victoria Lic. 4 Timișoara (antrenor Silvia Tcaciuc) și Lic. „V. Roaită” Rm. Vâlcea (antrenor Eugen Prodescu), evidențindu-se, de asemenea, Rodica Secoșan și Gheorghe Păunescu.

- La Havana (21 – 23 septembrie) are loc concursul „Speranțele olimpice”, Mircea Gheorghiu executând și reușind „pentru prima dată în lume, un salt cu triplă răsturnare (saltul 1080)”, clasamentul fiind URSS 277.300, R.D. Germană 271.650, Cuba 268.300, România 263.300.

- La Sala „Ștrandul Tineretului” (19 octombrie) s-a desfășurat dubla întâlnire de juniori, CSS București – Trakia Plovdiv, cu succesul fetelor noastre (164.750 – 160.350), respectiv al oaspeților (258.900 – 276.900), evidențindu-se Carolina Marin, Eliza Pavel, Adrian Stoica.

- Întâlnire (21 octombrie) între cluburile Dinamo București (Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Alexandru Silaghi, Ion Zamfir, Constantin Bălan, Vasile Coșariu) și Dinamo Berlin 536.500 – 532.500, cu victorie a lui Anton Kadar la individual compus și cal, Alexandru Silaghi și Gheorghe Tohăneanu la sol, respectiv sărituri.

- Concurs la Dessau (5 noiembrie), R.D. Germană – România. La masculin 561.100 – 545.600, iar la feminin 375.950 – 363.450, în favoarea gazdelor, cele mai bune clasări: Gheorghe Tohăneanu – locul 6 și Elena Ceampelea – locul 4.

- Gimnastele Felicia Dornea, Ecaterina Varga, Constanța Postolache, Judith Frankel și antrenorul Mircea Bibire au participat la concursul de la Ulan Bator.

➤ 1968

- Are loc inaugurarea sălii de gimnastică din orașul Gheorghe Gheorghiu Dej, în ziua de 20 ianuarie 1968, prilej cu care a avut loc o impresionantă festivitate.

- În sala Floreasca din Capitală a avut loc (13-14 aprilie) întâlnirea dintre echipele feminine ale României (Elena Ceampelea, Rozalia Filipescu, Lucia Chiriță, Rodica Apăteanu, Alina Goreac, Claudia Pandelescu) și URSS, scor final: 370.300 – 375.350, cu succes al Elenei Ceampelea la paralele și sol, dar și cu accidentare la sărituri, cu influență directă asupra punctajului final.

- La Sofia (26-27 aprilie) a avut loc dubla întâlnire de tineret Bulgaria – România. Succese ale gimnaștilor noștri și la masculin (276.40 – 274.00) și la

feminin (182.45 – 179.90), Aurel Bunesu fiind pe primul loc la individual compus, iar Anca Grigoraș pe poziția secundă.

- Comportare foarte bună a formației masculine (Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Vasile Coșariu, Gheorghe Păunescu, Petre Mihăiuc, Alexandru Silagyi, Ion Zamfir) la Offenburg (4-5 mai), în confruntarea cu R.F.Germania, gimnaștii noștri impunându-se cu 552.275 – 548.250, individualul compis fiind adjudecat de Petre Mihăiuc.

- Cea de a 11-a ediție a Campionatelor Internaționale a avut loc la București (25-26 mai), în sala Floreasca, reunind sportivi din 7 țări, o participare restrânsă și fără nume sonore. Pentru a treia oară, Elena Ceampelea s-a impus la individual compus, ea instalându-se în fruntea ierarhiei încă de la exercițiile impuse, poziție pe care a știut să și-o apere și la libere, terminând, astfel, cu 74.45 pe prima treaptă, urmată de Christine Schmidt (RDG) 73.65 și Rozalia Baizat-Filipescu 73.15. La masculin, victoria a aparținut est-germanului Klaus Köste 113.20, pe locurile următoare fiind Anton Kadar 111.20 și Gheorghe Tohăneanu 110.40. La rândul lor, Olga Ștefan (paralele), Elena Ceampelea (bârnă). Petre Mihăiuc (sol) și Anton Kadar (paralele) s-au impus în finalele pe aparate.

- La Sofia (22-23 iunie), meci amical feminin Bulgaria – România (Elena Ceampelea, Rozalia Filipescu, Olga Ștefan, Rodica Apăteanu, Lucia Chiriță) 376.20 – 373.55, un rezultat influențat major de erorile grave de arbitraj.

- La Arad (29 – 30 iunie), meci amical masculin România (Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Petre Mihăiuc, Ion Zamfir, Gheorghe Păunescu, Vasile Coșariu, L. Buh) – Bulgaria 556.25 – 549.90, cu Gheorghe Tohăneanu (individual compus, inele, bară), Petre Mihăiuc (sol) și Anton Kadar (cal), învingători.

- La sala Ștrandului Tineretului din Capitală (29 – 30 iunie) a avut loc întâlnirea dintre echipele CSS București și Trakia Plovdiv (Bulgaria), la masculin 264.40 – 270.90, iar la feminin 171.70 – 163.15, evidențiindu-se Adrian Stoica, Mihai Nicolae, Mariana Rădulescu, Eliza Pavel.

- Echipa feminină a României (Elena Ceampelea, Rodica Apăteanu, Lucia Chiriță, Rozalia Filipescu, Alina Goreac, Olga Ștefan) a întâlnit, la Haga (6-7 iulie) formația similară a Olandei, scor 375.30 – 352.55 în favoarea fetelor noastre, pe primele locuri la individual compus fiind Elena Ceampelea 76.15, Rozalia Filipescu 75.30, Alina Goreac și Olga Ștefan 74.15.

- România – Cehoslovacia, echipe de tineret, în sala din Orașul Gh.Gh.-Dej (6-7 iunie), scor 272.75 – 270.40, iar Nicolae Oprescu câștigător la individual compus.

- La Straubing, întâlnire între formațiile feminine ale R.F. Germania și României (Elena Ceampelea, Rodica Apăteanu, Lucia Chiriță, Olga Ștefan, Rozalia Filipescu, Olga Ștefan): 355.45 – 364.10, Elena Ceampelea învingătoare și la individual compus.

- S-au desfășurat primele Campionate Naționale pentru școlile generale. La fete a câștigat Școala Generală nr. 75 București, iar la individual compus două gimnaste din echipa Orașului Gh. Gheorghiu Dej, Ileana Coman și Petruța Paciurea. La băieți, Școala Generală Nr. 3 Timișoara și Nicolae Oprescu sunt primii campioni naționali.

- La mijlocul lunii august (14 – 16), România a organizat Concursul Speranțelor Olimpice, la Cluj-Napoca, cu participarea a 10 echipe feminine și 8 masculine, din URSS, Cehoslovacia, Ungaria, Polonia, Iugoslavia, R.D.

Germană, Bulgaria, R.P.D. Coreeană și România. Băieții au fost pe locul 5, după echipele R.P.D. Coreeană, R.D.G., URSS și Bulgaria, individualul compus fiind câștigat de Ri Son Sup (R.P.D. Coreeană). La fete, prima echipă a României a fost pe treapta a 3-a a podiumului, iar formația secundă pe locul 5, învingătoare fiind selecționata URSS, iar la individual compus Ludmila Turischeva, care a câștigat și finalele pe aparate la paralele și sol. Alina Goreac avut cea mai bună evoluție, fiind pe treapta de bronz la individual compus și pe cea de sus la sărituri, Felicia Dornea pe locul 3 la sol, iar la bârnă M. Variu – locul 3, la egalitate cu Ludmila Turischeva.

- Aradul (15 – 17 noiembrie) a fost gazda Campionatelor Naționale de juniori, cei mai buni fiind Nicolae achim, Nicolae Oprescu, Aurel Bunescu, Dan Greco, Alina Goreac, Rodica Secoșan, Felicia Dornea.

- O importantă reuniune a unor Federații de Gimnastică din țările balcanice (Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, România) a avut loc la Sofia (17 – 18 decembrie), având ca punct principal de discuție organizarea Jocurilor Balcanice ale gimnasticii. Gimnastica s-a alăturat, astfel, sporturilor la care se organizau deja Campionate Balcanice, competiție care avea să se deruleze timp de peste trei decenii. Nicolae Vieru, pe atunci secretar general al forului nostru de specialitate, declara la finalul reuniunii: *„Reprezentanții federațiilor din Bulgaria, România, Grecia și Iugoslavia, prezenți la Sofia, au căzut de acord asupra mai multor probleme importante privitoare la Campionatele Balcanice. Astfel, ținând seama că inițiativa acestei întreceri este Federația Bulgară de Gimnastică, s-a hotărât ca prima ediție a Campionatelor să aibă loc la Varna, în zilele de 25-27 iulie 1969. De subliniat că această dată a fost propusă de delegația română. Fiecare țară va avea dreptul să participe cu echipe complete (feminin sau masculin) sau cu gimnaști individuali. Clasamentele se vor stabili potrivit regulamentelor internaționale: la individual compus, pe echipe, pe aparate, atât la masculin cât și la feminin. Primilor trei clasăți la individual compus și pe aparate li se vor decerna medalii, iar gimnaștilor clasăți până la locul 6 – diplome. În anii fără soț, în care sunt programate Campionatele Europene, întrecerile balcanice vor avea loc numai cu exerciții libere, iar în anii cu soț sunt prevăzute și exerciții libere, și exerciții impuse, având în vedere că competiția balcanică va precede concursuri de mare anvergură, ca Jocuri Olimpice sau Campionate Mondiale. În 1970 această competiție a fost acordată României, urmând ca în 1971 campionatele să aibă loc în Iugoslavia, iar în 1972 în Turcia. Este locul să amintesc că, deși nu a fost reprezentată la Conferința de la Sofia, Federația de Gimnastică din Turcia a comunicat forului balcanic că este de acord să participe la Campionatele Balcanice și că aderă la toate hotărârile adoptate. Federațiile de specialitate din țările participante la Conferința de la Sofia au hotărât ca în perioada când vor avea loc Campionatele Balcanice să fie organizate și sesiuni de comunicări pe teme de mare actualitate ale gimnasticii, simpozioane și cursuri de arbitri. În ceea ce privește componența echipelor, rămâne la latitudinea fiecărei federații de a stabili nivelul acestora, sub titulatura echipelor naționale putând fi înscrise în concurs selecționate A, de tineret etc.”*

- Ultimul concurs important al anului 1968 l-a constituit prima ediție a „Cupei Federației”, organizată în orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej (21-22 decembrie), la toate categoriile de vârstă: copii, juniori și maeștri. Antrenorul echipei gazdă, Marcel Duncan, s-a prezentat cu o echipă de maestre de ...12 ani, dintre care au reținut atenția Anca Grigoraș și Ileana Coman. Câștigătorii au fost Elena Ceampelea și Petre Mihăiuc.

- La Festivalul filmului sportiv de la Oberhausen (Germania), din

decembrie, pelicula românească „Lección de gimnastică” a primit Mențiunea Festivalului.

*

Anul 1968, și cel următor, este marcat de un eveniment de o reală importanță în istoria gimnasticii românești, cu deosebire a celei feminine, inaugurarea Sălii de la Onești fiind urmată de înființarea Liceului de gimnastică din localitate, cel care a devenit un model prin sistemul de organizare și desfășurare a procesului de pregătire în gimnastică feminină și bază a succesorilor de mai târziu, din 1995 liceul purtând numele Nadiei Comăneci. De aceea, credem că acestui moment trebuie să-i acordăm un spațiu special, prin contribuția profesoarelor Ioana Adobricăi și Maria Pop, care, în 2006, au scos cartea intitulată „Istoria unui Liceu. Liceul unei Istorii”, lucrare care a apărut „într-un moment aniversar, sărbătorirea a 100 de ani de la înființarea Federației Române de Gimnastică” și care „se bazează pe o documentare precisă, pe mărturiile ale unor personalități marcante care au lucrat în liceul nostru sau care s-au format aici, pe mărturiile ale personalităților din lumea sportului, ale marilor campioni, ale profesorilor liceului, cât și consemnări ale reporterilor sportivi...” și care propun „urmărirea istoriei unui zbor, pentru a învăța și a ne deprinde cu marile zboruri, căci Liceul Nadia Comăneci rămâne un autentic simbol ascensional...”.

Prin urmare...

„...După un rezultat modest, obținut la Jocurile Olimpice de la Tokyo, în 1964, neprezentarea la Olimpiada din 1968, au determinat pe oficialii Federației Române de Gimnastică să găsească soluții pentru ieșirea din impas. Și soluția părea să fie găsită. O tânără profesoară, dinamică, pasionată, cu chip blond și zâmbet tonic, vine în Onești. Se numește Maria Simionescu și dă startul gimnasticii feminine din Onești.

Anul 1965 este anul înființării secției de gimnastică feminină, subordonată Asociației Flacăra. Activitatea se desfășura într-o sala de sport de 18 / 9 metri, în T.C.R., sub îndrumarea antrenorului Marcel Duncan, căruia i se vor alătura profesorii de educație fizică din oraș, cu specializarea gimnastică: Mihai Ipate și Gheorghe Brașoveanu.

Are loc prima selecție. După 2 ani de muncă, în 1967, echipa de gimnastică de la Onești participă la Campionatele Naționale de Junioare de la Timișoara, unde vor obține un surprinzător loc I, pe echipe și multe alte locuri 1, 2, 3 la individual-compus și pe aparate. Prima echipă era formată din: Doina Bălăceanu, Petruța Paciurcă, Georgeta Dosiceanu, Maria Stoica, Ana Carnan, Anca Grigoraș. Singura care va confirma și care va face legătura cu următoarea generație este Anca Grigoraș.

Încurajate de rezultatele de la Timișoara, oficialitățile locale acordă Clubului Sportiv Flacăra sprijin material din ce în ce mai consistent. Se deschide șantierul ce avea să construiască în plin centrul orașului o sală de sport numai pentru practicarea gimnasticii feminine. Era cel mai modern și funcțional edificiu sportiv al momentului din țară. F.R.G. își avea, deja, reprezentantul aici. Doamna Mili Simionescu ne-a sprijinit în procurarea aparatului necesare, conform standardelor internaționale de atunci. Semnificativ este sprijinul acordat de primarul municipiului Valerian Ghineț și Erdely Andrei, directorul Trustului de Construcții Industriale și primul președinte al secției de gimnastică...

... Frământările, căutările și măsurile de redresare a gimnasticii feminine determină pe oficialii F.R.G. să găsească cea mai bună soluție – organizarea unui sistem de pregătire centralizată. Existența nucleului feminin de gimnastică, la Onești, condus de marea specialistă Maria Simionescu... cât și raza materială deja creată îi impulsionează pe oamenii de decizie să se orienteze către Onești.

Anul 1968 este anul decisiv al organizării, an în care spre Onești se vor îndrepta alți specialiști: profesorii și antrenorii specializați în gimnastică. Gimnastele valoroase din cluburile sportive naționale și antrenorii lor se vor reuni la Onești într-un centru și într-un program de activitate experimental. Trebuie să amintim că toți cei implicați în acest fenomen s-au bucurat de condiții de viață și de muncă peste așteptări. Aici și-au dat întâlnire nume strălucite din toate orașele țării: București, Timișoara, Craiova, Sibiu, Cluj, Lugoj, Baia Mare, Ploiești, nume care au căpătat strălucirea metalelor prețioase. Primul colectiv de specialiști în gimnastica de performanță era alcătuit din: Mihai Ipate și Gheorghe Brașoveanu, din Onești, veniți ulterior cu normă întregă în cadrul liceului, Tatiana și Titus Livius Isar, din Lugoj, Maria și Mircea Bibere, din Bacău, Maria Raicu și Cuhn Norbert, din Timișoara, Valeriu Munteanu, Natalia și Petre Miclăuș, din București, Florica și Florin Dobre, din Craiova, și Gheorghe Gorgoi, din Cluj. Toți sunt veniți prin detașare împreună cu gimnastele lor. Se adaugă Marcel Duncan, antrenor al Clubului Sportiv Municipal Onești (cel care a adus-o pe Nadia Comăneci în sala de sport, cel care a descoperit-o) și Maria Simionescu, profesor-antrenor, coordonator, reprezentantă a F.R.G.

De la Școala Sportivă din Petroșani va veni și cuplul de viitori antrenori străluciți, Martha și Bela Karoly...

...În lipsa unei săli de sport, lucrau elemente complicate de gimnastică pe coridorul școlii unde își primiseră repartiția.

Februarie 1968 are o semnificație absolută pentru ceea ce urma să se întâmple în gimnastica românească. Are loc al doilea moment important. Selecția se va desfășura cu predilecție în grădinițele oneștene și va cuprinde fetele între 5 și 6 ani. Numărul celor alese este de 40 și menționăm dintre ele numele celor care au înscris pagina de istorie a gimnasticii: Mariana Cojanu, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Gabriela Sabadiș, Viorica Dumitriu, Constanța Dilimoț, Ana Barcan, Ionela Burlacu, Iuliana Marcu, Liliana Brănișteanu, Călina Hosu și multe altele.

În 15 septembrie 1969 se inaugurează Liceul de Cultură Generală cu Program Special de Gimnastică, conform Deciziei nr. 268, emisă de Comitetul Executiv al Consiliului Popular al Județului Bacău. Instituția nou înființată rezolvă ambele probleme ale gimnastelor: cultura generală și pregătirea sportivă.

Primul director al liceului a fost profesorul de educație fizică George Simionescu, detașat de la București printr-o decizie a Ministerului Educației și învățământului. Venise să conducă o școală cu eleve de vârste diferite, abia sosite din toate colțurile țării, o școală fără clădire proprie, fără personal didactic de cultură generală. Venise, de fapt, să întemeieze o școală. Cu o energie nebănuită, cu ingeniozitate, multă răbdare, dar și știința conducerii, cu un sprijin necondiționat, oferit de primarul Valerian Ghineț și de părinții micuțelor gimnaste din oraș, profesorul Simionescu reușește deschiderea primului an școlar: 1969 – 1970. Greutățile inerente începutului au existat. Cele 180 de eleve, în exclusivitate, gimnaste de performanță își desfășurau cursurile în săli de clasă improvizate în blocurile de nefamiliști. Numai după mutarea Liceului nr 2 (azi, Colegiul Dimitrie Cantemir) într-un nou local, Liceul de Gimnastică va funcționa în clădirea din Perchiului nr. 4, locație în care și azi funcționează sub denumirea de Liceul cu Program Sportiv Nadia Comăneci.

Trebuie să spunem că am preluat o locație în care am găsit doar pereții și câteva bănci. Nimic din ceea ce ar fi necesar desfășurării actului didactic; nu dispuneam de o hartă, o planșă sau de un laborator. Prin aceeași implicare a autorităților locale problemele de logistică și dotare au fost repede rezolvate...

...Primul pas pentru a se garanta succesul în acest complicat sport este

preselecția ca acțiune permanentă, prioritară și foarte inspirată. Baza de selecție se făcea în grădinițele și școlile din oraș, din județ, județele Moldovei, dar și din întreaga țară. Eram și suntem singura organizație școlară fără circumscripție.

După o perioadă de pregătire, timp în care se urmăresc zestrea nativă și aptitudinile micuțelor, erau reținute cele mai promițătoare talente. La 6 – 7 ani erau înscrise în clasa I cu un program special de învățătură și antrenamente. Condițiile de cazare și masă erau asigurate gratuit, fetele primind burse acordate de Federația Română de Gimnastică sau Comitetul Olimpic Român. Gimnastele din Onești primeau gratuit masa de prânz sau chiar toate trei mesele. Gimnastele care făceau parte din grupele de performanță sau loturile olimpice locuiau în cămin, deși unele erau din oraș. Numai așa se puteau integra corect programului de pregătire și se evitau nu kilogramele, ci gramele primite în plus, care ar fi afectat înalta performanță... Preselecția și selecția nu par a fi fost cele mai dificile etape. Uneori nu conta numărul foarte mare al fetelor alese pentru practicarea gimnasticii, indiferent de zona geografică din care proveneau. Elevele li se acordau de către stat burse în număr foarte mare, asigurându-li-se condiții de viață foarte bune. Este firesc că, atunci când baza de selecție este mare și posibilitatea de a avea în echipele reprezentative cele mai bune gimnaste, este o normalitate.

... Planificarea activității sportive propuse de F.R.G. a determinat forma de lucru pe grupe omogene de vârstă și pregătire. Au fost constituite grupe ilorice A, B, C (de începători, avansați și de înaltă performanță). Fiecare grupă avea antrenorii ei, un cuplu de profesor-profesoară, plus coregraful... Cele două săli de gimnastică erau suprasolicitate; fiecare grupă avea câte două antrenamente, plus orele de pregătire coregrafică; efectiv se lucra contra-cronometru pe fiecare aparat. Efortul a fost mare din partea tuturor, dar și rezultatele pe măsură. Eficiența acestui sistem de organizare și experiența dobândită, an de an, s-au concretizat în clasarea gimnastelor noastre pe primele locuri, atât în competiții naționale, cât și internaționale..."

➤ 1969

- În aprilie, un concurs de selecție pentru echipa națională a României, organizat în noua sală din orașul Gheorghe Gheorghiu Dej, a fost câștigat de Felicia Dornea, în vârstă de 14 ani, de la Bacău, antrenată de Marina și Mircea Bibire. Ea a fost urmată de ex-campioana națională Rodica Apăteanu (antrenată la Dinamo de Emilia Liță și Petre Miclăuș), și de Elisabeta Turcu (antrenoare Elena Sima).

- Concurs Internațional la Sofia (3 – 4 mai), doar exerciții libere, cu Elisabeta Turcu locul 1 la sărituri și 3 la bârnă, Elena Ceampelea pe 3 la sărituri și 2 la bârnă și Felicia Dornea pe poziția secundă la paralele.

- „Internaționalele” României, ediția a XII-a, s-au desfășurat la București, în zilele de 25 – 27 aprilie 1969. Duelul pentru titlul absolut la masculin s-a dat între Gheorghe Păunescu și est-germanul Mathias Brehme (în echipa medaliată cu bronz la J.O. 1968, C.M. 1966 și, mai apoi la JO 1972, CM 1970, și argint la CE 1971 – cal). Tensiunea concursului a făcut ca tânărul nostru gimnast, deși a condus întreaga reuniune, să cadă de la bară, ultimul schimb, și astfel să piardă și prima și a doua poziție, mulțumindu-se cu bronz. În frunte s-au situat Mathias Brehme (campionul ediției) și Gerhard Dietrich, ambii din R.D.G. Pe aparate însă, cei trei și-au împărțit titlurile în mod egal: Gheorghe Păunescu a câștigat săriturile și solul, în timp ce Mathias Brehme

la inele și la bară, iar Gerhard Dietrich la cal cu mânere și paralele. La fete, medaliatele ediției au fost: Rodica Apăteanu (titlul absolut), Rodica Secoșan și Elena Ceampelea la individual compus, în timp ce aparatele au fost adjudecate de Elisabeta Turcu (sărituri), Rodica Apăteanu (paralele), Felicia Dornea (sol) și Christine Bergan (RDG – bârnă).

- La Minsk s-a desfășurat triumphiularul URSS – R.D.Germană – România, cu victoria est-germanelor (188.950), urmate de sovietice (188.400) și românce (181.350). Doar Elena Ceampelea (3 – sol, 6 – paralele și bârnă) a fost cea mai competitivă.

- Debutul Campionatelor Balcanice (și nu Jocuri, cum fusese se stabilit inițial) a fost făcut la Sofia (și nu la Varna, cu s-a decis la Conferința de constituire), în perioada 25 – 27 iulie, în Sala Festivalna. Antrenorii Norbert Kuhn (feminin) și Costache Gheorghiu (masculin) au deplasat în Capitala țării vecine pe Georgeta Doskovski, Mariana Ghecirov, Alina Goreac, Claudia Pandelescu, Rodica Secoșan, Maria Variu, Dan Grecu, Vasile Coșariu, Gheorghe Păunescu, Petre Mihăiuc, Nicolae Achim, Mircea Gheorghiu. Primul campion balcanic al băieților a devenit Gheorghe Păunescu, ceilalți gimnaști români fiind pe: 5. Petre Mihăiuc, 6. Vasile Coșariu, 10. Dan Grecu, 15. Nicolae Achim. La echipe s-a impus Bulgaria 276.700, urmată de România 276.450 și Iugoslavia 272.100, în timp ce pe aparate: 1. Gheorghe Păunescu, 2. Petre Mihăiuc, 5. Vasile Coșariu, 6. Mircea Gheorghiu (sol), 3. Gheorghe Păunescu (cal), 1. Petre Mihăiuc, 4. Vasile Coșariu, Dan Grecu (inele), 2. Gheorghe Păunescu (sărituri), 1. Petre Mihăiuc, 3. Nicolae Achim, Gheorghe Păunescu (paralele), 1. Gheorghe Păunescu (bară). La feminin, echipa României a fost pe primul loc, cu 184.450, urmată de Bulgaria 184.000 și Iugoslavia 177.100, individualul compus revenindu-i gimnastei bulgare Vania Marinova, pe poziția secundă situându-se Alina Goreac, celelalte fete fiind pe: 5. Georgeta Doskovski și Claudia Pandelescu, 8. Mariana Ghecirov, 11. Rodica Secoșan, 14. Maria Variu. În finalele pe aparate, doar un singur titlu, prin Alina Goreac, la bârnă, ea fiind și de două ori pe locul 3 (sărituri, paralele), pe locul 3 fiind și Rodica Secoșan la bârnă. Să consemnăm, de asemenea, că Francisc Lövi, Gheorghe Condovici, Iosif Hidi, Maria Simionescu și Elena Firea au făcut parte din juriile de arbitraj.

- Întâlnire România – R.F. Germania (feminin) 185.150 – 179.000. La individual compus: 1. Alina Goreac (9.40 / 9.40 / 9.40 / 9.50) 37.70... 3. Claudia Pandelescu (9.25 / 9.15 / 9.35 / 9.25) 37.00, 4. Rodica Apăteanu (9.45 / 9.40 / 8.35 / 9.20) și Rodica Secoșan (9.20 / 9.00 / 9.15 / 9.05) 36.40, 6. Maria Măcicășan (9.05 / 8.35 / 9.25 / 9.25) 35.90

- „Cupa Speranțelor Olimpice”, desfășurată la sfârșitul lunii august la Moscova: Elisabeta Turcu aur la sărituri, la egalitate cu Olga Korbut și cu Irina Kondrashina, iar Nicolae Oprescu argint la sol. Finalistă a fost și Felicia Dornea la sol, cu un exercițiu frumos executat, acompaniată de pianistul bulgar Andrei Bașev, dar fără medalie. La echipe, junioarele pe locul 4, iar juniorii pe 5.

➤ 1970

- Lotul feminin al României este coordonat de Nicolae Covaci și Emilia Liță. Sarcina lor a fost aceea de a revigora gimnastica feminină.

- România – Olanda 369.60 – 358.85, la Constanța. Rodica Apăteanu, care a evoluat constant la toate aparatele, obține primul loc, în timp ce Elena Ceampelea s-a situat, la egalitate cu Alina Goreac, pe poziția secundă.

- După două runde (1964 – Constanța, 1967 – Cluj), Campionatele Internaționale ale României au continuat să se păstreze în zona Capitalei. Ediția a XIII-a nu a fost una prea rodnică pentru culorile noastre, doar Elena Ceampelea (paralele, sol) și Gheorghe Păunescu (sol, sărituri) reușind să se afle pe primul loc, într-o confruntare dominată de sovieticii Lyubov Burda – din echipa medaliată cu aur la JO 1968, palmares ce avea să fie îmbogățit și la JO 1972 și CM 1970; în Hall of Fame din 2001; ex-soție a celebrului Nikolai Andrianov – și Victor Lisicki, învingătorul de la ediția din 1959! Cei doi nu au dat prea multe șanse celorlalți concurenți, impunându-se la individual compus, sol și bârnă, respectiv individual compus, cal, inele, paralele, bârnă.

- Campionatele Balcanice s-au desfășurat la Timișoara (24 – 26 iulie). Sala „Olimpia” a fost martora unor evoluții excelente și rezultate pe măsura așteptărilor. Echipa feminină a fost alcătuită din Paula Ioan, Elisabeta Turcu, Elena Ceampelea, Olga Ștefan, Rodica Apăteanu, Alina Goreac, iar cea masculină din Dan Grecu, Mircea Gheorghiu, Petre Mihăiuc și Gheorghe Păunescu. S-au impus detașat, feminin – 1. România 371.800, 2. Bulgaria 365.300, 3. Iugoslavia 349.950; masculin – România 551.950, 2. Bulgaria 544.200, 3. Iugoslavia 534.400. Individualul compus feminin le-a avut pe primele două locuri pe Elena Ceampelea (74.90) și Rodica Apăteanu (74.40), celelalte fiind pe: 4. Paula Ioan (73.90), Alina Goreac (73.50), 7. Olga Ștefan (73.00), 18. Elisabeta Turcu (64.95), situație cvasi-similară și la masculin, cu Petre Mihăiuc (112.20) și Gheorghe Păunescu (110.60), pe primele două trepte ale podiumului, ceilalți: 5. Dan Grecu (109.60), 6. Nicolae Achim (108.85), 7. Mircea Gheorghiu (108.15), 10. Vasile Coșariu (107.15). Pe aparate: sol – 1. Petre Mihăiuc, 2. Gheorghe Păunescu, cal – Gheorghe Păunescu, 3. Petre Mihăiuc, inele – 1. Petre Mihăiuc, 4. Dan Grecu, 6. Nicolae Achim, sărituri – 1. Petre Mihăiuc, 3. Mircea Gheorghiu, 4. Gheorghe Păunescu, 5. Nicolae Achim, 6. Dan Grecu, paralele – 1. Dan Grecu, Nicolae Achim, 3. Gheorghe Păunescu, 4. Petre Mihăiuc, 5. Mircea Gheorghiu, bară – 2. Petre Mihăiuc, 3. Gheorghe Păunescu, 5. Dan Grecu, 6. Nicolae Achim; feminin: sărituri – 2. Rodica Apăteanu, 4. Elena Ceampelea, 6. Alina Goreac, paralele – 1. Elena Ceampelea, 2. Olga Ștefan, 3. Elisabeta Turcu, 4. Rodica Apăteanu, 5. Alina Goreac, bârnă – 1. Elena Ceampelea, 2. Elisabeta Turcu, 4. Paula Ioan, 5. Rodica Apăteanu, sol – 2. Paula Ioan, 3. Alina Goreac, 4. Rodica Apăteanu, 5. Elena Ceampelea. În juriile de arbitraj: Aurora Podlaha, Aurelia Bunea, Elena Firea, Gheorghe Condovici, Marin Trincă, Julieta Cintoiu, Atanasia Ionescu, Geta Dumitrescu, Ștefan Hărgălaș, Silviu Magda, Francis Cociș, Robert Podlaha,

- În drumul spre Ljubljana, unde s-au desfășurat Campionatele Mondiale, gimnaștii japonezi s-au oprit la București, oferind publicului iubitor de sport un spectacol de zile mari. Din presă: „Președinta FRG, Elena Poparad, le-a făcut o frumoasă primire oficială. Ei au dovedit o disciplină și o ordine desăvârșite, care au uimit pe cei ce au asistat și la antrenamentele lor, conduse de antrenorul Yukio Endo. Două spectacole de înaltă măiestrie sportivă au încântat un public mai numeros ca oricând în zilele de 15 și 16 octombrie, mai întâi fetele și, apoi, băieții. Bucuria de a-i vedea evoluând pe cei mai tehnici gimnaști din lume a fost, în mod cert, unică și irepetabilă... Mai ales că publicul bucureștean a fost martorul evoluției spectaculoase a gimnastului Tsukahara...”

- „Cupa Speranțelor Olimpice” se transformă în „Turneul Prietenia”, juniorii terminând pe locul 3, iar junioarele pe 5.

- Într-un interviu publicat în ziarul de specialitate, după evoluția celor 208 juniori și junioare la Campionatele Naționale din noiembrie, Nicolae Vieru, secretarul general al FRG, aprecia rezultatul muncii deosebite a antrenorilor, nominalizându-i la cluburi pe: Leana Sima (Petrolul Ploiești), Mircea Bădulescu (Dinamo București), Marina și Mircea Bibire, Gh. Gorgoi, Florica Dobre, Valeriu Munteanu, Martha Karoly (Liceul de gimnastică Orașul Gh. Gheorghiu Dej), Ioan Pătru și Cristina Andriță (Clubul Școlar București), Andrei Batiz (C.S.M. Cluj), Gabriel Molea (Liceul Nr. 35 București), Barbara Frenchel și Gheza Weinert (Vagonul Arad), Marin Trincă și Pavel Horvat (Liceul Nr. 4 Timișoara), Nicolae Sebeșan (Liceul Nr. 2 Brașov). De asemenea, sunt nominalizați și antrenorii de la Școala Sportivă din Sibiu, Nicolae Buzoianu și Cristel Kvanca, șlefuitori de talente precum Maria Antinie, campioană națională la junioare la bârnă.

➤ 1971

- În orașul de pe Trotuș, conform presei, aflăm că „se muncește din greu, sub directa coordonare a arbitrei federale Maria Simionescu, dar și că Liceul beneficiază de aportul însemnat al unui pianist, Eugen Filipescu”. Primul concurs internațional a fost în orașul Gh. Gh. Dej, la sfârșitul lunii martie, întâlnirea amicală dintre România și URSS, la feminin. În același timp, selecționatele similare masculine au evoluat la București. Beneficiind de aportul unor gimnaști extrem de valoroși, selecționatele URSS au învins, însă reprezentanții României s-au prezentat onorabil.

- Începând cu ediția a XIV-a, „Internaționalele” României se numesc „Gheorghe Moceanu”, în semn de cinstire a personalității celui considerat deschizător de drumuri în gimnastica românească. Au luat parte gimnaști și gimnaste din URSS, R.D. Germană, Ungaria, Cehoslovacia, Iugoslavia. Sala Floreasca a găzduit, încă o dată, un frumos spectacol sportiv, în care învingători au fost Gheorghe Păunescu (55.70) – următorii pe podium Efrim Furman (Ucraina, 55,30) și Nicolae Achim (54.75) – și Elisabeta Turcu (37.00) – eleva lui Gh. Gorgoi, care a câștigat pentru prima dată o întrecere de asemenea anvergură -, pe următoarele poziții fiind Zdena Dorneakova (Cehoslovacia, 36.80) și Kveta Veisova (Cehoslovacia, 36.65). Finalele pe aparate au fost adjudecate de Elisabeta Turcu (sărituri), Tatiana Perskaia (URSS, paralele), Marcela Păunescu (bârnă) și de Zdena Dorneakova (Cehoslovacia, sol), Gheorghe Păunescu – sol, cal, bară, Nicolae Achim – sărituri, Efrim Furman (URSS) – inele, paralele.

- Balcianaada din 26 mai – 2 iunie 1971, de la Belgrad, a adus iarăși titlurile pe echipe României – Petre Mihaiuc, Gheorghe Păunescu, Mircea Gheorghiu, Nicolae Oprescu, Vasile Coșariu și Dan Grecu, respectiv Elena Ceampelea, Alina Goreac, Ileana Coman, Felicia Dornea, Anca Grigoraș – și ambele titluri la individual compus: Elena Ceampelea și Petre Mihăiuc. Fetele au ocupat locurile 1 și 2 (Elena Ceampelea 38.15 și Alina Goreac 37.55) și s-au aflat trei, la egalitate (37.10), pe locul 4 (Felicia Dornea, Anca Grigoraș, Uleana Coman). Dovedindu-se cele mai bune din întreaga competiție, ele au obținut toate medaliile puse în joc la paralele (în ordine, Elena Ceampelea, Alina Goreac, Anca Grigoraș), bârnă (Elena Ceampelea, Alina Goreac – la egalitate, Anca Grigoraș) și la sol (Elena Ceampelea, Alina Goreac, Felicia Dornea). O medalie de argint la sărituri prin Ileana Coman (locul 4 – Elena Ceampelea, 6 – Felicia Dornea), aurul revenind gimnastei bulgare Elena Todorova. Nici băieții nu s-au lăsat

mai prejos. Petre Mihaiuc și-a adjudecat titlul la individual compus (56.10), ceilalți fiind pe pozițiile: 4. Gheorghe Păunescu (55.20), 7. Dan Grecu (54.55), 9. Vasile Coșariu (53.85), 10. Mircea Gheorghiu (53.60), 14. Nicolae Oprescu (53.00). De asemenea, în finalele pe aparate, Petre Mihăiuc, două victorii (inele, paralele), iar Gheorghe Păunescu campion balcanic la sărituri. Tot Petre Mihaiuc a obținut argintul la sol și bară, alte patru medalii de bronz – Vasile Coșariu (sol), Gheorghe Păunescu (cal), Dan Grecu (sărituri), Petre Mihăiuc (bară) – întregind palmaresul. Au fost în juriile de arbitraj: Gheorghe Condovici, Robert Podlaha, Josef Mayer, Emilia Liță, Maria Simionescu, Elena Firea.

- La Tg. Mureș (20 – 21 iunie) au evoluat cei mai mici gimnaști, în cadrul Campionatului Național al copiilor, prilej pentru a ieși în prim-plan Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Ecaterina Szabo, Aurelia Dobre, Octavian Ionașiu, Kurt Szilier, Aurelian Georgescu, Mircea Apolzan, Nicolae Forminte.

- Gimnaștii juniori s-au prezentat la startul „Cupei Prietenia”, desfășurată la Katowice (Polonia). România s-a situat pe locul 9 la băieți, cu victorie la sol, unde Nicolae Oprescu s-a clasat pe primul loc. La fete, România a fost reprezentată de gimnaste de la Onești, care au ocupat locul 4.

- România – Ungaria (masculin) 533.800 – 536.800, la individual compus: Petre Mihăiuc – 3, Gheorghe Păunescu – 4, Dan Grecu – 5.

- La Dessau, R.D.Germană – România (masculin) 538.650 – 530.100, cu Petre Mihăiuc pe poziția secundă.

- România – Italia (masculin) 272.350 – 266.500, cu Gheorghe Păunescu (55.05), Petre Mihăiuc (54.70) și Mircea Gheorghiu (54.000) în frunte la individual compus.

- România – SUA (masculin) 276.000 – 272.700, cu Petre Mihăiuc (56.40), Vasile Coșariu (55.35), Dan Grecu (55.35), pe podium.

- România – SUA (feminin) 187.450 – 184.050, Elena Ceampelea (38.50), Alina Goreac (38.20), Marcela Păunescu (37.25), pe podium, Anca Grigoraș – locul 5 (37.00), Rodica Apăteanu – locul 11 (36.000), la individual compus.

- Meci bilateral de juniori URSS – România, cu victoria lui Nikolai Andrianov (57.000) la individual compus și Dan Grecu pe poziția a 4-a (56.000).

- La Saarbrücken (17 – 18 noiembrie), România (Gheorghe Păunescu, Vasiler Coșariu, Mircea Gheorghiu, Dan Grecu, Petre Mihăiuc, Nicolae Oprescu), cu 531.05, se impune în triumfiularul cu Elveția 527.200 și R. D. Germană 522.950.

- La Timișoara (11 – 14 noiembrie) a avut loc Campionatul Național al juniorilor, în prim-plan cu Gabriela Marin, Gabriela Trușcă, Mariana Gheciov, Anca Grigoraș, Marcela Păunescu, Elisabeta Turcu.

- În 3 – 5 decembrie, la Sibiu, ultimul concurs al anului, „Cupa Federației”, care a adus în fața spectatorilor, pentru prima dată, la categoria a IV-a, pe Nadia Comăneci, pe primul loc la individual compus și aparate. La categoria I, Gabriela Trușcă, locul I la individual compus. Rodica Sabău și Nicolae Oprescu au câștigat trofeele la categoria maestri, iar cupele challenge au fost acordate echipelor Sport Club Bacău (feminin) și Liceul Nr. 4 Timișoara (masculin).

➤ 1972

- Ediția din 1972 a „Internaționalelor” a programat, fiind an olimpic, atât exerciții impuse, cât și liber alese. După prima zi de întreceri, Alina Goreac a dovedit că este cea mai bine pregătită la impuse, ea devansându-le pe

Elena Ceampelea și pe reprezentanta Ungariei, Monika Csaszar. Campionul polonez Andrezej Szajna i-a depășit pe gimnaștii noștri, Dan Grecu, Petre Mihaiuc, Gh. Păunescu și Mircea Gheorgiu. Grație unor evoluții foarte bune, chiar spectaculoase, la sol, Elena Ceampelea a reușit să câștige, pentru a treia oară în carieră, titlul absolut, devansând-o pe Alina Goreac cu doar 25 de miimi. O mare surpriză a fost Paula Ioan, care a depășit-o pe Monika Csaszar, astfel că România a acaparat în întregime podiumul. La masculin, Dan Grecu a reușit să intre în posesia primului titlu absolut din impresionanta sa carieră, datorită unor evoluții excelente. Cu 4 puncte l-a depășit pe Andrezej Szajna și, cu 3.35 puncte, pe cvadrupul campion român Petre Mihaiuc. Andrezej Szajna și-a luat însă revanșa și a câștigat trei finale pe aparate (sol, sărituri și paralele). Dan Grecu a obținut primul loc la inele și cal, precum și locul al doilea la bară, aparat câștigat de colegul său de la Dinamo, Constantin Petrescu. La fete, aceeași valoroasă Elena Ceampelea a reușit o formidabilă triplă de aur, la sărituri, bârnă și sol, în timp ce la paralele s-a impus Alina Goreac, care a obținut și argintul la bârnă. S-au mai remarcat Felicia Dornea (argint la sărituri), Paula Ioan (bronz la sărituri și paralele), Anca Grigoraș (bronz la bârnă), Ștefania Bacoș (bronz la sol).

- Campionatele Școlilor Generale au fost o mare surpriză pentru iubitorii de gimnastică. Componentele echipei de la Onești, Ana Barcan, Iulia Mocanu, Gabriela Mocanu, Luminița Buloc, Luminița Milea și Ionela Burlacu au impresionat prin ușurința cu care au executat exercițiile senioarelor.

- În 28 și 29 aprilie 1972 are loc întâlnire bilaterală România – Canada 356.15 – 348.70. Elena Ceampelea s-a detașat și la individual compus, cu 73.15 p, depășind-o pe Alina Goreac și pe Jennifer Diachun.

- La „Memorialul Blume”, Dan Grecu pe locul 3 (55.500), cu victorie Andrzej Szajna (Polonia) 55.700.

- În pregătirea Jocurilor Olimpice de la München, triumfiarul România – Ungaria – Elveția, la masculin, desfășurat în Sala Floreasca. Echipa noastră a avut o comportare onorabilă, situându-se pe locul secund, după Elveția și înaintea Ungariei. La individual compus, gimnastul maghiar I. Molnar 108.50, urmat la o singură zecime de Dan Grecu, 108.40, și de elvețianul P. Rohner, cu 107.85.

- Întâlnire bilaterală la Budapesta (20 – 21 mai), între echipele feminine ale României și ale Ungariei. Cu trei gimnaste accidentate (Alina Goreac, Anca Grigoraș și Felicia Dornea), antrenorul coordonator Nicolae Covaci a aliniat o formație ce a pierdut la peste șase puncte (368.90 – 362.30), totuși cu Elena Ceampelea pe poziția secundă (73.75), după reprezentanta gazdelor, Ilona Bekesi (74.35).

- Olanda – România (Elena Ceampelea, Paula Ioan, Elisabeta Turcu, Ștefania Bacoș, Mariana Ghecirov, Marcela Păunescu și Alina Goreac) 361.250 – 370.80, cu Elena Ceampelea pe primul loc.

- Balcaniada a avut loc la Haskovo (19 – 21 mai), cu Iuliana Simonfi, Ileana Coman, Vanda Ispravnicu, Elena Pavel, Maria Antinie, Vasile Coșariu, Gheorghe Tohăneanu, Mihai Borș, Radu Branea, Gheorghe Iușan, Ștefan Gall. La individual compus, 1. Maia Blagoeva (Bulgaria) 36.85, 2. Iuliana Simonfi 35.95, 4. Maria Antinie 35.60, 6. Ileana Coman 35.35, 9. Vanda Ispravnicu 35.05, respectiv 1. Ianes Brodник (Iugoslavia) 108.70, 5. Vasile Coșariu 103.25, 9. Gheorghe Iușan 101.25, 16. Mihai Borș 100.00, 17. Gheorghe Tohăneanu

99.05, 18. Ștefan Gall 98.90. În finalele pe aparate, cele mai bune rezultate le-au avut Iuliana Simonfi – aur la bârnă, argint la sol și bronz la paralele – și Ileana Coman – argint la sărituri și paralele -, în timp ce Radu Branea (sol) și Mihai Borș (inele) au urcat pe locul 2. La echipe, feminin – 1. Bulgaria 361.30, 2. România 359.90, 3. Iugoslavia 351.35, masculin – 1. Iugoslavia 523.65, 2. Bulgaria 522.10, 3. România 508.50.

- Francisc Lövi, secretarul general-adjunct al FRG, a făcut o frumoasă prezentare în ziarul de specialitate, a Concursului Național pentru copii, pentru școlile generale și liceele care au profil de gimnastică, desfășurate, timp de 8 zile, la Baia Mare, cu un număr impresionat participanți (450). Se evidențiază antrenorii Martha și Bela Karoly (Onești), Elena Marinescu și Stelian Joltvinski (Baia Mare), Nicolae Buzoianu (Sibiu), Alfred Molnar (Cluj-Napoca), Marcel Duncan și Ion Huștiuc (Galați).

- Ultimul test internațional înaintea Olimpiadei, la Brașov, dubla întâlnire cu China. La masculin au câștigat gimnaștii chinezi, la feminin gimnastele românce (187.00 – 185.10), iar la individual compus podium românesc: Elisabeta Turcu 37.650, Paula Ioan 37.550, Anca Grigoraș 37.400.

- Nadia Comăneci, Mioara Bolocan, Mariana Cojanu, Georgeta Gabor, Gabriela Trușcă, Liliana Brănișteanu, Constanța Dilimot, Gabriel Popescu, Gheorghe Neagu, Valer Răspop, Ionel Checicheș, Nicolae Mihai, Nicolae Oprescu și Ioan Moraru au făcut deplasarea la Sofia, au evoluat în tradiționala competiție pentru țările socialiste, „Cupa Prietenia”. Ziarul Sportul, din 24 iulie 1972, consemna, pe prima pagină, un mare triumf la Sofia: trei medalii de aur pentru România, două dintre acestea obținute de Nadia Comăneci, în finalele de la paralele și de la bârnă, iar Nicolae Oprescu – la inele.

- Campionatele Naționale ale juniorilor, desfășurate la Cluj-Napoca (9 – 10 noiembrie), au adus primul titlu de campioană echipei Flacăra Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej și Nadiei Comăneci, prilej cu care ziarul „Sportul” a publicat, pe prima pagină din 14 noiembrie 1972, prima fotografie a Nadiei apărută în presa scrisă, fotografie realizată de Ion Mihăică, fotoreporterul ziarului. Dacă la categoria a II-a învingătoare absolută a fost Nadia Comăneci (urmată de Gabriela Corodi, Maria Cojanu, Ecaterina Szabo, Ana Szabo, elevele lui Bela Karoly obținând și toate medaliile de aur pe aparate: Nadia la sărituri, bârnă, sol, iar Maria Cojanu la paralele), la categoria I a câștigat Ștefania Trandafir (urmată de Aurelia Dobre și Tatiana Pruteanu), la categoria maestre a junioarelor s-a impus Paula Ioan, secondată de Anca Grigoraș. În concursul băieților, cea mai bună echipă a fost Liceul B.P Hașdeu Buzău, precum și Lazăr Toma, Sorin Cepoi, D. Corlan (categoria a II-a), Nicolae Mihai (categoria I), Nicolae Oprescu (maeștri).

- La 18 noiembrie, bilateral de junioare Ungaria – România, cu victoria fetelor noastre, Nadia Comăneci fiind prima la individual compus, iar Mariana Cojanu pe locul secund.

- Debut al Nadiei Comăneci la Turneul Prietenia de la Sofia, cu aur la paralele, argint la bârnă și locul 8 la individual compus. Echipa de junioare pe locul 4, cea de juniori pe locul 10. Nicolae Oprescu învingător las inele.

- În finalul lunii decembrie (20 – 23) a avut loc „Cupa F.R.G.”, la Pitești, o competiție devenită deja tradițională. Cum era de așteptat, victoria a aparținut echipei de la Onești, participantă la categoria a II-a, alcătuită din Mariana Cojanu, Nadia Comăneci, Georgeta Gabor, Gabriela Săbădiș, Liliana

Brănișteanu (clasate în această ordine și la individual compus). Au fost pe podiumuri, Nadia Comăneci, Mariana Cojanu, Tatiana Pruteanu, Alina Goreac, Gh. Păunescu, Dan Grecu, Anca Grigoraș, Rodica Sabău, Nicolae Oprescu.

➤ 1973

- „Internaționalele” României, ediția a 16-a, au avut loc în Sala Floreasca din Capitală (13 – 15 aprilie), cu participarea sportivilor din Ungaria, URSS, Bulgaria, Olanda, Polonia, Cehoslovacia, R.D.Germană, Elveția, Iugoslavia. Dan Grecu, deși a ratat un exercițiu la bară, a avut un punctaj general suficient de mare cât să câștige, fără probleme, titlul de campion absolut. Cu 54.30, el s-a situat pe primul loc, urmat de sovieticul Nikolai Ganin (54.05) și est-germanul Grosse Olaf (54.00), ceilalți gimnaști români fiind pe: 5. Gheorghe Păunescu 53.60, 8. Mircea Gheorghiu 53.20, 9. Gheorghe Iușan 52.95, 11. Nicolae Oprescu 52.85. O surpriză de mari proporții s-a petrecut în întrecerea fetelor. Un copil de 12 ani a entuziasmat întreaga asistență și a câștigat întrecerea, fapt unic în analele gimnasticii internaționale! Nadia Comăneci s-a impus ca o mare revelație și un talent excepțional! Cu 37.85, le-a depășit pe Elena Ceampelea (37.20) și Alina Goreac (37.15). Finalele pe aparate au revelat, încă o dată, imensele resurse ale Nadiei Comăneci, care a dominat și a câștigat toate cele patru concursuri! La masculin, Dan Grecu s-a impus la inele și paralele, Gheorghe Păunescu la cal, Jiri Tabac (Cehoslovacia) la sol, Olaf Grosse (RDG) la sărituri și Reinhardt Schubert (RDG) la bară.

- La sfârșitul lunii aprilie, la numai o săptămână după „Internaționale”, s-a desfășurat, tot în Sala Floreasca, întâlnirea bilaterală de tineret România – URSS. Echipa feminină s-a prezentat cu o structură complet nouă: Nadia Comăneci, Mariana Cojanu, Liliana Brănișteanu, Teodora Ungureanu, Felicia Bejan și Gabriela Corodi. Dacă pe echipe, și la feminin și la masculin, au câștigat sportivii din URSS, în schimb Nadia Comăneci a fost prima la individual compus (37.95), sărituri, paralele și sol, ea obținând note foarte mari pentru perioada respectivă (9.70). Învinsele Nadiei la individual au fost Lena Kolesnikova (37.20) și Natașa Cebotnikova (37.15), pe locul 4 situându-se Teodora Ungureanu (37.00). La masculin, întrecerea individuală a revenit lui Nicolae Oprescu. Comentatorul de la „Sportul” îi face Nadiei prima prezentare, în nr. 7391, și prevestește rezultate excepționale în viitor: *„Sunt toate motivele să se aprecieze că pe firmamentul gimnasticii românești strălucește puternic o nouă stea. (...) Nadia Comăneci, împreună cu alte colege talentate din echipa antrenată de Bela Karoly, poate relansa gimnastica noastră feminină”. El o supranumește „fetița care poate face minuni...”*.

- Victorie a lui Dan Grecu la „Memorialul Blume” (56.100).

- Dublă România – SUA, la masculin învingător Dan Grecu (55.20), pe locul 3 clasându-se Petre Mihăiuc (54.75), la doar 0.05 de americanul Gary Morava (54.80), în timp ce Alina Goreac și Elena Ceampelea și-au disputat primele două poziții la individual compus (37.90, respectiv 37.80).

- „Cupa Prietenia”, desfășurată la Gera (R.D. Germană), competiție câștigată de Nadia Comăneci. Pe echipe a câștigat URSS, urmată de RDG și România (Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Mariana Cojanu, Liliana Brădișteanu, Gabriela Săbăduș), însă la individual compus, Nadia Comăneci (37.85) nu a avut rivale pe măsură, chiar dacă la bârnă a ratat, depășind-o pe Nelie Kim (37.65). În finalele pe aparate, la sărituri, a

executat o Tsukahara, săritură răsplătită cu 9.80. Tot aur și pentru evoluția la paralele, notată cu 9.70. La sol, medalie de bronz, aurul revenind sovieticei Nina Dronova, iar argintul lui Nellie Kim. Bârna a fost „cucerită” de Svetlana Grozdova, care a depășit-o pe Teodora Ungureanu, la paralele cu locul 4. În concursul masculin, formația României pe locul 10, fără nicio calificare în finalele individuale, dominate de gazde.

- Întâlnire feminină (Olomouc, 23 iunie), Cehoslovacia – România (Anca Grigoraș, Alina Goreac, Elena Ceampelea, Gabriela Trușcă, Rodica Sabău, Vanda Ispravnicu) 186.950 – 186.850. La individual compus, Anca Grigoraș pe locul secund, Alina Goreac pe 3, iar Elena Ceampelea pe 5.

- Meci feminin R.F. Germania – România 181.350 – 182.750, Anca Grigoraș fiind învingătoarea individualului compus (37.650), apoi 3. Iuliana Simonfi 36.700, 6. Rodica Sabău și Gabriela Trușcă 36.100, 11. Aurelia Dobre 34.100.

- Balcaniada s-a desfășurat (12 – 14 octombrie) în România, la Sf. Gheorghe. Echipele noastre au avut în componență pe Anca Grigoraș, Alina Goreac, Rodica Sabău, Iuliana Simonfi, Aurelia Dobre, Gabriela Trușcă, respectiv Dan Grecu, Mircea Gheorghiu, Constantin Petrescu, Nicolae Oprescu, Ștefan Gall, Liviu Mazilu. Din echipa feminină a lipsit valoroasa Elena Ceampelea care nu se refăcuse după un accident. În ordine cronologică, primele medalii de aur au fost câștigate de echipa masculină, cu 273.65 – pe locurile următoare: 2. Bulgaria 269.05, 3. Iugoslavia 260.50, Grecia 198.75, 5. Turcia 137.85 – și de Dan Grecu (56.30), la individual compus, cu Nicolae Oprescu (54.70) pe locul secund și ceilalți pe: 5. Mircea Gheorghiu (53.85), 8. Ștefan Gall (53.70), 9. Liviu Mazilu (53.35), 10. Constantin Petrescu (52.85). Și fetele au câștigat titlul pe echipe – 1. România 184.70, 2. Bulgaria 179.70, 3. 177.90, 4. Grecia 141.90 -, la individual compus fiind pe primele 4 locuri: Anca Grigoraș 37.45, Iuliana Simonfi 37.00, Rodica Sabău 36.75, Alina Goreac 36.55, iar 13. Gabriela Trușcă și Aurelia Dobre 35.55. Pe aparate, la masculin: sol – 2. Dan Grecu, 3. Nicolae Oprescu, cal – 1. Dan Grecu, 3. Mircea Gheorghiu, inele – 1. Dan Grecu, 2. Nicolae Oprescu, 3. Liviu Mazilu, sărituri – 4. Liviu Mazilu, paralele – 3. Constantin Petrescu, bară – 1. Constantin Petrescu, 2. Nicolae Oprescu, 3. Dan Grecu, 4. Mircea Gheorghiu, iar la feminin: sărituri – 1. Alina Goreac, 2. Anca Grigoraș, paralele – 1. Anca Grigoraș, 2. Gabriela Trușcă, bârnă – 1. Iuliana Simonfi (la egalitate cu Maia Blagoeva – Bulgaria), 3. Rodica Sabău, 4. Alina Goreac, sol – 1. Alina Goreac, 2. Anca Grigoraș.

- La Naționalele juniorilor de la Pitești, din noiembrie, o mare surpriză a fost produsă de Teodora Ungureanu, care conducea, după impuse, la categoria maestrelor, situându-se înaintea gimnastelor din lotul național, Rodica Sabău, Aurelia Dobre, Iuliana Simonfi, Ileana Coman sau Gabriela Trușcă. Și după liber alese, Teodora Ungureanu a rămas pe primul loc devenind, pentru prima oară, campioană absolută a României la junioare. Ea le-a devansat pe Rodica Sabău și Aurelia Dobre. În finalele pe aparate, titlurile naționale s-au împărțit între Ileana Coman și Gabriela Trușcă (sărituri), Paula Ioan (paralele), Aurelia Dobre (bârnă), Teodora Ungureanu (sol). Alte nume de referință la acest concurs: Luminița Milea, Gabriela Săbăduș, Kurt Sziller, Sorin Cepoi.

- „Cupa Federației” s-a desfășurat la Galați, la finalul anului (14 – 16 decembrie). Școala Sportivă din Sibiu și Școala Sportivă din Lugoj au obținut, ca și în anul precedent, Cupa Challenge. La feminin, echipa din Sibiu a fost la egalitate cu Flacăra Onești, dar cupa a fost înmănată Sibiului. Iuliana Simonfi

a câștigat întrecerea individuală a maestrelor, dar și finalele la paralele și sol. La sărituri s-a clasat prima Steliana Trandafir, iar la bârnă Marcela Păunescu, ambele de la Dinamo. La masculin, locul 1 la individual a revenit lui Gh. Păunescu, care i-a devansat pe Radu Branea (Dinamo) și pe Gheorghe Neagu (Steaua). Numărul redus de concurenți la masculin a făcut imposibilă desfășurarea finalelor pe aparate, acestea având loc doar la feminin. La categoria I, câștigătoare a fost Mariana Constantin (Ploiești), iar la categoria a II-a Marilena Neacșu (Sibiu).

➤ 1974

- Primul succes internațional al anului l-a reperat Rodica Sabău, care a câștigat săriturile (executând o Tsukahara) în cadrul unui puternic concurs desfășurat la Moscova (19-22 martie), la care au participat gimnaste și gimnaști din Algeria, Anglia, Bulgaria, Ungaria, R.D. Germană, Olanda, Canada, R.P.D. Coreeană, Cuba, Polonia, România, SUA, Franța, Finlanda, Cehoslovacia, Elveția, Japonia și URSS. Rodica Sabău a fost singura dintre sportivele străine care a urcat pe podium la această competiție. Gimnasta noastră a obținut 9.40 în ambele zile, realizând un total de 18.80, cu care le-a depășit pe Grozdova, Saadi și Primak.

- Majoritatea sportivilor care au luat parte la concursul de la Moscova s-au deplasat la Riga (27-29 martie). În competiție cu gimnaste din URSS, SUA, Cehoslovacia, Franța, Japonia, Cuba, R.D. Germană etc, un frumos succes a reperat, din nou, Rodica Sabău la sărituri, cu 18.550, înaintea a trei gimnaste sovietice (Lodia Gorbik, Nellie Kim, Galina Parshintzeva), la toate celelalte aparate impunându-se gazdele.

- „Internaționale” României au fost programate în perioada 12-14 aprilie 1974 și s-au bucurat de o participare valoroasă, alături de echipele noastre fiind URSS, Polonia, Italia, Ungaria, R.F. Germania, Iugoslavia, R.D. Germană, Cehoslovacia, Bulgaria, Elveția. *„Gimnaștii români s-au aflat pe primele locuri ale disputei pentru pozițiile fruntașe ale clasamentului, reușind chiar ca, la finele primei zile de concurs, să conducă în ambele clasamente. Întrecerea feminină s-a bucurat de o atenție sporită din partea spectatorilor. Aceasta pentru că, pe de o parte, se aflau în concurs aproape toate componentele lotului nostru care se pregătește pentru Campionatele Mondiale (cu excepția Alinei Goreac, oprită de medic), iar pe de altă parte, participarea străină a fost mai valoroasă decât în întrecerea masculină... La sfârșitul primei zile, după impuse, clasamentul se prezintă astfel: Elena Ceampelea 36.30, Svetlana Pozigun (URSS) 36.25, apoi Anca Grigoraș – constantă, dar prea reținută încă – la egalitate cu cea mai bună dintre sportivele de peste hotare prezente în Sala Floreasca, Raisa Bichiukina (URSS), ambele cu 36.20... Concursul masculin ne-a evidențiat, din nou, un Dan Grecu în bună dispoziție de concurs, lider autoritar al întrecerii. Chiar dacă nu s-a clasat pe primul loc la toate aparatele, campionul nostru manifestă o formă remarcabilă... O frumoasă luptă s-a dat la inele, aparat la care gimnastul român a avut o puternică concurență din partea reprezentantului Uniunii Sovietice, Nikolai Ganin. Am dori, de asemenea, să evidențiem comportarea meritorie a lui Mircea Gheorghiu la cal, la care a obținut cea mai mare notă (9.20)... Exercițiile liber alese ne-au oferit evoluții interesante, cu multe elemente de ridicată tehnicitate și dificultate, cu combinații plăcute... La capătul a mai bine de patru ore de concurs au fost desemnați învingătorii la individual compus: Raisa Bichiukina (URSS) și Dan Grecu (România). Dacă victoria campionului nostru era cu totul scontată și Dan Grecu s-a detașat de cei mai puternici adversari ai săi la aproape trei*

puncte, succesul gimnastei sovietice reprezintă, într-o mare măsură, o surpriză... Elena Ceampelea, care conducea după programul impus, a luptat foarte mult pentru a-și înscrie în palmares un succes prestigios... Mai ales la bârnă și sol ea s-a impus în fața adversarelor sale, însă la unele aparate a avut evidente neajunsuri... astfel că multipla noastră campioană a trebuit să accepte locul al doilea... Concursul masculin a avut în Dan Grecu o vedetă incontestabilă care a dominat autoritar întrecerea... Dintre cei 29 de gimnaști prezenți la această ediție, Dan Grecu s-a detașat net și despre acest fapt vorbesc elocvent diferențele de punctaj față de principalii săi adversari, cât și clasarea lui de patru ori pe locul întâi și de două ori pe locul secund în cele șase probe... Evoluând constant, fără căderi de la un aparat la altul și profitând de greșeli comise de gimnastul sovietic Nikolai Ganin, cel de al doilea gimnast român al anului 1973, Mircea Gheorghiu, a reușit în final un meritoriu loc II la individual compus. Mai ales la cal, sărituri și sol Gheorghiu a evoluat remarcabil...". Pe aparate, victoriile s-au împărțit. Gimnastele noastre au câștigat două probe, prin Anca Grigoraș (paralele) și Elena Ceampelea (bârnă), solul a revenit Raisei Biciukina (2. Elena Ceampelea, 3. Rodica Sabău, Anca Grigoraș), iar la sărituri pe primul loc a fost gimnasta maghiară Matulay Szusza (2. Rodica Sabău). Finalele pe aparate au fost dominate de Dan Grecu, care a câștigat aurul la inele, paralele, cal și bară, la sol fiind pe locul al doilea, învingătorul numindu-se Radu Branea. La sărituri a câștigat italianul Maurizio Milanetto.

- La Budapesta (20-21 aprilie), concurs internațional, la care au fost prezenți sportivi și sportive din 10 țări, cu Gheorghe Păunescu pe locul 6 la individual compus.

- La început de mai, în Capitala Poloniei, în cadrul meciurilor amicale dintre echipele masculine ale AZS Varșovia și IEF 215.25 – 214.40, la individual compus Lukas Ulma 56.25, Cristian Enoiu 54.90, Ion Albu 53.25.

- La Budapesta (18 – 19 mai), întâlnire de juniori Ungaria – România 261.360 – 261.250, individualul compus fiind câștigat de Sorin Cepoi, iar pe locul 3 s-a situat Kurt Szilier.

- Echipa masculină și Dan Grecu s-au clasat pe locurile secunde la primul turneu european desfășurat în localitatea vest-germană Wiesbaden (17-18 mai), cu participarea selecționatelor a șase țări: 1. R.F. Germania 165.70, 2. România 164.75, 3. Polonia 164.60, individual compus: 1. Walter Mossinger (RFG) 56.25, 2. Dan Grecu 55.70, Nikolai Kubika (Polonia) 55.25.

- Întâlnirea (15 – 16 iunie) dintre echipele feminine ale Olandei și României s-a încheiat cu dublul succes al gimnastelor noastre, pe echipe (368.70 – 362.25) și la individual compus, prin Marcela Păunescu.

- Un test util l-a constituit Balcaniada, desfășurată la Hvar (Iugoslavia, 17 – 19 septembrie). Echipa feminină a fost alcătuită din Alina Goreac, Elena Ceampelea, Aurelia Dobre, Rodica Sabău, Marcela Păunescu, Mariana Constantin, Paula Ivan, iar cea masculină din Dan Grecu, Nicolae Oprescu, Mihai Borș, Mircea Gheorghiu, Ștefan Gall, Constantin Petrescu, Liviu Mazilu. Delegația, condusă de Francisc Lövi, secretar adjunct al FRG, i-a cuprins și pe arbitrii Elena Leuștean, Atanasia Albu-Ionescu, Mircea Bădulescu și Gheorghe Condovici. Echipele României au recucerit supremația balcanică: feminin – 1. România 366.30, 2. Bulgaria 354.60, 3. Iugoslavia 344.70, 4. Grecia 145.50; masculin – 1. România 543.85, 2. Iugoslavia 534.50, 3. Bulgaria 524.80, 4. Grecia 202.05. Alina Goreac și Dan Grecu au obținut, într-o manieră entuziasmantă, titlurile absolute: masculin – 1. Dan Grecu 117.70,

2. Ștefan Gall 110.40, 5. Constantin Petrescu 107.15, 6. Mihai Borș 107.00, 9. Mircea Gheorghiu 105.05, 11. Nicolae Oprescu 104.25, feminin – 1. Alina Goreac 75.65, 2. Elena Ceampelea 74.40, 3. Aurelia Dobre 73.10, 4. Paula Ion 72.50. În finalele pe aparate: masculin – sol: 2. Dan Grecu, 3. Nicolae Oprescu, 4. Ștefan Gall, cal – 2. Dan Grecu, 3. Constantin Petrescu, 4. Ștefan Gall, inele: 1. Dan Grecu, 2. Nicolae Oprescu, 4. Ștefan Gall, sărituri – 1. Dan Grecu, 4. Constantin Petrescu și Nicolae Oprescu, paralele: 1. Dan Grecu, 5. Ștefan Gall, bară: 1. Ștefan Gall, 5. Constantin Petrescu, 6. Dan Grecu, feminin: sărituri – 1. Alina Goreac, 2. Elena Ceampelea, 3. Aurelia Dobre, paralele – 1. Alina Goreac, 2. Elena Ceampelea, bârnă – 1. Alina Goreac, 2. Aurelia Dobre, 3. Elena Ceampelea, 4. Marcela Păunescu, sol: 1. Elena Ceampelea, 2. Alina Goreac, 3. Aurelia Dobre

- Echipa de junioare câștigătoare a „Turneului Prietenia”, ediție care a avut loc la Phenian (RPD Coreeană), Teodora Ungureanu fiind învingătoare la sol, pe poziția secundă la bârnă și pe 4 la individual compus. De asemenea, Georgeta Gabor a încheiat pe locul 5 la individual compus și bârnă, iar M. Cojanu pe 3 la sol. La masculin, formația noastră a fost pe locul 6 și o singură finală la cal (Sorin Cepoi – locul 4).

- Tradiționalele „Naționale” ale junioarelor le-au adus titlul, la egalitate, Nadiei Comănești și Teodorei Ungureanu, care au dominat competiția maestrelor, desfășurată în Sala Sporturilor din Sf. Gheorghe. La băieți, Sorin Cepoi i-a învins pe Kurt Szilier și Ion Checicheș. La categoria I au câștigat sibianca Marilena Neacșu și bucureștenii Septimiu Nicolae și Petre Andrei. Campionii la categoria a II-a au fost Viorica Gheorghiu și Mircea Apolzan (după 2000 va deveni secretar general al federației, arbitru internațional și membru în structurile europene ale gimnasticii).

- Ultima competiție a anului, „Cupa Federației” a fost câștigată de Școala Sportivă Sibiu, iar la categoria maeștri, de Gabriela Trușcă și Sorin Cepoi.

➤ 1975

- Desfășurat concomitent cu Campionatele Internaționale ale României, Turneul Campioanelor de la Londra a prilejuit Nadiei Comănești să obțină o frumoasă victorie, în ziua de 12 aprilie 1975. Nadia a câștigat cu un total de 37.30, învinsele sale fiind Ludmila Savina (URSS) 37.10 și Avril Lenox (Anglia), cu 36.55. „Copilul minune” din România a obținut cea mai mare notă din concurs la sol (9.70) și a avut notații bune la celelalte trei aparate: sărituri, paralele, bârnă. Dar mai important de atât, Nadia a prezentat elemente originale: „Fetița a răspuns cu o degajare care a făcut impresie: «Astăzi am executat, pentru prima oară într-un concurs internațional, subsaltul de la paralele cu o întoarcere de 360 de grade». Károly a adăugat: «Este într-adevăr o premieră mondială»”. La masculin, Nicolae Oprescu s-a situat pe locul 6.

- La „Internaționalele” României, desfășurate în perioada 11-13 aprilie 1975, au participat Bulgaria, R.D.Germană, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria, Canada, Olanda, Italia, URSS, Elveția, R. F. Germania. A câștigat Alina Goreac (Dinamo București) 37.400, urmată de Georgeta Gabor 36.950, Nina Voronina (URSS) 36.300, Aurelia Dobre 35.700 și Marilena Neacșu 35.500. La masculin, Dan Grecu (55.950) s-a impus atât la individual compus (secondat de Mihai Borș 54.200 și Ion Checicheș 53.800). Alina Goreac s-a resimțit după prima zi și s-a retras din finalele pe aparate, ceea ce a permis o reasezare a valorilor, titlurile revenind Georgetei Gabor (paralele, bârnă și sol), Martei Keleman și

Gabrielei Figlar (Ungaria – sărituri), în timp ce în finalele masculine învingători au fost Ion Checicheș (sol, sărituri), Dan Grecu (cal, inele, paralele) și Pavel Janicek (Cehoslovacia – bară).

- Victorie la Montreal, la concursul preolimpic, în perioada 1-3 august, realizată de Nadia Comăneci, încă o dată în fața celei mai bune gimnaste sovietice a momentului, Nelli Kim. De data aceasta a evoluat alături de o altă tânără gimnastă Teodora Ungureanu. Nadia Comăneci a câștigat individualul compus și paralelele (19.500), medalia de argint la sărituri (18.925) și sol (19.475), iar la bârnă bronzul (18.775). Teodora Ungureanu a obținut o medalie de argint la bârnă (18.775) și două de bronz (individual compus – și la sol – 19.025), Nelli Kim fiind câștigătoarea de la sărituri, bârnă și sol. După prezentarea exercițiilor impuse, în clasamentul la individual compus, Nadia Comăneci a fost pe primul loc, cu 38.100, fiind talonată de Nelli Kim 37.900 și Teodora Ungureanu 37.550, situație care se menține în clasamentul general și după exercițiile libere, notele primite în partea a doua a concursului fiind un solid argument în privința valorii gimnastei noastre: sărituri – 9.500, paralele – 9.750, bârnă – 9.750, sol – 9.750. La rândul lor, Nelli Kim 9.550 / 9.550 / 9.700 / 9.60, iar Teodora Ungureanu 9.450 / 9.600 / 9.550, ceea ce a însemnat 1. Nadia Comăneci 76.850, 2. Nelli Kim 76.500, 3. Teodora Ungureanu 75.550. La întoarcerea în țară, Nadia Comăneci a declarat: *„Mă bucur că am reușit să reconfirm rezultatele de la «europene». A fost greu, am avut adversare extrem de puternice, dar am căutat să fac totul pentru a obține rezultate pe măsura așteptărilor. În finalele pe aparate m-am prezentat prea relaxată, fapt ce a dus la ușurarea revanșei obținute de Nellie Kim. În plus, mă bucur enorm și pentru rezultatele kolegei mele, Teodora Ungureanu. Prezența ei m-a stimulat foarte mult.”* La rândul ei, Teodora Ungureanu era fericită: *„Credeam că voi avea emoții la debutul meu într-un concurs de asemenea anvergură. Din fericire însă, m-am înșelat! În sala Forum mă simțeam ca acasă și am lucrat... în consecință. Puteam câștiga finala la bârnă, dar arbitrele mi-au dat o notă, după părerea mea, prea mică... Pentru Jocurile Olimpice visez cel puțin o medalie. De aur, firește!”*. Ziarul „Sportul” din 9 august 1975 reia și două superlative „câștigate” de Nadia în turneul preolimpic: *„A opta minune a lumii, un copil de 13 ani!”* (din „Montreal Matin”) și *„Nadia – „zâna sportului românesc”* (din cotidianul „The Gazette”).

- La începutul lunii octombrie (1 – 5) s-au desfășurat, la Pleven, Campionatele Balcanice. Încă o dată, Dan Grecu și echipa masculină au câștigat întrecerile, cărora le-au adăugat alte medalii în finalele pe aparate, aur la cal (Dan Grecu), inele (N. Oprescu), paralele (Dan Grecu), bară (Nicolae Oprescu). La feminin, câștigătoare ale titlurilor au fost Anca Grigoraș (urmată de Georgeta Gabor și Luminița Milea) și echipa României, iar pe aparate, Galina Ianeva (Bulgaria, sărituri), Georgeta Gabor (paralele și bârnă), Anca Grigoraș (sol). Medalii de argint: Anca Grigoraș – sărituri, Georgeta Gabor – sol, Luminița Milea – paralele, bârnă și sol. În prima zi au fost programate exercițiile impuse, atât la feminin cât și la masculin, întrecerile desfășurându-se sub semnul superiorității echipelor României, Anca Grigoraș fiind în frunte la toate cele patru aparate, în timp ce la masculin Dan Grecu (cal, paralele), Nicolae Oprescu (inele, paralele), Sorin Cepoi (bară) au obținut cele mai mari note. După prima zi de concurs: feminin – echipe: România 183.500, 2. Bulgaria 181.350, Iugoslavia 167.550; individual compus: Anca Grigoraș 37.500, Luminița Milea 36.800, Georgeta Gabor

36.600, Gabriela Trușcă 6.400; masculin – echipe: România 268.950, Bulgaria 262.200, Iugoslavia 236.850, Grecia 187.150; individual compus: Dan Grecu 55.200, Nicolae Oprescu 53.750, Ștefan Gall 53.050. Gimnastele noastre au fost cele mai bune și la libere. Deși a căzut la paralele, Anca Grigoraș a obținut un meritat succes, întrecând-o cu aproape jumătate de punct pe Georgeta Gabor, al cărei program liber s-a bucurat de unanime aprecieri. Revelația întrecerii a fost Luminița Milea, clasată în final pe locul 3. Drept urmare, individual compus: 1. Anca Grigoraș 74.800, 2. Georgeta Gabor 74.350, 3. Luminița Milea 73.700... 7. Gabriela Trușcă 72.750, 8. Iuliana Marcu 72.600... 10 – 11. Rodica Sabău 71.900; echipe: România 369.100, 2. Bulgaria 364.400, 3. Iugoslavia 338.700, 4. Grecia 124.250; aparate: sărituri – 2. Anca Grigoraș 18.625, paralele – 1. Georgeta Gabor 18.850, 2. Luminița Milea 18.800, bârnă – 1. Georgeta Gabor 18.700, 2. Luminița Milea 18.650, sol – Anca Grigoraș 19.075, 2. Luminița Milea și Georgeta Gabor 19.035. Lideri după exercițiile impuse, atât la individual cât și pe echipe, gimnaștii noștri și-au apărat cu succes pozițiile și în concursul la libere. Deși ușor accidentat la umăr, Dan Grecu a evoluat cu multă siguranță, cu precizie, încheind competiția cu un punctaj net superior adversarilor săi, având un total de 111.200, fiind urmat de Ștefan Gall 108.300... 5. Nicolae Oprescu 108.050, 6. Sorin Cepoi 106.600, cum, de asemenea, și echipa României a fost campioană, cu 542.100, pe locurile următoare: 2. Bulgaria 536.450, 3. Iugoslavia 501.200, 4. Grecia 392.050; aparate: sol – 3. Nicolae Oprescu 18.175, cal – 1. Dan Grecu 18.500, 2. Gheorghe Păunescu 18.125, inele – 1. Nicolae Oprescu 19.100, 2. Sorin Cepoi – 18.525, 3. Ștefan Gall – 18.275, sărituri – 3. Dan Grecu – 18.275, paralele – 1. Dan Grecu 18.525, 2. 18.350, 3. Ștefan Gall 18.150, bară – 1. Nicolae Oprescu 18.700... 3. Ștefan Gall 18.300.

- La Ankara a avut loc prima ediție a Campionatelor Balcanice pentru juniori, la masculin – Bulgaria 272.05, România 252.05, Iugoslavia 246.50, Turcia 217.80, iar la feminin – România 179.65, Bulgaria 177.50, Iugoslavia 173.90, Turcia 144.30.

- La concursul internațional de la Tokyo, Teodora Ungureanu s-a clasat pe primul loc la trei aparate: sărituri, paralele și sol și la individual compus, la egalitate cu Larisa Kornarova (URSS). Sportivei noastre i s-a acordat și „Cupa Federației de Gimnastică” a Japoniei. Georgeta Gabor s-a situat pe poziția secundă la sol.

- La întâlnirea bilaterală cu R.F.Germania, desfășurată în localitatea Illertisen (12 octombrie), echipa României a evoluat remarcabil atât la impuse cât, mai ales, la libere, înregistrând un succes net în fața sportivelor gazdă, cu 11 puncte avans. O excelentă impresie au lăsat Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu și Mariana Constantin. Alina Goreac, acuzând o durere la picior, nu a putut fi folosită, astfel că antrenorii Bela Karoly și Nicolae Covaci au utilizat următoarele sportive: Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Georgeta Gabor, Marilena Neacșu și Paula Ion. După ce exercițiile impuse aduseseră un avantaj de peste 3 puncte echipei române (187.150 – 183.700), programul liber a mărit diferența: 376.150 – 363.850, primele clasate la individual compus fiind Nadia Comăneci 77.150, Teodora Ungureanu 76.800, Mariana Constantin 75.150, Andrea Bieger 74.200, Jutta Oltersdorf 73.850, Georgeta Gabor 73.350.

- La Buzău, în Sala Școlii sportive, s-a desfășurat întâlnirea amicală dintre

echipele Lic. B. P. Hașdeu din localitate și Gwardia Varșovia. La individual compus a câștigat Kurt Szilier, iar pe echipe victoria a revenit oaspeților 263.200 – 261.100.

- Sorin Cepoi pe poziția secundă la „Memorialul Blume”.

- În „Empire Pool”, aceeași sală care a găzduit și Campionatele Europene, s-a desfășurat prima ediție a Cupei Mondiale, la care au luat parte Teodora Ungureanu, Anca Grigoraș și Dan Grecu. Întrecerea feminină a fost dominată de gimnastele sovietice, pe primul loc fiind Ludmila Turischeva (39.150), la rândul ei Teodora Ungureanu, care a ratat la paralele, cu 37.600, a terminat pe 6. Nikolai Andrianov (56.350) s-a impus în concursul masculin, iar Dan Grecu a încheiat pe locul 11, cu 53.900. În finalele pe aparate, Teodora Ungureanu s-a clasat pe poziția a doua la sol, la egalitate cu Elvira Saadi (URSS), pe 4 la sărituri și pe 6 la bârnă, Anca Grigoraș a fost pe locul 5 la paralele, iar Dan Grecu pe 3 la inele.

- În sala sporturilor din Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej s-a desfășurat întâlnirea dintre echipele feminine ale României (Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Gabriela Trușcă, Georgeta Gabor, Luminița Milea, Mariana Constantin) și Italiei, scor 383.300 – 373.950, iar la individual compus Nadia Comăneci 77.750, Teodora Ungureanu 77.250, Gabriela Trușcă 76.300, Georgeta Gabor 76.200, Luminița Milea 74.900.

- Sala Sporturilor din Constanța a găzduit triumfiularul România – Ungaria – RSFS Rusă, în competiție aflându-se Anca Grigoraș, Aurelia Dobre, Gabriela Trușcă, Cristina Itu, Marilena Neacșu, Mariana Constantin și Eva Paniti. În echipa României, alcătuită din multe gimnaste tinere (media de vârstă 15 ani) și-a făcut reîntrarea, după o mai lungă perioadă de inactivitate, cauzată de un accident, Anca Grigoraș, multiplă campioană. Ea a avut o evoluție remarcabilă, dominând întrecerea. Bine a concurat și Gabriela Tușcă, revenită și ea în echipa României după o absență îndelungată. Echipa României a câștigat cu un total de 184.450, urmată de RSFS Rusă 182.500 și Ungaria 181.550, individualul compus revenindu-i Ancăi Grigoraș 51.450, apoi Galina Kolpakova 51.050, Gabriela Trușcă și Mariana Ostankina 50.050. În finalele pe aparate, în care au evoluat cele mai bune două sportive din fiecare echipă, Anca Grigoraș a fost, din nou, în prim-plan, impunându-se la sărituri (18.700), paralele (18.70) și sol (19.000), la egalitate cu Cristina Itu, în timp ce bârna a revenit Gabrielei Trușcă (18.750).

- În sala din Municipiul Gh. Gheorghiu Dej (17 – 18 iunie) a avut loc întâlnirea feminină România – Canada, cu Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Iuliana Marcu, Luminița Milea, Gabriela Săbădiș și Nicoleta Ioan. „A fost un spectacol de înaltă ținută și măiestrie sportivă, dominată autoritar de campioana europeană absolută Nadia Comăneci, răsplătită cu note foarte mari pentru virtuozitatea etalată de ea la aparate”. Astfel, la sărituri, Nadia a primit 9.80, la bârnă 9.75, iar la sol 9.95. O foarte bună impresie a lăsat și Teodora Ungureanu, câștigătoare la paralele (împreună cu Muncsey Kelly), precum și Luminița Milea și Eva Paniti, ambele situate pe locuri fruntașe la sol, respectiv, bârnă. Victoria, atât la echipe cât și la individual a revenit fetelor noastre: România – Canada 181.00 – 170.30 și Nadia Comăneci 38.150, Teodora Ungureanu 37.300, Eva Paniti și Luminița Milea 34.050.

- La încheierea turneului pe care reprezentativele de gimnastică (tineret) ale Chinei l-au efectuat în țara noastră pentru antrenamente comune, în sala

Floreasca a avut loc o demonstrație la care au luat parte Nadia Comăneci, Anca Grigoraș, Gabriela Trușcă, Aurelia Dobre, Cristina Itu, Dan Grecu, Mihai Borș, Nicolae Oprescu, Radu Branea, Nicolae Oprescu, Liviu Mazilu, Ion Checicheș, Gheorghe Păunescu și Sorin Cepoi.

- A fost rândul României să fie gazda Turneului Prietenia, care a avut loc la Baia Mare. La feminin, antrenorii Gheorghe Gorgoi și Iosif Hidi (echipa 1), Florin Dobre și Alexandru Aldea (echipa a II-a) au avut la dispoziție un lot din care au făcut parte, printre altele, Mariana Constantin, Marilena Neacșu, Georgeta Gabor, Luminița Milea, Eva Paniti, Dana Crăciun, în timp ce tehnicienii formațiilor noastre masculine, Ștefan Hărgălaș, Vasile Coșariu și Gabriel Molea, au apelat la tineri de perspectivă, Kurt Szilier, Septimiu Nicola, Aurel Trif, Marian Dorel, Ferencz Enathy. La capătul a trei zile de întreceri, desfășurate în Sala Sporturilor din localitate (24 – 26 iulie), ce-a de a 8-a ediție, reprezentativele României nu au reușit să înregistreze un bilanț cu adevărat pozitiv, echipele noastre feminine, ocupând locul 2, respectiv 7, în timp ce Mariana Constantin și Georgeta Gabor, s-au aflat pe locul 2, respectiv 4 la individual compus, cu 60 de concurente la start. De asemenea, Maria Constantin (antrenori Elena Sima și Petre Miclăuș) a fost calificată în toate finalele pe aparate, fiind învingătoare la sol, pe poziția secundă la sărituri și pe 3 la paralele, dar pe 6 la bârnă, aparat la care Georgeta Gabor a obținut bronzul. În concursul masculin, cele două formații românești s-au clasat pe locurile 6 și 9, iar cel mai bine plasat a fost Kurt Szilier, pe locul 5, după patru tineri gimnaști sovietici. De asemenea, Cristian Leoampă, pe locul 3 la sărituri și 5 la sol, iar Kurt Szilier pe 4 la cal. Rezultate: feminin – individual compus: 1. Liuba Gorbik (URSS) 38.150, 2. Mariana Constantin 37.600... 4. Georgeta Gabor 37.300... 6. Eva Paniti 37.200; aparate: sărituri – 1. Karola Dombek (RDG) 19.200, 2. Mariana Constantin 18.800... 5. Eva Paniti 18.750; paralele – 1. Liuba Gorbik 19.200... 3. Mariana Constantin 18.650, 4. Eva Paniti 18.550; bârnă – Maria Filatova (URSS) 18.750, 2. Georgeta Gabor 18.750... 6. Mariana Constantin și Dana Crăciun 19.150; sol – 1. Mariana Constantin 19.450, 2. Georgeta Gabor 19.350... 5. Luminița Milea 19.150; echipe: 1. URSS 187.400, 2. România 1 185.550, 3. R.D. Germană 183.750...7. România 2 177.450; masculin – individual compus: 1. Feodor Kulaksizov (URSS) 56.250... 5. Kurt Szilier 54.250; aparate – sol: 1. J. Roche (Cuba) 18.700... 5. Cristian Leoampă 18.450; cal – 1. V. Markelov (URSS) 19.050... 4. Kurt Szilier 18.150; inele – V. Achsov (URSS); sărituri – S. Lashin (URSS) 18.800... 3. Cristian Leoampă 18.500; paralele – G. Krysin (URSS) 18.800; bară – G. Krysin 19.100; echipe – 1. URSS 277.350... 6. România 1 259.600... 9. România 2 249.550.

- Întâlnire bilaterală de junioare România – URSS, câștigătoare la individual compus sovietica Olga Koval (37.80), urmată de Marilena Neacșu (37.37.65), Carmen Leucean fiind pe 5 (36.85).

- Întâlnire între echipele masculine ale României (Dan Grecu, Sorin Cepoi, Radu Branea, Nicolae Oprescu, Ștefan Gall, Ion Checicheș) și Cehoslovaciei, desfășurată în Capitală, scorul 545.350 – 543.200, în favoarea gimnaștilor noștri, care s-au impus și la individual compus prin Dan Grecu 110.930.

- Prima ediție a Cupei Mondiale, organizată de FIG, la Londra (27-29 octombrie), învingători fiind celebri Nikolai Andrianov (56.35) și Ludmila Turischeva (39.15). Dan Grecu a terminat pe locul 11 (53.90), în timp ce

Teodora Ungureanu a încheiat pe 6 (37.80), iar Anca Grigoraș pe 9 (37.50). Finalele pe aparate au revenit în integralitate Ludmillei Turischeva, Teodora Ungureanu reușind un foarte bun rezultat la sol, fiind pe locul secund.

- Joi, 13 noiembrie, este dat publicității anunțul Federației Internaționale referitor la echipele calificate direct la Jocurile Olimpice 1976, acestea fiind primele 6 clasate la Campionatele Mondiale de la Varna, din 1975: URSS, R.D. Germană, Ungaria, România, Cehoslovacia, Japonia (feminin), Japonia, URSS, R.D. Germană, Ungaria, R.F. Germania, România (masculin).

- În localitatea Hradisti (Cehoslovacia, 22 noiembrie) a avut loc întâlnirea de junioare Cehoslovacia – România (Călina Hosu, Irina Murvai, Carmen Leucean, Costela Mureșan, Amalia Cîmpan) 185.700 – 183.000

- Sala Dinamo din București (21 – 23 noiembrie), a fost gazda celei de a XIII-a ediții a Dinamoviadei, echipele noastre fiind alcătuite din Dan Grecu, Nicolae Oprescu, Ștefan Gall, Gheorghe Păunescu, Radu Branea, Kurt Szilier, Constantin Petrescu, respectiv Gabriela Trușcă, Aurelia Dobre, Georgeta Gabor, Luminița Milea, Mioara Stanciu, Magda Logofătu și Aura Tudor. Individualul compus masculin a revenit lui Dan Grecu la mare luptă cu Imre Molnar (Ujpesti Dozsa) și Paata Samugia (Dinamo, URSS), victoria gimnastului nostru conturându-se abia la ultimele schimburi, la ultimul (inele) campionul român primind și cea mai mare notă din concurs (9.600). Așadar, Dan Grecu 58.050, Paata Samugia 55.790, Imre Molnar 55.250, Boris Kinov 55.050, Ștefan Gall 54.750, Gheorghe Păunescu 54.300. Succes, totodată, și la echipe pentru Dinamo (România) 276.000, urmată de Dinamo (URSS) 270.550, Dynamo (RDG) și Ujpesti Dozsa 264.600. Fetele au avut, la rândul lor, evoluții remarcabile, mai ales trio-ul Gabriela Trușcă, Georgeta Gabor, Luminița Milea, succesele fiind consemnate atât la echipe – Dinamo 186.700, Dynamo (RDG) 183.050, Dinamo (URSS) 183.000, Gwardia Varșovia 179.60 -, cât și la individual compus, prin Georgeta Gabor (38.100), urmată de Gabriela Trușcă 38.050, Luminița Milea 37.550. În finalele pe aparate, Georgeta Gabor (două locuri întâi – sărituri 19.000, sol – 19.200) și Gabriela Trușcă (învingătoare la paralele – 19.200) au încântat prin exercițiile lor, cum Dan Grecu s-a impus într-o manieră impresionantă la inele (19.150) și paralele (19.050), iar Kurt Szilier (18 ani), învingător la sol (18.850), a fost foarte aproape de succes și la bară, dar a avut o ezitare la finalul exercițiului, ceea ce a echivalat cu locul secund (18.750).

- La Leipzig (13 – 14 decembrie), întâlnire masculină de juniori R.D. Germană – România (Dorel Marin, Septimiu Nicola, Aurelian Georgescu, Valentin Grecu, Cristian Leoampă, Kurt Szilier) 272.150 – 266.800.

- Anul 1975 este marcat în mod strălucitor de apariția și lansarea Nadiei Comăneci la Campionatele Europene de la Skien. În 9 noiembrie, Agenția Internațională United Press International o desemnează pe Nadia Comăneci, campioană absolută a Europei, ca fiind cea mai bună sportivă a lumii, ea devansându-le pe Kornelia Ender, Faina Melnik, Annemarie Proell și Chris Evert, în timp ce în România, Nadia Comăneci era clasată pe primul loc înaintea lui Ilie Năstase și a Ecaterinei Sthal. Antrenorul Béla Károly a încercat să explice acest succes al Nadiei astfel: „*Mi-am spus că nu poate fi doar rodul unui curent de simpatie față de această fetiță minunată care a strălucit atât de frumos la Skien. Ziariștii care au votat-o pe Nadia au trecut, în fond, un examen de competență. Ei și-au dat seama că Nadia n-a apărut la Skien. Ei și-au amintit, poate, că la 10 ani, Nadia a produs o mare impresie la Sofia, în Cupa Speranțelor Olimpice, și că, în 1973, la Gera, și-a întregit palmaresul cu*

trei medalii de aur. Iar la Internaționalele României cucerea cinci locuri întâi din tot atâtea posibil. Cu alte cuvinte, Nadia n-a apărut pe neașteptate, din «spuma mării», ci pe niște trepte bine fixate, care au fost mai puțin cunoscute numai și numai pentru faptul că fata a împlinit 14 ani, la 12 noiembrie 1975...”.

➤ 1976

- Anul a început pentru Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Anca Grigoraș, Alina Goreac, Georgeta Gabor, Mariana Constantin, Marilena Neacșu, cu un lung turneu în Canada și S.U.A. Ele au avut un program foarte încărcat: meci cu echipa Canadei, demonstrații, meci cu echipa S.U.A., revenirea în Europa, meci cu echipa Germaniei. Lotul masculin care s-a deplasat în turneul din Canada și SUA a fost alcătuit din Dan Grecu, Mihai Borș, Nicolae Oprescu, Ștefan Gall, Sorin Cepoi, Liviu Mazilu și Ion Checicheș. La masculin, SUA – România 568.750 – 564.600, cu Dan Grecu (115.25), învingător la individual compus, apoi 5. Sorin Cepoi 112.500, 8. Nicolae Oprescu 110.950, 9. Mihai Borș 110.800, 10. Ioan Checicheș 110.400, 11. Ștefan Gal 110.350. La feminin SUA – România 379.200 – 381.500, Nadia Comăneci (78.250) și Teodora Ungureanu (75.500) pe primele două poziții, 5. Alina Goreac 75.500, 9. Anca Grigoraș 74.800, 10. Georgeta Gabor 74.650, 12. Marilena Neacșu 73.450.

- În localitatea vest-germană Russelsheim (6-7 martie) s-a desfășurat întâlnirea dintre echipele feminine ale R.F. Germania și României 389.450 – 382.200, Nadia Comăneci (79.550) – de patru ori nota 10 – , Teodora Ungureanu (78.600), Anca Grigoraș (77.550), Alina Goreac (77.050), Georgeta Gabor (76.65) fiind cele mai bune.

- La Sofia (6-7 martie), Sala Rakovski a găzduit întâlnirea dintre Bulgaria și România, contând pentru gazde ca meci de calificare pentru J.O., încheiat cu dublu succes al gimnastelor noastre, cele mai bune fiind Lumînța Milea și Paula Ioan.

- La București, la început de martie, România (feminin) – Anglia 383.200 – 367.550.

- În Sala Floreasca din Capitală s-au desfășurat (12 – 13 martie) întâlnirile bilaterale România – Olanda (feminin) 390.20 – 380.55 și România – Italia (masculin) 570.30 – 566.65. „Nadia Comăneci a fost din nou irezistibilă... Multipla noastră campioană a realizat performanța rară de a fi obținut de cinci ori nota 10 în acest concurs și în final un punctaj de 79.80 la individual compus, unic în analelele gimnasticii mondiale”. A fost urmată de Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor și Anca Grigoraș. La rândul său, Dan Grecu i-a învins pe Maurizio Milanetto, Ștefan Gall, Nicolae Oprescu, Ion Checicheș, Sorin Cepoi.

- Pentru prima ediție a Cupei Americii, una dintre primele competiții majore a sezonului, cei doi gimnaști care au reprezentat România în concursul organizat la Madison Square Garden din New York (27-28 martie) au fost Nadia Comăneci și Dan Grecu. Ei se pregăteau, pe atunci, pentru Jocurile Olimpice de la Montreal. Nadia se bucura deja de statutul de „gimnasta numărul 1 din lume”, lucru pe care l-a demonstrat și în competiția de la New York. A câștigat concursul și a trimis un semnal organizatorilor Olimpiadei, primind prima notă de 10 pentru exercițiul său de la sol. Sistemul de notare nu a fost, nici aici, capabil să afișeze nota 10.0... Nici băieții nu s-au lăsat mai prejos, competiția masculină fiind la fel de interesantă. Au participat gimnaști precum Vladimir Markelov sau Bart Conner, care se aflau însă doar

la început de carieră, și Dan Grecu, campion european și mondial en-titre la inele. Ca și Nadia, și el se pregătea pentru Montreal unde urma să câștige medalia de bronz la inele (concurând accidentat la brațul drept). Dan Grecu a încheiat competiția pe locul al doilea, pierzând medalia de aur în favoarea lui Bart Conner în ultima rotație a zilei, la bară. El ar fi avut nevoie de 9.4 pentru a câștiga, dar a primit 9.3 pentru exercițiul său și a terminat la egalitate cu Vladimir Markelov. Pentru exercițiul său la inele, Dan Grecu a primit atunci un 9,85. Iată cum își amintea Bart, acum soțul Nadiei, prima lor întâlnire pentru People Magazine. Ei aveau 18, respectiv 14 ani pe atunci. „Am câștigat amândoi și, după concurs, am ridicat împreună două cupe mari de argint. Un fotograf mi-a spus: «De ce nu te înclini și îi dai un mic sărut?». Am făcut-o și a doua zi a apărut în presă...”. Nadia Comăneci le-a învins pe Katie Howard 38.15 și Elena Davidova 36.85, obținând cel mai mare punctaj din carieră: 39.700. Cele două zile de concurs i-au adus Nadiei Comăneci primul 10.00 la sărituri și primul 10.00 la sol într-o întrecere internațională oficială (celelalte note de 10 au fost obținute în „meciuri” sau „întâlniri bilaterale”). La masculin, câștigătorul primei ediții a Cupei Americii a fost Bart Conner 56.45, secondat de Dan Grecu și Vladimir Markelov, ambii la egalitate (56.35).

- În sala Dinamo (27 martie), întâlnire masculină România (Nicolae Oprescu, Constantin Petrescu, Liviu Mazilu, Gheorghe Păunescu, Ion Checicheș, Kurt Szilier) – Spania 555.550 – 546.600, podiumul la individual compus fiind 1. Nicolae Oprescu 111.500, 2. Ion Checicheș și Gheorghe Păunescu 111.150.

- La Budapesta (27 martie), în cadrul Campionatelor Internaționale ale Ungariei, Radu Branea a ocupat locul 2 la sărituri.

- La Rouen (4 aprilie), Franța – România (masculin, feminin). La masculin, scorul general al meciului a fost 558.35 – 558.80, iar la feminin formația noastră a reușit o victorie la o diferență de 8 puncte: 369.35 – 378.55, deși Nadia Comăneci nu a făcut parte din echipă. La individual compus Dan Grecu (113.05) – locul 1, în timp ce Teodora Ungureanu (77.60), Georgeta Gabor (76.65), Anca Grigoraș (75.70) au fost pe podiumul feminin.

- La Londra (10 aprilie), Teodora Ungureanu s-a impus în Trofeul Campionilor, obținând cele mai ridicate note la sol (9.90), sărituri (9.50), fiind pe locul secund la paralele (9.65) și bârnă (9.50), în final cu un total de 38.55, urmată fiind de Avril Lennox și Ludmila Gorbik 37.75. La masculin a câștigat P. Korman (SUA), iar Sorin Cepoi s-a clasat pe locul 5.

- Dublă întâlnire, la București (10-11 aprilie), între echipele României (Anca Grigoraș, Georgeta Gabor, Rodica Sabău, Marilena Neacșu, Paula Ioan, Cristina Itu și Ștefan Gall, Mihai Borș, Liviu Mazilu, Ion Checicheș, Gheorghe Păunescu, Radu Branea) și R.P. D Coreene, ambele încheiate cu succesul formațiilor noastre: 289.25 – 385.40 (feminin) și 570.45 – 569.30 (masculin), la individual compus pe primul loc fiind Anca Grigoraș (78.85) și Georgeta Gabor (78.35) pe primele două locuri, iar Ștefan Gall și Kim Son Gim, la egalitate (115.75), în fruntea ierarhiei masculine. Mihai Borș (115.35) – locul 3.

- Marea Britanie – România (feminin): 367.55 – 383.20, în ordine, în fruntea ierarhiei la individual compus, 1. Nadia Comăneci (78.25), 2. Teodora Ungureanu (77.50), 3. Anca Grigoraș (75.65) și Alina Goreac (75.65).

- „Internaționalele” României au avut loc în 16 – 18 aprilie, la Bacău. La a XIX-a ediție, în concurs au fost R.F. Germania, Canada, Belgia, Ungaria,

Bulgaria, URSS, Polonia. Competiția feminină a fost câștigată de Anca Grigoraș (77.200), care a obținut locul în echipa pentru Montreal, urmată de Marilena Neacșu (76.400) și Paula Ioan (76.000). Tot Anca Grigoraș s-a impus la sărituri și bârnă (lipsind de puțin și câștigarea titlului la paralele, însă ruperea unei palmiere a costat-o aurul la acest aparat), iar Marinela Neacșu a triumfat la paralele și la sol. În competiția băieților, Dan Grecu a dominat autoritar (112.100), trecându-și în palmares cea de a 5-a victorie consecutivă la Internaționalele României, urmat de Sorin Cepoi 110.15, Nicolae Oprescu 110.000, Mihai Borș 109.600, Liviu Mazilu și Ștefan Gall 109.350. De asemenea, Dan Grecu s-a impus în trei finale pe aparate (inele, paralele și bară), Kurt Szilier la sol, Gheorghe Păunescu la cal și Radu Branea la sărituri.

- Olanda – România (feminin) 380.20 – 390.55, cele mai bune Nadia Comăneci (79.80), Teodora Ungureanu (78.95), Georgeta Gabor (77.60), Anca Grigoraș (77.45).

- La Fisterwalde, R.D. Germană – România, Mihai Borș – locul 4, Sorin Cepoi – locul 5, Nicolae Oprescu – locul 6.

- La 16 august, la Paris, Nadiei Comăneci i se decernează Marele Premiu al Academiei Sporturilor din Franța.

- Turneul Prietenia s-a mutat la Gyor (Ungaria), echipa de junioare fiind pe locul 7, iar cea de juniori pe 9. O singură calificare în finalele pe aparate, cu Constantin Gheorghiu pe locul 3 la sol.

- Turneu canadian (2-10 noiembrie) al Teodorei Ungureanu care a câștigat concursul internațional de la Toronto și Edmonton.

- Turneu în China (1 – 11 noiembrie) al echipei feminine de junioare – Rodica Răulea, Gertrude Eberle, Daniela Brândescu, Angela Bratu, Adriana Vlad, Luminița Milea – și a celei masculine de tineret – Gheorghe Neagu, Gabriel Popescu, Pavel Szabo, Romulus Bucuroiu, Cristian Enoiu, Dorel Mihai Marin, Valer Florea.

- A opta ediție a Balcaniadei s-a desfășurat la Salonic (Grecia), în perioada 5 – 7 noiembrie, cu participarea echipelor României, Bulgariei, Iugoslaviei și Greciei și dominată de reprezentantele României (Nadia Comăneci, Mariana Constantin, Anca Grigoraș, Marilena Neacșu, Gabriela Gheorghiu, Gabriela Trușcă și Ion Checicheș, Nicolae Oprescu, Mihai Borș, Aurelian Georgescu, Liviu Mazilu, Radu Branea). La individual compus, pe primele 4 locuri, în ordine, Nadia Comăneci 38.90, Mariana Constantin 38.55, Anca Grigoraș 38.05, Marilena Neacșu 37.85, iar 6. Gabi Gheorghiu 37.55 și 7. Gabriela Trușcă 37.00. Nadia Comăneci a cucerit toate cele patru medalii de aur în finalele pe aparate, fiindu-i decernată „Medalia de aur a orașului Atena”, iar „L'Equipe” i-a acordat trofeul „Per ludos Fraternitas” („Prin jocuri la Fraternitate”). Individualul compus masculin i-a revenit bulgarului S. Delchev (56.30), urmat de gimnaștii noștri Ion Checicheș (55.60), Nicolae Oprescu (54.95), Mihai Borș (54.05), în timp ce la cal – 3. Mihai Borș, inele – 1. Nicolae Oprescu, 2. Ion Checicheș, sărituri – 1. Ion Checicheș, 3. Aurelian Georgescu, paralele – 2. Nicolae Oprescu, 3. Ion Checicheș, bară – Nicolae Oprescu, Ion Checicheș. Întrecerea pe echipe a fost dominată de reprezentativele noastre, astfel că, la feminin, a fost România 191.15, Bulgaria 183.75, Iugoslavia 178.45, Grecia 109.35, iar la masculin, România 271.90, Bulgaria 270.10, Iugoslavia 261.00, Grecia 207.30.

- În 11 noiembrie, la fel ca în anul precedent, Agenția United Press Internațional (UPI) a anunțat clasamentul celor mai buni sportivi din lume. Pe

primul loc, gimnasta Nadia Comăneci, cu 343 de puncte. A urmat înotătoarea germană Kornelia Ender, care a obținut patru medalii de aur la Olimpiada de la Montreal, cu 305 puncte. Pe locul trei marea campioană germană la schi alpin, Rosi Mittermaier, cu 208. Numeroase alte agenții și publicații din lume au considerat o pe Nadia Comăneci drept cea mai bună sportivă a lumii: International Sport Korrespondenz (SID), France Press, Associated Press, TASS. În România, Nadia Comăneci este pe locul 1, urmată de Vasile Dîba și Teodora Ungureanu.

- Prima participare la „Cupa Chunichi”, la Nagoya (13 – 14 noiembrie). Tripla campioană olimpică, Nadia Comăneci, nu s-a dezmințit nici de data aceasta, oferind două execuții de nota 10 (paralele și sol), una de 9.95 (sărituri) și una de 9.80 (bârănă). Preluând un comentariu din „Tokyo Kuniki Sports”, ziarul „Sportul” consemna: *„Nadia Comăneci a fascinat publicul prin măiestria ei perfectă. Fața și degetele acestei mari gimnaste exprimă frumusețe, iar frumusețea mișcărilor Nadiei este relevantă de ritmul nemaîntâlnit în care ea execută combinații dintre cele mai dificile”*. În același ziar, soții Kasamatsu, renumiți gimnaști, declară despre tripla campioană olimpică de la Montreal: *„Nadia Comăneci este o gimnastă cu o tehnică desăvârșită, compoziția exercițiilor ei fiind excelentă, iar finalurile executate cu o virtuozitate de neegalat. Nota 10 este un lucru foarte firesc pentru ea, deoarece și execuțiile ei sunt pur și simplu perfecte”*. Teodora Ungureanu a concurat și ea foarte bine (9.65 – 9.75 – 9.75 – 9.90), clasându-se pe locul secund. O frumoasă evoluție, Mariana Constantin, clasată pe locul al treilea la egalitate cu Elena Davidova.

- La Hamburg, Alsterdorfer, Russelsheim (17 – 22 noiembrie), cu prilejul Zilelor presei sportive, Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Marilena Neacșu și Gabi Gheorghiu au oferit foarte reușite demonstrații.

- La Antibes și Chemalier (22-23 noiembrie), echipa feminină – Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Marilena Neacșu – a făcut o reușită demonstrație.

- La Brno (20 – 21 noiembrie), Cehoslovacia – România (masculin) 271.60 – 274.350, Sorin Cepoi (cal) și Nicolae Oprescu (paralele) – pe primul loc, iar Radu Branea pe poziția secundă la individual compus.

- La Potsdam (20-21 noiembrie), meci inter-țări între echipele de juniori ale R.D. Germane și României. Pe echipe au câștigat gazdele (268.95 – 264.15), iar la individual Aurel Georgescu (53.90).

- La Bacău (20 – 21 noiembrie) s-a desfășurat dubla întâlnire dintre echipele de junioare (feminin) și tineret (masculin) ale României și URSS. Atât pe echipe, cât și la individual victoriile au revenit gimnaștilor români: junioare 185.30 – 183.90, respectiv 269.90 – 269.50, Dana Crăciun și Kurt Szilier impunându-se la individual compus.

- Baia Mare (27 noiembrie) a fost gazda întâlnirii dintre reprezentativele de junioare ale României și Cehoslovaciei: 187.70 – 186.95, cu Iudita Marcu pe locul întâi la individual compus.

- Ultima competiție a anului a fost „Cupa României”, organizată la Cluj Napoca (8 – 11 decembrie), învingătoare fiind Dinamo București.

- În zilele de 14 și 15 decembrie, Nadia Comăneci a fost invitată în studiourile BBC, prilej cu care i-a fost înmănat un Trofeu reprezentând o cameră de televiziune pe un postament și a fost prezentat un amplu Album, bogat ilustrat, de 50 de pagini, intitulat „The Comăneci Story”, care a fost lansat chiar în emisiunea televizată, realizată cu sprijinul lui Frank Taylor, președintele Asociației Internaționale a Presei Sportive.

- Profesorul Nicolae Vieru este ales vicepreședinte al Comitetului Executiv, iar Maria Simionescu este vicepreședinte al Comitetului Tehnic feminin, importante organisme FIG.

➤ 1977

- Un alt moment foarte important pe drumul parcurs de gimnastica noastră, similar cu cel al înființării Liceului de la Onești, îl constituie apariția Colegiului Național Sportiv "Cetate" din Deva, „primul colegiu sportiv din România care poate fi numit, pe drept cuvânt, o adevărată pepinieră a gimnasticii și atletismului de răsunset național și mondial. Colegiul are în structura sa Clubul Sportiv Școlar "Cetate Deva", dar și Centrul Internațional de Gimnastică...”.

*

Să ne oprim, pe scurt, și asupra acestui moment.

La 2 august 2012, pe site-ul „orașuldeva.ro” citim:

„Clădirea care găzduiește astăzi școala, cunoaște o istorie îndelungată. Astfel prima atestare documentară datează din 1785. La sfârșitul secolului al XIX-lea devine cazarmă militară, iar după Marea Unire din 1918, în perioada 1923-1940, clădirea este destinată Școlii de Arte și Meserii. În perioada 1940-1951 își are sediul Școala Tehnică Profesională de Băieți care, între anii 1951-1955, devine Școala Tehnică de Construcții Civile și Industriale. Funcționează ca Școala Profesională de Ucenici Constructori între 1955-1962. Își schimbă numele în funcție de comanda politică a vremii în Școala Profesională de Construcții – Școala de Maiștri, între 1962-1978.

Cu începere de la 1 septembrie 1978 devine Școala Generală nr.7, care a ajuns cunoscută lumii întregi datorită triumfului gimnastelor care se pregăteau aici. Tot atunci, printr-o întâmplare fericită, Federația Română de Gimnastică, hotărăște să aducă la Deva Lotul Național de gimnastică artistică al României. O altă etapă o reprezintă perioada cuprinsă între 1991-1993 când școala este cunoscută sub denumirea de Liceul cu Program de Educație Fizică și Sport (cu secții de gimnastică și atletism).

Anul 1993 marchează o altă etapă, școala fiind denumită Grupul Școlar cu Program Sportiv, pentru ca, începând cu anul școlar 2003-2004, să primească, prin ordinul Ministrului Educației, Cercetării și Tineretului nr. 5188, din data de 07.10.2003, denumirea de Colegiul Național Sportiv "Cetate" Deva.

...Din 1997 unitatea școlară găzduiește centrul de pregătire permanentă a Lotului Național de gimnastică, în școală își desfășoară activitatea Lotul Național de gimnastică feminină al României și Lotul de juniori, iar numele antrenorilor și elevelor acestuia a făcut demult înconjurul lumii. Nume de răsunset ca: Nadia Comăneci, Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Maria Olaru, Neculița Maria, Oana Petrovschi, Oana Ban sunt asociate cu numele Clubului Sportiv Cetate Deva. Și lista poate fi continuată, căci tot la acest club s-au pregătit și renumitele gimnaste: Aurelia Dobre, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Marilena Neacșu, Cristina Grigoraș, Melita Ruhn, Mirela Barbălată, Camelia Voinea, Cristina Itu, Gabriela Gheorghiu, Mihaela Stănuleț, surorile Renciu, Rodica Dunca, Marilena Vlădărău, Celestina Popa, Gabriela Potorac, Simona Amânar (de doua ori campioană olimpică – Atlanta și Sydney), Cristina Bontaș, Andreea Răducan (campioană olimpică la Sydney), Andreea Isărescu (campioană olimpică la Sydney), Claudia Presecan (campioană olimpică la Sydney), Loredana Boboc (campioană olimpică la Sydney), Andreea Cacovean, Claudia Rusan, Nadia Hașegan.

Rezultatele menționate sunt datorate eforturilor susținute ale gimnastelor,

eforturi conjugate cu dăruirea și măiestria profesională a antrenorilor care le-au îndrumat pașii spre zări glorioase. Îi amintim aici pe deschizătorii școlii de gimnastică de la Deva, Bella și Marta Karoly, alături de directorul Mihai Bănulescu, dar și pe președintele Federației Române de Gimnastică, Nicolae Vieru, cu deplinul concurs al Inspectoratului Școlar Județean și a celorlalte autorități locale. Au urmat apoi la conducerea Lotului Național de gimnastică artistică Adrian Goreac și Maria Cosma.

De o înaltă apreciere se bucură antrenorii emeriți Octavian Bellu și Maria Bitang – cei care au antrenat lotul format din Stroescu Silvia, Ban Oana, Leonida Florica, Eremia Alexandra, Roșu Monica, Ponor Cătălina, Dragnea Eleonora, Bucurean Corina, Munteanu Andreea, Sofronie Dana, Stancu Lorena.

Tot aici trebuie să cităm profesorii, antrenorii care și-au dat și își dau măsura valorii lor pentru acest minunat sport – gimnastica artistică: Ana Ghenadie, Ion Bulacu, Adrian Stan, Gheorghe Orban, Olimpia Tofan, Ulpia Barbu, Mirela Dicu, Sorin Tolteanu, Vaier Puia, Corina Dorean și mai tinerii Ramona Micu, Florin Cotuțiu, Adela Popa, Liliana Cosma. Se cuvine cu pioșenie să rememorăm numele unor antrenori care, deși ajunși în lumea umbrelor, trăiesc prin rezultatele obținute de gimnastele pe care le-au antrenat. Amintim aici pe Sebu Petre și Ghenadie Ferdinand, precum și numele fostului director Miron Mircea.

Aceasta uzină vie de modele în devenire pentru înalta performanță n-ar fi putut și nu poate funcționa dacă n-ar exista un corp profesoral deosebit – învățători, profesori, pedagogi, supraveghetori, dar și personalul didactic auxiliar, precum și personalul muncitor care pune suflul în tot ceea ce face. Amintim aici pe Adriana Blendea, Nistor Anghel, Ion Bădoi, Vasile Vlasie, Adrian Liga, Florica Bacăzu, Elena Toma, Maria Crișan, Emilia Lac, Otilia Lazăr, Silvia Jena, Lucia Anderco, Marioara Bălan, Virginia Șindea, Zina Frenț, Adela Nicola, Szekely Maria și mai tinerele Daciana Muntean, Anca Crișan...”.

Rândurilor de mai sus, să le adăugăm și pe cele scrise de Laura Oana, sub titlul „Prin istoria și emoția capitalei gimnasticii”, în săptămânalul „Replica” din Hunedoara, nr. 455, din 25-31 august 2011:

„Adăpostită la poalele Dealului Cetății Deva, s-a înălțat sala care avea să trimită către podiumurile lumii atâtea generații de campioane. În ultimele trei decenii au plecat de aici să cucerească aurul, argintul sau bronzul cele mai mari gimnaste ale lumii, omagiate prin construirea unui ansamblu dedicat gimnasticii, chiar în apropierea centrului olimpic de pregătire, în piața Cetății... Strălucirea de aur a Devei pe harta lumii se datorează Clubului Sportiv Școlar Cetate Deva, unitate înființată în 1978, care a urcat pe podiumurile sportive unele dintre cele mai mari nume din gimnastica feminină: Nadia Comăneci, Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Daniela Silivaș, Lavinia Milosovici, Gina Gogean, Maria Olaru, Simona Amânar ori Andreea Răducan. Devenii își amintesc că, în anul 1977, la inaugurarea Sălii Sporturilor din Deva, a participat și lotul olimpic feminin de gimnastică al României, proaspăt întors de la Olimpiada de la Montreal. Acela ar fi fost momentul în care antrenorii de atunci ai lotului – Marta și Bella Karolyi – au decis să înființeze la Deva un Centru Național de antrenament pentru pregătirea lotului olimpic al României. Proiectul a devenit realitate și a fost inaugurat oficial în 1979, ca sală de sport olimpică dedicată antrenamentelor lotului feminin. Puțini știu însă că brandul de capitală al Devei se datorează unei tragedii, lucru dezvăluit acum câțiva ani de fostul președinte al Federației Române de Gimnastică, Nicolae Vieru, într-un cotidian central: «Martha era antrenoare de gimnastică la Școala Sportivă din Petroșani. La campionatul de copii, echipa pregătită de ea venise pe locul trei. Pentru că le murise

o fiică, au vrut să plece din Petroșani, să lase în urmă această tragedie. Au solicitat federației un post în alt oraș. Au beneficiat de o conjunctură favorabilă. La federație, secretar general adjunct era Lovy Francisc. Acesta avea o anumită afinitate pentru Bela, așa că l-a propus pentru Centrul de la Onești. Inițial, Bela a fost încadrat la școala sportivă – secția handbal, iar Martha lucra, alături de Maria Simionescu, la centrul olimpic de gimnastică. (...) La propunerea mea, în 1969, s-a creat centrul olimpic de la Onești”. După șapte ani, Bela Karoly mută centrul gimnasticii românești la Deva. Chiar dacă, inițial, Nadia a refuzat să-și urmeze antrenorii la Deva și și-a întrerupt activitatea pentru câteva luni în 1977, cea mai mare campioană a lumii se transferă la Deva în 1978 și a stat într-o locuință pe strada Barbu Ștefănescu Delavrancea, la numărul 2A, în timp ce soții Karolyi ocupau o vilă chiar lângă liceul sportiv, unde locuiesc până în 1980, când se stabilesc în Statele Unite... Centrul de la Deva a fost creat în 1977, iar Bela Karolyi a lucrat cu gimnastele mai întâi la Liceul de Chimie, pentru că sala a fost dată în funcțiune de-abia anul următor. Pe 1 aprilie 1981, Karolyi a rămas în America, iar în mai l-am instalat la Deva pe Octavian Bellu». *De atunci, Octavian Bellu a lucrat la Deva ca antrenor la lotul olimpic feminin de gimnastică, dar în 1990 devine antrenorul coordonator al lotului alături de Mariana Bitang...*”

Chiar dacă, mai apoi, lotul senioarelor s-a mutat la Complexul Olimpic de la Izvorani, Centrul de la Deva – în decembrie 2007, după luni întregi de lucrări a fost gata și modernizarea sălii, care avea o noua pardoseală sintetică, inclusiv un nou suport din lemn de brad pentru so, fiind înlocuită integral și instalația de încălzire, iar interiorul centrului zugrăvit a rămas același pilon al gimnasticii feminine, cu un rol major în dezvoltarea acestui sport.

*

- Cupa Americii, ediția a III-a, cu Sorin Cepoi pe locul 6, cu 55.500, învingător fiind americanul Kurt Thomas (57.950), și Gabi Gheorghiu pe 8 (36.650) și Natalia Tereschenko (URSS) pe prima poziție (38.350).

- La Moscova (5-6 aprilie), Gabi Gheorghiu – locul 5 la individual compus, 3 la bârnă și 4 la sol, iar Aurelian Georgescu – locul 4 la sol.

- Concurs în Franța, la Orleans, în 15 aprilie, cu primele trei locuri la individual compus: Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu și Gabi Gheorghiu.

- În concursul de la Riga (7-8 aprilie), Kur Szilier pe 2 la sărituri, iar Gabi Gheorghiu pe 4 la sol.

- La Empire Pool din Londra (16 aprilie) a avut loc nouă ediție a „Turneului Campioanelor”, Teodora Ungureanu reușind să-și adjudece pentru a doua oară consecutiv marele Trofeu, având un total de 38.65, pe locurile următoare fiind Marta Egervary (Ungaria) 38.15 și R. Heubner (SUA) 37.35. Nadia Comăneci a fost invitata de onoare, ea fiind distinsă cu un Premiu special. Competiția masculină a fost câștigată de sovieticul Serghei Hijniakov 57.25, în timp ce Dan Grecu s-a situat pe locul 7, cu 54.0.

- În Sala Sporurilor din Cluj (18 aprilie) a avut loc întâlnirea feminină România – Canada 193.15 – 185.20, la individual compus Nadia Comăneci 39.25, Teodora Ungureanu 39.15 și Gabi Gheorghiu 38.20.

- La Cluj-Napoca (22 – 24 aprilie) s-a desfășurat ediția cu numărul 20 a Campionatelor Internaționale, cu participarea gimnaștilor și gimnastelor din Italia, Polonia, Canada, Iugoslavia, R. D. Germană, Ungaria, Belgia R.

F. Germania, URSS, SUA, în program figurând numai exercițiile libere. În concursul feminin, *„cele șapte gimnaste, în frunte cu tripla campioană olimpică Nadia Comăneci și cu la fel de apreciată Teodora Ungureanu, au ridicat substanțial nivelul întrecerilor. De altfel, în absența unor parteneri de aceeași talie, de peste hotare, gimnastele noastre s-au întrecut între ele”*, astfel că primele 8 locuri au revenit gimnastelor noastre, pe podium fiind Nadia Comăneci 39.750, Teodora Ungureanu 39.000 și Gabi Gheorghiu 38.600. Să notăm, de asemenea, că Nadia Comăneci s-a impus la paralele – 3 note de 10.0 -, bârnă și sol – câte 2 note de 10.0 -, iar Teodora Ungureanu la sărituri. La masculin a câștigat americanul Kurt Thomas 55.550, urmat de Dan Grecu 55.450 și Sorin Cepoi 54.450, în finalele pe aparate Ion Checicheș (sol), Dan Grecu (cal, bară, inele), Nicolae Oprescu (inele), Sorin Cepoi (sărituri) au terminat pe primul loc.

- Două confruntări cu Spania, la Barcelona (30 aprilie) și Madrid (6 mai), în ambele succesul aparținând echipei noastre feminine: 192.95 – 182.65, respectiv 194.05 – 183.60, cu un podium simetric la individual compus: Nadia Comăneci 39.40 – 39.25, Teodora Ungureanu 39.30 – 39.15 și Marilena Neacșu 38.15 – 38.25.

- Triunghiular masculin la Budapesta (7 mai), România (Dan Grecu, Nicolae Oprescu, Kurt Szilier, Sorin Cepoi,

- Dublă întâlnire de juniori, la Bacău (7 mai), România – URSS, cu victorii ale oaspeților și la feminin (188.80 – 187.55) și la masculin (272.70.266.50), Dana Crăciun adjudecându-și individualul compus.

- Concurs Internațional la Atena (5-7 august), cu Polonia, R.F. Germania, Grecia și Portugalia, dominat de reprezentanții noștri, Alina Goreac 38.00, Anca Grigoraș 37.45, Gabriela Trușcă 37.30, respectiv Dan Grecu 55.55, Aurelian Georgescu 54.60 și Mihai Borș 53.70.

- O nouă ediție a Jocurilor Mondiale Universitare a avut loc la Sofia (17-27 august), reprezentanții gimnasticii noastre obținând 3 medalii de aur – Alina Goreac (individual compus, paralele), Dan Grecu (inele) -, 3 de argint – Gabriela Trușcă (paralele), Anca Grigoraș (bârnă), echipe feminin – și 3 de bronz – Alina Goreac (bârnă), Anca Grigoraș (sărituri), Nicolae Oprescu (inele). Lidera formației feminine (antrenori Emilia Liță, Nicolae Covaci, Gheorghe Gorgoi) a fost Alina Goreac, care *„și-a dominat adversarele prin omogenitatea exercițiilor la toate cele patru aparate”*, bine secondată de Anca Grigoraș, Gabriela Trușcă și Rodica Sabău. Drept urmare, fetele au fost pe poziția secundă – URSS 114.20, România 113.65, Bulgaria 113.00 -, în timp ce băieții s-au clasat pe locul 6, cu 164.65 (*„Gimnaștii noștri au obținut note sub cota așteptată, calul dovedindu-se a fi punctul nevralgic”*), după URSS 171.60, Japonia 170.15, China 169.20, Bulgaria 167.80 și SUA 165.75. De notat că Dan Grecu și-a reconfirmat titlul și valoarea la inele.

- Balcaniada de la Atena (29 septembrie – 2 octombrie) este dominată de reprezentanții României, care cuceresc 14 titluri, 10 medalii de argint și 4 de bronz, la masculin pe primele 6 locuri fiind 5 gimnaști români. *„Marea noastră gimnastă Nadia Comăneci a tras ca un magnet publicul... (dar)... trebuie să spunem că, alături de Nadia, spectatorii au avut prilejul să urmărească și alte mari talente ale gimnasticii feminine românești... Le avem în vedere pe Emilia Eberle, Cristina Itu, Gabi Gheorghiu... De asemenea, de menționat și evoluțiile gimnaștilor, cu deosebire a lui Dan Grecu, al cărui exercițiu la inele a fost îndelung aplaudat... Să subliniem că rezultatele obținute la Atena reprezintă rodul muncii depuse*

atât de sportivi, cât și de tehnicieni, Martha și Bela Karoly, Mircea Bădulescu, Costache Gheorghiu, Vasile Coșariu". Rezultate feminin – echipe: 1. România 191.20, 2. Bulgaria 184.90, 3. Iugoslavia 179.75, 4. Grecia 109.30; individual compus: 1. Nadia Comăneci 38.75, 2. Cristina Itu 38.10, 3. Gabi Gheorghiu, Marilena Neacșu, Emilia Eberle 38.00, 7. Marilena Vlădărău 37.15; aparate: sărituri – 1. Emilia Eberle, 2. Gabi Gheorghiu, paralele – 1. Emilia Eberle, 2. Cristina Itu, bârnă – 1. Nadia Comăneci, 2. Marilena Neacșu, sol – 1. Nadia Comăneci, 2. Cristina Itu. Rezultate masculin – echipe: 1. România 278.20, 2. Bulgaria 272.50, 3. Iugoslavia 20.15; individual compus: 1. Dan Grecu 56.000, 2. Nicolae Oprescu 55.400, 4. Ion Checiches 55.300, 5. Sorin Cepoi și Aurelian Georgescu 55.25; aparate: sol – 1. Ion Checiches, cal – 2. Dan Grecu și Sorin Cepoi, inele – 1. Dan Georgescu, 2. Nicolae Oprescu, sărituri – 1. Ion Checiches, paralele – 1. Nicolae Oprescu, bară – 1. Sorin Cepoi și Nicolae Oprescu.

- A doua ediție a Campionatelor Balcanice pentru juniori a avut loc la Sofia, la masculin – Bulgaria 265.15, România 262.65, Iugoslavia 257.80, Grecia 234.00, iar la feminin – România 184.05, Bulgaria 182.50, Iugoslavia 181.15.

- Cupa Chunichi, Gabriela Gheorghiu – locul 5 (37.100), Marilena Neacșu – 6 (37.000) și Emilia Eberle – 13 (36.500), învingătoare fiind Svetlana Agapova (URSS, 37.950)

- La Cupa Mondială, la Oviedo (Spania), Anca Grigoraș – medalie de bronz la bârnă.

- Demonstrație a echipei feminine a României la Ciudad de Mexico, Monterrey (Mexic) și Caracas (Venezuela). În seara zilei de 16 septembrie a avut loc în Palatul Sporturilor din Capitala mexicană, în prezența președintelui Jose Lopez Portillo, a soției sale și a membrilor guvernului, o demonstrație a echipei feminine, prilej cu care Nadia Comăneci a primit Premiul Institutului Național al Sporturilor din Mexic, demonstrație repetată a doua zi și la Monterrey. Acestea au fost urmate de deplasarea la Caracas, cu o nouă gală în prezența președintelui țării, Carlos Andres Perez și a soției sale, a membrilor guvernului.

- Turneu în SUA (8 – 10 octombrie) al selecționatei feminine – Nadia Comăneci, Marilena Neacșu, Cristina Itu, Emilia Eberle, Gabi Gheorghiu, Marilena Vlădărău, Ofelia Iosub -, la Washington, New York, în celebra Madison Square Garden, New Orleans, Chicago și Hartford. La New Orleans, meci amical cu gimnastele americane, doar exerciții libere, la individual compus Nadia Comăneci 38.90, Emilia Eberle 38.25 și Wendy Turnbull 38.05. La încheierea turneului, Nadia Comăneci, Nicolae Vieru și Bella Karoly au fost primiți la sediul Națiunilor Unite de la New York de către Kurt Waldheim, secretarul general al ONU, care i-a înmănat Nadiei Comăneci Medalia Păcii a Națiunilor Unite.

- Cu prilejul unei Ceremonii desfășurate la New York (21 octombrie), triplei campioane olimpice Nadia Comăneci i-a fost înmănat splendidul Trofeu Pinch, ca urmare a desemnării gimnastei noastre de către presa internațională drept „Cea mai bună sportivă a anului 1976”

- Participând la concursul internațional dela Toronto (3 noiembrie), Anca Greigoraș s-a situat pe locul secund la individual compus, iar Sorin Cepoi pe locul 5.

- La Cluj (5 – 6 noiembrie) au avut loc întrecerile din cadrul finalelor Campionatelor Naționale de gimnastică (juniori / junioare), remarcându-se Aurelian Georgescu, Mircea Apolzan (viitorul secretar general al FRG, arbitru

internațional și membru în CTM a UEG), Iulian Olariu, Dumitrița Turner, Daniela Brindescu, Mirela Oancea ș.a.

- La București (12 – 13 noiembrie) s-au întâlnit formațiile de tineret ale României și R. F. Germania 532.85 – 520.15, cu proaspătul campion aljuniorilor Aurelian Georgescu 108.10, Radu Branea 106.45 și Gabriel Popescu 105.75 pe podium la individual compus.

- În Sala „23 August” din Capitală (3 – 4 decembrie) întâlniri masculine de juniori România (Octavian Ionașiu, Adrian Bîcu, Emilian Nicula, Aurel Ghergu, Janos Csatloc) – R.D. Germană 262.70 – 272.90 și seniori, România (Nicolae Oprescu, Kurt Szilier, Ion Checicheș, Gabriel Popescu, Ștefan Gall, Sorin Cepoi) – R.D. Germană 554.75 – 547.30, cu Nicolae Oprescu pe locul 3 la individual compus, după Roland Bruckner și Michael Nicolay

- La Eberswalde, R.D.Germană – România (masculin) 555.70 – 554.70, Dan Grecu pe locul 2 (112.30).

- Dan Grecu (113.65), Sorin Cepoi și Ion Checicheș (110.95) pe primele trei locuri la concursul din Italia.

➤ 1978

- 10 ianuarie – Agenția vest-germană ISK din Stuttgart, în urma anchetei sale anuale, atribuie Nadiei Comăneci locul 1 pentru anul precedent.

- „Cupa Americii” a deschis anul competițional. Pentru România au concurat Marinela Neacșu și Gabi Gheorghiu. În renumita sală din New York, „Madison Square Garden”, Gabi Gheorghiu a terminat pe locul 4 la individual compus, podiumul fiind ocupat, în ordine, de Natașa Tereșcenko (URSS), Kathy Jonhson (SUA) și Vera Cerna (Cehoslovacia).

- La Cluj-Napoca, în 26 martie, dublă întâlnire România – Franța. La feminin (Marilena Neacșu, Gabriela Trușcă, Gabi Gheorghiu, Anca Grigoraș, Nicoleta Prisăcaru, Rodica Sabău) 373.40 – 362.00, iar la masculin (Sorin Cepoi, Ion Checicheș, Aurelian Georgescu, Gabriel Popescu, Liviu Mazilu, Radu Branea, Pavel Szabo) 547.700 – 539.700.

- La Riga (8-9 aprilie) areloc un concurs internațional, cu Sorin Cepoi – locul 5 la paralele și 8 la inele și Gabriela Trușcă – locul 5 la paralele.

- Competiție inter-orașe la Ljubljana (8-9 aprilie), câștigată de selecționata București 75.72, urmată de Tbilisi 73.75, Ljubljana 72.55, Ostrava 72.50 și Barcelona 70.95. Individualul compus a revenit Alinei Goreac 37.95, pe locul 3 fiind Anca Grigoraș 37.35.

- Gimnaști din 13 țări au luat parte la un concurs internațional care a avut loc la Budapesta (11-12 aprilie), Carmen Păcuraru – locul 2 la bârnă și Pavel Marin – locul 4 la sărituri.

- În cadrul Campionatelor Naționale Școlare (14-16 aprilie), s-au remarcat Dumitrița Turner și Adrian Molocea, campioni naționali la cat. maeștri.

- După ce în anii anteriori, Nadia Comăneci (1975) și Teodora Ungureanu (1976, 1977) și-au înscris numele pe lista câștigătoarelor „Turneului Campionilor”, competiție tradițională organizată în fiecare an la Londra, la mijlocul lunii aprilie (15-16), a fost Marilenei Neacșu să se afle în prim-plan, care a ocupat un binemeritat loc 2 la individual compus, cu 37.60, pe prima poziție aflându-se Diana Rumbow (SUA) 37.90.

- În Capitală a avut loc întâlnirea CSS București – Dinamo Berlin 180.55 – 177.35, evidențiindu-se Gabriela Geiculescu, Iulia Istrate, Ofelia Iosub.

- Cea de a 21-a ediție a Campionatelor Internaționale, desfășurată la

Bacău (21 – 22 aprilie), a reunit sportivi din URSS, Ungaria, R.D. Germană, R.F. Germania, SUA, Spania, Iugoslavia, Cehoslovacia, Italia, Cuba. Având în vedere participarea, în concursul feminin întrecerea s-a transformat, în cele din urmă, într-o „*verificare utilă pentru componentele lotului*”, încheiată cu victoria Marilenei Neacșu 75.450, urmată de Dumitrița Turner 74.800, Gabriela Trușcă 74.750 și Anca Grigoraș 74.650. În condițiile amintite, a fost firesc ca gimnastele noastre să domine și aparatele – clasamentele s-au realizat pe paza notelor de la impuse și libere, fără finale -, cu slabe intruziuni din partea oaspetelor, pe podium fiind: Anca Grigoraș, Gabriela Trușcă, Marilena Neacșu (sărituri), Gabriela Trușcă, Marilena Neacșu, Anca Grigoraș (paralele), Marilena Neacșu, Dumitrița Turner, Anca Grigoraș (bârnă), Dumitrița Turner, Marilena Neacșu / Kathy Johnson – SUA (sol). În competiția masculină, după impuse, pe primele poziții s-au aflat Kurt Thomas (SUA), învingătorul de la ediția precedentă, cu 54.450, urmat de Dan Grecu 54.150, Aurelian Georgescu 54.050 și Sorin Cepoi 53.900. Chiar dacă Dan Grecu a pornit decis, la libere, să remonteze handicapul, acest lucru nu s-a întâmplat, învingătorul fiind, totuși, decis pe ultimele schimburi, mai ales după evoluțiile nereușite la cal și paralele ale reprezentantului nostru, americanul impunându-se la 5 sutimi: Kurt Thomas 110.200, Dan Grecu 110.150, Aurelian Georgescu 109.750, Sorin Cepoi 109.650. Podiumurile pe aparate au avut următoarea configurație: Dan Grecu, Ioan Checicheș, Mihai Borș – inele, Schmidt Hartmut (RDG), Aurelian Georgescu, Dan Grecu – sărituri, Aurelian Georgescu, Sorin Cepoi, Kurt Thomas – paralele, Aurelian Georgescu, Kurt Thomas, Dan Grecu – sol, Kurt Thomas, Sorin Cepoi, Enrique Bravo (Cuba) – cal, Nicolae Oprescu, Andrei Lev (URSS), Sorin Cepoi – bară.

- Campionatele Internaționale ale Italiei, 5 mai, Milano, concurs în care Nadia Comăneci este notată de trei ori cu 10 la libere (paralele, sol, sărituri) și de două ori la impuse (bârnă, sol). Gimnastele noastre: 1. Nadia Comaneci 79.75, 2. Marilena Neacșu 78.00, 3. Angela Bratu 76.55, 4. Dumitrița Turner 76.55, 5. Rodica Dunca 76.40, 7. Carmen Savu 76.20, 9. Mirela Oancea 75.55.

- Localitatea olandeză Pependrecht a fost gazda întâlnirii feminine Olanda – România 364.05 – 373.20, gimnastele noastre dominând și individualul compus: Anca Grigoraș 76.10, Rodica Sabău 74.60, Gabriela Trușcă 74.50.

- Ediția 1978 (13 – 14 mai) a „Euroturnir”, care a avut loc la Ingelheim (R.F.G.), cu participarea unor gimnaști din România, Elveția, R.F.G., Ungaria, Italia, Polonia, Spania și Norvegia a fost câștigată de Sorin Cepoi 109.90, pe locul secund clasându-se Ion Checicheș 109.85.

- La Chrudim (13-14 mai), întâlnire feminină Cehoslovacia – România 186.80 – 185.20, Lucia Negrea terminând pe locul 3 la individualcompus și pe primul la paralele.

- Concurs internațional studentesc la București (20 – 21 mai), cu participarea unor gimnaști și gimnaste din China, SUA, Bulgaria și Ungaria, pe primele poziții fiind Anca Grigoraș și Dan Grecu la individual compus, în timp ce Aurelian Georgescu (sărituri), Anca Grigoraș (bârnă) și Dan Grecu (cal) s-au afirmat și în finalele pe aparate.

- La Eberswalde den Finov (4 iunie), R. D. Germană – România (Dan Grecu, Ion Checicheș, Nicolae Oprescu, Sorin Cepoi, Gabriel Popescu, Radu Branea, Kurt Szilier) 555.700 – 554.750. Dan Grecu – locul secund la individual compus, Ion Checicheș (sol), Dan Grecu (inele, bară) – învingători pe aparate.

- Turneu de promovare și demonstrații în Franța (9-10 iunie), la Vernon, Strasbourg, Dijon, cu Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Dan Grecu.

- Etapă de Cupă Mondială la Tokyo, ediția a 3-a, în iunie, la care Nadia Comăneci cucerește două medalii de aur, iar Emilia Eberle termină pe primul loc la bârnă.

- Concurs în China, la Shanghai (17 – 18 iunie), cu R.P.D.Coreeană, Japonia, Franța, Olanda, Canada, Egipt, China și România cu Nadia Comăneci, Marilena Neacșu, Angela Bratu, Carmen Savu, Dumitrița Turner, Rodica Dunca, Mirela Oancea, Anca Grigorași și Dan Grecu, Ion Checicheș, Nicolae Oprescu, Kurt Szillier, Radu Branea, Romulus Bucuroiu, Gabriel Popescu. La feminin, China 193.10, România 191.85 (Nadia Comăneci a participat numai la întrecerea pe echipe având rezultate bune: 9.950 la bârnă, 9.900 la sărituri, paralele și sol), Canada 184.60, iar la masculin China 184.60, Japonia 279.20, România 276.70.

- Festivitate în Capitală (22 iulie), reprezentantul Agenției de Presă TASS îi înmânează Nadiei Comăneci o frumoasă Plachetă, ca semn al desemnării ei ca Cea mai bună sportivă a anului 1976.

- Juniorii la Turneul Prietenia (5-7 august), programat la Zabrze (Polonia), doar la masculin, cu echipa pe locul 8.

- R.F.Germania – România, feminin, individual compus: 1. Emilia Eberle 78.15. 2. Teodora Ungureanu și Marilena Neacșu 76.60, 4. Marilena Vlădăru 76.05

- Junioarele au întâlnit URSS, Stella Zakharova câștigătoare (38.85) la individual compus, pe locul secund Angela Bratu (37.55), Lucia Negrea pe 5 (36.70), Daniela Brindescu pe 6 (36.65) și Adina Fărcaș pe 7 (36.55).

- Balcaniada s-a desfășurat la Cluj-Napoca (8 – 10 septembrie). Ca și în anii precedenți, Campionatele au fost dominate de reprezentanții noștri. În concursul masculin, din cei 9 gimnaști pe care i-a introdus federația noastră, 8 s-au clasat pe primele locuri ale întrecerii, nu mai puțin de 3 puncte despărțindu-l pe primul clasat, Dan Grecu, de primul dintre gimnaștii străini, iugoslavul Miroslav Kezunovici. În concursul masculin au intrat în competiție Nicolae Oprescu, Gabriel Popescu, Sorin Cepoi, Kurt Szillier, Dan Grecu, Aurelian Georgescu, Liviu Mazilu, ei dominând autoritar competiția, pentru a se impune la echipe la o diferență de aproape 15 puncte (1. România 281.750, 2. Bulgaria 268.600, 3. Iugoslavia 264.650, 4. Grecia 242.450, 5. Turcia 226.050), în timp ce la individual compus au ocupat primele 8 locuri, prin Dan Grecu 57.45, Aurelian Georgescu 56.55, Kurt Szillier 56.20, Nicolae Oprescu 55.50, Ion Checicheș 55.45, Sorin Cepoi 55.25, Gabriel Popescu 55.00, Radu Branea 54.80 și 15. Liviu Mazilu 53.05. În finalele de 8, pe aparate, cu maximum doi sportivi de țară, toate pozițiile 1 și 2 au revenit gimnaștilor noștri: sol – Ion Checicheș 19.45, Aurelian Georgescu 19.40, cal – Dan Grecu 19.15, Sorin Cepoi 18.75, inele – Dan Grecu 19.45, Nicolae Oprescu 18.95, sărituri – Aurelian Georgescu 19.54, Ion Checicheș 19.20, paralele – Dan Grecu 19.20, Kurt Szillier 18.75, bară – Nicolae Oprescu și Kurt Szillier 18.90. Au fost în juriile de arbitraj: Mircea Bădulescu, Alexandru Muszi, Vasile Coșariu, Ciprian Pop. Situația a fost aproape identică și în competiția feminină, în care pe primele 5 locuri ale clasamentului general la individual compus s-au situat numai gimnaste române, iar în primele 9 locuri, toate cele 7 sportive ale noastre prezente în concurs. Teodora Ungureanu și Anca Grigoraș au realizat o premieră în istoria de 10

ani a competiției, câștigând titlul la egalitate, ambele cu 38.050, fiind urmate de Dumitrița Turner (37.400), Marilena Neacșu (37.20), Angela Bratu (36.450), iar 9. Rodica Dunca (36.000). Echipa noastră, formată din Teodora Ungureanu, Marilena Neacșu, Dumitrița Turner, Anca Grigoraș, Rodica Dunca, Angela Bratu, Carmen Savu a câștigat întrecerea, cu 187.700, urmată de Bulgaria 177.400 și Iugoslavia 177.050. La individual compus, Teodora Ungureanu și Anca Grigoraș au câștigat, titlul, ambele cu 38.050, fiind urmate de Dumitrița Turner (37.400), Marilena Neacșu (37.20), Angela Bratu (36.450), iar 9. Rodica Dunca (36.000). Finalele pe aparate au fost adjudecate numai de gimnastele noastre, aflate, în majoritate, și pe celelalte poziții ale podiumului: sărituri – Teodora Ungureanu 19.425, Dumitrita Turner 19.050, Maria Ilieva (Bulgaria) 18.650; paralele – Anca Grigoras 19.050, Antoaneta Rahneva (Bulgaria) 18.550, Jasna Dokl (Iugoslavia) 18.500; bârnă – Teodora Ungureanu 19.500, Anca Grigoras 19.250, Antoaneta Rahneva (Bulgaria) 18.650, sol – Carmen Savu 19.000, Jasna Dokl (Iugoslavia) 18.750, Rodica Dunca 18.500. În paralel au avut loc și întrecerile balcanice la gimnastică ritmică.

- Sala Dinamo din Capitală (23-24 septembrie) a fost gazda întâlnirii feminine România – Anglia 375.90- 369.80, la individul compus pe podium: Anca Grigoraș 76.25, Teodora Ungureanu 75.90, Angela Bratu 74.70.

- „Sporthalle” din Lahr (RFG) a găzduit (7-8 octombrie) concursul de verificare înaintea „mondialelor” dintre echipele feminine ale R. F. Germania și României: 375.65 – 383.60, Emilia Eberle 78.15 (nota 10.0la bârnă), Teodora Ungureanu și Marilena Neacșu 77.60 fiind pe primele locurile individual compus.

- Concursul Internațional pentru Trofeul „6 Octombrie” (10 – 11 octombrie), care a avut loc la Alexandria (Egipt) a fost dominat de gimnaștii români. La individual compus au terminat învingători Mircea Apolzan și Angela Bratu. Pe aparate, succese la sol – Ion Stoica, la inele și paralele – Mircea Apolzan și sărituri – Angela Bratu.

- La Bydgoszcz (5 noiembrie), întâlnire de juniori Polonia – România (Aurel Ghergu, Ioan Stoica, Dan Odorhean, Janos Csatos, Dumitru Sîrbu, Gabriel Alexe) 258.800 – 261.100, cel mai bun la individual compus fiind Gabriel Alexe.

➤ 1979

- La cea de a 5-a ediție a Premiului Orașului Paris (4 – 5 martie), Emilia Eberle a terminat învingătoare la paralele (19.150) și sol (la egalitate cu Maria Filatova – URSS, ambele cu 19.400.

- Gimnastele noastre s-au aflat pe locuri fruntașe la Concursul internațional de la Riga (4 – 5 aprilie), Dumitrița Turner fiind pelocul 2 la bârnăși sol, iar Anca Kiss pelocul 3 la paralele și bârnă.

- Tradiția succeselor românești la competiția anuală organizată de Federația din Anglia, dotată cu Trofeul Campionilor, a fost confirmată în Sala Wembley din Londra (7- 8 aprilie), Nadia Comăneci repurtând o strălucită victorie, câștigând, astfel, pentru a doua oară, după 1975, prestigiosul Trofeu. Exercițiile sale la paralele și sol au fost apreciate cu cele mai mari note din concurs (9.90), fiind prima și la sărituri, cu 9.80. Cu un total de 39.10, Nadia Comăneci a ocupat primul loc, urmată de Elena Naimushina (URSS) 38.75 și Andreea Horacsek (Ungaria) 38.05. În afară de concurs a evoluat și Emilia Eberle. În concursul masculin, Ion Checicheș, care a executat foarte bine programul liber, a terminat pe locul 3.

- La Campionatele Internaționale ale Ungariei, de la Pecs (8 – 9 aprilie), Teodora Ungureanu a terminat pelocul 2 (74.60), eafiind depășită de Eva Ovari (Ungaria), cu 75.25.

- O nouă rundă a Internaționalelor (13 – 15 aprilie), cea de a 22-a, în Sala Floreasca din Capitală, fiind prezente Ungaria, Cuba, R.F. Germania, R.D. Germană, China, URSS, Canada, Bulgaria, Iugoslavia, Anglia, Spania, Italia, Suedia, România. În competiția băieților, o dispută strânsă pentru întâietate, între primii patru fiind o diferență de numai 0.500, cu avantaj pentru Kurt Szillier (55.600), care a terminat învingător la individual compus, fiind urmat de Xu Zhong Xuan (China) 55.400 și Ioan Checicheș 55.20. Succes și la feminin, fetele noastre dominând de departe întrecerile, dovadă că au ocupat pozițiile 1 – 6 ale clasamentului, învingătoare fiind Nadia Comăneci 39.500, apoi Emilia Eberle 39.100, Anca Kiss 38.250, Melita Rühn 38.150, Marilena Vlădărău 38.000, Cristina Itu 37.950. Și în întrecerile pe aparate gimnaștii noștri au fost în prim-plan, Romulus Bucuroiu (cal), Ioan Checicheș (inele, sărituri), Kurt Szillier (paralele), Emilia Eberle (sărituri, bârnă, sol) și Nadia Comăneci (paralele) terminând pe primul loc, celelalte titluri revenind chinezilor Xu Zhong Xuan (sol) și Tong Hei (bară).

- Concurs de verificare (6 mai) la Lansdskrona (Norvegia). Nadia Comăneci primind 10.0 la bârnă, 9.90 la sărituri și paralele și 9.85 la sol, cu un total de 39.65, ocupă primul loc la individual compus, urmată de Anca Kiss 38.70 și Emilia Eberle 38.65.

- După Londra, Oviedo și Sao Paulo, timp de două zile (2 – 4 iunie), în sala Gimnaziului Național Yoyogy din Tokyo (Japonia), în fața unei asistențe cifrată la 10 000 de spectatori, au avut loc întrecerile Cupei Mondiale, gimnastica românească fiind reprezentată de Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Melita Rühn și Dan Grecu. Nadia Comăneci, deși a obținut note mari la trei din cele 4 aparate, printre care 10.0 la sol, primul acordat de arbitre de la J.O. de la Montreal până la acea dată, apoi 9.90 la sărituri și 9.80 la bârnă, nu a intrat în posesia Trofeului, ratând exercițiul la paralele, pentru care a primit 9.30 ceea ce a afectat considerabil punctajul general (39.00), cu care a ocupat locul 4. În schimb, Emilia Eberle a confirmat evoluțiile anterioare, terminând pe locul secund, la egalitate cu Nellie Kim (URSS), cu 39.15, succesul aparținând Stellei Zakharova (URSS), cu 39.30. Melita Rühn nu a mai intrat în concurs, accidentându-se la unul dintre antrenamente. În finalele pe aparate, Nadia Comăneci (sărituri, sol) și Emilia Eberle (paralele, bârnă) și-au adjudecat toate victoriile. La rândul său, Dan Grecu s-a remarcat la inele, specialitatea sa, fiind notat cu 9.60, a doua notă din concurs.

- Învingătoare în concursul de la Antibes, un nou succes pentru Anca Kiss a fost consemnat la Orleans (6 – 8 iunie), la individual compus (39.20), întrecere în care Rodica Dunca a fost pe poziția a 3-a (38.40).

- Participare la Cupa Chunichi. Locul 3 a revenit, la egalitate, Gabrielei Gheorghiu, Nataliei Ilienکو și Galinei Ionas (ambele URSS), cu 38.450, învingătoare fiind Steffi Kraker (RDG) 38.850. Pe locul 9, Corina Ungureanu.

- A doua ediție a Turneului Internațional de la Cottbus (RDG), dominat de gimnastele gazdă, cu Maxi Gnauk (38.850) pe primul loc, și cu Anca Grigoraș pe 14 (36.100) și Luminița Baicea pe 15 (36.050).

- Cristina Grigoraș în fruntea clasamentului la individual compus

(38.85), în întâlnirea de junioare România – R.D.Germană, pe treapta a 3-a fiind Lavinia Agache (38.15).

- Cea de a 10-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare (2-14 septembrie), desfășurată la Ciudad de Mexico, aduce în prim-plan și victoriile realizate de Teodora Ungureanu și Anca Grigoraș. Echipa feminină a României – Teodora Ungureanu, Anca Grigoraș, Cristina Itu și Gabriela Trușcă – a pierdut titlul „la fotografie” în favoarea URSS: 115.850 – 115.750. Pe locul al 3-lea, SUA cu 111.750. Teodora Ungureanu și-a luat revanșa, câștigând titlul la individual compus – evoluții foarte bune la paralele și bârnă -, cu 39,050. Au urmat-o în clasament Maria Filatova și Elena Davidova (URSS), cu 38.950, respectiv 38.450. În finalele pe aparate, Teodora Ungureanu, două titluri (paralele și la bârnă), celelalte revenind sovieticei Maria Filatova. De asemenea, Teodora Ungureanu a obținut argintul la sol (având un exercițiu complex, executat în ritmurile „Saniei cu zurgălăi”) și bronzul la sărituri. Anca Grigoraș, argint la bârnă și bronz la paralele.

- M. Britanie – România (feminin) 367.55 – 381.30; individual compus: 1 Emilia Eberle 76.950, 2. Anca Kiss 76.650, 3. Melita Ruhn 75.700, 4. Dumitrita Turner 75.500.

- Sorin Cepoi pe locul secund la „Memorialul Blume”.

- La Tg. Mureș (3 – 6 octombrie) a avut loc Campionatul Național al juniorilor, Triumf București (feminin), C.S.S. Brașovia (masculin) fiind cele mai bune echipe, în probele individuale evidențiindu-se Diana Șerban (Rapid Oradea), Veronica Vasile, Gabriela Geiculescu, Emilian Nicula (Triumf), Corina Sasu (Lic. Gim. Gh.Gh.Dej), Valentin Pîntea, Octavian Ionașiu (CSS Lugoj), Nicolae Zegan (Lic. 2 București), Levente Molnar (CSS Gheorghieni), Adina Fărcaș (CSS Arad), Dan Odorhean (CSS Bistrița), Luminița Baicea (Dinamo București).

- AXI-a ediție a Jocurilor Balcanice a avut loc (12 – 14 octombrie) la Ljubljana (Iugoslavia), și a fost dominată, conform tradiției, de gimnaștii români, la fete pe linie, la băieți obținând jumătate din titluri. De reținut că Nadia Comăneci a fost notată cu 4 note de 10.0, câștigând trei titluri, că pe primele șase locuri la individual compus au fost numai gimnastele noastre, iar Dan Grecu l-a învins pe campionul european absolut, bulgarul Stoian Deltchev. Așadar, masculin: echipe – 1. România 278.25, 2. Bulgaria 278.10, 3. Iugoslavia 274.15, 4. Grecia 235.45, individual compus – 1. Dan Grecu 56.85, 2. Kurt Szillier 56.55, 8. Sorin Cepoi 54.80, 13. Radu Branea 54.05, 14. Romulus Bucuroiu 53.95, 16. Nicolae Oprescu 53,70, aparate: sol – 1. S. Delcev (Bulgaria), 3. Kurt Szillier, cal – 1. D. Jordanov (Bulgaria), 2. Romulus Bucuroiu, inele – Dan Grecu, sărituri – 1. M. Kezunovici (Iugoslavia), P. Petkov (Bulgaria), 3. Kurt Szillier și B. Iovicici (Iugoslavia), paralele – 1. S. Delcev, 2. Dan Grecu, bară – 1. Kurt Szillier; feminin: echipe – 1. România 194.40, 2. Bulgaria 184.20, 3. Iugoslavia 183.95, 4. Turcia 155,35, individual compus – 1. Nadia Comăneci 39.30, 2. Emilia Eberle 39.15, 3. Dumitrița Turner 38,60, 4. Melitta Ruhn 38.50, 5. Anca Kiss 38.35, 6. Rodica Dunca 37.95, aparate: sărituri – Nadia Comăneci, paralele – Nadia Comăneci, bârnă – Emilia Eberle, 2. Dumitrița Turner, sol – Anca Kiss, 2. Nadia Comăneci.

- Turneul Prietenia a avut loc la Minsk (12 – 14 octombrie), echipa feminină fiind pe locul 5, iar băieții pe locul 4. O singură medalie, Dumitru Sîrbu, locul 3 la bară.

- La Dramen (23 – 24 octombrie) a avut loc întâlnirea dintre echipele feminine ale Norvegiei și României (Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Melita Rühn, Marilena Vlădărău, Anca Kiss, Dumitrița Turner), câștigată de fetele noastre: 389.25 – 365.00, pe primele 8 locuri în clasamentul general la individual compus fiind gimnastele românce, cu Nadia Comăneci (79.30) pe prima poziție.

- În localitatea britanică Huddesfield (9 – 11 noiembrie) a avut loc meciul Anglia- România: 367.55 – 381.30, fetele noastre fiind și pe primele locuri la individual compus: Emilia Eberle 76.95, Anca Kiss 76.65, Melita Rühn 75.70, Dumitrița Turner 75.50, Rodica Dunca 75.15, Marilena Vlădărău 74.75.

- Lung turneu de pregătire (12 – 24 noiembrie) al echipei feminine, înaintea Campionatelor Mondiale dela Fort Worth, la Ciudad de Mexico și Monterrey.

- Concursul feminin de la Nagoya (15 – 16 decembrie) s-a încheiat cu Gabi Gheorghiu pe locul 3 și Dorina Ungureanu pe 9 la individual compus.

- Întrecerile ediției a 3-a a Campionatelor Balcanice pentru juniori au avut loc la Focșani (21 – 23 decembrie), cu un succes categoric al reprezentanților noștri, atât la echipe, cât și în probele individuale. La masculin – echipe: România (Adrian Manta, Constantin Prișcă, Nicolae Zegan, Adrian Sandu, Levente Molnar, Emilian Nicula) 278.70, Bulgaria 271.60, Iugoslavia 260.80, individual compus: 1. Emilian Nicula 57.20, 2. Levente Molnar 56.60, 3. Constantin Prișcă 55.45, iar la feminin – echipe: România (Livia Dascălu, Mihaela Stănuleț, Simona Păuca, Aurelia Pînzaru, Luminița Baicea, Cristina Grigoraș) 190.10, Bulgaria 181.40, Iugoslavia 174.70, Grecia 156.95, Turcia 148.45, la individual compus primele șase locuri revenind fetelor noastre: Luminița Baicea 38.60, 2. Cristina Grigoraș 38.45, 3. Aurelia Pînzaru 37.85, 5. Livia Dascălu 37.05, 6. Mihaela Stănuleț 36.85. Și finalele pe aparate au fost dominate de reprezentanții noștri, ei impunându-se prin Luminița Baicea (sărituri), Cristina Grigoraș (paralele, sol), Simona Păuca (bârnă), Adrian Sandu (sol), Emilian Nicula (cal, inele, paralele), Constantin Prișcă (bară).

- Este dată publicității ierarhia celor mai buni sportivi ai anului 1979, gimnastica ocupând cele mai multe poziții în ierarhia celor 10. La feminin, 1. Nadia Comăneci, 2. Emilia Eberle, 4. Dumitrița Turner, 5. Melita Rühn, 9. Teodora Ungureanu, la masculin: 3. Dan Grecu, iar la echipe: 1. Reprezentativa feminină de gimnastică.

➤ 1980

- Participând la concursul de a Moscova (29 – 3- martie), Dan Odorhean (16 ani) a reușit să se impună la sol.

- Pe primele poziții la Cupa Americii, Tracee Talavera (SUA) 39.100, Emilia Eberle (39.100), Marcia Frederick (SUA) 38.800, Dumitrița Turner 38.750, după ce în calificări fetele noastre au fost pe primele două locuri, cu 38.650, respectiv 38.550.

- După Nadia Comăneci (câștigătoare în 1975 și 1979) și Teodora Ungureanu (victorioasă în 1976 și 1977), o altă gimnastă româncă își încrie numele pe lista învingătoarelor în concursul anual organizat la Londra. „Turneul campioanelor” (12 – 13 aprilie) este câștigat de Rodica Dunca, o foarte tânără gimnastă, dar deja campioană mondială cu echipa României în anul precedent, la egalitate cu est-germana Katharina Rensch, ambele cu 37.90, fiind urmate de sovietica Olga Mostepanova.

- Gimnaști și gimnaste din 18 țări (China, Cuba, Ungaria, SUA, R.D. Germană, URSS, Franța, Spania, Bulgaria, Canada, Cehoslovacia, Anglia, R.F. Germania, Elveția, Norvegia, Mexic, Polonia, România) au fost în concurs (17 – 20 aprilie) la Palatul Sporturilor și Culturii din Capitală, pentru a XXII-a ediție a Campionatelor Internaționale, în fața a aproape 4000 de spectatori. Publicul a urmărit cu interes lupta pentru întâietate în care s-au angajat, încă din prima zi, când au fost executate exercițiile impuse, Dan Grecu (locul 1), Kurt Szillier și sportivul chinez Tong Fei. Inelul, aparatul preferat al lui Dan Grecu, a triat valorile. Cu un exercițiu impecabil, în care ezitățile care caracterizează acest aparat au lipsit aproape în totalitate, sportivul român a determinat pe arbitri să-i acorde o notă mare, cu care s-a instalat în fruntea clasamentului. Principalii săi contracandidați au realizat, la acest aparat, doar 9.50 și, din acest moment, lupta pentru locul 1 a fost, practic, încheiată. Ultimele două aparate nu au mai adus modificări în partea superioară a clasamentului, doar aceea că Tong Fei, comițând o inexactitate la paralele, a primit o notă mică (9.25), în timp ce Kurt Szillier, cu o execuție sigură, a obținut 9.65, reușind, astfel, să-l egaleze pe gimnastul chinez: 1. Dan Grecu 113.400, 2-3. Tong Fei și Kurt Szillier 113.000. Gimnastele, în special fetele noastre, au oferit momente de mare spectacol. Nadia Comănesci și-a executat programul cu grația, măreția și talentul caracteristice, fiind o câștigătoare mult aplaudată. Melita Rühn, în chiar ziua în care a împlinit 15 ani, și-a oferit un frumos cadou, terminând pe locul secund: 1. Nadia Comănesci 78.53, 2. Melita Rühn 77.70, 3. Emilia Eberle 77.45. Succes pe linie și în finalele feminine pe aparate, Melita Rühn (sărituri), Nadia Comănesci (paralele), Rodica Dunca (bârnă), Emilia Eberle (sol), în timp ce băieții au „cedat” doar un singur aparat (bară – Tong Fei), celelalte revenind reprezentanților noștri Aurelian Georgescu (sol, sărituri), Kurt Szillier (cal, paralele) și Dan Grecu (inele). De notat că gimnastul chinez Tong Fei avea să devină în anii următori cvadruplu medaliat cu aur la CM (1983, 1985), în palmares mai având trei medalii de argint (2 – olimpice 1984, una mondială – 1985) și două mondiale de bronz (1981, 1983).

- În cadrul concursului internațional de la Cottbus (18 – 19 aprilie), cu participarea unor gimnaste din 15 țări (doar exerciții libere), Veronica Vasile – locul 6 la individual compus, 3 la bârnă, 4 la sol și 8 la paralele. În concursul masculin, Octavian Ionașiu a fost pe locul 18 la individual compus.

- La Leeuwarden (25 – 26 aprilie), întâlnire amicală între echipele feminine ale Olandei și României 179.85 – 192.20, la individual compus, în ordine: Dumitrița Turner 38.80, Melita Rühn 38.75, Rodica Dunca 38.50, Emilia Eberle 38.30 și Marilena Vlădăraș 37.75.

- M. Britanie – România (Emilia Eberle, Ecaterina Szabo, Melita Ruhn, Dumitrița Turner, Rodica Dunca, Lavinia Agache, Cristina Grigoraș) 183.65 – 195.85; individual compus: 1. Emilia Eberle (9.70 / 9.85 / 9.90 / 9.95) 39.400, 2. Ecaterina Szabo (9.85 / 9.75 / 9.90 / 9.70) 39.200, 3. Melita Ruhn (9.75 / 9.85 / 9.60 / 9.90) 39.100.

- La Târgoviște (17 – 18 mai), triumfiular masculin România 556.30 – Cuba 551.15 – Polonia 268.15, gimnaștii polonezi concurând doar la exercițiile libere. La individual compus, pe primele două locuri Kurt Szillier 112.40 și Sorin Cepoi 11.90.

- În sala sporturilor din Deva (25 mai), întâlnire feminină (exerciții libere) România – Elveția 194.85 – 179.20. La individual compus, primele șase locuri

au revenit fetelor noastre: Melita Rühn 39.30 (nota 10.0 la sărituri), Emilia Eberle 38.90 (10 la sol), Dumitrița Turner 38.65, Lavinia Agachi 38.60, Rodica Dunca 38.50, Ecaterina Szabo 38.40 (10 la sol).

- La Fensterwalde, R.D.Germană – România (masculin), la individual compus: 3. Gheorghe Popescu 110.40, 5. Radu Branea 107.85, 6. Mircea Apolzan 107.75, 7. Dorel Marin 107.55.

- La Herne (21 – 22 iunie), întâlnire de tineret R.F. Germania – România 263.60 – 264.45, la individual câștigător fiind Daniel Winkler (RFG), urmat de Emilian Nicula, Dan Odorhean și Adrian Căpățână. Patru din cele 6 aparate au revenit gimnaștilor noștri: Dan Odorhean (sol, sărituri), Levente Molnar (cal), Adrian Căpățână (inele).

- Aradul (28 – 29 iunie) a fost gazda întâlnirii a două evenimente la nivelul juniorilor. La feminin, România – Bulgaria 186.70 – 178.65, cu Aurelia Pînzaru 37.65 și Mihaela Stănuleț 37.45 pe primele locuri la individual compus. La masculin, triunghiular România 270.20 – Ungaria 268.85 – Bulgaria 257.90, cu Dan Odorhean (54.90) învingător la individual compus.

- Lucrarea în culori a lui Ioan Oprea (fotograf la Combinatul Poligrafic Casa Scânteii), intitulată „Nadia și aparatul ei preferat” a obținut Medalia de bronz a Expoziției de Fotografie de la Moscova, realizată cu ocazia Jocurilor Olimpice (30 august).

- Campionatele Balcanice au avut loc la Varna, 10 – 12 octombrie), au prilejuit noi succese, în ciuda faptului că la feminin a evoluat echipa de juniore, performanțele realizate de Livia Dascălu (loc 1 – sărituri, 2 – bârnă), Mariana Silișteanu (3 individual compus, paralele, bârnă), Violeta Gițu (2 – paralele, 3 – sol), Dan Odorhean (1 – sol, individual compus), Sorin Cepoi (1 – paralele), Romulus Bucuroiu (2 – cal, inele) fiind mai mult decât meritorii. Masculin – individual compus: Plamen Petkov (Bulgaria) și Dan Odorhean 55.400, Bane Tripkovic (Iugoslavia) și Emilian Nicula 54.950; sol – Dan Odorhean 19.100, P. Petkov 18.550, B. Houtov (Bulgaria) 18.250; cal – D. Yordanov (Bulgaria) 19.000, I. Bucuroiu 18.900, Y. Radanchev 18.600, inele – P. Petkov 18.750, I. Bucuroiu 18.600, B. Boev (Bulgaria) și Sorin Cepoi 18.500; sărituri – R. Petkov (Bulgaria) 19.150, Dan Odorhean 19.000, P. Petkov (Bulgaria) 18.750; paralele – Sorin Cepoi 18.550, R. Petkov (Bulgaria) 18.500, B. Tripkovic (Iugoslavia) 18.400; bară – P. Petkov (Bulgaria) 18.900, D. Yordanov (Bulgaria) 18.750, Nicolae Oprescu 18.650; echipe – Bulgaria 188.650, România 187.950; feminin – individual compus – Krassimira Toneva (Bulgaria) 38.600, Zoya Grancharova (Bulgaria) 37.950, Maria Silișteanu 37.550, Aurelia Pînzaru 37.500, Galina Marinova (Bulgaria) și Livia Dascălu 37.400; sărituri – 1 Livia Dascălu 19.125, K. Toneva (Bulgaria) 19.050, A. Bojinova (Bulgaria) 18.925; paralele – K. Toneva (Bulgaria) 19.100, V. Gitu (România) 18.900, Maria Silișteanu 18.850; bârnă – K. Toneva (Bulgaria) 19.150, Livia Dascălu 18.950, Maria Silișteanu 18.700; sol – G. Marinova (Bulgaria) 19.700, K. Toneva (Bulgaria) 19.500, Aurelia Pînzaru 19.250, echipe – Bulgaria 277.550, România 275.250, Iugoslavia 267.650.

- Turneul Prietenia, la Varna (Bulgaria), la o săptămână după Campionatele Balcanice, echipa noastră de juniore ocupând locul 5, iar formația masculină încheind pe locul 6.

- La Bagora (Japonia), la Campionatele Internaționale ale Japoniei, Dumitrița Turner – medalie de argint.

- La Novara (18 – 19 octombrie), întâlnire între echipele feminine ale

Italiai și României: 183.20 – 193.85, Nadia Comăneci fiind prima la individual compus, cu 39.50 (9.80 – 9.90 – 9.95 – 9.90), fiind urmată de Cristian Grigoraș 38.95 și Emilia Eberle 38.80.

- Întreceri în cadrul Cupei Mondiale, la Toronto (24 – 25 octombrie), Cristina Grigoraș încheind pe locul 4, iar Emilia Eberle pe poziția a 8-a, cele două fiind pe locul 3 la sărituri, respectiv 4 la sol.

- La „Memorialul Blume” (25 – 26 octombrie), Emilian Nicula – locul 3 la individual compus.

- La Nagoya (1 decembrie), la Cupa Chunichi, competiție la care, în anii precedenți, Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu au obținut frumoase succese, Dumitrița Turner termină pe locul secund, la egalitate cu Tang Xiaoli (China), ambele cu 37.550, pe prima poziție fiind Li Cuiling (China. 37.900). Ecaterina Szabo, accidentată, n-a terminat concursul. În finalele pe aparate, Ecaterina Szabo se impune la bârnă, la egalitate cu Li Cui Ting (China) și Radka Zemanova (Cehoslovacia), iar Dumitrița Turner termină pe locul 2 la sol și 3 la sărituri.

- Agenția germană ISK o plasează pe Nadia Comăneci pe locul 3 între cele mai bune sportive ale lumii în 1980.

- Asociația Presei Sportive din România îi desemnează pe Nadia Comăneci și Ivan Patzaichin „Cei mai buni sportivi” ai anului.

Se poate afirma că, odată cu finalul anilor '80, sportul mondial a mai străbătut o importantă porțiune din drumul său spre o veritabilă universalitate și spre ocuparea unui loc de importanță majoră în societate. Desigur, gimnastica nu a făcut excepție...

Imediat după cel de al II-lea Război Mondial, odată cu Jocurile Olimpice de la Londra, din 1948, și, mai ales cu cele din 1952, gimnastica a străbătut, la rândul-i, un traseu cu transformări majore pe plan internațional din toate punctele de vedere – conceptual, tehnic și valoric -, schimbări care au marcat, evident, această disciplină și în plan național.

Gimnastica românească s-a adaptat rapid noilor condiții, corespunzând la maxim acestui nou „profil”, generațiile de performeri care au evoluat în această perioadă argumentând în mod elocvent, prin rezultatele înregistrate, că s-a pus bazele unei veritabile „școli”, Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Alina Goreac, Anca Grigoraș, Dumitrița Turner, Emilia Eberle, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Eugenia Golea, Camelia Voinea, Aurelia Dobre sau Dan Grecu devenind nume sinonime cu succesul.

Valoarea gimnasticii românești, tot mai mult exprimată și argumentată prin pozițiile cucerite în arena internațională în această etapă, a fost posibilă și prin implicarea specialiștilor, ceea ce a făcut să se vorbească despre „școala românească de gimnastică” cu respect și admirație. La aceasta, prin muncă, pasiune și competență, au contribuit o serie de profesori și antrenori, dintre care amintim: Adina Stroescu, Iosif Maier, Robert Podlaha, Nicolae Băiașu, Petre Dungaciu, Maria Simionescu, Caius Jianu, Nicolae Covaci, soții Bela și Martha Karoly, Emilia Liță, Gheorghe Gorgoi, Atanasia Albu, Francisc Kocsis, Costache Gheorghiu, Mircea Bădulescu, Gheorghe Condovici și încă mulți alții.

Tabloul medaliilor obținute la marile competiții, în perioada 1956 – 1980, este cât se poate de edificator în acest sens:

	Masculin				Feminin				TG
	Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total	
Jocuri Olimpice	-	-	1	1	5	5	7	17	18
Campionate Mondiale	1	1	1	3	4	2	6	12	15
Campionate Europene	1	2	3	6	8	13	10	31	37
TOTAL	2	3	5	10	17	20	23	60	70

Odată cu noul deceniu și gimnastica noastră traversează o altă perioadă de dezvoltare, care s-a dovedit a fi una ce a condus acest sport pe o treaptă superioară, conservând, din toate punctele de vedere un nivel ridicat de competitivitate.

➤ 1981

- Festivitate de retragere din activitatea competițională (5 martie) a unor mari campioni, între care și Dan Grecu.

- La Avignon (17 – 18 martie), concurs internațional de junioare, la care au fost prezente 27 de sportive din 8 țări. Un frumos succes al Liviei Dascălu la individual compus (36.80), sol și sărituri și Gabrielei Vlădău, locul secund la individual compus (36.45) și primul la paralele și bârnă.

- Cu prilejul turneului pe care l-a întreprins în Venezuela (20 – 23 martie), echipa feminină (Emilia Eberle, Nadia Comăneci, Cristina Grigoraș, Marilena Vlădărău, Dumitrița Turner, Ecaterina Szabo, Dorina Ungureanu, Melita Ruhn) a evoluat în cadrul unor concursuri demonstrative la Caracas, Valencia și Maracay.

- La Fort Worth (21 – 22 martie) s-au desfășurat întrecerile celei de a 6-a ediții a Cupei Americii, câștigată de Julianne McNamara (SUA), cu 38.725, pe a doua poziție situându-se trei gimnaste Tracee Talavera (SUA), Huang Qun (China) și Lavinia Agache, cu 38.000, pe locul 5 fiind Mihaela Stănuț 37.650.

- La Moscova (27 – 29 martie), 43 de concurenți din 20 de țări s-au aflat la concursul internațional, cu Romuls Bucuroi (17 – individual compus, 5 – sărituri), Simona Renciu (7 – individual compus) și Mihaela Râciu (6 – sărituri).

- După Nadia Comăneci (1975, 1979), Teodora Ungureanu (1976, 1977) și Rodica Dunca (1980), cea de a 12-a ediție a Turneului Campionilor de la Londra (11 – 12 aprilie) a fost câștigată de Cristina Grigoraș (37.65), într-o strânsă dispută cu Kathy Johnson (37.60). La masculin, Kurt Szilier – locul 6 la individual compus.

- A 24-a ediție a Campionatelor Internaționale ale României (24 – 26 aprilie) a avut loc în Sala Sporturilor din Cluj, consemnându-se două premiere: prezența sportivilor din Venezuela – alături de gimnaste și gimnaști din Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, China, Cuba, Elveția, Franța, R.D. Germană, Italia, Ungaria, URSS și România -, precum și câștigarea pentru prima oară a individualului compus de către un gimnast din China. Singurul care s-a apropiat valoric de gimnastul chinez Fu Lu Ming a fost tânărul Emilian Nicula și meritul său este de subliniat, cu atât mai mult cu cât a evoluat accidentat: Fu Lu Ming 56.600, Kuang Xian Yao 56.100 și Emilian Nicula 55.500. De menționat că Dan Grecu a debutat în rolul de arbitru internațional. Într-un clasament în care ar include pe toate concurențele, cele 8 gimnaste pe care le-au prezentat antrenorii lotului de la Deva, Atanasia Albu și Octavian Bellu, s-ar situa pe primele opt locuri, în următoarea ordine: Cristina Grigoraș, Emilia Eberle, Mihaela Stănuț,

Rodica Dunca, Ecaterina Szabo (ultimele două la egalitate), Dorina Ungureanu, Dumitrița Turner, Marilena Vlădărău. Aplicând, însă, regulamentul internațional (3 de țară), forul nostru de specialitate a inclus în ierarhia oficială la individual compus pe Cristina Grigoraș 39.200, Emilia Eberle 39.000, Mihaela Stănuț 38.400, fetele noastre impunându-se și în toate finalele pe aparate: sărituri, paralele – Cristina Grigoraș, bârnă – Rodica Dunca și Cristina Grigoraș, sol – Emilia Eberle. La masculin, sărituri – Romulus Bucuroiu, inele – Ioan Checicheș, sol, cal – Kuang Xian Yao (China), paralele, bară – Fu Lu Ming (China).

- Emilia Eberle a fost prima câștigătoare a unei noi competiții, organizată de Federația olandeză și dotată cu Trofeul Ennia Gold Cup, desfășurată la Haga (10 – 11 iunie). Emilia Eberle s-a situat pe locul I la individual compus, cu 37.90, câștigând, de asemenea, la paralele și bârnă. În concursul masculin, Octavian Ionașiu – locul 3 la cal.

- În sala Floreasca (17 – 19 iunie) a avut loc finala Campionatului Național al școlilor generale, în prim-plan fiind Sc. Gen. 11 Galați, Șc. Gen. 6 Iași, Șc. Gen. 7 Deva (feminin), respectiv Șc. Gen. 24 București, Șc. Gen. 11 Pitești, Șc. Gen. 18 Timișoara (masculin).

- București, 19 – 30 iulie. Jocurile Mondiale Universitare. Pentru gimnastica noastră un impresionant buchet de medalii: 18 în total, dintre care 12 de aur, 3 de argint și 3 de bronz, un bilanț record al gimnasticii de-a lungul tuturor participărilor. Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Rodica Dunca, Kurt Szilier, Dan Odorhean, Emilian Nicula s-au aflat printre cei mai buni. Dincolo de tot ceea ce s-a spus atunci și, mai ales, „după”, Universiada de la București a rămas, totuși, un important reper în mișcarea sportivă românească atât în planul organizării, cât și al rezultatelor și, indiferent de ce și cum, performanțele sunt cele care rămân ca puncte de referință chiar și acum după atâția ani..

Să rememoram acele clipe ale gimnasticii cu ajutorul lui Horia Alexandrescu și ale sale „Stele ale Universiadei”:

„20 iulie. S-a dat startul ! ... În această zi inaugurală, alegem „Polivalenta”. Și noi, ca majoritatea colegilor din alte țări, intuim că nivelul concursului de gimnastică masculină va fi unul de excepție. Motive ? Foarte multe, fie și numai dacă enumerăm câteva dintre numele gimnaștilor prezenți la start: Iuri Korolev (U.R.S.S.), vicecampion european absolut, Gyorgyi Guozogy (Ungaria), dublu campion continental la cal, Li Jiuejiu (R. P. Chineză), câștigător al „Cupei Mondiale” la paralele, Kurt Szilier (România), vicecampion european la cal. Și nu putem trece cu vederea valoarea și renumele școlilor de gimnastică masculină din U.R.S.S., Japonia, R. P. Chineză, România și Ungaria, ai căror reprezentanți au la activ succese de răsunet în istoria gimnasticii masculine internaționale.

Astăzi e programat concursul pe echipe și, totodată, va fi desemnat câștigătorul titlului la individual compus... În prima serie, gimnaștii japonezi se detașează net, totalizând 170.55 puncte, iar dintre ei se impune atenției Kioji Yamawaki, un demn urmaș al celebrilor Kasamatsu, Kenmotsu sau Tsukahara. Seria a II-a aduce pe podium echipa R. P. Chineze, așteptată cu interes și curiozitate atât de public, cât și de specialiști... Și valoarea se confirmă. Li Ning, Li Jiuejiu, Zhou Limin și Li Xiaoping impresionând realmente prin virtuțile lor tehnice, prin gradul de dificultate și prin precizia execuțiilor. Ne uluiesc, mai ales, prestațiile gimnaștilor chinezi la bară fixă (de trei ori „ieșiri” cu triplusalt) și sol, așa încât aplaudăm cu căldură și așteptăm... totalul: echipa a realizat 171.70, iar liderul ei, Li Ning, 57.60 puncte. În

„scenă” urmează așii !... E greu de crezut că măcar unul din 5 specialiști în gimnastică ar fi creditat echipa României cu locul I.

Antrenorii români au aliniat un lot format din Kurt Szilier, Romulus Bucuroiu, Dan Odorhean și Emilian Nicula, în care numai Szilier era un „nume”. Ceilalți trei gimnaști, fără performanțe internaționale cât de cât spectaculoase, am spune chiar coasinecunoscuți pe plan internațional...

În primul schimb, băieții noștri primesc aplauze la scenă deschisă, făcându-1 pe unul dintre arbitrii de la inele, Dan Grecu (!), să suradă mulțumit...Dovadă : 9.75 – Bucuroiu, 9.65 – Nicula și 9.55 – Szilier, ceea ce face ca echipa României să acumuleze un avans de 35 de sutimi față de formația U.R.S.S. (28.95 – 28.60), care obținuse, la paralele, 9.60 prin Yuri Korolev, și de două ori 9.50 prin Alexei Tihonkin și Artur Akopian. În schimbul II ne concentrăm atenția asupra săriturilor. Totul trebuie să fie perfect, pentru că fiecare gimnast are la dispoziție câte o singură încercare. Deci, o ratare și visul frumos se poate spulbera într-o clipă! Dar temerile ne sunt alungate. Emilian Nicula „deschide” cu 9.60, Kurt Szilier îi urmează exemplul, iar Bucuroiu și Odorhean ridică ștacheta la 9.75. Calculăm cu dexteritate de matematicieni și constatăm că avansul a... scăzut cu 5 sutimi. La bară fixă, sovieticii s-au prezentat excelent, totalizînd 29.15 puncte. Schimbul III ne taie răsufierea și ne domolește elanul... Paralelele le-au dat serios de furcă (Odorhean – 9.20, Bucuroiu – 9.35, Nicula – 9.50 și Szilier – 9.60), în vreme ce gimnaștii sovietici remontează și iau avans la sol. După trei aparate, la jumătatea concursului: U.R.S.S. – 86.60 puncte, România – 86.50! Rămânem, oare, cu „argintul” sau?!... Ce a urmat, iese din sfera obișnuitului, intrînd pe tărîmul extraordinarului. Români s-au întrecut pe ei înșiși, întrecînd și așteptările și... liderii concursului de până atunci. Suita notelor vorbește, însă, mai bine decît orice frază meșteșugită: Bucuroiu – 9.40, Odorhean – 9.50, Szilier – 9.75 și Emilian Nicula – 9.90, cea mai mare notă din concurs, după o evoluție entuziasmantă, care a ridicat tribunele în picioare! Trecem, din nou, în frunte, cu 115.65 puncte, în vreme ce echipa U.R.S.S. are 115.60!

La sol, în penultimul schimb, e rîndul lui Dan Odorhean să devină liderul formației noastre (9.80), Szilier (9.65) și Nicula (9.70) precedându-1 cum nu se putea mai bine. În schimb, la confruntarea cu inelele, principalii noștri adversari se descurcă greu, iar Korolev le spulberă jumătate din șanse, căzînd la aterizare și obținînd, din această cauză, 9.50. Astfel, înaintea ultimului schimb, România avea un avans de jumătate de punct (144.80 – 144.30), ceea ce însemna – cel puțin teoretic – o victorie! Dar, în gimnastică, o jumătate de punct poate fi la fel de bine un avans net sau... nimic, o simplă ratare anulînd efortul întregii echipe! Iată de ce urmărîm cu sufletul la gură evoluția băieților noștri la cal, aparat unde depunctările abundă la orice gimnast, în orice concurs. Dan Odorhean nu are încă nici forța și nici experiența unui exercițiu „mare” la această... bîrnă a băieților! El ia numai 9.10. Încă o asemenea notă și totul e pierdut, adică aurul ne scapă printre degete. Emilian Nicula, debutant și el la o competiție de anvergură, resimte vizibil povara emoțiilor. Dar urcă la 9.35. Romulus Bucuroiu, un specialist al calului, e inhibat la rîndul său, reușînd, totuși, să ridice nota la 9.55. Rămîne Kurt Szilier, vicecampionul european al aparatului, liderul echipei noastre, omul în care ne punem toate speranțele... Se prezintă în fața brigăzii de arbitri, salută calm și începe... O foarfecă, un cerc, o roată... Elementele se succed în liniște și numai gîfăitul sacadat al lui Szilier, mușchii încordați ai brațelor sale și obrajii care i se colorează rapid trădează intensitatea, efortului. Apoi, dintr-o dată, sala erupe! Kurt Szilier și-a încheiat exercițiul aproape perfect, iar pe tabela electronică se aprinde nota: 9.80! Echipa României e campioană mondială univertitară!...

Calculule dovedesc că gimnaștii noștri cuceriseră titlul și la individual compus, prin Kurt Szilier, egalat în extremis de valorosul sportiv sovietic care este Iuri Korolev (ambii cu 57.95 puncte)! Așadar, cucerim două medalii de aur din două.

21 iulie. Se împlinesc exact 5 ani de la triumful Nadiei la Montreal... Apariția echipelor în sală este salutăată cu ropote de aplauze, în seria noastră, a II-a, mai sunt prezente echipele U.R.S.S., S.U.A. și R. P. Chineze.

Fetele noastre debutează eu săriturile. Spre deosebire de băieți, ele au la dispoziție două încercări. Dintre care rămâne cea mai bună. Dumitrița Turner, deținătoarea titlului mondial la acest aparat, deschide seria gimnastelor românce cu un 9.80. Rodica Dunca ridică nota la 9.85, dar Emilia Eberle, puțin crispată, obține 9.80. Urmează Nadia, care va prezenta două sărituri notate „din 10”. La prima dintre ele, „aterizarea nu „iese”, așa că arbitrele scad o zecime (9.90), dar la a doua – Tsukahara 360 – zborul este atât de înalt, corpul atât de bine controlat și aterizarea atât de lungă, încât brigada de „oficiale” nu pierde prea mult timp până la prezentarea notei: 10! În schimbul al doilea, pe fetele noastre le așteaptă testul paralelelor, în vreme ce gimnastele sovietice au de trecut peste... puntea suspinelor. Suntem încordați ca niște arcuri și așteptăm, tăcuți, „paralelul” Nadiei. În ultimele concursuri de verificare ea a căzut de două ori la elementul de mare dificultate care-i poartă numele. Ce va fi acum?! Dumitrița Turner pășește cu dreptul (9.80), Rodica Dunca îi urmează exemplul, obținând aceeași notă, iar Emilia se regăsește splendid, prezentând un exercițiu de mare valoare: 9.90! Urmează Nadia. Costumul alb, cu tricolor se unduiește pe paralele, palmierile lustruiesc lemnul barelor... Nadia își încheie exercițiul cu bine, fiind notată (9.80). Între timp, la bârnă, Stella Zaharova obține aceeași notă, cea mai mare din echipa U.R.S.S. Și câștigăm încă o jumătate de punct față de principalele contracandidate la titlul pe echipe! La bârnă, se întâmplă neprevăzutul! După ce Dumitrița Turner deschide din nou foarte bine seria echipei (9.75), Emilia Eberle reușind, apoi, cu 5 sutimi mai mult, așteptăm, firesc, un 9.90 de la Rodica Dunca și, în final, un 10 al Nadiei, maestra incontestabilă a acestui aparat! Uimitor, însă, ambele ratează, obținând aceeași notă: 9,50! Dar, dacă în cazul băimăreanței lucrul ni se pare cât de cât credibil, ratarea Nadiei ne surprinde cum nu ne putea surprinde altceva. S-au scurs mai mult de trei ani de când Nadia n-a mai coborât de pe bârnă altfel decât cu o aterizare perfectă la sfârșitul exercițiului. Și – culmea! – astăzi se împlinește exact un an de când marea noastră gimnastă obținea, la Jocurile Olimpice de la Moscova, nota 10!... Nadia se vede în fața ultimului schimb, cu șansa a II-a la individual compus, fiind depășită cu o zecime de Emilia Eberle. Iată, însă, situația de la care se pornea în ultimul schimb, în clasamentul pentru titlul individual: 1. Emilia Eberle 29.50, 2. Nadia Comăneci 29.40, 3. Dumitrița Turner 29,35, 4. Stella Zaharova 29.30, 5. Rodica Dunca 29.15, 6. Maria Filatova 29.10... Fetele noastre sunt la sol... Seria evoluțiilor românești este deschisă de Dumitrița Turner care, cu o precizie de metronom, realizează a treia oară aceeași notă – 9,80 (numai la bârnă a avut cu 5 sutimi mai puțin)! Și vine rândul liderului din acel moment, Emilia Eberle. Exercițiul ei, greu și spectaculos, se derulează în aplauzele cadențate ale tribunelor, toată lumea anticipând un... 10. Dar, pe ultima diagonală, avântată prea puternic și prea sus într-un dublu salt. Emilia nu mai găsește forța de a-și controla aterizarea, ratând! Din poziție de lideră, ea va coborî tocmai pe locul 5 al clasamentului general individual compus, pentru că 9.50 nu e o notă competitivă la asemenea nivel! Rodica Dunca ne atenuează, însă, necazul, în ritmul alert al celebrului șlagăr lansat de Louis Armstrong, „When the Saints Go Marchin’ in” zvolta și talentata gimnastă, descoperită și lansată la C.S. Baia Mare, entuziasmează tribunele cu un

exercițiu „de nota 10”, punctat, însă, numai cu 9,90. Urmează Nadia. Pe tricoul ei e trecut numărul de concurs nr. 1. Să fie o altă coincidență?! Va fi!... Nadia își salută frumoasa aniversare – 5 ani de la Montreal – readucând în actualitate partitura muzicală pe care a dansat la Olimpiada canadiană, frumoasa melodie a lui Harry Belafonte. Firește, exercițiul este unul nou, infinit mai greu și mai frumos decât atunci. Doar finalul – reamintind copilăria și strălucirea „zânei” de la Montreal, dându-ne posibilitatea comparației – ne face să ne întrebăm surprinși când au trecut acești ani?! Ea nu execută solul, ci îl recită, trecând gimnastica din sfera sportului în cea a artei. 10.0, consfințind succesul echipei României și al excepționalei sale căpitane, aducând școlii românești de gimnastică un nou triumf!

Clasamentul, pe echipe are în frunte formațiile României 118.00, U.R.S.S. 116.20 și R.P. Chineze 115.60, în vreme ce, la individual compus, pe podium urcă, în ordine, Nadia Comăneci 39.40, Stella Zaharova 39.20 și Dumitrița Turner 39.15, urmate de Rodica Dunca 39.05 și Emilia Eberle 39.00.

Finalele pe aparate ale băieților.

Primul titlu al zilei avea să fie preludiul unei întreceri extrem de echilibrate și spectaculoase, brigăzile de arbitri neputând departaja valorile de vârf. Astfel, la sol, tânărul nostru reprezentant Dan Odorhean, pornind cu nota cea mai mare (9.85), obține 9.75, fiind egalat de excelentul gimnast chinez Li Ning, care intră în finală cu 9.75, reușind 9.85! Cu alte cuvinte, titlul se împarte la... doi dar, din fericire, organizatorii au prevăzut și acest lucru, așa încât și Dan Odorhean și Li Ning primesc câte o medalie de aur!

Calul a constituit, din toate punctele de vedere, clou-ul galei și asta pentru că finuta artistică, gradul de dificultate și precizia execuțiilor au fost egale la... jumătate dintre fi-naliști! Nota cea mai ridicată (9.90) a obținut-o Li Xiaoping (R. P. Chineză), dar și Kurt Szilier (România), Iuri Korolev (U.R.S.S.) și, din nou, Li Ning (R. P. Chineză) au cumulat același total – 19.55 – juriul fiind pus în situația fără precedent de a încorona... 4 campioni mondiali universitari!! Și, culmea, dintre ei lipsea tocmai dublul campion european al probei, ungurul Gyorgy Guczogyi, care își ratase exercițiul, obținând numai 9.60!

La inele, Li Ning ține să confirme că este cel mai în formă gimnast al galei. Sub ochii lui Dan Grecu – aflat acimn în tribună, pentru că în această reuniune brigăzile de arbitri sunt sută la sută neutre! – reprezentantul R. P. Chineze prezintă un exercițiu de mare virtuozitate, care va fi notat cu 9.85. Excelent se va prezenta și tânărul nostru gimnast Emilian Nicula, ca și sovieticul Artur Akopian. Acesta din urmă nu va fi mulțumit, însă, de nota acordată de arbitri, făcând contestație pentru mărirea ei. Și nota e mărită cu 5 sutimi, fapt care derutează, pentru moment, secretariatul de concurs, conducând la o confuzie. Li Ning și Artur Akopian sunt desemnați, la egalitate, campioni la inele, deși, în realitate, Li Ning are 5 sutimi mai mult. Totul, însă, e bine când se termină cu bine, greșeala fiind îndreptată, în timp ce Li Ning și Artur Akopian își string mâinile ușor încurcați. Pe treapta a treia a podiumului de premiere, medaliat cu bronz, Emilian Nicula, talentatul elev al antrenorului Mircea Lisovschi.

La sărituri, Dan Odorhean încearcă să tranșeze în favoarea sa duelul cu Li Jiuejiu (R. P. Chineză), dar acesta din urmă e, vizibil, superior. Nu ne rămîne decît să ne mulțumim cu argintul și să consemnăm prezența pe locul 3 a lui Iuri Korolev.

Finala de la paralele va fi extrem de disputată, marele ei favorit, chinezul Li Jiuejiu, câștigător al „Cupei Mondiale” la acest aparat, obținând 9.80 și lăsînd impresia că nimeni nu-1 mai poate detrona de pe prima poziție. O senzațională

evoluție a japonezului Koji Sotomura răstoarnă, însă, toate calculele hîrtiei, fiind notată cu 9.90 și aducînd astfel gimnastului nipon un meritat titlu mondial univerversitar. Pe locul 3, din nou Iuri Korolev.

Bara va încheia această gală de neuitat cu un recital impresionant de forță, curaj și măiestrie. Doi români (Emilian Nicula și Kurt Szilier), doi sovietici (Artur Akopian și Aleksei Tihonkin), doi chinezi (Li Jiuejiu și Zhou Limin), un ungur (Gyorgy Güiczogyi) și un japonez (Shinji Morisue) porneau la asaltul ultimelor medalii puse în joc. Dintre ei, reprezentantul nostru Emilian Nicula avea șansa cea mai mare, grație notei din prima zi (9.90), în vreme ce japonezul Morisue era așteptat pentru splendoarea exercițiului său, amintind de virtuozitatea lui Endo. Dar dacă Morisue n-a reușit să-și repete exercițiul din ziua precedentă a întrecerilor masculine, Emilian Nicula a demonstrat aceleași virtuți tehnice. De două ori gigantică într-un braț, două salturi de mare risc și spectaculozitate, împletite cu alte elemente de dificultate maximă i-au adus gimnastului bucureștean privilegiul unei medalii de aur... exclusive!

Ultimele evoluții ale fetelor.

...Ora 17.30. În sală începe încălzirea generală. Nadia și-a schimbat costumul. Nu-1 mai are pe cel alb, al lotului, ci unul alb-bleumarin, cu stele albastre în partea de sus, costum primit în turneul triumfal pe care 1-a făcut în primele luni ale anului în S.U.A. și Venezuela.

Prima finală e cea de la sărituri. În frunte se află Nadia, cu 10 în ziua întâi, și Stella Zaharova, care pornește de la 9.90. Până la ele, plafonul notelor se menține în jur de 9.60 – 9.70, numai Dumitrița Turner reușind, în prima încercare, 9.80. Dar, iat-o pe Nadia ! Ridică brațul drept, prezentându-se arbitrelor. Apoi se avîntă spre trambulina care o va propulsa. O bătaie puternică, o primă întoarcere de 360 de grade, spinarea galbenă a aparatului este atinsă imperceptibil, corpul Nadiei se răsucește din nou, în zbor, descriind o altă circumferință, iar aterizarea vine aproape perfect. Arbitrele își spun cuvîntul: 9.80. Cu nota 10 din prima zi, e greu de presupus că va putea fi depășită... Dar de egalat, a fost egalată! De Stella Zaharova. Șefa brigăzii de arbitre la sărituri era româncea Sonia Iovan. Iar nota Stellei a fost 9.90, ceea ce însemna că titlul la sărituri se împărțea între Nadia Comăneci și Stella Zaharova! Nimic mai corect decât această decizie. Nadia e la a treia medalie de aur!

Paralelele. La aparat se prezintă Emilia Eberle. În ziua precedentă promisese și ea că va furniza surprize. Și iat-o acum jonglînd pe barele înguste și asimetrice, cu o dezinvoltură greu de cuprins în cuvînte. Totul a fost ca într-o kinogramă, numai nota nu s-a ridicat la valoarea execuției – 9,85 -, cu toate că îi va aduce prima victorie! Stella Zaharova, intrată în finală cu 9.60, a mai câștigat o zecime, dar nu mai poate emite pretenții la podium. În schimb, gimnasta chineză Zhu Zheng entuziasmează tribunele, făcându-ne să credem că baremul maxim al brigăzii care arbitrează astăzi la paralele e 9.85, în loc de 10 ! Lucru care avea să se adeverească și după excepționala execuție a Nadiei (elementul „a ieșit”), notată, de-a dreptul exasperant, cu același 9.85! Pe primul loc, la egalitate, româncele Nadia Comăneci și Emilia Eberle, în timp ce pe treapta a treia se află meritoasa Zhu Zheng.

Intrarea finalistelor la bârnă ne provoacă o ușoară strîngere de inimă. Nadia lipsește dintre ele și ne gîndim în această clipă dacă va fi la fel și atunci cînd Nadia va lipsi, definitiv, din întrecerile internaționale. Șansele cele mai mari le au acum Emilia Eberle și Stella Zaharova (ambele cu 9.80 în concursul anterior), Dumitrița Turner și Zhu Zheng pornind cu șansa a doua (9.75). Dar finala demarează sub auspicii nu prea favorabile, Maria Filatova obținînd 9.40 (cu ratare), Laura Bortolese (Italia)

9.45 și Linn McDonnell (S.U.A.) 9.50. E rândul Emiliei, care ne oferă o nouă probă a talentului ei autentic. Nici măcar o tresărire nu a tulburat suitele ei de salturi și de sărituri, nici măcar o mișcare de deget nu a eclipsat piruetele exacte și spectaculosul „cerc” din stând pe mâini. Numai aterizarea a privat-o de un absolut meritat 10, nota de 9.90 pe care a primit-o plasând-o, însă, în fruntea ierarhiei finalistelor de la bârnă. Pentru că nici Zaharova (9.70) și nici excelentul exercițiu al Dumitriței Turner (9.85) nu au putut egala valoarea Emiliei Eberle, care cucerește, astfel, un nou titlu mondial!

Solul va încheia concursul fetelor și întreaga competiție de gimnastică a Universiadei.

Cea dintâi pășește pe covor Rodica Dunca. În fața noastră, pe un scaun, se află profesoara Ligia Marinescu, prima ei antrenoare... Exercițiul pe care îl prezintă e superb. 9.85, adăugat notei de 9.90 din prima zi, înseamnă, obligatoriu, medalie. Ce fel de medalie, e însă de vreme de știut...Stella Zaharova are un exercițiu dinamic, în forță (9.80), și ne gândim că din forța ei și expresivitatea Măriei Filatova ar putea ieși un exercițiu de valoare... Nadiei Comăneci. Care zboară din nou cu ușurința și grația ei binecunoscute, reușind deopotrivă elementele de dificultate și mișcările artistice. Tribunele nu mai rezistă tempo-ului alert al muzicii și intră în joc, ridicându-se în picioare și aplaudând cadențat. Iar Nadia surâde fericită, oferindu-ne o ultimă „diagonală” ca la carte și doi pași veseli, încheiați cu acea mișcare a brațelor pe care acum o știu pe de rost și copiii. 9.90, atât decide juriul. Medalia de aur e a Nadiei!”

- Turneul feminin de la Tokyo (24 – 25 august) a revenit Laviniei Agache, cu un total de 38.55, ca urmare a unei evoluții constant bune de-a lungul întregului concurs, excelând la sol (9.80), bârnă (9.75) și sărituri (9.70). Pe locul 3 a fost Ecaterina Szabo, cu 37.90. În finalele pe aparate, Lavinia Agache s-a impus la sărituri, bârnă și sol, iar Ecaterina Szabo a fost pe poziția secundă la sărituri și bârnă.

- Echipele secunde de tineret ale României și R.D. Germane (549.50 – 554.05) s-au întâlnit la Bistrița (1 septembrie)

- La Pavia (19 – 21 septembrie), întâlnire între formațiile feminine ale Italiei și României: 384.30 – 389.50, Rodica Dunca 78.90, Dumitrița Turner 78.10 și Mihaela Stănuț 77.50, pe primele locuri la individual compus.

- Participând (19 – 21 septembrie) la concursul internațional de la Alexandria (Echipt). Marius tobă a fost pe locul întâi la individual compus, sol, inele și bară, iar Claudiu Tempe pe cel secund la sol.

- Campionatele Balcanice au avut loc în Grecia, în localitatea Serres (1 – 4 octombrie). Echipa feminină a României s-a impus cu un total de 192.600, urmată de Bulgaria 191.050, Iugoslavia 173.600, Grecia 159.500 și Turcia 150, gimnastele noastre dominând clar și concursurile celelalte: 1. Cristina Grigoraș 39.100, 2. Dumitrița Turner 38.650, 3. Galina Marinova (Bulgaria) 38.600, 4. Emilia Eberle 38.200, 5. Rodica Dunca 38.100... 7. Lavinia Agache 37.900...10 Mihaela Stănuț 37.600. (În afară de concurs, Ecaterina Szabo 39.250); sărituri – Cristina Grigoraș 19.725, Zoya Grancharova (Bulgaria) 19.700, Lavinia Agache 19.525; paralele – Cristina Grigoraș 19.850, Emilia Eberle și Galina Marinova (Bulgaria) 19.750; bârnă – Kamelia Troyanova (Bulgaria) 19.400, Zoya Grancharova (Bulgaria) 19.300, Dumitrița Turner 19.100, Rodica Dunca 19.050; sol – Dumitrița Turner 19.650, Galina Marinova (Bulgaria) 19.150, Cristina Grigoraș 19.100. La masculin: echipe – Bulgaria 280.750, România 278.20, Iugoslavia 257.000, Grecia 236.200, Turcia 234.000; individual compus

– 1. Stoyan Deltchev (Bulgaria) 56.900, 2. Kurt Szilier 56.350, 3. Rumen Petkov (Bulgaria) 56.150, 4. Dan Odorhean și Sorin Cepoi 55.950... 9 Valentin Grecu 55.000... 11. Valentin Pinteș 54.750, 12. Alexandru Nistor 53.850; sol – Dan Odorhean 19.400, Stoyan Deltchev 19.400, Rumen Petkov 19.150; sărituri – Rumen Petkov 19.200, Dan Odorhean 19.050, Stoyan Deltchev 19.025; cal – Kurt Szilier, Stoyan Deltchev (Bulgaria), Bogdan Houtov (Bulgaria) 18.950; paralele – Stoyan Deltchev (Bulgaria) 18.950, Kurt Szilier 18.750, Sorin Cepoi 18.400; inele – Stoyan Deltchev (Bulgaria) 19.350, P. Petkov (Bulgaria) 19.200; bară – Ognan Bangiev 19.350, Sorin Cepoi

- În sala „Victoria” din Ploiești (17 – 18 octombrie), concurs demonstrativ-amical, în care nu s-au acordat note, între România și Bulgaria, cu evoluții apreciate al gimnastelor noastre Cristina Grigoraș, Dumitrița Turner, Emilia Eberle, Rodica Dunca, Mihaela Stănuț, Aura Anghel, Mariana Silișteanu, Dorina Ungureanu, Lavina Agache, Ecaterina Szabo.

- Corina Ungureanu se impune la „Memorialul Blume”, ediție la care Valentin Pinteș ocupă locul 5.

- Concurs internațional la Kosice, cu Luminița Luca locul 11, Carmen Gheorghiu pe 14 și Daniela Tibnichi pe 18.

- Violeta Gițu și Marina Radu participă la Turneul Internațional de la Cottbus, terminând pe locurile 7, respectiv 15 la individual compus. În concursul masculin, Mircea Apolzan se clasează pe locul 18 la individual compus, în timp ce Dan Grecu se află pe locul 3 la sol.

- La întrecerile Turneului Prietenia, care a avut loc la Phenian, a luat parte numai formația masculină, care a încheiat pe locul 6. Cel mai activ dintre gimnaștii noștri a fost Levente Molnar – 9 la individual compus, 5 la cal și paralele, 4 la bară.

- Campionatele Balcanice ale juniorilor, ajunse la a 4-a ediție, s-au desfășurat la Belgrad (11 – 13 decembrie), consemnând, din nou, succese românești la echipe și individual compus, cu un total de 14 medalii de aur, 9 de argint și 4 de bronz. La masculin – România 278.70, Bulgaria 178.00, Iugoslavia 266.90, Turcia 230.10, Grecia 212.20, precum și Levente Molnar (57.00), Marius Gherman fiind pe locul 4 (55.40), iar Marius Kadar pe 5 (55.25). La feminin – România 191.80, Bulgaria 187.20, Iugoslavia 178.65, Grecia 161.45 și Teodora Ungureanu 39.15, Teodora Boiangiu 38.05 și Dana Dumitru 38.00, pe podium la individual compus.

*

Anul 1981 a fost marcat de un eveniment, la acea vreme, cu mare rezonanță în lumea sportului și nu numai: la 30 martie 1981 (după alte surse 1 aprilie 1981), antrenorii Martha și Béla Károly, precum și coregraful Geza Pozsar decid să rămână în America, ceea ce a declanșat un veritabil „tsunami”, iar „yalurile” au lovit cu putere.

Într-un amplu articol, bazat pe arhiva documentară și informativă a CNSAS, Valentin Vasile recompune în revista „Historia” situația celor doi tehnicieni, dar și modul cum s-au derulat evenimentele așa cum rezultă din rapoartele Securității:

„Anul 1981 a intrat în istoria gimnasticii românești; și nu pentru că a fost un an cu performanțe deosebite, ci pentru că soții Martha și Béla Károly, antrenorii lotului național de gimnastică artistică feminin, au decis să nu mai revină în țară la

finele turneului întreprins în Venezuela și SUA. Reconstituim coordonatele acestui episod – rămânerea pe teritoriu american, dar și recuperarea ulterioară a fiicei de 7 ani – prin intermediul dosarului de urmărire deschis de Securitate pe numele antrenorului, dosar aflat în Arhiva CNSAS. Rapoartele Securității oferă însă informații și despre viața soților Károly la Onești și la Deva, despre deplasările în străinătate ale tehnicienilor, dar și despre relația plină de asperități cu sportivele: cuplului de antrenori i se reproșa severitatea excesivă, dar și nerespectarea medicației și a regimului alimentar recomandat de specialiști. Punct culminant al acestui „îngheț”: după Jocurile Olimpice de la Montreal, Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu au fost mutate pentru o vreme la București.

Întâi de toate, personajele: Béla Károly s-a născut la 13 septembrie 1942 la Cluj, într-o familie de ingineri. A absolvit în 1968 Institutul de Educație Fizică și Sport... La rândul ei, Martha Gyöngyöver, viitoarea soție a lui Béla, s-a născut la 13 august 1942 în Odorheiu Secuiesc, a urmat Institutul Pedagogic din Cluj și a fost instalată pe post de profesor de educație fizică la școala sportivă din Petroșani. Din anul 1968 (n.n. 1970 din surse federale) s-a transferat la școala de gimnastică din Onești, înființată prin eforturile Mariei Simionescu.

La câțiva ani de la începutul activității lor la Onești, Martha și Béla Károly au fost numiți la conducerea tehnică a lotului național feminin de gimnastică, ajutați de coregraful Géza Poszar. Aceasta se întâmplă în anul 1974, iar concomitent cu ascensiunea profesională a celor doi a început să capete contur și interesul lucrătorilor Securității pentru familia de antrenori.

Din 1976, dosar de urmărire pe numele lui Károly

Securitatea municipiului Gheorghe Gheorghiu-Dej a primit aprobarea de a-l folosi pe Béla Károly pentru rezolvarea unor sarcini ale muncii de informații la 14 mai 1975. Tânărul antrenor a purtat mai multe discuții cu ofițeri ai Securității și chiar și-a dat acordul formal pentru furnizarea unor date de interes operativ. Totuși, preocupările nu erau comune, așa că Béla a deconspirat imediat legătura cu structurile informative; în plus, conform sursei „Nelu”, antrenorul era bănuit de intenții de „evaziune” (fugă din țară) și de unele comentarii tendențioase la adresa regimului politic. De altfel, despre legăturile cu Securitatea, antrenorul a declarat în presa post-comunistă: «au încercat, dar le-am dat înscrisuri de circumstanță de prin străinătate și s-au convins repede că nu se pot baza pe mine».

Pe fondul inexistenței colaborării cu antrenorul s-a trecut la verificarea informativă, iar la 12 noiembrie 1976 s-a obținut acordul organelor de partid locale – procedura standard pentru monitorizarea membrilor Partidului Comunist Român – în vederea deschiderii unui dosar de urmărire informativă individuală. Sub numele conspirativ „Katona” a început supravegherea antrenorului și s-a dispus punerea în practică a planului de măsuri conceput în acest caz. Din setul de decizii și acțiuni informative, reținem: recrutarea de surse din rândul antrenorilor, tehnicienilor și personalului care își desfășurau activitatea în gimnastică, din rândul factorilor de conducere din domeniul sportului și învățământului, precum și a legăturilor create de antrenor în afara sferei sale profesionale; introducerea unor mijloace speciale de tehnică operativă la domiciliul soților Károly și la locurile de cantonament din țară; dirijarea surselor pe lângă obiectiv și propunerea de însoțire a tehnicianului de către un ofițer de securitate, sub acoperirea de instructor sportiv, cu sarcini prioritare de prevenire. Vedem mai jos ce acțiuni au fost puse în practică, dintre cele plănuite, și cu rezultate.

Șicanele Securității: antrenorilor li se tăia lumina, fetița nu era primită la cămin, locuința le era adesea percheziționată

Succesul gimnasticii românești la Jocurile Olimpice de la Montreal, din 1976, a conferit celebritate și recunoaștere profesională cuplului Károly. Informările Securității erau însă contradictorii la adresa familiei de antrenori: o imagine supra-dimensionată despre aportul acestora la reușitele din Canada, orgolioși, aroganți, egoiști, materialști, dezinformatori și cu lipsuri în comportarea față de sportive. Li se recunoșteau însă în documentele de urmărire tenacitatea și eficiența în munca depusă pe plan sportiv.

Ascensiunea soților Károly a culminat cu declanșarea unor controverse în relațiile cu gimnastele – antrenorilor li se reproșa severitatea excesivă; cu personalul medical – Béla și Martha erau acuzați de nerespectarea frecvență a medicației și a regimului alimentar recomandat de specialiști; cu Federația Română de Gimnastică și cu organele P.C.R. ale municipiului Onești.

Legăturile tensionate cu oficialitățile locale nu au rămas fără efecte.

Sursa „Elena”, prin nota informativă din 19 februarie 1977, relatează: «...la inițiativa dușmanilor familiei Károly s-a organizat ședința cu tov. secretar Roșu și o altă ședință de partid unde tov. secretar Toma i-a admonestat public denigrându-i pe ei și munca lor. Aceste acțiuni publice sunt completate de multe alte șicane zilnice, care le fac șederea în oraș (Gheorghe Gheorghiu-Dej) de nesuportat, ca de exemplu: li s-a tăiat lumina, telefonul le-a fost închis, magazinul alimentar «MERCUR» a refuzat să le primească comenzile; pe fetiță nu au mai primit-o la cămin; cât timp au fost plecați la Felix și Borșa securitatea le-a făcut percheziție în casă; au deranjat totul de nu au mai găsit chilot lângă chilot, iar în unele camere au fost desprinse porțiuni din parchet și apoi relipite cu prenandez». Despre vizitele lucrătorilor Ministerului de Interne știau în primul rând vecinii. Redăm în acest sens conținutul unei note informative: «o vecină guralivă i-a spus Marthei despre un tip care a intrat în casă, în lipsa lor, de două ori și avea asupra niște sârme... știe că este omul Securității, că orașul nu-i atât de mare».

Cantonamentele desfășurate în afara localității nu echivalau cu dispariția actului de supraveghere; dimpotrivă, la cazarea în diverse unități hoteliere, staff-ul tehnic era primit de oficialitățile locale, în rândurile cărora se afla și un ofițer conspirat. A doua zi după plecarea la antrenamente, se implantau mijloacele TO (microfoane) cu ajutorul unui colaborator recrutat din rândurile personalului unității de găzduire; de asemenea, erau puse la dispoziție dubluri ale cheilor de la camere în vederea unor pătrunderi ulterioare pentru schimbarea emițătorului și a bateriilor.

Reacția lui Károly: i-a înjurat și amenințat pe liderii comuniști din oraș

Neînțelegerile cu factorii politici s-au suprapus cu acțiunile de monitorizare întreprinse de organele Securității menite a-i tempera sau timora pe cei doi antrenori. Răspunsul nu a întârziat. Béla Károly a mers la sediul securității din localitate și a intenționat să le predea cheile locuinței pentru percheziții ori instalarea de tehnică operativă, iar liderilor politici din urbe le-a transmis cuvinte injurioase și le-a reamintit că menținerea lor în funcții i se datorează, în virtutea relației avute cu Ilie Verdeț.

Despre relația apropiată cu nomenclaturistul Ilie Verdeț – membru al Comitetului Politic Executiv al CC al PCR și al Secretariatului CC al PCR, 1969-1986; a deținut succesiv funcția de prim-viceprim-ministru al guvernului, 1978-1979, și prim-ministru al guvernului, 1979-1982 – aflăm pe de o parte din documentele Securității, iar pe de altă parte de la Géza Poszar. Astfel, despre anularea unei filmări la liceul Onești din cauza absenței Nadiei, la 26 septembrie 1976, antrenorul a declarat: «am

să vin luni la București, voi informa pe cei competenți despre toate astea, că am treabă și la tovarășul Verdeț». *Pe de altă parte, prin adresa din 21 iunie 1976, expediată de tov. secretar Ilie Verdeț către ministrul de Interne, Teodor Coman, s-a dispus neefectuarea unei verificări în legătură cu o plângere a gimnastelor referitoare la regimul dur de antrenamente aplicat de Béla Karoly.*

La rândul său, coregraful Géza Poszar amintea într-un interviu din anii 2000 un episod de dinaintea Jocurilor Olimpice de la Montreal: «Înainte de Montreal, Martha avea probleme cu pașaportul. În acea perioadă nu dădeau voie ambilor soți să părăsească țara. Într-o zi, ne-a vizitat la centrul de la «23 August» Ilie Verdeț, secretar CC al PCR. Béla, foarte atrăgător, a știut să i se bage pe sub piele și să închege o prietenie de lungă durată atât cu Verdeț, cât și cu șeful lui de cabinet, Hanea. Iar această relație avea să o întrețină cu sticle de whisky și cartușe de țigări cumpărate din străinătate, de la concursuri».

Supravegherea continuă și după mutarea la Deva

Legăturile cu elita politică s-au confirmat și prin faptul că, la sfârșitul fiecărei săptămâni, Béla informa telefonic «persoane din conducerea superioară de partid». Cu toate acestea, persistența scandalurilor și a intrigilor din Onești nu a scăzut în intensitate. Așa că Béla Károly, după nenumărate solicitări și presiuni și după ce a obținut un ajutor concret din partea Consiliului Județean de Educație Fizică și Sport Hunedoara, s-a mutat la Deva. La începutul anului școlar 1977-1978 s-a înființat, astfel, în cadrul Școlii generale nr. 7, centrul de pregătire a lotului olimpic de gimnastică sub conducerea și îndrumarea temperamentalului antrenor emerit. Lotul de gimnaste cuprindea zece senioare și alte 25 de fete din lotul de junioare. În activitatea de pregătire și antrenament cei doi tehnicieni erau ajutați de un coregraf, doi corepetitori (pianiști), un medic și o asistentă medicală.

Securitatea veghea din umbră asupra cuplului și-și asigura materialele documentare prin „rețeta” clasică: informatori, ofițeri acoperiți și tehnică operativă. Informatorul „Nelu” – recrutat la 26 februarie 1975 de către Inspectoratul Județean de Securitate Bacău în vederea supravegherii informative a persoanelor din cadrul Liceului de gimnastică Gheorghe Gheorghiu-Dej (Onești) – avea misiunea de a semnaliza manifestările dușmănoase la adresa conducătorului statului, precum și intențiile de rămânere în străinătate. Iar atitudinea tehnicianului vizavi de familia Ceaușescu nu era deloc prietenoasă, așa cum rezultă dintr-o notă informativă din 7 februarie 1978: «o atitudine complet ostilă a arătat Béla în legătură cu amploarea manifestărilor prilejuite de aniversarea conducătorului statului, luând în batjocură ce s-a organizat în Capitală».

Măsuri pentru protecția Nadiei: ea și Teodora Ungureanu sunt mutate la București

Potrivit documentelor Securității, în intervalul 1976-1980 au avut loc conflicte repetate ale antrenorului cu Nadia Comăneci. Rapoartele de urmărire menționează că deteriorarea relațiilor dintre antrenor și noua stea a gimnasticii mondiale s-a produs după Jocurile Olimpice de la Montreal, întrucât tehnicianul nu și-a adaptat metodele psihopedagogice la noua etapă de dezvoltare și vârstă a sportivei. Divergențele au fost aplanate de Nicolae Vieru, președintele Federației Române de Gimnastică, de Consiliul Național pentru Educație fizică și Sport și, mai ales, de implicarea directă a lui Nicu Ceaușescu.

Majoritatea deciziilor au vizat protecția Nadiei: mutarea acesteia și a Teodorei Ungureanu la București, sub conducerea unui colectiv de specialiști desemnați de federație, reînțoarcerea la pregătirea centralizată de la Deva în urma satisfacerii

unor doleanțe materiale și familiale, stabilirea definitivă a gimnastei Comăneci la București, din 15 mai 1980. Reconcilierile au fost însă de scurtă durată: antrenorul a comunicat în dese rânduri atât factorilor sportivi, cât și politici inconsecvența în pregătire și parametri slabi pentru marea performanță ai gimnastei.

Relația dintre antrenori și gimnaste în rapoartele Securității: injurii, corecții fizice, privațiuni alimentare, medicație inadecvată

Cu un talent nativ și o putere de mobilizare extraordinară, Nadia Comăneci a strălucit la numeroase competiții internaționale până la momentul retragerii din activitate, în 1981. Perioada de răceală instaurată între cei doi antrenori și „d-ra perfecțiune” a reprezentat arhetipul relațiilor dintre conducerea tehnică și gimnastele aflate sub conducerea lor. Cuvintele injurioase, corecțiile fizice, privațiunile alimentare și medicația inadecvată au fost invocate periodic în rapoartele Securității, dar și în declarațiile publice ale unor sportive.

Emilia Eberle, dublă medaliată cu argint la Olimpiada de la Moscova, în 1980, a făcut – într-un interviu acordat ziarului „Cotidianul” – mai multe dezvăluiri referitoare la cariera sportivă, inclusiv natura relațiilor cu cei doi antrenori: «Oamenii trebuie să știe ce se ascunde în spatele zâmbetului afișat de Béla Károly. Nu voi uita niciodată bătăile pe care le-am încasat ca gimnastă... Noi am făcut gimnastică de frică, nu de plăcere. Sigur, nu contest valoarea lui Béla Károly ca antrenor. Totuși, eu cred că și fără bătăile pe care a trebuit să le îndurăm am fi ajuns la acele rezultate».

Regimul sever de antrenamente și relațiile tensionate cu majoritatea factorilor decizionali ai vremii nu afectat însă rezultatele pe plan internațional. Dacă ne raportăm numai la edițiile Jocurilor Olimpice de la Montreal, 1976, și Moscova, 1980, palmaresul acestei discipline sportive a fost impresionant: cinci titluri dintr-un total de douăsprezece, plus cinci medalii de argint și cinci de bronz.

Dar prestigiul gimnasticii românești a fost întărit și prin reprezentațiile demonstrative organizate în diferite colțuri ale lumii: Japonia, Grecia, Mexic, Venezuela, Italia, Spania, Franța, Marea Britanie, Norvegia, R.F.G., SUA. Turneele au fost negociate în condiții financiare avantajoase delegației române (în special, diriguitorilor sportivi și colectivului tehnic), din care enumerăm: achitarea diurnei, transport, cazare, echipament sportiv, premii în bani (lire sterline, dolari americani, lire italiene) și cadouri (aparate electronice și electrocasnice, armă de vânătoare, haine, bijuterii ș.a. O practică specifică epocii era cumpărarea cât mai multor produse din străinătate, atât pentru uz propriu, cât și pentru a fi comercializate apoi în țară. Astfel, dintr-o notă TO (interceptarea discuției prin microfon) aflăm că obiectivul „Katona”, la întoarcerea de la „Cupa Americii” (15 martie 1980), și-a adus multe produse cosmetice, confecții, jucării, iar o combină tip geantă diplomat i-a fost reținută la vamă.

Primele tatonări în vederea plecării din țară, în 1980

Erodarea credibilității, șicanele provocate de anumiți oficiali din lumea sportului, implicarea lui Nicu Ceaușescu în disputa cu Nadia, prezența agasantă a lucrătorilor Securității, diminuarea protecției oferită de Ilie Verdeț, precum și ofertele financiare tentante de peste Ocean i-au determinat pe soții Károly să nu excludă posibilitatea plecării definitive în străinătate.

Primele tatonări s-au purtat în timpul turneului american din 1980 și au presupus mai multe discuții cu emigranții Mircea Milescu, proprietarul unei școli de gimnastică din Manhattan, Ion Grumezea, profesor de educație fizică la New York, și soții Olteanu, profesori la o școală de gimnastică din Connecticut. Prin intermediul Ghizelei Olteanu, familia Károly a intrat în contact cu exponenți ai emigrației maghiare și cu

Federația americană de gimnastică pentru eventualitatea stabilirii în SUA.

Turneul din 1981: antrenorii și coregraful nu trezesc bănuielei

În perioada 5-30 martie 1981, echipa națională feminină de gimnastică a efectuat un turneu în Venezuela și Statele Unite ale Americii. Presa scrisă și instituțiile TV au elogiat evoluția tuturor gimnastelor, îndeosebi a multiplei campioane Nadia Comăneci. Potrivit rapoartelor Securității, în timpul turneului, soții Károly și coregraful Géza Poszar au cumpărat diferite obiecte de valoare (patru combine muzicale, trei arme de vânatoare, cinci radiocasetofoane auto, obiecte de îmbrăcăminte, bijuterii etc) și un câine de vânatoare, netrezind astfel nicio bănuială în rândul membrilor delegației. Mai mult: coregraful și-a înștiințat telefonic soția să-l aștepte la aeroportul Otopeni, la 31 martie 1981, întrucât ar avea multe bagaje. Deși în cadrul delegației se afla și un ofițer de securitate, însărcinat cu supravegherea Nadiei, cei trei nu au fost îngrijorați; lucrătorul Securității fusese cazat chiar în aceeași cameră cu coregraful.

În preziua plecării din New York, cuplul de antrenori și Poszar au fost invitați la cină de către Ghizela Olteanu, iar aici s-au pus la punct ultimele detalii ale rămânerii în Statele Unite. Totuși, „conspirativitatea acțiunii nu a fost asigurată pe deplin”: la reîntorcerea la hotelul „Summit”, Béla i-a propus Nadiei să facă același pas, în timp ce Nicolae Vieru și Aurică Stoian, conducătorii delegației, ar fi fost informați în prealabil de un antrenor român de gimnastică, aflat în SUA, despre intențiile soților Károly și ale coregrafului.

La 9.30, delegația a plecat la magazinul Alexander's. La ora 12.00, cei trei lipseau.

Filmul părăsirii hotelului new-yorkez, în ultima zi a turneului, s-a reconstituit pe baza declarațiilor obținute de la membrii delegației. Astfel, la orele 09.30 s-a plecat în corpore la magazinul Alexander's, aflat la 500 m de hotel. Antrenorul s-a oprit la raionul de bijuterii, apoi a coborât la subsol cu soția și s-au făcut nevăzuți. Géza Poszar, pe de altă parte, a plecat la un alt magazin să-și cumpere un geamantan. Ofițerul a rămas cu Nadia Comăneci la parterul clădirii. La ora 12.00, delegația s-a reunit în fața magazinului fără cele trei persoane. Ofițerul a constatat lipsa bagajelor lui Poszar și s-a trecut la verificarea camerei unde erau găzduiți soții Károly. Desigur, nu mai exista nicio urmă a prezenței lor. În aceste condiții au fost înștiințați reprezentanții diplomatici români în SUA și s-a hotărât plecarea delegației la aeroportul Kennedy, la ora 15.00.

Dacă o parte dintre cei prezenți în America nu au fost surprinși de actul plecării voluntare al celor trei, oamenii din structurile informative au fost în postura de a nu cunoaște intențiile tehnicienilor. Reținem, de pildă, faptul că în urma relațiilor amicale cu șeful Consiliului Județean de educație fizică și sport și a Comitetului Județean de partid Hunedoara, din 8 iulie 1980, la dispoziția organelor locale PCR Deva, conducerea Securității a ordonat scoaterea mijloacelor speciale de tehnică operativă și încetarea urmăririi informative a soților Károly. Inexistența unor indicii care anticipau stabilirea în străinătate a celor trei evidențiază superficialitatea activității de informare, așa cum rezultă dintr-un raport informativ: «în perioada premergătoare deplasării în Venezuela și S.U.A. nu s-a observat ca cei în cauză să întreprindă acțiuni pregătitoare din care să rezulte intenția de a nu se mai întoarce în țară».

Direcția de pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei, prin adresa nr. 115/0460578/F-022434/4 aprilie 1981, informa că fugarii primiseră viza de ieșire din țară la propunerea Consiliului Național pentru Educație fizică și Sport (C.N.E.F.S.), după avizul pozitiv acordat de către Inspectoratul de securitate județean

Hunedoara. C.N.E.F.S., cu adresa nr. 5357 din 6 aprilie 1981, a comunicat Direcției de pașapoarte că la finele turneului cei împlicinați au dispărut de la hotel cu pașapoartele și bagajele personale. Măsurile preliminare au vizat instituirea sechestrului pe bunurile materiale aparținând celor trei „trădători”, cum au fost ei etichetați de regim, precum și audierea rudelor sau altor legături apropiate.

Scrisoare care să ușureze acceptarea plecării: „Cauzele rămânerii mele aici sunt personale, nu politice”

La 7 aprilie 1981, Ambasada României a fost înștiințată că soții Károly, ambii în vârstă de 38 ani, părinții unei fete de 7 ani aflată în România, și coreograful Poszar, de 31 ani, căsătorit și tatăl unui copil, au cerut azil politic în Statele Unite. Bill Archer, reprezentantul republicanilor din Texas, a înaintat o scrisoare ambasadei române, prin care solicita guvernului de la București să grăbească vizele de ieșire pentru familiile fugiților. Scrisoarea a fost semnată de 13 membri ai subcomitetului pentru comerț din cadrul Comitetului pentru căi și mijloace al Camerei Reprezentanților, care revizua anual statutul României de țara cea mai favorizată în comerțul cu S.U.A.

În plus, Károly – pentru a justifica gestul și pentru a obține dezlegarea plecării fiicei sale – a expediat familiei din țară o scrisoare, evident interceptată de structurile informative, prin care a subliniat unele aspecte care îl ajutau în demersul său. Reținem din textul scrisorii: «Oricât de negândită ar părea să fie hotărârea noastră, aceasta este totuși rezultatul unor serii de abuzuri care au venit din partea Federației... Regret că cel puțin ulterior nu pot explica cauzele tuturor celor care acasă ne-au ajutat și au stat alături de noi, mai ales organelor de stat, angajaților de la Comitetul de Cultură, Educație Fizică și Sport al orașului Deva, care pot considera pasul nostru ca trădare de patrie... Cauzele rămânerii mele aici sunt personale, nu politice, fapt pe care l-am accentuat peste tot, pe care l-am comunicat și conducerii ambasadei române din Washington... Sper că autoritățile de stat române vor cântări loial pasul nostru și ne vor ajuta la venirea Andreei pentru a ne face posibilă revederea în viitor».

Încercările de a o scoate din România pe Andreea Károly, fata tehnicienilor Convorbirile telefonice și corespondența purtată între antrenori și familiile acestora, intens supravegheate de Securitate, recompun episodul acordării vizei Andreei Károly. La 25 mai 1981, antrenorul cerea mamei sale să o contacteze pe Maca (Bacsa), rudă apropiată, cea care o avea în îngrijire pe fiica lui, și totodată să obțină formulare pentru plecarea definitivă din țară. Pasul următor consta în contactarea telefonică a ambasadei americane din România, iar pentru a fi mai convingătoare i s-a recomandat menționarea numelui Dad Becker, secretar la Departamentul de Stat al SUA. Totuși, situația fiicei nu s-a rezolvat telefonic. Irene Károly a expediat o scrisoare fiului său, xerocopiată de lucrătorii Securității, din conținutul căreia aflăm: «...am reușit să rezolv problema de care mi-ai spus, însă numai la București. Desigur nu așa cum te-ai gândit tu, prin telefon, pentru că am încercat de șapte ori să rezolv, însă până la urmă mi s-a spus că trebuie să completez niște formulare și să discut despre toate aspectele. Acum să-ți spun ce trebuie să faci tu acolo și să trimiți pe adresa Consulatului din București. Este vorba de un «Act de garanție» care se compune din: Affidavit of support și Bank statement employer letter».

Deznodământul fericit a fost conturat și mai clar după o misivă trimisă părinților Marthei, din Odorheiul Secuiesc: mesajul reda satisfacția antrenorilor pentru soluționarea pozitivă a cererii de reîntregire a familiei. Cu toate acestea, Béla nu a uitat să-l evoce pe congressmanul Archer, cel mai ferovent susținător al cauzei tehnicienilor,

datorită căruia s-a rezolvat doleanța lor. Momentul reunirii familiei s-a consumat în septembrie 1981, deși documentele de arhivă nu fac referiri la plecarea minorei.

Familia Károly: consacrare pe tărâm american

După două luni de peregrinări, cei doi antrenori s-au stabilit la Oklahoma; Béla a primit un post didactic în cadrul universității din localitate, unde preda cursuri de gimnastică și handbal. Din luna noiembrie 1981, soții Károly și-au deschis o școală privată de gimnastică pentru copii în vârstă de 7-9 ani, cu peste 100 de cursanți.

La prima vedere, tehnicienii români nu ar fi beneficiat de sprijinul nemijlocit al oficialităților de resort, dar ascensiunea pe tărâm american, din anii 1982-1984, a fost strâns legată de prietenia cu vicepreședintele Federației americane de gimnastică, Las Sasvary, emigrant maghiar. Participarea la diverse competiții internaționale preolimpice și rezultatele gimnastei Mary Lou Retton la Jocurile Olimpice de la Los Angeles – sportiva a obținut medalia de aur la individual compus, două medalii de argint și două de bronz la concursul pe aparate – le-au adus soților Károly consacrarea, inclusiv pe tărâm american. De altfel, ofertele au curs neîntrerupt și alegerea de a se muta la Houston era logică în contextul unor condiții de pregătire superioare și a acordării de recompense financiare substanțiale. Cariera didactică și, în primul rând, extinderea centrului de gimnastică (circa 1.300 elevi și 18 profesori și antrenori) le-au adus Marthei și lui Béla nenumărate satisfacții profesionale și materiale.

Nostalgiile vizavi de activitatea profesională desfășurată în România s-au regăsit constant în discursul celor doi tehnicieni, inclusiv în discuțiile purtate cu diverși conaționali. Rigurozitatea, talentul, pregătirea centralizată au fost ingredientele succesului în țara natală; în comparație, în America au reușit să impună un regim alimentar strict, însă libertatea de acțiune a fost sensibil limitată.

Măsurile aparatului de Securitate: influențarea pozitivă și scurtcircuitarea relațiilor cu „Europa Liberă”

Deși Departamentul Securității Statului (D.S.S.) nu a beneficiat de elemente esențiale în prevenirea „trădării” antrenorilor Károly și a coreografului Pozsar, totuși, activitatea informativă a cunoscut o anumită efervescență după episodul produs în primăvara lui 1981. Principalele direcții au vizat influențarea pozitivă – prin intermediul familiei sau a rețelei informative, având drept scop menținerea unei poziții conciliante față de regimul politic, față de gimnastica românească și neangrenarea în acțiuni ostile statului – și scurtcircuitarea relațiilor cu postul de radio „Europa Liberă”.

Corespondența purtată de Béla Károly cu oficialii sportului românesc insistă pe șicanele făcute de conducerea federației de specialitate, ca element primordial în refuzul de a reveni în țară, iar declarațiile radiofonice completau scrisorile-protest la adresa unor diriguitori ai fenomenului sportiv autohton. Securitatea își pregătise însă tactici de contracarare, prin înscrisuri, dar și prin discuții cu reprezentanți ai federației americane de gimnastică. Sursele „Lia Muri” și „Popescu” îi comunicau astfel lui Károly, în scris, respingerea afirmațiilor și, mai mult, le catalogau defăimătoare. Mai mult: sursele „Monica” și „Lia Muri” au contactat oficialități americane și le-au transmis „dezinteresat” informații despre condițiile deosebite avute de antrenorii Károly, sprijinul și înțelegerea dovedită de autoritățile române pentru reîntregirea familiei sale, dar și că ar fi fost cazul să se abțină de la acțiuni necorespunzătoare.

Ce s-ar fi întâmplat dacă antrenorul continua să acuze. Tonul lui Károly se îndulcește

Dacă măsurile de influențare nu ar fi dat roade, atunci s-ar fi trecut la acțiuni concrete de compromitere. Sursa „Lia Muri” s-ar fi adresat lui „Katona” făcând

referiri la metodele sale „pedagogice” de pregătire a gimnastelor, precum și la contribuția altor antrenori la succesele școlii de la Deva. Viorel Jianu, președintele C.J.E.F.S. Hunedoara, îi reamintea tehnicianului despre spiritul său mercantil, despre abuzurile și ilegalitățile comise pe durata exercitării funcției de antrenor al lotului național.

Criticile neîntrerupte ale antrenorului ar fi atras noi demersuri de discreditare. În acest caz, soluția finală era conceperea unei scrisori, interceptată de serviciile secrete americane, care insinua legătura obiectivului „Katona” cu Securitatea Statului. Sprijinul politicianilor americani și tonul îndulcit al tehnicianului vizavi de conducătorii sportului românesc optzecist au anulat, în mare parte, activitățile defăimătoare pregătite de serviciile de informații românești.

În timp, faima și câștigurile financiare ale urmăritului „Katona” au crescut continuu, relațiile cu statul român au intrat pe un făgaș normal, iar monitorizarea acestuia s-a rezumat la declarațiile și notele date de sursele și persoanele de sprijin trimise la diverse competiții în Statele Unite ale Americii”.

La rândul său, Geza Pozsar aduce noi amănunte:

„Idea de a rămâne în Statele Unite ne-a venit chiar în timpul turneului pe care-l faceam acolo cu Nadia. Eu stăteam în camera cu ofițerul de securitate care ne însoțea. Cu o seară înaintea întoarcerii echipei în țară am fost cu Bela și cu Martha la masă la o cunoștință din România, profesorul Olteanu, fost director al Școlii Sportive din Cluj. Soția acestuia, Ghizi, era și ea antrenore de gimnastică. Acolo am plănuit «fuga». Bela mi-a spus că va lua toate bagajele lor din camera în timpul nopții și le va duce la mătușa Marthei, în Manhattan. Iar eu urma să-l iau pe ofițer la cumpărături pe Strada 49, unde se vindeau electronice cu 220 volți. În acest timp, Bela urma să intre în camera șefului delegației și să ia pașapoartele din safe... I-am spus domnului ofițer că sunt radiocasetofoane cu reducere de prețuri pe Strada 49 și că au 220 de volți, deci pot fi folosite în România. A venit cu mine. L-am invitat la o pizza și un vin roșu să se relaxeze. Dar tot se ținea după mine, nu scăpam de el... Salvarea a venit de la o valiză... Am văzut că la o prăvălie se vindeau valize enorme pe rotile cu 20 de dolari bucata, erau de plastic. Am cumpărat una și am început să o trag după mine ca pe un câine la plimbare. El m-a întrebat ce fac cu valizoii? I-am spus că o să-mi pun toate lucrurile în ea ca să nu am prea multe bagaje. S-a mai liniștit și a intrat să cumpere o umbrelă pentru soacra sa, cu 5 dolari. Văzând că e în prăvălie, am lăsat valiza în stradă și am fugit spre un taxi care se oprise pentru a coborâ pasagerii. Am sărit înăuntru și i-am arătat șoferului un pumn de dolari. I-am spus «go», atâta engleză știam. I-am dat adresa primită de la Bela și dus am fost... Primele zile au fost foarte grele. Eu am ajuns la destinația din Manhattan pe la ora 12.00, la o oră după ce președintele Ronald Reagan a fost împușcat. Pe la ora 14.00, Bela a zis să dăm drumul la televizor să vedem dacă s-a înregistrat plecarea noastră sau nu. Dar, spre norocul nostru, atenția tuturor era îndreptată spre atentatul la viața președintelui Americii. Deci nu eram pe radar... Printr-o cunoștință, am intrat în legătură cu o firmă de avocați din Washington D.C., care ne-a plimbat prin America să vizităm cluburile ce ne-au făcut oferte de angajare. Aici, la firmă, lucra ca avocat Ron Barak, fost gimnast în echipa olimpică a SUA la Tokyo. El ne-a aranjat să stăm în Beverly Hills la hotelul Wilshire, acolo unde s-a filmat «Pretty Woman», cu Richard Gere și Julia Roberts. Mezaninul era în renovare, dar avea câteva camere gata. Vederea dădea spre Rodeo Dr, cel mai șic loc de cumpărături din L.A. O cravată aici costa cam 250 de dolari, iar eu aveam în buzunar doar 125. După zece zile ne-au mutat acasă la avocat, care ne-a dat niște camere adiacente grajdului de cai, așa că am petrecut nopți plăcute ascultând la rumegatul cailor... I-am lasat pe Bela și pe Martha și am plecat

la Sacramento, unde, cu ajutorul unui membru al Congresului american, Robert Matsui, am început să mă lupt să-mi aduc familia. Am avut noroc, secretarul de stat Alexander Haig a făcut o vizită în România, în 1982, și a pus pe masă, printre altele, și dosarul meu de cerere de reintregire a familiei. Karina, fiica mea, și soția au sosit în America pe 1 Mai 1982...”

Să consemnăm și declarația lui Nicolae Vieru, președinte al Federației, care însoțea delegația:

„Cu o seară înainte de plecarea spre țară, Bela a fost invitat să petreacă alături de niște români stabiliți în SUA. La întoarcere, era foarte încântat, povestea că a mâncat sarmale, că a ieșit un chef pe cinste. Cred că atunci, de fapt, și-a aranjat plecarea. A doua zi, dimineață, am propus să mergem la cumpărături. Aveam avion pe la ora 16.00, așa că ne-am gândit că avem două ore la dispoziție pentru a face cumpărături. Nadia a plecat cu securistul pe urmă, care o însoțea tot timpul, coregraful Geza Pozsar a luat alte două fete. Când am ajuns la hotel, Nadia a fost cea care m-a anunțat. Stătea vizavi de camera mea. Când m-a văzut, a început să râdă: «Ha-ha-ha, au plecat. Am fost la ei în cameră și nu mai sunt. Și-au luat și bagajele». Imediat m-am dus la valiza mea, unde țineam toate pașapoartele. O deschiseseră și își luaseră actele cu ei. Am anunțat ambasada, iar acasă a trebuit să dau declarații, s-au făcut cercetări, analize...”

Firește, au urmat schimbările și înlocuirile. Antrenorii Octavian Bellu, de la Petrolul Ploiești, și Sica Albu i-au înlocuit pe soții Karoly, iar Corina Marc a preluat postul de coregraf. ea fiind autoarea exercitiului la sol pe ritmurile „Ciocârliei”.

➤ 1982

- Bucurându-se de o organizare excelentă, cea de a 25-a ediție a Campionatelor Internaționale ale României (30 aprilie – 3 mai), cu participanți din Cuba, Norvegia, Bulgaria, URSS, R.D. Germană, Italia, Polonia, Ungaria, Belgia, R.F. Germania, Suedia, Canada, Cehoslovacia, România ș.a., care a avut loc la Rm. Vâlcea, a fost o reușită și pe planul rezultatelor. Cea mai valoroasă participantă a fost Ecaterina Szabo, atât în concursul general – cu 10.0 la bârnă și sol, 9.90 la sărituri și paralele -, cât și în finalele pe aparate, impresionând prin marea ei siguranță și valoare în evoluții. La individual compus, pe podium, și la feminin, și la masculin, doar reprezentanți ai gimnasticii românești: Ecaterina Szabo (39.800) – două note de 10.0 la bârnă -, Mihaela Stănuleț (38.400), Lavinia Agache (38.250), respectiv Emilian Nicula (57.400), Kurt Szillier (57.350), Valentin Pîntea (56.850). În absența unor gimnaste și gimnaști valoroși de peste hotare a fost firesc ca reprezentanții noștri să se situeze pe locurile fruntașe și în finalele pe aparate, victoriile împărțindu-se între Valentin Pîntea (sol, sărituri) și Emilian Nicula (cal, inele, paralele, bară), respectiv Ecaterina Szabo (sărituri, paralele, sol) și Lavinia Agache (bârnă),

- Dublă întâlnire la Constanța (29 – 30 mai), la nivelul juniorilor, între România și Bulgaria: 188.45 – 183.40 (feminin) și 279.10 – 275.10 (masculin), Violeta Burtescu și Marius Tobă învingători la individual compus.

- Ecaterina Szabo a câștigat a doua ediție a Trofeului Ennia (Olanda, 4 – 6 iunie), după ce Emilia Eberle s-a impus în prima ediție a competiției. Ecaterina Szabo a mai fost pe locul 1 la sol și 2 la bârnă, iar Ștefania Marin a ocupat locul 6 la individual compus și 2 la paralele.

- Pe Coasta de Azur (12 – 13 iunie), în cadrul tradiționalului turneu internațional, Lavinia Agache s-a clast pe primul oâloc cu 38.55.

- La Bistrița (2- 3 octombrie), la masculin, România – Cuba 569.70

– 557.50, cu gimnaștii noștri pe primele locuri la individual compus: Kurt Szilier 114.65, Aurelian Georgescu 113.45, Emilian Nicula și Dumitru Sîrbu 113.30 și Dan Odorhean 112.40

- La Deva (9 – 10 octombrie), întâlnirea feminină România (Lavinia Agache, Mihaela Stănuleț, Camelia Renciu, Magdalena Rânca, Dorina Ungureanu, Simona Renciu, Rodica Dunca) – M. Britanie 385.200 – 371.750, cu fetele noastre pe primele 6 locuri la individual compus, câștigat de Lavinia Agache 78.80, urmată de Mihaela Stănuleț 77.60, Camelia Renciu 77.05. În brigada de arbitre s-a aflat și Nadia Comănechi.

- În concursul special pe aparate (9 – 10 octombrie), din cadrul competiției de la Olsztyn și dotată cu Cupa Grunwald, evoluții bune ale reprezentanților noștri: Lenuța Rus – 1 sărituri, 5 individual compus, Augustina Badea – 2 sol, 3 paralele, Sorin Cepoi – 1 cal, Adrian Căpățînă 1 inele, Sorin Cepoi – 2 paralele și 4 individual compus.

- La Rostock (9 – 10 octombrie), CSS Triumf București – Empor 186.85 – 182.75, cu Violeta Burtescu, Marilena Biordoc și Angela Sandu pe podium la individual compus.

- La Zagreb (22 – 24 octombrie), Lavinia Agache a repurtat un frumos succes, terminând pe locul 3 (39.25) la individual compus în cadrul Cupei Mondiale, după Olga Bicherova (URSS, campiona mondială din 1981) și Natalia Iurchenko (noua campioană a URSS), ambele cu 39.45. La rândul lor, Mihaela Stănuleț a ocupat locul 6 (38.90), iar Rodica Dunca a fost pe 14 (37.35).

- În localitatea Menaldum (30 octombrie) a avut loc meciul feminin Olanda – România 185.30 – 188.70, la individual compus: 1. Mihaela Stănuleț 38.50, 2. Magdalena Rânca 37.80.

- A 14-a ediție a Campionatelor Balcanice a avut loc la Istanbul (13 – 14 noiembrie), la feminin, cu patru victorii din 5: individual compus – Mihaela Stănuleț 39.250, Ecaterina Szabo 39.000, Lavinia Agache 38.900; sărituri – Lavinia Agache 19.925, Mariela Manolova (Bulgaria) 19.650, Mihaela Stănuleț 19.600; paralele – Silvia Topalova (Bulgaria) 19.850, Lavinia Agache 19.700, Bojanka Demireva (Bulgaria) 19.650, Mihaela Stănuleț 19.600; bârnă – Mihaela Stănuleț 19.750, Ecaterina Szabo 19.650, Bojanka Demireva 19.350; sol – Lavinia Agache 19.750, Bojanka Demireva (Bulgaria) 19.700, Mihaela Stănuleț 19.550. Concursul masculin la individual compus a adus pe primele 6 locuri pe Plamen Petkov (Bulgaria) 56.950, Valentin Pinte 56.300, Rumen Petkov (Bulgaria) 56.250, Borislav Hutov (Bulgaria) 56.100, Levente Molnar 56.05 și Aurel Georgescu 55.850, în timp ce pe aparate podiumurile au avut următoarea ierarhie: sol – Dan Odorhean 19.350, Aurel Georgescu 19.150, Rumen Petkov (Bulgaria) 19.100; cal – Levente Molnar 19.400, Octavian Ionașiu 19.100, Dantcho Jordanov (Bulgaria) 18.900; inele – Levente Molnar 19.200, Emilian Nicula 19.150, Plamen Petkov 19.050; sărituri – 1 Trifon Cherkezov (Bulgaria) 19.625, Rumen Petkov (Bulgaria) 19.300, Valentin Pinte 19.225; paralele – 1 Borislav Hutov (Bulgaria) 19.100, Plamen Petkov 19.000, Milan Kuncic (Iugoslavia) 18.450; bară – Emilian Nicula și Plamen Petkov (Bulgaria) 19.600, Bane Tripkovic (Iugoslavia) 19.100. La echipe: masculin – Bulgaria 281.20, România 280.55, Iugoslavia 267.80; feminin – România 193.80, Bulgaria 191.85, Iugoslavia 180.05.

- Juniorii Franței și României s-au întâlnit la Reșița (13 – 14 noiembrie): 271.20 – 265.10, Marian Colăcel și Marius Tobă (54.90), pe primul loc.

- „Marele Premiu al Orașului Bordeaux” (20 noiembrie), incluzând gimnastica artistică și ritmică, având clasamentul întocmit prin adăugarea punctajului obținut de concurenți (câte 2 de țară), a prilejuit un frumos succes gimnaștilor noștri, cu 258.40, pe pozițiile următoare R.F.Germania 251.95 și Franța 234.55. Au punctat: Angela Sandu 37.25 și Camelia Renciu 36.85 (artistică), respectiv Doina Stăiculescu 37.95, Alina Drăgan 37.00 (ritmică) – primele două locuri -, plus Valentin Pinteș 55.15 (loc 6) și Aurelian Georgescu 54.20 (loc 10).

- Triunghiular de junioare și juniori la Arad (27 – 28 noiembrie). Feminin: România 189.95 – URSS 184.80 – Ungaria 181.40, masculin: România 281.05 – Ungaria 278.05 – URSS 276.05, evidențiindu-se Dana Dumitriu, Mirela Iordoc, Levente Molnar.

- „DTB Cup”, o competiție inițial pe echipe, din 1984 cu un format schimbat în individual compus, adăugându-se și concursul fetelor, cu modificări ulterioare, din 1993 doar pe aparate. Mai târziu a fost inclusă în Circuitul Cupei Mondiale. La ediția de debut, Aurelian Georgescu și Dan Odorhean – 12, Kurt Szilier – 15, victorios fiind americanul Paul Vidmar.

- O rodnică ediție a Turneului Prietenia, care a avut loc la Ulan Bator (Mongolia). Echipa de junioare a terminat pe locul 2, în timp ce Mirela Barbălată a fost învingătoare la sărituri, precum și pe poziția secundă la sol, aparate la care V. Burtescu, respectiv Simona Păuca s-au clasat pe poziția a 4-a. De asemenea, Cristina Zelenca a fost medaliată cu bronz de la bârnă. La masculin, echipa noastră a încheiat pe locul 4, cea mai bună comportare la individual compus având-o Levente Molnar (locul 5), el fiind câștigătorul de la cal și inele și medaliatul cu bronz la bară.

- Simona Renciu și Ștefania Marin la Turneul Internațional de la Cottbus, pe locurile 9, respectiv 11. Ștefania Marin, poziția secundă la paralele. Emilian Nicula, locul 9.

- Olanda – România (feminin), cu primele locuri ocupate de gimnastele noastre la individual compus: 1. Magdalena Rânca 76.35, 2. Mihaela Stănuț 76.25, 3. Simona Renciu 75.25, 5. Camelia Renciu 74.90, 6. Dorina Ungureanu 74.70, 7. Mirela Barbălată 74.15

➤ 1983

- În 10 februarie, la Roma, Nadia Comăneci primește Premiul Internațional „Trinacria d’Oro” pentru că a fost cea mai bună gimnastă a Europei în perioada 1979 – 1982. Premiul i-a fost înmănat de președintele Comitetului Olimpic Italian, Franco Carraro, în semn de prețuire.

- „Cupa Americii” o impune ca vedetă pe Mary Lou Retton (39.300), pregătită de Martha și Béla Károlyi, iar Lavinia Agache ocupă locul 5 (37.950).

- La concursul tradițional de la Avignon (Franța), Ecaterina Szabo realizează patru succese notabile: individual compus, sărituri, bârnă și sol, iar Lenuța Rus locul 2 la individual și locul 1 la paralele.

- Pentru a doua oară, Campionatele Internaționale ale României au loc la Rm. Vâlcea (22 – 24 aprilie), reunind sportivi din 13 țări (Maroc, R.D. Germană, Ungaria, URSS, Cehoslovacia, Siria, Tunis, Italia, RPD Coreeană, Cuba, România ș.a.). În competiția feminină, Ecaterina Szabo și Lavinia Agache au manifestat o bună dispoziție de concurs, întrecerea fiind câștigată de Ecaterina Szabo (39.500), pentru plusul manifestat la paralele – a primit nota maximă – și la sol, ceea ce oferea frumoase anticipări pentru nu prea îndepărtatele Campionate Europene, ea fiind urmată de Lavinia Agache

(39.350) și Mihaela Stănuleț (38.800). Ecaterina Szabo și Lavinia Agache au monopolizat și locurile întâi și în finalele pe aparate, Kati Szabo terminând pe primul loc la sărituri, paralele și sol (la ultimele două primind în finala nota 10.0), la bârnă aflându-se amândouă pe cea mai înaltă treaptă. În concursul masculin, disputa a fost ceva mai echilibrată. La individual compus, succesul a aparținut din nou lui Emilian Nicula (56.950), pe locurile 2-3 fiind Serghei Baranov și Serghei Hîjneakov (ambii URSS – 56.700). În finalele pe aparate, dacă Levente Molnar (cal), Valentin Pîntea (sărituri), Xia Wei Dong (China – sol) și Serghei Hîjneakov (URSS – bară) au fost pe locul întâi fără rivali, la inele s-au consemnat doi învingători: Levente Molnar și Serghei Hîjneakov, vârful fiind atins la paralele, cu 3 gimnaști pe prima poziție: Emilian Nicula, Huang Xiao Guang (China) și Serghei Baranov (URSS).

- Concurs de verificare la Rio de Janeiro și Sao Paulo (6 – 9 iunie), gimnasatele noastre – Nadia Comăneci, Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Mihaela Stănuleț, Cristina Grigoraș, surorile Camelia și Simona Renciu, Dorina Ungureanu – au fost apalaudate la „scenă deschisă”.

- La Campionatele Naționale ale Junioarelor, cat. II – IV, de la Rm. Vâlcea (22 – 25 iunie), se remarcă Daniela Silivaș, Raluca Bugner, Aurelia Dobre ș.a.

- Întâlnirea bilaterală dintre România și Italia reprezintă un frumos succes pentru Mihaela Stănuleț, care le depășește pe Ecaterina Szabo și Laura Munoz

- La concursul internațional de la Moscova, Simona Renciu obține argintul la paralele, iar Mirela Barbălată bronzul la sărituri.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Mirela Iordoc – locul 10 la individual compus, 4 la paralele și 8 la sol, iar Simona Renciu – 11 la individual compus, 3 la sărituri și 4 la sol. Levente Molnar – 11 și Marian Colăcel – 26 la individual compus.

- Marea Britanie – România (Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Laura Cutina, Mihaela Stănuleț, Cristian Grigoraș, Camelia Renciu, Simona Renciu, Mirela Barbălată) 377.35 – 389.10; la individual compus: 1. Lavinia Agache 78.30, 2. Ecaterina Szabo 78.05, 3. Laura Cutina 77.75, 4. Mihaela Stănuleț 77.20

- La Jocurile Mondiale Universitare de la Edmonton (Canada), echipa feminină a fost alcătuită din Emilia Eberle, Rodica Dunca, Liliana Bălan, Mihaela Rîciu și Nicoleta Profir și a obținut medaliile de argint. Liliana Bălan devine campioană mondială universitară la sol, iar Mihaela Rîciu a încheiat cu trei medalii: bronz la sărituri și la paralele, argint la sol.

- În localitatea Huddersfield (30 septembrie) a avut loc întâlnirea Anglia – România, dominată de fetele noastre: 389.10 – 377.35, pe primele patru locuri la individual compus fiind Lavinia Agache 78.30, Ecaterina Szabo 78.05, Laura Cutina 77.75, Mihaela Stănuleț 77.20.

- R.F. Germania – România (Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Mihaela Stănuleț, Magdalena Rânca, Cristina Grigoraș, Simona Renciu) 379.350 – 388.150; individual compus: 1. Ecaterina Szabo 78.90, 2. Lavinia Agache 77.70, 3. Mihaela Stănuleț 77.55.

- Turneul Prietenia a revenit în Europa, la Debrecen (Ungaria). În concursul pe echipe, fetele – locul 2, iar băieții – locul 5. La individual compus, feminin – 3. A. Sandu, 5. S. Păuca, 10. M. Zelenca; masculin – 10. M. Tobă. În finalele pe aparate, feminin: sărituri – 2. T. Botea, 4. S. Păuca, paralele – 3. A. Sandu, 6. S. Păuca, sol – 1. V. Burtescu, 4. A. Sandu; masculin: sol – 3. M. Stoica, cal – M.

Stoica, inele – 6. M. Tobă, sărituri – 5. M. Tobă, bară – 6. M. Gherman.

- Campionatele Balcanice, Ankara, 28 septembrie – 5 octombrie, a 15-a ediție, la finalul căreia sportivii noștri au avut în palmares 23 de medalii (12 aur, 9 argint, 7 bronz). În concursul feminin, România a aliniat formația de junioare. La feminin – individual compus, de la 1 la 5 doar gimnastele noastre: Simona Păuca 39.250, Cristina Zelenca 38.950, Angela Sandu 38.850, Oana Amihăesei 38.700, Violeta Burtescu 38.600, în timp ce la aparate – sărituri: Tatiana Botea 19.550, Zoya Granchearova (Bulgaria) 19.400, Bojanka Demireva (Bulgaria) 19.375; paralele: Simona Păuca 19.650, Bojanka Demireva (Bulgaria) 19.250, Violeta Burtescu 19.200; bârnă: Cristina Zelenca și Diana Dudeva (Bulgaria) 19.600, A. Ivanova (Bulgaria) 19.300; sol: Simona Pauca 19.850, Angela Sandu 19.700, Diana Dudeva 18.900. Succese și în competiția masculină – individual compus: Emilian Nicula 57.500, Valentin Pinte 57.400, Dantcho Jordanov 57.350... 5. Aurel Georgescu 57.150; sol: Valentin Pinte 19.400, Rumen Petkov (Bulgaria) 19.000, Aurel Georgescu 18.300; cal – Octavian Ionasiu, Marian Rizan, Dancio Iordanov 19.450; inele – Plamen Petkov 19.550, Emilian Nicula și Valentin Pinte 19.500; sărituri: Plamen Petkov 19.275, Ioannis Dimitris (Grecia) 19.175, Dan Odorhean 19.125; paralele: Zdravko Stoyanov (Bulgaria) 19.600, Dantcho Jordanov (Bulgaria) și Marian Rizan 19.350; bară: Emilian Nicula 19.700, Zdravko Stoyanov și Aurel Georgescu 19.600. Și la echipe, victorii ale gimnastelor și gimnaștilor noștri, la feminin clasamentul fiind România 194.75, Bulgaria 190.70, Turcia 181.20, iar la masculin: România 286.35, Bulgaria 285.60, Turcia 269.75, Albania 269.65, Grecia 245.70, Iugoslavia 211.65.

- Campionatele Naționale de juniori de la Baia Mare (19 – 20 noiembrie) au avut în prim-plan gimnaste și gimnaști ce aveau să facă o excelentă carieră: Eugenia Golea, Simona Păuca, Celestina Popa, Aurelia Dobre, Daniela Silivaș, Marius Tobă, Marius Gherman ș.a.

- La Sofia (26 – 27 noiembrie) a avut loc o nouă ediție a Dinamoviadei, Aurelia Dobre (1 – sol, sărituri), Levente Molnar (1 – inele), Marian Colăcel (3 – sol) fiind printre cei mai buni.

- Localitatea bulgară Gorno Orehovița a găzduit (7 – 8 decembrie) dubla întâlnire de juniori Bulgaria – România. La feminin, 186.35 – 185.60, iar la masculin 276.40 – 279.80, individualul compus fiind adjudecat de Violeta Burtănescu și Petrică Pătăluță.

- La Frankfurt pe Oder (10 – 11 decembrie), România – R.D. Germană, la junioare, 191.550 – 189.300, echipa noastră cu Aurelia Dobre, Raluca Bugner, Violeta Burtescu, Tania Botea, Mădălina Tănase și Augustina Badea, la individual compus primele patru poziții fiind ocupate, în ordine, de Aurelia Dobre (38.80), Raluca Bugner (38.50), Violeta Burtescu și Tania Botea (38.10).

➤ 1984

- În celebra sală Madison Square Garden s-a desfășurat „Cupa Americii”. În concursul individual compus, Laura Cutina s-a clasat a doua (38.950), ea fiind învinsă de Mary Lou Retton (39.500), gimnasta americană primind 10.0 la sărituri, o a doua notă de 10.0 din concurs fiind acordată Julianne McNamara (paralele). Eugenia Golea a fost pe 4, cu 38.250. Pe 13 în preliminariile concursului masculin, Emilian Nicula (55.750) nu s-a calificat în finală, întrecerea fiind câștigată de Peter Vidmar (SUA), cu 59.200, singurul căruia i s-a acordat o notă de 10.0 (cal).

- În luna martie a avut loc „Marele Premiu al Parisului” la Bercy, o competiție pentru junioare. Daniela Silivaș a triumfat în finala de la bârnă.

- Daniela Silivaș se impune la „Memorialul Blume”, în timp ce Marius Gherman s-a clasat pe locul 13.

- Ploiești, gazdă tradițională a Campionatelor Internaționale (27 – 29 aprilie), cu participarea a 65 de gimnaste și gimnaști din România, URSS, R.D. Germană, China, Ungaria, R. P. D. Coreeană, Belgia, Spania, Turcia, Tunisia, Elveția, Cehoslovacia, Suedia, Bulgaria, M. Britanie, Israel, Grecia ș.a. La finalul individualului compus masculin podiumul a fost integral românesc, cu Emilian Nicula (116.250), Levente Molnar (115.800) și Valentin Pîntea (115.750), situație similară și la feminin, cu Lavinia Agache (79.100), Ecaterina Szabo (78.100) și Mihaela Stănuleț (77.600). Aparatele, la masculin, au fost împărțite „frățește”, câte două, între Valentin Pîntea (sol, sărituri), Levente Molnar (cal, inele) și Emilian Nicula (paralele, bară), în timp ce Ecaterina Szabo a luat trei „felii” din tortul victoriilor (sărituri, bârnă, sol), iar Lavinia Agache s-a impus la paralele.

- Concursul de la Avignon este câștigat, la individual compus, de Raluca Bugner. În finalele pe aparate, două victorii categorice: Aurelia Dobre – paralele și Raluca Bugner – bârnă.

- Campionatele Internaționale ale U.R.S.S. îi aduc Danielei Silivaș succesul la bârnă, iar Aureliei Dobre locul 4 în aceeași probă.

- La Madrid (23 – 24 iunie), Spania – România 388.95 – 394.50, pe primele trei locuri la individual compus Ecaterina Szabo 79.55 (notată cu 10 la paralele, bârnă, sol la libere), Lavinia Agache 79.35 (nota 10 la sol, libere), Cristina Grigoraș și Simona Păuca 78.45.

- La Campionatele Internaționale ale Ungariei titlul absolut este câștigat de Simona Renciu, iar Cristina Grigoraș se clasează pe locul 3. În finalele pe aparate, Simona Renciu câștigă paralelele, iar Cristina Grigoraș bârna. De asemenea, Camelia Voinea se situează pe locul 2 la bârnă și 3 la sol, iar Cristina ocupă locul 2 la sărituri și locul 3 la paralele.

- La concursul internațional de la Riga, Daniela Silivaș câștigă două probe, sărituri și sol, iar la paralele și bârnă se clasează a doua.

- Echipa de junioare pe locul secund la Turneul Prietenia, ediție câștigată de Daniela Silivaș la individual compus și paralele, plus locul 3 la sol. De asemenea, la individual compus: 10. Mădălina Tănase, 13. Violeta Burtescu, 16. Celestina Popa, 17. Aurelia Dobre, 19. Angela Sandu, 22. Simona Bartoloti. Din concursul juniorilor reținem victoria lui M. Stoican la sărituri, trofeu împărțit cu D. Berezner și R. Adeeve (ambii URSS).

- Turneul Internațional de la Cottbus, Simona Păuca a avut la bârnă cel mai bun exercițiu din tot concursul. De asemenea, a ocupat locul 3 la individual compus, sărituri și sol. Mirela Barbălată a obținut argintul la individual compus, sărituri și bârnă, bronz la paralele. Levente Molnar – locul 10 la individual compus, dar învingător la inele și locul 6 la cal, aparat la care Marian Rizan a fost pe 3, el ocupând și locul 6 la bară.

- „DTB Cup”, Simona Păuca – locul 3 la individual compus și sol, 6 la bârnă.

- La 6 mai, la Palatul Sporturilor din București, a avut loc Gala de retragere a Nadiei Comăneci, prilej cu care președintele Comitetului Internațional Olimpic, Juan Antonio Samaranch, i-a acordat „Ordinul Olimpic”.

*

Scrive Ion Matei în a sa carte apărută în editura „Albatros” (inspirat nume): „6 mai 1984. În Parcul Tineretului peluzele încărcate de flori ies în întâmpinarea oaspeților. Bucurie pe fețele tuturor. Pregătit sărbătorește Palatul Sporturilor și Culturii fremătă emoționat în așteptarea concursului de adio al Nadiei Comăneci. Cum să mă împac cu gândul că fata aceasta atât de tânără și exuberantă se retrage din activitatea competițională ? Iat-o apărând, din nou, pe covorul verde plină de strălucire. Aceași prezență fermecătoare, aceeași dezinvoltură, aceeași irezistibilă putere de seducție și aceeași însuflețitoare atmosferă primăvăratecă născută în jurul ei... Am tremurat întotdeauna de emoție atunci când, în momentul solemn al părăsirii scenei sportive a unui mare campion, se concentrează – absurd de concret și rezumat până la durere – sensul unei vieți. În clipa aceea, pentru mine, ca și pentru toți cei care l-au admirat și iubit, efortul lui de-o viață se identifică cu efortul spiritual al unei întregi colectivități. Nadia a fost și este încă un simbol... Nadia a fost nu numai o mare sportivă, a fost un mesager al capacității creatoare a spiritualității românești... Nadia a schimbat cursul liniștit al gimnasticii făcându-1 mai dinamic, ca un râu de munte sclipitor și năvalnic, plin de neprevăzut. A adus în gimnastică gingășia copilăriei, arta gesticii umane împinsă la perfecțiune, curajul de a sfida imposibilul și poezia. A creat un stil propriu inconfundabil, inegalabil, chintesență a unei mari personalități artistice și sportive deschizând noi ritmuri plastice posibilităților corpului uman, atrăgătoare... Mi-o amintesc pregătindu-se în sala de la Onești înainte de Campionatele Europene de la Skien. Mersesem cu întregul liceu de schi din Predeal într-un schimb de experiență cu liceul din localitate. Văzând-o pe Nadia cu câtă meticulozitate și tenacitate se antrena la bârnă și paralele, o profesoară de cultură generală îmi mărturisea: „Este oare aieva ceea ce văd ? Ce resorturi intime animă puterea ei de concentrare ? Dacă un copil are atâta forță morală, noi cum trebuie să fim ?” Peste o săptămână câștiga patru titluri de campioană europeană.... Închid pentru o clipă ochii și o revăd la Jocurile de la Montreal. Era un fluture. Un fluture oprit din zbor, cu ultimele pălpâiri de aripi, pe pajiștea verde a sălii, puțin amețit de lumină și de bătaia cu flori. De unde să știe că zborul său era cât p-aci să provoace o catastrofă ? Doar se jucase. Și, în nevinovăția sa, a crezut pentru o clipă că va veni furtuna; nu doar zefirul adusesse ploaia aceea de petale desprinse din corola florilor pe care abia le părăsise? Sau, poate, geloase pentru un sărut mai lung, se luaseră la harță... Apoi, înfiorat, și-a luat din nou zborul, nimbat în lumină... Tribunele aplaudau înmărmurite și extaziate, prinse în magia de o clipă a jocului, în mrejele de aur ale vârstei de aur. Totul zburda, prinsese aripi. Până și rigurozitatea și austeritatea arbitrilor au trebuit să clipească. Numai computerele scurt-circuitate au rămas incapabile să reacționeze la tensiunea înaltă... Ceea ce se petrecea atunci sub ochii tuturor era mai mult decât mișcare, era o artă de o nemaivăzută grație și frumusețe. Un balet fantastic conjugat cu o splendidă etalare de artă plastică și cromatică. Surprinzătoarea evoluție făcea ca simțirea să vibreze, spiritul să iasă din matca obișnuită, făcându-ne să trăim clipe de intensă emoție artistică și înălțare... A obținut atunci 3 medalii de aur, iar Moscova avea să-i mai aducă două... Deschid ochii și o văd acum la spectacolul de adio evoluând la bârnă. Aceași siguranță, aceeași uimitoare concentrare și stăpânire de sine. Cineva spunea că Nadia e un Năstase în care strălucește un pic de Borg. Nadia nu-i nici Năstase, nici Borg, e Nadia !... „Solul” este din nou o încântare. Fetișcanei de altădată i-a luat locul o tânără mai puțin preocupată de torente acrobatice, dar deosebit de felină și grațioasă. Bucuria mișcării

în ritmul muzicii este mai manifestă ca oricând. N-a uitat să ne amintească nici că jocul ține de lumea copilăriei, dar și că este singurul remediu de a ne menține optimiști și încrezători în viață. Finalul exercițiului mi-a amintit vorbele lui Radu Cosașu după evoluția ei la Montreal: „După mișcarea aceea din umăr, cu care-și încheie «solul», mișcare cu bibliografie ce merge de la Fred Astaire la schișele de zbor ale lui Leonardo, după numărul acela ridicat în sus ca o puștancă refuzând vată de zahăr pentru o savarină, îți vine să te rupi și tu de sol, uitând de analizele, sintezele și explicațiile vieții pe pământ și în Olimp.”... Cum să nu-ți dorești s-o mai revezi ? Cum poți să te împaci cu gândul că această apariție în public este ultima?... Pe covorul sălii, fluturașii Oneștilor, Devei, Sibiului și Bucureștilor se zbenguie fericiți cu ochii la Nadia și la părinții din tribună. Ei sunt continuatorii, viitorul. Au urmat apoi Ecaterina, Lavinia, Cristina, Mihaela, Daniela, Laura, Simona și celelalte stele ale gimnasticii, deja afirmate în arena mondială, gata să atingă culmi încă nebănuite. Nadia are, deci, urmași de nădejde... A purtat mesajul sportului românesc pe întreg globul. A fost un imbold pentru generațiile tinere, pretutindeni aplaudată și iubită, de fiecare dată un model. A devenit multiplă campioană olimpică, mondială și europeană. A primit Medalia Păcii a Națiunilor Unite, Ordinul Olimpic de argint, oferit chiar de președintele C.L.O., Juan Antonio Samaranch în această zi, și multe trofee între care „Ramura de măslin de aur”. O carieră de excepție... O privesc luându-și adio de la publicul care o ovaționează. Urcată pe treapta cea mai înaltă a podiumului, înălțându-se pe vârfuri ca și altădată, agitând ușor brațele deasupra capului, pâlpaie ca o flacără în bătaia vântului. Fizic și spiritual Nadia rămâne o flacără olimpică vie, o justificare a Olimpiadelor de până acum și a celor care vor veni. A fost și va rămâne „Măiastra” din poveste, simbol de avânt și înălțare. Sau cum spune atât de frumos Fănuș Neagu: „Fetele din echipa de gimnastică a României au împodobit lumea cu mișcări necunoscute până la ele, și de aici credința care mă îndeamnă să spun că de acum înainte trupul omenesc e mai plin de miresme și mai inspirat la izvoarele armoniei și descătușării. Fetele noastre au învățat lumea că-și poate mântui sufletul de ură, ele, care știu să vorbească numai despre dimineți și libertate...”

*

- Triunghiular feminin, R.F.Germania – România (Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Cristina Grigoraș, Simona Păuca, Mihaela Stănuț, Mirela Barbălată) – Ungaria, desfășurat la Stadtallendorf (5 – 7 iulie), dominat de fetele noastre (393.200), urmate de R.F.G. 389.600 și Ungaria 377.850; la individual compus pe primele două locuri Ecaterina Szabo 79.800 – cu 6 note de 10.0 și două de 9.90 (impuse, alese) – și Lavinia Agache 79.000 (o notă de 10.0 la sol, libere).

- În 3 iunie, întâlnire bilaterală România – Cehoslovacia. Încă o dată, Ecaterina Szabo obține 40 de puncte din tot atâtea posibile la libere.

- Tradiționalul concurs organizat la finele fiecărui an, la Nagoya (Japonia), cunoscut sub denumirea de „Cupa Cunichi”, îi aduce Ecaterinei Szabo o nouă victorie (38.750), ea depășindu-le pe sovieticele Elena Shushunova (38.700) și Irina Baraksanova (38.650).

- Simona Păuca domină cu autoritate „Cupa Elveției” de la Zürich, unde termină la toate probele pe locul 1.

- „Cupa României” este adjudecată, la categoria maestre, de Laura Cutina, urmată de Eugenia Golea, Mihaela Stănuț, Camelia Voinea și Lenuța Rus. În finalele pe aparate s-au impus Camelia Voinea (sărituri și sol), Laura Cutina (paralele) și Eugenia Golea (bârnă). La categoriile I-IV, cele mai

bune s-au dovedit a fi Mariana Tudor (sărituri), Aurelia Dobre (paralele și sol), Elena Cazan (bârnă). „

- După Timișoara (1970), Sf. Gheorghe (1973) și Cluj (1978), Aradul a găzduit, în 6 – 9 decembrie, Campionatul Balcanic, cu 16 medalii în palmaresul sportivilor noștri. Ecaterina Szabo s-a impus cu autoritate, fiind foarte aproape de a patra reușită „maximă”, ea strângând o zestre de 39.90, cu trei note de 10.00 (sărituri, bârnă, sol) și doar la paralele primind 9.90. Au urmat-o 2. Camelia Voinea (9.850 / 9.900 / 9.850 / 9.900) 39.500, 3. Eugenia Golea (9.750 / 9.800 / 9.800 / 9.800) 39.150, 4. Cristina Grigoraș (9.850 / 9.750 / 9.750 / 9.600) 38.950, 5. Lavinia Agache (9.800 / 9.350 / 9.900 / 9.800) 38.850, 6. Melania Rus (9.700 / 9.400 / 9.800 / 9.750). 38.650. În concursul pe aparate, Ecaterina Szabo a câștigat două finale, pentru că a fost nevoită să plece la Madrid, unde urma să primească titlul de cea mai bună gimnastă a lumii în anul 1984! A secondat-o cu brio Camelia Voinea, care a câștigat la bârnă și la sol. Sărituri – Ecaterina Szabo 19.925, Camelia Voinea 19.750, Ljubljana Zumbuovic (Iugoslavia) 18.950; paralele – Ecaterina Szabo 19.850, Camelia Voinea 19.750, Vesela Miseva (Bulgaria) 19.550; bârnă – Lavinia Agache 19.400, Krasimira Varbanova (Bulgaria) 18.950, Vesela Miseva (Bulgaria) 18.750; sol – Camelia Voinea 19.750, Krasimira Varbanova 19.400, Yulia Hristova (Bulgaria) 19.300. În concursul pe echipe, 1. România 196.60, 2. Bulgaria 189.45, 3. Iugoslavia 182.90, 4. Albania 182.95, 5. Grecia 195.90, 6. Turcia 68.85. La rândul lor, și băieții s-au afla în prim-plan, cei șase sportivi ocupând poziții între primii 8 la individual compus, cu Emilian Nicula 58.10 și Marius Gherman 57.95 pe primele două locuri, ceilalți fiind pe: 4. Levente Molnar 57.60, 5. Marius Tobă 57.55, 7. Valentin Pinteș 57.40, 8. Marian Rizan 56.70, situație similară și în concursul pe aparate: sol – 1. Marius Gherman 19.20, 3. Valentin Pinteș 19.15, cal – 1. Marian Rizan 19.75, 2. Levente Molnar 19.55, inele – 1. Levente Molnar 19.80, 2. Marius Tobă 19.80, sărituri – 1. Marian Penev (Bulgaria) 19.725, 3. Marius Gherman 19.40, 5. Marius Tobă 19.30, paralele – 1. Stoicio Gocev (Bulgaria) 19.55, 2. Marius Gherman 19.40, 3. Marian Rizan 19.35, bară – 1. Emilian Nicula 19.75, 2. Marius Gherman 19.60. Succes și la echipe: 1 România 289.85, 2. Bulgaria 283.70, 3. Iugoslavia 269.06, 4. Albania 266.55, 5. Turcia 262.85, 6. Grecia 257.80.

➤ 1985

- „Cupa Americii” la Indianapolis o readuce în centrul atenției pe Mary Lou Retton, care s-a impus detașat la individual compus (39.350), pe locul 2 clasându-se chinezoaica Yu Feng (38.650), pe 3 fiind Daniela Silivaș (38.325) și pe 8 Camelia Voinea (37.425). În concursul masculin, Marian Rizan a terminat pe 11, cu 52.650, în preliminarii, finala fiind adjudecată de americanul Tim Dagget (57.350).

- Campionatele Internaționale ale Ungariei: Lavinia Agache – titlul absolut și aur la paralele, Eugenia Golea – a 3-a la individual compus și aur la sol.

- „Turneul Campioanelor” de la Londra o are învingătoare pe Daniela Silivaș.

- Campionatele Internaționale ale României sunt dominate de Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș, care își împart titlul absolut și titlurile pe aparate (Daniela Silivaș – la bârnă și sol, Ecaterina Szabo – sărituri și paralele). Laura Cutina, locul 3 – individual compus și paralele.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Lenuța Rus – locul 7 la individual compus, 8 la paralele și 5 la sol, Mariana Tudor – locul 4 la sol, Marius Gherman – pe locul întâi la sol și 10 la individual compus și Emilian Nicula, pe poziția a 13-a la individual compus și locurile 5 și 6 la bară, respectiv inele.

- „DTB Cup”, cu Ecaterina Szabo pe locul secund, Daniela Silivaș pe 5, iar Marius Gherman pe 8 la individual compus.

- România (Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Camelia Voinea, Celestina Popa, Eugenia Golea, Mariana Tudor) – Spania 390.700 – 381.200. Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș în fruntea ierarhiei la individual compus, ambele cu 78.65.

- La Ploiești (26 – 28 aprilie), a 28-a ediție a Campionatelor Internaționale, cu 85 de participanți (39 gimnaști și 46 gimnaste) din România, URSS, Ungaria, Italia, China, R.D.Germană, R.P.D. Coreeană, Cuba, Bulgaria, Cehoslovacia, Israel, Spania, Iugoslavia, Belgia, Turcia, Polonia, Canada, Olanda, India, Maroc, Elveția ș.a. După ce în concursul masculin s-a consemnat o situație inedită, prin clasarea pe primul loc a trei gimnaști, Emilian Nicula, Marius Gherman și Valentin Pîntea, toți cu 56.050, și în competiția feminină a fost un „duel” palpitant între Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș, în cele din urmă ambele terminând la egalitate pe primul loc, cu 39.45, pe poziția a 3-a fiind Laura Cutina (39.275). Ecaterina Szabo (sărituri, paralele) și Daniela Silivaș (bârnă, sol) au dominat aparatele, învingători fiind, de asemenea, Valentin Pîntea (sol), Emilian Nicula (inele), Marius Gherman (sărituri, bară), „onoarea” oaspeților fiind salvată de Frank Paschke (RDG), care a terminat pe primul loc la cal și paralele.

- Turneu în R.P.D. Coreeană (început de mai), Angela Sandu, Raluca Bugner, Tania Balea câștigând întrecerea pe echipe, fiind pe podium la individual compus (2. Agela Sandu, 3. Raluca Bugner) și câștigând săriturile (Tania Balea), paralelele (Raluca Bugner și Angela Sandu) și solul (Angela Sandu).

- În localitatea Enkhuizen (15 – 17 mai), Olanda – România 188.70 – 194.35, cu Ecaterina Szabo 39.40 și Daniela Silivaș 38.95, pe primele locuri la individual compus.

- „Trofeul Semenicului”, de la Reșița (19 – 20 mai), prilejuiește bune evoluții pentru Dana Dumitru, Mihaela Stănuleț, Cristina Zelenca, Emilian Nicula, Marian Rizan, Marius Gherman.

- La Jocurile Mondiale Universitare de la Kobe (Japonia), echipa României cucerește argintul, prin Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Mirela Barbălată și Dana Dumitru, iar Ecaterina Szabo – argint la individual compus, paralele, sol, precum și aur la sărituri și bârnă.

- Dublă victorie la Constanța (8-9 iunie), la echipe România – Cehoslovacia 391.30 – 387.05 și Ecaterina Szabo la individual compus.

- În concursul pentru juniori, Turneul Capitalelor (23 – 24 iunie), în competiția feminină învingătoare fiind echipa București și Mirela Sidon pe locul secund la individual compus. La băieți, Marian Teodorescu învingător la paralele.

- În septembrie, la Atena (26 – 29 septembrie), o nouă ediție a Balcaniadei, și un nou succes al ambelor echipe române: masculin – 1. România 280.85, 2. Bulgaria 277.15, 3. Turcia 252.50, 4. Grecia 238.00, feminin – 1. România 195.80, 2. Bulgaria 192.40, 3. Grecia 184.10, 4. Iugoslavia 179.10, 5. Turcia 161.60. Ecaterina Szabo a fost cea mai bună, câștigând detașat la individual 39.650, urmată de gimnasta bulgară Diana Dudeva (39.30), Daniela Silivaș

(39.20) și Eugenia Golea (39.050), apoi: 6. Mariana Tudor 38.550, 7. Celestina Popa 38.500, 8. Camelia Voinea 38.450. Și în finalele pe aparate Ecaterina Szabo a fost medaliata principală, cu 3 succese din 4, înregistrându-se următoarele poziții: sărituri – 1. Celestina Popa, 2. Ecaterina Szabo, paralele – 1. Ecaterina Szabo, 2. Diana Dudeva și Daniela Silivaș; bârnă – 1. Ecaterina Szabo și Diana Dudeva, 3. Daniela Silivaș; sol – 1. Ecaterina Szabo, 2. Daniela Silivaș. Individualul compus masculin a revenit bulgarului Borislav Hutov 56.60, pe următoarele 5 poziții fiind și gimnaștii noștri Emilian Nicula și Marius Gherman 56.30, Marius Tobă și Valentin Pîntea 55.90 și Marian Rizan 55.60, pe aparate: sol – 2. Marius Gherman, cal – 1. Marian Rizan, Octavian Ionașiu, Y. Niforatos (Grecia), inele – 1. Valentin Pîntea, 2. Marius Tobă, sărituri – 1. Marius Gherman, paralele – 2. Marian Rizan, 3. Marius Gherman, bară – 2. Emilian Nicula și Marius Gherman.

- Întrecerile Balcanice pentru juniori au loc la Pireu (6-8 decembrie), la masculin – România 279.70, Bulgaria 276.50, Iugoslavia 262.95, Grecia 241.80 și podium integral românesc la individual compus – Marius Tobă, Nicolae Bejenaru, Marian Stoican, iar la feminin – România 193.90, Bulgaria 187.45, Grecia 183.85, Iugoslavia 170.95, Turcia 160, Aurelia Dobre câștigând individualul compus, iar 3. Mădălina Tănase, 4. Cătălina Bucur, 5. Liliana Stanciu, 6. Augustina Badea, 7. Mirela Sidon.

- Triunghiular feminin la Aalen (13 – 14 octombrie), România 388.30 – R.F. Germania 371.60 – Elveția 358.30, fetele noastre fiind și pe primele 7 locuri ale clasamentului la individual compus: Ecaterina Szabo 79.20, Camelia Voinea 77.60, Daniela Silivaș 77.25, Eugenia Golea 77.15, Celestina Popa 76.60, Mariana Tudor 75.80, Dana Dumitru 75.50.

- Echipa feminină de junioare pe locul secund la Turneul Prietenia, care a avut loc la Lodz (Polonia), cea mai bună clasare la individual compus aparținând Celestinei Popa, locul 7, după șase (!) gimnaste sovietice. De asemenea, Celestina Popa – 2 sărituri, 3 paralele, Aurelia Dobre – 3 bârnă, Mariana Tudor și Celestina Popa – 3 sol. Și băieții au terminat pe locul al II-lea la echipe, iar Marius Gherman și a fost învingător la sărituri și inele li locul 2 la bară, iar M. Stoican pe 3 la sărituri. Toate finalele pe aparate la masculin au fost caracterizate prin extrem de numeroasele poziții acordate la egalitate (sol – 3 pe locul 3, sărituri – 2 pe locul 1 și 2 pe locul 3, cal – 2 pe locul 1, paralele – 4 pe locul 1, inele – 2 pe locul 1, bară – 3 pe locul 2), ceea ce a creat o situație cu caracter de unicat.

- Tradiționalul turneu de la Nagoya (24 noiembrie), dotat cu Cupa Chunichi, a fost câștigat de Celestina Popa, la egalitate cu Hana Ricna (Cehoslovacia), cu 38.900, gimnasta noastră aflându-se pe primul loc și la sărituri. Camelia Voinea a terminat pe locul 10, cu 38.000.

- Victorie pentru Mariana Tudor la „Memorialul Blume”, la rândul său Marius Tobă a încheiat pe trapta a 3-a a podiumului.

- Finala Campionatului Național al junioarelor (23 – 24 noiembrie) a fost dominată de CSS Triumf București, evidențiindu-se, totodată, Liliana Stanciu, Mirela Sidon, Cătălina Bucur, Luminița Zăvod, Gabriela Potorac, Cristina Bontaș, Lăcrămioara și Luminița Filip, Livia Moldoveanu ș.a.

- La Kraft International, Dana Dumitru (37.750) și Eugenia Golea (37.600), pe locurile 2, respectiv 3, după Elena Zabrodina (URSS), cu 38.600.

➤ 1986

- Cupa Americii, în preliminarii Mariana Tudor pe locul 2 (38.638), cu

cea mai mare notă la sol (9.800), dar pe 5 în finală (37.050), competiția fiind câștigată de Kristie Phillips (SUA), cu 38.775. Alexei Tikhonkhih (URSS) s-a impus în concursul masculin, în timp ce Valentin Pîntea a terminat pe locul 14 în preliminarii.

- Campionatele Naționale pentru cluburile școlare, la Onești, au impus alte câteva nume: Maria Neculiță, Lăcrămioara Filip, Cristina Bontaș, Diana Bostan, Adela Popa, Raluca Bugner, Florentina Câmpurean, deja medaliate în întrecerile naționale.

- Campionatele Internaționale ale României au avut loc la Ploiești (26 – 27 aprilie), cu gimnaste și gimnaști din Cuba, R.D. Germană, SUA, Bulgaria, R.P.D. Coreeană, URSS, Israel, Italia, Ungaria, Canada, Polonia, Brazilia, Turcia, Spania, Cehoslovacia, Grecia, Elveția, România ș.a. și cu două zile de execuții de bună valoare tehnică și competitivitate. Concursul feminin a fost dominat de cele trei reprezentante ale noastre, Daniela Silivaș (39.350), Eugenia Golea (38.750) și Celestina Popa (38.700). Campioana mondială Daniela Silivaș a condus cu autoritate disputa pentru întâietate la individual compus, primind cele mai mari note la toate aparatele: 9.750 – 9.800 – 9.800 – 10.00. Pentru exercițiul la sol brigada de arbitre condusă de Nadia Comăneci i-a acordat și Eugeniei Golea nota maximă. În întrecerea masculină s-au prezentat 33 de gimnaști, în prim-plan fiind Marian Rizan, Valentin Pîntea și Marius Gherman, între ei fiind o continuă schimbare de lider până la jumătatea concursului, când s-a desprins Valentin Pîntea (57.300), urmat de Marian Rizan (57.050) și Marius Gherman (56.950). În 3 din cele 4 finale pe aparate, dublă românească, cu fetele noastre pe locurile 1 – 2: Celestina Popa și Daniela Silivaș (paralele), Daniela Silivaș și Eugenia Golea (bârnă, sol), în timp ce la sărituri a fost egalitate pe prima poziție: Laura Rodriguez (Cuba) și Celestina Popa. Patru victorii românești și în finalele masculine, cu Valentin Pîntea (sol, inele), Marian Rizan (cal) și Marius Gherman (paralele), celelalte două fiind adjudecate de Jose C. Sanchez (Cupa – sărituri) și Wan Chol Hwan (R.P.D. Coreeană – bară).

- Într-un meci cu Franța, la Grenoble, Aurelia Dobre a avut prestații remarcabile, impunându-se la individual compus, bârnă, sol, iar la sărituri și la paralele a fost a doua. Gabriela Potorac a câștigat la sărituri și a fost a doua la individual compus, iar Mirela Sidon a fost a treia la individual și la sărituri.

- La Moscova s-a desfășurat prima ediție a Jocurile Bunăvoinței (Goodwill Games – 5 – 20 iulie), competiție inițiată de magnatul american Ted Turner, ca răspuns la boicotul olimpic din 1980 și 1984. În concursul feminin la individual compus, câștigat de Vera Kolesnikova (URSS, 78.550), Gabriela Potorac a fost pe locul 4 (78.100), Mirela Sidon pe locul 8 (76.350) și Liliana Stanciu pe 14 (75.700), întrecere la care s-u acordat și doua note de 10.0, sovieticelor Elena Shushunova (locul 2, 78.400), la sărituri, și Oksanei Omelianchik (locul 3, cu 78.100), la sol. În finalele pe aparate, Mirela Sidon – medalie de bronz la sol și 6 la sărituri, iar Gabriela Potorac – 4 sărituri, 5 paralele, 7 sol. În ceea ce îi privește pe băieți, cea mai bună poziție la individual compus a aparținut lui Marius Tobă – locul 10 (113.400), Marius Gherman a fost pe 15 (113.050), iar Valentin Pîntea pe 18 (112.050), victoria aparținând sovieticului Yuri Korolev (117.150). În finalele pe aparate, două medalii pentru gimnaștii noștri: argint – Cristian Stoican (sărituri) și bronz – Marian Rizan (cal). De asemenea, Marius Tobă- 4 inele, Marius Gherman – 5 paralele, 6 sărituri, 8 bară și Valentin Pîntea – 8 inele.

- În amicalul cu selecționata Cehoslovaciei, la Brno, Aurelia Dobre face parte din echipa reprezentativă de senioare și atrage atenția asupra valorii deosebite pe care o are. Antrenorul Adrian Goreac, rugat să comenteze evoluția acestei tinere speranțe, a afirmat că este „o sportivă care s-a încadrat excelent în spiritul de pregătire de la lotul reprezentativ, a avut prestații mult aplaudate și nu greșim deloc dacă afirmăm că ea poate deveni o componentă de bază a primei noastre echipe”.

- La Avignon se desfășoară ediția a VII-a a Campionatelor Internaționale ale Franței pentru juniori, cu 17 țări participante, Aurelia Dobre impunându-se categoric la sol, bârnă și individual compus.

- Sportivi din 13 țări au luat parte la concursul internațional desfășurat în Palatul Sporturilor din Antibes (Franța). O evoluție remarcabilă a avut Daniela Silivaș, învingătoare pe toate aparatele (19.200 – sărituri, 19.700 – paralele, 19.700 – bârnă, 19.800 – sol), câștigând concursul individual compus cu 39.050.

- Campionatele Balcanice (Rijeka, 6 – 9 noiembrie) demonstrează, încă o dată, valoarea gimnastelor noastre, ele ocupând primele șase locuri la individual compus, cu două note de 10.0, pentru Daniela Silivaș și Camelia Voinea, ambele la sol. Așadar, la individual compus, egalitate pe treapta de sus, Daniela Silivaș (9.70 / 9.95 / 9.85 / 10.0) 39.50 și Ecaterina Szabo (9.90 / 9.90 / 9.75 / 9.95) 39.50, pe locurile următoare 3. Camelia Voinea (9.80 / 9.70 / 9.70 / 10.0) 39.20, 4. Celestina Popa (9.75 / 9.85 / 9.70 / 9.80) 39.10, 5. Eugenia Golea (9.70 / 9.60 / 9.70 / 9.80) 38.80, 6. Mariana Tudor (9.65 / 9.50 / 9.60 / 9.75) 38.50. În finalele pe aparate, victoriile au fost împărțite între Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș, rezultatele fiind: sărituri – Ecaterina Szabo 19.775, Camelia Voinea 19.575, Gergana Peeva (Bulgaria) 19.325; paralele – Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș 19.750, Ivelina Raikova (Bulgaria) 19.550; bârnă – Daniela Silivaș 19.750, Ecaterina Szabo 19.650, Ivelina Raikova (Bulgaria) 18.700. Generația lui Marius Gherman, Marian Rizan, Nicolae Bejenaru, Emilian Nicula, Valentin Pinteș și-a făcut simțită prezența în competiția băieților prin pozițiile ocupate în toate cele 7 probe individuale. La individual compus – 1. Marius Gherman (9.55 / 9.40 / 9.60 / 9.45 / 9.45 / 9.85) 57.30, 2. Marian Rizan (9.55 / 9.60 / 9.45 / 9.35 / 9.45 / 9.55) 56.95, 3. Kalofer Hristozov (Bulgaria) (9.50 / 9.35 / 9.42 / 9.45 / 9.25 / 9.40) 56.37, 5. Marian Stoican (9.40 / 9.40 / 9.30 / 9.40 / 9.00 / 9.50) 56.05, 6. Nicolae Bejenaru (9.55 / 8.95 / 9.30 / 9.15 / 9.30 / 9.45) și Valentin Pinteș (9.65 / 9.10 / 9.45 / 9.25 / 8.95 / 9.30) 55.70, 10. Emilian Nicula (9.20 / 9.30 / 9.65 / 9.30 / 9.30 / 8.25) 55.00; sol – Valentin Pinteș 19.350, Marius Gherman, Kalofer Hristozov, Marian Penev 19.100; cal – Marian Rizan 19.200, Marian Penev 18.900, Kalofer Hristozov 18.850; inele – Emilian Nicula 19.350, Marius Gherman 19.100, Kalofer Hristozov 18.975; sărituri – Dimitar Mitev (Bulgaria) 18.975, Marius Gherman 18.850, Kalofer Hristozov 18.825; paralele – Marian Penev și Marian Rizan 19.050, Marius Gherman 18.950; bară – Alojz Kolan (Iugoslavia) și Marius Gherman 19.550, Borislav Hutov (Bulgaria) 19.350. Și echipele au fost apanajul formațiilor noastre, la feminin – 1. România 196.10, 2. Bulgaria 188.800, 3. Grecia 182.800, 4. Iugoslavia 177.475, 5. Albania 176.900, 6. Turcia 167.150, iar la masculin – 1. România 249.900, 2. Bulgaria 278.775, 3. Iugoslavia 260.000, 4. Turcia 249.900, 5. Albania 245.85, 6. Grecia 245.100.

- Concursul balcanic al juniorilor a avut loc în Grecia (19-21 decembrie). Feminin – echipe – România 192.00, Bulgaria 191.35, Grecia 189.25, Iugoslavia

178.85, Turcia 164.75, individual compus – Gergana Peeva (Bulgaria), Gabriela Gheorghe, Maria Neculiță; Masculin – România 280.40, Bulgaria 278.55, Iugoslavia 262.70, Grecia 258.05, individual compus – Adrian Gal, Florin Gheorghe, Liubomir Geraskov (Bulgaria).

- „Cupa Mondială” de la Beijing îi aduce Danielei Silivaș locul 2 la individual compus și bârnă, 3 la paralele. Ecaterina Szabo se clasează a 4-a la individual compus și a 3-a la sărituri. Camelia Voinea termină pe locul 9 la individual și pe 3 la sol.

- Succes al Ecaterinei Szabo la „Memorialul Blume”, iar Marian Stoican pe locul 8.

- „DTB Cup” este adjudecată de Daniela Silivaș, urmată în clasament de Ecaterina Szabo, în timp ce Marian Rizan a încheiat pe locul 7.

- Turneul internațional de la Kosice, cu două prezențe românești pe podium la individual compus, Mariana Tudor și Dana Dumitru, după Hana Ricna (Cehoslovacia), gimnastele noastre fiind, în aceeași ordine, și pe primele două locuri la sol. De asemenea, 3. Mariana Tudor la sărituri și 2. Dana Dumitru la paralele. În același concurs, Adrian Gal a fost pe poziția secundă la sărituri și pe 11 la individual compus.

- Întrecerile Turneului Prietenia au avut loc la Cottbus. La startul întrecerii feminine s-au prezentat nouă țări, repartizate în două grupe, cu echipa României (Gabriela Potorac, Mirela Sidon, Liliana Stanciu, Augustina Badea, Luminița Zăvod, Diana Bostan, Mihaela Ciobanu) care „s-a întâmplat să facă parte dintr-o serie modestă valoric, ceea ce a influențat, firește, și arbitrajul, care s-a menținut în permanență la cote relativ joase. Dacă mai adăugăm și faptul că, mai ales, la sol gimnastele române au fost serios depunctate de brigada de arbitre, avem explicația punctajului și locului final ocupat de echipa noastră prezentă aici” (Paul Iovan, Sportul, sâmbătă, 2 august), adică locul secund, cu 191.750, după URSS 196.800. La sărituri, șefa de brigadă a fost Nadia Comăneci. Echipa masculină – Marian Stoican, Nicolae Bejenaru, Adrian Gall, Gheorghe Florin, Radu Bora, Florin Purje, Claudiu Tempa – „a avut evoluții apaludate (Marian Stoican – 9.750 la sărituri, Nicolae Bejenaru – 9.700 la sol, Florin Gheorghe – 9.800 la inele) și ar fi putut să urce pe podium. Dar prestațiile ceva mai slabe de la cal, ca și inconstanțele în arbitraj au făcut ca băieții noștri să rateze podiumul pentru 25 de sutimi”, astfel că a ocupat locul 4, cu 281.700, după URSS 289.100, R.D. Germană 286.500 și Cuba 281.950. În finalele pe aparate, două medalii de aur – cucerite de Marian Stoican (sărituri) și Florin Gheorghe (inele) – și două de bronz, prin Nicolae Bejenaru (sol) și Gabriela Potorac (paralele).

- La „Cupa Cunichi”, Mădălina Tănase, cu cele mai mari note la sărituri și bârnă, a fost a doua la individual compus (38.150), iar Dana Dumitru pe 12 (37.450).

- Federația Internațională de Gimnastică a desemnat-o pe Daniela Silivaș ca fiind cea mai bună gimnastă din lume în 1986, pe locul 2 fiind Ecaterina Szabo.

➤ 1987

- Daniela Silivaș a dominat cu autoritate tradiționalul turneu de la Avignon (29-30 martie), clasându-se pe primul loc la individual compus (30 concurente din 13 țări), cu 39.800 (10 la paralele și bârnă, 9.90 la sărituri și sol).

- În concursul organizat de ziarul L’Humanite, la Paris și Lyon (29 – 30 martie), Mădălina Tănase și Laura Cutina s-au situat pe locul I la sărituri,

respectiv bârnă, ambele mai urcând o dară pe podium (Mărălia – locul 2 la paralele, iar Laura – locul 3 la paralele). La rândul lor, băieții au cucerit și ei trei locuri 2, prin Emilian Nicula (inele, paralele) și Marian Colăcel (sărituri).

- Pentru a patra oară consecutiv, Sala Sporturilor „Victoria” din Ploiești (24 – 26 aprilie) a fost gazda Campionatelor Internaționale ale României. La ediția a 30-a au luat parte gimnaști și gimnaste din 20 de țări: Bulgaria, Belgia, Canada, Cehoslovacia, China, Cuba, Danemarca, Elveția, R.D. Germană, Grecia, Italia, Israel, Norvegia, Olanda, Polonia, Spania, Suedia, Turcia, URSS, Ungaria. Loturile României au avut în componență pe Camelia Voinea, Eugenia Golea, Celestina Popa, Mariana Tudor, Lenuța Rus, Augustina Badea, Laura Cutina, Mădălina Tănase, Marian Rizan, Marius Gherman, Marius Tobă, Marian Stoican, Nicolae Bejenaru, Valentin Pinte, Emilian Nicula, Levente Molnar și Marian Colăcel. Concursul băieților a stat sub semnul echilibrului până la ultimele două aparate, moment din care Marius Gherman s-a desprins în câștigător, cu un total de 57.650, pe pozițiile următoare ale individualului compus fiind Casimiro Suarez (Cuba) 57.200, Marius Tobă 56.900, Valentin Pinte 56.750, Marian Rizan 56.600. În întrecerea fetelor, *„Daniela Silivaș a realizat un frumos și deosebit de aplaudat bis, cea mai bună gimnastă a țării adăugând succeselor din 1985 și 1986 o nouă victorie la individual compus. Poate mai mult decât succesul ca atare a încântat maniera în care a evoluat multipla noastră campioană, siguranța cu care cea și-a prezentat exercițiile la toate cele patru aparate... Succesul Danielei a fost întregit de reușitele Eugeniei Golea și Cameliei Voinea, situate pe locurile doi, respectiv trei la individual compus, alături de care (exceptând ratarea de la bârnă) o impresie excelentă a produs și Celestina Popa... Eugenia Golea se află într-un vizibil progres... două dintre exercițiile ei fiind notate cu 10 (sărituri și sol). Camelia Voinea a fost și ea o gimnastă de nota 10 la sol...”*, pe podium fiind Daniela Silivaș 39.600, Eugenia Golea 39.400, Camelia Voinea 39.225. Frumoase și aplaudate succese și în finalele pe aparate, Daniela Silivaș – paralele, bârnă, sol, Eugenia Golea – sărituri, Marius Gherman – sol, sărituri (egal cu Casimiro Suarez), Marian Rizan – cal, Marius Tobă – inele, paralele (la egalitate cu Marius Gherman), și Casimiro Suarez – bară.

- La Winterthur (Elveția, 9 mai), meci amical masculin de verificare Elveția – România, desfășurat sub semnul superiorității gimnaștilor noștri, care au câștigat la individual compus prin Marius Gherman, și concursul pe echipe: 285.30 – 284.15.

- Augustina Badea, frumoasă comportare la Cupa Americii, după locul 3 în preliminarii (38.850), s-a clasat pe locul 5 în finală (38.475), victoria aparținând americancei Kristie Phillips (39.275). Marian Rizan nu a acces în ultima fază a întrecerii masculin, încheind pe locul 13 (54.950) în preliminarii, victoria aparținând lui Brian Ginsburg (SUA), cu 58.150.

- La Turneul Campionilor de la Londra, Camelia Voinea, pe locul secund (37.850), după Tatiana Godenko (URSS, 38.550).

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Marius Gherman pe locul 4.

- Cristina Bontaș și Gabriela Potorac se clasează pe primele două locuri ale individualului compus la Turneul internațional de la Kosice, ele fiind în prim-plan și în finalele pe aparate: paralele – 1. Gabriela Potorac, 2. Cristina Bontaș, bârnă – 1. Cristina Bontaș, sol – 2. Gabriela Potorac. Adrian Gal a realizat două succese (sol, sărituri), la individual compus fiind pe locul 11.

- Aurelia Dobre – locul 4 (38.800) și Camelia Voinea – locul 9 (38.450) la

Cupa Chunichi, care a revenit gimnastei sovietice Elena Gurova (39.500).

- La „Memorialul Blume”, 4. Mirela Sidon, 5. Cristina Bontaș, precum și 5. Nicolae Bejenaru.

- „DTB Cup”, Daniela Silivaș se menține în fruntea ierarhiei, pe locul secund la individual compus fiind Eugenia Golea. Gimnastele noastre, singurele care au trecut de 39.000 puncte. În concursul pe aparate, Eugenia Golea – învingătoare la sărituri, 2 la bârnă și 3 la sol, iar Daniela Silivaș – succes la sol, 2 la sărituri, 3 la paralele și bârnă. În concursul masculin, Nicușor Pascu, pe locul 8 la individual compus.

- Succes pentru Gabriela Gheorghe la Kraft International, turneu care a avut loc la Londra.

- R.F. Germania – România (Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, Camelia Voinea, Celestina Popa, Ecaterina Szabo, Eugenia Golea, Mirela Sidon, Augustina Badea) 382.80 – 394.65, cu Daniela Silivaș 79.70 și Aurelia Dobre 79.10, cele mai mari punctaje. La liber alese, Daniela Silivaș a obținut de trei ori nota 10, la sol, bârnă și paralele.

- Dinamoviada internațională (20-21 iunie), ajunsă la a 22-a ediție, a avut loc în Capitală, încheindu-se cu succesul gazdelor. În întrecerea feminină, cu aportul decisiv al Aureliei Dobre, care a fost notată cu 10 la sol și cu trei de 9.90 la sărituri, paralele și bârnă, dinamovistele bucureștene s-au impus în întrecerea pe echipe, iar prin Aurelia Dobre în toate cele 5 concursuri individuale. Condușă de Dan Grecu, formația bucureșteană s-a impus și în competiția băieților, atât la echipe, cât și la individual compus, prin Marius Gherman, al cărui exercițiu la bară a fost notat cu 10, singura apreciere maximă, pentru ca să termine victorioși în trei din cele șase aparate, prin Adrian Cătănoiu – inele, Nicolae Bejenariu – paralele și Marius Gherman – bară.

- La Jocurile Mondiale Universitare, organizate la Zagreb (9 – 15 iulie), reprezentantele noastre Ecaterina Szabo, Laura Cutina, Lenuța Rus și Mădălina Tănase au cucerit medalia de argint pe echipe. O concurență deosebită (și neașteptată) pentru echipa noastră în lupta pentru medalii. După un început ezitant la bârnă (Laura Cutina 9.200, Lenuța Rus 9.500), a urmat un aparat unde se spera mult – solul. Surprinzător, mai ales Ecaterina Szabo (9.450) a evoluat sub așteptări, astfel încât punctajul echipei a fost și cel mai scăzut dintre toate cele patru aparate. Cea mai constantă comportare, la paralele: Ecaterina Szabo 9.850, Lenuța Rus și Laura Cutina 9.800, Mădălina Tănase 9.600. Cu un total de 116.950, echipa României s-a clasat pe locul secund, după URSS 118.550 și China 115.650. La individual compus, 5. Ecaterina Szabo, 6. Mădălina Tănase, 13. Laura Cutina. În finalele pe aparate, gimnastele noastre încă două medalii de argint și două de bronz. Ecaterina Szabo, la sărituri și bârnă, respectiv Lenuța Rus, la sărituri și sol.

- Turneul Prietenia revine la Baia Mare (14 – 16 august) – prima oară a fost organizat aici în 1975 – pentru a 23-a ediție, în concurs Bulgaria, Cehoslovacia, R.P.D. Coreeană, Cuba, R.D. Germană, Polonia, Tomânia (2 echipe), Ungaria, URSS. cu echipa de junioare pe primul loc, iar cea de juniori pe poziția secundă. Mirela Sidon este învingătoare la individual compus, Cristina Bontaș și Mirela Pașca ocupă locurile 3 și 4, iar Nicușor Pascu este pe 3. În toate finalele feminine pe aparate, medaliatele și-au obținut locurile la egalitate: sărituri – 1. Mirela Sidon, 3. Cristina Bontaș, bârnă – 1. Cristina Bontaș, Gabriela Potorac, paralele – 1. Mirela Sidon, 3. Eugenia Popa, sol – 1.

Mirela Sidon, 3. Cristina Bontaș, fiecare în alte „formule” medaliat, din care însă nu a lipsit Svetlana Boginskaya. Nici finalele pe aparate masculin n-au făcut excepție în ceea ce privește „egalitățile” pe podium. Constantin Brezean a fost câștigătorul de la sol și sărituri (4 pe primul loc!), Florin Purge la cal, iar Nicușor Pascu la bară, în palmares fiind și mai multe locuri 3 (Nicușor Pascu, Alexandru Ciucă).

- Asociația Presei Sportive o desemnează „Sportiva anului” pe Aurelia Dobre, pe podium mai aflându-se Noemi Lung (natație) și Daniela Silivaș.

- Ierarhiile și clasamentele sfârșitului de an au plasat titlul mondial al gimnastelor românce printre primele cinci evenimente ale anului 1987, iar Aurelia Dobre a fost desemnată de ziarul spaniol „AS” cea mai bună sportivă a lumii.

➤ 1988

- La Fairfax (SUA, 8 martie), Marius Tobă se clasează pe locul întâi la individual compus, la „Cupa Americii”, după ce a fost pe poziția secundă în preliminarii (57.850), cu cele mai mari note la sol – 9.750, sărituri – 9.700 și paralele – 9.700. În finală, Marius Tobă (58.450) se detașează la 0.250 față de Igor Korobchinsky (URSS), situat în urma sa. În calificări, Gabriela Potorac (38.975) a terminat pe 4, pentru ca în finală să coboare un loc mai jos (38.813), învingătoare fiind Phoebe Mills (SUA), cu 39.513. S-a alcătuit și un clasament pe „perechi”, din cele 19 care au luat startul, după trei tururi succesive, sportivii români s-au aflat în final pe locul 3, cu 58.625, după Phoebe Mills -Kavin Davis (SUA) 59.750 și Svetlana Baitova – Igor Korobchinski (URSS) 59.000. Adrian Stoica (la acea vreme antrenor federal) a oficiat în calitate de arbitru internațional.

- Concurs internațional la Birmingham (16-18 aprilie), care a marcat împlinirea a 100 de ani de la înființarea Federației britanice. Pe primul loc, Cristina Bontaș, cu 39.20 (9.80 la toate aparatele), urmată de Boriana Stoianova (Bulgaria) 38.40 și Fan Di (China) 38.25.

- În Sala Sporturilor din Constanța (29 aprilie – 1 mai), din nou după 24 de ani, cea de a 31-a ediție a Campionatelor Internaționale ale României, cu participanți din URSS, Italia, SUA, R.D. Germană, Cuba, China, Polonia, Ungaria, Suedia, Bulgaria, Polonia, Israel, Cehoslovacia, Turcia, Luxemburg, Elveția, Grecia, Olanda. Concursul masculin, la start cu 42 de gimnaști, a fost dominat de Marius Gherman, Marian Rizan și Marius Tobă, între ei dându-se lupta pentru ordinea pe podium, o dispută strânsă, încheiată înaintea ultimului schimb, cu succesul lui Marius Gherman 57.60, urmat de Marius Tobă 57.60 și Marian Rizan 57.35. Și în competiția feminină, protagoniste au fost gimnastele noastre, prima treaptă a podiumului revenind, ca în urmă cu un an la Ploiești, multiplei campioane mondiale Daniela Silivaș (39.625), pe celelalte trepte fiind Eugenia Golea 39.450 și Camelia Voinea 39.275, ultimele două fiind cotate cu 10.0 la sol.. Finalele pe aparate au fost, la rândul-le, spectaculoase și echilibrate, cu mențiunea că Eugenia Golea s-a impus la sol cu un total de 20.0, fiind apreciată cu nota maximă de fiecare dată, în timp ce Camelia Voinea, deși a avut 10.0 în prima fază, a ajuns tocmai pe locul 4, ca urmare a notei mult mai mici din finală. În cele din urmă, ți-au pus numele pe cupa învingătorilor în finalele pe aparate Marius Tobă (sol, inele), Marian Rizan (cal), Marius Gherman (sărituri), Eugenia Golea (sărituri, bârnă, sol) și Daniela Silivaș (paralele).

- La finalul Campionatelor Internaționale ale României (30 aprilie) au

fost distinși cu Insigna C.I.O o serie de medaliați la Jocurile Olimpice, ca semn de prețuire pentru contribuția adusă la dezvoltarea olimpismului, între care Atanasia Albu, Emilia Liță, Anca Grigoraș, Melita Rühn, Ecaterina Szabo, Simona Păuca, Rodica Dunca, Emilia Eberle, Nadia Comăneci, Dan Grecu ș.a.

- La sfârșitul lui aprilie au avut loc, la Beijing, Campionatele Internaționale ale Chinei, concurs cu Valentin Pinteș pe locul 3 la inele.

- La Cluj (1-2 iulie), întâlnire între reprezentativele masculine ale României (Marius Gherman, Marius Tobă, Adrian Sandu, Marian Stoican, Valentin Pinteș, Nicușor Pascu) și Elveției 287.450 – 282.200, cu Marius Gherman și Marius Tobă pe primele două locuri la individual compus (58.15, respectiv 57.65).

- Turneul Prietenia a avut loc în R.P.D. Coreeană, la mijlocul lunii iulie. La feminin, echipa României s-a situat pe locul secund, iar la masculin pe locul 4. Laureate ale competiției au fost Lăcrămioara Filip (viitoarea campioană mondială de la gimnastică aerobică), la sărituri, și Cristina Bontaș, la sol. Trei medalii de aur au cucerit și băieții, prin Cristian Brezeanu (sol), Adrian Gal (paralele, bară). Pe locurile 4 și 5 la individual compus, Lăcrămioara Filip și Cristina Bontaș. De asemenea, Eugenia Popa – 2 la bârnă, iar Cristina Bontaș – 3 la sărituri și bârnă. - În Sala Sporturilor din Arad (23 – 24 iulie) echipa feminină (Daniela Silivaș, Celestina Popa, Gabriela Potorac, Eugenia Golea, Augustina Badea, Gabriela Gheorghie – antrenori Adrian Goreac, Maria Cosma, Octavian Bellu, Adrian Stan) a întâlnit formația Bulgariei 391.650 (195.30 – impuse, 196.35 – libere) – 386.200 (193.250 / 192.950), individualul compus fiind adjudecat de Daniela Silivaș. În afara concursului oficial a evoluat și câștigătoarea săriturilor la Concursul Prietenia, desfășurat la Phenian.

- La Rimini și Porto San Giorgio (20-21 august), întâlniri cu echipele Italiei. La feminin Daniela Silivaș, Celestina Popa, Gabriela Potorac, Eugenia Golea, Aurelia Dobre, Camelia Voinea și Gabriela Gheorghiu au avut o evoluție foarte bună, Daniela Silivaș obținând punctaj maxim la liber alese, în toate cele patru probe acordându-i-se nota 10!, fetele noastre fiind pe primele patru locuri: Daniela Silivaș 79.250, Celestina Popa 78.900, Gabriela Potorac 78.550, Eugenia Golea 78.400. La masculin, victoriile au fost împărțite, pe echipe au câștigat gimnaștii noștri (Marius Gherman, Marius Tobă, Marian Rizan, Valentin Pinteș): 576.750 – 574.400, iar la individual compus gazdele, prin Boris Pretti, cu 117.300, urmat de Marius Gherman 115.850.

- Gabriela Potorac termină pe locul secund la „Memorialul Blume”.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Gabriela Potorac ocupă poziția secundă, iar Augustina Popa se situează pe locul 4.

- „Hans Martin Schleyer” din Stuttgart (3-4 decembrie) a găzduit cea de a 6-a ediție a Campionatelor Internaționale ale R.F. Germania (mai târziu se va numi „Turneul Maeștrilor” și „DTB Cup”). Pentru a treia oară consecutiv, Daniela Silivaș s-a situat pe primul loc la individual compus, cu 39.514 (9.738 – 9.925 – 9.950 – 9.975), pe locul 6 fiind Aurelia Dobre, cu 38.639. În finalele pe aparate, Daniela Silivaș a fost imbatabilă la bârnă (9.95) și sol (10.00). În concursul masculin, s-a clasat pe locul 6 la individual compus (cu 10.00 la bară), fiind, de asemenea, cu 9.975 în finala de la bară.

- Turneul campioanelor de la Londra a revenit Cristinei Bontaș.

- La Moscova a avut loc un concurs internațional câștigat de Elena

Shushunova (nota 10.0 la bârnă), cu 39.875, iar Maria Neculiță s-a clasat pe locul 6 (38.075), Mihaela Popa pe locul 7 (37.775) la individual compus, Maria Neculiță fiind și pe poziția a 3-a la sol.

- Daniela Silivaș câștigă „Cupa Chunichi”, la Nagoya (Japonia, 14 noiembrie), cu un total de 39.650, înaintea Svetlanei Boginskaya (URSS, 39.600), Aurelia Dobre fiind pe locul 6, cu 38.650. Prima participare masculină românească, Marius Gherman pe locul 7 (55.300), victoria fiind adjudecată de Valery Liukin (URSS, 58.100).

- La Bistrița (19 – 20 noiembrie) s-a desfășurat finala Concursului Republican al junioarelor la toate categoriile. S-au aflat în prim-plan Gina Gogean, Grațiela Lazăr, Camelia Mândricel, Maria Neculiță, Liliana Precup, Corina Ibiș, Cecilia Martiñaș, Isabela Lăcătuș, Lavinia Miloșovici ș.a.

- La Paris, în 7 decembrie, Federația Internațională de Gimnastică a desemnat-o pe Daniela Silivaș ca fiind „Cea mai bună gimnastă din lume în 1988”.

- În tradiționala anchetă organizată de Agenția de Presă BTA (Bulgaria), dară publicității la 9 decembrie, pentru desemnarea celor mai buni sportivi din Balcani, pe baza voturilor Agențiilor de Presă din țările balcanice, locul întâi a fost ocupat de Daniela Silivaș 145 p.

- La Salonic (17-18 decembrie), cea de a 9-a ediție a Campionatelor Balcanice ale juniorilor. La masculin – România 281.85, Bulgaria 277.10, Grecia 263.30, Iugoslavia 258.15, Turcia 239.15, la individual compus, podium românesc – Adrian Gal, Cristian Brezeanu, Adrian Ciucă, iar la feminin – România 194.95, Grecia 192.65, Bulgaria 189.85, Iugoslavia 181.80, Turcia 178.40, cu succes al Mariei Neculiță și cu Mirela Pașca și Camelia Mihorcel pe locul 3 la individual compus.

- Organizată de Asociația Presei Sportive, Ancheta pentru desemnarea celor mai buni sportivi români a desemnat pe primul loc pe Daniela Silivaș, Gabriela Potorac fiind pe locul 8.

➤ 1989

- În cadrul concursului internațional de la Leningrad (31 martie), Gabriela Gheorghe s-a situat pe locul 3 la individual compus, fiind, de asemenea pe podium la bârnă (2), sol, sărituri și paralele (3).

- Participând la Campionatele Internaționale ale Iugoslaviei (8-9 aprilie), junioara Oana Liviu s-a situat de două ori pe primul loc (individual compus, sol) și o dată pe locul 3 (sărituri), în timp ce Bianca Ferariu a fost pe 4 la individual compus, pe 5 la bârnă și 6 la paralele.

- Campionatele Internaționale ale Franței (15-16 aprilie, Paris), s-au încheiat cu victoria Danielei Silivaș la individual compus, cu 39.475 (9.90 – 9.85 – 9.88 – 9.85), în timp ce Cristina Bontaș, cu 38.525 a fost pe locul 3.

- Grigore Cătănoiu a câștigat individualul compus al Concursului internațional de la Bratislava (18 aprilie), cu 55.75, Urmat de Szilveste Csolany (Ungaria) 55.35.

- În Sala Sporturilor „Victoria” din Ploiești (21 – 23 aprilie) a avut loc cea de a 32-a ediție a Campionatelor Internaționale, cu participarea unor sportivi din 17 țări (URSS, R.D. Germană, SUA, Elveția, Cehoslovacia, Italia, Elveția, Bulgaria, Israel, R. F. Germania, Turcia, Canada, Olanda, Belgia, Polonia, Finlanda, Luxemburg), România fiind reprezentată de Marius Gherman, Marius Tobă, Marian Rizan, Nicolae Bejenaru, Adrian Cătănoiu. Nicușor Pascu, Marian Stoican, Adrian Sandu, Cristian Brezeanu, dar și de Daniela

Silivaș, Gabriela Potorac, Cristina Bontaș, Aurelia Dobre, Camelia Voinea, Eugenia Golea, Maria Neculiță, Gabriela Gheorghe, Camelia Mîndricel, Lăcrămioara Filip. Multiplul nostru campion Marius Gherman s-a impus în mod convingător (58.000), cu evoluții de mare siguranță și precizie la toate aparatele, repetând victoriile de la ultimele ediții, în timp ce în competiția feminină Daniela Silivaș și Cristina Bontaș, ambele cu prestații de excelent nivel au manifestat o impresionantă valoare, succesul Danielei Silivaș, la un nou titlu, fiind mai autoritar ca la edițiile precedente. Cu 10.0 la paralele și sol, cu note mari și la celelalte aparate, Daniela Silivaș a avut un total de 39.775, unul dintre cele mai mari punctaje cu care s-a obținut victoria în această întrecere. Cristina Bontaș și-a păstrat locul secund (39.575), în disputa pentru poziția a 3-a, Gabriela Gheorghe (39.450) reușind să treacă de Eugenia Golea. Gabriela Potorac a făcut dovada posibilităților ei, fiind notată cu 10.0 la paralele. Finalele pe aparate au prilejuit noi și spectaculoase succese ale reprezentanților noștri, Daniela Silivaș (paralele, bârnă – nota 10.0 la ambele -, sol), Marius Gherman (sol), Marian Rizan (cal, paralele), Marius Tobă (inele), Marian Stoican (sărituri), Nicușor Pascu (bară). La sol, a fost egalitate în fruntea ierarhiei, între Marius Gherman și Jody Newman (SUA).

- În concursul special pe aparate din cadrul competiției internaționale (22-23 aprilie) de la Kosice (Cehoslovacia), Grigore Cătănoiu s-a impus la inele (9.70) și cal (9.70), iar Carol Shupkegel a fost pe locul 2 la paralele (9.40) și pe 3 la sol (9.30). În concursul feminin, Florentina Cîmpureanu a câștigat la sol (9.70), iar Mihaela Iojiban a fost pe poziția secundă la bârnă (9.50).

- În orașul cubanez Las Tunas (4-5 iunie) a avut loc un concurs internațional, Florentina Cîmpureanu impunându-se la individual compus (39.125), iar Eugenia Golea fiind pe locul 3 (36.70).

- La Palazzetto dello Sport din Roma s-a desfășurat (18-19 iunie) concursul internațional dotat cu „Marele Premiu al Romei”, la care au luat parte sportivi din 10 țări. Cristina Bontaș s-a clasat pe locul întâi la individual compus (39.250), pe locul al 3-lea fiind și Aurelia Dobre (39.050). În finalele pe aparate, fetele noastre s-au impus, prin Cristina Bontaș, la bârnă (9.90) și sol (cu 10.0), iar prin Aurelia Dobre la paralele (9.90). De asemenea, Cristina Bontaș a fost a doua la sărituri (9.750). În concursul masculin, Marian Rizan a ocupat locul 10 (53.550) – învingător italianul Yuri Chechi (57.950) – poziția secundă la cal (9.500).

- Sala sporturilor din Constanța (12 – 13 august) a găzduit întâlnirea dintre reprezentativele României și Cehoslovaciei: 391.675 – 385.975, cu evoluții de 10 bârnă, sol) ale Cristinei Bontaș – învingătoare la individual compus – și Mariei Neculiță.

- În cadrul pregătirilor pentru Campionatele Mondiale de la Stuttgart, în localitatea italiană Schio (26 – 27 august) s-a desfășurat meciul feminin Italia – România 323.475 – 377.650, pe podium la individual compus: Daniela Silivaș 79.450, Cristina Bontaș 79.100, Gabriela Potorac 77.975.

- La Yokohama, la începutul lunii septembrie, s-a desfășurat un turneu internațional pentru juniori, Cristian Brezeanu impunându-se la sol și sărituri, Gina Gogean la sol, iar Bianca Ferario a fost a doua la bârnă.

- Finalele gimnaștilor juniori (4-5 noiembrie, Arad) au prilejuit afirmarea unor gimnaști talentați, Dan Potra, Daniel Paraschiv, Marian Maluța, Dorin Petcu, Florentin Pescaru, Dan Doboșan, Vasile Cioană, Nistor Șandro, Cristian Leric, Adrian Muleș, Gabriel Nicolici, Marius Urzică ș.a., în timp ce la

junioare (Ploiești, 11-12 noiembrie) Andreea Cacovean, Mirela Rusu, Angela Ghimpu, Eliza Nicolau, Mirela Pașca, Vanda Hădărean, Lavinia Miloșovici, Florentina Cîmpurean, Gabriela Agachi, Isabela Lăcățiș, Daniela Mărânduca ș.a. au fost printre cele mai bune.

- Concursul internațional de la Barcelona (10-11 noiembrie) s-a încheiat cu victoria Danielei Silivaș la individual compus și bârnă, la rândul său Marian Rizan fiind pe locul întâi la bară și pe cel secund la individual compus.

- În concursul de la Tokyo (23 – 24 noiembrie), Cristiana Bontaș s-a situat pe poziția a doua la sărituri și pe locul 3 la individual compus.

- La ediția a 14-a a Cupei Americii a fost prezentă Isabela Lăcătuș, cea care avea să devină una dintre cele mai bune performere ale lumii la gimnastică aerobică, în preliminarii fiind pe locul 9 (36.512), ceea ce nu i-a permis să urce în finală, câștigată de Brandy Johnson (SUA), cu 39.649. Nici Nicolae Bejenariu n-a acces în faza decisivă, încheind pe locul 11, cu 55.550, succesul aparținând sovieticului Vitaly Marinich, cu 58.200.

- Victorie a Danielei Silivaș la „Memorialul Blume”, în timp ce Marian Rizan a fost pe poziția secundă.

- Turneul Internațional de la Cottbus, cu Maria Neculiță pe locul 2, iar Camelia Mîndricel pe 4 la individual compus. În finalele pe aparate: Maria Neculiță – 5 sărituri, 4 paralele, 2 bârnă, 3 sol, iar Camelia Mîndricel – 2 paralele, 6 bârnă și sol. La rândul lor, Marian Rizan – 10 și Nicușor Pascu – 12 la individual compus. Pe aparate, Marian Rizan – 2 cal, Nicușor Pascu – 2 bară.

- Cristina Bontaș și Daniela Silivaș, pe locurile 3 (39.392), respectiv 4 (39.312) la Cupa Chunichi, cu succesul Nataliei Laschenova (URSS, 39.711). Marius Gherman a ocupat locul 11 (57.250), victorios fiind Valery Belenki (URSS, 58.550).

- Triunghiular masculin Italia – R.D. Germană – România, cu Marius Gherman pe locul 5 la individual compus.

- Cu ediția de la Bekecsaba (Ungaria), Turneul Prietenia pune punct existenței sale competiționale. O ediție la care gimnaștii români nu au fost prezenți.

*

Cum anul 1981 a fost marcat de stabilirea în SUA a soților Martha și Bela Karoly, tot așa, anul 1989 avea să aducă un nou cutremur pe scena politică și sportivă a societății: «fuga» Nadiei Comănesci. De atunci și, mai ales în anii din urmă, a curs multă cerneală referitor la acest subiect. Cu adevăruri, neadevăruri, cu omisiuni, cu exagerări, cu declarații, cu mărturii care de care mai senzaționale, cu retractări și interpretări, cu toate „ingredientele” unei „povești” de asemenea anvergură... Marius Tucă, Irina Cristea și Florian Banu în „Jurnalul Național” din 28 – 29 noiembrie, într-o încercare de reconstituire a momentului și ceea ce a urmat...

„Nadia Comănesci nu se gândise niciodată să fugă din România. E drept că nici ocazii nu prea avusese. «Tovarășii» îi tăiaseră toate deplasările din străinătate, mai ales după 1981, când antrenorul ei, Bela Karoly, a rămas în SUA.

În calitate de membră a Federației Române de Gimnastică nu putuse onora niciodată nenumăratele solicitări de a participa, ca invitat sau ca arbitru, la concursurile sau demonstrațiile «din afară». «Are alt program», venea invariabil răspunsul de la București. Asta în timp ce marea campioană nici măcar nu avea în casă un pașaport. Documentul se găsea

bine pus la păstrare, la federație (nn. Serviciul Pașapoarte din CNEFS).

Între 1984 și 1989, o singură dată a fost lăsată să plece la un concurs în străinătate. «M-au lăsat la Jocurile Bunăvoinței de la Moscova, ca arbitră. Dar de la Moscova nu puteam să plec, nu?», își amintește Nadia.

...Gândul să fugă din România i-a încolțit în minte în noiembrie 1989. «Era chiar înainte de Congres. Am fost la o petrecere, am cunoscut pe cineva care ajuta mai multe persoane să fugă din țară. Era o atmosferă diferită, am ascultat ce povestea și mi-am spus că trebuie să încerc. Fratele meu este cel care mi-a spus că, dacă am ocazia, trebuie să încerc să plec, pentru că aici nu am ce să fac, n-am ce căuta. Însă, până să-mi propună acea persoană, nu mă gândisem niciodată. Eu sunt o persoană realistă și știam că, dacă visez că plec, asta nu înseamnă că se și poate», povestește fosta gimnastă.

Au trecut cinci zile. Timp în care și-a pregătit, și-a calculat plecarea. Timp în care a lipsit de la federație, unde oamenii începuseră să pună tot felul de întrebări. A decis că trebuie să se miște cât mai repede, iar urmele lăstate de tensiunea acelor momente nu s-au șters nici azi. «Eu eram atunci într-o asemenea stare încât nu-mi mai amintesc mare lucru din ce se întâmpla. Pot să spun însă că, dacă vorbim despre riscurile și despre sacrificiile pe care le faci într-o viață de sportiv, nimic nu s-a comparat cu cât de greu mi-a fost să plec.»

Dintre toate persoanele din jurul ei, Nadia nu s-a sfătuit despre această plecare decât cu fratele ei, Adrian. Iar el i-a promis că o va conduce până la Timișoara. Știa că de acolo se pleacă spre Sănnicolau Mare, unde se trece în Ungaria numai dacă ești suficient de norocos să nu te prindă. Știa că, dacă trece și aude zgomote, nu trebuie să fugă, pentru că grănicerii vor începe să tragă.

«Acum, când mă gândesc, mi se pare un film de groază», spune Nadia. Atunci însă era atât de convinsă că trebuie să plece, că nu are încotro, încât toate riscurile nu au avut nici o importanță. Din Timișoara s-a dus, împreună cu fratele ei, în Sănnicolau Mare. «Aici era o problemă: cei care intrau în oraș și treceau de o anumită zonă erau controlați, li se verificau actele, pentru că se știa că cei mai mulți vin aici ca să fugă. Așa că noi am intrat și am ieșit de câteva ori, ca să vedem care este situația».

Cea mai dureroasă amintire legată de fuga din România este pentru Nadia despărțirea de fratele și de cumnata ei, chiar în seara plecării. Se întâmpla la Timișoara, la restaurantul unui hotel. Aici a stat pentru ultima dată, se gândea, la masă cu cei dragi, obligată să își ia un rămas-bun cât mai distant.

Nici unul dintre cei prezenți nu-și mai amintește cât a durat, ce și-au spus sau ce au mâncat. «Îmi aduc aminte doar că orchestra din restaurant cânta "Lambada". Și că Nadia s-a ridicat la sfârșit și, înainte să plece, ne-a spus: "Chiar dac-ar fi să vă cumpăr, și tot o să vă aduc la mine», relatează Adrian Comănesci, fratele Nadiei. «Pe urmă am ieșit fără să mă uit înapoi. Știam că, dacă întorc capul, n-o să mai pot pleca», povestește și Nadia.

În aceeași noapte a pornit la drum. Un drum de șase ore pe arătură, alături de alți șase indivizi și de un cioban pe post de călăuză. Știau că trebuie să țină tot timpul dreapta, că altfel ajung iar în România. «Ni s-a spus să nu aprindem brichete, să nu facem gălăgie și să nu fugim dacă suntem somați sau dacă cineva vine după noi.» În partea cealaltă îi așteptau doi români americani, cu mașinile. «Era un frig... a fost îngrozitor. La un moment dat am ajuns la o apă, care era cam înghețată, și nu știam cât e de adâncă. Au luat-o înainte niște băieți, să vadă până unde e. Le trecea de brâu.» Au făcut o singură oprire, extrem de scurtă.

Undeva în zonă se auzea din beznă lătrat de câini. Au așteptat câteva momente, după care, siguri că pe ei nu i-au "mirosit", și-au continuat drumul. Abia mai târziu au aflat că acei câini erau ai grănicerilor, care tocmai opriseră un alt grup care încerca să treacă granița.

«Am avut o baftă... dacă nu erau ocupați cu oamenii ăia, poate ne prindeau pe noi», crede Nadia. După șase ore au reușit să ajungă în Ungaria, însă nu la locul stabilit cu ceilalți doi. Deviaseră prea mult. «Atunci ne-au luat pe sus milițienii unguri și ne-au dus la secție. Acolo au aflat cine suntem și cine sunt eu. S-au purtat foarte bine cu noi. Ne-au spus că ne ajută, că ne cazează la un hotel o săptămână-două, cât ne trebuie ca să ne găsim de muncă».

Între timp au ajuns la poliție și organizatorii fugii și acolo au pus la punct următoarea escapadă: spre Austria. «A doua zi am plecat toți devreme în cele două mașini ale americanilor. Mi-am lăsat buletinul la hotel, ca să nu se știe că plec. Știu că, la două ore după ce noi am fugit, la hotel a venit televiziunea.»

Trecerea în Austria nu a fost cu mai puține peripeții. Nu puteau risca să se ascundă în portbagaje, pentru că vameșii verificau, prin sondaj, mașinile care treceau în Austria. Așa că au luat-o din nou pe arătură. «Am sărit vreo șase garduri, unele cu sârmă ghimpată. Și mai țin minte că am mâncat zăpadă de sete ce-mi era», spune fosta campioană. Mașinile îi așteptau în Austria, chiar lângă frontieră. Cu câte un far spart, așa cum stabiliseră încă din Ungaria, ca să fie ușor de recunoscut. De aici, drumul spre libertate era ca și încheiat.

A urmat o oprire la Ambasada SUA la Viena. «Acolo mă așteptau. Au oprit toate demersurile și mi-au întrebat când vreau să ajung în America. Era 10 dimineața și următorul zbor Pan American era la 12:15. Mi-au făcut toate actele, m-au dus cu mașina la aeroport, am luat avionul și am ajuns în America».

Sosirea fugarei Nadia Comăneci în SUA a înnebunit presa americană. Coborârea ei din avion pe Aeroportul JFK din New York a împărțit ecranele televizoarelor cu imaginile de la Malta, de la întâlnirea istorică a președintelui URSS, Mihail Gorbaciov, cu președintele SUA, George Bush. Între timp, acasă, nimeni nu știa exact care-i este soarta.

O vreme, mama ei a știut că a murit împușcata la graniță. Nici o știre despre ea nu putea răzbi de cenzură, și nici ea nu îndrăznea să ia legătura cu cei de acasă. Mai ales că, asupra familiei, presiunile regimului erau tot mai puternice. Fratele, cumnata și mama petreceau nopți întregi dând cu subsemnatul la poliție. Camera cu medalii fusese sigilată, casa percheziționată cu și fără acte în regulă, iar telefoanele blocate.

Abia după Revoluție, Nadia și familia ei au putut lua legătura. Se întâmpla în primele zile ale lui ianuarie 1990. Atunci, o echipă CNN l-a sunat pe Adrian Comăneci și l-a invitat, împreună cu soția și cu mama lui, la Hotelul Intercontinental. «Eu nu știu din povestea asta decât ce mi-a povestit Adrian», se scuză Nadia.

E poate a cincea sau a șasea trimitere pe care o face, pe toată durata discuției, la memoria fratelui ei. «Țin minte că ne-au făcut legătura prin satelit. Eu eram în Los Angeles și totul se transmitea live la CNN. Eu îi vedeam, ei doar mă auzeau. Am plâns», e tot ce poate ea să spună. Nadia Comăneci a ales America, pentru că însemna pentru ea tocmai ideea de libertate. Însă nu e foarte generoasă cu detaliile despre viața ei de acolo. Ce este sigur e că nu i-a fost ușor. Că i-a luat mult timp să se dezmeticească, să înțeleagă lumea în care practic s-a aruncat. La scurt timp după ce a ajuns în SUA s-a mutat în Canada, la Montreal, orașul unde a devenit celebră în 1976.

A locuit la familia unui prieten român, Alexandru Ștefu, și s-a menținut pe linia de plutire cu tot felul de acțiuni de promovare: interviuri, show-uri, reclame. Atunci l-a revăzut pe fostul gimnast Bart Conner, cel care i-a devenit mai târziu soț. S-a mutat la el, în statul Oklahoma, în 1991, când Ștefu a murit într-un accident. «Mi-a fost destul de greu. Cea mai mare problemă a fost că eram judecată nonstop, în primul rând pentru că altcineva vorbea în numele meu. Nu vreau însă să mai vorbesc despre el. M-a ajutat să plec și pentru asta îi sunt recunoscătoare. Poate nu tot ce s-a întâmplat a fost tocmai corect, dar am greșit și eu, a greșit și el, și până la urmă există un echilibru», încheie Nadia.

Într-un interviu acordat ziarului nostru, fratele Nadiei Comăneci, Adrian, își amintește calvarul suferit de familia sportivei după fuga din țară. «În prima seară după fuga ei am fost cu soția și cu încă un cuplu la restaurant și ne-am întors la 11 noaptea. În fața porții mele erau două mașini de miliție, milițieni, și ne-au săltat. Atunci au început interogatoriile. Ne-au ținut toată noaptea acolo. L-am luat pe “nu” în brațe, le-am spus că nu știam nimic că ea vrea să plece. În paralel, ei începuseră să facă cercetări. Dimineața m-au pus să semnez că sunt de acord să percheziționeze casa. N-am avut încotro. Numai că am aflat mai târziu, de la vecini, că în toată noaptea în care am stat la secție s-au văzut lumini aprinse în casă. Deci, cred că ei intraseră deja fără acordul meu. Au intrat și a doua zi, cu mine de față... Mă tot întrebau unde sunt banii, unde e aurul, dacă avem droguri. Au pus sigiliu la camera cu trofee, unde avea Nadia toate cupele, toate medaliile. Au făcut inventar la toate bunurile, telefonul nu mai putea fi folosit decât să dăm apeluri, nu să și primim. Apoi ne-a preluat o altă echipă, de la Miliția Capitalei. Alte interogatorii. Atunci ne-au spus: «Nu mai spuneți că nu știți, că avem dovezi că ați fost la Sânnicolau Mare». Verificaseră și aflaseră că eu fusesem înregistrat la intrarea în oraș, și au descoperit până și fișa soției, de la dentist. Tot încercau să scoată de la mine cine este ghidul și cine s-a ocupat de toată treaba asta. Ne-au pus să facem schițe și să desenăm cine unde a stat la masa în noaptea petrecerii din Sânnicolau... Au luat-o și pe mama. Au dus-o la secție, după care au adus-o acasă și, timp de câteva zile, au stat cu ea în casă. Nu dormeau acolo, veneau dimineața și plecau seara. Devenea din ce în ce mai greu, lucrurile au ținut până cu două zile înainte de evenimentele de la Timișoara. Atunci au început să ne cam lase în pace. Aveau informații că acolo o să fie ceva evenimente și nu-i mai interesa de noi»

Imediat după fuga Nadiei Comăneci, Securitatea a inițiat măsurile “specifice” pentru contracararea efectelor dezastruoase ale acțiunii fostei sportive asupra imaginii regimului de la București. Direcția I, unde exista așa-numita “mapă de protecție” a Nadiei, a intrat în alertă imediat după aflarea veștii părăsirii țării de sportivă.

Șeful direcției, colonelul Gheorghe Rațiu, a întocmit un raport către conducerea Direcției Securității Statului (DSS), în care propunea ca «în scopul cunoașterii, prevenirii și contracarării acțiunilor Nadiei Comăneci, a rudelor și legăturilor sale din țară, precum și pentru neutralizarea unor activități ostile, antiromânești, inițiate din exterior» să se înceapă urmărirea informativă a Nadiei Comăneci, a persoanelor care au ajutat-o să plece din țară și a rudelor acestora.

Dosarele de urmărire informativă urmau a fi lucrate conform competenței teritoriale și în raport de obiectivele și instituțiile în care persoanele vizate își desfășurau activitatea.

Sediul cazului, cu numele conspirativ “Corina”, se afla la Direcția I. Inspectoratele Județene de Securitate Bacău, Bihor, Timiș și Securitatea Municipiului București,

precum și Direcțiile I și a III-a trebuiau să elaboreze în cel mai scurt timp planuri de măsuri.

Pentru realizarea sarcinilor, trebuia asigurată o colaborare strânsă cu Unitățile speciale "T", "F" și "S", precum și cu UM 0544, UM 0195 și Serviciul "D". La începutul lunii decembrie 1989, Direcția I elabora un prim plan de măsuri în cazul "Corina". În vederea «influențării pozitive, descurajării și compromiterii celei în cauză, contracarării și neutralizării încercărilor de angrenare în acțiuni de natură a leza securitatea și interesele statului», se avea în vedere «realizarea unui control informativ cuprinzător și permanent asupra rudelor și legăturilor apropiate ale persoanelor implicate în caz».

Mai precis, se deschidea un dosar de urmărire informativă (DUI) pentru Nadia Comănești de către Direcția I, iar pentru mama sa, Comănești Alexandrina Ștefania, fratele său, Comănești Adrian, precum și pentru Panait Constantin, pentru mama acestuia și pentru Paraschiv Gheorghe erau deschise DUI-uri separate de Securitatea Municipiului București. Tatăl Nadiei avea deschis un DUI la Securitatea județului Bacău, iar Talpoș Aurel și rudele acestuia aveau DUI la Securitatea județului Timiș.

Se avea în vedere «încadrarea informativă corespunzătoare la domiciliu, la locurile de muncă și în mediul de relații pentru a se realiza cunoașterea temeinică a comentariilor, activității și intențiilor și prevenirea promptă a oricăror acțiuni ostile».

Informațiile obținute prin sursele umane erau completate de informațiile furnizate de mijloacele tehnice. În acest sens, era prevăzută introducerea «mijloacelor speciale «T» complexe fixe la domiciliul rudelor și legăturilor apropiate ale Nadiei Comănești», precum și folosirea mijloacelor mobile, în anumite momente operative.

Pe lângă interceptarea convorbirilor, se preconiza «identificarea și preluarea sub control a tuturor canalelor de legătură cu Nadia Comănești și cu alte persoane din străinătate care prezintă interes în caz și prevenirea ajungerii în exterior a unor date nedestinate publicității despre cea în cauză».

Împreună cu UM 0544 și cu Serviciul "D", ofițerii Direcției I urmau să acționeze «pentru temperarea și determinarea celei în cauză să nu se dedea la acțiuni ostile». Pentru aceasta, membrii familiei Nadiei (mama, tatăl și fratele) urmau să fie «influențați pozitiv» atât în discuțiile directe cu ofițerii de Securitate, cât și prin factorii de conducere de la locul de muncă al acestora. În cazul în care Nadia îi contacta, urmau să o sfătuiască «să adopte o atitudine corectă și să nu se angreneze în activități antiromânești», insistând asupra faptului că autoritățile nu au luat nici un fel de măsuri asupra lor, ei continuând să-și desfășoare activitatea la aceleași locuri de muncă.

În același scop, se avea în vedere selecționarea și instruirea unor surse și persoane de încredere din mișcarea sportivă și dintre relațiile sale apropiate care, pe baza unui «instructaj adecvat», să ia legătura cu Nadia, «sub control (...), prin canalele ce vor fi stabilite», și să acționeze «pentru temperarea, influențarea și, după caz, descurajarea acesteia».

Nu era pierdută din vedere nici măsura de compromitere și discreditare a Nadiei în fața organismelor sportive internaționale și a opiniei publice. Pentru aceasta, Serviciul "D" trebuia să elaboreze o «notă cu datele compromițătoare (...) și material de natură a demonstra caracterul aventurist al acțiunii întreprinse». Conținutul notei urma să fie plasat unor angajați și colaboratori ai posturilor de radio și presei din străinătate, precum și în mediul emigrației. De asemenea, «variantele respective vor fi lansate direct, telefonic ori în scris și unor persoane din străinătate, cunoscute că sunt folosite în culegerea de informații despre țara noastră»

De asemenea, Securitatea, intuind faptul că ziariștii și reporterii de televiziune din străinătate îi vor aborda pe reprezentanții României la diverse competiții internaționale, a elaborat la 11 decembrie 1989 o "Notă cu unele probleme ce pot fi abordate de persoane din CNEFS (sportivi și tehnicieni) și din Federația Română de Gimnastică în legătură cu Nadia Comăneci".

Pentru a ilustra modul în care Securitatea a încercat să minimalizeze și să explice părăsirea României de unul dintre "produsele-simbol" ale regimului, vom reproduce câteva pasaje din acest document:

1. Nadia era o sportivă cu mare popularitate în țară, stimată și apreciată. Rezultatele ei au fost urmarea condițiilor create de statul nostru tineretului, pentru a-și pune în valoare talentele;

2. Federația de Gimnastică și factorii de conducere din sport s-au preocupat tot timpul de viața și activitatea acesteia, precum și de viitorul ei profesional. A fost ajutată să urmeze cursurile Institutului de Educație Fizică și Sport. A urmat cursurile organizate în țară pentru obținerea brevetului de arbitru internațional;

3. Din veniturile substanțiale realizate, Nadia Comăneci a cumpărat o casă confortabilă, mobilă de valoare cu piese unicate, autoturism și alte multe bunuri de valoare;

4. I s-a asigurat o muncă corespunzătoare (sic!), fiind încadrată antrenor la lotul de gimnastică pentru junioare, plecând de multe ori cu acest lot sau individual în străinătate, la competiții;

5. În fiecare an a efectuat deplasări în străinătate. Anul acesta a fost în Cuba și urma să se deplaseze în Spania și în URSS. În anii precedenți a fost în Ungaria, Bulgaria, Elveția, la Universiada de la Edmonton (Canada), la Jocurile Olimpice de la Los Angeles, Campionatele Europene de la Moscova etc. (...);

8. Nadia avea tot ce-i trebuie ca să ducă o viață bună și confortabilă. Cu unele excepții, nu a avut conflicte în relațiile de muncă cu colegii de lot și nici cu sportivii. Cu Bela Karoly, în timpul cât au lucrat împreună, relațiile au fost reci, fiind dominate de o antipatie reciprocă, puternică;

9. Federația o pregătea în perspectivă pentru a depune candidatura sa (în locul Mariei Simionescu) ca membru în Comitetul Tehnic feminin al Federației Internaționale de Gimnastică și urma să ocupe, după pensionarea Liei Manoliu, funcția de vicepreședinte al Comitetului Olimpic Român;

10. Plecarea ei a surprins și este de neînțeles ce a determinat-o să facă un asemenea gest, dezaprobat de toți cei care lucrează în sport, de prieteni și de membrii familiei sale. Toți cei care o cunosc consideră că ea a fost coruptă, atrasă cu promisiuni și minciuni de persoane străine, aventuriere, care urmăresc obținerea de profituri de pe urma renumelui ei, denigrarea și compromiterea bunelor rezultate ale sportului românesc.

Evident, prăbușirea regimului comunist de la București în urma evenimentelor din Decembrie 1989 a pus capăt măsurilor preconizate de Securitate...

Cazul Nadiei Comăneci și reflectarea sa în presa internațională a sfârșitului de an 1989 predispu la o serie de reflecții atât asupra evoluției sistemului politic din România anilor '80, cât și asupra modului în care armele neletale ale războiului mediatic pot juca un rol decisiv în câștigarea confruntărilor politice".

Seria articolelor și dezvăluirilor (!) pe această temă este departe de a se fi încheiat, subiectul continuând a fi un veritabil magnet, chiar dacă a trecut peste un sfert de secol de la acest eveniment.

După decembrie 1989, se intră într-o nouă etapă a istoriei și vieții acestei discipline, atât pe plan național, cât și internațional, ultimul sfert de secol aducând în prim-plan schimbări majore, am spune din toate punctele de vedere. Gimnastica s-a reorganizat la nivelul federației și al cluburilor, la nivelul loturilor naționale s-a conservat tot ce a fost pozitiv în sistemul și conceptul de pregătire. Centrele de antrenament de la Deva, Onești, Reșița, Bistrița, București au primit un suport nou.

Rezultatele din perioada 1990 – 2016 se situează la un nivel de top, depășind, de multe ori, ca valoare, pe cele din perioada anterioară, o serie de gimnaste de excepție înscriindu-și numele în istoria sportului național și internațional: Cristina Bontaș, Mirela Pașca, Maria Neculiță, Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Alexandra Marinescu, Mirela Țugurlan, Claudia Presăcan, Corina Ungureanu, Simona Amânar, Maria Olaru, Monica Roșu, Andreea Răducan, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Kurt Szilier, Valentin Pinte, Marian Rizan, Levente Molnar, Dan Potra, Marius Gherman, Marius Urzică, Flavius Koczi, Marian Drăgulescu și enumerarea ar putea continua, succese legate implicit de munca antrenorilor Octavian Bellu, Maria Bitang, Nicolae Forminte, Toma Ponoran, Lucian Sandu, Benone Perețeanu, Dan Grecu, Ștefan Hărgălaș, Iosif Ferencz, Aurelian Georgescu, Ștefan Gal, Adrian Sandu sau Ioan Suci. Și nu numai...

➤ 1990

- Lavinia Miloșovici încheie pe locul 5 (38.612) preliminariile Cupei Americii, poziție ocupată (39.599) și după finala terminată cu victoria gimnastei americane Kim Zmeskal (39.599). La rândul său, Marian Stoican pe 13 (55.950), după preliminarii, cu victoria lui Alexander Kolyvanov (URSS), cu 57.650.

- Întâlnire bilaterală M. Britanie – România (Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș, Lavinia Agache, Camelia Mândricel, Lăcrămioara Filip, Mirela Pașca, Gina Gogean, Vanda Hădărean) 377.075 – 384.750, câștigătoare la individual compus Lavinia Miloșovici, cu 77.725, și Cristina Bontaș (76.625) pe locul 3.

- La Internaționalele Franței de la Paris (24 – 25 martie), Marius Gherman se impune la sol, în timp ce Marian Rizan ocupă locul 3 la cal.

- La Cupa Chunichi, Izabela Lăcătuș, care nu și-a făcut încă intrarea în lumea mare a gimnasticii aerobice, ocupă locul 4 (38.925), iar Vanda Hădărean se clasează pe locul 14 (37.775), victorioasă fiind Svetlana Boginskaya (URSS, 39.650).

- Succese la concursul internațional de la Ljubljana (7 – 8 aprilie), la echipe feminin, la individual compus și paralele, prin Iuliana Filip, și la bară, prin Laurențiu Mihalache. Formația masculină s-a situat pe locul 3, după Iugoslavia și China.

- La Focșani s-a desfășurat o nouă ediție a Campionatelor Naționale ale CSS, evidențindu-se Nadia Hățăgan, Cornelia Nedescu, Claudia Rusu, Gina Gogean, Andreea Cacoveanu, Lavinia Miloșovici, Gabriela Agache.

- La „Memorialul Blume”, Mirela Pașca pe locul 4, iar Cristina Bontaș pe 11. În concursul masculin, 5. Marius Gherman. Pe primul loc, celebrii Svetlana Boginskaya și Vitaly Scherbo.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Maria Neculiță – 15 la individual compus, 6 la paralele, Lăcrămioara Filip – 28 la individual compus și 5 la sărituri. În competiția masculină, Asdrion Gal – 22, Adrian Cătănoiu – 25 la individual compus.

- „DTB Cup”, Cristina Bontaș și Marius Gherman ocupă locul 4, iar Mirela Pașca – locul 6 la individual compus.

- România – Cehia (feminin) 387.900 – 381.750, Mirela Pașca (78.425), Cristina Bontaș (77.850), Lavinia Miloșovici (77.250) pe primele locuri.

- A 33-a ediție a Campionatelor Internaționale (20 – 22 aprilie) s-a desfășurat tot la Ploiești, reunind la start sportivi din 17 țări (Spania, China, Canada, Italia, Belgia, Bulgaria, Cuba, Franța, Ungaria, Turcia, R.F. Germania, Finlanda, SUA, Grecia ș.a.). Poate mai mult decât în alți ani, competiția a cunoscut un sensibil echilibru, atât la fete, cât și la băieți, dar ea a fost dominată de reprezentanții țării noastre. La masculin, Marius Gherman și-a mai adăugat încă un trofeu în palmares, al 4-lea consecutiv la individual compus, dar puțin a lipsit ca victoria să revină mai tânărului Adrian Cătănoiu, care a fost egalat abia în schimbul al 4-lea: Marius Gherman 57.650, Adrian Cătănoiu 57.050, Joel Gutierrez (Cuba) 56.800. În concursul feminin, s-au aflat în prim-plan tinere de un real talent, care au încercat să suplinească absența și chiar retragerea din activitate a marilor performere Daniela Silivaș, Aurelia Dobre sau Gabriela Potorac. Astfel au ieșit la rampă Mirela Pașca, Cristina Bontaș, Gina Gogean, Maria Neculiță, Eugenia Popa, care au dominat cu autoritate această ediție. Maria Neculiță s-a dovedit a fi cea mai bine pregătită și cea mai constantă argumentând că merită titlul la individual compus (9.90 – sărituri, 9.80 – paralele, bârnă, 9.925 – sol), pe podium fiind: Maria Neculiță 39.425, Cristina Bontaș 39.300, Eva Rueda (Spania) 39.025. Aparatele au fost, de asemenea, dominate de gimnaștii noștri: Gina Gogean (sărituri), Mirela Pașca și Eugenia Popa (paralele), Maria Neculiță (sol), Adrian Căpățână (sol, inele), Marius Gherman (cal), Nicolae Bejenaru (paralele), Nicu Stroia (bară).

- „Cupa Nisipurile de Aur”, care a avut loc la Varna (12 – 13 mai), a fost câștigată de Adrian Sandu, care s-a impus și la cal, fiind, totodată, pe locul 3 la paralele, în timp ce Florentina Cîmpurean a câștigat bârna și a fost pe poziția secundă la sol.

- După 34 de ani, de la Jocurile Olimpice din 1956, la început de mai, gimnastele din România revin la Melbourne, răspunzând invitației de a participa la Campionatele Naționale ale Australiei. S-au aflat la Antipozii, Cristina Bontaș, Mirela Pașca și Maria Neculiță, care au făcut o serie de demonstrații extrem de apreciate de gazde.

- Ediția a 2-a a Jocurilor Bunăvoinței (Goodwill Games), desfășurate la Tacoma (SUA, 20 iulie – 5 august), și deschise de președintele american Ronald Reagan. Un cuvânt de bun venit a fost adresat și de Arnold Schwarzenegger. A fost un nou prilej de afirmare pentru speranțele gimnasticii noastre, Gina Gogean câștigând bronzul la sol, în compania selectă a marilor valori ale gimnasticii mondiale, Svetlana Boginskaya, Natalia Kalinina, Oksana Shushovitina sau Kim Zmeskal. La individual compus, Gina Gogean – locul 9 (38.968), victorie Natalia Kalinina (URSS, 39.836), cu 10.0 la sol. În concursul masculin, Adrian Sandu s-a clasat pe locul 13 (56.150), iar Adrian Ciucă pe 16 (55.000), victoria revenindu-i lui Vitaly Scherbo (59.200). Doi finaliști pe aparate, Adrian Gal – 4 la sol și Adrian Cătănoiu – 8 sărituri.

- La Veliko Târnovo (iulie) are loc a 26-a ediție a Concursului Prietenia, ediție la care gimnaștii noștri au obținut în concursul feminin 2 medalii de aur, 2 de argint (în probele individuale) și una de bronz (echipe), în timp ce la masculin: 1 – 2 – 3. Au fost pe podium Gina Gogean (1 – individual compus,

cu 10 la bârnă, și sol, 2 – sărituri), Claudia Rusan (2 – sol), Robert Tăciuleț (1 – paralele, 3 – sărituri), Cristian Leric (2 – sol), Șandro Nistor (2 – cal) și Dan Burincă (3 – inele).

- A 10-a ediție a Campionatelor Balcanice pentru juniori a avut loc la Rijeka (8 – 11 noiembrie), la masculin – România 276.45, Bulgaria 271.40, Grecia 265.20, Iugoslavia 265.15, Turcia 251.05, la individual compus – Ivan Ivanov (Bulgaria), Robert Tăciuleț, Dan Burincă, la feminin – România 192.925, Bulgaria 192.550, Iugoslavia 178.450, Grecia 171.900, Turcia 166.300, Daniela Silivaș și Aurelia Dobre pe primele două locuri la individual compus.

➤ 1991

- La Pavilionul Hofheinz din Houston, în fața a 6000 de spectatori, s-a desfășurat meciul cu S.U.A. câștigat de gimnastele românce (Eugenia Popa, Lavinia Agachi, Cristina Bontaș, Lăcrămioara Filip, Maria Niculiță) la o diferență de aproape un punct: 197.077 – 196.868, în timp ce Eugenia Popa s-a situat pe locul 2 (39.748) la individual compus, după Kim Zmeskal (39.499).

- Cupa Americii, cu Mariana Oboroceanu pe locul 10 în preliminarii, cu 36.624, și victoria americancei Betty Okino (39.787). De notat că au fost acordate și două note de 10.0, Betty Okino (sărituri) și Kim Zmeskal (sol). Nici Adrian Sandu nu a prins finala, el fiind pe locul 12 în preliminarii (53.450) și învingător Trend Dimas (SUA), cu 58.250.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Isabela Lăcătuș a ocupat poziția secundă la individual compus, după Elena Piskun (URSS), sărituri și paralele și locul 3 la bârnă și sol.

- Cristina Bontaș (39.450) a urcat pe podiumul Cupei Chunichi, fiind a 3-a, în timp ce Lavinia Miloșovici a încheiat pe locul 4 (39.325), victoria aparținând Henriettei Onodi (Ungaria, 39.500).

- Victorie pentru Lavinia Miloșovici la „DTB Cup”, Cristina Bontaș ocupă locul 4, iar Adrian Cătănoiu se clasează pe 11.

- Sala „Victoria” din Ploiești (19 – 21 aprilie) a găzduit, pentru a 7-a oară, Campionatele Internaționale ale României, ajunse la ediția 34-a, cu participarea unor gimnaste și gimnaști din China, Bulgaria, Belgia, Franța, Canada, M. Britanie, Indonezia, Turcia, Italia, SUA, Cuba, Grecia, Albania, Cipru ș.a. Reprezentantul nostru Adrian Gal a obținut un surprinzător, dar meritat succes, înregistrând prima sa victorie la „Internaționale”. Punctaj: 57.30. Pe locurile următoare, Marius Gherman (57.05), care a concurat cu o stare febrilă, Adrian Cătănoiu (56.75) și Alexandru Ciucă (56.550). Disputa dintre Maria Neculiță, învingătoarea din anul precedent, și Cristina Bontaș, care își dorea cu ardoare succesul, s-a soldat cu victoria, în premieră, a celei de a ... treia, foarte tânăra gimnastă din Lugoj, Lavinia Miloșovici, care s-a impus cu 39.550, fiind urmată de Maria Neculiță (39.375) și Lăcrămioara Filip (39.325), în timp ce Cristina Bontaș (39.125) s-a aflat tocmai pe locul 7. Lavinia Miloșovici a fost notată cu 10 la sărituri, calificative asemănătoare primind și Gabriela Agachi (sărituri) și Cristina Bontaș (sol). Pe aparate, învingătoare au fost Gabriela Agachi (sărituri), Eugenia Popa (paralele), Cristina Bontaș (bârnă) și Lavinia Miloșovici (sol), dar și Cristian Brezeanu (sol), Adrian Cătănoiu (inele), Adrian Gal (sărituri), Marian Rizan (paralele), Nicu Stroia (bară).

- La Deva (18 – 19 mai) s-au întâlnit echipele feminine ale României și Belgiei: 385.025 – 346.65, cu Eugenia Popa 78.025, Lăcrămioara Filip 77.350, Cristina Bontaș 77.00, pe podium la individual compus.

- Dublă întâlnire România – Suedia, la Constanța (1 – 2 iunie), la feminin 394.925 – 373.550, iar la masculin 568.600 – 550.550. Pe podium la individual compus: Cristina Bontaș 79.425, Eugenia Popa 78.875, Mirela Pașca 78.850, respectiv Johan Johansson (Suedia) 114.85, Adrian Cătănoiu 113.70, Marian Rizan 113.35.

- În turneul de la Roma (1 – 2 iunie), Vanda Hădărean s-a impus la individual compus, ocupând și locul secund la bârnă și paralele, iar Marius Gherman a fost pe poziția a doua la inele și sărituri.

- Gabriela Agachi – locul 1 și Eugenia Popa – locul 3, precum și Adrian Gal – locul 2 la individual compus la Turneul internațional de la Kosice.

- La Viarregio (26 – 27 iulie), Italia – România (Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș, Vanda Hădărean, Mirela Pașca, Isabela Lăcătuș) 394.400 – 383.750, cu Lavinia Miloșovici 79.225 (nota 10.0 la sol, libere), Cristina Bontaș (78.725) și Vanda Hădărean (78.675) și Mirela Pașca (78.525 – nota 10.0 la paralele, libere) pe primele locuri.

- Germania – România (Cristina Bontaș, Lavinia Miloșovici, Isabela Lăcătuș, Mirela Pașca, Vanda Hădărean, Maria Niculiță, Lavinia Agache) 384.200 – 394.925.

- Patrulater feminin Belgia 360.050 – Franța 373.700 – România 390.25 (Cristina Bontaș, Lăcrămioara, Lavinia Agachi, Maria Neculiță, Lavinia Miloșovici, Isabela Lăcătuș) – Rusia 384.025, cu succesul fetelor noastre și la individual compus prin Cristina Bontaș 78.550 și Lăcrămioara Filip 77.950.

➤ 1992

- La concursul internațional de la Madrid (14 – 15 martie), Maria Niculiță locul 3 la individual compus (9.850 – 9.800 – 9.800 – 9.875), după Svetlana Boginskaya și Eva Rueda. Mirela Pașca a ocupat locul 5.

- Primul concurs al sezonului pentru băieți, la Aigle (4 – 5 aprilie), Elveția – România Bulgaria: 550.050 – 557.400 – 554.650. Marius Gherman, pe locul 2 la individual compus.

- La Constanța (12 – 14 iunie), Campionatul Național al junioarelor, în prim-plan cu echipele Petrolul Ploiești, CSS Cetate Deva, CSS Sibiu, CSS Gimnastică Onești.

- În sala Olimpia din Timișoara (13 – 14 iunie), Campionatul Național de juniori, evidențiindu-se CSS Brașovia Brașov, Steaua București, CSS 7 Dinamo București.

- Întâlnire feminină Germania 390.80 – România (Cristina Bontaș, Maria Niculiță, Vanda Hădărean, Mirela Pașca, Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Eugenia Popa) 396.100. Pe aparate, învingătoare Cristina Bontaș (10.00 – bârnă și sol), Lavinia Miloșovici (sol) și Gina Gogean (sărituri). Pe locul întâi la individual compus – Cristina Bontaș 79.575.

- Meciu feminin Ungaria – România: 1. Henrietta Onodi (Ungaria) 79.525, 2. Lavinia Miloșovici 79.250, 3. Cristina Bontaș 78.775, 4. Maria Niculiță 78.675, 5. Lavinia Agache 78.475, 7. Mirela Pașca 78.325, 8. Alina Lazăr 78.100.

- În sala Victoria din Ploiești (25 – 26 aprilie) a avut loc cea de a 35-a ediție a Campionatelor Internaționale ale României, cu prezența unor gimnaști și gimnaste din 19 țări. *„Dacă din punct de vedere numeric participarea a fost pe măsura renumelui de care se bucură Internaționalele noastre, nu același lucru îl putem afirma despre valoarea competitorilor prezenți. În afara sportivelor din România, doar concurențele din China s-au apropiat, cât de cât, de valoarea*

gimnastelor noastre, în rest, în marea lor majoritate, competitorile s-au mulțumit cu... actul de prezență...". Au absentat, motivat, campioanele mondiale Lavinia Miloșovici și Cristina Bontaș. S-a concurat numai cu exerciții liber alese. Pe primul loc s-au situat Maria Neculiță și Gina Gogean, la egalitate (39.725), dar în imediata lor apropiere s-au aflat Vanda Hădărean (locul 3), în timp ce Mirela Pașca, Izabela Lăcătuș, Camelia Mîndricel și Gabriela Agache s-au clasat în această ordine în clasamentul hors-concours, având în vedere că regulamentul a prevăzut că doar 3 concurente de țară intră în ierarhia oficială. Aceeași situație și la băieți. Marius Gherman a fost imbatibil (57.800), fiind secondat de Marian Rizan (57.300) și Alexandru Ciucă (56.900), Adrian Cătănoiu, Nicolae Bejenaru, Marian Stoican fiind primii trei în ierarhia „HC”. Finalele feminine pe aparate au aprținut gazdelor: Gabriela Agache (sărituri), Camelia Mîndricel (paralele), Vanda Hădărean (bârnă), Gina Gogean (sol), situație repetată și în concursul masculin: Marius Gherman (sol, bară, sărituri), Marian Rizan (cal), Adrian Cătănoiu (inele), Nicolae Bejenaru (paralele), Adrian Sandu (sărituri),

- „DTB Cup”, Lavinia Miloșovici pe poziția a 3-a, Mirela Pașca pe locul 12, iar Adrian Gal pe 13.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Vanda Hădărean urcă pe locul 3 la individual compus, fiind, de asemenea, pe 2 la paralele și 4 la bârnă. Marius Gherman termină pe locul secund la individual compus, precum și pe 3 la sol și cal și pe 4 la sărituri și paralele.

- Dublă întâlnire de juniori, la Ploiești (4 octombrie), România – Franța, la feminin: 194.325 – 190.275, iar la masculin: 271.200 – 268.350, evidențindu-se Marius Uryică, Andreea Cacovean și Claudia Rusan.

- Turneu în Africa de Sud (noiembrie), Maria Neculiță învingătoare, iar Cristian Brezeanu pe locul 3, la individual compus.

- Este anunțat (4 noiembrie) transferul Cristinei Bontaș la clubul GAI Lissone, campioana Italiei.

- Turneu Internațional (6 – 7 noiembrie), la Bregenz (Austria), cu Gina Gogean (individual compus, sărituri, bârnă, sol) și Vanda Hădărean (paralele), pe primul loc. Adrian Gal, învingător la sol, locul 2 la paralele și 6 la individual compus, în timp ce Alexandru Ciucă a fost pe 9 la individual compus.

- Lavinia Miloșovici (39.374) – cea mai mare notă la sărituri – câștigă tradiționala întrecere de la Nagoya, „Cupa Ciunichi” (27 – 28 noiembrie), devansându-le pe Cristina Bontaș (39.286) – nota cea mai bună din concurs la bârnă – și Kim Gwang Suk (39.087).

- Turneul Campioanelor de la Londra a fost câștigat, la această ediție, de Gina Gogean, cu 38.900, la distanță de Stephanie Woods (SUA) 38.725 și Tatiana Ugnatova (CIS) 38.700.

- Campionatele Balcanice, feminin – individual compus: 1. Maria Neculita 39.375, 2. Gina Gogean 39.325, 3. Vanda Hădărean și Virginia Karentzou (Grecia) 38.975, 6. Gabriela Agachi 38.550, 7. Camelia Mîndricel 38.475; masculin – 1. Nicu Stroia 57.15, 2. Jordan Jovtchev 57.00, 3. Dan Burincă și Marian Rizan 56.45, 5. Adrian Sandu 56.40... 8. Nicolae Bejenaru 56.00.

- DTB Pokal la Stuttgart (9 – 10 decembrie), Lavinia Miloșovici: 3 – individual compus, 1 – sărituri și paralele, 2 – sol, iar Adrian Gal: 6 – sol.

- Lavinia Miloșovici este declarată cea mai bună sportivă a României.

➤ 1993

- După un an de absență, reprezentanții noștri au revenit la Cupa Americii, Marius Gherman terminând pe locul 5 (54.850), după ce în preliminarii a fost pe aceeași poziție (54.850), la rândul ei Vanda Hădărean a încheiat pe 6 (36.762).

- Întâlnire bilaterală România – Germană 186.425 – 185.950, cu Alexandra Marinescu (37.800) și Mirela Ilie (37.450) pe primele două locuri la individual compus.

- În Pavilionul 12 al Marelui Complex Expozițional din Bruxelles, la început de iulie, a avut loc a treia ediție a „Cupei Europei”, România participând în premieră la această competiție, în care au evoluat 18 băieți și 16 fete din 13 țări de pe continent. S-au calificat, în ceea ce ne privește, Lavinia Miloșovici, Andreea Cacovean, Nicu Stroia și Adrian Ciucă. Indisponibilă din punct de vedere medical, în ultimul moment Andreea Cacovean nu a mai făcut deplasarea la Bruxelles. Mai întâi a fost concursul băieților la individual compus. Nicu Stroia a făcut un concurs bun, a avut evoluții constante, realizând un total de 55.250, cu cele mai bune note la inele și bară (9.30, respectiv 9.40), situându-se pe locul 5, Cupa Europei fiind câștigată de puternicul gimnast rus Dmitri Karponenko. Alexandru Ciucă a ocupat locul 15. Reprezentanta noastră, Lavinia Miloșovici, pornea principală favorită în concursul feminin. Ea a prezentat în această competiție, la trei din cele patru aparate, elemente noi în exercițiile sale. După ce la sărituri a obținut 9.687, a urmat exercițiul la paralele, cu 9,550. La bârnă, unde deținea și titlul mondial, Lavinia Miloșovici a fost notată cu 9.175, nota cea mai mare din concurs. Și la sol exercițiul Laviniei a fost unul îmbunătățit, cu un element nou pe prima diagonală, dar tocmai la încheierea ultimei linii, după un Tsukahara executat bine, ea a șters covorul cu ambele mâini, obținând doar 9.462. În aceste condiții, Lavinia Miloșovici, cu un total de 38.747, s-a situat pe locul 3 la individual compus, înaintea ei fiind reductabilele Oksana Fabricinova (Rusia) 38.693 și Liliana Podkopaeva (Ucraina) 38.637. Finalele pe aparate s-au desfășurat după un sistem mai puțin uzitat în marile competiții, începând concomitent la sol și cal, băieții, respectiv, fetele la sărituri și paralele. În primele două finale ale băieților, România nu a avut reprezentant, în schimb Lavinia Miloșovici a evoluat excelent atât la sărituri (9.718), cât și la paralele (9.725) – cu un element de mare dificultate (dublu salt înainte) foarte bine executat -, reușind să-și învingă toate adversarele și să cucerească primele două medalii de aur. După cele două frumoase victorii, a concurat la bârnă și a ratat la un element pe care îl stăpânea în mod obișnuit, terminând pe locul 6. Ultima finală a fetelor, cea de la sol. Lavinia Miloșovici, prima în concurs, conform tragerii la sorți, este aproape de final, a intrat foarte bine pe ultima diagonală executând binecunoscuta Tsukahara, dar, înainte de încheierea exercițiului, a făcut un pas în afara covorului, fiind depunctată și, cu 9.662, a terminat pe poziția secundă, după Andreea Molnar (Ungaria), cu 9.757, o plăcută revelație la această finală. O altă prestigioasă victorie, în finalele masculine. Nicu Stroia, evoluând ultimul la bară, a reușit un exercițiu spectaculos, de mare dificultate, cu nota 9.375. Pe lângă acest succes, Nicu Stroia a mai semnat o prezență pe podium, pe treapta a 3-a, în finala de la paralele. Al doilea reprezentant al nostru, Alexandru Ciucă, s-a situat de două ori pe locul 4, la sărituri și bară

- A 36-a ediție a Campionatelor Internaționale s-a desfășurat, din nou, în Sala Sporturilor din Ploiești, la mijloc de mai, fiind onorată de nume bine cunoscute ale gimnasticii mondiale din peste 30 de țări – Ucraina, Rusia, Bulgaria, Franța, Ungaria, Italia, Lituania, Germania, M. Britanie, Elveția, Moldova, Suedia, Polonia, Cipru, Belgia, Albania, China, Slovenia, Canada, Olanda, Luxemburg, Israel, Belarus ș.a. – , care au făcut ca nivelul competiției să aibă un ridicat grad valoric. Au fost urmărite exerciții executate ca multă dezinvoltură și precizie, deși în componența lor s-au aflat elemente de mare dificultate, aprecieri atât în ceea ce le privește pe fete, cât și pe băieți. În competiția feminină, Lavinia Miloșovici a fost de departe cea mai bună, impunându-se la individual compus (39.150) – pe pozițiile următoare Ludmila Stovbchatay (Ucraina, 38.487) și Daniela Mărânduca (38.475). Pe locul 4 al clasamentului general a fost Lily Podkopyayeva (Ucraina), ea care în scurtă vreme avea să-și treacă în palmares 17 medalii (aur, argint și bronz) la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale și Europene (1994 – 1997). Tot Lavinia Miloșovici s-a impus și în 3 din cele 4 aparate (sărituri, paralele, bârnă), solul fiind adjudecat de Claudia Rusan. În ceea ce privește concursul masculin, individualul compus a fost dominat de ucraineanul Rustem Sharipov (Ucraina) – campion olimpic (1996) și mondial (1996) -, urmat de rușii Alexandr Kolivanov și Dimitri Vasilenko, gimnaștii noștri situându-se pe pozițiile 4 – 6: Nicolae Bejenaru, Șandro Nistor, Nicvu Stroia. Excepțându-l pe Cristian Leric, care a fost primul la sărituri, celelalte aparate au fost câștigate de Rustem Sharipov (paralele, inele, bară), Dmitri Vasilenko (sol), Eric Poujade (Franța – cal), argintul de la JO Sydney și C.M. Brisbane (1994) și Lausanne (1997).

“Internaționalele” de la Ploiești au avut, însă, și un al doilea episod, de fapt o “prefață” fericită, dar mai puțin știută. Iată relatarea de atunci a lt.col. Marian Grigore Titulescu, la acea vreme inspector șef al poliției județene Mehedinți: *“Este povestea furtului medaliilor Laviniei Miloșovici... Un oarecare I.V., de 52 de ani, din Tr.Severin, s-a eliberat din penitenciar pe 22 aprilie, deci în urmă cu 8 – 9 zile, și a intrat în legătură cu soția celui care îi dăduse pontul, ca să vorbesc pe limbajul nostru profesional. El locuia în Ieșelnița. Probabil că împreună au plănuit, încă din închisoare, lovitura. În cursul nopții de 25 – 26 aprilie a pătruns în locuința Laviniei prin forțarea unei ferestre, cunoscând bine topografia casei, atât de la complicele său din închisoare, cât și din recunoașterea directă a zonei, pe care a făcut-o în cursul zilei de duminică, plimbându-se mai multe ceasuri împrejurul obiectivului. Noaptea, aproximativ pe la 0.30, a pătruns în locuință, în care a rămas până în jurul orei 4 dimineața. Aflase că Lavinia primise 7 milioane de lei și dorea să-și însușească această sumă pentru a-și întreține fiica la facultate, după cum ne-a declarat în momentul în care l-am arestat. Spre neșansa lui, banii nu i-a găsit. În cele din urmă s-a mulțumit cu medaliile, cu un televizor color JVC de format mic, cu un dublu casetofon, un video-casetofon, obiecte de îmbrăcăminte și echipament sportiv ale Laviniei, un aparat de fotografiat, lenjerie. Imediat ce furtul a fost sesizat, am declanșat acțiunea de depistare și prindere a hoțului (hoților?), practic cu toate forțele noastre. A fost o muncă intensă, îngreunată considerabil de faptul că s-a lucrat cu mănuși, deci nu s-au găsit amprente în casă (în paranteză vă pot spune că, în primul moment, printre suspecți s-a aflat și verișorul Laviniei, care fusese în vizită la părinții ei). Am început cercetările pornind de la un scaun abandonat la fața locului, care prezența câteva picături de vopsea proaspătă și care trebuia să provină*

de undeva din comună. Făcând verificări timp de trei zile asupra tuturor caselor, am descoperit casa de la care provenea scaunul respective. Vă dați, cred, seama că era locuința soției celui care îi dădu-se pontul lui I.V. în închisoare. De aici lucrurile au mers mai simplu, toți locuitorii satului s-au dovedit foarte cooperanți, ne-au furnizat indiciu prețioase despre infractor. Aveam toate elementele necesare pentru portretul robot!, despre modul în care a transportat obiectele furate până la stația de autobus, aflată la circa 250 de metri de casa familiei Miloșovici (pentru a ridica o parte din lucruri, șoferul autobuzului a manevrat înapoi, să-i ușureze misiunea hoțului), am avut, de asemenea, șansa că nimic din ceea ce s-a furat nu a fost înstrăinat. Când am fost absolut siguri că nu greșim, ne-am deplasat vineri noaptea (coincidență, tot la 0.30) la locuința lui I.V. luându-l, cum se spune, ca din oală. El acționase foarte bine, nu se aștepta că va fi prins atât de repede, astfel că, în momentul în care am sunat la ușă, ne-a deschis și n-a opus nici o rezistență. Toate obiectele furate erau în casă, dublu casetofonul aflându-se chiar pe masă, la vedere. Nici el și nici noi n-am mai avut somn în noaptea de vineri spre sâmbătă... Cu un Renault 19 al poliției noastre am ajuns în patru ore de la Tr. Severin la Ploiești, știind că la ora 18 Lavinia intra în concurs, dorind să-i înmănăm medaliile înaintea startului...". O poveste cu final fericit și cu noi medalii, mai apoi, pentru Lavinia Miloșovici...

- Pentru prima oară, Turneul Internațional de la Cottbus este câștigat de o gimnastă română, Andreea Cacovean, la egalitate cu germanca Jana Gunther, ambele cu 37.375, ea fiind și pe locul 3 la sol. Nicu Stroia – locul 20 la individual compus.

- Inițiat de fostul președinte al CIO, Jacques Rogge, numit, mai întâi, Ziua Olimpică a Tineretului European, apoi Festivalul Olimpic al Tineretului European (FOTE / EYOF) – abia din 1999 -, un eveniment multi-sport a fost lansat în 1991, la Bruxelles, cu ediția de vară, pentru ca la Aosta, în 1993, să debuteze și întrecerile iernii, ediție de ediție – se organizează din doi în doi ani – aflându-se la start tineri sportivi care au devenit, nu după multă vreme, campioni și medaliați olimpici, mondiali și europeni. Gimnastica și-a făcut apariția în Program în 1993, la Valkenswaard (Olanda), începând cu întrecerile junioarelor, târziu, în 2009, intrând în scenă și băieții. La prima apariție a gimnastelor, Ionela Loaieș, Ana Maria Bican și Simona Mocanu, antrenate de Toma Ponoran, au ocupat locul 2, cu 75.661, după Ucraina 76.123, dar înaintea Rusiei 75.418, iar în finalele pe aparate Ana Maria Bican a cucerit medalia de aur la sărituri, iar Ionela Loaieș a fost pe locul 5 la individual compus.

- La final de august (27 – 30), la Yokohama și Sabae au loc două concursuri internaționale pentru juniori, cu reprezentanții noștri în prim-plan. La Yokohama, Nadia Hățăgan se impune la individual compus, sărituri, paralele și bârnă, în timp ce Simona Mocanu ocupă locul secund la individual compus. La rândul lor, Marius Urzică își termină pe primul loc a cal, iar Vasile Cioană își adjudecă săriturile. La Sabae, dublu succes românesc la individual compus, prin Nadia Hățăgan și Marius Urzică, cei doi impunându-se la bârnă și sărituri, respectiv paralele și cal, în timp ce Vasile Cioană a câștigat bara.

- Nicu Stroia pe locul 4 la „Memorialul Blume”. Pe locul 6 a fost Mihai Bagiu (SUA).

- „Cupa Cunichi” de la Nagoya, din Japonia. Încă o dată, câștigătoare a fost Lavinia Miloșovici cu 39.225, care le-a devansat pe Gina Gogean 38.925 și Elena Piskun (Rusia) 38.900. În finalele pe aparate două victorii: Lavinia

Miloșovici a triumfat la sărituri, iar Gina Gogean la paralele. În celelalte două probe au terminat primele chinezoaica Li Lu (bârnă) și rusoaica Dina Kotchetkova (sol). Reapariție a gimnaștilor noștri și în concursul masculin, Nicu Stroia – locul 13 (54.750), cu victoria lui Li Xiaoshuang (56.750).

- Lavinia Miloșovici câștigă Turneul internațional de la Kosice, iar Daniela Mărânduca, viitoarea campioană mondială a gimnasticii aerobice, ocupă locul 14. Nicu Stroia – locul 7.

- Balcaniada juniorilor, la Ploiești, 10 – 12 decembrie. Echipele noastre – Marius Urzică, Vasile Cioană, Florintin Pescaru, Florin Popa, Dorin Petcu, Baboș Hunor, Ioan Suci, respectiv Corina Ungureanu, Monica Zahiu, Aurelia Gheba, Alexandra Marinescu, Camelia Andronic, Claudia Presacan, Mirela Țugurlan – se impun detașat, la masculin: 1. România 266.550, 2. Grecia 264.150, 3. Bulgaria 260.350, 4. Turcia 247.350, iar la feminin: 1. România 192.000, 2. Grecia 187.100, 3. Bulgaria 182.150, 4. Turcia 178.175, 5. Albania 153.450. Succese și la individual compus, la masculin Marius Urzică – locul 1, Vasile Cioană – locul 3, iar la feminin, podium integral românesc: Claudia Prsecan, Alexandra Marinescu, Camelia Andronic.

- Lavinia Miloșovici, pe primul loc în clasamentul celor mai buni sportivi ai anului. Pentru a treia oară consecutiv.

➤ 1994

- Gina Gogean, Ana Maria Bican, Lavinia Miloșovici, Angela Ghimpu, Simona Amănar, Nadia Hațegan, Andreea Cacovean, în SUA, concurs câștigat de Shannon Miller (39.400), pe poziția secundă, la egalitate, Larissa Fontaine (SUA) și Gina Gogean, ambele cu 39.050.

- În sala Rakovski din Sofia, dublu meci Bulgaria – România la juniori. La feminin, Bulgaria – România 177.750 – 191.800, pe primele trei locuri la individual compus fiind Alexandra Dobrescu, Mirela Țugurlan, Aurelia Gheba, aparatele fiind câștigate de Mirela Țugurlan (sărituri, paralele, bârnă) și Aurelia Gheba (sol). La masculin, Bulgaria – România 262.050 – 262.600. Vasile Cioană a fost pe locul 3 la individual compus și pe primul la bară, la rândul lor Baboș Hunor (cal), Ionuț Trandaburu (inele) și Florentin Popescu (sărituri), fiind cei mai buni la aparatele respective.

- A 37-a ediție a Campionatelor Internaționale au avut loc în Sala Sporturilor Victoria din Ploiești. În întrecerea băieților s-au aliniat un număr de 36 de sportivi din: Bulgaria, Cipru, Elveția, Grecia, Italia, Israel, Marea Britanie, Moldova, Suedia, Ucraina, Ungaria, precum și din România. Țara noastră a aliniat în concurs un lot valoros de 10 gimnaști, între care candidații la selecția pentru Campionatele Mondiale din Australia și Campionatele Europene de la Praga. După un spectacol care s-a bucurat deopotrivă de interesul publicului și al specialiștilor, victoria a fost repurtată, la individual compus, de Alexandr Svetlichinîi (Ucraina), care a realizat 55.50, pe locurile 2 și 3 situându-se Nicu Stroia 55.40 și Marius Gherman 55.35. Un success neașteptat din partea concurentului ucrainean, facilitat în mare măsură de unele evoluții mai slabe ale favoriților. Astfel, Marius Gherman a obținut doar 9.90 la inele și 8.85 la bară, în timp ce Nicu Stroia a fost notat cu 8.85 la cal. Ca de obicei, întrecerea feminină a beneficiat de un interes mai mare și a oferit celor prezenți un spectacol cu multe valențe tehnice. Lavinia Miloșovici și-a probat binecunoscutele calități, obținând următoarele notări: sărituri – 9.962, paralele și bârnă – 9.90 p, sol – 9.85 p. Prestații bune au avut, de asemenea, Nadia

Hățăgan, Andreea Cacovean, Gina Gogean, Alexandra Marinescu, Claudia Presecan, Camelia Andronic. În finalele pe aparate, Lavinia Miloșovici (trei victorii – sărituri, paralele, sol), Marius Gherman (două succese – cal, sărituri, după nereușita de la individual compus) și bulgarul Ivan Ivanov (două locuri întâi – paralele, sol) au fost performerii reuniunii, pe lista învingătorilor mai aflându-se Andreea Cacovean (bârnă), Dan Burincă (inele), Nicu Stroia (bară).

- În sala Polivalentă din Capitală au avut loc întrecerile Campionatelor Naționale de junioare, prilej cu care s-au evidențiat Alexandra Marinescu, Andreea Răducan, Silvia Stroescu, Mirela Țugurlan, Corina Ungureanu, Andreea Ulmeanu, Loredana Boboc.

- La Reșița a avut loc triumghiularul masculin România – Elveția – Bulgaria. Echipa noastră (Cristian Leric, Adrian Sandu, Alexandru Ciucă, Marius Gherman, Nicolae Bejenaru, Marian Rizan, Șandro Nistor) s-a impus cu un total de 552.700, pe următoarele locuri fiind Elveția 526.900 și Bulgaria 517.200. La individual compus, pe prima poziție: Alexandru Ciucă 111.150.

- Succes pentru Claudia Presecan la „Memorialul Blume”, iar Alexandra Marinescu a fost pe 10. La rândul său, Adrian Ianculescu a terminat pe locul 3.

- Din nou o comportare foarte bună din partea reprezentantelor noastre la Cupa Chunichi, de această dată, Gina Gogean și Lavinia Miloșovici făcând schimb de locuri în fruntea ierarhiei față de ediția precedentă. S-a impus Gina Gogean cu 39.337, Lavinia Miloșovici fiind pe locul 2 cu 39.312, iar pe 3 a urcat Svetlana Khorkina (Rusia, 39.212).

- Jocurile Bunăvoinței au avut loc la St. Petersburg (Rusia, 23 iulie – 7 august), cu echipa feminină a României (Ana Maria Bican, Ionela Loaieș, Angela Ghimpu) – pe locul secund, iar Ana Maria Bican – locul 6 (38.793), Ionela Loaieș – locul 7 (38.250), Angela Gimpu – locul 13 (37.692) la individual compus, câștigătoare fiind Dina Kochetkova (Rusia, 39.325). În finalele pe aparate, Ana Maria Bican – 4 sărituri, bârnă, 6 paralele, iar Angela Gimpu – 7 bârnă. În concursul masculin, Nistor Șandro a terminat pe locul 8 (55.200), iar Cristian Leric pe 13 (53.850), individualul compus revenindu-i rusului Alexei Nemov (57.875). Victorie pentru Dan Burincă la inele și argint pentru Nistor Șandro la bară, în timp ce Cristian Leric – 5 sărituri, 4 paralele, 7 cal, iar Dan Burincă 7 bară.

- Simona Amânar a ratat de puțin calificarea în finala Cupei Americii, terminând pe locul 9 al preliminariilor, ratare fiind și în ceea ce îl privește pe Dan Burincă, pe 10 în preliminarii (53.250), el având cea mai mare notă din concurs la inele.

➤ 1995

- La Brașov are loc Congresul Uniunii Europene de Gimnastică, unul dintre cele mai importante evenimente din lumea sportului găzduite de România.

- La „Cupa Americii” Ana Maria Bican, după locul 3 în preliminarii (38.825), urcă o treaptă în finala la individual compus (39.087), după Christy Powell (SUA), cu 39.261.

- La Glasgow (11 – 12 martie), meci M. Britanie – România 182.875 – 194.425, Claudia Presecan și Simona Amânar, cu 39.175, pe primul loc la individual compus.

- La Turneul internațional de la Kosice, Simona Amânar ocupă locul

secund, după Lilia Podkopayeva, iar Ionela Loaieș se clasează pe 4.

- Germania – România (Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Nadia Hătegan, Andreea Cacovean, Simona Amânar, Ana Maria Bican, Ionela Loaieș) 293.375 – 353.925.

- Lavinia Miloșovici 9.812 sărituri, 9.800 paralele, 9.775 bârnă și sol – se impune la „Memorialul Arthur Gander” de la Montreaux (20 iunie), Marius Urzică încheind pe locul 8.

- La „Memorialul Blume”, Cristian Leric – pe locul 5.

- Din nou schimb de locuri în ceea ce privește primele două poziții ale Cupei Chunichi, de această dată Lavinia Miloșovici revenind în fruntea ierarhiei (39.350), urmată de Gina Gogean (39.250) și Mo Huilan (China, 39.000).

- Campionatele Internaționale ale României, incluse ca etapă în circuitul de calificare pentru Cupa Europei (16 – 18 iunie), au reunit 58 de gimnaste din 29 de țări în Sala „Olimpia” din Ploiești. Întrecerea masculină a adus la start doi campioni europeni, ucraineanul Ruslan Sharipov și bulgarul Ivan Ivankov, care și-au confirmat cărțile de vizită, gimnastul ucrainean trecându-și pentru a doua oară în palmares titlul la individual compus, iar Ivanov a prins bronzul competiției. Între ei a reușit să se intercaleze Dan Burincă, cel mai în formă gimnast al nostru la ora întrecerilor, cu 9.70 la inele și 9.60 la sărituri. La feminin, pe fondul ratărilor marilor favorite (Gina Gogean la sărituri și paralele; Alexandra Marinescu la pree și Anamaria Bican la bârnă), s-a înregistrat una din cele mai mari surprize din istoria Internaționalelor României: victoria unei tinere gimnaste din Focșani, Mirela Țugurlan, pregătită la lotul olimpic din București de un colectiv de antrenori coordonat de profesoara Eliza Stoica. *„Surpriza este cu atât mai mare cât pe locul 2 s-a clast o altă sportivă, pregătită de aceiași tehnicieni, Camelia Andronic, creditată, ca și Mirela, cu șanse minore la podiumul de premiere. Dar... speranța de acasă s-a potrivit cu cea de pe covorul de concurs...”*. În concursul pe aparate, s-au impus: sol – Iuri Gotov și Magnus Rosengren, cal – Adrian Ianculescu, inele – Dan Burincă; sărituri – Magnus Rosengren; paralele – Ivan Ivankov; bară – Jesus Carballo; sărituri – Angela Ghimpu, paralele – Mirela Țugurlan și Laetitia Begue; bârnă – Alexandra Marinescu; sol – Gina Gogean.

- „Cupa Europei” s-a desfășurat la San Marino, în zilele de 16- 18 iunie. La individual compus a câștigat rusoaica Svetlana Khorkina, aceasta devansând-o pe Simona Amânar: 39.311 – 39.187. În finalele pe aparate, Simona Amânar a câștigat două probe: sărituri și sol, bârnă și paralelele fiind dominate de Lilia Podkopayeva. Gina Gogean s-a clasat pe locul 3 la paralele, iar Simona Amânar a fost a treia la bârnă. Un rezultat notabil a obținut și Dan Burincă, aflat pe locul 3 la inele.

- Gina Gogean și Andreea Cacovean au dominat cu autoritate Turneul Internațional de la Ostrava, situându-se pe primele două locuri la individual compus, cu 39.236, respectiv 38.812. În finalele pe aparate, gimnastele române au continuat seria succeselor, Gina Gogean câștigând solul, în timp ce Andreea Cacovean s-a impus la bârnă. La rândul lor, Șandro Nistor a câștigat la paralele, înaintea reputatului gimnast italian Yuri Chechi, iar Adrian Ianculescu s-a situat pe locul secund la cal.

- În Sala Sporturilor din Tg. Mureș a avut loc ediția a 5-a a Memorialului Kadar antal, la care au participat peste 100 de concurenți din Franța, Moldova, Ungaria și din 12 centre de gimnastică din țară: Bistrița, București,

Braşov, Buzău, Cluj, Craiova, Gheorgheni, Lugoj, Reşiţa, Timişoara, Arad şi Tg. Mureş. S-au evidenţiat Robert Stănescu, Constantin Daicu, Marian Drăgulescu, Daniel Răduc, Hunor Baboş, Attila Paisz, Dan Potra ş.a.

➤ **1996**

- După o pauză de 15 ani, Cupa Americii revine la Fort Worth, cu Alexandra Dobrescu pe 7 în preliminarii (38.050) şi pe 4 în finală (38.055), învingătoare fiind Kerri Strug (39.130). Şi Adrian Ianculescu a fost pe 7 în preliminarii (54.937) şi pe 8 în finală (55.175), câştigător John Roethlisberger (57.611).

- La Paris, la Internaţionalele Franţei (2-3 martie), Gina Gogean se impune la bârnă şi sol, iar Marius Urzică ocupă locul secund la cal.

- La Turneul Internaţional de la Cottbus, numai pe aparate, în finala de doi, Marius Urzică se situează pe locul secund la cal, după Li Donghua (Elveţia), ei fiind cotaţi cu 9.600, respectiv 9.687.

- Patrulater Germania – România – M. Britanie – Grecia, câştigat de gimnastele noastre (189.950), pe locurile următoare fiind Germania (185.775), M. Britanie (180.225) şi Grecia (177.750), individualul compus fiind, de asemenea, dominat de tinerele noastre gimnaste: 1. Erika Boncsină 38.375, 2. Maria Olaru 38.050, 3. Aurelia Gheba 38.025, 4. Nicoleta Onel 37.425. Din echipa noastră au mai făcut parte Adina Blănaru şi Ioana Badea.

- Sala Olimpia din Ploieşti (3 – 5 mai) a fost gazda celei de a 39-a ediţii a Internaţionalelor României, ediţie aflată sub semnul marilor competiţii ale anului (Campionate Europene, Jocurile Olimpice). În concursul individual masculin au luat startul 29 de gimnaşti din 16 ţări, asistându-se la o dispută între două generaţii: Nicu Stroia – de ani buni component de bază ale echipei naţionale – şi Rareş Orzaţă – liderul tinerilor -, dispută încheiată, în cele din urmă, cu succesul celui dintâi. La rândul ei, Simona Amânar a dominat cu autoritate (9.875 – sărituri, 9.850 – paralele, 9.700 – bârnă, 9.850 – sol), devenind o campioană incontestabilă, ea fiind vedeta incontestabilă a întrecerilor, dacă avem în vedere că şi-a adăugat în palmares victoriile la sărituri şi sol, plus două poziţii secunde (paralele, bârnă). Un frumos succes şi pentru Ana Maria Bican la bârnă, paralelele revenind gimnastei ruse Elena Dolgopolova. Şi în finalele masculine, notabile victorii ale lui Adrian Ianculescu (sol, cal), Nistor Şandro (inele), Rareş Orzaţă (sărituri) şi Cristian Leric (bară), singurul gimnast străin învingător fiind Evgeni Jukov (Rusia).

- 87 de gimnaste şi gimnaşti din Turcia, Bulgaria, Rusia, Georgia, Ucraina, Moldova şi România s-au reunit la Constanţa (7-8 septembrie) în cadrul Cupei Mării Negre, între cei mai buni aflându-se Simona Amânar (paralele), Gina Gogean (bârnă), Adrian Rădoi (cal), Dan Burincă (inele) şi Cristian Leric (sărituri, paralele, bară).

- Campionatele juniorilor au avut loc la Ploieşti (28 – 30 noiembrie), evidenţiindu-se Raluca Babaligea, Andreea Răducan, Mădălina Gogitu, Robert Stănescu, Răzvan Şelariu, în timp ce Marian Drăgulescu a câştigat toate cele 7 titluri puse în joc la cat. a II-a.

- „Cupa Cunichi”, organizată ca de obicei la Nagoya (14 – 15 decembrie), a fost cucerită de Gina Gogean (39.225). De asemenea, gimnasta noastră a cucerit medalia de aur la sărituri şi la sol, precum şi argintul la bârnă. Mirela Ţugurlan s-a clasat pe locul 3 (38.925), între gimnastele noastre infiltrându-se

campioana olimpică Svetlana Khorkina (Rusia, 39.200), aceeași poziție ocupând-o la paralele și bârnă..

- La festivitățile de la sfârșitul anului, Lavinia Miloșovici a primit Premiul de excelență pentru cariera ei de excepție, iar Simona Amânar, Alexandra Marinescu și antrenorul Octavian Bellu au primit Trofeul Național pentru Sport.

➤ 1997

- Un turneu anual, cu participarea echipelor SUA, Chinei și României (feminin și masculin) a debutat în 1997, la Cincinnati, care a avut patru ediții, până la transformarea sa în „American Team Cup”. La feminin, România 148.849 (37.774 / 35.100 / 37.650 / 38.325), SUA 147.873, China 146.899. Maria Olaru a câștigat individualul compus (37.500), în timp ce au fost pe 3. Claudia Presecan 36.975, 9. Alexandra Dobrescu 35.712, 12. Gina Gogean 25.487 (fără paralele), 13. Corina Ungureanu 27.850 (fără sărituri). În triunghiularul juniorelor: SUA 146.049, China 144.786, România 139.237 (35.337 / 32.900 / 35.425 / 35.575), iar la individual compus: 4. Nicoleta Onel 36.425, 10. Elena Oprea 33.287, 11. Drăguța Dobre 33.137, 12. Andreea Răducan 26.925 (fără paralele), 13. Olimpia Popa 25.275 (fără sărituri). La masculin, SUA 214.450, 2. România 214.050 (33.800 / 36.500 / 36.600 / 38.000 / 34.550 / 34.600), China 213.500, iar la individual compus a fost o foarte frumoasă victorie a lui Cristian Leric 54.000 (8.60 / 8.85 / 9.25 / 9.65 / 8.90 / 8.75), apoi 6. Dorin Petcu 52.650, 10. Adrian Ianculescu 44.600, 11. Nistor Șandro 44.55 (fără sol), 15. Marius Urzică 34.450 (fără cal, sărituri), 17. Florentin Pescaru 34.400 (fără sărituri și paralele). La juniori, China 211.000, SUA 201.600, România 193.550, iar la individual compus: 6. Marian Malița 50.750, 8. Robert Ene 49.450, 10. Marian Drăgulescu 47.450, 13. Levente Fekete 31.350 (fără sol și bară), 14. Bogdan Boldojar 30.400 (fără cal și paralele), 16. Dănuț Coșeriu 26.000 (fără inele și sărituri).

- Tot la Fort Worth, Cupa Americii. În concursul feminin, Alexandra Marinescu. Locul 6 în preliminarii și 5 (36.098) în finala câștigată de Elvire Teza (Franța, 36.574). Dan Burincă nu a acces în finală, fiind pe locul 12 al preliminariilor.

- Participare la „China Cup”, organizată la începutul lunii iulie, la Shanghai. Echipa României – feminin și masculin – s-au situat pe locul 2, după selecționatele țării gazdă (114.212). Alexandra Marinescu a terminat pe locul 3 la individual compus, iar în finalele pe aparate a fost pe locul 2 la bârnă, în timp ce Rareș Orzață a fost pe locul 4 la individual compus, iar finala de la sărituri a fost dominată de Cristian Leric și Rareș Orzață.

- Campionatele Internaționale ale României, ajunse la a 40-a ediție, care au avut loc la Ploiești (12 – 14 aprilie) și la care au luat parte gimnaști și gimnaste din România, Rusia, Canada, Italia, Brazilia, M. Britanie, Danemarca, Venezuela, Belarus, Portugalia, Ungaria, Bulgaria, Elveția, Moldova, Turcia ș.a., au fost câștigate de Claudia Presăcan (37.800) și Cristian Leric (54.450). I-au urmat în clasamentul individual compus Corina Ungureanu (37.562) și Iulia Kruskaya (Rusia – 36.925), respectiv Rareș Orzață (52.550) și Dmitri Kasperovitch (Belarus – 52.150). În concursul pe aparate, Maria Olaru s-a impus la sărituri și sol, la paralele a terminat învingătoare Lisa Mason (Anglia), iar la bârnă Claudia Presăcan, în timp ce aparatele masculine au revenit lui Rareș Orzață (sl), Dorin Petcu (cal), Dan Burincă (inele), Cristian Leric (sărituri, paralele), Dmitri Kasperovitch (bară).

- Ziua de 17 iulie a fost marcată de un tragic accident, care a îndoliat lumea gimnasticii. La Spitalul Județean Timișoara a fost consemnat decesul reputatului gimnast Alexandru Adrian Ciucă, component al lotului reprezentativ al României, multiplu campion național la paralele, urmare a multiplelor traumatisme suferite într-un cumplit accident de circulație petrecut lângă Arad. În urma coliziunii a decedat pe loc soacra sportivului și a fost, de asemenea, serios traumatizată soția acestuia, ambele de cetățenie germană.

- Cupa Chunichi revine gimnastei ruse Viktoria Karpenko (38.912), secondată de Simona Amânar (38.775) și Svetlana Khorkina (38.037). Gina Gogean a concurat doar la trei aparate

- Frumoasă festivitate de retragere din activitatea competițională pentru Lavinia Miloșovici, festivitate organizată în timpul Campionatelor Naționale de la Timișoara. Gina Gogean: *„Timp de șapte ani am fost mereu împreună, între noi s-a înfripat o frumoasă prietenie. Am fost ca două surori. Mi-e greu acum fără ea. A fost o excepțională colegă, un bun căpitan de echipă”*. Din vitrina cu trofee a Laviniei Miloșovici nu lipsește nimic din ceea ce și-ar putea dori un mare sportiv: titlurile olimpice, mondiale, europene, laureată a multor campionate internaționale ale României, multiplă campionă națională absolută și pe aparate și multe altele.

- Tinerele gimnaste la Festivalul Olimpic al Tineretului European, ediție care a avut loc în Portugalia. Recordmana delegației României, Maria Olaru, cu 4 medalii (1 aur, 2 argint, 1 bronz). Maria Olaru, Nicoleta Onel și Lenuța Slabu, medalie de argint la echipe din 26 de participante.

- Bilateral feminin Germania – România (Simona Amânar, Gina Gogean, Alexandra Marinescu, Claudia Presecan, Mirela Țugurlan) 142.286 – 154.674, cu Simona Amânar cel mai bun punctaj – 39.00.

- Spania – România (Maria Olaru, Simona Amânar, Alexandra Dobrescu, Gina Gogean, Claudia Presecan, Nicoleta Onel) 141.187 – 149.122 (feminin).

- Ediția a 27-a a „Memorialului Blume”, Simona Amânar a terminat pe locul secund.

- Triunghiular Italia (139.813) – România (154.974 – Simona Amânar, Claudia Presecan, Gina Gogean, Corina Ungureanu, Alexandra Marinescu) – Ucraina (149.976), fetele noastre câștigătoare, iar Simona Amânar cea mai bună la individual compus (39.150).

- La Trieste, concurs de verificare masculin Italia 213.350 – România 218.500, la individual compus: 1. Adrian Ianculescu 54.15, 2. Rareș Orzață 53.65, 3. Dinnocenzo Giovanni 53.40.

➤ 1998

- Cupa Americii, pentru ultima oară la Fort Worth, cu Maria Olaru și în preliminarii și în finală, concurs condus de la început de ucraineanca Viktoria Karpenko.

- Cupa Chunichi, cu Simona Amânar pe locul 6 (37.575) și Andreea Răducan pe 7 (37.100), pe prima poziție situându-se Viktoria Karpenko (Rusia, 38,425).

- La Moscova (11 – 19 iulie) s-au desfășurat Jocurile Mondiale ale Tineretului, între competitori aflându-se și reprezentativa noastră masculină, alcătuită din Dănuț Coșeru, Constantin Kovaci, Călin Nemeș-Bufu, Constantin Daicu, gimnaștii români ocupând locul 9 la echipe (152.950), pe podium fiind Rusia 170.000, Ucraina 162.450 și Belarus 159.750. La individual

compus, 31. Dănuț Coșeru, 32. Constantin Kovaci. În finalele pe parate: cal – 5. Călin Nemeș-Bufu, 8. Dănuț Coșeru, sărituri – 5. Constantin Kovaci.

- Ediția a 4-a a Jocurilor Bunăvoinței (19 – 25 iulie), desfășurate în SUA, pe baze sportive aflate în jurul metropolei New York. Maria Olaru – argint (individual compus), Simona Amânar – bronz (individual compus, sărituri, paralele), argint (sol), Corina Ungureanu – bronz (bârnă, sol) și 4 la paralele, iar Vasile Cioană – 4 la sărituri și 7 la cal. În timpul încălzirii la sărituri, gimnasta chineză Sang Lan s-a accidentat extrem de grav, ceea ce a condus la o paralizie parțială,

- La concursul de la Tianjin (24 septembrie), echipa României (Florin Popa, Rareș Orzață, Vasile Cioană) – locul 7, iar Vasile Cioană pe poziția secundă la cal.

- Participare la International Team Championship din SUA (27 – 28 martie). La junioare: China 147.436, SUA 146.112, România (Andreea Răducan, Emanuela Ungurean, Olimpia Popa, Daniela Trandafir) 144.312, Andreea Răducan (36.737) fiind pe poziția secundă la individual compus, apoi 6. Emanuela Ungurean 36.325, 10. Elena Oprea 35.300, 11. Olimpia Popa 35.100, 16. Daniela Trandafir 17.775 (doar paralele și bârnă). La senioare, SUA 152.224, România 150.899, China 150.662, în timp ce la individual compus, 3. Maria Olaru 37.887, 4. Claudia Presăcan 37.725, 7. Corina Ungureanu 37.525, 8. Andreea Isărescu 37.212 și 9. Nicoleta Onel 36.900. În competiția seniorilor, SUA 221.200, China 218.750, România 215.500, cu 5. Dorin Petcu 54.300, 9. Ioan Siciu 53.300, 10. Rareș Orzață 52.750, 11. Florin Popa 52.500, 15. Vasile Cioană 26.800 (doar cal, paralele, bară), 16. Cristian Leric 16.200 (doar sol, inele, sărituri). Și la juniori, SUA 210.550, China 208.800, România 202.850, iar la individual compus: 6. Marian Drăgulescu 50.100, 7. Bogdan Boldojar 47.350, 11. Arpad Takacs 42.150, 12. Florin Zimcencu 41.800 (fără cal), 14. Constantin Covaci 41.350 (fără paralele), 17. Levente Fekete 26.000 (doar inele, cal, paralele).

- Finala Cupei Mondiale (Sabae, 29 – 31 mai), cu Marius Urzică și Simona Amânar învingători la cal, respectiv sărituri și sol.

- Primul Grand Prix al sezonului de toamnă, desfășurat în Marea Britanic, la Glasgow, a fost marcat de succese notabile. Astfel, Simona Amânar (antrenor Octavian Bellu), Marius Urzică și Vasile Cioană (antrenor Ștefan Gal) au urcat de cinci ori pe podiumul de premiere, în cele opt probe în care au luat startul. Simona Amânar a "ratat" doar bârna, unde a terminat pe poziția a patra. La sărituri, Simona Amânar (9.512) a ocupat primul loc, reușind încă o victorie în fața ungueroaicei Adrienn Varga (9.337), cea care a învins-o în luna mai la "europene", succes repetat și la sol. La masculin, Marius Urzică, deși cu probleme la mușchiul biceps, a câștigat la cal (9.625), singura probă unde a participat, printre învinșii săi numărându-se germanul Valeri Belenki și rusul Alexei Nemov. Vasile Cioană s-a clasat pe locul al doilea la sărituri (9.400), fiind, de asemenea, pe poziția a patra la paralele și a cincea la bară.

- În 1994, alături de întrecerile clasice ale Campionatelor Naționale ale măștrilor, au apărut unele noi, ale speranțelor, organizate numai la nivel de finale pe aparate, au scos la rampă sportive care poartă astăzi (sau au purtat) rangul de vedete. Spre exemplu, în 1994, Claudia Presăcan se impunea la trei aparate, doar bârna scăpându-i "printre degete", în favoarea Alexandrei Marinescu. Printre medaliatele acelei prime ediții s-au mai numărat Mirela

Țugurlan, Nicoleta Onel, Camelia Andronic, toate, componente de bază ale "naționalei". Aurelia Gheba, Maria Olaru ("argint" european la sărituri în 1998 și campioană de junioare în 1996), Andreea Isărescu (campioană europeană de junioare) sunt numai câteva dintre numele care s-au impus la această categorie. La Bacău, în 1998, competiția speranțelor a fost dominată de CSA Steaua București, laureata pe echipe. S-a detașat Silvia Stroescu, triplă învingătoare (sărituri, paralele, bârnă). Sibianca Oana Bucerzan a câștigat solul, cu cea mai ridicată notă a întrecerilor, iar Carmen Ionescu, concursul neoficial la individual compus.

- Andreea Isărescu, însoțită de antrenoarea Mariana Bitang, a concurat în Germania, în cadrul Campionatelor Naționale pe echipe ale acestei țări.

- Claudia Presăcan și Corina Ungureanu (antrenor Lucian Sandu) au fost în Islanda pentru o demonstrație.

- „Micuța Sală a Sporturilor din Focșani s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru cei dornici să-și ia «la revedere» de la cea mai valoroasă sportivă pe care a dat-o județul Vrancea. Gina Gogean. Spectatorii, care au plătit la intrare modica sumă de 3000 de lei, au creat o atmosferă de vis, pe care Gina și antrenorii emeriți Octavian Bellu și Mariana Bitang o vor păstra vie în memorie întreaga viață. S-au oferit flori, s-au adus mulțumiri, s-a aplaudat, s-a cântat. Publicul focșănean știe să-și respecte valorile, știe să-și prețuiască așa cum se cuvine marile talente, iar pentru asta merită, fără îndoială, nota 10 plus. Poate că demult o gimnastă n-a mai avut parte de o asemenea retragere din activitatea competițională, într-un cadru special, într-un spectacol cu totul și cu totul deosebit. Gina Gogean, «nestemat 100% românesc», cum o numea ziaristul Doru Dinu Glăvan, animatorul spectacolului, nelipsit de la marile acțiuni ale gimnasticii ultimilor ani, merita din plin o astfel de seară. Numai cele 30 de medalii, dintre care 14 de aur, cucerite în marile întreceri internaționale o impuneau. Modestia-i impresionantă, chiar și în acele momente de «rămas bun», zâmbetul cald adresat spectatorilor, vor dăinui mereu în memoria celor prezenți. Dar cuvintele sunt prea sărace pentru a descrie atmosfera din seara de 2 octombrie 1998 din orașul în care Gina a trăit și a învățat gimnastica timp de mai mulți ani. Ne încumentăm, totuși, să o facem... A fost mai întâi, prologul, ce a constat într-o expoziție cuprinzând medaliile, trofeele și cupele câștigate de Gina de-a lungul carierei, alături de o expoziție a pictorului Ionică Sava, din Gândești, prezent cu câteva lucrări reprezentând-o pe «steaua» Gina. Celebrul «We are the champion» al formației Queen a inaugurat show-ul. Au urmat demonstrații sportive, susținute de handbalistele și baschetbaliștii de la LPS Focșani, «vrăjitori» ai artelor marțiale, prezentări de modă sportivă. Clubul de gimnastici ritmică Conrado din Iași și-a trimis în scenă unele dintre componente. Micuțele gimnaste de la CSȘ Focșani au prezentat momente deosebite, gustate de public. Cele mai mari (foste) colege le Ginei i-au oferit acesteia din urmă un «tablou» retrospectiv de aducere aminte a numeroaselor succese obținute de-a lungul și de-a latul lumii. N-au lipsit drapelele unor națiuni ca Rusia, SUA, China, ale căror reprezentante i-au fost Ginei cele mai «înverșunate» adversare. Filmul documentar, montat de Antena 1, cu ajutorul imaginilor TVR, a smuls ropote de aplauze, purtându-ne de la JO de la Barcelona, de la fetița aceea de 14 ani și jumătate care încânta cu salturile sale apropiate de perfecțiune, trecând prin CM '93 de la Birmingham, momentul afirmării internaționale, continuând cu CM '95 – Sabae și CM '96 – Pono Rico, momente ale reconfirmării valorii, până în 1997 – Lausanne, cu evoluțiile care au propulsat România pentru a treia oară consecutiv pe cea mai înaltă treaptă a podiumului mondial, cu ultima medalie, aceea de aur, de la sol.

Cu ochii înlăcrimați, Octavian Bellu a spus: «Gina Gogean a fost un monument de răbdare, de inteligență, de abnegație. În seara aceasta n-am venit să-i ofer nimic concret, i-am oferit însă și-i voi oferi în continuare tot sufletul meu».

...Încărcata de emoții, Gina a preluat microfonul. «Sincer, nu mă așteptam la o asemenea atmosferă. Le mulțumesc tuturor celor care au fost alături de mine în acești ani. Îmi pare rău că trebuie să ne despărțim. Vă iubesc pe toți».

La final, din mii de piepturi, a răsunat un sincer «Mulți ani trăiască!»... A fost o seară fantastică, seara Ginei. (Ioana Stancu – Gazeta Sporturilor).

➤ 1999

- Dublă românească la Cupa Chunichi, cu Maria Olaru (38.485), respectiv Simona Amânar (38.375) și cu Svetlana Khorkina (Rusia, 38.200) pe locul 3.

- Pentru prima și ultima oară, Cupa Americii se mută la St. Petersburg, în Florida, cu Vasile Cioană pe locul 14, dar cu nota cea mai mare (9.650) la sărituri.

- Triunghiular masculin, Elveția 212.700 – Italia 213.45 – România (Marian Drăgulescu, Rareș Orzață, Adrian Rădoi, Claudiu Ene, Florentin Pescaru, Șandro Nistor) 218.300.

- Triunghiular România (Simona Amânar, Maria Olaru, Andreea Răducan, Claudia Presăcan, Andreea Isărescu, Corina Ungureanu) 154.862 – Spania 151.212 – Germania 147.848.

- Olanda – România (Simona Amânar, Andreea Isărescu, Maria Olaru, Andreea Răducan, Andreea Ulmeanu, Corina Ungureanu) 10.474 – 154.199.

- Spania – România (Simona Amânar, Andreea Răducan, Claudia Presecan, Maria Olaru) 153.274 – 154.550.

- La Pontiac International Team (SUA, 26 – 27 martie), la masculin: SUA 224.125, China 219.400, România (Marian Drăgulescu, Vasile Cioană, Marian Malița, Viorel Popescu, Rareș Orzață, Robert Ene) 219.20, iar la feminin: România (Simona Amânar, Andreea Răducan, Claudia Presăcan, Andreea Isărescu, Maria Olaru) 153.612, SUA 152.924, China 150.187, Australia 148.236.

- Sala sporturilor din Ploiești (23 – 25 aprilie) a fost gazda celei de a 42-a ediții a Campionatelor Internaționale, cu participare a 27 de țări, competiție dominată de gimnaștii români, care s-au impus, prin Simona Amânar și Rareș Orzață. Campioana din Constanța, cu cea mai mare notă la sol (9.875), și-a adjudecat victoria cu un total de 39.075, pe locurile următoare fiind Claudia Presăcan, precum și două sportive din Spania, Laura Martinez și Sara Moro. Și finalele pe aparate au fost câștigate de fetele noastre, Simona Amânar la sărituri, bârnă, sol, iar Claudia Presăcan la paralele. La rândul său, Rareș Orzață a dominat concursul băieților (55.700), în urma sa clasându-se Marian Drăgulescu, cu 53.950. Totodată, Rareș Orzață a terminat pe primul loc în 4 din cele 6 aparate (cal, sărituri, paralele, bară), celelalte finale revenind ungu-rului Robert Gal (sol) și chinezului Nanhe Huang (inele).

- La Mostoles (Spania), pe 30 mai, triumfiular masculin: Spania 223.800 – Ungaria 217.800 – România (Rareș Orzață, Adrian Rădoi, Vicențiu Roman, Florin Zimcencu, Marian Drăgulescu, Robert Ene, Dorin Petcu) 218.750.

- La Palma de Mallorca (4 – 7 iulie), Universiada, cu echipa masculină a României (Dan Potra, Marian Drăgulescu, Rareș Orzață, Ioan Suci, Marius Urzică), pe locul 12.

- La Hunedoara (13 – 15 august), triumfiular România (Simona Amânar, Maria Olaru, Andreea Răducan, Corina Ungureanu, Carmen Ionescu) 154.814 – Italia 148.958 – Bulgaria 143.113. La individual compus, podium românesc:

Maria Olaru, Simona Amânar, Andree Răducan.

- La Sibiu (14 august), bilateral masculin: România (Marius Urzică, Rareș Orzață, Nistor Șandro, Dorin Petcu, Florentin Pescaru, Marian Drăgulescu) 224.350 – Marea Britanie 218.300.

- La Glasgow, în Marele Premiu (5-7 noiembrie), succese prin Andreea Răducan (bârnă) și Marius Urzică (cal) și poziții secunde pentru Simona Amânar (sol, sărituri) și Andreea Răducan (sol).

➤ **2000**

- Pentru următoarele trei ediții, Cupa Americii va reveni la Orlando. Marian Drăgulescu se impune în grupa preliminară (56.561) – „Aussi Haircare Invitational”, cu cele mai mari note la sol (9.450) și sărituri (9.762), dar termină pe locul 5 finala (55.650), câștigată de cubanezul Erick Lopez (56.624), venit din cealaltă serie preliminară.

- În International Team Championships – fără categoria juniorilor -, succes al băieților noștri: România 225.075 (37.600 / 38.050 / 37.800 / 37.750 / 36.150 / 37.725), SUA 224.550, China 223.825, cu Marian Drăgulescu învingător 57.500 și Rareș Orzață și Ioan Suci, la egalitate, pe locul 3 (55.850), ceilalți: 7. Robert Ene 51.070, 12. Adrian Rădoi 37.625 (fără sol și cal), 18. Dănuț Coșeriu 15.500 (doar sol și cal). La senioare, SUA 151.737, România 151.249, China 148.811, Oana Petrovski (38.350) fiind câștigătoarea individualului compus, apoi 8. Oana Ban 37.237, 11. Sabina Cojocar 28.725 (fără paralele), 12. Alexandra Barac 18.112 (fără sol), 14. Andreea Ulmeanu 27.812 (fără bârnă), 15. Carmen Ionescu 27.500 (fără sărituri).

- La Turneul Internațional de la Cottbus, victorie pentru Marius Urzică la cal și poziția a 2-a pentru Marian Drăgulescu la sol. Trei locuri secunde pentru fetele noastre, Simona Amânar (sărituri, sol) și Andreea Răducan (bârnă).

- Cea de a 43-a ediție a Internaționalelor a avut loc la Ploiești (14 – 16 aprilie), cu participarea a 28 de țări, printre oaspeții speciali fiind Michel Léglise, membru al Comitetului Executiv al FIG, și Vicelia Florenzano, președintele Uniunii Pan-Americane de Gimnastică. Întrecerile masculine pentru individual compus s-au soldat cu succesul lui Dorin Petcu, care l-a depășit pe câștigătorul ediției precedente, Rareș Orzață, poziția a 3-a revenindu-i francezului Cedric Guille, în timp ce concursul fetelor a fost câștigat de Maria Olaru, după o dispută foarte strânsă cu Simona Amânar (39.050 – 38.763), titlul fiind decis de evoluțiile bârnă, campioana mondială de la Tianjin fiind notată cu 9.850. Locul 3: tânăra gimnastă rusă Ekaterina Lobaznjuk. Finalele pe aparate au fost dominate de Maria Olaru, care s-a impus la paralele, bârnă și sol, fiind și pe locul 3 la sărituri. La rândul ei, Simona Amânar a câștigat săriturile, a fost la egalitate cu Maria Olaru la sol și pe locul 3 la paralele. De asemenea, Andreea Răducan, argint la bârnă. Finalele pe aparate au fost un bun prilej pentru și afirmarea unor gimnaste din celelalte țări participante, în prim-plan cu Ekaterina Lobaznjuk, care și-a adăugat în palmares victoria la paralele, la egalitate cu Maria Olaru (9.725), și poziția secundă la sărituri, în urma Simonei Amânar. În concursul masculin, Ioan Suci a fost câștigător la cal și sărituri și locul 2 la paralele, Marian Drăgulescu la sol, Rareș Orzață la inele, la egalitate cu egipteanul Said Walid, Dorin Petcu pe locul secund la cal și al 3-lea la paralele și Florentin Pescaru pe locul 2 la sol evidențiindu-se, de asemenea, cubanezul Francisco Diaz Falcon (bară) și ucraineanul Andriy Lypsky (paralele).

- Succesul fetelor la Cupa Chunichi din Japonia continuă, de această dată Simona Amânar (38.350) a fost în fruntea ierarhiei, urmată de Andreea Răducan (38.337).

- Întâlnire feminină România – Franța 114.290 – 111.470, cel mai bun rezultat la individual compus fiind obținut de Sabina Cojocar (38.216), urmată de Silvia Stroescu (37.999). Din echipă, Alexandra Barac, Oana Petrovski, Carmen Ionescu și Monica Sabou.

➤ 2001

- Participare la Visa American Cup (24 februarie), cu Marian Drăgulescu situat pe locul 5 la individual compus.

- Sabina Cojocar (36.425) și Andreea Răducan (36.237) se situează pe locurile 3 și 4 la Cupa Chunichi, câștigată de ucraineanca Tatiana Yarosh (36.837).

- La finalul lunii martie (30-31), Pontiac American Team Cup. În concursul masculin: SUA 220.675, China 215.00, România (Rareș Orzață, Dan Potra, Dorin Petcu, Marian Drăgulescu, Constantin Covaci, Ioan Suci) 210.000, iar în cel feminin: SUA 144.975 – România (Silvia Stroescu, Sabina Cojocar, Alexandra Barac, Carmen Ionescu, Andreea Ulmeanu, Melina Druță) 143.450 – China 141.525. La individual compus: 4. Silvia Stroescu, 5. Sabina Cojocar, 6. Alexandra Barac, 10. Carmen Ionescu, 11. Andreea Ulmeanu, 17. Melina Druță, respectiv 6. Rareș Orzață, 12. Dan Potra, 13. Dorin Petcu, 14. Marian Drăgulescu, 17. Ioan Suci, unii dintre gimnaști neefectuând toate aparatele.

- „Internaționalele” României, la Ploiești (27-29 aprilie), dominate de gimnaștii noștri, care s-au impus prin Dan Potra (inele, sol), Marius Urzică (cal), Marian Drăgulescu (individual compus, sărituri), Andreea Răducan (individual compus, sărituri, bârnă, sol).

- „Cupa Sf. Gheorghe” pentru copii (29 aprilie – 1 mai), cu evidențieri pentru Vlad Merlușcă, Bogdan Oprea, Andrei Lungu, Florin Nebunu, Flavius Koczi.

- Bilateral masculin, la Ploiești (12 mai), România (Robert Ene, Rareș Orzață, Ioan Suci, Dan Potra, Marian Drăgulescu, Constantin Covaci) 215.300 – Franța 215.775.

- Concurs internațional la Salonic (25 mai), cu Silvia Stroescu și Carmen Ionescu pe locul 2, respectiv 3.

- La Avignon (30 iunie): Franța (Seleționata Universitară) 213.500 – România (Marian Drăgulescu, Ioan Suci, Rareș Orzață, Dan Potra, Constantin Covaci, Dănuț Coșeru) 218.600. La individual compus, Marian Drăgulescu pe primul loc.

- La Murcia (24-25 iulie), Ana Petrovski și Larisa Apostol învingătoare la echipe, Oana Ban pe primul loc la sărituri, pe 2 la bârnă și sol și pe 3 la individual compus.

- La Mostoles (27-28 iulie), Spania 216.500 – România (Marian Drăgulescu, Ioan Suci, Rareș Orzață, Dan Potra, Constantin Covaci, Dorin Șelariu) 214.300.

- Triunghiular feminin, România (Sabina Cojocar, Loredana Boboc, Silvia Stroescu, Andreea Ulmeanu, Alexandra Barac, Carmen Ionescu) 150.475 – Bulgaria 137.725 – Franța 136.275. La individual compus, succes pentru Sabina Cojocar.

- La Brisbane (Australia) are loc a 5-a și ultima ediție a Jocurilor Bunăvoinței (29 august – 9 septembrie). Sabina Cojocar se impune la individual compus în fața gimnastelor ruse Svetlana Khorkina Russia și Elena

Zamolodchikova, și termină pe locul 3 la sol.

- Întâlnire masculină (10 august), Elveția 51.800 – România (Ioan Suciu, Dan Potra, Constantin Covaci, Marian Drăgulescu, Rareș Orzață) 40.950, la individual compus Ioan Suciu ocupând primul loc.

- Ediția 2001 a „Zilelor Tineretului European” a fost câștigată de Alina Kozich (Ucraina), cu 35.462 la individual compus (36 concurente), Oana Ban (34.420) fiind medaliată cu bronz, în timp ce Oana Petrovschi s-a situat pe locul 8 (33.537).

- La Deva (18 august), România (Sabina Cojocar, Loredana Boboc, Silvia Stroescu, Andreea Ulmeanu, Alexandra Barac, Carmen Ionescu) 148.252 – M. Britanie 138.035. Sabina Cojocar pe primul loc la individual compus.

- Dublă întâlnire feminină (15 septembrie): Olanda – România (Andreea Răducan, Carmen Ionescu, Silvia Stroescu, Sabina Cojocar, Loredana Boboc, Monica Sabou), dublă întâlnire, 140.545 – 144.572. Andreea Răducan pe primul loc la individual compus.

- Turneul Internațional „Joan Miro” (Mostoles, 27 octombrie), Franța 196.625 – România (Adrian Bucur, Marius Berbecar, Ilie Popescu, Ovidiu Buidoso, Cristian Ioniță) 196.600 – Spania 194.600.

- Victorii pentru gimnaștii noștri la Jocurile Bunăvoinței, desfășurate la Brisbane (Australia). Sabina Cojocar și Marian Drăgulescu s-au impus la individual compus, iar Marius Urzică la cal. În finalele pe aparate, Sabina Cojocar medalie de bronz la sol și Andreea Ulmeanu pe 6 la sărituri și sol. Marian Drăgulescu și-a adjudecat argintul la sol și bronzul la sărituri.

- „Massilia Gym Cup”: 1. România 74.431, 2. Rusia 73.502, 3. Olanda 71.339.

➤ 2002

- Este rândul cuplului Oana Petrovschi – Oana Ban să domine Cupa Chunichi, ocupând primele două poziții, cu 37.225, respectiv 36.250, la individual compus, în timp ce pe aparate, Oana Petrovschi s-a impus la paralele și a fost pe locul secund la sărituri și pe 3 la bârnă și sol, poziție pe care s-a situat și Oana Ban la paralele.

- O nouă întâlnire feminină Marea Britanie – România 106.850 – 108.550 și trei poziții câștigătoare, la sărituri (Monica Roșu), bârnă (Alexandra Eremia) și sol (Sabina Cojocar).

- În Ungaria (12 aprilie), întâlnire de juniori între echipa țării gazdă și România (Ciprian Vereș, Adrian Bucur, Robert Stănescu, Iulian Răduțu, Cosmin Popescu, Adrian Ionescu): 154.150 – 150.750

- La Ploiești (13 aprilie), patruleter masculin: Franța 219.573 – România (Marian Drăgulescu, Dan Potra, Ioan Suciu, Constantin Covaci, Răzvan Șelariu, Rareș Orzață) 219.139 – Germania 215.490 – Elveția 215.337.

- La Sf. Gheorghe (9-10 mai), juniori: România 2 (Dorel Lupașcu, Viorel Lătărețu, Iulian Răduțu, Ciprian Vereș, Adrian Ionescu, Cornel Ungureanu) 166.067, România 1 (Robert Stănescu, Cristian Ioniță, Ioan Suciu, Adrian Bucur, Flavius Koczi, Cosmin Popescu) 165.957, Ungaria, 164.867, la individual compus pe primul loc fiind Adrian Bucur, cu 43 667.

- La GymFestival de la Trnava (7-9 iunie), Rareș Orzață a terminat pe 3 la individual compus și pe primul loc la cal, poziție ocupată și de Dănuț Coșeriu la inele.

- În China, la „Cupa Li Ning” (17 – 18 august), Marius Urzică și Marian

Drăgulescu se clasează pe locul secund la cal, respectiv sol, iar Andreea Răducan ocupă locul 4 la sărituri și sol și 6 la bârnă.

- Participare la China Motor Cup, cu Monica Roșu pe locul secund la individual compus, dar învingătoare la sărituri și sol, precum și pe 2 la bârnă, iar Daniela Sofronie pe poziția a 4-a la individual compus, sărituri și bârnă, pe locul 2 la paralele și sol.

- La „Internaționalele” Ungariei de la Debrecen (12 – 13 octombrie), Sabina Cojocar locul 1 la sărituri, 2 la bârnă și 3 la sol.

- La Ploiești (26 octombrie), triumfiular speranțe, România (Ovidiu Buidoso, Flavius Koczi, Alexandru Panait, Cristian Ioniță, Ioan Suciu, Cosmin Popescu) 249.250, Franța 248.150, Spania 243.050.

- Marele Premiu de la Glasgow (26-27 octombrie), Andreea Răducan – locul 1 la bârnă și 2 la sol, iar Oana Petrovski – locul 1 la paralele.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Marius Urzică câștigă disputa la cal cu italianul Alberto Busnari, iar Ioan Suciu cedează întâietatea la sărituri cubanezului Charles Leon.

- Și tot la Ploiești (28-29 octombrie), Campionatele Naționale de juniori, în prim-plan cu Ion Răduțu, Cosmin Popescu, Bogdan Oprea, Alex Dorobanțu și echipele CSS Sibiu, Unirea Sân Nicolaul Mare, CSS Buzău, CSS 7 Dinamo București, CSS Lugoj, CSS 3 Steaua etc.

- Finala Cupei Mondiale, la Stuttgart, cu Oana Petrovski învingătoare la paralele.

- La Massilia Cup (8-10 noiembrie), victorii pentru echipa României și Oana Ban (individual compus), Sabina Cojocar (sol), Andreea Răducan (bârnă).

- Triumfiular masculin, la Geneva (9 noiembrie), România (Marius Urzică, Dan Potra, Ioan Suciu, Răzvan Șelariu, Ilie Popescu, Constantin Covaci) 219.050 – Franța 217.125 – Elveția 212.425.

- La Swiss Cup (8 decembrie), echipa Monica Roșu, Philippe Rizzo (Australia) ocupă primul loc, iar Florica Leonida și Dan Potra se situează pe 3.

➤ 2003

- Cupa Americii s-a mutat la Fairfax, concurs în care Floarea Leonida a încheiat pe locul 5, cu 36.524, Dan Potra ocupând aceeași poziție, cu 54.775.

- După ce ani buni, la Cupa Chunichi, Svetlana Khorkina a fost în umbra fetelor noastre, a reușit să se impună de această dată (36.775), pe locurile următoare aflându-se Andreea Munteanu (36.700) și Oana Ban (36.675). În finalele pe aparate – Andreea Munteanu: 1 – sol, 3 – sărituri și bârnă, Oana Ban: 3 – sol.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, locul secund pentru Oana Ban la bârnă și 3 pentru Monica Roși la sărituri. Marius Urzică – neînvins la cal, Ioan Suciu – locul 3 la sol și 2 la cal, dar ambii pe 5 la paralele, respectiv sărituri.

- La Sf. Gheorghe (29 martie), seniori: România (Călin Nemeș-Bufu, Răzvan Șelariu, Bogdan Orzață, Dan Potra, Ioan Suciu, Constantin Covaci) 2010.650 – Franța 217.550.

- La Sf. Gheorghe (9 mai), juniori, România (Andrei Suciu, Flavius Koczi, Cristian Ioniță, Ovidiu Buidoso, Adrian Bucur, Alexandru Panait) – Ungaria 201.725 – 198.325.

- 24 de tinere gimnaste în finala concursului la individual compus la Zilele Tineretului European, cu Lorena Stancu (35.300) pe locul 4, Corina Bucurean (33.700) și succes Yulia Lozhechko (Rusia, 36.025). Bronz pentru

Lorena Stancu la bârnă și locul 4 pentru Corina Bucurean la sol.

- La Sf. Gheorghe (14 iunie), triunghiular seniori: România (Răzvan Șelariu, Dan Potra, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Marius Urzică, Constantin Covaci) 222.725, Spania 221.425, Elveția 216.400.

- La Sf. Gheorghe (19 iulie), seniori: România (Răzvan Șelariu, Dan Potra, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Marius Urzică, Călin Nemeș-Bufu) 225.625 – Germania 222.650.

- La Sf. Gheorghe, seniori: România (Cosmin Malița, Cosmin Iancu, Robert Stănescu, Marius Berbecar, Flavius Koczi, Andrei Muntean) 203.760 – Spania 203.610.

- Triunghiular feminin, Spania 143.825 – România (Oana Ban, Silvia Stroescu, Alexandra Eremia, Florica Leonida, Cătălina Ponor – 3 aparate, Monica Roșu – 2 aparate) 148.400 – Brazilia 142.650 – Grup Mixt (cu Andreea Munteanu pe doar 3 aparate) 140.050, Oana Ban (37.100) câștigând individualul compus, urmată de Silvia Stroescu (36.950), pe locul 4 fiind Alexandra Eremia (36.450).

- În Coreea de Sud, la Daegu (21 – 31 august), o nouă ediție a Universiadei. România participă doar cu băieții. Cele mai bune rezultate, locul 5 la echipe și la bară, prin Călin Nemeș-Bufu. De asemenea, 8. Rareș Orzață (cal) și Ilie Popescu (sărituri), 10. Ilie Popescu și 14. Călin Nemeș-Bufu (individual compus).

- Turneu internațional de junioare la Yokohama (Japonia). Lorena Stancu pe locul 4 la individual compus și pe 3 la paralele și bârnă.

- La Toulon, triunghiular feminin Olanda 137.800 – România (Florica Leonida, Dana Sofronie, Andreea Munteanu, Oana Ban, Silvia Stroescu, Monica Roșu, Cătălina Ponor – 3 aparate) 148.400 – Franța 144.850, fetele noastre ocupând și primele 6 locuri la individual compus, cu Florica Leonida câștigătoare.

- Andreea Munteanu (36.975) și Monica Roșu (36.875) pe primele două poziții la individual compus și sol la Trofeul Massilia, iar Alexandra Eremia (35.675) pe locul 8.

- Întâlnire bilaterală feminină România (Dana Sofronie, Oana Ban, Alexandra Eremia, Andreea Munteanu, Silvia Stroescu, Monica Roșu – Italia 150.200 – 142.150.

➤ 2004

- La New York, în Cupa Americii: Marian Drăgulescu locul 2, cu 56.700, cel mai bun la sărituri (9.875).

- Ediția Cupei Chunichi se încheie cu succesul Steliane Nistor (36.350), pe locul 3 situându-se Sandra Izbașa (36.200).

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Ioan Suciu – poziția secundă la sol și 3 la cal. Cătălina Ponor și Florica Leonida – pe primele două poziții la bârnă. Cătălina Ponor – 2 la sol, Florica Leonida – 2 la paralele, după Beth Tweddle (M. Britanie) și 4 la sol.

- Dublă confruntare Spania – România. La masculin, Spania – România (Ioan Suciu, Răzvan Șelariu, Dan Potra, Dan Popescu, Marian Drăgulescu, Călin Nemeș-Bufu, Alin Jivan): 224.550 – 223.100. Ioan Suciu, locul secund la individual compus, pe locurile 4 și 5 fiind Răzvan Șelariu și Dan Potra. La feminin, Spania – România (Monica Rosu, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu, Andreea Munteanu, Oana Ban, Daniela Sofronie, Florica Leonida, Cătălina Ponor) 148.900 – 151.075. La individual compus dominare a sportivelor noastre: Monica Rosu (1) 37.650, Alexandra Eremia (3) 37.425, Silvia

Stroescu (4) 37.375, Andreea Munteanu (5) 37.375, Oana Ban (6) 37.325, Daniela Sofronie (7) 36.650, Florica Leonida (9) 36.475 și Cătălina Ponor (doar 3 aparate – 14) 28.375

- La „Internaționalele” României de la Ploiești, Cătălina Ponor și Alexandra Eremia au câștigat, la egalitate (37.950), titlul absolut, dar și bârna. Cătălina Ponor s-a impus, de asemenea, și la sol. Monica Roșu a câștigat la sărituri și a fost pe 2 la sol, iar Daniela Sofronie s-a impus la paralele, cu Alexandra Eremia pe poziția secundă.

- Finala Cupei Mondiale, Cătălina Ponor învingătoare la bârnă și locul 2 la sol, Monica Roșu – locul 2 la sărituri și Alexandra Eremia – locul 3 la bârnă.

➤ 2005

- Triunghiular feminin, Spania 143.825 – România (Oana Ban, Silvia Stroescu, Alexandra Eremia, Florica Leonida, Cătălina Ponor, Monica Roșu) 148.400 – Brazilia 142.650, cu Oana Ban pe primul loc la individual compus (37.100).

- La masculin, seniori, Spania 224.550 – România (Ioan Suci, Răzvan Șelariu, Dan Potra, Dan Popescu, Marian Drăgulescu, Călin Nemeș-Bufu, Alin Jivan) 223.100 – Spania II 216.225.

- O nouă ediție a Zilelor Tineretului European, cu 16 formații la start și echipa feminină (Sandra Izbașa, Andreea Stănescu, Alina Stănculescu), cu 72.450, pe locul secund, după Rusia (73.750). La individual compus s-a impus Vanessa Ferrari (37.925), Sandra Izbașa (35.450) și Andreea Stănescu (35.425) pe locurile 4, respectiv 5.

- La feminin, senioare, Spania 148.900 – România (Monica Roșu, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu, Andreea Munteanu, Oana Ban, Daniela Sofronie, Florica Leonida, Cătălina Ponor) 151.075.

- Campionatele Naționale pentru copii (14 – 16 iunie, Buzău) și juniori (4 – 6 noiembrie, Buzău) au adus în prim-plan echipele CSS 7 Dinamo București, CSS CSM Reșița, CSS Sibiul etc, dar și pe Armando Ciucu, Alexandru Avram, Andrei Arghir, Daniel Rădeanu, Cosmin Malița, Vlad Cotuna ș.a.

- Al 9-lea Turneu Internațional de la Nicosia (Cipru), între 9 – 10 iulie, cu Cosmin Malița pe locul 8 și Cristian Bătagă – 11.

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Cătălina Ponor și Florica Leonida, din pou pe primele două poziții la bârnă, ambele pe locul 2 la sol, respectiv paralele. Ioan Suci – locul 2 la sol și 3 la cal,

- Turneu Internațional la Yokohama (Japonia), în 18 septembrie, cu Sandra Izbașa învingătoare la sol și bârnă și Andrei Ursache pe poziția a 3-a la cal.

- Tradiționalul triunghiular masculin găzduit de Elveția (8 octombrie): Germania – 214.475 – România (Răzvan Șelariu, Flavius Koczi, Ioan Suci, Robert Stănescu, Ilie Popescu, Alin Jivan) 213.375 – Elveția 212.850. La individual compus, Răzvan Șelariu a ocupat locul secund.

- În localitatea Tata (Ungaria), în 17 noiembrie, triunghiular de juniori: Ucraina 194.607 – România (Andrei Muntean, Andrei Ursache, Cristian Bătagă, Bogdan Oprea, Vlad Cotuna) 192.341 – Ungaria 187.706.

➤ 2006

- La 25 mai 2006, sub semnătura Paloma Petrescu, secretar de stat, cu intrarea în vigoare de la 7 iunie 2006, este publicat Ordinul 4079 / 2006 al Ministerului Educației și Cercetării privind înființarea Centrelor de Excelență (CNE) pe lângă unitățile de învățământ cu program sportiv integrat și

suplimentar, în vederea pregătirii elevilor / elevelor la disciplinele sportive handbal, gimnastică, scrimă, rugby, sanie și schi alpin.

„În baza prevederilor Legii educației fizice și sportului nr.69 / 2000, republicată, cu modificările completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului 223 / 2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

Ministrul educației și cercetării emite prezentul Ordin.

Art.2.

Se aprobă înființarea Centrului Național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina gimnastică – băieți, în cadrul Clubului Sportiv Școlar Reșița, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor și juniorilor în gimnastică artistică de performanță.

Art.3.

(1) Se aprobă înființarea Centrului Național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina gimnastică – fete, în cadrul Clubului Sportiv Școlar nr. 3 Steaua București, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor, juniorilor și seniorilor în gimnastică artistică de performanță.

(2) Se aprobă înființarea Centrului Național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina gimnastică – fete, în cadrul Clubului Sportiv Școlar nr. 1 Constanța, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor, juniorilor și seniorilor în gimnastică artistică de performanță.

Art.7.

Regulamentele de organizare și funcționare a Centrelor Naționale de Excelență se vor aproba prin Ordin al ministrului educației și cercetării, în termen de 30 de zile de la aprobarea prezentului Ordin...”

- La Philadelphia, în Cupa Americii: Răzvan Șelariu, locul 12 (85.750), victorios fiind japonezul Hisashi Mizutori (91.600).

- 16 septembrie 2006. Federația Româna de Gimnastică a celebrat împlinirea a 100 de ani de la înființarea sa. Cu această ocazie, a fost organizată la Sala Polivalentă „Ioan Kunst Ghermănescu“ din București o gală aniversară, spectacol care a constituit un prilej de întâlnire a tuturor celor care cu pasiune s-au dăruit gimnasticii și au contribuit la tezaurul olimpic, mondial și european al României, la toate cele patru discipline – gimnastica artistică feminină, gimnastica artistică masculină, gimnastica ritmică și gimnastica aerobică. Spectacolul a fost impresionant. Au luat parte numeroase personalități ale gimnasticii mondiale: Bruno Grandi – președinte al Federației Internaționale de Gimnastică, Andre Gueisbuhler – secretar general al FIG, Dimitrios Dimitropoulos – președintele Uniunii Europene de Gimnastica, Attila Orsel – președintele Uniunii Balcanice, John Atkinson – președintele Comitetului Tehnic al FIG, Gianfranco Marzolla – președinte al Comitetului Tehnic masculin al FIG, Marie-Paule Hoffmann – președinte al Comitetului Tehnic feminin al UEG, Heide Bruneder – președinte al Comitetului Tehnic aerobic al UEG, precum și foste și actuale glorii ale gimnasticii românești: Nadia Comaneci (președinte de onoare al FR Gimnastică), Ecaterina Szabo, Daniela Silivas, Teodora Ungureanu, Lavinia Agache, Mihaela Stănuleț, Eugenia Golea, Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Marius Urzică.

Cu această ocazie, președintele României, Traian Băsescu, a felicitat Federația pentru succesele obținute, iar Bruno Grandi, președintele Federației Internaționale de Gimnastică, a evocat prezențele gimnasticii românești în

competițiile internaționale. Grupa de gimnastică ritmică de la Asociația Sportivă "Aeros" a prezentat câteva exerciții demonstrative. Prezentă la ceremonie, Nadia Comaneci i-a oferit lui Bruno Grandi trofeul care-i poartă numele. Au intrat apoi pe scenă micile sportive care se pregătesc la Deva, precum și câteva grupe de copii. Florian Gheorghe, președintele Agenției Naționale pentru Sport, a oferit un Trofeu președintelui FRG, Adrian Stoica, iar președintele Comitetului Olimpic și Sportiv Român, Octavian Morariu, a înmănat Colanul de Aur lui Nicolae Vieru, președinte de onoare al FRG. Programul a continuat cu demonstrații efectuate de Steliana Nistor la bârnă, Marian Drăgulescu la sol, Daniel Popescu și Flavius Koczi la cal, Dan Potra la paralele și Sanda Izbașa la sol. Au urcat pe scenă pentru a primi felicitări Elena Leustean, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, Lavinia Miloșvici, Gina Gogean, Simona Amânar, Maria Olaru, Andreea Răducan, Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Cătălina Ponor, Teodora Ungureanu și Nadia Comănechi. Cu ocazia sărbătoririi centenarului, Federația Română de Gimnastică a fost decorate cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I. De asemenea, au fost decorați antrenorii Maria Cosma și Adrian Goreac cu Ordinul Național "Serviciul Credincios" în grad de comandor. În cadrul acțiunilor aniversare, președintele Traian Basescu l-a primit la Palatul Cotroceni pe președintele Federației Internaționale de Gimnastică, Bruno Grandi. Printre cei prezenți la eveniment s-au numărat consilierii de stat pe probleme de sport Mariana Bitang și Octavian Belu, precum și Dan Grecu, Lavinia Miloșvici, Simona Amânar, Maria Olaru, Marius Urzică și Marian Drăgulescu.

- La Stuttgart (27-29 octombrie), în DTB-Pokal, competiție pe aparate, Ilie Popescu – locul 3 la sărituri.

- Marian Drăgulescu se impune la cea de a 23-a ediție a Memorialului Gander (Chiasso – 1 noiembrie), el câștigând, de asemenea, solul și săriturile și fiind pe locul 3 la paralele și pe 2 la bară. La rândul ei, Steliana Nistor s-a clasat pe poziția secundă la individual compus, după Vanessa Ferrari (Italia), și a fost câștigătoare la bârnă și pe 2 la paralele.

- La Ljubljana (4 – 5 noiembrie), a 10-a ediție a Siska Gym, la feminin: individual compus – 3. Alexandra Ghiță, 7. Ana Maria Tămârjan, sol – 2. Ana Maria Tămârjan

- Steliana Nistor și Marian Drăgulescu, pe locul secund la Cupa Elveției (5 noiembrie).

- La Glasgow, etapă de Cupă Mondială (10-11 noiembrie): bârnă – 1. Steliana Nistor, 3. Sandra Izbașa, sol – 1. Sandra Izbașa, 3. Steliana Nistor, cal – 7. Flavius Koczi, paralele – 5. Steliana Nistor

- Sandra Izbașa (59.400), Steliana Nistor (58.300), Aluissa Lăcusteanu (57.925), pe podium la individual compus în confruntarea feminină România – Olanda 231.200 – 220.625.

- La Sf. Gheorghe (26 august), seniori: România (Flavius Koczi, Adrian Bucur, Dan Potra, Răzvan Șelariu, Robert Stănescu, Marius Berbecar) 360.900 – Elveția 356.600.

- Echipa feminină a României (Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Aluissa Lăcusteanu, Andreea Grigore, Daniela Druncea, Loredana Șucar) se impune în meciul cu M. Britanie: 231.800 – 223.450.

➤ 2007

- Celebra Paris-Bercy a găzduit cea de a 16-a ediție a Internaționalelor Franței (17 – 18 martie), cu Marian Drăgulescu pe primul loc la sol și sărituri,

Ilie Popescu pe 8 la cal, Sandra Izbașa pe 3 la sol, pe 5 la bârnă și 6 la sărituri, și Steliana Nistor pe 4 la bârnă și 6 la sol.

- Turneul Măștrilor de la Cottbus (Germania, 23-25 martie), Răzvan Șelariu pe locul 6 la sol, Ilie Popescu pe 5 la cal, de asemenea Aluissa Locusteanu pe 5 la bârnă și 4 la sol, iar Florica Leonida pe 5 la paralele.

- La Jacksonville (SUA), în Florida, la Cupa Americii, Andreea Grigore locul 13, iar Flavius Koczi pe 10.

- La Ploiești, între 13 și 15 aprilie, au avut loc Campionatele Internaționale ale României, la care au participat sportivi din Franța, Puerto Rico, Spania, Venezuela, Italia, Egipt, Danemarca, Germania, Cipru, Turcia, Moldova, Canada, Olanda, Belgia, Israel, Qatar, Tunisia. La masculin, dominare cvasi-totală a gimnaștilor noștri, care s-au impus la individual compus (Răzvan Șelariu), sol și sărituri (Marian Drăgulescu), cal (Flavius Koczi), inele (Răzvan Șelariu), paralele (Ilie Popescu), singura victorie a oaspeților fiind realizată de francezul Hamilton Sabot (bară). În competiția feminină, Steliana Nistor și Sandra Izbașa au ocupat, în ordine, primele două poziții la individual compus, Steliana Nistor mai urcând pe treapta de sus a podiumului la paralele și bârnă, în timp ce Aluissa Locusteanu s-a impus la sol. Alte poziții: sărituri – 2. Cerasela Pătrașcu, 3. Aluissa Locusteanu, paralele – 2. Aluissa Locusteanu, bârnă – 2. Andreea Grigore, sol – 2. Steliana Nistor. Succesul la sărituri a aparținut gimnastei Diminique Pegg (Canada).

- Cupa Mondială, la Ghent (Belgia, 12-13 mai), concurs individual, pe aparate: Steliana Nistor – locul 1 la sol și bârnă, 3 la paralele, Mădălina Guțu – 5 la bârnă.

- La Trofeul Lugano (26 mai), Cerasela Pătrașcu, pe prima poziție la individual compus, iar Gabriela Drăgoi pe 4.

- CSS Cetate Deva se impune la „Zelena Jama Open” (26 mai), de la Ljubljana. De asemenea, Raluca Haidu, locul 2 la individual compus.

- A 20-a ediție a Gym Festival de la Trnava (9-10 iunie), Ana Porgras – locul 2 la individual compus și bârnă și 3 la sol.

- Președintele Federației Internaționale de Gimnastici, Bruno Grandi, care s-a aflat la Constanța împreună cu soția sa în timpul Campionatelor Naționale feminine, a primit din partea lui Ion Țiriac, președintele COR, Colanul Comitetului Olimpic Român, care a mai fost acordat în trecut altor patru personalități din sport. *“Voi ați continuat să vă mențineți sus la feminin, cu toate schimbările care au intervenit, și ați înregistrat un progres important și la masculin, ceea ce este un fapt unic”, a spus Bruno Grandi.* ”

- La Belgrad a avut loc Festivalul Olimpic al Tineretului European, între 22 și 27 iulie, fetele noastre aflându-se printre medaliat. Cerasela Pătrașcu și Roxana Acatrinei au fost medaliat cu argint și bronz la individual compus, Cerasela Pătrașcu înscriindu-și în palmares și aurul la sărituri și bronzul la bârnă.

- „Marele Premiu”, Glasgow (9-10 noiembrie), Ilie Popescu se impune la cal și încheie pe 2 la sărituri, Cosmin Popescu se află pe 7 la cal, iar Robert Stănescu pe 8 la inele. Steliana Nistor a câștigat la paralele, a fost pe 3 la sol, la egalitate cu Daniela Druncea, și pe 5 la bârnă.

- Steliana Nistor și Flavius Koczi se impun în Cupa Elveției (echipe mixte), de la Zurich (4 noiembrie).

- La Turneul Internațional de la Cottbus, Florica Leonida – locul 5 la

paralele, 7 la bârnă, iar Aluissa Lăcusteanu – 5 la bârnă și 4 la sol, Răzvan Șelariu – 7 la sol și Ilie Popescu – 5 la cal.

- La Stuttgart, 26-28 octombrie, o nouă ediție (25) a Cupei Germaniei, etapă în Cupa Mondială, cu Răzvan Șelariu – locul 2 la sol și 7 la inele, Flavius Koczi – locul 3 la sărituri și 8 la sol, Ilie Popescu – pe 4 la cal, sărituri și 7 la paralele.

- Gimnastele de la Deva Gym Club participă la Cupa Leverkusen (Germania, 13 octombrie), ocupând locul secund, Diana Trenca fiind pe 3 la individual compus, iar Loredana Sabău și Raluca Haidu, pe 5, respectiv 6. Diana Trenca (2 la bârnă), învingătoare la sol, urmată de Raluca Haidu.

- La Sf. Gheorghe, juniori: România (Vlad Cotuna, Iosif Motan, Cornel Buduhosu, Ștefan Marinescu, Iulian Gheorghe, Laurențiu Nistor) 326.450 – Elveția 333.900.

➤ 2008

- Sandra Izbașa se impune în a 25-a ediție a Memorialului Arthur Gander (Chiasso, 29 octombrie), ea câștigând, de asemenea, bârna și solul.

- La Hallenstadion din Zurich, o nouă ediție a Cupei Elveției (perechi mixte), cu 12 echipe la start. România (Flavius Koczi, Sandra Izbașa) a terminat pe locul secund, după China.

- La Miesto (Japonia, 15 noiembrie), la Toyota Cup, Sandra Izbașa – locul 1 la sol, 2 la bârnă și 4 la sărituri, în concursul feminin, în cel masculin: sol – 4. Alin Jivan, 5. Ilie Popescu, cal – 2. Ilie Popescu, sărituri – 4. Robert Stănescu, sărituri – 1. Ilie Popescu, 2. Alin Jivan, paralele – 6. Robert Stănescu.

- La Constanța (29 – 31 mai), senioare, România (Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Ana Maria Tămârjan, Gabriela Drăgoi, Andreea Acatrinei, Daniela Druncea) 238.600 – M. Britanie 230.400.

- La Singen (Germania), triumfiular masculin, Germania 365.000 – România (Răzvan Șelariu, Flavius Koczi, Ilie Popescu, Robert Stănescu, Adrian Bucur, Ovidiu Buidoso) 356.250 – Elveția 349.750.

- La Schwaebisch Gmuend (12 iulie), triumfiular senioare: Germania 230.150 – Franța 225.80 – România (Andreea Acatrinei, Gabriela Drăgoi, Daniela Druncea, Andreea Grigore, Mădălina Gutțu, Ana Maria Tămârjan) 231.250.

- La 14 iunie, la Ispwich, bilateral feminin: M. Britanie 232.200 – România (Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Andreea Acatrinei, Andreea Grigore, Daniela Druncea, Gabriela Drăgoi, Anamaria Tămârjan) 237.200.

➤ 2009

- Cupa Americii a avut loc la Hoffman Estates (Illinois, SUA), Amelia Racea pe locul 5, iar Adrian Bucur pe 7, cu succes pentru Jordyn Wieber (SUA) și Fabian Hambuechen (Germania).

- A a 42-a ediție a „Memorialului Salmun” de la Maribor, etapă în Cupa Mondială: cal – 5. Andrei Ursache, 7. Cristian Bățașă, sărituri – 5. Cristian Bățașă

- Etapă în Cupa Mondială, la Glasgow (15-16 mai), în finalele pe aparate: sărituri – 7. Diana Chelaru, paralele – 5. Gabriela Drăgoi, 8. Diana Chelaru, bârnă – 3. Gabriela Drăgoi, sol – 6. Diana Chelaru și inele – 7. Robert Stănescu, paralele – 5. Robert Stănescu, bară – 7. Ovidiu Buidoso

- A 8-a ediție a Trofeului Lugano (Elveția, 30 mai), Amelia Racea pe prima poziție, Raluca Haidu -7, Diana Trenca – 13, Marius Berbecar – 4, Adrian Bucur – 15.

- Cel de al 7-a turneu feminin internațional, de la Ljubljana (30 mai), cu echipa Cetate Deva pe locul 4 și Alexandra Marcu, pe locul 9 la individual compus.

- Internaționalele României, la Ploiești (6 iunie), cu participarea unor gimnaste și gimnaști din Italia, Ungaria, Turcia, Mexic, Norvegia, Elveția, Spania, Olanda, Egipt, Coreea de Sud, Moldova. La masculin, Flavius Koczi s-a impus la individual compus, urmat de Adrian Bucur. Gimnaștii noștri au dominat și finalele pe aparate, Flavius Koczi – sol, cal, sărituri, Adrian Bucur – inele, Marius Berbecar – paralele, Ovidiu Buidoso – bară. La feminin, s-a impus Amelia Racea în concursul la individual compus, urmată de Elisabetta Preziosa (Italia) și Diana Chelaru. În finalele pe aparate, învingătoare au fost Diana Chelaru (sărituri), Gabriela Drăgoi (paralele), Ana Porgras (bârnă) și Ramona Haidu (sol).

- Bilateral Spania – România (Gabriela Drăgoi, Diana Chelaru, Ana Porgras, Amelia Racea, Raluca Haidu. Diana Trenca), 13 iunie, cu victoria detașată a formației noastre: 225.150 – 170.400. La individual compus, locurile 1 – 4 au fost ocupate de Diana Chelaru, Amelia Racea, Raluca Haidu și Diana Trenca, româncele dominând și finalele pe aparate.

- La Belgrad s-au desfășurat întrecerile Universiadei (2–5 iulie), cu Flavius Koczi campion la sărituri și medaliat cu bronz la paralele. De asemenea, locul 5. Marius Berbecar (sărituri), locul 6 – echipa masculină (Flavius Koczi, Ovidiu Buidoso, Adrian Bucur, Marius Berbecar, Cristian Bățașă) și Flavius Koczi (cal), locul 7 – Marius berbecar (paralele) și Adrian Bucur locul 23 la individual compus. Fetele nu au participat.

- În Japonia, la Turneul Internațional pentru juniori de la Yokohama (22-23 septembrie), Raluca Haidu – locul 6 la individual compus

- Cupa Elveției, echipe mixte, 1 noiembrie, Diana Chelaru și Marian Drăgulescu pe locul 10, trofeul revenind germanilor Kim Bui și Matthias Fahrig.

- În finala etapei de Cupă Mondială de la Osijek (8 noiembrie), Flavius Koczi câștigă săriturile, cu 16.025 (16.300 / 15.750), iar Marius Berbecar este cel mai bun la paralele (15.350)

- La cea de a 27-a ediție a DTB-Cup, de la Stuttgart (14 noiembrie), Ana Porgras este învingătoare la bârnă (14.625 / 6.1 – 8.525), Flavius Koczi se impune la sărituri (15.987 = 16.250 / 15.725), Marian Drăgulescu – 4 (sol) și Marius Berbecar – 8 (sărituri).

- Flavius Koczi încheie ediția 2009 a Cupei Campionilor (după Frankfurt / Main – locul 4, Hanovra – locul 2, Stuttgart – locul 5) pe poziția a 5-a în clasamentul general, succesul aparținând rusului Maxim Deviatovski.

- Participare la cea de a 13-a ediție a Top Gym de la Charleroi (28-29 noiembrie), cu junioarele Larisa Iordache – învingătoare la bârnă și pe locul 6 la individual compus – și Diana Bulimar – locul 2 la sol, pe 4 la sărituri.

- Cupa Orașului Arques (4 decembrie), echipa României învingătoare la categoria speranțe, cu Georgiana Gheorghe – locul 1 la bârnă, locul 3 la individual compus și paralele, Andreea Tufa – locul 1 la sărituri și sol, 11 la individual compus

➤ 2010

- Fundația „Casa Campionilor” i-a premiat pe sportivii români care au format 24 de echipe și echipaje campioane olimpice, într-o ceremonie

organizată la Sala Polivalentă din cadrul Complexului Olimpic „Sydney 2000”. Aflată la cea de-a zecea ediție, decernarea trofeului „Campioni de Legendă”, i-a avut ca protagoniști pe componenții loturilor de gimnastică feminină, de canotaj și de kaiac-canoe. Laureatele ediției din 2010 pentru trofeul “Campioni de Legendă” au fost componentele echipelor feminine de gimnastică ce au câștigat aurul olimpic la J.O. din 1984, 2000 și 2004. Alte Premii Speciale au fost oferite gimnastelor Lavinia Miloșovici, Gina Gogean și Daniela Silivaș. Au fost prezente numele de legendă ale gimnasticii noastre feminine – Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Simona Păuca, Mihaela Stănuleț, Laura Cutina ș.a -, cele care au scris cu aur în “cartea de onoare” a sportului românesc. Fundația “Casa Campionilor” a decernat până în prezent trofeul „Campioni de legendă” mai multor personalități ale gimnasticii: Nadia Comăneci, Martha și Bela Karolyi etc.

- Flavius Koczi a cucerit două locuri întâi și un loc secund la Cupa Mondială, desfășurată în Portugalia, la Sao Joao da Madaira, competiție la care au participat câțiva dintre cei mai buni gimnaști ai momentului. Flavius Koczi a câștigat medalia de aur la sol, cu 15.400 și la sărituri (16.175), dar a urcat pe podium și la cal cu mânăre, unde a obținut al doilea rezultat (14.825). Tot în finala de la cal, Cristian Bătagă s-a clasat pe locul 8.

- Cupa Americii, la Worchester, cu Flavius Urzică pe locul 8 și câștigător Maxim Devyatovsky (Rusia).

- Întâlnirea Marea Britanie – România, desfășurată la Ipswich (14-15 august), la Pipers Vale Gymnastics Centre, s-a încheiat cu victoria sportivelor noastre: 165.400 – 163.100. Echipa a fost formată din Daniela Andrei, Raluca Haidu, Gabriela Drăgoi, Cerasela Pătrașcu și Diana Trenca, în timp ce pentru britanice au evoluat Danusia Francis, Jocelyn Hunt, Becky Downie, Jennifer Pinches și Hannah Whelan. La individual compus victoria a revenit britanicei Hannah Whelan, cu 56.650, urmata de Daniela Andrei 55.600, Raluca Haidu 54.900, Jocelyn Hunt 53.00 și Diana Trenca 52.950. Cerasela Pătrașcu a obținut o frumoasă victorie la bârnă.

- Test în condiții de concurs, la Salonic (28 august), în Sala „Ioan Melissanidis”, din cadrul Complexului Sportiv National „Mikras”, între echipele României, Greciei (două formații), Bulgariei și Ciprului. Victoria a revenit sportivilor noștri, atât în întrecerea pe echipe, cât și la individual compus, cu Ovidiu Buidoso pe primul loc. Disputa pe echipe a fost destul de echilibrată, succesul aparținând formației României – Marian Dragulescu, Flavius Koczi, Cristian Bătagă, Ovidiu Buidoso, Cosmin Iancu și Andrei Ursache -, cu 353.650, pe locurile următoare plasându-se Grecia – 350.000 și Bulgaria – 321.600, sportivii ciprioți nefiind incluși în acest clasament, ca urmare a faptului că nu au aliniat un team ai cărei componenți să execute toate aparatele. Și disputa la individual compus a fost, la rândul-i echilibrată, dar, din nou, în final a fost consemnată victoria unui gimnast român, Ovidiu Buidoso, cu 87.300, el fiind urmat de Christos Lympavnos (Grecia 1) 87.050, Mihai Doulkeridis (Grecia 1) 86.250, Cristian Bătagă (România) și Dimitris Markoussis (Grecia 1) 85.000.

- La Ghent, a 5-a etapă a Cupei Mondiale 2010, la care au luat parte 39 de gimnaste din 16 țări și 83 de gimnaști din 24 de națiuni. Participarea fetelor noastre la aceasta rundă a Cupei Mondiale s-a încheiat cu succes, Sandra Izbașa, Ana Porgras, Diana Chelaru și Amelia Racea dominând întrecerile și

adjudecându-și jumătate din trofeele puse în joc.

- În localitatea elvețiană Schaffhausen (25 septembrie) s-a desfășurat triungiularul Elveția – Germania – România, la care au luat parte atât reprezentativele feminine, cât și cele masculine, ale celor trei țări participante, ierarhia stabilindu-se doar pe echipe și la individual compus. Gimnastele noastre au dominat concursul, impunându-se clar pe echipe (Sandra Izbașa, Ana Porgras, Diana Chelaru, Gabriela Drăgoi, Raluca Haidu, Cerasela Pătrașcu; antrenori: Octavian Bellu, Lucian Sandu, Liliana Cosma, Marius Vintilă), urcând, totodată, pe primele trei trepte ale podiumului și la individual compus, prin Ana Porgras, Raluca Haidu și Diana Chelaru. Concursul baietilor a fost dominat de echipa Germaniei, campioană europeană. Cea mai bună clasare a gimnaștilor noștri a obținut-o Marius Berbecar, locul 6. Feminin: 1. România 229.950, 2. Germania 214.400, 3. Elveția 210.300; Masculin: 1. Germania 353.900, 2. Elveția 346.650, 3. România 345.95

- În micul oraș francez Schiltigheim, situat în departamentul Bas-Rhin, din regiunea Alsacia, în apropiere de Strasbourg, a avut loc un Concurs Internațional, în organizarea Clubului de Gimnastică «Concordia Schiltigheim», una dintre cele mai vechi asociații sportive din Alsacia, creată în 1877. Întrecerea a reunit gimnaști și gimnaste din Belgia, Franța, Italia, Germania, Cehia, Spania, Letonia, Marea Britanie etc. România a aliniat pe Larisa Iordache, Daniela Andrei, Diana Trenca, Maria Balea (antrenor Cristian Moldovan) și pe Andrei Ursache, Alin Jivan, Andrei V. Muntean (antrenor Ionuț Corlaci). Gimnaștii noștri au dominat competiția, în special concursul feminin, în cadrul căruia Larisa Iordache, Dana Andrei și Diana Trenca s-au dovedit a fi cvasi-imbatabile, ele ocupând, în ordine, podiumul competiției la individual compus, cu 58.000 – 54.750 – 52.900. Larisa Iordache s-a impus în trei din cele 4 aparate, situându-se pe locul întâi la bârnă (14.900), paralele (14.250) și sol (14.500), ea fiind bine secundată de Daniela Andrei, locul secund la paralele (14.000) și sol (13.800), și pe 3 la sărituri (14.000), dar și de Diana Trenca: 2 – bârnă (13.650), 3 – paralele (13.450) și Maria Balea – 3 sol (13.800).

- Cea de a 13-a ediție a „Cupei Avenir”, desfășurată la Malmedy (Belgia), a reunit gimnaști și gimnaste din 14 țări, capul de afiș fiind deținut de participarea României, Rusiei, Marii Britanii și Italiei. La categoria juniori, Andrei Groza și Doru Iacob, componenți ai lotului național, au dominat fără drept de apel, impunându-se în toate probele.

- În „Hallenstadion” din Zurich s-au desfășurat întrecerile “Cupei Elveției”, tradiționala competiție cu participarea unor gimnaști și gimnaste din 11 țări. Concursul s-a desfășurat pe echipe mixte, România, cu Sandra Izbașa și Flavius Koczi, ocupând locul 4.

- Cea de a 27-a ediție a „Memorialului Arturo Gander” s-a desfășurat în localitatea elvețiană Chiasso. În concursul masculin, victoria a revenit lui Flavius Koczi.

- În „Kelvin Hall International Arena” din Glasgow s-au desfășurat întrecerile din cadrul Grand Prix Glasgow, etapă din Cupa Mondială, concurs pe aparate, la care au participat Marius Berbecar, Vlad Cotuna, Ovidiu Buidoso și Cristian Bătagă, conduși de antrenorul Marius Urzică. Cel mai bun rezultat l-a reușit Marius Berbecar, la paralele, care s-a clasat pe locul secund, cu 15.350, după slovenul Mitija Petkovsek, cu 15.450, tot el obținând și locul 4 la sărituri, cu 15.662. În celelalte finale: sol – 7. Vlad Cotuna 14.800; cal – 7.

Ovidiu Buidoso 13.525; sărituri – 8. Cristian Bățașă 14.737.

- La Brno (Cehia) s-a desfășurat Memorialul „Jana Gajdose”, la start fiind prezente 14 echipe din România, Germania, Cehia, Olanda, Austria, Belgia, Croația și Slovenia. Țara noastră a fost reprezentată de gimnastele de la Colegiul Național Sportiv (CNS) Cetate Deva. Andreea Munteanu, Miriam Aribășoiu, Vasilica Filipescu și Asiana Peng s-a impus în concursul pe echipe, cu 137.780 p, depășind pe SSV Ulm (Germania, 137.010) și Sokol Brno (Cehia, 131.310). În concursul individual, Andreea Munteanu s-a situat pe locul 3, din 54 de gimnaste, după Jannika Greber (Ulm) și olandeza Sanna Overbeek (Bato Harlem).

- În „Porsche Arena” din Stuttgart s-au reunit gimnaști și gimnaste din România, Germania, Marea Britanie, Ucraina, Elveția, Rusia, China, Israel, Olanda, Canada etc pentru a-și disputa întâietatea în „DTB-Pokal”, organizata de Federația Germană. La a 28-a ediție, Marius Berbecar a obținut un succes binemeritat la sărituri, cu un total de 15.937, depășindu-i pe olandezul Jeffrey Wammes și ucraineanul Andrei Isaiev.

- Cea de a 15-a ediție a Cupei Alpen-Adria, care s-a desfășurat la Klagenfurt (Austria), a fost una dintre cele mai puternice, în concurs aflându-se 95 gimnaste din 11 națiuni: Germania, Finlanda, Olanda, Canada, Lituania, Ungaria, Italia, Elveția, Slovenia, Croația, România (Cetate Deva) și patru echipe din Austria. Cetate Deva a ocupat locul secund în concursul pe echipe (Ștefania Stănilă și Ana Maria Ocolișan), cu 92.250, fetele din Deva mai urcând de două ori pe podium, prin Ștefania Stănilă și Asiana Peng, în concursul individual.

- Sala Sporturilor „Romeo Iamandi” din Buzău a găzduit Campionatul Național de Gimnastică pentru juniori și junioare, la eveniment participând cluburile sportive școlare din țară. Peste 100 de gimnaste au evoluat la aparate în fața buzoienilor, în cadrul concursului destinat junioarelor I, II și III, Maria Balea, Alexandra Marcu, Mădălina Blendea, Irina Paun fiind pe primele locuri.

- 59 de gimnaști din 12 țări au luat parte la „Bumbo Gymnastics Cup”, care s-a desfășurat la Tshwane (Africa de Sud), România fiind reprezentată de Marian Drăgulescu și juniorul Daniel Rădeanu, precum și de junioarele Irina Paun și Maria Răuță, cei patru fiind însoțiți de antrenorii Ștefan Gal și Cristian Moldovan. La Joni Bach Sports Centre din Pretoria de Nord și la Matsport Centre, Marian Drăgulescu s-a impus la sol (15.400) și bară (14.300). Juniorul Daniel Rădeanu a ieșit învingător la sol (14.550) și sărituri (15.675), junioara Irina Alexandra Păun (12 ani) a ocupat locul 3 la bârnă (13.900), 5 la sol (12.650), 7 la paralele (10.575) și 8 la sărituri (12.338), iar Maria Răuță (13 ani) a ocupat locul 6 bârnă (13.250), 7 la sărituri (12.400) și sol (11.900), 8 la paralele (9.575).

➤ 2011

- În perioada 22 – 25 mai 2011, la Buzău, a avut loc Campionatul Național al Juniorilor IV (nivelul I și II), la care au participat tineri gimnaști de la CSM Cluj, CSS nr.1 Timișoara, LPS Bistrița, LPS Tg. Mureș, Steaua, CSS Brașovia, CSS Sibiu, CSS Reșița, CS Sănandrei, CSS 3 Steaua, CSS Lugoj, CSS Sibiu, CSS Buzău, CSS 7 Dinamo.

- La cea de a 18-a ediție a Campionatelor Internaționale ale Franței, etapă în cadrul Cupei Mondiale, la Paris-Bercy, Sandra Izbașa s-a impus la sol, urmată de Diana Chelaru, autoare și a poziția a 3-a la sărituri, în timp ce Ana

Porgras a fost a doua la bârnă. La rândul său, Flavius Koczi a urcat pe treapta a doua la sărituri și sol.

- „Kelvin Hall Arena” din Glasgow s-a dovedit neîncăpătoare pentru cei dornici să urmărească întrecerile din cadrul etapei de Cupă Mondială (doar individual compus), eveniment care a reunit la start câteva nume grele ale gimnasticii continentale și mondiale ale momentului, atât la feminin cât și la masculin, între cele opt competiții aflându-se Amelia Racea și Raluca Haidu. Medaliată cu bronz Campionatelor Europene de la Berlin, Amelia Racea, și-a onorat cartea de vizită, reușind, după evoluțiile la cele patru aparate, să acumuleze cel mai bun punctaj, ceea ce a plasat-o pe primul loc, în timp ce colega sa, Raluca Haidu, a urcat pe treapta a treia a podiumului de premiere, mai ales ca urmare a prestației de la sol, între cele două reprezentante ale gimnasticii noastre fiind Jessica Lopez (Venezuela)

- Într-o ceremonie care a avut loc la Petroleum Club din Oklahoma City (SUA), cu ocazia celei de a 15-a reuniuni anuale a „International Gymnastics Hall of Fame” (IGHF), Lavinia Miloșovici a fost inclusă în celebra galerie a personalităților gimnasticii mondiale, care cuprinde 73 de staruri, reprezentând 19 țări, care au contribuit decisiv la dezvoltarea și gloria acestui sport.

- La Lugano (Elveția) s-a desfășurat cea de a 9-a ediție a Trofeului Internațional al Orașului, competiție bienală, destinată juniorilor la care au fost prezenți tineri gimnaști din 10 țări, între care și România, prin Georgiana Gheorghe și Maria Balea, Andrei Groza și Daniel Rădeanu. Cel mai bun rezultat l-a obținut Georgiana Gheorghe, care s-a clasat pe locul 3.

- Cea de a 15-a ediție a Marelui Premiu de la Brno (Cehia) s-a încheiat cu victoria reprezentanților noștri Raluca Haidu și Cristian Bătagă, care s-au impus în fața celorlalte 16 perechi participante, din Ucraina, Bulgaria, Polonia, Austria, Germania, Israel, Suedia, Slovenia, Slovacia, Elveția, Lituania, Ungaria și Cehia, într-un concurs după o formulă inedită, perechi mixte, clasamentul alcătuindu-se prin adăugarea rezultatelor înregistrate de cei doi sportivi.

- Ediția cu numărul 24 a GymFestival, în organizarea Federației Slovace și a Clubului Slavia din Tîrnava, s-a încheiat cu un frumos succes al Larisei Iordache, succes completat de Maria Balea, care s-a clasat pe locul 3. Larisa Iordache a câștigat și trei din finalele pe aparate, impunându-se, de fiecare dată, la o diferență substanțială față de următoarele clasate. Competiția a reunit, în Sala Sporturilor din localitate, 29 de gimnaste din Rusia, Australia, Ucraina, Polonia, Croația, Ungaria, Cehia și Slovacia, România fiind reprezentată de Larisa Iordache, Maria Balea și Georgiana Gheorghe, care au fost însoțite de antrenorul Lucian Sandu.

- La Londra s-a desfășurat întâlnirea amicală de junioare dintre reprezentativele Marii Britanii și României, concursul desfășurându-se la „Lilleshall NSC”. Campioana europeană a junioarelor, Larisa Iordache, a fost gimnasta numărul 1 a competiției, ea câștigând la individual compus (58.300), urmată Georgiana Gheorghe (54.900) și de britanica Gabrielle Jupp (53.570). Succes, de asemenea, și la echipe, Larisa Iordache, Maria Balea, Georgiana Gheorghe, Ana Maria Ocolîșan, Maria Răuță impunându-se în fața Marii Britanii (Abi Caig, Loriah James, Gabrielle Jupp, Angel Romaeo, Raer Theaker, Rebecca Tunney): 215.700 – 212.400

- Orașul Goyang (Coreea de Sud), situat în Provincia Gyeonggi, cu o

populație de un million de locuitori, a fost gazda primei ediții a „Korean Cup”, concurs pe aparate, desfășurat în zilele de 9 și 10 iulie în „Goyang Gymnasium”, competiție la care a fost prezent și Flavius Koczi, reprezentantul nostru ocupând locul 4 la sărituri și 7 la sol.

- La întrecerile celei de a 11-a ediții a Festivalului Olimpic al Tineretului European, care a avut loc la Trabzon, în „Yomra Gymnastics Hall”, gimnastica românească a avut un bilanț foarte bun: 4 medalii de aur și 4 de argint, prin Larisa Iordache, Daniel Rădeanu și Andrei Groza, în dispută cu peste 170 de sportivi și sportive. Larisa Iordache a fost prima gimnastă din România care a reușit să câștige individualul compus la FOTE, după dominația cvasi-permanentă a sportivelor din Rusia și Ucraina, excepția numindu-se Vanessa Ferrari, în 2005, în timp ce Daniel Rădeanu a urcat pe treapta de argint. România, reprezentată de Larisa Iordache, Georgiana Gheorghe și Maria Balea, a obținut medalia de argint la echipe (situație similară cu ediția precedentă).

- La Universiada 2011, cu 36 de țări la start și 130 de sportivi, a evoluat doar echipa masculină, Flavius Koczi, Ovidiu Buidoso, Marius Berbecar, Cristian Bătagă și Vlad Cotuna, care a terminat, în final, pe locul 3 în clasamentul general, cu 264.650, după Japonia (269.200) și China (265.550). A fost cea de a 4-a medalie de bronz din istoria participărilor echipei noastre masculine la Universiadă, după 1973, 1979 și 1997. În finalele pe aparate, la sol – victorie Flavius Koczi (15.400), el devansându-i pe japonezii Ryuya Sejima (15.225) și Shoichi Yamamoto (15.000); la cal – Flavius Koczi pe treapta a treia, exercițiul său fiind notat cu 15.150; la sărituri – Flavius Koczi nu a făcut altceva decât să-și apere titlul cucerit în urmă cu doi ani în cadrul Jocurilor Mondiale Universitare, demonstrând și la Shenzhen că este „stăpânul” acestui aparat. Pentru prima oară în program a figurat și gimnastica aerobică, sportivii noștri urcând de patru ori pe podium. Au fost pe primul loc la echipe, pe poziția secundă la aero-dance (Andreea Bogati, Laura Andreea Cristache, Valentin Mavrodineanu, Petru Porime Tolan, Anca Surdu, Mircea Zamfir) și pe locul 3 la trio (Valentin Mavrodineanu, Petru Porime Tolan, Mircea Zamfir) și grup (Andreea Bogati, Laura Andreea Cristache, Valentin Mavrodineanu, Petru Porime Tolan, Anca Surdu, Mircea Zamfir).

- Cu 27 de zile înaintea startului celei de a 43-a ediții a Campionatelor Mondiale de la Tokyo, gimnastii și gimnastele au susținut un nou test, în mica localitate germană Erzingen, în triumphiularul Germania – Elveția – România. Gimnastele noastre au dominat categoric disputa cu celelalte participante, așa cum s-a întâmplat și în urmă cu un an, la Schaffhausen. De această dată, diferența a fost și mai substanțială în comparație cu 2010: 1. România 229.250, 2. Germania 224.100, 3. Elveția 206.450. Echipa României a fost alcătuită din Daniela Andrei, Diana Bulimar, Raluca Haidu, Sandra Izbașa și Ana Porgras, în „afară de concurs” evoluând și Cătălina Ponor. Fetele noastre au dominat nu numai concursul pe echipe, cinci dintre ele situându-se în primele 6 la individual compus: 1. Ana Porgras 58.100, 2. Amelia Racea 56.950, 3. Diana Bulimar 56.350, 4. Raluca Haidu 56.300, 5. Nadine Jarosch 55.950, 6. Daniela Andrei 55.500. Cătălina Ponor, care, conform regulilor FIG, urma să recapete dreptul de a se prezenta oficial în competiții abia la 1 octombrie, a evoluat „hors-concurs”, obținând urmatoarele punctaje: sărituri – 14.55, bârnă – 14.65, sol – 14.30. Echipa masculină a gazdelor s-a impus, situație asemănătoare precedentei confruntări

din 2010. Formația noastră a fost alcătuită din Cristian Bătagă, Marius Berbecar, Adrian Bucur, Vlad Cotuna, Andrei Muntean și Andrei Ursache. Rezultatele la echipe au fost următoarele: 1. Germania 360.000, 2. România 340.850, 3. Elveția 340.400

- Comportare bună a micilor gimnaste de la Cetate Deva, care s-au impus în cea de-a 3-a ediție a concursului „Gymnastics Hamburg”. Echipa română, alcătuită din gimnaste în vârstă de 11-13 ani – Mădălina Blendea, Adela Florea, Laura Jurcă, Andreea Iridon, Ioana Nicoară și Maria Pastiu -, a fost lider al întrecerii, „Cetate Deva” impunându-se (103.100) cu un avans de trei puncte față de a doua clasată.

- Desfășurată în localitatea elvețiană Morges, cea de a 28-a ediție a Memorialului Arthur Gander, a reunit câteva nume sonore ale gimnasticii feminine și masculine mondiale din Germania, Rusia, Anglia, Italia, Coreea de Sud, Ucraina și Elveția, între competitori aflându-se și Ana Porgras, Flavius Koczi și Marian Drăgulescu. Ana Porgras a păstrat tradiția victoriilor românești în această competiție, clasându-se pe primul loc, în timp ce Flavius Koczi, câștigătorul ediției precedente s-a situat pe poziția secundă, iar Marian Drăgulescu a terminat pe 10.

- În „Hallenstadion” din Zurich s-a desfășurat ediția 2011 a Cupei Elveției, perechi mixte, concurs la care au participat Ana Porgras și Flavius Koczi, alături de cupluri din Germania, Elveția, Marea Britanie, Italia, Rusia, Ucraina și Coreea de Sud, terminând pe locul 4.

- Cu un debut, în 1996, dominat de gimnastele de la Cetate Deva, „Alpen Adria Cup”, a 16 ediție, în Sporthalle Waidmannsdorf din Klagenfurt, reunind competitori din Ungaria, Italia, Germania, Slovenia, Slovacia, Albania, Olanda, Cipru, Austria și alte câteva echipe regionale ale țării gazde, a fost dominată de Cetate Deva, atât la echipe, cât și la individual compus, la toate categoriile de vârstă. Cetate Deva a înscris în concurs pe Adela Floare, Asiana Peng, Andreea Iridon, Emanuela Parva, Laura Jurca, Mădălina Blendea, Patricia Bec, Ioana Nicoară și Anamaria Ocolișan.

- Un public numeros s-a aflat în PalaCatania, din Sicilia, pentru a asista la Grand Prix „Rana Gioiaverde Cup”, precum și la cea de a 22-a ediție a Trofeului Trinacria – Premio Regione Siciliana, cu Larisa Iordache și Cătălina Ponor, pe locul secund la paralele, respectiv bârnă.

- Campionatul Național al Juniorilor s-a desfășurat în Sala Sporturilor „I.K. Ghermănescu” din Lugoj, cu reprezentanții a 12 cluburi – CSS Reșița, CSS 7 Dinamo București, CSS Brașov, CSS Bistrița, CSS Buzău, CSA Steaua, CSS 3 Steaua București, CSS Târgu Mureș, CSS Sf. Gheorghe, CSS Sibiu, CSS Arad și CSS Lugoj – și care și-au desemnat laureații la individual compus, cei mai buni fiind Alexandru Bănicioiu, Adrian Popa, Mihai Sârbu, Daniel Rădeanu, care a câștigat și cele mai multe medalii pe aparate, el impunându-se în 5 din cele 6 aparate ale juniorilor 1.

- La 21 iunie 2011, la Onești, s-a inaugurat Sala Polivalentă „Nadia Comăneci”.

- Antrenorul Octavian Bellu a primit, joi, 7 iulie, titlul de Doctor Honoris Causa din partea Universității Naționale de Educație Fizică și Sport din București, „pentru dedicația, profesionalismul și contribuțiile aduse dezvoltării sportului la nivel mondial”.

➤ 2012

- Cunoscuta „Madison Square Garden” din inima New Yorkului a fost gazda ediției 2012 a tradiționalei „American Cup”, concurs inclus și în circuitul Cupei Mondiale. Printre invitate, Diana Chelaru și Larisa Iordache. La capătul unor evoluții bine apreciate, Larisa Iordache, prima evoluție la seni-orat, s-a situat pe locul 3 (59.332), după Jordyn Wieber (61.032), campioana mondială en-titre, și Alexandra Raisman (60.832), componentă a echipei campioane mondiale în 2011. Diana Chelaru a terminat pe locul 5 (56.100).

- Pe 11 martie, în Sala „Nadia Comăneci”, din cadrul Agenției Naționale pentru Tineret și Sport, în prezența reprezentanților cluburilor afiliate, a avut loc Adunarea Generală anuală a Federației Române de Gimnastică.

- Campioni și medaliați continentali, mondiali și olimpici, campioni naționali din 35 de țări au luat parte la ediția 36 a Turneului Maeștrilor, în „Lausitz Arena” din Cottbus. Diana Chelaru a obținut cea mai mare notă la sol. La rândul ei, Gabriela Drăgoi, la bârnă, a terminat pe 6, iar Diana Chelaru pe 7 la paralele.

- Cea de a 5-a ediție a Challenge Cup, care a avut loc în cunoscutul Aspire din Doha, Capitala Qatarului, a reunit la start 117 sportivi din 31 de țări, între care și România. Gimnaștii noștri s-au calificat în opt din cele 10 finale. Vlad Cotuna a urcat pe treapta a treia a podiumului de premiere la sol, Cătălina Ponor și-a adjudecat victoria la bârnă și sărituri, iar Diana Bulimar a terminat pe poziția secundă la sol.

- În micul oraș italian Jesolo, cunoscută stațiune la Marea Adriatică, situată nu departe de Veneția, în „Pala Arrex”, în prezența a peste 1500 de spectatori, au avut loc întrecerile celei de a 5-a ediții a „Trofeului Orașului Jesolo”, cu participarea echipelor de senioare și junioare ale SUA, Rusiei, Italiei și a formației de junioare a României, alcătuită din Ștefania Stănilă, Miriam Aribășoiu, Bianca Ciobanu, Maria Răuță, Silvia Zarzu și Paula Tudorache.

- „Zibo Cup” (China), primul și singurul concurs individual pe aparate de categoria A de Cupă Mondială, a reunit aproximativ 50 de gimnaști, reprezentând 21 de țări, între care s-au aflat și reprezentanții noștri Flavius Koczi, Marius Berbecar și Andrei V. Muntean, însoțiți de antrenorul Ioan Suciu. Flavius Koczi a obținut victoria în concursul de la sol și s-a clasat pe poziția a 3-a la sărituri.

- Orașul francez Cholet a fost gazda întâlnirii amicale dintre echipele de senioare și junioare ale Franței și României. Gimnastele noastre au oferit un foarte frumos spectacol, victoria revenindu-le la ambele categorii – senioare: Franța – România (Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Diana Chelaru, Amelia Racea, Diana Bulimar, Larisa Iordache, Raluca Haidu) 165.550 – 175.200 și junioare: Franța – România (Diana Teodoru, Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Miriam Aribășoiu, Paula Tudorache, Silvia Zarzu) 159.650 – 162.550. Și la individual compus s-a consemnat o dominare a gimnastelor noastre, pe de o parte Larisa Iordache (60.150) și Sandra Izbașa (56.600), locul 1 și 2 la senioare, iar pe de alta Ștefania Stănilă (54.100) la junioare.

- Fetele, conduse de antrenorii Octavian Bellu, Mariana Bitang și Lucian Sandu, s-au aflat la Ulm, pentru triumghiularul Germania – Marea Britanie – România. Echipa noastră (Diana Bulimar, Diana Chelaru, Larisa Iordache, Amelia Racea și Cătălina Ponor) a ocupat primul loc, cu 174.250, fiind urmată de Germania (Isabelle Marquard, Pia Tolle, Kim Bui, Selisabeth Seitz, Oksana Ciusotivina), cu 162.750, și Marea Britanie (Kelly Simm, Niamh Rippin, Jocelyn

Hunt, Ruby Harold, Charlotte Lindsley), cu 160.450. Succes al fetelor noastre și la individual compus, prin Larisa Iordache, cu 59.750 (15.05 la sărituri, 14.85 la paralele, 15.30 la bârnă, 14.55 la sol), pe locul secund clasându-se Kim Bui, cu 55.000, urmată de Diana Chelaru, cu 54.750 (14.650 – 12.150 – 13.550 – 14.400).

- Participare la Osijek (Croatia), la FIG Challenger Cup, dotată cu „Marele Premiu Osijek”, concurs la care au luat parte sportivi din 35 de țări. Cel mai bun rezultat l-a înregistrat Marius Berbecar, la paralele, aparat la care a ocupat locul 3, în timp ce la sărituri s-a situat pe 8, poziție pe care s-a clasat și Andrei V. Muntean la paralele.

- La Ghent (Belgia), în întrecerile din cadrul celei de a 5-a etape din circuitul FIG 2012, Cătălina Ponor câștigă la bârnă (singurul aparat la care s-a prezentat), iar Diana Bulimar, la sol, plus poziția secundă la bârnă.

- În Sala Sporturilor din Onești s-a desfășurat întâlnirea bilaterală dintre echipele masculine ale României și Franței, în concurs aflându-se și gimnaști din Israel și Croatia. Rezultat: România – Franța 261.800 – 262.750.

- Echipa feminină a României, în formula Diana Bulimar, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Chelaru, s-a impus în reuniunea internațională desfășurată în Sala Polivalenta din București, o excelentă gazdă și un entuziast public care a ocupat aproape până la ultimul loc cele 5000 ale tribunei. Fetele noastre au terminat concursul cu 180.200, înaintea Italiei 169.450, Germaniei 167.300 și Franței 160.150, la competiție participând și gimnaste olimpice din Belgia, Elveția și Suedia. Pentru gimnastele conduse de Octavian Bellu, Mariana Bitang, Lucian Sandu, Raluca Bugner, Marius Vintilă, Florin Cotuțiu, colectiv din care au mai făcut parte Mariana Ristea (coregraf), Ovidiu Tănase și Andreea Ianași (kinoterapeuți), această competiție a însemnat o reușită repetiție pentru Jocurile Olimpice. În ceea ce privește aparatele, acestea au avut pe “podium” pe Giulia Steingruber 15.250, Sandra Izbașa 15.100, Cătălina Ponor 15.000 – sărituri; Elisabeth Seitz 14.650, Larisa Iordache 14.550, Jonna Aldlerteg 14.300 – paralele; Larisa Iordache 15.950, Cătălina Ponor 15.700, Diana Bulimar 15.400 – bârnă; Larisa Iordache 15.300, Sandra Izbașa și Vanessa Ferrari 15.100, Cătălina Ponor 15.000 – sol.

- Diana Bulimar – medalie de bronz cu echipa la Jocurile Olimpice de la Londra, Emin Garibov – finalist la individual compus și paralele la Londra, Filip Ude – argint la Jocurile Olimpice de la Beijing, dar și italienii Alberto Busnari, Enrico Pozzo, Paolo Ottavi, Matteo Angioletti, Lorenzo Ticchi, Paolo Principi, Nicola Bartolini, precum și Vanessa Ferrari, Carlotta Ferlito, Elisabetta Preziosa, Giorgia Campana, Chiara Gandolfi și Enus Mariani s-au aflat în fața publicului din Cagliari pentru un eveniment devenit tradițional: „Grand Prix Rana Gioiaverde Cup 2012”, eveniment organizat de Federația Italiană de Gimnastică, împreună cu Comitato Regionale Sardinia și Studio Ghiretti.

- Municipiul Bistrița a găzduit Campionatul National pe echipe al Juniorilor III, II și I, în sala de sport a LPS – “Dorin Moruțan”, reunindu-se tineri gimnaști de la CSS 3 Steaua București, CSS Lugoj, CSS 7 Dinamo București, CSS Timișoara, CSS Buzău, LPS Arad, CSS Brașov, LPS Bistrița, CSS Reșița, LPS Tg. Mureș, CSS Sf. Gheorghe, CSM Reșița și CSS Sibiu, campioane fiind CSS 7 Dinamo București și CSS Reșița, iar la feminin (20 cluburi), CNS Cetate Deva și Farul Constanța adjudecându-și titlurile.

- În Sala Sporturilor din Deva (26-28 octombrie), au avut loc întrecerile Campionatului National Individual al Junioarelor III, II și I, la care au

participat gimnaste de la CS Farul Constanța, CSS Buzău, CS Onești, CSS Sibiu, CS Dinamo, CSS 7 Dinamo, CSS Triumf, CSS 2 București, CSS Galați, CSS 1 Timișoara, CSM Bacău, CSS Bârlad, CSS 1 Constanța, CSS Focșani, CS Petrolul, CSA Steaua, CSS Cetate Deva, printre cele mai bune fiind Corina Găianu, Asiana Peng, Paula Tudorache la individual compus, în timp ce întrecerile pe aparate au fost dominate de sportivele din Deva, cu Ștefania Stănila, Andreea Iridon și Asiana Peng de cele mai multe ori pe treapta de sus a podiumului, la categoria evidențieri trecându-le și pe Silvia Zarzu (CSM Onești), Diana Teodoru (SCM Bacău), Vasilica Filipescu, Denisa Florea (Cetate Deva), Georgiana Juravle, Carmen Glăvan (Farul Constanța), Maria Holbură (CSS Constanța) sau Diana Damian (CSSG Focșani).

- În moderna sală a Clubului Sportiv Școlar Reșița, 50 de gimnaști din Ungaria, Serbia și România s-au întrecut, sâmbătă, 27 octombrie, în cadrul Cupei DKMT. Din zona Banatului s-au remarcat gimnaștii lugojeni, Andrei Savu, la categoria 15-18 ani, respectiv Rafael Szabo, categoria 11-12 ani. Dintre reprezentanții gazdelor, de la CSS Reșița, Robert Pașca și Dan Chistoia.

- Campionatul Național individual al juniorilor I, II și III – CSS Steaua București, LPS Arad, CSS Dinamo București, CSS Lugoj, CSM Bistrița, LPS Bistrița, CSS Brașovia Brașov, CSS Reșița, CSS 1 Timișoara, CSM Sf. Gheorghe, CSS Sibiu – a avut loc în Sala Sporturilor „Ecatarina Szabo” din Sf. Gheorghe (2-3 noiembrie), concursul desfășurându-se sub egida Federației Române de Gimnastică și în organizarea Clubului Sportiv Municipal din localitate. În prim-planul întrecerilor s-au aflat tinerii gimnaști de la CSS Dinamo București, CSS Lugoj, CSS 1 Timișoara, LPS Bistrița, CSM Sf. Gheorghe, ai căror reprezentanți s-au aflat pe podiumurile de premiere: Liviu Ioniță, Ionuț Teodor, Adrian Popa, Andrei Szabo, în finalele pe aparate s-au detașat juniorii din Lugoj, cu 21 de prezențe pe podiumul de premiere.

- Localitățile mexicane Leon, Guadalajara și Monterrey au găzduit “Gala de Estrellas de Gimnasia 2012”, la eveniment participând câțiva dintre gimnaștii de mare valoare, în frunte cu Cătălina Ponor și Marian Drăgulescu.

- Peste 8000 de spectatori s-au aflat în tribunele de la “Lotto Arena” din Antwerp (Belgia) pentru a lua parte la un eveniment cu totul deosebit “Olympic Gyngala”, pentru prima oară organizată în două zile, cu un program la care au luat parte medaliați și campioni olimpici, mondiali și europeni ai gimnasticii, de la toate disciplinele (artistică, trampoline, ritmică), între aceștia aflându-se și campioanele noastre Sandra Izbașa și Cătălina Ponor, pentru a doua oară la eveniment.

- Organizat anual, începând din 1992, de către clubul Gymnos, la Charleroi (Belgia), are loc un concurs cu cele mai bune junioare ale momentului. S-au prezentat la start 23 de tinere gimnaste din 11 țări, între care și România, cu Diana Teodoru și Ana Maria Ocolişan. Fetele noastre au urcat pe podium la sărituri (Ana Maria Ocolişan) și paralele (Diana Teodoru), în ambele cazuri pe treapta a 3-a a podiumului. În concursul pe echipe a fost alcătuită o formație mixtă, cu Ștefania Shivets (Ucraina), care s-a plasat pe locul 5.

- La cea de a 17-a ediție a Turneului internațional de gimnastică de la Pas de Calais (Franța), pentru al treilea an consecutiv găzduit de Complexul de gimnastică din Arques, au luat parte speranțe, juniori și seniori din Elveția, Rusia, Belgia, Germania, Franța, Canada, Finlanda, Suedia, Luxemburg și România, reprezentată de junioarele Paula Tudorache, Ana Maria Ocolişan,

Anda Butuc și Cristina Vrabie. După ce s-au impus la echipe, "speranțele" noastre Anda Butuc și Cristina Vrabie s-au aflat printre cele mai bune și în concursul pe aparate, la bârnă și paralele, prin Anda Butuc – locul 3 și prin Cristina Vrabie, la sol, ea fiind pe poziția secundă și la sărituri. În concursul junioarelor, Paula Tudorache a terminat pe locul 2 la bârnă.

- La Bratislava (Slovacia), Curs Intercontinental de Arbitri pentru 2013-2016, ultimul din ciclul 2009 – 2012 al Comitetului Tehnic Masculin al Federației Internaționale de Gimnastică, sub conducerea din 2000 a lui Adrian Stoica – președintele forului român de specialitate, membru al acestei foarte importante secțiuni a FIG din 1992 și președinte în perioada 2000 – 2012. Participanții la Cursul de la Bratislava au ținut să omagieze activitatea lui Adrian Stoica în cadrul unei ceremonii speciale, ca o recunoaștere a lungii și rodnicei sale activități în fruntea Comitetului Tehnic al FIG.

- Au fost desemnați Cei mai buni 10 gimnaști ai anului, în frunte cu Flavius Koczi și Sandra Izbașa (gimnastică artistică) și Valentin Mavrodineanu (gimnastică aerobică).

➤ 2013

- După "Performanță și prestigiu – o istorie a gimnasticii feminine românești" -, Maria Daniela Pănzăzan a revenit cu un nou volum, "Gimnastica – artă, respect", o incursiune în istoria gimnasticii artistice feminine înainte și după Nadia Comăneci.

- Adunare Generală a Federației (8 martie), cu punct principal – alegerea noului Comitet Executiv pentru perioada 2013 – 2016. În urma votului în unanimitate al delegaților, Adrian Stoica, vicepreședinte de onoare al FIG, a fost reales în funcția de președinte al Federației Române de Gimnastică pentru cel de al treilea mandat consecutiv. De asemenea, Simona Amânar-Tabără și Dan Grecu au fost reconfirmați ca vice-președinți ai FRG, în timp ce membri ai noului Comitet Executiv au fost aleși, în urma votului, Liliana Cosma, Adrian Durlă, Maria Fumea, Cristiana Spînu, Dragoș Bîrzu, Olga Didilescu și Augustin Pop. În prima sa reuniune, Comitetul Executiv a aprobat numirea în funcția de secretar general a lui Mircea Apolzan, antrenori federali fiind reconfirmați Anca Grigoraș, Ioan Suci (gimnastică artistică feminin și masculin) și Alina Drăgan (gimnastică aerobică), ei devenind membri ai Comitetului Executiv. Nicolae Vieru (din 2006), vicepreședinte de onoare al FIG, și Nadia Comăneci (din 1996) sunt președinți de onoare.

- Aproape 300 de gimnaste au răspuns invitației clubului "Entente Gymnique" din Nîmes, care a organizat cea de a 38-a ediție a "Marelui Premiu al Orașului", competiție desfășurată în „Parnasse” din localitatea Vergeze, la care au luat parte și tinerele gimnaste ale clubului CSS Bârlad, alături de competitori din Belgia și Franța, cu o echipă formată din Ștefania Varlan, Maria Lupu, Teodora Manolache și Teodora Grigore, antrenată de Ana-Maria și Liviu Iordache. Au reușit să se impună în "Coupe de l'Avenir", în același concurs situându-se și pe primele patru locuri la individual, în ordine Ștefania Varlan, Maria Lupu, Teodora Manolache și Teodora Grigore. Echipa alcătuită din Mădălina Neagu, Nicoleta Stratulat, Daniela Trică și Iulia Alexandru (antrenate de Ioniță Chirilă și Paula Bicu) s-au situat pe locul 3 în cadrul secțiunii "Challenge Ville de Nimes".

- În Cox Convention Center din Oklahoma City s-a desfășurat o nouă ediție a unui eveniment cu largă rezonanță, „Bart and Nadia Sports & Health

Festival”, în programul căruia a fost înscris și cel de al 5-lea „Nadia Comaneci International Invitational”, la care au fost prezente senioare și junioare din Canada, Brazilia, Indonezia și SUA, gimnastica noastră fiind reprezentată de junioarele Cristina Vrabie, Andreea Ciurusniuc (Steaua București), Anda Butuc (CSS 2 București) și Asiana Peng (CSS CSN Cetate Deva), sub conducerea antrenorilor Eliza Stoica, Marius Vintilă și Cristian Moldovan. Cele mai bune rezultate le-au obținut Asiana Peng – locul 5 și Andreea Ciurusniuc – locul 6, ele fiind, de altfel, și singurele care au evoluat la toate aparatele.

- Complexul Sportiv Claude-Robillard-Salle Omnisport & Gymnase din Montreal (Canada) a fost gazda celei de a 22-a ediții a concursului „La Classique Gymnix” 2013, care a reunit, la cele trei secțiuni, peste 800 de junioare din Belgia, Canada, Franța, Japonia, România și Rusia. În competiție, Andreea Munteanu, Cristina Tudorache și Laura Jurca, însoțite de antrenorii Adela Popa și Cristian Moldovan. După locul 4 ocupat la individual compus, Andreea Munteanu a oferit un veritabil recital în finalele pe aparate, impunându-se categoric la bârnă și sol și fiind pe treapta a treia a podiumului la sărituri, ea fiind, astfel, cea mai „titrată” participantă la „Junior Cup”.

- Din nou sală plină în Complexul Vendéspace din La Roche-Sur-Yon la cea de a 19-a ediții a Internaționalelor Franței, concurs înscris ca etapă în Cupa Mondială, o dispută în 4 la fiecare aparat. Solul băieților i-a avut ca protagoniști pe Jake Dalton (SUA), Flavius Koczi (România), Sam Oldham (M. Britanie) și Denis Abliazin (Rusia), pe primul loc încheind Flavius Koczi. La rândul ei, Diana Bulimar a urcat pe treapta a doua.

- International Gymnastics Hall of Fame, cu sediul la Oklahoma (SUA) – președinte Bart Conner -, a anunțat noii „aleși” pe 2013, personalități ale gimnasticii mondiale, care au contribuit, prin performanțele realizate, la dezvoltarea acestei discipline, între care s-a aflat și Gina Gogean, câștigătoare a 5 medalii olimpice (1992 – Barcelona, 1996 – Atlanta), 15 la Campionatele Mondiale – de trei ori pe treapta cea mai înaltă la sol -, și 10 la Campionatele Europene, în prezent antrenoare și arbitru internațional.

- Cea de a 6-a ediție a concursului de la Doha (Qatar), etapă în FIG Challenge Cup, în competiție fiind și Flavius Koczi, Andrei V. Muntean, Larisa Iordache și Diana Bulimar. Flavius Koczi și-a conservat poziția de lider la sol, Larisa Iordache a terminat pe locul secund la sărituri, Diana Bulimar și Larisa Iordache, în ordine pe primele două trepte ale podiumului la sol, Larisa Iordache în fruntea ierarhiei la bârnă și Andrei V. Muntean cu un succes remarcabil la paralele.

- La Buzău și-au dat întâlnire gimnaste reprezentând 13 cluburi – CSS 1 Constanța, Dinamo București, CSS Sibiu, CNS Cetate Deva, CSS 2 București, CSS Buzău, CSS Galați, CSS 1 Timișoara, CS Nadia Comăneci Onești, CSS Viitorul Cluj-Napoca, CSS G. Focșani, CSS Bârlad, CSS 3 Steaua în cadrul unei noi ediții a Campionatelor Naționale Școlare. S-au aflat în prim-plan nu numai învingătoarele, ci și alte numeroase gimnaste care bat la portile afirmării: Mălina Milea, Ioana Coman (CSS 1 Constanța), care s-au impus, în ordine, în concursul rezervat junioarelor 1 și individual compus, dar și la sol, sărituri și paralele, în timp ce CSS 1 Timișoara a câștigat întrecerea echipelor la junioare 4, urmată fiind pe podium de CSS 3 Steaua și CSS 1 Constanța. La masculin s-au aflat în competiție CSS Brașovia Brașov, CSS Dinamo București, LPS Bistrița, CSS Bistrița, CSS Lugoj, CSS 1 Timișoara, CSS Buzău, CSS Sibiu,

CSS Sf. Gheorghe, CSS Steaua București, LPS Tg. Mureș, evidențiindu-se, la echipe, CSS Brașovia (juniori 3), Dinamo (juniori 2), CSS Buzău (juniori 4), iar în concursurile individuale Emanuel Voichinescu (CSS Lugoj), Robert Bustănete (CSS Buzău), Eduard Gavrilă (CSS Brașovia), Robert Ghiuzan (Dinamo), Raul Paraschivu (CSS Bistrița), Daniel Moldoi (LPS Bistrița) ș.a.

- Din nou Buzăul a fost gazda Campionatului Național rezervat juniorilor IV, nivel 1 și 2, categorie considerată a fi trambulină de lansare pentru tinerii sportivi spre marea performanță, competiție sub egida Federației Române de Gimnastică și organizată în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean, Clubul Sportiv Școlar Buzău, Asociația de Gimnastică Buzău și Direcția Județeană de Tineret și Sport. În Sala C.S.S. Buzău s-au aflat 69 de gimnaști de la 13 cluburi – CSS Buzău, LPS Bistrița, CSS 1 Timișoara, CSM Cluj, CSS Lugoj, CSS Dinamo București, CSS Steaua, CSS Sf. Gheorghe, CSS Reșița, CSS Brașovia Brașov, LPS "Szasz Adalbert" Tg. Mureș, CSS Sibiu -, în concursul pe echipe, victoria revenind echipei CSS Buzău, cu 390.762, având în componență pe Radu Prună, Mario Bichir, Mădălin Dragna, Dragoș Balaban, Gabriel și Robert Burtănete. S-au mai remarcat, Cristian Radu, David Ghișe, Patrick Voichescu, Norbert Marcu, Ovidiu Kutaș, Raul Tonca ș.a. În competiția feminină și-au dat întâlnire aproape 70 de competitori (născute 2003 – 2004) din 11 cluburi, din București, Timișoara, Constanța, Focșani, Buzău, Onești, Bacău, Bârlad și Ploiești, întrecerea echipelor (nivel 1 și 2) fiind adjudecată de sportivele de la CS Dinamo București – Alexandra Bogdan (54.550), Antonia Duță (cel mai mare punctaj – 55.500), Maria Pană (54.675), Aida Șapira (52.650), Elena Trandafir (54.700) – cu un total de 272.075. În probele individuale, s-au afirmat Camelia Anghel, Lisa Marchidanu, Maria pană, Iulia Berar, Elisa Stana ș.a.

- Sala Polivalentă "Nadia Comănechi" din Onești a fost gazdă pentru junioarele participante la Campionatul Național pe echipe, la startul căruia s-au aflat gimnaste din Deva, Constanța, Sibiu, Onești, București, Focșani, Bacău, Timișoara, Bârlad, Arad, Galați. Cetate Deva s-a impus atât la Junioare II, cât și la Junioare III, fiind în fruntea ierarhiilor și la individual compus. La masculin, Dinamo București, CSS Brașovia Brașov, LPS Bistrița, Steaua București, CSS Buzău, CSS 1 Timișoara, CSS Reșița, CSM Reșița, CSS Lugoj, CSM Sf. Gheorghe și CSM Cluj și-au disputat întâietatea în Campionatul Național pe echipe juniori I, II, III. Reprezentanții clubului Dinamo București au dominat disputele la Juniori II – Nivel 5 și Juniori 3.

- La Chemnitz, triunghiularul feminin Germania – România – SUA. Condușă de Martha Karoly, echipa americană a câștigat fără emoții, cu 234.050, urmată de Germania 210.600 și România (Diana Teodoru, Andreea Iridon, Andreea Munteanu, Paula Turdorache) 205.150, în concurs fiind și o echipă mixtă germano-americană, cu 169.100. În clasamentul la individual compus al junioarelor, Andreea Muntean (54.700) a ocupat locul secund, după americana Bailey Key (58.000), în ierarhia generală (senioare / junioare) ea aflându-se pe poziția a 8-a, pe primul loc situându-se Kyla Ross, componentă a echipei SUA, medaliată cu aur la Jocurile Olimpice de la Londra 2012.

- Ajuns la cea de a 10-a ediție, tradiționalul concurs „Trofeo Citta di Lugano”, care se organizează o dată la doi ani și este deschis junioarelor și juniorilor, a reunit la start 35 de competitori din Elveția, Rusia, Italia, Franța, Austria, Belarus și Spania, România fiind reprezentată de Andrea Munteanu,

Laura Jurca, Robert Ghiuzan și Liviu Necșa. La capatul unei evoluții cu care și-a dominat adversarele, medaliata cu bronz a Campionatelor Europene, Andreea Munteanu, s-a impus detașat, aducând, în această competiție cea de a treia victorie pentru culorile noastre.

- La „Palais des Sports” din Andrézieux-Bouthéon s-a desfășurat întâlnirea amicală dintre junioarele Franței și României. Tehnicienii Cristian Moldovan și Adela Popa au deplasat în Franța un lot format din Andreea Munteanu, Andreea Iridon, Laura Jurca, Mădălina Blendea, Silvia Zarzu și Diana Teodoru. La echipe: România – Franța 215.250 – 210.900. În același timp, Andreea Munteanu a câștigat individualul compus (55.600), în timp ce Andreea Iridon (53.300) a fost pe treapta a treia a podiumului. După ce junioarele noastre au obținut primele locuri și în calificări la sărituri, bârnă și sol, prin Andreea Munteanu – 14.300 / 14.850 / 13.950), ele aveau să domine și finalele, obținând primul loc la toate cele patru aparate: sărituri, bârnă, sol – prin Andreea Munteanu (14.425 / 14.400 / 14.350) – și paralele – prin Andreea Iridon (14.350).

- La Trnava (Slovenia) s-a desfășurat cea de a 26-a ediție a Gym Festival, tradițională competiție, la startul căreia s-au aflat junioare și senioare din nouă țări, între care și România, care a aliniat pe Andra Stoica și Andreea Ciurusniuc, ambele născute în 2000, și care au avut o comportare foarte bună câștigând concursul categoriei dotat cu „Cupa Vechii Trnave”, pe podium mai aflându-se Rusia și Cehia, mai mult Andreea Ciurusniuc s-a impus și la individual compus, pe treapta a doua fiind colega sa, Andra Stoica.

- Etapă de FIG Challenge Cup, la Anadia (Portugalia), la Centro de Alto Rendimento de Anadia – Velódromo Nacional, cu participarea a peste 170 de gimnaști și gimnaste din 31 de țări. Larisa Iordache și Diana Bulimar, la egalitate, locul întâi la sol, Larisa mai adăugându-și victoria la bârnă, aparat la care Diana Bulimar a încheiat pe 3. Marius Berbecar a fost prezent în două finale, terminând pe 7, la sărituri, și pe 6, la paralele.

- Gimnastica noastră a fost reprezentată, ca mai mereu în ultima perioadă la nivelul Universiadelor, doar de băieți, la ediția de la Kazan ocupând locul 7 la echipe (din 24 de participante), un loc 8 la paralele, prin Andrei V. Muntean, din 102 participanți, un loc 16 (Vlad Cotuna) și 21 (Cristian Bătagă) la individual compus, cu 132 de gimnaști la start.

- Ediția de vară 2013 a Festivalului Olimpic al Tineretului European s-a desfășurat la Utrecht (Olanda). În concursul pe echipe Laura Jurca, Andreea Iridon și Silvia Zarzu au urcat pe treapta a treia a podiumului, după Rusia și Marea Britanie, în timp ce la masculin, cu tineri sportivi din 21 de țări, Ovidiu Prichindel, Robert Ghiuzan și Bogdan Necșa au ocupat locul 19. La individual compus, Laura Jurca pe locul 7, dar argint la sărituri. Andreea Iridon – bronz la bârnă, iar Silvia Zarzu – bronz la sol, urmată fiind de colega sa, Andreea Iridon, care s-a situat pe locul 4.

- În Limeshal din Alphen aan den Rijn (Olanda), concursul internațional, în organizarea a DOS Alphen aan den Rijn, în cooperare cu federația de specialitate olandeză (KNGU), la care au luat parte gimnaste din Marea Britanie, Austria, Finlanda, Belgia, Suedia, Germania, Olanda și România. Diana Bulimar a obținut o foarte frumoasă victorie la individual. Evoluând în finală la trei aparate (paralele, bârnă, sol), Diana Bulimar a reușit să fie printre cele mai bune, impunându-se la bârnă și sol și ocupând poziția a treia la paralele.

La rândul ei, Sandra Izbașa a terminat pe locul secund la sol, marcând, astfel, o frumoasă revenire în arena internațională.

- Odată cu încheierea disputelor din cadrul concursurile ediției 2013 a Cupei Mondiale FIG – aparate și 2013 World Challenge Cup Series – individual compus, forul internațional al gimnasticii a dat publicității și Clasamentul Mondial al acestui an, pe cele două categorii, ierarhii în care îi regăsim pe Diana Bulimar pe primul loc la sol, aparat la care Larisa Iordache este numărul 3 mondial, ea ocupând și poziția secundă la bârnă, în timp ce la masculin, Flavius Koczi se situează pe locul 2 la sol.

- Ediția 2013 a „Japan Junior International” a avut loc la Yokohama Cultural Gymnasium, cu participarea unor tinere talente din SUA, Hong Kong, Japonia, Germania, China, Rusia, Marea Britanie, România fiind reprezentată de Andreea Munteanu și Andreea Iridon, fetele noastre cucerind la acest concurs trei medalii de argint, prin Andreea Munteanu (bârnă, sol) și Andreea Iridon (paralele), ceea ce a plasat România pe locul secund în clasamentul pe medalii, după SUA.

- „Gala de las Estrellas de la Gimnasia 2013”, aflată la a doua ediție, a oferit, la Universidad Anáhuac Norte, Huixquilucan, Estado de México, din Ciudad de Mexico, în fața a peste 2000 de spectatori, un spectacol de sunet și culoare, printre „actorii” acestui eveniment numărându-se stele ale gimnasticii artistice, ritmice și acrobatice, campioni olimpici și mondiali, multipli medaliați la marile competiții internaționale, în prim-plan cu Sandra Izbașa și Andreea Răducan.

- Mexicul s-a dovedit a fi deosebit de activ în promovarea gimnasticii, după „Gala de las Estrellas de la Gimnasia 2013”, în programul căreia s-a aflat Sandra Izbașa, organizând, de asemenea, cea de a 3-a ediție a „Abierto Mexicana de Gimnasia”, unde a fost prezent Vlad Cotuna, precum și „Gala Gimnastica International”, la Gimnasio Juan de la Barrera și Gimnasio Nuevo León Unido din Monterrey, la care au luat parte Cătălina Ponor și Marius Berbecar.

- Cea de a 30-a ediție a “Memorialului Arthur Gander”, desfășurată în Sala din localitatea elvețiană Morges, a reunit la start câteva dintre cele mai cunoscute gimnaste și cunoscuți gimnaști din Germania, Elveția, Italia, China, Canada, Marea Britanie, Ucraina, Brazilia, Franța și România, reprezentată de Larisa Iordache și Andrei V. Muntean. Respectându-se tradiția succeselor sportivilor noștri, care au câștigat de la debut, în 1984, aproape jumătate din Trofeecele puse în joc, Larisa Iordache a terminat învingătoare în această ediție jubiliară, în timp ce Andrei Muntean s-a situat pe locul secund.

- În localitatea olandeză Sittard a avut loc o întâlnire amicală, cu participarea echipelor de juniori ale Belgiei, Elveției, Olandei și României, din partea noastră aliniindu-se Emanuel Bădilă, Bogdan Necșa, Robert Ghiuzan, George Onciul, Andrei Gula, Ionuț Teodor, competiția fiind dominată de tinerii gimnaști elvețieni, care au câștigat și concursul pe echipe (246.350), dar și primele trei locuri la individual. Echipa României a ocupat locul 4, cu 225.90.

- Larisa Iordache și Andrei V. Muntean au urcat pe prima treaptă a podiumului în “Swiss Cup Zurich”, aducând cea de a 10-a victorie pentru culorile noastre în această competiție de tradiție. În fața a 7000 de spectatori, Larisa Iordache și Andrei V. Muntean au avut o evoluție foarte bună, impunându-se

în fața cuplurilor Giulia Steingruber – Claudio Capello (Elveția), învingătorii din 2011, și Elisabeth Seitz – Fabian Hambucher (Germania), câștigători ai edițiilor din 2010 și 2012.

- „Master”-ul din cadrul celei de a 4-a ediții a „Elite Gym Massilia”, desfășurată în Palatul Sporturilor din foarte cunoscutul oraș francez Marsilia, concurs feminin la care au luat parte echipele României, Belgiei, Canadei (2 formații), Franței, Germaniei, M. Britanie și Rusiei s-a încheiat cu un categoric succes al gimnastelor noastre, care au câștigat competiția pe echipe – Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Ana Maria Ocolișan, Ștefania Stănilă – și au ocupat primele doua locuri la individual compus, prin Larisa Iordache și Andreea Munteanu. Aceeași evoluție bună și în finalele pe aparate, dotate cu „Top Massilia”, astfel că Larisa Iordache și-a adjudecat victoria la sol și bârnă și a încheiat pe locul 2 la sărituri, în timp ce Andreea Munteanu și-a adăugat în palmares pozițiile secunde la bârnă și sol.

- Orașul austriac Klagenfurt a fost gazda celei de a 18-a ediții a „Alpen Adria Cup”, la care au luat parte gimnaste junioare de la cluburi din Suedia, Ungaria, Slovacia, Croația, Serbia, din mai multe regiuni ale Austriei, România fiind reprezentată, asemenea edițiilor precedente, de sportivele de la Cetate Deva, care, și de această dată, au avut o evoluție foarte bună dominând competiția. Emanuela Pârva, Denisa Florea, Alisia Botnaru (echipe), Denisa Golgota (cat. 1) și Carmen Ghiciuc (cat. 2) au urcat pe treapta de sus a podiumului, în timp ce Andreea Ilaș (cat. 1), Olivia Câmpean (cat. 2) și Alisia Botnaru (cat. 3) au ocupat poziția secundă.

- Sezonul 2013 / 2014 al Cupei Mondiale la individual compus, care programează patru etape, a debutat la Stuttgart, în concurs aflându-se și Larisa Iordache, care s-a situat pe locul secund, la o minimă diferență de americana Elizabeth Price, pe locul al treilea poziționându-se italianca Vanessa Ferrari.

- La Glasgow, în „Emirate Arena”, au avut loc întrecerile celei de a două etape din cadrul Cupei Mondiale – individual compus, sezonul 2013 – 2014, concurs la startul caruia s-a aflat și Larisa Iordache, alături de alte șapte competitori de prim-plan ale gimnasticii internaționale. Debutul a fost făcut la sărituri. Larisa Iordache a luat startul cu numărul 6. Și avea să fie cea mai bună, cu o execuție de 14.766 (D. 5.8). Rotația a doua le-a adus pe fete în fața paralelelor, Larisa intrând, de aceasta dată, ultima în concurs, fiind cotate cu 14.400 (D. 5.9). După două rotații, Larisa Iordache 29.166 și-a păstrat avansul în clasamentul general, aflându-se la 0.100 sutimi de principala sa adversară Elizabeth Price, cu 29.066, în timp ce Asuko Teramoto 28.466 și Vanessa Ferrari 28.233 ocupau locurile următoare. Bârna s-a încheiat cu succesul previzibil al Larisei Iordache, cu 14.100 (D.6.60 – cea mai mare). După trei rotații, clasamentul avea următoarea configurație: 1. Larisa Iordache (14.766 / 14.400 / 14.100) 43.266, 2. Elizabeth Price (14.233 / 14.833 / 13.833) 42.899, 3. Vanessa Ferrari (14.133 / 14.100 / 13.900) 42.133. Și solul a fost dominat de Larisa Iordache, cu 14.666 (D.6.0). Clasament final: 1. Larisa Iordache (România) (14.766 / 14.400 / 14.100 / 14.666) 57.932, 2. Elizabeth Price (SUA) (14.233 / 14.833 / 13.833 / 14.466) 57.365, 3. Vanessa Ferrari (Italia) (14.133 / 14.100 / 13.900 / 14.500) 56.633.

- Congresul desfășurat în cadrul celei de a 25-a Adunări Generale a Uniunii Europene de Gimnastica a avut loc la Portoroz (Slovenia), cel mai important punct din program fiind alegerea noilor structuri de conducere ale forului

continental pentru perioada 2014 – 2017. Confirmându-se bunele aprecieri referitoare la capacitatea și implicarea tehnicienilor gimnasticii românești în dezvoltarea și organizarea acestui sport, Anca Grigoraș (gimnastică artistică feminin) și Alina Drăgan (gimnastica aerobică) au fost alese în Comitetele Tehnice ale UEG, structuri deosebit de importante, cu un rol decisiv în activitatea forului continental al gimnastiei.

- În întrecerile pe aparate ale speranțelor din cadrul Campionatului Național, desfășurat la Sala Polivalentă din Capitală, performer a fost Robert Ghiuzan (Dinamo București), care s-a impus în 4 finale din 6 (sărituri, inele, paralele, bară), în timp ce Raul Paraschivu (CSM LPS Bistrița) s-a impus la sol, iar Ionuț Daminescu (CSM CSS Reșița) la cal.

- Doua zile de gimnastică juvenilă la Onești, în Sala Polivalentă "Nadia Comăneci", cu prilejul evoluțiilor gimnastelor în cadrul Campionatului Național al junioarelor III, II și I, la startul căreia s-au aflat aproape 100 de speranțe. Au cucerit titlurile la individual compus – junioare I: Andreea Munteanu (CNS Cetate Deva) – cu încă trei succese pe aparate -; junioare II: Andra Butuc (Dinamo București), precum și Laura Iacob (CSM Onești), la junioare III, nivel 3, și Ioana Crișan (CSN Cetate Deva), la junioare III, nivel 4. Competiția a reunit sportive de la CSM Arad, CSS Sibiu, CNS Cetate Deva, CSS Focșani, CS Dinamo București, SCM Bacău, CSS 1 Constanța, CSS Galați, CSM Onești, SCM Bacău, CSA Steaua București, CSS 3 Steaua, CSS Viitorul Cluj, CS Farul Constanța, Colegiul Sportiv "Nadia Comăneci", CSS 1 Timișoara, CSS 2 București, CSS Triumf București.

- Cu evoluțiile din cadrul Campionatului Național Individual al juniorilor II, II și I, desfășurat în Sala Polivalentă "Nadia Comăneci" din Onești, sezonul intern 2013 al gimnasticii artistice a luat sfârșit. S-au aflat la start gimnaști de la CSS Dinamo București, CSS Brașovia Brașov, CSS Lugoj, LPS Bistrița, Steaua București, CSS Buzău, CSS Reșița, CSM Reșița, CSM Cluj-Napoca, CSS 1 Timișoara și CSM Sf. Gheorghe. La categoria juniori III, nivel 3, Rafael Szabo (CSS Lugoj) a fost cel mai bun sportiv din competiție, reușind să-și adjudece 5 titluri din 7 posibile (individual compus, sol, inele, paralele, bară) și una de bronz la sărituri. La aceeași categorie, dar la nivel 4, balanța victoriei a înclinat către dinamovistul bucureștean Liviu Ioniță, învingător nu numai la individual compus, dar și la cal și paralele, la celelalte aparate succesul fiind împărțit între Cătălin Drunea (LPS Bistrița) – sol, Alexandru Băncioiu (CSS Lugoj) – inele, Andrei Gula (Dinamo) – sărituri și George Onciul (LPS Bistrița) – bară. Tot un reprezentant al clubului CSS Dinamo București s-a aflat și în frunte la categoria a II-a, nivel 5, în prim-plan cu Robert Ghiuzan, cu medalia de campion nu numai la individual compus, dar și la sol, paralele și bară, în timp ce titlurile la cal, inele și sărituri s-au dus către Emanuel Bădilă (CSS Sf. Gheorghe), Ionuț Todor (CSS Lugoj), respectiv Bogdan Necșa (LPS Bistrița). Frații Raul și Rareș Paraschivu au fost pe primele două locuri la categoria 1, nivel 6, Rareș mai impunându-se la cal și sol, în timp ce Raul a câștigat la bară. Armando Ciucu (CSS Lugoj), la ultimul său concurs la juniori, s-a impus la inele, Robert Pașca (CSS Reșița) la sărituri, iar Ștefan Lupu (LPS Bistrița) la paralele.

- La jumătatea sezonului 2013 – 2014, în FIG Cupa Mondială – individual compus, conform forului mondial al gimnasticii, după concursurile de la Stuttgart și Glasgow, pe primul loc în ierarhia feminină se afla Larisa

Iordache, la egalitate cu Elizabeth Price.

- Conform tradiției, pe baza performanțelor realizate a fost alcătuită ierarhia Primilor 10 sportivi ai anului, în fruntea clasamentelor 2013 aflându-se Larisa Iordache (gimnastică artistică feminin), Marius Berbecar (gimnastică artistică masculin) și Corina Constantin (gimnastică aerobică).

➤ 2014

- Ediția 2014 a „Nadia Comăneci Invitational”, eveniment devenit tradițional în organizarea Nadiei Comăneci și a lui Bart Conner, s-a înscris și în acest an pe lista reușitelor în Cox Convention Center din Oklahoma City. Parte a acestei acțiuni, „Nadia Comăneci Invitational” a reunit, peste 1500 de gimnaști, pe diverse nivele de vârstă, la secțiunea internațională aflându-se gimnaste din Australia, Canada, SUA, de această dată România fiind reprezentată de micile gimnaste de la Cetate Deva, Olivia Câmpian, Teodora Crișan și Alexandra Mihai, însoțite de antrenorii Liliana Cosma și Mihai Cotuțiu. Cu un punctaj total de 53.000, respectiv 51.650, Teodora Crișan și Olivia Câmpian au încheiat pe locurile 2 și 3, fiind depășite de Irina Alexeeva (53.200), talentata gimnastă rusă, care s-a mutat cu familia în SUA, urmând-o pe Dina Kamalova, fosta antrenoare a Aliyei Mustafina, la World Olympic Gymnastics Academy (WOGA).

- La Montreal (6 – 9 martie) s-a desfășurat cea de a 23-a ediție a „Gymnix Internațional Canada”, una dintre competițiile de prim-plan din program fiind „Cupa Internațională” rezervată juniorilor, la care au participat echipele Rusiei, Canadei, Italiei, Belgiei și României, care a avut în componență pe Dora Vulcan, Ștefania Orzu, Maria Holbură și Adela Florea. La final, formația noastră s-a clasat pe locul 5, iar la individual: 14. Ștefania Orzu, 17. Dora Vulcan, 19. Maria Holbură și 22. Adela Florea. La finalele pe aparate au fost prezente Dora Vulcan (4 – sărituri), Ștefania Orzu (3 – bârnă) și Maria Holbură (5 – sol).

- Peste 200 gimnaști și gimnaste s-au reunit în Lausitz-Arena din Cottbus la startul celei de a 38-a ediții a „Turneului Maeștrilor”, etapă în Cupa Challenge FIG, în program figurând numai concursuri pe aparate. În competiția feminină s-au aflat 80 de gimnaste din Rusia, Austria, Olanda, Elveția, Spania, Brazilia, Azerbaidjan, Canada, Croația, Cehia, Georgia, Grecia, Islanda, Polonia, Suedia, Uzbekistan, Venezuela ș.a. România a fost reprezentată de Andreea Munteanu, la primul ei an de seniorat. În finala de la bârnă, Andreea Munteanu a prezentat un exercițiu foarte dificil, bine executat, încheind pe 3. La sol, consecință a unor ratări neașteptate pe a treia diagonală, eroîncheiat pe locul 5.

- Cea de a 7-a ediție a „Trofeo Citta di Jesolo” a reunit (22-23 martie 2014) gimnaste junioare și senioare din SUA, Australia, Japonia, Italia și România, în program figurând concursul pe echipe și individual compus, precum și finale pe aparate. La nivelul juniorilor, România a fost reprezentată de Laura Jurca, Andra Butuc, Ștefania Orzu, Asiana Peng, Andra Stoica și Andreea Iridon, terminând pe treapta a doua a podiumului. La individual compus cea mai bună clasare a avut-o Laura Jurcă, locul 4. De asemenea, ea a ocupat locul secund la sol, iar Andra Stoica a terminat pe 7, iar la bârnă, Andreea Iridon a fost a treia și Laura Jurcă pe locul 5. În finala de la sărituri, Laura Jurcă a ocupat treapta a treia a podiumului, Andra Butuc a terminat pe 4 la paralele, iar Laura Jurca, la același aparat, s-a clasat pe 8. În competiția senioarelor, România a

fost reprezentată de Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă și Sivia Zarzu, care au concurat doar pentru individual compus și pentru calificarea în finala pe aparate. Gimnastele noastre au terminat pe locurile 13 – Andreea Munteanu, cu 54.500, și 14 – Ștefania Stănilă, cu 54.450, în timp ce Silvia Zarzu a fost doar pe sărituri, bârnă și sol, cu punctaje de mijlocul clasamentului. Singura non-americană care a reușit să câștige o finală pe aparate a fost Andreea Munteanu, la bârnă. De asemenea, în finala de la sol, Andreea Munteanu a terminat pe locul al treilea. Ștefania Stănilă a fost a 5-a pe ambele aparate.

- La Doha, în „Aspire Dome” – pentru a 7-a oară gimnaști și gimnaste din peste 30 de țări s-au reunit în Capitala Qatarului – s-au desfășurat, în perioada 26 – 28 martie, întrecerile din cadrul celei de a doua etape a sezonului a FIG Challenge Cup, în competiția feminină Larisa Iordache făcând legea, cu trei victorii din patru posibile, fiind, ca și la ediția precedentă 2013, vedeta incontestabilă a concursului. După ce s-a impus în prima zi a finalelor la sărituri, în cea de a doua și-a valorificat statutul de favorită numărul 1 a bârnei și solului, câștigând clar cele două aparate. De asemenea, trebuie menționată și poziția secundă a Dianei Bulimar la sol, ea aflându-se pe 4 la bârnă, în timp ce Andrei Muntean a terminat și el pe locul 4 la sărituri, iar Marius Berbecar pe 7 la paralele.

- Aproape 40 de participanți, reprezentând 16 din cele 48 de federații naționale membre ale Uniunii Europene de Gimnastică, s-au reunit pe 28 martie, la Muzeul Olimpic din Lausanne, la primul Seminar pe probleme de comunicare organizat de UEG, forul nostru de specialitate fiind reprezentat de Emanuel Fântâneau, președintele Comisiei Media a FRG.

- La Budapesta s-a desfășurat meciul bilateral între echipele Ungariei și României, 243.60 – 224.30.

- Cea de a 19-a ediție a „International Junior Team Cup” a reunit, la Berlin, 31 de echipe, constituindu-se într-o extrem de utilă verificare, pentru formațiile europene cu deosebire, pe drumul pregătirilor pentru apropiatele Campionate Europene, programate la Sofia (Bulgaria), în a doua parte a lunii mai. Formația noastră, alcătuită din Robert Ghiuzan, Ovidiu Prichindel, Ionuț Todor și Emanuel Bădilă, a încheiat competiția pe locul 16, victoria aparținând juniorilor din Marea Britanie. S-au aflat, așadar, la start în concursul pe echipe juniori născuți 1996 / 1997, din M. Britanie, Belgia (2 echipe), Japonia, Elveția (2), Germania (2), Spania (2), Olanda (2), Austria (2), Canada, Ucraina, Belarus, Portugalia, Islanda, Polonia, Cehia, Turcia, Colombia, dar și două formații de club (SC Berlin și SC Cotbus) din partea gazdelor, competiția fiind dominată de tinerii sportivi britanici, care, cu un total de 247.400, au urcat pe prima treapă a podiumului, fiind urmași de Belgia 1, cu 243.750, și Japonia, cu 242.750. Fără a avea consistență în evoluții, juniorii noștri au terminat pe locul 16, cu 227.100 (40.450 – 33.950 – 39.100 – 40.850 – 35.950 – 36.800).

- 40 de sportivi, juniori și seniori, din Reșița, Lugoj, Timișoara și Oradea s-au întrecut în cadrul primei ediții a „Memorialului Virgil Achim” în sala Clubului Sportiv Școlar din Municipiul de pe Bârzava, în organizarea Clubului Sportiv Școlar, Clubului Sportiv Municipal Reșița și Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Caraș-Severin. S-au evidențiat Robert Pașca, Fabian Panacea, Alexandru Blagoe, Alexandru Motrea, Simion Felix, Ionuț Daminescu, Ciprian Pinteș ș.a. Pentru cei ce nu l-au cunoscut pe Virgil Achim, să spunem că acesta s-a născut la Satu Mare, în anul 1952, iar între 1976 și 1981 a activat

la catedra de gimnastică a Clubului Sportiv Școlar, unde a revenit în 2007, nu înainte de a trece pe la Dinamo, apoi în Elveția, și din nou la Reșița, la finele anilor 90, când a și coordonat lotul național de juniori aflat în pregătire în municipiul de pe Bârzava. A încetat din viață în februarie 2009.

- Debutul competițiilor interne a fost făcut la Buzău (5 – 9 aprilie 2014) unde s-au desfășurat finalele Campionatelor Naționale Școlare feminine și masculine, sub egida Ministerului Educației Naționale, Federației Române de Gimnastică, Inspectoratului Școlar al Județului Buzău, Direcției Pentru Sport și Tineret a județului Buzău, Clubului Sportiv Școlar Buzău, Primăriei Municipiului Buzău și Asociației Județene de Gimnastică Buzău. La feminin au participat cluburile C.S.S. Bârlad, C.S.S. Constanța, C.S.S. Cluj Napoca, C.S.S. Dinamo, C.N.S. Cetate Deva, C.S.S. Focșani, C.S.S. Galați, C.N.S. Onești, C.S.S. Sibiu, C.S.S.2. București, C.S.S. Timișoara, C.S. Farul Constanța, C.S.S. 3 Steaua, C.S.M. Arad, C.S.S. Buzău. Concursurile pe echipe (junioare 1 – N. 5, junioare 3 – N. 1, junioare 3 – N.2) au fost câștigate de CSS Steaua București (primele două categorii, Iuliana Milea, Ioana Coman, Maria Holbură, respectiv Daniela Bica, Bianca Dorobanțu, Letiția Frățilă, Alicia Moroșan) și CSS Constanța (Andreea Harabagiu, Emilia Munteanu, Ioana Patriche, Gabriela Toader). „Aglomeratie” și în ceea ce privește podiumurile la individual compus, titlurile fiind adjudecate de Maria Holbură (CSS Constanța), Ane Mari Micu (CSS 2 București) și Lisa Marchiden (CSS Steaua). La masculin au fost gimnaști de la LPS Bistrița, CSS Steaua București, CSS Dinamo București, CSS Lugoj, Dacro Gym Oradea, CSS Sibiu, CSS Reșița, CSS Brașovia Brașov, LPS Tg. Mureș, CSS Sf. Gheorghe, CSS 1 Timișoara, CSS Buzău. La Juniori 3 – Nivel 1, s-au evidențiat învingătorul de la individual compus, Norbert Marcu (CSS Lugoj), cu trei tituri și pe aparate, la echipe primul loc fiind adjudecat de CSS Lugoj (Mark Cîrlig, Norbert Marcu, Răzvan Mikloș, Alexandru Marcu). La Juniori 3 – Nivel 2, în prim-plan Marian Gavril (CSS 1 Timișoara), campion la individual compus și pe două aparate, pe treapta de sus a podiumului mai urcând Andrei Zhuang (CSS Steaua), Andrei Oncescu (CSS Buzău), Marius Macarei și Andrei Șoaită (CSS Sibiu), gimnaștii de la CSS Sibiu dominând și competiția pe echipe, ocupând primele două locuri, din formația învingătoare făcând parte Nicolae Beran, Andrei Barac, Florin Negoescu și Andrei Șoaită. La Juniori 2 – Nivel 3, bistrițenii, lugojenii, buzoienii și dinamoviștii bucureșteni au fost cei care și-au împărțit titlurile, cu Robert și Gabriel Burtănete (CSS Buzău) – cel dintâi locul 1 și la individual compus -, Răzvan Marc, Daniel Cira (CSS Bistrița), Alexandru Popescu (CSS Lugoj), Luca Moroianu (CSS Dinamo București) și CSS Bistrița (Răzvan Marc, Daniel Cira, Robert Someșan, Radu Berariu), primind trofeele campionilor. La Juniori 2 – Nivel 4, cei mai buni au fost Liviu Ioniță (CSS Dinamo) – campion și la individual compus, Cătălin Drunea (CSS Bistrița), Rafael Szabo (CSS Lugoj), Bogdan Constantin (CSS Buzău), precum și echipa CSS Lugoj (Alexandru Bănicioiu, Rafael Szabo, Lorenzo Pecie). La Juniori 1 – Nivel 5 și-au pus în evidență pregătirea o serie de componenți ai loturilor naționale, cu Emanuel Bădilă (CSS Sf. Gheorghe) – cu trei titluri în palmares, inclusiv cel la individual compus, Ionuț Todor (CSS Lugoj), Robert Ghiuzan (CSS Dinamo București) – la rândul-i câștigător pe trei aparate, CSS Dinamo București (Gabriel Petrache, Robert Ghiuzan, Ovidiu Prichindel) adjudecându-și titlul la echipe. La Juniori 1 – Nivel 6, titlurile pe aparate au fost

împărțite între Rareș Paraschivu (CSS Bistrița) – cu avantaj și la individual compus, și Robert Pașca (CSS Reșița), iar la echipe impunându-se CSS Bistrița (Ștefan Lupu, Raul Paraschivu, Rareș Paraschivu).

- La Avoine (Franța), pe 19 aprilie, a avut loc triumfiularul Franța – România – Belgia, atât la nivelul senioarelor, cât și al junioarelor, reprezentativele României impunându-se detașat la ambele categorii. În competiția senioarelor, antrenorii Octavian Bellu și Lucian Sandu au aliniat echipa Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu și Diana Teodoru. Gimnastele noastre au dominat fără drept de apel întâlnirea, terminând la 8.800 puncte distanță de a doua clasată, formația gazdă, având cele mai mari punctaje pe toate aparatele: 44.350 (sărituri) – 41.700 (paralele) – 45.050 (bârnă) – 41.500 (sol). Larisa Iordache a fost lideră și în clasamentul individual (neoficial), cu 59.200. De altfel, primele trei locuri în această ierarhie au revenit fetelor noastre, Larisa Iordache fiind urmată de Diana Bulimar, cu 56.300, și Ștefania Stănilă, cu 56.00, la rândul lor, Andreea Munteanu fiind pe locul 6, cu 54.00, Diana Teodoru pe 10, cu 49.400, iar Silvia Zarzu (cu doar trei aparate) pe 12, cu 41.350. Clasament: 1. România (44.350 – 41.700 – 45.050 – 41.500) 172.600, 2. Franța (41.700 – 41.450 – 41.200 – 39.450) 163.800, 3. Belgia (41.350 – 40.950 – 41.600 – 39.050). 162.950. Și la nivelul junioarelor, echipa compusă din Laura Jurca, Andra Stoica, Andreea Iridon, Daniela Ciurusniuc și Andra Butuc, condusă de Cristian Moldovan și Lăcrămioara Moldovan, a urcat, de asemenea, pe treapta de sus a podiumului, Asiana Peng fiind doar la individual. Echipa României s-a impus la bârnă și sol, punctul nevalgic constituindu-l paralele (41.800 – 39.050 – 42.750 – 40.450), Franța a câștigat săriturile (41.950), iar Belgia a avut cel mai bun punctaj al paralelelor (40.450). Din punct de vedere al ierarhiei individuale, România a avut două gimnaste pe podium: 1. Andreea Iridon 55.000 și 3. Laura Jurca 54.350, în timp ce pozițiile celorlalte fete au fost: 5. Andra Stoica 53.00, 8. Asiana Peng 51.700, 11. Daniela Ciurusniuc 50.950, 15. Andra Butuc 48.650. Clasament: 1. România (41.800 – 39.050 – 42.750 – 40.450) 164.050, 2. Belgia (41.300 – 40.450 – 40.550 – 39.650) 161.950, 3. Franța (41.950 – 38.600 – 39.050 – 39.850) 159.450.

- Aproape 130 de gimnaști și gimnaste din 32 de țări au fost la Osijek (Croatia, 24 – 27 aprilie) pentru a lua parte întrecerile din cadrul „Marelui Premiu Osijek Zito”, etapă în FIG Challenge Cup, în competiție și gimnaștii noștri Marius Berbecar, Andrei Ursache, Andrei Muntean și Daniel Rădean, însoțiți de antrenorul Ștefan Gal. Andrei V. Muntean a reușit să intre în finalele de 8, la trei aparate: paralele – locul 4, inele – locul 5, sărituri – locul 4.

- În Ungaria, la Kiskunhalas, s-a desfășurat cea de-a XII-a ediție a Cupei DKMT. Gimnaștii lugojeni au fost singurii reprezentanți ai României la această competiție, concurând alături de cluburile din Serbia și Ungaria la categoria de vârstă 8-10 ani. Sportivii lugojeni, însoțiți de antrenorul Ioan Bulacu, au obținut următoarele rezultate – David Ghișe: loc 1 – individual compus, inele, bară și loc 2 – paralele, sol, cal; Patrick Voichescu: loc 1 – sărituri, cal, loc 2 – bară, loc 3 – inele, sol; Mark Cârlig: loc 1 – sol, loc 2 – individual compus, loc 3 – sărituri, paralele; Norbert Marcu: loc 2 – sărituri, loc 3 – individual compus, sol, paralele, bară.

- La Buzău, gazdă tradițională a competițiilor tinerei generații de gimnaști și gimnaste, s-a desfășurat, sub egida Federației Române de Gimnastică și în colaborare cu autoritățile locale, Campionatul Național al juniorilor III, la

care a luat parte sportivi de la cluburile din Sibiu, Braşov, Buzău, Bucureşti, Tg. Mureş, Lugoj, Timișoara, Cluj, Bistrița, Reșița, Sf. Gheorghe, Arad, Oradea ș.a. În dispută cu CSS Dinamo București și C.S.S. Steaua București, micii performeri de la C.S.S. Lugoj – Alexandru Marcu, Răzvan Miklos, Mark Cârlig și Norbert Marcu – au reușit să se impună. În cadrul aceleiași categorii, la individual compus (30 la start), pe prima poziție s-a situat Norbert Marcu. La Nivel 2, locul 1 a revenit echipei C.S.S. Sibiu 2 (Raul Tonca, Gabriel Tonca, Marius Preda, Marcus Macarei). Întreceri frumoase și pentru individual compus (39 de competitori), cei mai buni dovedindu-se a fi sibienii, care au ocupat primele patru locuri ale clasamentului general, în frunte cu Marcus Macarei. Finalele pe aparate au fost dominate de sportivii de la CSS Lugoj, care au câștigat un total de 9 medalii, partea „leului” fiind adjudecată de Norbert Marcu, cu 6 medalii, celor patru titluri, adăugându-le și o poziție secundă la cal și una pe locul 3 la sol, alături de el remarcându-se și Mark Cârlig și Mihai Iustin, învingători la sol, respectiv cal, dar și Bryan Wohl (Dacro-Gym Oradea), Adrian Ciobanu (CSS Dinamo București), Răzvan Mikloș (CSS Lugoj), Iustin Giriada (CSS Dinamo București), Mihai Stalinescu (CSS Steaua), Alexandru Marcu (CSS Lugoj).

- Tot la Buzău, Campionatele Naționale ale junioarelor III, în concurs fiind reprezentantele cluburilor CSM Arad, Farul Constanța, CSS Steaua București, CSS Focșani, CSS Viitorul Cluj, CSM Onești, SCM Bacău, CSS Sibiu, CSS Dinamo București, CSS Buzău, CSS Timișoara, Petrolul Ploiești, CNS Cetate Deva, pe primul loc clasându-se Farul Constanța (Nivel 2 – Miruna Georgescu, Maria Ilie, Silvia Sifringu, Ioana Stănculescu) și CSS Steaua București (Nivel 1 – Letiția Frățilă, Daniela Bica, Bianca Dorobanțu, Daria Niță), în timp ce la individual compus în frunte s-au aflat Antonia Duță (CSS Dinamo București) – Nivel 2 și Anne Mary Micu (CSS 2 București) – Nivel 1. Finalele pe aparate au adus-o în prim-plan, din nou, pe Anne Mary Micu (CSS 2 București), învingătoare la sărituri (13.733) și paralele (13.825), dar și la sol, la egalitate cu Luiza Popa (Farul Constanța), ambele cu 13.650, de asemenea și cu un loc 3 la bârnă, ultim aparat la care s-a impus Ariana Flueraș (CSS Viitorul Cluj), cu 13.850. De remarcat faptul că, la sărituri, au fost două gimnaste pe locul 3 – Cristina Vesa (CSM Arad și Delia Constantinescu (Farul Constanța) -, asemenea și la sol – Bianca Dorobanțu (CSS Steaua) și Cristina Vesa (CSM Arad) -, în timp ce la paralele pe treapta a treia a podiumului au urcat trei sportive (Beatrice Panaite – CSS Buzău, Daniela Bica – CSS Steaua, Luiza Popa – Farul). Printre gimnastele evidențiate să le mai menționăm și pe Ana Rotaru (CSS Dinamo București) – sărituri, Daria Berar (CSM Arad) – paralele, Corina Petre (Farul Constanța) – bârnă situate pe pozițiile secunde.

- Sala sporturilor „Nadia Comăneci” din Onești, sub egida Federației Române de Gimnastică, a fost gazda ediției 2014 a Campionatelor Naționale pe echipe pentru junioare I și II (20 – 21 iunie 2014), la care au luat parte sportive de la CSS Sibiu, CSS 1 Constanța, CNS Cetate Deva, Farul Constanța, CSS 2 București, CSS GIM Focșani, CSS Galați, Steaua București, CSS Bârlad, Dinamo București, SCM Bacău, CSM Arad, CSM Onești, Petrolul Ploiești, CSS 1 Timișoara, CS Nadia Comăneci Onești. Au fost întreceri frumoase, la capătul cărora echipele CSS Sibiu (junioare I – Maria Căndea, Maria Dîmbean, Maria Stanciu), Steaua București (junioare II, nivel 3 – Alexandra Chirișescu, Cristina Mandrea, Gabriela Anghel, Maria Borascu) și Farul Constanța (junioare II,

nivel 4 – Georgiana Juravle, Carmen Glăvan, Ana Maria Pașa, Mădălina Enache) s-au situat pe primul loc. Întregerile de la individual compus ale junioarelor I s-au încheiat cu succesul sibiencei Maria Denisa Stanciu. Cele 25 de mici gimnaste aflate la startul individualului compus „au hotărât” că cea mai bună este Ana Maria Puiu (CSS GIM Focșani), iar în competiția juniorelor II – nivel 4 victoria a fost tranșată în favoarea Oliviei Cîmpian (CNS Cetate Deva).

- Peste 70 de juniori de la LPS Bistrița, CSS Dinamo, CSS Lugoj, CSS Reșița, CSS Sibiu, CSS Timișoara, LPS Arad, CSS Buzău, CSS Brașov, Steaua București, CSM Reșița, CSS Sf. Gheorghe și-au disputat înțietatea în Campionatul Național pe echipe – juniori I și II (27 – 28 iunie 2014), organizat sub egida Federației Române de Gimnastică, având sprijinul autorităților din Onești, gazdă ospitalieră a concursurilor de gimnastică. Cu două titluri cucerite – juniori I și juniori II, nivel 3 -, tinerii gimnaști de la LPS Bistrița au dominat competiția, alături de ei CSS Lugoj fiind cea mai bună formație la juniori II, nivel 4. LPS Bistrița, la juniori I – Bogdan Necșa, Georger Onciul, Vlad Cristea – și juniori II, nivel 3 – Răzvan Marc, Radu Berariu, Daniel Cira, Robert Someșan – s-au impus detașat la fiecare categorie, de fiecare dată cu un avans substanțial față de următoarele clasate, beneficiind și de aportul gimnaștilor din lotul național. De altfel, și CSS Lugoj – Rafael Szabo, Alexandru Bănicioiu, Lorenzo Pecie -, la juniori II, nivel 4, s-a aflat în aceeași situație. La individual compus, sportivii de la CSS Dinamo – cu două poziții în fruntea clasamentului – și CSS Buzău au fost cei care au urcat pe treapta de sus a podiumului, Liviu Ioniță (CSS Dinamo), Robert Ghiuzan (CSS Dinamo) și Robert Burtănete (CSS Buzău) – cu o „afacere” de familie, Gabriel Burtănete fiind pe poziția secundă – au fost învingătorii, în general cu un decalaj destul de mare față de ceilalți competitori, în cei care au mai fost pe podium fiind și Rafael Szabo (CSS Lugoj), Bogdan Iosub (CSS Brașovia Brașov), Bogdan Necșa (LPS Buzău), Roland MODOIANU (CSM Reșița), Cristian Radu (CSS Dinamo București).

- Triunghiular feminin și masculin la Obersieggenthal (Elveția), în 6 septembrie, dintre echipele Elveției, Germaniei și României. La feminin, primul loc a fost ocupat de Germania 220.00, urmată de România 219.05 și de Elveția 212.40. La masculin, ierarhia a fost aceeași: Germania 289.30, România 281.35 și Elveția 280.75. Individual compus a revenit, detașat, liderei formației noastre, Larisa Iordache, cu 58.95, urmată de Giulia Steingruber (Elveția) 56.70 și Pauline Schaefer (Germania) 55.60. Ștefania Stănilă a ocupat locul 5, cu 54.15, celelalte gimnaste Ana Maria Ocolișan, Paula Tudorache, Andreea Munteanu și Silvia Zarzu, care nu au făcut toate cele 4 aparate. La sărituri, Larisa Iordache a fost prima, cu 14.80, urmată de Ocolișan 14.60 (ambele cu sărituri din 5.8), a treia la paralele, cu 14.45, și tot pe primul loc și la bârnă (15.10), urmată de Andreea Munteanu, cu 14.45, și la sol (14.60, dificultate 5.7). Și triunghiularul masculin a revenit tot Germaniei, care a încheiat cu un total de 289.30, fiind urmată de România (Andrei Muntean, Cristian Bătașă, Andrei Ursache, Marius Berbecar, Daniel Rădeanu, Laurențiu Nistor), cu 281.35, și Elveția 280.75. De asemenea, în condițiile în care nu toți gimnaștii aflați în cele trei formații au efectuat toate aparatele, cea mai bună comportare la individual compus a avut-o Andrei Muntean, care s-a impus cu un total de 86.50, înaintea reprezentanților germani, Eddy Yusuf (85.60), Fabian Hambuechen (84.90) și Christian Bauman (84.30), Cristian Bătașă (81.75)

și Marco Rizzo (76.75), de altfel singurii care au fost pe toate aparatele. De menționat, și faptul că Andrei Ursache (cal), Marius Berbecar și Andrei Muntean (egalitate, paralele) au terminat învingători.

- În luna septembrie, Fundația „Nadia Comăneci”, cu sprijinul mărcii Dormeo, a acordat bursa „10 pentru gimnastică” unui număr de 10 tinere sportive. Bursele au avut o valoare de câte 100 de euro lunar fiecare, pe perioada anului școlar 2014-2015. Au primit burse următoarele gimnaste: Ioana Stănciulescu (CS Farul Constanța), Beatrice Butunoiu (CSS Galați), Ana Puiu (CSS Gimnastică Focșani), Anne Micu (CSS Nr. 2 București), Larisa Scarlat (CSM Onești), Collen Tătaru (SCM Bacău), Gianina Dan (CSS nr.1 Timișoara), Alicia Moroșan, Camelia Anghel și Bianca Dorobanțu (CSA Steaua București).

- Timp de 5 zile, celebrând aniversarea a 100 de ani de la înființarea COSR, 51 de stații ale Metroului bucureștean au purtat numele unor sportivi celebri, printre care și o serie de gimnaste și gimnaști campioni și medaliați olimpici: 1 Mai – Maria Olaru, Aurel Vlaicu – Simona Amânar, Basarab 1 – Andreea Răducan, Crângași – Ecaterina Szabo, Dristor 1 – Sandra Izbașa, Gara de Nord 1 – Cătălina Ponor, Lujerului – Lavinia Miloșovici, Nicolae Grigorescu 2 – Cristina Grigoraș, Parc Bazilescu – Daniela Sofronie, Piața Unirii 2 – Nadia Comăneci, Piața Victoriei 1 – Marius Urzică, Pipera – Daniela Silivaș, Politehnica – Monica Roșu, Ștefan cel Mare – Simona Pauca.

- „Human to Hero” este una dintre celebrele emisiuni sportive ale CNN, care aduce în prim-plan celebri performeri ai lumii mondiale a sportului, încearând să pătrundă în sufletul sportivului pentru a afla de ceea ce este nevoie pentru a fi un star. Reportajele explorează disciplina, dedicarea, determinarea și implicația, precum și sursa de inspirație pentru a fi cel mai bun sportiv din lume. Eroina emisiunii din 15 octombrie a „Human to Hero”, care celebrează implicarea și realizarea în sport, semnată de Gary Morley și Lidz-Ama Appiah și difuzată sub titlul „ The rise of the «new Nadia Comaneci»”, a fost Larisa Iordache.

- Sala Sporturilor din Deva a găzduit, pe 25 și 26 octombrie, Campionatul Național individual al junioarelor, fiind înscrise peste 100 de gimnaste la patru categorii de vârstă. La competiție au luat startul sportive de la CNS Cetate Deva, Farul Constanța, Steaua București, CSȘ 1 Timișoara, CSȘ Triumf București, Dinamo București, CSȘ Bârlad, CSM Onești, CSȘ 1 Constanța, CSȘ Galați, CSȘ Steaua, CSM Arad, CSȘ 2 București, Petrolul Ploiești, CSȘ Sibiu și CSȘG Focșani, dar și gimnastele de la Loturile naționale de la Deva și Izvorani. La individual compus, pe prima treaptă a podiumului: Dora Vulcan (Dinamo București) – junioare I, Nicole Coman (Farul Constanța) – junioare II, nivel 3, Ioana Crișan (CNS Cetate Deva) – junioare II, nivel 4, Ioana Stănciulescu (Farul Constanța) – junioare III, nivel 2. În finalele pe aparate cele mai prolifiche s-au arătat a fi Dora Vulcan (CSS Dinamo București) – trei titluri (sărituri, paralele, bârnă) la junioare I, Antonia Duță (Dinamo București) și Ioana Crișan (CNS Cetate Deva) – cu câte două victorii, la junioare III, nivel 2 (sărituri și bârnă), respectiv junioare II, nivel 4 (sărituri, bârnă).

- Cea de a 31-a ediție a „Mermorialului Arthur Gander” s-a desfășurat pe 29 octombrie, în Sala Sporturilor „Palapenz” din Chiasso. Într-un concurs cu un format special au luat parte 9 gimnaste și 11 gimnaști, dintre cei mai cunoscuți în arena internațională, Larisa Iordache situându-se pe locul secund, în timp ce Marius Berbecar a ocupat poziția a 4-a, succesul aparținându-i Dariei

Spiridonova (Rusia) și lui Oleg Verniaev (Ucraina).

- Campionatul Național pentru juniori 1, 2 și 3 s-a disputat, vineri – 31 octombrie și sâmbătă – 1 noiembrie, în sala „Dorin Moruțan” din Bistrița. Concursul a reunit la start aproape 90 de tineri gimnaști de la CSS Dinamo București, CSS Brașovia Brașov, CSS Lugoj, CSA Steaua București, CSS Buzău, CSM Reșița, CSM Cluj, CSS Timișoara, CSM Sf. Gheorghe, CSS Sibiu, LPS Bistrița. La cele patru categorii de concurs ale individualului compus, titlurile au fost împărțite între reprezentanții a tot atâtea cluburi – LPS Bistrița, CSS Buzău, CSS Dinamo București, CSS 1 Timișoara -, în prim-plan cu bistrițeanul Bogdan Necșa, învingător, la juniori 1, în fața dinamovistului bucureștean Robert Ghiuzan. Notăm, de asemenea, disputa „frățească” între Gabriel Burtănete și Robert Burtănete (CSS Buzău), la juniori 2, nivel 3, situați pe primele două poziții, cu succesul celui dintâi, precum și victoriile înregistrate de Liviu Ioniță (CSS Dinamo București) și Gavril Luca (CSS 1 Timișoara) la juniori 2, nivel 4, respectiv juniori 3, nivel 2. În ceea ce privește titlurile pe aparate, s-a evidențiat Gabriel Burtănete, care a obținut 4 titluri din 6 la categoria sa.

- În „Hallenstadion” din Zurich, în 2 noiembrie, s-a desfășurat „Cupa Elveției”, o competiție internațională cu echipe mixte, de această dată cu participarea unor gimnaste și gimnaști din Elveția, Brazilia, Germania, Franța, Italia, Japonia, Rusia, Ucraina și, bineînțeles, România, reprezentată de Larisa Iordache și Marius Berbecar. La finalul întrecerii, gimnaștii noștri s-au aflat pe locul 8, victoria aparținând perechii ruse Daria Spiridonova și Nikita Ignatiev.

- 10 echipe (Australia, Belgia, Canada, Elveția, Franța, Germania, Japonia, Italia, România, și Rusia) și-au disputat întâietatea în Master-ul din cadrul „Elite Gym Massilia”, desfășurat în Palatul Sporturilor din Marsilia (14 – 16 noiembrie), câștig de cauză având Italia 162.067, urmată de Rusia 161.900 și Belgia 160.867. Alexandra Mihai, Olivia Cîmpian, Dora Vulcan și Ioana Crișan au încheiat pe locul 9, cu 152.733. Individualul compus a fost dominat de Daria Spiridonova (Rusia), cu 54.167. Cea mai bună plasare a fetelor noastre a fost locul 13, ocupat de Dora Vulcan 51.867, celelalte gimnaste fiind pe 24. Olivia Cîmpian 49.933, 26. Ioana Crișan 48.567, 37. Alexandra Mihai 39.033 (doar pe 3 aparate). În finalele pe aparate, la sol, Olivia Cîmpian a urcat pe treapta a doua a podiumului de premiere, cu 13.800, fiind depășită de Axelle Klinckaert (Belgia) 13.967.

- În „Centre Esportiu Olímpics Vall d’Hebron” a avut loc (15 noiembrie) cea de a 37-a ediție a „Memorialului Joaquim Blume”, dotat cu Premiul Orașului Barcelona, la concurs participând cunoscuți gimnaști din Germania, Belarus, Brazilia, M. Britanie, Italia, Polonia, Elveția, Ucraina, SUA, Uzbekistan, Spania, România fiind reprezentată de Ana Maria Ocolîșan, care cu un total de 50.250 a ocupat locul 10.

- Cea de a 16-a ediție a „Coupe Avenir” (23-24 noiembrie), de la Malmedy (Belgia), a oferit junioarelor României – Andreea Cirusniuc, Maria Holbura, Asiana Peng, Corina Gălanu -, prima poziție în întrecerea echipelor, la mare distanță de următoarele clasate, în timp ce la individual compus Andreea Cirusniuc a urcat pe treapta a doua la individual compus. Echipa României a dominat toate aparatele, reușind să se distanțeze la aproape 10 puncte de următoarea clasată, formația Belgiei. Cu un total de 150.948 (40.132 / 32.600

/ 40.066 / 38.150), junioarele noastre au ocupat primul loc, pe următoarele poziții ale podiumului de premiere fiind Belgia 141.165 și Canada 103.048. Andreea Ciurusniuc cu 51.549 (13.833 / S. 1: 5.0 / 13.833; S.2: 4.4 / 13.330 – 10.850 / 5.2 – 13.960 / 5.5 – 12.900 / 5.3) a terminat pe locul 2, după Sydney Solosky (Canada), pe 3 fiind Sydney Lard (Canada). La rândul lor, Maria Holbură și Asiana Peng, 49.683, respectiv 49.116, s-au situat pe locurile 4 și 5, în timp ce Corina Galanu a încheiat pe 9, cu 46.49. În finalele pe aparate, cea mai bună realizare a aparținut Asiane Peng, care s-a impus la bârnă și sol, în timp ce Andreea Ciurusniuc a fost de două ori pe treapta secundă și de tot atâtea ori pe cea de a treia. La sărituri s-a impus Sydney Solosky (Canada) 13.775, urmată de Andreea Ciurusniuc 13.650 (S.1: 13.400 / 4.4 / 9.000; S.2: 13.450 / 5.0 / 8.900). La rândul ei, Maria Holbură a încheiat pe 4, cu 13.250 (S.1: 13.700 / 5.0 / 8.700; S.2: 12.800 / 4.0 / 8.800). Paralelele au fost adjudecate de Sydney Laird (Canada) 12.900, a 3-a fiind Andreea Ciurusniuc 12.050 (5.1 / 6.950). Victorie pentru Asiana Peng, la bârnă, aparat la care a fost în dispută cu colega sa, Andreea Ciurusniuc: 13.950 (5.7 / 8.250) – 13.900 (5.5 / 8.400), și la sol, cu 14.150 (5.4 / 8.750), Andreea Ciurusniuc 13.700 (5.2 / 8.500) fiind pe 3.

- Prima etapă a ediției 2014 / 2015 a Cupei Mondiale a avut loc în „Porsche Arena” din Stuttgart (29 noiembrie) și s-a încheiat cu victoria Larisei Iordache, urmată de Lopez (Venezuela) și Kim Bui (Germania). A fost o evoluție extrem de „inspirată”, după cum au notat comentatorii de la fața locului, din partea reprezentantei noastre care, la bârnă și sol, a fost de departe cea mai bună, ea reușind un total foarte aproape de 60.000 puncte (!), mai exact un total de 59.766, marile sale atu-uri fiind la bârnă și sol. Exceptând paralele, unde a obținut a 3-a notă (14.700), Larisa Iordache și-a adjudecat toate celelate trei aparate: sărituri – 15.133 (2. Aliya Mustafina 15.000, 3. Jessica Lopez 14.600), bârnă – 15.333 (2. Vanessa Ferrari 14.333, 3. Jessica Lopez 14.200), sol – 14.600 (2. Vanessa Ferrari 14.366, 3. Kim Bui 14.266).

- În „Salle de La Garenne” din Parcul Sportiv din Charleroi (Belgia) au avut loc întrecerile celei de a 17-a ediții a TopGym (29 – 30 noiembrie), concurs deschis junioarelor, în competiție fiind gimnaste din Rusia, Canada, Franța, Belgia, Cehia, Olanda, Israel, M. Britanie, Spania, Ungaria, Israel, Maroc și România, cu Ioana Crișan și Olivia Cîmpian. Ioana Crișan a terminat pe locul 3 la individual compus, cu 52.750, la rândul ei, Olivia Cîmpian fiind pe 10, cu 51.100. În finalele pe aparate, Olivia Cîmpian a avut cea mai mare notă (13.700) la sol, în timp ce la paralele a fost pe locul 11 (9.100). La rândul ei, Ioana Crișan a ocupat locul 5 la bârnă, cu 12.900, și 7 la sărituri, cu un total de 13.525 (13.950 / 13.100).

- La Glasgow (6 decembrie) s-a desfășurat cea de a doua etapă din cadrul „FIG Cupa Mondială”, spectatorii aflați în „Emirates Arena” fiind martorii victoriei categorice a reprezentantei noastre Larisa Iordache, care și-a adjudecat pentru a doua oară consecutiv Trofeul din concursul de la Glasgow, după o evoluție în care a obținut cele mai mari note pe toate aparatele! „Larisa Iordache is the women’s 2014 Glasgow World Cup Champion!” au notat comentatorii la finalul competiției, consfințind, astfel, un succes remarcabil al gimnastei noastre. Larisa Iordache a intrat în întrecere fiind cotate cu cele mai mari șanse de a fi din nou învingătoare la Glasgow, după succesul de la ediția precedentă, din 2013, iar gimnasta noastră a demonstrat, cu adevărat, că este cea mai bună, nelăsând nicio speranță adversarelor,

pozițiile următoare pe podium fiind adjudecate de Elisabeth Black (Canada) – la Stuttgart pe locul 7 – și Jessica Lopez (Venezuela) – la etapa precedentă pe poziția secundă. Larisa Iordache a realizat un total de 59.232 (sărituri – 15.000 / paralele – 14.433 / bârnă – 15.166 / sol – 14.663), astfel că s-a aflat la aproape trei puncte de principalele sale adversare, Elisabeth Black și Jessica Lopez.

- Sezonul competițional internațional a avut printre momentele sale de vârf și concursurile din cadrul Cupei Mondiale pentru individual compus. Formatul întrecerii, în calendar cu trei etape, la Stuttgart, Glasgow (2014) și Dallas (2015). Având în vedere rezultatele înregistrate în urma primelor două, în fruntea clasamentului s-au aflat Larisa Iordache și Oleg Verniaev (Ucraina), ambii învingători la Stuttgart și Glasgow.

- Conform tradiției, pe baza performanțelor realizate a fost alcătuită ierarhia Primilor 10 sportivi ai anului, pentru gimnastica artistică – feminin și masculin – și gimnastica aerobică, în fruntea acestor clasamente aflându-se, asemenea anului precedent, Larisa Iordache (feminin), Marius Berbecar (masculin) și Corina Constantin (aerobic).

➤ 2015

- La Lausanne (23 ianuarie) a avut loc Reuniunea Comitetului Executiv al Uniunii Europene de Gimnastică (UEG) având ca punct foarte important pe ordinea de zi desemnarea țării gazdă a Campionatului European de gimnastică artistică din 2017 – a 33-a ediție de la debutul acestei competiții, cea de a 7-a individuală -, eveniment pentru care și-au depus candidatura România (București) și Danemarca (Odense). După prezentările oficiale și argumentele oferite de reprezentanților celor două Federații – candidatura României a fost susținută de Adrian Stoica, președintele Federației Române de Gimnastică, vice-președinte de onoare al Federației Internaționale -, Comitetul Executiv al UEG a decis fără echivoc în favoarea României. *„Au fost emoții, desigur, dar argumentele noastre au convins, ceea ce înseamnă un deosebit succes pentru noi, pentru sportul românesc, pentru România în cele din urmă, pentru că avem în vedere una dintre cele mai mari manifestări sportive a unuia dintre cele mai atractive sporturi în momentul de față. Ceea ce este de subliniat, ca un amănunt, dar extrem de important, este faptul că ne-a fost încredințată această organizare în condițiile în care noi ne-am angajat doar cu... planuri în ceea ce privește existența unei săli de concurs. Este o dovadă a încrederii de care ne bucurăm, de credibilitatea cu care suntem cotați pe plan internațional, de faptul că știm să ne ținem de cuvânt. Este, de aceea imperios necesar ca, la rândul lor, cei care și-au asumat realizarea Sălii Polivalente din București, să de-a dovadă de aceeași seriozitate și implicare, pentru că nu aducem un discuție un eveniment minor, strict al gimnasticii, ci unul cu o implicare și rezonanță internațională, fiind numele și renumele tuturor ăh joc...”*, declara Adrian Stoica, președinte forului nostru de specialitate. La propunerea Federației Române de Gimnastică a fost aprobată ca perioadă de desfășurare a Campionatelor, săptămâna 17 – 23 aprilie 2017.

- Participarea la „Nadia Comaneci International Invitational”, parte dintr-un amplu eveniment inițiat de Nadia Comănechi și Bart Conner, intitulat „Bart & Nadia Sports & Health Festival” și care se desfășoară în Cox Arena din Oklahoma (SUA), a devenit tradițională. La ediția care a avut loc între 12 – 15 februarie au participat junioarele Olivia Cîmpian, Ioana Crișan și Alexandra Mihai, însoțite de antrenorul Florin Cotuțiu. După ce anul trecut a

ocupat locul 3, același talentat trio s-a aflat în prim-plan dominând categoric întrecerile. Tinere noastre gimnaste s-au impus în concursul pe echipe, dar și la individual compus, Olivia Cîmpian și Ioana Crișan încheind, la egalitate, în fruntea ierarhiei, în timp ce Alexandra Mihai a urcat pe treapta a 3-a a podiumului, ele terminând pe prima poziție și în trei finale pe aparate: Ioana Crișan – sărituri și bârnă, Olivia Cîmpian – sol.

- Un total de 131 de gimnaști din 22 de țări au prezenți la Baku (5-8 martie) pentru a lua parte la „Test Events” în prefața primei ediții a Jocurilor Europene, programată între 12 și 28 iunie, fiind reprezentate toate disciplinele: artistică, ritmică, trampoline, aerobică și acrobatică, într-un format nou de competiție. În competiție s-au aflat și gimnaștii noștri, la aerobic și artistică masculin, la finalul întrecerilor consemnând victoria la grup – Lavinia Pananete, Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu, Gabriel Bocșer și Dacian Barna -, poziția secundă la perechi – Lavinia Panaete, Dacian Barna -, precum și locul 3 ocupat de Laurențiu Nistor la bară, în finalele pe aparate mai fiind și Daniel Rădeanu (locul 5 la sărituri și 6 la cal, inele, bară), cei doi fiind pe locurile 14, respectiv 7 la individual compus.

- A avut loc (12 martie) Adunarea Generală a Federației, la care au luat parte reprezentanții cluburilor afiliate, reuniune condusă de președintele F.R.G., Adrian Stoica, vice-președinte de onoare al FIG. De asemenea, au participat Puia Gârbă, director în M.T.S., și Nicolae Vieru, președinte de onoare al FRG, vice-președinte de onoare al FIG. A fost un prilej de analiză a anului trecut, dar și de prospecție a prezentului cu proiecție spre viitorul imediat, cu atât mai mult cu cât în 2015 și mai departe există vârfuri ce solicită o valoare ridicată a performanței în toate zonele de activitate. De asemenea, au fost adoptate importante schimbări la Statutul Federației.

- Cea de a 39-a ediție a Turneului Maeștrilor, etapă în cadrul FIG Challenge Cup, desfășurată la Cottbus (19 – 22 martie). În concursul fetelor s-au aflat și reprezentantele noastre Andreea Munteanu și Andreea Iridon. Andreea Munteanu a încheiat învingătoare la bârnă și pe poziția secundă la sol. Andreea Iridon a fost prezentă în concursul de la paralele și bârnă, ocupând locul 11, respectiv 17.

- A doua ediție a „Memorialului Virgil Achim” a avut loc sâmbătă, 28 martie, la Reșița, în sala Clubului Sportiv Școlar. Au participat peste 30 de gimnaști de la CSS 1 Timișoara, CSS Lugoj, DacroGym Oradea și CSS Reșița.

- În cunoscuta „Aspire Academy for Sports Excellence” din Doha (Qatar) au avut loc (25 – 27 martie) întrecerile celei de a 8-a ediții a FIG World Challenge Cup, la care au luat parte 123 de gimnaști și gimnaste din 33 de țări, între care și gimnaștii noștri Diana Bulimar și Laura Jurca (antrenor Lucian Sandu), Marius Berbecar, Cristian Bătagă, Vlad Cotuna, Andrei Muntean (antrenori Ioan Suci, Ștefan Gall). Conform unei frumoase tradiții de a se afla de fiecare dată pe podiumul întrecerilor din Capitala Qatarului, sportivii români au continuat evoluțiile de bună calitate, astfel că au urcat de 5 ori pe podiumul de premiere: Laura Jurca – locul 2 la sol, Diana Bulimar – locul 2 la paralele și 3 la bârnă, Andrei Muntean – locul 3 la inele și paralele, celelalte poziții fiind: sărituri – 4. Andrei Muntean, 7. Marius Berbecar, paralele – 8. Marius Berbecar, bară – 4. Cristian Bătagă, 8. Vlad Cotuna, bârnă, paralele – 4. Laura Jurca.

- În urma analizei arbitrajului la Campionatele Mondiale de la Nanning (China) și la Jocurile Olimpice ale Tineretului de la Nanjing (China), din

2014, F.I.G. a trimis către Federațiile Naționale, la 23 aprilie, Scrisori de recunoaștere a „excelenței în arbitraj” la 20 de arbitri din întreaga lume din domeniul gimnasticii artistice (masculin, feminin), acrobatice și ritmice, trei dintre acestea vizând gimnastica artistică feminină. Între cele trei arbitre a căror prestație și contribuție a fost apreciată la modul laudativ de către forul mondial se află și Anca Grigoraș, membră a Comisiei Tehnice a UEG, arbitru și reputat specialist, cu o bogată și îndelungată activitate la nivel internațional de top. De asemenea, o Scrisoare oficială de recunoaștere a „excelenței în arbitraj”, i-a fost adresată și Cristiane Spînu, după o minuțioasă analiză a modului cum a decurs arbitrajul la Campionatele Mondiale de Gimnastică Aerobică de la Cancun (Mexic), din 2014.

- În perioada 24 – 25 aprilie s-a desfășurat la Kiskunhalas (Ungaria) cea de-a 14-a ediție a Cupei Internaționale DKMT, unde Lugojul s-a prezentat cu 3 sportivi la categoriile 8-10 ani, respectiv 11-12 ani. Cei 3 sportivi, însoțiți de antrenorul Ioan Bulacu, au reușit să obțină un număr total de 18 medalii. Lugojenii s-au aflat în competiție cu cluburi din Timișoara, Novisad, Subotica și Kiskunhalas, remarcându-se Marcu Norbert (maxim de medalii de aur), Miklos Răzvan (loc II – cal, inele, sărituri, paralele, bară, individual compus; loc III – sol), precum și Marcu Alexandru (loc II – cal, sărituri, paralele; loc III – individual compus), la categoriile la care s-au aflat în întrecere.

- Sezonul competițional intern a debutat cu întrecerile Campionatelor Naționale Școlare – feminin și masculin -, care au avut loc la Buzău, sub egida Ministerului Educației și Cercetării Științifice, Ministerul Tineretului și Sportului, Inspectoratului Școlar al Județului Buzău și a Clubului Sportiv Școlar Buzău. Cea mai bogată participare s-a înregistrat, conform așteptărilor la nivelul debutantelor – categoria III, nivel 1 (generația 2006). Echipele fruntașe au fost: 1. CSS Gimnastica Focșani, 2. CSS Steaua București, 3. CSS Dinamo București, iar cele mai valoroase gimnaste: Cristina Neacșu (CSS 2 București) – locul 1, Erika Leonida (CSS Steaua) și Iulia Trestianu (CSS Gimnastica Focșani) – la egalitate, pe poziția secundă. Categoria a III-a, Nivel 2 a adus în scenă generația 2005. În ierarhia pe echipe, CSS Steaua București din nou pe primul loc. CSS 2 București a dominat concursul pe plan individual, cu Anne Mary Micu, câștigătoare detașată. Cea mai interesantă concurență s-a înregistrat la categoria II, nivel 3 – generația 2004. În secțiunea echipelor s-a impus CSS 1 Constanța (Ana Maria Avram, Emilia Munteanu, Alexandra Patriche, Gabriela Toader). Iar în concursul individual, Lisa Marchidanu (CSS Steaua), campioană națională școlară pentru a 3-a oară. La categoria II – Nivel 4 (generațiile 2003-2002), trio-ul fruntaș a fost format din Bianca Matei (CSS 1 Constanța), Lavinia Jitea (CNS Cetate Deva) și Anca Sotir (CSS Dinamo). Categoria I – Nivel 5 (generația 2000) și secțiunea senioarelor: s-au distins Laura Nacu (CSS Galați), la Nivel 5, și Andrada Crăciun (CNS Cetate Deva), în competiția senioarelor. În „varianta” masculină, în competiție aproape 100 de gimnaști. Trei echipe în competiție, trei pe ... podium, în ordine CSS Lugoj, LPS Bistrița I și CSS Buzău, individualul compus fiind o „afacere” între lugojeni și bistrițeni, cu avantaj Răzvan Todor (CSS Lugoj). La Juniorii II, Nivelul 3, LPS Bistrița – victorioasă. Buzoienii și-au luat revanșa la individual compus (26 competitori), ocupând primele două poziții, prin Gabriel și Robert Burtănete. LPS Bistrița și-a mai adăugat un titlu în palmares prin victoria la Nivelul 4 al Juniorilor II. Brașoveanul Eduard Gavrilă a

obținut primul loc la individual compus. La Juniori 3 – Nivel 1, success al gazdelor, cu CSS Buzău în frunte la echipe și cu Radu Iustin Mihai învingător la individual compus. La Nivel 2, succes al celor de la CSS Lugoj la echipe, ordinea păstrându-se și la individual compus, cu Borbert Marcu, Andrei Zhuang și Iustin Giriada. Seniori – Nivel 6, cu evoluții doar la individual compus – Rareș Paraschivu (LPS Bistrița), Gabriel Petrache (CSS Dinamo), Raul Paraschivu (LPS Bistrița), pe aparate, Gabriel Petrache de cele mai multe ori pe treapta de sus a podiumului (sol, cal, paralele), celelalte titluri fiind împărțite între Rareș (inele, bară) și Raul Paraschivu (sărituri).

- După evoluțiile din cadrul Campionatelor Cluburilor Sportive Școlare și din „Cupa Petrom” a fost rândul juniorilor și junioarelor III să-și dispute întâietatea în cadrul „naționalelelor”, Buzăul (20 – 21 mai, respectiv 29 – 30 mai) fiind gazdă a competiției. La startul întrecerilor masculine, CSS Steaua București, CSS Sf. Gheorghe, CSS Buzău, CSS Dinamo București, CSS Reșița, CSS Sibiu, CSS Lugoj, LPS Arad, CSS Brașovia Brașov. Pe treapta de sus a podiumului, la Nivel 1, s-a aflat formația CSS Dinamo (Alexandru Ionescu, Ionuț Pleșa, Darian Oprea, Andrei Constantinescu), în timp ce Bryan Wohl (CS Dacro Gym Oradea) a obținut 6 titluri din 7 posibile, Nivelul 2 fiind dominat de gimnastii din Lugoj, și la echipe și la individual compus, prin Norbert Marcu, pentru al doilea an consecutiv. Bryan Wohl s-a impus la individual compus, pentru a câștiga și 5 finale pe aparate (cal, inele, sărituri, paralele, bară), singurul titlu cedat fiind la sol, în favoarea lui Radu Iustin Mihai, aparat la care, totuși, a ocupat poziția secundă. CSȘ Lugoj (Alexandru Marcu, Patrick Voichescu, Răzvan Mikloș, Norbert Marcu) a cucerit pentru al doilea an consecutiv titlul național pe echipe al Nivelului 2. La individual compus a fost „ziua lugojenilor”, care și-au adjudecat victoria prin Norbert Marcu 80.116. La startul competiției feminine s-au aflat peste 100 de mici gimnaste din 22 de cluburi. Și-au adjudecat titlurile CSS Focșani (Nivel 1) și CSS Steaua București (Nivel 2), cele mai bune la individual compus fiind Miruna Cazan (Dinamo București) și Luiza Popa (Farul Constanța), în timp ce în finalele pe aparate s-au detașat Ana-Maria Bărbosu (CSS Focșani), Cristina Neacșu (CSS 2 București), Amalia Petre (CSS 1 Constanța) și Miruna Cazan (CS Dinamo București). 13 echipe – din Focșani, Arad, Constanța, București, Ploiești, Bacău, Onești – și 62 de gimnaste și-au disputat întâietatea la Nivel 1 (9 ani). Disputa echipelor a fost dominate de fetele de la CSS Focșani (Delia Tuvene, Naomi Damian, Iulia Trestianu, Ana-Maria Bărbosu). Individualul compus a aparținut Mirunei Cazan (Dinamo București). La Nivel 2 (10 ani), Luiza Popa (Farul Constanța) a reușit să se impună. Patru aparate, cinci atâtea campioane. Cele mai multe titluri i-au revenit Mirunei Cazan (CSS Dinamo București), care s-a impus la sol și paralele, la cel din urmă la egalitate cu Cristina Neacșu (CSS 2 București), pe celelalte aparate cele mai bune fiind Ana-Maria Bărbosu (CSS G Focșani) – sărituri și Amalia Petre (CSS 1 Constanța) – bârnă.

- Orașul Lugano (30 – 31 mai) a fost gazda celei de a 11-a ediții a „Trofeului Internațional al Orașului Lugano”, competiție la care au luat parte juniori și junioare din 10 țări. Întrecerea fetelor a reunit 12 gimnaste născute în 2000 – 2002, din Rusia, Elveția, România, Italia, Ungaria și Spania. Carmen Ghiciuc și Alisia Botnaru, poziții la mijlocul ierarhiei: 5. Carmen Ghiciuc și 7. Alisia Botnaru. Competiția masculină a reunit 20 de competitori (născuți 1997 – 2001) din Spania, Elveția, Rusia, M. Britanie, Ungaria, Italia, Germania,

Franța și România. Gimnaștii noștri s-au situat pe locurile 17. Alexandru Bănicioiu și 18. Cătălin Drunea.

- În fața a 3000 de spectatori, în PalaVela din Torino (31 mai), s-a desfășurat patruleterul feminin Italia – România – Rusia – Columbia, confruntare dominată de gimnastele din Rusia (224.850), gazdele situându-se pe locul secund (218.000), în timp ce echipa României – Laura Jurca, Silvia Zarzu, Diana Bulimar (accidentată nu a intrat în concurs), Andreea Iridon, Ana-Maria Ocolişan și Andreea Ciurusnic – a terminat pe poziția a 3-a (215.650), Columbia fiind pe locul 4 (207.650). Podiumul la individual compus a fost adjudecat în integralitate de gimnastele ruse (câștigătoare Seda Tutkhalian 57.400), prima dintre fetele noastre fiind Laura Jurca, locul 7 (53.700).

- Sportivele CSS 2 București au luat parte la "Danube Little Stars", desfășurat la Ruse (Bulgaria, 6 iunie). Fetele și-au dominat categoriile de vârstă: Bianca Manache – locul 1, Cristina Neacșu – locul 2; Sevasti Karagiorgos – locul 1, Anne-Mary Micu – locul 2; Miriam Hamenni – locul 1, Lara Bodnaru Lăcătușu – locul 2, Anna Maria Tutunaru – locul 3, Alina Lupașcu – locul 4.

- "Memorialul Sergiu Popa", care a avut loc la Focșani (11 – 12 iunie), a prilejuit o întâlnire a junioarelor II și I de la cluburile CSSG Focșani, CSS 1 Constanța, CSS Sibiu, CS Farul Constanța, CSS Buzău, CSS Galați, CSS 2 București, CS Petrolul Ploiești, CS Dinamo București, CSS Galați, SCM Bacău. Sportivele Constanței care au dominat întrecerea, dar și reprezentantele CSSG Focșani, SCM Bacău, CSS Sibiu, CSS Buzău, CSS Galați, CSS 2 București care s-au întors acasă cu medalii și premii. De remarcat, prestațiile Emiliei Munteanu, Alexandrei Patriche, Biancăi Matei și Teei Milea, dar și reușitele Alinei Craciun (10 ani) – triplă medaliată la nivel 3.

- La Onești, sub egida Federației Române de Gimnastică și cu sprijinul CSM Onești și al Primăriei Municipiului Onești, a avut loc Campionatul Național pe echipe al junioarelor I și II (Nivel 3 și 4), cu participarea gimnastelor din Constanța, Deva, Onești, București, Focșani, Bârlad, Buzău, Timișoara, Bacău, Sibiu, Ploiești, Arad, pe podiumul de concurs aflându-se aproape 80 de sportive, care și-au disputat titlurile pe echipe și calificările pentru faza finală, din noiembrie, la individual. S-au impus formațiile CNS Cetate Deva 2 (junioare I – Carmen Ghiciuc, Olivia Câmpean și Ioana Crișan), CSS1 Constanța (N3 – Emilia Munteanu, Alexandra Patriche, Ana-Maria Avram, Gabriela Toader) și CSM Onești (N4 – Colen Tătaru, Teodora Manolache, Ioana Oprea, Laura Iacob) și-au adjudecat titlurile.

- Tbilisi, Capitala Georgiei a fost gazda întrecerilor celei de a 13-a ediții a Festivalului Olimpic al Tineretului European (26 iulie – 1 august), un eveniment multi-sport, care are loc o dată la doi ani, deschis juniorilor între 14 și 18 ani și care are în program 9 sporturi, gimnastica fiind printre disciplinele de bază. În noua sală, realizată special pentru această competiție, cu o capacitate de 1290 de locuri, deschiderea au făcut-o cei 82 de juniori, care și-au disputat întâietatea pentru stabilirea noii ierarhii a echipelor, dar și finaliștii probelor individuale. Formația României, alcătuită din Alexandru Bănicioiu, Iosif Cristea și Cătălin Drunea, în concurs cu 22 de echipe, s-a situat pe locul 16, fără a se consemna, de asemenea, vreo calificare în finale. Pe podium, Marea Britanie, Italia și Rusia. Evoluția echipei noastre a fost departe de zona de top, ocupând locuri modeste la toate aparatele – punctajul s-a realizat pe baza celor mai bune două rezultate -, sol: 22, cal: 13, inele: 14, sărituri: 12, paralele:

16, bară: 19, pozițiile individuale fiind și mai jos: 43. Cătălin Drunea, 46. Iosif Cristea, 47. Alexandru Bănicioiu. În concursul au fost 27 de formații, în timp ce la individual compus și-au disputat întâietatea 80 de gimnaste. În disputa pentru locurile pe podium și pentru calificarea în finalele individuale s-au aflat și fetele noastre – Olivia Cîmpian, Ioana Crișan și Andreea Ciurusniuc – care au încheiat pe locul 4 la echipe, obținând, de asemenea, calificarea la individual compus – Ioana Crișan și Olivia Cîmpian -, bârnă – Ioana Crișan – și sol – Olivia Cîmpian. Confruntarea celor 22 de formații a adus în prim-plan echipele Rusiei și Belgiei, pe poziția a 3-a fiind Germania. În ceea ce privește echipa noastră, „piatra de moară” a fost, din nou, la paralele, aparat la care s-a pierdut considerabil teren – locul 11 -, situație accentuată și de notele de la sărituri, care au poziționat formația noastră pe locul 5, cu prestațiile de podium de la bârnă și sol neputându-se recupera ceea ce s-a pierdut, astfel că Olivia Cîmpian, Ioana Crișan și Andreea Ciurusniuc au fost nevoite să se mulțumească doar cu locul 4, fiind pentru a doua oară în istoria competiției când echipa României a ratat podiumul (2003). Între cele 24 de finaliste ale individualului compus s-au aflat și gimnastele noastre Ioana Crișan și Olivia Cîmpian, care au încheiat competiția pe locurile 6, respectiv 14, titlul revenind Dăriei Skrypnik (Rusia), în timp ce la băieți – gimnaștii români nu s-au aflat între finaliști – pe primul loc s-a situat britanicul Joe Connor Fraser. Ioana Crișan și Olivia Cîmpian, aflate între cele 8 finaliste la bârnă, respectiv sol, nu au reușit să se afle printre medaliat, terminând pe locul 6 și 7. Așadar, o ediție fără nicio medalie pe toate planurile pentru reprezentanții noștri, fetele consemnând o „premieră” (nedorită), băieții fiind pentru a doua oară consecutiv în această situație. Următoarea ediție, în 2017, va avea loc la Győr (Ungaria).

- „Hadar Yosef National Training Center” din Tel Aviv (12 septembrie) a fost gazda Turneului Open al Israelului, la care au participat gimnaști din Azerbaidjan, Croația, Lituania, Israel și România, reprezentată de Marian Drăgulescu, Daniel Rădeanu și Andrei Ursache (antrenor Ionuț Corlaci). A fost prilejul unei reintrări spectaculoase a lui Marian Drăgulescu, învingător la sărituri și pe locul 3 la bară, în timp ce Andrei Ursache a urcat pe treapta a 3-a a podiumului la cal.

- Sala de gimnastică de la Complexul Olimpic de la Izvorani (12 septembrie) a fost gazda întâlnirii amicale feminine dintre echipele României și Franței, încheiată cu victoria fetelor noastre: 227.050 – 223.450, care au evoluat în formula Larisa Iordache, Cătălina Ponor, Anamaria Ocolișan, Laura Jurca, Silvia Zarzu, Diana Bulimar, în timp ce echipa Franței a aliniat pe Loan His, Louise Vanhille, Marine Brevet, Camille Bahl, Claire Martin, Grace Charpy. Întâlnirea a fost dominată de gimnastele noastre, care au reușit să câștige 3 din cele 4 aparate (sărituri: 59.450 – 57.600, bârnă 58.350 – 54.900, sol 55.800 – 55.150), în schimb oaspetele s-au impus la paralele (55.800 – 53.450). La individual compus cea mai bună a fost Larisa Iordache, învingătoare la trei aparate (sărituri, bârnă, sol). Cu acest prilej și-a marcat revenirea în competiții și Cătălina Ponor, după trei ani.

- O nouă ediție a Turneului internațional rezervat juniorilor și junioarelor s-a desfășurat la „Yokohama Cultural Gymnasium” (22 – 23 septembrie). Au luat parte gimnaste și gimnaști din 15 țări. Fetele noastre (antrenoare Adela Popa) s-au situat, la individual compus, pe locul 13. Ștefania Orzu și 14.

Denisa Stanciu, iar în finalele pe aparate Ștefania Orzu – locul 4 la bârnă și 5 la sol.

- Președintele Uniunii Europene de Gimnastică, dl. Georges Guelzec, însoțit de d-na Kirsi Erofejev-Engman, director UEG, a efectuat o vizită la București (23 septembrie) pentru a analiza și a se informa cu privire la stadiul pregătirilor pentru Campionatele Europene de Gimnastică din 2017, programate la București. Georges Guelzec și Kirsi Erofejev-Engman au avut convorbiri cu Gabriela Szabo (ministrul tineretului și sportului), Ștefănel Dan Marin (primar general interimar al Municipiului București), Adrian Stoica (președinte FRG), Mircea Apolzan (secretar general FRG). În ședința sa din 9 octombrie, Comitetul Executiv a decis să mențină încrederea în posibilitățile României de a organiza acest Campionat la București, în 2017, acceptând, totodată varianta, în cazul în care proiectata Sală a Sporturilor din Capitală nu era finalizată în timp util, mutării la Cluj.

- În Sala Polivalentă din Capitală (3 octombrie) a avut loc patruleterul masculin România – Norvegia – Spania – Ungaria. Echipa României – Marian Drăgulescu, Marius Berbecar, Andrei Muntean, Cristian Bătagă, Andrei Ursache, Laurențiu Nistor (antrenori Ioan Suciu, Ștefan Gall, Vasile Vug, Ionuț Corlaci) – a reușit s-a impus detașat. Echipe – 1. România 342.350, 2. Spania 335.000, 3. Ungaria 333.050, 4. Norvegia 325.350; individual compus – 1. Andrei Muntean 87.000, 2. Cristian Bătagă 86.500, 3. Stian Skjerahaug (Norvegia) 84.300. Marian Drăgulescu a avut o bună execuție la sol (15.600 / 6.9 / 8.700), ceea ce l-a adus în fruntea ierarhiei, Andrei Muntean s-a impus la inele (15.150 / 6.4 / 8.750) și la paralele (15.600 / 6.6 / 9.000), în timp ce spaniolul Miguel Zapata (15.000 / 6.0 / 9.100) a câștigat săriturile, iar multiplul campion Krisztian Berki (Ungaria) a fost cel mai bun la cal (15.350 / 6.7 / 8.650), la bară câștigător fiind spaniolul Nestor Abad (15.200 / 6.5 / 8.700).

- La Novara (Italia) a avut loc un ultim test înaintea Campionatelor Mondiale de la Glasgow, sâmbătă, 10 octombrie, „Palazzetto del Terdoppio” urmând a fi scena celei de a II-a ediții a „Cupei Novara”, cu participarea echipelor feminine ale Italiei, Belgiei, Spaniei și României, antrenorii noștri aliniind un lot format din Larisa Iordache, Diana Bulimar, Anamaria Ocolîșan, Laura Jurca, Silvia Zarzu și Andreea Iridon. Peste 2000 de spectatori au asistat la victoria fetelor noastre, atât la echipe – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Anamaria Ocolîșan, Laura Jurca, Silvia Zarzu, Andreea Iridon (*antrenori* Lucian Sandu, Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan) -, cât și la individual compus – Larisa Iordache. Cu un total de 226.500, echipa României a încheiat victorioasă, pe locurile următoare fiind Italia 225.150, Belgia 218.550 și Spania 211.200. În ceea ce privește evoluțiile individuale, Larisa Iordache a fost de departe cea mai bună, dominând toate aparatele (sărituri: 15.000 / 5.0 / 9.200; paralele: 14.850 / 6.3 / 8.55; bârnă: 15.300 / 6.5 / 8.800; sol: 14.600 / 6.0 / 8.600), pentru a realiza un scor total de 59.750. La rândul lor, 4. Diana Bulimar 55.600, 7. Laura Jurca 54.650, 9. Anamaria Ocolîșan 54.650, 18. Silvia Zarzu 52.650.

- Sala „Nadia Comăneci” a Ministerului Tineretului și Sportului (18 octombrie) a fost plină cu ocazia lansării cărții „Călătorie în lumea gimnasticii”, scrisă de către Nicolae Vieru, președinte de onoare al Federației Române de Gimnastică și vice-președinte de onoare al forului internațional. Printre invitați, Nadia Comăneci, Ilie Năstase, medaliatele olimpice cu aur Sandra Izbașa, Monica Roșu, Silvia Stroescu, marii campioni Elena Ceampelea și

Gheorghe Tohăneanu, Mircea Apolzan, secretar general al FRG, ziaristii Emanuel Fântâneanu, membru al Comitetului Executiv al AIPS, Horia Alexandrescu, Alina Alexoi, dar și generalul Marin Dragnea, fost președinte al CNEFS, Elena Poparad, fosta președinte a FRG, Ingrid Istrate, director al CSM Onești, sau Ștefania Comăneci, mama fostei mari campioane, precum și încă multe alte personalități ale sportului ori iubitori ai gimnasticii. Apărută sub egida Fundației Nadia Comăneci, lucrarea prezintă aspecte și date mai puțin cunoscute, dezvăluiri din culisele acestui sport, momente și evenimente din istoria gimnasticii pe plan mondial și național, relatări de la marile competiții, un capitol special fiind dedicat celei care a fost denumită „Flacăra vie a Jocurilor Olimpice”.

- La Lugoj (17 octombrie) s-a desfășurat cea de-a 14-a ediție a Cupei internaționale DKMT. Având deja o tradiție de 14 ani, acest concurs a avut prima oară loc la Lugoj, la inițiativa Ginei Gogean, Aurel Muntean, Ioan Boici și Ionel Dobra, care au sprijinit la acel moment buna desfășurare a acestui concurs. Aceste competiții sunt organizate annual, pe rând în fiecare țară participantă – Serbia, Ungaria și România. La ediția 2015, care a avut loc la Lugoj, au fost prezente cluburile din Novi Sad și Subotica (Serbia), Timișoara, Reșița și Lugoj (România), cu un număr total de 40 de sportivi la toate cele 5 categorii de vârstă. În prezența a numeroși spectatori și susținători, pe fondul unei concurențe strânse, gimnaștii români, cu deosebire cei din Lugoj, au reușit să obțină cele mai multe locuri pe podiumurile întrecerii.

- Localitatea belgiană Melsele a fost gazda celei de a 12-a ediții a „Wase GymCup” (4 octombrie), la care au participat juniori și junioare din Suedia, Elveția, Luxemburg, Olanda și Belgia. În concursul masculin au evoluat echipele Elveției, Olandei, Belgiei și României, echipa noastră fiind alcătuită din Alexandru Băncioiu, Iosif Cristea, Anghel Cristea, Cătălin Drunea și Rafael Szabo. Competiția a fost adjudecată de Elveția, formația noastră fiind pe locul 4, cele mai bună clasări la individual compus aparținând lui Alexandru Băncioiu – locul 6 și Iosif Cristea – locul 7.

- „Memorialul Arthur Gander”, un omagiu adus fostului președinte al Federației Internaționale, s-a desfășurat în acest an în Complexul Sportiv Beausobre din Morges (Elveția). Au participat gimnaste și gimnaști din România, Elveția, Germania, Mexic, Ucraina, Franța, Italia, Japonia, Rusia, Canada și M. Britanie, la start fiind și Larisa Iordache, Diana Bulimar, Marius Berbecar. A fost un nou prilej pentru Larisa Iordache de a-și etala talentul, medaliata cu bronz a Campionatelor Mondiale, intrând din nou în posesia Trofeului, așa cum a făcut-o aici și în 2013, la rândul ei, Diana Bulimar fiind pe treapta a 3-a a podiumului, iar Marius Berbecar pe locul 11. De asemenea, Larisei Iordache (pentru a doua oară) i-a revenit și Premiul Special, acordat pentru evoluția la sol.

- Palatul Sporturilor din Marsilia (22 – 23 noiembrie) a fost gazda unei noi ediții a Elite Gym Massilia, care reunește, din 1988, de la prima ediție, nume de prim-plan ale momentului – senioare și junioare -, un concurs la care România a fost prezentă cu Diana Bulimar, Laura Jurca, Maria Holbură, Andreea Ciurusniuc, alături de sportive din Rusia, Italia, Canada, Franța, Belgia. În competiția echipelor, formația noastră a avut o evoluție oscilantă situându-se pe locul 3, după Franța și Rusia. La individual compus, Angelina Melnikova (Rusia), Marine Brevet (Franța) și Diana Bulimar (România) s-au clasat în

această ordine pe podium. Finalele pe aparate au fost dominate de gimnastele noastre care au câștigat 3 din cele 4 titluri, Laura Jurca impunându-se la sărituri și bârnă, în timp ce Diana Bulimar și-a adjudecat victoria la sol.

- La Novi Sad (4 – 6 decembrie) a avut loc Cupa DKMT cu participarea cluburilor din, Lugoj, Timișoara, Reșița, Subotica și Novi Sad, precum și Memorialul „Laza Krstic și Marica Dzelatovic”, la care au luat parte sportivi din Bulgaria, Croatia, Slovenia, Africa de Sud, Israel, Turcia, Macedonia și România. Printre cei care s-au evidențiat, Norbert Marcu, Alexandru Marcu, Răzvan Miklos, Patrick Voichiescu, Ionuț Teodor, Octavian Tomescu ș.a.

- Pe 17 decembrie a fost anunțată lista celor mai buni 10 gimnaști ai anului pentru gimnastica artistică – feminin și masculin – și gimnastica aerobică, în fruntea acestor clasamente aflându-se Larisa Iordache (feminin) – pentru a treia oară consecutiv în fruntea ierarhiei -, Marian Drăgulescu (masculin) – revine pe primul loc (!), după succesele din 2009, 2006, 2005, 2004, 2003, 2002, 2001 – și Lucian săvulescu (aerobic) – în premieră în fruntea topului.

➤ 2016

- Anul competițional a fost deschis și de această dată de către clubul CSS Bârlad prin prezența la Grand Prix de Nimes , care a avut loc pe 30 ianuarie 2016. Înscrise în secțiunea 7-8 ani, cele 8 gimnaste bârladene, pregătite de antrenorii Ana Maria și Liviu Iordache, au dominat podiumul pe echipe reușind să urce pe treaptă de sus în formația: Ioana Coșeru, Roberta Furcoi, Bianca Iacob și Amalia Puflea, cat și locul 3, prin echipa alcătuită din: Ioana Bălan, Anastasia Balaur, Alexia Obreja și Lorena Popa. La individual compus s-a impus Amalia Puflea, cea mai experimentată dintre bârladence, ea câștigând și ediția anterioară a competiției la aceeași categorie. O prestație bună a avut și Lorena Popa, clasată a 4-a.

- Tradiționalului eveniment „Nadia Comăneci Internațional Invitational”, varianta feminină a acțiunii „Bart & Nadia Sports Experience”, inițiat și organizat de Nadia Comăneci și Bart Conner a reunit peste 1600 de participanți, un număr record, în Cox Convention Center din Oklahoma City (12 – 14 februarie). Între foarte tinerele competitoare au fost și gimnastele noastre Carmen Glăvan, Laura Iacob, Carmen Ghiciuc și Adriana Stanciu, însoțite de antrenorul Florin Cotuțiu. Reprezentantele noastre au avut o frumoasă comportare, la individual compus ocupând locul 2, prin Carmen Ghiciuc, și 3, prin Laura Iacob, în timp ce la echipe s-au clasat pe poziția secundă, rezultatele fiind înregistrate în concursul junioarelor.

- În perioada 3 – 6 martie, la Montreal, a avut loc cea de a 25-a ediție a International Gymnix 2016, competiție dedicată gimnasticii feminine (senioare și junioare), o platformă de lansare a numeroase talente. Gimnastica românească a fost reprezentată de patru gimnaste ale clubului Cetate Deva, componente ale lotului național de junioare, Ioana Crișan, Olivia Cîmpian, Alisia Botnaru și Denisa Golgotă, însoțite de antrenorii Nicolae Forminte și Liliana Cosma. Junioarele noastre au obținut două medalii de bronz (Alisia Botnaru – bârnă, Olivia Cîmpian – sol), un meritoriu loc 4 (Denisa Golgotă – sărituri), la echipe încheind pe poziția a 5-a. La nivelul junioarelor, ediția 2016 a prestigioasei competiții din Canada, a reunit tinere gimnaste din SUA, Rusia, România, Canada, Japonia, Marea Britanie, Franța și Belgia.

- Sala Polivalentă „Ioan Kunst Ghermănescu” din Capitală (16 martie) a fost gazda meciului bilateral masculin România (Marian Drăgulescu, Marius

Berbecar, Vlad Cotuna, Cristian Bătagă, Andrei Ursache, Daniel Rădeanu, Laurențiu Nistor, Andrei Groza, antrenori Ioan Suciu, Ștefan Gal, Vasile Vug și Ionuț Corlaci) – Spania (Miguel Zapata, Ruben López, Nestor Abad, Alberto Tallón, Adriá Vera, Andrés Martín, Joel Plata, antrenori Fernando Siscar și Benjamin Bango). Întâlnirea s-a încheiat cu succesul oaspeților, atât la echipe (343.330 – 341.012), cât și la individual compus, prin Nestor Abad – 86.933, urmat pe podium de Vlad Cotuna (86.066) și Alberto Tallon (85.349).

- La FIG Challenge Serie, care a avut loc pentru a 9-a oară consecutiv la Doha (Qatar, 24 – 26 martie), la start cu 111 sportivi din 33 de țări, gimnastica românească a fost reprezentată de Cătălina Ponor, Diana Bulimar și Dora Vulcan. Concursul s-a înscris ca un important test înaintea Turneului Preolimpic de la Rio. La finalul competiției, Cătălina Ponor și-a făcut o foarte frumoasă reintrare internațională, după 4 ani de absență competițională, impunându-se la bârnă, Diana Bulimar și-a reconfirmat posibilitățile, încheind pe poziția secundă la sol și 8 la paralele, în timp ce Dora Vulcan, abia ieșită de la juniorat, a fost prezentă în două finale (locul 7 – paralele și sol).

- Peste 50 de gimnaști din Timișoara, Lugoj și Reșița au fost la startul unei noi ediții a „Memorialului Virgil Achim” (28 – 29 martie), competiție ajunsă la cea de-a patra ediție, organizată de Clubul Sportiv Școlar Reșița, cu sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Caraș-Severin. Întrecerea a fost găzduită de Sala de gimnastică a Clubului Sportiv Școlar Reșița și a reunit sportivi la categoriile a III-a (nivel 1 și 2) și a II-a (nivel 3). În prim-plan s-au aflat tinerii sportivi Andrei Titi, Albert Ilie, Robert Aioanei, Alexandru Rădeanu, Norbert Marcu, Felix Simion, Răzvan Miklos, Luca Gavrila, Fabian Panacea, Patric Voichescu ș.a.

- Ziua de duminică, 3 aprilie, a fost una plină pentru gimnastica noastră feminină, cu ambele echipe – junioare și senioare – în concursul de la Mouscron (Belgia), pentru cele „mici” o confruntare cu echipa similară a gazdelor, iar senioarele într-un ultim test înaintea importantului și dificilului Turneu Preolimpic de la Rio (16 – 17 aprilie), în compania formațiilor Belgiei și Germaniei. Antrenorii Nicolae Forminte și Liliana Cosma au apelat la junioarele Olivia Cimpian, Carmen Ghiciuc, Ioana Crișan, Denisa Golgotă și Alisia Botnaru și Alexandra Mihai (rezervă), care s-au impus cu 164.350 – 153.500, ele ocupând și primele 5 locuri în clasamentul individual compus, în ordine, Carmen Ghiciuc 54.400, Alisia Botnaru 54.250 și Ioana Crișan 54.150, Olivia Cimpian 53.250 și Denisa Golgotă 52.850. În triumful belgiei – România – Germania, prima poziție a revenit gazdelor, cu un total de 222.900, pe locurile următoare situându-se România (Cătălina Ponor, Dora Vulcan, Diana Bulimar, Silvia Zarzu, Andreea Iridon, Maria Holbură, antrenori Lucian Sandu și Adela Popa), cu 219.200, și Germania 215.250, belgiencele dominând și individualul compus – prin Axelle Klinckaert 56.500 și Laura Waem 55.600 -, pe treapta a treia podiumului situându-se Diana Bulimar 55.400, celelalte fete fiind pe: 7. Dora Vulcan 53.900, 10. Maria Holbură 53.600 și 16. Silvia Zarzu 51.350. Cătălina Ponor a evoluat doar la bârnă și sol, iar Andreea Iridon la paralele și bârnă.

- Ediția a 21-a a turneului „International Junior Team Cups 2016” a reunit în „Sporthalle am Weißenseer Weg 51” din Berlin (8 – 9 aprilie), 38 de echipe din 25 de țări. La start au fost prezenți și juniorii noștri Alexandru Băncioiu, Iosif Cristea, Eduard Gavrila și Rafael Szabo, însoțiți de antrenorul Cornel Burduhosu. Echipa României s-a situat pe locul 27, cu un total de 217.650, la

mare distanță de primele trei, Elveția, China, Rusia.

- La 18 iulie 1976, în Domul din Montreal, acolo unde au avut loc Jocurile celei de a XXI-a Olimpiade moderne, Nadia Comăneci reușea să uluiască mapamondul cu execuțiile perfecte ale exercițiilor la bârnă și paralele, intrând în eternitatea sportului. „She’s perfect...!” – s-a spus atunci. Și a fost de încă 15 ori, mai apoi... În cadrul acțiunilor pentru a celebra acest eveniment, în București (24 aprilie), la Stejari Country Club, a avut loc „Festivalul de Gimnastică Nadia Comaneci”, dedicat copiilor cu vârste cuprinse între 4 și 8 ani și care nu practică acest sport de performanță.

- Întâlnire bilaterală Spania – România (7 mai), în localitatea iberică Alcorcon, cu participarea formațiilor de senioare și junioare ale celor două țări, gimnastele noastre fiind cu echipele secunde. Rezultat favorabil pentru junioare (159.950 – 156.250), cu Carmen Glăvan și Laura Iacob pe primele două locuri la individual compus, dar defavorabil în disputa senioarelor, fetele noastre fiind depășite de gazde (166.650 – 164.050) și cu doar Maria Holbură (locul 3) pe podiumul individual.

- A 6-a ediție a Cupei „Andreea Răducan”, care a avut loc (7 mai) în sala de sport a Colegiului Tehnic „Al. I. Cuza” din Bârlad, a reunit la start peste 100 de micuțe gimnaste din 12 cluburi din țară – Onești, București, Focșani, Constanța, Bacău, Buzău, Ploiești, Sibiu, Timișoara și Galați -, fiind destinată exclusiv junioarelor III, nivelul 1 și 2, cu vârste cuprinse între opt și 10 ani. Concursul a fost inițiat de Andreea Raducan în 2011, la ultimele șase ediții peste 600 de gimnaste având ocazia de a participa în cadrul acestei competiții.

- Sala „Kati Szabo” din Municipiul Sf. Gheorghe (16 – 21 iunie) a fost gazda ediției 2016 a Campionatului Național pe echipe al Junioarelor și Juniorilor II și I. Cele dintâi au intrat în „scenă” cele aproape 100 de gimnaste, evidențiindu-se echipele Steaua, Farul Constanța și CNS Cetate Deva, care și-au adjudecat titlurile, în concursul individual cele mai bune fiind constănțencele Ioana Stănculescu (junioare II, nivel 4) și Maria Ceplinski (junioare II, nivel 3), precum și multipla medaliată a CE de junioare, Denisa Golgotă (CNS Cetate Deva) la junioare I. După desfășurarea întrecerilor junioarelor a venit rândul juniorilor, cu aproape 80 de tineri gimnaști, în prim-plan aflându-se cluburile LPS Bistrița, CSS Sibiu și Dinamo București, precum și Gabriel Burănete (CSS Buzău), Andrei Gula (Dinamo București) și Gavril Luca (CSS 1 Timișoara), la cele trei categorii de concurs.

- La ediția 2016 a „Fantastic Gymnastics NK” (25 – 26 iunie) organizatorii au avut oaspeți din Belgia, Spania, Chile și România, cu Andrei Muntean, Vlad Cotuna, Cristian Bătagă, Andrei Groza și Laurențiu Nistor. La individual compus, Andrei Muntean – pe locul 9. Prezențe în finalele pe aparate: sol – 6. Cristian Bătagă, 7. Andrei Muntean, 9. Vlad Cotuna; cal – 5. Andrei Groza, 7. Cristian Bătagă, 8. Laurențiu Nistor; inele – 2. Andrei Muntean, 3. Cristian Bătagă, 5. Vlad Cotuna, 9. Andrei Groza; sărituri – 2. Andrei Muntean, 4. Cristian Bătagă; paralele – 2. Vlad Cotuna, 3. Andrei Groza, 5. Cristian Bătagă, 8. Andrei Muntean; bară – 2. Vlad Cotuna, 6. Laurențiu Nistor, 7. Andrei Muntean, 9. Andrei Groza.

- Bilateral feminin Franța – România (9 iulie), în mica localitate franceză Avoine. Echipa României a evoluat în formula Larisa Iordache, Maria Holbură, Anda Butuc, Denisa Stanciu și Andreea Ciurușniuc. Și, pentru că orice întrecere, oricât de amicală, are și o învingătoare, la individual aceasta a

fost junioara Melanie De Jesus Dos Santos, originară din Ins. Reunion, cu un total de 57.250, înaintea Larisei Iordache 56.800, la egalitate cu Louise Vanhille, pe locul secund. Celelalte: Maria Holbură 53.750, Andreea Ciurușniuc 51.450, Anda Butuc și Denisa Stanciu (câte două aparate: paralele și bârnă, respectiv bârnă și sol). Gazdele au câștigat și întâlnirea pe echipe: 172.500 – 162.400.

- Tbilisi, Capitala Georgiei a fost gazda întrecerilor celei de a 13-a ediții a Festivalului Olimpic al Tineretului European (26 iulie – 1 august), un eveniment multi-sport, care are loc o dată la doi ani, deschis juniorilor între 14 și 18 ani și care are în program 9 sporturi, gimnastica fiind printre disciplinele de bază. În noua sală, realizată special pentru această competiție, cu o capacitate de 1290 de locuri, deschiderea au făcut-o cei 82 de juniori, care și-au disputat întâietatea pentru stabilirea noii ierarhii a echipelor, dar și finaliștii probelor individuale. Formația României, alcătuită din Alexandru Băncioiu, Iosif Cristea și Cătălin Drunea, în concurs cu 22 de echipe, s-a situat pe locul 16, fără a se consemna, de asemenea, vreo calificare în finale. Pe podium, Marea Britanie, Italia și Rusia. Evoluția echipei noastre a fost departe de zona de top, ocupând locuri modeste la toate aparatele – punctajul s-a realizat pe baza celor mai bune două rezultate -, sol: 22, cal: 13, inele: 14, sărituri: 12, paralele: 16, bară: 19, pozițiile individuale fiind și mai jos: 43. Cătălin Drunea, 46. Iosif Cristea, 47. Alexandru Băncioiu. În concursul au fost 27 de formații, în timp ce la individual compus și-au disputat întâietatea 80 de gimnaste. În disputa pentru locurile pe podium și pentru calificarea în finalele individuale s-au aflat și fetele noastre – Olivia Cîmpian, Ioana Crișan și Andreea Ciurușniuc – care au încheiat pe locul 4 la echipe, obținând, de asemenea, calificarea la individual compus – Ioana Crișan și Olivia Cîmpian -, bârnă – Ioana Crișan – și sol – Olivia Cîmpian. Confruntarea celor 22 de formații a adus în prim-plan echipele Rusiei și Belgiei, pe poziția a 3-a fiind Germania. În ceea ce privește echipa noastră, „piatra de moară” a fost, din nou, la paralele, aparat la care s-a pierdut considerabil teren – locul 11 -, situație accentuată și de notele de la sărituri, care au poziționat formația noastră pe locul 5, cu prestațiile de podium de la bârnă și sol neputându-se recupera ceea ce s-a pierdut, astfel că Olivia Cîmpian, Ioana Crișan și Andreea Ciurușniuc au fost nevoite să se mulțumească doar cu locul 4, fiind pentru a doua oară în istoria competiției când echipa României a ratat podiumul (2003). Între cele 24 de finaliste ale individualului compus s-au aflat și gimnastele noastre Ioana Crișan și Olivia Cîmpian, care au încheiat competiția pe locurile 6, respectiv 14, titlul revenind Dariei Skrypnik (Rusia), în timp ce la băieți – gimnaștii români nu s-au aflat între finaliști – pe primul loc s-a situat britanicul Joe Connor Fraser. Ioana Crișan și Olivia Cîmpian, aflate între cele 8 finaliste la bârnă, respectiv sol, nu au reușit să se afle printre medaliat, terminând pe locul 6 și 7. Așadar, o ediție fără nicio medalie pe toate planurile pentru reprezentanții noștri, fetele consemnând o „premieră” (nedorită), băieții fiind pentru a doua oară consecutiv în această situație. Următoarea ediție, în 2017, va avea loc la Győr (Ungaria).

- Gimnastica românească pierde pe unul dintre cei valoroși membri ai săi: Nicolae Vieru (21 aprilie 1932, Buhuși, județul Bacău – 2 septembrie 2016, București), Președinte de Onoare al Federației Române de Gimnastică și Vice-președinte de onoare al Federației Internaționale de Gimnastică, peste 6 decenii în slujba gimnasticii românești și mondiale.

- Reorganizare la nivelul loturilor feminine, centrul de greutate revenind

la Deva – Lotul Național al senioarelor și junioarelor, precum și Centrul Național Olimpic de Pregătire junioare -, sub coordonarea antrenorului Nicolae Forminte, care și-a asumat și coordonarea pregătirii olimpice pentru Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020.

- Sala Sporturilor din Deva (19 – 22 octombrie) a fost gazda întrecerilor din cadrul Campionatului Național Individual al junioarelor II și I, la care au luat parte peste 60 de gimnaste reprezentând 22 de cluburi din țară, între ele și sportivele medaliatelor de la ultimul Campionat European, concursul desfășurându-se în organizarea Federației Române de Gimnastică, Primăriei Municipiului Deva și Clubului Sportiv Municipal Deva. A fost o foarte frumoasă competiție, la nivelul junioarelor I fiind dominată de componentele lotului național, având-o în prim-plan pe Olivia Cîmpian (CNS Cetate Deva), care și-a adjudecat 4 din cele 5 titluri puse în joc (individual compus, paralele, bârnă, sol), fiind secondată pe podiumuri de Laura Iacob, Ioana Crișan, Denisa Golgotă și nu numai. Să notăm, de asemenea, că și la nivelul celorlalte categorii s-au evidențiat junioare cu suficiente capacități de a promova spre performanța de înaltă calitate.

- Localității Chiasso (Elveția) i-a revenit în acest an (2 noiembrie) rândul să organizeze cea de a 33-a ediție a Memorialului Arturo Gander, la care au luat parte, ca de fiecare dată, unii dintre cei mai buni gimnaști ai momentului, 11 dintre participanți evoluând și la ultima ediție a Olimpiadei braziliene, între aceștia aflându-se și reprezentantul nostru Marian Drăgulescu. Succesul la această ediție a revenit lui Oleg Verniaev (Ucraina), finalist la individual compus și medaliat cu aur la paralele la Jocurile Olimpice de la Rio, concursul feminin fiind dominat de Angelina Melnikova (Rusia). La rândul său, Marian Drăgulescu s-a situat pe locul 4.

- După cinci ani, gimnastica masculină juvenilă a revenit în Sala Sporturilor Ioan Kunst Ghermănescu din Lugoj (10 – 11 noiembrie), miza fiind podiumurile Campionatului Național Individual de Gimnastică, la categoriile Juniori II și I, la start aflându-se peste 50 de tineri performeri, competiția desfășurându-se sub egida Federației Române de Gimnastică, cu sprijinul Primăriei Lugoj și a Clubului Sportiv Școlar din localitate. Balanța la individual compus a înclinat spre Alexandru Bănicioiu (CSS Lugoj) – juniori I, Luca Gavril (CSS 1 Timișoara) – juniori II, nivel 3 și Robert Burtănete (CSS Buzău) – juniori II, nivel 4, pentru ca în finalele pe aparate cele mai multe titluri să fie cucerite de Robert Burtănete (CSS Buzău – 4) – juniori II, nivel 4, Norbert Marcu (CSS Lugoj – 3) – juniori II, nivel 3, Rafael Szabo (CSS Lugoj – 2) și Cătălin Drunea (CSM Bistrița – 2) – juniori I.

- Gymnos Charleroi, în colaborare cu Primăria Orașului Charleroi și a Federației Belgiene de gimnastică, a organizat (26 – 27 noiembrie) a 19-a ediție a foarte cunoscutului concurs internațional pentru junioare "Top Gym", competiție care a avut loc în Salle de La Garenne din Parcul Sporturilor din Charleroi, între competitorii aflându-se și reprezentantele noastre Olivia Cîmpian și Ioana Crișan, alături de tinere gimnaste din Olanda, Franța, Spania, Suedia, Cehia, Canada și Spania. A fost un concurs al viitoarelor staruri ale gimnasticii internaționale, Olivia Cîmpian fiind printre cele mai bune, urcând de 6 ori pe podium: loc 1 – sărituri și sol, loc 2 – paralele, bârnă, echipe, loc 3 – individual compus, în timp ce Ioana Crișan a fost pe 3 la sărituri.

Rezultatele constante și, cel mai adesea, remarcabile realizate de gimnastica românească decenii la rând demonstrează existența unei adevărate școli de gimnastică cu tradiție, care se bucură de recunoaștere pe plan mondial.

Din vremurile vechii Elade și până astăzi s-au scurs mii și mii de zile și nopți, răstimp în care, în pas cu vremea și cu vremurile, gimnastica și-a croit drumul său în societate, fiind acum, după atâtea zeci de secole, un veritabil fenomen. Un fenomen mondial în care gimnastica românească are un cuvânt greu de spus...

Pentru că au mai fost și Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Campionatele Europene și, desigur, Campionatele Naționale. Despre toate acestea, în paginile ce urmează...

DE LA „SERBĂRI FEDERALE”, LA CAMPIONATE NAȚIONALE

*„Sentimentul național
este acela care asigură
existența popoarelor.”*

Nicolae Titulescu

„Fără îndoială există talente individuale, dar ele trebuie să intre cu rădăcinile în pământul și modul de-a fi al poporului lor, pentru a produce ceva permanent...” – lansând aceste cuvinte, Mihai Eminescu, poetul nepereche, nu se gândea, desigur, la oamenii sportului, ai gimnasticii. Dar, să recunoaștem, se potrivesc de minune și astăzi pentru a-i defini pe campionii naționali ai sportului, indiferent care este acesta, poziție la care nu se poate accede *„fără educație, autocontrol, renunțări, muncă și disciplină”*, dacă este să o cităm și pe Maria Olaru, campioana națională, mondială și olimpică.

De la cristalizarea gimnasticii ca activitate sportivă și până la organizarea competițională de azi a trecut nu numai peste un veac, dar, totodată, s-a trecut peste nenumărate punți și obstacole suficient de înalte referitoare la acceptarea faptului că gimnastica poate fi asimilată cu un sport și, pe cale de consecință, există și premisele unor confruntări, cu învingători și învinși, cu reguli și regulamente. Se știe deja, am prezentat acest lucru în paginile anterioare, *„părinții”* gimnasticii aveau, și susțineau, ferm că gimnastica este doar o formă de dezvoltare armonioasă a corpului, o posibilitate de fundamentare a altor activități – îndeobște militare – care presupuneau și o bună, foarte bună pregătire fizică, ei ajungând a fi în conflict deschis cu celelalte *„sporturi”*, care reprezentau *„o dizarmonie corporală contra căreia luptă gimnaștii al căror scop este să formeze un om complet...”*. Iar confruntarea nu s-a limitat doar la *„aspectul fizic”*, ci îl includea și pe cel moral, în 1898, directorul adjunct al Academiei din Paris afirma că *„dacă sporturile sunt un divertisment sănătos și util, singură gimnastica înseamnă educație...”*.

Evident, situație de asemenea cunoscută, în cele din urmă, victoria avea să aparțină *„sporturilor”*, ajungându-se la crearea concursurilor internaționale, în cadrul cărora *„națiunile pot alinia un număr egal de campioni aleși de federația lor”*, după cum afirma, în 1897, Charles Cazalet, viitor președinte al FIG.

Dar, totodată, firesc, cluburile – sau Societățile, cum erau numite – simțeau nevoia de a ieși din *„carapace”*, ajungându-se, astfel, sub egida noilor federații naționale, la organizarea, încă de prin 1860, în mai toate țările în care gimnastica atinsese un anumit nivel de dezvoltare – Franța, Belgia, Germania, Olanda etc -, unor Serbări Federale anuale, al căror program includea evoluțiile gimnaștilor și chiar gimnastelor, la un moment dat.

Aceste Serbări Federale au reprezentat punctul de pornire până la a fi considerate, mai apoi, chiar ediții ale Campionatelor Naționale de mai târziu. Reamintim că, în 1903, la Anvers a avut loc, pe fondul unei asemenea Serbări Federale, primul Turneu Internațional, considerat, mai apoi, cea dintâi ediție a Campionatului Mondial.

Gimnastica românească s-a încadrat, la rândul-i, în contextul general, fie în plan conceptual, fie în cel al organizării, cel puțin în deceniile de început.

Dacă avem în vedere primele acțiuni realizate după constituirea Federației Române de Gimnastică, vom constata, înainte de toate, așa cum am mai prezentat pe parcursul acestei lucrări, aceeași dispută între conceptul de „gimnastică” și cel de „sport”, conflictul între „demonstrație” și „întrecere”, care avea să se constituie, conform specialiștilor, într-o frână a dezvoltării pe diverse planuri.

Constată Emil Ghibu și Ion Todan că „În sistemul preconizat de federație erau cuprinse, după cum am văzut, elemente proprii altor discipline; ele erau lipsite însă de ceea ce constituie esența oricărei ramuri sportive, și anume de întrecere. Concursul, întrecerea erau foarte puțin promovate de F.S.G.R. Este semnificativ că nici nu se folosește termenul de concurs. Singura manifestare de acest gen, organizată o dată pe an, se numea «serbare federală». Așa cum le spune și numele, «serbările federale» erau niște demonstrații în care se etalau rezultatele muncii unui an întreg. Evident că la aceste serbări întrecerea nu putea lipsi, însă concursul înseamnă mai mult decât atât. Această limitare a gimnasticii atât în conținut, cât și în formele de desfășurare a contribuit mult la decăderea ei. Așa se face că la constituirea F.S.S.R. în 1912, deși printre comisiile înființate figura și Comisia de gimnastică, ea nu are nici un fel de activitate, iar la reorganizarea F.S.S.R. din 1914 este desființată. Conservatorismul F.S.G.R. și lupta ei îndârjită împotriva celorlalte ramuri de sport se evidențiază și prin atitudinea pe care o are față de U.F.S.R., la care se afiliază abia în anul 1932. Trebuie să amintim însă că pe parcursul activității sale F.S.G.R. va fi nevoită, deși în mod tacit, să facă unele concesii în privința celorlalte discipline sportive....”

Prin urmare, la acea vreme, nici nu se punea problema unor „Campionate”, indiferent de nivelul acestora, astfel că Serbările Federale, reprezentau singura amplă acțiune care aducea gimnastica în prim-plan.

Serbările federale se organizau anual, iar programele lor variau după condițiile și tradițiile localității unde se desfășurau și după concesiile pe care federația a trebuit să le facă altor sporturi:

24 – 26 mai 1908	București	1 – 3 iunie 1913	București
16 – 18 mai 1909	Craiova	31 mai – 2 iunie 1914	Târgoviște
5 – 7 iunie 1910	Ploiești	1916 – program redus	Bârlad
28 – 31 mai 1911	Galați	31 mai – 2 iunie 1925	Iași
12 – 14 mai 1912	Brăila	2 – 4 iunie 1928	București (Stadionul ONEF)

Prima Serbare Federală de Gimnastică – 486 de gimnaști din 15 societăți sportive – a avut loc, așadar, în 24 – 26 mai 1908, la Arenele Romane din Capitală, la organizarea căreia Liceul „Spiru Haret” a avut un aport substanțial, programul reflectând foarte bine sistemul pe care Federația îl preconiza. El a cuprins „gimnastică de ansamblu, exerciții la bară fixă, paralele, cal, piramide, gimnastică populară (lungime, greutate, alergări de iuțeală, ridicare de greutate, sărituri în înălțime, urcare la frânghie), scrimă cu sabia, floreta și spada, lupte, tir cu pistolul și arme de salon, revolver, carabină, pușcă...”. Dar, din cauza vremii nefavorabile, care a întrerupt Serbarea, doar gimnastica a scăpat... nevătămată!

Serbarea Federală din 1909 s-a desfășurat la Craiova, cu un program asemănător celui din anul precedent, întregii acțiuni dându-i-se un caracter festiv. Are loc o defilare pe străzile orașului. „La orele 16 d.a. toate societățile

de gimnastică s-au întrunit în bulevardul Mihai Bravu de unde cu muzica militară în frunte au plecat la Parcul Bibescu...”, scrie Universul din 18 mai 1909. Aci societățile participante prezintă următoarele exerciții: «I. Societatea „Năluca” din Târgoviște: exerciții cu bastoane de lemn; II. Societatea „Viitorul” din București execută exerciții la capră și paralele; III. „Societatea de sport” din Ploiești”: piramide simple și cu scări; IV. „Aurora” din București: paralele și trambulină; V. Societatea „Centrală” și „Apărătorii Patriei” din București: scrimă cu baioneta; VI. Societatea „Viitorul” din Craiova: piramide și exerciții la paralele; VII. „Societatea de sport” din Brăila”: exerciții cu bastoane de fier; VIII. Societatea „Năluca” din Târgoviște: exerciții cu măciuci executate ce domnișoare; IX. „Societatea din Ploiești”: exerciții la bare și paralele; X. Societatea „Viitorul” din Craiova: cadrul în marș, simulare de atac asupra unei cetăți; XI. Dansuri naționale». Festivitatea de Deschidere a fost urmată de prezentările respective, care au durat trei zile.

În 1911, Federația face încă un pas pe calea organizării mai bune a activității sale, prin alcătuirea unui regulament al Serbărilor Federale în care se preciza modul de desfășurare al diferitelor probe din program, dar elanul stârnit de existența federației în primii ani începe să pălească, până la primul Război Mondial gimnastica având destul de puține manifestări, singurele care se desfășoară cu regularitate fiind Serbările Federale anuale.

Cu toată această situație, se reușește ca, în anul 1915, să se fixeze în toată țara centre pentru serbări școlare, în care sunt și școli din localități apropiate, în programul acestor serbări gimnastica ocupând un loc minor, doar prin gimnastica de ansamblu, restul acțiunilor cuprinzând probe atletice, ridicări de greutate și oină.

După război activitatea se reia cu greu. Cu mari eforturi federația își reîncheie activitatea în 1922, dar timpul ei trecuse. Ea mai reușește să mai organizeze doar câteva congrese (1922 – București, 1925 – Iași și 1928 – București) și două Serbări Federale (1925 – Iași și 1928 – București), fiind nevoită să cedeze locul unei noi concepții, unui nou sistem.

După o pauză îndelungată, în 1925, are loc, la Iași, prima Serbare Federală de după război, programul ei reflectând frământările privind gimnastica de atunci :

„Concursul pe secțiuni (pe echipe – n.n.): 1. Exerciții de ordine. 2. Exerciții libere. 3. Saltul în înălțime. 4. Exerciții la paralele: a) exercițiu ușor; b) exercițiu greu; c) exercițiu foarte greu. *Concursul individual (artistic)*: 1. Exerciții libere. 2. Fusul sus (bară fixă înaltă – n.n.): a) exerciții de iuțeală; b) exerciții de putere; c) exerciții de voie. 3. *Paralele*: a) exerciții de iuțeală; b) exerciții de putere. 4. Exerciții de voie. *Atletică ușoară* : a) ridicarea greutății cu o mână; b) aruncare greutății fără vânt. *Concursul atleticii ușoare*: 1. Un exercițiu liber din cele 4 impuse de juriu. 2. Saltul în înălțime. 3. Ridicarea greutății cu două mâini. 4. Alergare de iuțeală 100 m, *Concursul special*: 1. Scrimă cu sabia; 2. Scrimă cu floreta”.

Programul confirmă și reflectă etapa de transformări în care a găsea gimnastica atât în privința conținutului, cât și a terminologiei. Tot în 1925, clubul de gimnastică din Arad organizează în localitate un „Concurs Național de gimnastică” – de reținut termenul – , cu participarea concurenților din Oradea, Cluj, Bistrița și Arad.

Gimnastica însă este în regres și Serbarea Federală programată în 1926, în București, se amână pentru 1927 și, apoi, pentru 1928, când va avea loc, fiind la a zecea sa ediție.

Despre această ultimă Serbare Federală, a X-a potrivit documentelor vremii, Gazeta Sporturilor din perioada 2 – 9 iunie 1928, publică o serie de articole entuziasmante, din care am reținut o serie de fragmente:

„... Cea de atâtea ori amânată serbare federală de gimnastică – admirabil prilej de manifestare românească de vigoare sufletească și trupească – va avea în sfârșit loc în zilele de 2, 3 și 4 iunie la București, pe stadionul O.N.E.F.S pus cu atâta bunăvoință la dispoziția organizatorilor de d. colonel Virgil Bădulescu... Ne facem o datorie plăcută de a releva un fapt îmbucurător survenit cu ocaziunea serbării federale și anume apropierea ce s'a făcut între O. N. E. F., S. R. și Federația Societăților de Gimnastică. E bine că s'a ajuns să se înțeleagă că faptul de a lucra cu metode oarecum diferite nu trebuie să separe trei instituțiuni cari, în definitiv, urmăresc același scop și anume regenerarea fizică a acestui neam. Pentru servirea actualului țel dorim și mai departe o strânsă colaborare a acestor trei utile instituțiuni... 3000 de gimnastici, dintre care 700 de fete, au dat prilej, unei mulțimi immense, să admire frumusețile gimnastice... În prima zi a avut loc congresul federației, la care a vorbit d. Racoviță. 120 de profesori au asistat. S'a luat decizia ca viitorul congres să aibă loc la Ploiești... Duminică dimineață a avut loc concursul individual în sala de gimnastică a liceului Gh. Lazăr... Campionatul național la secțiuni a constituit proba cea mai interesantă...

... Scăldat sub razele unui soare plăcut de vară, stadionul Oficiului Național de Educație Fizică a fost în zilele de 3 și 4 Iunie teatrul unor mari serbări de gimnastică. Sub privirile unei imense masse de spectatori, ce umplea ambele tribune până la ultimul loc, aproape 3000 gimnastici, formați din membrii societăților federale și elevii și elevele școlilor secundare din București și provincie au evoluat pe minunata arenă a oficiului.

Voi căuta să schițez modul cum s'a desfășurat serbarea.

Duminecă dimineața concursul individual care ar fi trebuit să aibă loc pe stadion a avut loc în sala de gimnastică a liceului Lazăr, din cauza vremii ploioase și a întrunit un număr de 24 concurenți; 8 de la Turnverein, din București, 7 de la sport și muzică din Iași, 6 de la „Înainte” din București, 3 de la „Tinerimea” Ploiești și 1 de la „Apărătorii Patriei” București. Calculul punctelor nefiind încă terminat nu putem da rezultatul definitiv al concursului. Se pare totuși, că în ceea ce privește pe cei de la „Turnverein”, lupta pentru locul întâi se dă între Elsner Krak, în fruntea celor de la „Înainte” pare să fie Dumitriu, iar a celor dela S. G. S. M. Iași, tânărul maestru Tăzlăoanu.

După masă gimnasticii s'au adunat în bulevardul I. C. Brătianu, în fața bisericii italiene și de aici au pornit în cortegiu spre locul serbării în formația următoare: muzica militară, o coloană de eleve, societățile federale, un grup de bicicliști dela liceul „Matei Basarab”, școlile de băieți din București.

Ajunși la stadion, la ora 16 se face defilarea prin fața tribunelor în aplauzele entuziaste ale mulțimei, după care cortegiul intră prin latura din fund, în fața tribunelor și se masează pe terenul de exerciții: fetele la stânga, bieții la dreapta. Prin coridorul liber, dintre cele două grupuri înaintează coloana drapelului cu gărzile de onoare respective, până în fața tribunei oficiale.

Dl. Oswald Racoviță, președintele societății G. S. M. Iași, predă societății „Înainte” Buc. drapelul federal care îl va păstra până la viitoarea serbare federală.

Moment emoționant: Imnul Regal ășit din 3000 de piepturi tinere, străpunge văzduhul, muzica militară acompaniază. Ropote de aplauze acoperă ultimele note. În coloane de marș gimnasticii părăsesc terenul; urmează cele 6 exerciții libere. Prima

coloană a și înaintat prin mijlocul terenului până în fața tribunei oficiale, celelalte se așează deoparte și de alta. După estrada de comandă, d.l Dimitrie Ionescu, monitorul general al serbării, face un semn scurt cu steagul. Muzica atacă aria „Marșul Călătorilor” și începe executarea ansamblului. E o adevărată desfătare să privești dela înălțimea tribunelor, tabloul ce se desfășoară înaintea ochilor: pe verdele covorului de iarbă, bordat de negrul admirabilei piste de alergat și de chenarul alb al grilajului împrejmuitor o masă de 1000 băieți, în costumul de gimnastică așezați în rânduri de o aliniere perfectă, la care numai un grup de prichindei face notă aparte, se mișcă într'un singur timp, sub privirea unui soare surâzător. După executarea exercițiilor, terenul e părăsit în coloană de 8.

Urmează ansamblul fetelor, executat sub privegherea d-nei profesoare Nicolau. Fetele au plăcut mult.

Apar producția specială a școlilor de băieți și fete: exerciții libere și mișcări de grație, dansuri naționale, piramide, exerciții la paralele, care au stârnit admirația celor de față. O notă specială pentru piramidele executate de elevii liceului St. Sava din București, de sub conducerea d-lui profesor Pavelescu și exercițiile la paralele executate de echipele de băieți și fete ale societății „Turnverein” de sub conducerea vechiului profesor Wilhelm Richter. Programul e epuizat. Lumea cu greu se decide să părăsească tribunele.

A doua zi dimineața are loc, pe stadion, sub privirea unui număr restrâns de spectatori, continuarea concursului individual: alergare pe 100 m., săritura în înălțime și concursul gimnastice populare: exerciții libere, ridicarea greutății cu o mână, stânga, dreapta, triplu salt, 100 m. viteză. Se aleargă în contra vântului, sub controlul reprezentanților institutului. Din cauza timpului nefavorabil, Zarh (Turnverein), care era privit ca cel mai bun alergător al zilei pe 100 m., nu realizează decât timpul de 13 sec. După cum vedem, performanțe nu prea însemnate. Trebuie să se fie seamă de faptul că majoritatea concurenților, fiind supuși la un număr mai mare de probe nu ne-au putut arăta întreaga măsură.

La ora 15 gimnasticii se adună în spatele universității. Cortegiul e și mai impunător ca'n ziua precedentă.

La ora 16 ajunge pe stadion în formația: un grup de cercetași, muzica militară, școlile de fete, societățile federale, școlile de băieți.

La producția specială au participat: Școala de fete Choisy Mangâru, Institutul de fete Bolintincanu, Institutul de fete Moteanu, Școala profesională de fete, Liceul de fete Domnița Ileana, Școala de fete C. F. R. Stat Aurel Vlaicu, Școala de fete din Câmpina, Școala de fete din Ploiești, liceul Gh. Lazăr, Matei Basarab, Cantemir, Șincai, Școala Normală, Seminarul Central, Seminarul Nifon. La producția specială a societăților iau parte: „Înainte”, „Apărătorii Patriei” și „Turnverein” din București, „Năluca și Gh. Moceanu” din Târgoviște, „Gh. Moceanu” din Câmpu Lung, „S.G.S.M.” din Iași. S'au executat exerciții libere, mișcări de grație, dansuri naționale, diverse jocuri distractive, sărituri la ladă, piramide libere și la paralele, exerciții la fusul sus, exercițiu cu măciuci, exercițiu cu prăjini lungi. Toate au avut darul să evidențieze munca ce s'a depus pentru reușita acestei frumoase demonstrații.

A X-a serbare a obținut un succes desăvârșit și a constituit prin aceasta un admirabil prilej de propagandă pentru cauza educației fizice.

D-l ministru Anghelescu împarte societăților câte o frumoasă statueta și câte o diploma de participare, iar concurenților la individual câte o diploma.”

F.S.G.R. preconizează reluarea Serbărilor Federale în anii rmători, lucru ce nu se mai poate realiza. Chiar „Gimnasticul Român”, oficiosul F.S.G.R.,

recunoaște criza în care se află federația. E suficient să amintim că, în 1933, F.S.G.R. mai avea doar 22 societăți afiliate. Gimnastica continuă să se afle la o mare răscruce. Vechiul sistem (german-francez) mai dăinuia încă în câteva societăți, oarecum „modernizat”, dar mai existau câteva societăți care, urmând vechea concepție, organizau Serbări anuale, cu un program hibrid, un exemplu fiind „Tirul” și „Înainte” din București. Programul unei astfel de Serbări, organizată de Societatea „Tirul”, din 1936, cuprindea: gimnastica ansamblu, piramide, exerciții la bară fixă, la cal, gimnastică de ansamblu feminină, box, lupte, haltere, dansuri populare. În 1937, la Societatea „Înainte”, programul serbării a fost alcătuit din gimnastică ritmică fete, exerciții cu bastoane băieți, sărituri la ladă, exerciții la paralele (băieți și fete), scrimă și dansuri naționale. Federația, propunându-și, din nou, în acea vreme, reeditarea vechilor Serbări Federale stabilește anul 1936 ca dată de reîncepere, dar totul va rămâne la stadiul de intenție.

Către mijlocul deceniului 4 al secolului XX, noul conținut al gimnasticii sportive pătrunde și în România, centre mai importante devenind Cluj, Reșița, Brașov și București, perioadă în care se desfășoară concursuri locale, campionate districtuale și un campionat sindical.

Este indiscutabil faptul că, așa cum s-a întâmplat și în alte țări, Serbările Federale de care aminteam, în ciuda faptului că ele au fost create ca mijloc de contrapondere a ceea ce se chema „sport-concurs” au constituit, în cele din urmă, cu sau fără voie, am zice, fundamentul Campionatelor Naționale în plan intern.

Perioada imediat următoare încheierii celui de al II-lea Război Mondial avea să fie marcată de o serie de evenimente de majoră importanță, care aveau să schimbe cursul nu numai al societății românești, dar, în ansamblu, al istoriei omenirii. În ceea ce ne privește, anii 1947 – 1948 au adus modificări radicale, atât din punct de vedere politic – cu consecințele știute –, dar, consecință, și în plan economic și social. Nu este locul pentru a detalia, dar trebuie să nu omitem faptul că aceste schimbări s-au evidențiat și la nivelul sportului, al fiecărei discipline în parte.

Noile autorități, care s-au instalat la putere în primii ani de după cea de a doua conflagrație mondială au înțeles suficient de repede că sportul poate constitui un mijloc eficace de propagandă, de promovare a noilor concepții, de captare a atenției pentru mascarea unor acțiuni cu un alt caracter, motiv pentru care „*Ca și celelalte domenii ale activității economico-sociale, mișcarea sportivă românească a beneficiat din plin de sprijinul și îndrumarea permanentă a conducerii partidului și statului nostru... care ... stă la baza întregii noastre activități, atât în domeniul sportului de masă și de performanță, cât și în cel al educației tineretului, al relațiilor noastre sportive internaționale, inclusiv al celor olimpice...*”, după cum afirma unul dintre foștii președinți ai Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Gimnastica noastră s-a aflat până în acea perioadă în concordanță cu evoluția pe plan internațional a acestui sport, influențele diferitelor școli (germană, suedeză), exemplele altora (Franța, Belgia, Italia, Germania ș.a.), dar, desigur, la nivelul și posibilitățile oferite de societatea noastră în acele momente, atât conceptual, cât și financiar, fiind vizibile în ceea ce se petrecea în cadrul cristalizării și organizării acestei discipline.

Odată cu schimbarea condițiilor politice, a celor din lumea sportului la modul general, o nouă platformă organizatorică este vizibilă, prin inițierea

unor concursuri locale, campionate districtuale, regionale – București, Arad, Cluj -, prin participarea la diverse competiții internaționale (Balcaniade, Festivalurile Tineretului etc), autoritățile înțelegând suficient de repede că sportul poate constitui un mijloc eficace de propagandă a „noilor” idei, de captare a atenției pentru mascarea unor acțiuni cu un alt caracter.

Dacă o serie de alte „sporturi” aveau deja un Campionat Național (tir – 1868, fotbal – 1921, atletism – 1914, lupte – 1921, schi – 1921, box – 1923, patinaj artistic – 1924. înot – 1925, atletism feminin – 1925, hochei – 1925, tenis de masă – 1928 etc), gimnastica nu atinsese, din punct de vedere organizatoric, nivelul realizării unei competiții care putea fi definită drept „campionat național”, dar ideea privind necesitatea unui asemenea concept prindea tot mai mult contur, idee care avea să se materializeze în 1947.

Până atunci, spre exemplu, în 1945, Organizația Sportului Popular (OSP), prin Federația de specialitate, ia inițiativa organizării unor concursuri de popularizare, unul dintre acestea desfășurându-se în luna august, fiind combinat cu lupte și haltere, gimnastica oferind exerciții la „*ladă, cal, paralele și bară fixă*”, pentru ca în anul 1946 aceste acțiuni să crească din punct de vedere numeric și acoperire zonală. Și, astfel, ajungem în 1947, cu un calendar ceva mai bogat, prin inițierea unor concursuri locale, campionate districtuale, regionale, sindicale – București, Arad, Cluj -, prin participarea la diverse competiții internaționale (Balcaniade, Festivalurile Tineretului etc), dar, mult mai important, la punctul de pornire a ceea ce avea să fie Campionatul Național, unul dintre principalii piloni ai activității generale în gimnastică și nu numai.

Caravana Campionatelor Naționale a plecat la drum, așașar, în 1947, cu permanente căutări, cristalizări, schimbări de formule, de apariția și dispariția unor centre, de așezare în concordanță cu dezvoltarea internă și internațională.

În 2016, numărul Campionatelor Naționale a ajuns la 69:

69.	2016	01 – 03 iulie	Cluj	masculin / feminin	individual / echipe
68.	2015	24 – 27 septembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
67.	2014	30 – 31 august	București	masculin / feminin	individual
		08 – 09 noiembrie	Onești	masculin / feminin	echipe
66.	2013	06 – 08 septembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
65.	2012	12 – 14 octombrie	Onești	masculin / feminin	individual / echipe
64.	2011	26 – 28 august	Onești	masculin / feminin	individual / echipe
63.	2010	17 – 19 septembrie	Reșița	masculin / feminin	individual / echipe
62.	2009	18 – 20 septembrie	Buzău	masculin / feminin	individual / echipe
61.	2008	27 – 29 iunie	Ploiești	masculin / feminin	individual / echipe
60.	2007	27 – 29 iulie	Ploiești	masculin / feminin	individual / echipe
59.	2006	22 – 24 septembrie	Reșița	masculin / feminin	individual / echipe
58.	2005	14 – 16 octombrie	Timișoara	masculin / feminin	individual / echipe
57.	2004	02 – 04 iulie	Sf. Gheorghe	masculin	individual / echipe
		09 – 11 iulie	Constanța	feminin	individual / echipe
56.	2003	04 – 06 iulie	Bacău	masculin / feminin	individual / echipe
55.	2002	11 – 13 octombrie	Sibiu	masculin / feminin	individual / echipe
54.	2001	21 – 23 septembrie	Constanța	masculin / feminin	individual / echipe
53.	2000	04 – 06 august	Sibiu	masculin / feminin	individual / echipe
52.	1999	03 – 05 septembrie	Sibiu	masculin / feminin	individual / echipe
51.	1998	09 – 11 octombrie	Bacău	masculin / feminin	individual / echipe

50.	1997	17 – 20 iulie	Timișoara	masculin / feminin	individual / echipe
49.	1996	04 – 08 iunie	Focșani	masculin / feminin	individual / echipe
48.	1995	20 – 23 iulie	Constanța	masculin / feminin	individual / echipe
47.	1994	21 – 23 octombrie	Arad	masculin / feminin	individual / echipe
46.	1993	22 – 24 octombrie	Timișoara	masculin / feminin	individual / echipe
45.	1992	10 – 11 octombrie	Deva	masculin / feminin	individual / echipe
44.	1991	03 – 05 august	Constanța	masculin / feminin	individual / echipe
43.	1990	21 – 23 septembrie	Deva	masculin / feminin	individual / echipe
42.	1989	15 – 17 septembrie	Baia Mare	masculin / feminin	individual / echipe
41.	1988	12 – 14 august	Arad	masculin / feminin	individual / echipe
40.	1987	11 – 13 septembrie	Reșița	masculin	individual / echipe
		17 – 20 septembrie	Deva	feminin	individual / echipe
39.	1986	16 – 19 octombrie	Deva	feminin	individual / echipe
		31 oct. – 02 nov.	Reșița	masculin	individual / echipe
38.	1985	06 – 06 octombrie	Reșița	masculin / feminin	individual / echipe
37.	1984	18 – 19 august	Buzău	masculin / feminin	individual / echipe
36.	1983	16 – 18 septembrie	Deva	feminin	individual / echipe
		19 – 21 septembrie	Reșița	masculin	individual / echipe
35.	1982	03 – 06 iunie	Constanța	masculin / feminin	individual / echipe
34.	1981	23 – 25 octombrie	Bacău	masculin / feminin	individual
33.	1980	02 – 04 iunie	Constanța	masculin	individual
		06 – 07 decembrie	Cluj	masculin / feminin	echipe
32.	1979	02 – 04 noiembrie	Cluj	masculin	individual / echipe
31.	1978	17 – 19 septembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
30.	1977	08 – 11 decembrie	Deva	masculin / feminin	individual / echipe
29.	1976	11 – 13 iunie	București	masculin / feminin	individual
		18 – 19 decembrie	Cluj	masculin / feminin	echipe
28.	1975	04 mai	București	masculin	echipe
		22 – 24 octombrie	Bacău	masculin / feminin	individual / echipe
27.	1974	22 – 26 mai	Constanța	feminin	individual / echipe
		14 – 16 iunie	Galați	masculin	individual / echipe
26.	1973	11 – 13 mai	Gh.Gh.Dej	feminin	individual
		08 – 11 noiembrie	Pitești	masculin / feminin	echipe
		08 – 11 noiembrie	Pitești	masculin	individual
25.	1972	01 – 02 aprilie	Galați	masculin / feminin	echipe
		14 – 16 iulie	Brașov	masculin / feminin	individual
24.	1971	27 – 28 mai	București	masculin / feminin	echipe
		23 – 25 septembrie	Cluj	masculin / feminin	individual
23.	1970	08 – 09 mai	Timișoara	masculin / feminin	echipe
		02 – 04 octombrie	București	masculin / feminin	individual
22.	1969	04 – 05 mai	Cluj	feminin	echipe
		09 – 11 mai	Cluj	masculin	echipe
		13 – 14 decembrie	Timișoara	feminin / masculin	individual
21.	1968	10 – 11 mai	București	masculin / feminin	individual / echipe
20.	1967	02 – 03 decembrie	Cluj	masculin / feminin	individual / echipe
19.	1966	08 – 10 iulie	București	masculin / feminin	individual / echipe
18.	1965	09 – 10 octombrie	Timișoara	masculin / feminin	echipe
		04 – 05 decembrie	Cluj	masculin / feminin	individual
17.	1964	19 – 24 august	București	masculin / feminin	individual

		14 – 15 noiembrie	București	masculin / feminin	echipe
16.	1963	30 nov. – 01 dec.	București	masculin / feminin	individual / echipe
15.	1962	26 – 28 mai	Constanța	feminin	individual
		01 – 02 decembrie	București	masculin / feminin	echipe
		01 – 02 decembrie	București	masculin	individual
14.	1961	06 – 07 mai	București	masculin / feminin	echipe
		21 – 22 octombrie	București	masculin / feminin	individual
13.	1960	25 – 27 noiembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
12.	1959	16 – 17 mai	București	masculin / feminin	individual
		14 – 15 decembrie	București	masculin / feminin	echipe
11.	1958	06 – 08 iunie	București	masculin / feminin	echipe
		22 – 23 noiembrie	București	masculin	individual
		29 – 30 noiembrie	București	feminin	individual
10.	1957	13 – 14 iulie	București	masculin / feminin	echipe
		16 – 17 noiembrie	București	masculin / feminin	individual
9.	1956	14 – 15 iulie	București	masculin / feminin	echipe
		20 – 21 octombrie	București	feminin	individual
		24 – 25 noiembrie	București	masculin	individual
8.	1955	07 – 08 mai	București	masculin / feminin	echipe
		28 – 29 octombrie	București	masculin / feminin	individual
7.	1954	15 – 18 aprilie	București	masculin / feminin	individual
		04 – 05 decembrie	București	masculin / feminin	echipe
6.	1953	22 – 25 noiembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
5.	1952	29 – 30 noiembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
4.	1951	17 – 18 noiembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
3.	1950	16 – 17 noiembrie	București	masculin / feminin	individual / echipe
-	1949	Nu a avut loc			
2.	1948	17 – 19 decembrie	Sibiu	masculin / feminin	individual / echipe
1.	1947	17 – 18 mai	Reșița	masculin / feminin	individual / echipe

Să redeschidem „cartea de istorie” a Campionatelor Naționale.

1947

În ziarul „Sportul popular” din 7 aprilie 1947, pag. 3, sub titlul „Duminică se va ține în Capitală un concurs de gimnastică la aparate”, citim: „Gimnastica la aparate renaște pe zi ce trece. Federația de specialitate numără astăzi o serie de nouă grupări care practică intens acest sport. Dacă la București gimnastica la aparate nu are decât puțini adepți, în schimb în provincie – în special în Transilvania – numărul lor este foarte mare. Campionatele naționale din cursul lunii Mai se vor ține anul acesta la Reșița și vor constitui prilejul de selecționare al echipei naționale pentru balcaniadă. Poate că apropierea acestor campionate i-a hotărât pe bucureșteni să activeze mai mult decât înainte. Astfel, Duminică dimineața, sala Aurora din str. Mircea Vodă va găzdui un concurs – oarecum amical – de gimnastică la aparate. Concursul este prevăzut cu premii individuale și pe echipe”.

Evenimentul, care trebuie marcat cu majuscule în istoria gimnasticii românești – **DEBUTUL CAMPIONATELOR NAȚIONALE, 17 – 18 MAI 1947**, la **REȘITA** – nu s-a bucurat de o atenție deosebită în presa vremii (Gazeta Sporturilor – înființată la 14 septembrie 1924, își trăia ultimele zile, fiind desființată la 18 aprilie 1947, pentru a reveni în final de decembrie 1989, sau Sportul

popular – prima apariție la 20 martie 1945, fiind continuat de Sportul până în 1989).

În Sportul Popular de joi, 22 mai 1947, pag. 3, sub titlul „Campionatele Naționale de gimnastică la aparate, din zilele de 17-18 mai 1947”, este publicată o primă relatare:

„În sala de teatru a Casei Muncitorești din localitate au avut loc Campionatele Naționale de gimnastică la aparate la care au participat echipe de gimnasticieni din 8 organizații sportive din orașele București, Cluj, Arad, Timișoara și Reșița. Concursul s'a bucurat de un succes desăvârșit atât din punct de vedere tehnic cât și organizatoric. Publicul reșițan, susținător și și animator al acestui frumos sport, a asistat în număr impresionant de mare, umplând sala până la ultimul loc.

Rezultatele tehnice în ordinea clasificării:

Echipe bărbați:

1. Locomotiva (Reșița) cu 239.21 puncte
2. Astra (Arad) cu 229.16 pct.
3. CSFMC (Cluj) cu 216.52 puncte

Echipe fete:

1. Dermata (Cluj) cu 274.01 pct.
2. Locomotiva (Reșița) cu 219.66 puncte
3. CSFMC (Cluj) cu 197.84 puncte”

Vineri, 23 mai 1947, sub semnătura V. Del, ziarul Sportul Popular revine cu completări, publicând „Rezultatele individuale dela campionatele naționale de gimnastică la aparate”:

„Anul acesta s'au adunat la Reșița pentru Campionatele Naționale cele mai bune echipe de gimnastică la aparate din țară, întrunind un număr de 94 de concurenți și concurente, din 8 cluburi sportive și anume:

1. Locomotiva Reșița
2. Dermata Cluj
3. CSFMC Cluj
4. Astra Arad
5. Sparta Arad
6. UEC Cluj
7. CAMT Timișoara
8. Standard Telefoane București

Și numărul participanților poate era și mai mare dacă s'ar fi acordat reduceri la transport.

Felul cum s'au desfășurat campionatele au dovedit, odată în plus, înalta calitate a acestui frumos sport, care a evidențiat ținuta desăvârșită, disciplinată și corectitudinea în executarea probelor. Multe elemente tinere promit să devină camăioni naționali, dintre cari s'au remarcat Kerekeș Andrei (Locomotiva), Mitrea Mircea (Dermata), Botez Mih. (Astra), Korobian Berta (Dermata) și Recășan Irina (CFR Arad). Iar din bătrânii sportivi internaționali în minunatele și palpitantele exerciții și-au dovedit forma și condiția fizică excelentă Drăghici Fr. (CAMT), Tökeș Iosif (CSFMC), Moldovan Vasile (Dermata) și Doboșan Ghizela (Locomotiva).

Concursul a cuprins probe la următoarele aparate: sol, paralele, inele, cal, exerciții libere pe sol și salt peste cal. (Fetele au executat în plus la bârnă și n'au executat la sol și cal).

Cei mai buni la individual compus s'au clasat:

1. Drăghici Fr. (Locomotiva) cu 54.30 puncte
2. Kerekeș Andr. (Locomotiva) cu 52.39 puncte
3. Botez Mih. (Astra) 50.19 puncte

Fete individual compus

1. Doboșan Ghizela (Locomotiva) cu 45.22 puncte
2. Korobian Berta (Dermata) cu 42.62 puncte
3. Fința Magdalena (Dermata) cu 40.17 puncte

Nu se pot încheia aceste rânduri fără a aduce mulțumiri grupării organizatorice Locomotiva și în special președintelui d. Drăgoescu Petre, care cu toate timpurile grele prin care trece țara noastră a organizat în condițiuni perfecte Campionatele Naționale, asigurând cazarea și hrana la peste 120 de persoane.

Arbitrajul condus de d. Mayer a fost la înălțime."

Din aprilie 1947, România a trecut printr-o situație geo-politică ce avea să-i schimbe pentru decenii destinul, perioadă care a culminat cu abdicarea forțată a Regelui Mihai al României, eveniment petrecut pe 30 decembrie 1947, și constituirea Republicii Populare Române (RPR) și tot ceea ce a urmat decenii de-a rândul, mai apoi.

Considerând, evident, ca primă ediție, întrecerile de la Reșița, din 1947, ajungem în punctul în care s-a produs o primă și foarte importantă schimbare în întreaga activitate care guverna gimnastica: decembrie 1948.

1948

Gimnastica a traversat, la rândul-i, perioade dificile, cu reorganizări, restructurări, epurări pe diverse nivele, dar a reușit să supraviețuiască, presa consemnând în acest an desfășurarea primelor Campionate Regionale, dar și a ceea ce a numit „primele Campionate Naționale ale Republicii Populare Române”, o afirmație care, privită stricto-sensu, este corectă ținând seama de modificarea politică produsă la 30 decembrie 1947, dar care, totuși, exclude existența ediției din 1947, aceea care este cu adevărat prima ediție a Campionatelor Naționale.

Ziarul „Sportul popular” din noiembrie – decembrie 1948, sub semnătura lui Ion Tomescu și a corespondentului Fisch Rudolf, acordă spații ample celor două campionate amintite – regionale și naționale -, articole pe care le vom reproduce, având în vedere valoarea lor documentar-istorică, informațiile cuprinse fiind foarte valoroase în cunoașterea de început și a evoluției gimnasticii românești, a existenței Campionatelor Naționale, a aducerii în prim-plan a unor sportivi sau tehnicieni care, fiecare după puteri, talent și implicare, au contribuit esențial la punerea bazelor gimnasticii românești în ansamblul său.

25 noiembrie 1948

„La Cluj și Brașov, Campionatele regionale, primele manifestații oficiale ale sezonului

Începând de vineri 26 noiembrie și continuând sâmbătă 27 și duminică 28 noiembrie, Cluj și Brașovul găzduiesc campionatele regionale de gimnastică. Concursurile acestea se vor bucura de participarea aproape a tuturor districtelor din țară (cu excepția regionalei Timișoara, care-și va ține campionatele la 3, 4 și 5 decembrie) și sunt eliminatorii în ceea ce privește participarea la campionatele naționale care se vor disputa la Sibiu, în zilele de 17, 18 și 19 decembrie.

De la început trebuie să arătăm că aceste campionate dovedesc încă înainte de a începe că popularitatea gimnasticii a crescut mult față de anul trecut.

Anul trecut – de exemplu – au participat la campionatele naționale 103 concurenți. Anul acesta sunt înscriși și vor participa numai la Cluj aproape 200 de gimnaști. Este un exemplu care arată că anul acesta avem un număr cu mult mai mare în concurs, a căror prezență în aceste campionate reprezintă primul pas spre gimnastica ca sport de masă.

Iată de ce anul acesta complexul acestor campionate regionale – naționale prezintă o etapă importantă în acțiunea de popularizare și de difuzare a unei gimnastici științifice, care să-și îndeplinească rolul de „bază” a tuturor sporturilor.

Revenind la concursurile regionale de la Cluj și Brașov notăm că ele se vor disputa

pentru prima oară pe baza unui regulament bine stabilit. De asemenea, tot pentru prima oară se vor introduce fișele de punctaj. În felul acesta se va asigura acestor campionate o desfășurare normală, iar câștigătorii vor fi totodată și cei mai buni participanți.

Sistemul de disputare prevede 2 categorii. În prima iau parte cei mai buni și trebuie să concureze atât cu exercițiile impuse cât și liber alese, pe când în cea de a doua concurenții se vor întrece numai cu exerciții libere.

Se vor face clasamente individuale, cât și pe echipe, masculine și feminine, primii clasafi (1-2 pe echipe și 1 – 10 individual) urmând a căpăta calificarea pentru campionatele naționale...”

26 noiembrie 1948.

„Astăzi la Cluj și Brașov – Primele campionate regionale de gimnastică

Astăzi încep la Cluj și Brașov, campionatele regionale de gimnastică. Este pentru prima oară când se programează o astfel de competiție, dovedind numărul mereu crescând al gimnaștilor din țara noastră.

La aceste campionate vor participa următoarele districte: Alba Iulia, Arad, Baia Mare, Tg. Mureș, Cluj, București, Brașov și Sibiu însumând aproape 300 de concurenți și reprezentând numai o parte din totalul participanților, pentru că regionala Timișoara și-a amânat cu o săptămână campionatele.

Pentru popularizarea gimnasticii în Republica Populară Română, realizarea acestor campionate însemnează un prim, dar important, pas pe drumul afirmării...”

2 decembrie 1948

„După Campionatele Regionale de gimnastică – Succes desăvârșit la Cluj și... nu același lucru la Brașov

Sfârșitul săptămânii precedente a coincis cu disputarea Campionatelor Regionale de gimnastică la Cluj și Brașov, primele Campionate Regionale disputate cândva la noi în țară.

Tocmai din această cauză – determinată de participarea unui important număr de concurenți – rezultatele acestor dispute și cele tehnice alături de cele organizatorice și propagandistice – interesează în cea mai mare măsură.

În cele ce urmează, vom încerca să dăm cititorilor noștri o imagine justă a celor petrecute în aceste două orașe.

Succes desăvârșit la Cluj...

Întregerile celor două zile de concurs au reușit să-și îndeplinească misiunea, scoțând în evidență pe cei mai buni.

La categoria I masculin, echipa K.K.A.S.E. a câștigat pe merit, întrucât toți înscrișii săi au luptat cu toate forțele, având în frunte pe Felvinczi Eugen, care singur a obținut întâietatea la trei aparate. Echipa Dermata, care s-a clasat a doua la o diferență de numai 9 puncte, a dovedit că și tinerii ei gimnaști știu să lupte pentru o clasificare excelentă. Cel mai bun de la Dermata a fost Bedo Carol, al doilea în clasamentul individual.

Surpriza concursului masculin a fost comportarea echipei din Tg. Mureș RATA, care – l-a exercițiile impuse – a învins toate echipele clujene. Cel mai bun concurent al echipei a fost Kelbinszky Vasile, secondat de veșnicul tânăr Gedeon Zoltan, care – cu cei 42 ani ai lui – a trecut înaintea multor tineri.

Echipa UEC, a fost reprezentată doar de 4 concurenți și astfel nu a putut împiedica victoria celorlalte grupări. Cei mai buni concurenți ai săi au fost Pașca W. și Batiz Andrei, care au ajuns între primii 10 clasafi.

... La fete, echipa Dermata care a fost alcătuită în mare parte din concurențe care au arătat și în trecut rezultate frumoase – nu s-a desmințit nici de data aceasta și a câștigat fără emoții locul I pe echipe. Cea mai bună concurentă, Kerekeș Melinda,

a fost revelația concursului, întrucât a câștigat primul loc la individual compus și individual locul I la 3 aparate.

Trebuie să menționăm marele succes de care s-a bucurat exercițiul flic-flac (roata țiganului) executată ireproșabil pe bârnă.

Și aici a fost o surpriză: frumoasa comportare a lui Berki Margareta și Geczo Olga, care au ieșit definitiv din anonimat terminând la locurile II și III la individual și compus.

Menționăm de asemenea gestul sportiv al lui Ființa Magdalena (KKASE) care – bolnavă – a ținut să concureze pentru a nu periclita șansele echipei sale (care s-a clasat a doua). Astfel, ea nu a putut să ocupe decât locul II în clasamentul individual. Frumos s-a comportat și tânăra speranța Bartha Maria, clasată a 5-a.

Echipa U.E.C. a ocupat locul III, prezentând o echipă tânără, nouă, talente care vor aduce victorii grupării lor. Dintre concurențe, Pop Maria a fost aceea care a adus cel mai mare număr de puncte echipei sale, clasându-se la locul 6 dintre primele 10. La fel trebuie să menționăm frumoasa comportare a surorilor Munteanu, Lili și Olga, care sunt și ele printre primele 10.

La categoria II-a bărbați echipa câștigătoare este Sportul Muncitoresc B. Mare, care nu venise cu gândul la victorie, ci doar din dorința de a învăța. Din cei 5 concurenți, 4 au ajuns între primii 10, în frunte cu Papp Vasile. A doua echipă clasată este Olimpia UTM, din care Szekely Ștefan și Szalka Iosif au terminat la locurile 5 și 6 individual compus.

La categoria II-a feminină s-a încins o luptă dârză pentru primul loc întrucât au participat 5 echipe dintre care Olimpia UTM cu trei echipe, prima ocupând locul I, înaintea echipei feminine Dermata.

Cea mai bună concurentă a Olimpiei UTM I a fost Moni Olga, urmată de Blenesi Maria, Katona Viorica, Balogh Nora și Szabo Jolanda. Echipa a II-a a Dermatei a ocupat locul II având cea mai bună concurentă în persoana tinerei Bikas Olga. Au marcat echipele Olimpia II, KKASE (CSFPC) cu echipa a II-a și Sportul Muncitoresc din Baia Mare.

Un public numeros a asistat la aceste concursuri, organizate foarte bine și care au arătat vitalitatea gimnasticii clujene.

Arbitrajul a fost mult mai bun ca în trecut, fiind cazuri când 4 arbitri au dat aceeași notă.

Regulamentul de concurs – o realizare importantă a federației de specialitate – a ajutat pozitiv buna desfășurare a campionatelor.

Privite prin această prizmă. Campionatele regionale de la Cluj aduc o notă de încredere în succesul campionatelor naționale care se apropie.

Puțin și despre Brașov...

Amănunte cu privire la întrecerile de la Brașov ne-au fost date de către delegatul Federației. 82 de concurenți au luat parte la aceste campionate. Nivelul tehnic al participanților a fost mulțumitor, deși majoritatea concurenților au dovedit că nu sunt la punct cu condiția fizică. Ținuta de concurs n-a fost întotdeauna excelentă, observându-se o lipsă de autocontrol (a nu se confunda cu disciplina sportivă care nu a lăsat cu nimic de dorit). S-a remarcat tinerețea concurențelor de la UTM Brașov. Arbitrajele au fost oarecum indulgente și s-au observat multe lipsuri organizatorice, cum ar fi lipsa unor aparate, saltele sau asistența medicală.

Și constatări generale asupra încurajării care... nu se dă gimnasticii

Dacă la Cluj se poate vorbi de concurs din partea OSP, la Brașov această încurajare nu există de fel. Districtele de gimnastică, formate în general din entuziaști și-au dat în schimb toată osteneala pentru reușita campionatelor. În orice

caz, problema e departe de a fi lămurită și ea se va bucura de toată atenția noastră și de acum înainte”.

15 decembrie 1948

„Vineri încep la Sibiu Campionatele Naționale de gimnastică la aparate

Pentru prima oară în țara noastră, anul acesta campionatele naționale de gimnastică la aparate au cunoscut două faze.

Prima fază, campionatele regionale au constituit un criteriu de calificare a grupărilor și concurenților pentru faza a doua: campionatele naționale.

Și tot pentru prima oară la noi, gimnaștii și gimnastele au fost împărțiți în două categorii pentru a li se da posibilitate și începătorilor să se evidențieze într-un concurs rezervat numai lor.

Campionatele regionale sau concursuri de calificare s-au desfășurat în trei centre ale țării: Brașov, unde au participat concurenți din București, Sibiu și Brașov, Cluj, unde au concurat gimnaștii și gimnastele din Baia Mare, Tg. Mureș și Cluj și Timișoara, cu participanți din Arad, Reșița și Timișoara.

Succesul acestor campionate a fost gradat după centrele respective: la Cluj, concursurile, disputate în zilele de 27, 28 și 29 noiembrie, s-au bucurat de reușită, din toate punctele de vedere, la Brașov, unde se dispută pentru prima dată un astfel de concurs, a fost un oarecare succes, iar la Timișoara, campionatele a căror disputare a fost amânată cu o săptămână, nu și-au atins scopul urmărit...

Pentru campionatele naționale care se vor disputa la Sibiu, între 17 și 19 decembrie, s-au calificat primele două grupări clasate la concursurile de calificare, la ambele categorii atât pentru fete, cât și pentru băieți. În plus, concurenții de la regionale, care s-au calificat în primele zece locuri, dar nu fac parte din grupările care au obținut calificarea, vor participa și ei la campionatele naționale de la Sibiu.

Federația Română de Gimnastică pentru a da posibilitate tuturor acestor gimnaști să ia parte la naționale a hotărât să suporte cheltuielile de cazare și întreținere pe toată durata campionatelor, urmând ca grupările respective să suporte doar deplasarea până la Sibiu și înapoi.

A fost ales orașul Sibiu ca loc de disputare a acestor campionate din două motive: acest centru, care este acum la începutul dezvoltării lui în această direcție, avea nevoie de un concurs de mari proporții pentru o bună propagandă; Sibiul fiind situat în centrul țării se ușurează condițiile de transport pentru toate grupările din țară, care au de parcurs, în majoritate, aproape distanțe egale...”

16 decembrie 1948.

„Vineri, sâmbătă și duminică – 140 de concurenți participă la Campionatele Naționale de gimnastică. Despre primul Regulament tipărit, despre șanse și favoriți

Între 17-19 Decembrie sunt programate la Sibiu campionatele de gimnastică la aparate. La aceste campionate vor participa 140 de gimnaști și gimnaste, clasificați în urma campionatelor regionale, care s-au disputat cu două și trei săptămâni la Timișoara, Cluj și Brașov și la care au participat peste trei sute de gimnaști și gimnaste din nouă orașe ale țării.

Concursurile se vor disputa pe două categorii (măsură pe care am menționat-o în numărul nostru de ieri ca fiind foarte fericită și ca un început al unei viitoare și necesare categorisiri a valorilor).

Spicuiind primul regulament tipărit la noi.

În anii trecuți, campionatele acestea s-au desfășurat destul de neorganizat, din pricina lipsei unui regulament precis și în conformitate cu cel internațional, care să

fie un îndrumător necesar pentru concurenți și arbitri.

Anul acesta însă, Federația de Gimnastică, având sprijinul forului superior, Organizația Sportului Popular, a tipărit un regulament de concurs, aplicabil la toate competițiile de gimnastică la aparate, inclusiv deci și la campionatele naționale.

Spicuind acest regulament, care are, în text, 42 de figuri, vom extrage punctele cele mai importante.

Fiecare grupare participantă va delega un arbitru și o arbitră. Președintele comisiei de arbitri, alcătuită din cei desemnați de grupări, va fi numit de FRG. Comitetul executiv al concursului va fi format din conducătorii generali ai grupărilor participante. Președintele acestui comitet este secretarul FRG.

Toate exercițiile sunt notate de la 0 la 10 puncte (prin sferturi de puncte de la 0 la 8 și prin zecimi de la 8 la 10). Nota cea mai mică și ce mai mare nu vor fi socotite, rezultatul fiind indicat de media aritmetică a celorlalte două note rămase. Acest punctaj se va acorda atât exercițiilor impuse, cât și celor liber alese.

Probele și programul

La un concurs de gimnastică la aparate sunt opt probe pentru fete și 12 probe pentru băieți.

Iată-le:

Pentru băieți: bară fixă, bare paralele, inele, cal cu mânere, exerciții la sol și sărituri peste cal (impus și libere)

Pentru fete: bare paralele, inele, sărituri peste cal, exerciții la sol, bârnă și cal (cinci exerciții impuse și trei cu exerciții liber alese).

La campionatele naționale de la Sibiu, probele masculine, pentru ambele categorii, se vor disputa în după amiezele zilelor de vineri, sâmbătă și duminică; cele feminine se vor desfășura în diminețile zilelor de sâmbătă și duminică.

Analiza șanselor

Vom încerca în cele ce urmează să analizăm șansele celor 140 de concurenți și 14 echipe complete (din câte 8 participanți), care vor încerca, în cele trei zile de întreceri, să cucerească invidiatele titluri de campioni și campioane.

Trebuie să menționăm că, în afară de gimnaștii și gimnastele, în număr de 112, care vor concura pentru cele 14 echipe prezente la start, restul de 28 vor participa individual. Ei au obținut calificarea la naționale pentru că s-au clasat printre primii 10 la cele două categorii.

Trebuie să menționăm, de la început, că a indica favoriți, atât pe echipe, cât și la clasamentul individual compus, este foarte dificil, pentru că în afară de campionatele regionale, care nu peste tot s-au bucurat de o desfășurare normală, n-au mai fost concursuri importante anul acesta. Vom încerca însă să analizăm șansele concurenților în lumina rezultatelor obținute de cei 140 de calificați și de cele 14 echipe la campionatele regionale.

Băieții...

La categoria I-a vor participa 43 de concurenți, dintre care se detașează cinci și anume: Felvinczi Eugen (CSFPC Cluj), Bedo (Dermata Cluj), Pașca (UE Cluj), Kelbički (RATA Tg. Mureș) și Botez (Flamura Roșie Arad). Despre Kelbički se spun lucruri foarte bune. Dacă la naționale se prezintă mai bine pregătit decât la Cluj, el are șanse chiar pentru titlul de campion. Simalczik Șt. (UTM Ardealul Brașov) și Saxa Oscar (Metalochimic București) sunt rivali periculoși. Credem însă ca Botez va câștiga titlul.

Pe echipe se va redita duelul de la Cluj dintre CSFPC (KKASE), Dermata și Rata, nesoluționat din cauza unor neînțelegeri de regulament. Indicăm ca favorită pe

prima echipă. Șanse are și Flamura Roșie din Arad.

La categoria II-a, greutatea este și mai mare. Majoritatea celor care vor concura la această categorie este formată din începători. Totuși, campionii regionalelor Cluj și Brașov, Popp Vasile (SCM Baia Mare) și – respectiv – Adolf Mathias (Spartak Sibiu) par a se instala favoriți. Va mai concura pentru titlu și Fenesi Ioan (SCM Baia Mare). Concurează 36 de gimnaști.

... și fetele

La categoria I-a sunt tot cinci gimnaști care asaltează cu mai mari șanse titlul de campioană națională. Favorita noastră este Kerekeș Melinda (Dermata), care a demonstrat la Cluj că posedă o formă excepțională. Va avea periculoase adversare în: Berki Magdalena (Dermata), o tânără de mare talent și viitor, Fința Magdalena (C.S.F.P.C.), Corobeanu Berta, care va concura pentru Dermata sau Metalochimic București (așa cum se va hotărâ la Sibiu) și Recheșan Irina (CFR Arad). Participă 30 de concurente.

Dermata are prima șansă pe echipe, mai ales dacă va concura și Berta Corobeanu pentru această grupare.

La categoria II-a, dintre cele 31 de participante, se detașează Moni Olga (Olimpia UTM Cluj), Bikaș Olga (Dermata), Szombati Ildico (SMC Reșița), Kantz (Heda) (Spartak Sibiu). Prin simplă impresie, indicăm favorită pe Olga Moni.

Rezultatele campionatelor naționale de la Sibiu vor confirma sau vor infirma pronosticurile noastre. Desigur cei 79 de gimnaști și 61 de gimnaste vor căuta să le dărâme. Vom fi primii care ne vom bucura, pentru că din această strădanie, numai gimnastica va avea de câștigat!"

17 decembrie 1948

„Azi, la Sibiu – Prima zi a campionatelor naționale de gimnastică

Gimnastica din țara noastră va trăi astăzi și în următoarele două zile un mare eveniment: campionatele naționale de la Sibiu. Este pentru acest sport cel mai mare eveniment din acest an.

Gimnaștii și gimnastele noastre s-au pregătit cu multă atenție pentru întrecerea cea mare, pentru cucerirea titlurilor de campioni pe anul 1948, primii campioni ai Republicii Populare Române de gimnastică la aparate.

Capitolul premii

Federația de specialitate, pentru a răsplăti așa cum se cuvine efortul concurenților de la aceste campionate și munca lor de multe luni pentru cât mai bună prezentare, a hotărât să acorde numeroase premii. Acestea vor avea darul să stimuleze la o și mai asiduă pregătire pentru concursurile viitoare.

Astfel, vor fi acordate patru cupe grupărilor care vor ocupa locul întâi pe echipe, la cele patru categorii ale campionatelor. Echipele clasate pe locurile doi și trei vor primi plachete. Tot plachete vor primi și gimnaștii și gimnastele clasate pe primele trei locuri în clasamentul individual compus.

În plus, se vor acorda medalii primilor trei clasați la cele șase aparate de concurs.

Ținând seama că participanții sunt împărțiți în patru categorii (după valoare și sex), totalul premiilor care vor răsplăti efortul celor care concurează la campionatele naționale de la Sibiu este următorul: patru cupe, 20 de plachete și 36 de medalii.

Ceea ce – trebuie să recunoaștem – este o listă suficient de bogată.

Ceva despre organizare...

Concursurile se vor desfășura în sala UTM din Sibiu. Această sală – după relatările celor care au văzut-o – este destul de încăpătoare, permițând o vizibilitate perfectă la peste 300 de spectatori.

La reușita acestor campionate își vor da concursul Județeană OSP Sibiu,

Consiliul Sindical Județean a cărei echipă, Spartak, participă la concursuri, și Uniunea Tineretului Muncitoresc.

Organizatorii au luat din timp măsuri pentru cât mai perfectă desfășurare a concursurilor. Astfel, se vor aduce toate aparatele necesare de la Cluj, împreună cu materialele accesorii. Sala va căpăta un aspect sărbătoresc, corespunzător importanței campionatelor. Concurenții vor avea condiții optime de întreținere și cazare pe tot timpul desfășurării concursului.

...asistența medicală...

Șase medici și anume: C. Gheorghiu, Peter Otilia, Dăncilă, Georgia Lucian, Coman Aurel și Florin Căprariu vor asigura serviciul medical în timpul campionatelor. Acești șase medici vor fi ajutați în munca lor, de șase surori de caritate. Nu mai este necesar să arătăm importanța acestei salutare măsuri, pentru că ea se poate deduce din necesitatea ei pentru buna desfășurare a concursurilor.

... și multe altele

Pentru a veghea asupra bunei desfășurări a campionatelor se va deplasa la Sibiu întreg Comitetul Federal. Președintele Comitetului Executiv va fi secretarul Federației de specialitate, d. Robert Podlaha, iar Președintele Comisiei de arbitri, d. Maier, arbitru nostru internațional.

... Suntem siguri ca toți cei care sunt chemați să contribuie la reușita acestor campionate naționale, concurenți, oficiali, arbitri, nu vor precupeți niciun efort ca primele campionate naționale de gimnastică din R.P.R. să însemne un mare succes și un important pas înainte pe drumul popularizării gimnasticii în largile mase ale oamenilor muncii”.

Campionatele Naționale s-a desfășurat pe două categorii, cea dintâi oferind și podiumurile ediției 1948, la feminin acestea fiind ocupate de:

Individual compus: 1. Melinda Kerekeș (Dermata / Ianoș Herbac Cluj) 73.00, 2. Berta Corobeanu (SMOB) 72.52, 3. Magdalena Finta (CSFPC) 71.99, 4. Maria Pop (UEC) 70.57, 5. Munteanu Lily (UEC) 70.07, 6. Olga Geczo (Dermata / Ianoș Herbac Cluj) 69.19

Sol: 1. Berta Corobeanu 9.60, 2. Magdalena Finta 9.30, 3. Olga Geczo 9.10

Bârână: 1. Berta Corobeanu 18.45, 2. Maria Pop 16.57, 3. Melinda Kerekeș 16.35

Inele: 1. Melinda Kerekeș 8.90, 2. Magdalena Finta 8.85, 3. Suzana Resoczi (Dermata / Ianoș Herbac Cluj) 8.80

Paralele: 1. Berta Corobeanu (SMOB) 9.70, 2-3. Melinda Kerkeș și Lily Munteanu 9.55

Sărituri peste cal: 1. Melinda Kerekeș 19.90, 2. Magdalena Finta 19.55, 3. Berta Corobeanu 18.80

Aparate portative: 1. Pop Maria 9.50, 2. Melinda Kerekeș 9.30, 3. Magdalena Finta 9.20

Echipe: 1. Dermata / Ianoș Herbac Cluj 593.75, 2. CSFP Cluj 376.06, 3. Sindicatul Metalochimic București 330.09

22 decembrie 1948

„Un serios pas înainte făcut de gimnastică la aparate. Aspecte de la primele Campionate Naționale de gimnastică din R.P.R. Organizare excelentă. Mult entuziasm și spirit de sportivitate.

PRIMELE CAMPIONTE DE GIMNASTICĂ la aparate din Republica Populară Română s-au desfășurat, între 17 – 19 decembrie 1948, la Sibiu. Timp de două zile și jumătate cei aproape 125 de concurenți și concurente, selecționați în urma Campionatelor Regionale de la Cluj, Timișoara și Brașov, au demonstrat calitatea

gimnasticeii la aparate din țara noastră. Campionatele de la Sibiu s-au bucurat de un succes aproape deplin. Majoritatea elementelor, care erau chemate să contribuie la reușita acestor campionate, s-au achitat de misiunea lor.

Organizare excelentă

Vom începe cu organizarea. Județeană O.S.P. Sibiu, căreia i s-a încredințat această sarcină, a făcut tot ce i-a stat în putință ca primele campionate de gimnastică din R.P.R. să fie încununare de succes.

În gara Sibiu a fost instalat un birou de informații, care a avut menirea să primească pe cei care veneau la campionate și să-i îndrumeze spre locul de cazare. Trebuie să menționăm faptul că la acest birou au lucrat tineri de la UTM, care au rămas de multe ori și noaptea, într-o cameră relativ încălzită.

S-a asigurat tuturor concurenților și oficialilor o cazare excelentă, la două dintre cele mai mari hoteluri din Sibiu. În plus, masa care li s-a servit a fost suficientă și substanțială. Stând de vorbă cu concurenții și oficialii, am găsit la aceștia numai cuvinte de laudă la adresa organizatorilor.

Sala UTM, care a găzduit concursurile, a căpătat un aspect sărbătoresc datorită muncii depusă de aceeași județeană. Sala UTM a fost frumos pavozată cu lozinci, tablouri, reprezentând pe marii dascăli ai lumii progresiste și pe membri biroului politic la P.M.R. În plus, ea a fost suficient de mare pentru a se putea lucra deodată la două aparate și a se da posibilitate la peste 300 de spectatori să asiste la concursuri. Totuși, dacă spațiul ar fi fost mai mare, se găseau alte câteva sute de spectatori care n-au mai putut să intre în sală.

Entuziasm, entuziasm, entuziasm...

Începând de joi seara și continuând fără întrerupere până vineri la prânz, trenuri și autobuze au adus în Sibiu tinerețea și entuziasmul zecilor de tineri gimnaști și gimnaste care luau parte la Campionatele Naționale. Se putea citi pe fețele tuturor acestora bucuria nemărginită, pe care o simt că pot participa la primele campionate de gimnastică din Republica noastră, că pot să lupte pentru cucerirea titlurilor de primi campioni al R.P.R. Toți erau unanimi în a aduce mulțumiri Organizației Sportului Popular, care le-a dat prilejul să concureze la aceste campionate. Pentru că mulți dintre ei sunt tineri care participau pentru prima oară la o competiție atât de însemnată.

Pe autobuzele cu care au fost transportate echipele Olimpia UTM și Ianoș Herbac (fostă Dermata), ambele din Cluj, scria cu litere mari «Trăiască P.M.R.», «Trăiască O.S.P.», «Trăiască primele Campionate de Gimnastică din R.P.R.» etc

O caracteristică îmbucurătoare: sportivitatea

Vineri dimineața s-a ținut, în sala de ședințe a UTM, conferința tehnică, la care au luat parte conducătorii echipelor. La această conferință s-au discutat problemele tehnice și s-au pus la punct ultimele amănunte asupra desfășurării cât mai perfecte a campionatelor.

Ceea ce trebuie să remarcăm în special la această conferință este lipsa totală de spirit îngust de patriotism local, care caracterizau în trecut astfel de discuții. Toți cei care au luat parte la această ședință au arătat că sunt pătrunși de adevăratul rost al sportului, de morala nouă și sănătoasă, care trebuie să-l caracterizeze.

Astfel, delegatul grupării Ianoș Herbac (fostă Dermata) nu s-a opus în niciun moment la dezlegarea pe care Sindicatul Metalchimic București a cerut-o pentru Berta Corobeanu. Și nu trebuie să uităm că această gimnastă ar fi putut aduce cluje- nilor puncte prețioase.

În aceeași ordine de idei, trebuie să remarcăm și un alt fapt încă mai convingător: d. Szabo, delegatul grupării Olimpia UTM, a susținut, mai mult ca oricare

altul, ca Spartak din Sibiu, singura adversară a echipei pe care o conducea, să aibă posibilitatea să înlocuiască pe Herbert Heda cu Loew Gudrun, din pricină că prima fusese accidentată la campionatele de calificare de la Braşov.

Deşi se hotărâse ca grupările care nu sosesc la Sibiu înaintea conferinţei tehnice, să nu mai aibe dreptul să mai participe la campionate, toţi delegaţii celorlalte grupări au suţinut ca RATA din Tg. Mureş, al cărei delegat nu era prezent, să poată lua parte la concursuri, dacă soseşte până la începerea lor.

Lipsuri care trebuie remediate

Deşi Campionatele Naţionale de la Sibiu au avut succes, s-au constatat câteva lipsuri, care trebuie remediate.

În primul rând, problema arbitrajului. Raportat la campionatele de la Sibiu, arbitrajul n-a constituit o prea mare problemă, din cauză că cei chemaţi să îndeplinească acest oficiu – trebuie să recunoaştem dificil – de arbitri s-au achitat, cu puţine excepţii, de misiunea încredinţată.

Şi, pentru că la noi nu există decât doi arbitri oficiali, dintre care unul este secretarul Federaţiei şi cel de al doilea a fost Preşedintele comisiilor de arbitri, s-a apelat la delegaţi de la grupări şi la un conducător din Judeţeană O.S.P. Cluj, d. Dr. Cheţeanu. Dar şi aceştia erau prea puţini, mulţi dintre ei fiind nevoiţi să arbitreze, şi la băieţi şi la fete, timp de 15 ore pe zi, cu o pauză de numai o oră, pentru masă. În plus, deşi există un regulament editat de Federaţie, au fost câteva diferenţe de notare între cei patru arbitri, ceea ce denotă o lipsă de unificare a metodelor de notare.

Repetăm că, pentru Campionatele Naţionale de la Sibiu, arbitrajul n-a fost o prea mare problemă, pentru că au existat oameni binevoitori. Dar, pentru viitor se impune organizarea unei şcoli de arbitri, pentru ca Federaţia să aibe oricând la dispoziţie cel puţin 30 de specialişti în această direcţie. Mai ales că acest sport capătă o popularitate din ce în ce mai mare, iar concursurile se vor ţine din ce în ce mai multe.

O măsură binevenită a fost împărţirea gimnaştilor şi gimnastelor pe două categorii, pentru ca tinerele elemente să se poată evidenţia. Din cauza lipsei de concursuri anterioare, această împărţire n-a avut un criteriu prea sigur. Astfel, la cat. I-a au participat concurenţi mai slabi decât mulţi de la categoria a II-a şi invers. Dar, asupra acestei probleme vom reveni, cu exemplificări în numerele viitoare.

În sfârşit, aceste campionate au fost un nimerit prilej pentru ca Federaţia de specialitate să-şi poată da seama de timpul necesitat pentru desfăşurarea tuturor probelor. Acest lucru nu s-a putut face până acum, pentru că n-au existat concursuri de aşa amploare şi fişe de punctaj (asupra acestora vom mai reveni), în care să se treacă şi timpul unei probe. De aceea, pentru a se putea termina campionatele în timp util, adică până duminica seara, zilele de concurs au durat de la 8 dimineaţa până la 10 seara, sâmbătă, şi până la 12 noapte, duminică. În plus, una din probele feminine s-a disputat într-o altă sală.

Pentru aceste motive, s-a observat o oboseală mare a concurenţilor şi a arbitrilor, care trebuiau să-şi concentreze atenţia peste 14 ore pe zi..."

23 decembrie 1948

„Concluzii după Campionatele Naţionale de gimnastică: Gimnastele noastre posedă o clasă internaţională

Campionatele Naţionale de gimnastică de la Sibiu au fost deschise printr-o solemnitate Vineri 17 decembrie, la orele 15.

În careul de gimnastică, în faţa întregului Comitet Federal, deplasat la Sibiu cu această ocazie, a Prefectului Judeţului Sibiu şi a câtorva sute de spectatori, au intrat concurenţii şi concurenţele. A impresionat – în mod plăcut – ordinea şi disciplina

cu care echipele s-au așezat pe locurile indicate. De altfel, această ordine s-a făcut remarcată în tot timpul concursurilor, ceea ce constituie o notă bună pentru toți cei care au luat parte la primele campionate naționale din R.P.R.

După intonarea Imnului Republicii, au vorbit d-nii: secretar al Județenei OSP Sibiu, d. Constantin Câmpeanu, și prof. Robert Podlaha, secretarul Federației de Gimnastică.

Un moment impresionant al solemnității l-a constituit jurământul rostit de concurentul Drăghici, campionul de anul trecut.

După această scurtă solemnitate au început probele pentru băieți, cat. I-a.

Despre microfon, radio, calcularea rezultatelor și public

Prin grija organizatorilor, județeană OSP Sibiu, a fost instalat un microfon cu două megafoane. La puțin timp după terminarea unei probe se calculau rezultatele – operație extrem de grea – și se comunicau, prin microfon, publicului. De asemenea, după terminarea unei zile de concurs se comunica situația din clasamentul individual compus și pe echipe.

Și tot prin grija organizatorilor, li s-a oferit concurenților și puținilor spectatori rămași în sala la acea oră un moment interesant: sâmbătă seară, la ora 9 și jumătate, a fost instalat un aparat de radio pentru a fi ascultat buletinul sportiv, cu relatări asupra desfășurării campionatelor de gimnastică.

Despre public, doar lucruri bune. În tot timpul concursurilor, spectorii au păstrat o liniște desăvârșită, atât de binecunoscută normalei desfășurări a probelor.

Clasa ridicată a gimnastelor noastre

Vom începe acum analizarea rezultatelor și a comportării concurențelor la aceste campionate, urmând ca în numărul nostru de mâine să vorbim despre băieți.

Vom remarca, din primul loc, un fapt îmbucurător pentru noi: clasa gimnastelor noastre este foarte ridicată. Avem cel puțin zece fete care oricând ar putea apăra cu cinste culorile naționale. Posedă o tehnică avansată, deși sunt tinere, au eleganță în exercițiile lor, ceea ce constituie o notă în plus pentru valoarea lor.

Deși exercițiile impuse erau destul de dificile, fiind identice cu cele olimpice, concurențele de la Campionatele Naționale le-au executat foarte bine, unele din ele atingând chiar perfecțiunea.

Astfel, la săritura peste cal, Kerekeș Melinda, campioana națională pe 1948, a obținut nota maximă (10); ceea ce trebuie menționat este faptul că toți cei patru arbitri au acordat aceeași notă maximă, deși n-avuseseră loc nicio consfătuire prealabilă. Într-adevăr, săritura Melindei Kerekeș a fost absolut perfect executată.

Kerekeș Melinda, campioană națională

La probele pentru fete, categoria I-a, s-a impus de la început și până la sfârșit, Melinda Kerekeș, elevă din Cluj, care a concurat pentru «Ianoș Herbac» (fostă Dermata). Kerekeș este, într-adevăr, o gimnastă excepțională. Calitatea ei principală este curajul și siguranța cu care lucrează la toate aparatele. Are multă eleganță în mișcări și o tehnică avansată. Pentru aceste calități, Melinda Kerekeș s-a instalat pe locul prim al clasamentului individual compus, deși a cucerit doar două, din cele șase probe ale concursului, față de cele trei cucerite de Berta Corobeanu. Kerekeș însă s-a clasat în concii probe printre primele trei, în timp ce Corobeanu n-a reușit acest lucru decât la patru probe. Kerekeș este cea mai bună gimnastă a R.P.R. și are o înaltă clasă internațională. Aceasta nu înseamnă ca ea trebuie să se culce pe laurii câștigați la aceste campionate. Titlul câștigat la Sibiu trebuie să constituie doar o răsplată a talentului și muncii ei și un stimulent pentru activitatea ei viitoare. Pentru a se menține pe acest loc și pentru a fi folositoare echipei naționale, campioana acestui an

are datoria să învețe tot mai mult pentru că încă nu știe totul.

Și în rest elemente valoroase

Ceea ce trebuie să remarcăm – și aceasta ne bucură în cel mai înalt grad – este faptul că în afară de Berta Corobeanu, a doua clasată și Maria Pop, mai slabă decât în anii trecuți, avem zeci de tinere talente al căror viitor îl prevedem strălucit. Este vorba de Fința Magdalena (CSFPC), care are de învins o timiditate care-i este defavorabilă, Lily Munteanu (UEC), a cincea clasată, la fel de timidă ca Fința, dar extrem de talentată, Seczö Olga (Ianoș Herbac), care a demonstrat calități excepționale mai ales la sol, unde a ocupat locul trei, cu un punctaj bun: 9.15 etc.

Trebuie să mai remarcăm pe următoarele: Balaș Eva, Bartha Maria, Felvinte Lotti (CSFPC), Regöczi Suzana (Ianoș Herbac), Moianu Muși (SMCB) ș.a.

Toate acestea și celelalte, pe care nu le-am amintit mai sus, au dovedit calități deosebite pentru acest sport. Bine îndrumate de antrenorii lor și cu muncă asiduă, toate aceste tinere elemente se vor prezenta, în viitor, mai bine pregătite. Ceea ce va aduce la o ridicare a clasei gimnastice noastre la aparate.

„Ianoș Herbac”, ce mai bună echipă

În clasamentul pe echipe, locul prim l-a ocupat formația „Ianoș Herbac” (fostă Dermata), din Cluj, care a prezentat o echipă omogenă și care – în plus – a avut-o și pe Kerekeș Melinda. Trebuie menționată munca pe care o depune antrenorul acestei echipe, Moldovan, care își îndrumază fetele cu o grijă părăntoasă.

Campiona națională a avut o adversară puternică în echipa Clubului Sportiv al Funcționarilor Particulari din Cluj (KKASE). Duelul acesta a început la Cluj, la campionatele regionale și reeditate la Sibiu. Și la Cluj, și la Sibiu a învins „Ianoș Herbac”, cu diferență minimă de puncte.

Cuvinte numai bune despre echipa Sindicatului Metalchimic din București, care s-a prezentat peste așteptări. Dacă această echipă ar fi avut sală proprie și aparate, pentru pregătire, ea s-ar fi comportat mult mai bine. Asupra acestei chestiuni, care ere discuții mai ample, vom reveni...”

În ceea ce privește întrecerile masculine, la finalul concursului podiumurile au avut următoarea configurație:

Individual compus: 1. Mihai Botez (AMEFA – Flamura Roșie) 102.90, 2. Gheorghe Dema (AMEFA) 87.27, 3. Andrei Batiz (UEC) 81.64, 4. Aurel Loșniță (AMEFA) 75.41, 5. Carol Bedö (Dermata / Ianoș Herbac Cluj) 75.34, 6. Eugen Balint (AMEFA) 75.19, 7. Mihai Bereș (AMEFA) 72.68, 8. Eugen Felvinte (CSFPC) 68.23, 9. Wiliam Pașca (UEC) 63.78, 10. Francisc Folticică (CSFPC) 62.97.

Sol: 1. Mihai Botez 19.95, 2. Carol Bedö 15.05, 3. Aurel Loșniță 14.62.

Cal cu mâner: 1. Wiliam Pașca 15.40, 2. Andrei Batiz 14.45, 3. Eugen Felvinte 14.37

Bară fixă: 1. Gheorghe Dema 17.50, 2. Mihai Botez 17.30, 3. Aurel Loșniță 15.60

Inele: 1. Mihai Botez 17.95, 2. Aurel Loșniță 14.75, 3. Gheorghe Dema 14.25

Paralele: 1. Mihai Botez 18.80, 2. Gheorghe Dema 16.30, 3. Andrei Batiz 15.98

Săritura peste cal: 1. Mihai Botez 17.70, 2. Andrei Batiz 15.60, 3. Mihai Gölner 14.12.

Echipe: AMEFA (Vlaicov, Botez, Demo, Beteș, Loșniță, Stal, Balint) 467.31, 2. CSFPC Cluj 348.31, 3. Dermata / Ianoș Herbac Cluj 325.01, 4. UTM Ardealul Brașov 219.78

Sportul popular. 25 decembrie 1948: „Muncitorul arădan Mihai Botez, un gimnast excelent.

„Vom continua astăzi cu concluziile, pe care le-am tras, în urma Campionatelor Naționale de gimnastică la aparate, disputate la Sibiu.

Până a trece, însă, la analizarea rezultatelor obținute de concurenții de la categoria I-a, vom insista puțin asupra unei chestiuni extrem de importante pentru bunul mers al acestui sport. Este vorba de lipsa de la aceste concursuri a echipei RATA din

Tg. Mureș, calificată la Cluj. Regretăm această lipsă, pentru că, prin prezența ei, formația din Tg. Mureș ar fi imprimat campionatelor o notă de interes în plus, dar – mai ales – pentru că RATA ar fi câștigat foarte mult în experiență.

Să vedem care sunt motivele acestei lipse.

De ce n-a participat RATA

Motivele ne-au fost comunicate de corespondentul nostru, d. Nicolae Pop. Iată-le: secția de gimnastică a cerut grupării RATA echipament, pentru ca echipa să poată lua parte la campionatele regionale de la Cluj. Nu i s-a dat însă. Totuși, gimnasticii de la RATA n-au descurajat; au contribuit toți și au improvisat pantaloni de pânză, au plătit pentru sală ca să se poată antrena. Și au plecat la Cluj. Dar, cum a declarat corespondentului nostru, d. Ghedeon, conducătorul secției, băieții erau să rămână la Cluj, pentru că nu aveau bani de întoarcere, dacă nu se disputa la Cluj «matchul de foot-ball» RATA – CSUC și dacă gimnasticii nu erau luați în mașină de «foot-ball-iști».

Băieții au reînceput pregătirile pentru Campionatele Naționale. Dar la Sibiu n-au putut pleca din două motive:

1. Kelbinschi și Popp, doi dintre cei mai buni gimnaști, n-au fost învoiiți de întreprinderile lor, dar nici conducătorii grupării n-au intervenit pentru această învoire.

2. Lipsa mijloacelor de transport, deși secția a primit promisiunea că i se vor pune la dispoziție mijloacele, conducerea grupării a neglijat acest lucru.

Nu înțelegem de ce conducerea grupării RATA, care investeste sume mari secției de foot-ball și celei de hokei, să nu poată da câteva zeci de mii de lei secției de gimnastică. Prin aceasta nu s-a făcut un deserviciu numai echipei de gimnastică RATA, ci grupării din Tg. Mureș, pentru că această echipă ar fi avut șanse să cucerească un loc fruntaș. De asemenea, gimnastica noastră a pierdut mult, pentru că tinerii de la Tg. Mureș ar fi avut multe de învățat.

Cerem o anchetă care să cerceteze cazul și să sancționeze pe vinovați. Pentru că această conducere nu s-a încadrat încă în spiritul sportului nou, democratic, în care toate ramurile trebuie să se bucure de o egală atenție.

Băieții mai slabi ca fetele

Campionatele de la Sibiu ne-au prilejuit o constatare: băieții sunt – în general – mai slabi ca fetele. Nu-i vorbă că la aceste campionate au lipsit patru dintre cei mai buni gimnastici pe care îi avem. Este vorba de următorii: Francisc Drăghici, campionul de anul trecut, care – deși a fost prezent în sală tot timpul campionatelor și a rostit jurământul concurenților – n-a luat parte la campionate din cauze pe care le vom analiza într-un reportaj viitor. Moldovan, care a fost bolnav în timpul campionatelor regionale și nu s-a putut prezenta la acestea și, deci, califica; Brell și Kereș, care sunt bolnavi.

Cei care au participat la Campionatele Naționale de la Sibiu nu posedă o clasă prea ridicată. Anul acesta – spre exemplu – n-am putut alcătui, din concurenții de la Sibiu, o echipă națională prea puternică. Totuși – aici intervine speranța pentru un viitor apropiat – la Sibiu s-au evidențiat numeroase talente, care, atent pregătite, vor putea, începând chiar de anul care vine, să reprezinte cu demnitate culorile naționale.

Ne gândim, în primul rând, la doi tineri clujeni, dar foarte talentați: Andrei Batiz, al treilea, și Bedo Carol, al cincelea clasat. Amândoi au o deosebită eleganță în maniera de a lucra, o suficientă siguranță și destul curaj. Le mai trebuie la amândoi rutina concursurilor și o muncă fără încetare pentru perfecționarea calităților lor native. De remarcat că cei doi despre care vorbim și-au luat revanșa asupra campionului regionalei Cluj, Felvinte Eugen, care, la Sibiu, n-a ocupat decât locul opt.

Botez Mihai a impresionat

Campionul național la categoria a I-a, Mihai Botez, de la AMEFA – Flamura Roșie din Arad, a arătat calități extraordinare. A câștigat patru din cele șase probe ale categoriei, acumulând peste 100 de puncte, ceea ce revine la 8.50 puncte pentru fiecare probă. Notele cele mai mari le-a obținut Botez la săritura peste cal, figuri liber alese, și anume: 10 – 10 – 9.8 – 9.6. Dintre celelalte două probe, campionul național pe 1948 a ocupat locul doi la bară fixă, dar nu s-a clasat în primele trei locuri la calcul cu mâner.

Botez posedă o clasă internațională, dar trebuie să-și corijeze ținuta. Lucrează mai mult prin forță (într-adevăr impresionantă), neglijând eleganța. Dacă își va remedia și această lipsă, cu siguranța pe care o are, Botez poate să devină – în cel mai scurt timp – un gimnast complet.

Noul campion național, primul campion al RPR, face parte din echipa muncitorească AMEFA – Flamura Roșie, Botez lucrează în laboratorul fotografic al acestei uzine. Din aceeași formație, care a devenit campioană națională pe 1948, au mai făcut parte și alți patru gimnaști clasati între primii zece. Trebuie să remarcăm în special pe Dema Gheorghe, campionul național la bară fixă, un adevărat gimnast zburător, și pe curajosul Loșniță Aurel, care a ocupat locul patru în clasamentul individual compus. Ceilalți doi sunt Balint și Bereș, doi tineri foarte talentați. De altfel, AMEFA – Flamura Roșie a fost cea mai omogenă echipă. Dovada cea mai elocventă sunt locurile ocupate de cei șapte echipieri, dintre care am spus, cinci s-au clasat printre primele 10 locuri.

Duelul CSFPC – Ianoș Herbac, continuat și la băieți

Pentru locul doi pe echipe au luptat două formații clujene: CSFPC (KKASE) și „Ianoș Herbac” (Dermata). Duelul acesta a fost început la fete. CSFPC și-a luat de data aceasta revanșa, ocupând locul doi. Cum se știe, la fete, a ieșit învingătoare echipa Dermatei.

De remarcat că la Cluj, la campionatele regionale, situația a fost identică: la fete au învins cele de la Dermata, iar pe băieți, gimnaștii de la CSFPC.

În orice caz, diferența dintre aceste două echipe și prima clasată Flamura Roșie a fost foarte mare, diferență concretizată de altfel și în punctaj: 120 de puncte, de la prima la a doua clasată.

Pe locul patru și ultimul s-a clasat tânăra formație UTM Ardealul Brașov. Gimnaștii de la Brașov au demonstrat calități revelatorii, dar au fost depășiți de categorie. UTM Ardealul trebuia să concureze la categoria a II-a, unde putea să se evidențieze. Totuși, Simalaczik, Lup etc au câștigat mult în experiență, în anul viitor ei putând să se prezinte și mai bine, chiar în această categorie.

Trebuie să scoatem în evidență sportivitatea și spiritul de echipă, care au caracterizat aceste patru formații. Mai mult încă: acest spirit de echipă a fost observat și la cei trei concurenți de la această categorie (Batiz, Pașca, Saxa Oscar), care – neconcurând pentru vreo grupare, numai individual) – s-au ajutat mult, asistându-se la toate probele...”

Punct ediției 1948. Trebuie să recunoaștem, cele scrise de Ion Tomescu în urmă cu aproape șapte decenii, au valoare documentară pentru un istoric al gimnasticii românești, nemaifiind nevoie de o argumentare în plus pentru această afirmație. Titlurile au fost adjudecate de gimnaste și gimnaști talentați, ei fiind, indiscutabil, cei care au pus bazele marilor succese internaționale de mai târziu, putând fi considerați, fără să greșim, deschizătorii de drum ai gimnasticii românești, ținând seama și contribuția lor la reușitele internaționale de mai târziu.

Așadar, 1947 – 1948 a fost momentul debutului Campionatelor Naționale, care, cu unele sincope au devenit, așa cum este și normal, punctul central al activității competiționale interne.

De la acest punct, an de an, calendarul competițional și formele de organizare au urmat, pe de o parte, condițiile interne iar pe de alta, modul de configurare pe plan extern al concursurilor, Campionatele Naționale, încet, dar sigur, ridicându-se și căpătând o identitate inconfundabilă, în același timp, contribuind esențial din punct de vedere teoretic și practic, ceea ce a permis formarea unei serii de specialiști la nivelul cluburilor nou înființate, al loturilor naționale și al strategiilor.

Forma și conținutul Campionatelor Naționale / Republicane au suferit periodic schimbări, dar Campionatele Naționale au devenit una dintre cele mai importante competiții interne, ele își vor extinde aria de cuprindere și la nivelul juniorilor și copiilor.

1949

Se organizează Campionate Regionale (București, Arad, Cluj), nu însă și „naționale”

1950

După un an de „pauză”, întrecerile la nivel național se reiau în cadrul Campionatelor Republicane, pe trei etape: pe localitate (11-12 noiembrie), zonală – Cluj, Or.Stalin (Brașov), Arad (25-26 noiembrie) – *„Prin participarea numeroasă, organizarea bună, arbitrajul just și, mai ales, prin comportarea concurenților, aceste întreceri au constituit noi și minunate ocazii de popularizare a gimnasticii în centrele provinciale”*, scria Sporul popular – și finala la București (15-17 decembrie). Întrecerile pentru desemnarea noilor campioni au avut loc în Sala Dinamo, peste 6000 de spectatori fiind prezenți în cele două zile de concurs, competiția desfășurându-se pe două categorii. *„De data aceasta, cei mai mulți și în special cei tineri au introdus elemente noi, mai grele... Așa se explică faptul că Berta Corobeanu a fost depășită la exercițiile la sol de Hoffman Agneta, o finalistă tânără care, chiar dacă nu a avut ținuta campioanei și compoziția exercițiilor ei, a executat în schimb mai multe exerciții cu coeficient de greutate mare... Dacă la fete titlul de campioană a revenit destul de ușor Bertei Corobeanu (3.350 puncte în plus față de a doua clasată), la băieți lupta (deși s-a dat numai între doi concurenți: Botez Mihai și Kerekeș Andrei) a fost mai echilibrată. Botez Mihai a ocupat din nou primul loc atât în clasamentul general, cât și în clasamentele a patru aparate”*. Așadar, cei mai buni fiind la senioare: individual compus – Berta Corobeanu (Știința ICF București) 63.10, Olga Geczo (Flamura Roșie Cluj), Maria Batiz (Metalul Cluj) 58.90; sărituri – Stela Perim, Berta Corobeanu, Suzana Regoczi; inele în balans – Olga Geczo, Maria Batiz, Olga Munteanu; bară joasă – Berta Corobeanu, Olga Munteanu, Elisabeta Abrudan; paralele inegale – Maria Pop-Batiz, Berta Corobeanu, Olga Munteanu; bârnă – Berta Corobeanu, Stela Perim, Olga Geczo; sol – Agneta Hoffman, Berta Corobeanu, Maria Batiz; echipe – Metalul Cluj 316.000, Metalul Arad 294.720, Flamura Roșie Cluj 258.700, în timp ce la seniori: individual compus – Mihai Botez 109.400, Andrei Kerekeș 108.400, Iacob Neubauer 99.700; bară – Andrei Kerekes, Andrei Batiz, Mihai Botez; sărituri – Mihai Botez, Andrei Batiz, Andrei Kerekeș; inele – Mihai Botez, Francisc Darvaș, Andrei Kerekeș; cal – Mihai Botez, Andrei Batiz, Andrei Kerekeș; paralele – Andrei Kerekeș, Mihai Botez, Gheorghe Dema; sol – Mihai Botez, Andrei Kerekeș, Iacob Neubauer;

echipe – Dinamo București și Metalul Reșița 531.600, Metalul Flamura Roșie Arad 522.050, Metalul Cluj 448.250. Să mai notăm și faptul că la categoria a II-a s-au remarcat Teofila Dașchievci și Constantin Scordescu, în scurt timp în echipa națională.

1951

Campionatul R.P.R. a fost organizat pe trei etape: faza pe raion, faza pe zonă (Or.Stalin, Lugoj, Galați) și finala la București, la mijlocul lunii noiembrie (17-18.11.1951). *„Valoarea gimnaștilor noștri a crescut cu mult între timp... În frumoasa sală de sport Dinamo, campionii anului trecut au ridicat, sâmbătă după amiază, steagul întrecerilor finale ale campionatului de gimnastică...”*. La paralele primele 3 clasate au fost studentele de la ICF, Berta Corobeanu, Agneta Hoffman și Teofila Dașchievici, iar la masculin Andrei Kerekeș, Aurel Loșniță și Eugen Balint. La inele, au fost la egalitate Berta Corobeanu și Maria Batiz, pe podium la masculin urcând Andrei Kerekeș, Francisc Darvaș, Mihai Redl. *„Remarcabilă a fost comportarea dinamovistului Francisc Darvaș care a trecut de Mihai Redl de la CCA. La fete, eleva Elena Leuștean de la Școala Medie Tehnică de Cultură Fizică și Sport din Or. Stalin, s-a clasat pe locul 2, iar studentele de la ICF, Agneta Hoffman și Ileana Gyarfăș, și-au împărțit locul 3”*. Săriturile au avut pe podium pe Ștefan Szmalcik (Flamura Roșie Or.Stalin), Andrei Batiz (Metalul Cluj) și Andrei Kerekeș (Metalul Reșița), în timp ce la feminin, *„cu detentă remarcabilă, Stela Perim s-a clasat întâia. Ea a obținut 30 de zecimi mai mult decât Elena Leuștean...”*. La cal, Ernest Hentz, Andrei Batiz și Andrei Kerekeș, la egalitate, pe locul secund, pe poziția a 3-a, Iacob Neubauer. Bârna a fost adjudecată de Teofila Dașchievici, urmată de Agneta Hoffman și, la egalitate, de Maria Batiz și Stela Perim. Berta Corobeanu, una dintre favorite, greșește aterizarea la ieșire, și intră în pluton. Concursul de la bară: 1. Berta Corobeanu, 2. Suzana Regöczi, 3. Ileana Babici și 1. Andrei Kerekeș și Federic Orendi, 3. Andrei Batiz. *„A executat cu siguranță, cu măiestrie și cu multă grație exercițiul ales, obținând aproape nota maximă”*, ceea ce a însemnat titlul pentru Berta Corobeanu, urmată de Agneta Hoffman și Maria Batiz, la masculin: Andrei Kerekeș, Francisc Darvaș și Mihai Redl. Drept urmare, la individual compus, podiumurile au avut următoarea configurație: feminin – 1. Berta Corobeanu, 2. Stela Perim, 3. Teofila Dașchievici; masculin – 1. Andrei Kerekeș, 2. Mihai Redl, 3. Iacob Neubauer. În concursul echipelor, la masculin titlul a revenit elevilor lui Robert Podlaha, formația C.C.A., care au depășit pe campioana anului precedent, Dinamo, pe locul 3 fiind Metalul Reșița. Și la feminin, studentele de la ICF urca în vârful ierarhiei, în dauna deținătoarelor ediției precedente, Metalul Cluj, acum pe locul secund, pe al treilea fiind Flamura Roșie Cluj.

1952

În Sportul popular de joi, 27 noiembrie 1952, citim: *„Sala de sport Dinamo din Capitală va găzdui, mâine și sâmbătă, întrecerile – individuale și pe echipe – ale campionatelor de gimnastică ale R.P.R. pe anul 1952. Organizate în preajma mărețului eveniment care va avea loc Duminică, alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, campionatele de gimnastică ale R.P.R. vor constitui o nouă afirmare a creșterii măiestriei gimnastelor și gimnaștilor noștri, creștere realizată datorită condițiilor minunate de practicare a sportului create de regimul nostru de democrație populară... În acest an vor concura numai maeștri ai sportului și sportivi de categoria I, fapt care va contribui fără îndoială la mărirea spectaculozității concursurile*

și garantează acestora un înalt nivel tehnic. Afirmatia noastră este întărită de însăși angajamentul gimnaștilor Stela Perim, recent decorată cu Medalia Muncii, Andrei Kerekeș, maestru al sportului, Olga Göllner, Carol Bedö ș.a. care și-au exprimat hotărârea de a nu precupeți niciun efort pentru a dovedi cu prilejul acestor întreceri întreaga lor măiestrie sportivă...”

După două zile, „În frumoasa sală de sport Dinamo din Capitală au fost premiați, sâmbătă, noii campioni de gimnastică ai R.P.R. pe anul 1952: Agneta Hoffman (Știința București) și Andrei Kerekeș (Metalul Reșița) la individual, Metalul Cluj – la fete – și Dinamo București – la băieți – pe echipe. 3000 de spectatori au avut prilejul să urmărească în cele două zile de concurs măiestria și buna pregătire a celor mai buni gimnaști și gimnaste din țara noastră. Agneta Hoffman a cucerit pentru prima oară titlul de cîinste de campioană a R.P.R., iar Andrei Kerekeș este pentru a doua oară consecutiv campion al țării. Faptul că Andrei Kerekeș și-a menținut și în acest an titlul de campion constituie o deosebită performanță și o binemeritată răsplată a străduințelor și a temeiniciei cu care acesta se pregătește. În întrecerile de vineri și sâmbătă, Andrei Kerekeș, vrednicul reprezentant al muncitorilor reșițeni, a dovedit aceeași dârzenie și combativitate care-l caracterizează, aceeași minunată voință de a învinge. Al doilea clasat la individual compus categoria maeștri este tânărul gimnast dinamovist Fr. Orendi. Performanța înregistrată de Fr. Orendi, care s-a clasat la numai două puncte de campion, este foarte bună. Dealtfel, în tot timpul concursului, Orendi a amenințat în mod serios locul prim ocupat de Andrei Kerekeș. Situația definitivă a clasamentului a fost cunoscută însă numai după ultimele două aparate: inele, la care Kerekeș a obținut 18.65 pct., iar Orendi 17.00 pct. și cal cu mănere, unde primul a obținut 16.20 pct. față de 16.10 pct. înregistrate de Orendi. Pentru titlul de campioană a țării au concurat, cu egale posibilități, mai multe gimnaste. Lupta strânsă s-a dat însă între Stela Perin (Flamura Roșie Arad) și Agneta Hoffman (Știința București), care concureau pentru categoria maeștri. Ca și la probele masculine, această întrecere a fost echilibrată până la ultimul aparat, bârnă, la care Stela Perin a obținut cu 1.20 pct. mai puțin decât Agneta Hoffman, deoarece dintr-o neatenție, a căzut de pe aparat și – conform regulamentului de arbitraj – a fost depunctată. Stela Perin a fost însă revelația întrecerilor feminine și locul doi pe care l-a obținut este un succes care merită a fi subliniat. Ea a făcut dovada realelor sale calități: viteză, forță, suplețe și eleganță în mișcări, calități care, mai bine dezvoltate, o vor ajuta să înregistreze în viitor succese și mai mari. Drept cea mai bună echipă feminină de gimnastică a țării a fost desemnată echipa Metalul Cluj, care, mai ales în cea de a doua zi a întrecerilor, a manifestat o superioritate evidentă față de echipele Dinamo și Progresul București. Diferența de valoare s-a accentuat în cea de a doua zi când s-a lucrat cu exerciții liber alese, la care gimnastele din Cluj au fost net superioare. Ele au prezentat exerciții alcătuite din elemente grele și care, în mod firesc, au fost mai bine punctate. Până atunci, echipa Dinamo – formată aproape în întregime din elemente care concureau pentru prima dată într-o asemenea competiție – a făcut o impresie deosebit de bună. Gimnastele dinamoviste ar fi avut o comportare mai bună dacă n-ar fi fost stăpânite de emoție. De aceea este recomandabil ca gimnastele dinamoviste să participe la cât mai multe competiții pentru a se obișnui cu atmosfera de concurs. Clasată pe locul trei, cu 266.24 pct., echipa Progresul s-a prezentat cu totul neantrenată. Numai așa se explică de ce o echipa alcătuită din elemente de categoria I-a, cu deosebite perspective și care au făcut dovada unor comportări foarte frumoase cu alte prilejuri s-a prezentat totuși slab. Între echipele masculine, lupta o fost mai strânsă decât între cele feminine. Aici, titlul a fost câștigat de echipa Dinamo

București, care s-a prezentat într-un accentuat progres. Gimnaștii dinamoviști au luptat mult pentru obținerea acestei victorii. Echipa campioană a fost omogenă, bine pusă la punct cu antrenamentele și a lucrat cu multă voință. Locurile doi și trei, ocupate de echipele Metalul Reșița și respectiv Metalul Arad, dovedesc desigur frumoasa activitate care se duce în secțiile de gimnastică ale acestor colective. Sub valoarea manifestată cu alte prilejuri, a concurat echipa campioană de anul trecut, C.C.A., care n-a obținut decât locul patru, la o diferență de 150 pct. de prima clasată.

Cu ediția din acest an începe o perioadă de dominare a lui Andrei Kerekeș și Frederic Orendi, ambii fiind pe primele două locuri, Andrei Kerekeș învingător, cu 110.050, Frederic Orendi, pe poziția secundă, cu 108.800. Titlul feminin a revenit Agneteii Hoffman, cu 119.550, urmată de Stela Perim 116.920 și Ileaana Gyrafăș 116.320. Pe aparate, campionii republicani pe anul 1952, la feminin: sol – Stela Perin; bârnă – Agneta Hoffman; sărituri – Stela Perin; inele – L. Munteanu; bară înaltă – I. Gyrafăș; paralele – Agneta Hoffman, iar la masculin: sol – Fr. Orendi; sărituri – A. Kerekes; inele – A. Kerekes; cal – A. Kerekes; paralele – Fr. Orendi; bară – Fr. Orendi. În ceea ce privește concursurile pe echipe, podiumurile au fost: masculin – Dinamo 564.200, Metalul Reșița 533.520, Metalul Arad 462.570, iar la feminin: Metalul Cluj 424.740, Dinamo 365.900, Progresul București 266.240.

La categoria I s-au remarcat Carol Bedö, Aurel Păcuraru, Gheorghe Dema, Monica Iacobescu, Angela Ionescu, Ileana Babici.

1953

Sala Floreasca din Capitală a devenit gazda competițiilor importante ale gimnasticii, final de noiembrie fiind programate finalele Campionatului Național, atât la individual, cât și la echipe. „Titlul de cinste de campioană a țării a revenit pentru prima oară talentatei gimnaste Elena Leuștean, care a confirmat în acest fel frumoasele progrese înregistrate în ultimul timp... La fel de bine s-a prezentat dinamovista Eveline Slavici, care a fost întrecută cu numai 0.10 puncte de noua campioană... Maestrul sportului Andrei Kerekeș a obținut pentru a treia oară consecutiv titlul de campion al țării... Locul al doilea în clasamentul individual compus revine tot unui metalurgist, Mihai Botez (Metalul Arad), care s-a prezentat în formă ascendentă...”, scria Sportul popular. Așadar, 1. Elena Leuștean 89.400, 2. Eveline Slavici 89.300, Ileana Gyrafăș 88.550, precum și 1. Andrei Kerekeș 110.600, 2. Mihai Botez 104.850, 3. Ștefan Harko 103.600. În concursul feminin, cu trei formații la start, „victoria pe echipe a revenit pe merit formației Dinamo București, compusă din elemente tinere și talentate” (M. Mărăcină, A. Penciu, A. Midan, A. Țicu, I. Nițu, E. Vătășoiu, E. Slavici, T. Băiașu), în timp ce, în competiția masculină (cinci formații – Casa Centrală a Armatei București, Metalul Reșița, Metalul Arad, Știința Cluj, Dinamo București), C.C.A. (Șt. Harko, M. Redl, M. Göllner, N. Stanciu, E. Denis, H. Orendi, I. Strupp, C. Scordescu), care s-a detașat încă de la impuse față de Dinamo, campioana anului trecut, s-a menținut în frunte și după libere, adjudecându-și titlul, dar un frumos succes a înregistrat și „întreaga echipă a reșițenilor, care s-a clasat pe locul doi, înaintea campioanei de anul trecut, Dinamo București, care în actuala ediție nu a obținut decât locul 4...”. Pe podium, feminin – Dinamo 655.510, Metalul Cluj 543.890, Progresul Or. Stalin 514.890, masculin – CCA 674.710, Metalul Reșița 623.090, Metalul Arad 597.980. În întrecerile pe aparate, titlurile feminine au fost împărțite între Elena Leuștean (bârnă), Stela Perim (sol, sărituri) și Teofila Băiașu (bară, paralele), precum și Ileana Gyrafăș (exercițiu cu cerc). Băieții, cu o

singură excepție (Ștefan Harko – sărituri, care l-a întrecut pe Andrei Kerekeș cu 0.050), l-au avut lider pe Andrei Kerekeș (sol, cal, bară, paralele, inele).

1954

Campionatul Republican individual s-a desfășurat separat de cel pe echipe, primul în aprilie, cel de al doilea în decembrie. La mijloc de aprilie, în Sala Floreasca, „două nume noi au fost înscrise în tabelul campionilor absoluți de gimnastică ai R.P.R., la capătul întrecerilor din ediția 1954 a acestei competiții: Frederic Orendi (Dinamo) și Agneta Hoffman (Știința ICF). Aceste nume se aflau în fruntea clasamentelor individuale compuse încă de la sfârșitul primei zile a campionatelor în care gimnaștii au executat exercițiile liber alese. Frederic Orendi se afla la egalitate de puncte (55.200) cu Andrei Kerekeș, campionul anului trecut, în schimb Agneta Hoffman își asigurase în exercițiile impuse un avantaj de 15 sutimi față de campioana pe 1953, Elena Leuștean... În proba feminină întrecerea pentru titlu a fost până în clipa în care Elena Leuștean a căzut de pe paralele în timpul urcării ratând totul... În proba masculină, Frederic Orendi l-a întrecut în cele din urmă pe fostul campion cu 1.400 p, acesta precedând la rândul său pe Mihai Redl cu 2.650...”. Finalul: feminin – Agneta Hoffman 71.350, Teofila Băiașu 70.150, Emilia Vătășoiu 69.150, respectiv Frederic Orendi 111.350, Andrei Kerekeș 109.950, Mihai Redl 107.300. Aparatele au păstrat, în general, în fruntea ierarhiilor pe aceiași gimnaști de la edițiile precedente feminin: sol – Stela Perim, bârnă – Agneta Hoffman, paralele inegale – Teofila Băiaș, sărituri – Emilia Vătășoiu; masculin: sol – Carol Bedö, cal, bară, paralele – Frederic Orendi, inele, sărituri – Andrei Kerekes

La început de decembrie, 8 cluburi feminine și 6 masculine, cu un total de 130 de concurenți, au revenit în Sala Floreasca pentru a-și disputa titlurile pe echipe. După impuse, pe podium se aflau Dinamo 466.010, Știința 449.320, Metalul 427.510, la feminin, respectiv Dinamo 397.070, Metalul 370.070, Știința 302.820, pentru ca la libere să se distanțeze, pe de o parte, Dinamo 331.810 și Știința 309.740, precum și Dinamo 424.560 și Metalul 383.170. Finalul a aparținut echipelor Dinamo, la feminin cu un total de 797.820), urmată de Știința 759.060 și Constructorul 692.560, iar la masculin cu 821.630, pe celelalte locuri fiind Metalul 753.240 și Știința 339.550.

1955

Și actuala ediție se desfășoară în două părți, cea dintâi în primăvară, în joc fiind titlurile la echipe, cea de a doua, în toamnă, când au fost realizate clasamentele individuale, ambele competiții fiind găzduite de Sala Floreasca din Capitală. Motivația? Se dădea gimnaștilor frunțași (în paralel cu maeștri au concurat și sportivii de la categoria I) posibilitatea de a avea o activitate competițională mai bogată. La început de mai, concursul pe echipe, cu un număr ridicat de participante – 10 la feminin, 9 la masculin din 11 asociații și un total de 150 de gimnaști și gimnaste -, fiind cea mai ridicată prezență de până acum. „Caracteristica principală a acestei finale a fost valoarea sensibil egală a echipelor participante. Astfel, campioana feminină pe 1955 a fost cunoscută abia după ce ultima concurentă și-a executat exercițiile la ultimul aparat. După prima zi de concurs pe primul loc se afla asociația Știința, care și-a menținut conducerea până la ultimul aparat – bârnă – unde, căzând 4 din cele 8 componente ale echipei, locul I a fost preluat de Dinamo. La băieți situația a fost mai clară, în sensul că echipa Dinamo, odată ce a preluat conducerea (după primul aparat – sărituri impus) n-a mai cedat-o...”. Podiumurile au fost: feminin – Dinamo 812.410, Știința 808.460,

Metalul 755.350; masculin – Dinamo 873.840, CCA 845.380, Metalul 762.560.

La final de octombrie, din nou, Sala Floreasca a cunoscut animația întrecerilor Campionatelor Republicane. Înaintea competiției, cronicarii ziarului Sportul popular scriau: „Pentru primul loc la fete candidează cu șanse apropiate mai multe gimnaste care și-au împărțit victoriile în concursurile desfășurate de-a lungul întregului an. Astfel, un clasament individual neoficial, bazat pe rezultatele campionatului republican pe echipe (ediția 1955) ne arată că pe primele locuri s-au clasat la diferențe infime gimnaste cunoscute: Emilia Vătășoiu 92.750, Anica Țicu 92.700, Teofila Băiașu 92.450, Elena Leuștean 92.150... Un cuvânt de spus au și gimnastele Elena Mărgărit, Uta Schland, Georgeta Hurmuzache... la băieți vom asista probabil la obișnuitul duel Kerekeș – Orendi, dar se pare că vor interveni în întrecere și elemente care s-au afirmat în ultimul timp Șt. Harko, V. Temeși...”. Anticipările s-au dovedit corecte în ceea ce privește faptul că în luptă pentru podium s-au aflat aceleași valori.

„Titlul de campioană republicană absolută a fost cucerit de maestra sportului Elena Leuștean, care a luat conducerea chiar după primul aparat și n-a mai cedat-o până la sfârșitul concursului, deși, de mai multe ori, Elena Mărgărit, A Țicu și S. Inovon s-au situat în imediata ei apropiere, fiindu-i adversare periculoase...”. Elena Leuștean, care s-a impus la individual compus, dar și în finalele la trei aparate (inele, sol, sărituri), alături de ea remarcându-se Elena Dobrovolski-Mărgărit, Anica Țicu, Teofila Băiașu, Georgeta Hurmuzache: individual compus – Elena Leuștean 93.960, Elena Mărgărit 89.330, Anica Țicu 88.960; bară – Georgeta Hurmuzache; inele – Elena Leuștean; sol – Elena Leuștean; bârnă: Teofila Băiașu; paralele – Elena Dobrovolski-Mărgărit; sărituri – Elena Leuștean.

„Lupta în concursul individual compus a fost pur și simplu pasionantă. În prima zi, după primul schimb pe aparate, a condus Orendi cu 0.15 pct., față de a Kerekeș. La al doilea schimb, Orendi a ratat exercițiul impus la inele, obținând doar 7.10 p, pierzând astfel cel puțin două puncte. Andrei Kerekeș, mai omogen pregătit la toate aparatele, a început să ia avans și, la terminarea concursului, a câștigat titlul de campion absolut al R.P.R. la gimnastică la o diferență de 0.90 pct față de al doilea clasat, Fr. Orendi...”. Cei doi și-au împărțit majoritatea titlurilor, în disputa pentru podium mai fiind Mihai Botez și Zoltan Balogh: individual compus – Andrei Kerekeș 110.900, Frederic Orendi 110.30, Mihai Botez 106.650; sărituri – Zoltan Balogh; sol – Frederic Orendi și Andrei Kerekeș; cal – Frederic Orendi; bară – Frederic Orendi; paralele – Frederic Orendi; inele – Andrei Kerekeș.

1956

Schimbări în formulele de desfășurare a campionatelor și la nivelul juniorilor și la cel al seniorilor, cu introducerea de noi probe, categorii, limitări de concurenți și programări departajate ale concursurilor.

Campionatul Republican de gimnastică al juniorilor cuprinde două noi și interesante inovații: cea dintâi vizează, pentru prima oară, desfășurarea în aer liber, cea de a doua se referă la introducerea unor probe obligatorii din atletism. „Vă surprinde poate faptul că locul de desfășurare a întrecerilor este Stadionul Tineretului și nu, cum erați obișnuiți, o sală de gimnastică? Nu este vorba de o greșeală, fiindcă, într-adevăr Campionatul Republican de gimnastică al juniorilor se va desfășura pentru prima dată la noi în țară în aer liber. Dar aceasta nu este singurul lucru neobișnuit pentru actuala ediție a campionatului tinerilor gimnaști. Programul cuprinde și el o «curiozitate». Este vorba de probele atletice (alergare 60

m, junioare, 100 m, juniori, săritură în înălțime și aruncarea greutății cu ambele mâini), la care gimnaștii vor trebui să participe în afară, bineînțeles, de exercițiile la parate și care va conta deopotrivă în clasamentul general...”, nota ziarul Sportul popular din 7 iulie.

La nivelul seniorilor este de remarcat faptul că întrecerile – echipe, individual feminin și masculin – au avut loc în perioade diferite, situație unică până la acea dată, singura departajare în timp fiind doar între individuale și echipe. De asemenea, campionatul s-a desfășurat „separat la fete și băieți (sâmbătă și duminică dimineață vor evolua băieții, iar în după-amiezele acelorași zile fetele) permițând astfel o mai bună urmărire a celor care se întrec... organizații renunțând la vechea formulă de organizare, când se lucra concomitent la 10 aparate...”

În mijloc de iulie, pe Stadionul Dinamo din București, „lupta pentru titlul de campioană la băieți s-a dat între Dinamo, CCA și Energia, iar la fete Dinamo, Știința și Energia... La băieți, Dinamo a luat conducerea în clasament încă din prima zi (după exercițiile impus) și n-a mai cedat-o până la sfârșit, reușind să câștige pe merit pentru a treia oară consecutiv titlul de campioană... La fete, după prima zi de concurs, în fruntea clasamentului s-a aflat echipa asociației Știința, urmată de asociația Dinamo și Energia. A doua zi, însă, dinamovistele dând dovadă de multă dârzenie și voință de luptă, au reușit până la sfârșitul concursului să refacă diferența ce le despărțea de prima clasată și asemeni colegilor de asociație să câștige mult râvonitul titlu de campioană pentru a patra oară consecutiv...”. Așadar, dublă victorie dinamovistă, echipele campioane având în componență pe Teofila Băiașu, Ana Țicu, Emilia Vătășoiu, Eveline Slavici, Georgeta Popescu, Ruxandra Rusenescu, Marta Păcuraru, Emilia Ivan, respectiv L. Lakatoș, I. Zamfir, N. Covaci, M. Bădulescu, H. Orendi, Fr. Orendi, A. Păcuraru, F. Darvaș, punctajul general fiind 641.720 (feminin) și 782.810 (masculin). Pe locurile următoare: Știința 640.660, Energia 559.260 în concursul fetelor, respectiv Energia 771.950 și CCA 768.660, în cel al băieților.

Citim: „Ieri seară. În Sala Floreasca, vocea crainicei a chemat-o de cinci ori la rând pentru a urca pe podiumul învingătoarelor pe maestra sportului Elena Leuștean. Dacă ne referim la faptul că ea a cucerit titlul de campioană absolută, putem spune că el corespunde previziunilor făcute de toți cunoscătorii gimnasticii. Dacă adăugăm însă și celelalte patru titluri de campioană pe aparate, nu greșim afirmând că Elena Leuștean a întrecut toate pronosticurile...”. După două zile (20 – 21 octombrie), la individual compus: Elena Leuștean 75.430, Georgeta Hurmuzache 73.800, Utta Schland 73.160, în timp ce ierarhia pe aparate a avut următoarea configurație: sărituri – Elena Leuștean 19.00, Elena Mărgărit 18.87, Sonia Iovan 18.57; bârnă – Elena Leuștean 18.80, Georgeta Hurmuzache 18.54, Utta Schland 18,46; paralele – Elena Leuștean 18.96, Elena Mărgărit 18.60, Elena Săcălici 18.40; sol – Elena Leuștean 18.67, Georgeta Hurmuzache 18.63, Elena Mărgărit 18.60.

Cu puțin peste o lună de la întrecerea fetelor, tot în Sala Floreasca (24 – 25 noiembrie), au intrat în competiție băieții. „Spre deosebire de anii trecuți, când gimnaștii au fost prezenți într-un număr apreciabil la startul campionatelor, anul acesta participarea va fi mult mai redusă, fiind invitați doar 12 dintre cei mai buni maestri și cei care lucrează la această categorie. Această hotărâre... a fost luată de Biroul Comisiei Centrale de specialitate în urma analizei ultimului concurs de verificare, unde d-a relevat insuficienta pregătire a majorității concurenților pentru

competiții de asemenea amployare...”. Și continuăm. „Sâmbătă după-amiază, la sala Floreascxa, 11 gimnaști au început concursul care avea să desemneze pe campionul republican din acest an. La startul întrecerilor erau cei mai buni gimnaști – dintre care lipsea doar maestrul sportului Frederic Orendi, accidentat – și, deci, așteptam cu legitimită nerăbdare evoluții la un nivel corespunzător. Dar întrecerile primei zile de concurs – în care au fost prezentate exercițiile impuse din programul olimpic – au fost departe de valoarea unui campionat republican la categoria maeștri. Lupta pentru obținerea unui punctaj cât mai bun a fost foarte strânsă, dar, nici măcar primii clasați: Ștefan Harko 52.65 p, Andrei Kerekeș 52.40 p, Iosif Focht 51.95 p etc, la exercițiile impuse, n-au dovedit siguranță în execuție, comițând numeroase greșeli, unele chiar elementare. Astfel, Harko și Kerekeș au ratat și la a doua lor încercare exercițiul la cal, respectiv bară. În ziua a doua de concurs gimnaștii au evoluat cu exercițiile liber alese la care au dovedit o mai bună pregătire, însă nici de data aceasta nu au corespuns pe deplin. Lupta pentru titlu a continuat să fie foarte strânsă, în special întrecerea între maeștri sportului Andrei Kerekeș și Ștefan Harko. Primul a reușit să preia conducerea abia la al 10-lea aparat – până atunci pe primul loc fiind Harko – pe care a menținut-o până la sfârșitul concursului, câștigând astfel și anul acesta mult doritul titlu de campion al R.P.R.”

Podium la individual compus: Andrei Kerekeș (Energia) 108.900, Ștefan Harko (CCA) 108.300, Iosif Focht (CCA) 106.500, în timp ce 5 din cele 6 aparate au fost câștigate de Andrei Kerekeș (paralele – 18.600, cal – 19.150, sol 17.750, inele – 18.900, sărituri – 18.550), bara revenindu-i lui Helmuth Orendi (18.900). Dar, pe podium au mai urcat: Ștefan Harko și Iosif Focht (paralele), Mihai Botez și Ștefan Harko (inele), Mihai Botez și Helmuth Orendi (sărituri), Zoltan Balogh și Iosif Focht (cal), Ștefan Harko și Ștefan Hărgălaș (bară), Ștefan Harko și Mihai Botez (sol).

1957

„Aceeși formulă clasică: «Pe locul I și campioană a Republicii Populare Române pe anul 1957...» și aceleași nume: Elena Leuștean-Teodorescu și Anndrei Kerekeș... Lupta pentru titlu are istoric numai la băieți. La fete maestra sportului Elena Leuștean s-a instalat de la bun început în capul clasamentului și, cu fiecare aparat, a mai adăugat un titlu de campion la cele multe pe care le-a cucerit. Astfel a acumulat punctele necesare ca la sfârșit să se intituleze și «campioană absolută de gimnastică». E drept, însă că adversara sa principală în această luptă, Georgeta Hurmuzachi, s-a accidentat după cel de al doilea aparat. Despre o luptă pasionantă se poate vorbi pentru locurile 2 – 4, unde după fiecare aparat apăreau alte și alte nume (Ileana Petroșanu, Sonia Iovan, Emilia Vătășoiu etc.)... În concursul masculin, până la ultimul aparat (paralele), locul I în clasamentul general a fost deținut de maestrul sportului Francisc Orendi, care își vedea astfel un vechi vis împlinit. Dar, cum în fiecare an Orendi a avut un... dar, la paralele, el a început exercițiul dezechilibrat neputându-și reveni decât spre sfârșit și cu aceasta cele 1.05 p pe care-ș despărțeau de Kerekeș au dispărut și chiar în locul lor au apărut câteva (.)25 p) în avantajul lui Andrei Kerekeș...”, scria Ana Ihm (Sportul popular) în cronica întrecerilor. Campionii republicani pe anul 1957 – Senioare: individual compus – Elena Leuștean; sol – Elena Leuștean; paralele – Elena Leuștean; sărituri – Elena Leuștean; bârnă – Elena Leuștean. Seniori: individual compus – Andrei Kerekeș; cal – Frederic Orendi; sol – Ștefan Hărgălaș; bară – Frederic Orendi; paralele – Andrei Kerekeș; inele – Andrei Kerekeș; sărituri – Ștefan Harko și Ludovic Lakatos.

Formula de desfășurare și calcul a ierarhiei a fost alta în campionatul pe echipe, programat pe la jumătatea lui decembrie, în aceeași Sală Floreasca din Capitală. „A luat sfârșit Campionatul republican de gimnastică din acest an. 36 de gimnaști și gimnaste reprezentând asociația Dinamo și-au înscris numele pe tabela de onoare a campionilor țării. De remarcat că numărul celor care au compus reprezentativele dinamoviste este de trei ori mai mare ca de obicei. Aceasta se datorește noii formule de organizare a campionatului care a prevăzut întreceri pe trei grupe (A, B, C). Titlul de campioană republicană a fost câștigat de asociația ai căror sportivi au totalizat cel mai mare punctaj la cele trei grupe. Este clar că noua formulă, care ni se pare foarte indicată, a cerut asociațiilor participarea cu trei echipe (în loc de una cum se obișnuia)...”. Podiumurile finale: masculin – Dinamo 1918.524, Energia 1698.046, Voinea 929.108, feminin – Dinamo 1436.795, Energia 1383.738, Știința 1337.549.

1958

„...După trei zile de întreceri, căpitanii celor 39 de formații participante la cea de a XI-a ediție a Campionatelor Republicane de gimnastică pe echipe, au coborât drapelele colectivelor, care au străjuit întrecerea pe toată durata lor. Cu aceasta s-a-a încheiat marea întrecere a celor peste 350 gimnaști și gimnaste, la sfârșitul căreia au fost desemnați cei mai buni... Mai pasionantă, întrecerea echipelor feminine a dat câștig de cauză reprezentativei CSU București. Echipa campioană, în componența căreia activează cinci gimnaste selecționate în lotul R.P.R., a făcut dovada acelorși calități care i-au adus și cu alte ocazii victorii și mari satisfacții. Adversara directă a studentelor, Dinamo București, s-a dovedit aceeași echipă talentată, omogenă, dar ea n-a putut ține piept campioanelor decât în prima zi a întrecerilor (exercițiile impuse). În cea de a doua zi diferența a fost netă, iar punctajul a crescut simțitor în favoarea echipei CSU București...”. Pe podium la feminin: 1. CSU București (Elena Teodorescu, Sonia Iovan, Utta Schland, Thea Müller, Elena Dobrovolschi, Anastasia Ionescu, Iby Kelemen, Ileana Roth) 662.960, 2. Dinamo 649.330, 3. Rapid Cluj 588.450. „După două zile de întreceri, campionatul masculin nu ne-a adus nicio surpriză. Prima garnitură a dinamoviștilor și-a păstrat titlul de campioană, întrecând la mare diferență pe a doua clasată, echipa CCA. Mai interesant de urmărit a fost duelul pentru locurile următoare, pentru care au luptat echipele CCA și Dinamo II...”. Podium: Dinamo (Frederic Orendi, Helmuth Orendi, Ștefan Hărgălaș, Ion Zamfir, Ludovic Lakatoș, Nicolae Covaci, Mircea Bădulescu) 976.490, 2. CCA 847.840, 3. Dinamo II 839.660.

Finalul de noiembrie aduce în prim-plan finalele Campionatului Republican individual, în Sala Floreasca din Capitală.

Mai întâi, băieții, în zilelele 22 și 23 noiembrie. „... Au luat startul 11 gimnaști invitați, dar numai 9 au terminat întrecerile, deoarece Tohăneanu (Dinamo) și Benedek (CS Oradea), resimțindu-se de pe urma unor accidente mai vechi, s-au retras din concurs. Din punct de vedere al nivelului tehnic, finala a lăsat mult de dorit, în schimb lupta pentru titlu (atât la individual compus, cât și pe aparate) a fost deosebit de dâră. În prima zi, Costache Gheorghiu a luat conducerea, dar spre sfârșit a slăbit (la paralele și la inele) și a cedat locul întâi, la impuse lui Alexandru Csapó. În cea de a doua zi, Gheorghiu a reușit să ia din nou conducerea, menținând-o până la sfârșit și câștigând pe merit campionatul. După cum se știe, titlul de campion se acordă numai în cazul când concurentul obține 104 puncte la individual compus și 18 puncte la un aparat. Ieri, într-un singur caz nu s-a putut decerna titlul și anume la cal cu mânăre...”. Prin urmare, la individual compus: Costache Gheorghiu 106.750, Alexandru Csapó 105.250, Ludovic Lakatoș 104.500, în timp ce pe aparate: sol

– Costache Gheorghiu 18.30; cal – Costache Gheorghiu 17.60 (nu s-a acordat titlul); bară – Costache Gheorghiu 18.90; sărituri – Nicolae Covaci 18.40; paralele – Ludovic Lakatos 18.20; inele – Alexandru Csapó 18.00.

Numai după o săptămână, „Miile de spectatori prezenți aseară în Sala Floreasca au răsplătit cu aplauze îndelungate pe Elena Teodorescu, gimnasta care și-a înscris și în acest an numele pe tabela de onoare a campionilor țării... Întrecerea de la bârnă a fost aceea care a hotărât soarta întrecerii. După prima zi de concurs (exercițiile impuse), pe primul loc se afla Ileana Petroșanu, reprezentanta clubului sportiv Dinamo, cu 37.699. Ea era urmată de Elena Teodorescu 37.366 și Emilia Liță 36.998. A doua zi, Petroșanu începe concursul la fel de bine la paralele. La bârnă – al doilea aparat la care a lucrat – execută un exercițiu minunat. Când nu mai avea decât câteva secunde până să-și încheie evoluția, face o răsturnare, cade și... Aici Ileana Petroșanu a pierdut titlul. Luând nota 8, ea nu a mai putut reface punctul pierdut și nu a mai ocupat decât locul 3 în clasamentul individual compus. Bine s-a comportat în a doua zi a Campionatului Sonia Iovan. După exercițiile impuse, ea ocupă locul V. Dar la exercițiile liber alese a obținut punctaje superioare celor din ziua precedentă, ceea ce i-a adus un valoros loc II...”. Așadar, la individual compus, Elena Leuștean-Teodorescu câștigă, cu 75.265, urmată de Sonia Iovan 74.063 și Ileana Petroșanu 73.865. În concursul pe aparate, campioană Elena Leuștean la paralele, bârnă și sol, la sărituri campioană fiind Ileana Petroșanu (Săcălici).

1959

„Avem o nouă campioană absolută de gimnastică! Sonia Iovan, care, de mai mulți ani, o secondează cu succes pe Elena Teodorescu-Leuștean, a reușit de data aceasta să-și înscrie numele pe tabela campionilor țării... Reprezentanta Clubului Sportiv Universitar (București) a fost la această ediție a campionatelor republicane cea mai constantă dintre concurențe... Calmă, sigură, cu multă voință, ea a fost prezentă în lupta pentru titlu atât la general, cât și la aparate, obținând locul I la individual compus și la bârnă, locul II la paralele și la sărituri și locul III la sol. Sonia Iovan este cea mai bună și mai în formă gimnastă în momentul de față...”. La individual compus: Sonia Iovan 73.598, Elena Leuștean-Teodorescu 72.665, Ileana Petroșanu-Săcălici 71.133, iar pe aparate: sărituri – Elena Leuștean, paralele – Atanasia Lonescu, bârnă – Sonia Iovan; sol – Ileana Petroșanu.

„...Frumoasă, pasionantă, a fost disputa gimnaștilor în cadrul Campionatului Republican individual din acest an. Întrebuintând un termen obișnuit în jocurile sportive, am putea spune că «scorul» a fost favorabil când lui Stanciu, când lui Tohăneanu, iar uneori i-a surâs chiar lui Costache Gheorghiu și Ștefan Hărgălaș... Titlul de campion al țării, pe care îl deținea Costache Gheorghiu, a fost cucerit de Gheorghe Stanciu, reprezentantul asociației sportive Metalul Cluj. Tânărul gimnast din Cluj s-a impus mai ales în ziua a doua a campionatului, când s-a lucrat la exercițiile liber alese. Cu o pregătire la fel de bună la toate aparatele, Gheorghe Stanciu a obținut note mari, reușind să ajungă și să depășească ușorul avans pe care îl avea (după impuse) Gheorghe Tohăneanu...”, pe podium urcând Gheorghe Stanciu 109.750, Gheorghe Tohăneanu 108.850 și Ștefan Hărgălaș 108.350, cei trei fiind și în dispută directă pentru titlurile pe aparate: sol – Ștefan Hărgălaș; cal – Cezar Cernușcă; bară – Gheorghe Tohăneanu; paralele – Gheorghe Stanciu; inele – Ștefan Hărgălaș; sărituri – Costache Gheorghiu.

Dacă „individualele” au avut loc în primăvară, disputa pentru titlul la echipe a avut loc în Sala Dinamo din Capitală la mijloc de decembrie (14-15). „Concursul s-a desfășurat la un nivel tehnic bun. Deținătorii titlurilor de campioni

de anul trecut, Dinamo și Știința București, au reușit să-și păstreze întâietatea și în actuala ediție. În întrecerea formațiilor masculine, locul II a revenit echipei secunde a dinamoviștilor bucureșteni, iar locul 3 a fost ocupat – după cum era de așteptat – de echipa CCA. În campionatul feminin, Știința București având în componența ei gimnaste de valoare ridicată, ca Elena Leuștean, Sonia Iovan, Elena Niculescu, Atanasia Ionescu, Uta Poreceanu și Viorica Kelemen (antrenor Caius Jianu) a câștigat pe merit...”. Podium: masculin – Dinamo I 818.580, Dinamo II 772.540, CCA 705.650; feminin – Știința 542.020, Dinamo 501.170, Olimpia Or. Stalin 432.850.

1960

O nouă formulă de desfășurare a Campionatului seniorilor, cu 4 etape premergătoare și una finală, ultima, pentru acordarea titlurilor, având loc concomitent și pentru echipe (cu cele 16 campioane pe regiuni, plus 3 formații din Capitală) și pentru individual (pentru a concura în finală gimnastele și gimnaștii trebuiau să fie prezenți la toate etapele, iar pentru a obține titlul era obligatorie obținerea de minimum 72 p – maestre și 105 p – maeștri).

În întrecerea masculină, campionul s-a conturat chiar de la primele aparate, Frederic Orendi conducând după exercițiile impuse cu 1.50, el sporindu-și avantajul pentru a se impune detașat: 1. Frederic Orendi 114.200, 2. Gheorghe Tohăneanu 110.300, 3. Gheorghe Ștanciu 110.250.

La feminin, Sonia Iovan și Elena Leuștean au condus pe rând. Înaintea evoluțiilor la bârnă, ultimul aparat, Sonia Iovan era la conducere. A intrat Elena Leuștean, care a obținut o notă sub posibilități (9.000), apoi Sonia Iovan. „Ea execută impecabil. Spre sfârșitul exercițiului are o cădere. Arbitrele dau nota corespunzătoare și, astfel, Sonia pierde titlul...”. Pe podium: 1. Elena Leuștean 74.300, 2. Sonia Iovan 74.250, 3. Emilia Liță 73.500.

Echipele campioane au fost cunoscute încă de la jumătatea concursului, după impuse. Atât Știința (Elena Leuștean, Sonia Iovan, Uta Poreceanu, Atanasia Ionescu-Zâmbreșteanu, Elena Niculescu, Iulia Podoreanu, antrenor Caius Jianu), cât și Dinamo București (Frederic Orendi, Gheorghe Tohăneanu, Tiberiu Drumuș, Cezar Cernușcă, Ion Zamfir, antrenor Fr. Kociș) au avut un serios avans, care nu le periclita victoria. Știința totalizase 271.810, a doua clasată, Dinamo București, aflându-se la 40 p în urmă, situație cvasi-similară și în ceea ce îi privește pe dinamoviști. Pe podium: feminin – Știința 493.370, 2. Dinamo 452.780, 3. Voința Cluj 397.470; masculin – 1. Dinamo 812.470, 2. CCA 777.210, 3. Voința București 663.580.

Titlurile pe aparate au fost adjudecate la sol și bârnă – Elena Leuștean, sărituri – Elena Dobrovolschi, paralele – Sonia Iovan, respectiv sol – Gheorghe Tohăneanu, cal, paralele, sărituri – Frederic Orendi, inele – Ion Zamfir.

1961

Conform Federației, Regulamentul întrecerilor pe echipe a suferit noi modificări, în așa fel încât „să ofere posibilitatea de a înscrie în concurs pe toți gimnaștii de care dispun” la nivelul asociațiilor, motiv pentru care în prima etapă (desfășurată în 21 – 22 ianuarie), între cluburi și asociații pe localitate, fiecare avea posibilitatea să înscrie „câte echipe poate forma”. A urmat a doua etapă (10 – 12 aprilie), faza regională (Cluj, Reșița, Brașov, București), și cea finală (6-7 mai), în Sala Floreasca din Capitală. Prezentându-se cu o formație mai slabă decât în anii trecuți, Dinamo București n-a reușit să păstreze titlul, CCA fiind aceea care a întrerupt șirul victoriilor dinamoviștilor, în timp ce fetele de la Știința București au câștigat fără emoții. Astfel, masculin – 1.

CCA (Gheorghe Stanciu, Ștefan Harko, Gheorghe Grigorescu, Alexandru Csapo, Dragoș Simionescu, Mihai Stanciu; antrenor Silviu Magda) 637.070, 2. Dinamo 600.270, 3. Știința București 514.070; feminin – 1. Știința București (Elena Leuștean, Sonia Iovan, Atanasia Zîmbreșteanu, Elena Niculescu, Utta Poreceanu, Iulia Podoreanu; antrenor Caius Jianu) 448.010, 2. Dinamo 395.640, 3. CSS București 346.460.

În a doua parte a lunii noiembrie, în Sala Dinamo, au fost acordate titlurile în întrecerile individuale, dominate de Elena Leuștean și Frederic Orendi, și la individual compus și pe aparate, ei adăugându-și în palmares încă 4, respectiv 5 titluri dintre cele acordate. La individual compus – feminin: 1. Elena Leuștean 74.998, 2. Sonia Iovan 74.865, 3. Emilia Liță 73.098; masculin – Frederic Orendi 111.300, 2. Gheorghe Tohăneanu 106.350, 3. Alexandru Szilagyî 104.400. Campionii aparatelor – feminin: sol – Elena Leuștean; bârnă – Sonia Iovan; paralele – Elena Leuștean; sărituri – Elena Leuștean; masculin: sol – Gheorghe Tohăneanu; cal – Frederic Orendi; bară – Frederic Orendi; sărituri – Frederic Orendi; paralele – Alexandru Szilagyî; inele – Frederic Orendi.

1962

Programat inițial la București, Campionatul Republican individual al maestrelor s-a desfășurat la Constanța, cei 2000 de spectatori aplaudând victoria Soniei Iovan. *„Lupta pentru titlul de campioană s-a dat între Sonia Iovan și Emilia Liță. Ea a avut o desfășurare foarte interesantă: după primele trei aparate de la impuse, conduce Emilia Liță. La ultimul însă (la sol), Sonia o egalează. Egalitatea la puncte se menține și după primul aparat de la liber alese (sărituri). Urmează paralele și aici Sonia Iovan obține un avantaj de 5 sutimi. La bârnă, ambele gimnaste primesc aceeași notă. În sfârșit, la sol, Sonia Iovan mai acumulează un avantaj de 5 sutimi, câștigând, astfel, titlul de campioană republicană pe anul 1962, la o diferență de o zecime. În afara celor două gimnaste, o compăortare bună au avut Atanasia Zîmbreșteanu, Mariana Ilie și Utta Poreceanu (până în momentul accidentării...”*. Podium la individual compus: 1. Sonia Iovan 76.800, 2. Emilia Liță 76.700, 3. Atanasia Zîmbreșteanu 74.500, aparatele fiind adjudecate de Emilia Liță (sărituri) și Sonia Iovan (paralele, bârnă, sol).

Dacă fetele și-au desemnat campioana în primăvară, deținătorul titlului masculin și al celor pe echipe a fost cunoscut la început de decembrie. Cum era de așteptat, titlurile la echipe au fost câștigate de Știința București (feminin) – a patra oară consecutiv – și Dinamo București (masculin), la diferențe apreciabile față de următoarele clasate: 1. Știința București 434.510, 2. Dinamo București 393.336, 3. Farul Constanța 358.613, respectiv 1. Dinamo București 673.750, 2. Steaua București 654.000, 3. Știința București 620.950. Titlul la individual compus i-a revenit lui Frederic Orendi 113.250, pe locurile următoare fiind Gheorghe Stanciu 112.150 și Alexandru Szilagyî 110.150, campionii aparatelor fiind: bară – Frederic Orendi; sol – Alexandru Szilagyî; cal – Frederic Orendi; inele – Frederic Orendi; paralele – Alexandru Szilagyî; sărituri – Petre Miclăuș.

1963

După ce primele etape ale anului 1963 au fost considerate drept nereușite de către antrenorii lotului național, Nicoale Vieru și Costache Gheorghiu, ultima etapă a Campionatelor Republicane a avut loc în noiembrie, în Sala Dinamo. *„Ca și la recentele «Internaționale», unii dintre gimnaștii noștri fruntași au dovedit forma lor bună, concurând și de data aceasta la un nivel ridicat... Ne*

referim la Sonia Iovan, care a reușit să cucerească pentru a doua oară titlul de campioană republicană la individual compus, ca și la tânărul Anton Cadar, care-și vede încununată munca sârguincioasă și asiduă desfășurată în ultima perioadă cu titlul republican la individual compus, ca și cu trei titluri de campion pe aparate. În cele două zile de întreceri ei au dovedit că merită din plin laurii câștigați. Reținem, de asemenea, progresul înregistrat de tânăra gimnastă Elena Ceampelea, care a reușit un meritoriu loc 6 la individual compus, precum și 2 locuri 5 în concursul pe aparate. Așa cum era de așteptat, titlurile de campioane pe echipe au rămas în posesia formațiilor care le-au deținut și anul trecut: Știința I București, la feminin, și Dinamo București, la masculin. Echipele campioane și-au apărat cu succes titlurile, dovedind în general o bună pregătire. Primul campionat republican pe sistem divizionar s-a bucurat de un real succes, el angrenând numeroși gimnaști din întreaga țară... Întrecerea pe echipe. Noul sistem adoptat de federația de specialitate – o competiție cu patru etape desfășurate în mai multe orașe ale țării, în care clasamentul s-a făcut prin adăugarea de puncte după fiecare etapă – și-a dovedit utilitatea, fapt care a făcut ca în 1964 să fie menținută aceeași formulă competițională. Pe lângă echipele de club sau asociații sportive, au fost admise și selecționate de orașe și regiuni, lucru de asemenea salutar. În felul acesta, din luna martie și până în prezent (n.n. decembrie) peste 100 de gimnaste și gimnaști de categoria I și maștri au fost angrenați într-o întrecere oficială, iar clauza acordării unei bonificații echipelor în care figurau gimnaști la categoria maștri a constituit un stimulent în plus... În același timp, finala camăpionatului republican a relevat și serioase lipsuri... Desigur, în gimnastică, mai mult poate decât în alte sporturi sunt admise «accidentele», poate interveni o căzătură sau o penalizare severă. Dar, de aici până la numeroase note de 5, 4, 3, 2, 1 și chiar 0 e un drum foarte lung, greu de explicat...". Așadar, Sonia Iovan a devenit pentru a doua oară campioană absolută a României (74.95), urmată de Emilia Liță (73.90), Atanasia Ionescu (73.75) și Elena Leuștean-Popescu (73.55), în timp ce tânărul Anton Kadar este noul deținător al titlului (111.950), pe locurile următoare fiind Frederic Orendi (111.400) și Gheorghe Tohăneanu (108.150). În finalele pe aparate, Anton Kadar (cal, inele, paralele), Gheorghe Tohăneanu (sol), Alexandru Csapo (inele, sărituri) și Frederic Orendi (bară), respectiv Sonia Iovan (sărituri), Emilia Liță (paralele), Atanasia Ionescu (bârnă) și Elena Leuștean (sol) au fost pe primele locuri. Titlurile pe echipe au rămas în posesia formațiilor Știința I București (868.466) și Dinamo București (1613.490), cele două campioane devansând pe podium pe Dinamo București 826.740 și Știința II București 791.860, respectiv Steaua București 1527.340 și Vagonul Arad 1299.680.

1964

„... Pe Stadionul Republicii a avut loc deschiderea festivă a întrecerilor finale ale celei mai mari competiții din istoria sportului românesc – prima Spartachiadă republicană, organizată în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării...”, ceea ce, în fond, a însemnat reunirea finalelor mai tuturor campionatelor, învingătorii fiind, totodată, campioni și ai Spartachiadei și naționali (republicani). Concursurile gimnasticii au avut loc, în final de august, în Sala Floreasca, pe parcursul a cinci zile, în competiție fiind 200 de gimnaști și gimnaste de la nivelul juniorilor, la cel al maștrilor. Să consemnăm că pe lista celor mai buni performeri ai juniorilor și seniorilor (au deschis șirul evoluțiilor), s-au aflat, printre alții, Adrian Stoica – viitorul președinte al Federației Române și președinte al Comitetului Tehnic masculin al FIG -, Helmuth Laches, Olivia

Simion, Ștefania Curcală, Maria Măcicășan, Maria Andrioaie, Gheorghe Păunescu, Petre Mihăiuc, Tiberiu Drumuș ș.a. „...Finalul întrecerii a coincis cu evoluția frunțașilor gimnasticii noastre. Bilanțul este grăitor: 12 sportivi și sportive au îndeplinit de 31 de ori norma olimpică pe anul 1964, dovedind, astfel, că J.O. de la Tokyo găsesc echipele noastre într-o ascensivă de formă. La feminin, după o luptă extrem de echilibrată, titlul de campioană la individual compus a fost cucerit de Sonia Iovan, înaintea Elenei Leuștean-Popescu, care, căzând de pe bârnă la liber alese, a pierdut mult din șansele pe care le avea. Pe aparate, Iovan și Leuștean și-au împărțit în mod egal cele patru titluri...”. Prin urmare, la individual compus – 1. Sonia Iovan 77.866, 2. Elena Leuștean-Popescu 77.232, 3. Atanasia Ionescu 76.764, pe aparate: sărituri – Sonia Iovan; paralele – Elena Leuștean-Popescu; bârnă – Sonia Iovan; sol – Elena Leuștean-Popescu. „...La masculin, Anton Kadar a reeditat victoria de anul trecut, întrecându-i din nou pe principalii săi adversari: Orendi, Tohăneanu, Silaghi, Miclăuș. Titlului de la individual compus, Kadar i-a adăugat și trei locuri I, cucerite în concursul pe aparate”. Podiumul la individual compus: 1. Anton Kadar 114.650, 2. Frederic Orendi 113.850, 3. Gheorghe Tohăneanu 113.500, campioni ai aparatelor fiind: sol – Alexandru Szilagy; cal – Anton Kadar; inele – Anton Kadar; sărituri – Gheorghe Tohăneanu; paralele – Anton Kadar; bară – Gheorghe Tohăneanu.

Scrie Ildiko Șirianu în ziarul „Sportul popular”, după desfășurarea întrecerilor pe echipe, concurs care a avut loc la mijloc de noimebrie: „Etapa a IV-a a reprezentat actul final al Campionatului Republican pe echipe la gimnastică. Ca și în anii trecuți, Dinaino I București, la masculin, și Știința I București, la feminin, s-au urcat pe treapta cea mai înaltă a podiumului, adjudecându-și titlurile fără emoții, De fapt, «soarta» titlurilor și cea a primilor clasați se cunoaște mai de mult, încă după primele etape. După cum s-a văzut, sistemul competițional cu etape gen divizie nu și-a dovedit utilitatea. Pe parcursul etapelor nu s-au produs decât schimbări neesențiale în clasament. și în valoarea concurenților. Aceiași oameni, același nivel. Cum s-ar spune: «Mult zgomot pentru nimic». Sugerăm, deci, Federației renunțarea la acest sistem și, odată cu aceasta, la cheltuieli inutile. Felul în care s-a desfășurat ultima etapă sprijină afirmația noastră. După etapa a III-a, majoritatea echipelor și în special cele frunțașe și-au făcut un «culcuș» liniștit pe baza avantajului acumulat față de următoarea clasată, așteptând ultimul act al campionatului care nu a fost – în aceste condiții – decât o simplă formalitate. Putem spune că întrecerile de sâmbătă și duminică nu au ridicat problem deosebite pentru nicio echipă. Clasamentul dinainte stabilit nu poate însă să constituie o explicație suficientă pentru comportarea slabă, pe alocuri sub orice critică, a frunțașilor noștri și nici pentru unele aspecte de indisciplină semnalate (prezentare neglijentă la aparate, uneori chiar în bătaie de joc, cum s-a întâmplat cu băieții de la Știința II București). Majoritatea echipelor au prezentat aceiași concurenți pe care îi cunoaștem de ani de zile ca abonați la categoria maestri (Steaua, Vagonul Arad – la băieți, Selecționata Cluj – la fete). În foarte puține locuri a existat preocupare pentru a aduce un suflu nou, tineresc, formațiilor. După părerea unanimă a specialiștilor, etapa a IV-a s-a desfășurat la un nivel mai slab decât cele precedente și la o distanță «astronomică» de nivelul mondial actual. Cineva din sală, comentând evoluția gimnaștilor și gimnastelor noastre, a dat vina pe existența... televizorului. Acesta, prin imaginile transmise de la Tokyo, ne-a permis să facem o comparație dezavantajoasă pentru noi. Comentariile sunt de prisos. Exercițiile prezentate la campionat au fost aride, lipsite de imaginație, de elemente originale. La baza acestor carențe stau pregătirea insuficientă, lipsa de calități fizice (forță, detentă) și de multe ori o tehnică deficitară. Considerăm

că Federația trebuie să controleze și să analizeze mai serios decât până acum munca de pregătire la categoriile superioare din cluburilor noastre, atât din punct de vedere metodic, cât și educative. Campionatul pe echipe a constituit și o explicație a rezultatelor nesatisfăcătoare obținute de reprezentanții noștri la J.O. de la Tokyo. Ele nu fac altceva decât să reflecte fidel impasul în care se află gimnastica noastră de performanță. Este adevărat că avem juniori și tineri talentați și cu perspectivă. Dar de la stadiul de «speranță» și până la cel de «confirmare» este un drum greu de parcurs, pentru care mulți dintre antrenorii sportivilor noștri par a fi insuficient «echipați». Concluziile și învățămintele se impun...” Clasament, masculin – 1. Dinamo I București 2636.810, 2. Steaua 2432.300, 3. Știința I București 2307.990; feminin – 1. Știința I București 1422.350, 2. Dinamo București 1395.000, 3. Selecționata Dobrogea 1335.800.

1965

Organizat pe etape, prin cumularea punctajelor obținute, Campionatul Republican pe echipe anticipa, înaintea finalei, o dispută strânsă pentru titlu, angajate fiind, pe de o parte, la feminin, Știința și Dinamo, iar la feminin între Dinamo și Steaua. Numai că, dacă la fete situația a rămas neschimbată, la băieți, cu câteva zile înaintea întrecerilor de la Timișoara, clubul Dinamo a anunțat că, din cauza indisponibilităților pe care le are în echipa de categoria maeștri, în urma accidentărilor în pregătirea la lot și la club, nu va putea participa la concurs. Drept, urmare, gimnaștii de la Steaua (clasați la egalitate de puncte cu dinamoviștii în prima etapă) au rămas singuri în lupta pentru titlu. Revenind la disputa fetelor, Știința București (541.670) și-a adjudecat titlul, dar după o luptă foarte strânsă cu Dinamo I București (538.805, pe locul al treilea plasându-se Selecționata Ploiești (507.634). La masculin, succesul a aparținut echipei Steaua, dar „s-ar putea crede că militarii au câștigat datorită absenței formației dinamoviste, care s-a prezentat doar cu 3 gimnaști, însă nu e deloc așa. Steaua a evoluat foarte bine și credem că ar fi câștigat titlul chiar dacă Dinamo prezenta garnitura completă. Remarcăm că de la această a doua etapă a campionatului au absentat numeroase echipe...”. Podium: 1. Steaua 802.970, 2. Selecționata Banaț 746.520, 3. Știința București 727.250.

Întrecerile finale individuale au avut loc la început de decembrie, în Sala Armata din Cluj, titlul revenindu-i tinerei de 18 ani și 8 luni Rodica Apăteanu, performanță cu totul remarcabilă, dacă avem în vedere atât concurențele pe care le-a întrecut, dar și maniera în care a evoluat pe cele patru aparate. Cu un total de 73.150, Rodica Apăteanu s-a impus în fața Elenei Tutan 72.800 și Elenei Ceampelea 72.700, pe aparate: sărituri – Cristina Doboșan-Ioniță; paralele – Olga Ionescu; bârnă – Rozalia Baizat; sol – Elena Ceampelea. La masculin și-au obținut dreptul de participare în finală doar 8 gimnaști, titlul revenind, conform anticipărilor, dinamovistului bucureștean Gheorghe Tohăneanu 110.650, înaintea colegilor săi de club Anton Kadar 109.100 – campionul ediției precedente – și Alexandru Szilagy 107.400, pe aparate: sol – Gheorghe Tohăneanu; sărituri – Allexandru Szilagy; cal – M. Simion; paralele – Gheorghe Tohăneanu; inele – Gheorghe Tohăneanu; bară – Gheorghe Tohăneanu.

1966

„Finalele Campionatelor Republicane s-au încheiat cu victoria meritată a echipei clubului Dinamo București. Dinamoviștii, care au contat, ca de obicei, pe Tohăneanu, Kadar și Szilagy, au reușit să termine competiția la o diferență substanțială (6.54 p) față de principalii lor urmăritori, gimnaștii de la Steaua. Felicitări campionilor și antrenorului lor, F. Cociș. Într-un felș, o surpriză locul 3 al sportivilor

de la C.S. Banatul, clasați înaintea celor de la Vagonul Arad și I.C.F.... Plutonul l-au încheiat gimnaștii clijeni (de la CSM), care n-au reușit să mențină cadența unei competiții de asemenea anvergură. Și la fete, victorie dinamovistă. Sportivele pregătite de antrenorul Șt. Tarco au atacat cu mult aplomb fiecare aparat (în special Rodica Apăteanu, Rozalia Filipescu și Nona Știucă), astfel că nu trebuie să surprindă avantajul cu care au terminat finala: 6.35 p față de redutabilele gimnaste de la I.C.F. Pe locul 3 a sosit Farul Constanța, ceea ce este un merit și al echipei și al antrenorei Jeana Baltă. Clujencele de la C.S.M., pe care inițial le vedeam pe podium, s-au clasat doar pe locul 5. Deși modest, locul 6 al foarte tinerelor gimnaste de la Dinamo Bacău poate fi un indiciu spre... mai sus. La individual compus, câștigători scontați: Gheorghe Tohăneanu, mai complet decât principalul său adversar, Anton Kadar, și Elena Ceampelea, care a rezistat cu bine... coaliției Tutan, Filipescu, Apăteanu... La parate fte, consemnăm marea surpriză a campionatelor – locul I la bârnă cucerit de Alina Goreac, în vârstă de 13 ani, reprezentantă a Școlii sportive din Lugoj. Prof. Tatiana Isar poate fi mândră de felul cum crește talentata ei elevă. Rodica Apăteanu a vrut să demonstreze că rămâne o nădejde în gimnastică, câștigând săriturile și paralelele, în timp ce Ceampelea, la sol, ne-a demonstrat din nou marile ei posibilități. Tohăneanu și Szilagy s-au impus și ei la aparate, câștigând inelele și bara, respectiv săriturile și solul. În linii mari, finalele din acest an s-au ridicat la un nivel satisfăcător” (Tiberiu Stama – Sportul popular). Pe podium, masculin: individual compus – 1. Gheorghe Tohăneanu 110.25, 2. Anton Kadar 108.95, 3. Gheorghe Condovici 107.30; bară – Gheorghe Tohăneanu 19.000, 2. Gheorghe Condovici 18.800, Gheorghe Stanciu 18.450; inele – Gheorghe Tohăneanu 18.825, 2. Ion Zamfir 18.475, Anton Kadar 18.425; sărituri – 1. Alexandru Szilagy 18.750, 2. Gheorghe Tohăneanu 18.700, 3. Gheorghe Stanciu 18.700; sol – 1. Alexandru Szilagy 18.325, 2. Vasile Coșariu 18.225, 3. Gheorghe Tohăneanu 18.125; paralele – 1. Anton Kadar 18.850, 2. Gheorghe Condovici 18.400, 3. Gruin 18.220; cal – 1. Marcel Simion 18.625, 2. Anton Kadar 18.300, 3. Alexandru Szilagy 19.725; echipe – 1. Dinamo București 580.840, 2. Steaua 521.4000, 3. Banatul Timișoara 521.400; feminin: individual compus – 1. Elena Ceampelea 74.70, 2. Elena Tutan 74.00, 3. Rozalia Filipescu 73.90; sol – 1. Elena Ceampelea 19.450, 2. Rozalia Filipescu 19.025, 3. Rodica Apăteanu 18.825; paralele – 1. Rodica Apăteanu 18.925, 2 – 3. Elena Ceampelea și Rozalia Filipescu 18.750; sărituri – 1. Rodica Apăteanu 18.875, 2. Cristina Ioniță 73.50, 3. Lucia Chiriță 18.650; bârnă – 1. Alina Goreac 18.050, 2. Mariana Rusu 17.950, 3. Elena Ceampelea 17.550; pe echipe – 1. Dinamo București 356.900, 2. ICF 350.550, 3. Farul Constanța 331.500.

1967

„Exercițiile impuse, programate în prima zi a Campionatelor Republicane de gimnastică pentru seniori, n-au adus nimic îmbucurător... Cu excepția gimnaștilor și gimnastelor din Capitală, prezenți anul acesta în echipele reprezentative ale țării – care au lucrat curat, dar fără să entuziasmeze – tabloul oferit de ceilalți participanți a fost cenușiu... Te întrebi, pe bună dreptate, cum să-i califici pe acești gimnaști care vin la un concurs republican să primească note de 3, 4 sau 5!? Să mai consemnăm la acest capitol că doar 15 gimnaști au evoluat la impuse și o singură echipă – Dinamo București?... I-am urmărit îndeosebi pe campionii țării. Spre cinstea lor, atât Elena Ceampelea, cât și Gheorghe Tohăneanu și-au apărut cu ambiție titlurile... Spre deosebire de evoluția din prima zi, cu exercițiile impuse, comportarea participanților a fost ceva mai concludentă. S-a dovedit că, în raport cu anul trecut, există, în multe cazuri, un progres, o

mai mare grijă pentru finisare și acuratețe... O bună impresie au lăsat cele două echipe ale clubului Dinamo București, care și-au adjudecat pe merit titlurile. Băieții au folosit lotul Gheorghe Tohăneanu, Anton Kadar, Alexandru Silaghi, Ion Zamfir, Ladislau Buh și Constantin Bălan. Elevii antrenorului Francisc Cociș au reușit să acumuleze 176.100 p. După formația campioană s-au clasat: 2. Steaua 264.700, 3. Politehnica Timișoara 255.600... Echipa feminină a clubului Dinamo a beneficiat de aportul sportivelor Rozalia Filipescu, Rodica Apăteanu, Olga Ștefan, Viorica Țuțuianu, Maria Măcicășan și Aurelia Hulub. Bine îndrumate și pregătite de antrenorii Ștefan Tarko și Emilia Liță, gimnastele de la Dinamo au realizat punctajul de 341.154. S-au clasat în continuare: 2. ICF 326.052, 3. Farul Constanța 311.889... De remarcat faptul că la băieți, clasamentul a fost întocmit numai pe baza notelor obținute la exercițiile liber alese. La fete, în schimb, punctajul a fost stabilit prin adăugarea notelor de la liber alese cu cele de la impuse..." (Constantin Macovei – Sportul popular). Competiția s-a încheiat fără surprize, campionii pe 1966, Gheorghe Tohăneanu și Elena Ceampelea, impunându-se și de data aceasta. „În special, Elena Ceampelea s-a prezentat într-o formă bună, neavând nicio ratare. Mai ales exercițiile ei la bârnă și sol s-au bucurat de un succes deosebit. Bogata recoltă de titluri (4 din 5 posibile) se datorește constanței manifestate de talentata sportivă a clubului Petrolul Ploiești, la fiecare aparat. Elena Ceampelea a fost secundată de Lucia Chiriță, care a smuls un loc I la paralele... La băieți, Gheorghe Tohăneanu a reușit să tranșeze și în acest an în favoarea sa rivalitatea cu adversarii direcți, Anton Kadar și Petre Mihăiuc...". Așadar, masculin: individual compus – 1. Gheorghe Tohăneanu 112.150, 2. Anton Kadar 111.550, 3. Petre Mihăiuc 111.250; bară – Gheorghe Tohăneanu; paralele – Anton Kadar; inele – Anton Kadar; cal – Anton Kadar; sol – Petre Mihăiuc; sărituri – Petre Mihăiuc; feminin: individual compus – 1. Elena Ceampelea 74.764, 2. Lucia Chiriță 72.629, 3. Rozalia Filipescu 72.330; sărituri – Elena Ceampelea; bârnă – Elena Ceampelea; sol – Elena Ceampelea; paralele – Lucia Chiriță.

1968

În sala Floreasca din Capitală s-au prezentat la startul finalei Campionatului Republica 18 gimnaste și 14 gimnaști, precum și 7 echipe feminine și 5 masculine.

Pentru titlul de campion al băieților s-a anticipat un duel între campionul anului trecut, Gheorghe Tohăneanu, și învingătorul de la Offenburg, din meciul cu R.F.Germania, numai că Petre Mihăiuc a concurat mai slab la libere, cu deosebire la bară și cal. Situație de care a profitat Gheorghe Tohăneanu care – cu excepția exercițiului de la cal – a avut o „*evoluție demnă de purtătorul tricolului de campion, rămas și anul acesta în posesia sa*”. Între cei doi favoriți s-a intercalat Anton Kadar, care s-a dovedit a fi, și la această ediție, cel mai bun la cal, aparat care i-a pus pe aproape toți concurenții în dificultate. Podium la individual compus: 1. Gheorghe Tohăneanu 111.75, 2. Anton Kadar 111.10, 3. Petre Mihăiuc 110.95

La feminin, lupta pentru prima poziție a individualului compus le-a avut în prim-plan pe Rodica Apăteanu și Rozalia Filipescu, remarcându-se, în același timp, și Lucia Chiriță, Alina Goreac, Irina Sărăcuț, astfel că podiumul a avut următoarea configurație: 1. Rodica Apăteanu 74.75, 2. Rozalia Filipescu 74.00, Lucia Chiriță 73.75.

„În ultima zi a Campionatului, Gh. Tohăneanu a adăugat titlului de la individual compus alte trei, la inele, bară și paralele, dovedind o constanță care l-a și dus de altfel la titlul absolut. Alți doi dinamoviști, au îmbrăcat tricoul de campion:

la sărituri – Gheorghe Păunescu, pe care sperăm să-1 vedem pe trepte mai înalte de măiestrie, și Anton Kadar, indiscutabil cel mai bun, în acest campionat, la cal cu mână. Petre Mihaiuc a cucerit titlul la sol, fiind singurul care a depășit granița celor 19 puncte în întrecerea masculină.

Acest punctaj, care constituie o linie de demarcație între gimnastica-artă și gimnastică pur și simplu, a fost depășit de patru ori în competiția feminină. Roza Filipescu a ajuns la cel mai înalt nivel (19.200) cu exercițiul la sol pe care îl interpretează nu numai foarte bine, dar și cu o expresivitate deosebită. Tot la sol, Elena Ceampelea a realizat, ieri un exercițiu mult aplaudat. Campioana la paralele, Olga Ștefan, a totalizat, de asemenea, peste 19 p, ca și următoarea clasată Rozalia Filipescu. Să menționăm, în fine, pe cele două tinere campioane Alina Goreac, la sărituri, și pe Claudia Pandelescu, la bârnă...”.

Podiumurile pe aparate au fost: Masculin – sărituri – 1. Gheorghe Păunescu (Dinamo) 18.600, 2. Petre Mihaiuc (Steaua) 18.575, 3. Gheorghe Tohăneanu (Dinamo) 18.425; inele – 1. Gheorghe Tohăneanu 18.775, 2. Ion Zamfir (Dinamo) 18.625, 3. Anton Kadar (Dinamo) 18.600; sol – 1. Petre Mihaiuc (Steaua) 19.100, 2. Gheorghe Tohăneanu 18.525, 3. Gheorghe Păunescu (Dinamo) 18.275; cal – 1. Anton Kadar 18.775, 2. Vasile Coșariu (Seleționata Timișoarei) 18.175, 3. Gheorghe Păunescu 18.175; bară – 1. Gheorghe Tohăneanu 18.900, 2. Anton Kadar 18.600, 3. Ion Zamfir 18.550; paralele – 1. Gheorghe Tohăneanu 18.800, 2. Anton Kadar 18.675, Petre Mihaiuc 18.150, Feminin – sărituri – 1. Alina Goreac (Seleționata Timișoarei) 18.925, 2. Rodica Apăteanu (Dinamo) 18.850, 3. Lucia Chiriță (I.C.F.) 18.825; paralele – 1. Olga Ștefan (Dinamo) 19.125 p, 2. Rozalia Filipescu (Dinamo) 19.025, 3. Rodica Apăteanu 18.950; bârnă – 1. Claudia Pandelescu (Șc. sp. nr. 2 București) 18.775, 2. Rodica Apăteanu 18.600, 3. Rozalia Filipescu 18.550; sol – 1. Rozalia Filipescu 19.200, 2. Elena Ceampelea (Petrolul Ploiești) 19.075, 3. Lucia Chiriță 18.750.

Pe echipe, așa cum era de așteptat, Dinamo I București (antrenor Fr. Cocsis), cu un lot valoros și omogen, a câștigat fără emoții, având un total de 274.25, pe locurile următoare fiind 2. Steaua București 268.90, 3. Dinamo II București 153.85, succesul dinamoviștilor fiind completat și de cel al fetelor: 1. Dinamo 179.65, 2. Flacăra Gh.Gh.-Dej 173.10, 3. Seleționata Timișoara 171.55.

1969

O parte în mai – echipele, la Cluj, cealaltă – în decembrie, concursul individual, la Timișoara, așa a fost structurată ediția din acest an a Campionatelor Naționale.

Cele mai bune formații feminine și-au dat întâlnire în Orașul de pe Someș. Dacă luăm în considerare vârsta majorității echipelor participante, se poate spune că a fost un campionat al tinereții, un argument constituindu-l chiar noua campioană, Seleționata județului Timiș, care a fost alcătuită din sportive de 11 – 16 ani. Marea omogenitate, buna pregătire și exercițiile precise au situat, de la bun început, Seleționata Timiș pe primul plan al concursului, Alina Goreac, Rodica Secoșan, Maria Ghecirov, Mia Variu, Ștefania Bacoș, sub îndrumarea antrenorilor Maria Raicu, Tatiana Isar și Norbert Kuhn, impunându-se detașat (187.55), la zece puncte de următoarea clasată, IEFS București (177.30), pe locul 3 fiind Flacăra Oraș Gh.Gh. – Dej (177.15), între ultimele două dându-se o luptă strânsă pentru ordinea pe podium, bucureștenele

profitând, la minimum, de o serie de erori ale adversarelor pe ultimul aparat. Doar o dimineață le-a trebuit formațiilor masculine să desemneze noua (veche) campioană, Dinamo I București – Gheorghe Tohăneanu, Gheorghe Păunescu, Nicolae Oprescu, Ion Zamfir, Dan Grecu, Ludovic Buh (antrenor Fr. Cociș), cu un total de 274.850, pe următoarele poziții tradiționalele ocupante ale acestor locuri, Steaua București (272.750) și Dinamo II București (257.150).

La mijloc de decembrie, „pentru a 3-a oară consecutiv, titlul național a fost câștigat de Elena Ceampelea (Petrolul Ploiești), care a controlat concursul de la un capăt la altul. Ea a avut execuții foarte bune, mai ales la sol și la bârnă”. Alina Goreac (S.Ș. Lugoj) ar fi putut aspira și ea, îndreptățit la titlu, „dar o cădere la bârnă, la impuse, a dezechilibrat-o moral și i-a redus simțitor șansele”. Pe locul 3 s-a situat campioana de junioare, Felicia Dornea (Dinamo Bacău), în timp ce campioana din 1968, Rodica Apăteanu, nu a mai lucrat la nivelul obișnuit, trebuind să se mulțumească cu locul 4. Drept urmare, 1. Elena Ceampelea 75.10, 2. Alina Goreac 73.55, 3. Felicia Dornea 73.25. La băieți, o premieră: titlul a revenit lui Petre Mihăiuc (112.55), urmat de Mircea Gheorghiu 109.15 și Vasile Coșariu 107.45.

În concursul pe aparate, ambii campioni și-au adăugat noi titluri, Elena Ceampelea a câștigat la bârnă și sol, la sărituri pe primul loc fiind Felicia Dornea, iar la paralele Olga Ștefan, în timp ce Petre Mihăiuc a devenit recordmanul acestei ediții, cu 5 victorii (sol, inele, sărituri, paralele, bară), Mircea Gheorghiu fiind învingător la cal.

1970

Întrecerile Campionatului Național au fost, nu este prima oară, despărțite, disputele echipelor având loc primăvara, în mai, iar cele individuale, toamna, în octombrie. Cele dintâi s-au desfășurat la Timișoara, cu participarea a 13 formații la feminin și 7 la masculin, la ambele categorii pe primul loc aflându-se Dinamo București, în componență cu Mioara Gurgu, Florica Grigore, Elisabeta Badea, Olga Ștefan, Alina Goreac, Rodica Apăteanu, respectiv Gheorghe Păunescu, Ludovic Buch, Vasile Coșariu, Dan Grecu, Gheorghe Tohăneanu și Nicolae Oprescu. Dinamovistele, cu 183.200, au avut, în final, un avans consistent față de Petrolul Ploiești 178.750 și Flacăra Gh. Gh. Dej 177.550, următoarele pe podium, revenind în fruntea ierarhiei feminine a echipelor. La masculin, Dinamo a continuat să domine scena competițională, în dispută cu tradiționalii rivali de la Steaua, intrând în posesia celui de al 17-lea titlu, mai mult și echipa secundă a celor din Șos. Ștefan cel Mare a urcat pe podium, terminând pe locul 3, astfel că: 1. Dinamo I București 274.00, 2. Steaua București 271.95, 3. Dinamo II București 257.45.

La început de octombrie, sala Floreasca din Capitală a fost scena întrecerilor individuale, sistemul solicitând evoluții la impuse și libere, cu o dispută pentru podium între componenții și componentele echipelor naționale, la feminin pe primele locuri fiind Elena Ceampelea 75.200 – cea de-a 4-a victorie la individual compus –, Olga Ștefan 73.900, Elena Turcu 73.800, Alina Goreac 73.25, Rodica Apăteanu 72.90, Felicia Dornea 72.00, iar la masculin Mircea Gheorghiu 109.200 – cu primul și singurul său titlu la individual compus, Gheorghe Paunescu 108.700, Dan Grecu 108.250, Vasile Coșariu 107.850, Petre Mihăiuc 107.300, Gheorghe Tohăneanu 106.70. Elena Ceampelea a fost pe podium pe toate aparatele, adjudecându-și bârna și solul, Olga Ștefan (paralele) și Elisabeta Turcu (sărituri) fiind celelalte două campioane. Rezultate:

sărituri – 1. Elisabeta Turcu 19.075, 2. Paula Ioan 19.025, 3. Elena Ceampelea 18.975, paralele – 1. Olga Ștefan 18.900, 2. Elena Ceampelea 18.750, 3. Felicia Dornea 18.675, bârnă – Elena Ceampelea 19.225, 2. Alina Goreac 18.775, 3. Olga Ștefan 18.725, sol – 1. Elena Ceampelea 19.000, 2. Elena Constantinescu 18.725, 3. Felicia Dornea 18.550. Și finalele masculine pe aparate au oferit o dispută între dinamoviști și steliști, trei revenind lui Gheorghe Păunescu (sol, bară, sărituri – la egalitate cu Nicolae Oprescu), în timp ce Mircea Gheorghiu (cal, paralele) și Vasile Coșariu (inele) și-au înscris în palmares celelalte titluri, marele perdant fiind Petre Mihăiuc. Așadar, sol – 1. Gheorghe Păunescu 18.675, 2. Petre Mihăiuc 18.525, 3. Nicolae Oprescu 18.200, cal – 1. Mircea Gheorghiu 18.475, 2. Gheorghe Păunescu 18.400, 3. Dan Grecu 18.225, inele – 1. Vasile Coșariu 18.350, 2. Dan Grecu 18.125, 3. Anton Kadar 18.800, sărituri – 1. Gheorghe Păunescu, Nicolae Oprescu 18.425, 3. Mircea Gheorghiu 18.300, paralele – 1. Mircea Gheorghiu 18.325, 2. Dan Grecu 18.175, 3. Gheorghe Păunescu 18.025, bară – 1. Gheorghe Păunescu 18.500, 2. Petre Mihăiuc 18.325, 3. Mircea Gheorghiu, Dan Grecu 18.300.

1971

În Buletinul Informativ al Federației Române de Gimnastică, nr. 2, se atrage atenția că este nevoie să se „lupte împotriva monotoniei exercițiilor în cadrul unei echipe”, motiv pentru care se recomandă: „În ultimul timp există tendința de a se executa exerciții asemănătoare la diferite probe, ca de exemplu la inele: începutul, compoziția și coborârea; la cal cu mâner coborârea Saghinian, la sol repetarea salturilor, la paralele repetarea schimbului de sprijin înainte, coborârile. Această repetare de mișcări identice crează monotonie în cadrul unei echipe, fapt pentru care se recomandă ca gimnaștii și antrenorii să urmărească o mai mare varietate în compoziția exercițiilor pentru a nu se impune din partea federației penalizări în viitor...”.

Dacă în urmă cu un an, Petre Mihăiuc se număra printre perdanții „naționalelor” individuale, având în vedere evoluțiile din edițiile precedente ratând tirlurile, de data a ceasta el a fost marele învingător, având în vedere că și-a adjudecat 6 din cele 7 titluri puse în joc, dominând fără drept de apel întrecerile de la Cluj, programate inițial în august, amânate, apoi, pentru sfârșitul lui septembrie. La individual compus, cu cel mai mare punctaj la impuse (53.70), libere (55.75) și, în consecință, la total (109.45), stelistul s-a impus suficient de detașat în fața principalilor adversari, dinamoviștii Gheorghe Păunescu 108.05 (52.90 – 55.15) și Vasile Coșariu 107.45 (52.60 – 54.85), în zona de sus aflându-se și 4. Petre Gheorghiu 105.350, 5. Dan Grecu 105.100, 6. Gheorghe Tohăneanu 100.450. Cu 5 victorii în finalele pe aparate, Petre Mihăiuc s-a arătat a fi fost cel mai în formă gimnast al concursului, el fiind secondat de Gheorghe Păunescu, la egalitate la sol și câștigător la cal, evidențindu-se, de asemenea, Dan Grecu, Vasile Coșariu, Nicolae Achim, Mircea Gheorghiu. Sol – 1. Petre Mihăiuc, Gheorghe Păunescu 18.700, 3. Dan Grecu 18.175, cal – Gheorghe Păunescu 18.075, 2. Vasile Coșariu 17.950, 3. Dan Grecu 17.875, inele – 1. Petre Mihăiuc 18.425, 2. Dan Grecu 18.125, 3. Mircea Gheorghiu 18.100, sărituri – 1. Petre Mihăiuc 18.100, 2. Gheorghe Păunescu 18.075, 3. Nicolae Achim 17.850, paralele – 1. Petre Mihăiuc 18.650, 2. Vasile Coșariu 18.300, 3. Gheorghe Păunescu 18.200, bară – Petre Mihăiuc 18.700, 2. Gheorghe Păunescu 18.500, 3. Vasile Coșariu 18.475.

Elena Ceampelea a rămas în fruntea ierarhiei individualului compus, realizând un avans suficient de mare față de următoarele clasate: 1. Elena

Ceampelea 75.200, 2. Alina Goreac 72.900, 3. Rodica Sabău 71.800, 4. Olga Ștefan 71.450, 5. Marcela Păunescu 71.250, 6. Anca Grigoraș 70.850, fiind, totodată, pe podium la toate aparatele și învingătoare la două din preferatele sale (bârnă, sol). Egalitate la paralele – Anca Grigoraș, Alina Goreac – și succes pentru Ileana Coman la sărituri. Podiumurile pe aparate: sol – 1. Ileana Coman 18.825, 2. Elena Ceampelea 18.550, 3. Rodica Sabău 18.450, paralele – 1. Anca Grigoraș, Alina Goreac 18.725, 3. Elena Ceampelea 18.650, bârnă – 1. Elena Ceampelea 18.925, 2. Elisabeta Turcu 18.150, 3. Alina Goreac 18.100, sol – 1. Elena Ceampelea 19.175. 2. Alina Goreac 18.450, 3. Rodica Sabău 18.400.

În ceea ce privește echipele, scenariul s-a repetat în ceea ce privește ierarhia masculină, având exact același podium de la ediția precedentă, cu Dinamo și Steaua detașându-se vizibil de celelalte 4 participante la finala din Sala Dinamo din Capitală, la fete, în schimb, consemnându-se primul (și singurul) titlu din palmaresul echipei Petrolul Ploiești. Podium, masculin – 1. Dinamo I București 274.500, 2. Steaua București 271.750, 3. Dinamo II București 249.300; feminin – 1. Petrolul Ploiești 183.300, 2. Sport Club Bacău 183.000, 3. Dinamo București 181.500.

1972

Dan Grecu își trece în palmares primul din cele 7 titluri (din care 5 succesive, în 1972 – 1977) la individual compus, primul din cele 6 titluri la inele, el marcând, astfel, o importantă schimbare de generație (cu Constantin Petrescu, Ștefan Gall, Sorin Cepoi, Kurt Szilier, Ion Checicheș ș.a.). Ierarhia la individual compus: 1. Dan Grecu 108.600, 2. Constantin Petrescu 108.350, 3. Gheorghe Păunescu 108.200, 4. Petre Gheorghiu 107.500, 5. Nicolae Oprescu 107.050, 6. Petre Mihaiuc 106.500. La feminin, în ediția 1972 a Campionatelor, Anca Grigoraș – primul titlu major -, Alina Goreac, Elena Ceampelea continuă a se afla pe treapta de sus a podiumurilor. Top-ul primelor 5 la individual compus: 1. Anca Grigoraș 74.800, 2. Elena Ceampelea 74.550, 3. Paula Ioan 74.500, 4. Alina Goreac 74.050, 5. Marcela Păunescu 73.800. Campionii aparatelor au fost „aleși” tot dintre primii clasați ai individualului compus, dar cu mențiunea că în unele cazuri diferențele au fost extrem de mici în favoarea învingătorilor, adesea la 0.050 – 0.100 (sărituri, paralele – feminin, inele, sărituri, paralele – masculin) sau chiar egalitate. Elena Ceampelea (sol – 9.45 / 9.65 / 19.10), Paula Ioan (sărituri – 9.05 / 9.60 / 18.65, paralele – 9.35 / 9.50 / 18.65), Anca Grigoraș (bârnă – 9.50 / 9.60 / 19.10), Gheorghe Păunescu (cal – 9.10 / 9.30 / 18.40, sărituri – 9.10 / 9.15 / 18.25), Nicolae Oprescu (sol – 9.30 / 9.25 / 18.55, inele – 9.25 / 9.35 / 18.50), Constantin Petrescu (cal – 9.20 / 9.20 / 18.40, bară – 9.30 / 9.60 / 18.90), Mircea Gheorghiu (paralele – 9.20 / 9.00 / 18.20)

Galațiul a fost gazdă a unei noi ediții a Campionatelor Naționale, la început de aprilie având loc concursul pe echipe. A fost, de această dată, egalitate în competiția masculină, între tradiționalele rivale, Steaua București (M. Simion, M. Borș, A. Stoica, N. Achim, M. Gheorghiu, P. Mihăiuc, R. Branea – h.c.) și Dinamo București (Șt. Gall, Gh. Tohăneanu, C. Petrescu, N. Oprescu, D. Grecu, Gh. Păunescu, L. Mazilu – h.c.), ambele cu 263.85, pe poziția a 3-a clasându-se, de această dată, IEFS București (I. Albu, A. Munteanu, Al. Oltei, M. Agoșton, A. Islai, N. Moscu). În competiția feminină, Sport Club Bacău – Felicia Bejan, Silvia Cobzac, Tatiana Pruteanu, Ofelia Porumb, Gabriela Trușcă, Felicia Dornea -, cu 175.200, s-a detașat de Clubul Școlar București (Smaranda Marinescu, Adriana Brekner, Cița Schampec, Carolina Marin,

Eliza Pavel, Paula Ioan, Marcela Păunescu – h.c.) 174.350 și Flacăra Gh. Gh.Dej (Petruța Paciurcă, Doina Bălăceanu, L. Brănișteanu, Maria Stoica, Ileana Coman, Anca Grigoraș, Maria Mocanu, Iuliana Simonfi) 174.250, campioana ediției precedente, Petrolul Ploiești, terminând pe poziția a 6-a.

1973

Campionatele Naționale la masculin, echipe și individual, și feminin, pe echipe, au avut loc în Sala Sporturilor din Pitești, în perioada 8 – 11 noiembrie 1973, individualele feminine desfășurându-se cu câteva luni mai devreme, la mijloc de mai, în sala din Municipiul Gh.Gh.-Dej.

La fete, echipa Liceul de Gimnastică Onești (Georgeta Gabor, Maria Cojanu, Gabriela Săbădiș, Teodora Ungureanu,, Nadia Comănesci, Anca Grigoraș – 370.300) a câștigat titlul național, devansând pe Dinamo (Ștefania Trandafir, Marcela Păunescu, Olga Ștefan, Vasilica Bălan, Elena Ceampelea, Alina Goreac – 357.550) cu peste 11 puncte, deși la liber alese a concurat cu 5 gimnaste, pentru că Teodora Ungureanu s-a accidentat la încălzire! Pe locul 3, Sport Club Bacău (Iuliana Ionescu, Mariana Mocanu, Silvia Cobzac, Felicia Bejan, Tatiana Chelaru, Gabriela Trușcă – 345.950), în concurs fiind 11 echipe. La masculin, Dinamo București (Dan Grecu, Liviu Mazilu, Constantin Petrescu, Radu Branea, Ștefan Gall, Gheorghe Păunescu) 276.700, 2. Steaua (Gheorghe Neagu, Adrian Stoica, Sorin Cecoiu, Mihai Borș, Mircea Gheorghiu, Ion Checicheș) 271.100, 3. IEFS București (Ioan Albu, Adrian Poeanu, Alexandru Oltei, Mihai Agoston, Carol Szabo, Andrei Izai) 257.200. Dan Grecu a câștigat individualul compus, urmat de Mircea Gheorghiu și Constantin Petrescu.

La individual compus, Anca Grigoraș și Dan Grecu n-au cedat în fața „conurenței”, pe de o parte Alina Goreac și Elena Ceampelea, pe de alta Mircea Gheorghiu și Constantin Petrescu, pentru a-și adjudeca titlurile, dar totul după o confruntare echilibrată și de un foarte bun nivel tehnic.

Finalele feminine pe aparate au avut, prin rotație pe diferite trepte al podiumului, pe aceleași gimnaste Anca Grigoraș, Alina Goreac, Elena Ceampelea și Rodica Sabău, cu avantaj pentru Alina Goreac, cu două titluri (sărituri, paralele), celelalte revenind Ancăi Grigoraș (bârnă) și Elenei Ceampelea (sol). Cu trei titluri (sol, inele, paralele), Dan Grecu a fost cel mai titrat în concursul pe aparate, la rândul lor Ștefan Gall (cal), Gheorghe Păunescu (sărituri), Constantin Petrescu (bară) urcând pe treapta de sus, pe podiumuri mai aflându-se Mircea Gheorghiu, Radu Branea, Mihai Borș, Liviu Mazilu sau Gheorghe Iușan.

1974

La sfârșitul lunii mai, s-au desfășurat, la Constanța, „Naționalele” feminine, „după formula utilizată la C.M. și J.O., ceea ce a însemnat un examen suplimentar pentru cele 32 de competitoare, calificate în disputa pentru titlul la individual compus pe baza rezultatelor înregistrate al echipe. Este interesant de reținut faptul că în compartimentul superior al ierarhiei gimnastelor noastre de frunte nu s-au produs decât mici inversări de locuri de la un episod la altul al întrecerilor finale. Concret: Alina Goreac a urcat de pe locul II pe primul, Anca Grigoraș de pe III pe II, iar Elena Ceampelea, aflată în frunte după impuse, a coborât pe locul secund în vechea formulă a clasamentului compus și, apoi, cu încă un loc în cel final... Alina Goreac, cu al său îndrăzneț Tsukahara, avea să-și domine principalele sale adversare, tocmai datorită rezultatelor obținute la sărituri. Cu un 9.60 la impuse (față de 9.25 Ceampelea și 9.15 Grigoraș), ea a parcurs mai despovărată de grijoi celelalte probe. Cu exerciții în

care n-a ocolit deloc dificilul, cu o execuție sigură și de o încântătoare expresivitate, Goreac și-a reconfirmat comportarea de la «europenele» de la Londra și a cucerit primul său titlu de campioană a maestrelor, aducând și un nou succes clubului său, Dinamo, după victoria pe echipe... Noua campioană absolută Alina Goreac a mai repurtat două victorii (la sărituri și paralele), Anca Grigoraș a dobândit locul întâi la bârnă, iar fost campioană Elena Ceampelea a îmbrăcat tricolorul cu tricolor în proba de sol...". Așadar, Alina Goreac, spre marea satisfacție a antrenorului Nicolae Covaci, a realizat singurul său titlu la individual compus, având în final 76.375, cu 1.125, față de Anca Grigoraș (75.250), situată pe poziția secundă, la rândul-i la o minimă diferență față de Elena Ceampelea (75.200), pe locul 3 al ierarhiei. Pe aparate – sărituri: Goreac 18.725, Sabău, 18.500, Grigoraș 18.450, paralele: Goreac 19.300, Grigoraș 19.175, Ceampelea 18.950, bârnă: Grigoraș 19.275, Ceampelea 19.100, Goreac 18.700, sol: Ceampelea 19.050, Goreac 19.000, Grigoraș 18.675. După trei ani de pauză, formația Dinamo – Elena Ceampelea, Alina Goreac, Marcela Păunescu, Aurelia Dobre, Liliana Brecker și Vasilica Bălan – a revenit în fruntea clasamentului (365.600), impunându-se fără dificultate, depășind I.E.F.S. București (350.700) și S.C. Bacău (343.250), în competiție aflându-se 9 formații.

„Naționalele” masculine au avut loc la Galați, la mijloc de iunie. „... Campionatul Republican al măștrilor a început cu exercițiile impuse. Așa după cum era de așteptat, întrecerea a fost dominată de campionul absolut Dan Grecu (Dinamo), care conduce cu mai bine de un punct în fața celorlalți concurenți. De remarcat că toate notele obținute de Dan Grecu sunt bune, mai ales cele de la inele și paralele. Îl urmează Mihai Borș, Gheorghe Păunescu, Ștefan Gall, Mircea Gheorghiu și Constantin Petrescu. Rezultate tehnice: Grecu 54.95, Borș 53.90, Păunescu 53.65, Gall 53.35, Gheorghiu 53.00 p, Petrescu 52.75. La programul liber ales, Dan Grecu și-a consolidat simțitor poziția de lider, clasându-se lejer pe primul loc cu 111.150. El câștigă, astfel, un nou titlu de campion absolut. Pe locurile următoare s-au clasat: Gheorghe Păunescu 108.350, Mircea Gheorghiu 108.250, Ștefan Gall 108.000, Constantin Petrescu 107.400, Gheorghe Iușan 105.500. Mihai Borș, accidentat la sol, a abandonat. Titlul de campioană republicană pe echipe a revenit formației Dinamo București, cu 273.900, urmată de Steaua 263.900 și IEFS 253.700. În finalele pe aparate, o evoluție remarcabilă a avut Dan Grecu, învingător în cinci din cele șase probe (cal, inele, sărituri – la egalitate cu Mircea Gheorghiu -, paralele și bară), la sol titlul revenind Radu Barnea...”

1975

Timp de trei zile (22 – 24 octombrie), sala sporturilor din Bacău a găzduit finala Campionatului Republican pentru maestre (echipe și individual compus) și măștri (individual).

„Întâlnirea cu Nadia Comăneci, cu Teodora Ungureanu, cu Alina Goreac și Anca Grigoraș, cu alte maestre ale gimnasticii noastre într-o dispută ce vizează titlul de campioana a țării, ca și posibilitatea de a urmări duelul Dan Grecu – Nicolae Oprescu pentru întâietate la masculin – iată tot atâtea motive ca aceste campionate să fie așteptate cu fireasca nerăbdare. Fără îndoială, întrecerea feminină oferă câteva puncte de mare atracție. Multipla campioană europeană Nadia Comăneci abordează pentru prima oară poziția de cea mai bună gimnastă în competițiile interne și va fi deosebit de interesant duelul ei cu Teodora Ungureanu, colegă de club, aflată într-o formă și dispoziție de concurs remarcabile. Nu putem decât regreta faptul că Alina Goreac și Anca Grigoraș nu sunt în plenitudinea forțelor fizice, ceea ce ar fi asigurat

luptei pentru titlu o îndârjire fără precedent în ultimii ani. Oricum, iubitorii de sport băcăuani sunt de invidiat... În prezența unui public deosebit de numeros, la startul întrecerilor, care se bucură de o excelență organizare, s-au aliniat 60 de gimnaste și 17 gimnasti, reprezentând întreaga elită a acestui sport din țara noastră. O singură absență notabilă – Anca Grigoraș – accidentată cu o săptămână în urmă și, pusă deci, în imposibilitate de a-și apăra șansele. Pe fundalul ambianței plăcute, al aplauzelor calde, concurenții și-au început evoluțiile cu exercițiile impuse, care reprezintă programul ce va fi prezentat și la J.O. de la Montreal. Atenția ne-a fost reținută, încă de la început, de evoluția echipei Liceului de gimnastică din Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, în fruntea căreia se află binecunoscutele Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu. Remarcând faptul că întreaga echipă s-a prezentat foarte bine, trebuie să zăbovim mai mult asupra evoluțiilor Nadiei Comăneci și Teodorei Ungureanu, care au smuls publicului dese ropote de aplauze. De altfel, punctajul obținut de multipla campioană europeană la capătul programului impus – 39.050 – reprezintă o cifră rar întâlnită în competiții oficiale. Și că nu a fost exagerată absolut deloc, interpretarea desăvârșită a exercițiilor, execuțiile de un înalt nivel tehnic și absența ratărilor obligând efectiv arbitrele la acordarea unor note foarte mari. În întrecerea fetelor, lupta s-a dat de la locul II în jos, prima poziție – cea a Liceului din Gh. Gheorghiu-Dej – fiind... inatacabilă! La băieți, mult așteptatul duel Grecu – Oprescu nu s-a dezmințit, oferind o luptă palpitantă, spectaculoasă. Și, pentru a ne încheia scurtele însemnări după prima zi, vom nota și evoluția-surpriză a ploieștencei Mariana Constantin, o revelație a întrecerilor, după impuse având următoarea ordine: Feminin, echipe: Liceul de gimnastică Gh. Gheorghiu-Dej 189.030, Dinamo București 180.150, S.C. Bacău 177.550, IEFS 173.200, Petrolul 172.750, Farul 169.050; individual compus: Nadia Comăneci 39.500, Teodora Ungureanu 38.750, Gabriela Trușcă 37.950, Alina Goreac 37.850, Georgeta Gabor 37.600, Luminița Milea 37.250; masculin, individual compus: Dan Grecu 55.200, Nicolae Oprescu 53.850, Ștefan Gall 53.850, Sorin Cepoi 53.500, Mihai Borș 52.900, Radu Branea 61.900.

Cea de-a doua zi a finalelor Campionatelor Republicane rezervoate maeștrilor a programat exercițiile liber alese. A fost un concurs de o deosebită frumusețe, despre care putem spune, fără nici o exagerare, că a avut multe puncte comune cu un... campionat mondial! Exercițiile s-au ridicat la un nivel tehnic deosebit, atingând nu o dată perfecțiunea. Am văzut numeroase elemente în premieră și multe combinații originale – iar lucrul cel mai lăudabil este că aceste execuții – nu au aparținut numai gimnastelor din Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, ci și reprezentantelor altor echipe. Pentru a oferi o imagine cât mai exactă a nivelului extraordinar la care s-au ridicat întrecerile prezentăm un singur moment al spectacolului (pentru că a fost, într-adevăr, un spectacol!): în același timp, la patru aparate, se obțineau următoarele note: Nadia Comăneci – 9.800 la sărituri, Alina Goreac – 9.80 la paralele, Gabriela Trușcă – 9.450 la bârnă și Dan Grecu – 9.45 la inele! Clou-ul zilei a fost, însă, evoluția Nadiei Comăneci, care entuziasmat deopotrivă publicul și pe specialiști. De altfel, ea a obținut, pentru prima dată în istoria competițiilor interne de gimnastică, nota 10, cu exercițiul la sol, care a cuprins, printre altele, o premieră remarcabilă – dublu salt înapoi! Titlul feminin pe echipe a revenit formației din Gh. Gheorghiu-Dej (antrenori soții Martha și Bela Karoly), dar nu putem omite meritele pe care le-au avut și celelalte formații în reușita spectacolului de înaltă ținută la care am asistat.”

(Să facem o paranteză. Istoria zice altfel, dacă vă amintiți: „Astfel, la săritura peste cal, Kerekeș Melinda, campioana națională pe 1948, a obținut nota maximă (10); ceea ce trebuie menționat este faptul că toți cei patru arbitri au acordat aceeași

notă maximă, deși n-avusese loc nicio consfătuire prealabilă. Într-adevăr, săritura Melindei Kerekeș a fost absolut perfect executată”, scria Ion Tomescu în cronică Campionatelor Naționale, de la Sibiu 1948. Mai mult, în ceea ce îi privește pe băieți, acesta nota ” „Notele cele mai mari le-a obținut Botez la săritura peste cal, figuri liber alese, și anume: 10 – 10 – 9.8 – 9.6...”. Prin urmare, pentru a respecta adevărul cronologic și a-i repune în „drepturi” pe cei dintâi care au obținut nota 10.00, am făcut această precizare).

„La băieți, Dan Grecu (Dinamo) – în mod categoric cel mai bun gimnast al nostru – a obținut destul de comod un nou titlu, pe care-l merită din plin. Elevul antrenorului Mircea Bădulescu s-a detașat de principalii săi adversari, concurând sigur pe el, cu execuții bune, pregătite atent. Adăugând în încheiere că succesul net al gimnastelor din Gh. Gheorghiu-Dej a fost completat și în clasamentul primelor 6 la individual compus, unde, printre ele, s-au... infiltrat doar două sportive (Gabriela Trușcă – excelentă – de la S.C. Bacău) și Marilena Neacșu (Șc. sp. Sibiu), prezentăm acum clasamentele finale: Feminin, Echipe: 1. Lic. de gimnastică Gh. Gheorghiu-Dej (Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Luminița Milea, Iuliana Marcu, Călina Hosu; antrenori Martha și Bella Karoly) 379.150, 2. Dinamo București 300.300, 3. S.C. Bacău 356.000, 4. I.E.F.S. 347.200. 5. Petrolul 343.100, 8. Farul 342.100; Individual compus: 1. Nadia Comăneci 78.550, 2. Teodora Ungureanu 76.650, 3. Gabriela Trușcă 75.650, 4. Georgeta Gabor 76.650, 5. Luminița Milea 74.750, 6. Marilena Neacșu 73.900; Masculin. Individual compus: 1. Dan Grecu 110.400, 2. Nicolae Oprescu 108.100, 3. Ștefan Gali 107.450, 4. Sorin Cepoi 107.050, 5. Mihal Borș 106.450, 6. Radu Branea 105.700. Dan Grecu cucerște, astfel, pentru a 4-a oară consecutiv titlul de campion.

Finalele primilor șase pe aparate s-au desfășurat în fața unei săli arhipline, publicul prezent în tribune putând să asiste la un nou recital de măiestrie și virtuozitate. Și de această dată întrecerile fetelor le-au eclipsat pe cele ale băieților, atât prin nivelul valoric, cât și prin frumusețe. Liceu de Gimnastică din Municipiul Gh.Gheorghiu-Dej, cu câte 4 reprezentante în fiecare finală, s-a făcut remarcat din nou. Și, la fel ca în zilele precedente, Nadia Comăneci a deținut «capul de afiș», evoluând excelent. Ea a fost pe punctul de a cuceri toate cele patru titluri puse în joc, dar, repetând dificilul element pe care și l-a inclus la sol, dublu salt înainte (un element întâlnit numai în întrecerile ... masculine), n-a mai reușit ca în prima zi, obținând numai 9.400 și dând, astfel, posibilitatea Teodorei Ungureanu să câștige. Dar nu e de omis faptul că Ungureanu a obținut acest titlu cu o notă foarte mare – 9.900! Revenind la Nadia Comăneci, trebuie să arătăm că ea a obținut la paralele nota 9.950, adică mai mult cu 5 sutimi decât la «europene»! Subliniind comportarea foarte bună a sportivei băcăuane Gabriela Trușcă (antrenori – soții Marina și Mircea Bibire), care a obținut două medalii de bronz, să trecem la concursul băieților. Aici s-a înregistrat surpriza zilei, Dan Grecu fiind învins la inele, pentru a doua oară în acest an, de Nicolae Oprescu. Campionul mondial, în zi nu prea bună, a ratat întâi la cal, pentru ca în proba sa preferată, inelele, să greșească din nou. De altfel, Dan Grecu a obținut un singur titlu în finalele pe aparate, la paralele. O altă surpriză este și clasarea pe primul loc, la sol și sărituri, a lui Ion Checicheș, care confirmă în acest fel o evoluție în ascensiune. În fine, la capitolul confirmări mai poate fi trecut și Sorin Cepoi, câștigătorul de la bară, clasat pe locul II la cal și inele. Iată primii trei clasați: Feminin – sărituri: Nadia Comăneci 19.500, Teodora Ungureanu 19.100, Mariana Constantin 18.950, paralele: Nadia Comăneci 19.750, Teodora Ungureanu 19.400, Gabriela Trușcă 19.300, bârnă: Nadia Comăneci 19.700, Teodora Ungureanu 19.250,

Gabriela Trușcă 19.050, sol: Teodora Ungureanu 19.650, Nadia Comăneci, Georgeta Gabor 19.300, Masculin – sol: Ion Checicheș 18.550, Radu Branea 18.450, Nicolae Oprescu 18.250, cal: Ștefan Gall 18.700, Sorin Cepoi 18.300, Dan Grecu 17.700, inele: Nicolae Oprescu 18.400, Sorin Cepoi 18.350, Ion Checicheș 18.000, sărituri: Ion Checicheș 18.500, Nicolae Oprescu 18.300, Pavel Szabo 18.250, paralele: Dan Grecu 18.550, Radu Branea 18.050, Ștefan Gall 17.650, bară: Sorin Cepoi 18.650, Ștefan Gall 18.600, Constantin Petrescu 18.300.”

Disputa pentru titlul echipelor masculine a avut loc pe 4 mai, în Sala Dinamo din Capitală. „Spectatorii n-au avut, însă, satisfacții prea mari. De ce? Pentru simplul motiv că mai toate echipele angajate în concurs au impresionat neplăcut prin suita interminabilă de ratări, prin evoluții departe de ceea ce ne-am obișnuit să așteptăm în ultima vreme de la gimnastica masculină. Chiar și gimnaști în care ne punem mari speranțe la apropiatele Campionate Europene: Dan Grecu, Mihai Borș și Ștefan Gall au concurat sub posibilități. În aceste condiții, anticipatul duel Dinamo – Steaua a purtat amprenta lipsei de spectaculozitate, componenții primei echipe înscriind în palmaresul lor un nou titlu. La... nereușita întrecerilor au contribuit și arbitrajele, îndeosebi cele ale brigăzilor de la inele și paralele, mult prea îngăduitoare”. Final: 1. Dinamo (Dan Grecu, Nicolae Oprescu, Ștefan Gall 53.850, Radu Branea, Gheorghe Păunescu, Constantin Petrescu, Liviu Mazilu) 274.750, 2. Steaua 271.350, 3. IEFS 257.500, 4. Șc. Sp. București 247.100, 5. CSU Oradea 242.500, 6. Universitatea Timișoara 236.650, 7. Șc. Sp. Tg. Mureș 197.600.

1976

Nici în perioada următoare nu sunt prea multe schimbări de conținut, mai mult în formă, ținând seama că apăruse și o competiție cu caracter național – „Daciada” -, toate celelalte, indiferent de nivelul concursului, devenind „Daciade”, iar învingătorii, în loc a mai fi numiți campioni naționali, deveneau campioni ai „Daciadei”, în cele mai fericite cazuri fiind adăugată pe Diplomă și sintagma „campion național / republican”.

Campionatul Național s-a desfășurat la început de iunie, la „Palatul Sporturilor și Culturii”, cunoscut astăzi ca fiind „Polivalenta” bucureșteană sau „Sala Polivalentă Ioan Kunst Ghermănescu”.

„În concursul feminin, Nadia Comăneci, primită cu multă simpatie de publicul spectator și aplaudată la scenă deschisă pentru evoluțiile sale, a prezentat programul impus într-o manieră care arată că ea s-a pregătit intens în ultima vreme. Punctajul obținut în prima zi vorbește de la sine: 39.75! Campioana noastră a debutat cu două sărituri excelente (una fiind notată cu 9.90), a continuat cu 9.95 la paralele, apoi cu 9.90 la bârnă și a încheiat cu 10 la sol, probă pe care, se pare, a îndrăgît-o în ultimul timp... Destul de aproape de lideră s-a situat și Teodora Ungureanu (9.80 – 9.60 – 9.75 – 9.85), ale cărei execuții au fost, de asemenea, de ridicată valoare tehnică. Anca Grigoraș a dovedit binecunoscutele ei calități și o remarcabilă constanță, în timp ce Mariana Constantin și Gabriela Trușcă au fost adevărate revelații ale concursului, mai ales dacă avem în vedere intreruperile survenite în pregătirea lor. Primele clasate: Comăneci 39.75, Ungureanu 39.20, Grigoraș 38.40, Constantin 38.10, Trușcă 38.05, Goreac și Gabor 37.95. La băieți, Dan Grecu conduce detașat, ca urmare a unor prestații deosebite, mai ales la paralele și inele. Îl secondează Sorin Cepoi, a cărui evoluție poate fi apreciată ca bună. Urmează Mihai Borș, Ștefan Gall, Liviu Mazilu, Ion Checicheș. Sub așteptări a concurat Nicolae Oprescu. Rezultate: Grecu 56.80, Cepoi 56.30, Borș 56.10, Gall 55.70, Mazilu 55.30, Checicheș 55.15... Programul liber ales a permis într-o mai mare măsură evidențierea personalității

și măestriei individuale a fiecăruia dintre participanți, spectacolul oferit în special de gimnaste, dar și de gimnaști, fiind de un nivel foarte ridicat. Este de ajuns să subliniem că Nadia Comăneci a fost notată cu 10 la toate aparatele... Alături de Nadia Comăneci, egalând-o adesea în măiestrie și evoluții de clasă mondială, s-a aflat Teodora Ungureanu, tot mai bună de la un concurs la altul, care a entuziasmat pur și simplu sala cu noul ei exercițiu la sil, cu siguranța și marea ei precizie la paralele și bârnă. Prestații deosebit de valoroase au avut și Anca Grigoraș și Mariana Constantin, clasate la egalitate pe locurile 3-4, în timp ce Gabriela Trușcă și Georgeta Gabor le-au urmat pe locurile 5-6. În întrecerea băieților, Dan Grecu ne-a întărit convingerea că, pe lângă excelența sa pregătire la inele, se dovedește capabil să atace și locurile frunțașe ale clasamentului individual, evoluțiile sale la paralele și bară, mai ales, situându-se la nivel mondial. O comportare remarcabilă, de natură să dea speranțe într-o bună evoluție la J.O. au avut și ceilalți componenți ai lotului reprezentativ, cu deosebire Mihai Borș, Sorin Cepoi, Liviu Mazilu, Ion Checicheș". (Constantin Macovei – Sportul). Campioni pe aparate au fost Nadia Comăneci (sărituri, paralele, bârnă), Teodora Ungureanu (sol), Radu Branea (sol), Mihai Borș (cal), Dan Grecu (inele), Ion Checicheș și Romulus Bucuroiu (sărituri), Dan Grecu și Sorin Cepoi (paralele), Dan Grecu și Ștefan Gall (bară).

În a doua parte a lunii decembrie, în Sala Sporturilor din Cluj au fost desemnate echipele campioane ale acestui an. Atât la masculin, cât și la feminin, titlurile au revenit formațiilor clubului Dinamo București. La băieți, garnitura formată din Dan Grecu, Kurt Szilier, Nicolae Oprescu, Ștefan Gall, Liviu Mazilu și Radu Branea (antrenori – Gheorghe Condovici și Mircea Bădulescu) și-a adăugat un nou titlu, pe deplin meritat. „Un aport însemnat la obținerea acestui succes au avut Dan Grecu – care și-a făcut o promițătoare reintrare pe plan intern – și Kurt Szilier, ocupanți, de altfel și ai primelor doua locuri la individual compus. Pe locul secund s-a clasat Steaua, având în Sorin Cepoi, Ion Checicheș și Mihai Borș oamenii de bază. Iar locul al treilea a revenit tinerei echipe a Liceului 1 din București, care a lăsat o frumoasă impresie prin performanța realizată. În general, însă, nivelul valoric al întrecerilor masculine nu a atins valoarea așteptată”. Concursul pentru titlul feminin a adus o învingătoare mai puțin scontată – echipa Dinamo București. Aceasta a revenit în fruntea ierarhiei interne, deposedând de titlu garnitura Liceului de gimnastică din Municipiul Gh.Gh. Dej. „Victoria-surpriză a dinamovistelor are, după părerea noastră, două explicații: prima legată de faptul că echipa Liceului de gimnastică a fost lipsit de aportul integral al Nadiei Comăneci, sportiva cu rolul cel mai important în păstrarea titlului, și, în al doilea rând, că garnitura dinamovistă – compusă din Anca Grigoraș, Alina Goreac, Cristina Itu, Călina Hosu, Mioara Stanciu și Vasilica Barbu (antrenori – Emilia Liță, Gheorghe Gorgoi și Florin Ștefănescu) – s-a dovedit mai omogenă, mai bine pregătită pentru acest concurs. O adevărată revelație în întrecerea echipelor feminine a fost C.S.O. Baia Mare (antrenori – Elena Marinescu, Norbert Kuhn și Alexandru Aldea), care reușește, la prima sa participare în concursul pe echipe, să ocupe un meritat loc III...” Podiumuri: masculin – 1. Dinamo București 274.550, 2. Steaua București 272.200, 3. Lic. 1 București 259.700; feminin – 1. Dinamo București 186.800, 2. Lic. Gh. Gheorghiu-Dej 184.100, 3. CSO Baia Mare 182.450.

1977

Programată inițial la București, în vară, noua ediție a Campionatului Național a avut loc în decembrie, la Deva.

Disputa pentru întâietate în competiția masculină a fost extrem de

strânsă, câștigătorii atât pe echipe cât și la individual compus, au fost stabiliți la ultimele aparate. Steaua a condus 4 din cele 6 schimburi și părea că va cuceri titlul. La al 5-lea, Dinamo a fost la inele, iar Steaua la sărituri. Dan Grecu a executat un excelent și valoros exercițiu, fiind imitat și de colegii de echipă, care au acumulat un punctaj superior, în timp ce steliștii au evoluat mai șters la sărituri, unde liderul lor, Sorin Cepoi, a ratat acest aparat. Astfel, dinamoviștii au trecut la conducere în clasamentul pe echipe și nu a cedat-o până la sfârșitul întrecerii: Dinamo București (antrenori Mircea Bădulescu, Gheorghe Condovici) 275.00, Steaua 273.65, Liceul 2 București 261.20... La individual compus, disputa a fost la fel de pasionantă. Dan Grecu, aflat pe locul 3 după prima zi de concurs, a avut o prestație superioară la exercițiile libere și acumulând un punctaj superior la majoritatea aparatelor (9.45 – sol, 9.50 – cal, 9.70 – inele, 9.25- sărituri, 9.45 – paralele, 9.50- bară) i-a întrecut pe principalii săi concurenți la titlu, steliștii Sorin Cepoi și Ion Checicheș, la o diferență minimă; 109.60 – Dan Grecu, 109.50 – Sorin Cepoi, 109.20 – Ion Checicheș. La 24 de ore de la terminarea concursului, juriul a luat în discuție depusă în termen de clubul Steaua, la nota acordată lui Sorin Cepoi la paralele, hotărând să o rezolve prin anularea bonificației de o zecime pe care același juriu o acordase lui Dan Grecu la inele, în urma unei contestații a clubului Dinamo. În acest fel, cei doi sportivi au obținut un punctaj egal (108.50) fiind declarați campioni absoluți ai României pe anul 1977.

Întrecerea feminină pe echipe a purtat amprenta echilibrului, Dinamo București impunându-se greu în fața tinerei și talentatei formații din Baia Mare, subliniat, de altfel, și de diferența mică la care se află de primele două clasate, Liceul Municipiul Gh. Gh.-Dej doar 2.5 puncte între prima și a 3-a: 1. Dinamo 361.05, 2. CSM Baia Mare 359.80, 3. Lic. Gh.Gh-Dej 358.45. Deosebită de atractivă și presărată cu momente de dramatism a fost disputa angajată încă din prima zi de trei reprezentante ale noului val (Marilena Neacșu, Cristina Itu, Emilia Eberle) și Anca Grigoraș, singura dintre sportivele consacrate rămasă în luptă, în momentul ieșirii din cursă a Alinei Goreac, la care a fost evidentă lipsa formei sportive. Gimnastele tinere au prezentat exerciții de ridicată valoare tehnică cu multe elemente de mare dificultate, bine cotate de arbitrajul internațional. Cristina Itu, Marilena Grigoraș și Emilia Eberle au prezentat, spre exemplu, dublu salt înapoi la sol, salturi pe bârnă, sărituri Tsukahara și alte elemente extrem de grele. Titlul a fost cucerit de Cristina Itu (15 ani), mai omogenă și mai sigură la toate cele patru aparate, care a deviat pentru prima oară campioană a României. Podium: Cristina Itu 75.00, Marilena Neacșu 74.50, Emilia Eberle 74.15, Anca Grigoraș 73.80.

1978

Ediția 1978 a avut loc la mijloc de septembrie la București, în Sala Palatului Sporturilor și Culturii. Trebuie să facem mențiunea că, după două zile, în care au fost prezentate exercițiile impuse, pentru desemnarea ierarhiei la individual compus a existat și finala de 24 la feminin și de 12 la masculin, evident cele dintâi rezultate fiind luate, de asemenea, în calcul.

Concursul feminin pe echipe a avut un lider scontat, Dinamo București, pentru locurile următoare Sport Club Bacău, Liceul de Gimnastica Onești și CSO Baia Mare s-au angajat într-o dispută interesantă, abia în ultimul timp limpezindu-se situația din fruntea clasamentului. După trei aparate, pe locul 2 se afla echipa din Baia Mare, urmată de cea din Onești și de SC Bacău. În

final, formația băcăoană a revenit pe poziția secundă, în timp ce gimnastele din Baia Mare, cu multe ratări la bârnă, au terminat pe locul 4! Podium: 1. Dinamo București (antrenori Emilia Liță, Gheorghe Gorgoi, Florin Ștefănescu) 366.80, 2. S.C. Bacău 364.20, 3. Lic. Gimnastică Onești 363.95. După cum era de așteptat, după primele două zile de competiție, Emilia Eberle (CS Arad), antrenată de Mártha și Bela Karoly la Școala de Gimnastică de la Deva, s-a instalat în fruntea clasamentului având un avantaj liniștitor. Cu toate acestea, în finală a trebuit săapeleze la toate cunoștințele sale și la întreaga măiestrie pentru a-și păstra avansul. Și aceasta pentru că Emilia Eberle a ratat chiar din primul schimb, la bârnă (8.85). La următoarele însă (9.80 la sol și sărituri și 9.85 la paralele) și-a revenit, realizând un punctaj general de 76.925. Teodora Ungureanu s-a luptat din răspuțeri pentru a reduce din diferența care o separa delider. Doar o mică ezitare la paralele (9.55), în rest evoluțiile sigure și precise (9.80 la sărituri – „saltul său Tsukahara cu întoarcere 360° a fost impecabil” – și 9.90 la sol – cea mai mare notă din concurs) i-a adus un punctaj final de 76.50. Pentru locul 3, dispută între Anca Grigoraș și Gabi Gheorghiu, dispută tranșată în ultimul schimb când Gabi a ratat la bârnă, Anca urcând, astfel, pe podium cu 75.35. Pe locurile următoare, Gabriela Trușcă 74.975, Gabi Gheorghiu 74.80 și Marilena Neașu 74.70. În cele din urmă Emilia Eberle și-a adjudecat patru (individual compus, bârnă, paralele, sărituri) din 5 titluri, având în vedere și succesele din finalele pe aparate: sărituri – 1. Emilia Eberle 19.250, 2. Teodora Ungureanu 19.175, 3. Gabi Gheorghiu (Galați) 19.150; paralele – 1. Emilia Eberle 19.700, 2. Gabi Gheorghiu 18.950, 3. Alina Goreac (Dinamo) 18.925; bârnă – 1. Emilia Eberle 19.600, 2. Anca Grigoraș 19.250, 3. Alina Goreac 18.750; sol – 1. Marilena Neașu (CSS Sibiu) 19.425, 2. Emilia Eberle 19.375, 3. Teodora Ungureanu (Onești) 19.250.

În întrecerea masculină a echipelor, Steaua a obținut o victorie meritată, antrenorii Costache Gheorghiu și Ștefan Harko aliniind un sextet care a reușit să rupă tradiția victoriilor dinamoviste: 1. Steaua 277.750, 2. Dinamo 277.450, 3. CSS Sibiu 251.150. În disputa pentru titlu la individual compus, după executarea programului impus, se părea că cele mai mari șanse pentru câștigarea titlului le avea Ion Checicheș, cu un avans de 0.400 în fața celui de al doilea clasat, Kurt Szilier. În finală, însă, liderul a ratat la cal și bară, astfel că tânărul dinamovist Kurt Szilier (antrenor Vasile Coșariu), cu evoluții bune la toate cele 6 aparate (9.60 sol, 9.45 cal, 9.35 inele, 9.50 paralele, 9.55 sărituri, 9.60 bară) a obținut un spectaculos succes (112.30). Fără să rateze niciun aparat (doar la cal a avut unele mici inexactități), multiplul campion Dan Grecu a fost parcă mai puțin convingător decât ne obișnuise, astfel că, în tandem cu Sorin Cepoi, ambii cu 119.90, a ocupat locurile 2-3, după ce cu un an în urmă, tot ei doi, au fost campioni. La rândul lor, Kurt Szilier, Dan Grecu, Sorin Cepoi, Ion Checicheș și Aurelian Georgescu și-au împărțit victoriile în finalele pe aparate: sol – 1. Ion Checicheș (Steaua) 19.300, 2. Kurt Szilier 19.000, 3. Aurelian Georgescu (Steaua) 18.850; cal – 1. Sorin Cepoi și Kurt Szilier 18.775, 3. Gheorghe Neagu (Steaua) și Gheorghe Popescu (Steaua) 18.600; inele – 1. Dan Grecu 19.300, 2. Mihai Borș (Steaua) 19.200, 3. Ion Checicheș 19.100; sărituri – 1. Aurelian Georgescu 19.150, 2. Ion Checicheș 19.125, 3. Gheorghe Popescu 18.650; paralele – 1. Dan Grecu Dinamo 19.250, 2. Kurt Szilier 19.075, 3. Sorin Cepoi și Nicolae Oprescu (Dinamo) 18.875; bară – 1. Kurt Szilier 19.050, 2. Dan Grecu și Nicolae Oprescu 18.775.

1979

Pe la mijlocul lunii octombrie, Federația anunță că, având în vedere „necesitatea asigurării unui program competițional internațional adecvat echipei feminine”, finala Campionatului Național feminin, programată la Deva, nu va mai avea loc, astfel că, în aceste „condiții competiția a fost înlocuită cu Cupa României”. A fost „menținut în schimb, pentru aceleași date, campionatul masculin, atât la individual cât și la echipe”. Programat în ultimul moment la Cluj Napoca, întrecerile s-au focalizat, prin urmare, asupra individualului masculin și echipe, precum și asupra desemnării câștigătoarelor Cupei României, la feminin, cum spuneam, componentele lotului reprezentativ aflându-se într-un program special de pregătire pentru ediția Campionatului Mondial. De aceea vom face și corectura necesară și în diverse statistici, având în vedere că, în multe dintre acestea, titlurile naționale feminine sunt atribuite în mod eronat câștigătoarelor „Cupei României”. Prin urmare, pe listele campionilor apar, de această dată, numai băieții, care s-au întâlnit în perioada 2 – 4 noiembrie, la Cluj.

„Așa cum era de așteptat. Steaua și Dinamo porneau cu șanse aproximativ egale. Duelul dintre acestea două a purtat amprenta echilibrului și doar «calul» l-a rupt în favoarea steliștilor. La individual compus, Dan Grecu și Kurt Szilier s-au angajat chiar de la primul schimb al exercițiilor liber alese într-o frumoasă dispută, încheiată la egalitate. La fel ca la Deva, în urmă cu doi ani, competiția a desemnat doi campioni absoluți, la egalitate. Este vorba de Kurt Szilier – campionul de anul trecut – și Dan Grecu, care a avut puterea să recupereze diferența ce-l separa după împuse. Foarte puțin a lipsit să înregistrăm o situație unică (adică trei sportivi la egalitate), pentru că la exercițiile libere Sorin Cepoi a avut cea mai constantă și mai sigură evoluție, sosind la numai cinci zecimi de învingători...”. (Sportul). Drept urmare, podiumul la echipe a fost: 1. Steaua 278.55, Dinamo 276.10, Lic. 2 București 268.20, iar la individual compus: 1. Dan Grecu și Kurt Szilier 112.350, 3. Sorin Cepoi 112.300.

După cum am menționat în rândurile de mai sus, Campionatul Național feminin a fost înlocuit de întrecerile din „Cupa României”, având în vedere programul special al echipei naționale, care se pregătea pentru Campionatele Mondiale din decembrie, de la Fort Worth, și care prevedea o serie de participări la competiții și stagii de pregătire în străinătate. Astel că 8 echipe feminine, în componența cărora nu se aflau membrele lotului, au fost prezente la Cluj, tot în perioada 2 – 4 noiembrie, pentru a suplini întrecerile naționale, disputându-și „Cupa României”. Au fost evoluții frumoase, pe podium la individual compus urcând: 1. Teodora Ungureanu 38.00, 2. Gabi Gheorghiu 37.70, 3. Mariana Silișteanu 37.60, iar la echipe: 1. Dinamo 185.40, 2. CSS Sibiu 183.30, 3. CSS 2 București 183.10. Finalele pe aparate au fost adjudecate de: Mirela Barbălată (sărituri), Anca Grigoraș și Mirela Iordoc (paralele), Gabi Gheorghiu (bârnă) și Cristina Itu (sol), dar pe podiumuri s-au mai aflat și Teodora Ungureanu, Gabriela Vlădărău, Simona Păuca, Luminița Boicea, Claudia Dragomir, Marina Silișteanu.

1980

Cu participarea a 12 dintre cei mai buni gimnaști, la Constanța, a avut loc finala Campionatului Național masculin individual. De la start a lipsit multiplul campion Dan Grecu, care a acuzat o durere la umăr, motiv pentru care medicii au hotărât să-l menajeze. În prima zi, lupta pentru întâietate a

fost interesantă pe alocuri, cu spectaculoase răsturnări de situație. Aurelian Georgescu, deși depunctat la bară, a devenit lider după impuse, foarte aproape fiind Gabriel Popescu și Sorin Cepoi. Interesanta dispută dintre favoriți a continuat și la libere, evidențiind determinarea cu care liderul Aurelian Georgescu, și-a apărat șansele. Și a reușit, gimnastica masculină având acum un singur campion. „Fișa tehnică” ne arată că sportivul clubului Steaua a fost cel mai bun, având, mai ales la libere, prestații de valoare ridicată: 9.65 sol, 9.30 cal, 9.40 inele, 9.55 sărituri, 9.40 partalele, 9.45 bară. Pe celelalte două locuri ale podiumului s-au situat doi dinamoviști, Kurt Szilier (9.30 – 9.50 – 9.45 – 9.35 – 9.55 – 9.70 , cea mai mare din concurs) și Romulus Bucuroiu (9.20 – 9.40 – 9.40 – 9.45 – 9.25 – 9.30). În final, Aurelian Georgescu 112.45, Kurt Szilier 11.90, Romulus Bucuroiu 111.10. Finalele pe aparate, cu câte 6 gimnaști: sol – Aurelian Georgescu, cal – Kurt Szilier, inele – Romulus Bucuroiu și Gabriel Popescu, sărituri – Sorin Cepoi, bară – Nicolae Oprescu și Kurt Szilier.

La început de decembrie au avut loc întrecerile din cadrul Campionatului Național pe echipe, la feminin cu participarea formațiilor Dinamo București, CSS Onești, SC Bacău, CSS Arad, Farul Constanța, Petrolul Ploiești, CSS Sibiu și CSS Triumf Buurești, la masculin, din nou, un număr redus de participante, Dinamo București, Steaua București, Lic. 2 București și CSS Sibiu fiind aspirantele la podium. Conform regulamentului, campioana feminină a fost desemnată după evoluțiile impuse și libere, iar cea masculină numai după libere.

La feminin, disputa pentru titlu s-a aflat în permanență sub semnul echilibrului, cu dese schimbări ale liderului. Deși a pornit de pe poziția a II-a după impuse, CSS Onești (Constanța Dobra, Dana Maloș, Viorica Ursu, Mihaela Riciu, Aureia Pînzaru, Mariana Radu; antrenori – Mihai Lipate, Elena Dragomir, Nicoleta și Mihai Agoston), mai omogenă valoric, cu exerciții de mai mare dificultate și cu o mai bună mobilizare de concurs, a reușit o meritată victorie: CSS Onești 361.50, Triumf București 358.60, Farul Constanța 356.15.

Tradiționalul duel al ultimelor două decenii, dintre Steaua și Dinamo, a dat din nou câștig de cauză sportivilor de la Steaua (antrenor Gheorghe Condovici), e drept, la o diferență minimă (15 sutimi), echipă în care dorința de afirmare (Octavian Ionașiu, Valentin Pîntea) s-a îmbinat cu experiența (Ion Checicheș, Aurelian Georgescu, Sorin Cepoi, Mihai Bors). După 4 schimburi, Dinamo avea un avans de un punct, dar steliștii au avut evoluții mai bune la ultimele aparate, astfel că, în final, pe podium au urcat Steaua 276.00, Dinamo 275.85, Lic. 2 București 273.50.

Din nou, întrecerile feminine din cadrul Campionatelor Naționale au fost înlocuite cu cele din Cupa României, astfel că, și în acest an, nu au fost acordate titlurile individuale.

1981

Regulamentul după care s-au desfășurat Campionatele Naționale nu diferă prea mult – câteva nuanțe și aduceri la zi din punct de vedere tehnic și al arbitrajului – față de anii precedenți. Singurele schimbări se produc la nivelul perioadelor de desfășurare sau al locurilor, acestea fiind, deseori, altele decât cele anunțate anterior. Mai mult, se constată, deseori, că la nivelul unor categorii – individual sau echipe – întrecerile naționale nu s-au desfășurat, fiind înlocuite, spre exemplu, cu cele din „Cupa României” sau asimilate cu cele ale „Daciadei”, așa cum este cazul și al „naționalelor” din 1981,

când, anunțat și concursul pe echipe, concomitent cu cel individual (Bacău, octombrie), acesta nu mai are loc, iar formațiile campioane sunt creditate a fi cele învingătoare în cadrul finalei „Daciadei” (București, iunie). Începe afirmarea generației Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Dumitrița Turner, Rodica Dunca, Laura Cutina ș.a., care, în următorii 3-4 ani, se va afla în fruntea ierarhiilor. În competiția masculină Kurt Szilier, Sorin Cepoi, Emilian Nicula, Dan Odorhean, Romulus Bucuroiu sunt cei mai „strângători” de titluri, ei fiind și în anul următor la conducere.

„Individualele” au avut loc la finalul lunii octombrie, la Bacău, în cele trei zile fiind consemnate multe evoluții de bună valoare tehnică și spectaculară.

Dacă la masculin disputa la exercițiile libere a fost mai liniștită, Kurt Szilier și Emilian Nicula apărându-și șansele și evoluând, în general, fără poticneli majore, la fete, în schimb, disputa a fost plină de neprevăzut până la ultimul aparat și s-a încheiat pentru prima oară în competiția feminină cu succesul a două gimnaste.

Să detaliem. În primul schimb, la paralele (Dumitrița Turner 9.90, Emilia Eberle 9.80, Lavinia Agache 9.70), totul indica o derulare firească în cadrul șanselor teoretice. Bârna a dat un nou curs luptei pentru întâietate, deoarece o cădere a Dumitriței Turner (9.20) nu numai că i-a anulat avantajul de câteva zecimi pe care îl deținea, dar a propulsat-o pe poziția de lider pe Emilia Eberle. Cu o cădere și o ezitare, Cristina Grigoraș a ieșit din cursa pentru un loc pe podium. În ultimul schimb, mare surpriză. Emilia Eberle a ratat ambele dublu salturi la sol (8.65), Dumitrița Turner obținut doar 9.75, pe primul loc apărând Lavinia Agache (9.85). Săriturile, ultimul aparat, au fost decisive. Dumitrița Turner a intrat prima în concurs și, cu două evoluții de bună valoare (9.70 / 9.80), a trecut pe primul loc, rămânând în așteptarea Laviniei Agache. Aceasta a avut o săritură de 9.70, a renunțat la a doua și, astfel, disputa s-a încheiat cu victoria la egalitate a celor două. De remarcat și evoluția constant bună a Mihaelei Stănuleț (9.70 / 9.60 / 9.85 / 9.70), clasată pe locul 3. Podium: 1 – 2. Dumitrița Turner și Lavinia Agache 77.50, 3. Mihaela Stănuleț 77.25.

La masculin, Kurt Szilier și-a valorificat mai bine atu-urile, astfel că, în final, s-a impus cu 1.300 în fața lui Emilian Nicula, revenind, astfel, în fruntea ierarhiei individualului compus, după o pauză de doi ani, campionul ediției precedente, Aurelian Georgescu încheind pe locul 3. Podium: Kurt Szilier 112.75, Emilian Nicula 111.45, Aurelian Georgescu 109.30.

Aparatele au fost adjudecate de: sol – Dan Odorhean, cal – Sorin Cepoi și Kurt Szilier, inele – Romulus Bucuroiu, sărituri – Aurelian Georgescu, paralele – Kurt Szilier, bară – Emilian Nicula, respectiv: sărituri – Cristina Grigoraș, paralele – Dumitrița Turner, bârnă – Rodica Dunca, sol – Cristina Grigoraș, cele patru campioane fiind pentru prima oară în această postură.

În ceea ce privește campionatul echipelor, întrecerile propriu-zise nu au mai avut loc, astfel că, ulterior, ele au fost asimilate cu cele din cadrul finalilor „Daciadei”, care s-au desfășurat la București, în 30 iunie. Să facem precizarea că programul acestor finale a cuprins și concursul individual. Astfel, Steaua (masculin) și CSS Onești (feminin) au devenit nu numai campioane ale „Daciadei”, ci și „naționale”: 1. Steaua 277.35, Dinamo 275.00, 3. Lic. 2 București 257.35, respectiv 1. CSS Onești 368.60, CSS Sibiu 365.85, CS Arad 364.25. Individualul „Daciadei”, nu și al Campionatului Național, a revenit

Nადიეი Comăneci și Cristinei Grigoraș 39.40, urmată de Ecaterina Szabo 39.00, precum și lui Kurt Szilier 56.90, urmat de Aurelian Georgescu 56.75 și Romulus Bucuroiu 56.60.

1982

Sala Sporturilor din Constanța a fost gazda a 50 de gimnaste și 16 gimnaști care și-au disputat întâietatea în noua ediție a „naționalelor”. „Panoul de onoare” a oferit, deopotrivă, repetarea unor ierarhii din anii anteriori, dar și apariția unor noi. În timp ce la individual compus campionii de anul trecut au reușit să-și mențină pozițiile, Lavinia Agache și Kurt Szilier urcând din nou pe cea mai înaltă treaptă, în întrecerea pe echipe alte formații și-au înscris numele pe lista învingătoarelor: CSS Sibiu, la feminin, și Dinamo București, la masculin. *„Dacă sub aspect tehnic, Campionatele au dovedit adesea lacune serioase în pregătirea gimnastelor și gimnaștilor noștri (mărturie stau îngrijorător de multe ratări înregistrate), spectacolul sportiv a fost reabilitat întrucâtva de lupta foarte strânsă pentru cucerirea titlurilor (Amintim, mai ales, întrecerea feminină, dispută în care, dintre cele trei favorite, doar Lavinia Agache s-a confirmat, fiind și singura sportivă care a încheiat concursul fără ratări)”*.

Așa cum era de așteptat, în concursul masculin, lupta pentru pozițiile fruntașe s-a dat între Kurt Szilier, Emilian Nicula, Dumitru Sîrbu, Aurelian Georgescu. Accidentat, Valentin Pintea, unul dintre favoriți, nu a putut lua startul, iar Dan Odorhean, „copilul răsfațat al gimnasticii noastre, a concurat, dar... nu prea s-a văzut”. Campionul de anul trecut, Kurt Szilier, a avut un debut bun, s-a instalat de la primul schimb în frunte și, chiar dacă notele sale nu au fost întotdeauna la cote deosebite, s-a impus prin constanță și siguranță. La impuse, el a fost notat cu 9.20 la inele, 9.45 paralele și bară, 9.55 sol, 9.30 sărituri și a încheiat cu 9.50 la cal, astfel, că, înaintea exercițiilor libere, el a avut un avans de trei zecimi în fața celui de al doilea clasat, Emilian Nicula, acesta având satisfacția de a fi primit cea mai ridicată notă a concursului, 9.70 la bară, pe poziția a 3-a fiind Aurelian Georgescu. Situația a rămas neschimbată și după partea a doua a întrecerilor, fără fluctuații majore în ceea ce privește notele, astfel că, în final: Kurt Szilier 113.375, Emilian Nicula 113.125, Aurelian Georgescu 113.85. Nume vechi și noi și pe tabloul învingătorilor și în finalele pe aparate: Dan Odorhean (sol, sărituri), Kurt Szilier și Alexandru Nistor (cal), Romulus Bucuroiu (inele), Dumitru Sîrbu (paralele) și Emilian Nicula (bară).

La feminin, prin jocul sorților, lupta pentru întâietate s-a transformat într-o dispută la distanță între Lavinia Agache, care a evoluat în seria I, și Cristina Grigoraș și Mihaela Stănuț, aflate în seria a II-a. Aceasta în prima parte, când au fost evoluțiile la impuse. „Imaginea” avea să se schimbe la libere, cu o Lavinia Agache realizându-și curat exercițiile, fără ratări, detașându-se la peste trei puncte, în timp ce Cristina Grigoraș n-a mai repetat prestațiile așteptate, astfel că a lăsat loc liber Mihaelei Stănuț să urce în ierarhie, situație de care a profitat și Camelia Renciu, pe podium aflându-se, în cele din urmă aceste trei gimnaste, în ordine: Lavinia Agache 78.925, Mihaela Stănuț 75.675, Camelia Renciu 74.975. Aparatele au fost împărțite între Lavinia Agache, cu trei victorii (paralele, bârnă, sol), și Cristina Grigoraș, cu nota cea mai mare la sărituri.

Dacă succesul dinamoviștilor – Kurt Szilier, Romulus Bucuroiu, Valentin Grecu, Dumitru Sîrbu, Alexandru Nistor, Mircea Apolzan – nu a constituit

o surpriză -, de ani buni în gimnastica masculină disputa pentru titlu fiind redusă la duelul Dinamo – Steaua -, la feminin, în schimb, a fost o echipă în premieră campioană fiind CSS Sibiu (Mihaela Stănuț, Dorina Ungureanu, Camelia Renciu, Simona Renciu, Magdalena Rîncea, Daniela Săvulescu). Podiumurile au avut următoarea configurație: masculin – Dinamo București 280.60, Steaua București 279.85, CSS Dinamo București 264.70; feminin – CSS Sibiu 371.90, CSS Onești 368.175, Farul Constanța 365.75.

1983

A doua jumătate a lui septembrie a avut în prim-plan desfășurarea Campionatelor Naționale, cele feminine la Deva, cele masculine la Reșița.

Disputa fetelor pentru pozițiile de podium la individual compus a propulsat în frunte, încă de la exercițiile impuse, trio-ul Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina. La libere, avansul de 5 sutimi cu care conducea Ecaterina Szabo a fost anulat de Lavinia Agache, chiar de la prima rotație, la sărituri, cu o notă maximă pe care a primit-o pentru o execuție cu adevărat fără greșeală. S-a ajuns, astfel, după cinci exerciții, la o situație de egalitate și se contura pentru ultimele trei aparate o luptă foarte strânsă. Paralelele au confirmat, atât Ecaterina Szabo, cât și Lavinia Agache, fiind notate cu 9.90. Echilibrul s-a frânt la bârnă, aparat la care, la un element de mare dificultate, Ecaterina Szabo a ratat, primind 9.40. Lavinia Agache, cu o execuție precisă, sigură, de mare amplitudine notată cu 9.85, s-a desprins de colega sa de club, avansul de 55 sutimi dovedindu-se decisiv pentru ultima apariție, la sol. Ecaterina Szabo a oferit un exercițiu de nota 10, dar, la rândul ei, și Lavinia Agache a fost foarte aproape de notarea maximă, fiind cotate cu 9.95, moment în care și-a înscris în palmares cel de al treilea titlu consecutiv: 1. Lavinia Agache 79.30, 2. Ecaterina Szabo 78.90, 3. Laura Cutina 78.35. În disputa pe echipe, CSS 7 Dinamo București s-a distanțat mai mult decât se presupunea de CSS Onești, cucerind un nou titlu: 1. CSS 7 Dinamo București 374.55, 2. CSS Onești 370.425, Petrolul Ploiești 361.425. Finalele pe aparate au avut aceleași trei gimnaste pe podium, echilibrul fiind „cuvântul de ordine”, argumentat și de faptul că la sol titlul a fost cucerit, la egalitate de respectivele sportive. Lavinia Agache a terminat învingătoare la trei aparate (sărituri, bârnă, sol), Ecaterina Szabo s-a impus la două (paralele, sol), iar Laura Cutina a fost și ea „sus”, la sol.

La masculin, ambele titluri au revenit sportivilor de la Steaua. Chiar de la începutul concursului, liber alese, conducerea în clasament a fost preluată de Valentin Pinteș, cu două note de 9.75, la inele și sărituri. Emilian Nicula a revenit destul de repede în frunte și nu a mai cedat întâietatea până în final. Nu numai nota de 9.90 de la bară – specialitatea stelistului – s-a dovedit decisivă, ci, în general, cadența constantă, pe fondul unei remarcabile siguranțe în execuții. Final: 1. Emilian Nicula 115.975, 2. Valentin Pinteș 115.700, 3. Dan Odorhean 114.900. În disputa pe echipe, Steaua – Emilian Nicula, Valentin Pinteș, Dan Odorhean, Aurelian Georgescu, Octavian Ionașiu, Adrian Căpățînă – nu a avut probleme să se impună, pe locul secund terminând Dinamo București, iar pe al treilea s-a clasat o Selecționată CSS Sibiu / CSS Gheorgheni. Emilian Nicula a fost cel mai titrat la aparate, cu două „tricouri” de campion (paralele, bară), Dan Odorhean și-a păstrat primul loc la sol, Marian Rizan (cel mai tânăr din concurs) și Romulus Bucuroiu au stat cel mai bine pe „cal”, Levente Molnar și-a adjudecat inelele, la sărituri fiind, de asemenea, doi campioni, Valentin Grecu și Valentin Pinteș.

1984

Programate inițial la început de iulie, la București, Campionatele Naționale au avut loc la Buzău, la mijloc de august.

În întrecerea feminină, evoluții strânse, cu rivalități între componentele lotului. Prin tragerea la sorti a echipelor, Simona Păuca și Laura Cutina au evoluat chiar în reuniunea inaugurală. Simona a debutat cu 9.80 la paralele, a evoluat, apoi, la aparatul care a consacrat-o, bârna, la care a obținut 9.90, notă primită și pentru exercițiile la sol și sărituri. Acumulând 39.50, Simona Păuca a luat o serioasă opțiune pentru podiumul întrecerii. Laura Cutina, deși cu note mai mari la sol și sărituri (9.95), la bârnă a pierdut contactul cu plutonul fruntaș. Cristina Grigoraș a primit 9.95 la sărituri și 9.90 la sol, iar Mihaela Stănuț 9.90 la sărituri și sol. Ecaterina Szabo și Lavinia Agache au început cu 10 la sol, notă cu care Ecaterina Szabo a continuat și la sărituri. De partea cealaltă, Lavinia Agache obține 9.95. Notă maximă pentru Ecaterina Szabo și la paralele, în timp ce Lavinia Agache are o mică ezitare și este notată cu 9.90. Totul s-a decis pe bârnă. Lavinia Agache 9.85. Ecaterina Szabo 10.0. Și este campioană cu un punctaj maxim, 40 de puncte din tot atâtea posibile. Concursul a adus în prim-plan și câteva reprezentante ale noii generații, dintre care Gabriela Potorac – de două ori 10 la paralele – și Celestina Popa au fost reale revelații. Podium: Ecaterina Szabo 40.0, Lavinia Agache 39.70, Simona Păuca 38.50. Componentele lotului nu au luat parte la finalele pe aparate, titlurile fiind adjudecate de Mirela Barbălată (sărituri), Gabriela Potorac (paralele), Dana Dumitru (bârnă) și Celestina Popa (sol). În concursul pe echipe, Dinamo București, cu 117.35, a câștigat un nou titlu, pe locurile următoare fiind CNS Cetate Deva 116.40 și CSS Onești 116.00.

Întrecerea băieților, cu Emilian Nicula și Valentin Pinteș – finaliști la JO la inele, respectiv sol – în poziția favoriților și cu prezențe active ale lui Aurelian Georgescu, Octavian Ionașiu, Marius Gherman, Nicușor Pascu, Petrică Pătăluță, Nicolae Bejenaru, Marian Stoican, Marian Teodorescu. Deși a debutat numai 9.10 la sol, Emilian Nicula și-a îmbunătățit prestația la celelalte două aparate (9.55 la cal, 9.45 la inele), pentru ca la paralele (9.80) și îndeosebi la bară (9.85) să puncteze decisiv și să-și adjudece victoria. Valentin Pinteș a început cu 9.85 la sol, dar două nereușite (inele și paralele), notate cu 9.20, iau diminuat serios punctajul, pierzând, în final, și podiumul. Final: Emilian Nicula 57.35, Aurelian Georgescu 57.20, Octavian Ionașiu 57.20, Valentin Pinteș 57.05. Un număr record de echipe masculine (12), alcătuirea formațiilor participante din câte 4 competitori a stimulat considerabil interesul. Prin tragere la sorti, echipele au fost împărțite în două serii, principalele candidate – Steaua și Dinamo – evoluând împreună, competiția desfășurându-se sub semnul superiorității formației lui Gheorghe Condovici, mai omogenă și mai sigură în execuții: Steaua 173.15, Dinamo 170.10, CSS Sibiu 167.40. Echilibru în finalele pe aparate, trei dintre acestea aducând pe treapta de sus câte doi gimnaști: Valentin Pinteș (sol, sărituri), Octavian Ionașiu și Marian Rizan (cal), Emilian Nicula și Levente Molnar (inele), Marian Rizan (paralele), Emilian Nicula și Marius Gherman (bară).

1985

Schimbare de loc, de la București, unde fusese anunțat inițial, la Reșița, cam la aceleași date din calendar.

În concursul masculin, 6 echipe și 24 de concurenți. În disputa pe echipe (de câte 4, primii 3 punctând), Steaua a dominat clar întrecerea, individualitățile sale fiind mai omogene și mai valoroase decât ale contracandidatelor, Dinamo și CSS Reșița. Valentin Pinte, Emilian Nicula, Octavian Ionașiu și Aurelian Georgescu au dovedit multă constanță și precizie, detașându-se cu fiecare aparat, acumulând 338.90, pe locurile următoare fiind Dinamo 330.65 și CSS Reșița 325.35. Pentru titlul la individual compus, din nou o dispută între Emilian Nicula și Valentin Pinte, cel dintâi reușind să fie mai bun cu 0.300 și să câștige pentru a 3-a oară consecutiv: Emilian Nicula 113.50, Valentin Pinte 113.20, Marius Tobă și Marius Gherman 112.05. Aparatele au fost împărțite între șase gimnaști: Marius Gherman (paralele, bară), Valentin Pinte (sol), Octavian Ionașiu și Marius Gherman (cal), Valentin Pinte și Levente Molnar (inele), Marian Stoican (sărituri).

Prezența în competiție a numeroase campioane și medaliate olimpice, mondiale și europene a ridicat nivelul competiției. Sportivele din lotul național – indiferent de cluburile la care erau legitimate – au alcătuit o echipă unică. Concursul s-a aflat în permanență sub semnul superiorității Ecaterinei Szabo, care a câștigat detașat: Ecaterina Szabo 79.05, Daniela Silivaș 77.45, Celestina Popa și Eugenia Golea 77.075. De notat și faptul că la sol, Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș au fost notate cu 10.0. Aparatele au fost câștigate de Celestina Popa (sărituri), Ecaterina Szabo (paralele, bârnă) și Daniela Silivaș (sol). În concursul pe echipe: Cetate Deva 230.40, Dinamo 229.875, CSS 2 București 227.875.

1986

Campionatele Naționale pentru senioare au avut loc la Deva și le-au adus, la egalitate, în fruntea ierarhiei la individual compus pe Daniela Silivaș și Ecaterina Szabo. Cele două „au evoluat, practic, fără greșală, cucerind ex-aequo titlurile de campioane absolute. Mirela Sidon și Gabriela Potorac, situate pe locurile 3 și 4 la individual compus, reprezintă, parcă, acel certificat de garanție că și în schimbul mâine există valori autentice, competitive, la cel mai înalt nivel. Nu e mai puțin adevărat că au existat, în concurs, și surprinzătoare ratări, chiar din partea unora dintre cele mai bune gimnaste (Camelia Voinea, la paralele; Eugenia Golea și Lenuța Rus, la sol; Augustina Badea, la bârnă)...”, scria ziaristul Constantin Macovei în cronică întrecerii. „Entuziastul și cunoscătorul public din Deva a urmărit cu respirația tăiată fiecare exercițiu. Pe de o parte, echilibru aproape perfect între cele două formații aspirante la locul I, CSS Cetate Deva și Steaua / CSS 2 București, pe de alta, la individual compus, luptă la cel mai înalt nivel între cele mai bune gimnaste ale țării, Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș, colege de club la CSS Cetate Deva...”, astfel că, de la un aparat la altul, au existat permanente rotații în fruntea ierarhiei între „combatantele” principale. „Concursul ajunsese acum la ultimele execuții, dar atât la individual, cât și la echipe situația continua să rămână incertă. Și, în timp ce bucureștenele au ... stricat nepermis de mult la sol (Eugenia Golea, Lenuța Rus), gimnastele din Deva și-au confirmat cu brio clasa lor ridicată la bârnă – Daniela Silivaș obținând nota maximă (10), aceeași cu care a câștigat, anul trecut, titlul de campioană mondială la Montreal, iar Kati Szabo – 9.90, în urma unei execuții de o remarcabilă siguranță și precizie...”. În final, pe echipe, a câștigat CSS Cetate Deva (Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Marilena Cimpoyeru, Elena Tiron), cu 231.525, bucureștenele de la Steaua CSS 2 acumulând 220.675, locul 3 revenind Petrolului Ploiești 224.425, iar la

individual compus au terminat la egalitate Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș, cu 78.750, pe treapta a 3-a fiind Mirela Sidon (CSS Triumf București) 78.075 și Gabriela Potorac (SC Bacău), ambele cu 77.675. Titlurile pe aparate au fost împărțite tot între cele două laureate ale individualului compus, Daniela Silivaș fiind învingătoare la paralele și bârnă, iar Ecaterina Szabo la sărituri și sol, la ultimul aparat împreună cu Camelia Voinea.

Sala Polivalentă din Reșița a fost gazda campionatelor masculine. „*Au fost aplaudați campionii la echipe, din nou sportivii de la Steaua, învingătorul de la individual compus, Marian Rizan, tot de la Steaua, și câștigătorii titlurilor pe aparate... Provenit de la Craiova, unde a lucrat cu antrenorul Marcel Mărășescu, Marian Rizan a continuat să-și perfecționeze măiestria sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Condovici, atât la clubul Steaua, cât și la lotul reprezentativ. Victoria noului campion constituie numai aparent o surpriză, pentru că, în ultima vreme, Marian Rizan devenise un component de bază al echipei noastre reprezentative... aici la Reșița fiind, preactic, singurul gimnast care nu a avut nicio ratare. Dacă la impuse a fost notat de două ori cu 9.200, la libere, în schimb, Rizan a mers din ce în ce mai bine de la un aparat la altul, iar notele obținute au fost și ele pe măsura execuțiilor. De fapt, disputa dintre Marian Rizan și Marius Gherman, primii clasați după întâia reuniune la o diferență de doar 5 sutimi, ar fi trebuit să ridice la cote înalte interesul... Aceasta, în măsura în care, pe echipe, avansul de două puncte luat la impuse de steliști îi pune la adăpost de orice surpriză. Dar, și la individual, echilibrul de forțe s-a frânt prea repede. Încă din primul schimb, Gherman ratează calul (9.000), iar Rizan obține 9.300 la sol, avansul acestuia de 30 sutimi fiind mărit la aproape un punct în schimbul următor: Rizan 9.800 la cal, Gherman 9.250 la inele. În următoarele două rotații, note apropiate pentru ambii gimnaști: Rizan 9.550 la inele și 9.500 la sărituri, Gherman 9.600 la sărituri și 9.500 la paralele. Dar, urmează surpriza: ieșirea completă din cursă a lui Gherman (8.900 la bară fixă, ca urmare a două ratări) și trecerea pe poziția secundă a fostului campion, Emilian Nicula, care a impresionat mai ales la bară fixă, aparat la care stelistul a ținut, parcă, să ne amintească că se numără de ceva vremea printre cei mai buni din lume...”. Așadar, Steaua (Alexandru Georgescu, Emilian Nicula, Marian Rizan, Valentin Pîntea) 340.400, Dinamo 327.050, CSS Reșița 324.450 pe podium la echipe, Marian Rizan 114.050, Emilian Nicula 113.000, Marius Gherman 112.400 la individual compus, campioni la aparate fiind Valentin Pîntea și Marius Gherman (la egalitate, sol), Marian Rizan (cal), Levente Molnar (inele), Marius Gherman și Marian Stoican (la egalitate, sărituri), Marian Rizan (paralele), Marian Colăcel (bară).*

1987

În Sala Polivalentă din Reșița, la mijlocul lunii septembrie, s-au desfășurat finalele Campionatului masculin, întrecerea incluzând atât dispute pentru desemnarea echipei campioane, cât și a liderilor la individual compus și pe aparate. „*A fost un concurs cu multe valențe tehnice și spectaculare, care s-a constituit într-o binevenită repetiție generală a sportivilor noștri frunțași cu ceva mai bine de o lună înaintea Campionatelor Mondiale de la Rotterdam. Prima parte a programului, exercițiile impuse a triat serios valorile... asigurând un nivel calitativ superior disputelor pentru titlurile de campioni ai țării și ai Daciadei... Gimnaștii din lotul reprezentativ au luat un start bun încă de la exercițiile impuse, în frunte la individual compus situându-se Marian Rizan, component al clubului Steaua... O plăcută surpriză au constituit-o prestațiile tânărului Adrian Sandu, de la Dinamo, clasat pe locul secund. Apoi, la liber alese, gimnaștii de la Steaua s-au*

detașat printr-un program omogen, de înaltă ținută tehnică și artistică, gimnaștii de la Dinamo având, de asemenea, frumoase și aplaudate evoluții. Dârză și echilibrată a fost și disputa pentru titlul de campion absolut al țării, între Marian Rizan și Marius Gherman, încheiată în cele din urmă cu succesul celui dintâi, care câștigă, astfel, pentru a doua oară consecutiv titlul de cel mai bun gimnast al țării, poziție pe care și-a consolidat-o și în finalele pe aparate”. (Doru Dinu Glăvan – Sportul). Drept urmare, echipe – 1. Steaua I București (Marius Tobă, Emilian Nicula, Marian Rizan, Valentin Pîntea) 345.85, 2. Dinamo I București 343.50, 3. Dinamo II București 338.85, individual compus – 1. Marian Rizan 115.35, 2. Marius Gherman și Valentin Pîntea 115.20, pe aparate primii clasați fiind: sol – Marius Gherman, cal – Marian Rizan, inele – Emilian Nicula și Levente Molnar, sărituri – Marian Stoican, Valentin Pîntea, Marian Colăcel, paralele – Marian Rizan, bară – Marius Gherman.

Finalele Campionatelor Naționale feminine au avut loc la Deva, în Sala Sporturilor, la spre final de septembrie. „...Au debutat cu exerciții impuse, care au obligat participantele la aceeași partitură anume elaborată, cu elemente îngreunate pentru a le familiariza cu rigorile unei întreceri de anvergură... Abia la sărituri, ultimul aparat pentru grupa fruntașă, dinamovista Aurelia Dobre a izbutit să se detașeze, încheind ziua exercițiilor impuse pe locul I, cu 39.65. O urmează în clasament Daniela Silivaș (CSS Cetate Deva) 39.55, Ecaterina Szabo (CSS Cetate Deva) 39.35, Camelia Voinea (Farul Constanța) 39.25, Mirela Sidon (CSS Triumf I) 39.15, Augustina Badea (CSS 2 Steaua) 39.05. În privința concurenței pe echipe, specialiștii au pronosticat o întrecere strânsă între CSS 2 Steaua și CSS Cetate Deva, pinând în balanță faptul că prezența multiplelor campioane Daniela Silivaș și Ecaterina Szabo în formația gazdă ar putea echilibra, dacă nu chiar depăși de omogenitatea garniturii bucureștene sub culorile căreia evoluează Eugenia Golea, Melania Rus și Augustina Badea. Previziunile lor s-au adevărat, iar ele n-au produs prea multă plăcere entuziastului public din Deva, după ziua impuselor CSS 2 Steaua instalându-se în frunte cu 116.85. În imediată apropiere CSS Cetate Deva 115.30, iar pe locul trei CSS Triumf I București 113.15... Reuniunea liberelor a început sub semnul perfecțiunii. Între barele paralelelor, Daniela Silivaș a desăvârșit un exercițiu pe cât de dificil pe atât de legat, obligându-le pe arbitre să afișeze nota maximă... Replica Aureliei Dobre nu s-a lăsat așteptată și, după ce ea a primit 9.90, cele două maestre au ajuns la egalitate. A urmat bârna. Tradiționala «punte a suspinelor» s-a arătat așa numai pentru mai puțin experimentata Aurelia Dobre. Nerezistând tensiunii extraordinare, mărită (din punctul ei de vedere) de un nou 10 reușit de Daniela Silivaș, bucureșteanca a căzut, ratarea ei și nota mică, 9.40, simplificând datele bătăliei pentru titlu în favoarea Danielei Silivaș. Solul, la care a încântat Camelia Voinea, și ea onorată cu 10, și săriturile n-au mai avut darul să schimbe ordinea din față decât în măsura în care, beneficiind de cea mai ridicată medie la sărituri (9.90), Aurelia Dobre a egalat-o pe Ecaterina Szabo, ambele având să împartă, ex-aequo, locul doi în clasamentul general. Configurația acestuia a fost: Daniela Silivaș 79.275, 2-3. Aurelia Dobre și Ecaterina Szabo 78.650, 4. Camelia Voinea 78.500, 5. Celestina Popa 78.075, 6. Augustina Badea 77.900... În pofida izbânzilor Danielei Silivaș și Ecaterinei Szabo, mai omogena garnitură a CSS 2 Steaua, alcătuită din Augustina Badea, Eugenia Golea, Melania Rus și Cornelia Crețu, și-a fructificat avantajul dobândit după impus, intrând în posesia titlului: 1. CSS 2 Steaua 232.850, 2. CSS Cetate Deva 231.400, CSS Triumf București 226.225... Finalele pe aparate... Creditată cel mai bine, Aurelia Dobre a fost notată cu 9.925 și a intrat, astfel, pentru

prima oară, în posesia unui titlu de campioană la senioare... La paralele, bârnă și sol o demonstrație de viruozitate, aplaudată frenetic, a Danielei Silivaș. Primind de fiecare dată nota maximă, ea n-a lăsat nicio șansă adversarelor, transformând fiecare probă într-o luptă fără istoric..." (Ovidiu Ioanițoaia – Sportul).

1988

Întrecerile Campionatului Național s-au consumat în Sala Sporturilor din Arad. „Debutul l-au făcut băieții, în concursul cu exerciții impuse pentru titlul la individual compus, fiind prezenți un număr de 14 sportivi. La fete, în disputa pentru titlul de campioană au evoluat 12 concurente... Întrecerea băieților a fost de un bun nivel tehnic și spectacular, Marius Gherman, Adrian Sandu, Valentin Pinte, Emilian Nicula, Marian Rizan și ceilalți componenți ai lotului dovedind o bună formă sportivă... Să menționăm că Marian Rizan a obținut nota maximă la cal, iar atu-ul lui Marius Gherman a fost o constantă valoare pe toate cele șase aparate, el oscilând între 9.75 (sărituri, paralele) și 9.95 (cal). O impresie bună a lăsat și Adrian Sandu, care s-a specializat, parcă, pe impuse, în bilanțul său figurând un 9.90 la cal, un 9.85 la bară și un 9.80 la paralele... După prima zi, 1. Marius Gherman 58.95, 2. Adrian Sandu 58.55, 3. Valentin Pinte 58.30... De o mare spectaculozitate și înaltă ținută valorică a fost reuniunea fetelor, anticipata monotonie a impuselor fiind anulată de execuțiile impecabile... Solista reuniunii a fost multipla campioană Daniela Silivaș, care a obținut două note de 10 (bârnă și sol), în timp ce la sărituri a primit 9.975, iar la paralele 9.95. Rematcabilă s-a dovedit a fi și campioana mondială absolută Aurelia Dobre... După impuse, Daniela Silivaș 39.925, Gabriela Potorac 39.200, Celestina Popa 39.175... Celor două note maxime de la impuse, Daniela Silivaș le-a adăugat alte patru notări excelente la libere: 10 la sărituri, 9.925 la paralele, 9.90 la bârnă și 10 la sol. Daniela Silivaș a dominat această ediție a campionatelor (s-a distanțat la peste un punct de ocupanța locului 2), manifestând o formă de zile mari... O plăcută revelație a fost mezina echipei noastre reprezentative, Gabriela Potorac, de la SC Bacău, situată pe locul secund, în urma unei evoluții constant bune..., urmată pe poziția a treia de Eugenia Golea... Disputa la individual compus masculin a urmat, în linii generale, aceeași schemă ca la feminin, în sensul că Marius Gherman s-a distanțat cu fiecare nouă probă, repurtând un succes net și pe deplin meritat. Remarcabilă și prestația de ansamblu a lui Valentin Pinte, care a ocupat treapta a doua a podiumului, urmat, la egalitate, de fostul campion absolut al țării, Marian Rizan, și de Marius Tobă...”. (Sportul). Prin urmare, la individual compus: 1. Daniela Silivaș 79.750, 2. Gabriela Potorac 78.525, 3. Eugenia Golea 78.400, respectiv 1. Marius Gherman 117.700, 2. Valentin Pinte 116.600, 3. Marian Rizan și Marius Tobă 110.050.

După mulți ani de supremație a formației Steaua în campionatul masculin pe echipe, în acest an a triumfat Dinamo (Marian Colăcel, Nicușor Pascu, Marian Stoican, Adrian Sandu, Nicolae Bejenaru, Marius Gherman, antrenori Dan Grecu, Ioan Albu, Ștefan Hărgălaș). Succesul a fost determinat, în primul rând, de forma deosebită în care s-a aflat Marius Gherman, fiind excelent secondat de Adrian Sandu. Dinamoviștii au câștigat, cu excepția inelelor, toate aparatele, desprinzându-se în învingătoare sigură, având un total de 290.650, pe locurile următoare fiind Steaua București 288.650 și Dinamo II București 281.000. În campionatul feminin, favorite erau Petrolul Ploiești, CSS II Steaua și Dinamo București, dar șanse aveau și CSS Cetate Deva sau CSS Triumf București. Victoria finală a fost repurtată de Petrolul Ploiești (Celestina Popa, Gabriela Gheorghie, Gabriela Eftimie, Mihaela Ardeleanu, Oana Liviu, Camelia Mîndricel, antrenori – Leana Sima, Rodica și Aurel Lazăr, Lucian

Mazilu, Rodica Cheșa), cu un total de 191.400, pe pozițiile următoare fiind CSS 2 Steaua 190.225 și CSS Cetate Deva 189.825.

Daniela Silivaș și Marius Gherman au dominat cu autoritate și finalele pe aparate, situându-se în fruntea „colecționarilor de medalii”, cu câte 4, respectiv 5 trofee obținute. În finala de la sărituri, Eugenia Golea a depășit-o pe Daniela Silivaș cu doar 40 de miimi, în timp ce la paralele, foarte tânăra Eugenia Popa (CSS 7 Dinamo București) a fost marea surpriză, obținând nota 10, care i-a adus titlul. La bârnă, Daniela Silivaș a făcut „ca sala să rămână, pur și simplu, nemișcată”, cu un exercițiu de 10.0, pentru ca la sol să fie un „*veritabil festival de înaltă măiestrie*” oferit de Daniela Silivaș și Eugenia Golea, care au primit un 10.0, respectiv 9.85. „*Cu acest ultim 10 la sol, Daniela Silivaș reușește rara performanță de a fi apreciată pe acest aparat cu nota maximă în toate cele trei zile de concurs: exerciții impuse, liber alese și finală*”. În ceea ce privește finalele masculine, de notat că niciunul dintre concurenți n-a reușit să termine învingător în mai mult de o probă. Per total, Marius Gherman a fost performerul întrecerii (loc 1 – cal, 4 locuri 2 – sol, sărituri, paralele, bară), pierzând un al doilea titlu, la bară, doar pentru 25 miimi. Marian Rizan s-a impus în proba sa favorită, calul, la egalitate cu Marius Gherman, Marius Tobă s-a detașat la inele, victorii scontate obținând Marian Stoican (sărituri), Nicușor Pascu (bară), Valentin Pîntea (sol), o semi-surpriză furnizând succesul lui Nicolae Bejenaru (paralele).

1989

În Sala sporturilor „Dacia” din Baia Mare s-au desfășurat întrecerile Campionatului Național, totul fiind pus sub sigla – „finalele Daciadei”, mențiunea de campionat național lipsind în acest an, de fapt așa cum a fost și la celelalte sporturi. „...În competiția feminină s-a văzut foarte limpede că multipla noastră campioană mondială, olimpică și europeană Daniela Silivaș este decisă să facă o demonstrație elocventă a talentului și pregătirii sale. Și a făcut-o din plin: cu patru note de 10 (două la exercițiile impuse și două la cele liber alese), cu alte aprecieri foarte ridicate (9.925 – 9.900 – 9.875 – 9.825). Daniela Silivaș a concurat cu o mare și impresionantă siguranță, distanțându-se de colegile din lotul reprezentativ, nimeni altele decât Gabriela Potorac și Cristina Bontaș. Acestea au oferit publicului un duel de toată frumusețea pentru treapta a doua a podiumului, tranșat abia în ultimul schimb. Potorac s-a aflat în permanență în fața Cristinei Bontaș, până la penultima evoluție, cea de la bârnă, aparat la care a ratat. În acel moment, apropae nimeni nu se mai îndoaia că Bontaș va trece pe locul al doilea, cunoscute fiind calitățile sale la sol. Dar, surprinzător, a ratat și Bontaș, astfel că podiumul feminin a devenit: 1. Daniela Silivaș (CSS Cetate Deva) 79.600, 2. Gabriela Potorac (SC Bacău) 78.200, 3. Cristina Bontaș (CSS Onești) 77.925, aceasta din urmă cu o notă maximă la sărituri (impuse). Revelația competiției a fost, fără îndoială, tânăra Maria Neculiță de la CSS Cetate Deva, situată pe locul 4 la individual compus (77.680), după cum frumoase aprecieri au cules Eugenia Popa (CSS 7 Dinamo) 77.475, Eugenia Golea (CSS 2 Steaua) și Lăcrămioara Filip (CSS Onești) 77.150. Succesul pe echipe al formației CSS Onești (Cristina Bontaș, Lăcrămioara Filip, Florentina Cîmpurean, Iuliana Filip, Ozana Lăcătuș, Eliza Nicolau) este și el pe deplin meritat, reînnoind, după 9 ani, o frumoasă tradiție: 1. CSS Onești 377.775, 2. CSS Triumf 372.800, 3. Petrolul Ploiești 368.125... La masculin, Marius Gherman a făcut un concurs de mare regularitate în toate cele 12 evoluții (mai puțin bara – liber alese), câștigând un nou titlu, cu un avans substanțial în fața lui Marian Rizan. Cu prestații mult mai bune la programul liber ales, Marian Stoican a făcut un spectaculos salt de patru

locuri, urcând de pe poziția a 7-a pe care o ocupa după exercițiile impuse, pe locul 3 al clasamentului final: 1. Marius Gherman (Dinamo) 115.60, 2. Marian Rizan (Steaua) 114.25, 3. Marian Stoican (Dinamo) 113.50, 4. Adrian Cătănoiu (Dinamo) 112.30, 5. Adrian Sandu (Dinamo) 113.10, 6. Nicușor Pascu (Dinamo) 112.00. Omogenitatea mai mare a dinamoviștilor, reieșită și din clasamentul de mai sus (din formație a mai făcut parte și Nicolae Bejenaru), le-a permis acestora să-și înscrie în palmares și un nou titlu la echipe: 1. Dinamo 285.30, 2. Steaua 281.75, 3. Dinamo II 273.05.. În finalele pe aparate, Daniela Silivoaș și-a continuat cu aceeași siguranță drumul spre vârful fiecărei probe în care a concurat (la sărituri n-a participat în finală, deși era calificată), fiind notată de două ori cu calificativul maxim, la paralele și sol, astfel că, în total, talentata noastră gimnastă a obținut mu mai puțin de șase note de 10 la această ediție de campionat. Un titlu la sărituri a câștigat și Cristina Bontaș, marcând și ea o remarcabilă dispoziție de concurs... Prezențe aplaudate în finale au avut, de asemenea, Gabriela Potorac, cu deosebire la sol, Maria Neculiță, Lăcrămia Filip, Eugenia Popa, acestea fiind, de fapt, singurele sportive care au urcat pe podium în cele patru finale. La masculin, dispută pentru locurile fruntașe între finaliștii celor mai puternice două echipe, Dinamo și Steaua, dispută în care s-a infiltrat doar o singură dată și fostul campion de acum câțiva ani, Levente Molnar, al treilea la inele. Marius Gherman s-a impus la sol... la cal victoria a revenit specialistului nostru nr. 1 Marian Rizan, iar la inele am consemnat o premieră, prin victoria lui Adrian Cătănoiu... Succes firesc al lui Marian Stoican la sărituri, apoi un nou titlu pentru Rizan la paralele, pentru ca în ultima probă să termine din nou victorios Gherman, cu un exercițiu realmente de nivel mondial..." (Sportul).

1990

Doar probe individuale într-o ediție mutată de la Cluj la Deva, cu număr destul de redus de concurenți: 22 la fete și 19 la băieți.

La feminin, lupta s-a dat între componentele lotului. De la început s-au desprins Cristina Bontaș și Mirela Pașca, într-o dispută strânsă pentru titlu. Cristina Bontaș a luat cea mai mare notă la sărituri, în timp ce Mirela Pașca a primit-o la paralele, ambele având 9.90, în concursul de la libere. S-a impus în cele din urmă Cristina Bontaș. O surpriză, Lavinia Miloșovici, care s-a aflat mereu în imediata apropiere a celor două: Cristina Bontaș 78.075, Mirela Pașca 77.612, Lavinia Miloșovici 77.125, Lăcrămioara Filip (viitoare multiplă campioană mondială și europeană la aerobic) 76.700.

La masculin, statu-quo în ceea ce privește ierarhiile. Marius Gherman (Dinamo) și Marian Rizan (Steaua) s-au aflat în dispută directă, cu avantaj pentru dinamovist, care și-a trecut al treilea titlu în palmares. De altfel, Marius Gherman a fost singurul gimnast din competiție care a reușit să cucerească trei titluri (individual compus, bară, paralele), cu câte două fiind cotate Cristina Bontaș (individual compus, bară) și Mirela Pașca (sol, paralele).

Să notăm și campionii pe aparate: Lavinia Miloșovici (sărituri), Mirela Pașca (paralele, sol), Cristina Bontaș (barnă), respectiv Adrian Gal (sol), Marian Rizan și Marius Gherman (cal), Adrian Cătănoiu (inele), Cristian Brezeanu (sărituri), Marius Gherman (paralele, bară).

1991

Trei zile de competiție, la Constanța, la început de august, cu nume noi pe panoul învingătorilor.

Programul impus i-a oferit Laviniei Miloșovici posibilitatea să demonstreze că se află într-o formă remarcabilă înaintea Campionatelor Mondiale.

Ea a obținut note foarte ridicate (9.90 sărituri, 9.775 paralele, 9.825 bârnă, 9.850 sol), instalându-se de la bun început în fruntea clasamentului, dar foarte strâns talonată de Mirela Pașca, Vanda Hădărean și Cristina Bontaș. Și programul liberelor a avut-o în prim-plan pe Lavinia Miloșovici (9.975 sărituri, 9.95 paralele și bârnă, 10.0 sol), chiar dacă Cristina Bontaș, și ea într-o excelentă dispoziție, a fost notată de două ori cu 10.00 (sărituri, sol), astfel că Lavinia Miloșovici a intrat în posesia primului său titlu național. Pe poziția secundă s-au aflat Cristina Bontaș și Vanda Hădărean, la egalitate, urmate de Mirela Pașca, Eugenia Popa, Lăcrămioara Filip, Maria Neculiță, Gabriela Agachi. Interesantă și lupta în competiția echipelor, în care victoria a fost obținută de CSS Onești, aportul Cristinei Bontaș și Lăcrămioarei Filip fiind decisiv. Un regretabil și surprinzător gest a marcat finalul întrecerii: clasată pe locul 3, formația Sportul Studențesc a fost eliminată din concurs deoarece nu s-a prezentat la Festivitatea de premiere. Podiumuri: individual compus – 1. Lavinia Miloșovici 79.225, 2. Vanda Hădărean și Cristina Bontaș 78.950; echipe – 1. CSS Onești 193.40, 2. CSM B.Mare 188.40, 3. CSS Onești II 187.875. Cu decizii la „miime” pentru stabilirea podiumului (Lavinia Miloșovici 9.955 – Cristina Bontaș 9.953 – locurile 1-2 la sărituri), cu note de 10.0 – Eugenia Popa și Lavinia Miloșovici (paralele), Cristina Bontaș (sol, bârnă) -, cu egalități pe podium și nu numai, finalele pe aparate au adus în fruntea ierarhiilor pe noile „vedete”, Lavinia Miloșovici (sărituri, paralele), Cristina Bontaș (bârnă, sol) și Eugenia Popa (paralele).

În întrecerea băieților, un singur element neprevăzut, accidentarea lui Adrian Cătănoiu în timpul exercițiului impus de la bară. Această situație a dus la descompletarea echipei Dinamo Bucvurești și s-a repercutat, în cele din urmă, și în disputa pentru titlu la echipe. A câștigat Steaua, cu un avans confortabil, în fața formației Dinamo. În rest, întrecerea s-a desfășurat după un „scenariu” cunoscut de mulți ani, Marius Gherman, Adrian Sandu, Marian Rizan, cei mai buni la impuse, au făcut față asaltului colegilor și la libere, elementul de noutate fiind apariția între fruntașii clasamentului a doi dintre tinerii performeri, Nicu Stroia și Adrian Gal, cel din urmă reușind ca, după libere, să prindă locul 3, înaintea lui Marian Rizan și Nicu Stroia. Podiumuri: individual compus – 1. Marius Gherman 115.00, 2. Adrian Sandu 113.76, 3. Adrian Gal 113.63; echipe – 1. Steaua 283.15, 2. Dinamo 279.63, 3. Selecționata Centrului Olimpic Timișoara 268.74. Titlurile pe aparate s-au distribuit între aceeași gimnaști, fiecare cam adjudecându-și aparatul preferat, astfel că cel mai titrat a fost Marius Gherman (cal, sărituri, bară), cu doar un succes fiind cotați Cristian Brezeanu (sol), Dan Burincă (inele), Marian Rizan (paralele) și Nicu Stroia (bară), acest ultim aparat fiind singurul în care s-a consemnat egalitate în vârful ierarhiei.

1992

În concursul feminin, Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș și Gina Gogean s-au întrecut în a-și demonstra clasa internațională. Lavinia Miloșovici a zburdat pur și simplu în acest campionat, obținând patru note de 10 în concursul pentru individual compus (2 la sărituri, la paralele și sol), dar nici celelalte componente ale echipei noastre olimpice de argint nu s-au lăsat mai prejos, Cristina Bontaș fiind cotate cu 10 la sol, iar Gina Gogean și-a încheiat evoluția cu două note de 10 la sărituri. Titlul a fost obținut la individual compus de Lavinia Miloșovici (Cetate Deva), cu 39.950, urmată de Cristina Bontaș (C.S.Ș. Onești), cu 39.700, și Gina Gogean (C.S.Ș. Focșani), cu 39.325

p. De reținut, de asemenea, că finala de la sol a fost câștigată, la egalitate, de trei gimnaste – Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Cristina Bontaș -, tpute notate cu 10.0!

Finala Campionatului Național masculin a reunit 25 de competitori, dintre care doar 23 au evoluat în toate cele șase probe. Întrebarea majoră pe care și-o puneau specialiștii era aceea privitoare la lupta, atât la individual compus, cât și pe aparate, dintre reprezentanții generației de-acum mature, pe de o parte – care îi includea pe toți componenții echipei noastre reprezentative – și tinerii care băteau la porțile afirmării, pe de alta. Simplificând lucrurile, într-o tabără s-au aflat Marius Gherman, Marian Rizan, Nicolae Bejenaru, Marian Colăcel, Cristian Brezeanu sau, chiar, Alexandru Ciucă, cu multe prezențe în prima selecționată a țării, iar în cealaltă – Adrian Gal, Cristian Leric, Dan Burincă, Marius Urzică, Adrian Ianculescu, Sandro Nistor, Dan Dobocan, Florin Purje, Nicu Stroia. Marius Gherman, printr-o evoluție constantă (el având la individual compus și cea mai ridicată notă – 9.75 la cal) a reușit să-și înscrie în palmares un nou titlu de campion absolut, rezistând, astfel, încă o dată asaltului tinereții. Dacă vom mai adăuga și cele două succese din finalele pe aparate – paralele și bară -, vom argumenta imaginea unui campion stăpân pe mijloacele sale de exprimare. Prin victoriile repurtate la sol și sărituri, tradițional aparatele lui forte, ca și prin locul 3 ocupat la individual compus, Cristian Brezeanu și-a consolidat poziția fruntașă în topul celor mai buni gimnaști români. Adrian Gal a trebuit să se mulțumească cu locul secund la individual compus, el nereușind niciun rezultat semnificativ în finalele pe aparate. Spre surprinderea generală, Marius Urzică a câștigat finala la cal, cu o notă remarcabilă (9.725), avându-i printre învinși pe Marius Gherman și Marian Rizan, iar la inele s-a impus un alt reprezentant al tinerei generații, Dan Burincă (9.750). Și a lipsit foarte puțin ca la bară să câștige un alt tânăr, Cristian Leric. Așa dar, disputa dintre „veterani” și noua generație de performeri s-a încheiat, încă o dată, cu succesul primilor, dinamovistul Marius Gherman câștigând lejer cel de al 5-lea său titlu de campion României, de data aceasta cu 57.20, urmat de Adrian Gal (Steaua) 56.60 și Cristian Brezeanu (Steaua) 56.50 p.

O victorie netă a repurtat și echipa feminină C.S.Ș. Cetate Deva, cu 193.675, pe pozițiile 2 și 3 situându-se C.S.Ș. Onești II, cu 189.850, și C.S.Ș. 1 Farul Constanța, cu 187.150. Din lipsă de competitori, la masculin, nu s-a organizat campionatul pe echipe! *„Cum să acorzi un titlu de campioană națională, de vreme ce nici măcar trei formații n-au putut fi aliniate la start?. Firește, cluburile bucureștene Steaua și Dinamo sunt unități puternice de performanță, de aici provine marea majoritate a componenților lotului reprezentativ, dar ce ne facem dacă în rest secțiile și cluburile nu au forțe să poată alcătui echipe competitive? Ar fi, de asemenea, o mare greșeală să se aprecieze că la fete situația este mult diferită, pentru că, iată, dacă facem mențiunea că Oneștiul a aliniat două garnituri, constatăm că proba feminină pe echipe a reunit doar patru formații: CSS Cetate Deva, CSȘ Onești, CSS 1 Constanța și CSM Baia Mare. Deci, total neconvingătoare și greu de acceptat această situație. Ne amintim că, în urmă cu puțini ani, cluburi puternice precum Dinamo, SC Bacău, CSS Triumf București, Petrolul Ploiești, CSS Sibiu nu numai că aveau echipe puternice în campionat, dar aspirau adesea chiar la primele poziții în întrecerea internă. Iar acum abia de se pot reuni patru cluburi într-o finală de campionat național...”*

1993

Finala Campionatelor Naționale pe echipe și individual pentru maeștri s-a desfășurat la Timișoara, la sfârșit de octombrie.

Lavinia Miloșovici, lider după prima zi, și-a consolidat cu fiecare nouă probă poziția de fruntașă la libere, câștigând, la o diferență apreciabilă de urmăritoarele sale, un nou titlu de campioană absolută. Practic, ea s-a detașat cu cel puțin o clasă de colegele sale de echipă. Din păcate, Gina Gogean, Andreea Cacovean și Simona Mocanu, și ele componente ale lotului olimpic de la Deva, n-au putut să-și apere șansele, din cauza unor traumatisme, clasamentul în partea sa superioară fiind: Lavinia Miloșovici (CSS Cetate Deva) 77.600, Nadia Hățăgan (CSS Cetate Deva) 75.137 p, Ana-Maria Bican (CSS Onești) 75.087, Vanda Hădărean (Viitorul Cluj-Napoca) 74.787, Simona Amânar (CSS 1 Farul Constanța) 74.312, Ionela Loaiș (CSS Onești) 73.837;

La băieți, liderul de după impuse, Dan Burincă, "speriat", poate, de poziția pe care o ocupa, a abordat cu mare și surprinzătoare nesiguranță programul liber, a stricat primele trei aparate (bara, solul și calul), a ratat, apoi, și exercițiul la paralele, pierzând orice șansă de a urca pe podium la individual compus. Adrian Sandu, bine cunoscut pentru forța sa în prezentarea exercițiilor impuse, dar apreciat și pentru constanța pe care o dovedește la liber-alese, a evoluat convingător, adjudecându-și, la 26 de ani, primul său titlu de campion absolut al României. Marius Gherman, multiplul campion, a fost de nerecunoscut la impuse, dar s-a apropiat de valoarea lui la libere. Din păcate pentru el, n-a avut acces la podiumul de premiere. Drept urmare: Adrian Sandu (Dinamo) 107.40, Alexandru Ciucă (Dinamo) 107.15, Marian Rizan (Steaua) 106.90, Nicu Stroia (Steaua) 106.10, Marius Gherman (Dinamo) 105.60, Nicolae Bejenaru (Dinamo) 105.35, Dan Burincă (Steaua) 105.05.

Echipe, feminin : CSS Deva (Lavinia Miloșovici, Nadia Hățăgan, Claudia Rusan, Ioana Gurău, Raluca Suciuc, Ramona Chiorean) 189.975, CSS Onești 183.475, Clubul Sportiv Focșani 173.387, SC Bacău 171.000; masculin: Dinamo București (Marius Gherman, Adrian Sandu, Nicolae Bejenaru, Alexandru Ciucă, Florin Purge, Nicolae Șerban) 270.05, Steaua București 267.05, Centrul Olimpic Timișoara 264.60 p, CSS Brașovia-CSS Steaua 240.80, CSS Reșița 23080.

Finale pe aparate – feminin: sărituri – Lavinia Miloșovici (CSS Cetate Deva) 9.635, Ana-Maria Bican (CSS Onești) și Simona Amânar (CSS 1 Farul Constanța) 9.500; paralele – Nadia Hățăgan (CSS Cetate) 9.65, Ionela Loaiș (CSS Onești) 9.60, Ana-Maria Bican și Lavinia Miloșovici 9.50; bârnă – Lavinia Miloșovici 9.85, Nadia Hățăgan 9.575, Ionela Loaiș 9.550; sol – Lavinia Miloșovici 9.800, Ana-Maria Bican 9.737, Simona Amânar 9.600; masculin: sol -Adrian Sandu (Dinamo) 9.20, Cristian Leric și Sandro Nistor (Centrul Olimpic Timișoara) 9.05; cal – Marius Urzică (C.S.S. Gheorgheni) 9.50, Adrian Ianculescu (Steaua) și Alexandru Ciucă (Dinamo) 9.30; inele – Dan Burincă (Steaua) 9.425, Nicolae Bejenaru (Dinamo) și Nicu Stroia (Steaua) 9.10; sărituri – Robert Tăciuleț (Steaua) 9.375, Cristian Leric 9.150, Dan Burincă 9.137; paralele – Nicolae Bejenaru 9.30, Nicu Stroia 9.225, Marius Gherman (Dinamo) 9.175; bară – Adrian Sandu 9.375, Marius Urzică 9.325, Marian Rizan (Steaua) 9.250.

1994

Conform Buletinului Informativ al Federației (numărul 1) se desfășura o activitate cu bune rezultate la Cetate Deva, C.S. Onești, C.S. Focșani, S.C. Bacău, Farul CSS Constanța, Steaua București, C.S.S. Bârlad, C.S. Petrolul

Ploiești, C.S.M. Baia Mare, C.S.Arad, C.S. Timișoara, C.S.S. 7 Dinamo București, C.S. Dinamo București, C.S.S. Brașovia Brașov, C.S.S. Gheorghieni, C.S.S. Bistrița, C.S.S. Olimpia Craiova, centrele gimnasticii din Constanța, Bacău, Hunedoara, Timiș, Sibiu, Maramureș, Prahova, Vrancea, Caraș Severin, București ș.a. fiind cele mai active, pilonii competiționali interni rămânând, în perioada respectivă, Campionatul Național al Maeștrilor, Campionatul Național al copiilor, Campionatul Național al juniorilor, individual și pe echipe, din 2002 intrând, cu intermitențe, în scenă și Campionatul Național Școlar (Campionatul Național al Cluburilor Sportive Școlare).

“De mult Campionatele Naționale n-au mai fost atât de «titrate» ca în acest an! Tolba încărcată cu medalii de aur, argint și bronz cucerite la Brisbane (“mondiale”), Stockholm, Praga (“europene”) și Bolu (Balcaniadă) a făcut ca, în cele trei zile ale finalelor Campionatelor disputate în Sala Sporturilor «Victoria» din Arad, să urmărim la aparate performeri de vârf ai gimnasticii europene și mondiale, și, dorind, parcă, să confirme reputația de care se bucură, au oferit publicului toate «elementele» specifice unei întreceri de elită... Trebuie să o spunem din capul locului, învingătorii n-au fost întotdeauna cei scontati. La feminin individual, multipla noastră campioană Lavinia Miloșovici și-a înscris în palmares un nou titlu, chiar în zilele în care a fost sărbătorită pentru cei 18 ani, împliniți vineri, 21 octombrie (cu multe note mai mari de 9.90), după o dispută extrem de echilibrată cu Gina Gogean (ambele sportive au avut câte o ratare... În concursul masculin, o premieră: după mulți ani de dominare a «veteranilor», iată-l acum învingător pe un reprezentant al tinerelor noastre talente, campionul balcanic absolut pe 1994, Adrian Ianculescu (Steaua), gimnast de 21 de ani (născut la 28 octombrie 1973), provenind de la CSS Lugoj, unde a început activitatea de performanță cu antrenorul Franz Belșag...” (Gazeta Sporturilor). Au fost, așadar, pe podium: feminin – 1. Lavinia Miloșovici 78.711, 2. Gina Gogean 78.549, 3. Simona Amânar 73.113; masculin – 1. Adrian Ianculescu 111.250, 2. Dan Burincă 110.700, 3. Marius Gherman 109.750.

În ceea ce privește concursul feminin pe echipe, a fost ca în zicala «când doi se ceartă...», în condițiile în care calculele indicau drept favorite formațiile din Focșani și Deva, avându-le în componență pe cele două mari campioane, Gina Gogean, respectiv Lavinia Miloșovici. Dar, a câștigat CSS 1 Farul Constanța, mai omogenă și cu mai puține ratări (“...a surprins, mai ales, suita de cinci eșecuri la bârnă ale focșenenelor, ratări decisive în configurația finală a clasamentului competiției”). Podium: 1. CSS 1 Farul Constanța (Simona Amânar, Daniela Mărânduca, Monica Florea, Drăguța Dobre, Eca Bărbulescu, Aurelia Ciurea; antrenori: Olga Didilescu, Stelian Marinescu, Petruța Marcu, coregrafă Rodica Caracaș, precum și colectivul tehnic de la Deva, Octavian Bellu, Mariana Bitang, Nicolae Forminte, Toma Ponoran) 188.575, 2. CSS Focșani 188.150, 3. CSS Cetate Deva 187.900.

Întrecerea masculină s-a terminat cu succesul scontat al steliștilor, succes datorat deopotrivă antrenorilor Dan Grecu (de la lotul național) și Aurelian Georgescu (de la clubul Steaua). Podium: 1. Steaua 273.550, 2. Dinamo 268.750, 3. CSS Reșița 255.650.

În program cu 20 de finale, cu multe execuții valoroase, atât din partea maeștrilor, cât și a speranțelor, concursurile pe aparate s-au transformat, într-un spectacol realmente de bună calitate. Gina Gogean a fost, neîndoios, eroina zilei, prin maniera în care a concurat, prin măiestria și tehnicitatea dovedite de fiecare dată, prin cele trei titluri obținute (paralele, bârnă, sol),

săriturile fiind adjudecate de Lavinia Miloșovici. La rândul ei, Claudia Presecan a fost triplă învingătoare în finalele speranțelor, cu prestații foarte bune. La băieți, câte două victorii au realizat Marius Gherman (sol, bară) și Cristian Leric (sărituri, paralele), învingători fiind, de asemenea, Dan Burincă (inele) și Marius Urzică (cal) în concursul rezervat seniorilor, iar la categoria speranțe Vasile Cioană (paralele, bară) și Florentin Pescaru (sol, sărituri), ambii reșițeni, au reușit câte două remarcabile succese, pe treapta de sus fiind și Florin Popa (cal) și Ionuț Trandaburu (inele). De remarcat că Adrian Ianculescu, campionul de la individual compus, n-a realizat nici un succes în finalele pe aparate.

1995

„Timp de multe săptămâni și luni, în jurul Campionatelor Naționale s-au purtat vii discuții în legătură cu ce va reprezenta duelul Lavinia Miloșovici – Alexandra Marinescu, pe de o parte, și confruntarea dintre cele două grupe ale lotului național, de la Deva și București, pe de alta. Însă am avut surpriza ca în prima zi a Campionatului de la Constanța, să constatăm că niciunul din prognozatele dueluri nu poate avea loc. Pentru simplul motiv că Alexandra Marininescu, ușor accidentată la o gleznă, a fost scutită de un efort care ar fi putut să-i agraveze situația și a fost scoasă din concurs. În ceea ce privește disputa dintre Deva și București, ea s-a amânat, colectivul tehnic din Capitală aliniind doar 5 fete care au putut să prezinte exercițiile impuse...”, nota presa.

Exercițiile impuse, prezentate în prima zi, au evidențiat forma remarcabilă în care se afla colectivul de la Deva, cinci dintre gimnastele conduse de antrenorul Octavin Bellu aflându-se în frunte înaintea programului de la libere. Lavinia Miloșovici a evoluat excelent pe toate cele patru aparate: 9.85 la sărituri, 9.85 la paralele, 9.800 la bârnă și 9.825 la sol, cu 39,325 luând o serioasă opțiune pentru un nou titlu. Un punctaj foarte bun a realizat și constănțeanca Simona Amânar, cu 39.049 p (9.75 / 9.825 / 9.662 / 9.812), ea confirmând rezultatele de la Cupa Europei de la Roma. Revenirea Andreei Cacovean la forma de vârf a Campionatelor Mondiale de la Birmingham (1993) a fost probate de locul 3 ocupat după impuse: 38.786. Gina Gogean, care a ratat chiar la final, după o execuție foarte bună, a fost penalizată cu un punct, luându-și adio de la un loc pe podium la individual compus! Continuând să evolueze la un nivel ridicat și la libere (9.812 la sărituri, 9.825 la paralele, 9.90 la bârnă, 9.95 la sol), Lavinia Miloșovici (CSS Cetate Deva) a devenit campioana anului 1995, cu 78.850, urmată de Simona Amânar (CSS Farul Constanța), cu 9.875 / 9.862 / 9.850 / 9.912 și un total 78.548, și de Andreea Cacovean (CSS Cetate Deva), cu 77.997.

Concursul băieților a fost interesant, tensionat. Cu 9.60 la bară, Sandro Nistor s-a instalat pe primul loc (9.20 la sol, 8.50 la cal, 9.20 la inele, 9.35 la sărituri, 9.35 la paralele, 9.60 la bară), foarte aproape fiind Adrian Ianculescu, liderul anului trecut, cu evoluții omogene pe toate cele 6 aparate, dar și Cristian Leric, Nicu Stroia și Nicolae Bejenaru. Cel care a reușit, însă, să răstoarne situația a fost “bronzul” de la impuse, Cristian Leric (CSM Arad), care a avut în final 111.900, devenind campion, pe pozițiile următoare încheind Adrian Ianculescu (Steaua) 111.370 și Nistor Sandro (Steaua) 110.500.

Dacă Lavinia Miloșovici, cu titlul cucerit la Constanța, și-a îmbogățit cartea de vizită cu un nou trofeu valoros, gimnastul arădean s-a aflat la primul său mare succes, el reușind să-1 detroneze pe colegul său de lot, Adrian Ianculescu, câștigător, anul trecut, la Timișoara.

8 formații masculine și 7 feminine s-au aflat în disputa pentru cele două titluri de campioane. A fost pentru prima oară, după mulți ani, când o zi specială a fost afectată concursului pe echipe, ideea Biroului FRG dovedindu-se excelentă din toate punctele de vedere. Cu o formație titrată (Adrian Ianculescu, Nicu Stroia, Dan Burincă, Nistor Șandro, Robert Tăciuleț și Rareș Orzață), Steaua n-a avut nicio problemă în a-și adjudeca titlul, a făcut-o chiar într-o manieră de evidentă superioritate, antrenorul Aurelian Georgescu având în final satisfacția unui avans de mai bine de patru puncte față de cea de a doua clasată, C.S.Ș. Reșița. Deci: 1. Steaua 223,400, 2. CSS Reșița 219.100, 3. ANEFS 215.600.

Competiția feminină, cu cele 7 echipe participante, a fost mult mai spectaculoasă și mai atractivă. Prezența în echipele de club a sportivelor din loturile de la Deva și București a asigurat un înalt nivel disputelor, formațiile din Deva și Focșani angajându-se, de la primul schimb, într-o luptă echilibrată și spectaculoasă. Cu Lavinia Miloșovici, Andreea Cacovean și Nadia Hățasan în formație, CSS Cetate Deva părea să nu aibă niciun fel de problemă în obținerea victoriei. Dar, CSS Gimnastică Focșani I, mizând pe valoarea Ginei Gogean și pe talentul Mirela Țugurlan, Aurelia Gheba, Alina Blănaru și Dorina Ion, a crezut în șansa sa. A rezultat o dispută frumoasă, încheiată totuși, cu victoria fetelor de la Deva. Clasament: 1. CSS Cetate Deva 156.575, 2. CSS Gimnastică Focșani 155.000, 3. CSS Onești 152.650.

În urma finalelor pe aparate, cu participarea celor mai buni opt în fiecare probă, au urcat pe podium la feminin: Gina Gogean, Lavinia Miloșovici, Simona Amânar – sărituri ; Andreea Cacovean, Lavinia Miloșovici și Ana Măria Bican – paralele; Gina Gogean, Lavinia Miloșovici și Andreea Cacovean – bârnă; Simona Amânar (cu nota 10), Lavinia Miloșovici și Gina Gogean (9.95) – sol; masculin: Robert Tăciuleț, Vasile Cioană, Nicolae Bejenaru – sol; Marius Urzică, Nistor Șandro, Nicolae Bejenaru – cal; Dan Burincă, Nistor Șandro și Nicu Stroia – inele; Cristian Leric, Robert Tăciuleț, Nistor Șandro – sărituri; Robert Tăciuleț și Marius Urzică (locul 1), Nistor Șandro (locul 3) – paralele; Nistor Șandro (locul 1), Cristian Leric, Nicu Stroia și Vasile Cioană (locul 2) – bară.

1996

„Dacă, la 36 de grade, afară mai adia o boare de vânt, în Sala Sporturilor din Focșani a fost cu adevărat saună, sportivii vergăsindu-și cu greu suflul!”

În concursul masculin, alături de „maestri” – Cristian Leric, Nistor Șandro, Nicu Strpia, Marius Urzică – au fost urmărite și evoluțiile „speranțelor” – Rareș Orzață, A. Isac, Florentin Pescaru ș.a. – în încercarea de a-ș adjudeca noul titlu. Dacă la individual compus podiumul a fost ocupat de Cristian Leric și Nistor Șandro 112.600, la egalitate locul 1, și Nicu Stroia 112.550, pe a 3-a poziție, la echipe configurația acestuia a fost următoarea: 1. Steaua 221.30, 2. Universitatea Timișoara 221.050, 3. CSS Brașovia Brașov 221.450. După finalele pe aparate, noii campioni ai „maestrilor” au fost: sol – Nicolae Bejenaru 9.425, cal – Marius Urzică 9.800, inele – Nistor Șandro 9.750, sărituri – Cristian Leric 9.612, paralele – Nicu Stroia 9.500, bară – Nicu Stroia 9.600.

La feminin, în lipsa gimnastelor de la lot – Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Alexandra Marinescu, aflate în cantonament în vederea Jocurilor Olimpice de la Atlanta -, disputele individuale pentru titlul național n-au mai avut loc, în program figurând doar întrecerea pe echipe,

învingătoare fiind echipa CSS Cetate Deva (Maria Olaru, Erika Boncsina, Lucia Rotar, Magdalena Bocitu) 153.500, urmat de Petrolul Ploiești 149.825 și CSS Focșani 149.400.

În schimb, au avut loc finalele pe aparate la categoria speranțe, campioana europeană a junioarelor, Maria Olaru (sărituri 9.775, paralele 9.700) și Erika Boncsina (bârnă 9.700, sol 9.725) dominând clar disputele.

1997

Previiziunile specialiștilor gimnasticii au fost întrutotul confirmate la Timișoara. Cele trei reuniuni ale Campionatelor Naționale ale maștrilor și echipelor reprezentative de club, socotite o adevărată repetiție generală pentru "mondialele" de la Lausanne, au evidențiat buna pregătire a loturilor noastre reprezentative, au oferit spectacole sportive de ținută și, de ce nu?, au tranșat rivalități vechi și noi, desemnându-i pe noii campioni naționali.

Întrecerea feminină a fost interesantă, în primul rând prin echilibrul valoric al competitorilor pentru titlul absolut, clarificările fiind posibile abia după ultima execuție la sol a Simonei Amânar. Pe locul întâi și campioană la individual compus nu una, ci două gimnaste: Simona Amânar (C.S.S. 1 Farul Constanța) și Claudia Presăcan (C.S.S. Sibiu – Steaua). Claudia a fost și autoarea celei mai mari note din concurs, 9.850 la sol. Neconcurând la paralele, Gina Gogean a ieșit din lupta pentru individual compus, iar Alexandra Marinescu, foarte bună la aparatul ei favorit, bârnă (9.800), a avut note mai mici la sărituri și sol, situându-se pe poziția a treia. Rezultate tehnice: individual compus – 1. Simona Amânar și Claudia Presăcan 38.625, 3. Alexandra Marinescu (C.S.S. Triumf) 38,450, 4. Corina Ungureanu (Petrolul Ploiești) 37.687, 5. Aurelia Gheba (CSS Focșani) 34.125. Pe echipe, de asemenea o dispută strânsă, C.S.S. 1 Farul Constanța (Luiza Dragomir, Olimpia Popa, Aurelia Ciurea, Ramona Socarici, Ioana Bondor, Simona Amânar) cucerind un nou titlu. Pe pozițiile următoare, C.S.S. Sibiu, Liceul "Nadia Comănechi" Onești, C.S.S. Focșani și Cetate Deva. În finalele pe aparate, în disputa maștrilor, s-au aflat componentele lotului reprezentativ, între Simona Amânar, Claudia Presăcan, proaspetele campioane absolute, Gina Gogean și Alexandra Marinescu declanșându-se o veritabilă "morișcă" pentru podiumul de premiere. Campioana mondială și olimpică Simona Amânar și-a confirmat clasa-i recunoscută la sărituri, iar Gina Gogean s-a detașat de colegele sale la bârnă (cu 9.875) și la sol, titlul la paralele fiind cucerit de Claudia Presăcan. Podium – sărituri: 1. Simona Amânar (CSȘ 1 Farul) 9.662, 2. Gina Gogean (CSȘ Focșani) 9.568, 3. Alexandra Marinescu (C.S.Ș. Triumf) 9.212; paralele: 1. Claudia Presăcan (CSȘ Sibiu – Steaua) 9.738, 2. Corina Ungureanu (Petrolul) 9.475, 3. Simona Amânar 9.250; bârnă: 1. Gina Gogean 9.875, 2. Simona Amânar 9.775, 3. Claudia Presăcan 9.700; sol: 1. Gina Gogean 9.788, 2 Claudia Presăcan 9.763, 3. Alexandra Marinescu 9.750.

În ceea ce privește concursul masculin, este de subliniat că, pentru prima oară după mulți ani, numărul echipelor, consistent mărit, i-a obligat pe organizatori să modifice programul inițial și să stabilească două grupe de concurs. Steaua, cu un lot omogen, a realizat o frumoasă "dublă", cucerind titlul atât pe echipe, cât și la individual. Noul campion, Șandro Nistor a fost singurul sportiv din concurs care a depășit la toate aparatele baremul notei 9.0. Astfel, el l-a întrecut pe Marius Urzică, celălalt mare favorit, cu aproape un punct. Din întrecerea băieților a absentat Cristian Leric, ușor accidentat

la umăr la un antrenament la paralele. Rezultate tehnice echipe – Steaua 211.200, CS Universitatea Timișoara 208.100, CSS / CSU Brașovia 207.300, CSS Reșița 206.100, CSS. 7 Dinamo 202.950, ANEFS București 202.200; individual compus – 1. Șandro Nistor (Steaua) 55.250, 2. Marius Urzică (ANEFS București) 54.550, 3. Rareș Orzață (CSS / CSU Brașovia) 54.200, 4. Florin Popa (CSS / CSU Brașovia) 54.100, 5. Dorin Petcu (Steaua) 53.350, 6. Florentin Pescaru (CS.U Timișoara) 53.500.

În disputa pe aparate, "veteranul" Marius Urzică a terminat ediția cu două titluri, la cal și paralele, Dan Burincă și-a reconfirmat clasa la inele, unul dintre talentații reprezentanți ai noii generații, Ioan Suciu, a fost victorios la sol și sărituri, iar brașoveanul Rareș Orzață a domiat bara. De subliniat că Șandro Nistor, campionul la individual compus, n-a câștigat nici un titlu pe aparate! Podium – sol: 1. Ioan Suciu (CSU Timișoara) 9.200, 2. Adrian Ianculescu (Steaua) 9.100, 3. Dorin Petcu (Steaua) 9.050; cal: 1. Marius Urzică (ANEFS) 9.700, 2. Rareș Orzață (CSȘ / CSU Brașovia) 9.600, 3. Adrian Rădoi (CSȘ 7 Dinamo); inele: 1. Dan Burincă (Steaua) 9.700, 2. Adrian Ianculescu 9.450, 3. Sandro Nistor (Steaua) 8.900; sărituri: 1. Ioan Suciu 9.775. 2. Florentin Pescaru (CSU Timișoara) 9.650, 3. Vasile Cioană (CSU Reșița) 9.500; paralele: 1. Marius Urzică 9.50, 2. Rareș Orzață 8.950, 3. Florin Popa (CSS CSU Brașovia) 8.850; bară: 1. Rareș Orzață 9.250, 2. Șandro Nistor 9.200, 3. Dorin Petcu 8.950.

1998

Bacăul a fost gazda Campionatelor Naționale individuale ale maeștrilor și ale echipelor reprezentative de club. *"Întrecerile au debutat cu un concurs mai puțin interesant, câștigat, în premieră și oarecum surprinzător, de Marian Malița (Dinamo București), cu evoluții mai constante decât ale colegilor Ioan Suciu, Rareș Orzață sau Vasile Cioană. Vicecampionul olimpic Marius Urzică n-a evoluat la inele și paralele, aparate care îi solicitau mușchii brațului la care a suferit o accidentare destul de serioasă în martie, clasându-se al 20-lea, o poziție deloc obișnuită pentru el. La echipe, Dinamo București (Marian Malița, Ioan Suciu, Rareș Orzață, Adrian Rădoi, Vicențiu Roman) s-a impus fără probleme, la o diferență considerabilă. În fața ANEFS-ului bucureștean și a timișorenilor de la CSU / CSȘ 1. Unul dintre cei mai valoroși gimnaști prezenți în Sala Sporturilor din Bacău, Rareș Orzață, a avut surpriza că, la finele competiției, să se trezească «afară» de pe podiumul de premieră. Cu o singură greșeală evidentă (la paralele), Rareș Orzață «mersese», totuși, destul de bine în general. După reviziunea notărilor, eroarea (neluarea în considerare a rezultatului de la sărituri) a fost îndreptată, astfel că gimnastul dinamovist și-a primit medalia cuvenită. În rest, concursul a oferit destule ratări, destule notări scăzute și schimbări permanente de lider".* (Gazeta Sporturilor)

Cinci formații feminine s-au aliniat la start, absentând tocmai campioana en-titre, CSS 1 Farul Constanța, și echipa gazdă, SC Bacău. A fost, în schimb, prezent team-ul Liceului Sportiv "Nadia Comănechi" Onești, cu Andreea Isărescu și Andreea Taclit, din lotul olimpic, dar, având în vedere că celelalte colege ale lor nu s-au ridicat la un nivel prea înalt, Oneștiul a "venit" doar pe locul al doilea. A câștigat CSS 3 CSA Steaua București, alcătuită din componente ale grupării de junioare ce se pregătește la Onești (Silvia Stroescu, Olga Vărzaru, Alina Toma, Carmen Ionescu) și mai cunoscuta Claudia Presăcan, care a concurat anul trecut pentru CSS Sibiu, ea având dublă legitimare. Din păcate, o entorsă la gleznă, încă nevindecată, a împiedicat-o să-și apere titlul din 1997, ea nefăcând toate aparatele (n-a intrat la

sol). Campioana europeană de la St Petersburg, Corina Ungureanu, n-a prins o zi prea fastă, ratând la bârnă șansa de a se afla pe podium. Au profitat mai tinerele ei colege, Andreea Isărescu și Andreea Răducan, în premieră pe podiumul unei competiții interne de senioare. Conform așteptărilor, Simona Amânar n-a prea întâmpinat probleme în a câștiga cel de al doilea titlu de campioană. *“Am asistat la un campionat sărac, nu din punct de vedere al numărului participanților, ci din acela al valorii acestora. Practic, lupta s-a dat între 7 sportive. Și poate că e impropriu spus «s-au luptat», fiindcă rezultatul era previzibil. Cu mici diferențe, vă puteam oferi un clasament înainte de începerea întrecerilor. Campionatelor Naționale le lipsește sarea și piperul, adică o «bătălie» strânsă pentru victorie. Această ediție a «naționalelor» nu a clarificat mai nimic”,* era de părere Octavian Bellu, antrenorul coordonator al fetelor

Finalele pe aparate nu au adus prea multe surprize notabile. Simona Amânar, laureata individualului compus a câștigat trei aparate (sărituri – în lipsa Manei Olaru, accidentată cu puțin timp înaintea întrecerilor -, paralele și sol), la fel ca stelistul Vasile Cioană (inele, paralele, bară). Andreea Răducan și Andreea Isărescu. medaliat în concursul general, și-au confirmat valoarea, reușind să mai urce de câteva ori pe podiumul de premiere. O plăcută surpriză a constituit-o prezența printre medaliat a Andreei Ulmeanu. atât la sărituri, cât și la sol (la sol le-a întrecut pe Andreea Isărescu și Corina Ungurcanu, campioane ale Europei la acest aparat, la junioare, respectiv senioare). Claudia Presecan a avut cel mai ridicat rezultat la bârnă, în timp ce Corina Ungureanu, concurând ușor accidentată, s-a situat pe podium de două ori la această ediție, la bârnă și paralele.

În competiția băieților, tânărul de 20 de ani Marian Malița, laureat în concursul general, s-a impus la sol, în timp ce fostul campion mondial, Marius Urzică, a obținut titlul la cal, cu cea mai valoroasă nota a competiției masculine (9.757).

Rezultate, masculin – echipe: 1. Dinamo București 218.550, 2. ANEFS 206.350, 3. CSU CSȘ 1 Timișoara 200.700; individual compus: 1. Marian Malița 55.200, 2. Ioan Suciu 55.000, 3. Rareș Orzață 54.900; sol – 1. Marian Malița 9.50, 2. Ioan Suciu 9.45, 3. Viorel Popescu 9.10; cal – 1. Marius Urzică 9.75, 2. Ioan Suciu 9.60, 3. Marian Malița 9.55; inele – 1. Vasile Cioană 9.50, 2. Rareș Orzață 9.45, 3. Marian Malita 9.45; sărituri – Ioan Suciu 9.575, 2. Viorel Popescu 9.400, 3. Marian Drăgulescu (CSȘ 7 Dinamo) 9.40; paralele – 1. Vasile Cioană 9.19, 2. Cătălin Anton (ANEFS București) 9.10, 3. Ioan Suciu 9.00; bară – 1. Vasile Cioană 9.40, 2. Rareș Orzață 9.40. 3. Lazăr Bratan (CSU – CSȘ 1 Timișoara) 8.70; Feminin – echipe: 1. CSȘ 3 CSA Steaua București, 2. LPS “Nadia Comăneci” Onești, 3. CSȘ Cetate Deva; individual compus: 1. Simona Amânar 38.400, 2. Andreea Isărescu 38.400, 3. Andreea Răducan 37.737; sărituri – 1. Simona Amânar 9.787, 2. Andreea Răducan 9.450, 3. Andreea Ulmeanu 9.112; paralele – 1. Simona Amânar 9.725, 2. Claudia Presecan 9.725, 3. Corina Ungureanu 9.650; bârnă – 1. Claudia Presecan 9.700, 2. Andreea Isărescu 9.650, 3. Corina Ungureanu 9.650; sol – Simona Amânar 9.650, 2. Andreea Răducan 9.600, 3. Andreea Ulmeanu 9.550.

1999

Dispută strânsă pentru titlu atât în competiția feminină, cât și în cea masculină, întrecerile având loc la început de septembrie la Sibiu.

Concursul fetelor a adus în prim-plan, fără surprize totuși, pe cele mai

bune gimnaste ale momentului, Maria Olaru (CSS Cetate Deva) reușind să se impună în cele din urmă în fața unui „careu” format din Andreea Răducan (CSS Bârlad), Andreea Isărescu (LPS CSM Onești), Silvia Stroescu (CSA / CSS 3 Steaua) și Corina Ungureanu (Petrolul Ploiești). De notat, de asemenea, că Simona Amânar a întâmpinat o serie de dificultăți pe parcursul întrecerii – a atins podiumul în timpul exercițiului de la paralele; a căzut la bârnă -, astfel că a terminat abia pe locul 11, iar Claudia Presecan, care n-a intrat în concurs la paralele, n-a fost în clasamentul general la individual compus.

1. Maria Olaru	9.607	9.775	9.750	9.750	38.882
2. Andreea Răducan	9.340	9.700	9.850	9.725	38.615
3. Andreea Isărescu	9.218	9.700	9.738	9.725	38.381
4. Silvia Stroescu	9.375	9.600	9.700	9.575	38.250
5. Corina Ungureanu	9.187	9.613	9.788	9.625	38.213

Evoluțiile în cadrul individualului compus masculin au evidențiat ascendența lui Rareș Orzață (Dinamo București), care, cu 56.200, a obținut singurul său titlu absolut în cadrul Campionatelor Naționale, depășindu-l pe colegul său de echipă Ioan Suciu cu doar 0.050, acesta nereușind să recupereze punctele pierdute la sărituri și bară, în special, pe podium mai urcând și Dorin Petcu (Steaua București), cu același scor fiind și Șandro Nistor (Steaua), dar departajarea făcându-se prin aplicarea regulii egalității.

1. Rareș Orzață	9.000	9.000	9.500	9.700	9.100	9.600	56.200
2. Ioan Suciu	9.200	9.600	9.450	9.400	9.500	9.000	56.150
3. Dorin Petcu	8.900	9.550	9.150	9.600	9.250	9.500	55.950
4. Șandro Nistor	9.200	9.100	9.500	9.150	9.400	9.600	55.950
5. Marian Drăgulescu	9.200	9.250	9.300	9.400	9.950	9.100	55.300

La titlul „cel mare”, Maria Olaru mai avea să adauge încă trei (sărituri, paralele, bârnă) în finalele pe aparate, cel de al 4-lea revenind Simonei Amânar (CSS 1 Constanța), care fusese doar pe locul 11 la individual compus: sărituri – 1. Maria Olaru 9.738, 2. Simona Amânar 9.738, 3. Andreea Răducan 9.513; paralele – 1. Maria Olaru 9.812, 2. Corina Ungureanu 9.787, 3. Loredana Boboc 9.675, bârnă – 1. Maria Olaru 9.900, 2. Carmen Ionescu 9.812, 3. Claudia Presecan 9.787, sol – 1. Simona Amânar 9.863, 2. Maria Olaru 9.788, 3. Claudia Presecan 9.725, în concursul masculin fiind tot atâția campioni câte... aparate: sol – 1. Florentin Pescaru și Marian Drăgulescu 9.200, 3. Rareș Orzață 9.100; cal – 1. Marius Urzică 9.900, 2. Ioan Suciu 9.700, 3. Florentin Pescaru 9.550; inele – 1. Rareș Orzață 9.450, 2. Marian Drăgulescu 9.300, 3. Ioan Suciu 9.300, sărituri – 1. Marian Drăgulescu 9.625, 2. Florentin Pescaru 9.600, 3. Dorin Petcu 9.500; paralele – 1. Ioan Suciu 9.400, 2. Florentin Pescaru 9.300, 3. Dorin Petcu 9.300; bârnă – 1. Nistor Șandro 9.650, 2. Dorin Petcu 9.500, 3. Rareș Orzață 8.950.

Competiția echipelor s-a încheiat cu o semi-surpriză, Combinata stelistă CSA – CSS 3, condusă de campioana națională din 1997, Claudia Presecan, și în componență cu Loredana Boboc, Carmen Ionescu, Silvia Stroescu, Florența Oancea, Florica Leonida a făcut față asaltului fetelor de la CSS Cetate Deva – având ca lideră pe Maria Olaru -, rămânând în posesia titlului, cu 1.143 în

fața adversarelor, având un total de 151.002 față de 149.859, poziția a treia revenind gimnastelor de la Liceul Nadia Comăneci / CSM Onești.

1. CSS 3/ CSA Steaua	37.250	37.063	38.726	37.963	151.002
2. CSS Cetate Deva	36.619	37.713	38.077	37.450	149.859
3. Lic. Nadia Comăneci	36.274	33.989	35.113	35.200	140.576
4. CSM B. Mare	35.263	31.738	33.500	33.375	133.876

Evoluțiile în cadrul individualului compus masculin au evidențiat ascendența lui Rareș Orzață (Dinamo București), care, cu 56.200, a obținut singurul său titlul absolut în cadrul Campionatelor Naționale, depășindu-l pe colegul său de echipă Ioan Suci cu doar 0.050, acesta nereușind să recupereze punctele pierdute la sărituri și bară, în special, pe podium mai urcând și Dorin Petcu (Steaua București), cu același scor fiind și Șandro Nistor (Steaua), dar departajarea făcându-se prin aplicarea regulii egalității.

1. Rareș Orzață	9.000	9.000	9.500	9.700	9.100	9.600	56.200
2. Ioan Suci	9.200	9.600	9.450	9.400	9.500	9.000	56.150
3. Dorin Petcu	8.900	9.550	9.150	9.600	9.250	9.500	55.950
4. Șandro Nistor	9.200	9.100	9.500	9.150	9.400	9.600	55.950
5. Marian Drăgulescu	9.200	9.250	9.300	9.400	9.950	9.100	55.300

Dinamoviștii bucureșteni – Adrian Rădoi, Marian Drăgulescu, Rareș Orzață, Ioan Suci, Marius Urzică – și-au păstrat titlul, continuând seria succeselor neîntrerupte până în 2010, lăsându-i pe gimnaștii timișoreni la peste 5 puncte distanță,

1. Dinamo	36.300	38.150	36.350	37.950	37.150	36.400	222.300
3. CSU Timișoara	35.100	35.550	34.600	36.750	34.150	40.800	216.950
4. ANEFS Buc.	32.250	33.600	33.700	33.500	32.500	33.900	200.950

2000

Campiona anului trecut, Maria Olaru, a terminat pe locul 4, în timp ce s-a consemnat egalitate în fruntea ierarhiei individualului compus, între Simona Amânar și Andreea Răducan, ambele fiind cotate cu 39.012, pe locurile următoare fiind Andreea Isărescu 38.887 – și la ediția precedentă tot pe locul 3 -, Maria Olaru 38.686, Claudia Presecan 38.561 și Loredana Boboc 38.556.

1. Simona Amânar	9.887	9.725	9.500	9.900	39.012
1. Andreea Răducan	9.675	9.662	9.800	9.875	39.012
3. Andreea Isărescu	9.687	9.737	9.738	9.725	38.887
4. Maria Olaru	9.375	9.787	9.400	9.837	38.686
5. Claudia Presecan	9.399	9.622	9.750	9.750	38.561

Titlurile pe aparate au revenit Andreei Răducan (sărituri, bârnă), la rândul lor Maria Olaru și Simona Amânar, rămânând în fruntea clasamentelor la paralele, respectiv sol, dar toate cu victorii realizate, totuși, destul de strâns, evoluțiile fetelor fiind suficient de echilibrate.

Sărituri		Paralele	
1. Andreea Răducan	9.750	1. Maria Olaru	9.787
2. Andreea Isărescu	9.618	2. Andreea Isărescu	9.750
3. Loredana Boboc	9.474	3. Simona Amânar	9.712
Bărnă		Sol	
1. Andreea Răducan	9.875	1. Simona Amânar	9.825
2. Claudia Presecan	9.800	2. Andreea Răducan	9.887
3. Loredana Boboc	9.725	3. Maria Olaru	9.850

În formație cu Andreea Vlădoi, Carmen Ionescu, Silvia Stroescu, Loredana Boboc, Claudia Presecan, echipa CSS 3 / CSA Steaua București s-a impus în fața reprezentantelor CSS Cetate Deva, în special ca urmare a prestației mai bune la sol.

1. CSS 3/ CSA Steaua	37.443	38.350	38.563	39.013	153.369
2. CSS Cetate Deva	37.512	37.937	38.088	38.113	151.650
3. CSS 3/ CSA Steaua 2	35.400	36.475	38.125	37.975	147.975

Disputele băieților sunt câștigate de Ioan Suciuc 56.850, care intră în posesia primului său titlu național la individual compus, făcând schimb de locuri cu învingătorul ediției precedente, Rareș Orzață, care a ratat paralelele, în timp ce stelistul Dorin Petcu se menține pe aceeași a tria treaptă, iar Marian Drăgulescu a făcut un pas înainte în ierarhie, trădat însă de evoluția de la bară.

1. Ioan Suciuc	9.600	9.750	9.200	9.800	9.100	9.400	56.850
2. Rareș Orzață	9.300	9.500	9.550	9.700	8.900	9.400	56.350
3. Dorin Petcu	9.200	9.150	8.950	9.700	9.500	9.650	56.150
4. Marian Drăgulescu	9.700	9.600	9.500	9.300	9.200	8.800	56.100
5. Florentin Pescaru	9.500	9.300	9.100	9.700	9.2000	8.550	55.350

Dispute strânse, scoruri apropiate și egalitate, chiar, la paralele, între Dorin Petcu și Marius Urzică, în detrimentul campionului din 1999. Dinamovistul Marian Drăgulescu (sol – cel dintâi dintr-o serie consecutivă de șase, inele – succes care va rămâne singular) și stelistul Dorin Petcu (paralele, bară – victorii cu caracter de unicat) sunt cei mai titrați. Marius Urzică demonstrează, încă o dată, că este stăpânul calului, intrând în posesia celui de al 9-lea titlu consecutiv la acest aparat.

Sol		Cal		Inele	
1. Marian Drăgulescu	9.775	1. Marius Urzică	9.900	1. Marian Drăgulescu	9.625
2. Ioan Suciuc	9.675	2. Dorin Petcu	9.700	2. Dan Potra	9.600
3. Florentin Pescaru	9.575	3. Ioan Suciuc	9.612	3. Șandro Nistor	9.575
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Ioan Suciuc	9.787	1. Dorin Petcu	9.700	1. Dorin Petcu	9.675
2. Dorin Petcu	9.612	1. Marius Urzică	9.700	2. Șandro Nistor	9.550
3. Rareș Orzață	9.512	3. Ioan Suciuc	9.600	3. Ioan Suciuc	9.250

Dinamo – Robert Ene, Rareș Orzață, Ioan Suciu, Marian Drăgulescu, Marius Urzică – își continuă dominarea asupra celorlalte cluburi, sportivii bucureșteni depășindu-i, de această dată, pe gimnaștii de la ANEFS București (nu peste multă vreme va ieși din scena gimnasticii masculine de înaltă performanță), cu 20.000 puncte, care, la rândul lor, au făcut schimb de locuri cu CSU / CSS 1 Timișoara, pe locul 4 sitându-se CSS Reșița.

1.	Dinamo	37.200	38.800	37.350	38.500	36.400	36.950	225.300
3.	ANEFS	35.450	36.300	33.400	36.050	34.300	32.850	205.350
4.	CSU / CSS 1	34.800	34.250	36.900	33.500	32.500	32.600	204.050

2001

În fruntea ierarhiilor Campionatelor Naționale nu sunt încă schimbări majore de „nume” nici la individual, nici la echipe, cu Dinamo Erbașu București – Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Dan Potra, Rareș Orzață, Marius Urzică – și CSA / CSS 3 Steaua București – Anamaria Găvojdea, Florica Leonida, Silvia Stroescu, Carmen Ionescu, Loredana Boboc – pe locul întâi în concursul masculin, respectiv feminin.

Masculin

1.	Dinamo	37.200	38.250	35.780	37.830	34.750	36.000	219.810
3.	CSS Reșița	35.030	34.200	35.350	36.500	32.700	33.480	207.260
4.	CSS 7 Dinamo	32.300	33.380	29.280	34.430	30.580	32.450	191.410

Feminin

1.	CSS 3/ CSA Steaua	36.400	37.000	37.930	37.630	148.950
2.	CSS Cetate Deva	36.050	35.200	34.900	35.980	142.125
3.	CSS 1 Constanța	36.330	33.280	35.150	35.550	138.300
4.	CSS Cetate Deva 2	35.080	33.300	33.100	35.850	137.330

Senioarele le-au avut în fruntea ierarhiei pe Sabina Cojocar (CSS Sibiu) și Silvia Stroescu (CSS 3/ CSA Steaua), ambele cu 37.800, urmate de Andreea Răducan, Carmen Ionescu, Loredana Boboc, Monica Sabou, Oana Petrovski, în timp ce podiumul junioarelor a fost ocupat de Ana Găvojdea 36.350, Alexandra Eremia 35.900 și Floarea Leonida 35.775.

1.	Silvia Stroescu	9.300	9.600	9.400	9.500	37.800
1.	Sabina Cojocar	9.500	9.250	9.400	9.650	37.800
3.	Andreea Răducan	9.300	9.050	9.550	9.675	37.125
4.	Carmen Ionescu	8.900	9.200	9.550	9.475	38.686
5.	Loredana Boboc	9.125	9.000	9.425	9.450	37.000

În finalele pe aparate, cu o singură excepție (paralele), Andreea Răducan (CSS Bârlad) nu a lăsat nicio speranță partenerelor de competiție, impunându-se suficient de clar pe toate celelalte trei (sărituri, bârnă, sol), Silvia Stroescu și Sabina Cojocar făcând schimb de locuri de la un aparat la celălalt sau fiind la egalitate.

Sărituri		Paralele	
1. Andreea Răducan	8.900	1. Silvia Stroescu	9.425
2. Sabina Cojocar	8.841	2. Monica Sabău	9.400
3. Silvia Stroescu	8.187	3. Oana Petrovski	9.175
Bărnă		Sol	
1. Andreea Răducan	9.750	1. Andreea Răducan	9.662
2. Sivia Stroescu	9.737	2. Sivia Stroescu	9.437
3. Sabina Cojocar	9.575	2. Sabina Cojocar	9.437

Dan Potra și-a adjudecat titlul la individual compus, performanță care-i va rămâne cu caracter singular în palmares. „Careul de ași” a fost format în integralitate de gimnaștii clubului Dinamo Erbașu București.

Marian Drăgulescu și Marius Urzică s-au întors de la Sibiu cu câte două noi titluri în palmaresul victoriilor pe aparate. Marian Drăgulescu revine, după un an de pauză, în fruntea ierarhiei la sărituri, pe care îl va domina și la edițiile viitoare, și continuă să fie neînvins la sol. Marius Urzică realizează al 10-lea titlu consecutiv la cal și se impune din nou la paralele. Dan Potra câștigă întâia oară la inele, ca de altfel și Călin Nemeș-Bufu la bară.

1. Dan Potra	9.533	9.475	9.525	9.367	9.150	8.450	55.500
2. Marian Drăgulescu	9.600	9.300	9.000	9.733	8.500	9.075	55.208
3. Ioan Suci	9.167	9.675	8.800	9.200	8.900	9.125	54.867
4. Rareș Orzață	8.900	8.800	8.450	9.533	8.200	9.275	53.158

Sol		Cal		Inele	
1. Marian Drăgulescu	9.525	1. Marius Urzică	9.888	1. Dan Potra	9.525
2. Ioan Suci	9.412	2. Dan Potra	9.600	2. Alin Jivan	9.300
3. Dan Potra	9.325	3. Daniel Popescu	9.575	3. Marian Drăgulescu	9.225
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Marian Drăgulescu	9.412	1. Marius Urzică	9.500	1. Călin Nemeș-Bufu	9.450
2. Ioan Suci	9.394	1. Dan Potra	9.200	2. Ioan Suci	9.100
3. Cristian Ștefănescu	9.125	3. Bogdan Orzață	8.975	3. Dan Potra	8.975

2002

Campionatul Național individual al maeștrilor și al echipelor reprezentative de club a avut loc la Sibiu, la mijlocul lunii octombrie, aducându-i pentru prima oară în vârful ierarhiei la individual compus pe Marian Drăgulescu și Florea Leonida, în timp ce la echipe au fost în fruntea ierarhiei Dinamo Erbașu București și Farul Constanța.

Cu o valoare superioară a lotului, Dinamo Erbașu București (Daniel Popescu, Dănuț Coșeriu, Ioan Suci, Marian Drăgulescu, Dan Potra) n-a avut nicio problemă a se impune, și încă nu oricum, cu o diferență de 52.400 puncte (!) față de a doua clasată, C.S.Unirea Sânicolau-Mare, una dintre cele mai mari înregistrate în concursul național pe echipe, pe locul 3 fiind CSS REȘIȚA / Dinamo București.

1. Dinamo	36.600	44.800	45.650	47.350	44.950	43.650	263.000
3. CSS Unirea	33.350	36.100	35.050	36.600	33.500	36.000	210.600
4. CSS Reșița	34.350	34.200	32.700	37.700	33.400	33.300	205.650

După o întrerupere de patru ani, Constanța revine pe primul loc în clasamentul pe echipe, gimnastele de la Farul (Andreea Răducan, Cătălina Ponor, Eleonora Dragnea, Teodora Nasta, Cătălina Prăjescu) impunându-se la „milimetru” în fața celor de la CSS Cetate Deva (Oana Petrovski, Oana Ban, Corina Bucuren, Larisa Apostol): 140.150 – 140.050, după 34 de exerciții.

1. Farul	36.150	32.450	35.750	35.800	140.150
2. CSS Cetate Deva	35.880	33.050	35.080	36.050	140.050
3. SC Bacău	34.930	31.450	34.730	34.130	135.230
4. Petrolul Poliești	34.250	31.130	33.150	34.130	132.650

Dinamovistul Marian Drăgulescu a reușit un frumos tur de forță, impunându-se în fața colegilor săi de echipă, Ioan Suci, campion în urmă cu doi ani, și Dan Potra, câștigătorul ediției precedente.

Titlurile pe aparate au fost împărțite tot între primii trei ai individualului compus, cu avantaj Marian Drăgulescu și Dan Potra, câte două, și excepția numită Călin Nemeș-Bufu (C.S. „Unirea” Sânicolau-Mare / C.S.S.1 Timișoara) la bară. Oricum, de evidențiat și pozițiile ocupate de Răzvan Șelariu, aflat pe podium în patru din cele 6 finale.

1. Marian Drăgulescu	9.400	9.350	9.450	9.800	9.500	9.100	56.600
2. Ioan Suci	8.950	9.600	9.000	9.600	9.200	9.000	55.350
3. Dan Potra	9.150	8.450	9.650	9.350	9.400	9.000	55.000

Sol		Cal		Inele	
1. Marian Drăgulescu	9.600	1. Ioan Suci	9.600	1. Dan Potra	9.500
2. Dan Potra	9.400	2. Rareș Orzață	9.450	2. Răzvan Șelariu	9.400
3. Răzvan Șelariu	9.350	3. Marian Drăgulescu	9.400	3. Marian Drăgulescu	9.400
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Marian Drăgulescu	9.762	1. Dan Potra	9.450	1. Călin Nemeș Bufu	9.600
2. Ioan Suci	9.700	2. Ioan Suci	9.200	2. Tiberiu Cizmădia	8.900
3. Răzvan Șelariu	9.425	3. Călin Nemeș Bufu	9.100	3. Florentin Pescariu	8.800

Florica Leonida și Alexandra Eremia (ambele de la CSA CSS 3 Steaua București), la egalitate, și-au înscris pentru prima oară (și ultima) numele pe tabelul învingătoarelor la individual compus, pe un tablou de concurs cu multe gimnaste – Oana Ban, Dana Sofronie, Cătălina Ponor, Andreea Munteanu, Andreea Răducan ș.a. – în plin proces de afirmare.

1. Florica Leonida	9.300	9.000	9.450	9.250	37.000
1. Alexandra Eremia	9.100	8.850	9.600	9.450	37.000
3. Oana Petrovski	9.300	9.300	9.100	9.100	36.800

Și la fete, titlurile pe aparate au fost ale „podiumului” de la individual compus, cu avantaj pentru medaliata cu bronz, Oana Petrovski, care s-a

impus la sărituri și sol, campioanelor revenindu-le bârna (Alexandra Eremia) și solul (Florica Leonida).

Sărituri		Paralele	
1. Oana Petrovski	9.475	1. Oana Petrovski	9.450
2. Monica Roșu	9.312	2. Dana Sofronie	9.100
3. Florica Leonida	9.300	3. Florica Leonida	8.950
Bârnă		Sol	
1. Alexandra Eremia	9.600	1. Florica Leonida	9.675
2. Monica Roșu	9.400	2. Oana Petrovski	9.500
3. Florica Leonida	9.300	3. Oana Ban	9.450

2003

Bacăul a fost gazda acestei ediții a întrecerilor „Maeștrilor” și al echipelor, cu o dispută ceva mai strânsă decât cu un an în urmă, precum și cu o scontată dominare a gimnaștilor și gimnastelor din lotul național.

Andreea Munteanu (CSS 1 Farul Constanța) reușește primul și singurul său titlu la individual compus, înaintea unui pluton format din Alexandra Eremia (CSA CSS 3 Steaua București), Dana Sofronie (CSS 1 Farul Constanța), Florica Leonida, Silvia Stroescu (CSA CSS 3 Steaua București), Oana Ban (CSS Cetate Deva), Lorena Stancu (SCM Bacău / CSS Timișoara), Mădălina Râpeanu (CSS Buzău), Eleonora Dragnea, Cătălina Ponor (CSS 1 Farul Constanța).

1. Andreea Munteanu	9.300	9.300	9.513	9.525	37.638
2. Alexandra Eremia	9.200	8.350	9.425	9.425	37.400
3. Dana Sofronie	9.250	9.675	8.875	9.400	36.800

Aparatele au fost dominate de Monica Roșu, Dana Sofronie, Silvia Stroescu (sărituri), Oana Ban, Alexandra Eremia, Cătălina Ponor (bârnă), Daniela Sofronie, Florica Leonida, Monica Roșu (paralele) și Andreea Munteanu, Lorena Stancu, Mădălina Râpeanu, Alexandra Eremia (sol).

Sărituri		Paralele	
1. Monica Roșu	9.481	1. Dana Sofronie	9.650
2. Dana Sofronie	9.331	2. Florica Leonida	9.525
3. Silvia Stroescu	9.281	3. Monica Roșu	8.500
Bârnă		Sol	
1. Oana Ban	9.687	1. Andreea Munteanu	9.587
2. Alexandra Eremia	9.600	2. Lorena Stancu	9.575
3. Cătălina Ponor	9.512	3. Alexandra Eremia	9.475

Rămânând în zona feminină, notăm că CSS 1 Farul Constanța (Cătălina Ponor, Andreea Munteanu, Dana Sofronie, Teodora Nasta, Eleonora Dragnea) s-a menținut pe primul loc al ierarhiei echipelor, profitând de diferența creată la bârnă în fața gimnastelor de la CSA CSS 3 Steaua București (Alexandra Eremia, Florica Leonida, Silvia Stroescu, Sandra Izbașa, Alina Stănculescu), aparat câștigat, însă, de CSS Cetate Deva (Oana Ban, Mădălina Maftei, Oana Maftei, Denisa Badalea, Isabell Izso, Corina Bucurtean).

1. Farul Constanța	36.325	35.350	37.138	37.225	146.038
2. Steaua București	36.500	35.825	35.300	37.300	144.925
3. Cetate Deva	35.200	33.050	35.850	34.075	138.175

De partea cealaltă, Marian Drăgulescu (Dinamo București) își adaugă cel de al doilea titlu național la individual compus, învinșii săi numindu-se Răzvan Șelariu (CSS Reșița) și colegii săi Dan Potra și Daniel Popescu.

1. Marian Drăgulescu	9.700	9.200	9.450	9.650	8.850	9.200	56.050
2. Răzvan Șelariu	8.850	9.100	9.550	9.434	9.200	9.100	55.234
3. Dan Potra	9.050	9.150	9.700	9.200	8.700	8.700	54.500

Câteva schimbări în ceea ce privește campionii aparatelor. Dacă Marian Drăgulescu (sol, sărituri) și Dan Potra (inele, paralele) – au rămas pe primul loc, în schimb, Flavius Koczi (cal) a revenit în fruntea ierarhiei după o întreprindere de un an în fața lui Ioan Suciu, iar Răzvan Șelariu (bară) l-a înlocuit pe Călin Nemeș Bufu.

Sol		Cal		Inele	
1. Marian Drăgulescu	9.787	1. Marius Urzică	9.766	1. Dan Potra	9.687
2. Daniel Popescu	9.437	2. Ioan Suciu	9.587	2. Marian Drăgulescu	9.575
2. Florentin Pescariu	9.437	3. Daniel Popescu	9.125	3. Răzvan Șelariu	9.500
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Marian Drăgulescu	9.493	1. Dan Potra	9.463	1. Răzvan Șelariu	9.387
2. Răzvan Șelariu	9.443	2. Marian Drăgulescu	9.275	2. Marian Drăgulescu	9.200
3. Alin Jivan	9.368	3. Marius Urzică	9.263	3. Constantin Covaci	9.067

Dinamo București continuă să nu aibă rivali, ceea ce se va întâmpla și în perioada următoare, Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Dan Potra, Ioan Suciu, Daniel Popescu, Dan Coșeru fiind cei mai buni pe toate aparatele, pentru a se impune cu 10.0 puncte în fața celor de la CSS Reșița și cu aproape 15.0 față de CSS Unirea Sânnicolau Mare.

1. Dinamo	36.650	37.350	37.650	37.384	35.300	35.350	219.584
2. CSS Reșița	35.150	35.050	34.800	36.968	34.200	33.450	209.618
3. Unirea	34.300	32.350	34.550	35.200	33.550	35.050	205.000

2004

„Sala Sporturilor din Sfântu Gheorghe... Tribunele au fost pline, iar, uneori, și locurile în picioare au fost o opțiune. Ca atare, nu a fost liniște de biserică în sală și, din când când, nivelul sonor a tracă peste cota de avarie. Mai ales la evoluțiile lui Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Dan Potra și Răzvan Șelariu... Și cum «gașca de aur» de la Ljubljana, plus Daniel Popescu reprezintă clubul Dinamo Erbașu, lupta pentru titlu la echipe era decisă încă de la... încălzire”. Disputa pentru titlu la individual compus a avut trei protagoniști, Ioan Suciu, Marian Drăgulescu și Dan Potra. Cel dintâi, mai constant, i-a învins pe campionii continentali de la Ljubljana 2004, respectiv Patras 2002. Marius Urzică a lucrat doar la bară, paralele și cal. Marian Drăgulescu a ridicat publicul în picioare la sărituri, dar la bară a căzut, ieșind din lupta pentru titlu, în ciuda evoluției

de la sol. Titlurile pe aparate au fost împărțite în mod egal între Marian Drăgulescu, Răzvan Șelariu și Marius Urzică. Dacă solul și săriturile păreau adjudecate de Marian Drăgulescu, la celelalte a fost o dispută strânsă pentru întâietate. Mai puternic pe inele și foarte sigur la bară, Răzvan Șelariu a urcat de două ori pe podium. La cal și paralele, Marius Urzică s-a impus cu "exerciții spectacol". Rezultate: individual compus – 1. Ioan Suciu 57.375, 2. Dan Potra 56.550, 3. Marian Drăgulescu 56.350, sol – 1. Marian Drăgulescu 9.712, 2. Răzvan Șelariu 9.500, 3. Ioan Suciu 9.475, cal – 1. Marius Urzică 9.812, 2. Ioan Suciu 9.737, 3. Daniel Popescu 9.712, inele – 1. Răzvan Șelariu 9.662, 2. Alin Jivan 9.567, 3. Dan Potra și Ioan Suciu 9.562, sărituri – 1. Marian Drăgulescu 9.506, 2. Alin Jivan 9.443, 3. Cristian Ștefănescu 9.400, paralele – 1. Răzvan Șelariu 9.662, 2. Marius Berbecar 9.500, 3. Călin Nemeș Bufu 9.275, bară – Răzvan Șelariu 9.475, 2. Dan Potra 9.450, 3. Călin Nemeș Bufu 9.412. Primul loc la echipe a fost adjudecat, din nou, de Dinamo Erbașu București (Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Dan Potra, Răzvan Șelariu Daniel Ilie Popescu), cu un total de 227.300, cu aproape 10.0 față de următoarea clasată, Steaua București, cu 217.600, pe locul 3 situându-se CSS Reșița, cu 204.650.

Pe o căldură sufocantă, la Constanța, s-a desfășurat varianta feminină a "naționalelor", în tribună fiind și Bruno Grandi, președintele FIG. Fără Daniela Sofronia și Monica Roșu, celelalte componente al echipei naționale au reținut, cum era de așteptat, atenția. Cătălina Ponor s-a impus la individual compus. *"Liniștită! Liniștită!, și corpul gimnastei de pe bârnă e străbătut parca de un fior de relaxare... Ține! Ține!, și aterizarea după un salt lipește tălpile de bucata îngustă de lemn. Respiră!, și aproape vezi cum aerul se plimbă prin plămânii sportivei... Foarte bună! Era Cătălina Ponor, preferata publicului, care reușise o bârnă de senzație, văzută de arbitre la cota 9.825, cea mai ridicată notă din concurs. Campioana europeană a aparatului zlmbește. Știe că urmează solul, unde de asemenea are un exercițiu de milioane. Muzica și aplauzele ritmate merg mână în mână, pe covorul roșiatic Cătălina desenează cu fantezie, sare precis și smulge un 9.800. Cele două note mari o saltă în vârful clasamentului, cu un total de 38.125... Lupta a fost însă strânsă între componentele lotului olimpic. Risipite la echipele lor de club, Ponor și Eremia la Farul, Munteanu, Stroescu și Leonida la Steaua, Ban la Cetate Deva, ele au fost ținta celor mai multe priviri pe durata concursului. A doua a venit, la 0.125 puncte de campioană, colega ei de la Farul, Andreea Munteanu, absentă la Europenele de la Amsterdam, din mai, dar printre cele mai apreciate românce pentru simțul artistic. «Mutu», cum i se spune, adolescentei de buzunar, a mers constant spre argint Pe locul trei s-a clasat Alexandra Eremia, care a reușit și ea o bârnă complexă, apreciată la 9.700, și o evoluție bună la paralele, 9.600..."* (Luminița Paul – Gazeta Sporturilor). Așadar, 1. Cătălina Ponor 38.125, 2. Andreea Munteanu 38.000, 3. Alexandra Eremia 37.950. Frumoase evoluții și în finalele pe aparate. Absența Monicăi Roșu, campioana europeană ea-titre la sărituri, a făcut loc spre aur Silviei Stroescu. Cu două sărituri corecte și o medie de 9.281, ea a urcat pe prima treaptă a podiumului. La paralele, Florica Leonida (9.500), revenită într-un concurs de mare ținută, după o pauză destul de lungă, a fost notată cu 9.500, câștigând destul de lejer, însă cele care au urmat-o în clasament, Oana Ban, Alexandra Eremia și Andreea Munteanu, au avut note de la 9.400 în sus. Bârna a scos-o din nou în față pe Cătălina Ponor, vicecampioana mondială de la Anaheim 2003 și deținătoare a titlului european. Cu 9.800, constanțeanca a acaparat fără probleme prima treaptă a podiumului, la rândul lor, Andreea Munteanu 9.700, Alexandra Eremia 9.637 și Oana Ban 9.562. La sol s-a repetat ordinea primelor locuri de la

individual și bârnă, cu Cătălina Ponor campioană (9.787), Andreea Munteanu pe poziția secundă (9.625) și, pe locul 3, Florica Leonida (9.525). Podiumuri: sărituri – 1. Silvia Stroescu 9.281, 2. Oana Ban 9.237, 3. Andreea Munteanu 9.218, paralele – Florica Leonida 9.500, 2. Oana Ban 9.482, 3. Alexandra Eremia 9.412, bârnă – 1. Cătălina Ponor 9.800, 2. Andreea Munteanu 9.700, 3. Alexandra Eremia 9.637, sol – 1. Cătălina Ponor 9.787, 2. Andreea Munteanu 9.825, 3. Florica Leonida 9.525. La echipe, titlul a fost adjudecat de Steaua 149.550, care a devansat pe Farul Constanța 148.425 și CSS Cetate Deva 140.850

2005

Schimbare de lider, după ce Marian Drăgulescu a fost victorios în 2003 și 2004, Răzvan Șelariu, secundul ediției precedente, fiind cel care a trecut la conducere, cum, de asemenea, își face intrarea pe tabloul campioanelor la individual compus Sandra Izbașa (CSA / CSS 3 Steaua București).

Solul și săriturile (Marian Drăgulescu), calul (Marius Urzică) și bara (Răzvan Șelariu) au avut aceeași lideri. Inelele au revenit pentru prima și ultima oară lui Daniel Popescu, în timp ce Dan Potra reurcă pe primul loc la paralele, cucerind al treilea titlu.

Nume vechi (Cătălina Ponor – bârnă, Florica Leonida – paralele), nume noi (Sandra Izbașa (sărituri, sol) pe lista campioanelor pe aparate, anunțând două mari campioane ale gimnasticii mondiale și olimpice.

Masculin – individual compus

1. Răzvan Șelariu	9.400	8.850	9.500	9.500	9.000	8.550	54.800
2. Flavius Koczi	9.000	9.550	8.950	9.350	8.550	8.900	54.300
3. Adrian Bucur	7.650	9.000	9.150	9.300	8.000	9.050	52.150

Sol		Cal		Inele	
1. Marian Drăgulescu	9.550	1. Marius Urzică	9.750	1. Daniel Popescu	9.400
2. Flavius Koczi	9.250	2. Daniel Popescu	9.550	2. Alin Jivan	9.200
2. Dan Potra	9.100	3. Adrian Bucur	9.100	3. Adrian Bucur	9.150
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Marian Drăgulescu	9.700	1. Dan Potra	9.150	1. Răzvan Șelariu	9.400
2. Alin Jivan	9.475	2. Robert Stănescu	8.800	2. Marian Drăgulescu	9.100
3. Răzvan Șelariu	9.225	3. Flavius Koczi	8.800	3. Viorel Lătărețu	8.950

Feminin – individual compus

1. Sandra Izbașa	9.350	9.100	8.950	9.700	37.100
2. Florica Leonida	9.400	8.800	9.250	9.175	36.625
3. Roxana Stan	9.100	9.050	8.800	9.550	36.500

Sărituri		Paralele	
1. Sandra Izbașa	9.406	1. Florica Leonida	9.500
2. Florica Leonida	9.337	2. Roxana Stan	9.125
3. Dana Druncea	9.162	2. Sandra Izbașa	9.125
Bârnă		Sol	
1. Cătălina Ponor	9.800	1. Sandra Izbașa	9.575
2. Alina Stănculescu	9.600	2. Cătălina Ponor	9.438
3. Florica Leonida	9.350	3. Roxana Stan	9.425

Nimic nou în ceea ce privește ierarhia echipelor, cu Dinamo Erbașu București – Dan Potra, Răzvan Șelariu, Daniel Popescu, Ioan Suci, Marius Urzică, Marian Drăgulescu) și CSA / CSS 3 Steaua București (Andreea Grigore, Dana Druncea, Alina Srănculescu, Florica Leonida, Sandra Izbașa, Alexandra Eremia) pe prima poziție, ambele la mare distanță de următoarele clasate.

Masculin

1. Dinamo	37.100	36.850	36.800	37.750	35.050	34.200	217.750
2. LPS CSM Bistrița	35.500	33.000	30.500	34.350	32.600	32.250	194.200
3. CSS Reșița	33.100	34.300	29.100	34.350	31.000	32.200	194.050

Feminin

1. Steaua	36.900	34.650	37.300	37.275	162.625
2. Cetate Deva	34.850	30.325	34.050	34.875	140.975
3. CSSG Focșani	31.450	28.000	29.900	33.250	127.550

O ediție la care au participat ca invitați și gimnaști din Indonezia.

2006

În întrecerile care au avut loc la Ploiești, Sandra Izbașa, la al doilea titlu național consecutiv la individual compus, care avea să fie și ultimul al carierei, învingătoare cu 61.750 (sărituri – 5.8 / 9.500; paralele – 5.7 / 9.050; bârnă – 6.6 / 9.400; sol – 6.3 / 9.400), pe locurile următoare fiind Steliana Nistor 60.550, Aluissa Lăcusteanu 59.800, Daniela Druncea 58.450, Cerasela Pătrașcu 57.850, Ana Maria Tămârjan 57.250, Alexandra Ghiță 57.050, Loredana Șucar 55.700, Florica Leonida 55.250, Mădălina Guțu 54.900.

1. Sandra Izbașa	15.300	14.750	16.000	15.700	61.750
2. Steliana Nistor	15.000	15.250	15.700	14.700	60.550
3. Aluissa Lăcusteanu	14.700	14.400	15.500	15.200	59.800

Trei din patru titluri în finalele pe aparate i-au revenit Sandrei Izbașa (sărituri, bârnă, sol), consființându-se, astfel „anul Sandrei Izbașa” în confruntările naționale, ea fiind pe podium și la paralele, concurs câștigat de Steliana Nistor.

Sărituri

1. Sandra Izbașa	14.500
2. Aluissa Locusteanu	14.050
3. Cerasela Pătrașcu	13.750

Bârnă

1. Sandra Izbașa	16.200
2. Mădălina Guțu	15.350
3. Aluissa Locusteanu	15.350

Paralele

1. Steliana Nistor	15.800
2. Aluissa Lăcusteanu	14.450
3. Sandra Izbașa	14.400

Sol

1. Sandra Izbașa	15.800
2. Andreea Acatrinei	14.750
3. Loredana Șucar	14.700

La rândul său, și Răzvan Șelariu și-a păstrat titlul cucerit în anul precedent, cu 89.650 (sol – 6.3 / 9.000; cal – 5.6 / 9.050; inele – 6.5 / 9.500; sărituri – 6.6 / 9.250; paralele – 5.8 / 8.750; bară – 5.0 / 8.600), pe pozițiile celorlalte situându-se Flavius Koczi 89.600, ca la ediția precedentă, Dan Potra 86.750, Ovidiu Buidoso 86.450, Marius Berbecar 85.500, Gheorghe Rotariu 83.450, Cosmin Iancu 81.050, Florin Nebunu 80.650, Narcis Mucalau 79.250, Daniel Popescu 75.700.

1. Răzvan Şelariu	15.000	14.650	16.000	15.850	14.550	13.600	89.650
2. Flavius Koczi	15.400	15.700	14.200	15.750	14.000	14.550	89.600
3. Dan Potra	13.950	14.500	15.550	15.250	13.950	13.550	86.750

În finalele pe aparate din sala ploieşteană s-a asistat la un „duel” între Răzvan Şelariu și Flavius Koczi, cu avantaj pentru Flavius Koczi, care realizează primele titluri la cal, sărituri și bară, cel de la ultimul aparat rămânând singular în palmares. Răzvan Şelariu a profitat de absența lui Marian Drăgulescu pentru a se impune la sărituri, pentru a reveni, însă, pe primul loc la inele (după 2004), de această dată în dauna lui Dan Potra, triplul învingător din 2001, 2002, 2003. Și pentru Cosmin Popescu victoria la paralele în fața lui Dan Potra, campionul ediției precedente, va fi un succes singular.

Sol	Cal	Inele
1. Marian Drăgulescu 15.600	1. Flavius Koczi 15.800	1. Răzvan Şelariu 16.000
2. Flavius Koczi 15.550	2. Narcis Mucalău 15.700	2. Dan Potra 15.600
2. Robert Stănescu 14.600	2. Daniel Popescu 15.700	3. Robert Stănescu 15.250
Sărituri	Paralele	Bară
1. Flavius Koczi 16.175	1. Cosmin Popescu 15.000	1. Flavius Koczi 15.100
2. Răzvan Şelariu 16.125	2. Dan Potra 14.900	2. Dan Potra 14.900
3. Marius Berbecar 15.950	3. Robert Stănescu 14.800	3. Ovidiu Buidoso 14.450

Dinamoviștii – Dan Potra, Răzvan Şelariu, Daniel Popescu, Flavius Koczi, Robert Stănescu – rămân în fruntea ierarhiei echipelor masculine, în timp ce gimnastele de la Deva, cu două formații, Loredana Sucar, Aluissa Lăcusteanu, Cerasela Pătrașcu, Alexandra Ghiță, Andreea Acatrinei făcând parte din echipa campioană.

1. Cetate Deva 1	56.550	54.850	60.450	59.550	231.400
2. Cetate Deva 2	53.275	48.650	55.600	56.700	214.225
3. CSM Onești	55.250	43.700	57.400	52.750	209.100

2007

Ediție desfășurată la Ploiești.

Întrecerea băieților a fost dominată de lupta a trei dintre componenții de bază al lotului, Flavius Koczi, Răzvan Şelariu și Daniel Popescu. Ultima rotație a decis ierarhia, dându-i câștig de cauză lui Daniel Popescu. Elevii lui Dan Grecu au acaparat atenția încă de la primele minute ale concursului, prin seriozitatea și concentrarea cu care au intrat pe aparate. Cu Marian Drăgulescu aplaudat pentru exercițiul de la bară, cu revenirea lui Alin Jivan și îmbunătățirea exercițiilor lui Flavius Koczi și Răzvan Şelariu... Lăsat acasă la “Europene” pentru a se pregăti mai temeinic, Daniel Popescu a demonstrat un real progres. Aflat pe locul 2 al clasamentului parțial înaintea ultimei rotații, acesta și-a gestionat perfect emoțiile la cal și, cu un exercițiu sigur, profitând și de ezităările lui Flavius Koczi și Răzvan Şelariu, a cucerit titlul la individual compus. *“La ultimele două rotații au fost probleme, băieții nu și-au mai putut duce exercițiile până la final din cauza căldurii. Reușita lui Popescu îmi confirmă că este aproape de forma cu care ne-a obișnuit”*, declara Dan Grecu,

antrenorul lotului. Individual compus: 1. Daniel Popescu 91.500, 2. Flavius Koczi 91.300, 3. Răzvan Șelariu 90.750. Echipe: 1. Dinamo 451.500, 2. Lugoj 392.800, 3. Bistrița 391.400. Deși organizatorii au mutat cât mai de vreme ora de începere a finalelor pe aparate, ziua s-a dovedit cea mai încinsă, lupta pentru podium ridicând considerabil valoarea competiției. Întrecerea băieților s-a dovedit cea mai spectaculoasă, Daniel Popescu răsturnând ierarhii în cursa spre prima treapă a podiumului. După ce în prima zi a câștigat titlul pe echipe cu Dinamo și pe cel la individual compus, cu 15.600, Popescu s-a impus și la paralele. Surpriza a furnizat-o însă la sărituri, unde cu 16.387 l-a depășit pe Marian Drăgulescu, dar și la cal, cu 15.900 învingându-l pe Flavius Koczi. Liderul echipei, Marian Drăgulescu, s-a impus la bară (15.650) și la sol (15.850). Cu o primă evoluție la sărituri de top mondial, (16,650), executând figura care-i poartă numele, Marian Drăgulescu a riscat la a doua, a cărei notă de plecare a fost 7.2, și a ratat aterizarea. Nota 16.000 acordată, cumulată cu prima, l-a dus pe poziția a treia a ierarhiei la unul din aparatele la care a scris istorie. Pe podiumul la inele au urcat, la egalitate de puncte, doi dintre componenții lotului național și olimpic, pregătit de antrenorul Dan Grecu, Alin Jivan și Robert Stănescu, ambii cu 15.750. pe podium în finalele pe aparate au fost: sol: 1. Marian Drăgulescu 15.850, 2. Răzvan Șelariu 15.300, 3. Daniel Popescu 15.000, cal: 1. Daniel Popescu 15.900, 2. Cosmin Malița 15.250, 3. Flavius Koczi 15.000, inele: 1. Alin Jivan 15.750, 1. Robert Stănescu 15.750, 3. Răzvan Șelariu 15.475, sărituri: 1. Daniel Popescu 16.387, 2. Flavius Koczi 16.375, 3. Marian Drăgulescu 16.175, paralele: 1. Daniel Popescu 15.600, 2. Cosmin Popescu 15.450, 3. Flavius Koczi 14.675, bară: 1. Marian Drăgulescu 15.750, 2. Răzvan Șelariu 15.400, 3. Flavius Koczi 15.275.

Într-un aer înăbușitor, aproape irespirabil, componentele lotului au intrat în concurs dornice să arate că își merită locul în echipa pentru Campionatele Mondiale 2007. Titlul i-a revenit Stelianeii Nistor, care a obținut note mari la toate aparatele și s-a impus cu aproape patru puncte în fața Sandrei Izbașa, realizând 14.800 (5.5) la sărituri, 15.800 (6.9) la paralele, 16.550 (7.0) la bârnă și 15.400 (6.3) la sol. Cu un total de 62.550, a urcat pe prima treaptă, ea fiind urmată de Sandra Izbașa (58.900) – la a doua competiție după accidentare – și de Dana Druncea (57.950). Chiar dacă nu a intrat în lupta pentru individual compus, Cătălina Ponor și-a reconfirmat forma bună. Ea a obținut cele mai mari note la sărituri (15.050) și la bârnă (16.700). Și finalele pe aparate au fost dominate de componentele lotului național. După ce a obținut cele mai mari note din concurs la sărituri și la bârnă în turnee de pregătire, Cătălina Ponor, tripla campioană olimpică, s-a impus fără probleme la cele două aparate și în competiția internă, la sărituri cu 15.063 și la bârnă cu 16.500, cea mai mare notă din finala fetelor. Campioană națională la individual compus, Steliana Nistor și-a adjudecat paralele, cu 15.700, în timp ce stelista Sandra Izbașa, aflată încă în recuperare după o accidentare la glezna stângă, a cucerit, cu 15,350, titlul național la sol. Podiumuri: sărituri: 1. Cătălina Ponor 15.062, 2. Daniela Druncea 14.687, 3. Steliana Nistor 14.537, paralele: 1. Steliana Nistor 15.700, 2. Sandra Izbașa 14.850, 3. Mădălina Guțu 14.550, bârnă: 1. Cătălina Ponor 16.500, 2. Steliana Nistor 15.775, 3. Sandra Izbașa 15.450, sol: 1. Sandra Izbașa 15.350, 2. Ana Maria Tămârjan 15.300, 3. Steliana Nistor 15.025. La echipe, două formații în competiție, două pe... podium: CNS CSȘ Cetate Deva (Loredana Sabău, Claudia Voinea, Raluca Haidu, Amelia Racea, Diana

Trenca, Alexandra Ghiță), cu 279.700, și CSA / CSS 3 Steaua București (Sandra Izbașa, Daniela Drunceă, Alina Stănculescu, Florica Leonida, Gabriela Bordeianu, Patricia Tiron), cu 279.050.

2008

În directă conexiune cu activitatea competițională, tocmai pentru ca aceasta să se desfășoare în condiții de deplină sportivitate și echitate – una dintre obligațiile forului de specialitate -, s-a impus și adoptarea unor reguli de conduită, materializate, în 18 ianuarie 2008, cu aprobarea Codului Etic al Federației Române de Gimnastică, aducându-se, astfel, un plus de responsabilitate pentru toți cei implicați în fenomenul gimnasticii românești, de la nivelul federației până la cel al cluburilor, specialiștilor și sportivilor.

În Campionatul Național, care a avut loc la Ploiești, Răzvan Șelariu a revenit pentru ultima oară în vârful ierarhiei la individual compus, adjudecându-și titlul în fața lui Flavius Koczi, pe locurile următoare fiind Adrian Bucur, Andrei Ursache, Cristian Bătagă, Cosmin Malița, Ovidiu Buidoso, Andrei Muntean.

1.	Șelariu Răzvan	15.700	14.750	15.400	16.250	14.900	15.450	92.450
2.	Koczi Flavius	15.050	14.600	15.450	15.050	15.200	14.200	89.550
3.	Bucur Adrian	15.150	14.800	14.800	15.700	14.700	14.350	89.500
4.	Ursache Andrei	14.600	15.950	13.850	15.300	14.800	13.550	88.050
5.	Bătagă Cristian	14.550	14.750	14.750	15.450	14.400	13.750	87.650

Adăugându-și și două titluri pe aparate (sol, bară), Răzvan Șelariu a fost, indiscutabil, numărul 1 al acestor Campionate.

Sol		Cal		Inele				
1.	Șelariu Razvan	15.70	1.	Ursache Andrei	15.95	1.	Stănescu Robert	16.00
2.	Drăgulescu Marian	15.65	2.	Manolache Costin	15.70	2.	Popescu Daniel	15.55
3.	Bucur Adrian	15.15	3.	Popescu Cosmin	15.65	3.	Jivan Alin	15.45
						3.	Koczi Flavius	15.45
Sărituri		Paralele		Bară				
1.	Jivan Alin	16.43	1.	Berbecar Marius	15.60	1.	Șelariu Razvan	15.45
2.	Drăgulescu Marian	16.23	2.	Koczi Flavius	15.20	2.	Drăgulescu Marian	15.05
3.	Șelariu Razvan	16.10	3.	Șelariu Razvan	14.90	3.	Muntean Andrei	14.45

În competiția pe echipe, doar Dinamo București, C.S.M. Bistrița, fiecare cu câte două formații, și C.S.M. Lugoj, bucureștenii din prima formație dinamovistă – Daniel Popescu, Cosmin Malița, Răzvan Șelariu, Flavius Koczi, Marian Drăgulescu, Robert Stănescu – neavând nicio problemă a se impune detașat – la aproape 24 puncte (!), pe aparate 58.900 / 60.200 / 61.050 / 64.650 / 59.300 / 59.050 – la aproape 24 puncte (!), de următoarea clasată, CSM Bistrița: 363.150 – 339.450.

Steliana Nistor și-a adăugat un nou titlu în palmares, mai bine zis, noi titluri, dacă avem în vedere că, pe lângă succesul la individual compus (al doilea consecutiv) a fost pe primul loc și la sărituri și paralele, Gabriela Drăgoi și Andreea Acatrinei devenind campioane la bârnă, respectiv sol.

1.	Nistor Steliana	15.100	16.200	15.375	15.225	61.900
2.	Grigore Andreea	14.575	14.450	15.525	15.000	59.550
3.	Acatrinei Andreea	14.350	14.825	14.500	15.300	58.975
4.	Druncea Daniela	14.950	14.400	14.375	14.800	58.525
5.	Chiric Elena	14.900	13.850	14.375	14.900	58.025
6.	Guțu Mădălina	13.700	14.675	14.675	14.875	57.925
	Sărituri			Paralele		
1.	Nistor Steliana	7.550		1. Drăgoi Gabriela	15.625	
2.	Druncea Daniela	7.475		2. Grigore Andreea	15.525	
3.	Chiric Elena	7.450		3. Nistor Steliana	15.375	
	Bărnă			Sol		
1.	Drăgoi Gabriela	15.625		1. Acatrinei Andreea	15.300	
2.	Grigore Andreea	15.525		2. Nistor Steliana	15.225	
3.	Nistor Steliana	15.375		3. Grigore Andreea	15.000	

CSS 3 / Steaua București – Patricia Tiron, Gabriela Bordeianu, Daniela Druncea, Andreea Grigore, Sandra Izbașa – s-a impus în fața fetelor de la CSS Cetate Deva (Loredana Sabău, Raluca Haidu, Claudia Voicu, Andreea Acatrinei, Cerasela Pătrașcu) la o diferență de 6.150, pe locul 3 fiind gimnastele de la CSS 7 / Dinamo București.

1. CSS 3/ CSA Steaua	57.950	57.525	60.675	58.950	235.100
2. CSS Cetate Deva 1	56.350	55.600	58.700	58.300	228.950
3. CSS 7/ CS Dinamo	56.075	50.025	57.975	58.125	222.200
4. CSS Cetate Deva 2	53.575	52.050	51.250	55.275	212.150
5. CSS nr.1/ CS Farul	52.325	46.100	52.175	55.275	205.875

Concursul Open feminin a avut pe podium pe Steliana Nistor, Andreea Grigore, Stefani Bismipkou (Grecia), respectiv Răzvan Șelariu, Flavius Koczi, Raphael Wignanitz (Franța).

De notat, așa cum avea să se mai întâmple și la alte ediții, în concurs s-au aflat și invitați din străinătate, de această dată fiind competitori din Grecia, Egipt, Elveția, Franța, Guatemala.

2009

Campionatele Naționale au avut loc la Buzău. Inițial programată pentru perioada 11 – 13 septembrie, competiția a fost amânată o săptămână (18 – 20 Septembrie) deoarece în weekend-ul 11-13 septembrie, echipa feminină de handbal a Buzăului a disputat un meci pe teren propriu, meci ce făcea parte din calendarul competițional al Ligii Naționale. Flavius Koczi, Marius Berbecar, Vlad Cotuna, Cristian Bătagă, Ovidiu Buidoso, Ana Porgras, Amelia Racea, Diana Chelaru, Larisa Iordache, Sandra Izbașa, Cătălina Ponor sunt noile (vechi) nume înscrise pe lista campionilor naționali, nume ce vor fi regăsite și în perioada următoare, performanțele lor pe plan național fiind în concordanță cu cele obținute la nivel internațional.

Cu această ediție, Flavius Koczi și-a început seria de 3 titluri la individual compus. Marian Dragulescu, întors de doar câteva luni la antrenamente, a evoluat la bară, sol și sărituri. Evoluțiile lui au fost foarte valoroase la sol (15.600) și sărituri (16.700, pentru „săritura Drăgulescu”), în timp ce la bară a avut parte de o semi-ratare, obținând doar 14.650. Note bune au obținut și

Robert Stănescu (16.050, la inele), Cosmin Popescu (15.650) și Flavius Koczi (15.600), ambele la cal, Adrian Bucur (15.500, la inele) și Flavius Koczi (14.800, la sol). Flavius Koczi a mai obținut 14.550 la paralele și 12.700 la bară (ratare).

1.	Flavius Koczi	14.800	15.300	14.950	16.400	14.550	12.700	88.700
2.	Adrian Bucur	14.400	13.600	15.500	15.500	14.200	14.400	87.600
3.	Ovidiu Buidoso	14.550	15.400	14.050	15.400	14.000	13.500	86.900
4.	Cristian Bățașă	13.900	13.800	14.750	15.600	14.300	13.600	85.950
5.	Alin Jivan	14.500	12.400	14.500	16.300	14.100	13.500	85.300

Finalele pe aparate i-au adus două victorii lui Marian Drăgulescu, celelalte fiind adjudecate de Alin Jivan, Robert Stănescu și Cosmin Popescu.

Sol		Sărituri		Cal	
1.	M. Drăgulescu 15.900	1.	Alin Jivan 16.000	1.	Cosmin Popescu 15.650
2.	Flavius Koczi 15.200	2.	Flavius Koczi 15.950	2.	Daniel Popescu 15.350
3.	Vlad Cotuna 14.850	3.	Daniel Popescu 15.925	3.	Flavius Koczi 15.250
Inele		Paralele		Bară	
1.	R. Stănescu 16.200	1.	Marius Berbecar 15.950	1.	M. Drăgulescu 15.300
2.	Adrian Bucur 15.200	2.	Cosmin Popescu 15.600	2.	Andrei Muntean 14.550
3.	Cristian Bățașă 14.900	3.	Andrei Ursache 14.650	3.	Vlad Cotuna 14.550

„Concursul individual compus al maestrilor a avut la start 6 senioare: Anamaria Tamârjan, Diana Chelaru, Ana Porgras, Cerasela Pătrașcu, Gabriela Drăgoi, Loredana Sabău și 3 junioare aproape de vârsta senioratului: Amelia Racea, Claudia Voicu, Daniela Andrei. „Un număr alarmant de mic de gimnaste, multe revenite după accidentări, incomplet refăcute sau chiar lucrând cu durere!”. Evoluțiile Anei Porgras, campioana europeană de juniori la bârnă, au fost cele mai așteptate în Sala Sporturilor din Buzău. Revenită după o accidentare care a ținut-o departe de competiții aproape un an, Ana Porgras a produs nu doar surpriza de a concura la individual compus, dar și de a câștiga, demonstrând că este competitivă la toate cele 4 aparate. La bârnă, aparatul ei preferat, a prezentat exerciții cu nota D 6.6. În cele 2 zile de concurs a intrat, însă, cu 3 variante de exercițiu, Ana Porgras fiind încă în faza de experimentare, ceea ce a dus și la inevitabilele ratări. Cu toate acestea, coregrafia, compoziția și execuția integralului ei la bârnă au fost remarcabile. Venită parcă din „țara gimnastelor balerine”, Rusia, Ana plutește pe bârnă, plutește, executând deopotrivă elemente acrobatice dificile și elemente artistice spectaculoase. În exercițiul ei se regăsesc combinații acrobatice precum banalizata serie Danilova+flick+salt cu deschidere, dar și mai puțin obișnuita back walkover+flick+salt întins, însoțite de elemente artistice de dificultate: cloche cu piciorul la cap, săritura “cuib”, săritura Yang Bo, combinații mixte originale: Danilova laterală+ cloche+salt înapoi grupat, și elemente coregrafice deosebite. După o evoluție curată la paralele, unde a prezentat un exercițiu de dificultate 6.3 (stalder 540+Jaeger, stalder 360+trecere în stând pe mâini pe bara mică+stalder în apropiat 360, coborâre dublu întins), a dezamorțit sala printr-un exercițiu expresiv la sol, pe muzică clasică, cu o notă D. 5.5 – 5.7 (Tshukahara grupat, salt înapoi 900+salt grupat înainte, dublu echer, dublu grupat înapoi, pirueta dublă cu piciorul la 90 de grade, pirueta Memmel – foarte frumos executată) și a sărit corect Yurchenko 360 (D=5.0)... Anamaria Tamârjan, încă se luptă cu accidentări mai vechi și doar printr-o ambiție de fier se antrenează și concurează cu durere. Ana nu a fost

in forma la Buzau, a trecut prin stari de tensiune, de deznadejde, dar la sfarsit si-a recapatat zambetul, semn ca poate merge pana la capat. Ea a prezentat exercitii cu dificultate sub cea de la Europene, dar a aratat mai multa siguranta la sol (se pare ca a renuntat la dublul intins) si a incercat combinatii noi la paralele pentru a-si creste nota D (tintind, probabil, 5.7-5.8). Diana Chelaru a fost, per ansamblu, o surpriză plăcută. Și-a îmbunătățit remarcabil nota D la bârnă, în special prin introducerea unei combinații dificile: flick+salt 360, ajungând astfel la 6.1, a corectat din greșelile de ținută de la paralele unde a încercat combinații noi (ținând o nota D de 5.8 – 5.9), dar s-a poticnit în ambele zile la aceeași combinație: gigantica înapoi 540+Jaeger, a crescut valoarea celei de-a doua sărituri de la 4.4 la 4.6 și a evoluat frumos și curat la sol (Tsukahara grupat, whip+ triplu șurub, dublu echer, dublu grupat, D=5.7). Cerasela Pătrașcu și Loredana Sabău au participat aici la prima lor competiție de la revenirea după accidentări. Cerasela Patrascu a concurat la bârnă și paralele, fără a executa, însă, coborârile. A arătat, totuși, aceeași ținută aproape impecabilă și flexibilitate deosebită, în exerciții în care s-au regăsit vechile ei elemente: tranziție Maloney (tip Shaposhnikova) la paralele, urcare în sfoară pe bârnă, dar și elemente noi precum săritura Yang Bo. Loredana Sabău a concurat la paralele, bârnă și sărituri, impresionând în special la bârnă, unde am remarcat o combinație originală: cloche +Danilova laterală (D 5.4). Concursul maestrelor a fost completat de junioarele Amelia Racea, Claudia Voicu, Daniela Andrei. Amelia Racea, deși nu în forma ei obișnuită, ne-a arătat, totuși, în special în ziua finalelor pe aparate, cât de mult îi place să concureze. După locul 4 de la individual compus, ea a câștigat 3 locuri 2 (sărituri, sol, paralele) și un loc 1 la bârnă. Cea mai așteptată execuție a fost cea de la sărituri, chiar dacă Amelia nu a prezentat în concurs Yurchenko 720, săritura cu care a câștigat titlul la FOTE. Claudia Voicu, revenită și ea după o accidentare, a impresionat, așa cum era de așteptat (în ciuda unei ratări), la bârnă (D 6.2) prin ținuta frumoasă, prin coregrafia și compoziția exercițiului în care s-au remarcat două serii mixte dificile și mai puțin obișnuite: cloche+salt lateral și cloche 180+salt grupat înapoi. Tot la bârnă, a reușit poate cea mai frumoasă săritura “cuib” a competiției. Daniela Andrei, preferata publicului, a fost probabil surpriza competiției, în special pentru cei care nu își puneau prea mari speranțe în ultima junioară promovată la lotul mare. Dana a confirmat pentru publicul din orașul natal că buzoienele au talent în special la bârnă și paralele, arătând un progres considerabil la cele 2 aparate. În concluzie, în ciuda numărului mic de gimnaste și a numărului mare de ratări, la Buzău am văzut că încă se mai încearcă ceva în gimnastica românească, am văzut că încă mai există imaginație pentru a crea exerciții originale (în special la bârnă – felicitări, Lili Cosma!), am văzut că se încearcă învoățarea de noi elemente (unele mai puțin întâlnite în gimnastică românească), am văzut că se vrea corectarea problemelor vechi (în special la paralele), dar am observat și probleme noi (mai ales la sărituri – unde, deși multe gimnaste execută o singură săritura, nici aceea nu este învoățată corect, de exemplu depărtările mari de picioare la Yourcenko dublu la gimnastele Diana Chelaru și Anamaria Tamîrjan)”, conform cronicii făcute de „Fangymnsatics”.

1.	Ana Porgras	13.975	14.775	14.725	14.050	57.525
2.	Diana Chelaru	14.475	12.750	14.850	14.625	56.700
3.	Ana Maria Tămîrjan	14.475	12.725	14.775	14.325	56.300
4.	Amelia Racea	14.000	13.400	14.600	14.125	56.125
5.	Dana Andrei	13.125	13.925	14.400	12.325	53.775

Aparatele au revenit Dianei Chelaru (sărituri, sol), Anei Porgras (paralele) și Ameliei Racea (bârnă).

Sărituri			Paralele		
1.	Diana Chelaru	14.287	1.	Ana Porgras	15.050
2.	Amelia Racea	13.700	2.	Amelia Racea	14.375
3.	Dana Andrei	13.287	3.	Dana Andrei	13.900
Bârnă			Sol		
1.	Amelia Racea	15.500	1.	Diana Chelaru	14.850
2.	Ana Maria Tămîrjan	15.225	2.	Amelia Racea	14.750
3.	Gabriela Drăgoi	14.400	3.	Ana Maria Tămîrjan	14.675
			3.	Ana Porgras	14.675

Două nume de reținut. Larisa Iordache (Dinamo) și Diana Bulimar (Timișoara) au fost cele mai bune la categoria „speranțe”, tot ele împărțindu-și și locurile 1-2 la aparate: sărituri și sol – Larisa Iordache și Diana Bulimar, bârnă și paralele – invers!

Gimnaștii de la Dinamo București au fost campionii echipelor, în fața celor de la Steaua București, CSM Bistrița, CSS Sibiu și CSM Lugoj.

1.	Dinamo	57.100	60.250	53.450	63.450	54.700	51.500	340.450
2.	Steaua	55.850	53.300	56.700	60.650	55.600	54.250	336.350
3.	CSM Bistrița	55.500	53.050	55.550	61.400	56.250	51.800	333.550

La fete, neîntrunindu-se numărul regulamentar de participante, titlul pe echipe nu a fost acordat.

2010

Cu o lună înaintea startului Campionatelor Mondiale, gimnastii români s-au întâlnit la Campionatele Naționale, competiție care s-a desfășurat la Resița, în tribunele Sălii Sportului aflându-se 1500 de spectatori, ceea ce înseamna aproape până la ultimul loc, ilustrând pasiunea gazdelor pentru acest sport.

Deși a ratat exercițiul la paralele, Ana Porgras, a reușit, cu o evoluție constantă să-și adjudece individualul compus, cu un total de 57.800 p, fiind urmată de Diana Chelaru (Onești) și Amelia Racea (Deva), cu 56.700 p, respectiv 56.650. Evoluând doar la trei aparate (sărituri, bârnă, sol), Sandra Izbașa, cu 44.350, s-a situat pe locul 11. Alte două surprize plăcute ale competiției le-au reprezentat exercițiile prezentate de Gabriela Drăgoi și Cerasela Pătrașcu.

1.	Ana Porgras	13.800	14.700	15.800	13.500	57.800
2.	Diana Chelaru	14.600	13.500	14.000	14.600	56.700
3.	Amelia Racea	13.700	14.700	14.500	13.750	56.650
4.	Cerasela Pătrașcu	13.750	14.300	14.800	13.600	56.450
5.	Gabriela Drăgoi	13.600	14.500	14.400	13.200	55.700

Revenită după un an, în care a stat departe de sala de concurs, Sandra Izbașa a reușit să cucerească trei medalii în finalele pe aparate, dintre care două de aur (sol și sărituri) și una de argint (bârnă).

La sărituri s-a impus Sandra Izbașa (Steaua Bucuresti) a fost notată cu 12.212. Pe locul 2 a terminat Raluca Haidu (Cetate Deva 1) cu 12.175, iar pe 3 s-a clasat Cerasela Patrascu, de la acelasi club, cu 11.712.

Solul a fost câștigat tot de Sandra Izbasa, cu 14.950, fiind urmată de Diana Chelaru (LPS Onesti) cu 14.575, iar pe 3 a încheiat concursul Ana Porgras (Farul Constanta) cu 14.300.

La bârnă s-a impus Ana Porgras cu 15.600, pe locul 2 s-a clasat Sandra Izbașa cu 14,900, iar pe 3 Gabriela Drăgoi (CSS Buzău), cu 14.750 p.

Întrecerea de la paralele i-a revenit Ameliei Racea (Cetate Deva 1) cu 14.650, urmată de colega ei de club, Cerasela Pătrășcu 14.500 și de Dana Andrei (CSS Buzău) 14.050.

Sărituri			Paralele		
1.	Sandra Izbașa	12.212	1.	Amelia Racea	14.650
2.	Raluca Haidu	12.175	2.	Cerasela Pătrășcu	14.500
3.	Cerasela Pătrășcu	11.712	3.	Dana Andrei	14.050
Bârnă					
1.	Ana Porgras	15.600	1.	Sandra Izbașa	14.950
2.	Sandra Izbașa	14.900	2.	Diana Chelaru	14.575
3.	Gabriela Drăgoi	14.750	3.	Ana Porgras	14.300

Concursul baietilor, în absența lui Marian Drăgulescu, a avut un solist, și acela s-a chemat Flavius Koczi, care s-a impus atât la individual compus, cât și în trei din cele sase finale pe aparate.

1.	Flavius Koczi	15.200	15.550	14.350	16.300	14.400	14.300	90.100
2.	Marius Berbecar	14.450	12.050	14.150	16.100	15.600	13.850	86.200
3.	Cristian Bătagă	14.750	13.200	14.600	15.900	13.800	13.900	86.150
4.	Adrian Bucur	14.800	12.700	14.800	15.300	13.500	14.450	85.550
5.	Vlad Cotuna	14.800	13.150	14.100	15.100	14.450	13.750	85.350

În finalele pe aparate, reșițeanul Flavius Koczi (Dinamo București) a triumfat de trei ori. La sol a primit 15.300, fiind urmat de un alt reșițean, Alin Jivan (Steaua) 15.225, iar pe locul 3 s-a clasat timișoreanul Vlad Cotuna (CSM Lugoj) 14.950. La cal a fost notat cu 15.350, pe locul 2 cu 15.025 a terminat Costin Manolache (CSM Bistrița), iar pe 3 Ovidiu Buidoso (Steaua) 14.775, originar din Bocșa. Săriturile au fost câștigate cu 16.400, locul 2 revenind lui Marius Berbecar (CSM Bistrița 1) 15.975, iar locul 3 lui Alin Jivan 15.900.

La inele, pe primele două locuri s-au clasat doi gimnaști de la Dinamo București, Robert Stănescu (15.750) și Adrian Bucur (15.100), pe treapta a treia a urcând Alin Jivan (14.725).

La paralele, medalia de aur a fost cucerită de Marius Berbecar (15.100), argintul a fost obținut de Vlad Cotuna (14.900), iar bronzul, la egalitate (14.725), de Ovidiu Buidoso și Andrei Ursache de la Dinamo.

Întrecerea de la bară i-a revenit lui Andrei Muntean (CSM Bistrița 1) cu 15.400, fiind urmat, în ordine, de Ovidiu Buidoso (15.200) și Vlad Cotuna (14.750).

Sol		Cal		Inele	
1. Flavius Koczi	15.300	1. Flavius Koczi	15.350	1. Robert Stănescu	15.750
2. Alin Jivan	15.225	2. C. Manolache	15.025	2. Adrian Bucur	15.100
3. Vlad Cotuna	14.950	3. Ovidiu Buidoso	14.775	3. Alin Jivan	14.725
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Flavius Koczi	16.400	1. Marius Berbecar	15.100	1. Andrei Muntean	15.400
2. Marius Berbecar	15.975	2. Vlad Cotuna	14.900	2. Ovidiu Buidoso	15.200
3. Alin Jivan	15.900	3. Ovidiu Buidoso	14.725	3. Vlad Cotuina	14.750

La echipe, un nou titlu pentru echipa din "Ștefan cel Mare", Dinamo București cu 261.050, în componență cu Flavius Koczi, Adrian Bucur, Robert Stănescu și Andrei Ursache, locul secund, cu 242.050, fiind ocupat de CSM Bistrița 1 (Marius Berbecar, Cristian Bătagă, Andrei Muntean, Doru Iacob, Costin Manolache), în timp ce pe poziția a treia a podiumului a terminat CSM Lugoj (Vlad Cotuna, Bogdan Uruci, Andrei Savu și Armando Ciucu), cu 233.300.

1. Dinamo București	44.250	42.600	43.400	46.400	42.050	42.350	261.050
2. LPS CSM Bistrița	42.800	25.450	42.850	46.500	42.050	42.400	242.050
3. CSM Lugoj	38.900	36.200	36.300	44.000	39.000	38.900	233.300

Echipele fetelor reintră pe tabloul campioanelor. Titlul a revenit formației CSS Cetate Deva 1 (Raluca Haidu, Amelia Racea, Cerasela Pătrașcu, Diana Trenca), în final cu 41.750, devansând, astfel, formațiile Dinamo București 42.200 și CSS Cetate Deva 2, cu 39.950.

1. CSS Cetate Deva 1	41.750	42.950	43.750	41.350	169.800
2. Dinamo București	39.650	40.500	43.150	42.200	165.500
3. CSS Cetate Deva 2	39.950	34.900	41.100	41.150	157.100

O foarte interesantă dispută au oferit și "speranțele" Larisa Iordache și Diana Bulimar, victoria revenind, în cele din urmă Larisei Iordache, cu 58.400, care și-a devansat colega de club, aceasta fiind cotate cu 54.750, pe poziția a treia terminând Diana Rusu (Deva 2), cu 52.300. În timp ce la băieți pe primele trei locuri s-au clasat în ordine: Andrei Muntean (CSM Bistrița) 80.650, Bogdan Uruci (CSM Lugoj) 76.600 și Sergiu Margan (CSS/CSM Reșița) 73.650.

Academia Olimpică Română, Filiala Caraș-Severin și-a făcut din nou simțită prezența acordând, distincții importante. Președintele Federației Române de Gimnastică, Adrian Stoica, și președintele onorific, Nicolae Vieru, au primit distincția "Evenghelie Zappa", în timp ce Anca Grigoraș Mihăilescu, președintele Comisiei Tehnice pentru gimnastica feminină, și Mircea Apolzan, secretarul general al federației, au primit distincția "Gymnasiarh". De asemenea, distincția „Cununa cu lauri” a fost acordată antrenorului coordonator al lotului olimpic masculin, prof. Ioan Suci, și gimnaștilor Marian Drăgulescu și Flavius Koczi, în timp ce antrenorilor Ștefan Gal și Vasile Vug le-au fost înmânate „Diplome de Excelență”, iar lui Andrei Muntean, campion olimpic de tineret, distincția „Îndemnul Olimpic

2011

Trei zile de competiție, 26-28 august 2011, cu șapte reuniuni, un veritabil recital de gală al gimnasticii românești în Sala Sporturilor "Nadia Comăneci" din Onești, cu prilejul Campionatului Național al Maeștrilor, al echipelor de club, dar și al speranțelor olimpice, în organizarea Federației Române de Gimnastică, Primăriei Municipiului Onești și a Clubului Sportiv Municipal.

Programul a fost deschis de întrecerile senioarelor (echipe și individual compus), precum și al speranțelor feminine. A fost un concurs de un ridicat nivel, având în vedere și valorile prezente în competiție, în ciuda unor absențe de marcă, totuși, Sandra Izbașa, Diana Chelaru, Larisa Iordache. Cum individualul compus este, în final, suma evoluțiilor la toate cele patru aparate, trebuie să spunem că, din acest punct de vedere, cea mai bună a fost din nou Ana Porgras (Farul Constanța), care a cucerit cel de al treilea titlu de campioană națională, după cele obținute în 2009 și 2010. În același timp, mai notăm și faptul că Amelia Racea (Cetate Deva) a urcat o treaptă în ierarhie, după ce, în urmă cu un an, a fost pe poziția a treia, dar cel mai spectaculos salt dintre medaliatelor l-a realizat Raluca Haidu (Cetate Deva), de pe 6, în 2010, pe 3, la Onești. De remarcat și revenirea Cătălinei Ponor, care și-a reafirmat clasa, chiar dacă nu a concurat la toate aparatele, dar se impune a fi subliniate și prestațiile Dianei Bulimar, cu precădere la sol.

1.	Ana Porgras	13.975	14.200	15.825	14.650	58.650
2.	Amelia Racea	14.375	14.650	15.050	14.450	58.525
3.	Raluca Haidu	14.425	14.150	14.850	14.250	57.675
4.	Diana Bulimar	13.575	13.975	13.875	14.950	56.375
5.	Dana Andrei	14.025	13.950	13.875	14.350	56.200

Finalele pe aparate. Cătălina Ponor (Dinamo) a avut adversare serioase în Raluca Haidu (Cetate Deva) și Amelia Racea (Cetate Deva) în concursul de la sărituri, campioana olimpică reușind să se impună, cu 14.550, la limită în fața Ralucai Haidu, cotate cu 14.500, ambele având execuții care au atras aplauzele spectatorilor și aprecierile arbitrilor. Dacă la sărituri și bârnă, Amelia Racea a trebuit să se mulțumească doar cu medalia de bronz, în schimb a reușit să câștige la paralele, fiind în fruntea unui podium adjudecat în integralitate de gimnastele de la CSN Cetate Deva: 1. Amelia Racea 14.525, 2. Raluca Haidu 14.325, 3. Diana Trenca 14.000. Concursul de la bârnă a fost urmărit cu mare interes, având în vedere prezența în această finală a două gimnaste, Ana Porgras și Cătălina Ponor, care întotdeauna au avut prestații de aur la acest aparat. Așa a fost și în final, reprezentanta Farului Constanța, Ana Porgras, și a clubului Dinamo București, Cătălina Ponor, au urcat împreună pe prima treaptă a podiumului, brigada de arbitre văzându-le la egalitate (15.775), pe poziția a 3-a situându-se Amelia Racea, cu 15.100. Ultimul aparat, dar nu cel din urmă, le-a adus pe finaliste pe "covorul" de la sol, cu evoluții elegante, precise și, multe dintre ele, cu un ridicat grad de dificultate, succesul aparținând, în cele din urmă, Anei Porgras, care și-a înscris în palmaresul național 2011, trei titluri, ea fiind apreciată cu 14.950, locul secund revenind Cătălinei Ponor (14.800), în timp ce poziția a 3-a a fost ocupată de dinamovista Diana Bulimar (14.775).

Sărituri			Paralele		
1.	Cătălina Ponor	14.550	1.	Amelia Racea	14.525
2.	Raluca Haidu	14.500	2.	Raluca Haidu	14.325
3.	Amelia Racea	14.400	3.	Diana Trenca	14.000
Bărnă			Sol		
1.	Ana Porgras	15.575	1.	Ana Porgras	14.950
1.	Cătălina Ponor	15.575	2.	Cătălina Ponor	14.800
3.	Amelia Racea	15.100	3.	Diana Bulimar	14.775

De evidențiat și echipa CNS Cetate Deva – Amelia Racea, Raluca Haidu, Diana Trenca, Maria Balea -, care a intrat în posesia unui nou titlu, în dispută cu Dinamo București – cu doar trei gimnaste în formație, Cătălina Ponor (nu a intrat la paralele), Diana Bulimar, Paula Tudorache -, de care s-a distanțat la aproape 20 puncte (!), dar care chiar și în condițiile date tot a reușit să se păstreze pe podium, înaintea formațiilor CSM Onești / SC Bacău și CSSG Focșani.

1. CSS Cetate Deva	42.100	42.725	44.675	42.775	172.275
2. Dinamo București	40.850	25.225	43.550	42.775	152.400
3. CSM Onești SC Bacău	38.950	33.150	38.450	41.200	151.750

În concursul speranțelor, victoria a revenit Mariei Răuță (C.S.S. G. Focșani), cu 54.200, după o dispută destul de stransă cu Bianca Ciobanu (Petrolul Ploiești) 53.900 și Andreea Puiu (CSM Onești) 53.100.

La masculin, același podium ca la ediția precedentă, din 2010, la individual compus, adică Flavius Koczi (Dinamo), Marius Berbecar (CSM Bistrița), Cristian Bățagă (CSM Bistrița). Au fost evoluții frumoase, de bună calitate, cu un meritat succes pentru Flavius Koczi la al treilea titlu (după 2009 și 2010), un frumos cadou, victoria revenindu-i chiar de ziua lui. Flavius Koczi și-a onorat cartea de vizită, a prezentat execuții de ridicată valoare, apreciate cu note mari (16.350 la sărituri, 15.050 la sol sau 14.900 la cal). S-au evidențiat și evoluțiile lui Marius Berbecar, cu 15.700 la paralele sau 15.900 la sărituri, precum și ale lui Cristian Bățagă, cu 14.800 la sol, 14.450 la inele și 15.250 la sărituri. Cu foarte mult interes a fost urmărită revenirea lui Marian Drăgulescu, sub culorile unui nou club, Steaua, cu o prestație – pe toate cele 6 aparate – la capătul careia puțin i-a lipsit să nu fie pe podium.

1.	Flavius Koczi	15.050	14.900	14.000	16.350	14.750	14.350	89.400
2.	Marius Berbecar	13.950	14.150	14.150	15.900	15.700	14.550	88.400
3.	Cristian Bățagă	14.600	14.300	14.450	15.650	14.700	13.950	87.650
4.	Marian Drăgulescu	15.250	13.650	13.800	16.700	14.150	13.450	87.000
5.	Vlad Cotuna	14.900	13.400	14.200	15.300	14.550	14.350	86.700
6.	Ovidiu Buidoso	12.900	14.400	13.950	15.300	14.250	13.900	84.700

La echipe victoria a surâs formației CSM Bistrița (Marius Berbecar, Andrei Muntean, Cristian Bățagă, Doru Iacob), cu 260.600, locul secund revenind dinamoviștilor bucureșteni, care au evoluat în trei gimnaști (Flavius Koczi, Adrian Bucur, Andrei Ursache), cu 257.350, la rândul lor la peste 15 puncte distanță de a treia clasată, CSS CSM Reșița, cu 247.500.

1. CSM Bistrița	42.200	41.750	42.800	46.050	44.600	43.200	260.600
2. Dinamo București	43.800	42.600	41.400	46.950	41.000	41.600	257.350
3. CSS Reșița	41.200	38.300	39.000	45.750	38.900	38.350	241.500

Finalele pe aparate au avut câștigători scontați. Marian Drăgulescu, cu 15.600, a fost singurul care a depășit "granița" de 15.000, adjudecându-și un nou titlu la sol, în urma lui plasându-se, la egalitate, Adrian Bucur (Dinamo) și Vlad Cotuna (CSM Lugoj), cu 14.700. Flavius Koczi (Dinamo), după ce și-a aniversat ziua de naștere câștigând individualul compus, nu a părăsit arena finalelor pe aparate fără a mai cuceri încă două medalii de aur, cea dintâi la cal, cu 15.500, total cu care și-a dominat adversarii, Costin Manolache (CSM Bistrița), 15.200, și Andrei Ursache (Dinamo), 15.150. Al doilea titlu pentru Flavius (15.900) a venit la sărituri, într-o frumoasă rivalitate cu cei doi colegi de la națională, Marian Drăgulescu (15.500) și Marius Berbecar (15.100). Cristian Bătagă (CSM Bistrița) s-a impus la unul din aparatele sale preferate – inele – cu 14.650, fiind urmat de Adrian Bucur (Dinamo) 14.500 și Vlad Cotuna (CSM Lugoj) 14.450. Doar doi gimnaști au trecut de 15.000 la paralele, Marius Berbecar (CSM Bistrița) și Vlad Cotuna (CSM Lugoj), victoria finală revenind medaliatului cu argint al Jocurilor Mondiale Universitare de la Shenzhen 2011, Marius Berbecar, cu 15.550, Vlad Cotuna fiind cotelat cu 15.350, pe locul 3 plasându-se Flavius Koczi, cu 14.750. Punctul final al concursului pe aparate l-a pus disputa de la bară, un aparat greu, dar extrem de spectaculos. După ce a terminat până atunci de două ori pe locul 3 și o dată pe cel secund, Vlad Cotuna a reușit să se impună la ultima apariție în Campionat, fiind cotelat cu 14.600, pe următoarele locuri aflându-se Ovidiu Buidoso (Steaua) 14.450 și Marius Berbecar (CSM Bistrita) 14.200.

Sol	Cal	Inele
1. Marian Drăgulescu 15.600	1. Flavius Koczi 15.500	1. Cristian Bătagă 14.650
2. Adrian Bucur 14.700	2. Costin Manolache 15.200	2. Adrian Bucur 14.500
Vlad Cotuna 14.700	3. Andrei Ursache 15.150	3. Vlad Cotuna 14.450
Sărituri	Paralele	Bară
1. Flavius Koczi 15.900	1. Marius Berbecar 15.550	1. Vlad Cotuna 14.600
2. Marian Drăgulescu 15.500	2. Vlad Cotuna 15.350	2. Ovidiu Buidoso 14.450
3. Marius Berbecar 15.100	3. Flavius Koczi 14.750	3. Marius Berbecar 14.200

În ceea ce privește speranțele, primele trei locuri au fost ocupate de reprezentanții Banatului, cu sportivii reșițeni Daniel Rădeanu (82.150) și Andrei Groza (80.900) pe pozițiile 1 și 2, urmați de arădeanul Alexandru Stoian (76.050).

2012

Campionatului Național al Echipelor Reprezentative de Cluburi și Campionatul Național Individual al Maeștrilor s-a desfășurat între 15 și 17 noiembrie, în Sala Polivalentă "Nadia Comăneci" din Onești, sub egida Federației Române de Gimnastică, cu sprijinul Primăriei Municipiului și a Clubului Sportiv Municipal, marcându-se și 65 de ani de la acordarea primelor titluri naționale.

În concursul masculin s-au aflat la start reprezentanții cluburilor LPS Bistrița, CSS Brașovia Brașov, CSS Lugoj, CSS Timișoara, CSA Steaua

București, CSM Reșița, CS Dinamo București, CSM Lugoj, CSS Sibiu și CSM Sf. Gheorghe. Titlul în concursul pe echipe a revenit formației Dinamo București (Flavius Koczi, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Robert Ghiuzan).

1. Dinamo București	44.250	42.650	40.300	47.500	41.450	38.100	252.450
2. LPS CSM Bistrița	41.100	40.150	42.400	45.950	41.350	38.100	249.050
3. CSM Lugoj	40.250	35.550	39.150	41.600	39.400	37.900	233.850

La individual compus titlul a fost adjudecat de Andrei Muntean (Dinamo București), la prima sa victorie în Campionatul Național.

1. Andrei Muntean	14.200	13.650	14.300	15.900	15.000	13.350	86.400
2. Vlad Cotuna	14.450	13.500	14.350	14.450	14.450	14.450	85.650
3. Cristian Bătagă	14.350	14.200	15.050	15.100	13.900	13.000	85.600
4. Andrei Munteanu	14.250	13.650	14.100	15.250	13.550	14.150	84.950
5. Andrei Ursache	11.550	13.050	14.450	15.200	13.800	13.100	81.150

În prim-planul concursului pe aparate s-au situat Flavius Koczi (Dinamo București), învingător la sol, cal și sărituri – la categoria “maestri”, precum și „speranțele” Adrian Popa (CSS 1 Timișoara), câștigător pe trei aparate – inele, paralele și bară -,

Sol			Cal			Inele		
1.	Flavius Koczi	15.050	1.	Flavius Koczi	14.775	1.	Cristian Bătagă	14.875
2.	Vlad Cotuna	14.550	2.	Andrei Ursache	14.725	2.	Andrei Muntean	14.750
3.	Cristian Bătagă	14.300	3.	Cristian Bătagă	14.050	3.	Vlad Cotuna	14.250
Sărituri			Paralele			Bară		
1.	Flavius Koczi	15.800	1.	Andrei Muntean	15.150	1.	Vlad Cotuna	14.400
2.	Andrei Muntean	15.237	2.	Marius Berbecar	15.050	2.	Ovidiu Buidoso	14.150
3.	Cristian Bătagă	14.900	3.	Andrei Ursache	14.325	3.	Andrei Muntean	13.600

În competiția feminină au evoluat gimnastele de la ASJ Bacău, SCM Bacău, CSS 2 București, CS Dinamo București, CSS Dinamo București, CSA Steaua București, CSS 1 Constanța, CS Farul Constanța, CNS Cetate Deva, CSS Gimnastica Focșani, CN Nadia Comănesci Onești, CSM Onești, CSS Sibiu. Titlul în concursul pe echipe a revenit Colegiului Național Sportiv Cetate Deva (Asiana Peng, Andreea Iridon, Ana Maria Ocolîșan, Ștefania Stănilă), dar cel la individual compus nu a fost acordat ca urmare a faptului că nu s-a întrunit numărul regulamentar de participante.

1. CSS Cetate Deva	41.350	41.300	41.175	42.000	165.825
2. ASJ Bacău	40.325	34.150	40.925	41.700	157.100
3. CSSG Focșani	38.100	32.825	40.225	40.475	152.625

Noi campioane în concursurile pe aparate, cu Ștefania Stănilă (NNS Cetate Deva), care s-a impus la sărituri și paralele, Andreea Iridon (bârnă) și Anamaria Ocolîșan (sol) pe treapta de sus a podiumului de premiere.

Sărituri			Paralele		
1.	Ștefania Stănilă	13.562	1.	Ștefania Stănilă	13.500
2.	Silvia Zarzu	13.537	2.	Andreea Iridon	13.125
3.	Anamaria Ocolișan	13.500	3.	Paula Tudorache	13.100
Bărnă					
1.	Andreea Iridon	15.050	1.	Anamaria Ocolișan	14.200
2.	Anda Butuc	14.600	2.	Diana Damian	14.150
3.	Ștefania Stănilă	14.535	3.	Asiana Peng	14.050

2013

După o destul de lungă perioadă, finalele Campionatului Național al Echipelor Reprezentative de Cluburi și Campionatului Național Individual al Maeștrilor au revenit în Capitală, la Sala Polivalentă, în 7 și 8 septembrie.

A fost un eveniment important, cu sportivi de la CSM Lugoj, CSS Lugoj, CSS Buzău, CSM Sf. Gheorghe, CSM Reșița, CSS Reșița, CS Dinamo București, CSS Dinamo București, CSM Bistrița, LPS Bistrița, CS Steaua București, CSS 2 București, CSS 1 Constanța, CSS Cetate Deva, CSM Onești, SCM Bacău sau Loturile Naționale.

Concursul masculin a adus la start gimnaști de la CSM CSS Reșița, CSM LPS Bistrița (două echipe), Dinamo București. În cele din urmă, pe treapta de sus a podiumului la echipe a urcat din nou Dinamo București – Flavius Koczi, Andrei V. Muntean, Andrei Ursache, Robert Ghiuzan, Gabriel Petrache; antrenor Marius Urzică), echipa bucureșteană – cu peste 40 de titluri în palmaresul „naționalelor” de la primul campionat – fiind urmată de CSM LPS Bistrița 1 și CSM Lugoj,

1. Dinamo București	43.850	39.400	41.900	44.050	43.100	39.000	251.300
2. LPS CSM Bistrița 1	41.000	40.600	41.900	43.450	44.700	38.850	250.500
3. CSM Lugoj	39.500	32.400	39.700	39.000	37.550	37.550	225.700

Pe primele trei trepte în concursul maeștrilor la individual compus au urcat Cristian Bătașă (CSM LPS Bistrița 1), Andrei V. Muntean (Dinamo București) și Vlad Cotuna (CSM Lugoj). Deși nu a câștigat decât un aparat (cal – 14.600; D.6.3 / E. 8.300), Cristian Bătașă (CSM LPS Bistrița), component al echipei naționale, a reușit să-și adjudece titlul la individual compus, cu un total de 87.800, primul titlu din cariera sa la categoria maeștri, făcând doi pași înainte față de 2012, succes și ca urmare a unei evoluții constante pe toate aparatele. Principalul său adversar, Andrei V. Muntean (Dinamo București), campionul ediției precedente, a cedat titlul în special pentru nota slabă primită la cal (11.800 ; D. 4.9 / E. 6.900), deși a fost cel mai bun la inele (15.250; D. 6.5 / E 8.750), sărituri (15.300; D. 6.00 / E. 9.300) și paralele (15.900; D. 6.6 / E. 9.300), mulțumindu-se cu poziția secundă (87.200). Anul trecut, Vlad Cotuna (CSM Lugoj) a fost pe locul 2, acum pe treapta a 3-a, cu 86.150, el având cele mai mari note din concurs la sol (15.150; D. 6.5 / E. 8.650) și bară (14.900; E. 6.4 / E. 8.500).

1.	Cristian Bătașă	14.750	14.600	15.050	14.400	14.850	14.150	87.800
2.	Andrei Muntean	14.900	11.800	15.250	15.300	15.900	14.050	87.200
3.	Vlad Cotuna	15.150	12.900	14.850	14.150	14.200	14.900	86.150
4.	Andrei Ursache	14.350	13.600	13.700	13.950	14.450	12.850	82.900
5.	Laurențiu Nistor	13.600	11.400	13.650	13.100	14.150	13.000	78.900

Cele șase titluri pe aparate au fost adjudecate de Flavius Koczi (Dinamo) – sol, sărituri, Ovidiu Buidoso (Steaua) – cal, Andrei Muntean (Dinamo) – inele, Marius Berbecar (Bistrița) – paralele și Vlad Cotuna (Lugoj) – bară.

Sol		Cal		Inele	
1. Flavius Koczi	15.600	1. Ovidiu Buidoso	14.600	1. Andrei Muntean	15.450
2. Cristian Bătagă	14.850	2. Flavius Koczi	14.200	2. Cristian Bătagă	15.400
3. Andrei Muntean	14.550	3. Cristian Bătagă	13.500	3. Laurențiu Nistor	14.150
Sărituri		Paralele		Bară	
1. Flavius Koczi	14.750	1. Marius Berbecar	15.650	1. Vlad Cotuna	14.900
2. Marius Berbecar	14.725	2. Andrei Muntean	14.900	2. Ovidiu Buidoso	14.450
3. Cristian Bătagă	14.375	3. Vlad Cotuna	14.700	3. Cristian Bătagă	14.450

Finalele Campionatului Național Open al fetelor a început cu o veste mult prea puțin plăcută: accidentarea și operația la genunchi a Dianei Bulimar, ca urmare a accidentării de la antrenament, ceea ce a scos-o și din circuitul internațional. Revenind la finalele Campionatului, să facem mențiunea că ele au fost "Open", deoarece numărul senioarelor a fost foarte scăzut, ceea ce a adus în disputa pentru titlu nu numai numele consacrate, dar și junioarele din primul și al doilea eșalon. Șapte echipe s-au aflat pe linia de start, favorite fiind CNS Cetate Deva, în componență cu deja medaliatele europene ale juniorelor – Andreea Munteanu, Andreea Iridon, Laura Jurca, Ștefania Stănilă -, Dinamo București – Larisa Iordache, Paula Tudorache, Andra Stoica și Dora Vulcan – și combinata Steaua / CSS 2 București – cu Sandra Izbașa, Daniela Ciurusniuc, Cristina Vrabie, Anda Butuc și Alexandra Mihai -, formații care, în cele din urmă, aveau să termine în această ordine pe podium. Gimnastele de la Cetate Deva 1, învingătoare la toate aparatele, cu un total de 170.450, s-au detașat în fața principalelor contracandidate la titlul.

1. CSS Cetate Deva	42.600	39.550	44.650	43.650	170.450
2. CS / CSS Dinamo	41.650	38.600	42.650	43.250	166.150
3. CNS Cetate Deva 2	40.400	38.200	41.050	41.400	161.050

Concursul pentru individual compus a fost open, astfel oferindu-se posibilitate celor mai talentate junioare să intre în competiție cu "numele" grele. Desigur, absența Dianei Bulimar a grevat valoarea de ansamblu, greul aflându-se pe umerii Larisei Iordache, mai ales că și Sandra Izbașa a făcut doar solul. În aceste condiții, valoarea și experiența și-au spus, totuși, cuvântul, Larisei Iordache nefiindu-i prea greu să urce pe treapta de sus a podiumului de premiere, cu 58.550 – 15.500 (D.6.600; E. 8.900) la bârnă, 15.100 (D.5.800; E. 9.300) la sol și 13.500 (D. 5.9; E. 7.600) la paralele -, la 1.250 de a doua clasată. Junioara Andreea Munteanu (Cetate Deva), cu 57.300, cu o bună prezență, a încheiat pe locul 2, iar Andreea Iridon, pe 3, cu 56.400, cu cea mai mare nota la paralele (14.50; D.5.6; E.8.450). În acest context, de remarcat, și evoluțiile gimnastelor Ștefania Stănilă, Laura Jurcă, Ana Maria Ocolisan, Asiana Peng (Cetate Deva), Daniela Ciurusniuc (Steaua), Anda Butuc (CSS 2 București) și Andra Stoica (CSS 7 Dinamo).

1.	Larisa Iordache	14.450	13.500	15.500	15.100	58.550
2.	Andreea Munteanu	14.400	12.550	15.450	14.900	57.300
3.	Andreea Iridon	13.500	14.050	14.950	13.900	56.400
4.	Daniela Ciurusniuc	13.900	13.150	13.875	14.600	55.900
5.	Ștefania Stănilă	14.000	12.850	14.250	14.250	55.350

Cu finalele pe aparate ale maștrilor, pe podium au urcat ultimii învingători ai Campionatului Național ediția 2013. În concursul feminin, pe primele locuri sau aflat Larisa Iordache (Dinamo) – paralele, bârnă, Sandra Izbasa (Steaua) – sol, Ana Maria Ocolișan (Deva) – sărituri.

Sărituri			Paralele		
1.	Ana Maria Ocolișan	13.950	1.	Larisa Iordache	13.475
2.	Laura Jurca	13.950	2.	Daniela Ciurusniuc	13.225
3.	Dora Vulcan	13.850	3.	Andreea Iridon	13.225
Bârnă			Sol		
1.	Larisa Iordache	15.675	1.	Sandra Izbașa	15.600
2.	Andreea Munteanu	15.525	2.	Larisa Iordache	14.950
3.	Anda Butuc	14.650	3.	Andreea Munteanu	14.325

În concursul speranțelor, desfășurat în paralel cu cel al seniorilor, s-au remarcat Robert Ghiuzan (Dinamo) – multiplu campion, frații Raul și Rareș Paraschivu (LPS Bistrița), Ionuț Daminescu (CSM Reșița) ș.a.

2014

Larisa Iordache și Cristian Bătagă, campionii la individual compus ai anului trecut, s-au aflat în fruntea „listei”, dar în încercarea lor de a-și înscrie a doua victorie consecutivă au avut de făcut față concurenței puternice din partea Andreei Munteanu, Ștefaniei Stănilă, Paulei Tudorache, Anei Maria Ocolișan, Silviei Zarzu, Andreei Iridon sau a lui Marius Berbecar, Vlad Cotuna, Andrei Muntean, Daniel Rădeanu și nu numai.

Și în acest an, asemenea ediției precedente, Diana Bulimar a stat departe de podiumul de concurs, ca urmare a unei noi accidentări, cum au mai fost mai și alte absențe – Sandra Izbașa, Flavius Koczi sau Ovidiu Buidoso -, dacă ne referim la campionii din 2013, care s-au retras din activitatea competițională, sau Laura Jurca, aflată în China, la Jocurile Olimpice ale Tineretului.

Continuând tradiția – ne referim la faptul că, în ultima vreme, gimnaștilor noștri participanți la „naționale” li se alătură și sportivi de peste hotare -, în acest an au putut fi văzuți la lucru gimnaștii din Norvegia și gimnastele din Suedia și Israel.

La finalul reuniunilor – individual compus și finale pe aparate – celei de a 67-a ediție a Campionatelor Naționale individuale, cei mai titrați s-au dovedit a fi Larisa Iordache (Dinamo București) – 4 titluri (individual compus, sărituri, paralele, sol), Andrei Muntean (Dinamo București) – 3 (individual compus, inele, sărituri), Cristian Bătagă (CSM Reșița) – 2 (sol, cal), Andreea Munteanu (CNS Cetate Deva) – 1 (bârnă), Marius Berbecar (CSM Bistrița) – 1 (paralele) și Vlad Cotuna (CSM Lugoj) – 1 (bară).

Primele la start, fetele. Conform așteptărilor, Larisa Iordache (Dinamo București) s-a distanțat de restul concurenței, intrând în posesia celui de al doilea titlu consecutiv la individual compus, ea fiind urmată pe podium

de Ștefania Stănilă (CNS Cetate Deva) și Andreea Iridon (CNS Cetate Deva).

1	Larisa Iordache	14.975	14.050	15.150	15.475	59.650
2	Ștefania Stănilă	14.375	13.025	14.050	14.350	55.800
3	Andreea Iridon	12.500	14.200	14.375	14.025	55.100

Finalele pe aparate au aparținut, din nou, Larisei Iordache, care s-a impus în 3 din cele 4, ea ratând doar bârna, ca urmare a unei căderi (*"Am încercat să fac totul cât mai bine, să nu ratez nimic, să execut elemente de dificultate ridicată, dar, această concentrare excesivă a fost cu două tășuri. Desigur, în forma cea mai bună trebuie să mai află la Campionatele Mondiale, iar timp pentru rețușuri mai există..."*), succesul la acest aparat fiind adjudecat de Andreea Munteanu, cu o notă mai mare comparativ cu calificările, ea fiind și pe poziția secundă la sol. De notat și echilibrul care a existat la sărituri, cu trei gimnaste pe treapta de „bronz”, cum, de asemenea, să reținem că Andreea Iridon, Ștefania Stănilă și Ana Maria Ocolișan s-au aflat, la rândul-le, de cele mai multe ori pe podium, fie pe locul secund, fie pe al treilea. Așadar, noi / vechi campioane, Larisa Iordache păstrându-și prima poziție la individual compus și paralele, la care și-a adăugat acum solul și săriturile, dar a cedat bârna, în fruntea ierarhie urcând Andreea Munteanu.

Sărituri			Paralele		
1.	Iordache Larisa	14.425	1.	Iordache Larisa	14.750
2.	Ciurusniuc Andreea	13.450	2.	Iridon Andreea	14.125
3.	Ocolișan Anamaria	13.312	3.	Ocolișan Anamaria	13.275
	Stănilă Ștefania	13.312			
	Orzu Ștefania	13.312			
Bârnă			Sol		
1.	Munteanu Andreea	15.325	1.	Iordache Larisa	15.500
2.	Iordache Larisa	14.900	2.	Munteanu Andreea	14.225
3.	Iridon Andreea	14.400	3.	Stănilă Ștefania	14.150

Dinamovistul Andrei Muntean a fost cel mai în formă la actuala ediție, el revenind în fruntea clasamentului la individual compus, după pauza de un an în favoarea lui Cristian Bătagă (CSM Reșița), și de această dată rivalul principal la cucerirea titlului la individual compus, în fața căruia s-a impus cu 1.2 puncte: 88.750 – 87.500, cei doi detașându-se clar de ceilalți.

Aceeași rivalitate avea să se mențină și în finalele pe aparate, „scorul” locurilor întâi fiind, în cele din urmă egal, Cristian Bătagă adjudecându-și solul și calul, iar Andrei Muntean terminând învingător la inele și sărituri, la acest din urmă aparat la egalitate, însă, cu Marius Berbecar. Evoluând la aparatele lor favorite, Marius Berbecar (CSM Bistrița) – paralele și Vlad Cotuna (CSM Lugoj) – bară s-au impus fără emoții, mai ales în ceea ce îl privește pe gimnastul bistrițean. Să nu oitem, toți sunt componenți ai lotului național, în fața cărora se află și obstacolul numit „mondiale”. Oricum, Andrei Muntean a revenit în fruntea clasamentului la individual compus, și-a păstrat titlul la inele, plus săriturile, Marius Berbecar a fost tot cel mai bun la paralele, plus acum săriturile, ca și Vlad Cotuna la bară, locurile lăsate libere de Flavius Koczi (sol) și Ovidiu Buidoso (cal) fiind ocupate de Cristian Bătagă.

1.	Andrei Muntean	14.800	14.000	15.350	14.800	15.700	14.100	88.750
2.	Cristian Băţagă	15.150	15.550	14.100	14.350	14.600	13.750	87.500
3.	Andrei Ursache	14.500	12.950	13.950	13.750	12.300	13.300	80.750

Sol	Cal	Inele
1. Băţagă Cristian 15.150	1. Băţagă Cristian 15.175	1. Muntean Andrei 15.600
2. Muntean Andrei 15.000	2. Ursache Andrei 13.750	2. Băţagă Cristian 14.925
3. Ursache Andrei 14.475	3. Cotuna Vlad 13.700	3. Berbecar Marius 14.050
Sărituri	Paralele	Bară
1. Muntean Andrei 14.600	1. Berbecar Marius 15.600	1. Cotuna Vlad 14.200
1. Berbecar Marius 14.600	2. Băţagă Cristian 14.475	2. Băţagă Cristian 14.050
3. Băţagă Cristian 14.525	3. Cotuna Vlad 14.025	3. Muntean Andrei 13.875

Odată cu încheierea întrecerilor pe echipe, din Sala Polivalentă „Nadia Comănechi” din Oneşti, organizate sub egida Federaţiei Române de Gimnastică, în colaborare cu Primăria Oneşti şi Clubul Sportiv Municipal din localitate, lista campionilor pe 2014 s-a completat, CNS Cetate Deva 2 (Ştefania Sănilă, Ana Maria Ocolişan, Andreea Munteanu, Asiana Peng) şi CSM – LPS Bistriţa 2 (Cristian Băţagă, Daniel Rădeanu, Laurenţiu Nistor, Bogdan Necşa) terminând în fruntea ierarhiilor, beneficiind şi de avantajul de a avea în componenţă gimnaşti şi gimnaste din loturile naţionale.

În concursul feminin, disputa s-a dat între cele două formaţii al clubului din Deva, „echipa 2”, avându-le pe Ana Maria Ocolişan (54.299), Asiana Peng (53.233), Ştefania Sănilă (52.399) şi pe Andreea Munteanu 28.633 (doar pe două aparate – 14.733 bârnă, cea mai mare notă din concurs; 13.900 – sol) reuşind să aducă cel de al 11-lea titlu (al 5-lea consecutiv) în palmaresul CNS Cetate, după 1992, 1993, 1995, 1996, 2006, 2007, 2010, 2011, 2012 şi 2013, depăşindu-le pe kolegele lor de la CNS Cetate 1, cu peste 5 puncte: 161.998 – 156.864, pe locul 3 situându-se Farul / CSS 1 Constanţa, cu 154.031.

1.	CNS Cetate Deva 2	40.466	37.866	42.333	41.333	161.998
	Ştefania Sănilă	13.700	12.133	13.200	13.366	52.399
	Ana Maria Ocolişan	13.933	12.533	14.000	13.833	54.299
	Andreea Munteanu	0.000	0.000	14.733	13.900	28.633
	Asiana Peng	12.833	13.200	13.600	13.600	53.233
2.	CNS Cetate Deva 1	40.766	35.433	40.499	40.166	156.864
3.	Farul / CSS 1 Constanţa	39.599	32.832	40.433	41.233	154.097

După o pauză de 3 ani, bistriţenii revin în fruntea ierarhiei echipelor, cucerind pentru a doua oară titlul naţional, de data aceasta fiind o combinată CSM / LPS Bistriţa, în componenţă cu Cristian Băţagă 85.100, Daniel Rădeanu 81.500, Laurenţiu Nistor 67.150 şi Bogdan Necşa 63.950, ambii pe 5 aparate. Cu un total de 246.800, formaţia din Bistriţa a depăşit net pe a doua clasată, Dinamo Bucureşti, cu 239.000, bucureştenii, cel puţin din 1998, cu doar o sincoapă (2011 – CSM Bistriţa), fiind de neînving. Pe locul 3 s-a situat CSM Lugoj, cu 224.950.

1.	CSM – LPS Bistrița	39.850	42.350	42.750	41.050	40.800	40.000	246.800
	Bogdan Necșa	12.900	12.950	13.000	13.100	12.000	0.000	63.950
	Daniel Rădeanu	13.050	14.000	14.100	14.100	13.000	13.250	81.500
	Laurențiu Nistor	0.000	13.600	13.700	12.950	13.550	13.350	67.150
	Cristian Bătagă	13.900	14.750	14.950	13.850	14.250	13.400	85.100
2.	Dinamo București	39.400	36.400	41.800	42.600	40.100	38.700	239.000
3.	CSM Lugoj	36.050	38.950	40.050	38.500	36.250	35.150	224.950

2015

Cea de a 68-a ediție a Campionatului Național Individual Open și a Campionatului Național al Reprezentativelor de Club s-a desfășurat la Sala Polivalentă din Capitală (25 – 27 septembrie). Având în vedere că a avut loc cu puțin timp înaintea Campionatelor Mondiale de la Glasgow, întrecerile au reprezentat un test pentru componenții loturilor naționale.

Campionatul a debutat cu întrecerile băieților. Asemenea ultimelor ediții, și de această dată, la individual compus, a fost un „duel”, așteptat de altfel, între bistrițeanul Cristian Bătagă și dinamovistul bucureștean Andrei Muntean,. În cele din urmă s-a consemnat o nouă rocadă între cei doi, Cristian Bătagă revenind în fruntea ierarhiei naționale, acolo unde a mai fost în 2013, Andrei Muntean cedându-i locul din 2014, ajungându-se la un „scor egal” – câte două titluri pentru fiecare (Cristian Bătagă 2013 și 2015 – Andrei Muntean 2012, 2014). Titlul a fost decis pe ultimul aparat, atunci când Andrei Muntean a ratat evoluția la cal, permițând lui Cristian Bătagă să se detașeze, acesta din urmă profitând și de faptul că, la rândul-i, Marian Drăgulescu, până după primele rotații în dispută pentru podium, n-a făcut decât 5 din cele 6 aparate (nu a intrat la inele).

1.	Cristian Bătagă	14.700	14.800	14,600	15.100	15.100	14.150	88.450
2.	Andrei Muntean	14.100	11.450	15.550	15.700	14.700	14.200	85.700
3.	Andrei Ursache	14.500	14.750	13.950	13.900	14.550	13.400	85.050
4.	Robert Ghiuzan	14.250	8.700	13.450	13.450	13.800	12.00	75.650
5.	Bogdan Necșa	13.900	11.750	12.750	12.950	12.950	11.000	75.300
6.	Ovidiu Prichindel	11.150	12.400	13.350	13.850	12.150	12.100	75.000

În competiția masculină a echipelor, cu succesul înregistrat, Dinamo București continuat șirul victoriilor, început în 1950, atunci în Sala Dinamo din Capitală. Noua generație – Andrei Muntean, Andrei Ursache, Andrei Groza, Robert Ghiuzan – a așezat în vitrina cu trofee cel de al 42-lea titlu. După un an de pauză, dinamoviștii au revenit în fruntea clasamentului, depășindu-i pe rivalii ultimelor ediții, gimnaștii din Bistrița cu 8 puncte, cu excepția calului, ei impunându-se la toate celelalte aparate, pentru a încheia cu un total de 249.450.

1.	Dinamo Bucuresti	42.850	37.900	42.950	43.050	43.100	39.600	249.450
2.	CSM Bistrița 2	41.5500	39.650	38.300	41.850	42.350	37.750	241.450
3.	Steaua București	41.250	35.650	30.500	41.100	42.550	40.450	231.500

„Actul” al doilea a adus în scena pe cele mai bune gimnaste, în cursă pentru cucerirea titlurilor la individual compus și echipe. De departe lideră a

generației, Larisa Iordache a fost, din nou, și lidera ierarhiei finale, ea adjudecându-și pentru a 3-a oară consecutiv titlul național. Larisa Iordache nu a prea avut emoții în drumul său spre treapta de sus a podiumului de premieră, ea cucerind o victorie comodă, la toate aparatele fiind cotate cu note peste 15.000. Cu un total de 61.100, Larisa Iordache și-a adjudecat cel de al 3-lea titlu consecutiv la individual compus, la peste 3 puncte de următoarea clasată. Disputa a rămas deschisă pentru pozițiile următoare, surpriza venind de la Anamaria Ocolișan, care a depășit-o în final pe Diana Bulimar, avantaj creat pe sărituri (a fost cea de a doua gimnastă cu nota peste 15.000) și paralele, astfel că s-a consemnat un decalaj de 0.500 în favoarea gimnastei din Deva.

1.	Larisa Iordache	15.250	15.100	15.600	15.150	61.100
2.	Anamaria Ocolișan	15.150	13.850	14.350	14.350	57.700
3.	Diana Bulimar	14.300	13.500	14.750	14.700	57.250
4.	Silvia Zarzu	14.700	12.700	14.350	14.800	56.550
5.	Olivia Cîmpian	14.200	13.750	13.600	14.700	56.250
6.	Laura Jurca	14.800	13.450	13.750	14.200	56.200

Fetele din Deva, după cinci victorii consecutive, nu au mai reușit să păstreze titlul la echipe în palmaresul clubului, acesta ajungând, după decenii bune, în posesia gimnastelor de la Dinamo – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andra Anghelescu -, care au obținut un succes în extremis (la doar 0.200) în fața sportivelor din prima garnitură a CNS Cetate Deva, care s-au aflat până spre final aproape de un nou succes. În fond, cu puține excepții, fie că a fost la individual compus sau echipe, lupta s-a dat între componentele lotului național, de data aceasta, desigur, fiecare evoluând sub culorile clubului unde este legitimată.

1.	CS Dinamo Bucuresti	42.450	40.500	44.000	43.00	169.950
2.	CNS Cetate Deva 1	43.300	41.050	42.750	42.650	169.750
3.	CNS Cetate Deva 2	43.400	38.800	42.600	43.050	167.850

Finalele pe aparate au pus punct, un concurs marcat de reargumentarea faptului că Larisa Iordache a fost liderul incontestabil al generației, că Marian Drăgulescu și-a făcut o spectaculoasă reintrare, că s-au consemnat schimbări în ceea ce privește ierarhiile, că există campioni sau chiar podium în „premieră”. Au îmbrăcat tricourile de campioni: Larisa Iordache (Dinamo București) – paralele, bârnă, sol, Denisa Golgotă – CNS Cetate Deva (sărituri), Marian Drăgulescu (Steaua București) – sol, sărituri, bară, Andrei Muntean (Dinamo București) – inele, paralele, Andrei Ursache (Dinamo București) – cal.

Concursul fetelor a fost dominat de Larisa Iordache, care și-a adjudecat trei locuri întâi, în general la mare distanță de următoarele clasate, reușind, așa cum a făcut-o și la ediția precedentă, să-și adjudece patru din cele 5 titluri individuale. În prim-planul finalelor pe aparate s-au mai aflat, de asemenea, Laura Jurca, Olivia Cîmpian, Silvia Zarzu, Diana Bulimar și Anamaria Ocolișan și nu numai. O mențiune specială pentru Denisa Golgotă, micuța gimnastă din Deva fiind prezentă în trei finale și, mai mult, campioană națională săriturilor, aparat care a consacrat la edițiile precedente nume dintre cele mai cunoscute din gimnastica românească și mondială. Așa cum

a făcut-o încă de acum doi ani, când a cucerit primele titluri naționale, Larisa Iordache s-a dovedit a fi cea mai valoroasă: a urcat de 5 ori pe treapta de sus a podiumului de premiere (echipe, individual compus, paralele, bârnă, sol). A fost, ca și în cazul disputelor de la individual compus, și în finalele pe aparate, o competiție între componentele lotului, ele nelăsând niciun spațiu de „manevră” celorlalte gimnaste. În ceea ce privește finalele pe aparate, o singură referire, la sărituri. Cum componentele lotului „mare” nu au executat decât o săritură, în finala acestui aparat s-au calificat gimnastele care au avut două asemenea încercări, Denisa Golgotă (CNS Cetate Deva, născută 2002) s-a dovedit cea mai bună, încă din faza anterioară, reușind un avans substanțial față de următoarele clasate, Alexandra Mihai (CSS 2 București) și Olivia Cîmpian (CNS Cetate Deva). Vom mai adăuga că mult așteptata reintrare a Cătălinei Ponor a fost amânată, ca urmare a unei accidentări (ușoare) înaintea competiției.

Sărituri

1.	Denisa Golgotă	5.8	9.400	9.200	9.300	9.200	9.200	9.400	9.275	15.075	14.188
		4.6	8.700	8.700	8.700	8.700	8.700	8.700	8.700	13.300	
2.	Alexandra Mihai	5.0	9.000	9.000	9.100	8.700	8.900	9.000	8.975	13.975	13.375
		4.2	8.600	8.400	8.500	8.600	8.700	8.600	8.575	12.775	
3.	Olivia Cîmpian	5.0	9.000	9.200	9.100	8.800	8.900	9.200	9.050	14.050	12.875
		4.4	9.200	9.300	9.300	9.300	9.300	9.300	9.300	0.2	11.700

Paralele

1.	Larisa Iordache	6.3	8.700	8.700	8.400	8.600	8.700	8.600	8.650	14.950
2.	Laura Jurca	5.6	7.800	7.400	7.800	7.900	7.800	8.400	7.825	13.425
3.	Olivia Cîmpian	5.1	8.500	8.600	8.000	8.200	8.200	8.200	8.275	13.375

Bârnă

1.	Larisa Iordache	6.5	9.100	9.100	9.000	9.100	9.200	9.300	9.125	15.625
2.	Diana Bulimar	5.7	9.100	9.000	9.000	9.000	9.000	9.000	9.000	14.700
3.	Anamaria Ocolișan	5.6	8.600	8.700	8.600	8.600	8.700	8.700	8.650	14.250

Sol

1.	Larisa Iordache	6.3	8.900	9.100	8.600	8.800	8.900	9.000	8.900	15.200
2.	Silvia Zarzu	5.7	8.900	8.800	8.900	8.900	8.500	8.500	8.775	14.475
3.	Laura Jurca	5.7	8.700	8.700	8.700	8.700	8.400	8.900	8.700	14.400

Dacă la individual compus, Cristian Bătagă a revenit pe locul întâi al ierarhiei, o revenire, poate mai spectaculoasă, având în vedere circumstanțele și autorul, este aceea a lui Marian Drăgulescu care a „plecat” din Polivalentă, în aplauzele publicului, cu trei tricouri de campion în urma finalelor pe aparate, marcând o spectaculoasă revenire, pe fondul unei deosebite ambiții de a demonstra că se poate. După ce a dominat solul între 2000 și 2007, cu 7 titluri; după ce a dominat săriturile între 1999 și 2005, cu 6 titluri, după ce a fost dublu campion la bară 2007 și 2009, după o lungă perioadă de absență, Marian Drăgulescu s-a impus, din nou, la sol, sărituri și bară, înfrângând „rezistența” lui Andrei Muntean și Cristian Bătagă. Cum era de așteptat, Andrei Muntean, la al treilea titlu consecutiv, s-a impus la inele, la o minimă diferență de următorul clasat, el obținând și un succes mai puțin sperat la paralele. Medaliatul cu argint al ultimei ediții a Campionatelor Europene de

la Montpellier, Marius Berbecar, cu 6 titluri la activ, a fost nevoit să se mulțumească doar cu poziția secundă, la 0.350, de Andrei Muntean, care revine pe treapta de sus a paralelelor, acolo unde a mai fost și în urmă cu trei ani. După 7 ani și Andrei Ursache obține o frumoasă victorie la cal, la capătul unei evoluții apreciată de arbitri cu 0.250 mai bună decât a campionului din 2014, Cristian Bătagă. O situație mai puțin obișnuită, la paralele, pe locul 3 s-au clasat tot atâția gimnaști, la egalitate: Andrei Ursache, Cristian Bătagă, Marian Drăgulescu. Nu s-au aflat în competiție Vlad Cotuna – cvadruplul campion al barei – și Daniel Rădeanu, componenți ai echipei naționale, ambii accidentați.

Sol

1. Marian Drăgulescu	6.9	8.400	8.900	8.600	8.600	8.600		15.500
2. Andrei Muntean	6.6	8.600	8.500	8.500	8.400	8.500	0.1	15.000
3. Cristian Bătagă	6.0	8.200	8.900	7.800	8.000	8.100	0.1	14.000

Cal

1. Andrei Ursache	6.5	8.200	8.300	8.500	7.800	8.250	14.750
2. Cristian Bătagă	6.6	7.700	8.200	7.800	8.000	7.900	14.500
3. Marian Drăgulescu	6.1	7.700	8.100	8.000	8.000	8.000	14.100

Inele

1. Andrei Muntean	6.4	8.700	8.800	8.700	8.700	8.700	15.100
2. Cristian Bătagă	6.3	9.000	8.700	8.600	8.700	8.700	15.000
3. Andrei Ursache	5.5	8.700	8.500	8.100	8.100	8.300	13.800

Sărituri

1. Marian Drăgulescu	6.0	9.400	9.300	9.600	9.400	9.400		15.400	14.925
		6,2	8,500	8.000	8,200	8,500	8,350	0.1	14.450
2. Cristian Bătagă	5.6	9.200	8.900	9.100	8.900	9.000		14.600	14.375
		5.2	9.300	8.800	8.900	9.000	8.950		14.150
3. Andrei Muntean	6.0	9.100	9.000	8.600	8.900	8.950	0.1	14.850	14.300
		5.6	8.700	8.300	8.100	8.200	8.250	0.1	13.750

Paralele

1. Andrei Muntean	6.6	8.900	9.000	9.200	9.100	9.050	15.650
2. Marius Berbecar	6.5	8.800	8.700	8.800	8.800	8.800	15.300
3. Andrei Ursache	5.8	8.400	8.500	8.600	8.000	8.450	14.250
3. Cristian Bătagă	5.8	8.600	8.500	8.400	8.000	8.450	14.250
3. Marian Drăgulescu	5.8	8.300	8.400	8.500	8.500	8.450	14.250

Bară

1. Marian Drăgulescu	5.8	8.100	8.300	8.100	8.400	8.200	14.000
2. Andrei Muntean	5.7	8.200	8.000	8.100	8.300	8.150	13.850
3. Cristian Bătagă	5.7	7.800	7.700	7.600	8.000	7.750	13.450

La întreceri au luat parte și loturile naționale ale Belgiei (feminin) și Norvegiei (masculin).

Ultima zi a Campionatului Național a oferit și prilejul de a-l sărbători pe fostul mare gimnast Dan Grecu cu prilejul împlinirii a 65 de ani.

2016

După 36 de ani, gimnastica națională s-a întors la Cluj (1 – 3 iulie) – aici au mai avut loc edițiile din 1965, 1967, 1969, 1971, 1976, 1979, 1980 -, de această dată într-o nouă și modernă sală care, în 2017, va găzdui și ediția jubiliară feminină a Campionatelor Europene, pentru titlurile masculine și feminine ale ediției 2016 a Campionatului Național Individual Open și Campionatului Național al Reprezentativelor de Club, cu aproape 80 de gimnaste și gimnaști la start.

Pentru a 69-a ediție s-au aflat în competiție reprezentanții cluburilor CSM Lugoj, CSS Buzău, CSM Reșița, CSS Dinamo București, CSM Arad, Steaua București, CSM Bistrița, LPS Bistrița, Dinamo București, CSS Triumf București, Farul Constanța, CNS Cetate Deva, CSS Galați, CSM Onești, CSS Focșani.

Peste 1000 de spectatori au ținut să se afle în Sala Polivalentă din localitate pentru a urmări întrecerile feminine. În tribună s-au aflat și nume mari ale gimnasticii românești, fie și dacă le amintim pe Daniela Silivaș Harper, Andreea Răducan, Simona Pauca sau Sandra Izbașa, cum nume de referință s-au aflat și pe podiumul de concurs.

Revenită după o perioadă extrem de dificilă, ca urmare a unor accidente și operații, Larisa Iordache (Dinamo București) a reușit să-și adjudece cel de al 4-lea titlu consecutiv la individual compus (2013, 2014, 2015, 2016), având alături pe două dintre foartele bune exponente al noii generații: Ioana Crișan (CNS Cetate Deva) și Carmen Glăvan (Farul Constanța), în disputa echipelor, Farul Constanța a reajuns în fruntea ierarhiei după 14 ani, interval de timp dominat de CNS Cetate Deva, acum pe poziția secundă.

Întrecerile feminine pentru echipe, individualul compus și calificările pentru finalele pe aparate au fost marcate și de câteva absențe (Diana Bulimar, Laura Jurca, Dora Vulcan, Anamaria Ocolişan). Larisa Iordache a făcut toate aparatele, cu grija și reținerea unei reintrări pe un „teren tare”, dar a știut să-și pună în valoare experiența și valoarea în momentele cheie în fața asaltului junioarelor, cu Ioana Crișan și Carmen Glăvan „vârf de lance”, diferența de 0.234 fiind elocventă în acest sens. Atenția fost îndreptată, de asemenea, și spre Cătălina Ponor, care nu a făcut toate aparatele, dar care a dovedit o admirabilă tărie, fiind doar în parte ea însăși, urmare a unor probleme medicale. Să notăm și evoluțiile cu destule oscilații ale celorlalte componente ale lotului, aflate la început de drum spre lumea bună a gimnasticii internaționale, în special Andreea Ciurusniuc, Maria Holbură sau Anda Butuc. Generația junioarelor, în majoritate pregătită în „laboratorul” de la Deva de colectivul tehnic condus de Nicolae Forminte, a demonstrat un potențial deosebit: Ioana Crișan – mai „matură” parcă în abordarea concursului în comparație „europenele” de la Berna – sau Carmen Glăvan – care au urcat pe podiumul individualului compus, Denisa Golgotă – cea mai bună la sol și sărituri – sau Carmen Ghiciuc

1. Iordache Larisa	Dinamo București	14.133	13.200	15.100	14.500	56.933
2. Crișan Ioana	CNS Cetate Deva	14.066	13.400	15.033	14.200	56.699
3. Glăvan Carmen	Farul Constanța	14.033	13.400	14.133	14.300	55.866
4. Holbură Maria	Farul Constanța	13.666	13.500	14.600	13.866	55.632
5. Golgotă Denisa	CNS Cetate Deva	15.000	11.866	13.400	14.700	54.966
6. Ghiciuc Carmen	CNS Cetate Deva	13.900	12.966	13.900	13.966	54.732

În formație cu Cătălina Ponor. Maria Holbură. Carmen Glăvan și Ariadna Stanciu. Farul Constanța a revenit pe treapta de sus a podiumului la echipe, ultima oară o performanță asemănătoare consumându-se în 2002, în timp ce o obișnuită a titlurilor, CNS Cetate Deva, a încheiat pe 2, urmată fiind de Steaua – o combinată „militară” a mai fost pe podium în urmă cu opt ani -. campioana ediției trecute, Dinamo București, fiind prezentă doar în concursul individual, prin Larisa Iordache și Anda Butuc.

1. Farul Constanța	42.699	38.866	43.099	42.699	167.363
2. CNS Cetate Deva	42.966	38.232	42.333	42.866	166.397
3. Steaua București	40.999	33.500	41.465	39.999	155.963

În moderna sală din localitate de 29 de gimnaști au fost pe lista de start a concursului masculin, la finalul său urcând pe podium Andrei Muntean (Dinamo București), Cristian Bătagă (CSM Bistrița) și Vlad Cotuna (Steaua), ierarhie, în ceea ce privește cluburile, similară și cu cea consemnată la echipe: 1. Dinamo București. 2. CSM Bistrița. 3. Steaua București.

În ansamblu. concursul s-a ridicat la un nivel oarecum acceptabil, în condițiile în care unii gimnaști s-au menajat în mare măsură, nedorind să riște o accidentare, unii au absentat (vezi Marius Berbecar, Alexandru Bănicioiu), iar alții au fost lipsiți de experiență, aflați încă la vârsta junioratului. Drept urmare au fost consemnate și foarte multe ratări sau exerciții încă departe de ceea ce există pe plan internațional (indiferent de categoria de vârstă).

Cum era de așteptat. disputa pentru întâietate s-a dat între aceiași vechi rivali, și la nivelul echipelor și la individual compus, desigur componenții lotului național luându-și „partea leului” prin pozițiile ocupate.

Campion în 2012 și 2014, Andrei Muntean l-a avut principal adversar pe Cristian Bătagă, campion, la rândul-I, în 2013 și 2015 și pe podium permanent din 2010, ediția 2016 încheindu-se la individual compus cu o nouă rocadă în vârful ierarhiei, dinamovistul Andrei Muntean revenind pe primul loc cu o victorie la o diferență de 0.234, ca urmare a evoluțiilor, în special, de la inele și sărituri: 85.666 – 85.432, ei fiind, de altfel, și singurii cu punctaj peste 85.000. Vlad Cotuna (83.699) s-a întors în trio-ul fruntaș, după o pauză de doi ani, pe aceeași treaptă a 3-a, în timp ce Andrei Ursache (81.216 – locul 4) n-a mai prins podiumul. Cele mai mari note ale calificărilor pe aparate au fost obținute de Marian Drăgulescu (sol – 14.900), Cristian Bătagă (cal – 13.966), Andrei Muntean (inele – 15.066, sărituri – 14.900). Vlad Cotuna (paralele – 15.500) și Andrei Groza (bară – 13.966).

1. Muntean Andrei	Dinamo	14.600	13.100	15.066	15.100	14.300	13.500	85.666
2. Bătagă Cristian	CSM Bistrița	14.100	13.966	14.800	14.600	14.366	13.600	85.432
3. Cotuna Vlad	Steaua	14.700	13.700	14.266	12.900	15.500	12.633	83.699
4. Ursache Andrei	Dinamo	13.900	13.166	13.700	13.850	14.000	12.600	81.216
5. Fuerst David	CSM Lugoj	13.566	12.433	14.966	13.000	12.700	12.866	79.531
6. Nistor Laurențiu	CSM Bistrița	13.000	13.700	13.133	13.800	14.033	11.000	78.666

Disputa pentru titlul la echipe s-a dat, conform așteptărilor, între Dinamo București, CSM Bistrița și Steaua București, cu avantaj din plecare

pentru dinamoviști, dacă avem în vedere componența formației din Ștefan cel Mare. Cu un total de 249.497, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Andrei Groza și Robert Ghiuzan au adus în vitrina clubului cel de al 43-lea trofeu all-time. Podiumul 2016 a fost tras la indigo după cel de anul trecut, când ordinea echipelor a fost aceeași cu cea stabilită în sala clujeană. Bistrițenii (Cristian Bățagă, Laurențiu Nistor, Bogdan Necșa, Daniel Rădeanu), cu 243.396, și steliștii bucureșteni (Marian Drăgulescu, Vlad Cotuna, Cristian Anghel, Benjamin Cristea), cu 234.098, au rămas destul de mult în urma rivalilor. Dacă dinamoviștii și bistrițenii au fost în întreceri cu două formații, trebuie să constatăm ieșirea din peisaj a celor de la CSM Lugoj, în anii anteriori constant pe podium, ei fiind doar în concursul individual, detașându-se elvețienii David Fürst (la a doua participare la C.N.) și Emanuel Schuter, prezența acestora fiind urmare a colaborării cu fostul coordonator al lotului național, masculin de seniori, Nicușor Pascu, antrenor la Zurich.

1. Dinamo București	41.566	39.699	42.966	42.200	43.000	40.066	249.497
2. CSM Bistrița	40.000	39.632	41.466	42.500	41.465	38.333	243.396
3. Steaua București	42.033	37.200	36.366	40.300	40.266	37.933	234.098

În finalele pe aparate, cele 10 titluri (feminin și masculin) au fost împărțite între 7 gimnaști și gimnaste, Cătălina Ponor (bârnă, sol), Marian Drăgulescu (sol, sărituri) și Andrei Muntean (paralele, inele) fiind cei mai titrați, alături de Larisa Iordache (paralele), Denisa Golgotă (sărituri), Cristian Bățagă (cal) și Andrei Groza (bară), Să reamintim că titlurile la individual compus au revenit Larisei Iordache și lui Andrei Muntean,

Așa cum era de așteptat, Marian Drăgulescu, pe fondul unei determinări și a unui tonus de concurs remarcabil, și-a mai adăugat un titlu în palmares la sol, cel de al 12-lea, el dovedindu-se a fi, indiscutabil, numărul 1, indiferent de strădaniile celorlalți de a-l întrece: 1. Marian Dragulescu 15.100, 2. Andrei Muntean 14.850, 3. Vlad Cotuna 14.650

Calul fost cel mai „năvălaș” aparat, cu 7 din cei 8 finaliști jos din... șa, singurul care a reușit să termine fără ratare fiind Vlad Cotuna, dar a cedat în fața lui Cristian Bățagă, care, cu toată ratarea, a avut nota la dificultate mai mare, astfel că a revenit pe locul 1, părăsit în 2014. Campionul ediției trecute, Andrei Ursache, n-a revenit în finală cu o evoluție mai bună decât a făcut-o în calificări, terminând pe locul 5, astfel că: 1. Cristian Bataga 14.350, 2. Vlad Cotuna 13.600, 3. Laurentiu Nistor 13.450

Nicio schimbare în fruntea ierarhiei la inele, cel puțin în ceea ce îi privește pe primii doi clasați, Andrei Muntean și Cristian Bățagă, cel dintâi având un avans de 0.500, astfel că Andrei Muntean a câștigat cel de al 4-lea titlu consecutiv (după 2013, 2014, 2015), cum, de asemenea, Cristian Bățagă – învingătorul din 2011 și 2012 – a fost mereu pe treapta a doua în acești ani: 1. Andrei Muntean 14.950, 2. Cristian Bățagă 14.500, 3. Andrei Groza 14.400

Nimic nou nici la sărituri. Marian Drăgulescu a prezentat două salturi bine executate, cu dificultate. Dacă anul trecut consemnam revenirea după un deceniu în fruntea ierarhiei, acum notăm un al doilea titlu consecutiv, ceea ce ne reamintește de seria victoriilor din perioada 2001 – 2005, dar și de faptul că Marian Drăgulescu, la aproape 36 de ani, devine un veritabil „fenomen” în gimnastica de top. Andrei Muntean a oferit o solidă bază și la acest aparat: 1. Marian Drăgulescu 15.5050, 2. Andrei Muntean 14.725, 3. Cristian Bățagă 13.925

În absența lui Marius Berbecar (accidentat), principalul rival la paralele, Andrei Muntean, locul 5 la Campionatele Europene de la Berna 2016, a obținut al doilea titlu consecutiv din cele 3 câte are în palmares, la 0,200 de Vlad Cotuna, care a revenit pe locul secund după o pauză de 4 ani: 1. Andrei Muntean 15.500, 2. Vlad Cotuna 15.300, 3. Cristian Bătagă 14.700.

Un campion în premieră la bară, dinamovistul Andrei Groza, la Cluj cu o prezență tot mai consistentă, el reușind să-l învingă convingător pe Vlad Cotuna, campionul edițiilor 2011 – 2014, care a fost nevoit să se mulțumească cu poziția secundă: 1. Andrei Groza 14.400, 2. Vlad Cotuna 13.950, 3. Andrei Muntean 13.800

Campionă surpriză anul trecut, medaliată cu argint la Campionatele Europene de la Berna, junioara Denisa Golgotă a confirmat la Cluj că poate deveni o reală „specialistă” a săriturilor pentru care dovedește reale aptitudini (să nu uităm, totuși, și solul) și o reală plăcere interioară de a concura: 1. Denisa Golgota 14.266, 2. Ioana Crișan 13.783, 3. Ioana Oprea 13.600

Fără a fi în forma cunoscută și încă resimțindu-se după perioada dificilă anterioară marcată de accidente, Larisa Iordache a obținut singurul ei titlu în finalele pe aparate, la paralele, rămânând pe același prim loc ocupat din 2013, pe fondul unei constatări care devine un fel de „cântec de jale” referitor la faptul că paralelele sunt în continuare o... sperietoare. De notat că aceeași atitudine este de observat și la nivelul junioarelor, concluzia venind de la sine: 1. Larisa Iordache 13.800, 2. Anda Butuc 13.300, 3. Maria Holbura 12.866

Finalele la bârnă și sol au avut un numitor comun: Cătălina Ponor, o altă Cătălina Ponor de această dată, comparativ cu zilele precedente, când prestațiile i-au fost serios afectate de o puternică enterocolită, o Cătălina Ponor determinată, precisă, elegantă, cu o evoluție rafinată, ceea ce a adus-o pe treapta de sus a podiumului după 12 ani!, la sol, și 9 la bârnă, ea demonstrând, la 26 de ani, o capacitate remarcabilă. Larisa Iordache, nerefăcută, a renunțat în a mai intra în finala de la sol, pentru a face o bârnă curată, dar, să recunoaștem, fără a avea consistența cunoscută, motivațiile fiind știute, Campioana europeană a junioarelor la sol, Denisa Golgotă a primit sufragiile publicului și ale juriului, dovăzind încă o dată că solul este, de asemenea, unul din favoritele sale, dar s-a lovit de... Cătălina Ponor, experiența și știința lucrului bine făcut prelevând în fața încă a „diamantului” mai puțin șlefuit: bârnă – 1. Cătălina Ponor 15.166, 2. Larisa Iordache 14.433, 3. Andreea Ciurusniuc 14.133, sol – 1. Cătălina Ponor 15.000, 2. Denisa Golgotă 14.400, 3. Ioana Crișan, Maria Holbură, Ana Maria Puiu 14.100.

Evident, nu se poate un Campionat fără campioni, iar un titlu național obligă la fel de mult, oferă satisfacții care rămân ca trăsături definitorii pentru cariera unui performer. Gimnastica nu face excepție, iar lista celor care, începând de la prima ediție și până la cea din urmă, și-au înscris numele în fruntea ierarhiilor este lungă și face trimitere la gimnaști și gimnaste de prestigiu, pe majoritatea regăsindu-i, de asemenea, și cu rezultate dintre cele mai bune și faimoase la marile competiții internaționale.

Nu vom face aprecieri valorice și comparații, pentru că acestea vor fi foarte departe de adevăr, având în vedere că fiecare sportiv s-a exprimat în condițiile unor perioade diferite, cu mijloce diferite – de materiale, echipament,

regulament ș.a. -, punând în aplicare concepții tehnice și de pregătire diferite.

De la primul Campionat Național și, mai apoi, timp de aproape șapte decenii, pe „cupele” acordate învingătorilor și-au înscris numele numeroși gimnaști și gimnaste, fiecare fiind cel mai bun în condițiile date de punctul la care ajunsese gimnastica regulamentară, material (echipamente de concurs și ținută vestimentară) și tehnic, motiv pentru care nici nu încercăm a face o ierarhizare valorică, pentru că ea ar fi nedreaptă. De la Melinda Kerekeș, Berta Corobeanu, Magdalena Fița, Maria Pop, Lily Munteanu sau Mihai Botez, Gheorghe Dema, Andrei Batiz, Aurel Loșniță ori Carol Bedö, din anii 1948, și până la Cătălina Ponor, Sandra Izbașa sau Larisa Iordache și Diana Bulimar, din 2012 – 2016, există o distanță nu numai în timp, dar și în ceea ce privește gimnastica în ansamblul său. O perioadă în care fiecare campion, fiecare medaliat și nu numai, fiecare antrenor, a contribuit la ridicarea acestui edificiu pe care ne place să îl numim „școala românească de gimnastică”, ai cărei „absolvenți” au scris pagini de referință în acest sport, fie că s-au numit Dan Grecu, Andrei Kerekeș, Marius Gherman, Gheorghe Tohăneanu, Kurt Szilier, Flavius Koczi, Frederic Orendi, Răzvan Șelariu, Marian Drăgulescu, Marius Urzică sau Elena Leuștean, Elena Ceampelea, Lavinia Miloșovici, Sonia Iovan, Daniela Silivaș, Ecaterina Szabo, Gina Gogean, Simona Amânar, Sandra Izbașa, Cătălina Ponor și nu în ultimul rând, Nadia Comăneci.

„Viitorul aparține celor care cred în frumusețea propriilor vise!”, spunea, cândva, Eleanor Roosevelt (n. 11 octombrie 1884 – d. 7 noiembrie 1962), fosta Prima Doamnă a Statelor Unite ale Americii, soția Președintelui Statelor Unite ale Americii Franklin Delano Roosevelt, diplomată și activistă pentru drepturile omului, una dintre femeile cele mai influente ale secolului al XX-lea.

Iar visul de a deveni campion național este unul dintre cele mai frumoase, iar lor, campionilor, le aparține viitorul...

EPOPEEA OLIMPICĂ SE CITEȘTE CA UN ROMAN

*„Olimpismul este o doctrină
a fraternității dintre trup și suflet...
Ceea ce este cultura pentru umanism
este olimpismul pentru sport.
Olimpismul tinde să întrunească
într-un mănunchi luminos
toate principiile
care contribuie la perfecționarea omului...”*

Pierre de Coubertin

PREȚUL FERICIRII DE A FI-N OLIMP

„Jocurile Olimpice sunt celebrarea o dată la patru ani a primăverii umaniității”
Pierre de Coubertin

O DORINȚĂ, UN VIS, O CHEMARE

*„Campionii sunt făcuți din ceea ce au mai adânc sădit în ei:
o dorință, un vis, o chemare”*
Muhammad Ali, campion mondial

AURUL TINERETULUI OLIMPIC

*„Este o ocazie unică în istoria modernă a Mișcării Olimpice să desființăm barierele
care mai există, oferind un program sportiv și educațional pentru tineri...”*
Jacques Rogge, președinte C.Î.O.

CITIUS... ALTIUS... FORTIUS

„Omenirii sănătoase îi place eroul, acela care face cinste rasei umane...”
George Călinescu, critic literar

LUCRUL CEL MAI GREU E SĂ TE ÎNVINGI PE TINE

*„Sfatul meu pentru cei care doresc să ajungă în partea de sus a topurilor este:
încercați să nu vă gândiți la toată munca grea care vă așteaptă..”*
Lavinia Miloșovici – campioană mondială

PREȚUL FERICIRII DE A FI-N OLIMP

*„Jocurile Olimpice
sunt celebrarea, o dată la patru ani,
a primăverii umanității”*
Pierre de Coubertin

În a sa carte „Pierre de Coubertin: l'épopée olympique”, apărută la Paris, Marie-Thérèse Eyquem notează: „Epopoea olimpică se citește ca un roman...”, o epopee care a re debutat în epoca modernă a sportului, oficial și cu adevărat, la 6 aprilie 1896, atunci când s-a dat startul primelor dispute olimpice.

Până atunci?

În sudul Greciei, la locul de întâlnire al râurilor Alpheios și Kladeos, între coline și poieni cu măslini, se află vechea Olympia, acolo unde „zeii” au creat Jocurile Olimpice, ca pe un dar dat universului omenirii. Era prin secolul al XV-le î.Ch. Se zice că Herakles, fiul lui Zeus și al reginei Almena, plecând spre Elida s-a oprit la Olympia, unde a organizat o întrecere pentru cei patru frați ai săi. El a măsurat o distanță egală cu 600 de tălpi proprii, în linie dreaptă, cunoscută mai târziu sub numele de stadiu (192,27 m), învingătorului cursei fiindu-i acordată, drept răsplată, ramura de maslin.

La începutul secolului X î.Ch., Olympia funcționa ca un loc de întâlnire al activităților religioase și politice. În centru se ridicau majestuoasele Temple ale lui Zeus și Herei. Stadionul, în care se intra prin Porticul lui Echo putea găzdui 40 000 de spectatori, construcțiile auxiliare ridicate până în secolul al IV-lea î.Ch, servind ca locuri de antrenament și cazare.

La fiecare patru ani, aceasta enormă sărbătoare populară atrăgea o mulțime venită din toate colțurile lumii elene. Care pe jos, care în șaua măgarului sau a catârului, care pe cal, care în căruță, toată lumea se îndrepta spre Olympia. Bogați, săraci, vânzători ambulănți, artizani, poeți, sculptori, arhitecți invadeau locul, instalau tarabe. Doar membrii delegațiilor oficiale ale orașelor, acei Theores, erau cazați în Leonidaion, nici un loc ne mai fiind disponibil din prima și până în ultima zi a competiției, fiecare dorind să urmărească întrecerile. Toți cetățenii greci liberi aveau dreptul să participe la Jocuri, independent de statutul lor social. Orsippos, general originar din Megara, Polymnistor, cioban, Diagoras, membru al unei familii regale din Rhodos, Alexandru I, fiul lui Amyntas, regele Macedoniei, și Democrit, folozoful, toți și-au demonstrat îndemânarea, agilitatea sau puterea.

Doar femeilor măritate le era interzis să concureze, mai mult chiar le era oprită până și posibilitatea de a se afla printre spectatori, în tribune având voie, în schimb, fecioarele, în timp ce preoteasa Zeitei Demeter, a fertilității, ocupa un loc de onoare. Dacă la Jocurile Olimpice nu era admisă prezența femeilor, acestea se puteau întrece însă la Jocurile Herei, soția lui Zeus, și ele organizate o dată la patru ani.

Săpăturile arheologice efectuate în zonă au scos la iveală numeroase edificii, obiecte de cult, dar și plăci de marmură pe care se aflau numele învingătorilor, ale olimpionicilor.

Învingătorii erau răsplătiți imediat după competiție. La anunțul numelui câștigătorului, un hellanodic (judecator) puneă palma pe mâinile sale, semn al victoriei, în timp ce spectatorii îl aplaudau și îi aruncau flori. I se puneă o eșarfă roșie în jurul capului și a mâinilor, să se știe cine este cel mai bun, cel mai tare. Ceremonia oficială avea loc în ultima zi a Jocurilor, în vestibulul Templului lui Zeus. Cu o voce puternică, heraldul anunța numele câștigătorului olimpic, al tatălui său și al orașului de unde provenea, apoi îi puneă pe cap coroana făcută din ramură de măslin.

Dacă Jocurile nu durau decât cinci zile, pregătirea lor debuta cu multe luni înainte. Judecătorii greci, Hellanodicii, un termen care sublinia caracterul panehelic al Jocurilor, erau personajele cele mai importante. În număr de zece în epoca de vârf a Olimpiadelor, ei erau aleși din marile familii, recunoscuți pentru integritatea lor morală. Reuniți cu zece luni înaintea primului start al Jocurilor, ei erau pregătiți de către Păzitorii Legii Olimpice, pentru a cunoaște regulile și tradiția. Cu o lună înainte, judecători și concurenți se întâlneau la Elis unde începeau un stagiu de pregătire colectivă, la sfârșitul căreia se alcătuia și lista definitivă a participanților. Korebos, bucătar și negustor din Elida, este consemnat ca cel mai vechi campion, în anul 776 î.Ch., motiv pentru care este considerat și cel dintâi medaliat olimpic, iar numărătoarea Jocurilor s-a făcut începând cu această ediție. Să mai fi fost și altele înainte?

Printre cei mai faimoși învingători reținuți de istorie, se află Astylos din Crotona, originar din sudul Italiei – câștigător a șase coroane în timpul a trei Olimpiade (488 – 480 î.Ch.), în cursa de un stadiu și de diaulos – cel căruia, atunci când a obținut victoria în numele Crotonei, locuitorii i-au rezervat un loc de onoare, pentru ca, devenit apoi cetățean al Syracusei, pentru care a obținut celelalte succese, statuia sa să fie distrusă, iar casa transformată în închisoare!

La rândul său, Milon din Crotona a fost unul dintre cei mai mari sportivi ai Antichității, fost elev al marelui filozof și matematician Pytagora, învingător, de asemenea, de șase ori, dar în concursul luptătorilor, prima oară în 540 î.Ch., la categoria copii, apoi de încă cinci ori la „seniori”, cum, de asemenea, a fost de 7 ori câștigător la Jocurile Phytice, de 9 ori la Jocurile Nemei, de 10 ori la cele Istmice, cel dintâi insucces fiind consemnat la a 67-a Olimpiadă (512 î.Ch.), când a fost depășit de mai tânărul Timasitheos.

Din galeria eroilor acelei perioade face parte și Leonidas din Rhodos, cunoscut alergător, cu patru succese consecutive (164-152 î.Ch.) în trei probe: stadiu, diaulos și în echipament de hoplit, el cumulând 12 coroane olimpice.

Dar a mai fost și Melagomos din Asia Mica, învingător la pugiliat în 49 d.Ch., celebru prin maniera sa de luptă, prin mișcări pline de grație, care fascinau spectatorii, forțând adversarii să se declare învinși fără a primi o singură lovitură sau să dea vreuna, poveștile spunând că o putea ține așa două ore fără a lăsa jos garda.

Sărbători oficiale și private marcau victoria. Banchetul oficial în onoarea învingătorilor fiind urmat de o varietate de manifestări, în timpul căroră se înălțau imnuri de glorie, iar vinul curgea în valuri. Numele campionului era imortalizat pentru eternitate, statuia sa era înălțată la Altis, iar dacă el nu

avea posibilitatea să plătească pentru ridicarea ei, atunci prietenii sau orașul îi săreau în ajutor, o galerie în aer liber găzduind sute de asemenea statui. Existau, desigur, și premii, nu în mii sau sute de mii de euro-dolaro-arginți, ci în mâncare gratuită, scutire de impozite sau diverse cadouri oferite de comunitate.

Femeile nu erau admise la Jocuri, dar organizatorii au fost nevoiți să rupă de două ori tradiția, la Jocurile cu numărul 96 (în 396 î.Ch.) și 97 (în 392 î.Ch.), atunci pe lista învingătorilor fiind trecută și Kyniska, fiica regelui Archidamos al Spartei, care a câștigat concursul de cvadrigă, conform regulamentului acestui gen de întreceri coroana revenind proprietarului și nu conducătorului atelajului. Se cunoaște, totuși, o singură femeie care a fost admisă la Jocuri, Kallipateira sau Phereniki, fiica lui Diagoras, faimosul boxer din Rhodos. După moartea soțului, ea și-a asumat antrenamentul fiului, Pisidoras, apoi îl trimitea să concureze la Olympia, iar când acesta ieșea campion sărea peste „barieră” pătrunzând în incinta interzisă. N-a fost niciodată pedepsită din respect pentru tatăl său, pentru frații și fii săi, toți campioni olimpici, dar autoritățile au scos o lege prin care se impunea antrenorilor și sportivilor să se prezinte în „costumul lui Adam” în momentul înregistrării ca participanți la Jocuri, motivul fiind, desigur, ușor de intuit.

Veac după veac, Jocurile au fascinat lumea. Ne vin din negura timpului fapte demne de admirație, întâmplări pline de dramatism despre eroi ai întrecerilor... Datorită păcii sacre ce domnea în timpul Jocurilor, tinerii spartani aflați la Olympia în 460 î.Ch. nu l-au putut ajuta pe regele lor Leonida în bătălia de la Termopile; Milon din Crotona putea duce o juncă în spate pe distanța unui stadion întreg; Theagene din Thasos, excelent alergător, când avea 9 ani a reușit să care singur o statuie de bronz din piața publică până acasă; regi și generali, poeți și filozofi au fost prezenți la diverse întreceri fie în competiție, fie în disputa inteligențelor artistice: Gelon și Hieron, regii Siracuzei, Filip, puternicul rege al Macedoniei, Nero, Pitagora, Platon și Crisip, Sofocle și Euripide, în timp ce despre Thales din Milet se zice că a murit de insolație în tribuna olimpică.

Dacă la început dromosul era, se pare, singura probă, o dată cu trecerea timpului programul s-a diversificat, Jocurile Olimpice ale Antichității având în program următoarele probe: pentatlonul – din 708 î.Ch.; alergările – un stadiu, de la un capăt la celălalt al pistei de la Olympia (200 m), diaulos (400 m) și dolichos, o cursă de fond în lungime de 7 până la 24 de stadioi; săritura în lungime – sportivii utilizau greutate de piatră sau bronz pentru a-și ameliora performanța, ținând în fiecare mână câte o asemenea greutate pe care o aruncau înapoi în momentul aterizării; aruncarea discului – din piatră, apoi din plumb sau bronz, tehnica de lansare fiind destul de asemănătoare cu epoca noastră; luptele – considerate ca o formă de exercițiu militar, disputa continuând până când unul dintre combatanți se declara învins; boxul – mâinile erau bandajate cu fâșii de lână, apoi din piele, devenind pe măsura trecerii timpului tot mai rigide, o lovitură la față putând desfigura adversarul; pancrațiu – o formă primitivă de arte marțiale, combinație între lupte și box, creat de Teseu, eroul atenian, cel care l-a învins pe Minotaur în labirintul cretan; echitația – compusă din curse de cai și care (bige, cvadrigă), care aveau loc pe Hipodrom.

Dar, amintind de programul Jocurilor antice, trebuie să nu uităm a menționa faptul că în acea epocă „maratonul” nu era încă inventat ca întrecere

sportivă, primul start având loc abia în duminica zilei de 14 aprilie 1896, la ora 14.00, la cea dintâi ediție a Jocurilor Olimpice moderne.

Și, credem, ca nu este lipsit de interes a aminti și faptul că între cele 14 articole ale Regulamentului Olimpic exista unul referitor la corupție, o asemenea tentativă de a influența un arbitru sau adversarul fiind pedepsită cu biciuirea.

Fenomen social deosebit de important, olimpismul antic a urmat marea veacurilor timp de 12 secole, până la sosirea romanilor în Grecia, în 146 î.Ch., armistițiul și caracterul sacru începând de ceva timp să cunoască grave violări, iar spiritul olimpic să fie profund modificat. Au cunoscut o încercare de revigorare sub domnia lui Adrian, perioadă în care au fost modernizate și extinse instalațiile, pentru ca, în anul 394 d.Ch., Împaratul Teodosiu I al Bizanțului, după convertirea sa la creștinism, să desființeze Jocurile Olimpice în mod oficial, iar în 426 d.Ch., Teodosiu al II-lea să ordone și distrugerea completă a templelor sanctuarului. Într-un fragment din „Anacharsis”, Lucian, în secolul II d.Ch., scrie despre Olimpiadele dispărute: *„Dacă Jocurile Olimpice s-ar ține acum... veți fi capabili să vedeți cu proprii ochi pentru ce acordăm o atât de mare importanță atletismului... Nimeni nu poate descrie decât în cuvinte sărace... plăcerea ce o simți dacă te afli printre spectatori, de a fi martor la eforturile sportivilor, de a admira frumusețea și puterea corpului, talentul și motivația lor, forța invincibilă, curajul, voința, rezistența, tenacitatea. Nu vă veți opri niciodată să-i aplaudați...”* Sună cunoscut, nu?

Cu toate acestea, întrebarea „De ce au fost suprimate Jocurile Olimpice?” încă mai caută un răspuns. Dintre acestea, oferite de numeroși istorici (și ai sportului), unul posibil poate fi și cel al Irinei Maria Manea, în revista „Historia”:

„Încă din anul 1000 î.Hr. sportul era parte integrantă din viața grecilor, chiar dacă aspectele sale etice și sacre și-au făcut loc mai târziu. Aristocrația miceniană se caracteriza de timpuriu printr-un impuls numit mai târziu „agon”, adică dorința de a atinge supremația personală, prestigiul prin victoria într-un joc public. Orașul Olympia avea să devină, din cenușile imperiului micenian, un centru cultural unde populațiile dorice și ioniene își puteau trimite campionii.

Fiecare polis prezintă atleții în conformitate cu principiile promovate în cetate, iar dominația spartană în timpul multor ediții ale Jocurilor Olimpice susține ideea că un atlet perfect este un soldat perfect, devotat statului. Faima este un soi de nemurire, iar marile fapte devin subiect de legendă. Cel mai important poet al Jocurilor Olimpice celebrează victoria și glorifică bravura trupească ca pe un simbol al nobleței. Pindar exploatează, așadar, vechea etică aristocratică, în sensul educației clasice, paideia, prin construcția și promovarea unui model ideal nealterabil de-a lungul timpului.

Atletul grec se dezvoltă din eroul grec al epocii arhaice, al poemelor homerice, unde virtutea, „arete”, este exprimată prin soldatul-erou, care întotdeauna trebuie să primeze în competițiile războinice. Acest erou devine atletul „politic” (posesorul unor capacități psihice și fizice înăscute, dar care le-a cizelat prin educație permanentă și le-a pus în folosul cetății). Ulterior, comparația agonistică dintre activitatea Belgigerantă și cea sportivă va constitui o bază importantă a societății grecești. Atleții înlocuiesc treptat zeii și eroii eposurilor și miturilor, imaginea lor construind noile paradigme educationale, așa cum se întvede din iconografie, începând cu secolul al VI-lea î.Hr. Atletul, celebrat prin performanțe și frumusețe, sporește interesul cetăților pentru educația fizică, impulsționând înființarea gimnaziilor. Dar tocmai această popularitate va aduce și amurgul activităților sportive.

Odată cu trecerea timpului, idealul athletic nu mai coincide cu cel politic. Cam din 600 î.Hr. cei mai buni atleți, cei care se întrec în fața mulțimilor extaziate, nu mai sunt amatori. Unul dintre ei, Astilo din Croton, câștigă cursa de unu și două stadii în două ediții diferite, în 488 și 484 î.Hr. Susținut financiar de către despotul siracuzan, acesta ia parte și la următoarea editie, cea din 480 î.Hr., în calitate de cetățean al Syracusei. Asta demonstrează faptul că interesele personale și cele politice se plasează de obicei înaintea aspectului etic și sacru al sportului. Și, se știe de la Eusebius din Caesarea, că Jocurile s-au născut în 776 î.Hr. într-un context religios. Forța fizică este cea mai directă și cea mai vizibilă metodă de a-l elibera pe om din strânsoarea pământescă și de a-l propulsa în lumea zeilor.

Există în inconștientul grecesc un model destul de popular: Ahile. Puterile sale sunt semnul naturii semi-divine, deci atletul poate fi considerat o punte între uman și divin. Între timp mai au loc și alte Jocuri, cum ar fi cele Pythice de la Delphi (din 582 î.Hr.), cele Isthmice de la Corinth sau cele Nemeene din Argolida (din 573 î.Hr.). Importanța sportului în lumea greacă, ca expresie a unității panhellenice care depășește particularismul fiecărei cetăți, ca model de organizare perfectă, este susținută de instituția celor patru Jocuri, dar și a altor competiții minore. Competițiile erau un prilej de împăciuire, de săvârșire comună de ritualuri și de redescoperire a ospitalității.

În fiecare an are loc o competiție care sărbătorește un anume zeu, la care atleții participă în calitate de ambasadori ai cetăților, dar sunt oarecum separați de activitatea din interiorul comunității din care fac parte. Atleților li se reproșează, nu de puține ori, că au mai multe câștiguri decât soldații care apără polisul. Asta este și părerea lui Senofan din Colofon, care scrie în secolul al VI-lea î.Hr., într-un climat deja contaminat de corupție, pariuri, falsificări sau dopaj. Euripide nu are nici el o părere înălțătoare despre atleți, condamnându-i vehement pentru că ceea ce fac, fac doar pentru câștigul propriu. Aspectul comercial prevalează clar în defavoarea celui etic. Devenind profesioniști, asimilând scopul performanței în sine, atleții laicizează Jocurile.

Romanii le împrumută de la greci. Nu numai că le împrumută, dar jocurile din Urbs sunt organizate pentru a se întrece cu Jocurile Olimpice, culminând cu Jocurile Neroniene. La cea de-a 175-a ediție a Jocurilor Olimpice, în 80 î.Hr., Sylla îi invită la Roma pe toți atleții de la Jocurile Olimpice, astfel încât doar tineretul mai concurează pe stadionul vechiului oraș. În același timp se diminuează considerabil fondurile necesare pentru desfășurarea competițiilor.

Atletismul este în plin proces de profesionalizare: din secolul al II-lea î.Hr. apare la Roma o societate profesonistă de atleți, care oferă lecții inclusiv femeilor. Acești „herculieni”, protejați de aripa cultului pe care îl promovează, dispun de propriul templu, propria instituție, precum și de o profesie care nu este acoperită de rușine, cum este cea a gladiatorilor. Profesionalismul exagerat va aduce sfârșitul Jocurilor. Lucian, în 165 d.Hr., menționează că publicul din Olympia încă este numeros, dar spectatorii nu mai au legătură cu atmosfera mistică care evocă zeei de demult. La Roma, relația dintre stat și popor, în afara sferei politice, se consumă în cadrul spectacolelor. În timpul imperiului, amfiteatrul devine locul preferat al mulțimilor și aristocraților, care își pot exersa rolurile la modul cel mai vizibil. Splendoarea luptelor de gladiatori (munera gladiatoria), a vânătorilor (venationes), a pieselor de teatru, este corelată cu generozitatea unui patron care organizează astfel de reprezentații pentru publicul larg. La Roma, Jocurile se rezumă treptat la box și curse de care. Cele organizate în cadrele oferite de Jocurile Olimpice se desfășurau ocazional, la inițiativa din 186 d.Hr. a lui M. Fulvio Nobiliore. Singura competiției de acest gen care avea să dureze ceva a fost Agon Capitolino, organizat de Domitian.

Spre deosebire de Grecia, la Roma Jocurile nu au fost niciodată considerate drept o expresie a corpului civic. Sportul a luat forma „pâinii și circului”. S-a creat un abis între spectatori și atleți, unul pe care Grecia nu l-a cunoscut, pentru că acolo cele două categorii se identificau. În imperiul roman spectacolele sportive se desfășurau în fața unui public extrem de numeros, prilej de reBelgiaiuni nu rareori sângeroase. Sportul, cu echipe și idoli, se găsea la o distanță de netrecut față de acest public dornic de distracție.

Condamnarea lumii păgâne de către Tertullian trebuie inserată în contextul politicii spectacolului, care avea în vedere crearea unui consens între cetățeni, în principiu prin acceptarea normelor clasei politice ca o consecință a organizării de spectacole menite să-l îndepărteze pe omul de rând de la concentrarea critică pe probleme mai stringente. Lungul discurs „De Spectaculis” nu insistă numai asupra trăsăturilor anticreștine și imorale ale Jocurilor, ci și pe latura politică. Interzicerea Jocurilor însemna și împiedicarea creștinilor să dialogheze cu puterea politică, ratificând astfel natura sectară a religiei creștine și atitudinea ostilă față de orice înseamnă păgânism. Toate Jocurile trebuie evitate pentru că au o natură idolatrizantă, Tertullian condamnând pompa exagerată a ceremoniilor sacrificiale care precedau competițiile.

Alt model invocat împotriva spectacolelor era cel etic, creștinii susținând că astfel de activități provocau pasiuni periculoase în rândul publicului. Furia colectivă, entuziasmul în fața unor scene în mod normal condamnate de normele morale, plăcerea sadică de a asista la activități sângeroase demonstrează, conform aceluiași Tertullian, că nu mai rămăsese nimic din religiozitatea asociată sportului. Viziunea apocaliptică a autorului stigmatizează absolut toate riturile și obiceiurile lumii păgâne.

Nu putem nega transformarea principiilor Jocurilor Olimpice de-a lungul timpului, la fel cum nu putem atribui doar creștinismului vina suprimării lor. Într-adevăr contribuția acestuia a fost decisivă, cu tot discursul despre condamnarea plăcerilor lumești și detașarea completă de lumea veche. Era normal să prefere ascetismul în defavoarea triumfurilor profane. În prima epistolă către Corinteni, Sf. Pavel ne spune că atleții aleargă după o coroană materială, spre deosebire de creștini, care o ținesc pe cea spirituală. Comparațiile cu atletismul nu sunt rare când predică despre importanța „cursei” pentru mântuire, pentru că primii creștini erau destul de pasionați de tradițiile păgâne. Ignatius, episcop în Antiohia, folosește expresia de „atlet al lui Dumnezeu”. Eusebius din Caesareea, dorind să concilieze gândirea greacă cu morala creștină, vorbește în termeni ludativi despre sportivi. Lupta pentru triumf în cursă devine o metaforă pentru lupta împotriva tentațiilor și cucerirea propriilor instincte. Ioannes Chrisostomos sau Vasile cel Mare insistă pe bucuria luptei spirituale, sufletul fiind un atlet care nu cedează niciodată până nu obține performanța maximă, adică purificarea.

S-a încercat, așadar, eliberarea Jocurilor de latura profană, pentru adaptarea la o altfel de viziune. Creștinii aveau dreptate să observe că spectacolele erau un mediu propice pentru corupție, indecență și crime. Glorioasele Jocuri Olimpice de altădată, care celebră curajul și virtutea, se preschimbaseră în distracții lipsite de o semnificație superioară înainte să le condamne de tot creștinismul. Discursul asupra corupției se intensifică după edictul constantinian, extinzându-se asupra tuturor credințelor și practicilor păgâne. Abolirea Jocurilor Olimpice este lovitura de grație dată lumii păgâne.

După edictul din Thessalonic din 380, care marca nașterea imperiului confesional, represiunea antipăgână se perpetuează. Împărații emit edicte nu întotdeauna omogene, ci mai mult circumstanțiale, dar care declară mereu că păgânismul este religie ilicită, o superstiție care trebuie eradicată. Prohibiția agonismului, desăvârșită

abia în 549, când regele Totila organizează ultima cursă de cai, este parte a acestui proces istoric complex. De fapt, Jocurile abolite formal în 393 încă mai au loc și după distrugerea templului lui Zeus de către Theodosius al II-lea. Jocurile din Antiohia devin chiar cele mai importante din imperiu, fenomenele agonistice încercând să mai străbată în pofida noilor reglementări, până la reforma iustiniană din 521. Așadar este greu de stabilit o dată exactă a apusului competițiilor păgâne.

După 393, Jocurile Olimpice sunt cele care nu se mai țin, dar la fel de dificil este de spus dacă acestea au dispărut sau au fost suprimate prin edictul aplicat în Occident din 393 sau printr-o măsură specifică nepăstrată în sursele juridice..."

Această temă poate fi îndelung dezbătută, dar nu este nici locul și nici spațiul pentru a o dezvolta, ceea ce trebuie să reținem este doar faptul că gimnastica, așa cum era ea înțeleasă în epocă, ca mijloc de practicare a exercițiilor fizice, ocupa un loc important în preocupările sociale ale Greciei Antice și nu numai, fiind acceptată necondiționat.

În programul Jocurilor Olimpice ale Antichității nu existau competiții de gimnastică în sensul atribuit azi acestei discipline sportive, nu exista nici un asemenea concept, în schimb se afla în prim-plan necesitatea unei pregătiri fizice corespunzătoare pentru a face față exigențelor concursurilor olimpice sau deselor confruntări între cetăți. La baza pregătirii tuturor competitorilor – împărați sau simpli atleți – se aflau exercițiile fizice, în care regăsim elemente din gimnastica de azi, exerciții fizice care erau de esență militară și jucau un rol primordial în activitatea zilnică a tinerilor.

Așa dar, în anul 394, printr-un edict al împăratului roman Teodosiu I, Jocurile sunt desființate, acțiune continuată în 426, când Teodosiu al II-lea ordonă distrugerea edificiilor Olympiei. În secolul al VI-lea, un cutremur scoate din matcă apele raurilor Alpheos și Kladeos acoperind cu nămol ruinele Olympiei. Abia după alte 12 secole, în anii 1875-1881, Olympia este redescoperită în urma expedițiilor arheologice conduse de Ernst Curtius...

Oamenii și natura au acoperit în cenușa timpului mărețele vestigii ale templelor și locurilor de concurs, numele celor peste 800 de campioni ai celor 293 de ediții, dar tradiția și imaginația au permis ca Jocurile să supraviețuiască, chiar și după ce Olympia antică și-a pierdut Gloria.

Vineri, 25 noiembrie 1892. Seara. Sobrul amfiteatru al celebrei Universități pariziene Sorbona. Un auditoriu le fel de sobru, venit să asculte trei conferințe. Tema: „Omul și sportul”. Printre conferențieri și un tânăr pe nume Pierre de Coubertin, care își va termina expunerea în acest mod: *„Vă fi suficient acum pentru a încuraja pe servitorul dumneavoastră să viseze la cea de a doua parte a programului său. El speră că dumneavoastră îl veți ajuta, așa cum ați făcut-o până acum, că împreună vom putea continua și realiza, pe o baza conformă cu condițiile vieții moderne, această operă grandioasă și binefăcătoare: restabilirea Jocurilor Olimpice”*.

A trebuit să mai treacă un an. Și încă unul. Răstimp în care, de la lansarea ideii renașterii Jocurilor Olimpice, Pierre de Coubertin avea să ducă o activitate neobosită, o luptă teribilă pentru a convinge.

Încercările de a reînvia Jocurile au mai cunoscut diferite tentative și înainte de istorica adunare de la Sorbona. Au fost „Jocurile Olimpice” create în 1832 pentru elevii seminarului dominican de la Rondeau; au fost cele de la Ramlosa (Suedia), sub impulsul profesorului Gustav Johann Schartau; au

fost cele inițiate în 1849 de dr. Much Wenlock, în Țara Galilor; au fost tentativele engleze de la Birmingham sau Welington ori cele finanțate de Evanghelie Zappa – 1859, 1870, 1875, 1888 -, toate însă cu o cuprindere strict națională. Asupra celui din urmă vom zăbovi mai mult, pentru că prezența sa este legată indisolubil și de promovarea ideilor olimpismului în România. Se recunoaște faptul că prima încercare de amploare a renașterii vechilor Jocuri Olimpice s-a înfăptuit în 1859, ca urmare a inițiativei și eforturilor financiare ale lui Evanghelie Zappa. Născut în Grecia, el s-a stabilit în 1833 în România, pentru ca, în 1844, să capete și cetățenia. În testamentul său din 30 noiembrie 1860, certificat de autoritățile din Broșteni – unde se află acum și școala ce-i poartă numele -, Zappa, devenit un bogat om de afaceri, scrie referindu-se la împărțirea averii: „...Este dator (...) a clădi Stabilimentul Olimpicilor, împreună cu arena lui după toată cuviința și spațios, după planul ce am trimis...”, lăsând, astfel, nuda proprietate unei Epitropii din Grecia menită a reînființa Jocurile Olimpice, orientate în mare măsură după modelul celor din Antichitate și limitarea la o participare grecească, fapt arătat limpede și în memoriul adresat Regelui Greciei în 1858. Cum spuneam, nici unul dintre cei amintiți nu a reușit să restabilească Jocurile Olimpice așa cum le-a slăvit Pindar și le-a descris cu atâta precizie Jesus Christ Pausanis, istoricul grec din secolul al II-lea.

Sâmbătă, 16 iunie 1894. Ora 4.00, după amiaza. Aproape 2 000 de persoane asistă în marele amfiteatru al aceleiași Universități Sorbona, la ceremonia inaugurării „Congresului Internațional de la Paris pentru restabilirea Jocurilor Olimpice”. În seara zilei de 23 iunie 1894, *„electricitatea a transmis pretutindeni vestea că olimpismul elenic a reintrat în lume după o eclipsă de mai multe secole”*.

Partida era departe de a fi câștigată. Coubertin se îmbarcă pentru Grecia. Fără a căpăta suportul primului ministru, Charilaos Trikoupis (n. 11 iulie 1832, Nauplion – d. 30 martie 1896, Cannes, în chiar prima săptămână a noilor Jocuri Olimpice; prim-ministru de 7 ori între 1875 și 1895), este ostil proiectului, din rațiuni economice, l-a convins, în schimb, printre alții, pe șeful opoziției, Theodoros Deligiannis (Deliyannis). Susține o conferință la Atena, se duce, apoi, la Olympia. După plecarea spre Franța, prințul moștenitor Constantin, regent al regatului în absența regelui, plecat în Rusia pentru a asista la funeraliile lui Alexandru III, înclina balanța în favoarea Jocurilor. Tricoupis face o adevărată criză, iar cabinetul său se dizolvă la începutul lui 1895.

La 6 aprilie 1896, Regele George I al Greciei pronunța fraza ce avea să devină un veritabil ritual: *„Proclam deschise Jocurile internaționale ale primei Olimpiade a erei moderne...”*

Porumbiei s-au înălțat deasupra stadionului. Cei dintâi campioni au fost încununati. Spunea cândva Pierre de Coubertin: *„Umanitatea trebuie să regăsească în moștenirea trecutului toate forțele susceptibile de a construi viitorul. Olimpismul este un mijloc... Olimpismul nu a reapărut în civilizația modernă pentru a juca un rol local sau trecător. Misiunea care i-a fost încredințată este universală și seculară. El este ambițios; lui îi trebuie tot spațiul și toate timpurile”...*

Între timp, cu adevărat, olimpismul a argumentat și demonstrat afirmația lui Pierre de Coubertin că nu joacă un rol trecător, că a ocupat tot spațiul și toate timpurile.

Rămânând în cadrul tematicii noastre, se impune a menționa că responsabilitii organizării (re)debutului olimpic s-au pus de acord asupra programului

competițional și al sporturilor ce trebuie incluse cu ocazia unei reuniuni care a avut loc la Atena, între 12 și 24 noiembrie 1894, gimnastica – datorită caracterului și rolului în dezvoltarea armonioasă a corpului – fiind inclusă ca disciplină de bază, la propunerea lui Pierre de Coubertin, chiar dacă cel care s-a opus cu vehemență a fost Nicolas J. Cuperus, fondator al FIG și președinte timp de 43 de ani, care nu accepta o coabitare cu alte sporturi (!).

Cu toate acestea și în ciuda chiar, se pare, și a unui oarecare boicot din partea unora din țările membre ale Federației Europene / Internaționale de Gimnastică, la Atena, între 9 și 11 aprilie 1896, în primul concurs olimpic s-au aflat, pe vechiul Stadion Panathinaikos, 28 de gimnaști din 8 țări (Bulgaria, Danemarca, Franța, Germania, Marea Britanie, Grecia, Ungaria, Suedia, Elveția), gimnastica masculină devenind, astfel, una dintre rarele discipline care au făcut întotdeauna parte din Programul Olimpic al erei moderne, germanii Carl Schumann (avea să fie cel mai titrat olimpic), Hermann Weingartner, Alfred Flatow (care avea să moară în lagărul nazist de concentrare de la Theresienstadt, în 1942), elvețianul Louis Zutter și grecii Ioannis Mitropoulos și Nikolaos Andriakopoulos aveau să primească cei dintâi lauri olimpici.

Desigur, „gimnastica artistică”, așa cum s-a prezentat în 1896, a fost departe de conceptul și accepțiunea de astăzi, gimnaștii având și probe de „escaladă” pe frânghie și de „acrobație”, pentru ca, mai apoi, să fie incluse și diverse probe din atletism! Citim în Raportul Comitetului de Organizare al Jocurilor din 1924, de la Paris: „... Nouă națiuni s-au înscris și toate s-au prezentat la apel. Au fost : Statele Unite, Finlanda, Franța, Marea Britanie, Italia, Luxemburg, Elveția, Cehoslovacia și Iugoslavia. Au fost, alături de țări în care «nobila gimnastică pe aparate, gimnastica artistică», conform termenului consacrat, este asiduu practică de foarte mulți ani, națiuni mult mai «tinere» în această activitate fizică... Programul a cuprins un exercițiu impus și un exercițiu liber la fiecare din aparatele uzuale (bară, paralele, inele și cal), o săritură în lungime și una în lățime peste cal și urcarea în viteză pe o coardă. Echipele au fost compuse din opt sportivi, care nu puteau fi înlocuiți odată concursul început. În sfârșit, rezultatele au dat trei clasamente diferite: echipe, individual la fiecare aparat și unui general individual. Ordinea exercițiilor a fost fixată prin program și nu se putea schimba, iar ordinea de efectuare a exercițiilor de către echipe a fost stabilită prin tragere la sorți... Tragerea la sorți a fost efectuată în birourile Comitetului Olimpic Francez, în prezența reprezentanților fiecărei națiuni prezente... Repartizarea juriilor de teren a fost făcută în funcție de tragerea la sorți, la fiecare exercițiu fiind trei arbitri din țări diferite... În ansamblu, arbitri și-au îndeplinit cu conștiinciozitate misiunea, chiar dacă unii s-au arătat mai severi, mai exigenți, dar atitudinea lor a fost constantă, iar judecata lor egală de la început până la sfârșit... Și, ținând cont de tendința – omenească, până la urmă! – de a fi puțin mai generos cu proprii gimnaști, divergențele sensibile de apreciere trebuie puse și pe seama unei cunoașteri insuficient de aprofundate a ceea ce trebuia judecat, ceea ce uneori poate fi fatal într-un concurs internațional de asemenea importanță... Terenul a fost Stade de Colombes, perfect, dacă avem în vedere dimensiunile și diversele anexe (vestiare, hidroterapie etc)... Aparatele oficiale au fost instalate de Comitetul de Organizare, dar fiecare echipă a fost autorizată să utilizeze propriile sale aparate, cu condiția de a le pune și la dispoziția altor echipe, dacă o doreau. Se poate spune că varietatea a fost mare și că a fost o veritabilă expoziție de cele mai moderne modele... Condițiile atmosferice au fost satisfăcătoare în general, cer ușor acoperit, temperatura normală, cu excepția primei zile, asupra căreia s-a abătut o scădere brutală de

temperatură, însoțită de rafale violente de vânt... Din păcate, echipele care lucrau (bară) au avut ceva inconveniente, dar acestea sunt riscurile hazardului, acele neprevăzute împotriva cărora nu poți face nimic... Dificultatea exercițiilor impus a fost foarte mare, dar calitatea pregătirii majorității concurenților a permis ca gradul de dificultate să nu depășească ceea ce li se cerea... Dacă luăm în calcul vârsta celor 72 de concurenți se constată că ea variază între 20 și 38 de ani... majoritatea fiind între 24 și 27 de ani..., o medie mai ridicată decât la alte sporturi olimpice... Aceasta ține de esența acestui sport, care necesită calități fizice foarte puternice, pentru a face față efortului de lungă durată... Talia concurenților a variat între 1.53 la 1.71, ansamblul corpului fiind în general armonios, fără deformări sau hipertrofii... Aceasta a fost gimnastica la Jocurile celei de a VIII-a Olimpiade, ele demonstrând că toate echipele au făcut un incontestabil progres, atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere a perfectării pregătirii..." sau în cel referitor la Jocurile Olimpice de la Berlin, din 1936, acolo unde și-au făcut debutul sub semnul celor cinci cercuri și gimnaștii români: „După Campionatele Mondiale din 1934, de la Budapesta, Comisia Tehnică a Federației Internaționale de Gimnastică s-a întâlnit cu Directorul Tehnic a Asociației Geremane de Gimnastică, Martin Schneider, cu misiunea de a crea cele 12 exerciții pentru competiția masculină... O serie de detalii au fost discutate și cu gimnaști germani și elvețieni, au fost făcute teste practice, și o formulă uniformă a exercițiilor a fost realizată... Vocabularul a fost adaptat cât mai aproape de vocabularul utilizat și în alte țări. Deciziile Congreselor Internaționale de Lingvistică de la Antwerp, în 1886, și Bruxelles, în 1887, au fost autoritățile determinante în numirea exercițiilor... O inovație în Jocurile Olimpice de la Berlin a fost introducerea pentru prima oară a concursului feminin. A fost o competiție pe echipe, constând din opt exerciții. Șase au fost efectuate pe aparate (bară, cal, bârnă). Alte două au constat în exerciții unul fără aparate, celălalt cu aparate portabile. Exercițiile au fost realizate de H. Provcznikova, din Cehoslovacia, membră a Comitetului Tehnic Feminin. Toate exercițiile obligatorii, pentru masculin și feminin, au fost publicate în vara lui 1935. Descrierea exercițiilor a fost făcută în cinci limbi. Au fost incluse diagrame cu detalii, pentru a se evita greșelile de interpretare. Mai mult, în septembrie 1935, un scurt film a fost realizat cu exercițiile obligatorii și trimis înainte de sfârșitul anului tuturor țărilor participante... Dietrich Eckart Open-Air Theatre s-a dovedit ideal pentru concurs... Competițiile de gimnastică s-au desfășurat în zona destinată orchestrei sau pe scena principală, care a fost amenajată special pentru acest eveniment. Scena principală a fost prevăzută cu un acoperiș, în cazul în care vremea ar fi devenit nefavorabilă... A fost în funcțiune o instalație tehnică pentru diverse anunțuri, precum și a rezultatelor... Discuțiile dintre arbitri, care au precedat concursul, au fost foarte utile. S-a constatat că descrierea exactă a exercițiilor în materialele editate a eliminat toate neînțelegerile... Prin urmare nu a mai fost necesară intervenția juriului de apel pentru a rezolva unele probleme. A fost o dovadă că a existat cea mai apropiată înțelegere a exercițiilor... Concursul masculin a cuprins 12 exerciții pe zece aparate și două libere. Cinci din cele 10 și unul dintre cele două libere erau obligatorii, celelalte rămânând liber alese... Scorul a fost stabilit pentru echipe – pentru 12 exerciții efectuate, individual – cu 12 exerciții efectuate și pe aparate – exercițiile obligatorii, plus cele liber alese... Scorul s-a bazat pe totalul punctelor obținute pentru exercițiile obligatorii și liber alese. Pentru echipe, s-a luat în calcul numai punctajul celor mai buni șase gimnaști, cele mai slabe două fiind eliminate...”. Și exemplele ar putea continua.

În timp, normal, gimnastica a evoluat sub toate aspectele și formele sale de expresie, tehnice și materiale: aparate, ținută, program, exerciții etc.

După cum se știe, gimnastica a fost prezentă la toate edițiile moderne ale Jocurilor Olimpice, devenind una dintre cele mai atractive discipline ale Programului, fiind introdusă, după Jocurile de la Londra, din 2012, în prima categorie, alături de atletism.

Tabloul cronologic al prezenței gimnasticii la Jocurile Olimpice, precum și al ponderii din punct de vedere al națiunilor participante și al gimnaștilor în contextul general arată astfel:

Ediție	An	Oraș	Perioadă	Națiuni	Total	Națiuni	Gimnaști
I	1896	Atena	06.04 – 15.04	14	241	9	71
II	1900	Paris	14.05 – 28.10	24	997	8	135
III	1904	St. Louis	01.07 – 23.11	12	651	3	119
IV	1908	Londra	27.04 – 31.10	22	2008	14	327
V	1912	Stockholm	06 – 22.07	28	2407	12	249
VI	1916	Anulată – Primul Război Mondial					
VII	1920	Antwerp	20.04 – 12.09	29	2626	11	250
VIII	1924	Paris	04.05 – 27.07	44	3089	9	72
IX	1928	Amsterdam	28.07 – 12.08	46	2883	11	148
X	1932	Los Angeles	30.07 – 14.08	37	1332	6	39
XI	1936	Berlin	01.08 – 16.08	49	3963	16	175
XII	1940	Anulată – Al II-lea Război Mondial					
XIII	1944	Anulată – Al II-lea Război Mondial					
XIV	1948	Londra	29.07 – 14.08	59	4104	19	211
XV	1952	Helsinki	19.07 – 03.08	69	4955	30	319
XVI	1956	Melbourne	22.11 – 08.12	72	3314	21	128
XVII	1960	Roma	25.08 – 11.09	83	5338	33	254
XVIII	1964	Tokyo	10.10 – 24.10	93	5151	33	215
XIX	1968	Mexico City	12.10 – 27.10	112	5516	30	218
XX	1972	München	26.08 – 10.09	121	7134	28	237
XXI	1976	Montreal	17.07 – 01.08	92	6084	23	178
XXII	1980	Moscova	19.07 – 03.08	80	5179	20	130
XXIII	1984	Los Angeles	28.07 – 12.08	140	6829	19	136
XXIV	1988	Seul	17.09 – 02.10	159	8391	28	179
XXV	1992	Barcelona	25.07 – 09.08	169	9356	28	185
XXVI	1996	Atlanta	19.07 – 04.08	197	10318	36	215
XXVII	2000	Sydney	15.09 – 01.10	199	10651	43	195
XXVIII	2004	Atena	13.08 – 29.08	201	10625	42	195
XXIX	2008	Beijing	08.08 – 24.08	204	10942	38	196
XXX	2012	Londra	27.07 – 12.08	204	10568	55	196
XXXI	2016	Rio de Janeiro	05.08 – 21.08	206	10500	60	196
XXXII	2020	Tokyo	24.07 – 09.08				

Etaplele cheie pe acest drum al gimnasticii olimpice cuprind câteva elemente care se impun a fi menționate, pentru a înțelege mai bine cadrul istoric.

- Cel dintâi a fost chiar „startul”, o dată cu admiterea, în 1894, la Congresul de la Paris, a gimnasticii ca sport olimpic.

- În 1912, la a 15-a Sesiune CIO, din iulie, de la Stockholm, a fost adoptată decizia de a împărți sporturile olimpice în trei categorii – indispensabile, dorite, admisibile -, gimnastica fiind inclusă în prima, adică „indispensabilă”,

o alegere care s-a dovedit a fi extrem de inspirată pentru întreaga mișcare olimpică ulterioară.

- Programul Olimpic al gimnasticii a suferit modificări permanente, abia în 1960 luând forma de azi: 1896 – 8 probe (masculin); 1900 – o probă (masculin); 1904 – 12 probe (masculin); 1908 – 2 probe (masculin) ; 1912 – 1920 – 4 probe (masculin) ; 1924 – 9 probe (masculin) ; 1928 – 8 probe (7 masculin, 1 feminin); 1932 – 11 probe (masculin); 1936-1948 – 9 probe (8 masculin, 1 feminin); 1952-1956 – 15 probe (8 + 7); din 1960 – 14 probe (8 + 6).

Masculin

Ediții	1896	1900	04 08	12 20	24 28	32 36	48 52	56 60	64 68	72 76	80 84	88 92	96 2000	04 08	12 16	
Echipe	-	-	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	26
Individual Compus	x	x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	28
Sol	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	20
Bară	x	-	x - - -	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	24
Paralele	x	-	x - - -	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	24
Cal	x	-	x - - -	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	24
Inele	x	-	x - - -	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	24
Sărituri	x	-	x - - -	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x	24
Rope Climbing	x	-	x - - -	x - x - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	4
Club Swinging	-	-	x - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Bară – Echipe	x	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Paralele – Echipe	x	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Stil Liber – Echipe	-	-	- - - x x	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	2
Sistem Suedez – Echipe	-	-	- - - x x	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	2
Combinată	-	-	x - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Triatlon	-	-	x - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Indian Clubs	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Sărituri / Cal	-	-	- - - - -	- - - - -	x - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Tumbling	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	1
Probe	8	1	11 2 4 4 9	7 11 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8		

Feminin

Ediții	1896	1900	04 08	12 20	24 28	32 36	48 52	56 60	64 68	72 76	80 84	88 92	96 2000	04 08	12 16	
Echipe	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x - x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	20
Individual compus	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	17
Bârnă	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	17
Sol	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	17
Paralele	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	17
Sărituri	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	x x x x x x x x x x	17
Aparate portabile – Echipe	-	-	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	x x - - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	2
Probe	0	0	0 0 0 0 0 0	1 0 1 1 7 7	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6		

- Un punct de cotitură l-a constituit admiterea femeilor în concurs, decizie adoptată cu ocazia reuniunii Comitetului Executiv al CIO, care a avut loc la Lausanne, în octombrie 1927, atunci când a fost făcută și constatarea că Federația Internațională de Gimnastică și-a îmbunătățit vizibil activitatea, astfel că la Amsterdam, în 1928, echipa Olandei a primit medaliile olimpice, dar,

mai târziu, patru din cele 10 componente (Helena Nordheim, Anna Polak, Estella Agsterribe și Judikje Simons) aveau să moară în camerele de gazare naziste de la Sobibor și Auschwitz.

- Cercetătorii și specialiștii sunt de acord că, abia din 1952, odată cu Jocurile Olimpice de la Helsinki, se poate vorbi despre intrarea în epoca modernă a gimnasticii, având în vedere că puține au mai fost, de atunci, intervențiile în ceea ce privește întregul context în care a evoluat acest sport pe plan olimpic, indiscutabil devenit, poate după atletism, cel mai important în Program.

Revenind pe „plaiuri carpatine”, pornind tocmai de la cele afirmate mai înainte, este de relevat contribuția în plan organizatoric și conceptual a specialiștilor români, cu o implicare și dăruire exemplare, la care se adaugă, poate înainte de toate, argumentele oferite de evoluția gimnastelor și gimnaștilor noștri, care și-au pus amprenta, jalonând dezvoltarea gimnasticii olimpice și mondiale, iar dacă acest sport ocupă în prezent locul de prim-plan în percepția sportivă internațională se datorează și reprezentanților României.

Generații după generații, gimnastele și gimnaștii români s-au aflat în fruntea ierarhiilor olimpice, fiind motorul evoluției gimnasticii feminine sau masculine, afirmație argumentată fie și dacă readucem în prim-plan câteva nume care au scris istorie: Georgeta Hurmuzachi, Sonia Iovan, Elena Leuștean, Elena Mărgărit, Elena Săcălici, Emilia Vătășoiu, Atanasia Ionescu, sau Nadia Comăneci, Mariana Constantin, Georgeta Gabor, Anca Grigoraș, Gabriela Trușcă, Teodora Ungureanu, sau Rodica Dunca, Emilia Eberle, Melita Ruhn, Dumitrița Turner, Cristina Elena Grigoraș, Ecaterina Szabo, Laura Cutina, Simona Păucă, Mihaela Stănuleț, Lavinia Agache, sau Camelia Voinea, Celestina Popa, Eugenia Golea, Gabriela Potorac, Aurelia Dobre, sau Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Cristina Bontaș, Mirela Pașca, Maria Neculiță, Vanda Hădărean, sau Simona Amânar, Ionela Loaiș, Alexandra Marinescu, Mirela Țugurlan, sau Andreea Răducan, Maria Olaru, Loredana Boboc, Andreea Isărescu, Claudia Presacan sau Oana Ban, Alexandra Eremia, Cătălina Ponor, Monica Roșu, Daniela Șofronie, Silvia Stroescu, sau Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Anamaria Tămârjan, Larisa Iordache, Diana Bulimar, Diana Chelaru sau Dan Grecu, Dan Burincă, Marian Drăgulescu, Marius Urzică și încă alții...

Au fost scrise, la fiecare ediție, pagini memorabile, și, consemnăm cu reală satisfacție, faptul că gimnastele și gimnaștii noștri, că specialiștii români au fost (și sunt) autori de prestigiu ai unor paginii de aur olimpice și nu numai, în sportul românesc și internațional.

În acest sens, statistica se constituie într-un argument de necontestat, fie și dacă oferim un singur exemplu: dintre cele peste 300 medalii obținute de România la Jocurile Olimpice, 71 aparțin gimnasticii (25 + 20 + 26), toate realizate în perioada 1956 – 2016, celelalte sporturi aflându-se la mare distanță într-o asemenea ierarhie.

O DORINȚĂ, UN VIS, O CHEMARE

*„Campionii sunt făcuți
din ceea ce au mai adânc sădit în ei:
o dorință, un vis, o chemare”*

Muhammad Ali
Campion mondial

Jocurile Olimpice au devenit una dintre cele mai importante competiții internaționale dintre cele existente. Sportivii români, încă de la primele ediții, și nu ne referim doar la gimnastică, s-au remarcat, aproape fără excepție, ca unii dintre cei mai valoroși, dovadă și numărul de medalii înscris în palmares, de la cea dintâi, în 1924, bronzul rugbyștilor, până la cele din urmă, la Londra 2012.

Care a fost și care este locul gimnasticii? Dar al reprezentanților noștri?

➤ 1928 – Amsterdam

Se știe, olimpismul, ideile sale, a avut adepți în România înainte chiar de a se defini potrivit lui Pierre de Coubertin. Consecință firească, dorința de participare la Jocurile Olimpice moderne devenind și pentru gimnaștii vremii un țel deosebit încă de la începuturile acestui veritabil fenomen. Această prezență avea să vină, însă, destul de târziu, în 1936, până atunci existând doar încercări ratate din diverse motive.

Unul dintre înaintașii de marcă ai mișcării gimnastice de la noi, Albin Morariu, în cartea sa „50 de ani în sport. 1918 – 1968”, publicată la Editura CNEFAS, în 1968, relatează astfel de momente, despre concursuri, proiecte, iluzii și regrete...

„În vara anului 1928 (3 – 4 iunie) – în vederea alcătuirii unei echipe de gimnastică pentru Olimpiada de la Amsterdam – inițiat de regretatul profesor D. Ionescu «Cioc» și de profesorii Stănăsescu și S. Ilieșiu, s-a organizat un concurs de selecție pe țară, la București.

În Capitală nu prea era cunoscută gimnastica la aparate, așa-zisa «gimnastică germană», cu excepția a două locuri: «Sala Tirul», unde exersau în special la trapez acrobații de circ, curajoșii frați Stoicescu, și «Sala de Gimnastică a Societăți Deutsches Turnverein», din strada Brezoianu. La aceste întreceri am reușit să câștig locul I la inele și la paralele. Pentru a demonstra practic că și-au însușit exercițiile obligatorii, clujenii s-au deplasat cu aparatele de gimnastică la București.

Concursul a coincis cu congresul profesorilor de educație fizică din 1928. Deci în fața specialiștilor întruniți din toate colțurile țării, am dovedit că sântem capabili de a reprezenta cu demnitate țara la Olimpiadă.

F.S.S.R. nu ne-a satisfăcut însă cererea, motivînd că în alte ramuri sportive (scrimă etc.) concurenții participă pe cont propriu și cu ajutorul financiar al unor... mecena. Un alt argument a fost că nu toți membrii echipei au ajuns la nivelul ridicat al gimnaștilor clujeni, iar pentru eventualul succes individual al unor gimnaști nu se poate subvenționa plecarea echipei întregi, mai ales în condițiile lipsei de fonduri.

Cu ce ambiție și speranțe am plecat la-București și cit de mare a fost decepția noastră la întoarcere.

Amsterdamul s-a dus... Dar nu ne-am descurajat. Am muncit cu elan înzecit în vederea pregătirii și mai temeinice pentru Olimpiada următoare...".

Olimpiadă care nici aceasta nu avea să fie..."

➤ **1936 – Berlin**

Abia după patru decenii de la prima apariție olimpică a gimnasticii consemnăm intrarea în scenă a sportivilor români, la propriu vorbind, dacă avem în vedere că întrecerile au avut loc la Teatrul în aer liber „Dietrich Eckart” din Berlin, făcând parte din Programul Jocurilor celei de a XI-a Olimpiade.

Țimp de trei zile, între 10 și 12 august 1936, în fața a 49 791 spectatori – care au plătit 152 619, 89 mărci (aproximativ 4632 de dolari în zilele noastre) – și a 1401 ziariști, gimnastica a reunit 111 gimnaști din 14 țări: Bulgaria, Finlanda, Japonia, Iugoslavia, Austria, Ungaria, SUA, Franța, Italia, Luxemburg, România, Elveția, Cehoslovacia și Germania, competiție dominată de sportivii țării gazdă.

Așadar, pentru prima oară în istoria olimpică a gimnasticii pe listă se află și reprezentanții României, cu Andrei Abraham, Ion Albert, Alexandru Dan, Frederic Drăghici, Remus Ludu, Iosif Matusac, Vasile Moldoveanu și J. Schmidt.

Organizatorii au făcut pregătiri intense, de la achiziționarea de aparate – după numeroase experimente și o strânsă colaborare cu gimnaști cunoscuți, arbitri și fabricanți de echipament -, de la alcătuirea fișei tehnice pentru fiecare dintre cele 12 exerciții – după Campionatele Mondiale din 1934, de la Budapesta, FIG a desemnat pentru această operațiune pe Martin Schneider, directorul tehnic al Federației germane, care a realizat diagramele fiecărui exercițiu, după îndelungi discuții teoretice și practice cu gimnaștii germani și elvețieni, astfel că ele s-au aflat, apoi, pe masa fiecărui arbitru pentru o evaluare cât mai corectă și uniformă a evoluțiilor din concurs -, până la ajustarea vocabularului, pentru evitarea oricărui neînțelegeri de sens, pe baza deciziilor Congreselor Internaționale de Lingvistică (Antwerp 1886 și Bruxelles 1887), autoritate care a desemnat numele exercițiilor, care au fost în număr de 12, obligatorii și liber alese.

Luni, 10 august, la ora 7.00 a dimineții, primele echipe, din câte 8 gimnaști, și-au făcut intrarea, mai întâi cele din prima grupă (Bulgaria, Finlanda, Japonia, Iugoslavia, Austria, Ungaria, SUA), băieții noștri evoluând, după-amiază, alături de gimnaștii din Franța, Italia, Luxemburg, Elveția, Cehoslovacia și Germania, ordinea aparatelor fiind stabilită prin tragere la sorti.

După primele șase exerciții obligatorii și opționala săritură peste cal, în prima grupă ordinea a fost: Finlanda 483.069, Iugoslavia 462.999, Japonia 443.228, Ungaria 427.462, SUA 420.967, Austria 402.603 și Bulgaria 290.167, pentru ca târziu, în nopțe, să fie stabilită și ordinea în cealaltă grupă: Germania 501.298, Elveția 500.202, Cehoslovacia 480.198, Franța 438.897, Italia 436.500, Luxemburg 359.032, România 234.065.

Semifinalele, cu 5 exerciții la alegere, tot în două serii, marți, 11 august, de dimineață, Franța, Japonia, Iugoslavia, Luxemburg și SUA, după-amiază Bulgaria, Italia, Austria, România și Ungaria, la capătul cărora Finlanda, Elveția,

Cehoslovacia și Germania s-au calificat în finală, pe podium urcând, în ordine, Germania 657.430, Elveția 654.802 și Finlanda 638.468, în timp ce la individual medaliile aveau să fie adjudecate de Alfred Schwarzmann (Germania) 113.100, Eugen Mack (Elveția) 112.334 și Konrad Frey (Germania) 111.532.

Sigur, în prim-plan s-au aflat concursul pe echipe și individual compus, dar programul gimnasticii la această ediție a mai cuprins și evoluțiile pe aparate – sol, bară, paralele, cal, inele, sărituri -, cu o evidentă dominare germană.

Primul trimis la un ziar românesc la Jocurile Olimpice a fost regretatul profesor Camil Morțun, unul dintre marii animatori ai sportului școlar, un adevărat promotor al educației fizice și sportului. Colaborator al „Gazetei Sportului”, el scria în paginile ziarului din august 1936, referindu-se la evoluțiile gimnaștilor noștri:

„Astăzi, dela șapte dimineața, grandiosul amfiteatru Dietrich Ekart a devenit teatrul turneului olimpic gimnastică. Înainte, să vă vorbesc, câteva cuvinte despre această construcție.

Este un amfiteatru natural care poate adăposti circa 30 000 de persoane, așezat într’o poziție naturală cum rare ori mi-a fost dat să văd și care, astăzi, este plin până la ultimul loc de un public venit să asiste la producțiile celor mai bune echipe de gimnastică. Ca să vă spun impresia este foarte greu, căci astăzi s-au produs numai câteva din echipele participante. Cele pe care le-am văzut până acum m-au entuziasmat. Germania, Finlanda, Elveția, Ungaria, Iugoslavia, Cehoslovacia, au echipe formidabile. Fiecare team național este format din câte opt executanți cari sunt obligați să execute un număr obligatoriu de mișcări la rock, fus, inelc, bare, exerciții libere, etc. la fiecare fiind prezentă o comisiune care dă note.

Astăzi, între orele 14 – 15, a evoluat pe scenă și echipa României, care, cu multă strângere de inimă, trebuie să menționez că a fost inferioară celorlalte echipe. Este drept că odată cu noi executa și Germania, Elveția, Cehoslovacia, fără a mai menționa pe Luxemburg și Franța, care nu ne erau mult superioare. Figura făcută de reprezentanții noștri a fost desigur departe de o clasă olimpică, la multe mișcări gimnasticii noștri neputând să atingă nici cerințele regulamentului.

Numai faptul că din această deplasare cei opt gimnastici au învățat atâtea lucruri noi, justifică participarea la Olimpiadă. Cât despre înscrierea lor în probele olimpice aceasta cred că a fost o greșeală. Trebuie să fim înțeleși că Olimpiada cere pregătire, cere selecție, cere o clasă excepțională. Ori, toate acestea au lipsit gimnasticilor noștri...”

În acest context, foarte puțin experimentații noștri gimnaști au avut o prezență modestă, la echipe, România, cu un total de 360.765 (prin adăugarea rezultatelor totale ale celor 8 componenți – 442.865, dar și deducerea ultimelor două, cele mai slabe – 82.100), a ocupat locul 14.

1.	Germania	140.200	143.567	148.866	140.100	144.131	141.299	427.564	430.599	858.163	-200.733	657.430
2.	Elveția	146.834	146.635	147.234	134.034	144.099	145.467	424.601	439.702	864.303	-209.501	654.802
3.	Finlanda	139.601	132.967	142.133	138.567	139.500	150.600	416.302	427.066	834.368	-204.900	638.468
14.	România	70.766	72.965	71.566	78.836	84.600	64.132	195.266	247.599	442.865	-82.100	360.765

Poziții în finalul ierarhiei au fost consemnate și la individual compus, cu note mici pe aparate, la capătul unui concurs câștigat de gimnaștii germani, urmați de cei elvețieni și finlandezi.

1. Alfred Schwarzmann	Germania									113.100
2. Eugen Mack	Elveția									112.334
3. Konrad Frey	Germania									111.532
97. Frederic Drăghici	9.800	15.466	8.733	14.567	12.400	12.533	31.100	42.399	73.499	
102. Iosif Matușeck	10.000	9.000	9.500	11.567	10.467	9.166	26.900	32.800	59.700	
103. Remus Ludu	7.767	8.533	11.966	11.966	10.633	8.533	24.699	34.100	58.799	
104. Andrei Abraham	11.667	6.400	10.033	10.700	12.500	7.400	24.133	34.567	58.700	
105. Alexandru Dan	10.166	8.166	9.367	10.334	11.900	7.933	26.033	31.833	57.866	
107. J. Schmidt	8.200	5.633	8.500	6.734	12.634	10.500	19.801	32.400	52.201	
108. Ion Albert	8.766	8.100	9.900	8.900	9.833	5.657	16.733	34.333	51.066	
109. Vasile Moldovan	4.400	11.667	3.367	4.667	4.233	2.500	25.867	5.167	31.034	

Conform Raportului final al Comitetului de Organizare, tabloul de concurs al gimnaștilor români a arătat astfel:

	Paralele			Sărituri			Cal		
	Impuse	Libere	Total	I	L	T	I	L	T
1. F. Drăghici	2.667	7.133	9.800	7.233	8.233	15.466	4.033	4.700	8.733
2. I. Matușeck	3.767	6.233	10.000	5.000	4.000	9.000	5.100	4.400	9.500
3. R. Ludu	2.700	5.067	7.767	4.333	4.200	8.533	5.333	6.633	11.966
4. A. Abraham	4.900	6.767	11.667	1.867	4.533	6.400	4.733	5.300	10.033
5. A. Dan	4.533	5.633	10.166	4.833	3.333	8.166	4.167	5.200	9.367
6. J. Schmidt	2.867	5.333	8.200	1.500	4.133	5.633	4.267	4.233	8.500
7. I. Albert	2.333	6.433	8.766	2.900	5.200	8.100	4.500	5.400	9.900
8. V. Moldovan	4.400	-	4.400	6.500	5.167	11.667	3.567	3.367	

	Inele			Sol			Bară			TI	TL	TPct.
1).6.500	8.067	14.567	5.667	6.733	12.400	5.000	7.533	12.533	31.100	42.399	73.499	
2).5.500	6.567	11.567	4.700	5.767	10.467	3.333	5.833	9.166	26.900	32.800	59.700	
3).5.200	6.167	11.367	5.133	5.500	10.633	2.000	6.533	8.533	24.699	34.100	58.799	
4).4.833	5.867	10.700	5.800	6.700	12.500	2.000	5.400	7.400	24.133	34.567	58.700	
5).5.267	5.067	10.334	5.233	6.667	11.900	2.000	5.933	7.933	26.033	31.833	57.866	
6).2.167	4.567	6.734	5.667	6.967	12.634	3.333	7.167	10.500	19.801	32.400	52.201	
7).3.000	5.900	8.900	4.000	5.833	9.833	-	5.567	5.567	16.733	34.333	51.066	
8).4.667	4.667	4.233	-	4.233	2.500	2.500	-	2.500	25.867	5.167	31.134	

Concluzia? Aparține tot profesorului Camil Morțun: „Cei opt gimnastici nu au putut străluci, pentru că cele 16 echipe participante au fost de o clasă excepțională, iar reprezentanților noștri le-au lipsit multe. În primul rând pregătirea, după cum spuneam într-o corespondență din Berlin. Această lipsă s-a resimțit în special la gimnastică...”

Să mai adăugăm și faptul că gimnastele revin în concursul olimpic, cu o probă pe echipe, marcându-se, de fapt, intrarea definitivă și fără sincope, a fetelor în Programul acestei mari și inegalabile manifestări sportive, pe podium aflându-se Germania, Cehoslovacia și Ungaria.

➤ 1952 – Helsinki

A doua ediție după conflagrația mondială – la Londra 1948, România nu a fost prezentă -, Jocurile Olimpice de la Helsinki pot fi considerate ca primele ale unei noi ere, prin prezența națiunilor din întreaga lume și apariția URSS în

marea familie olimpică. Aceste Jocuri rămân, de asemenea, ca un exemplu al unei ambianțe în cel mai pur sens al spiritului olimpic. Gimnastica a reunit un număr record de sportivi, cu mențiunea, totodată, a faptului că, pentru prima oară, aparatele au fost montate pe podium, că întrecerile individuale feminine au figurat în programul olimpic, dar și că, pe parcursul competiției, numeroase au fost controversate în ceea ce privește arbitrajul cu deosebire în ceea ce privește exercițiile impuse, despre care cei mai mulți dintre arbitri au aflat abia la fața locului! (*"Un arbitru a dat 9.30 echipei din țara sa, în timp ce pentru un exercițiu asemănător un altul l-a notat cu 7.20. Toate notele acordate au favorizat clar proprii gimnaști"* – Berger, arbitra olimpică, motiv pentru care, după Jocurile Olimpice de la Melbourne, concursul ansamblurilor a fost scos din program),

Entuziasmul care se manifesta în legătură cu Jocurile Olimpice în ceea ce privește participarea s-a extins și asupra gimnasticii, cu o prezență record. La masculin s-au aflat în concurs 23 de echipe complete, plus competitori individuali din 6 țări, în total 185 gimnaști, în timp ce la feminin au fost 16 echipe și două la individual, cu un total de 134 de sportive. Distanța până la Helsinki n-a fost un obstacol major pentru sportivii de peste Atlantic, din Africa sau din îndepărtata Asie, 11 țări fiind în premieră la Jocuri.

128 de sportivi au făcut deplasarea de la București la Helsinki pentru a participa la Jocurile celei de a XV-a Olimpiade, între aceștia și componenții echipelor de gimnastică.

România a fost prezentă, pentru prima oară, în ambele întreceri, pe listele de concurs fiind înscrise Elisabeta Abrudeanu, Teofila Băiașu, Helga Bîrsan – semnatarul acestor rânduri a avut șansa, în urmă cu peste șase decenii, ca Helga Bîrsan să-i fie profesoară de educație fizică la Liceul Vasile Alecsandri din Galați -, Olga Göllner, Ileana Gyarfas, Olga Munteanu, Stela Perin, Eveline Slavici, precum și Eugen Balint, Zoltan Balogh, Carol Bedö, Mihai Botez, Francisc Cociș, Andrei Kerekeș, Aurel Loșniță, Frederic Orendi.

O nouă generație de sportivi, departe de a avea o experiență competițională deosebită, cu o pregătire cu multe lacune, astfel că nici rezultatele nu puteau fi deosebite, în ciuda faptului că majoritatea au dovedit un real talent.

Concursul feminin s-a constituit într-un reper de bază în ceea ce privește prezența gimnastelor în arena olimpică, la Helsinki stabilindu-se formatul competițional cunoscut și azi, în program figurând echipele, individualul compus, săriturile, bârnă, paralelele și solul, cu exerciții impuse și libere.

Întrecerile fetelor au fost dominate de gimnastele sovietice, care s-au dovedit, cu adevărat, cu *"putere psihică, agile și bine antrenate"*, astfel că ele s-au instalat în fruntea clasamentului încă de la exercițiile obligatorii, situația în clasament după această primă parte fiind: 1. U.R.S.S. 226.08, 2. Ungaria 224.42, 3. Bulgaria 216.38, 4. Cehoslovacia 215.53, 5. Italia 212.90, 6. Germania 212.78, 7. Suedia 212.34. Exercițiile liber alese au adus în prim-plan, din nou URSS și Ungaria, care s-au detașat evident de celelalte competitori, gimnastele din cele două țări împărțindu-și și medaliile individuale, astfel că înaintea ultimei zile (aparate portabile) ierarhia a avut următoarea configurație: 1. U.S.S.R. 454.03, 2. Ungaria 449.36, 3. Cehoslovacia 433.32, 4. Suedia 427.63, 5. Bulgaria 426.97, 6. Italia 426.54, 7. Germania 424.03. Competiția echipelor la aparate portabile a permis Suediei să-și demonstreze superioritatea, adjudecându-și medaliile de aur cu exercițiul cu mingi, înaintea URSS și Ungariei.

În acest context, fetele noastre au avut o prezență mai mult decât notabilă,

ele încheind pe locul 9 în concursul pe echipe, în timp ce la ansamblu cu „obiecte portative” – precursor, am putea spune, al gimnasticii ritmice -, au fost pe locul 12. „Echipa noastră deține locul 9, cu 416.30 puncte, înaintea Austriei, Franței, Statelor Unite, Iugoslaviei, Finlandei, Olandei, Angliei. Trebuie să arătăm aici că echipa noastră s-a prezentat handicapată de lipsa unor elemente de bază (Berta Corobeanu, Melinda Kerekeş, Maria Pop etc) a căror absență – din cauza unor accidente – ne-a privat de un loc printre primele cinci țări din lume, loc care, după valoarea gimnasticii noastre feminine, îl merităm”.

Tabloul detaliat al rezultatelor gimnastelor noastre la Helsinki arată astfel:

	Exerciții libere				Bărnă			
	I	A	T	Loc	I	A	T	Loc
Stela Perin	9.00	9.13	18.13	23	8.80	9.13	17.93	31
Olga Göllner	8.73	8.83	17.56	61	9.16	8.96	18.12	24
Ileana Gyarfás	8.73	8.83	17.66	61	8.63	9.03	17.66	39
Olga Munteanu	8.93	8.73	17.66	52	8.80	8.56	17.36	52
Helga Bîrsan	8.86	8.30	17.16	83	8.60	8.66	17.26	62
Eveline Slavici	8.36	8.66	17.02	91	8.53	7.33	15.86	113
Elisabeta Abrudan	7.83	8.50	16.33	119	8.16	5.83	13.99	131
Teofila Băiașu	8.30	8.53	16.83	100	8.56	8.60	17.16	69
Total (8)	68.74	69.51	138.25	-	69.24	66.10	135.34	-

I.	Paralele			Loc	I.	Sărituri			Loc	8 exerciții combinate				
	A	T	Loc			A	T	Loc		I	A	T	Loc	
8.33	9.00	17.36	58	9.43	9.00	18.43	20	35.56	36.29	71.85	25			
8.83	9.03	17.86	29	8.13	8.40	16.53	111	34.85	35.32	70.07	52			
8.73	8.40	17.13	67	8.70	8.56	17.26	94	34.79	34.82	69.61	58			
8.83	8.93	17.76	38	8.16	8.06	16.22	115	34.72	34.28	69.00	68			
7.90	8.36	16.26	99	9.06	8.26	17.32	91	34.42	33.58	68.00	79			
8.56	8.53	17.09	69	9.36	8.40	17.76	65	34.81	32.92	67.73	85			
8.23	7.86	16.09	103	9.06	8.26	17.32	91	33.28	30.45	63.73	117			
8.70	8.56	17.26	63	-	8.26	8.26	132	25.56	33.95	59.51	132			
68.11	68.70	136.81	-	61.90	67.20	129.10	-	267.99	271.51	539.50	10			
									Total..... (6)	209.15	207.11	416.26	9	
									Echipe – aparate portabile				66.80	12
									9 Exerciții combinate				482.06	9

În concursul feminin individual, inclus pentru prima oară în programul gimnasticii olimpice, Maria Gorohovskaia (URSS) a fost cea mai bună, ea ocupând locul secund și la fiecare dintre cele patru aparate: 1. Maria Gorohovskaia 76.78, 2. Nina Bocharova (URSS) 75.94, 3. Korondi Margit (Ungaria) 75.82... 25. Stela Perin 71.85... 52. Olga Gölner 70.07... 58. Ileana Gyarfás 69.61... 68. Olga Munteanu 69.00... 79. Helga Bârsan 68.00... 85. Evelin Slavici 67.71... 117. Elisabeta Abrudan 63.73... 132. Teofila Băiașu 59.51.

Concluziile la finalul concursului feminin de la Helsinki o regăsim în paginile de atunci ale ziarului Sportul popular: „Gimnastele din țara noastră au avut și ele comportări remarcabile, Stela Perin, de exemplu, a ocupat locul 25 în clasamentul individual general, Olga Göllner locul 52, iar Ileana Gyarfás locul 58 din nu mai puțin de 134 de concurențe! Comportarea echipei noastre feminine

merită o analiză specială. Am arătat că locul nostru în clasamentul pe națiuni putea fi și mai bun dacă am fi putut prezenta echipa noastră cea mai bună. Și așa însă, echipa R.P.R. a făcut o impresie deosebită. Echipa noastră (Stela Perin, Olga Göllner, Eveline Slavici – care a luat parte pentru prima dată la un concurs internațional – Olga Munteanu, Ileana Gyarfas, Helga Bârsan, Teofila Băiașu, Elisabeta Abrudan) alcătuită în general din gimnaste tinere, fără rutină, a reușit, totuși, un punctaj bun. Componentele echipei R.P.R. au lucrat cu multă trageră de inimă, cu entuziasm, arătând o vie dorință de a aduce succesul culorilor patriei. Echipa noastră a făcut o bună impresie prin ținuta corectă și prin expresivitatea execuției, la majoritatea exercițiilor. La exercițiile impuse la sol (media eclipei: 8.76), exercițiile au fost în general executate de către echipierele noastre în mod corect, expresiv, cu o ținută bună. Totuși, s-a remarcat o lipsă de siguranță la săriturile din cadrul acestor exerciții. La exercițiile libere la sol (media 8.74), reprezentantele noastre au lucrat de asemenea cu îngrijire, însă n-au prezentat sărituri dintre cele mai grele, ceea ce a influențat asupra notei primite. De remarcat nota 9.00 primită de Stela Perin la această probă. La bârnă (exerciții impuse media 8.53), echipa noastră a lucrat cu oarecare timiditate. La același aparat, la exercițiile liber alese, am avut media 8.61, fiind depunctați din cauză că trei componente ale echipei au depășit timpul de execuție. Este de remarcat aici nota excelentă, obținută de Olga Göllner (9.16) la impuse, notă care a clasificat-o pe locul 12 din peste 130 concurente. La paralele inegale, reprezentantele noastre s-au comportat peste orice așteptări, obținând media 8.53 la impuse și 8.54 la liber alese. Olga Göllner și Olga Munteanu au obținut cele mai bune note la impuse (8.33), iar Stela Perin ne-a oferit o surpriză, reușind nota 9.03 la liber alese, deși nu este specialitatea ei. Proba de sărituri peste cal este însă proba la care, contrariu așteptărilor noastre, am obținut cele mai bune note. La impuse, patru gimnaste ale noastre au primit peste nota 9: Stela Perin 9.43; Eveline Slavici 9.36; E. Abrudan 9.06 și Helga Bârsan 9.06, ceea ce a dat o medie de 8.80 față de media de 8,47 realizată la săriturile liber alese”.

În concursul masculin pe echipe (probe combinate, 8 componente, 5 cele mai bune rezultate luate în calcul) s-au aflat în competiție 23 de formații, cu URSS, Elveția și Finlanda pe podium, cel mai prolific gimnast fiind Victor Tchiukarin (URSS), care a terminat pe primul loc la individual, performanță întregită de aurul la sărituri și cal, precum și de argintul la inele și paralele. Să mai notăm, de asemenea, că învingătorul din 1936, germanul Alfred Schwartzmann, s-a situat pe locul 27 la individual compus, dar a cucerit argintul la bară, aparatul său favorit, precum și faptul că finlandezul Heiki Savolainen, care a depus Jurământul Sportivilor, a fost prezent la toate edițiile olimpice începând din 1928. „În general competiția a constituit un spectacol incomparabil al calității gimnice, atingând cele mai înalte vârfuri. Ea a fost marcată de prezența rușilor, care s-au aflat la prima confruntare cu elita gimnasticii mondiale... Dacă rușii și-au impus indicutabil măiestria, cu adevărat senzaționala revelație a acestor Jocuri a fost echipa japoneză, care a terminat pe locul 5, provocând marea surpriză prin gimnastica inedită și extrem de variată. Se pune întrebarea unde și când acești mici oameni galbeni au putut acumula o asemenea știință și o asemenea deosebită virtuozitate?...” scrie, printre altele, Aubry în „Gymnaste”.

Tabloul rezultatelor băieților noștri are următoarea configurație:

	Exerciții libere			Inele			Cal				
	I.	A	T	I	A.	T	I.	A	T		
OrendiFrederic	8.75	8.45	17.20	8.50	8.95	17.45	8.80	8.00	16.80		
KerekesAndrei	8.75	8.95	17.70	9.00	9.30	18.30	9.00	8.80	17.80		
BotezMihai	7.80	8.65	16.45	9.15	935	18.50	7.75	8.50	16.25		
KocsisFrancisc	820	8.60	16.80	8.10	855	16.65	5.15	6.80	12.05		
BalintErnst	8.15	8.30	16.45	8.25	7.75	16.00	6.50	7.50	14.00		
BedöCarol	8.85	9.05	17.90	6.80	7.90	14.70	6.85	7.75	14.60		
BaloghZoltan	7.80	8.20	16.00	7.85	8.95	16.80	6.50	7.25	13.75		
LoșnițăAurel	7.00	8.20	15.20	7.80	8.90	16.70	4.75	4.50	9.25		
Total(5)	42.70	43.70	86.40	43.00	45.45	88.45	38.90	40.55	79.45		
Sărituri			Paralele			Bară			12 exerciții combinate		
I	A	T	I	A	T	I	A	T	I	A	T
8.40	9.00	17.40	9.05	8.95	18.00	9.25	8.95	18.20	52.75	52.30	105.05
8.45	9.15	17.60	8.95	7.65	16.60	8.30	8.65	16.95	52.45	52.50	104.95
6.50	9.00	15.50	8.90	8.95	17.85	5.50	8.15	13.65	45.60	52.60	98.20
8.50	8.85	17.35	6.25	8.20	14.45	4.50	7.00	11.50	40.80	48.00	88.80
6.00	8.95	14.95	7.55	8.40	15.95	4.50	6.75	11.25	40.95	47.65	88.60
8.55	8.95	17.50	7.70	7.55	15.25	1.75	5.50	7.25	40.50	46.70	87.20
7.55	9.10	16.65	7.90	7.90	15.80	1.25	5.50	6.75	38.85	46.90	85.75
8.45	9.10	17.55	7.00	8.50	15.50	5.30	6.10	11.40	40.30	45.30	85.65
42.35	45.35	87.70	42.50	43.00	85.50	32.85	39.50	72.35	242.30	257.55	499.85

Drept urmare, echipa masculină a României s-a aflat pe locul 20, cu 499.85, pe podium urcând URSS 574.40 (284.30 + 290.05), Elveția 567.50 (281.89 + 285.70) și Finlanda 564.20 (280.40 + 283.80), în timp ce la individual compus s-a impus Viktor Tchiukarin (URSS) 115.70, urmat de colegul său Grant Shaginan 114.95 și elvețianul Josef Stalder 114.75, reprezentanții noștri ocupând următoarele poziții în clasamentul general: 71. Frederic Orendi 111.40, 124. Mihai Botez 98.20 (cu cea mai bună clasare la inele – locul 35), 157. Francisc Kocsis 88.80, 161. Eugen Balint 88.60, 165. Carol Bedö 87.20 (la Jocurile Olimpice de la Roma, din 1960, a făcut parte din juriul de arbitraj), 170. Zoltan Balogh 85.75, 171. Aurel Loșniță 85.65.

Referindu-se la prezența echipelor noastre la Helsinki, Sportul popular de joi, 31 iulie 1952, pag. 4, scria: „Întregerile de gimnastică din cadrul Jocurilor Olimpice au prilejuit gimnaștilor și gimnastelor noastre o frumoasă comportare. Cele mai bune rezultate le-au înregistrat componentele echipei feminine, care au reușit să ocupe locul 9 în clasamentul general la gimnastică pe aparate și locul 12 în clasamentul la gimnastică ansamblu. Aceste rezultate ies și mai mult în relief dacă ne gândim că echipa noastră a depășit la gimnastică pe aparate reprezentativele Austriei, Franței, Iugoslaviei, Finlandei, Statelor Unite, Angliei, Olandei. Analizând performanța realizată de reprezentativa noastră nu trebuie să ităm că unele dintre echipele învinse de gimnastele noastre s-au clasat la Olimpiada trecută pe primele locuri. Astfel, echipa Statelor Unite s-a clasat la Londra pe locul trei, cea a Olandei pe locul cinci, cea a Austriei pe locul șase, a Iugoslaviei pe locul șapte etc. Locul ocupat în clasament este cu atât mai valoros și mai semnificativ pentru progresul gimnastelor noastre, cu cât reprezentativa noastră este formată mai ales din elemente tinere, multe dintre ele – Georgeta Hurmuzache, Elena Dobrovolschi, Eveline Săcălici – practicând gimnastica de numai doi ani. Majoritatea gimnastelor care ne-au reprezentat la Helsinki fac, de altfel, parte

din echipa RPR pentru prima oară sau cel mult pentru a treia oară. Aceasta ne dovedește că, deși lipsite de experiența concursurilor internaționale, reprezentantele noastre nu și-au cruțat eforturile și au reușit să ne reprezinte cu cinste Patria într-o competiție de asemenea amploare. Și la gimnastica ansamblu, echipa RPR a reușit o bună performanță, întrecând printre altele echipele R.P. Bulgaria, R. P. Polone, Angliei și Statelor Unite. În clasamentul individual compus, dintre reprezentantele noastre primul loc a fost ocupat de Stela Perim, care, clasându-se pe locul 25, a întrecut multe gimnaste de frunte din țările capitaliste. De altfel, după cum se știe, în primele 25 de locuri ale acestui clasament, nu se află decât trei gimnaste din țările capitaliste, restul de 22 fiind reprezentante ale URSS și țărilor de democrație populară.

Și comportarea echipei masculine este lăudabilă, cu atât mai mult cu cât în clasamentul general pe echipe ea s-a clasat înaintea reprezentativelor Angliei, Saarului, Portugaliei..."

Să mai reținem, de asemenea, prezența arbitrilor români în brigăzile ce au jurizat evoluțiile gimnaștilor, R. Podlaha – șeful brigăzii la paralele, I. Rethi (impuse) și Fr. Lorincz (inele), anunțând pozițiile și aprecierile pe care le vor cunoaște de atunci încoace specialiștii noștri în arbitrajul internațional.

➤ 1956 – Melbourne

Câteva evenimente au precedat întrecerile de la Antipozi, ocazie cu care au fost adoptate și o serie de modificări în ceea ce privește structura concursurilor sau schimbări organizatorice. La reuniunea CIO din aprilie 1953 s-a decis de a se limita la 16 numărul echipelor care se pot prezenta la startul olimpic, cum este și cazul gimnasticii. Această măsură a determinat opoziția FIG, care a considerat-o discriminatorie, dar, în ceea ce privește ediția de la Melbourne, a fost departe de a reacționa, mai ales că, din diverse motive, în orașul australian au ajuns doar 7 echipe complete la masculin și 9 la feminin.

La cel de al 34-lea Congres FIG (4 – 7 septembrie 1955) s-a adoptat hotărârea ca numărul gimnaștilor dintr-o echipă să fie redus la 6 și doar cele mai bune 5 note să fie luate în calcul.

O singură inovație importantă și-a făcut apariția: introducerea finalelor pe aparate, ceea ce a schimbat sistemul anterior potrivit căruia gimnaștii luau parte la un singur concurs cu 12 aparate, la finalul căruia se atribuiu titlurile la echipe, individual compus și aparate. Începând cu ediția din 1956 au existat două concursuri: unul destinat echipelor și individualului compus (cu 12 probe – 6 impuse + 6 libere), iar celălalt, special, cu exerciții libere pentru fiecare aparat, ținând însă seama de rezultatele obținute în primul.

În ceea ce privește competiția feminină, a fost ultima în care au evoluat ansamblurile.

„Ultimele străngeri de mâini, ultimele fotografii și olimpicii își iau locurile în avioane. Cele 5 avioane îi vor duce până la Praga. De aici, ei se vor urca într-un singur avion, al societății Air India și – zburând peste mări și țări – vor ateriza peste câteva zile pe țărmurile Pacificului, la Melbourne...”, scriau regretații Radu Urziceanu și Tudor Vornicu, trimișii speciali ai ziarului Sportul.

Între cei 74 de sportivi români s-au aflat Elena Leuștean, Sonia Inovon-Iovan, Emilia Vătășoiu-Liță, Ileana Săcălici, Elena Dobrowolski-Mărgărit / Fodor, Geta Hurmuzache, care aveau să înscrie o performanță în premieră pentru gimnastica noastră: cele dintâi medalii olimpice, bronz la sol și echipe.

Să mai adăugăm și faptul că în brigăzile de arbitre s-au aflat și L. Costa și A. Stroescu.

Fiecare națiune a avut dreptul să înscrie câte o echipă formată din 8 gimnaști, dintre care nu mai mult de 6 puteau lua parte la competiție, luându-se în calcul pentru stabilirea ierarhiei după 12 exerciții, doar primele 5 rezultate,

Întregerile de la „West Melbourne Stadium” au avut, cum era de așteptat, în prim-plan pe gimnastele sovietice, cu noua stea Larissa Latînina (21 de ani), și pe cele din Ungaria – cu Agnes Keleti, care, la 35 de ani, obține trei medalii de aur la aparate -, numai că în disputa pentru podium au intervenit și gimnastele României.

Dacă la individual compus au urcat pe podium Larissa Latînina (74.933), Keleti Agnes (74.633) și Sofia Muratova (74.466), în schimb Elena Leuștean – locul 4 la individual (74.366) – a intrat în posesia celei dintâi medalii olimpice românești, bronzul la sol, cu 18.700 (după Agnes Keleti 18.733, Larissa Latînina 18.733), performanță repetată și la echipe de Elena Leuștean (4 individual compus), Sonia Inovă – Inovă (14), Emilia Vătășoiu-Liță (20), Ileana Săcălici (30), Elena Dobrowolski-Mărgărit (21) și Geta Hurmuzache (16). Să mai adăugăm că Elena Leuștea a terminat, de asemenea, pe 6 la bârnă și sărituri.

Gazetarii Radu Urziceanu și Tudor Vornicu transmiteau de la Melbourne pentru „Sportul popular”:

„...”Au început întrecerile de gimnastică. Printre cele care începeau marea întrecere se numărau și cele 6 componente ale reprezentativei țării noastre, printre care, cea mai cunoscută era Elena Leuștean, deținătoarea locului V la Campionatele Mondiale de la Roma, din 1954. Sala din Melbourne era arhiplină. În sală se aflau cele mai cunoscute gimnaste ale lumii: Tamara Manina, Larissa Latînina (URSS), Agnes Keleti, Olga Tass (RPU), Eva Bosakova (R. Cehoslovacă) și altele. Deși cunoscută specialiștilor, arbitrilor, antrenorilor străini, Elena Leuștean nu figura pe niciun buletin al amatorilor de pronosticuri. Și, totuși, Elena Leuștean a dăruit într-o zi tot ceea ce calculaseră specialiștii zilei întregi. Nu vă mirați. Elena Leuștean este azi la Melbourne gimnasta «numărul 1», clasată pe locul 1 după desfășurarea «impuselor» înaintea multor celebrități. După terminarea exercițiilor impuse la sol, Lenuța se află pe locul II după Muratova. La aparatul următor (paralele inegale), Leuștean se menține pe locul secund, dar după Keleti, care se clasează prima și la bârnă! Va termina ea ziua «impuselor» pe primul loc? Răspunsul ni-l dau săriturile, care schimbă clasamentul și-o trimite pe Keleti pe locul IV în clasamentul general. Elena Leuștean, foarte bună la sărituri, cum o știm și noi, obține la ambele încercări note peste 9 și cucerește locul 1! Foarte bine se comportă și celelalte componente ale echipei noastre (Ileana Săcălici, Sonia Inovă, Elena Mărgărit, Emilia Vătășoiu și Georgeta Hurmuzache) care obțin un punctaj excelent și, astfel, la sfârșitul primei zile de întreceri, R.P.R. se află pe locul III pe echipe, după U.R.S.S. și R.P. Ungară... Gimnastele noastre, în frunte cu Elena Leuștean, ne trimit de astă dată, concret, prin locurile cucerite în prima zi, o dovadă în plus că sunt demne de încrederea acordată și că, miercuri (ziua «liber aleselor») și vineri (ziua «ansamblului») se vor strădui să se comporte la fel de bine. Cine știe ce surpriză ne așteaptă peste doua zile... Surpriză? Nu mai există la cea de a XVI-a Olimpiadă.

Iată rezultatele tehnice:

Clasamentul individual compus : 1. Elena Leuștean (R.P. Română) 37.298, 2. Sofia Muratova (U.R.S.S.) 37.266, 3. Larissa Latînina (U.R.S.S.) 37.232, 4. Agnes Keleti (R.P. Ungară) 37.065, 5. Olga Tass (R.P. Ungară) 37.031, 6. Eva Bosakova (R. Cehoslovacă) 36.933, 7. Tamara Manina (U. R. S. S.) 36.899.

Clasamentul pe țări: 1. U R S S. 184.628, 2. R. P. Ungară 183.91, 3. R. P. Română 181.926, 4. R. Cehoslovacă 180.897, 5. R. P. Polonă 180.359, 6. Japonia 179.893, 7. Italia 175.894, 8. Suedia 174.360, 9. S.U.A. 173.890.

Larissa Latîنینa, care o «talona» pe Elena Leuștean după exercițiile impuse a cucerit, cu mari emoții, titlul de campioană absolută de gimnastică a celei de a XVI-a Olimpiade. Abia după ultimul aparat (bârna) a putut fi cunoscută gimnasta care timp de o Olimpiadă va purta cununa cu lauri cucerită la Jocurile din acest an.

Spectatorii aflați la West Melbourne Stadium, umplând până la refuz tribunele la ora când gimnastele și-au făcut apariția, așteptau cu nerăbdare începerea concursului atât pentru spectacolul sportiv în sine, deosebit de interesant, datorită diferențelor înfime de punctaj care despărțeau pe deținătoarele primelor locuri, cât și pentru a admira grația și precizia celor mai bune gimnaste ale lumii. La ora 9, «capetele de afiș» și-au făcut apariția : Larissa Latîنینa, Elena Leuștean, Agnes Keleti, Tamara Manina, Eva Boșakova... Care dintre acestea va fi câștigătoarea titlului suprem? Programul de dimineață a cuprins 2 probe: sol și sărituri. Aplauzele furtunoase au răsplătit pe concurențele care, împletind elementele acrobatice cu cele artistice, și-au pus în valoare toate posibilitățile la exercițiul liber ales la sol. Cel mai aplaudat exercițiu, dar, din păcate, nerăsplătit de arbitre cu cea mai bună notă, a fost cel al reprezentantei noastre Elena Leuștean. După terminarea exercițiului la sol au fost anunțate medaliile. Prima mare satisfacție pentru Lenuța: medalie de bronz...”

1.	Larissa Latîنینa	9.266	9.466	18.733
1.	Agnes Keleti	9.266	9.466	18.733
3.	Elena Leuștean	9.266	9.433	18.700

„... Probele de sărituri, unde măiestria concurențelor le obligă pe arbitre să nu mai poată scădea sub un punct. În urma acestor două probe, Latîنینa trecea pe locul 1 în clasamentul la individual compus, iar Elena Leuștean se afla pe locul II, la... o miime de punct. După amiază, ultimele două probe: paralele și bârnă. Larissa a executat cu siguranță, în timp ce Elena Leuștean, ratând exercițiul, a primit o notă slabă, care a coborât-o câteva locuri în clasamentul general. Punctele prețioase pierdute aici nu mai puteau fi recuperate. Totuși, cu un admirabil efort, Lenuța trece cu succes ultima încercare: bârnă, ocupând astfel în clasamentul general un valoros loc IV.”

1.	Larissa Latîنینa	18.733	18.533	18.333	18.833	37.233	37.700	74.933
2.	Agnes Keleti	18.733	18.800	18.966	18.133	37.066	37.566	74.633
3.	Sofia Muratova	18.566	18.433	18.800	18.666	37.266	37.200	74.466
4.	Elena Leuștean	18.700	18.500	18.333	18.633	37.300	37.066	74.366
4.	Olga Tass	18.533	18.466	18.633	18.733	37.033	37.333	74.366
14.	Sonia Inovan	18.200	18.266	18.166	18.266	36.433	36.466	72.900
16.	Geta Hurmuzachi	18.433	17.766	18.266	18.266	36.200	36.333	72.733
20.	Emilia Vătășoiu	18.100	18.233	18.100	18.066	35.800	36.300	72.100
21.	Elena Mărgărit	18.333	17.633	17.933	18.133	35.766	36.266	72.033
30.	Elena Săcălici	18.100	17.300	17.933	18.100	35.800	35.633	71.433

Rămânând în zona întrecerilor individuale, să mai consemnăm că Elena Leuștean a mai ocupat două locuri 6, la sărituri (18.632) și bârnă (18.500), aparate câștigate de Larissa Latîنینa (18.833), respectiv Agnes Keleti (18.800).

Înainte de ansamblul nostru, gimnastele noastre se mențineau pe locul 3, cu mai bine de două puncte avans față de Polonia și Cehoslovacia.

„...Pentru spectatorul care a venit zile de-a rândul în această sală, programul de vineri i-a prezentat totuși ceva nou: ansamblul cu aparate portative. Și dacă în zilele trecute, plecând spre casă, spectatorul ducea cu el ceva din dinamismul exercițiilor la aparate, de data aceasta a plecat păstrând în minte imaginea unor veritabile și grațioase balerine... Pe covor sunt chemate de crainica concursului reprezentantele României. Șase fete suple (Elena Leuștean, Georgeta Hurmuzache, Emilia Vătășoiu, Elena Mărgărit, Sonia Inovon și Ileana Săcălici) pătrund în pas elastic în sală. Apariția lor smulge murmure de admirație. Sunt îmbrăcate în costume subțiri, fine, de mătase bleu, cu mâneci lungi și largi, cu un decolteu rotund. Poartă în mâini corzi albe, îmbrăcate în crizanteme roz... Se aliniază la locul de concurs. În sală, rumoare. Echipa noastră trebuia să-și mențină locul III în clasamentul general și, totuși, aparatul ales sunt corzile, renumite pentru greutatea mânuirii lor și, în plus, destul de greu de apreciat la arbitraj deoarece puține ansambluri au preferat acest aparat în ultimele concursuri internaționale. Dar fetele zâmbeau. Câteva acorduri și sublima melodie a lui George Enescu, «Rapsodia română», cunoscută de mulți din cei prezenți, a liniștit ca prin farmec sala. Un spectacol ca de basm, povestit undeva la gura sobei pe plaiurile dunărene, un dans de zâne în mijlocul unei grădini minunate de pe alt tărâm se desfășoară acum în sala de la Melbourne. Sala e parcă vrăjită și cele câteva minute cât ține exercițiul par un farmec. Cele 4 minute au trecut prea repede, aplauzele insistente nu puteau readuce «personajele de basm» pe scenă, lumea s-a trezit la realitate: era la concurs și nicidecum la teatru. Și totuși, la Melbourne «basmul» a continuat. În ciuda acestui uriaș succes, arbitrele n-au acordat ansamblului nostru nota meritată. Luând ca pretext faptul că una din componente a greșit la un moment dat în cursul exercițiului, ele au coborât echipa tocmai pe locul al cincilea în clasamentul ansamblurilor. Anunțarea acestui punctaj a stârnit vîi nemulțumiri. Publicul și-a manifestat mai întâi nemulțumirea și-apoi, după ce au evoluat toate echipele, a cerut insistent ca echipa României să repete exercițiul. Însăși ducele de Edinburg, prezent în sală, a cerut ca româncele să repete exercițiul. Arbitrele n-au avut încotro. Au trebuit să cedeze publicului care, astfel, dădea un elocvent verdict. Numai că nevrînd să-și dea un vot de blam n-au aprobat numai repetarea exercițiului echipei române, ci au pus și echipa maghiară să repete, sperând ca prin aceasta să contracareze succesul nostru... Și aplauzele pe care le-au primit au vorbit de la sine despre injustețea locului cinci pe care-l aveau pe foile de arbitraj... Dar chiar cu acest loc cinci la ansamblu (după R.P.Ungară, Suedia, U.R.S.S. și R.P.Polonă), echipa Republicii Populare Române n-a mai pierdut locul III în clasamentul general: 1. U.R.S.S. 444,80 p, 2. R.P. Ungară 443,50 p, 3. R.P. Română 438,20 p, iată rezultatul definitiv și care consfințește cea mai frumoasă comportare avută până acum de o echipă românească de gimnastică într-un concurs internațional... Medalii de bronz pentru fiecare din componentele echipei, o medalie de bronz pentru Elena Leuștean (exerciții la sol); un loc 4 (individual compus) și două locuri 6 (sărituri și bârnă), tot pentru Elena Leuștean... Pentru a doua oară în decurs de două zile, în vestita sală din Melbourne, sportive cu ecusonul României au urcat podiumul celor mai buni. Este, fără îndoială, un succes la care, să fim sinceri, nu ne-am așteptat. La peste 20000 de km de țară, numele României se face din ce în ce mai cunoscut...”

Să mai adaugăm și declarația președintei Comitetului Tehnic feminine din Federația Internațională de gimnastică și membră a Juriului de Apel, Berthe Villancher, referitoare la calitatea evoluției ansamblului nostru și a felului în care a fost ea punctată de arbitri, declarație făcută imediat după

➤ 1960 – Roma

Pășim sub bolturile antice ale Termelor lui Caracalla cu emoție... La Roma se celebrează cea de a XVI-a ediție olimpică modernă...

8 septembrie 1960. 27 de echipe. 124 de gimnaste...

Încep întrecerile. Și reprezentantele noastre...

Scriu Radu Urziceanu și Tudor Vornicu: „...Ne amintim satisfacția cu care am aplaudat, acum patru ani, la Melbourne, splendida afirmare a fetelor noastre, care au cucerit medaliile de bronz în clasamentul general pe echipe... Vom reuși aici să ne comportăm la același nivel? Vom reuși să ne menținem prestigiul câștigat la Melbourne? ... Nu uităm nici faptul că una din cele mai bune gimnaste ale noastre, Elena Leuștean, se prezintă în acest concurs după o îndelungată întrerupere a antrenamentului, din cauza unui accident care a obligat-o să-și pună mâna în ghips...”

Emoții mari și pentru antrenorii Maria Ionescu, Caius Jianu și Petre Dungațiu:

„Începe concursul. Gimnastele sovietice se detașează net... Echipa sovietică se instalează comod în fruntea clasamentului, acumulând, după exercițiile impuse, 190,693 puncte. Urmează Cehoslovacia, cu 186,395, și Japonia, cu 185,295... Se anunță o nouă grupă de patru echipe: România, Polonia, Spania și Ungaria. Frumos încolonate, cu un pas elastic, gimnastele își fac apariția în sală, într-un adevărat tunet de aplauze. În fruntea echipei noastre, Elena Leuștean poartă drapelul. Este căpitana echipei, din care mai fac parte: Sonia Iovan, Emilia Liță, Elena Niculescu, Utta Poreceanu, Anastasia Ionescu și Emilia Scorțea... Echipa noastră evoluează mai întâi la sol. În ritmul melodiei, execută Uta Poreceanu. Ea primește o notă bună: 9.20. Urmează Elena Niculescu, care obține o notă și mai bună: 9.66, apoi toate celelalte gimnaste, cu excepția Emiliei Scorțea, mezina echipei, care a fost rezervă. În total, la sol, România primește nota 46.732... Trece la sărituri... formația noastră, acumulează 46.331. Începem calculele. Pentru a le depăși pe japoneze, e nevoie de note și mai bune. Trece la paralele, unde realizăm un punctaj mai bun: 46.698, al treilea din cele 15 echipe care au evoluat până acum. Ultimul exercițiu al concursului: bîrna. Este un aparat la care arbitrele sînt nu numai foarte exigente, dar și foarte... zgârcite la note... Arbitrele manifestă o evidentă predilecție pentru a da note mici fetelor noastre și nota cu care absolvim acest ultim aparat al impuselor este de 45.332. Cu o strîngere de inimă constatăm că sîntem pe locul al patrulea, cu un total de 185.093 puncte, la o diferență destul de mică, dar – în orice caz – incomodă, față de japoneze, care – până una alta – au luat o primă opțiune asupra medaliilor de bronz... Cât despre clasamentul individual, după prima zi, primele patru locuri sunt deținute de gimnastele sovietice, iar cel de-al cincilea de reprezentanta noastră Sonia Iovan, care se anunță drept una din cele mai bune gimnaste ale acestor Jocuri... Intrăm în concurs dimineața, odată cu toate celelalte echipe care ar putea emite pretenții la locul III în clasamentul pe țări: Japonia, Polonia, Germania, Ungaria... Evoluează mai întâi sportivele cehoslovace. Ele iau note din cele mai bune (mai ales Eva Bosakova, la sol) și se distanțează în clasament de așa manieră încât nu mai lasă nici unei echipe speranța de a putea ocupa locul al doilea. Iată-le acum pe japoneze, cu care ne disputăm medaliile de bronz. Rezultatul lor la sărituri este destul de slab (44.731), bun la sol (46.632) și foarte bun la celelalte două aparate: 47.699 la paralele și 47.065 la bîrnă și termină concursul cu un total de 371.422 puncte.

Intră acum în concurs gimnastele noastre. Încep tot cu solul, la care Sonia Iovan și Elena Leuștean obțin note excelente: 9.733 și 9.700. Întreaga echipă obține note mari și totalul nostru la sol (47.865) nu va mai fi depășit în tot concursul, decât

de echipa Uniunii Sovietice. Urmează săriturile, capitol la care noi stăm în general mai slab, dar la care înregistrăm cu satisfacție faptul că obținem, totuși, cel mai bun punctaj până la ora actuală: 45.465. Aici, Sonia Iovan, cea mai în formă dintre gimnastele noastre, obține 9.266. Succesul înregistrat la aceste prime aparate, dă încredere gimnastelor noastre, care se remarcă în continuare, și la paralele, unde totalizează 47.264 puncte. Și iată pe cele șase gimnaste ale noastre, în fața ultimului aparat, cel de la care aveam să primim răspunsul la întrebarea dacă vom cuceri și la Roma medaliile de bronz: bârna. Gimnastele noastre execută cu calm, cu siguranță, cu curaj. Așteptăm cu înfrigurare rezultatele lor: 46.366, deci un total de 372.053 puncte în clasamentul general pe echipe. Le-am întrecut pe japoneze, nu mai putem pierde medaliile de bronz! Ca și la Melbourne, gimnastele noastre vor urca pe podiumul învingătoarelor... Rezultatul final: 1. U.R.S.S. 382.320 p, 2. Cehoslovacia 373.323, 3. România 372.053 p... La întrecerea individuală, sportivele sovietice au înregistrat un adevărat triumf, ocupând primele patru locuri în clasament. Ca și la Jocurile Olimpice de la Melbourne, titlul suprem a revenit Larisei Latînina, cu un avantaj destul de net față de Muratova și Astahova. Excepțională comportarea Soniei Iovan, clasată a cincea, întrecând gimnaste de certă valoare mondială, ca cehoslovicele Ceaslavska și Bosakova, sovieticele Ivanova și Liuhina, germana Ingrid Fost, poloneza Natalia Kot etc. Elena Leuștean a ocupat un valoros loc 11 (dacă ar fi concurat în condiții normale ar fi intrat cu siguranță în primele zece), iar Emilia Liță a ocupat locul 16..."

	Sărituri	Paralele	Bârnă	Libere	Impuse	Libere	Total				
1. URSS	94.430	96.664	94.396	96.830	190.693	191.627	382.320				
2. Cehoslovacia	92.096	93.364	93.297	94.566	186.395	186.928	373.323				
3. România	91.796	93.962	91.698	94.597	185.093	186.96	372.053				
		Sărituri	Loc		Paralele		Loc				
Elena Leuștean	9.333	9.100	18.433	15	9.400	9.566	11.966	11			
Sonia Iovan	9.466	9.266	18.732	6	9.600	9.666	19.266	4			
Atanasia Ionescu	9.003	9.966	17.999	36	9.166	9.300	18.466	37			
Utta Poreceanu	9.066	9.000	18.066	31	9.166	9.366	18.532	34			
Emilia Liță	9.300	9.003	18.333	20	9.366	9.366	18.732	22			
Elena Niculescu	9.166	9.066	18.232	24	9.033	9.000	18.033	53			
TOTAL(5)	46.331	45.465	91.796	3	46.698	47.364	93.962	3			
	Bârnă	Loc	Exerciții libere		Loc	8 exerciții combinate		Loc			
9.066	9.300	18.266	17	9.400	9.200	19.100	9	37.199	37.666	74.865	11
9.200	9.400	18.600	11	9.466	9.733	19.199	5	37.732	38.065	75.797	5
9.133	9.200	18.333	21	9.266	9.500	18.766	23	36.595	36.966	73.564	21
8.933	9.233	18.166	35	9.200	9.233	18.433	44	36.365	36.832	73.197	27
9.000	9.233	18.233	28	9.400	9.566	18.966	15	37.066	37.198	74.267	16
6.800	9.066	15.866	91	9.066	9.366	18.432	46	34.065	36.498	70.563	67
45.332	46.366	91.698	4	46.732	47.865	94.597	2	185.093	186.960	372.053	3

Comentând întrecerile de gimnastică feminină, ziarul italian „Corriere dello Sport” scria: „Sonia Iovan, în mare formă, a condus echipa română spre o frumoasă afirmare la liber alese. Formația Elenei Leuștean a reușit să sufle japonezelor medaliile de bronz, demonstrând o foarte bună pregătire și continuitate la fiecare aparat. În orice caz, clasa Soniei Iovan și a Elenei Leuștean nu se discută. Strălucită în mod special a fost comportarea româncelor la sol; formate, toate, la școala

Elenei Leuștean, ele au reușit figuri neașteptat de expresive. Sonia Iovan este foarte bine pregătită, ea fiind admirabilă la toate aparatele...".

Să mai adaugăm că, în finalele pe aparate, Sonia Iovan, calificată la trei aparate printre cele mai bune șase gimnaste ale lumii, s-a clasat pe locul 5 la sărituri și pe locul 6 la sol și paralele...

Dar, să recapitulăm pozițiile fetelor: bronz – echipe; locul 5: Sonia Iovan – individual compus; locul 6: Sonia Iovan – paralele, sol; locul 11: Elena Leuștean – individual compus; locul 16: Emilia Liță – individual compus; locul 21: Atanasia Ionescu – individual compus; locul 27: Uta Poreceanu – individual compus.

Au fost, de asemenea și arbitri M. Buzea (juriul feminin) și C. Bedo (juriul masculin).

Drumul ascendent continuă. Nu însă cu ușurință. Dimpotrivă, am spune.

➤ 1964 – 1968 – Tokyo / Mexico City

Olimpiada de la Tokio (Japonia), din 1964, a fost Olimpiada care a făcut-o celebră pe Vera Ceaslasvka, câștigătoare a 3 medalii de aur (individual compus, sărituri și bârnă). Elegantă și grațioasă, ea a fascinat și impresionat deopotrivă, devenind noua regină a gimnasticii mondiale. Întrecerea pe echipe, la fete, a fost viu disputată și atractivă, echipa Cehoslovaciei fiind foarte aproape de mare victorie, dar reprezentativa URSS (Larisa Latînina, Polina Astakhova, Tamara Manina, Elena Volchetskaya, Tamara Zamotailova, Ludmila Gromova) a rămas deținătoare a titlului suprem. O mare surpriză a competiției a fost obținerea medaliei de bronz de către echipa feminină a Japoniei.

Reținem din transmisiile lui Romeo Vilara pentru ziarul „Sportul popular”: „După ce am asistat la întrecerile băieților, care s-au prezentat la cele 6 probe cu exercițiile impuse, luni au intrat în concurs și fetele, tot cu exercițiile, impuse. La băieți, lupta pentru primul loc s-a angajat de la început între cele mai puternice echipe: ale Japoniei și Uniunii Sovietice. Pentru locurile 3-4 luptă cu șanse aproximativ egale selecționatele Germaniei și Poloniei. La feminin, clasamentul are deocamdată în frunte pe Věra Čáslavská (R.S.C.), iar pe echipe selecționata U.R.S.S.

Atât la băieți cât și la fete, sportivii noștri au evoluat sub posibilitățile dovedite în concursurile de verificare. Băieții, de pildă, se află pe locul 13, iar echipa feminină, pe locul 6, cu puține perspective de a-și îmbunătăți poziția în clasament la liber alese. La individual compus, Sonia Iovan se află pe locul 19, iar Elena Leuștean-Popescu, pe locul 24...

...Au fost desemnați primii învingători la gimnastică masculină: pe echipe și la individual compus. După două zile de întreceri spectaculoase și de ridicat nivel tehnic, în care lupta pentru medaliile de aur s-a desfășurat de la început și până la sfârșit numai între echipele Japoniei și Uniunii Sovietice, victoria a revenit gimnaștilor japonezi, atât pe echipe, cât și la individual compus. În competiția pe echipe sportivii japonezi au terminat cu un avans de două puncte și jumătate, în timp ce la individual compus, pe distanța a nouă zecimi sunt clasafi nu mai puțin de șapte concurenți, fapt ce ilustrează dârzenia luptei, incertitudinea asupra învingătorului. Performanța realizată de gazde este remarcabilă, mai ales dacă avem în vedere că cinci gimnasti japonezi s-au clasat în primele 10 locuri. După evoluția mai slabă de la impuse, câștigătorul «Cupei Europei», gimnastul iugoslav Cerar, a concurat foarte bine, reușind până la urmă să intre în plutonul fruntașilor, dar nu a mai putut obține nici o medalie. Gimnaștii japonezi au dovedit o mare măiestrie la sol și inele, în timp ce sportivii sovietici au obținut note mai mari la cal cu mâner. Echipa română nu a

putut reface prea mult teren, ameliorându-și poziția față de impuse cu numai un loc: deci locul 12. În final, deși speram înaintea concursului că băieții vor putea intra în primele opt echipe participante.

Dacă gimnastica atrage pretutindeni un mare număr de spectatori, aici, în Japonia, se poate spune că ea este una din cele mai îndrăgite discipline. Tocmai de aceea, sala Gimnaziului Metropolitan a fost arhiplină. O atracție în plus o constituia faptul că erau programate exercițiile liber alese la fete. Dintre toate cele patru probe solul a fost – fără îndoială – cel mai spectaculos. Baletul classic și acrobația s-au îmbinat într-o superbă simfonie a gratiei și măiestriei, în exerciții de înaltă ținută, în cursul cărora – în numeroase rânduri – sala aștepta cu răsuflarea întretăiată încheierea exercițiului pentru a izbucni în ropote de aplauze. Buni cunoscători în materie, spectatorii japonezi au intervenit chiar în cursul exercițiilor cu aplauze, adresate celor mai bune dintre gimnaste. Pentru mulți, victoria Vărei Čáslavská (Cehoslovacia) apare ca o surpriză. Într-adevăr, ea reușește să câștige un titlu suprem după mulți ani de netă superioritate sovietică în această disciplină. Pentru alții însă, succesul gimnastei cehoslovace era scontat. În vârstă de 22 de ani, Věra Čáslavská a dovedit în ultimii doi ani o formă remarcabilă, anunțând succese de prestigiu. Și ea a reușit la Tokyo să câștige titlul olimpic, întrecind cu peste o jumătate de punct pe două dintre principalele sale adversare: Larisa Latynina și Polina Astakhova (URSS). Věra Čáslavská a lucrat foarte omogen la cele patru probe, evoluând la fel de sigur și precis atât la exercițiile impuse, cât și la cele liber alese. Un calcul simplu arată ca noua campioana olimpică a obținut în medie, la finecare aparat, nota 9.70. Pe echipe au câștigat gimnastele sovietice, mai omogene decât principalele lor adversare, sportivele cehoslovace. Un salt calitativ evident a făcut reprezentativa Japoniei, clasată pe locul 3, înaintea Germaniei, care conducea după exercițiile impuse...”

Pentru România au concurat Sonia Iovan, Elena Popescu, Emilia Liță, Atanasia Ionescu, Elena Ceampelea și Cristina Doboșan, cu un loc 6 la echipe, marcând ieșirea din scenă a unei generații, care și-a pus amprenta asupra acestei prime etape din istoria olimpică a gimnasticii noastre feminine.

1.	URSS	47.399	47.632	46.998	47.699	47.632	47.032	48.466	48.032	380.890
2.	Cehoslovacia	47.432	47.332	47.098	46.833	47.799	47.832	48.165	47.498	379.989
3.	Japonia	47.598	46.964	46.393	47.033	47.499	47.532	47.366	47.499	377.889
6.	România	46.531	46.364	46.230	45.632	46.698	46.998	46.999	46.532	371.984
		Impuse				Opționale				Total
	Sonia Iovan	9.453	9.433	9.366	9.266	9.400	9.533	9.500	9.400	75.397
	Elena Popescu	9.266	9.366	9.366	9.300	9.366	9.400	9.533	9.533	75.130
	Emilia Liță	9.166	9.233	9.166	9.066	8.466	9.366	9.200	9.266	72.995
	Atanasia Ionescu	9.300	9.166	9.166	9.000	9.200	9.433	9.300	9.133	73.698
	Elena Ceampelea	9.266	9.133	9.166	9.000	9.400	9.266	9.400	9.200	73.831
	Cristina Doboșan	9.266	9.166	9.100	9.000	9.266	9.266	8.300	9.133	72.497

La individual compus, cea mai bună clasare a venit din partea Soniei Iovan, care s-a situat pe locul 14, dar niciuna dintre fetele noastre nu a „prins” vreo finală pe aparate.

		VT	UB	BB	FX	Total	Prelim.	Total
1.	Vera Caslavska	9.766	9.800	9.800	9.766	39.132	38.432	77.564
2.	Larissa Latynina	9.800	9.666	9.733	9.600	38.799	38.199	76.998
3.	Polina Astakhova	9.700	9.566	9.800	9.700	38.766	38.199	76.965
14.	Sonia Iovan	9.400	9.466	9.500	9.533	37.899	37.498	75.397
20.	Elena Popescu	9.533	9.366	9.533	9.400	37.832	37.298	75.130
37.	Elena Ceampelea	9.200	9.400	9.400	9.266	37.266	36.565	73.831
41.	Atanasia Ionescu	9.133	9.200	9.300	9.433	37.066	36.632	73.698
48.	Emilia Liță	9.266	8.466	9.266	9.366	36.364	36.631	72.995
54.	Cristina Doboșan	9.133	8.266	8.300	9.266	35.965	36.532	72.497

Un asemenea „punct final” este valabil și pentru băieți, Frederic Orendi, Gheorghe Tohăneanu, Anton Cadar, Alexandru Silaghi, Gheorghe Condovici, Petre Miclăuș încheind și ei, cu prezența pe locul 12 la echipe, evoluțiile sub semnul celor cinci cercuri.

1.	Japonia	48.00	47.80	48.25	48.25	48.40	48.30	48.10	47.90	48.15	48.35	48.35	48.10	577.95
2.	URSS	47.85	47.20	47.90	48.15	48.25	48.20	47.95	47.10	48.15	48.25	48.05	48.40	575.45
3.	Germania	47.05	47.45	46.45	45.95	47.20	46.60	47.15	47.05	47.35	48.05	47.55	47.25	565.10
12.	România	45.95	45.50	44.50	46.55	46.25	44.90	45.95	45.15	45.80	47.45	46.55	46.10	550.65

	Impuse					Libere					Total		
Frederic Orendi	9.15	9.20	8.85	9.40	9.40	9.60	9.15	9.35	9.05	9.50	9.40	9.35	111.40
Anton Kadar	9.10	9.20	9.25	9.30	9.30	9.20	9.25	8.50	9.30	9.45	9.50	9.10	110.45
Alexandru Szilagyi	9.35	8.95	8.85	9.20	9.05	8.55	9.40	8.75	9.10	9.60	9.25	9.00	109.05
Petre Miclăuș	8.95	9.15	8.85	9.30	9.10	8.00	9.00	8.90	9.20	9.40	9.10	8.45	107.10
Gheorghe Condovici	9.05	8.80	8.60	9.15	8.95	8.40	8.55	9.15	8.75	9.35	9.15	9.25	107.15
Gheorghe Tohăneanu	9.30	9.00	8.95	9.35	9.40	9.15	9.15	9.00	9.15	9.50	9.25	9.40	110.60

130 de gimnaști au fost în cursă pentru desemnarea noului campion olimpic, gazdele având satisfacția să-l vadă pe Yukio Endo cea mai de sus treaptă a podiumului, iar pe Shuji Tsurumi cu argint, la egalitate cu sovieticul Boris Shakhlin, în timp ce băiții noștri s-au aflat în partea a doua a clasamentului, evident în poziții care nu le-au permis accesul în vreo finală.

	FX	PH	SR	VT	PB	HB	AA	Pr.	Total
1. Yukio Endo	9.75	9.10	9.70	9.65	9.75	9.70	57.65	58.30	115.95
2. Shuji Tsurumi	9.60	9.70	9.65	9.65	9.75	9.25	57.60	57.80	115.40
2. Boris Shakhlin	9.50	9.45	9.70	9.70	9.65	9.80	57.80	57.60	115.40
31. Frederic Orendi	9.15	9.35	9.05	9.50	9.40	9.35	55.80	55.60	111.40
45. Gh.Tohăneanu	9.15	9.00	9.15	9.50	9.25	9.40	55.45	55.15	110.60
51. Anton Kadar	9.25	8.50	9.30	9.45	9.50	9.10	55.10	55.35	110.45
69. Alexandru Szilagyi	9.40	8.75	9.10	9.60	9.25	9.00	55.10	53.95	109.05
86. Gh. Condovici	8.55	9.15	8.75	9.35	9.15	9.25	54.20	52.95	107.15
88. Petre Miclăuș	9.00	8.90	9.20	9.40	9.10	8.45	54.005	53.05	107.10

Reprezentanții gimnasticii noastre nu se vor afla în Auditorium Nacional din Ciudad de Mexico, în 1968, acolo unde s-au desfășurat întrecerile „Olimpiadei Mexicane”, măsură luată de oficialii vremii nemulțumiți de rezultatele

de la Jocurile anterioare, această absență fiind, de altfel, singura sincopă din istoria participărilor în arena olimpică. Pe de o parte, această absență avea să însemne sfârșitul unei prodigioase cariere pentru mulți dintre cei care au fost, până atunci, baza gimnasticii noastre, pe de alta avea să lase urme și asupra altor sportivi, care și-au văzut munca și eforturile spulberate, împiedicați fiind să se afle sub reflectoarele olimpice, deși, se afirmă și acum, după atâtea decenii, că și fetele, și băieții acelei generații aveau valoarea și capacitatea să se afle în prim-plan. Urmărilor acestei nefaste hotărâri avea să se vadă în timp.

➤ 1972 – München

Jocurile Olimpice de la München au consemnat o altă pagină impresionată din istoria gimnasticii, cu Ludmila Turisceva, Olga Korbut și gimnaștii niponi – Akinori Nakayama, Einzo Kenmotsu, Sawao Kato, Mitsuo Tsukahara, Shigeru Kasamatsu, Teruicki Okamura – vedetele olimpice.

La aceste Jocuri și-a făcut apariția și „concurusul 2”. Până atunci, era o singură competiție, la finalul cărei era stabilită ierarhia la echipe și individual compus (6 aparate la masculin, 4 la feminin), precum și la aparate, modificarea transformând întrecerea echipelor în „concurusul 1”, și acesta divizat în „1 a” – cu 6 (4) exerciții impuse – și „1 b” – cu 6 (4) exerciții libere, titlurile fiind acordate după totalul general obținut. În același timp, la „concurusul 2” nu puteau lua parte decât primii 36 de la primul, cu doar 3 gimnaști de țară, pentru a-și disputa întâietatea la individual compus, cu un calcul destul de complicat al punctajului, iar finalele pe aparate se transformau în „concurusul 3”, cu participarea primilor 6 din „concurusul 1”. Să mai notăm unor noi elemente purtând „semnătura” lui Zoltan Magyar (Ungaria) – inele, Eizo Kenmotzu (Japonia) – cal, Mitsuo Tsukahara (Japonia), Li Sen Sob (Coreea de Sud) – bară, Olga Korbut (URSS) – paralele, bârnă sau Tamara Lazakovich (URSS) – sărituri.

În ceea ce privește competiția feminină, se poate spune că la Munchen au început să se distingă cele două tendințe care au marcat evoluția în continuare a acestui sport: gimnasta clasică, artistică, armonioasă, elegantă, foarte feminină și gimnasta acrobatică ale cărei calități de cutezanță se asociază cu un gabarit mignon al unui copil minune (vezi Olga Korbut sau Karin Janz), deschizând drumul spre întrebări care nu întotdeauna și-au găsit răspunsul adecvat în anii ce au urmat: „Trebuie apreciată cutezanța, temeritatea și originalitatea sau gimnastica feminină să fie lăsată să-și afirme valorile estetice ale expresiei corporale în contrast cu valorificarea calităților pur acrobatice?”

„În noul context al evoluției gimnasticii, în condițiile unei participări atât de valoroase cum a fost cea de la München, echipa feminină a României, revenind în arena olimpică după o absență de opt ani, a ocupat locul șase, poziție meritorie pentru o formație foarte tânără și în curs de formare. Clasarea gimnastelor noastre a fost decisă după un duel destul de strâns cu echipa Japoniei, ceea ce nu face decât să evidențieze tăria acestui campionat olimpic în care niponele, de atâtea ani aspirante la primele locuri, n-au intrat în primele șase. Cu excepția Elenei Ceampelea (24 ani), celelalte componente ale echipei române – Anca Grigoraș, Alina Goreac, Marcela Păunescu și Elisabeta Turcu – nu depășiseră vârsta de 18 ani, Alina (15 ani) fiind una dintre cele mai tinere concurente. Ceea ce impresiona plăcut la sportivele noastre era aplicația și pregătirea lor pentru o gimnastică cu un registru foarte modern, cu exerciții de mare dificultate. Dacă tinerele gimnaste românce se află în pas cu ultimele noutăți, în schimb, în ceea ce privește stilizarea execuției, compoziția,

amplitudinea, mai sînt multe retușuri de făcut. Münchenul a fost pentru ele un test important, momentul lansării în marile competiții, dar pentru a urca treptele pe scara valorilor internaționale e nevoie de multă muncă și dăruire”, scriau Ilie Goga și Victor Bănciulescu în cartea lor „Jocurile Olimpice – München, 1972” la finalul marelui eveniment. Unul marcat, se știe, și de o mare tragedie, o pată rămasă pe albul olimpic.

Sovietica Ludmila Turisceva a devenit campioană olimpică, obținând primul și singurul său titlu la individual compus (36 de participante din 10 țări în finală), într-o carieră extrem de prodigioasă, cu patru medalii de aur olimpice, 7 mondiale și 8 europene (echipe, individual compus, aparate), plus alte 15 locuri pe podium, după o dispută dusă între gimnastele din URSS (5 în primele 8 locuri) și R.D.Germană, ele ocupând detașat pozițiile 1 – 8. Și finalele pe aparate au fost dominate de aceleași sportive, finale care au reunit doar 9 gimnaste din 3 țări, singurle „intruse” între sovietice și est-germane fiind două sportive din Ungaria.

	Medie						Finală	Total
1. Ludmila Turisceva	38.425	9.65	9.65	9.40	9.90		38.60	77.025
2. Karin Janz	38.425	9.65	9.70	9.40	9.70		38.45	76.975
3. Tamara Lazarovici	38.200	9.55	9.70	9.75	9.65		39.65	76.850
22. Elena Ceampelea	36.525	9.40	9.25	8.65	9.55		36.85	73.375
29. Anca Grigoraș	36.050	9.30	9.20	9.00	9.30		36.80	72.850
31. Alina Goreac	36.125	9.35	8.70	9.30	9.35		36.70	72.825

Cei trei japonezi – Sawao Kato (cel mai de succes gimnast la München, cu 3 aur și 2 argint), Eizo Kenmotsu și Akinori Nakayama n-au lăsat nicio speranță adversarilor, în frunte cu Nicolai Andrianov (URSS), care s-a aflat la 0.500 de al treilea clasat. De altfel, și în finalele pe aparate am asistat la o dominare niponă – la bară, primii 5 (!) au fost din „Țara Soarelui Răsare”, iar la paralele pe primele trei poziții...

Gimnaștii noștri s-au afla în partea inferioară a clasamentului (36) la individual compus, fără a accede în vreo finală pe aparate, finale în care au urcat doar 11 gimnaști din 5 țări (Japonia, URSS, R.D.Germană, Polonia, Elveția).

	Medie						Finală	Total	
1. Sawao Kato	57.550	9.25	9.40	9.60	9.50	9.60	9.75	57.10	114.650
2. Eizo Kenmotsu	57.375	9.45	9.60	9.50	9.45	9.65	9.65	57.20	114.575
3. Akinori Nakayama	57.125	9.50	9.40	9.55	9.45	9.65	9.65	57.20	114.325
32. Dan Grecu	54.050	9.10	9.10	9.20	9.20	9.20	9.00	54.80	108.850
34. Petre Mihăiuc	54.650	9.15	8.55	9.15	8.85	9.05	9.25	54.00	108.650

În schimb, la echipe, formațiile României s-au aflat în zona „refletoarelor”, terminând în partea superioară, într-o confruntare cu un start aglomerat.

Elena Ceampelea, Lucia Chiriță, Rozalia Filipescu, Rodica Apăteanu, Alina Goreac și Claudia Pandelescu, Anca Grigoraș, Mariana Gheciov, Marcela Păunescu, Paula Ion, Alina Goreac, Elisabeta Turcu – locul 6 la echipe (impuse + libere) din 19 participante.

1. URSS	47.65	47.55	48.20	47.95	191.350	189.150 380.500
2. R.D.Germană	47.90	47.65	46.10	47.60	189.250	187.300 376.550
3. Ungaria	46.65	46.85	46.10	46.50	186.100	182.150 368.250
6. România	46.35	45.75	43.55	46.05	181.700	179.000 360.700

	Impuse					Libere				
Elena Ceampelea	8.85	9.00	8.85	9.40	36.10	9.25	9.15	9.05	9.50	36.95
Alina Goreac	8.90	9.10	8.95	8.95	36.00	9.35	9.30	8.30	9.30	36.25
AncaGrigoraș	8.55	9.00	8.85	8.85	35.65	9.20	9.05	8.95	9.25	36.45
Elisabeta Turcu	8.85	8.95	8.75	8.90	35.45	9.20	9.20	8.40	8.95	35.75
Paula Ion	8.90	9.00	8.60	8.60	35.70	9.35	8.30	8.70	9.05	35.40
Marcela Păunescu	8.50	8.80	8.70	8.85	34.85	9.20	9.05	8.45	8.95	35.65

Echipa masculină, cu Dan Grecu, Petre Mihaiuc, Constantin Petrescu, Mircea Gheorghiu, Gheorghe Păunescu, Nicolae Oprescu și Vasile Coșariu, a ocupat locul 7, din 16 participante.

Conform notelor obținute de echipele participante (impuse / libere – sol, cal, inele, sărituri, paralele, bară), ierarhia masculină a avut următoarea configurație:

	Libere					Impuse	Total	
1. Japonia	47.95	47.10	47.90	46.30	48.25	286.200	285.050	571.250
2. URSS	47.10	46.40	47.10	46.50	47.20	281.850	282.200	584.000
3. R.D.Germană	47.05	46.00	46.80	46.95	46.85	281.300	278.400	559.700
7. România	45.50	44.85	45.05	45.85	45.10	272.100	266.800	538.900

	Libere					Impuse								
Petre Mihaiuc	9.10	8.80	8.90	9.20	9.10	8.90	54.00	9.30	9.05	9.20	9.35	9.15	9.25	55.30
Dan Grecu	8.65	8.65	9.20	9.35	9.00	8.90	53.75	9.05	9.10	9.30	9.05	9.05	8.80	54.35
Gheorghe Păunescu	9.25	8.65	8.60	9.15	8.70	8.65	53.00	9.10	8.95	8.85	9.30	9.10	8.95	54.25
Mircea Gheorghiu	8.50	8.75	8.35	9.00	9.05	8.00	51.65	8.95	9.05	8.60	9.00	8.65	9.10	53.35
Nicolae Oprescu	9.30	7.45	9.00	9.15	7.25	8.55	50.70	9.10	8.70	9.05	9.15	8.85	9.05	53.90
Constantin Petrescu	8.15	8.85	8.30	8.80	8.55	9.00	51.65	8.90	7.15	8.65	9.00	8.95	9.40	52.05

Finalele pe aparate au fost câștigate de Nikolai Andrianov (URSS, sol), Victor Klimenko (URSS, cal), Akinori Nakayama (Japonia, inele), Sawao Kato (Japonia, paralele), Mitsuo Tsukahara (Japonia, bară).

După 1960, gimnaștii din Extremul Orient s-au impus mereu la echipe, avansul față de eterna „secundă”, URSS, crescând de la an la an. Din cele 22 de medalii puse în joc, japonezii au câștigat 15, în timp ce la feminin sovieticele, care erau neînvinse din 1952, de la Helsinki, au demonstrat o inepuizabilă clasă mondială. Pe arena germană, nume care nu spuneau nimic până atunci, au surprins pe specialiștii de pretutindeni, un exemplu fiind Olga Korbut, la 17 ani, una dintre preferatele publicului münchenez.

Nimic, însă, din ceea ce s-a petrecut la Jocurile celei de a XX-a Olimpiade, nu prevestea „explozia” ce avea să fie peste patru ani, în „Țara frunzei de arțar”...

➤ 1976 – Montreal

A fost o ediție cu multe probleme, atât din punct de vedere tehnic, cât și al organizării forului internațional, „*una dintre cele mai agitate din istoria FIG*”, după cum consemnează cronicile.

Cel de al 54-lea Congres a marcat schimbarea totală a conducerii, cele mai discutate și controversate fiind alegerile pentru președinția FIG. Arthur Gander a fost învins de Yuri Titov, fostul mare campion al anilor '50 – '60, în același timp în fruntea Comitetelor Tehnice fiind urcați Alex Lylo (Cehoslovacia) și Ellen Berger (R.D. Germană), în timp ce Nicolae Vieru a fost les în Comitetul Executiv, iar Maria Simionescu membră a Comitetului Tehnic feminin.

O altă situație sensibilă a venit dinspre CIO, care, în dorința de a limita gigantismul Jocurilor, a redus numărul de echipe și al participărilor individuale, astfel că la Montreal s-a ajuns, în cele din urmă, să fie mai puține formații ca la Melbourne, în 1956. Concursul 1, pe echipe, a fost limitat la 12, plus 4 grupe individuale, ceea ce a însemnat 96 de gimnaști și tot atâtea gimnaste, FIG fiind obligată să facă un nou turneu de calificare, rezervat echipelor care nu se clasaseră pe locurile 1 – 6 la Campionatele Mondiale de la Varna.

Întreaga competiție s-a desfășurat în „umbra” Nadiei Comăneci, care a detronat-o pe Ludmila Turischeva, cu un total niciodată realizat vreodată într-o competiție internațională: 79.27 / 80, ceea ce a însemnat o medie de 9.90 pe exercițiu!

Așadar,

Joi, 8 iulie 1976, gimnaștii români ajung la Montreal, în Satul Olimpic, și privesc cu încredere înspre medaliile olimpice. România și-a alcătuit minuțios echipele, la feminin cu Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Anca Grigoraș, Mariana Constantin, Georgeta Gabor, Gabriela Trușcă și Marilena Neacșu (rezervă), Luminița Milea (rezervă), iar la masculin cu Dan Grecu, Mihai Borș, Nicolae Oprescu, Sorin Cepoi, Ștefan Gall, Radu Branea, Ion Checicheș.

Prima zi a Olimpiadei, 17 iulie, a consemnat și debutul concursului de gimnastică.

Echipa feminină a României a evoluat în ultima grupă valorică, alături de cele mai bune formații ale momentului: URSS, R.D. Germană și Ungaria. Conform regulamentului, toate echipele erau obligate să prezinte exerciții impuse și liber alese, în urma cărora erau stabilite medaliile.

Româncele au debutat la bârnă, URSS la paralele, Ungaria la sol și R.D.G. la sărituri. Nume pentru istorie:

URSS – Ludmila Turischeva, Svetlana Grozdova, Nelli Kim, Maria Filatova, Olga Korbut, Elvira Saadi

România – Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Anca Grigoraș, Gabriela Trușcă, Georgeta Gabor

R.D. Germană – Gitta Escher, Marica Kische, Kerstin Greschau, Carola Dombeck, Angelika Helmann, Steffi Kraker

Ungaria – Egervari Márta, Medveczky Krisztina, Óvari Éva, Toth Margit, Lovei Márta, Kelemen Márta.

„... *Își fac apariția gimnastele echipelor din grupa a IV-a. Pe rând, fiecare echipă trece și își prezintă exercițiile – este vorba despre cele impuse – la sărituri, paralele, bârnă și sol. Exercițiile sînt remarcabile, ca și notele arbitrelor! Specialiștii gimnasticii*

constată că asemenea note nu s-au dat la prea multe competiții. În această situație, o ezitare, ca să nu mai vorbim de o eventuală greșeală, o cădere să zicem, face ca notei să i se scadă un anume procent de sutimi care o îndepărtează pe gimnasta respectivă de locurile medaliate! Echipa sovietică totalizează 194.20 puncte grație omogenității sale: cinci din cele șase concurente au realizat punctaje între 9.65 și 9.85. Korburt, la paralele, și Turișceva, la sol, au primit notele cele mai mari: 9.90 p.

Fetele noastre, în frumoase costume albe, au și ele o evoluție cu totul remarcabilă. Doar ochii de Argus ai arbitrelor și poate și ai altor specialiști pot face o distincție între modul de prezentare a aceluiași exercițiu, la sovietice și la fetele noastre, la acestea și la gimnastele din R. D. Germană sau din Ungaria. De aceea nici n-am înțeles prea bine acest joc al cifrelor, pe care unii spectatori, probabil mai avizați, îl apreciau corect și aplaudau mulțumiți, sau nu erau satisfăcuți și atunci fîțiau zgomotos. Am simțit nevoia să facem această precizare, deoarece dacă și noi ne-am fi numărat printre cei versați, am fi avut toate motivele ca, cel puțin, să fi... fîțit zgomotos! Și asta nu o singură dată, ci de mai multe ori. Așa de exemplu, atunci când fetele noastre au executat exercițiul impus la sol, ele au fost depunctate cu 1-2 zecimi, pe motiv că n-au interpretat corect respectivul exercițiu! Ceea ce este cel puțin curios, din moment ce acest exercițiu, ca și muzica lui, fuseseră compuse chiar de specialiști din țara noastră ...

Din echipa română cea mai bună evoluție a avut-o Nadia Comăneci, notată de brigăzile de arbitre cu următoarele note: sărituri – 9.70, paralele – 10.00 (ei da, ZECE! Primul zece din istoria gimnasticii olimpice!), bîrnă – 9.90 și sol – 9.80. Totalul ei – 39.35 este evident cel mai mare acordat în prima zi, la impuse, la vreun concurs de o asemenea importanță. Și apropo de acest 10. Ordinatoarele gimnasticii, produse ale firmei „Swiss timing”, n-au avut nota 10, deoarece, au opinat specialiștii, nimeni nu va putea primi la Jocurile de la Montreal un asemenea punctaj ci, cel mult, 9.95. De aceea, la acest prim 10 al Nadiei Comăneci ordinatoarele au indicat, pur și simplu, - nota 1.00!!

Concursul cu exerciții liber alese a demonstrat evoluții încă și mai elevate ale fiecărei echipe. Dealtfel, cu o singură excepție (echipa S.U.A. a primit la liber alese un punctaj mai mic ca cel de la impuse: 187.40 p față de 187.65), toate celelalte au avut punctaje cu mult mai bune: U.R.S.S. 196.15 față de 194.20, R.D. Germană 193.50 – 191.60, Ungaria 191.50 – 188.65, Cehoslovacia 190.90 – 187.35 etc. Reprezentativa României a fost și de această dată în nota concursului anterior și, nu știm de ce?, dar am sentimentul că aceste fete ale noastre erau ferm ținute în frîu de brigăzile de arbitre, ca un căluț plin de foc pe care îl strîngi cu dârlogii și nu-l lași să facă chiar ce-ar vrea... În orice caz, la terminarea programului la cele patru aparate, punctajul echipei noastre a fost de 194.45. Cu cele 192.70 p de la „impuse”, totalul general a fost de 387.15 p, care i-a adus acestei foarte tinere (cea mai tânără dintre toate participantele de la Montreal) un absolut meritat loc doi și, implicit, medalia de argint. A fost prima medalie cucerită de sportivii români la această a XXI-a Olimpiadă! Și de aceea se cuvin felicitări celor șase fete care au contribuit la obținerea acestui succes, cel mai mare din istoria participării gimnasticii noastre la J.O. Este vorba de Nadia Comăneci – 79.05, Teodora Ungureanu – 78.05, Mariana Constantin – 76.75, Anca Grigoraș – 76.70, Georgeta Gabor – 75.70 și Gabriela Trușcă – 76.10.

În ceea ce o privește pe Nadia, ea a fost din nou admirabilă și, în afara lui 9.85 de două ori, la sărituri și la sol, a mai obținut și alte două note maxime, alți doi de ZECE. Unul tot la paralele inegale, celălalt la bîrnă. În felul acesta Nadia a ridicat „recordul” decarilor la J.O. Remarcabilă a fost și comportare Teodorei Ungureanu (ah, povestea aceea, de care aminteam, cu căluțul plin de foc! ...), autoarea a 39.20, dar

care – și aici iau zălog opinia altor confrăți, recunoscuți ca specialiști ai gimnasticii – ar fi meritat în plus măcar 15-20 de sutimi de punct! Dar n-au vrut arbitrele!...”, scrie Romeo Vilara, în „Montreal '76 – Olimpiada Nadiei Comăneci”.

Dincolo de cuvintele cronicarului, să refacem drumul aurului olimpic canadian... Cunosc, dar merită, indiscutabil...

La „puntea suspinelor” România depășește cu succes tracul începutului, obținând 48.050. Georgeta Gabor – 9.350, Anca Grigoraș – 9.600, Mariana Constantin – 9.450, Gabriela Trușcă – 9.300, Teodora Ungureanu – 9.750, iar Nadia Comăneci obține 9.900. Solul. Echipa noastră realizează cel mai mic punctaj 47.550, pentru un exercițiu creat de specialiștii gimnasticii românești, care au și fost acuzați, de altfel, că n-ar fi înțeles exercițiul! Dar, în compensație parcă, gimnastele noastre au obținut cel mai mare punctaj din concurs la paralele, singurul peste 49 de puncte: 49.150! Fetele lui Károly s-au întrecut pe ele însele, dovedind o înaltă ținută artistică, o pregătire excepțională și o tehnică desăvârșită. La sărituri, fetele au realizat un punctaj de 47.950 și, cu un total de 192.700 puncte, s-au situat, în clasamentul provizoriu, pe locul 2, în urma reprezentantelor URSS.

1. URSS	48.70	48.85	47.95	48.70	194.20
2. România	47.95	49.15	48.05	47.55	192.70
Gabor Georgeta	9.30	9.50	9.35	9.45	37.60
Grigoraș Anca	9.45	9.65	9.60	9.45	38.15
Constantin Mariana	9.50	9.85	9.45	9.35	38.15
Trușcă Gabriela	9.65	9.75	9.30	9.30	38.00
Ungureanu Teodora	9.65	9.90	9.75	9.55	38.85
Comăneci Nadia	9.70	10.00	9.90	9.75	39.35
3. R.D.Germană	47.95	48.70	47.10	48.85	191.60

Țineți minte această zi: 18 iulie 1976.

Sala „Forum” din Montreal. Ultima rotație a aparatelor. Echipa României evoluează la paralele. Fetele obțin note foarte ridicate, impresionându-i nu numai pe spectatori, ci și pe arbitre. Georgeta Gabor evoluează prima și 9.500. Anca Grigoraș ridică ștacheta la 9.650. Mariana Constantin, o notă mare 9.850, iar Gabriela Trușcă ia 9.750. Teodora Ungureanu, pentru a treia oară în concurs, cea mai mare notă acordată de arbitre: 9.900.

Cum s-ar putea face diferența dintre exercițiul Nadiei Comăneci și celelalte exerciții? Cum altfel decât prin „10” ?! Numai că nota 10.00 a fost de fapt „1.00”, celebrul „1.00”, care a făcut înconjurul lumii! Cu alte cuvinte, ea a învins computerul care, nici măcar el!, nu a crezut că o gimnastă poate să execute un exercițiu perfect!

Însăși Nadia recunoștea că nu se aștepta să obțină nota maximă. Se apreciasse singură și își dăduse 9.900, nerealizând imediat importanța primului 10.00 într-o competiție olimpică...

Iat-o acum pe Nadia, după impuse, în fruntea clasamentului provizoriu individual cu 39.350, singura medie care depășește 39.000 p.

Cu alte cuvinte, după concursul pe echipe, exerciții impuse, se prefigura o frumoasă și excepțională victorie. Pe locul secund, la egalitate, Teodora Ungureanu și Ludmila Turisceva.

Presă canadiană rezervă fotografiilor Nadiei Comăneci jumătăți de

pagină, iar titlurile care o evocă sunt de a dreptul ametoare. Un ziar scrie: „Nadia este perfecțiunea!”.

Concursul pe echipe a continuat cu exercițiile liber alese, în 19 iulie. Sala „Forum” din Montreal a fost, din nou, martora unor exerciții de valoare. Și de această dată, echipa României a eclipsat selecționata URSS, chiar dacă nu a reușit să o învingă.

Ca și în ziua anterioară, România începe concursul la bârnă. Notele sunt însă mai mari: Georgeta Gabor 9.600, Anca Grigoraș 9.750, Teodora Ungureanu 9.850, iar Nadia Comăneci 10.000! Al doilea 10.000 pentru Nadia! La sol și la sărituri, fetele noastre au o evoluție constantă, dar bună, care le apropie de podiumul olimpic. Notele sunt, în ordine: Nadia Comăneci 9.850 (sol și la sărituri), Teodora Ungureanu 9.750 și 9.700, Mariana Constantin 9.500 și 9.650, Anca Grigoraș 9.550 și 9.500, Georgeta Gabor 9.600 și 9.300, iar Gabriela Trușcă 9.400 și 9.250. În ultimul schimb, la paralele, Georgeta Gabor 9.600, Anca Grigoraș 9.750, Gabriela Trușcă 9.850, Mariana Constantin 9.850, Teodora Ungureanu 9.900, iar Nadia Comăneci 10.000!

Echipa României obține pentru prima dată în întrecerile olimpice medalia de argint!

1.URSS	48.70	48.85	47.95	48.70	194.20	390.35
	49.00	49.00	48.95	49.20	196.15	
2.România	47.95	49.15	48.05	47.55	192.70	387.15
	48.05	49.35	48.80	48.25	194.45	
Trușcă Gabriela	9.25	9.85	9.60	9.40	38.10	
Gabor Georgeta	9.35	9.60	9.55	9.60	38.10	
Grigoraș Anca	9.50	9.75	9.75	9.55	38.55	
Constantin Mariana	9.65	9.85	9.60	9.50	38.60	
Ungureanu Teodora	9.70	9.90	9.85	9.75	39.20	
Comaneci Nadia	9.85	10.00	10.00	9.85	39.70	
3.R.D.Germană	47.95	48.70	47.10	47.85	191.60	385.10
	48.75	49.10	47.30	48.35	193.50	

Concursul primelor 36, care a stabilit cea mai bună gimnastă a Olimpiadei și a lumii în anul 1976, a reprezentat o altă zi istorică pentru gimnastica mondială și, cu siguranță, pentru noi, una dintre cele mai frumoase zile ale Olimpiadei canadiene: 21 iulie 1976.

Începe concursul. Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu sunt în aceeași grupă, la sărituri, iar Mariana Constantin începe cu bârnă. Nadia poartă un costum alb cu dungi tricolore, Teodora a ales un roșu fermecător, iar Mariana un albastru foarte elegant. Toate cele trei candidate la titlul absolut, Nadia Comăneci, Nelli Kim și Ludmila Turisceva au un start foarte bun. Nadia Comăneci execută două sărituri „Tsukahara” echer și obține 9.850. Ludmila Turisceva primește 9.850 la sărituri, Teodora Ungureanu 9.750, iar Nelli Kim obține la bârnă 9.700.

Schimb de aparate. La paralele, evoluția Teodorei Ungureanu – a executat „coborârea Comăneci” – este aplaudată și răsplătită cu 9.900. Olga Korbut – 9.900, tot la paralele. Nadia Comăneci impresionează, încă o dată, prin evoluția ei, notată cu 10.000 (pentru a patra oară). Nelli Kim evoluează frumos la sol, are doar o mică imperfecțiune, și primește 9.950. Mariana

Constantin, a treia gimnastă româncă prezentă în concurs, evoluează frumos la sol și 9.650. La bârnă, Olga Korbut doar 9.500, pe când Teodora Ungureanu face un exercițiu foarte bun pe cei doar 10 cm (9.900).

A treia rotație aduce și sportivei sovietice Nelli Kim o notă perfectă la prima săritură (10.000), la a doua fiind notată cu 9.900. De altfel, ea este singura din concurs care execută corect cea mai grea săritură a Olimpiadei canadiene. La rândul ei, Mariana Constantin, care se află în aceeași grupă cu Nelli Kim, are două execuții foarte bune: 9.650 și 9.800. În această rotație, Olga Korbut prezintă un aplaudat exercițiu la sol, obținând o notă valoroasă: 9.850.

Momentul culminant al serii. „Puntea suspinelor”. Minutul exercițiului de la bârnă va decide noua campioană. Prima dintre cele trei pretendente care urcă pe bârna neiertătoare este Ludmila Turisceva: 9.850.

La start, Nadia Comăneci. Antrenorul ei, Béla Károly, trece prin mari emoții: *„Nadia nu poate să cadă. E imposibil să cadă. Cum o să cadă Nadia? Au trecut șase ani de atunci... Din seara aceea de la Sibiu, când a căzut de trei ori la rând. Azi a căzut Mariana. A luat ea totul în piept. Cineva trebuia să facă și treaba asta. Nu! Nadia nu poate să cadă. Nu-i cer nimic. Faceți liniște! Sss! Mai sunt 50 de secunde. Acum! Se apropie torentul... Cele două... flick-flackurile... Dacă scapă de torent... E prea mult, Nadia! Ai mărit viteza! Ai înnebunit, Nadia! Ce liniște. De ce-i atâta liniște? Ce copil extraordinar...10...9...8...7...6... extraordinar...3...2...1! Bravoo! Bravooooo! Știi de ce strig? Pentru că m-am săturat să fiu calm. Pentru că trebuie. Pentru că am dreptul! Pentru că vreau 10! Nu l-am dorit niciodată atât de mult... 10 înseamnă +50 la socoteală. Înseamnă că Nadia e campioană olimpică absolută... Paralelele nu mai contează. Ele sunt aparatul nostru. Asta, de când lumea!”*.

Iar dorința lui Károly a fost împlinită. Nadia a obținut la bârnă nota 10.00! Al cincilea 10.00!

Ultimul aparat. Ultimele evoluții. Ordinea în clasament înainte de final: Nadia Comăneci, Nelli Kim, Ludmila Turisceva și Teodora Ungureanu.

Pe covorul galben se dansează. E „Waterloo”. Nadia Comăneci. Un exercițiu de campioană. Arbitrele sunt de acord: 9.900. La paralele, Mariana Constantin își încheie evoluția cu 9.800. Numărul 090 de concurs, adică Nelli Kim, termină la paralele și obține 9.900. La sărituri, Olga Korbut ia 9.800. Teodora Ungureanu electrizează sala. Ne aflăm cu „Iarna pe uliță” într-o „Sanie cu zurgălăi” și ne bucurăm de o interpretare originală, frumoasă. Spectatorii aplaudă frenetic. 9.800. Ultima vedetă pe covor, Lady Ludmila: 9.900.

1. Nadia Comăneci	9.85	10.00	10.00	9.90	39.75	39.525	79.275
2. Neli Kim	10.00	9.90	9.70	9.95	39.55	39.125	78.675
3. Ludmila Turisceva	9.95	9.80	9.85	9.90	39.50	39.125	78.625
4. Teodora Ungureanu	9.75	9.90	9.90	9.80	39.35	39.025	78.375
11. Mariana Constantin	9.80	9.80	9.00	9.65	38.25	38.375	76.625

Nadia Comăneci – singurul total peste 79.0 puncte. Nadia este noua campioană olimpică absolută.

Scriitoarea Cella Delavrancea, impresionată de triumful Nadiei, scria câteva rânduri emoționante intitulate „Alegoria patosului – Nadia Comăneci”, în care, după ce o compară cu geniul muzicii clasice W. A. Mozart, afirmă că: *„...Adolescenta noastră a păstrat discreția unui farmec irezistibil, demnitate în suplețe și siguranța preciziei la toate probele extrem de grele. Nu atinge*

liniștea unei culmi fără să fi lucrat foarte mult și cu mare și inteligentă concentrare. Nadia Comăneci, cu toată precocitatea vârstei, este matură prin genialul său talent, cuibărit într-o înfățișare fizică modelată cu grijă, ca o vioară de Stradivarius”.

Finalele pe aparate.

Sărituri. Prima la start: Ludmila Turisceva: 9.850 și 9.700. O urmează Gitta Escher (RDG) care are o săritură foarte bună (9.800), dar o a doua nereușită, deoarece a atins salteaua cu mâna la aterizare (9.250). Nelli Kim își dovedește superioritatea la acest aparat: 9.950 și 9.700 și se instalează confortabil în fruntea clasamentului. Carola Dombeck (RDG): 9.900 și 9.850. Martha Egervari (Ungaria) ratează prima săritură (9.300), dar a doua îi „iese” mai bine: 9.700. Ultima concurentă: Nadia Comăneci: 9.850 și 9.750, dar ajung doar pentru locul 4.

	Impuse	Libere	Prelim.	Finală	Total
1. Kim Nelli	9.80	9.90	9.850	9.95	19.800
2. Turisceva Ludmila	9.80	9.80	9.800	9.85	19.650
2. Dombeck Carola	9.60	9.90	9.750	9.90	19.650
4. Comăneci Nadia	9.70	9.85	9.775	9.85	19.625
5. Escher Gitta	9.70	9.80	9.750	9.80	19.550
6. Egervari Malta	9.70	9.70	9.700	9.75	19.450

Paralele. Începe Marion Kirsche (RDG), care primește 9.850. Urmează vedetele din echipa URSS, dar amândouă ratează. Ambele primesc 9.400. Româncele. Mai întâi, Nadia Comăneci. Și tot 10. Teodora Ungureanu. Tot 9.900.

1. Comăneci Nadia	10.00	10.00	10.00	10.00	20.000
2. Ungureanu Teodora	9.90	9.90	9.900	9.90	19.800
3. Egervari Marta	9.85	9.90	9.875	9.90	19.775
4. Kische Marion	9.90	9.90	9.900	9.85	19.750
5. Korbut Olga	9.90	9.90	9.900	9.40	19.300
6. Kim Nelli	9.80	9.85	9.825	9.40	19.225

Bârna. Finala este la fel de frumoasă ca și precedenta. Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu poartă costume albe cu dungi tricolore. Ludmila Turisceva primește 9.850. Exercițiu curat al Teodorei Ungureanu: 9.900. O urmează Nadia Comăneci. Aceeași grație și aceeași notă: 10. A șaptea notă de 10 pentru Nadia și a treia medalie de aur. Gitta Escher (R.D.G.) 9.700. Olga Korbut, o specialistă a acestui aparat, 9.900. Tot 9.900 obține și gimnasta germană A. Hellmann. Așadar, aur și bronz la acest aparat.

1. Comăneci Nadia	9.90	10.00	9.950	10.00	19.950
2. Korbut Olga	9.80	9.85	9.825	9.90	19.725
3. Ungureanu Teodora	9.75	9.85	9.800	9.90	19.700
4. Turisceva Ludmila	9.40	9.85	9.625	9.85	19.475
5. Hellmann Angelika	9.50	9.60	9.550	9.90	19.450
6. Escher Gitta	9.50	9.65	9.575	9.70	19.275

Ultima finală a reuniunii olimpice.

Solul. Notele nu sunt la fel de mari ca și la aparatele precedente, dar exercițiile îi încântă pe spectatori și pe specialiști deopotrivă: Ludmila Turisceva

9.900. Gitta Escher 9.750, Nellie Kim 10.000, Nadia Comăneci 9.950, Marion Kische 9.850, A. Pohludkova (Cehoslovacia) 9.850.

1. Kim Nelli	9.80	9.90	9.850	10.00	19.850
2. Turischeva Ludmila	9.90	9.95	9.925	9.90	19.825
3. Comăneci Nadia	9.75	9.85	9.800	9.95	19.750
4. Polhudkova Anna	9.65	9.80	9.725	9.85	19.575
5. Kische Marion	9.65	9.70	9.675	9.80	19.475
6. Escher Gitta	9.70	9.70	9.700	9.75	19.450

În al său volum „Montreal – Olimpiada Nadiei Comăneci”, Romeo Vilara, unul dintre cei mai reputați ziariști sportivi din istoria presei române, scria: „...În legătură cu evoluția Nadiei o apreciere autorizată, emisă de Arthur Gander (la ora Jocurilor, președinte al Federației Internaționale de gimnastică): „Nadia este o gimnastă perfectă, un adevărat fenomen, care a meritat pe deplin notele foarte ridicate care i-au fost acordate la paralele și la bârnă. Ea are o sensibilitate și o grație desăvârșite, ca nici o altă gimnastă. Nadia Comăneci reprezintă pentru sportul nostru un foarte mare stimulent”...

Yukio Endo (Japonia), fost campion olimpic și mondial, antrenorul formației masculine nipone: „Micuța româncă și-a prezentat exercițiul – atât de greu, atât de dificil în compoziția sa – cu perfecțiune și simț artistic, încât am înțeles că marea clipă a gimnasticii trebuie să vină” . . .

Arthur Magakian (Franța), antrenorul echipei naționale: „La Olga Korbut existau sclipiri. La Nadia Comăneci expresivitatea este totală, de la început până la sfârșit, cu combinații în care amplitudinea și echilibrul sunt remarcabile. Nu există timpi morți în înlănțuiri. Pe bârnă, de pildă, Comăneci lansează o veritabilă sfidare a legilor echilibrului. În nici o clipă nu-ți poți imagina că ea evoluează pe o suprafață cu lățimea de 10 cm. Acest lucru nu cere doar o pregătire fizică și psihologică cu mult superioară concepțiilor noastre... Cu Nadia Comăneci gimnastica feminină se apropie tot mai mult de dansul gymnic” . . .

Franco Menicheli (Italia), fost campion olimpic și mondial: „Nadia Comăneci este o gimnastă cum puține se nasc. Potențial, poate cuceri totul, iar la paralele inegale este, pur și simplu, divină. Posedă o siguranță a execuției excepțională și o maturitate sportivă surprinzătoare pentru o fetiță de vârsta sa”

Ellen Berger (R.D. Germană), șefa brigăzii de arbitre la paralele: „Patru arbitre au acordat nota 10, eu apreciasem 9.90. Ca președintă a comisiei trebuie să am o atitudine mai distantă, dar convingerea mea personală este că «verdictul» acordat – nota 10 – este real. Evoluția Nadiei a fost unică și de neîntrecut”.

Marile agenții de presă, ziarele și revistele din lumea întreagă s-au întrecut în a elogia și a lăuda la superlativ evoluția copilului minune din România.

Montreal Matin: „Suntem mândri că aici, la Montreal, s-a înregistrat pentru prima oară acest spectacol de vis al desăvârșirii”.

O Globo: „Nadia Comăneci este la 14 ani cea mai grațioasă și mai spectaculoasă gimnastă văzută vreodată. Evoluțiile ei au produs extaz în tribune și au smuls exclamații de uimire, iar torențele de aplauze au subliniat fiecare exercițiu încheiat de Nadia în stilul său inimitabil.”

Stuttgarter Zeitung: „La Montreal a fost depășită o barieră a sportului – Nadia Comăneci a obținut calificativul maxim!”.

Reuter: „Româncă în vârstă de 14 ani, Nadia Comăneci a fost declarată regină

a Jocurilor Olimpice de la Montreal după ce a depozat de cununa laureaților pe gimnastele sovietice Olga Korbut și Ludmila Turisceva.”

L'Equipe: „Începând de ieri, gimnastica a căpătat o nouă dimensiune prin grația unei românce de 14 ani, tânăra Nadia Comăneci, care a ajuns la perfecțiune”.

Comentariile elogioase au continuat, întreaga presă mondială fiind în acord: Nadia Comăneci a fost cea mai valoroasă sportivă a Olimpiadei!

L'Express afirmă într un articol intitulat: „Zâna Montrealului”: „Ea a adus surâsul la Jocuri. Ea este Nadia Comăneci, o româncă de 14 ani și jumătate, medalie de aur la gimnastică. Uluit și ușurat, Montrealul a glorificat-o. O dată cu apariția sa, spectatorii și telespectatorii au căzut în extaz. Ea și-a subjugat juriul și a emoționat partenerile... Montrealul asistă la înflorirea unei minuni. Mică, subțire, cu un zâmbet poznaș, ea are o grație și o cutezanță uneori surprinzătoare. Nimic nu o miră, nimic nu o emoționează. Eleganța, măiestria sa au făcut din ea eroina Jocurilor. Cu Nadia Comăneci, gimnastica olimpică a devenit, pur și simplu, o artă!”.

Le Nouvel Observateur o consideră „precisă ca un pescăruș, în picaș, ușoară ca un fulg de nea”.

France Presse: „Pentru noi, prima eroină a acestor jocuri va rămâne gimnasta româncă, Nadia Comăneci, „copilul pasăre”, care a reușit să pună în dificultate până și computerele cu cele 7 note de 10, premieră absolută și răsplată a perfecțiunii.”

Associated Press crede că: „Amintirea cea mai trainică ne-a lăsat-o gimnastica și această zvârlugă de fată din România, Nadia Comăneci, nu mai mare ca o păpușă, plină de viață și talent, care ne-a cucerit inimile cu farmecul său copilăresc și cu grația ei de zână.”

În acest răstimp, revista celebră Times a exclamat uimind întreaga lume: „Ea este perfectă!”, iar Paris Match a publicat un articol intitulat „Nadia, minunea Jocurilor de la Montreal”: „Nadia, liană și zefir, spiriduș al palestreii, pană și suspin, firavă gazelă și alb porumbel, Nadia eu te salut! Zeus olimpienul te protejează și tu ești cea mai strălucitoare între toate flăcările! Aici mă opresc, Pindar însuși n-ar mai fi găsit metafore! Cei care au văzut o în timpul Jocurilor de la Montreal, zburând de pe o bară pe alta, de pe calul de sărituri pe bârnă, de pe bârnă pe covorul de exerciții să nu-și creadă ochilor. Nici efort, nici forță, ci doar grație, grație infinită, cea care cucerește inimile...La Montreal a fost ca o explozie. A început să plouă cu note de zece și în fața acestei perfecțiuni nemaivăzute arbitrii se vor fi înțelese ca pe viitor să elaboreze o nouă scară de notare, a cărei bază să fie nota maximă 15.”

În Almanahul Sportul din 1977, Romeo Vilara încerca să sintetizeze incredibila popularitate de care s-a bucurat Nadia Comăneci pe parcursul Olimpiadei: „Zâna de la poalele Carpaților revoluționează și ...lexicul canadian, spuneau cei mai vârstnici confrăți, ziariști cu multe prezențe la Jocurile Olimpice, că nu le-a fost dat să vadă sau să audă până acum de un asemenea triumf, care la rândul-i, să fi determinat o asemenea popularitate, o asemenea vogă, așa cum a avut în zilele Olimpiadei de la Montreal ...zâna, zeița, prințesa, regina, fulgul etc... Nadia Comăneci. Nici un alt sportiv n-a avut parte până acum de o asemenea popularitate, de-a dreptul sufocantă, ca Nadia. Nici un alt sportiv n-a solicitat până acum ziarștilor atâtea eforturi de ...originalitate în alegerea unor superlative, în găsirea unor imagini metaforice, ca Nadia. În această privință ni se pare extrem de nou termenul introdus în limba franceză a canadienilor, care vrea să însemne mai mult chiar decât însăși noțiunea de perfecțiune. Este vorba de cuvântul „nadiesc”. În zilele Jocurilor, l-am văzut folosit în presă, l-am auzit la radio sau în comentariile crainicilor de televiziune, l-am auzit (aproape de necrezut) în discuții banale pe stradă... [...] Nadia

și Dora Ungureanu, cele mai bune gimnaste ale echipei noastre, au fost invitatele postului de televiziune din Montreal unde, potrivit presei canadiene, au avut parte de o primire pe care n-a cunoscut-o încă nimeni. Toți salariații postului s-au aflat pe culoarele instituției, aplaudându-le cu căldură pe sportivele noastre care, în cadrul unui interviu, au ținut să-și exprime recunoștința față de gazde interpretând în limba franceză un vechi cântec din Quebec, ceea ce a produs, evident o mare plăcere și a contribuit – dacă mai era cazul – la sporirea popularității lor. Dar apropo de popularitate: postul de televiziune din Montreal își încheia teledifuziunea de dimineață cu precizarea: „Astăzi concurează Nadia” și își încheia emisiunea cu urarea; Noapte bună, Nadia!...”

Iată ce scria și Time: „Este o Olimpiadă a contradicțiilor. Stă în echilibru pe bârnă de molid groasă de 3 unchii (10 cm). Palmele mâinilor ei sunt pline de praf de cretă, albă ca și costumul ei, albă ca și fața ei. O fetiță firavă, neînchipuit de solemnă. [...] Nici un Boeing 747 nu a atins vreodată pista de aterizare cu mai multă siguranță și aplomb. Țopăie, se răsuțește, se învârtește și cei 18000 de spectatori ai Forumului din Montreal își dau seama că asistă la o performanță cu adevărat olimpică. Arbitri sunt unanimi. Verdictul lor asupra Nadiei Comăneci, 14 ani, din orașul Gh. Gheorghiu Dej, România: este perfectă! Niciodată în istoria Jocurilor Olimpice moderne, începute în 1896, evoluția unui gimnast nu fusese socotită perfectă. Dar săptămâna trecută, Comăneci a primit de nu mai puțin de 7 ori nota maximă, 10.00!” „Newsweek” aprecia că „publicul o sorbea din ochi fremătând într-un crescendo ce se transforma în ovații când Nadia își încheia evoluția cu o săritură triumfală, ca un curcubeu. Un moment de pauză, inevitabilă, urmată de o nouă explozie sonoră în momentul anunțului notei maxime, „10” fără precedent în istoria Jocurilor Olimpice. Zborul Nadiei a rămas simbolul Jocurilor de la Montreal, simbolul a ceea ce este mai frumos la Jocurile Olimpice”.

Nadia Comăneci a reușit ceea ce doar Vera Caslavka mai reușise la Campionatele Mondiale din 1967, de la Tampere, nota 10 în finala de la bârnă și sol. Nu mai că a făcut-o și mai bine, fiind notată cu 10.00 la majoritatea exercițiilor sale: în Concursul 1 – au fost 3 (paralele impuse și libere, bârnă libere), în Concursul 2 – s-au consemnat 2 (paralele, bârnă), iar în Concursul 3 – a primit încă 2 la aceleași aparate, ceea ce a însemnat că din 16 note posibile, șapte au fost maxime, toate aureolate de dubla din finala de la paralele (20 puncte), ceea ce nimeni nu a mai putut realiza.

Apoi, au proliferat calificativele... încă și azi...

Recitim în continuare în paginile cărții lui Romeo Vilara...

„Concursul masculin s-a aflat sub ...semnul întrecerii feminine, deoarece impresia atât de puternică, produsă de Nadia, a fost resimțită în interesul manifestat atât de publicul spectator, cât și de reprezentanții presei montreleze și internaționale. Și totuși, competiția masculină a marcat și ea un impresionant salt de calitate, pe plan valoric situându-se în imediata apropiere a nivelului atins de întrecerea feminină. După părerea noastră, dacă a existat – și a existat! – o diferență între cele două concursuri, aceasta a fost determinată de faptul că la fete am putut vedea... perfecțiunea, întruchipată de Comăneci, în timp ce la băieți, nu! Oricum, cei mai mulți dintre fruntașii gimnasticii mondiale s-au prezentat foarte bine, cu mult mai bine, de pildă, decât a făcut-o majoritatea lor, cu patru ani în urmă, la München.

Concursul pe echipe a prilejuit o luptă sportivă de toată frumusețea între reprezentativa Japoniei și cea a Uniunii Sovietice. Niponii, invariabili câștigători ai medaliilor de aur, de la Roma și până la München, se prezentau cu prima șansă și la

Montreal. Dar, cu patru zile înainte inaugurării Jocurilor, o criză acută de apendicită a gimnastului Kasamatsu (locul V la individual compus în 1972) a necesitat o rapidă intervenție chirurgicală și astfel echipa Japoniei s-a văzut lipsită de unul dintre „pilonii” săi de bază.

După prima zi de concurs, adică după executarea exercițiilor impuse, pe primul loc al clasamentului general se afla formația U.R.S.S. cu 288.80 p, urmată, la 50 de sutimi, de echipa Japoniei, de R. D. Germană 281.25 p, Ungaria 280.65 p., România 276.50 p și R.F. Germania 276.10 p. O impresie deosebită a lăsat gimnastul sovietic Nikolai Andrianov care totalizează cel mai mare punctaj individual (58.10 p.), cu care își depune o candidatură fermă la titlul olimpic al concursului multiplu.

Concursul cu exercițiile liber alese este o excelentă demonstrație de virtuozitate, răsplătită cu aplauze călduroase, cu aprecieri laudative și cu... note ridicate.

...Formația României, clasată a șaptea la München, cu 538.90 p, a promovat cu un loc în ierarhia olimpică și a obținut un punctaj superior cu 18.40 p! (una dintre cele mai mari creșteri valorice). Din echipa de la München au mai fost prezenți la Montreal doar Dan Grecu și Nicolae Oprescu. În locul lui Petre Mihaiuc, Gheorghe Păunescu, Mircea Gheorghiu și Constantin Petrescu au evoluat, la Forum, Ștefan Gal, Sorin Cepoi, Mihai Borș și Ionel Checicheș.

Concursul individual compus a prilejuit un deosebit succes lui Nikolai Andrianov (locul IV în 1972 cu 114.200 p) care, cu 116.650 p, l-a întrecut, cu un punct, pe Sawao Kato (Japonia), campionul ediției trecute. Între fruntașii concursului, adică între primii 36, s-au calificat și trei gimnaști români: Nicolae Oprescu a fost al 29-lea (109.900 p), iar Sorin Cepoi al 32-lea (109.750 p). Al treilea român, Dan Grecu, a încheiat concursul (mai bine-zis nici nu l-a încheiat, și veți vedea de ce . . .) pe locul ultim, cu 60.450”.

La încălzirea dinaintea concursului, Dan Grecu s-a accidentat grav la bicepsul drept. Dar, să-l lăsăm, mai bine, pe el să povestească neșansa de la Montreal: „Atunci, la încălzire, mă simțeam excelent. Eram în formă, eram convins că nu-mi poate scăpa aurul. Și ca să mă impun clar, ca să fiu și mai bun, am forțat o trecere din planșă în cruce. În gimnastică spunem acestui procedeu „elementul Azarian”, ca un omagiu adus celui care l-a executat primul. N-am calculat însă că, forțând, depășeam niște limite cu care mă obișnuisem de luni de zile: brațele, trupul, pumnii încheștați pe inele trebuie să urmeze exact aceeași traiectorie. Și am greșit cu un grad. A fost fatal, dar logic: mintea a greșit, mușchiul a cedat. Cu alte cuvinte, n-am dat dovadă de finețe în calcul”...

Dan Grecu, încovoiat de durerea care-i străpungea mușchiul, căuta să-și facă singur curaj, deși era evident că pentru el concursul se și încheiase... Strângând din dinți și căutând totuși să zâmbească brigăzii de arbitri de la sol, Dan a ținut morțiș să ia parte la concurs. Dar n-a putut și n-a continuat... De remarcat că, după „impuse”, Dan Grecu totalizase 57.25 p care, în condiții normale, i-ar fi permis să ocupe locul opt sau chiar șapte în clasamentul general al concursului multiplu.

Satul Olimpic. Acolo jos, la al doilea nivel al subsolului, la „sediul” delegației noastre se aflau câteva încăperi transformate în cabinete medicale. Dan Grecu este consultat de medicii Ion Drăgan, Carmen Dumitru, asistentul Liviu Borș. Toți se străduiesc să încerce o „reparație”, ceva pentru finalele pe aparate, ultima parte a concursului olimpic, la care Dan Grecu a obținut trei „calificări”. I se fac raze, diferite injecții, dar mai eficace decât orice medicament este voința sportivului, dorința lui de a concura.

Dr. Ioan Drăgan, în cartea sa „Martor la 8 Olimpiade de vară”, notează: „Îl examinez și, sincer să fiu, mă cam înfricoșez: ruptură aproape totală a mușchiului biceps brahial, la jumătatea anterioară a brațului drept, încât introduceai degetele prin masa mușchiului, acesta fiind menținut în totalitatea lui numai prin integritatea aponevrozei posterioare. Totuși zâmbesc. Îi spun: – Te întreb pentru ultima oară: vrei să concurezi poimăine și să-ți obții medalia pentru care ai muncit patru ani? – Sigur că da! – Atunci din clipa aceasta vei face tot ce îți spun eu, garantându-ți participarea la concurs și medalia! Șefii pleacă ușurați, adresându-ne un ...Ne vedem în satul olimpic! După aceasta, ne îndreptăm spre autobuzele care făceau curse regulate din 15 în 15 minute între sala de gimnastică și satul olimpic și ajungem la sediul delegației, direct la cabinetul medical. Împreună cu asistentul Liviu Borș, cel care mi-a fost aproape la câteva Olimpiade și Universiade, vădind profesionalism și pasiune pentru sportivi, stabilim strategia terapeutică pe ore: crioterapie (aplicații de gheață), medicație antiinflamatorie, psihoterapie, fizioterapie antalgică și miorelaxantă etc., imobilizare în bandaj elastic a brațului, urmând ca înainte de concurs, dacă este nevoie, să facem o infiltrație cu anestezice locale. În mod discret, intensificăm psihoterapia prin toate mijloacele. Vine și ziua concursului pe aparate, inelele! Dan refuză infiltrația. Este bine dozat psihologic. Execută corect exercițiul, cu o ușoară ezitare – pierde zece sutimi care îl vor trece de la aur la bronz – și rămâne în poziția „cruce” exact secunde necesare, după care aterizează pe sol. Aplauze și medalia de bronz! Lacrimi de bucurie, dar și de regrete pentru pierderea aurului!... Recuperarea lui Dan Grecu a durat 8 săptămâni și a avut loc în țară”.

La 23 iulie, cei mai buni gimnaști ai Olimpiadei montrealeze sunt prezenți la actul final al competiției.

Este marea zi a lui Nikolai Andrianov, învingător la trei din cele cinci aparate pentru care s-a calificat (doar la bară fixă n-a evoluat).

În sfârșit, inelele. Dan Grecu execută corect exercițiul său, dar fără dezinvoltura cunoscută, fără finețea care l-a ajutat să devină campion mondial și european al acestui aparat. Obține 9.750 p, cu două sutimi mai puțin decât sovieticul Aleksandr Ditiatin cu care se afla, până atunci, la egalitate și care, în cadrul acestui concurs, este notat cu 9.800. Nikolai Andrianov, egalul lui Dan Grecu la „mondialele” de la Varna, obține cel mai bun punctaj în finală (9.800), care, adăugat celui preliminar, a dat un total de 19.650.

	Impuse	Lb	Prelim.	Finala	Total
1. Nikolai Andrianov	9.800	9.900	9.850	9.800	19.650
2. Alexander Ditiatin	9.600	9.900	9.750	9.800	19.505
3. Dan Grecu	9.650	9.850	9.750	9.750	19.500

Povestea nu se încheie aici. La aparatul următor, la sărituri, Dan Grecu este din nou prezent. Este evidentă suferința lui (fizică și morală), deși... zâmbește! Dar zâmbetul nu poate fi suficient și nu-i poate suplini lipsa forței, diminuată de dureri. Se clasează, totuși, al patrulea (19.200), un loc absolut onorabil, după Nikolai Andrianov, Mitsuo Tsukahara și Hiroshi Kajiyama.

1. Nikolai Andrianov	9.650	9.700	9.675	9.775	19.450
2. Mitsuo Tsukahara	9.500	9.800	9.650	9.725	19.375
3. Hiroshi Kajiyama	9.650	9.700	9.675	9.600	19.275
4. Dan Grecu	9.600	9.700	9.650	9.550	19.200

La paralele (al treilea aparat pentru care obținuse calificarea în finală) Dan Grecu, secătuit de forțe, n-a mai luat parte...

Echipa României – Dan Grecu 114.100, Nicolae Oprescu 110.300, Sorin Cepoi 109.950, Ionel Checicheș 109.850, Mihai Borș 109.750, Ștefan Gal 109.150 -, în competiție cu 12 formații s-a situat, în final, pe locul 6 (557.300), un rezultat meritoriu și remarcabil în istoria gimnasticii masculine românești.

1. Japonia	47.20	47.70	47.20	47.80	48.15	48.25	286.30	576.85						
	47.95	48.70	48.65	47.85	48.30	49.10	290.55							
2. URSS	47.80	48.00	48.00	47.60	47.70	47.70	286.80	576.45						
	48.80	47.90	49.35	47.60	47.60	48.40	289.65							
3. R.D.G.	46.50	47.20	46.55	46.85	47.00	47.15	281.25	564.65						
	47.25	47.40	47.80	46.85	46.65	47.45	283.40							
6. România	44.90	45.10	46.90	46.90	46.85	45.85	276.50	557.30						
	45.45	46.40	48.30	47.45	46.15	47.05	280.80							
			Impuse			Libere								
Ștefan Gall	8.75	9.10	9.00	9.20	9.05	9.10	54.20	8.80	8.70	9.45	9.30	9.25	9.45	54.95
Mihai Borș	8.30	8.75	9.45	9.40	9.45	8.65	54.00	8.90	9.25	9.65	9.65	9.15	9.15	55.75
Sorin Cepoi	8.90	8.90	9.10	9.30	9.25	9.30	54.75	9.00	9.25	9.20	9.25	9.05	9.45	55.20
Nicolae Oprescu	9.10	9.00	9.40	8.35	9.40	9.15	54.40	9.10	9.20	9.70	9.40	9.10	9.40	55.90
Dan Grecu	9.20	9.30	9.65	9.60	9.70	9.40	56.85	9.05	9.50	9.85	9.70	9.55	9.60	57.25
Ion Checicheș	8.95	8.80	9.30	9.40	8.85	8.90	54.20	9.40	9.20	9.65	9.40	9.10	8.90	55.65

Dan Grecu s-a dovedit cel mai bun, calificându-se în trei finale: la individual compus (de pe locul 10), la inele (cu al treilea punctaj) și la paralele (cu al patrulea punctaj). De asemenea, Nicolae Oprescu și Sorin Cepoi s-au calificat în finala individuală. Din păcate, în finala pentru titlul absolut, Dan Grecu s-a accidentat și a fost nevoit să abandoneze. Nicolae Oprescu s-a situat pe locul 29, iar Sorin Cepoi pe locul 32.

							Final	Prelim	Total
1. Nikolai Andrianov	9.80	9.70	9.75	9.80	9.65	9.70	58.40	58.250	116.650
2. Sawao Kao	9.60	9.60	9.45	9.55	9.70	9.80	57.70	57.950	115.650
3. Mitsuo Tsukahara	9.50	9.60	9.40	9.80	9.70	9.70	57.70	57.875	115.575
29. Nicolae Oprescu	9.05	8.20	9.35	9.05	9.25	9.40	54.75	55.150	109.900
32. Sorin Cepoi	9.00	9.35	9.45	9.65	7.65	9.45	54.55	54.975	109.525

La întoarcerea în țară, Nadia, antrenorii, echipa feminină de gimnastică și toți cei care au contribuit la acest formidabil succes al gimnasticii noastre, au fost primiți cu omagii. Olimpiada s-a încheiat.

Comentariile continuăși azi! Gimnastica românească a intrat pentru totdeauna în eternitate.

➤ 1980 – Moscova

La început de iulie, campioanele lumii – în 1979 la Dallas, gimnastele românce deveniseră medaliatăe cu aur – se îndreptau spre Moscova, gazda noii ediții a Jocurilor Olimpice...

După problemele de la München, cu atentatul împotriva israelienilor, după plecarea sportivilor africani de la Montreal, mișcarea olimpică a cunoscut un nou moment de cumpănă, Jocurile de la Moscova aflându-se, la rândul lor, sub „jocul” politicii, marile țări – și în gimnastică – boicotând întrecerile, SUA, Japonia, China, R. F. Germania și altele nefiind la „Olimpiada Ursulețului Mișa” pentru a protesta față de ocuparea Afganistanului de către URSS.

Doar 9 echipe la masculin, cu 65 de gimnaști, și 8 în concursul feminin, cu 62 de sportive, s-au întrecut în Sala de la Lujniki, între 20 și 26 iulie, fiind prezente URSS, R. D. Germană, România, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, Polonia, R.P.D. Coreeană, M. Britanie, Spania, Mongolia, Suedia, Brazilia, Australia, Franța, Cuba.

Echipele României au ajuns la Moscova cu Emilia Eberle, Nadia Comăneci, Rodica Dunca, Melita Ruhn, Cristina Grigoraș și Dumitrița Turner, dar și cu Dan Grecu, Kurt Szilier, Aurelian Georgescu, Sorin Cepoi, Nicolae Oprescu și Romulus Bucuroiu.

Să rememorăm desfășurarea concursului olimpic de la Moscova...

Mai întâi să spunem că foarte puțină lume știa faptul că, doar cu trei săptămâni înaintea începerii Olimpiadei, Nadia Comăneci era accidentată și ar fi trebuit supusă unei intervenții chirurgicale: „Este chemată Nadia, examinată și apoi lăsată să plece. Diagnosticul prof. C. Arseni este clar: spondiloză L4, spondilolisteză 0,5 cm. a corpului vertebrei lombare pe lombara a V a (alunecare în față), hernie de disc L4 L5, cu pareză de nerv sciatic popliteu extern drept. – Îi aranjez o rezervă la mine în clinică, o aduceți mâine! Trebuie operată de urgență. Toți ceilalți tac. E. Drăgănescu intervine: – Cum să mă duc s-o informez pe tovarășa Elena Ceaușescu că trei medalii de aur ale Nadiei se duc pe apa sâmbetei? (...) Revenim în cabinet și întocmim procesul-verbal, acceptându-se propunerile mele și ale dr. N. Eremia. Se stabilește ca peste șapte zile să ne revedem, tot la orele 10, pentru control. Se recomandă ca două-trei zile să se sisteze efortul total, ceea ce Nadia și antrenorii ei, soții Belgiala și Martha Karoly, n-au acceptat și nici n-au respectat. Semnăm cu toții procesul verbal și conducem oaspeții spre ieșire. Batem la mașină procesul-verbal și mă deplasez la C.N.E.F.S., la dl E. Drăgănescu. Îl citește și zâmbeste satisfăcut: – Nu mai este necesar s-o informăm pe tovarășa Elena Ceaușescu (...) Mă reîntorc la Centrul de Medicină Sportivă. Între timp, dr. N. Eremia îi comunicase în scris antrenorului Karoly tot planul terapeutic și desemnase un fizioterapist și un masor pentru tratament. Pe la orele 14 mă sună șeful de cabinet al domnului ministru E. Drăgănescu, comunicându-mi: Biroul Executiv al C.N.E.F.S., în ședința de azi, a hotărât ca dumneavoastră să fiți răspunzător de starea sănătății Nadiei Comăneci până după Olimpiadă. Împreună cu antrenorul Karoly, răspundeți de realizarea obiectivelor olimpice, două-trei medalii de aur!”, scrie medicul Ioan Drăgan în cartea sa, Martor la 8 Olimpiade de vară (Editura Porus, 1992, p. 44-45).

Marea campioană a sportului românesc, Iolanda Balaș-Söter, în cartea sa „Atena 1896 – Atlanta 1996. Pe urmele medaliaților noștri olimpici și mondiali”, notează: „Nadia a reușit să treacă peste handicapul arbitrajelor și, în Sala Sporturilor de la Lujniki, să-i oblige pe domniul arbitrii să-i acorde nota maximă, nota 10, la cel mai dificil dintre aparate. La puntea suspinelor, la bârnă! De asemenea, vom sublinia că, la Moscova, bilanțul Nadiei a fost de excepție. Nu prin numărul medaliilor obținute, ci pentru că a reușit, când totul i-a fost potrivnic, să câștige două medalii de aur, două de argint, și aceea notă 10! Am notat că totul i-a fost potrivnic. Da! Așa a fost la Moscova. Pentru că Moscova nu putea uita umilințele la care au fost supuse, de-a lungul anilor, de către Nadia, „vedetele” imperiului sovietic! Și s-au răzbunat într-un anumit fel!”.

Gimnastele românce au început Olimpiada sub auspiciile Fortunei. În ziua de 21 iulie 1980, exact când se împlineau 4 ani de la cucerirea titlului olimpic absolut de la Montreal, Nadia Comăneci și colegele ei, Emilia Eberle, Melitta Ruhn, Rodica Dunca, Dumitrița Turner și Cristina Grigoraș, încep foarte bine concursul, la aparatul forte, paralele, notările cele mai bune avându-le Melitta Ruhn (9.850), Emilia Eberle (9.900) și Nadia Comăneci (9.950).

La bârnă, notele sunt și mai bune: Cristina Grigoraș și Dumitrița Turner

9.700, Melitta Ruhn 9.800, Emilia Eberle 9.900, Nadia Comăneci deschizând seria notelor de 10...

La sol și sărituri, echipa română are evoluții constante și apreciate, astfel că notei maxime de la bârnă, Nadia Comăneci i-a adăugat alte două note ce lasă loc de interpretare în privința perfecțiunii: 9.950.

Adunând 39.850 puncte, favorita Olimpiadei se situa pe primul loc la individual compus, alături de sovietica Natalia Șaponikova.

În clasamentul provizoriu pe echipe, primele 3 locuri sunt ocupate de URSS, cu 197.750, R.D.Germană 196.800 și România 196.700.

Finala pe echipe a căpătat, pe alocuri, accente dramatice, gimnastele românce fiind obligate să înceapă concursul, datorită poziției a treia la impuse, la aparatul cel mai dificil: bârna. Notele cele mai mari le obțin Rodica Dunca 9.800, Emilia Eberle 9.800 și Nadia Comăneci 9.900. Dar acestea nu sunt suficiente pentru a le depăși pe est-germane, care se mențin pe locul al doilea după sovietice.

Urmează solul, unde exigența arbitrelor crește la cote alarmante, așa că Melitta Ruhn 9.700, Emilia Eberle și Nadia Comăneci 9.900, obțin cele mai bune notări ale echipei noastre. Est-germane greșesc însă foarte mult și, la mijlocul finalei, România trece pe locul secund!

În rotația următoare, la sărituri, fetele noastre se întrec pe ele însele: Dumitrița Turner 9.850, Emilia Eberle 9.750, Rodica Dunca 9.800, Nadia Comăneci 9.900, Cristina Grigoraș 9.950 și Melita Ruhn 10.000!

La ultimul schimb, singura care ia o notă pe măsura exercițiului prezentat este Emilia Eberle. Și încă ce notă! 10.000! Nadia Comăneci cade, iar Rodica Dunca primește doar 9.750!

Așadar, la impuse, rezultatele fetelor noastre au fost următoarele:

1. URSS	49.60	49.49	49.45	49.30	197.750
2. R.D.Germană	49.50	49.35	48.95	49.00	196.800
3. România	49.30	49.05	49.30	49.05	196.700
Nadia Comăneci	9.95	9.95	10.00	9.95	39.85
Rodica Dunca	9.90	9.75	9.90	9.80	39.35
Emilia Eberle	9.85	9.90	9.90	9.90	39.55
Melita Ruhn	9.75	9.85	9.80	9.70	39.10
Dumitrița Turner	9.85	9.15	9.70	9.60	38.30
Cristina Grigoraș	9.70	9.60	9.70	9.70	38.70
3. R.D.Germană	49.50	49.35	48.95	49.00	196.800

, în timp ce la libere notarea a avut următoarea configurație:

1. URSS	49.00	49.25	49.15	49.75	197.150
2. România	49.40	49.25	49.00	49.15	196.800
Nadia Comăneci	9.90	9.50	9.90	9.90	39.20
Rodica Dunca	9.80	9.75	9.80	9.80	39.15
Emilia Eberle	9.75	10.00	9.90	9.90	39.55
Melita Ruhn	10.00	9.90	9.60	9.70	39.20
Dumitrița Turner	9.75	9.80	9.65	9.75	38.95
Cristina Grigoraș	9.95	9.80	9.75	9.80	39.30
3. R.D. Germană	49.10	49.29	48.40	49.05	195.750

În final, URSS – Nelli Kim, Natalia Shaposhnikova, Elena Davîdova, Stella Zaharova, Maria Filatova, Elena Naimushina și rezerva Svetlana Agapova (din echipă a lipsit campioana mondială absolută, Elena Muhina, care a suferit o accidentare gravă chiar înaintea începerii Olimpiadei) -, termină pe locul întâi, urmată de România și R.D.Germană.

1. URSS	49.60	49.40	49.45	49.30	197.75	197.15	394.90
	49.00	49.25	49.15	49.75			
2. România	49.30	49.05	49.30	49.05	196.70	196.80	393.50
	49.40	49.25	49.00	49.15			
3. R.D.Germană	49.50	49.35	48.95	49.00	196.80	195.75	392.55
	49.10	49.20	48.40	49.05			

Finala la individual compus.

„Trebuie să subliniem din capul locului că cele trei gimnaste române prezente în concurs – Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Rodica Dunca – nu s-au aflat deloc în grațiile brigăzilor de arbitre, ele fiind depunctate flagrant în câteva situații, la diferite aparate și împiedicate, astfel, să-și valorifice pe de-a-ntregul buna pregătire și recunoscuta valoare... Această situație a culminat cu penibilul spectacol din finalul competiției pe care brigada de arbitre de la bârnă, sprijinite de membri ai Comitetului Tehnic al Federației Internaționale de Gimnastică și ai juriului, l-au oferit nu numai celor 15 000 de spectatori, ci și milioanele de telespectatori. În mod cu totul nepermis și în contradicție cu prevederile regulamentului internațional, nota Nadiei Comăneci la bârnă a fost anunțată pe tabela electronică de punctaj, nu de șefa respective brigăzi de arbitre, ci de cu totul altcineva. Nota 9.85, pe care o mare parte a publicului a primit-o cu dezaprobare, i-a răpit în mod evident posibilitatea de a cuceri pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană olimpică...” (Constantin Macovei – Sprotul)

Nadia Comăneci și-a început concursul cu exercițiul la sol, un aparat foarte bun pentru ea, unde reconfirmă grația și bucuria de a dansa pe covor... Nota este o reflectare a ceea ce Nadia a reușit să arate: 9.950!

La paralele, Emilia Eberle începe și ea foarte bine obținând 9.900 la paralele. *„Din păcate, la acest aparat, cu exercițiul Rodicăi Dunca am avut o mostră a ceea ce se poate întâmpla în arbitraj. Pentru o execuție de excepție [...], pentru care i s-ar fi convenit măcar 9.90, spre stupoarea generală, Rodica a fost notată doar cu 9.60 (!?). Notarea aceasta a determinat un protest al delegației noastre, pe care juriul nu l-a luat în considerare. În acest timp, Natalia Shaposhnikova, la bârnă, a prezentat un exercițiu trunchiat, fără elemente de mare dificultate. Mai mult chiar, ea a comis o greșeală evidentă la executarea unui element care îi este caracteristic (stând pe o mână) și a făcut pași la aterizare. Și, totuși, pentru un asemenea exercițiu, a primit 9.90!”*. Maxi Gnauck (lidera clasamentului după concursul pe echipe) obține 9.950.

Astfel că, după prima rotație, Maxi Gnauck se află pe primul loc, dar o urma îndeaproape Nadia Comăneci și sovietica Natalia Shaposhnikova.

„La sărituri, Nadia Comăneci a prezentat o Tsukahara cu corpul întins, foarte bine executată. Dar, mirare! Arbitrele nu-i acordă decât 9.75. Conducerea delegației noastre protestează, din nou inutil, rămâne ca până atunci, imposibil!”. Dar și sovieticele Natalia Shaposhnikova și Nelli Kim greșesc copilărește, diminuându-și șansele pentru titlu. Din umbră, se ivește parcă nesperat, dar oarecum meritat, Elena Davîdova, care avansează câteva locuri în clasament.

Maxi Gnauck primește 9.800, la bârnă, iar Emilia Eberle cade și obține doar 9.400.

În penultimul schimb, ecuația pare rezolvată de Nadia Comăneci, deoarece îi iese un exercițiu de kinogramă, la paralele, și obține 10.000. De altfel, singura notă de 10.0 a serii. Nelli Kim ratează la sol 9.450, Emilia Eberle se revanșează cu un sol frumos, pe „Sanie cu zurgălăi”: 9.950. Shaposhnikova revine cu o notă de 9.900, la sărituri, iar Maxi Gnauck păstrează ritmul, obținând 9.950 la sol.

Ultima rotație, hotărâtoare. Înaintea ultimei rotații, pe primul loc este Maxi Gnauck 69.370, urmată de Nadia Comăneci 69.220 și Elena Davîdova 69.200. Părea simplu pentru Nadia Comăneci să câștige, mai ales că est-germanca Maxi Gnauck a executat două sărituri „din 9.9”, primind un simetric 9.700, iar Elena Davîdova 9.950 la paralele. Ultimul aparat pentru Nadia Comăneci a fost bârna. *„Pentru a deveni iarăși campioană, Nadia Comăneci avea nevoie de 9.950... În ciuda mării tensiuni din sală, lucrează cu mare stăpânire de sine, la un nivel foarte ridicat. Dar ceea ce a urmat după aceasta nu are nimic comun cu gimnastica... A fost nevoie de mai bine de jumătate de oră pentru ca – în sfârșit – după scene penibile, Nadiei Comăneci să i se acorde doar 9.85 (arbitrele din Polonia și URSS i-au acordat 9.800), notă care-i stabilește definitiv locul 2, la egalitate cu Maxi Gnauck...”*

În cartea sa, „Olimpiada 80. Jurnal de reporter”, Horia Alexandrescu descrie și el acest moment: *„De la masa arbitrelor de la bârnă la masa juriului începe un amețitor du-te-vino. Ceva se întâmplă, dar nimeni nu știe ce anume. Nicolae Vieru se îndreaptă și el spre locul unde stau conducătorii concursului, gestionează, își pune mâinile în cap, zâmbește uluit și amărât, apoi vorbește din nou. Ion Ghițulescu, apărut pe „calea sonoră”, spune: „N-am văzut-o niciodată pe Nadia atât de emoționată. Mi se pare că e gata să izbucnească în plâns!” La care Octavian Vintilă răspunde: „Într-adevăr, e marcată de efortul supra-omenesc depus în aceste zile, efort fizic, psihic, e marcată mai ales de traumele psihice pe care le-a suportat!”*. Mii de spectatori și milioane de telespectatori vor aștepta, ca și noi, cei aflați în sală, exact 28 de minute. O jumătate de oră de încercări, de tergiversări, de tratative lipsite de fair-play, pentru ca, în cele din urmă, spre stupefacția generală, pe micul ecran să apară nota. Șefa Comisiei tehnice feminine a Federației Internaționale de Gimnastică, vechea noastră cunoștință, Ellen Berger, se deranjează din jilțul de la masa juriului pentru a aduce personal nota Nadiei. I-o arată arbitrei principale de la bârnă, compatrioata noastră Maria Simionescu, care refuză să apese pe butoanele ce pun în funcțiune ecranul de afișaj. Atunci, un bătrânel, care ne-a rămas necunoscut, ale cărui atribuții se refereau la orice altceva, numai la prezența lângă brigadă și, mai ales, lângă masa șefei de brigadă nu, apasă vârtos pe butoane și o lume întreagă privește înmărmurită decizia juriului: 9.850! In-cre-di-bil! Im-po-si-bil! Turiștii români își manifestă dezaprobarea, conducerea delegației înaintea o nouă contestație (rămasă, firește, fără rezultat), iar Nadia, palidă, de nerecunoscut, are totuși puterea să se îndrepte spre podiumul olimpic. Este vicecampioană olimpică, la egalitate cu Maxi Gnauck. Privim drapelul tricolor cum se înalță superb pe catarg și îmbrăcăm cu privirea chipul palid, marcat de durere și oboseală, al Nadiei Comăneci. Acest loc doi, această medalie de argint, înseamnă pentru noi mai mult decât crede ea...”

Iată și comentariul lui Cristian Țopescu, la microfonul TVR: *„Nota întârzie mărinđ tensiunea. Nadia parcă așteaptă o sentință. Ellen Berger a ajuns în fața juriului de apel. [...] Béla Károly este pe jăratec. Martha e mai calmă. La masa juriului de apel nici*

un indiciu privind nota. Maria Simionescu discută în contradictoriu cu una dintre arbitrele de la bârnă. Așa ceva n-am mai relatat niciodată. [...] Stimați telespectatori, bănuielile mi se confirmă. Arbitra care discută în contradictoriu cu Maria Simionescu este o sovietică. Se numește Ivanova. [...] Arbitra sovietică discută cu compatrioata noastră Emilia Liță, și ea arbitra internațională. Maria Simionescu se pare că a epuizat toate argumentele. Dar iat-o pe Emilia Liță. Și pe Ellen Berger. Vom afla oare nota? [...] 9.850. Formidabil! Stimați telespectatori, poate că 9.900 era de acceptat. Poate, spun. Dar 9.850 în nici un caz. [...] Am văzut un mare concurs de gimnastică. Totul a fost frumos. Doar cântarul de la finalul concursului a fost strâmb. Și ceea ce este cel mai mare păcat din această situație este schilodirea sufletească a unor copii.[...] Oare arbitrele acestui juriu de la bârnă nu au copii acasă? [...] De ce ați cântărit slab, mamele noastre?"

	Sărituri	Paralele	Bârnă	Sol	Final	Impuse	Total
1. Elena Davidova	9.90	9.95	9.85	9.95	39.65	39.500	79.150
2. Maxi Gnauk	9.70	9.95	9.80	9.95	39.40	39.675	79.075
2. Nadia Comăneci	9.75	10.0	9.85	9.95	39.55	39.525	79.075
4. Natalia Shaposhnikova	9.90	9.90	9.90	9.75	39.45	39.575	79.025
5. Nellie Kim	9.70	9.85	9.95	9.45	38.95	39.475	78.425
6. Emilia Eberle	9.60	9.90	9.40	9.95	38.85	39.550	78.400
7. Rodica Dunca	9.75	9.60	9.90	9.85	39.10	39.250	78.350

Vineri, 25 iulie. Finalele pe aparate.

Prima finala este cea de la sărituri. Germanca Steffi Kraker ia două note bune 9.700 și 9.800. Melitta Rühn ridică un pic ștacheta 9.800 și 9.750. Ele ocupă primele două locuri. Urmează Nadia Comăneci. Prima săritură iese bine: 9.700. A doua nu mai iese. Cade! 9.150 o scoate definitiv de pe podiumul acestei probe. Profită Natalia Shaposhnikova care, după o săritură de senzație (9.950) și una nereușită (9.400), cucerește totuși medalia de aur. Să facem precizarea că regulamentul de atunci prevedea să se facă media între nota cu care gimnasta se califică în finală și nota obținută în finală...

	Impuse	Libere	Prelim.	Finala	Total
1. Natalia Shaposhnikova	10.00	9.80	9.900	9.825	19.730
2. Steffi Kraker	9.95	9.90	9.925	9.750	19.680
3. Melitta Rühn	9.75	10.00	9.875	9.775	19.650
5. Nadia Comăneci	9.95	9.90	9.925	9.425	19.350

La paralele, Emilia Eberle și Melitta Rühn câștigă argintul, respectiv, bronzul. A fost, 1. Maxi Gnauk 19.875, 2. Emilia Eberle 19.850 și o situație rămasă unică în istoria olimpică a acestui aparat, cu trei gimnaste medaliat cu bronz, Maria Filatova (URSS), Steffi Kraker (RDG) și Melita Rühn (România) toate cu 19.775.

1. Maxi Gnauk	9.95	10.00	9.975	9.90	19.880
2. Emilia Eberle	9.90	10.00	9.950	9.90	19.850
3. Steffi Kraker	9.85	9.90	9.875	9.90	19.780
4. Melitta Rühn	9.85	9.90	9.875	9.90	19.780

Să revenim la Horia Alexandrescu, și la paginile dedicate ultimelor două aparate:

„Mai sunt două finale și nu avem încă nici o medalie de aur! Lucrul acesta ne ține pe jăratec, iar încordarea ajunge la maximum. La ultimele aparate – bârnă și sol – le avem calificate pe Nadia și Emilia. E imposibil să nu cucerim cel puțin un titlu olimpic ! Ar fi prea de tot.

Nadia are emoții. Evident! Deține cea mai ridicată notă la bârnă – 9.950 – și se gândește, probabil, că aici este marea ei șansă. Așteaptă să se acorde nota Emiliei (9.50, din cauza unei ratări) și urcă sigură pe „puntea suspinelor”. Exercițiul ei e greu, frumos și executat cu maximum de corectitudine, dar arbitrelor le-o fi intrat în cap că nu merită decât 9.850, cum „apreciaseră” și în seara precedentă. Contestațiile sunt inutile, așa că tragem linia și facem totalul Nadiei (19.800), așteptând notele principalelor ei adversare – Shaposhnikova și Davîdova.

Campioana olimpică absolută primește o notă superioară Nadiei (9.900), dar totalul ei este mai scăzut decât al gimnastei noastre (19.750). Rămâne Shaposhnikova și ne reamintim de aceeași situație, petrecută cu doi ani în urmă, la Strasbourg, unde Nadia aștepta, la fel, execuția Nataliei Shaposhnikova la bârnă, pentru a ști dacă a cucerit sau nu medalia de aur. Și de această dată, gimnasta sovietică se va afla la un pas în urma Nadiei, obținând, e drept, aceeași notă cu ea (9.850), dar care nu-i asigură decât medalia de bronz !

În fine, explodăm, ne îmbrățișăm și ne sărutăm, aplaudăm din toate puterile și simțim, poate mai înălțător și mai dulce ca niciodată, gustul mării victoriei olimpice. Nadia, regăsindu-și surâsul, salută publicul care o aplaudă, cu gestul ei atât de familiar lumii întregi: brațele deasupra capului și palmele, cu degetele răsfire, fluturând eliberate de orice emoție. Înaltă, suplă, îmbujorată, fericită, Nadia Comăneci pășește majestuos pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere. Valoarea, marea ei valoare a trecut din nou peste toate barierele, impunând o ierarhie reală.

Urmează ultimul schimb, ultima finală, ultima posibilitate pentru încă o medalie. Cât de strălucitoare va fi? – ne întrebăm și credem cu tărie într-un nou succes al Nadiei. Îi cunoaștem elanul și dorința de victorie, îi cunoaștem la fel de bine temperamentul și optimismul. Nadia va câștiga o nouă medalie de aur ! Dar să vedem cum...

În finala de la sol, nu mai puțin de 4 gimnaste intrau cu aceeași medie – 9.925: Nadia, Shaposhnikova, Maxi Gnauck și Nelli Kim. Emilia Eberle pornea de la 9.900, iar cehoslovaca Labakova – de la 9.875.

Cea dintâi evoluează Natalia Shaposhnikova și obține 9.90. Apoi vine rândul Nadiei. E greu de descris în cuvinte cât suflet și câtă măiestrie a pus Nadia în acest exercițiu ! Cert este că a executat cel mai frumos «sol» din toată cariera ei, entuziasmând întreaga sală. Pe fundalul unei partituri muzicale ritmate, antrenante, Nadia și-a etalat grația și expresivitatea, detenta și siguranța, finețea și înalta valoare. Toate elementele de maximă dificultate, «C-urile cu risc», au fost executate cu o precizie de kinogramă, în ritmul muzicii și în aplauzele la scenă deschisă ale tribunelor.

Arbitrele ne strică, însă, din nou tot cheful, acordând numai 9.900! Se fluieră, ca la fotbal, se murmură a dezaprobare și, în disperare de cauză, conducerea delegației noastre înaintează un protest.

Între timp, Maxi Gnauck obține 9.850, iar Nelli Kim este notată cu 9.950, fiind practic câștigătoarea medaliei de aur! Dar, revenind asupra deciziei anterioare, în urma revederii exercițiului Nadiei pe banda magnetică, brigada de arbitre își schimbă decizia, acordând și campioanei noastre tot 9.950, cum îi acordase și sovieticei Kim. În acest fel, titlul olimpic la sol este cucerit de Nadia și Nelli Kim, la

egalitate (19.875), marea noastră gimnastă dobândind, deci, a doua sa medalie de aur la această Olimpiadă!...”

Să notăm și clasamentele detaliate ale celor două aparate:

Bărnă:

1. Nadia Comăneci	10.00	9.90	9.950	9.85	19.800
2. Elena Davîdova	9.90	9.80	9.850	9.90	19.750
3. N. Shaposhnikova	9.95	9.80	9.875	9.85	19.730
6. Emilia Eberle	9.90	9.90	9.900	9.50	19.400

Sol

1. Nelli Kim	9.90	9.95	9.925	9.95	19.880
2. Nadia Comăneci	9.95	9.90	9.925	9.95	19.880
3. N. Shaposhnikova	9.95	9.90	9.925	9.90	19.830
5. Emilia Eberle	9.90	9.90	9.900	9.85	19.750

Întrecerile băieților au fost extrem de puternice și cu un ridicat nivel tehnic, gimnaștii sovietici dominând categoric, la propriu și la figurat, aproape întreaga competiție.

Echipa masculină a României a fost prezentă acum la această Olimpiadă pentru prima oară în grupa valorică de elită, care include cele mai bune 6 echipe prezente la competiție, alături de URSS, RDG, Ungaria, Bulgaria. Aleksander Dityatin a fost, de departe, cel mai bun gimnast, fără rival, el obținând o serie întreagă de note foarte mari. Din păcate, începutul mai nesigur de la impuse a făcut ca gimnaștii noștri să piardă șansa de a se apropia de podium. Dan Grecu a debutat excelent la inele, unde primit 9.800, a doua notă din calificări, impuse, după Dityatin, ceea ce dădea mari speranțe la o medalie olimpică. La liber alese, echipa României a concurat în prima grupă valorică. La finalul „impuselor”, gimnaștii noștri erau pe locul 5, iar după excelenta evoluție de la liber alese au urcat o treaptă. Se putea un bronz... Dan Grecu a reușit la inele un exercițiu senzațional, notat cu 9.900, care făcea posibilă împlinirea visului olimpic... Tot la inele, Kurt Szilier și Nicolae Oprescu au primit 9.700, în timp ce la sărituri Aurelian Georgescu a fost cotate cu 9.850, iar Romulus Bucuroiu cu 9.900! Notele obținute i-au permis lui Dan Grecu, Aurelian Georgescu și Kurt Szilier să se califice în finala individuală, de pe pozițiile 15, 17 și 22.

1. URSS	48.90	49.15	48.90	49.35	48.70	48.75	293.75	
	49.15	49.30	49.35	49.30	49.40	49.35	295.85	589.600
2. R.D.G.	48.45	48.50	48.30	48.95	47.90	47.95	290.05	
	48.45	48.90	48.45	49.10	48.90	47.30	291.10	581.100
3. Ungaria	47.90	48.15	47.45	48.20	46.95	47.55	286.20	
	48.15	49.00	47.55	48.80	48.10	47.20	288.80	575.00
4. România	46.85	46.90	47.65	47.85	47.90	46.45	283.60	
	47.40	48.15	48.55	49.10	48.10	47.40	288.70	572.300

Romulus Bucuroiu	9.15	9.65	9.20	9.40	9.10	8.80	55.30	9.30	9.70	9.65	9.90	9.55	9.35	57.45
Sorin Cepoi	9.30	9.45	9.40	9.60	9.60	9.05	56.40	9.35	9.50	9.40	9.75	9.70	9.45	57.15
Aurelian Georgescu	9.45	8.90	9.35	9.65	9.55	9.30	56.20	9.70	9.60	9.60	9.85	9.60	9.20	57.55
Dan Grecu	9.30	9.25	9.80	9.60	9.65	9.25	56.85	9.45	9.65	9.90	9.70	9.80	9.50	58.00
Nicolae Oprescu	9.40	8.85	9.60	9.45	9.45	9.35	56.10	9.25	9.35	9.70	9.65	9.45	9.45	56.85
Kurt Szilier	9.40	9.65	9.50	9.55	9.65	9.50	57.25	9.60	9.70	9.70	9.90	9.00	9.65	57.65

Într-o finală dramatică, cu exerciții extrem de dificile, aparent imposibile, și o luptă formidabilă pentru titlul absolut între sovieticii Aleksandr Dityatin și Nikolai Andrianov (supranumit „marele învins”), pe locul 3 situându-se Stoian Deltcev, campionul european absolut din anul precedent, gimnaștii noștri au făcut concursul vieții lor. Dan Grecu a evoluat ireproșabil, având notări de invidiat: 9.850, la inele și la bară fixă, 9.800, la sărituri, 9.600, la cal, ceea ce i-a permis să recupereze și să urce cinci locuri în clasament, ocupând în final poziția a 9-a. Kurt Szilier a primit două note mari: 9.800 (inele) și 9.850 (bară), dar, ratând exercițiul la paralele (8.900), a ocupat locul 14. Aurelian Georgescu a impresionat încă o dată la sărituri, unde a primit nota 9.900, dar ratarea de la paralele (8.900) l-a privat de un loc mai sus în clasament (18).

	FX	PH	VT	PB	HB	SR	Finală	Prelim	Total
1. Alexandr Ditiatin	9.80	9.90	9.95	10.00	9.85	9.95	59.45	59.20	118.650
2. Nikolai Andrianov	9.80	9.90	9.90	9.90	9.75	9.90	59.15	59.08	118.225
3. Stoian Deltcev	9.70	9.70	10.00	9.90	9.80	9.95	59.25	58.75	118.000
9. Dan Grecu	9.15	9.60	9.85	9.80	9.55	9.85	57.80	57.43	115.225
14. Kurt Szilier	9.40	9.70	9.80	9.60	8.90	9.85	57.25	57.40	114.650
18. A. Georgescu	9.50	9.55	9.80	9.90	8.90	9.55	57.20	56.88	114.075

Singurul român prezent în finalele olimpice pe aparate a fost Dan Grecu, la inele. Calificat cu a doua medie, marele nostru campion a sperat până la capăt în șansa lui de-a deveni campion olimpic.

Antrenorul Gheorghe Condovici îl asistă și îl ridică la înălțimea inelelor. În timpul exercițiului, însă, Dan Grecu eliberează inelele și cade, chircindu-se pe podea, cuprinzându-și crispat umărul strâng. Antrenorii și asistentul medical Liviu Borș se grăbesc și îl ajută să-și revină în timp ce tabela electronică arăta sfârșitul unui frumos vis olimpic. 1.00, nu mai este 10 ca la Montreal. Ce s-a întâmplat? Doctorul Ioan Drăgan, directorul Centrului de Medicină Sportivă, stabilește diagnosticul: rupere de fibră musculară, motiv pentru care a fost transportat de urgență la spital. Mușchii lui Dan Grecu, suprasolicitați, au cedat. Tocmai în timpul singurei probe în care putea cuceri o medalie... Cu doar 30 de secunde înainte de obținerea unei meritate și binevenite medalii.

	Impuse	Libere	Prelim.	Finală	Total
1. Alexandr Ditiatin	9.90	9.95	9.925	9.95	19.880
2. Alexandr Tkacev	9.80	9.85	9.825	9.90	19.730
3. Jiri Tabak	9.75	9.85	9.800	9.80	19.600
6. Dan Grecu	9.80	9.90	9.850	1.00	10.850

Cu un total de 25 de medalii (6 – 6 – 13), sportivii români au realizat al doilea rezultat din întreaga istorie a participării noastre de până acum la

Jocurile Olimpice, după cele 27 de medalii de la Montreal, în urmă cu patru ani. Și de această dată, gimnastica a avut partea ei substanțială de contribuție la această reușită.

➤ 1984 – Los Angeles

Această Olimpiadă poate fi definită cu o metaforă revelatorie: „Olimpiada viselor de aur”. Pentru gimnastica românească, noua generație de tinere sportive care au visat să ajungă ca Nadia Comăneci și să își împlinescă visul de a deveni campioană olimpică, a avut o șansă formidabilă la Los Angeles.

Boicotată și această ediție, Olimpiada californiană a fost, totuși, cea mai reușită pentru România, care a cucerit un număr record de medalii: 53 din care 20 de medalii de aur!

„Așa a fost mereu la ultimele Olimpiade, de la Montreal încoace, așa va fi și acum, la Los Angeles, unde sute, ba poate chiar mii de amatori ai tradiționalului „bilet în plus” erau înșirați pe marele bulevard din apropierea sălii, purtând la gât o tăbliță pe care scria: „I need ticket”. N-am văzut, însă, niciodată, un singur om care să fi renunțat la tichetul său de intrare și era normal să fie așa, de vreme ce întrecerile concursului olimpic de gimnastică se anunțau, atât la fete, cât și la băieți, de un ridicat nivel, la start fiind prezente câteva dintre cele mai renumite școli de gimnastică ale lumii : România, S.U.A., R.P. Chineză – la feminin, Japonia, R.P. Chineză, S.U.A. și R.F. Germania – la masculin. Și, dacă ne referim la competiția feminină, din punctul nostru de vedere constituia un punct principal în cursa pentru medalii de aur ale delegației României, marele obiectiv fiind, totuși, dobândirea titlului olimpic pe echipe, singurul care lipsea din panoplia școlii noastre de gimnastică. O școală renumită în întreaga lume, o școală care o dăduse lumii pe inegalabila Nadia Comăneci, gimnasta născută la Onești pentru a revoluționa concepțiile de vârstă, pregătire, metodică și execuție care rămăseseră aceleași de multe decenii. Acum, pentru întâia oară la ultimele trei Olimpiade, echipa României venea fără Nadia, retrasă din activitatea competițională la 6 mai, în anul olimpic, pentru a se dedica profesiei de antrenoare, debutând, în paralel, și în arbitraj. Totuși, Nadia va fi prezentă la Los Angeles – ca invitată de onoare a Comitetului de Organizare -, fiind alături de tinerele și talentatele ei colege și susținându-le în tentativa de a obține titlul olimpic pe echipe...”, scrie Horia Alexandrescu în cartea sa „Olimpiada californiană”.

La feminin, în concurs, 65 de competitori din 16 țări, la masculin pe listele de start 71 de gimnaști din 19 țări.

Imaginea a 100 000 de spectatori aplaudând frenetic delegația României, singura din blocul comunist european prezentă la Los Angeles, este și azi una definitorie.

Când spunem gimnastică, Los Angeles înseamnă cucerirea primului titlu olimpic pe echipe, la feminin, și obținerea de către Ecaterina Szabo a trei medalii de aur individuale, egalând astfel performanța Nadiei de la Montreal. Dacă adăugăm că Ecaterina Szabo a câștigat și o medalie de argint, Simona Păuca medalia de aur la bârnă, iar Lavinia Agache bronzul la sărituri avem imagini de invidiat în istoria olimpică a acestui sport.

Și ca să vă convingeți că nu a fost deloc ușor să câștigați cinci medalii de aur (din șase puse în joc), vă invităm să pătrundeți, alături de noi, în sala olimpică de la Los Angeles, vara fierbinte a lui 1984.

Moderna sală „Pauley Pavilion”. Tribunele sunt neîncăpătoare. Exercițiile impuse. România este în aceeași grupă valorică cu China și Canada. Intrarea în arenă a gimnastelor noastre seamănă cu un marș triumfal dintr-o

mare operă clasică. Ovații și urale însoțesc echipa României. Pășesc, în ordine, pe culoarele imensei săli, Laura Cutina, Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Simona Păuca, Mihaela Stănuleț și Cristina Grigoraș.

„...În avionul care ne purtase de la București spre Los Angeles, am stat îndelung de vorbă cu cei doi tineri antrenori ai lotului nostru de gimnastică, profesorii Adrian Goreac și Maria Cosma, cei care, împreună cu Octavian Bellu, preluaseră de doi ani și jumătate «generația olimpică '84»... Alcătuirea echipei noastre avusese drept principal criteriu forma demonstrată de fete atât acasă, cât, mai ales, la Los Angeles, în perioada de pregătire dinaintea gongului inaugural. În cele din urmă, antrenorii Adrian Goreac și Maria Cosma optaseră pentru următorul sextet: Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Cristina Grigoraș, Mihaela Stănuleț, Laura Cutina și Simona Păuca. Cinci debutante în arena olimpică, singura excepție fiind Cristina Grigoraș, care participase și la Olimpiada moscovită, cu 4 ani în urmă. Să nu uităm, însă, că în fruntea celor 5 debutante se afla campioana mondială la sol, Ecaterina Szabo, și că, de altfel, majoritatea gimnastelor noastre făcuseră parte din echipa medaliată cu argint la „mondialele” din anul preolimpic. Simona Păuca, noutatea «de ultimă oră», se impusese în perioada pregătitoare și probase calități reale cu prilejul Campionatelor Internaționale de gimnastică ale României, desfășurate la București. Sub semnul întrebării se aflase Laura Cutina, accidentată la o mână și nevoită să întrerupă o vreme antrenamentele, Mirela Barbălată rămăsese acasă, nefiind la nivelul care o impusese cu un an mai devreme, Cristina Grigoraș revenea în lot după ce depășise o prelungită eclipsă de formă, iar Cati, Lavinia și Mihaela se anunțau în bună dispoziție de concurs... Principalele adversare ale fetelor noastre, la titlul pe echipe, se anunțau a fi formațiile S.U.A. și R.P. Chineze, puternice și valoroase, în componența cărora figurau gimnaste cunoscute și apreciate pe plan internațional (ca Julianne McNamara și Kathy Johnson, respectiv Zhou Ping și Ma Yanhong), dar care nu formau team-uri la fel de omogene și de puternice ca al nostru, deținător, de altfel, al «titlului» de vicecampion mondial...”

Prima zi de concurs. Grupa de dimineață confirmă dispoziția echipei S.U.A., care câștigă seria cu un punctaj de 195.700, avându-le în frunte pe Mary Lou Retton (39.500) și Julie McNamara (39.450). Toată lumea știa, însă, că marele show era programat în reuniunea de seară.

România se prezintă brigăzii de arbitre de la paralele. Prima la start este cea mai tânără componentă a echipei, debutantă la o mare competiție, Simona Păuca. Nota este bună: 9.700. La rândul lor, Cristina Grigoraș, Mihaela Stănuleț și Laura Cutina obțin și ele note foarte bune. Lavinia Agache – 9.850. Ultima la paralele este Ecaterina Szabo. 9.900.

Primul schimb a fost trecut cu bine. 48.900, la egalitate cu China, care a evoluat la sărituri.

Urmează bârna pentru fetele noastre. De data aceasta, prima este Mihaela Stănuleț. Frumoasă, elegantă, grațioasă. Execuție bună. Și nota este bună: 9.700. Urmează Laura Cutina: 9.605. Lavinia Agache – 9.850. Ecaterina Szabo este depunctată. 9.750.

La sol, Mihaela Stănuleț ridică ștacheta: 9.800. Laura Cutina, aceeași: 9.800. Lavinia Agache: 9.950. Mai este doar Kati Szabo, specialista noastră la sol, campioana mondială a probei. Arbitrele acordă primul 10 al Olimpiadei!

Fetele au trecut în fruntea clasamentului.

Ultima rotație. Româncele sunt la sărituri. Se execută două sărituri, dar se ia în calcul doar cea mai bună. Laura Cutina primește de două ori 9.800, Lavinia Agache obține de două ori 9.900. Iar Kati Szabo încheie cu o săritură aproape perfectă: 9.900...

1. România	49.20	48.90	48.75	49.30	196.150
Simona Păuca	9.80	9.70	9.80	9.70	39.00
Cristina Grigoraș	9.70	9.60	9.65	9.75	38.70
Mihaela Stănuleț	9.80	9.70	9.70	9.80	39.00
Laura Cutina	9.80	9.75	9.65	9.80	39.00
Lavinia Agache	9.90	9.85	9.85	9.95	39.55
Ecaterina Szabo	9.90	9.90	9.75	10.00	39.55
2. SUA	49.15	48.60	48.90	49.05	195.700
3. China	48.90	47.85	48.25	49.15	194.150

Așadar, Ecaterina Szabo și Lavinia Agache, excelente la cele patru aparate, după prima zi de întreceri, au ocupat „în dublu exemplar” primul loc în clasamentul provizoriu, fiind urmate de americancele Mary Lou Retton și Julianne McNamara.

Finala pe echipe va fi însă foarte grea pentru fetele noastre, căci ele au un avans mic față de americance: 196.35 – 195.70.

1 august 1984. Este finala pe echipe.

„Aproape 10 000 de spectatori, mai exact 9 605 plătitori, prezenți în Pauley Pavilion, au urmărit fermecați un duel palpitant între echipele României și S.U.A., un duel crâncen, de mare ambiție, în care au existat frecvent atât execuții impecabile, notate cu 10, cât și ratările inerente marelui grad de risc presupus de dificultatea exercițiilor liber alese. Publicul american și-a susținut echipa din răspunderi, gimnastele lui Don Peters s-au străduit să evolueze la cea mai înaltă valoare a lor, dar ascendențul moral și valoarea superioară au fost de partea româncelor, a extraordinarelor noastre fete, care au devenit campioane olimpice! Șase note de 10, două de 9.95 și 11 de 9.90 ilustrează cum nu se poate mai bine nivelul atins de cele două formații în acest concurs, cărora li s-a adăugat mereu mai puternica echipă a R.P. Chineze, aflată și ea în progres remarcabil la Los Angeles...”

Prima evoluție a româncelor este la sărituri, iar americancele încep la paralele. Se părea că România se desprinde în câștigătoare: Mihaela Stănuleț 9.800, Simona Păuca 9.650, Laura Cutina 9.850, Lavinia Agache și Cristina Grigoraș 9.900, iar Ecaterina Szabo 10.00! În același timp, reprezentativa SUA evoluează la paralele și obține rezultate foarte bune, sperând chiar la aurul olimpic: Kathy Johnson 9.750, Mary Lou Retton 9.900, iar Julianne McNamara obține 10.000!

După primul schimb, România are doar 0.600 avans față de americance: 245.550 – 244.950.

Schimbul al doilea. Paralele pentru România, bârnă pentru SUA. Fetele noastre încep foarte bine: Cristina Grigoraș 9.800, Mihaela Stănuleț 9.800, Simona Păuca 9.650, Laura Cutina 9.900. Așteptam ca ultimele două evoluții să ne aducă punctaje maxime, cum s-a întâmplat la Mondialele din 1983. Numai că atât Lavinia Agache, cât și Ecaterina Szabo ratează, obținând 9.550, respectiv 9.300. Nici americancele nu le-a mers prea bine la bârnă: două ratări mari, plus alte greșeli importante: Michelle Dussere 9.400, Tracee Talavera are o ratare în finalul exercițiului, 9.150, Kathy Johnson doar 9.600, după o foarte lungă delibere a juriului (antrenorii fac o contestație, care le va fi rezolvată favorabil, pentru că nota crește la 9.750), pe când Julianne ratează (9.200), iar Mary Lou Retton, deși evoluează foarte bine, este punctată doar cu 9.750.

După două aparate însă, cu câte două ratări mari, și ale româncelor, și ale americancele, România se distanțează: 294.25 – 292.50.

Lupta pentru locul întâi pare a se relansa, deoarece la următorul schimb notele americanelor nu coboară sub 9.800: Talavera, Bileck 9.800, Dussere și Retton 9.900, culminând cu evoluția Julianei McNamara, care primește 10. La „puntea suspinelor”, româncele se mențin pe aparat și pe locul I, Simona Păuca făcând concurență gimnastelor americane și primind de la arbitre și de la public 10.000! Prima la bârnă este Cristina Grigoraș, constantă la toate aparatele: 9.750. Apoi Mihaela Stănuleț 9.800, Laura Cutina 9.900, Lavinia Agache 9.400 și Ecaterina Azabo 9.950, iar Simona Păuca, deși a concurat în același timp cu Mary Lou Retton, într-o atmosferă «încinsă» de spectatorii înfocați și exaltați de «Sania cu zurgălăi»: 10!

Se menține diferența dintre cele două echipe: 341.50 – 339.60.

Ultimul aparat. Americancele au evoluat la sărituri, iar fetele noastre la sol. Ne dau mari emoții. După ce Cristina Grigoraș începe bine, cu un frumos exercițiu, apreciat cu 9.750, Mihaela Stănuleț ratează (ca și Lavinia Agache, mai târziu...), iar Simona Păuca este notată cu 9.750. Doar Laura Cutina este apreciată foarte bine (9.900), după o execuție foarte frumoasă și un triplu șurub perfect executat, un 1080 de toată frumusețea! Ultima gimnastă este Ecaterina Szabo, care trebuie să ia cel puțin nota 8.950... Americancele au un total de 392.200 (au avut și ele ratări). Este 9.950!...

România este medaliată cu aur!

1. România	49.20	48.90	48.75	49.30	196.15	
	49.40	48.70	49.30	48.65	196.05	392.20
Simona Păuca	9.55	9.65	10.00	9.75	39.05	
Mihaela Stănuleț	9.90	9.80	9.80	9.30	38.70	
Cristina Grigoraș	9.30	9.80	9.75	9.75	39.20	
Laura Cutina	9.80	9.90	9.80	9.90	39.40	
Lavinia Agache	9.90	9.55	9.40	9.20	38.05	
Ecaterina Szabo	10.00	9.30	9.95	9.95	39.20	
2. SUA	49.15	48.60	48.90	49.05	195.70	
	49.15	49.25	47.70	49.40	195.50	391.20
3. China	48.90	47.85	48.25	49.15	194.15	
	48.55	49.00	48.65	48.25	194.45	388.60

„În momentele acelea de supremă fericire, când fetele noastre se îmbrățișau între ele și, împreună, își îmbrățișau tinerii antrenori, am tras cu coada ochiului spre tribuna oficiala, unde Nadia Comăneci, steaua olimpică de ieri, se ridicase în picioare și-și saluta compatrioatele cu gestul ei atât de specific în clipele de victorie. România era campioană olimpică pe echipe și întreaga sală saluta cu sportivitate succesul fetelor noastre, un succes fără dubii, perfect meritat, care venea să confirme încă o dată înalta clasă a școlii românești de gimnastică, talentul copiilor noștri și al antrenorilor lor...”

România este campioană olimpică!

„Trăim momente de mare satisfacție și – de ce nu ? – de orgoliu pentru această mare și dorită performanță. Medalie de aur, titlu olimpic pentru gimnastica noastră, după cucerirea medaliilor de aur și a titlului mondial, la campionatul mondial, tot în S.U.A., la Foth Worth, în anul 1979! Echipele coboară de pe podium în marșul obișnuit, la care miile de spectatori se raliază bătând din palme în ritmul melodiei. Și fluieră și strigă, strigă și fluieră, de bucurie. O seară triumfală, de neuitat, pentru gimnastica românească, pentru sportul românesc, trăită la 15000 de kilometri de casă. Colegul de

la ziarul «L'Equipe» îmi arată titlul pentru pagina întâi: mare premieră românească. Micile surori ale Nadiei și au ținut cuvântul”, scrie Aurel Neagu în „Triumful gimnasticii feminine românești”, publicat în Almanahul „Sportul” 1985.

Iată și câteva declarații reținute de Horia Alexandrescu în cartea sa „Olimpiada Californiană”:

Adrian Goreac: „Sunt fericit că am obținut acest mare succes, care înseamnă un nou și important pas înainte pentru școala românească de gimnastică, după reușitele noii generații de gimnaste, la Campionatele Europene și, apoi, la Mondialele de anul trecut. A fost un concurs foarte puternic, pe care îl puteam domina și mai clar, în condițiile în care nu ar fi apărut ratările respective, pe care le pun pe seama ușoarei accidentări suferite de Lavinia, dar și pe seama emoției firești într-o asemenea competiție. Și nu în ultimul rând aș vrea să subliniez că succesul fetelor este puțin și al nostru, al antrenorilor, Maria Cosma, Octavian Bellu și cu mine, noi dorindu-ne în aceeași măsură să obținem mult râvnitul titlu olimpic pe echipe. În continuare, lupta pentru titluri și medalii rămâne deschisă, dar cred că avem capacitatea și pregătirea de a mai cuceri cel puțin două trei medalii de aur.”

Ecaterina Szabo: „Trăiesc cea mai mare bucurie din cariera mea sportivă și toate colegile mele sunt la fel de fericite. Suntem mândre că am reușit să purtăm mai departe ștafeta de aur a Nadiei, iar eu personal promit că voi lupta din răspuțeri pentru a cuceri noi titluri în întrecerile individuale.”

Simona Păuca: „A fost primul meu mare concurs internațional și iată-mă campioană olimpică! Nu poate fi satisfacție mai mare, cu atât mai mult cu cât am primit și o notă de 10. Mi-ar place să confirm și în finalele pe aparate”.

Finala pentru titlul olimpic absolut. Prima în clasamentul neoficial (dar care contează în clasarea finală) este americanca Mary Lou Retton, care are 39.525, urmată de Ecaterina Szabo 39.375, Laura Cutina și Julianne McNamara 39.200, Ma Yanhong (China) 39.100, Katy Johnson (S.U.A.) 39.050 și Simona Păuca 39.025.

Punctajele sunt foarte apropiate, orice este posibil, o ratare costând enorm. Dacă n-ar fi ratat Kati la paralele în finala pe echipe... Ecaterina Szabo are șanse reale de a urca pe podiumul de premieră și de a obține mult râvnitul titlul olimpic absolut. Laura Cutina are, de asemenea, posibilitatea să cucească o medalie, ea clasându-se pe locul trei, după reuniunile precedente. Și nici Simona Păuca nu e prea departe de „podium”.

La „Pauley Pavilion”, tribunele sunt tixite. La bursa biletelor se înregistrează cotele cele mai ridicate. În joc e titlul olimpic absolut la feminin și întreaga Americă ține, firesc, cu Mary-Lou Retton, robusta gimnastă din Houston, decoperită și inițiată de antrenorul Rafaloski, care a lipsit de la ultima ediție a Campionatelor Mondiale, deși câștigase între timp titlul de campioană a SUA. În acea seară de august, ea ataca direct titlul olimpic, având, practic, o singură adversară de forță, reprezentanta României, Ecaterina Szabo! Între ele se anticipa lupta decisivă...

Americanca Kathy Johnson primește 9.900, o notă foarte bună, la paralele. Chinezoica Zhou Ping începe cu bârna și obține 9.300. Tot la același aparat evoluează două candidate la podiumul olimpic, Julianne McNamara și Ecaterina Szabo. Gimnasta din SUA are însă o ezitare foarte mare, atinge bârna cu mâna și este nevoită să suporte și alte penalizări pentru greșeli minore, astfel că nota (9.550) o scoate definitiv din lupta pentru medalii.

Un alt fel de început are Kati a noastră. Se „răzbună” pe bârna neier-tătoare care a privat-o de titlurile absolute ale lui 1983, fie „european” fie „mondial”, și o „execută” ca la carte: 10! Simona Păuca se află tot în grupa de la bârnă și începe cu 9.950. Mary Lou, un exercițiu interesant și original, la paralele, doar că primește 9.850 și, iată, este egalitate: 49.375 – 49.375! Tot la paralele evoluează Laura Cutina, care evoluează cu precizie și exactitate, nota 9.900 nereflectând îndeajuns siguranța prezentării. Laura pare să-și mărească șansa de a urca pe podium, mai ales că McNamara a ieșit din calcule. În clasament, Kati e prima, Laura a treia, iar Simona, surpriză, a urcat pe locul patru.

Schimbarea de aparat – se trece la sol – pare benefică pentru fetele noastre. Ecaterina Szabo 9.950, Simona Păuca 9.900. Mary Lou obține 9.800 la bârnă. Kati are avantaj: 59.325 – 59.175! Julienne McNamara se încurcă puțin și la sol, doar 9.700, iar Simona Păuca ajunge pe locul 3. Laura Cutina se află la bârnă, ratează coborârea, doar 9.400 și, totodată, și medalia..

Urmează un nou schimb de aparate. Ecaterina Szabo lucrează la sărituri, iar Mary Lou la sol. Două sărituri bune îi aduc sportivei noastre 9.900. Mary Lou obține însă nota maximă la sol! Simona Păuca evoluează la sărituri și dă mari emoții. Prima săritură, prima ratare la Olimpiadă! Cum se ia în calcul doar cea mai bună din două, Simona se mobilizează exemplar la următoarea și 9.900, notă cu care rămâne pe locul trei... Laura Cutina la sol, cu 9.900.

Ultimele evoluții devin hotărâtoare, șansele Ecaterinei Szabo sunt reale, deoarece este în frunte cu 50 sutimi mai mult decât rivala ei!

Kati Szabo la paralele: 9.900, pentru o mică imperfecțiune la aterizare. Simona Păuca, la rându-i, 9.900, menținându-și poziția a treia, mai ales că Julianne McNamara nu o depășește, deși obține 10.000 la paralele. Laura Cutina, la sărituri, 9.900 și 9.850.

Momentul culminant al serii. Dacă Mary Lou obține cel puțin 9.950 va fi pe primul loc, împreună cu Ecaterina Szabo, dacă ia 10.000 va fi singura câștigătoare.

Mary „sare” și este răsplătită cu nota 10! Sare și a doua oară. Tot 10. Punctajul final este 79.175, iar Kati Szabo trece pe locul secund!

„De-aici se produce «ruperea», gimnasta noastră primind, pe bună dreptate, 9.900, iar gimnasta americană beneficiind de un 10 mult prea lejer acordat de brigada condusă de... americanca Jackie. Fie. Și «scorul» se reduce, înaintea ultimului schimb reprezentanta României având doar un avantaj de 5 sutimi de punct! Kati lucrează paralelul ușor crispată și este notată din nou, pe merit, cu 9.900, pentru ca ambele sărituri ale lui Mary-Lou Retton să fie răsplătite, ați ghicit, cu nota 10, exact atât, adică, cât îi trebuia pentru a câștiga titlul olimpic cu un avantaj minim, de... 5 sutimi!!! A fost, cum bine vedeți, o nouă turnură în maniera de arbitraj; o turnură, recunoaștem, iscusită, care prevede nu depunctarea principalului adversar, ci notarea lui cât mai corectă posibil, în paralel cu ridicarea notei sportivului care trebuie să învingă! Și Mary-Lou Retton a trebuit să învingă de astă dată... Ne-a rămas doar bucuria că două gimnaste românce – Ecaterina Szabo și Simona Păuca – s-au numărat printre laureatele întrecerilor de la individual compus și ne-a mai rămas dorința fierbinte de revanșă, în finalele pe aparate, de a doua zi. Și abia atunci, duminică, 5 august, întregul public se va convinge că, de fapt, campioana olimpică absolută trebuia să se numească Ecaterina Szabo!...”

Aurel Neagu în „Festivalul medaliilor românești” din „Almanahul „Sportul” 1985 scrie:

„O diferență minimală, 50 de miimi dintr-un punct împărțit într-o mie de miimi! Cât de dreaptă poate fi însă, în acest caz, o judecată omenească! Ideea că acest duel superb ar fi trebuit să se termine la egalitate, având în vedere valoarea cel puțin egală după concursul pe echipe și individual al celor două gimnaste, cât și diferența aproape imperceptibilă, ne-a sugerat-o publicul american care în delirul său pentru noua „Queen Mary Lou”, a aplaudat frenetic pe gimnastele noastre în semn de mulțumire pentru spectacolul oferit. De altfel, ziarul „Los Angeles Times”, în finalul Olimpiadei, a adus mulțumiri în pagina întâi gimnastelor Mary Lou Retton și Ecaterina Szabo pentru valoarea exercițiilor și spectacolul oferit. Nadia Comăneci, prezentă la concurs, spunea ziaristilor: «Ecaterina Szabo a fost incontestabil cea mai bună: cele două note de 10 obținute de Retton la sol și sărituri n-au justificat mai mult nota de 9,95 a Ecaterinei Szabo la sol»”.

Pe locul 3 o altă gimnastă româncă, Simona Păucă. Iar pe locul 5, Laura Cutina. Trei gimnaste în primele șase locuri este o mare performanță!

1. Mary Lou Retton	39.525	10.00	9.850	9.800	10.000	39.650	79.175
2. Ecaterina Szabo	39.375	9.900	9.900	10.000	9.950	39.750	79.125
3. Simona Păucă	39.025	9.900	9.900	9.950	9.900	39.650	78.675
4. Julianne McNamara	39.200	9.950	10.000	9.550	9.700	39.200	78.400
5. Laura Cutina	39.200	9.900	9.900	9.400	9.900	39.200	78.300

Ultima reuniune a concursului. Finalele feminine pe aparate.

S-au întâmpnat în acea reuniune memorabilă două lucruri ieșite din comun: unul, Ecaterina Szabo a cucerit trei medalii de aur în patru finale și al doilea, proaspăta deținătoare a titlului absolut n-a câștigat nici una! Întâmplare fără precedent în întreaga istorie a gimnasticii internaționale.

Se începe ca de obicei la sărituri. În calificări, pe locul 1, la egalitate, sunt Kati Szabo și Mary Lou Retton, cu o medie de 9.950. Prima sare americanca și lasă loc pentru aur, prima săritură nu iese cum s-ar fi așteptat toată lumea, așadar 9.800, dar la a doua 10.000. Mary Lou se instalează confortabil pe primul loc. Urmează Lavinia Agache – 9.900 și 9.800. Doar Kati Szabo mai poate «încurca» socotelile în finala de la sărituri. Pentru prima – 9.900. Mai are o șansă ca s-o învingă pe Mary Lou Retton. Amplitudine. Exactitate. Armonie. Echilibru. Cu toate că e 9.950, este suficient pentru gimnasta noastră pentru a o depăși pe Mary Lou Retton. Cu 19.875, Ecaterina Szabo este campioană olimpică, având un avans de 0.025 față de gimnasta americană, în timp ce Lavina Agache, cu 19.750, termină pe treapta de bronz!

	Imp.	Alese	Prelim.	Final	Total
1. Ecaterina Szabo	9.900	10.00	9.950	9.925	19.875
2. Mary Lou Retton	9.900	10.00	9.950	9.900	19.850
3. Lavinia Agache	9.900	9.900	9.900	9.850	19.750
4. Tracee Talavera	9.800	9.900	9.850	9.850	19.700

Paralele. În finală cu Mihaela Stănuleț și Lavinia Agache, care sunt cotate cu a 5-a și a 6-a șansă. Mihaela urcă un pic, nota 9.900, dovedind că a executat foarte bine exercițiul său, dar nu ia medalie: locul 4, cu un total de 19.650. Americanca Julianne McNamara și chinezoiaica Ma Yanhong obțin 10.000 și împart medalia de aur (amândouă se calificaseră cu media 9.950, așa că nu

au putut fi departajate, fiind cotate cu 19.950), în timp ce Mary Lou termină cu medalie de bronz (19.800). Lavinia Agache nu se regăsește însă și, ca și în finala pe echipe, ratează coborârea, astfel că nota 9.450 nu o ajută prea mult. Locul 8, cu 19.150, pentru Lavinia.

1. Ma Yanhong	9.900	10.00	9.950	10.00	19.950
1. Julianne McNamara	9.900	10.00	9.950	10.00	19.950
3. Mary Lou Retton	9.800	9.900	9.850	9.950	19.800
4. Mihaela Stănuleț	9.700	9.800	9.750	9.900	19.650
8. Lavinia Agache	9.850	9.550	9.700	9.450	19.150

Pe ordinea de start la bârnă, gimnastele românce apar ultimele. Până la ele, note mici între 9.700 și 9.850. Însăși campioana absolută obține o notă mai mică în finală: 9.750. Chinezoia Ma Yanhong doar 9.700, va fi în afara podiumului, ca și Mary Lou Retton, deoarece Kathy Johnson obține o medie mai mare primind 9.850. Urmează Simona Păuca. Execută și de această dată foarte bine exercițiul și stăpânește liniile de maximă dificultate cu flik-flack și flik-salt-echer. Iar coborârea, prin salt întins cu întoarcere 720 de grade, este demnă de... o campioană olimpică! 9.900. Ecaterina Szabo, la rândul ei, după o intrare originală pe aparat, cu un element de forță, dovedește că mai merită o medalie de aur, ea fiind singura din lume care execută o serie de patru flick-flackuri și un element Tsukahara într-o finală olimpică! Arbitrele i-au dat 9.950. Două medalii de aur la acest aparat!

1. Simona Păucă	9.800	10.00	9.900	9.900	19.800
1. Ecaterina Szabo	9.750	9.950	9.850	9.950	19.800
3. Kathy Johnson	9.850	9.750	9.800	9.850	19.650

Ultima finală. Solul. Prima șansă o are Ecaterina Szabo. Apoi, americancele McNamara și Retton. Laura Cutina deschide marea bătălie. Finalul îi aduce o cădere, astfel că primește doar 9.300. O urmează Mary Lou Retton care dă totul pentru aur, doar că la ultima linie acrobatică greșește, iese de pe covor și iese și din calculele pentru primul loc: 9.850. Julianne McNamara vrea și ea aurul, știe că îi stă în putere asta, și execută cel mai frumos sol din cariera ei, având și o antrenantă muzică, inspirată din „Rapsodia ungară”. Nota 10.000 a venit firesc. Ca s-o depășească, Kati Szabo trebuia să ia tot nota maximă! Este ultimul exercițiu al Olimpiadei de la Los Angeles. Și Kati nu dezamăgește, pe fondul muzical din «Rapsodia albastră”. Își adaugă în palmares încă o medalie de aur!

1. Ecaterina Szabo	10.00	9.950	9.975	10.00	19.975
2. Julianne McNamara	9.900	10.00	9.950	10.00	19.950
3. Mary Lou Retton	9.950	9.900	9.925	9.850	19.775
8. Laura Cutina	9.800	9.900	9.850	9.300	19.150

Frumoasă performanță pentru România! Frumos buchet de medalii! 5 de aur! Cu patru titluri și un argint, Ecaterina Szabo devenea lideră absolută a întregii Olimpiade!

În a sa „Ramul de măslin al Olympiei”, din 1985, fostul performer și gazetar îndrăgostit de olimpism, scria:

„Los Angeles ,84. Pauley Pavilion. Final de întreceri la gimnastică feminină. Pe treapta cea mai înaltă a podiumului de premiere două fetețe împart primul loc după ce au fost egale pe teribila „punte a suspinelor”: Simona Păuca și Ecaterina Szabo. Mulțimea freamătă încă sub impresia cascadei amețitoare a salturilor, a traiectoriilor nebănuite a corpului adus în prag de imponderabilitate, stupefiată de eleganța liniștită a gestului precis și gingaș, uimită de precizia ce nu exclude nonșalanța, grația care nu contestă vigoarea și prudența care nu anulează riscul. Joc hai-hui de copii care nu știu ce-i frica, șotron aerian, dar și zbor calculat, aparent degajat supus preciziei matematice și rigorilor concentrării împinse la limită.

Simona, deși n-a împlinit 15 ani, este dublă campioană olimpică. O performanță, fără îndoială, ieșită din comun, pe cât de surprinzătoare, pe atât de impresionantă. Cum a fost posibil aceasta? Unul din antrenorii reprezentativei noastre, Octavian Bellu spunea: «Păuca ilustrează, ca să zic așa, resursele gimnasticii noastre feminine. A apărut prin ,79, remarcându-se ca o mare luptătoare. Pentru ea, ne-am dat seama repede, nu există imposibilul! Bârna a fost și a rămas specialitatea ei, chiar dacă, în timp, și-a îmbunătățit și celelalte aparate. Ne-a ajutat foarte mult și tatăl ei care, intuind talentul Simonei, i-a instalat în casă o bârnă ! Colegele ei se jucau cu păpușile, Simona se chinuia la bârnă !»

Fetița pentru care nu există imposibilul...

Mi-o amintesc, la bârnă, asumându-și riscul a două sărituri întinse pe un picior, legate, care i-au ieșit perfect. Un risc calculat, desigur, singurul în măsură să-i dea dreptul să sfideze imposibilul, asumat prin muncă, seriozitate, tenacitate și dragoste ...

O privesc pe podiumul de premiere... E așa de diferită starea celor care gustă din cupa succesului. Unii nu-și pot disimula euforia sau plâng copleșiți de emoție, alții capătă, prin transfigurare, o aură fericită și nu rareori mândria irumpe dincolo de strunirea voinței, dar alții rămân aparent imobili, pe fețele cărora concentrarea își mai păstrează intensitatea într-o atenție solemnă de parcă întrecerea continuă, incapabili să se detașeze. Chipul Simonei pare dăltuit în bronz, grav și concentrat. A cucerit victoria cu prețul unor mari eforturi, ar avea dreptul la acea sublimă detașare care mângâie obraji și împrumută ochilor lucirea blândă și satisfăcută. Dar intensitatea luptei o urmărește încă sau trece prin victorie printr-un fel de ritual intim care nu poate fi receptat de cei prezenți. De ce sunt tentat s-o aseamăn cu Auriga, statuia în bronz a conducătorului de car, după ce-a primit coroana victoriei? Poate pentru că din ținuta ei transpare aceeași siluetă de coloană inflexibilă și totodată vie? Poate pentru robustețea trunchiului și a gâtului energic desenat purtând obrazul feciorelnic dar puternic și fruntea nobilă pe care-mi place să văd aceeași diademă a victoriei? Sau mai curând pentru privirea aceea intensă și pătrunzătoare ca limpezimea de cristal a tăurilor de munte imposibil să le determini adâncimea? Teribilă forța privirii acestei fetețe pătrunzând prin noi și înfruntând cosmosul. Ochi care caută, ochi care întreabă, ochi care descoperă, mereu concentrați, mereu sfredelitori, ei pot părea severi pentru că sunt oglinda cugetului, fără a exclude acea forță lăuntrică izvorâtă din echilibru și moralitate. Este sensul apollinic de a privi victoria cu responsabilitate, cu măsură, moralitate și frumusețe.

Simona stă în fața noastră cu fermitatea ce dă tinereții lucide gravitate și acută conștiință a țelului. Căci, așa cum spune Seferis despre Auriga, «el ține încă hățurile în mână».

Kati surâde, în schimb, discret și inefabil. „Beautiful Romania” se aude în tribune ... Cati este calmă, tulburător de liniștită și numai licăririle ochilor și zîmbetul

abia perceptibil din colțul gurii îi trădează bucuria. Pe podiumul de premiere de la Montreal, Nadia fusese asemuită cu o „flacără olimpică vie”. La Pauley Pavilion, Cati este întruchiparea superbelor Kore surâzătoare.

Mai are și acum în ochi lozinca „Go for the Gold” („Bate-te pentru aur”), înscrisă pe mari afișe în culori, reprezentând pe sportivii americani candidați la medalii de aur. O întâlnea pretutindeni ca o obsesie, ca o provocare, era doar și aceea a lui Mary Lou Retton, principala ei adversară. I-a simțit presiunea chiar aici în sală de la primele întreceri. Pierduse titlul la individual compus, la numai 5 sutimi de punct, în favoarea lui Mary Lou Retton (așa au vrut „zeii arbitrajului” !). Știa însă prea bine că și ea își are șansa sa pentru care trebuie să lupte cu întreaga-i ființă. A izbutit la capătul unui tur de forță și încordare ieșite din comun. Este suficient să amintim de dramatismul ultimei probe – solul, în care Cati și-a dovedit din plin marile sale resurse psihice și morale. Se știa că „aurul” urma să și-1 dispute ea și Julianne McNamara, mai ales după ce Mary Lou Retton, ieșind din covor, a fost notată cu 9.85. După ce 7 din cele 8 finaliste își terminaseră evoluția, iar sala nu mai contenea în aplauze la capătul exercițiului lui McNamara, urma să concureze Cati. În timp ce întreaga asistență aștepta înfrigurată afișarea notei lui McNamara, a intervenit o pană de curent care a lăsat în întuneric sala. Aproape 10 minute de tensiune pentru Cati, nerăbdătoare să-și înceapă exercițiul. Când curentul electric a fost restabilit, pe panoul de afișaj a apărut nota 10 pentru McNamara. Care sportiv, într-un asemenea moment, n-ar fi fost descumpănit? Pentru Cati nu exista decât o singură alternativă pentru a câștiga : nota maximă.

A pornit foarte sigură pe sine. N-a mai repetat exercițiul la sol făcut la liber alese și individual compus, ci a executat un altul, mult îngreunat. Cu două Tzukahara și o linie de mijloc unică, două șuruburi de 540 de grade terminate cu salt înainte, maximumul de dificultate fusese atins. Un asemenea exercițiu n-a existat pe parcursul Olimpiadei. Și dacă exigențele de ordin tehnic și sportiv erau satisfăcute, compoziția exercițiului și „impresia artistică” au fost desăvârșite. Purtați pe aripile inspiratei „Simfonii albastre” a americanului George Gershwin, Cati a împrumutat gestului poezia viguroasă a unui spirit avântat, temperamental, vulcanic. Într-un moment de cumpănă fata aceasta a găsit surprinzătoare resurse de talent, inspirație și stăpânire de sine, dând corpului uman noi insemne de virtuozitate și farmec. A obținut nota 10 și, odată cu ea, cea de a patra medalie de aur la Olimpiadă.

Și iată că „noua regină a gimnasticii mondiale”, de la Los Angeles, este tot o româncă, noua și multiplă campioană olimpică Ecaterina Szabo, preluând ștafeta de la Nadia Comăneci !

„Cati and Pauca”, nume rostite cu căldură și admirație de milioane de americani ca un simbol al prezenței României pe meleagurile californiene și al spiritului olimpic.

Pe podiumul de premiere, Cati surâde discret și inefabil... Fericți cei care în viața lor au cunoscut o zi de bucurie, ca cea pe care această fată o trăiește și o relevă cu discreție...”

„După Nadia e Kati...”, așa își intitulează Horia Alexandrescu interviul cu Ecaterina Szabo publicat în cartea sa „Olimpiada californiană”.

Întrebată care a fost atu-ul echipei la Los Angeles, Kati a răspuns: „... Cred că a contat numărul mare de valori pe care l-am avut. Vedeți, în echipa noastră suntem toate la fel. Eu nu mă cred mai bună decât Laura Cutina și nici Lavinia Agache nu se crede mai bună decât mine. Când e concursul individual parcă nici nu ne-am cunoaște, dar la echipe suntem ca niște surori. Nadia ne-a învățat asta și noi

o ascultăm. Și tot Nadia ne-a învățat că o victorie la echipe e victoria României și asta contează cel mai mult. Eu sau altă fată, dacă învingem la individual, se spune „cutare„ din România a învins, dar când bate echipa se spune, știți cum, învingătoare e echipa României! E grozav și, vă spun ceva, când sunt pe locul 1 și cântă Imnul, cânt și eu. Atunci sunt cea mai fericită.”

Aceasta a fost povestea unuia dintre cele mai frumoase triumfuri olimpice pentru România. Titlul olimpic pe echipe, câștigat în premieră de aceste fetițe minunate – Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Simona Păuca, Laura Cutina, Cristina Grigoraș, Mihaela Stănuleț – precum și celelalte patru medalii de aur individuale constituie cea mai valoroasă salbă de medalii olimpice obținute la o singură ediție a Jocurilor Olimpice.

Și acum, să aruncăm o privire asupra întrecerilor băieților, unde prezențele sportivilor japonezi, chinezi și americani erau garanții sigure ale unei competiții de înaltă măiestrie și de valoare autentică. Au fost acolo celebriți ca Li Ning (China), Koji Gushiken (Japonia), Tong Fei (China), Bart Conner (SUA), Shinji Morisue (Japonia), Peter Vidmar și Mitchell Gaylord (SUA), sportivi de prima clasă, pentru care gimnastica nu mai avea secrete, de vreme ce unii dintre ei sunt inventatori de exerciții și elemente. Iar cele trei „grupări”, de forțe apropiate, și-au împărțit, dacă se poate spune așa, onorurile între ele: americanii au câștigat medalia de aur pe echipe, japonezii au cucerit titlul la individual compus – prin Koji Gushiken -, iar gimnaștii chinezi au dobândit trei dintre cele șase titluri pe aparate! Echitabil, dacă avem în vedere că echipa masculină a S.U.A. a fost, fără discuție, redutabilă și omogenă, evoluând pe teren propriu, că japonezul Koji Gushiken s-o dovedit cel mai complet și mai bine pregătit dintre gimnaști (deși l-a învins cu numai... 25 de sutimi pe Peter Vidmar!) și că reprezentanții Chinei aveau, evident, aparate favorite, la care au fost de neîntrecut. O situație puțin obișnuită s-a petrecut în finala de la sărituri, unde titlul i-a revenit chinezului Lou Yun, cu 19.950, pe locul al doilea clasându-se nu mai puțin de 4 gimnaști – Li Ning, Koji Gushiken, Mitchell Gaylord și Shinji Morisue – toți cu aceeași medie: 19.825 ! Și, altă surpriză în această luptă a titanilor, un singur strecurat surprinzător, francezul Philippe Vatuone, medaliat cu bronz la sol.

În concursul masculin, România nu s-a prezentat cu o echipă, deoarece la Campionatele Mondialele din anul precedent, clasându-se doar pe locul 11, a pierdut calificarea la Jocurile Olimpice, drept urmare au fost prezenți doar Emilia Nicula și Valentin Pinte, care au reușit comportări onorabile, ocupând locurile 14 și, respectiv, 15 la individual compus, cu totaluri de 116.025 și 116.000, la start aflându-se 71 de concurenți.

1. Koji Gushiken	59.100	9.900	9.900	9.950	10.00	9.900	9.950	59.600	118.700
2. Peter Vidmar	59.275	9.800	9.900	9.900	9.900	9.900	10.00	59.400	118.675
3. Li Ning	59.225	9.900	9.950	9.900	9.900	9.800	9.900	59.350	118.575
14. Emilian Nicula	57.825	9.500	9.650	9.900	9.750	9.550	9.850	58.200	116.025
15. Valentin Pinte	58.050	9.900	9.800	9.350	9.700	9.400	9.800	57.950	116.000

Mai mult chiar, ei au reușit să se califice și în două finale pe aparate, Valentin Pinte fiind pe locul 6 la sol, iar Emilian Nicula – pe 7 la inele.

Sol

1. Li Ning	9.900	9.950	9.925	10.00	19.925
2. Lou Yun	9.950	9.900	9.925	9.850	19.775
3. Koji Sotomura	9.800	9.900	9.850	9.850	19.700
3. Philippe Vatuone	9.800	9.900	9.850	9.850	19.700
6. Valentin Pintea	9.800	9.800	9.800	9.800	19.600

Inele

1. Koji Gushiken	9.900	9.900	9.900	9.950	19.850
2. Li Ning	9.800	10.00	9.900	9.950	19.850
3. Mitchell Gaylord	9.850	10.00	9.925	9.900	19.825
7. Emilian Nicula	9.700	9.900	9.800	9.700	19.500

Drept urmare, gimnastica românească s-a aflat pe podium după numărul de medalii obținute, evident prin contribuția exclusivă a fetelor:

1. SUA	5	5	6	16
2. China	5	4	2	11
3. România	5	2	2	9
4. Japonia	3	3	3	9
5. Canada	1	0	0	1
6. Franța	0	0	1	1
R.F. Germania	0	0	1	1

➤ 1988 – Seul

Lumea a fost luată prin surprindere la 30 septembrie 1981, atunci când CIO a anunțat că viitoarea gazdă a Jocurilor din 1988 va fi Seul și nu Nagoya. Chiar sud-coreenii au fost surprinși de această decizie, mulți considerând-o o greșală ireparabilă și un pas înapoi pentru mișcarea olimpică.

Olimpiada de Vară 1988, oficial numită Jocurile celei de a XXIV-a Olimpiade, a fost celebrată între 17 septembrie și 2 octombrie 1988, la Seul, în Coreea de Sud. A fost cea de a doua ediție a Jocurilor Olimpice ce avea loc în Asia și prima de la ediția niponă din 1964, totodată fiind pentru a patra oară când competiția s-a desfășurat toamna.

La Seul s-au aflat 160 de Comitete Olimpice Naționale, reprezentate de 8391 sportivi (6197 – masculin, 2194 – feminin), care și-au disputat întâietatea în 263 de probe, sub „privirile” a 11 331 de reprezentanți ai media (4978 – presă scrisă și 6353 – radio și televiziune). Jocurile Olimpice din 1988 au fost, de asemenea, ultimele pentru două mari puteri, care dominau sportul mondial, URSS și R.D. Germană, cele două țări încetând să mai existe înaintea următoarei ediții, Barcelona 1992.

Drumul până în Țara Dimineților Liniștite nu a fost deloc ușor, având în vedere relațiile politice care se manifestau în acea vreme, cu foarte cunoscutele boicoturi de la Moscova și Los Angeles, cu relațiile tensionate dintre cele două state coreene, Nordul fiind oficial încă în război cu cei din Sud, motiv pentru care aliații săi – Albania (cu un veritabil record, al patrulea consecutiv boicot), Cuba, Madagascar – aveau, în cele din urmă să ignore Seulul, lor adăugându-li-se Ethiopia și Nicaragua, pe alte motive. Această absență nu a fost, însă, atât de masivă, astfel că, în final, s-a consemnat chiar un record pentru acea perioadă.

În pregătirea Jocurilor din 1988, Comitetul Internațional Olimpic a lucrat serios pentru a preveni un al boicot din partea „blocului” răsăritean, așa cum

a fost în 1984 la Los Angeles. O misiune extrem de dificilă, deoarece trebuia să se aibă în vedere relațiile diplomatice dintre Coreea de Sud și țările comuniste. Intervenția președintelui CIO, Juan Antonio Samaranch, a fost decisivă, obținându-se acordul acestora de a fi prezente la Seul. Adoptarea, în noiembrie 1984, în cadrul Adunării Generale a Comitetelor Olimpice Naționale, a „Declarației de la Mexic”, prin care toți participanții se angajau să recunoască gazda Jocurilor Olimpice din 1988, a constituit un pas decisiv. Înțelegerea includea, de asemenea, și participarea URSS. Din fericire, mai multe țări est-europene au reacționat în mod negativ la boicotul impus de Moscova referitor la J.O. 1984, astfel că R.D. Germană a decis să fie prezentă la Seul. De altfel, pentru a netezi diversele asperități, Invitațiile Oficiale de participare nu au fost trimise de către Comitetul de Organizare, cum se procedea, ci de către Comitetul Internațional Olimpic. Cu toate acestea, era pregătit și un „plan B”, acela de a muta Jocurile la München, în caz că situația ar fi devenit critică.

Un alt punct de conflict a fost cererea de implicare a Coreei de Nord în găzduirea Jocurilor, idee sprijinită de președintele cubanez Fidel Castro, care a solicitat ca RPD Coreeană să fie considerată co-organizatoare a Jocurilor. A rezultat, în 8 și 9 ianuarie 1986, la Lausanne, o întâlnire între cele două părți, în cadrul căreia nord-coreenii au cerut 11 din cele 23 de sporturi incluse în program, plus două speciale Ceremonii, de Deschidere și Închidere, un Comitet de Organizare și o echipă unită. Negocierile au eșuat și după cea de a doua reuniune, CIO refuzând cererile nord-coreene și oferind doar jumătate din ceea ce au dorit în privința sporturilor. Cum nu s-a ajuns la o înțelegere, R.P.D. Coreeană a boicotat Jocurile, fiind susținută de Cuba, Nicaragua și Ethiopia. Albania și Seychelles au lipsit, de asemenea, dar de teama unor sancțiuni din partea CIO, această absență nu au numit-o „boicot”, ci doar ca urmare a altor cauze.

În acest context, România s-a aflat pe aceeași poziție ca la Los Angeles, a participat, dar, de această fără prea mult entuziasm, dovadă lotul restrâns de sportivi: 64, la 10 discipline olimpice. Ca o curiozitate, numărul de sportivi a fost mai mic decât cel care s-a aflat, în 1956, la Olimpiada de la Melbourne.

Seul 1988 a fost „Olimpiada Danielei Silivaș”, câștigătoare a șase medalii, din tot atâtea posibile. Pentru prima oară în istoria competiției olimpice feminine, fiecare exercițiu a fost judecat de șase arbitre, scorul final fiind realizat pe baza mediei notelor, după ce nota cea mai mare și cea mai mică a fost scoasă din calcul. În același timp, în competiția masculină s-a continuat cu un juriu din patru arbitri, ca la precedentele ediții.

În concursul feminin pe echipe, conform tragerii la sorți efectuate la Bienne, în Elveția, la 23 mai, echipa României a făcut parte din seria a doua, alături de Canada și două echipe mixte. Sala, plină până la refuz, semn că spectatorii acordă o importanță mare gimnasticii, chiar dacă nu se dau medalii, desfășurându-se inițial exercițiile impuse, în mai multe grupe de calificare pentru marea finală.

Gimnastele noastre debutează la paralele. Prima la start este Camelia Voinea. Exercițiu frumos. Amplitudine. Stop cadru. 9.675. Urmează Eugenia Golea. Același «desen» al exercițiului impus, elegantă... Nota însă întârzie foarte mult, se discută intens la masa arbitrelor... Și doar 9.575... Celestina Popa este foarte sigură pe ea, execută frumos, dar notele cresc foarte încet, doar 9.725. Gabriela Potorac, foarte bună la paralele, are un exercițiu

excelent, dar 9.775. Urmează Aurelia Dobre. O execuție ireproșabilă. 9.825. Daniela Silivaș. O tehnică desăvârșită, un exercițiu perfect. Nota 10. Primul 10 al Olimpiadei de la Seul...

Un punctaj excelent: 49.000.

Urmează bârna. Tot Camelia Voinea e prima la start. Face un exercițiu bun. 9.750. Apoi, Eugenia Popa. O mică dezechilibrare și tot 9.750. Celestina Popa execută un exercițiu perfect, dovedind o siguranță de invidiat pe bârnă. Din păcate, un pas mai mare la aterizare ciunțește din perfecțiune și din notă: 9.800. Gabriela Potorac, stăpână pe ea, repetă „scenariul”, o „țopăială” la aterizare aducându-i doar 9.875. Daniela Silivaș dovedește virtuozități de maestră a bârnei, doar este campioană mondială, la fel ca și Aurelia Dobre. Daniela are o mică greșeală „pedepsită”: 9.875. Ultima este Aurelia Dobre. Același exercițiu perfect executat. E bucuroasă că i-a ieșit exercițiul, zâmbește, dar e dezamăgită la apariția notei: 9.875.

În a treia rotație, româncele sunt la sol. De data aceasta, prima este Eugenia Popa: 9.725. Urmează Camelia Voinea: 9.800. Celestina Popa evoluează foarte bine și primește 9.850. Apoi Gabriela Potorac: 9.800. Evoluează și Aurelia Dobre. Nota e foarte bună: 9.90. Daniela Silivaș încântă realmente privirile spectatorilor și ale brigăzii de arbitre: 10.0.

Antrenorii Maria Cosma și Adrian Goreac le conduc pe fete spre sectorul de sărituri. Ultima rotație. Camelia Voinea are o execuție de kinogramă: 9.700. Eugenia Golea tot 9.700. Celestina Popa și Gabriela Potorac: 9.800. Daniela Silivaș face o săritură excelentă și, în sfârșit, arbitrele sunt mai generoase: 9.900. Ultima execuție a concursului la impuse. Aurelia Dobre pare a avea o misiune ușoară, fiindcă e o bună săritoare. Și totuși, primește doar 9.675.

După efectuarea exercițiilor impuse, România se clasa pe locul secund, cu 196.425, după URSS, 197.325, dar înaintea R.D. Germane 195.425. În concursul pentru individual compus, Daniela Silivaș este lideră...

15 000 de spectatori au asistat la finala pe echipe, care însă n-a mai avut același dramatism ca la Campionatele Mondiale de la Rotterdam.

A fost o finală a speranțelor. Gimnastele sovietice au crezut că și vor fructifica talentul și pregătirea și vor recâștiga aurul olimpic pe echipe, iar România era cu gândul că va putea păstra titlul obținut în 1984. „...*Transmisiunea televizată, din sală, arată foarte des genunchiul operat al Aureliei Dobre, ba chiar locul operației propriu-zise când aceasta își scoate bandașul. Cu Aurelia Dobre, neaccidentată, alături de Daniela Silivaș, șansa la medalia de aur pe echipe ar fi fost reală și posibilă*”.

Conform regulamentului, URSS, care a terminat cu primul punctaj impusele, a început la sărituri, România la paralele, RDG la bârnă și SUA la sol.

Primele evoluții. Pentru URSS a început foarte bine Elena Sevchenko, 9.900. Pentru România finala debutează cu o ratare. Camelia Voinea scapă bara, primind doar 9.275. Nota întârzie foarte mult, așteptarea se prelungește pentru Eugenia Golea: 9.725. Svetlana Baitova obține 9.800, iar Olga Strajeva 9.900. Celestina Popa face un exercițiu bun, notat cu 9.825, iar Natalia Laschenova primește 9.900. Gabriela Potorac evoluează excelent: 9.900. Aceași notă și pentru Aurelia Dobre. De partea cealaltă, Svetlana Boginskaya – 9.975. Ultimul duel. Daniela Silivaș taie respirația sălii și-i câștigă întreaga simpatie. 10.000. Aceași notă și la sărituri. Elena Șuşunova primește 10.000 și 9.925 (dar se ia în calcul doar 10, respectiv cea mai mare notă).

Schimb de aparate. România e la bârnă, iar URSS la paralele.

Camelia Voinea este o excelentă „deschizătoare“, revanșându se pentru ratarea precedentă: 9.800. Eugenia Golea face și ea un exercițiu curat, frumos, elegant: 9.850. La paralele, Elena Sevchenko 9.800, iar Svetlana Baitova 9.875. Patru exerciții îmbogățesc considerabil punctajul echipei noastre. Mai întâi, Celestina Popa, care execută impecabil un exercițiu greu, dar frumos; apoi, Gabriela Potorac, mezina echipei, aceeași evoluție, aceeași notă: 9.900. Urmează Daniela Silivaș. 10.000! Ultima evoluează Aurelia Dobre, regina probei. Aproape identic cu cel de la Rotterdam, doar că intrarea pe aparat e originală și mult mai interesantă decât în 1987. Nota: 9.900. Pentru URSS, Olga Strajeva 9.925, Svetlana Boginskaya 9.900, iar Elena Sușunova obține 10.000.

La jumătatea concursului, conduce echipa URSS, urmată de România, Bulgaria, SUA, RDG și China. O luptă incredibil de strânsă pentru locul al treilea...

Fetele noastre pășesc încrezătoare spre covorul albastru... Solul e aparatul româncelor. Eugenia Golea electrizează sala, se aud ropote de aplauze pentru linia acrobatică prelungită, dar nota este 9.700. Celestina Popa execută foarte frumos „un sol“ greu: 9.800. Camelia Voinea prezintă același exercițiu ca la „Mondiale“, dar nota nu mai este 10.000, deși execuția pare la fel. 9.875. Nu va prinde finala de la sol. Aplaudat, exercițiul Gabrielei Potorac: 9.900. Daniela Silivaș greșește la prima linie acrobatică și pierde zece sutimi foarte prețioase: 9.900. Ca și la bârnă, ultima este Aurelia Dobre. Față de Rotterdam, coreografiile Danielei și Aureliei, concepute de Leo Cosma, au fost modificate, fondul muzical fiind inspirat din muzica clasică... Aurelia Dobre prezintă un exercițiu simplificat din punct de vedere al complexității față de anul precedent, din cauza problemelor la genunchi, dar o coregrafie și o muzică superbă inspirată din Beethoven (Für Elise). Nota: 9.700, gimnasta noastră fiind penalizată și pentru o ieșire de pe covor. La bârnă, sportivele sovietice și-au făcut datoria și au obținut note mari (Lashenova 9.900, Boginskaya 9.975, Sușunova 9.950), dar mai ales au trecut cu bine peste o accidentare serioasă a colegei lor, Olga Strajeva, nevoită să abandoneze concursul.

Evoluții finale. URSS nu poate fi învinsă. România are medaliile de argint asigurate.

Gimnastele noastre rămân specialistele săriturilor. Camelia Voinea începe foarte bine cu 9.900, Celestina Popa 9.875, Eugenia Golea 9.900, Gabriela Potorac smulge arbitrelor un 9.975, Aurelia Dobre un meritat 9.975 („Nota 10 la sărituri i-ar fi răsplătit marea ei dăruire în condițiile nerestabilirii după accidentare“), iar Daniela Silivaș încheie cu 9.900.

La sol, sovieticele se mobilizează exemplar, iau note excelente (Sevchenko 9.850, Lashenova 9.900, Boginskaya 9.925). Elena Sușunova încheie cu 10.000. Chiar dacă ar fi ratat, URSS nu mai putea pierde medaliile de aur...

Finalul de concurs a fost însă dramatic pentru gimnastele din SUA și RDG, est-germancele câștigând „la fotografie“ (390.875 – 390.575). URSS și-a adjudecat titlul cu un punctaj remarcabil 395.475, mai mare decât cel de la Rotterdam, iar România s-a clasat pe locul 2, cu 394.125, la o distanță de aproape patru puncte față de echipa R.D. Germane.

1.URSS	49.475	49.350	49.250	49.250	197.325	395.475
	49.675	49.575	49.500	49.400	198.150	
2.România	48.900	49.000	49.175	49.350	196.425	394.125
	49.620	49.350	49.550	49.175	197.700	
Celestina Popa	9.800	9.725	9.800	9.850	39.175	
	9.875	9.825	9.900	9.800	39.400	78.575
Camelia Voinea	9.700	9.675	9.750	9.800	38.925	
	9.900	9.275	9.800	9.875	38.850	77.775
Eugenia Golea	9.700	9.525	9.750	9.725	38.700	
	9.900	9.725	9.850	9.700	39.175	77.875
Gabriela Potorac	9.800	9.775	9.875	9.800	39.250	
	9.975	9.900	9.900	9.900	39.675	78.925
Aurelia Dobre	9.625	9.825	9.875	9.900	39.525	
	9.900	9.900	9.900	9.700	39.450	78.675
Daniela Silivaş	9.900	10.000	9.875	10.000	39.775	
	9.900	10.000	10.000	9.900	39.800	79.575
3. R.D.G.	48.525	49.200	48.700	49.000	195.425	390.875
	49.250	49.225	47.900	48.975	195.450	

Vineri 23 septembrie 1988.

„Duelul pentru titlul olimpic absolut dintre gimnastele Elena Shushunova, care dispunea de un avantaj minim de 0.050, și Daniela Silivaş, ce o urma atât de aproape, a monopolizat atenția unui numeros public și a majorității ziaristilor prezenți în sala disputei sau aflați pe alte terenuri și săli, dar cu ochii la monitoarele circuitului olimpic de televiziune, care prezenta pe ecrane cea mai echilibrată și mai strânsă întrecere din istoria luptei pentru titlul individual la gimnastica feminină. Așa cum se anticipa, Daniela Silivaş putea anihila repede dezavantajul și aceasta s-a petrecut de la prima rotație, la paralele, probă în care au luat startul atât Silivaş, cât și Shushunova...”

Spectacolul sportiv oferit de cele două mari vedete ale concursului de la Seul rămâne unic în analele sportului. Printre primele concurente și aspirante la medaliile olimpice se află și Gabriela Potorac: 9.900. Tot la sărituri a evoluat: Svetlana Boginskaya: 9.950. Mici probleme la aterizarea, la paralele, a avut Natalia Laschenova, o gimnastă completă și cu reale posibilități, 9.825. Aceleași probleme și pentru Elena Shushunova, o mică țopăială la aterizare, motiv pentru care a primit la paralele 9.90. Urmează campioana mondială a paralelelor. Antrenorul Adrian Goreac o asistă ca întotdeauna. Și de dată aceasta, paralelele sunt perfecte pentru Daniela Silivaş. Un exercițiu fără cusur. Nici o fremătare măcar a barelor. Atingere perfectă. Coborâre „Comăneci” de o rară eleganță și amplitudine. Sala aplaudă cadențat. Și apare nota așteptată: 10.000, care a consfințit meritat primul loc pentru gimnasta noastră. Dagmar Kersten se prezintă și ea foarte bine: 9.900 la paralele. Din Cehoslovacia, Alena Drevjana evoluează la sol: 9.600. Aurelia Dobre, care urma să fie păstrată pentru finalele pe aparate și să nu concureze, deci, a trebuit, totuși, să fie prezentă în competiție, deoarece regulamentul Federației Internaționale de Gimnastică este echivoc în privința schimbărilor de la un concurs la altul, astfel încât intenția antrenorilor devenea riscantă. Aurelia Dobre, la sol. Foarte elegantă, cuceritoare de a dreptul, deși e gravă, solemnă, lasă impresia că dansează pe covorul olimpic... Aplauzele sunt frenetice. Antrenorul Adrian Goreac vine pe aproape, încearcă s-o încurajeze pe Aurelia, ea are nevoie de

o vorbă bună, se vede că se întristează. Problemele de la genunchi au făcut ca dificultatea exercițiului să scadă, astfel că nu va putea să-i aducă o notă maximă. Antrenorul știe că Aurelia va fi dezamăgită de notă. Și așa a și fost. Superba interpretare nu a plăcut decât spectatorilor, care au fluierat îndelung nota afișată (9.850) scandând: «Aurelia!» «Aurelia!», «Aurelia!», ceea ce a făcut o pe sportiva noastră să zâmbească... În acest prim schimb, Gabriela Potorac a trebuit să se mulțumească cu 9.800 la sărituri.

Schimb de aparate. Evoluează mai întâi Svetlana Boginskaya, la paralele. 9.950. Diana Dudeva 9.800 la sărituri, iar N. Laschenova la bârnă 9.875. Pentru favorite, a doua rotație a fost bârna. Prima s-a urcat pe aparat Elena Shushunova 9.925, pentru o imperfecțiune la aterizare. Urmează Danielas Silivaș. La început, execuția ei este perfectă, în liniștea de catedrală a sălii. În mijlocul exercițiului, însă, la cele două salturi legate, aterizările au fost ușor nesigure, astfel că nota ei a fost redusă de la 10.00 la 9.900 și avansul pe care-l deținea se reduce la 0.025. Dacă gimnasta noastră ar fi realizat un exercițiu de 9.950, cu greu i-ar mai fi scăpat medalia de aur. Aurelia Dobre e la sărituri: 9.825. La același aparat, Eva Rueda (Spania) 9.650. Gabriela Potorac are un exercițiu perfect la paralele (9.900) și-și sporește șansele la bronzul olimpic. Dagmar Kersten obține la bârnă 9.725.

O nouă rotație. Spectatorii sunt fascinați de ceea ce se întâmplă pe covor. Natalia Lachenova deschide seria excelent: 9.900. La această a treia rotație, ambele candidate la titlu au primit la exercițiul la sol note de 10.00, în aplauzele sălii... Elena Shushunova are grație, farmec, dificultate maximă, execuție perfectă, dinamism, forță. Daniela Silivaș primește ultimele indicații de la antrenorul Adrian Goreac. Sala freamătă în așteptarea ei. Și muzica pornește lin. E Mozart. A fost momentul culminant al tuturor evoluțiilor la sol ale Danielei Silivaș. Pentru că i-a ieșit perfect și elementul cel mai greu, „elementul Silivaș” (salt grupat dublu înapoi cu întoarcere de 720°) pe prima linie acrobatică... Gabriela Potorac, la bârnă: 9.975. Aurelia Dobre obține 9.900 la paralele. Reprezentanta Ungariei, Ester Óvary, 9.60 la bârnă, iar Svetlana Boginskaya 9.900.

Ultima rotație. Daniela Silivaș a primit din partea arbitrelor de la sărituri nota 9.950. Pentru cea dintâi 9.950, iar pentru a doua 9.900. Elena Shushunova a fost declarată câștigătoare și campioană olimpică absolută, cu 10.000 la prima și 9.925 pentru a doua. La afișarea notei Elenei, comentatorii televiziunii engleze au exclamat doar «O, Daniela Silivaș...!». Opinia generală a fost că ambele gimnaste au meritat aurul olimpic. Daniela Silivaș a făcut cel mai bun concurs posibil. Avea să piardă aurul la individual compus doar pentru 25 miimi.

Evoluția la sol a Gabrielei Potorac, pe fondul muzical al «Ciocârliei», a primit doar 9.925. Prea puțin pentru bronzul olimpic. Concursul se încheie la sol, unde Iveta Polokova (Cehoslovacia) primește 9.800.

Așadar, argint pentru Daniela Silivaș, pe locul 4 „a răsărit ca un ghiocel ...de toamnă”, Gabriela Potorac, iar Aurelia Dobre s-a situat pe poziția a 6-a.

1. Elena Shushunova	10.00	9.900	9.925	10.00	39.837	79.662
2. Daniela Silivaș	9.950	10.00	9.900	10.00	39.797	79.647
3. Svetlana Boginskaya	9.950	9.950	9.900	9.900	39.700	79.400
4. Gabriela Potorac	9.800	9.900	9.950	9.925	39.462	79.037
5. Natalia Laschenova	9.825	9.825	9.875	9.900	39.450	78.875
6. Aurelia Dobre	9.825	9.900	9.900	9.850	39.337	78.812

„Desigur, nemulțumirea se citea pe fețele tuturor celor trei gimnaste ale noastre prezente în concurs, ca și ale antrenorilor. La scurtă vreme însă, la Festivitatea de premiere, ele și-au revărsat. Daniela Silivaș a mulțumit publicului pentru aplauzele cu care a fost răsplătită și a felicitat sportiv pe învingătoare, iar la conferința de presă – obligatorie aici după decernarea medaliilor – a declarat ziaristilor că mai sunt în joc patru medalii de aur și a promis că atât ea, cât și celelalte finaliste române își vor lua revanșa...” (Aurel C. Neagu – Sportul).

Finalele pe aparate.

Duminică, 25 septembrie. O sală arhiplină „Olympic Gymnastics Hall”, 15.000 de spectatori au revenit să urmărească un nou duel româno-sovietic între Daniela Silivaș și Elena Shushunova...

„Nici nu se stinseseră bine ecourile titanicei și o extrem de echilibrată dispută pentru titlul de campioană absolută, în care marile favorite Daniela Silivaș și Elena Shushunova au oferit un spectacol pe care cu greu îl vor putea uita cei peste 15 000 de spectatori prezenți la Olympic Gymnastics Hall, precum și milioanele de telespectatori din întreaga lume și, iată că, duminică dimineață o nouă (și ultimă) reuniune a completat programul disputelor, finalele pe aparate la feminin. Deci, din nou perspectiva unui spectacol de înaltă ținută, a unor evoluții de ridicat nivel tehnic, a unei lupte dârze pentru fiecare zecime și miime de punct. Firesc, dacă ne gândim că la aparate se prezentau cele mai bune dintre cele mai bune sportive ale concursului, primele opt clasate (pe baza notelor obținute la exercițiile impuse și liber alese) în fiecare probă. Normal, reprezentantele țării noastre figurau în finalele de la fiecare aparat: Daniela Silivaș și Gabriela Potoraș la sărituri și bârnă, Daniela Silivaș și Aurelia Dobre la paralele și sol și, din nou, Daniela Silivaș la sol...”

Săriturile.

Prima este Daniela Silivaș. Două execuții excelente. Ambele au nota de plecare din 10, o ținută bună: 9.900 și 9.937. O urmează Dagmar Kersten, cu 9.837 și 9.875. Gabriela Potoraș impresionează. Ținută, aterizări „lipite”: 9.950 și 9.937. Din China, Wang Xiaoyan: 9.887 și 9.90. Momentul culminant. Urcă pe podiumul de concurs Elena Shushunova. Prima săritură: 9.987. Toată lumea e convinsă că va lua medalia de aur. A doua. Zbor întins. Aterizare în genunchi. Surpriză de proporții. 9.437. Final 9.712 + 10.000 = 19.712 și va fi ultima în clasament! Neașteptat. Brandy Johnson realizează două sărituri de 9.937 și 9.962 (total 9.949), dar datorită mediei preliminare (9.825) mai mici, cu un total de 19.774, nu le poate depăși pe gimnastele românce. Boriana Stoyanova (Bulgaria) 9.812 și 9.925 = 9.868, iar ultima finalistă, Svetlana Boginskaya, face două execuții perfecte, chiar dacă arbitrele nu dau nota maximă: 9.987 și 9.962 = 9.968. E noua campioană olimpică (finala 9.968 + preliminarii 9.937 = 19.905), Gabriela Potoraș (9.943 + 9.887 = 19.830) obține medalia de argint și Daniela Silivaș (9.918 + 9.900 = 19.818) o ia pe cea de bronz.

	Imp.	Alese	I+A	Prel.	Final	Total
1. Svetlana Boginskaya	9.900	9.975	19.875	9.937	9.968	19.905
2. Gabriela Potoraș	9.800	9.975	19.775	9.887	9.943	19.830
3. Daniela Silivaș	9.900	9.900	19.800	9.900	9.918	19.818

Paralele.

Daniela Silivaș, aparat la care a intrat în finală cu nota 10.00, începe tot prima. „Nimeni nu se îndoaia ca ea va repeta în finală execuția de înaltă spectaculozitate

și măiestrie, cu combinații și elemente dintre cele mai grele, spre a-și apăra poziția de lider. Într-adevăr, Daniela n-a înșelat așteptările specialiștilor, ale publicului (care i-a făcut o primire deosebită încă de la intrarea în concurs), ale tuturor iubitorilor gimnasticii. Ea a evoluat, din nou, la mare înălțime, în stil de veritabilă campioană, brigada acordându-i nota maximă. De altfel, ea este singura finalistă care a obținut iun total de 20.00...". A patra notă de 10 la acest aparat (din tot atâtea evoluții!), ceea ce îi permite gimnastei noastre să câștige aurul olimpic! Punctaj maxim (20.000) și, în sfârșit, medalie de aur pentru Daniela Silivaș și pentru România! Și a șaptea notă de 10.000 în concursul olimpic de la Seul pentru Daniela. Dagmar Kersten și Elena Shushunova obțin și ele nota 10.000 – și se vor clasa, în ordine, pe locurile de argint și bronz -, Dörthe Thummler 9.950, Iveta Polokova 9.975, Phoebe Mills 9.950, Aurelia Dobre 9.962 – va fi pe 7, cu 19.824 -, Svetlana Boginskaya 9.987. Prin urmare, să tragem linie:

1. Daniela Silivaș	10.00	10.00	20.00	10.00	10.00	20.000
2. Dagmar Kersten	10.00	9.975	19.975	9.987	10.00	19.987
3. Elena Shushunova	9.925	10.00	19.925	9.962	10.00	19.962
7. Aurelia Dobre	9.825	9.900	19.725	9.862	9.962	19.824

Bârnă.

„Capricioșii sorți, care joacă de atâtea ori feste gimnastelor finaliste, i-au rezervat Danielei Silivaș poziția întâi pentru finala olimpică, astfel că sportiva noastră a trebuit să înceapă prima la acest cel mai greu aparat al gimnasticii feminine. Într- tensiune de nedescris, Daniela a urcat pe bârnă foarte sigură pe ea, ferm hotărâtă să dovedească tuturor marile ei calități. Într-o înlănțuire perfectă s-au succedat elemente și combinații care au tăiat pur și simplu respirația sălii: salt întins înainte, roată-flic, salt-salt, încheiere cu dublu salt. Să mai adăugăm săriturile înalte, deschiderile ample și frumusețea de ansamblu a mișcării, toate acestea aducându-i gimnastei noastre o notă foarte ridicată...". O aplaudă nu doar spectatorii, ci și celelalte gimnaste. Spectatorii protestează la afișarea notei – 9.987. Ulrike Klotz are ghinion, două ratări, notă mică. Phoebe Mills (SUA), asistată de Martha Károly, primește 9.962. Elena Shushunova pare să-și fi revenit, zâmbește, ce rar se întâmplă asta!, Oksana Omelianchik îi este aproape și-i aduce noroc: 9.950. Diana Dudeva: 9.912. „O notă foarte ridicată – 9.950 – a primit și Gabriela Potorac, care s-a întrecut, pur și simplu, pe sine în finală: urcare prin salt pe un picior, urmată de o linie acrobatică în care a executat excepțional două salturi legate, apoi un element de mare spectaculozitate, dar și de înaltă dificultate (rotire 720 de grade prin stând pe mâini). Sala a izbucnit în aplauze la sfârșitul evoluției...". Apoi, Garrison Stevens 9.862, Svetlana Boginskaya 9.850. Aur pentru Daniela Silivaș, argint pentru Elena Shushunova și bronz pentru Gabriela Potorac ("...Tânăra și talentata gimnastă română ar fi meritat din plin cel puțin medalia de argint a competiției și Gabi ar fi putut s-o câștige, dacă nu... aveau grijă arbitrele să nu fie așa. Într-adevăr, arbitrele au favorizat-o vizibil pe Elena Shushunova, gratulată și ea cu o notă de 9.950 la bârnă, după... o mare ezitare pe prima linie acrobatică și o aterizare cu ezitări, ca să nu menționăm decât cele mai flagrante greșeli penalizabile din evoluția ei...") și Phoebe Mills, sportiva din Northfield (Illinois) fiind prima gimnastă din SUA care câștigă o medalie la o ediție olimpică neboicotată.

1. Daniela Silivaș	9.875	10.00	19.875	9.937	9.987	19.924
2. Elena Shushunova	9.900	9.950	19.850	9.925	9.950	19.875
3. Gabriela Potorac	9.875	9.900	19.775	9.887	9.950	19.837
3. Phoebe Mills	9.850	9.900	19.750	9.875	9.962	19.837

Sol. Începe Phoebe Mills: 9.762. Evoluează Diana Dudevă (Bulgaria), foarte bună, dinamică, expresivă, tehnică, e una dintre puținele gimnaste care la această Olimpiadă execută excelent dublu salt întins: 9.950. Colega ei, Deliana Vodenitcharova, pare și mai expresivă și 9.962. Dörthe Thümmler (RDG) ratează prima linie acrobatică și 9.600. Din Ungaria, Beata Storczer: 9.800. Crainicul o anunță pe Daniela Silivaș. Și „Mozart” pornește tumultuos. „Un exercițiu cu linii acrobatice de o deosebită dificultate (n-a lipsit binecunoscutul element Tsukahara, pe care nu se încumetă să-l execute prea multe gimnaste, chiar dintre cele mai renumite din lume). O mică imperfecțiune ciunțește din notarea maximă: 9.987. O notă de aur!” Va putea fi egalată, dar nu depășită... Elena Shushunova urcă pe podium. Arbitrele au lăsat o portiță deschisă pentru aur, e singura care o poate concura pe Daniela. O ratare... apoi încă o ratare... 9.625. Aur și în această finală. Ultima concurentă. Svetlana Boginskaya prezintă un exercițiu frumos, aplaudat și îndelung analizat de arbitre. În final, 9.975.

1. Daniela Silivaș	10.00	9.900	19.900	9.950	9.987	19.937
2. Svetlana Boginskaya	9.900	9.925	19.825	9.912	9.975	19.887
3. Diana Doudeva	9.900	9.900	19.800	9.900	9.950	19.850

Daniela Silivaș a fost, incontestabil, eroina concursului de gimnastică la Olimpiada de la Seul, ea culegând o salbă impresionantă de medalii, șase medalii din tot atâtea probe, fapt extrem de rar în competițiile olimpice. „Superba Revanșă” au titrat toate ziarele și revistele lumii, neîncetând a se minuna de succesul de proporții al Danielei Silivaș în finalele pe aparate!

„Daniela a început un marș triumfal cu exerciții fără reproș, luându-și o mare revanșă de trei medalii de aur pentru ratarea titlului individual! A fost atât de sigură pe ea, încât și a intimidat adversarele, Shushunova arătându-se foarte măreață, cu resursele nervoase ajunse la capăt. Duelul sportiv Silivaș – Shushunova s-a încheiat, de departe, în favoarea sportivei noastre și această confruntare a avut un mare ecou în lumea olimpică de aici. Președintele C.I.O., Juan Antonio Samaranch, a venit în sala de gimnastică să asiste la duelul Silivaș – Shushunova, în momentul exercițiilor la paralele inegale, la care ambele au primit nota 10. Silivaș avea însă nota preliminară tot 10, iar Shushunova 9.962, astfel că notele adunate au declarat-o campioană olimpică pe Daniela. Președintele C.I.O. a aplaudat-o cu multă căldură”.

Agencia T.A.S.S. a făcut elogiul „Buchetului de aur al Danielei”: „Un frumos buchet de medalii a reușit să adune, în ultima zi a concursului olimpic de gimnastică, sportiva româncă Daniela Silivaș. După ce în urmă cu două zile pierduse la numai 25 de miimi titlul olimpic la individual compus, în fața Elenei Shushunova, campioana absolută a Europei și-a luat duminică o revanșă netă, câștigând trei din cele patru medalii de aur puse în joc. Silivaș a demonstrat în spectaculoasele sale exerciții multă siguranță și măiestrie.”

Agencia spaniolă E.F.E. spunea că „Daniela Silivaș din România a dominat de o manieră impresionantă finalele pe aparate ale competiției de gimnastică. Într-o singură zi, această minunată sportivă a fost încununată de trei ori cu titlul de campioană olimpică”

Agencia „Kyodo“ comenta evoluția sportivei române: „Gimnasta Daniela Silivaș, care se mișcă pe aparate ca un spiriduș, a câștigat trei titluri olimpice, în timp ce campioana la individual compus, Elena Shushunova, eclipsată de data aceasta, nu a obținut decât o medalie de argint și una de bronz. La paralele, Daniela Silivaș a executat un exercițiu extrem de dificil, adjudecându-și medalia de aur cu un total perfect, „20“. Ea anunța un fascinant recital, pe care l a continuat cu brio, la bârnă și la sol cucerind de asemenea medaliile de aur.“

Într-un interviu publicat de scriitorul Gligor Hașa, intitulat „În umbra marilor campioni sau Ce știm despre modestie“, „antrenorul celor mai bune gimnaste din lume din 1987“, Adrian Goreac își exprimă preferința pentru libertatea sportivului de a fi creativ, de a nu fi doar un simplu executant, mișcărilor grațioase ale micuțelor gimnaste fiind imagini ale creativității la care conlucrează activ antrenorul și sportiva, deoarece „antrenorul, deși este un model, trebuie să-l determine pe sportiv să creeze singur, celui dintâi rămânându-i doar să adauge ceva în plus“. Distins și cult, iubitor de literatură și pictură, de artele frumoase așadar, antrenorul nu poate decât să admită că gimnastica poate deveni în sine o artă: „În performanța supremă, Artistul își definitivează opera dându-i formă și valoare de unicat. În sport, valoare de unicat are titlul suprem. Noi încercăm să educăm copiii astfel încât mintea și sufletul lor să gândească și să simtă acest lucru“. Un Om. Un Portret. Un geniu al gimnasticii mondiale: „Adrian Goreac, omul sub îndrumarea căruia s-au obținut cele mai mari performanțe în gimnastica noastră, e un mare timid. Un interiorizat, prin fondul primar moștenit și printr-o autoeducație făcută ce cerbicie. (...) Deși are un fond afectiv de aur, pe care doar fetițele și colegii cu care migălește ceea ce în lume e numit „miracolul gimnasticii feminine românești“ îl cunosc, îl simt, mai ales la momentele de cumpănă, și îl prețuiesc cu aur, cu argint, cu bronz, dar mai ales cu atâtea renunțări și cu atâta muncă cât nu poate cuprinde imaginația noastră. [...] Omul deschis, de o afectivitate potențată, dar discretă, comunicativ, sociabil, plăcut, de a cărui întâlnire poate să-ți fie dor.“ Acest Om vorbește cu bucurie despre Daniela, gimnasta cea mai bună din lume în 1986 și 1988: „Daniela a ajuns o sportivă matură, maturitate care s-a accentuat acum. E mai marcată de răspundere. Știe că de la ea se așteaptă în continuare mult. Dacă după Nadia veneau cu calități și argumente incontestabile Katy și Lavinia, după ele promiteau peste măsură Daniela și Aurelia, acum... O preocupă pe marea noastră campioană, cea mai mare din câte au avut campionatele mondiale. A trecut o dată pe lângă titlu, ceea ce nu se uită. Seulul a dovedit lumii că numai neșansa nu a făcut-o campioană absolută. Am încredere. La școală a fost premiantă (locul I). Își pregătește lecțiile cum își pregătește exercițiile. Se gândește la viitor. Muncește mult. Imediat după Olimpiadă, la o săptămână, a reînceput activitatea sportivă de mare performanță“.

„Sportivele noastre nu sunt mai dotate, ci mai luptătoare. Ele înving teama, disperarea prin ce li s a transmis ca zestre generică din neam. Concluzia se poate extinde și asupra unor generații: destinul nostru în gimnastică e și unul istoric. Ceea ce spun despre noi e valabil în mare parte și pentru ruși, pentru neamurile care au trecut mari și grele examene ale istoriei“.

Un om ce are foarte multe de spus: „Adrian Goreac vorbește frumos. Cred că dacă nu ar fi fost să-l acapareze gimnastica, atunci ar fi făcut-o literatura, pictura, muzica. [...] Noi, antrenorii, considerăm aceste fetițe drept propriii noștri copii, ca și consum de afecțiune, timp dăruit, iubire comunicată prin gest, vorbă, faptă. Familia noastră e o familie mare, ca acelea de pe timpuri. Cine se autoexpulzează din ea, fie el și antrenor, îi duce dorul, tânjește și bolește cu sufletul. Aici dascălul e dublat obligatoriu de un părinte, Frate, soră... Apropierea dintre noi e una de drag“.

Concursul pe echipe al băieților, cu participarea a 12 formații, desfășurat în 20 septembrie, a fost, la rândul lui, spectaculos și foarte atractiv.

Gimnaștii români – Marius Gherman, Marius Tobă, Adrian Sandu, Valentin Pinte, Nicolae Bejenaru, Marian Rizan – au început Olimpiada cu prestații mulțumitoare în concursul pe echipe:

Marian Rizan	9.600	9.800	9.550	9.400	8.900	9.500	56.750	
	9.550	9.900	9.650	9.350	9.900	9.750	58.100	114.850
Adrian Sandu	9.750	9.700	9.550	9.700	9.800	9.600	58.100	
	9.550	9.250	9.450	9.400	9.700	9.700	57.060	115.150
Nicolae Bejenaru	9.800	9.600	9.550	9.350	9.600	9.500	57.400	
	9.650	9.750	9.550	9.500	9.850	9.600	57.900	115.300
Marius Gherman	9.900	9.800	9.650	9.700	9.800	9.800	58.660	
	9.800	9.800	9.700	9.800	9.900	9.900	58.900	117.550
Marius Tobă	9.900	9.600	9.850	9.700	9.550	9.650	58.250	
	9.800	9.700	9.800	9.600	9.800	9.800	58.500	116.750
Valentin Pinte	9.750	9.500	9.750	9.600	9.650	9.350	57.600	
	0.000	9.650	9.750	9.400	9.600	9.550	47.950	105.560

ocupând, în cele din urmă, locul 7, campionă olimpică devenind echipa URSS, înaintea selecționatelor RDG și Japoniei.

1. URSS	49.500	49.100	49.450	49.200	49.400	49.050	295.700	593.350
	49.550	49.750	49.660	49.300	49.750	49.660	297.650	
7. România	49.100	48.500	48.350	48.100	48.400	48.050	290.500	581.700
	48.350	48.800	48.450	47.700	49.150	48.750	291.200	

În finala individuală masculină s-au calificat și trei gimnaști români: Marius Gherman, Marius Tobă și Nicolae Bejenaru.

Campionul român Marius Gherman a avut o evoluție de la egal la egal cu principalii favoriți la podium și a reușit să ocupe în final locul 5, rămas cea mai valoroasă clasare olimpică în proba probelor din gimnastică până în 2004, la Atena, când Ioan Suciuc a urcat un loc mai sus. De remarcat, de asemenea, că a fost un podium integral sovietic, cei trei -Vladimir Artemov, Valeri Liukin și Dmitri Bilozertchev – dominând toate aparatele.

	Sol	Cal	Inele	Sărit.	Paral.	Bară	Scor	Prelim.	Total
1. Vladimir Artemov	9.90	9.90	9.90	9.95	10.0	10.0	59.650	59.475	119.126
5. Marius Gherman	9,80	9.90	9.85	9.80	9.80	9.90	59.050	58.775	117.825
21. Marius Tobă	9.80	9.85	9,90	9.70	9.50	9.80	58.550	58.375	116.925
33. Nicolae Bejenaru	9.70	9.80	9.75	9.60	9.90	9.90	57.750	57.650	115.400

Marea realizare a lui Marius Gherman a fost însă câștigarea medaliei de bronz în finala de la bară fixă, egalând, astfel, performanța lui Dan Grecu de la Montreal, el fiind învins de Vladimir Artemov și Valeri Liukin (ambii URSS), campioni olimpici, la egalitate.

	Final	Prelim.	Total
1. Vladimir Artemov	9.950	9.950	19.900
Valeri Lukin	9.975	9.925	19.900
3. Marius Gherman	9.950	9.850	19.800
Holger Behrendt	9.950	9.850	19.800

De asemenea, Marius Gherman a terminat pe locul 5 la paralele (19.700 = 9.850 + 9.850), aparat la care victoria a aparținut tot lui Vladimir Artemov (19.925).

Despre Marius Gherman, component al clubului Dinamo, provenit de la clubul din Sibiu, antrenorul Adrian Stan, care l-a descoperit, declara: „În sfârșit, munca depusă de acest atât de inimos și perseverent tânăr, lider necontestat al generației sale și al echipei noastre de gimnastică masculină, și de atât de competentul colectiv de antrenori, coordonat de fostul nostru campion național și laureat al numeroaselor concursuri internaționale, Dan Grecu, de antrenorii Ștefan Hărgălaș, Ioan Albu și Elena Grecu, antrenoarea care se ocupă de evoluția artistică, a început să dea roade. (...) Marius a dovedit siguranță, dezinvoltură, maturitate și un înalt nivel tehnic în execuții, având evoluții de excepție la toate cele șase probe și, în special, la concursul pentru individual compus, numărându-se printre protagoniștii finalei și ocupând locul 5 (...), o premieră absolută pentru gimnastica românească!”, scrie marea campioană Iolanda Balaș-Söter, în „Atena 1896 – Atlanta 1996”.

➤ 1992 – Barcelona

Barcelona a reprezentat una dintre cele mai frumoase competiții olimpice.

185 de sportivi – 93 de gimnaști și 92 de gimnaste – au fost prezenți la Barcelona pentru a celebra și disputa medaliile Jocurilor Olimpice.

Pentru public, Palatul Sant Jordi a fost cel mai charismatic loc realizat pentru Jocurile Olimpice de către arhitectul japonez Arata Isozaki, plasat în „inima” cercului olimpic de la Montjuïc, confirmându-se din start că gimnastica și-a găsit aici un loc ideal de manifestare. Pe parcursul celor opt zile, cele 15000 locuri au fost permanent ocupate. Să mai adăugăm și faptul că, pentru prima oară, a fost utilizat Digital Audio Tape, prin care s-a asigurat fondul muzical, 42 de piese fiind înregistrate pentru impuse și 105 pentru libere.

Antrenorii Octavian Bellu, Ioan Pop, Leana Sima, Mihai Săndulescu și Rodica Demetrescu au adus în lumina reflectoarelor olimpice pe cele mai valoroase gimnaste ale momentului: Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș, Mirela Pașca, Gina Gogean, Vanda Hădărean, Maria Neculiță și Eugenia Popa.

Concursul feminin pe echipe a programat mai întâi exerciții impuse.

Ziua de 28 iulie a consemnat debutul româncelor în arena olimpică, Maria Neculiță și Vanda Hădărean evoluând în prima grupă, impusele desfășurându-se pe serii, câte două gimnaste din fiecare țară. În a doua au evoluat Mirela Pașca și Gina Gogean, a căror execuții foarte bune au plasat România, înaintea ultimelor evoluții, pe primul loc. Ultima a hotărât ierarhia, Cristina Bontaș și Lavinia Miloșovici au avut ca adversare pe ex-sovieticele Svetlana Boginskaya și Tatiana Gutsu. Cristina Bontaș a evoluat cu siguranță și a primit note mari: 9.812 la sărituri, 9.900 la paralele și bârnă, 9.950 la sol. Lavinia Miloșovici a început cu bârna (9.862), după care a obținut 9.912 la sol, 9.887 la sărituri și 9.937 la paralele. Ex-sovieticele au avut notări mai mari și au plasat Comunitatea Statelor Independente pe primul loc după exercițiile impuse, România fiind a treia, după gimnastele din SUA.

1. C.S.I.	49.211	49.424	42.286	49.586	197.507
2. S.U.A.	49.399	49.273	48.924	49.411	197.007
3. România	49.223	49.424	48.985	49.349	196.982
Lavinia Miloșovici	9.887	9.937	9.862	9.912	39.598
Cristina Bontaș	9.812	9.900	9.900	9.950	39.562
Gina Gogean	9.837	9.850	9.800	9.862	39.349
Vanda Hădărean	9.787*	9.850	9.687	9.825	39.149
Maria Niculiță	9.850	9.762*	9.737	9.775*	39.124
Mirela Pașca	9.837	9.887	9.512*	9.800	39.036

(Notele marcate cu asterisc nu au intrat în calculul general)

După impuse, gimnastele noastre aflându-se pe locul 3, au început finala cu „puntea suspinelor” ceea ce ne-a făcut să suspinăm cu adevărat la fiecare evoluție și pentru fiecare notă! Ele au părut marcate de acest început, astfel că, din păcate, nici o gimnastă româncă nu a obținut o notă peste 9.900. Maria Neculiță 9.837, Vanda Hădărean 9.887, Gina Gogean 9.750, Mirela Pașca 9.837, Lavinia Miloșovici 9.775 și Cristina Bontaș 9.862. Cel mai mic punctaj al fetelor noastre (49.198).

Se mărește diferența, C.S.I. obținând la sărituri 49.624, cu Tatiana Gutsu și Svetlana Boginskaya 9.950 și Tatiana Lisenko 9.975. La rândul ei, echipa americană a început la paralele, dar nu a strălucit, doar Kim Zmeskal 9.900, celelalte având notări mai mici, în final 49.349.

În luptă directă cu americancele pentru medalia de argint, de-abia la jumătatea concursului, gimnastele noastre au reușit să treacă pe locul secund.

Schimbul de aparate a fost benefic pentru românce. De data aceasta, ele au avut cea mai mare zestre de puncte: 49.625, față de 49.524 – CSI sau 49.086 – SUA. Fetele noastre au evoluat foarte bine și au fost, firesc, răsplătite cu o serie de note mari: Vanda Hădărean 9.875, Maria Niculiță 9.925, Mirela Pașca 9.862, Gina Gogean 9.925, Cristina Bontaș și Lavinia Miloșovici 9.950.

România a trecut pe locul 2, iar speranțele au reînviat... Și chiar a sperat la aurul olimpic, pentru că, la sărituri fetele au avut prestații deosebite. 49.712, cel mai mare punctaj obținut la vreun aparat de o echipă românească în toată istoria Olimpiadelor moderne! Vanda Hădărean 9.950, Mirela Pașca 9.900, Gina Gogean 9.975, Maria Niculiță 9.900, Cristina Bontaș 9.937 și Lavinia Miloșovici 9.950.

CSI a obținut 49.362, la bârnă, iar SUA 49.412, la sol, astfel că șansele româncelor de a lua medalia de aur crescuseră considerabil înaintea ultimului schimb.

România la paralele, CSI la sol. Ultimele dueluri devin decisive. Maria Niculiță obține 9.837, în timp ce o gimnastă ex-sovietică ratează solul. 9.512 și ne dă aripi... La rând, Gina Gogean și Roza Galieva: 9.887 – 9.912. Urmează Vanda Hădărean și Tatiana Lisenko 9.900 – 9.825. Cristina Bontaș 9.900 față de 9.925 cât a primit solul Oksanei Chusovitina. Penultimele evoluții. Față în față, Lavinia Miloșovici și Svetlana Boginskaia. Campioana mondială la acest aparat, Lavinia Miloșovici, reușește: 9.925. Ultimele apariții. Mirela Pașca trebuie să o depășească pe Tatiana Gutsu... 9.950! Doar că Tatiana Gutsu 9.900, ceea ce înseamnă că medalia de aur revine C.S.I., iar argintul României, SUA terminând pe treapta de bronz.

1. CSI	49.649	40.536	56.462	49.512	198.159
2. România	49.712	49.562	49.199	49.625	198.097
Cristina Bontaș	9.937	9.900	9.862	9.950	39.649
Gina Gogean	9.975	9.887	9.750*	9.925	39.537
Vanda Hădărean	9.950	9.000	9.887	9.875	39.612
Lavinia Miloșovici	9.650	9.925	9.775	9.950	39.600
Maria Neculiță	9.900*	9.837*	9.837	9.925	39.499
Mirela Pașca	9.900	9.950	9.837	9.862*	39.549
3. SUA	49.712	49.449	49.124	49.412	197.697

* Rezultatele nu au fost luate în calculul general al echipei

Ierarhia primelor echipe feminine a fost următoarea, clasamentul fiind rezultatul cumulării realizărilor de la impuse și libere:

1. CSI	98.860	98.960	98.748	99.098	395.666
2. România	98.935	98.986	98.184	98.974	395.079
3. SUA	99.111	98.722	98.048	98.823	394.704
4. China	97.960	98.736	98.410	98.035	392.941
5. Spania	98.059	98.360	97.123	97.886	391.428
6. Ungaria	98.097	97.661	95.208	97.636	388.602

Fetele au avut alături un public frenetic, ce le-a încurajat permanent, în tribune fluturând un impresionant Tricolorul românesc, dar nu de către un român, ci un... pakistanez. Domnul Dobre! Explicația? Pakistanezul cu Tricolorul a fost atât de încântat de evoluțiile fostei grații a gimnasticii mondiale, Aurelia Dobre, încât și-a schimbat numele, în semn de prețuire și admirație!

Concursul individual compus.

Conform regulamentului, se începe „de la zero”. Cele mai titrate gimnaste ale lumii, printre care și trei românce, Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș și Gina Gogean, vor să dovedească lumii întregi faptul că sunt, cu adevărat, cele mai bune. Pretendentele la cununa de lauri: Shannon Miller (SUA), Svetlana Boginskaya (CSI), Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș (România), Tatiana Lisenko (CSI), Gina Gogean (România)...

Încă din primul schimb (cele 36 de concurente au fost împărțite în 4 grupe a câte 9 sportive), gimnastele românce au pornit hotărâte să-și confirme clasa lor ridicată. Gina Gogean, cu 9.950 la sărituri, s+a și aflat pe primul loc la sfârșitul rotației, alături de Tatiana Gutsu (aceiași notă, dar la paralele), urmate de Shannon Miller (9.925 la paralele). Lavinia Miloșovici a început, pentru a doua oară la acest concurs, cu bârna. Și a executat-o ca la carte, inclusiv cu un element în premieră mondială, dar arbitrele i-au acordat doar 9.850. Cristina Bontaș a debutat la paralele, cu 9.862.

Schimb de aparate.

În schimbul următor, scăpată de „puntea suspinelor”, Lavinia Miloșovici, la sol, a făcut din plin dovada talentului său. Într-un ritm vioi, pe o muzică antrenantă, gimnasta noastră a executat un exercițiu în care elementele acrobatice de cea mai mare dificultate s-au îmbinat armonios cu mișcări plastice, evoluție pentru care a primit 9.962 (două dintre arbitre i-au acordat 10). O ușoară ezitare la aterizare a făcut ca nota Cristinei Bontaș la bârnă să fie doar 9.900, în timp ce Gina Gogean a obținut 9.862 la paralele. Cu 9.962 la sărituri, Svetlana Boginskaya a trecut pe locul I după două schimburi, urmată

de Tatiana Gutsu și Shannon Miller, cu 9.912, respectiv 9.900 la bârnă. Gina Gogean și Lavinia Miloșovici pe locul 4, iar în imediata lor apropiere Cristina Bontaș.

La al treilea schimb de aparate, lupta pentru titlul absolut a devenit dramatică, diferențele dintre competitori fiind infime. Nu s-a înregistrat nicio rată sau ezitare, toate gimnastele mergând umăr la umăr. Lucru mare într-o competiție de asemenea nivel, ca 7-8 gimnaste să fie departajate doar prin câteva sutimi de punct. Oricine putea urca pe podiumul de premiere. Lavinia Miloșovici a trecut în fruntea clasamentului, la egalitate cu Tatiana Gutsu (9.925 la sol), urmare a două sărituri excepționale, ambele apreciate cu 9.975 (trei arbitre au acordat 10), care avea să fie cea mai mare notă din concurs. Cristina Bontaș face un sol tulburător și 9.962, Gina Gogean obține 9.900 la bârnă, iar americanca Shannon Miller 9.900 la sol.

Înainte de ultimul schimb, Lavinia Miloșovici și Tatiana Gutsu erau pe primul loc, la egalitate, urmate de Svetlana Boginskaya, Shannon Miller, Cristina Bontaș și Gina Gogean. Plasată, prin prevederile regulamentare, pe locul 1 la paralele, Lavinia Miloșovici a intrat prima în concurs. Un mic pas la aterizare a permis arbitrelor să o depunțe, astfel că 9.900 s-a dovedit insuficient pentru menținerea pe locul 1. Aceasta pentru Shannon Miller a primit și ea 9.975 la sărituri. Deocamdată Lavinia Miloșovici este pe 2, iar Cristina Bontaș, care obținuse și ea 9.950 la sărituri, pe 3. Mai trebuia să evolueze Tatiana Gutsu. De ea depindea clasamentul final. Să ne amintim că această gimnastă nici măcar nu s-a calificat în finală, ea luând locul „in extremis” unei alte colege. Și, totuși, de ea depindea acum ordinea finală. Prima săritură 9.925. Americanca ar rămâne prima, dar Tatiana mai are de executat o săritură. Același avânt, dar altă înălțare și ...altă aterizare! Direct pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere! Și Lavinia Miloșovici este pe 3, Cristina Bontaș pe 4, iar Gina Gogean pe 6.

1. Tatiana Gutsu (Ucraina)	9.950	9.950	9.912	9.925	39.737
2. Shannon Miller (SUA)	9.975	9.925	9.925	9.900	38.725
3. Lavinia Miloșovici (România)	9.975	9.900	9.850	9.962	39.687
4. Cristina Bontaș (România)	9.950	9.862	9.900	9.962	39.674
6. Gina Gogean (România)	9.950	9.862	9.900	9.912	39.624

Finalele pe aparate au adus Laviniei Miloșovici un strălucit succes. Două medalii de aur au răsplătit superb evoluții ale „zânei din Lugoj”: la sărituri și la sol.

Săriturile. Prima la start Svetlana Boginskaya: 9.899, după una caldă și una mai rece: 9.937 și 9.862. Eva Rueda (Spania) cu 9.850 și 9.725 și un total de 9.787 nu poate emite pretenții la podium. Shannon Miller vrea să se răzbune pentru pierderea titlului olimpic individual. E pe-aproape, dar a doua săritură nu iese: 9.950 – 9.725 și 9.837. Gina Gogean 9.950 – 9.837 și 9.893, un total ce va fi de locul 5. Lavinia Miloșovici ne scutește de emoții: 9.950 – 9.900 și trece pe primul loc în clasament cu 9.925. Henrieta Onodi: 9.925 și 9.925 = 9.925. Adică, egalitate! Tatiana Lisenko două sărituri de bronz: 9.925 – 9.900 = 9.912. Ultima finalistă, ultimul loc: Kim Zmeskal 9.925 – 9.262, total 9.593. Lavinia Miloșovici este campioană olimpică!

1	Henrietta Onodi	10.00	9.95	9.95	9.90	9.95	9.90	9.90	9.925	9.925
		10.00	9.95	9.95	9.95	9.90	9.90	9.90	9.925	
1	Lavinia Miloșovici	10.00	9.95	9.95	9.95	9.90	9.95	9.95	9.950	9.925
		10.00	9.85	9.90	9.90	9.90	9.90	9.95	9.900	
3	Tatiana Lyssenko	10.00	9.95	9.95	9.90	9.90	9.90	9.95	9.925	9.912
		10.00	9.90	9.80	9.90	9.90	9.95	9.90	9.900	
5	Gina Gogean	10.00	9.90	10.0	9.95	9.95	9.95	9.95	9.950	9.893
		10.00	9.85	9.90	9.85	9.75	9.75	9.90	9.837	

Paralelele. Ghinion. Mirela Pașca, foarte bună la acest aparat, și cu un exercițiu de podium, evoluează prima: 9.912. Kim Gwang Suk (RPD Coreeană), campioana mondială de la Indianapolis la acest aparat obține tot 9.912. Cristina Fragues (Spania) primește 9.900, iar Lavinia Miloșovici, campioană mondială la Paris, în primăvara aceluiași an, nu poate trece nici ea de bariera incredibilă a lui 9.912! În schimb, proaspăta campioană olimpică absolută (și ea are un exercițiu foarte bun), Tatiana Gutsu obține 9.975 și se părea că va fi câștigătoarea probei. Shannon Miller primește 9.962. Chinezoaica Li Lu are o execuție perfectă și, pentru prima dată la această Olimpiadă, se acordă nota 10. Medalie de aur. Ultima finalistă, Li Li (China): 9.887, iar fetele noastre fiind nevoite să se mulțumească doar cu locul 4.

1.	Lu Li	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.00
2.	Tatiana Gutsu	10.0	9.95	9.95	9.95	10.0	10.0	10.0	9.975
3.	Shannon Miller	10.0	10.0	9.95	10.0	9.95	9.95	9.95	9.962
4.	Kim Gwang Suk	10.0	9.95	9.85	9.90	9.95	9.90	9.90	9.912
4.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.90	9.90	9.90	9.95	9.95	9.90	9.912
4.	Mirela Pașca	10.0	9.90	9.90	9.90	10.0	9.90	9.95	9.912

Bârna. Li Lu deschide cu 9.912. Cristina Bontaș, pentru o mică imperfecțiune obține doar 9.875. Lavinia Miloșovici. Nervii cedează. Lavinia cade precum o școlăriță. 9.262. Tatiana Lyssenko face un exercițiu foarte bun (9.975), pentru care, pe deplin meritat, obține medalia de aur, iar Cristina Bontaș termină pe locul 4

1.	Tatiana Lyssenko	10.0	10.0	9.90	9.95	10.0	9.95	10.0	9.975
2.	Lu Li	10.0	9.95	9.90	9.90	9.90	9.90	9.95	9.912
2.	Shannon Miller	10.0	9.90	9.90	9.90	9.90	9.95	9.95	9.912
4.	Cristina Bontaș	10.0	9.85	9.90	9.85	9.90	9.85	9.90	9.875
8.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.25	9.30	9.20	9.25	9.25	9.30	9.262

Solul. A fost cea mai spectaculoasă finală pe aparate și s-a terminat cu cinci din cele opt finaliste pe podium. Prima la start a fost Shannon Miller, care, pe o diagonală acrobatică, greșește și este sancționată: 9.912. A fost urmată de Lavinia Miloșovici. Frumoasă demonstrație de forță, armonie, spectaculozitate, dinamism. Lavinia este îmbrățișată călduros de antrenorul Octavian Bellu. 10.000! Afectată, probabil, de această notă maximă, Oksana Chusovitina – care a înlocuit-o, la decizia oficialilor ruși, pe Svetlana Boginskaya, care terminase calificările pe primul loc – iese de pe covor și pierde șansa de a câștiga măcar o medalie individuală: 9.812. Cristina Bontaș face aceeași eroare ca Shannon Miller, și, prin urmare, aceeași notă: 9.912. Sylvia

Mitova (Bulgaria) ratează: 9.400. Proaspăta campioană olimpică de la sărituri, Henrieta Onodi (Ungaria), 9.950 și locul 2. Tatiana Gutsu încearcă să dovedească că a meritat titlul absolut, dar nu îi iese chiar cum ar fi dorit: 9.912, astfel că rămâne fără nicio medalie de aur în finalele pe aparate, situație care face trimitere la alte campioane la individual compus – Elena Davîdova, Mary Lou Retton, Elena Șuşunova -, care nu au cules aur și în finalele pe aparate. În sfârșit, Kim Zmeskal (SUA), cu 9.900, fără nici o medalie individuală la această Olimpiadă!

1.	Lavinia Miloșovici	10.0	10.0	10.0	10.0	9.95	10.0	10.0	10.000
2.	Henrieta Onodi	10.0	9.95	9.95	9.95	9.95	9.95	9.95	9.950
3.	Tatiana Gutsu	10.0	9.95	9.90	9.95	9.90	9.90	9.90	9.912
3.	Cristina Bontaș	10.0	9.90	9.90	9.90	9.95	9.90	9.95	9.912
3.	Shannon Miller	10.0	9.90	9.90	9.90	9.95	9.95	9.90	9.912

Lavinia Miloșovici rămâne în istoria olimpică nu numai în postura de campioană, dar și pentru faptul că ea a primit ultima notă de 10 acordată într-o ediție a Jocurilor în mileniul al doilea. Ioan Chirilă, notează „Revanșa Laviniei” în „Gazeta Sporturilor”: „Lavinia a fost prințesa gimnasticii. Să nu spunem regina, pentru că regina a fost la Montreal și continuă să domnească. Lavinia este gimnasta care se apropie cel mai mult de regină”.

În concursul masculin, echipa României – Marius Gherman 115.300 (10 individual), Nicu Stroia 112.925 (57), Marian Rizan 114.725 (26), Adrian Gal 113.325 (47), Adrian Sandu 113.850 (59) și Nicolae Bejenaru 113.150 (51) – s-a clasat pe locul 7, cu un total de 571.150.

Cum era de așteptat, victoria a revenit lui Vitali Scherbo și compania, echipa Comunității Statelor Independente, într-o dispută cu alte 11, fiind de departe cea mai bună, doar China și Japonia apropiindu-se de valoarea gimnaștilor ex-sovietici.

		Sol	Cal	Inele	Sărituri	Paralele	Bară	Total	Total	
1.	CSI	I	49.125	48.325	49.075	48.425	48.950	48.750	292.650	585.400
		L	49.025	48.775	48.975	48.750	48.900	48.375	292.800	
2.	China	I	48.425	48.100	48.900	47.425	48.525	48.650	290.250	584.375
		L	48.400	48.950	48.700	47.925	48.100	48.275	290.350	
3.	Japonia	I	48.300	47.700	48.600	47.950	48.200	48.625	289.375	578.250
		L	48.250	48.325	48.150	47.650	48.425	48.075	288.875	
7.	România	I	47.700	47.275	47.825	47.650	47.325	47.850	285.625	571.150
		L	48.175	48.050	47.025	47.050	47.550	47.675	285.525	

Podium integral ex-sovietic – Vitali Scherbo 59.025, Grigori Misutin 58.925, Valeri Belenki 58.625 – la individual compus, în timp ce Marius Gherman reușește cea mai bună clasare dintre reprezentanții noștri, încheind pe 7, Adrian Gal – locul 20 și Marian Rizan – locul 30, fără avea, însă, nicio calificare în finalele pe aparate.

1. Vitali Scherbo	9.875	9.875	9.900	9.800	9.800	9.775	59.025
2. Grigori Misutin	9.825	9.775	9.800	9.825	9.800	9.900	58.925
3. Valeri Belenki	9.825	9.850	9.775	9.575	9.825	9.775	58.625
7. Marius Gherman	9.525	9.675	9.400	9.725	9.675	9.700	57.700
20. Adrian Gal	9.675	9.525	9.400	9.800	9.550	9.100	57.050
30. Marian Rizan	9.125	9.700	9.175	9.450	9.625	9.400	56.475

În total, 50 de medalii (17 – 16 – 17) au răsplătit evoluțiile gimnasticii artistice și ritmice la Jocurile de la Barcelona. România, cu un total de 5 (2 – 1 – 2) a urcat pe „podium”, după CSI 20 (10 – 5 – 5) și China 8 (2 – 4 – 2), înaintea SUA 6 (1 – 2 – 3), Ungariei 2 (1 – 1 – 0), RPD Coreene 1 (1 – 0 – 0), dar și a Germaniei și Japoniei 3 (0 – 1 – 2).

➤ 1996 – Atlanta

Olimpiada Centenară. Gina Gogean, Lavinia Miloșovici, Simona Amânar, Alexandra Marinescu, Ionela Loaieș, Ana Maria Bican și Mirela Țugurlan sunt cele șapte fete care și-au câștigat dreptul de a traversa Atlanticul în căutarea medaliilor olimpice. Multiple campioane ale gimnasticii mondiale. Lângă ele și antrenorii Octavian Bellu, Mariana Bitang, Nicolae Forminte, Benone Perteanu și dr. Ioachim Oană.

Marile rivale ale României, campioană mondială en-titre, au fost parcă mai puternice ca niciodată: SUA (Amanda Borden, Amy Chow, Shannon Miller, Dominique Moceanu, Jaycie Phelps, Kerri Strug), Rusia (Elena Dolgoplova, Rozalia Galieva, Elena Groseva, Svetlana Khorkina, Dina Kochetkova, Oxana Lapina), China (Mo Huilan, Mao Yanling, Ya Qiao, Liu Xuan, Ji Liya, Kui Yuanyuan, Be Wenjing).

Va fi greu, foarte greu. „Se vede de la o poștă treaba că americanilor le e teribil de frică de gimnastele din România, chiar dacă (aici știe toată lumea) Lavinia și Gina abia au scăpat de serioase probleme medicale, Ana Maria Bican s-a accidentat și nu va mai concura, iar altele două, Claudia Presecan și Andreea Cacovean (campioane mondiale la Sabae, în 1995), nici măcar nu au putut să facă deplasarea la J.O...”, scrie Mugur Popovici, trimisul special al Gazetei Sporturilor.

Ce spune Octavian Bellu: „Concursul va fi extraordinar de dificil. Nu spun asta de circumstanță. E adevărat, fetele s-au mișcat bine, dar nu e suficient. Important este să-și păstreze resursele până la ora startului în proba pe echipe, cu exercițiile impuse. Și mai important va fi să nu mai avem probleme medicale, pentru că am rămas cu doar șase sportive și cu ele trebuie să mergem până la capăt, nemaivând nici o rezervă. Revenind la concurs, pe toți ne interesează, în primul rând, întrecerea pe echipe, unde trebuie să prindem podiumul, ca să nu zic mai mult. E bine acum să fim ponderați în declarații. Ne vom bate pentru medalii cu S.U.A., Rusia și China, oricare dintre ele – evident, și noi – putând câștiga aur...”

Bătălia pentru podium și pentru aur, însă, a început înaintea concursului propriu-zis. Pe plan psihologic. Foarte tranșant, aproape dur, a fost Octavian Bellu cu ziariștii americani care l-au asaltat în permanență. Iată ce le-a spus, între altele: „Nu e deloc fair-play faptul că formația dumneavoastră, S.U.A., se antrenează când vrea, unde vrea și cum vrea. În mod normal ea ar fi trebuit să fie aici, cu noi, figurează și pe schema de antrenamente, dar, după cum vedeți, n-a venit. De ce? Până și spectatorii au fost dezamăgiți. Gimnastica formează, în lume, o mare familie, și de aceea nu înțeleg deloc secretomania din jurul fetelor dumneavoastră! Sper ca arbitrajul să nu fie la fel de... inedit...”. Ziariștii aveau să consemneze, însă, și o declarație semnificativă a antrenorului rus Leonid Arkaev: „Americancele vor avea un sprijin uriaș din

partea publicului. În plus, și ei pot fi influențați de acest teribil public, care face sala să ia foc. Depinde de starea psihică a fiecărui arbitru, unii fiind influențabili, alții nu. Oricum, e mai ușor pentru S.U.A. să câștige acasă decât oriunde altundeva. Pentru medalii se vor bate, în ordinea pe care o văd eu, S.U.A., China. Rusia și România”.

Din păcate, sortii n-au avantajat fetele noastre. Ele au intrat în concurs la ora 9.30 dimineața, în compania unor team-uri de mâna a doua, oră la care arbitrele dau, de obicei, cele mai mici note.

Exercițiile impuse au avut loc în ziua de 21 iulie, când se împlineau exact 20 de ani de la triumful Nadiei Comăneci la Montreal (motiv pentru care s-a organizat și un concurs pe această temă), iar la finalul lor, echipa Rusiei conducea în clasament cu 193.796, urmată la o diferență extrem de mică de SUA, cu 193.669, și de România, cu 193.138.

1. Rusia	48.674	48.724	47.837	48561	193.796
2. SUA	48.661	48.736	47.51 1	48.761	193.669
3. România	48.799	48.91 1	47.111	48.317	193.138
Simona Amânar	9.800	9.850	8.687 *	9.712	38.049
Gina Gogean	9.837	9.737	9.437	9.712	38.723
Ionela Loaieș	9.587*	9.537*	9.387	9.525*	38.036
Alexandra Marinescu	9.675	9.787	9.600	9.650	38.712
Lavinia Miloșovici	9.837	9.850	9.400	9.643	38.730
Mirela Ţugurlan	9.650	9.687	9.287	9.600	38.224

(Rezultatele marcate cu * nu au intrat în calcul)

Finala pe echipe.

La Atlanta, Nadia Comăneci este un star. Evoluția ei de neuitat, de pe vremea când era «zâna din povești», a rămas în inimile și istoria Jocurilor Olimpice. A fost pe „podium” la Ceremonia de Deschidere, acolo, lângă cei mai mari eroi ai Olimpiadelor moderne, a fost cea care a rostit Cuvântul de bun venit spectatorilor și gimnastelor la finala pe echipe, acolo unde în prim-plan s-au aflat și micuțele noastre reprezentante.

Nadia Comăneci, avându-l alături pe soțul ei, și el fost campion olimpic, Bart Conner, a fost mereu în „priză”, urmărind cu inima și sufletul evoluțiile sportivelor, pentru a face, alături de Emanuel Fântâneau, în exclusivitate pentru Gazeta Sporturilor, un comentariu după fiecare „rotație”.

... Fetele noastre încep cu „bârna”, rusoaicele se află la sărituri, iar americancele la paralele, între SUA, Rusia și România urmând a se da bătălia finală pentru medalii. Publicul american face din sală un veritabil vulcan, exercitând o formidabilă presiune asupra celorlalte competitori. Este clar că reprezentantele „Lumii noi” trebuie musai să câștige.

S.U.A. 49.073. Rusia 48.474, România 48.775 Diferența dintre noi și rusoaice scade la 0,257.

Nadia Comăneci: „Concursul este foarte greu, mai ales că aici, la americani, este dificil să câștige cineva. Amintiți-vă Mondialele de la Indianapolis, din 1991. Fetele noastre au început cu bârna și cred că este bine, pentru a scăpa de un aparat dificil. Au avut o evoluție foarte bună, în comparație cu ceea ce se întâmplă în sală. Să sperăm că o să fie bine până la sfârșit. Dar și americancele și-au făcut exercițiile ca lumea, iar rusoaicele au fost destul de precise la sărituri. Oricum, este dificil de anticipat, pentru că fiecare are slăbiciunile sale. În ceea ce le privește pe fetele noastre,

mie mi-au plăcut toate, în special Lavinia și Gina”.

... Se schimbă aparatele.

Prin urmare, SUA – bârnă: 48.899, Rusia – paralele: 48.874, România – sol: 49.023. Americancele trec pe primul loc în clasament, iar noi ne apropiem la 0.208.

Nadia Comăneci: „Americancele și-au făcut datoria, realizând note care le-au adus în față. Nu cred că se mai poate schimba ceva în lupta pentru medalia de aur. În continuare, Simona, Gina și cu Lavinia au fost cele mai bune. Vreau să cred că vor avea puterea să urce pe treapta a doua, că de podium nu mă mai îndoiesc”.

... Rotația 3. Gazdele se detașează. Începe și mai aspra bătălie pentru argint. SUA – sol 49.036, Rusia – bârnă 48.636, România – sărituri 48.686. Pentru noi speranțele cresc, au mai rămas doar 0.158 de recuperat. Va fi posibil?

Nadia Comăneci: „Cursa este nebunească. Echipa noastră a avut ca lider pe Simona Amânar, dar notele luate de celelalte fete, datorită cu deosebire aterizărilor, n-au fost suficiente să se treacă de rusoaice, în ciuda faptului că unele dintre ele au fost foarte ezitante la bârnă. Mai este o rotație. Să așteptăm...”

...Rotația 4. Ultima șansă. SUA – sărituri 48.899, Rusia – sol 48.6244, România – paralele 48.624. Din păcate, diferența nu a fost recuperată. Dimpotrivă, s-a mărit, fetele noastre ocupând, totuși, un mai mult decât meritat loc 3, mai ales că la liber alese ele s-au situat pe locul secund (195.108), piatra de moară fiind deci „impusele”.

1. SUA	48.548	49.073	48.899	49.036	195.556
2. România	48.686	48.624	48.775	49.023	195.108
Simona Amânar	9.875	9.825	9.800	9.887	39.387
Gina Gogean	9.800	9.625	9.825	9.850	39.100
Ionela Loaieș	9.512*	9.612*	9.675	9.662*	38.461
Alexandra Marinescu	9.687	9.775	9.600*	9.762	38.824
Lavinia Miloșovici	9.737	9.737	9.825	9.812	39.111
Mirela Țugurlan	9.587	9.662	9.650	9.712	38.611
3. Rusia	48.474	48.874	48.636	48.624	194.608

Nadia Comăneci: „Asta e concursul. Nu numai avantajul de a fi acasă le-a adus medalia americanelor. Ele au concurat azi foarte bine, fără să facă greșeli grave. Echipa României a fost dezavantajată pentru că lumea se uita numai la americance. Să fim bucuroși că suntem pe podium, pentru că pe ici, pe colo, fetele noastre au mai făcut și greșeli. Sunt sigură că la concursul pe aparate ele vor reuși să obțină și medalii de aur”.

1. SUA	97.209	97.809	96.410	97.797	389.225
2. Rusia	97.148	97.598	96.473	97.185	388.404
3. România	97.485	97.535	95.886	97.340	388.246

Șanse mari însă pentru România în finalele individuale, unde fetele s-au calificat cu primele două punctaje la sărituri, prin Simona Amânar și Gina Gogean, de pe locul întâi la paralele și al treilea la sol pentru Simona Amânar.

La individual compus, ordinea calificărilor a fost: Lilia Podkopaeva, Shanon Miller, Dina Ročetskova, Lavinia Miloșovici, Gina Gogean și Dominique Dawes. Pentru România a mai obținut calificarea Alexandra Marinescu, dar antrenorii au înlocuit-o cu Simona Amânar, urmând ca Alexandra

să o substituie pe Lavinia Miloșovici în finala de la bârnă, Alexandra având cel mai complex exercițiu dintre toate cele prezentate la această ediție olimpică.

Un „argint” și două „bronzuri” pentru Gina, Lavinia și Simona, pe un podium pe care S.U.A. și Rusia n-au avut loc.

„N-a fost să fie aur, dar, totuși, un mare, un impresionant succes al gimnasticii românești în vulcanul de la „Georgia Dome”. Sub privirile celor peste 35 000 de spectatori dezlănțuiți – între care s-a aflat președintele Bill Clinton, alături de Hillary și fiica lor, Chelsea -, sub ochii unei Americi întregi, pentru care gimnastele sunt, de când cu titlul pe echipe, eroine naționale, toate cele trei fete din România, care au intrat în concursul individual compus, au urcat pe podium, obținând o medalie de argint, prin Gina Gogean, precum și două de bronz, la egalitate, grație Laviniei Miloșovici și Simonei Amânar”, scrie Mugur Popovici, în Gazeta Sporturilor.

A început „cercul” american! „Georgia Dome” fierbe. Atlanta clocotește. America, la fel:

„...Prima rotație o deschide, la bârnă, Diminique Moceanu, care se dezechilibrează, și ia doar 9.600. Gina Gogean lucrează curat la paralele (9.700), dar nota este sub ce merita. Lavinia Miloșovici, la sărituri, nu are nicio problemă, dar ia numai 9.743. Simona Amânar iese și ea bine de la paralele, cu 9.762. La bârnă, rusoaica Rozalia Galieva și americana Dominique Dowes au luat note vădit umflate, cu care au și ocupat, la finele primei rotații, locurile 1 și 2 (9.825, respectiv 9.812), în vreme ce Simona se afla doar pe 7, Lavinia pe 10, iar Gina pe 12...

...Ucraineanca Lilia Podkopaeva, campioană mondială en-titre, deschide cu un 9.800 la paralele, care o proiectează pe primul loc. Gina intră la bârnă... Se mișcă de parcă ar fi pe sol, sare și aterizează perfect, dar... n-avem voie să luăm prea mult: 9.800 și Gina trece pe locul 2. Unde avea să și rămână, dar noi nu știam asta... Shannon Miller, una din favorite, iese cu Tsukahara de la bârnă și ia 9.862, iar Dominique Dowes, tot la bârnă, obține un 9.825 (brigada își face datoria...) și trece pe locul 1... Fetele noastre nu se sperie de zgomotul infernal și își fac datoria: Milo – 9.737 la paralele, Simona – 9.725, la bârnă... Dar podiumul era încă departe, pentru că la mijlocul concursului Gina se afla pe 6, Simona pe 7 și Lavinia doar pe 9.

...Începe rotația a treia. În pofida presiunii incredibile a publicului, româncele nu mai greșesc nimic, în vreme ce toate americancele și rusoaicele ies, pe rând, din cărți... Solul s-a dovedit ucigător pentru supervedetele americane Dowes și Miller (Moceanu ieșise din cursă mai devreme). Amândouă cad. Ies afară de pe covor și arbitrele n-au ce face, era prea evident totul: 9.475 Miller și 9.000 Dowes. Din păcate, Simona Amânar este furată grosolan la sol (doar 9.737, după un exercițiu perfect, dar s-a pornit de la nota de bază 9.900), iar ai noștri protestează vehement. Inutil. În fine, Gina ia 9.800 la sol, Milo – 9.775 la bârnă, iar în ultima rotație (când chinezoaica Mo Huilan, foarte periculoasă, greșește la același sol nemilos – 9.650), româncele nu mai pot fi oprite: Gina – 9.775 și Simona – 9.843 la sărituri, iar Milo – 9.812, la sol. Până și teribila Podkopaeva a ieșit o dată de pe covor, la sol, dar acolo nimeni nu a văzut nimic, dar ar fi fost culmea ca primele trei să fie numai românce!

Și, totuși, luăm o revanșă strălucită în fața celor care ne-au depășit la echipe, SUA și Rusia, dar n-au avut pe nimeni pe podiumul concursului la individual compus.

Puțin mai târziu, Clinton și familia au aplaudat, în picioare, un Drapel ucrainean și trei ale României.

Imediat după premiarea oficiată de Nadia Comăneci, Juan Antonio Samaranch și Yuri Titov, cele mai valoroase gimnaste ale lumii, Lilia Podkopaeva, Gina Gogean,

Lavinia Miloșovici și Simona Amânar s-au întâlnit cu Președintele Statelor Unite. Numele României era pe buzele tuturor...".

1. Lillia Podkopyeva	9.781	9.800	9.787	9.887	39.255
2. Gina Gogean	9.775	9.700	9.800	9.800	39.075
3. Simona Amânar	9.843	9.762	9.725	9.737	39.067
Lavinia Miloșovici	9.743	9.737	9.775	9.812	39.067
5. Huilan Mo	9.799	9.800	9.800	9.650	39.049
6. Dina Kochetkova	9.581	9.787	9.825	9.787	39.980

Finalele pe aparate au fost în ton cu întregul concurs olimpic de gimnastică. *"Georgia Dome. Mai este o oră și jumătate. Sala e goală. De alături se aud urale. De la baschet. Joacă Dream Team. Între zona gimnasticii și cea a baschetului, doar o perdea uriașă și tribunele metalice. Stau de vorbă cu Cristian Țopescu. Va transmite finala pe aparate. Sala în continuare pustie. Doar voluntarii își găsesc de lucru. Unul dintre ei îi cere pe un ton ritos lui Cristian să părăsească locurile presei scrise. Cei cu TV, la locurile lor! Nu pricepe că în sala de câteva mii de locuri suntem doar noi doi. Mai sunt vreo 45 de minute. Lângă noi, ziaristii români, se așează domnul Alexandru Mogoș, șeful Misiunii Olimpice. Ca în fiecare seară a gimnasticii. O fătucă înțepată de la „secu” îl alungă ca pe un infractor. «Dacă în cinci minute nu pleci, chem poliția olimpică». Îi cerem să-l lase cinci minute și 30 de secunde. Nu pricepe ironia. Ne lăsăm păgubași. Cristi îmi mai spune doar că și la băieți va ieși cel puțin o medalie. Să vedem. Nadia și Bart se fotografiază cu arbitri. Sunt mulți cei care doresc să aibă un asemenea suvenir. Văzând-o pe Nadia, gândul ne zboară la fete. Anca Grigoraș, fosta campioană, arbitra internațională de azi, care abia așteaptă să plece din Atlanta, ne spune că Lavinia a fost înlocuită de Alexandra Marinescu la bârna de marți, pentru că are un exercițiu mai bun și «viitorul înaintea», dar are și o totală nemulțumire față de pauza de două zile dintre «compus» și «aparate». Cum să te poți menține în formă când ești supus unui asemenea stress? Trebuie...*

Mary Lou Reton – comentatoarea pentru U.S. Today – și Peter Vidmar, campioni olimpici la Los Angeles, în 1984, urează bun venit tuturor.

Disputele pot începe. E ora 21.39. Ora Atlantei. Și, poate, a succeselor noastre. Solul băieților ne reține atenția doar profesional. Nu și sentimental. Publicul n-are încă clocotul din zilele precedente. Americanii nu sunt încă în scenă. Șcerbo ratează, cum probabil n-a mai făcut-o de mult. Grecul Ioannis Melissanidis e campion. Marea surpriză.

Și încep adevăratele emoții pentru noi. Gina Gogean și Simona Amânar... Gina e deja pe podium. Argint sau bronz? Are 9.750. Liu e în frunte. Shannon cade. Grosheva nu contează. Dar mai este Simona. Aleargă. Bate. Se înalță. Aterizează. 9.875. Dacă și a doua notare va fi la fel, nu poate pierde. Cineva spune: «Loviturile de la 11 m în finala Ligii Campionilor sunt nimic pe lângă tensiunea de aici». Simona se concentrează. Cred că i-ați văzut chipul pe micul ecran. Își repeta, probabil, mișcarea. Așa,.. Sus... Și... Păcat. Aterizarea e mai puțin reușită. Doar 9.775. Dar Simona este campioană olimpică. Gina – medalie de bronz. Excelent rezultat."

1. Simona Amânar	10.00	9.85	9.90	9.90	9.90	9.85	9.85	9.875	9.925
	10.00	9.70	9.75	9.85	9.75	9.85	9.75	9.775	
2. Mo Huilan	10.00	9.85	9.85	9.70	9.80	9.85	9.80	9.825	9.768
	9.90	9.70	9.75	9.70	9.65	9.80	9.70	9.712	
3. Gina Gogean	10.00	9.80	9.90	9.85	9.80	9.75	9.65	9.800	
	10.00	9.70	9.70	9.70	9.70	9.70	9.75	9.700	

- Ce spui, Simona ?

- *Mă bucur foarte mult pentru această medalie. Este prima oară când particip la Jocurile Olimpice și era singurul trofeu care îmi lipsea. Este unul foarte important pentru mine. Îmi pare rău că Gina a fost doar cu bronz. Acum îmi doresc să ajung cât mai repede acasă, să mă întâlnesc cu cei dragi. Dar mai este încă o seară...*

- Ce spui, Octavian Bellu ?

- *Finala a fost plină de emoții, cu o săritură foarte bună a Simonei. Noi ne așteptam la o evoluție împărțită în grupe de câte 4, dar n-a fost așa. Au spus în ultimul moment că intrarea la aparat este fără altă pauză de încălzire. Motiv pentru care Simona nici nu s-a putut încălzi așa cum trebuie. Ea a câștigat clar cu prima săritură, care rămâne o săritură de antologie, ce a fost prezentată sub formă de chinograme, pe diapozitive și filme. Mai are de lucrat la cea de-a doua, în schimb. Poate părea surprinzătoare această observație, acum când am luat aurul, dar dacă ne păstrăm luciditatea vom putea să mai luăm și alte medalii"...*

În competiția masculină, la individual compus, Nicu Stroia și Adrian Ianculescu au abandonat din cauza unor accidentări, iar Cristian Leric s-a situat pe 11.

1. Xiaoshuang Li	9.687	9.712	9.775	9.812	9.650	9.787	58.423
2. Alexei Nemov	9.700	9.800	9.612	9.700	9.762	9.800	58.374
3. Vitali Scherbo	9.762	9.662	9.587	9.687	9.712	9.787	58.197
11. Cristian Leric	9.625	9.562	9.412	9.700	9.600	9.675	57.574

În schimb, finalele pe aparate aveau să fie de argint, primele medalii de argint din istoria olimpică a gimnasticii noastre masculine.

„Intră, din nou, băieții. Calul. Și Marius Urzică printre finaliști. Pe ecranele Dome-ului, exercițiul său este reluat de mai multe ori. 9.825. Este lider. Va rămâne, oare, așa? Elvețianul Li Donghua trece în față, Marius mai e încă pe treapta a doua. Chinezul-chinez Huadong. Huang este aplaudat, dar nu și de arbitri. Da, Marius Urzică are argintul! Este prima medalie obținută de un băiat din delegația României. Marius a marcat punctul de onoare în „disputa” cu fetele, care conduc cu 10-1.

1. Li Donghua	9.85	9.90	9.85	9.90	9.90	9.85	9.85	9.875
2. Marius Urzică	9.80	9.85	9.80	9.85	9.85	9.80	9.80	9.825
3. Alexei Nemov	9.80	9.85	9.75	9.85	9.80	9.75	9.75	9.787

- Ce spui, Marius?

- *A fost un cal... năvălaș, pe care am reușit să-l stăpânesc bine și să-i pun șaua de argint. Asta că tot ne aflăm în țara cowboy-lor. Mă bucur enorm. Cu atât mai mult cu cât noi, băieții olimpici, am cam fost umiliți până acum de către fete. Dar, vă spun, seara nu este terminată. Mai este și Dan în concurs...*

Superb, în adevăr, a început această seară pentru culorile noastre.

Acasă e 6.10 dimineața. Aici 11.10 noaptea. Premiere la sărituri. Și la cal. În America, la fiecare ușă flutură steagul înstelat. Se mândresc cu el. Le dă forță și un sentiment de demnitate. De ce să nu ne mândrim și noi cu „tricolorul” înălțat pe catarg? Să ne mândrim că suntem români. Greșim cu ceva?”

Pe celelalte baze, întrecerile zilei s-au încheiat. La Georgia Dome continuă. Paralelele. Lavinia Miloșovici și Simona Amânar printre ele. Publicul își începe show-ul. Dominique Dawes obține 9.800. Horkina o depășește. Presiunea e maximă. Milo, cu 9.750, nu mai e pe podium. Poate Simona. Milo îi așează trambulina. Îi pregătește barele. Bellu o asistă la elementele mai grele. A fost bine. 9.787. Va fi, în final, doar locul 5.

1. Svetlana Khorkina	10.00	9.75	9.85	9.85	9.85	9.85	9.90	9.850
2. Bi Wenjing	10.00	9.85	9.80	9.75	9.85	9.90	9.85	9.837
2. Amy Choi	10.00	9.85	9.80	9.80	9.90	9.85	9.85	9.837
5. Simona Amânar	10.00	9.80	9.75	9.70	9.80	9.80	9.80	9.787
8. Lavinia Miloșovici	10.00	9.80	9.70	9.70	9.80	9.75	9.75	9.750

- Ce spui, Octavian Bellu ?

- La paralele noi nu am luat medalie, dar vreau să vă spun, tot foarte sincer, că Lavinia a făcut cel mai bun exercițiu din cariera ei de gimnastă, dar a primit nota pe care ați văzut-o pentru că nu era trecută în... cărți dinainte și medaliile erau anticipat câștigate de una dintre celelalte, Chow, Horkina și Dawes. Una dintre ele trebuia să iasă și nu se poate scoate din mintea arbitrelor că și alta poate să câștige decât cele care se anticipază.

Mai sunt puține minute până la miezul nopții. În ciuda oboselii, nu ne mișcăm. Trebuie să-l vedem pe Dan Burincă. A fost al patrulea în concurs. Fostul campion Dan Grecu îl urmărește cu atenție. Elementele sale au un grad de dificultate ridicat. Inelele capătă culoarea unei medalii. Cu 9.812, Dan este lider. Îl egalează unгурul Szilveszter Csollany. Orice ar face supercampionul italian Yuri Chechi, gimnastul nostru va fi medaliat. Și este. Dan Burincă obține argintul. Dar Grecu, parcă a întinerit.

1. Yuri Chechi	9.85	9.90	9.90	9.90	9.90	9.85	9.85	9.887
2. Dan Burincă	9.85	9.80	9.80	9.80	9.85	9.85	9.80	9.812
3. Szilveszter Csollany	9.80	9.80	9.85	9.80	9.80	9.85	9.80	9.812

- Ce spui, Dane ?

- Nu se putea să-l las pe Marius singur pe podium. Așa că am urcat și eu lângă el. L-am mai ajutat să ne ținem lângă fete, care sunt cam... bune și ne-au luat-o înainte cu medaliile. N-ați văzut scrima și canotoarele azi? Oricum, noi am salvat onoarea băieților...”

Comportare de excepție, așadar, și pentru Dan Burincă, cu al său loc secund la inele, după recunoscutul specialist al acestui aparat, italianul Yuri Chechi, și la egalitate cu unгурul Szilveszter Csollany, dar înaintea bulgarului Jordan Jovtchev, pe care îl vom vedea și la Jocurile Olimpice de la Londra 2012!, dar și în fruntea forului de specialitate din țara vecină. Așadar, Yuri Chechi, Dan Burincă și Szilveszter, pe poziția a 7-a regăsindu-l pe Marius Tobă, sub culorile germane. „Dan Burincă o caută pe Nadia din priviri. Ar vrea să-i mulțumească. A câștigat medalia de argint la inele când nimeni nu mai spera asta. După un accident care a părut fatal carierei sale, Nadia și Bart l-au chemat

în Oklahoma, ținându-l, pe banii lor, într-o clinică de recuperare. Calvarul a durat patru luni. Astăzi, a luat 9.825, la fel ca ungurul Csollany, și cu doar 74 de sutimi sub italianul Yuri Chechi. Îl vede pe Bart cum îi arată pumnii strânși. Parcă e un copil. Alături, Nadia, matură și calculată, îl încurajează din cap. Dacă ar putea, și-ar pune medalia în vârful unei lănci și ar dărui-o celor doi, precum cavalerii de altădată.”

Dar concursul nu s-a terminat.

„... Ultimul recital al vedetelor gimnasticii. Același număr incredibil de spectatori – aproape 35.000, probabil un record mondial – au venit la ceea ce americanii au numit «seara gimnasticii», poate și pentru că a fost seara în care mica lor zeiță răsfățată, Shannon Miller, și-a luat adio de la lumea arenelor cu o medalie de aur pe care am prevăzut-o și care nu putea să nu vină?

Dar pentru noi a fost cu totul altceva. Noi le-am așteptat pe fetele noastre, mai puțin răsfățate și mai puțin zeițe, însă mai obișnuite să ne aducă medalii și să ia viața mult mai în serios decât le-ar cere-o vârsta...

A fost, întâi, concursul la bârnă. Pentru România, în locul Laviniei Miloșovici a apărut mult mai tânăra Alexandra Marinescu, pe care antrenorii au creditat-o cu un exercițiu mai bine cotate și deci mai îndreptățit la o medalie. Micașta Alexandra a urcat prima din întreaga serie de 8 gimnaste... Prima pe «puntea suspinelor», pe cel mai perfid aparat inventat vreodată în sport. În plus, încărcată și de presiunea psihică a marilor noastre așteptări, dar și a faptului că a înlocuit un titan de talia Laviniei, aflată la ceasul retragerii din sport, ca și Shannon a americanilor, Alexandra nu le-a putut duce pe toate. Ea a căzut de două ori (!), întâia dată exact când încercam să-i explic colegei Mary-Lou Retton, de la USA Today, rațiunile exacte ale înlocuirii Laviniei. Ratările Alexandrei (care nu știu să mai fi luat vreodată 8.462) au făcut-o să zâmbească pe Retton: «Miloșovici n-ar fi căzut așa, dragi români». Și în timp ce vorbeam cu ea, Milo se afla undeva în tribune, exact în partea opusă celei în care se lucra la bârnă. De acolo (am recunoscut-o după tricoul portocaliu, dar și după vocea neașteptat de puternică), Milo a strigat de mai multe ori „Bravo, Gina !”, „Hai Ginaaa !”, în vreme ce vicecampiona olimpică Gina Gogean se afla și ea pe «puntea suspinelor» (imediat după Alexandra căzuse și Dominique Moceanu, care s-a mai și lovit puternic la față, sub privirile lui Bella Karoly). Gina însă n-a mai căzut, ca la San Juan la „mondiale”. A evoluat curat și atent, a ieșit perfect, dar a luat 9.787... Nu știu dacă se putea mai mult, pentru că Shannon Miller și-a făcut ultimul exercițiu al vieții de sportivă – și i-a ieșit perfect, să recunoaștem – iar în tribune 35.000 de americani dezlănțuiți strigau «Gold, gold, gold». Și mai era și campioana olimpică absolută. Lilia Podkopaeva. Shannon a primit 9.862, eleganta Lilia – 9.825, iar Ginei i-a rămas bronzul...”

1. Shannon Miller	10.00	9.85	9.85	9.90	9.85	9.85	9.90	9.862
2. Lilia Podkopaeva	10.00	9.80	9.85	9.85	9.80	9.85	9.80	9.825
3. Gina Gogean	10.00	9.80	9.80	9.80	9.80	9.75	9.70	9.787
8. Alexandra Marinescu	9.80	8.45	8.50	8.50	8.20	8.40	8.50	8.462

A urmat solul. Ultimul aparat. Din nou cu două românce, aceeași inepuizabilă și, parcă, mereu tristă Gina Gogean, împreună cu „aurul” din ajun al săritorilor, Simona Amânar, adică fata care vine. Solul Ginei, campioană mondială la ultimele două ediții (Sabae și San Juan), a fost dulce și lin, ca melodia românească pe care a ales-o. În tribune, schimbați incredibil în bine, americanii au avut puterea s-o aplaude, ba chiar

în ritmul muzici, cum a făcut-o și (altădată) sobrul Octavian Bellu. Dar, cum se spune la ruletă, jocurile erau făcute. În plus, Gina a mai pierdut o zecime la o aterizare dificilă. Cu sau fără acea zecime, nota ei, 9.662, n-ar fi dus-o la medalie...

Marea noastră speranță s-a numit, la sol, Simona Amânar. Ea ne-a oferit patru diagonale superbe, a făcut tot ce se putea face într-un asemenea concurs, a aterizat perfect de fiecare dată... însă urma (ce păcat că n-a fost Simona ultima) exercițiul aceleiași obsedante Lilia Podkopaeva, ucraineanca adoptată peste noapte de gazdele Olimpiadei, după ce a câștigat titlul la individual compus... Lilia n-a avut un sol mai dificil ori mai bine executat decât Simona, ba chiar a și ezitat la una din diagonale, însă ea era Podkopaeva, campioana absolută. Și avea – cum mi-a mărturisit mai târziu Octavian Bellu – un plus evident de eleganță și de farmec personal, care prinde la public și la ...arbitre, mai ales într-o țară cum este America. Așa s-a făcut că Podkopaeva a primit cu 37 de miimi mai mult decât Simona, miimi care i-au adus aurul. «Simona Amânar rămâne campioana morală a solului», îmi zice, cu multă seriozitate, Nadia Comăneci, după încheierea finalelor. «Ca s-o bați aici pe Dominique Dawes, după acel 9.837 al ei, care a făcut să explodeze sala, înseamnă, într-adevăr, că ai făcut tot ce se putea face», a mai adăugat Nadia, aprobată de veșnic zâmbitorul și optimistul ei soț, Bart Conner”...

1. Lilia Podkopaeva	10.00	9.90	9.90	9.85	9.85	9.90	9.90		9.887
2. Simona Amânar	10.00	9.85	9.80	9.80	9.90	9.90	9.85		9.850
3. Dominique Dawes	10.00	9.85	9.80	9.80	9.85	9.85	9.85		9.837
7. Gina Gogean	10.00	9.70	9.70	9.75	9.80	9.80	9.85	0.10	9.662

În cartea lor, „Gloria și lacrimile Atlantei – Centenial Olympic Games”, Claudiu Val și Narcis Găvan, cei doi gazetari constănțeni, suferinzi în orașul olimpic, aveau să concluzioneze asupra prezenței gimnastelor și gimnaștilor noștri:

„Desigur, gimnastica era disciplina de la care toți românii așteptam grosul medaliilor. Incepând cu „era” Nadia Comăneci, România se află în topul mondial, iar reprezentantele noastre impun respect adversarelor pe oriunde se duc. Concursul pe echipe ne-a rezervat doar medalia de bronz, în condițiile unei accidentări nedorite a Anei-Maria Bican, înlocuită de mai puțin experimentata Ionela Loaieș (care, de altfel, a avut evoluții foarte bune). Impresia noastră a fost că arbitrele ne-au dezavantajat, dar, la Atlanta, întrebată în legătură cu acest lucru, Lavinia Miloșovici a fost, oarecum, de altă părere: «Nu, arbitrele nu ne-au dezavantajat, pe noi, fetele din echipa română. În schimb, au acordat 5- 10 sutimi în plus adversarelor noastre, acolo unde trebuia!» Și, dacă o spune Lavinia, înseamnă că așa trebuie să fie!

Ne-am revanșat cu vîrf și îndesat la individual compus, acolo unde toate cele trei reprezentante ale țării noastre au urcat pe podium. Lilia Podkopaeva nu a putut fi învinsă, dar argintul Ginei Gogean și bronzul Simonei Amânar și al Laviniei Miloșovici au valorat cît o victorie.

Marea campioană Mary-Lou Retton, una dintre cele mai valoroase gimnaste americane din toate timpurile, îmi spunea, după concursul individual compus: «Echipa României este, ca de obicei, foarte puternică, iar Simona Amânar se anunță liderul de mâine. Acrobatic, ea este excepțională, dar este deficitară la coregrafie, acolo unde Podkopaeva strălucește. Cele două sînt liderele actualei generații!» Aprecieri care ne onorează, venite din partea celei care a fost campioană olimpică absolută la Los Angeles, în 1984!

Finalele pe aparate au venit să confirme valoarea internațională a școlii românești de gimnastică. Reprezentantele noastre au cucerit 4 medalii, ceea ce nici o altă țară nu a mai reușit! Performera a fost, desigur, Simona Amânar, constănțeanca lansată pe orbita marii performanțe de Clubul Sportiv Școlar nr.1 Constanța, acolo unde a fost antrenată de Mirela Szemerjai. Încă o dată, școala patronată de directorul Traian Bucovală s-a dovedit a fi un izvor de talente! Fetița noastră blondă îmi spunea, înaintea zilei a doua a finalelor pe aparate: «Mi-e dor de toți cei de acasă! Îți salut și îți rog să fie alături de mine, mîine, în concursul de la sol, unde aș vrea să obțin măcar o medalie de argint!». Dorința Simonei s-a împlinit, argintul de la sol adăugându-se aurului cucerit la sărituri! Gina Gogean a secondat-o, cu cele două medalii de bronz, obținute la sărituri și bârnă. A fost, fără îndoială, un concurs bun pentru fetele noastre, care au adunat 8 medalii. Nici băieții nu au rămas datori, chiar dacă ei nu au repetat performanța din 1995, când echipa urca pe treapta a treia a podiumului la Campionatele Mondiale de la Sabae. Marius Urzică și Dan Burincă au adus României alte două medalii de argint, în finalele de la inele și cal cu mînere. Comportarea gimnasticii românești la Jocurile Olimpice Centenare fusese mai mult decît onorabilă... De înțeles, în aceste condiții, indignarea reprezentanților presei. Ziariștii au criticat aspru, la momentul respectiv, indiferența Guvernului român, care nu a binevoit să trimită nici măcar un reprezentant la aeroport în ziua întoarcerii delegației noastre. Din păcate, cei care ne conduceau destinele n-au știut să aprecieze munca unor sportivi, ale căror excepționale rezultate contribuie cu mult mai mult la imaginea României în lume decît întreaga armată de ambasadori. Gestul regelui Tongăi (insulă în Oceanul Pacific) de a trimite o telegramă de felicitare pugilistului Paea Wolfgram, imediat după calificarea acestuia în semifinale, ar trebui să constituie un exemplu pentru viitorii guvernanți ai României. Ca să nu mai vorbim de triumfala primire de la întoarcerea în insulă...

Dacă la nivel național, primirea gimnastelor a fost o palmă pe obrazul onoarei naționale, la Constanța, Simona a fost primită ca o adevărată regină. Direcția Județeană pentru Tineret și Sport, Clubul Sportiv Farul și CSȘ nr.1, alături de generoșii sponsori locali, au întâmpinat-o pe Simona așa cum se cuvine. Campioana olimpică a fost prezentată numerosului public chiar în fața Sălii Sporturilor, arena în care Simona a cunoscut primele succese. Performera constănțeană a plecat spre casă într-o mașină decapotabilă, salutându-i pe numeroșii săi fani. Forurile locale au demonstrat, încă o dată, că știu să își prețuiască, la adevărata valoare, marii campioni. Îmi amintesc că, după întrecerile fetelor, antrenorul Nicolae Forminte ne spunea: «Am demonstrat, dacă mai era nevoie, că Simona este o mare gimnastă, poate cea mai bună din lume. S-a ajuns aici printr-o muncă fantastică și datorită faptului că, mulțumesc lui Dumnezeu, Simona a fost sănătoasă, ferită de accidentări».

Și dacă Atlanta a intrat în istorie, era așteptată Olimpiada Mileniului. Din nou Antipozi. După patru decenii și jumătate.

➤ 2000 – Sydney

Olimpiada Mileniului. Sydney 2000 a fost, fără îndoială, cea mai fastuoasă și mai grandioasă ediție a Olimpiadelor moderne! Organizate sub semnul Mileniului ce stătea să se încheie, aceste Jocuri s-au dorit a fi o sinteză a tot ceea ce a adus mai bun sportul lumii secolului XX, mai mult decît oricând să fie un concurs în care să triumfe spiritul de fair-play, seriozitatea, talentul.

Béla Károly, coordonatorul echipei SUA, declara că pentru aurul olimpic „cele mai mari șanse le deține România, pentru că are o echipă unită, cu o mare consistență dată de munca organizată și de bună calitate care se face în țară”,

vorbind foarte frumos despre Maria Olaru, campioana mondială absolută de la Tianjin, „care mă face mândru că aparțin școlii românești de gimnastică. Olaru este produsul ideal al unei metode de pregătire dezvoltate în decenii întregi. Felul în care luptă, tenacitatea ei și grija pentru fiecare aparat mă încântă”.

O duminică frumoasă de toamnă. 17 septembrie 2000. Prima zi cu emoții. În calificări, celebrul duel româno-rus s-a terminat în favoarea Rusiei, care a reușit să termine cu aproape un punct mai mult, câștigând două aparate (sărituri și sol), nouă revenindu-ne doar bârna.

1. Rusia	38.454	38.974	38.773	38.673	154.874
2. România	38.343	38.287	38.912	38.449	153.991
Andreea Răducan	9.743	9.562	9.675	9.737	38.717
Simona Amânar	9.725	9.550	9.625	9.800	38.700
Maria Olaru	9.625	9.225	9.787	9.575	38.212
Loredana Boboc	9.250	9.550	9.675	9.337	37.812
Andreea Isărescu	9.193	9.625	-	-	18.818
Claudia Presecan	-	-	9.775	8.925	18.700
3. China	37.529	39.036	38.461	38.362	153.388
4. Ucraina	37.067	38.863	38.461	37.487	151.914
5. Spania	38.097	38.612	36.987	37.862	151.558
6. SUA	37.654	38.562	37.861	37.362	151.439

Asemenea și la individual compus, unde Svetlana Khorkina s-a calificat cu un punctaj excelent (39.005), urmată de Andreea Răducan, cu 38.717, și de Simona Amânar, cu 38.700.

	SV	B1	B2	B3	B4	B5	B6	Final	Total
1. Svetlana Khorkina	9.731	9.85	9.662	9.762					39.005
2. Andreea Răducan									38.717
Sărituri	10.00	9.75	9.70	9.80	9.70	9.75	9.70	9.743	
	10.00	9.75	9.70	9.80	9.80	9.75	9.75		
Paralele	10.00	9.65	9.55	9.65	9.45	9.55	9.50	9.562	
Bârnă	10.00	9.75	9.65	9.65	9.65	9.70	9.70	9.675	
Sol	10.00	9.75	9.75	9.80	9.75	9.70	9.70	9.737	
3. Simona Amânar									38.700
Sărituri	9.90	9.65	9.65	9.75	9.70	9.70	9.75	9.725	
	9.90	9.75	9.70	9.80	9.75	9.75	9.75		
Paralele	9.90	9.55	9.60	9.60	9.50	9.45	9.55	9.550	
Bârnă	9.90	9.65	9.65	9.60	9.60	9.60	9.65	9.625	
Sol	10.00	9.85	9.80	9.80	9.80	9.80	9.80	9.800	

În finala pe echipe însă nu s-a mai repetat scenariul din calificări. Șase formații, cele mai bune din lume, au luptat pentru o medalie cât mai strălucitoare.

SUA a început finala la sărituri, România la paralele, Ucraina la bârnă, Spania la sol, iar Rusia și China au stat primele două rotații și au încheiat singure competiția. Au evoluat cinci sportive și au fost luate în calcul primele patru punctaje pentru fiecare echipă. România a scăpat cu bine de paralele și de bârnă, iar după două rotații au intrat în concurs China, la paralele, și Rusia la sărituri.

România fascinează la sol, unde coreografiile și acrobatica prezentate sunt excepționale: Andreea Isărescu 9.600, Loredana Boboc 9.700, Maria Olaru 9.687, Andreea Răducan 9.762, iar Simona Amânar 9.775.

În schimbul următor, România încheie finala la sărituri, cu evoluții deosebite (în special Maria Olaru, Simona Amânar și Andreea Răducan), în timp ce Rusia continuă marșul triumfal spre medalie la paralele. Surpriză de proporții, După evoluții foarte bune (Ekaterina Lobazniuk 9.700, Elena Zamolodchikova 9.712, Elena Produnova 9.800), marea vedetă Svetlana Khorkina ratează – 9.000.

În ciuda acestei ratări, Rusia rămânea favorită la aurul olimpic, însă, în mod incredibil, rând pe rând, Anna Kolesnikova 9.237, Elena Zamolodchikova 8.862 și Elena Lobazniuk 9.175, nu reușesc să rămână pe bârnă!

Momentul de mare surpriză al finalei, prin ratările de la bârnă ale rusoaicelor, a trecut și România a rămas pe primul loc, deoarece în ultimul schimb, deși au dat totul pentru a reuși, gimnastele din Rusia nu mai putut recupera pierderile de la primele trei rotații (Lobazniuk 9.750, Zamolodchikova 9.775, Produnova 9.725, Khorkina 9.787).

Și echipa Chinei s-a apropiat foarte mult de primele două clasate, însă nu a reușit să le depășească, astfel că s-a consemnat una dintre cele mai echilibrate finale olimpice din istoria gimnasticii, diferența dintre medaliate fiind doar de câteva sutimi.

1. România	Sărituri	Paralele	Bârnă	Sol	
Total	154.608	38.461 (2)	38.237 (6)	38.986 (2)	38.924 (2)
Răducan Andreea (1)	9.712	9.550	9.837	9.762	38.861
Olaru Maria (3)	9.525	9.525	9.787	9.687	38.580
Amânar Simona (4)	9.437	9.437	9.762	9.775	38.567
Boboc Loredana (12)	9.475	9.475	9.600	9.700	38.175
Isărescu Andreea (22)	9.687	9.687	-	-	28.862
Presăcan Claudia (34)	-	-	9.450	-	9.450

La Festivitatea de premiere, pe primele trei trepte ale podiumului au urcat:

1. România	38.461	38.237	38.986	38.924	154.608
2. Rusia	38.605	38.862	37.899	39.037	154.403
3. China	38.073	38.962	39.099	37.874	154.008
4. SUA	37.685	38.875	37.699	38.674	152.933

Dar, după un deceniu, acest clasament avea să se schimbe! Gimnasta chineză Dong Fangxiao a fost descalificată, deoarece la vremea lui Sydney 2000 (s-a aflat mai târziu) nu avea vârsta legală pentru a concura la Olimpiadă, motiv pentru care echipa Chinei a pierdut medalia de bronz, care a fost înmănată la începutul anului 2010 echipei Statelor Unite ale Americii, situată pe locul 4.

În 2010, podiumul concursului feminin pe echipe avea să aibă aibă următoarea configurație: 1. România 154.608, 2. Rusia 154.403, 3. SUA 152.993.

Româncele au devenit noile campioane olimpice. Gimnastele Mileniului!

„Specialiștii spun că am câștigat concursul în primul rând tactic. Noi, ceilalți care ne bucurăm de fiecare dată când o gimnastă reușește să danseze pe bârnă, avem o altă explicație, – la fel de importantă ca exercițiul repetat, pe muzică, ani în șir, de fete, a fost cel al umilinței înghițite, pe întuneric, decenii la rând, de noi toți. Astfel le am bătut pe rusoaice și, chiar dacă se va spune că politizăm prea mult, singurul lucru care a lipsit pentru ca revanșa să fie totală, a fost acela ca anunțul rezultatului final să se facă în Sydney Super Dome pe cunoscutul fond sonor...«Aici Radio Europa Liberă. România a învins Rusia»”, scria ProSport.

Antrenorul Octavian Bellu a fost mulțumit de elevele sale: *„Este ceva unic. Aș spune că e clipa cea mai mare din viața mea. Nimic nu poate fi mai frumos decât să câștigi Olimpiada Mileniului. Peste 1000 de ani voi fi prea bătrân să mai antrenez o echipă și să mai iau o medalie cu ea”.*

O bucurie de nedescris ne-au adus aceste fete minunate care, după 16 ani, recâștigă titlul olimpic pe echipe: *„La capătul unei evoluții mult mai bune decât cea din calificări, pe parcursul căreia gimnastele noastre nu au înregistrat nicio ratare în concurs, echipa României a cucerit medalia olimpică de aur, cu un total de 154.608 puncte. [...] De remarcat că în timp ce echipa noastră aștepta cu înfrigurare deznodământul, micuța galerie românească aclama în „Super Dome” succesul tricorelor, previzibil după a treia rotație a echipelor Chinei și Rusiei. La final, hora bucuriei românești a fost aplaudată la scenă deschisă, Simona Amânar, care a avut cea mai bună evoluție, fiind îmbrățișată de colegele mai mici. „*

Concursul pentru titlul individual compus, știe toată lumea, a fost unic pentru istoria gimnasticii din România. Andreea Răducan și Simona Amânar porneau ca favorite la medalii, alături de rusoaicele Svetlana Khorkina și Elena Zamolodcikova.

Sydney 21 septembrie 2000 – Montreal 21 iulie 1976. Se va repeta istoria?

Câte nouă gimnaste la fiecare aparat, 36 dintre cele mai bune gimnaste ale lumii în concurs pentru titlul absolut. Daniele Hypolito, Esther Moya, Viktoria Karpenko, Elise Ray, Andreea Răducan, Lisa Mason și Nelly Ramasany au început la sărituri, Lisa Skinner, Yvonne Tousek, Elena Zamolodchikova, Emma William, Kana Yamawaki, Laura Martinez, Kate Richardson, Yang Yun la paralele, Alexandra Soler, Dong Fangxiao, Martina Bremeni, Amy Chow, Allana Slater, Adriana Crisci, Liu Xuan, Maria Olaru și Delphine Regease la bârnă, Olga Roshchupkina, Halyna Tyryk, Alena Polozkova, Ekaterina Lobazniuk, Kristin Maloney, Sara Moro, Annika Reeder, Svetlana Khorkina și Monica Bergamelli la sol.

Favorita principală la titlul olimpic, Svetlana Khorkina, începe în forță, 9.812 la sol, Elena Zamolodcikova 9.725 la paralele, Victoria Karpenko din Ucraina 9.574 la sărituri, iar chinezoaicele Yang Yun și Liu Xuan debutează excelent la paralele și la sol: 9.787 și 9.750. Lisa Skinner debutează cu 9.650 și se anunță ca o mare surpriză a competiției. Beneficiind de o coregrafie superbă la sol, cu fond muzical din Hava Navila, Ekaterina Lobaziuk a pornit cu dreptul 9.575.

Româncele încep bine: Andreea Răducan, la sărituri, cu o medie de 9.707, Simona Amânar, la paralele 9.512, iar Maria Olaru, excelent la bârnă, 9.700. La sărituri, Elise Ray cade foarte rău, primul semn că ceva nu pare în regulă cu aparatul...

În schimbul următor, notele gimnastelor românce par mai degrabă mici, dar e bine că se mențin pe aparate și în fruntea clasamentului: Andreea

Răducan 9.575, la paralele; Simona Amânar 9.662, la bârnă, Maria Olaru iese în afara covorului, la sol, fiind depunctată: 9.625.

Odată cu rotația a doua începe și seria marilor și incredibilelor ratări din finala olimpică.

Marea campioană Svetlana Khorkina e prima care cade la sărituri, obținând o medie mică, doar 9.343, dar nu era încă totul pierdut. Chinezoaica Yun ratează și ea, la bârnă (9.287) și doar Zamolodcikova (9.700, la bârnă) și Viktoria Karpenko (9.80, la paralele) rămân în fruntea clasamentului. Esther Moya scapă cu bine de paralele – 9.550; Ekaterina Lobazniuk e foarte bună la sărituri – 9.693; Allana Slater – 9.600, la sol, iar Liu Xuan primește ropote de aplauze tot la sol, având o evoluție superbă: 9.675. Celelalte gimnaste chineze au evoluții mai slabe, Yang Yun ratează la bârnă, iar Dong Fangxiao, deși beneficiază de o coregrafie impresionantă, cu „Zorba Grecu”, are o ieșire din covor și primește doar 9.300. La paralele, un exercițiu aplaudat la scenă deschisă de spectatori are Yvonne Tousek, căreia îi reușește un element original și o coborâre perfectă.

La jumătatea întrecerii, primele locuri sunt ocupate, în ordine, de Elena Zamolodchikova, Viktoria Karpenko, Liu Xuan, Maria Olaru, Andreea Răducan, Lisa Skinner, Ekaterina Lobazniuk, Esther Moya și Svetlana Khorkina. Tot la jumătatea întrecerii, organizatorii își dau seama că aparatul de sărituri nu se afla ridicat la înălțimea regulamentară, motiv pentru care, la sfârșitul concursului, gimnastele care au evoluat la acest aparat în primele două rotații li s-a oferit posibilitatea să repete săriturile.

A treia rotație a fost benefică gimnastelor românce și le-a adus printre fruntașe: Andreea Răducan face un salt miraculos prin nota 9.787 primită la bârnă, Simona Amânar avansează bine în clasament, obținând un 9.812 pentru exercițiul la sol, iar Maria Olaru scapă cu bine și de sărituri: 9.656. Gimnastele din Rusia au mari emoții, căci Svetlana Khorkina cade și de la înălțimea paralelelor (copie după ratarea din concursul pe echipe!), iar Elena Zamolodcikova nu se mai regăsește la sol, după două linii acrobatice spectaculoase, ratează copilărește a treia linie și 9.112 pentru ea. Singura care rezistă tensiunii concursului, în afara româncelor, este Viktoria Karpenko (Ucraina), care trece pe primul loc înaintea ultimelor evoluții, ea primind 9.775 la bârnă. Lisa Skinner (Australia) se menține în plutonul fruntaș. Frumos se prezintă la sărituri Adriana Crisci (Italia), precum și Laura Martinez (Spania), la sol.

După trei rotații, în frunte se aflau Viktoria Karpenko, Andreea Răducan, Lisa Skinner, Simona Amânar, Maria Olaru, Ekaterina Lobazniuk, Yang Yun și Liu Xuan.

Ultimele mari emoții ale unei finale olimpice dramatice se consumă în rotația a patra. Svetlana Khorkina încheie la bârnă și e dezamăgită, fiindcă se calificase cu cel mai mare punctaj în finală și a ratat o șansă uriașă de a câștiga titlul olimpic absolut. Liu Xuan termină cu un exercițiu spectaculos la paralele, notat cu 9.725, cu care poate spera la o medalie. Elise Ray (SUA) reușește un exercițiu frumos la sol, răsplătit cu 9.537. În mod incredibil, la sol, Viktoria Karpenko, lideră în clasament până în acel moment, ratează prima linie acrobatică și are și o ieșire din covor. 8.750 e o notă care nu îi mai lasă nicio șansă, deși putea să fie pe podium... Lisa Skinner execută bine săriturile, dar neavând note de plecare mari obține doar media 9.168. Dong Fangxiao ratează la paralele și iată miracolul...

Gimnastele române au rămas să lupte singure pentru cele trei locuri de pe podium. Mai întâi, Maria Olaru își mai trece în cont o evoluție constantă, dar apreciată: 9.600, la paralele și un total de 38.581 puncte. Însă Maria Olaru nu rămâne mult timp în fruntea clasamentului. Simona Amânar o depășește prin săriturile executate „în statuie“, ca de obicei (este campioană olimpică, mondială și europeană la acest aparat): 9.656. Prin urmare, 38.642.

Mai trebuie să evolueze doar Andreea Răducan. Momentul culminant al finalei olimpice. Octavian Bellu, Mariana Bitang, Simona Amânar, Maria Olaru, Lucian Sandu s-au apropiat de podiumul de la sol. Antrenorul Octavian Bellu face ture, cu o sumedenie de camere video în urma lui. Fotoreporterii năvălesc și ei acolo, în mod sigur au ce fotografia... Nu cred că s-a îndoit cineva că o campioană mondială la acest aparat poate rata... Muzica irlandeză a bravei sportive din Bârlad acoperă vuietul sălii care aplaudă cadențat, iar ochii privitorilor urmăresc grupul de fete costumate în trei culori: roșu, galben și albastru... Andreea simte, știe că este cel mai important moment din viața ei, că poate atinge o performanță ce părea posibilă... 9.825. Andreea Răducan este în fruntea clasamentului cu 38.893.

Podiumul integral românesc la Sydney!

Antrenorul Octavian Bellu o ridică pe umeri pe Andreea Răducan. Să o vadă întreaga lume. Este urmașa Nadiei Comăneci. A câștigat al doilea titlul olimpic absolut pentru România: „*Succesul extraordinar din seara de joi, când româncele au antamat toate locurile de la individual compus, a consemnat cea mai bună performanță din istoria participărilor la Olimpiadă.*“

După acest moment de maximă tensiune și incredibilă fericire pentru delegația României, șase gimnaste repetă săriturile: Elise Ray, Daniele Hypolito, Jana Kmorskova, Lisa Mason, Sara Moro, Halyna Tyryk. Vedeta rusă, Svetlana Khorkina, a refuzat, iar după evoluțiile acestor gimnaste, clasamentul final a consfințit victoria totală pentru România.

Presa, televiziunile, agențiile internaționale s-au grăbit să anunțe lumii întregi incredibilul eveniment de la Sydney, un lucru extrem de rar în arenele olimpice: trei sportive aparținând unei singure națiuni sunt pe podium, iar Imnul se intonează pentru toate trei!

Formule precum- au umplut paginile ziarelor. „*Campionatele naționale de la Sydney*“, „*Gimnastele au luat podiumul acasă!*“, „*Sydney, pământ românesc*“, „*Trei, Doamne, și toate trei*“, „*Singure pe podium*“

„*Am confiscat gimnastica! Pentru prima oară în ultimii 40 de ani, podiumul olimpic al întrecerii de gimnastică feminină a fost ocupat în întregime de sportive dintr-o singură țară. Performererele sunt Andreea Răducan (aur), Simona Amânar (argint), Maria Olaru (bronz). Fetele noastre au dominat concursul individual de ieri prin valoare și siguranță.*“

Alături de fetele noastre a fost, cum e și normal de altfel la o competiție de asemenea amploare, Nadia Comăneci și soțul ei, Bart Conner, care au urmărit cu sufletul la gură concursul individual compus de ieri. Prima campioană olimpică absolută din istoria României a stat cu ochii pe românce, dar și pe clasament. Înainte de ultima rotație, Bart a simțit că lucrurile se vor așeza bine și i-a spus Nadiei: «*S-ar putea să ai o surpriză. Să fie toate pe podium*».

Peste tot în lume, impresionantul lor succes a fost elogiat: „*Fata cu ochi scilipitori și un zâmbet captivant, Andreea Răducan, a câștigat aurul olimpic și inimile fanilor. Astăzi ușile s-au deschis pentru Răducan, o gimnastă care arată ca Nadia*

Comăneci și are aceiași nervi de oțel. Este cea mai spectaculoasă sportivă a competiției. Performanța ei și a colegelor de echipă, Simona Amânar și Maria Olaru, care au completat podiumul, poate fi asemănată doar cu cea a rusoaicelor Larisa Latînina, Sofia Muratova și Polina Astahova, din 1960 de la Roma”, se spune în comentariul de la CNN, intitulat „Tot România”, în timp ce cotidianul australian „Sydney Morning Herald” dedică aproape o pagină „celor trei românce care nu au lăsat pe nimeni să se urce pe podium”, articolul semnat de Linda Pearce și Andrea Carson fiind intitulat „Aurul se duce tot în România”.

România a mai avut trei gimnaste pe podium la Jocurile Olimpice, la Atlanta, în 1996, când Gina Gogean lua argintul, iar Simona Amânar și Lavinia Miloșovici bronzul. De asemenea, au mai fost momente frumoase la individual compus cu două românce pe podium, în 1984, când Ecaterina Szabo a obținut medalia de argint, iar Simona Păucă pe cea de bronz sau la Campionatele Mondiale din 1987, când Aurelia Dobre câștiga aurul și Daniela Silivaș bronzul.

Euforia câștigării celor trei medalii la individual compus și a titlului absolut a fost generală. Andreea Răducan, Simona Amânar și Maria Olaru au făcut ca 21 septembrie 2000 să fie o dată istorică, la fel ca 21 iulie 1976: „*Octavian Bellu a dovedit, încă o dată, dacă mai era nevoie, că este cel mai titrat antrenor. [...] Bellu, Mariana Bitang și mai tânărul Lucian Sandu au „supus” întreaga lume de o manieră care va intra cu siguranță în analele de specialitate: un podium exclusiv românesc, cu tricolorul înălțat pe toate catargele! [...] Andreea Răducan, aproape mezină a team-ului, a devenit noul lider olimpic cu un total de 38.893. După ce și a anunțat retragerea din echipa olimpică, Simona Amânar (38.642) și a mai adăugat impresionantului palmares încă un argint, după cel (de bronz) cucerit la Atlanta. Campioana mondială en-titre, Maria Olaru, a dovedit că-și poate purta cu mândrie „pălăria” cucerită anul trecut la Tianjin, înclinându-se doar în fața colegelor de echipă, bronz, cu 38,581”.*

Marea bucurie avea, însă, să fie urmată de un veritabil tsunami.

Andreea Răducan depistată pozitiv la pseudoefedrină, în urma controlului anti-doping – devine informația care avea să declanșeze una dintre cele mai controversate situații din istoria Jocurilor Olimpice, devenind un caz cu o rezonanță mondială, ale cărui ecouri mai dăinuie și astăzi.

Delegația României a protestat vehement. A depus contestații. A susținut conferințe de presă. S-a afirmat, s-a demonstrat că urmele de pseudoefedrină sunt urmarea administrării de „Nurofen”, pe fondul unei stări gripale a sportivei. Că această substanță nu are nicio influență asupra performanței sportive. Nimic. Se recunoaște, de către oficiali ai Comitetului Internațional Olimpic, inocența gimnastei, dar ea „este culpabilă conform Codului Anti-dopaj al C.I.O.”.

Directorul de atunci al C.I.O., François Carrard, a declarat că produsul incriminat nu influențează sub niciun fel performanțele sportivilor în această disciplină, „dar este vorba de o substanță interzisă, iar Codul este deasupra... Este trist și dur pentru ea, dar noi nu avem ce să facem. În lupta contra dopajului nu trebuie să ne lăsăm influențați de emoții...”.

S-a făcut apel la Curtea de Arbitraj Sportiv, care s-a întrunit de urgență. La 26 septembrie. În componența Dr. Tricia Kavanagh (Australia), președinte, Dr. Stephan Netzle (Elveția) și Dr. Maidie Oliveau (SUA), CAS menține sancțiunea C.I.O., conform Articolului 3-3 din Codul Anti-Dopaj, care menționează că: „Orice caz de dopaj pe timpul competiției conduce automat la invalidarea rezultatului

obținut (cu toate consecințele, inclusiv pierderea tuturor medaliilor și premiilor), indiferent de orice alte sancțiuni care pot fi aplicate. O răspundere strictă trebuie aplicată, consecințele fiind descalificarea automată, ca o chestiune de drept și corectitudine față de ceilalți sportivi. Factori, precum vârsta sportivului (ea va împlini 17 ani pe 30 septembrie), greutatea ei, nevoia de medicament (acolo sunt alte medicamente, precum și procedurile de urmat în cazul în care este nevoie de o medicație cu o substanță interzisă pentru motive de sănătate), faptul că substanța nu poate îmbunătăți performanța și acțiunea medicului echipei sunt irelevante. Acest lucru este în conformitate cu jurisprudența CAS în cazul în care este demonstrat că: «Prezența unei substanțe interzise în corpul unui concurent constituie infracțiune, indiferent dacă a existat sau nu intenția concurentului de a ingera substanțe interzise». Drept urmare, CAS ia în considerare Articolul 3 din Codul Anti-Doping, conform căruia se impune descalificarea. În concluzie, CAS este conștient de impactul deciziei sale asupra unui sportiv tânăr, de elita. Constată, în punând în balanță interesul Miss Răducan cu angajamentul asumat de mișcarea olimpică pentru un sport fără dopaj, că prevederile Codului Anti-Doping trebuie să fie puse în aplicare fără compromisuri.”

Decizia de retragere a medaliei de aur la individual compus a rămas, așadar, neschimbată. În schimb, hotărârea nu se extindea și la medalia de aur de la echipe. A fost clar că ceva-ceva nu era în regulă cu hotărârea luată cu asumată încăpățănare.

Drept urmare, clasamentul final a suferit schimbări, titlul revenind Simonei Amânar, iar medalia de argint Mariei Olaru, pe locul 3 urcând Liu Xiuan (China).

1. Amânar Simona	9.656	9.512	9.662	9.812	38.642
2. Olaru Maria	9.656	9.600	9.700	9.625	38.581
3. Liu Xiuan	9.331	9.725	9.750	9.612	38.418
4. Lobazniouk Ekaterina	9.693	9.700	9.425	9.55	38.393
5. Yang Yun	9.531	9.787	9.287	9.700	38.305
6. Zamolodtchikova E.	9.731	9.725	9.700	9.112	38.268

O poziție extrem de frumoasă au avut o Simona Amânar (acum deținătoarea aurului) și Maria Olaru (argint) care au spus că noile medalii nu înseamnă nimic pentru ele: „Am primit o, pentru că era a României, însă nu o vreau. Ea aparține Andreei”, a considerat Simona Amânar, în timp ce Maria Olaru crede că „podiumul corect este cel românesc”.

Andreea Răducan, în cartea sa auto-biografică „Reversul medaliei”, apărută în 2010, scrie: „Tot ce știu era că șeful delegației noastre a primit o hârtie prin care i se aduce la cunoștință faptul că Andreea Răducan a fost depistată pozitiv. Nu înțelegeam precis ce aud, parcă era un vis urât, parcă se clătina totul cu mine. Aș fi vrut să nu mai aud, să-mi astup urechile și, totuși, eram curioasă, pentru că nu pricepeam nimic. Cred că un sentiment mai greu și mai urât și o stare de deznădejde totală ca atunci nu am mai avut vreodată. [...] Antrenorii se uitau unii la alții, fără să priceapă cum ar trebui procedat într-o astfel de situație, unică în istoria gimnasticii dintotdeauna. Au decis să meargă să afle ce se întâmplă, iar eu am rămas într-o stare neplăcută de amorțală, fără să înțeleg ce ar putea însemna cuvântul doping. Nu aveam nicio informație despre el, niciodată nu m-ar fi putut interesa un asemenea subiect. În câteva ore începea concursul și eu stăteam pe patul din camera mea, dezoorientată total, fără să știu ce s-a întâmplat sau ce se va întâmpla”.

La sfârșitul lunii martie 2004, la București, a avut loc o frumoasă aniversare: 90 de ani de la înființarea Comitetului Olimpic Român, care a fost onorată de președintele din acea vreme a C.I.O., Jacques Rogge. La Conferința de Presă, organizată în saloanele de la Hotelul Athenee Palace și condusă de Emanuel Fântâneau, director de presă al C.O.R. și membru al Comitetului Executiv al Uniunii Europene a Presei Sportive (UEPS), înaintea plecării președintelui C.I.O., ziariștii români nu au scăpat ocazia să adreseze și o întrebare despre „cazul Răducan”, având în vedere că în acea vreme circula destul de intens zvonul despre o iminentă revizuire a deciziei. Jacques Rogge a spus: *„În opinia mea, descalificarea Andreei Răducan a fost al doilea moment nefericit al CIO, după masacrul de la Jocurile Olimpice de la Munchen 1972. Răducan nu a vrut să trișeze, dar ea concurred, totuși, cu o substanță interzisă în organism. Măsura a fost dureauoasă, dar necesară. Sportivul plătește pentru ceea ce are în corp. Dacă regula nu ar exista, orice sportiv depistat pozitiv ar putea spune că a primit substanța respectivă de la medic. Faptul că gimnasta a fost lăsată, totuși, să concurreze pentru alte medalii la Sydney demonstrează că CIO a admis nevinovăția ei...”*

Și, în finalul relatării acestui „nefericit moment al CIO”, ca să-l cităm pe fostul președinte al C.I.O., trebuie să-i dăm dreptate Andreei Răducan: *„Adevărul nu e foarte clar nici până în ziua de astăzi, pentru că nimeni nu poate spune cu certitudine cine a fost de vină și de ce. Conform deciziilor finale ale Tribunalului Olimpic din Sydney, întărite de cele de la Lausanne, s-a decis că nu a fost un caz de dopaj, ci «o eroare de practică medicală aparținând medicului de lot». Pe de altă parte, se admite că tratamentul s-a aplicat pentru o urgență medicală...”*. Situația juridică a rămas aceeași. Zvonurile despre revizuirea cazului au rămas și ele la stadiu de zvonuri. Și totul e istorie...

Finalele pe aparate s-au desfășurat în prima zi conform previziunilor, favoritele la medalii olimpice regăsindu-se și concentrându-se, astfel că, după finala istorică de la individual compus, unde s-au consemnat incredibile ratări, marile valori ale gimnasticii mondiale și-au confirmat clasa. De altfel, marile beneficiare aveau să fie gimnastele din Rusia (7 medalii, două de aur prin Elena Zamolodchikova – sol, sărituri) și China (3), fetele noastre aflate sub unda puternicului șoc al celor întâmplare la individual compus obținând doar două medalii. De remarcat faptul că cele patru podiumuri au fost împărțite numai între Rusia, China și România. Simona Amânar, campioana mondială a probei, deși nu cucerit o medalie, a marcat executarea, în premieră mondială, a unei sărituri grele (rondă și răsturnare înapoi cu corpul întins și întoarcere de 900 grade), ce îi poartă numele și care constituie pentru fiecare gimnastă o „piatră de încercare”.

Sol

	SV	SUA	KAZ	FRA	GBR	UKR	BLR	Pen	Total
1. E. Zamolodtchikova	10.00	9.90	9.85	9.85	9.85	9.85	9.85		9.850
2. Svetlana Khorkina	10.00	9.75	9.85	9.75	9.80	9.85	9.85		9.812
3. Simona Amânar	10.00	9.80	9.80	9.85	9.80	9.85	9.80	0.1	9.712
7. Andreea Răducan	10.00	9.25	9.30	9.20	9.25	9.35	9.30		9.275

Sărituri

	SV	ITA	HUN	SUA	BEL	FRA	CAN	Nota	Total
1. E. Zamolodtchikova	10.00	9.65	9.65	9.70	9.75	9.75	9.8	9.71	9.731
	9.90	9.75	9.70	9.75	9.75	9.75	9.75	9.75	
2. Andreea Răducan	10.00	9.70	9.80	9.70	9.70	9.80	9.65	9.73	9.693
	9.90	9.65	9.70	9.50	9.65	9.65	9.70	9.66	
3. Ekaterina Lobazniuk	10.00	9.60	9.65	9.70	9.65	9.75	9.65	9.66	9.674
	9.90	9.70	9.65	9.60	9.70	9.70	9.70	9.69	
6. Simona Amânar	10.00	9.65	9.65	9.60	9.60	9.70	9.60	9.63	9.537
	9.80	9.30	9.50	9.40	9.50	9.40	9.50	9.45	

Bărnă

	SV	KAZ	AUS	BLR	FRA	ITA	ESP	Total
1. Liu Xuan	10.00	9.75	9.80	9.85	9.8	9.85	9.85	9.83
2. Ekaterina Lobazniuk	10.00	9.85	9.75	9.80	9.75	9.80	9.80	9.79
3. Elena Produnova	10.00	9.80	9.70	9.85	9.80	9.75	9.75	9.78
4. Claudia Presecan	10.00	9.75	9.65	9.75	9.75	9.75	9.80	9.75
6. Maria Olaru	10.00	9.70	9.55	9.65	9.75	9.75	9.70	9.70

Gimnastica masculină a strălucit la Sydney! „Aurul vine pe cal!” a titrat „Pro Sport”. Marius Urzică, a schimbat argintul de la Atlanta, în aurul de la Sydney. A fost aurul mult visat și de antrenorul său, Dan Grecu.

Cu Marius Urzică s-a deschis lista campionilor olimpici în gimnastica masculină românească. Născut la 30 septembrie 1975, la Toplița, în județul Harghita, Marius Urzică unul dintre cei mai valoroși gimnaști români, se prezenta la Sydney cu un bogat palmares, ceea ce îl făcea unul dintre candidații la medalii: multiplu campion național, campion mondial în 1994, campion european în 1994 și în 2000, vicecampion olimpic în 1996, vicecampion mondial în 1999.

Marius Urzică și-a pus candidatura la titlul olimpic încă din calificări, fază cu 80 de gimnaști la start, arbitrii din Grecia, Ucraina, România, M. Britanie, Korea și Spania văzându-l de departe a fi cel mai bun, astfel că, având un total de 9.812 (9.850 / 9.800 / 9.850 / 9.800 / 9.800 / 9.800) el s-a plasat pe primul loc, urmat fiind de Zoltan Supola (Ungaria), Alexei Nemov (Rusia), Eric Poujade (Franța), toți trei cu 9.787.

Și a venit finala de duminică 24 septembrie...

„Românul și-a prezentat extraordinarul exercițiu la cal cu un calm desăvârșit, dar a pus pasiune în fiecare mișcare pe care a executat-o. La seria elementelor acrobatice de deasupra aparatului, sala a izbucnit pur și simplu în exaltații de admirație. Ce se întâmpla acolo jos, pe podiumul din concurs, era dincolo de imaginație. Aterizarea sigură a pus capăt unei evoluții urmărite de spectatori cu respirația tăiată. Iar nota a fost pe măsură, 9.862, cât n-a mai primit până acum niciun gimnast în concursul olimpic de la Sydney. Cum francezul Eric Poujade luase 9.825, iar Alexei Nemov a fost răsplătit cu 9.800, pentru Marius a urmat așteptarea. Nimeni nu s-a ridicat însă peste bariera interzisă fixată de el. Și așa, aurul s-a strecurat în bagajele unui tip de 25 de ani, care concurează de ani de zile după o ruptură musculară gravă (de biceps) și cu probleme la coloană. Aurul olimpic era însă un pisc pe care Marius nu putea să nu încerce să-l escaladeze. Și să-l cucerească.”

Drept urmare, cinci din cei șase arbitri – din Taipei (B1), China (B2), SUA

(B3), Belarus (B4), Germania (B5) și Italia (B6) – au considerat că exercițiul lui Marius Urzică a fost cel mai bun, excepția chemându-se arbitrul din Belarus, care l-a văzut egalul lui Eric Poujade (sau invers), cel care avea să obțină „calul de argint”. Pe locul 12, Ioan Suci, cu 9.712 (9.750 / 9.700 / 9.800 / 9.700 / 9.650 / 9.700).

	D	B1	B2	B3	B4	B5	B6	Total
1. Urzică Marius	10.000	9.850	9.850	9.900	9.850	9.900	9.850	9.862
2. Poujade Erik	10.000	9.800	9.800	9.850	9.850	9.850	9.750	9.825
3. Nemov Alexei	10.000	9.800	9.800	9.800	9.800	9.800	9.800	9.800

În concursul olimpic pe echipe, România a fost nevoită să concureze doar cu cinci gimnaști: Marius Urzică, Ioan Suci, Marian Drăgulescu, Rareș Orzață, Florentin Pescaru, deoarece la antrenamente, Dorin Petcu s-a accidentat. În aceste condiții, s-a încercat (și reușit) o evoluție la maximum de potențial pentru o performanță cât mai bună, materializată, mai întâi, prin calificarea în finala mare, de pe locul 6, cea mai bună prestație fiind la cal, cu locul 3 pe aparat, apoi cu aceeași continuare în faza decisivă.

Așadar, s-a ajuns în primele opt, cu următoarele punctaje:

1. Rusia	38.187	38.374	38.312	38.649	37.662	38.949	230.133
2. China	38.424	38.774	38.175	37.649	38.562	38.412	229.996
3. Ucraina	37.636	38.824	38.187	38.336	37.899	38.774	229.656
6. România	37.344/6	38.586/3	37.874/9	38.211/6	38.274/4	37.411/11	227.680

Echipa Chinei s-a dovedit a fi cea mai bună în concursul final, impunându-se în 3 (sol, cal, inele) din cele 6 aparate, plus locul 2 la paralele și 3 la bară, astfel că a acumulat un total de 231.919, devansând Ucraina 230.306 și Rusia (învingătoarea de la sărituri) 230.019. De remarcat, de asemenea, și faptul că SUA, în final pe 5, s-a impus la paralele, iar Japonia, care a câștigat bara, a terminat pe 4, de altfel între cele două existând un schimb de poziții față de calificări. În contextul unui echilibru valoric la nivelul de sus, pentru echipa României cel mai bună prestație a fost la sărituri, locul 3, după Rusia și Japonia, și cal, cu locul 4, la celelalte aparate fiind pe 6, ceea ce a adus în final un total de 227.543.

1. China	38.524	38.874	38.487	38.574	38.849	38.611	231.919
2. Ucraina	37.750	38.811	38.249	38.461	38.261	38.774	230.306
3. Rusia	38.037	37.974	38.487	38.736	38.411	38.374	230.019
6. România	37.386/6	38.299/4	37.836/6	38.661/3	37.999/5	37.362/6	227.543

Drăgulescu Marian (7)	9.385	9.383	9.537	9.737	9.587	9.550	57.185
Suci Ioan (12)	9.212	9.637	9.362	9.600	9.650	9.373	56.836
Orzață Rareș (14)	9.237	9.425	9.575	8.637	8.962	9.650	56.486
Pescaru Florentin (18)	9.550	9.450	9.362	9.687	9.050	8.687	55.786
Urzică Marius (32)	-	9.787	-	9.712	8.787	-	28.286
Petcu Dorin	-	-	-	-	-	-	-

„S-a simțit enorm acel om mai puțin. Dacă îl aveam pe Petcu, puteam ataca podiumul”, a declarat antrenorul Aurelian Georgescu, exprimându-și regretul că nu s-a realizat mai mult.

În finala de la individual compus, într-o competiție dominată de Alexei Nemov (Rusia), Wei Yang (China) și Oleksandr Beresh (Ucraina), s-au aflat și trei dintre dintre gimnaștii noștri:

1. Alexei Nemov	9.800	9.775	9.687	9.650	9.775	9.787	58.474
2. Yang Wei	9.700	9.750	9.712	9.712	9.750	9.737	58.361
3. Olexandr Beresh	9.675	9.762	9.550	9.675	9.750	9.800	58.212
11. Rareș Orzață	9.312	9.612	9.637	9.662	9.462	9.700	57.385
13. Marian Drăgulescu	9.637	9.300	9.562	9.562	9.487	9.550	57.098
28. Ioan Suci	8.712	9.725	9.325	9.212	9.40	9.412	55.786

Marian Drăgulescu avea să fie finalist și la sol, campionul european din 2000, după poziția a 3-a în calificări, ocupând în cele din urmă locul 6, cu 9.637, într-un concurs în care surpriza s-a chemat letonul Iğors Vihrovs, care l-a depășit la o diferență infimă, de doar 0.012, pe Alexei Nemov (Rusia) liderul calificărilor, cu aceeași notă din faza precedentă (9.800), bronzul revenind celui ce avea să devină o veritabilă legendă a gimnasticii masculine, Iordan Iovtchev (9.787), cel care va avea în palmares 6 participări, ultima la Londra în 2012. La același aparat, Rareș Orzață – locul 19 și Ioan Suci – 30.

Un loc 6 și pentru Rareș Orzață la sărituri, cu 9.662, aparat revendicat de americanul Wilson Blaine (9.800), urmat de O. Svitlychnii (Ucraina) 9.725 și Yang Wei (China) 9.712, și un loc 8 în finala de la paralele pentru Marius Urzică (8.887), pe podium fiind Li Xiaopeng (China) 9.825, Joo Hyung Lee (Koreea) 9.812 și Alexei Nemov (Rusia) 9.800.

➤ 2004 – Atena

„Olimpiada ateniană”. Sala olimpică a gimnasticii. În cadrul Complexului Sportiv, situat la Maroussi, în nordul Capitalei elene. Capacitatea tribunelor a trebuit să fie mărită la 17 500 pentru a răspunde solicitărilor foarte mari. Mai mult de 100 000 de spectatori au avut șansa să-i vadă pe cei mai buni gimnaști din lume în cele câteva zile de concurs. 196 din 33 de țări. Aveau să urce pe podium sportivi din 14 națiuni. În frunte, România – 4 aur, 3 argint, 3 bronz! În competiția feminină. În palmaresul baieților – bronz la echipe, prima medalie în acest concurs din istoria participărilor olimpice!

Să o luăm pe rând...

Întrecerile olimpice au început sub auspicii favorabile pentru Cătălina Ponor, Monica Roșu, Daniela Sofronie, Alexandra Eremia, Oana Ban și Silvia Stroescu, chiar dacă, din păcate, exact înainte de plecarea la Atena, Andreea Munteanu s-a accidentat și nu a mai putut concura...

În concursul de calificare, sportivele românce au făcut o demonstrație de artă și perfecțiune. Au obținut cel mai mare punctaj pe echipe și cele mai mari note de calificare în trei finale. Se prea poate ca fetele să fi visat medaliile de aur. Nadia Comăneci: „În finală va fi un concurs foarte frumos, iar România va avea iar ocazia să câștige medalia de aur”!

Finala olimpică este memorabilă. O sală imensă, cu mulți susținători români. A fost o atmosferă fantastică și multe încurajări din tribune și multe steaguri tricolore... Toate cele trei echipe pretendentă la aur au început la

sărituri. Mai întâi, gimnastele din SUA, apoi româncele, apoi rusoaicele.

România obține un punctaj mai mare decât al americancelor și se instalează de la început în fruntea clasamentului general conducând întreaga reuniune... Carly Patterson începe foarte bine: 9.325. Apoi, Mohini Bhardwaj continuă cu 9.500, iar Anja Hatch cu 9.562. Dar nici româncele nu se lasă mai prejos. Evoluții excelente: Daniela Sofronie 9.400, Cătălina Ponor 9.412, iar Monica Roșu 9.625. Astfel, le întrecem pe americance... Gimnastele din Rusia își fac treaba: Anna Pavlova 9.425, Elena Zamolodchikova 9.525, iar Svetlana Khorkina 9.375.

Singurul moment când americancele au pus în pericol poziția de lider a României s-a consumat la paralele, Carly Patterson, deși ratează, primește 9.287. Terin Humphrey e încântătoare: 9.575, iar Courtney Kupets electrizează sala: 9.662. Româncele „răspund” prin Oana Ban, care, deși nu ratează și-și face integralul, primește mai puțin decât Carly, care ratase – 9.187. Monica Roșu se descurcă bine și 9.387, în timp ce Daniela Sofronie prezintă un exercițiu comparabil și competitiv. Și o notă asemănătoare: 9.562.

Americancele au trecut, totuși, în fruntea clasamentului, dar a urmat bârna, punctul forte al echipei noastre. Oana Ban 9.562. Alexandra Eremia 9.687. Cătălina Ponor 9.762. Note mari, pe măsura valorii execuției, iar România își recâștigă locul 1. Celelalte? Svetlana Khorkina și Ludmila Ejova 9.437, Anna Pavlova 9.637, Mohini Bhardwaj 9.40, T. Humphrey 9.487, Carly Patterson 9.612.

Șansele de a lua aurul olimpic sporesc considerabil având în vedere că urmează solul, iar americancele nu sunt „specialiste” la acest aparat. Dana Sofronie: 9.562. „Hai Oana că merge!” strigă în cor fetele noastre, împreună cu antrenora Mariana Bitang. Oana Ban: 9.437. Toată lumea o urmărește pe Cătălina Ponor. E ultima sportivă din concurs. Toată lumea știe. E șansa la aur.

Comentatorii englezi sunt convingși: „Gold for Romania”.

Iar Cătălina are de partea ei întreaga sală. Aplauze ritmate, bucurie, linii acrobatice absolut senzaționale, eleganță, suplețe și armonie pe un fond muzical de sorginte grecească. Nu mai așteaptă nimeni nota. Bucurie fără margini.

1. România					114.283								
Oana Ban	9.187	9.512	9.4372	8.136	28.136								
Alexandra Eremia	-	-	9.687	-	9.687								
Cătălina Ponor	9.412	-	9.762	9.750	28.924								
Monica Roșu	9.625	9.387	-	-	19.012								
Daniela Sofronie	9.400	9.562	-	9.562	28.524								
Silvia Stroescu	-	-	-	-	-								
Total	28.437 (1)	28.136 (5)	28.961 (1)	28.749 (1)									
2. SUA	113.584,	3. Rusia	113.235,	4. Ucraina	112.309,	5. Spania	111.572,	6. Franța	110.159,	7. China	110.008,	8. Australia	108.847.

Există doar o învingătoare. Și de data aceasta, ea este România. „Gimnaste pentru cărțile de istorie”.

Pe site-ul BBC scrie: „Echipa feminină de gimnastică a României a reușit un tur de forță superb, apărând astfel medalia de aur câștigată la Sydney în anul 2000. Cu o medie de vârstă de doar 17 ani, România a impresionat în mod constant juriul, cu exerciții de o dificultate amețitoare” [..]

„Micile greșeli le-au costat pe americance aurul“, titrează la rândul său Los Angeles Times.

Acordând un spațiu amplu competiției, „New York Times” scria: „Membrii echipei noastre stăteau rezemați cu spatele de peretele sălii, tăcuți și uimiți, în timp ce urmăreau cum «partiturile» româncelor hipnotizau sala. La sol, româncele și au contorsionat trupurile micuțe ca și cum gravitația ar fi fost un lucru de nimic. Cătălina Ponor a primit ovații îndelungate pentru prestația sa din partea publicului, pentru care a primit și cea mai mare notă din concurs: 9.750. În acest timp, americanii încremeniseră în tribune cu inimile bătând în piept, probabil la fel de tare pe cât aplaudau toți ceilalți, pe ritmurile muzicii româncelor”.

Antrenoarea Mariana Bitang era fericită: „A fost victoria întregii echipe, nu doar a uneia sau alteia dintre sportive. Acum ne pregătim pentru finalele individuale unde vrem să cucerim alte medalii...”

Superioritatea româncelor a fost recunoscută chiar și de americani: „Victoria României este meritată și vreau să le felicit pe fete în numele echipei mele”, a declarat cea mai valoroasă gimnastă de peste Ocean, Carly Patterson. Ea a adăugat că a avut impresia că a luptat împotriva unui adevărat mecanism foarte bine pus la punct. „Toate execuțiile le-au ieșit perfect. A fost seara lor, și noi trebuie să fim fericite că am terminat în spatele unor asemenea campioane”.

Antrenorul Octavian Belu a fost, desigur, omul cel mai vânat la încheierea acestor magnifice evoluții.

- Cum ți s-a părut concursul, atât cât ai putut vedea din el, pentru că, am văzut, erai concentrat pe ceea ce se întâmplă în tabăra noastră și nu alături ?

- Este un rezultat foarte bun pentru gimnastica noastră, pentru aceste talentate fete și toți cred că simt această bucurie a victoriei. A fost o competiție de excepție, cu gimnastele noastre în formă, într-o dispută foarte grea, cu adversare puternice.

- A fost victoria de la Sydney, cu o altă garnitură, a fost acum o repetare a performanței, de fapt o reconfirmare a valorii gimnasticii noastre...

- Din toate punctele de vedere a fost bine că am învins, pentru fete, pentru gimnastica românească și, sunt convins, toată lumea simte la fel.

- Cum ți s-a părut atmosfera generală ?

- Mulțumesc mult organizatorilor, pentru că totul a fost perfect, mulțumesc, de asemenea, și publicului care ne-a încurajat permanent. Iar rezultatele pe măsură.

- Mai sunt individualele...

- O luăm de la capăt, pentru că vom avea o misiune dificilă și în concursul la individuale.

- Ce rezultate aștepți ?

- Cred că vom fi acolo unde trebuie, adică acolo, cât mai sus...

Mariana Bitang, mâna dreaptă a lui Octavian Belu, este, desigur, mulțumită.

- Așa dar, Sydney 2000 – Atena 2004...

- Greu de crezut, dacă ne gândim că pe marea majoritate a acestor fete le-am luat cu doi ani în urmă.

- O nouă generație, pe un drum greu...

- N-a fost ușor. Mai ales într-o campanie de presă incisivă, orientată special în direcția antrenorilor, ca să-i discrediteze, și să se arunce cu cât mai mult noroi și cu cât mai multe minciuni. Noi am preferat să stăm deoparte și să ne vedem de treabă, iar răspunsul nostru să fie rezultatele.

- Credeai în această victorie ?

- Dacă mă întrebai înainte de concurs, n-aș fi putut să spun că vom câștiga, pentru că, s-a văzut, diferențele la asemenea nivel sunt foarte mici. Dar mă bucur că a fost așa.

- Cum vezi individualele ?

- Va fi foarte greu. Acum sunt puțin neliniștită, deoarece Oana Ban pare a se resimți la gleznă. Mi-a spus că, după a treia linie la sol, a simțit o durere în gleznă, motiv pentru care a și venit mai nesigur la ultima. Oricum, ea și-a făcut datoria și e important că pleacă de la Atena cu o medalie. Să sperăm că vor fi mai multe în urma individualelor.

- Nu va fi ușor nici acolo...

- Individualul va fi foarte greu, dar șanse mari sunt la finalele pe aparate, având în vedere notele cu care pornesc. Nu o să luam noi tot, și să fim cei mai buni și n-o să ne dea tot, dar dacă fetele își vor facei treaba vor lua în continuare medalii.

Cătălina Ponor a evoluat la sol pe o melodie grecească. Atunci când a început pregătirea exercițiului, coregrafa i-a adus 40-50 de cântece, dintre care Cătălina a ales „Geia”: „Ritmul mi-a plăcut foarte mult, iar eu iubesc muzica greacă în general. Publicul ne simte și participă la tot ceea ce facem, ceea ce ne ajută extrem de mult. Oamenii sunt foarte drăguți. În tot cazul, eu apreciez cu adevărat acest public. În sfârșit, sunt convinsă că am demonstrat că avem programe bune. Oricum, obiectivul nostru era să păstrăm aurul cucerit la Sydney, chiar dacă stiam că va fi foarte dificil... »

«Acest lucru ni-l doream din tot sufletul. Cel mai mult...», ne spune Monica Rosu, vădit emoționată, cu o bucurie pentru care nu găsea cuvintele să o exprime, puțin speriată chiar ca visul împlinit să nu se destrame, pentru că «toate colegile mele au fost minunate, pentru că au fost adevărate luptătoare, iar când îți dorești ceva foarte mult, nu se poate să nu se împlinească», o completează Silvia Stroescu. Fetele sunt obosite, abia au încheiat superbele lor evoluții, dar Oana Ban mai are putere să stea de vorbă cu noi : «După întrecerea la bârna știam că, văzându-le pe americance la sol, dacă la același aparat ne vom face exercițiile așa cum știm noi, vom câștiga. După ce l-am încheiat, eram deja cu lacrimi în ochi, practic știind că suntem campioane. Sunt foarte emoționată, mă bucur pentru ce am realizat și, sper, să fie tot așa și la finala în concursul individual...», cuvintele Oanei fiind completate de Dana Sofronie : «Noi am mizat pe aur, ceea ce ne-am dorit dintodeauna, și, din fericire, ni s-a împlinit acest vis», în timp ce Alexandra Eremia cu greu își mai poate stăpâni emoția, strângând cu putere medalia, prețioasa medalie. La microfonul televiziunii elene, comentatorul Yannis Theodorakopoulos a numit-o pe Cătălina Ponor «regina competiției», dar ce părere are Cătălina, care, cu 9.760 p, a avut cel mai apreciat exercițiu la sol: «Este o apreciere care mă onorează, dacă mă gândesc că au fost și alte mari sportive în întrecere, dacă mă gândesc la fostele noastre mari gimnaste a căror tradiție încercăm să o continuăm. Am știut că vom câștiga, mai ales după evoluțiile de la bârnă, unde am avut note bune, care ne-au ridicat foarte mult. Am simțit dinainte că vom învinge, trebuia doar să ne facem solul, ultimul aparat, pe picioare, să ne mișcăm și știam că vom fi campioane. Mulțumim antrenorilor pentru că au crezut în noi, pentru că ne-au adus în situația de a obține titlul olimpic, un titlu pe care, cu adevărat, îl meritam»

În miez de noapte, în autobuzul care mă ducea spre casă, spectatori ce veneau de la Complexul Olimpic al gimnasticii. Printre ei, un bărbat și o femeie, el purtând tricoul celebru al rugbyștilor australieni, ea având pe cap

coronița de măslin a învingătoarelor, ambii înfășurați în tricolorul României, neconținând a elogia cu glas tare evoluția gimnastelor noastre. Într-adevăr, erau australieni, veniți de departe pentru a asista la Jocurile Olimpice și, mai ales, să le vadă pe fetele noastre, pentru că au fost prezenți și în urmă cu patru ani, la Sydney, la acea altă superbă victorie, și nu puteau lipsi nici acum, când știau sigur că succesul se va repeta. Și au avut dreptate...

Concursul pentru titlul absolut a fost unul istoric, dar nu pentru noi, ci pentru SUA. Carly Petterson a devenit noua regină a gimnasticii, pe când Daniela Sofronie, singura reprezentantă a României în finala individuală, a terminat pe locul 5.

Toate candidatele la medalii, au făcut parte din aceeași grupă valorică și au început concursul la sărituri. Svetlana Khorkina a impresionat prin siguranța execuțiilor: 9.462, mai mult decât Carly Patterson, care a primit 9.375. Gimnasta din China, Nan Zhan, 9.325. Și se anunța o luptă sportivă superbă. Așa a și fost. În schimbul următor, prima la paralele a evoluat Daniela Sofronie. Puternic mobilizată, foarte hotărâtă și bine pregătită, Daniela a executat ireproșabil un integral greu, dar frumos: 9.637 (ce mai mare notă a ei de la Atena...). Semne bune, mai ales că excelenta ei prestație i-a adus o notă superioară celorlalte pretendente: Carly Patterson 9.575, Nan Zhan 9.462, Courtney Kupets 9.625, Alina Kozich 9.512. Doar Svetlana Khorkina cu o evoluție perfectă (9.725) și trece pe primul loc.

A treia rotație îi aduce însă lui Carly Patterson întâietatea și-i sporește considerabil șansa la aurul olimpic. Un exercițiu impecabil executat, o „bârnă” cu elemente de mare dificultate: 9.725. Anna Pavlova, la sol, face o demonstrație de frumusețe, ajutată și de o coreografie impresionantă: 9.612. Chinezoaica Nan Zhan, la bârnă: 9.662. Pierdem încet-încet șansa la o medalie, mai ales că și Svetlana Khorkina evoluează bine pe „puntea suspinelor” și primește mai mult decât Daniela Sofronie.

În ultimul schimb, Svetlana Khorkina impresionează cu solul ei, pe melodia „Good bye, my love, good bye” a lui Demis Rousseau... Nota (9.562) este dezaprobată de publicul ce o admiră nespus.

Daniela Sofronie face un exercițiu frumos, dar șansele de a prinde podiumul sunt mici: 9.537. Carly Patterson stabilește, cu exercițiul ei excelent, ordinea pe podium, 9.712 fiind suficient pentru aurul olimpic, câștigând meritat o competiție foarte frumoasă, în care între primele șase clasate a fost o diferență de 300 de miimi.

1.	Patterson Carly	SUA	38.387
2.	Khorkina Svetlana	Rusia	38.211
3.	Zhang Nan	China	38.049
4.	Pavlova Anna	Rusia	38.024
5.	Sofronie Daniela	România	37.948
6.	Yarotska Irina	Ucraina	37.687

Finalele pe aparate au fost un oferit două spectacole superbe în care arta și grația au cucerit lumea întreagă.

Săriturile au fost de aur pentru Monica Roșu.

Povestea lor e simplă: nicio gimnastă din finală nu a avut două execuții la fel de dificile și la fel de bine executate... Elena Zamolodchikova a primit

9.450 și 9.375, Kang Yun Mi (R.P.D. Coreeană), o medie de 9.381. Monica Roșu a fost incredibilă și ...de neînvinși: 9.575 și 9.737. Anna Pavlova și-a încercat șansa la o medalie: 9.425 și 9.525. Anja Hatch la fel. 9.400 și 9.562. Coralie Chacon (Franța) a ratat..., iar Alyona Kvasha din Ucraina s-a mulțumit doar cu 9.343.

Arbitrele din Africa de Sud, Olanda, Suedia, Islanda, Canada și Luxemburg au acordat următoarele note primelor trei clasate:

1. Monica Roșu

S 1 –	D. 9.90	E. 9.60	9.50	9.50	9.60	9.65	9.60	9.575	9.656
S 2 –	D.10.0	E. 9.80	9.50	9.70	9.75	9.75	9.75	9.737	

2. Annia Hatchusa (SUA)

S 1 –	D. 9.80	E. 9.30	9.35	9.40	9.50	9.50	9.35	9.400	9.481
S 2 –	D. 9.80	E. 9.40	9.55	9.55	9.60	9.60	9.55	9.562	

3. Anna Pavlova (Rusia)

S 1 -	D. 9.80	E. 9.45	9.40	9.45	9.35	9.45	9.40	9.425	9.475
S 2 -	D. 9.80	E. 9.15	9.50	9.50	9.55	9.55	9.55	9.525	

Monica Roșu, campioană olimpică a săriturilor 2004.

Spune antrenorul Octavian Belu : *«Important este faptul că Drapelul României este încă o dată pe cel mai înalt catarg aici la Atena. Monica a dovedit încă de la calificări că are cele mai grele și mai corecte sărituri și era numai problema notei. Eu cred că, dacă se va păstra, cum se spune, în aceleași proporții și cu aceeași mentalitate, va domina săriturile ani buni de acum încolo. Rămâne ca impactul rezultatului să nu facă prea multe probleme în pregătire...Am știut că nu poate scăpa aurul după evoluția ei și, după ce am luat în calcul notele de plecare ale săriturilor celor care veneau după ea, mi-am dat seama că n-au cum s-o învingă. [...] Monica a devenit mult mai sigură, mai ales la a doua săritură. A câștigat mult în încredere față de Mondialele de la Anaheim. Și sper să nu se oprească aici. Îmi doresc să domine această probă în următorii ani, să execute elemente și mai grele și, de asemenea, să progreseze și la alte aparate».*

Și proaspăta campioană olimpică : *«Mi s-a îndeplinit cel mai mare vis al meu și trebuie să le mulțumesc antrenorilor care m-au sprijinit să ajung pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. A fost destul de greu, dar am reușit să-mi înving emoțiile și să câștig. Sper ca să pot câștiga încă o medalie la Campionatele Mondiale».*

Finala de la paralele a fost la fel de captivantă și a avut un final impredictibil. Li Ya (China) a sperat până la sfârșit într-o medalie: 9.562. Daniela Sofronie nu a reușit să repete integralul din concursul individual compus (cu nota de acolo ar fi luat sigur medalie...) și o greșeală a unui element a costat-o destul de mult: 9.412. Courtney Kupets a reușit, ca de fiecare dată, un exercițiu excelent: 9.637. Pyon Kwang Sun a impresionat și a sperat... 9.600. Lin Li a ratat – 9.200. Emilie Lepennec a stârnit un entuziasm general prin reușita exercițiului său, mai ales a elementului original, Ginger cu o rotație în plus, notat cu 9.687. Svetlana Khorkina spera la al treilea titlul olimpic consecutiv la paralele. Nu a fost să fie. Ratare. 8.925. Svetlana părăsește sala de concurs înainte de terminarea finalei. Va fi pe ultimul loc. Terin Humphrey execută bine și ia medalia de argint.

1.	Emile Lepenec	10.0	9.70	9.70	9.60	9.70	9.65	9.75	9.687	9.687
2.	Terin Humphrey	10.0	9.65	9.65	9.55	9.70	9.70	9.65	9.662	9.662
3.	Courtney Kupets	10.0	9.65	9.65	9.60	9.65	9.60	9.70	9.637	9.637
6.	Daniela Sofronie	10.0	9.50	9.45	9.30	9.55	9.40	9.50	9.462	9.462

Celelalte două finale au fost miraculoase prin esența lor, tulburătoare demonstrații de grație, și au avut o singură eroină: Cătălina Ponor.

Bârna a avut sclipiri de aur și de bronz. Alexandra Eremia a ales un costum roșu, foarte elegant, care îi pune și mai mult în evidență frumusețea, o făcea să arate superb pe cei 10 cm ai bârnei. Seriile acrobatic perfect i-au adus 9.700. O notă excelentă. Anna Pavlova (Rusia) 9.587 și nu prinde medalia, chiar dacă a plecat din 10. Allana Slater (Australia) a ratat – 8.750, iar Courtney Kupets (SUA) – 9.375. Cătălina Ponor. Superbă. Magnifică. 9.787. Cea mai mare notă din întreaga competiție de la Atena din concursul feminin. Carly Patterson obține 9.775. Și gimnasta americană a fost deosebită. Doar că la Atena nu a fost posibil să se acorde egalitate, nici măcar dacă doi sportivi primeau aceeași notă. Ultima finalistă. Li Ya ratează – 9.050.

Arbitrele din Brazilia, Argentina, Uzbekistan, Finlanda, Slovenia și Franța au punctat astfel:

1. Cătălina Ponor	10.0	9.80	9.80	9.80	9.75	9.75	9.80	9.787
2. Carly Patterson	10.0	9.80	9.75	9.80	9.75	9.75	9.80	9.775
3. Alexandra Eremia	9.7	9.70	9.70	9.70	9.65	9.70	9.70	9.700

Cătălina Ponor este campioană olimpică. Alexandra Eremia, medalie de bronz. Se confirmă, astfel că „româncele sunt maestrele acestui aparat” se va scrie în Raportul Comitetului de Organizare a Jocurilor Olimpice.

Finala de la sol a încântat spectatorii.

Daiane dos Santos (Brazilia), dezamăgită: 9.325, dar nu putea pretinde mai mult, deoarece a avut câteva greșeli evidente. Patricia Moreno (Spania) are meritul de a fi executat pentru prima oară într-un concurs olimpic, o săritură cvadruplă. 9.487. O notă, în final, egală cu o medalie. Cheng Fei (China) are un integral frumos – 9.412. Mohini Bhardwaj (SUA) e dezamăgită – 9.312. Kate Richardson (Canada) tot 9.312. Alina Kozich ratează – 8.500.

Cătălina Ponor. Electrizează sala, care aplaudă cu entuziasm coregrafia superbă. „Dansează” într-un ritm năucitor, simte muzica, se vede că-i place să evolueze, dar mai ales „ține” aterizările, reușind o acrobatică perfectă. Nota e firească: 9.750. Acolo, pe covorul albastru, fost și Daniela Sofronie, care înlocuind-o în ultima clipă pe Oana Ban, accidentată, a tras cortina peste cel mai frumos concurs olimpic din gimnastica românească de după 1989... Nota 9.562 îi va aduce locul secund.

Aur și argint. Cătălina Ponor a intrat în posesia celei de a treia medalii de aur, devenind cea mai titrată dintre sportivii noștri prezenți la Jocurile Olimpice: 3 aur – echipe, bârna, sol

Se confirmă rezultatele de la concursul pe echipe, cu supremația fetelor noastre.

Arbitrele din Elveția, Italia, Belgia, Mexic, Noua Zeelandă, M. Britanie au decis:

1. Cătălina Ponor	10.00	9.75	9.75	9.75	9.75	9.75	9.75	9.750
2. Daniela Sofronie	9.90	9.55	9.55	9.60	9.60	9.55	9.55	9.562
3. Patricia Moreno	10.00	9.50	9.50	9.45	9.60	9.50	9.40	9.487

La 20 august, Cătălina Ponor trebuia să-și aniverseze ziua de naștere. O petrecere care a fost amânată după concursul pe aparate, cu un cadou ce s-a dovedit triplu aurit la aniversarea a 17 veri, dintre care aceasta din urmă s-a dovedit a fi cea mai fierbinte și care nu va fi ușor uitată.

- Bucuria are vreun nume pentru tine ?

- *Nici nu am cuvinte să spun. A fost un vis înainte. Acum a devenit realitate.*

- Aurul de la bârnă, incontestabil, a fost urmat de succesul la sol. Printre adversarele cu pretenții și brazilianca Daiane dos Santos. Te-a speriat cumva ?

- *Am văzut-o la încălzire și mi-am dat seama că nu reprezintă un pericol.*

- Dar de Dana Sofronie ?

- *Nu, pentru că Dana are o notă de plecare mai slabă decât mine și nu putea să mă întreaacă.*

- A fost un concurs, la modul general, cu emoții...

- *Am și acum emoții. Nu-mi vine să cred că am câștigat. Sunt mândră de ceea ce am făcut, sunt mândră pentru țara mea.*

- Deja ești numită prințesa gimnasticii...

- *Nu eu trebuie să decid asta, ci iubitorii sportului.*

- Te consideri lider al echipei ?

- *Nu mă văd încă în această ipostază. Poate doar pentru mine, dar, pentru rest, domnul antrenor Bellu are ultimul cuvânt.*

- Medalia ta de aur a fost dublată de bronzul Alexandrei Eremia...

- *Mi-a părut tare bine să o am alături pe podium pe Alexandra, pentru că ea a avut o bârnă foarte bună, cu elemente dificile. De altfel, nota este mărturie.*

Cu câteva ore înaintea începerii concursului, antrenorii noștri au anunțat că Oana Ban, accidentată, nu va putea lua parte la întreceri, locul ei urmând a fi ocupat de Dana Sofronie. O intrare mai mult decât inspirată, micuța Dana încântând publicul, care a ovaționat-o minute în șir...

- Dana, ai pornit ca rezervă și ai ajuns pe podium...

- *Îmi pare rău pentru Oana, poate că și ea ar fi putut câștiga, dar mă bucur și pentru mine, pentru că am ajuns pe podium.*

- A fost un fel de revanșă, dacă avem în vedere concursul la individual compus.

- *Am dori mult acest lucru. Sper ca mi-am luat o frumoasă revanșă. Este, în primul rând meritul antrenorilor mei, care m-au susținut și au avut răbdare cu mine în tot acest timp, dar și al celor de la Constanța, care m-au adus pentru prima oară în sala de gimnastică.*

Monica Roșu: *„Medaliile obținute la Olimpiadă nu sunt altceva decât rodul unei munci infernale. A fost foarte greu, dar toată durerea se uită atunci când urci pe podium și îți cântă imnul, ce poți să îți dorești mai mult? Sunt copleșită de primirea de care am avut parte.“*

Dana Sofronie: *„Am fost fericită la Atena. Am confirmat rezultatele obținute în primăvară, la Campionatele Europene. Cea mai mare bucurie nu am trăit-o atunci când am luat aurul cu echipa, ci acum. Sunt acasă și pot să mă bucur românește“.*

Oana Ban: *„Îmi pare foarte rău că m-am accidentat la sol, în finala pe echipe, și nu am mai putut concura. Domnul Ion Țiriac era în stare să facă totul pentru a mă recupera. Până la urmă a ieșit bine, iar Dana Sofronie, care m-a înlocuit la sol – individual, a luat argintul“.*

Alexandra Marinescu: „România este cea mai tare din lume. În spatele acestui succes imens pentru noi stau ore întregi de muncă. Îmi pare bine că am reușit să facem fericiți toți oamenii din țara noastră, care s-au simțit cei mai puternici din lume“.

Silvia Stroescu: „Am avut datorită să continuăm o tradiție veche a țării noastre în gimnastica mondială. Suntem urmașele unor sportive de talie, precum Nadia Comăneci, Andreea Răducan, Gina Gogean sau Lavinia Miloșovici și suntem obligate să ne ținem după ele.“

În zona mixtă, acolo unde se strâng ziaristii pentru a smulge cele mai calde declarații de la sportivi, Nadia Comăneci și celelalte componente ale delegației noastre au venit cu buchete de flori să o felicite pe Cătălina Ponor, dar și pe Daniela Sofronie.

- Nadia, ce părere ai ?

- A fost super. Noroc că regulamentul obligă la doar două concurente, pentru că altfel ocupam toate podiumurile. Am fost cei mai buni.

- Cum ți s-a părut nivelul gimnasticii la aceste Jocuri Olimpice?

- La băieți a fost unul foarte ridicat, pentru că au fost mai multe valori în concurs. La fete, specializarea către un aparat sau două, și-a pus amprenta asupra existenței unei gimnaste sută la sută completă. Sper ca acest lucru să nu însemne și o pierdere de teren.

- Ai o preferată anume?

- Cătălina este, desigur, feblețea mea. Are stofă de campioană olimpică.

- Nadia, peste doi ani se împlinesc trei decenii de la acel 10 magnific de la Montreal...

- Uff, cum a trecut timpul ! Nici nu vreau să-mi aduc aminte că a trecut atâta vreme. ...

Neîntorcem la acel artizan incontestabil al succeselor gimnasticii românești de mulți, mulți ani, antrenorul Octavian Belu, care a rămas același om lucid, care nici marile victorii nu-l clatină.

- Bucuros, totuși, trebuie să fii !

- Evident, că mă bucur. Și de data aceasta, împreună cu fetele, cu toți ceilalți din colectiv, am reușit să luăm patru medalii din 6 posibile, dublate chiar la bârnă și sol. Mă uit acum la fete și le văd pe ele, cele care, cum este Dana Sofronie, nici nu visau să ajungă pe podiumul olimpic.

- Poți compara Sydney 2000 cu Atena 2004 ?

- Nu. Gimnastica de la Sydney a fost gimnastica de la Sydney, acolo participând niște legende ale acestui sport. Aici este un început de drum, cu sportive în majoritate la început de carieră. Aici s-au născut multe din viitoarele mari campioane. Dar, și în ceea ce ne privește, lucrul acesta nu este suficient, pentru că trebuie să confirmăm la următoarele ediții ale mondialelor și la viitoarea ediție olimpică.

- «Fabrica de campioane» funcționează...

- Fabrica de campioane nu se află în pragul falimentului, așa cum s-a spus, iar toate contestările la adresa sistemului și a noastră, a antrenorilor, s-au dovedit, iată, niște răutăți ale celor care încearcă, de ce ?, să desființeze gimnastica.

- Oricum ai nervii tari... Rezultatele de aici vor avea, desigur, un impact asupra dezvoltării acestui sport.

- Sper să fie așa, pentru că este foarte necesar, dacă avem în vedere că avem probleme la nivelul selecției, pentru că sunt copii puțini capabili să suporte rigorile, la cel al antrenorilor de la cluburi, majoritatea alegând să plece spre diverse alte locuri. Oricum, sperăm ca viitorul să fie cel puțin la fel de bun ca prezentul...

Și gimnastica românească masculină s-a prezentat exemplar la această

Olimpiadă. Nu mai puțin de patru medalii avea să fie „recolta” băieților pregătiți de Dan Grecu și Adrian Sandu în competiția olimpică a gimnaștilor de la Olympic Indoor Hall. Premiera absolută a reprezentat-o, firește, medalia de bronz cucerită de echipa României – alcătuită în totalitate din dinamoviști: Marian Drăgulescu, Daniel Popescu, Dan Potra, Răzvan Șelariu, Ioan Suciu, Marius Urzică – , la care s-au adăugat cele două medalii de argint ale lui Marian Drăgulescu (sol) și Marius Urzică (cal), precum și bronzul l-a obținut de același Marian Drăgulescu la sărituri.

Ziua de luni, 16 august, va rămâne ca una de referință în istoria gimnasticii olimpice românești.

Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Dan Potra, Răzvan Șelariu și Daniel Popescu ne-au adus satisfacții enorme, ei reușind să evolueze excelent atât în calificări, cât și în finala pe echipe, terminând competiția olimpică pe locul 3 și câștigând medalia de bronz.

În calificări, gimnaștii noștri au fost la înălțimea adversarilor, reușind să se afle în prim-plan la jumătate din aparate, terminând pe locul 3:

1. Japonia	38.325	38.699	38.725	38.412	38.924	39.049	232.134
2. SUA	38.85	37.874	38.274	38.099	38.836	38.486	230.419
3. România	38.574/2	38.474/3	38.249/7	38.261/3	38.312/6	38.149/7	230.019
M. Drăgulescu	9.762	9.325	9.475	9.762	9.562	9.550	57.436
Ioan Suciu	9.650	9.712	9.487	9.637	9.500	9.412	57.398
Dan Potra	9.537	9.300	9.500	9.362	9.550	8.500	55.749
Răzvan Șelariu	9.625	-	9.700	9.500	9.150	9.512	47.487
Marius Urzică	-	9.812	-	-	9.700	9.675	29.187
Daniel Popescu	-	9.625	9.562	-	-	-	19.187

Finala a fost incredibilă pentru gimnaștii români. Ei s-au aflat la conducere după cinci aparate!, fiind foarte aproape de o performanță maximă, însă ratarea lui Răzvan Șelariu la bară fixă, ultimul aparat, într-un moment de maximă tensiune, le-a adus locul 3 și medaliile de bronz, după Japonia – care a câștigat cinci titluri între 1960 Roma și 1976 Montreal – și SUA – cea mai bună performanță după Los Angeles 1984. China, aurul de la Sydney, a terminat pe locul 5, în timp ce Rusia, campioana de la Atlanta, a încheiat pe 6.

1. Japonia	28.311	29.075	29.124	28.837	29.012	29.462	173.821
2. SUA	29.137	29.050	28.237	28.599	29.274	28.636	172.933
3. România	28.724/2	29.249/2	28.962/6	29.025/1	28.462/5	27.962/8	172.384
M. Drăgulescu	9.562	-	-	9.825	9.200	-	28.587
Daniel Popescu	-	9.687	9.650	-	-	-	19.337
Dan Potra	-	-	9.587	-	-	9.537	19.124
Răzvan Șelariu	9.475	-	9.725	9.525	-	8.912	37.637
Ioan Suciu	9.687	9.737	-	9.675	-	9.275	38.374
Marius Urzică	-	9.825	-	-	9.725	9.775	29.325

«Este prea greu, acum la doar câteva clipe de la coborarea de pe podium să pot spune ce simt. Inima imi bate prea tare, este o imensă bucurie ce mai...», avea să ne spună Marius Urzică, indicutabil liderul echipei, primul campion olimpic al băieților, în urma cu patru ani, la Sydney.

După primul schimb – să nu uităm a spune că la finală, spre deosebire de calificări, unde s-a aplicat sistemul de punctaj al forului internațional, s-a folosit modalitatea de calcul europeană, cu doar trei sportivi – a fost clar că România, Japonia și S.U.A. sunt cele mai bune, dar și sud-coreeni sau chinezii pândeau orice inexactitate a favoriților. *«Au fost mulți sportivi de mare valoare, foarte bine pregătiți, fie și dacă mă gândesc acum la Tsukahara, un nume care spune multe, sau la Nemov, dar, fără falsă modestie, între ei și noi...»*, spunea Marian Drăgulescu, cel mai bun la sărituri, cu o execuție care îi poartă deja numele. De altfel, acest lucru, prezența marilor gimnaști și valoarea acestora, explică și înalta calitate a exercițiilor și disputa foarte strânsă pentru fiecare zecime, sutime chiar de punct. La finalul primei rotații, echipa noastră – observată de la masa arbitrilor și de Dan Grecu, antrenorul coordonator al lotului, prezent la Atena în calitate de «judecător» – se afla pe locul 3, a urcat o treaptă imediat, și încă una, menținându-se în frunte timp de trei rotații, pe fondul, desigur, și al prestației adversarelor la aparatele mai mult sau mai puțin favorite. Și a venit cel din urmă obstacol, bara – cu o cădere a debutantului Răzvan Șelariu (*«Există momente când, poate, din dorința de a face totul cât mai bine, de a da tot ce poți mai mult, să ratezi. Iar durerea este în acele clipe cu atât mai mare...»*) -, japonezii și americanii stăpânind-o cu măiestrie, ceea ce a și stabilit ierarhia finală - Japonia, S.U.A., România -, cele trei lăsându-le cu mulțumiri în urmă pe celelalte finaliste, Coreea de Sud, China, Ucraina, Rusia, Germania.

Dintre componenții formației noastre, trei au fost prezenți și în urmă cu patru ani la Sydney – Marius Urzică, Marian Drăgulescu și Ioan Suciuc -, cu un loc șase între finalistele olimpice, rezultatul de acum *«însemnând un mare pas înainte, tocmai pe podium, generația noastră având marea satisfacție de a realiza o premieră pentru sportul nostru, pentru gimnastica românească, iar lucrul acesta îți crează o anumită mândrie și un anumit mod de a privi munca noastră în viitor»*, spunea Ioan Suciuc, cu un «sol» de toată frumusețea.

A fost o gală de bronz, care a avut strălucirii, fără exagerare, de aur pentru gimnastii noștri. Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Ioan Suciuc, Dan Potra, Răzvan Șelariu și Ilie Popescu au intrat în istoria cu majuscule a gimnasticii masculine românești și, de ce nu?, mondiale și olimpice.

Performanței de bronz de la echipe i s-a adăugat și calificarea cu primul punctaj în finalele de la cal, prin Marius Urzică, și la sol, prin Marian Drăgulescu, tot el intrând în primii 8 cu al patrulea punctaj la sărituri și la individual compus, în timp ce Ioan Suciuc a pornit în finala individuală masculină cu al șaselea punctaj.

La mai puțin de 24 de ore de la încheierea finalei, Marius Urzică spune că această medalie de bronz reprezintă o performanță istorică pentru echipa noastră. *„Până la paralele și la bară, eu cred că s-a mers foarte bine, chiar dacă au fost două ezitări la sol... Dacă totul decurgea fără probleme, matematic vorbind, am fi putut sta alături de japonezi. Este greu de spus dacă luam sau nu medalia de aur. E bine însă că s-a terminat așa. Sigur că Răzvan a ratat la bară, dar acest lucru se putea întâmpla oricui. Stresul concursului a fost foarte mare. În cazul în care Răzvan Șelariu nu ar fi ratat exercițiul de la bară, americanii ar fi avut mai mult de recuperat. Ar fi intrat într-o stare puternică de tensiune care nouă ne-ar fi prins de minune... Eu cred că toți am făcut un lucru bun. Nu se poate vorbi aici doar de mine sau de Marian. Toți am avut o contribuție importantă în obținerea acestei medalii”*.

Din nou la o oră foarte târzie s-a încheiat și concursul individual compus, în competiție aflându-se doar câte doi reprezentanți de țară, Ioan Suciuc și Marian

Drăgulescu încercând să obțină o nouă medalie pentru gimnastica românească. Ambii au fost mereu în prim planul întrecerii, în final ocupând locurile 4 și, respectiv 8. Ioan Suci, așa cum ne-a declarat chiar el, a fost la un pas de câștiga bronzul, dar câteva erori, cu deosebire la paralele, l-au împiedicat să se afle printre medaliați. De altfel, după primele două rotații (sol, cal) a fost pe poziția a 3-a, a coborât un loc la finalul evoluției la inele, a urcat pe locul secund după sărituri, apoi pe 5 și în cele din urmă pe locul 4, cu 57.648. Marian Drăgulescu a încheiat pe 8, cu un total de 57.323, având, desigur, maximum la sărituri, un 9.850, ceea ce l-a adus, în acel moment, aproape de podium. Oricum, în condițiile în care la stabilirea clasamentului final, în partea sa superioară (cu americanul Paul Hamm un campion îndelung contestat, la sărituri având, pe ieșire, o căzătură care l-a scos pe... masa juriului), un rol important l-au avut și arbitri, comportarea băieților noștri a fost una mai mult decât onorabilă.

1. Paul Hamm	9.725	9.700	9.587	9.137	9.837	9.837	57.823
2. Kim Dae Eun	9.650	9.537	9.712	9.412	9.775	9.725	57.811
3. Yang Tae Young	9.512	9.650	9.725	9.700	9.712	9.475	57.774
4. Ioan Suci	9.650	9.737	9.550	9.737	9.312	9.662	57.648
8. Marian Drăgulescu	9.612	9.525	9.562	9.850	9.437	9.337	57.323

Ioan Suci este mulțumit de rezultat, fiind convins că are viitorul înaintea și că mai este și Beijingul peste patru ani, unde își va lua revanșa.

- O întrebare, desigur, așteptată: cum a fost ?

- Greu, cum să fie. Este extrem de dificil să câștigi într-o luptă în care toți adversarii sunt de mare valoare.

- Îți reproșezi ceva ?

- Dacă nu ar fi fost eroarea de la paralele, poate eram medaliat. Dar, ați văzut, toți au greșit cu diferite ocazii, mai mult sau mai puțin, ceea ce a și dus la actuala ierarhie.

- Cum ți s-a părut arbitrajul ?

- În general a fost bun, deși l-a cam favorizat pe american, deoarece mi se pare destul de curios că, având o săritură de 9.137, să câștige titlul.

- Revenim la evoluția ta...

- Mă bucur pentru mine, deoarece am evoluat aproape cum îmi doream. Sunt încă tânăr, motiv pentru care mă gândesc deja că la Beijing îmi voi lua revanșa.

Marian Drăgulescu a avut și el o evoluție de top, pentru că a te situa între cei mai buni 10 gimnaști olimpici reprezintă o frumoasă performanță pe fondul unei valori autentice.

- Și pentru tine aceeași primă întrebare: cum ți s-a părut concursul ?

- Destul de bun, au existat și ratări, cea mai mare a americanului devenit, mai apoi, campion. Oricum, nivelul întrecerii a fost ridicat.

- Despre evoluția ta ce părere ai ?

- Sunt bucuros că am terminat sănătos înainte de toate. Desigur, aveam și eu ceva șanse la medalie, la un moment dat fiind la egalitate cu Nelu, și dacă îmi ieșea bara, cine știe ?, aveam posibilitatea să iau notă mare, deoarece exercițiul a fost dificil, dar...

- A favorizat pe cineva arbitrajul ?

- Dacă a fost favorizat pe cineva, atunci acesta a fost concurentul american. Prea a recuperat după acea căzătură. Dar, nu comentez.

*

Se impune, în acest moment, o scurtă paranteză. Ceea ce s-a întâmplat în concursul gimnasticii masculine la individual compus din punct de vedere al arbitrajului constituie o pagină cel puțin gri în istoria acestui sport. După cum se știe, erorile de arbitraj au schimbat ordinea medaliaților, campion devenind americanul Paul Hamm, vădit defavorizat fiind sud-coreeanul Yang Tae Young, clasat pe locul secund. Federația Internațională a realizat marea eroare, dar nu a schimbat rezultatul, mărginindu-se a suspenda doar pe cei trei arbitri culpabili, un gest care a indicat clar vina, dar numai atât. Dar, a urmat momentul care a stârnit ilaritate, dar și indignare, totodată. FIG îi adresează gimnastului american o Scrisoare – prin intermediul Comitetului Olimpic American – în care se face apel la bunele sale sentimente și la spiritul său de fair-play pentru, atenție!, a renunța de bună voie la medalie în favoarea adversarului său! Se pare că acest „apel” a pornit de la unele declarații ale gimnastului de peste Ocean, conform cărora ar restitui medalia dacă FIG ar solicita acest lucru: *«Declarația ta demonstrează că te plasezi printre învingătorii Jocurilor Olimpice care dau un sens profund onestității... Îți amintesc că FIG a recunoscut eroarea arbitrilor și a suspendat trei dintre cei incriminați, inclusiv un membru al Comitetului Tehnic... Având în vedere declarațiile făcute presei, te gândești să returnezi medalia gimnastului sud-coreean dacă FIG o cere, o asemenea acțiune va fi recunoscută ca un gest de fair-play pe plan universal și pentru care FIG și CIO ar aprecia gandoarea sa. Pentru moment tu ești singurul care poate lua o astfel de decizie... »*. Comitetul Olimpic American, a refuzat să-i transmită Scrisoarea lui Paul Hamm, declarând că este ceva extraordinar de ridicol și de nemaintâlnit să încerci să rezolvi problemele de arbitraj ale federației prin a cere unor competitori să facă între ei dreptate. De asemenea, nici un semnal nu a venit dinspre gimnastul american, pentru că să recunoaștem, FIG a vrut să iasă din încurcătură cu mâna altuia, pasând responsabilitatea în alt plan. Oricum, clasamentul a rămas neschimbat, iar „povestea” în uitarea timpului...

*

Concursul pe aparate. Cei dintâi își fac apariția sportivii ce-și vor demonstra eleganța la sol. Marian Dragulescu are o evoluție foarte bună, fiind notat cu 9.787, cea mai mare notă. În scurt timp, același punctaj îl obține și canadianul Kyle Shewfelt, medaliatul cu aur al săriturilor de la Sydney, acesta din urmă fiind preferat, la judecata arbitrilor, pe treapta întâi a podiumului ca urmare a aplicării unor articole de regulament, criteriile luate în calcul doar în caz de egalitate, deoarece la Jocurile Olimpice doi sportivi nu pot fi clasăți pe același loc. *«Bronz la echipe, argint la sol, poate la sărituri... Dar, mă gândesc, parcă aici aveam totuși cele mai multe șanse la titlu. Dar, să așteptăm și săriturile, în care, să vedem, poate vin cu ceva nou. Trebuie să risc, deoarece am spus că vreau să plec de la Atena cu o medalie de aur. Trebuie să recunosc, canadianul a fost mai bun, eu mișcând piciorul la încheierea exercițiului... Acesta este concursul...»*

Sol	SV	CHN	LAT	POR	PRK	HUN	ISR	Total
1. Kyle Shewfelt	10.0	9.85	9.80	9.75	9.80	9.80	9.75	9.787
2. Marian Drăgulescu	10.0	9.70	9.80	9.85	9.75	9.80	9.80	9.787
3. Jordan Jovtchev	10.0	9.80	9.80	9.70	9.85	9.70	9.75	9.775

Tot în aceeași categorie a „nedreptăților” pare a fi trecută și medalia de argint pentru exercițiul lui Marius Urzică la cal. Aflat a la treia Olimpiadă, gimnastul de 29 de ani știe că merita medalia de aur... În urmă cu patru ani, la Sydney, Marius Urzică privea de sus lumea olimpică. Acum are lacrimi în ochi. N-a mai reușit performanța de la Antipozi, de a cuceri aurul olimpic, dar, a fost evident, acest lucru s-a datorat numai arbitrilor, ei văzându-l, după lungi dezbateri, învingător pe chinezul Teng Halbin, între cei doi fiind o diferență extraordinar de mică: 9.825 – 9.837! Are lacrimi în ochi „M-aș fi bucurat să obțin aurul. Cum am mai spus-o, arbitrii sunt cei care decid cine este pe locul întâi. Eu mi-am făcut treaba și ei au decis. Nu vreau să comentez exercițiul adversarului, cu toate că este bun, care pleacă din 10, dar, totuși, nu cu aceiași dificultate pe care o am eu în execuție. Cum am spus, noi ne-am făcut treaba, arbitrii au decis. 12 sutimi este o diferență foarte mică, dar suficientă pentru a face un clasament. A fost dezavantajul meu și pentru că am concurat al treilea, iar chinezul a intrat ultimul...Nu vreau să comentez acest lucru pentru că nu știu cum s-au derulat lucrurile în cadrul comisiei de arbitraj, dar sunt ferm convins că aș fi putut câștiga aurul. Referitor la exercițiul chinezului, cred că nota pe care a primit-o el a fost puțin exagerată. Nu cred că evoluția lui a fost mai bună decât a mea. Aveam într-adevăr lacrimi în ochi, m-aș fi bucurat enorm să câștig. Acești ani nu-o poți da la o parte. Am muncit enorm pentru a ajunge la Olimpiadă. Nu mi-a fost deloc ușor”, spunea Marius după finală. Antrenorii Ștefan Gall și Aurelian Georgescu au fost și mai triști. „Parcă am muncit pentru alții. Am fost atât de aproape! Și la echipe, și la individual compus, și la cele două aparate... E clar că arbitrii și-au făcut de cap... E bun și argintul, dar parcă sună altfel când spui aur. Și cât a tras băiatul ăsta!”. Nici Ion Țiriac, pe atunci președinte al C.O.R., nu este de acord cu decizia arbitrilor : «Ceea ce mă îndurerează foarte mult este nedreptatea făcută lui Marius Urzică. După părerea mea, el a câștigat, dar uitați ce se întâmplă. Eroare umană există, dar nu este în regulă când este intenționată. Uitați, chiar în clipa aceasta sala vuieste, contestând arbitrajul la alt aparat. Pentru mine ca om de sport, ceea ce i s-a întâmplat acestui mare sportiv m-a durut foarte mult ».

Cal	SV	UKR	BUL	GRE	KOR	GEO	FRA	Total
1. Teng Haibin	10.0	9.85	9.90	9.85	9.80	9.80	9.85	9.837
2. Marius Urzică	10.0	9.85	9.85	9.85	9.80	9.80	9.80	9.825
3. Takehiro Kashima	10.0	9.80	9.75	9.75	9.80	9.80	9.80	9.787

Și speranțele băieților la aur nu s-au oprit aici. În finala de la sărituri, Marian Drăgulescu a executat perfect prima săritură, care îi poartă numele, și a primit cea mai mare notă a competiției olimpice 9.900. Dar, a urmat, marele ... Dar, neprevăzutul! Nu poți să iei cea mai mare notă a Olimpiadei și pe urmă, din păcate, să faci o greșeală de o secundă, care te costă patru ani de muncă. Marian Drăgulescu are lacrimi în ochi, fiindu-i imposibil să scoată vreun cuvânt. Știe ce s-a întâmplat, dar nu-i vine să creadă. A avut o primă săritură cvasi-perfectă. Medalia de aur era a lui. O avea în mână. Nu-i trebuia decât o a doua săritură fără mari riscuri, cât să-i oblige pe arbitri la o notă normală. Ar fi fost campion. A fost acea fracțiune de secundă a aterizării. O ratare cum rar i s-a mai întâmplat. Cel mai nedorit moment al carierei. O ratare care l-a costat treapta întâi a podiumului, acolo unde avea tot dreptul

să se afle. Marian Drăgulescu și-a făcut însa datoria, făcând ce trebuia să facă pe tot parcursul întrecerilor.

Sărituri	SV	SUI	JPN	VEN	ITA	POR	PUR	AVG	Total
1. Gervasio Deferr	9.90	9.65	9.65	9.75	9.70	9.70	9.70	9.687	
	9.90	9.70	9.75	9.80	9.80	9.80	9.80	9.787	9.737
2. Evgeni Sapronenko	10.0	9.70	9.75	9.65	9.70	9.75	9.70	9.712	
	10.0	9.70	9.75	9.70	9.70	9.70	9.70	9.700	9.706
3. Marian Drăgulescu	10.0	9.90	9.90	9.90	9.95	9.90	9.85	9.900	
	10.0	9.00	9.10	9.50	9.25	9.50	9.45	9.325	9.612

Un cântec care revenea cu obstinație pe ecranele televiziunilor elene în acele zile olimpice avea următoarele cuvinte : *«În tot ce vom face vom fi acolo / În marea clipa a victoriei ! Vom fi acolo unde viața clocotește...»*, cuvinte care s-au potrivit de minune gimnastelor și gimnaștilor noștri. «S-aîntâmpat la Atena» a fost și genericul galei de final a acestui sport care a constituit zile întregi capul de afiș al întrecerilor sub semnul celor cinci cercuri. În adevăr, s-a întâmpat la Atena ca fetele să încânte, să vrăjească prin maiestria execuțiilor, și s-a întâmpat la Atena ca gimnaștii să înscrie o premieră olimpică.

La ediția ateniană, România a depășit performanța din 2000 câștigând 10 medalii, dintre care 4 de aur, în prim-plan cu aurul echipei feminine și bronzul echipei masculine, cum, de asemenea, Cătălina Ponor fiind „responsabilă” pentru trei titluri (bârnă, sol, echipă) și intră în istorie pentru un record cum numai Daniela Silivaș, Ecaterina Szabo și Nadia Comăneci mai atinseseră. Performanței realizate de Cătălina Ponor s-au adăugat și cele la fel de importante, reușite de Monica Roșu (sărituri – aur), Daniela Sofronie (sol – argint), Marius Urzică (cal – argint), Marian Drăgulescu (sol – argint), Marian Drăgulescu (sărituri – bronz), Alexandra Eremia (bârnă – bronz).

10 medalii în total, 10 trofee care au dus România pe primul loc în clasamentul pe medalii. 2004 a fost un an olimpic excelent, o confirmare în plus a valorii școlii românești.

➤ 2008 – Beijing

Jocurile Olimpice au ajuns, din nou, în Asia, pentru prima oară în China, la Beijing. Jocurile celei de a XXIX-a Olimpiade au reunit, firește, și pe cei mai buni reprezentanți ai gimnasticii, la o întrecere care s-a dovedit a fi, conform așteptărilor, una de gală. Un concurs aspru, la capătul căruia, deși a cucerit doar două medalii, România a fost pe locul trei în clasamentul pe medalii a acestei discipline olimpice. De altfel, cu excepția Chinei și a Statelor Unite, niciun alt stat al lumii nu a reușit să cucerească mai mult de două medalii olimpice la Beijing.

Conform previziunilor, gazdele au dominat fără drept de apel, astfel că, dacă în urmă cu patru ani, la Atena, gimnaștii chinezi cucereau doar patru medalii, una de aur și trei de bronz, la Beijing, gimnastica a adus Chinei 14 medalii (9 de aur, 1 de argint și 4 de bronz). Doar SUA și România au ținut pasul cu gazdele, în timp ce Rusia nu a cucerit nicio medalie. În ceea ce ne privește, dacă în 2004, la Atena, gimnastica românească cucerea 10 medalii, șase la fete și patru la băieți, de această dată pe podium s-a aflat Sandra Izbașa, cu o superbă victorie la sol, și echipa feminină, care a terminat pe treapta de bronz a podiumului.

Desigur, și aceste Jocuri au avut, pentru noi, momente ce nu pot fi omise. Dimpotrivă.

În concursul echipelor feminine, gimnastica noastră a continuat să se afle pe podium, de această dată prin Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Ana Maria Tămârjan, Gabriela Drăgoi, Andreea Acatrinei și Daniela Drumcea, alături de care au fost antrenorii Nicolae Forminte, Liliana Cosma și Lucian Sandu.

În urma calificărilor, formația noastră s-a aflat pe locul 4, cu 238.425 (cu cea mai slabă plasare la paralele – locul 9), în urma echipelor din China 248.275, SUA 246.800 și Rusia 244.400.

1. China	61.825 (2)	62.650 (1)	63.050 (2)	60.750 (1)	248.275
2. SUA	62.225 (1)	61.125 (3)	63.400 (1)	60.050 (2)	246.800
3. Rusia	60.850 (3)	61.775 (2)	62.000 (3)	59.775 (3)	244.400
4. România	59.725 (4)	58.450 (9)	60.950 (4)	59.300 (4)	238.425
Nistor Steliana	14.900	15.975	15.075	14.550	60.500 (8)
Izbașa Sandra	15.100	13.575	15.225	15.475	59.375 (13)
Acatrinei Andreea	14.350	-	14.175	14.775	43.300 (72)
Grigore Andreea	14.700	13.975	-	-	28.675 (89)
Drăgoi Gabriela	-	14.225	15.450	14.250	43.925 (67)
Tămârjan Anamaria	15.025	14.275	15.200	14.500	59.000 (16)

Finala, însă, a fost altceva, „scenariul” semănând cu cele două ediții precedente ale Campionatelor Mondiale, cu o tragere la sorți asemănătoare. SUA și China au început la sărituri. România și Rusia la paralele. Franța și Australia la bârnă, Japonia și Brazilia la sol.

O finală olimpică în care interesul major a fost legat, absolut firesc, de evoluțiile sportivelor din China, care-și doreau cu ardoare titlul pe echipe. Asemenea ultimilor 3 ani, duelul pentru aur s-a dat între SUA și China, iar pentru bronz între și România și Rusia.

Într-o sală arhiplină, imensă, adevărat vulcan, cu susținători frenetici, primele evoluții excelente. Pentru China au executat, la sărituri, Yang Yilin (15.100), Deng Linlin (15.250) și Cheng Fei (16.000), iar pentru SUA – Bridget Sloan (15.200), Alicia Sacramone (15.675) și Shawn Johnson (16.000). Evoluția gimnastelor din Rusia la paralele: Ksenia Afanasyeva – 14.975, Ekaterina Kramarenko – 15.575, iar Ksenia Semenova 16.400. La sol, Daiane dos Santos (Brazilia) își merită aplauzele: 15.275, iar la bârnă, echipa Franței dovedește că a făcut progrese imense în acest sport (Laetitia Dugain 14.750 și Marine Petit 15.000).

Fetele noastre, la paralele: Ana Maria Tămârjan și Gabriela Drăgoi 14.425, Steliana Nistor 16.150.150.

Terminăm primele evoluții pe locul 4, după SUA, China și Rusia. Dar marea „bătălie” de-abia a început.

A doua rotație. La bârnă, fetele noastre: Ana Maria Tămârjan 15.425, Steliana Nistor 15.150, Sandra Izbașa 15.600. Albastrul le vine bine, asortându-se frumos cu cromatica sălii.

La paralele, americancele: Chellsie Memrael 15.725, Shawn Johnson 15.350, iar Nastia Liukin 16.900. La rândul lor, Yuyuan Jiang 15.975, Yilin Yang 15.100, iar He Kexin 16.850, un total de 49.625, unic în istoria acestui ciclu

olimpic, care consfințește trecerea pe primul loc a echipei Chinei. Sala fierbe. Pe bârnă, Rusia „pierde” din avantajul pe care-1 avea: Ludmila Grebenkova 14.575, Anna Pavlova 15.100, Ksenia Semenova 15.225.

Schimbare de aparate. China e prima la bârnă. Micuța Deng Linlin 15.925, Cheng Fei cade și 15.150, dar Li Shanshan o răzbună 16.050. Pe covorul de la sol lucrurile se limpezesc. Anna Pavlova greșește o aterizare și iese din covor (13.850). Ksenia Afanasyeva dă totul, dar nota e relativ mică: 14.375, iar Ekaterina Kramarenko care își face bine integralul: 15.125. Ce șansă au acum fetele noastre? Ana Maria Tămârjan 14.950, Steliana Nistor 14.575, iar Sandra Izbașa 15.550. Trecem pe locul 3. SUA îngenuchează, pentru că Alicia Sacramona cade de pe bârnă: 15.100, Nastia Liukin execută foarte bine (15.975), iar Shawn Johnson 16.125. După această rotație, China rămâne pe primul loc, cu 143.100, urmată de SUA 142.100 și România 136.250, înaintea Rusiei 135.200.

Săriturile ne pot aduce bronzul. Românele sunt primele. Mai întâi e Steliana Nistor. „Iurcenko cu două șuruburi”. 15.050. Ana Maria Tămârjan. Tot „Iurcenko dublu”. 15.125. Ultima e Sandra Izbașa. „Iurcenko dublu”. 15.100. Suficient pentru bronz. În mod incredibil, la sol, Alicia Sacramone mai ratează dată (ca și la Aarhus, în 2006), cade la a doua linie acrobatică... Nastia Likin primește 15.200, iar Shawn Johnson 15.100 pentru mici imperfecțiuni. În schimb, la bârnă, Deng Linlin 15.150, Yuyuan Jiang 15.200, iar Cheng Fei, ultima din concurs, 15.450.

China (189.900) este campioană la echipe pentru prima dată în istoria acestui sport, urmată de SUA (186.525), iar...

1. China	46.350	49.625	47.125	45.800	188.900
2. SUA	46.875	47.975	47.250	44.425	186.525
3. România	45.275 (4)	45.000 (5)	46.175 (3)	45.075 (2)	181.525
Steliana Nistor	15.050	16.150	15.150	14.575	60.925
Sandra Izbașa	15.100	-	15.600	15.550	46.250
Gabriela Dăgoi	-	14.425	-	-	14.425
Anamaria Tămârjan	15.125	14.425	15.425	14.950	59.925

Un bronz cât o victorie. Fetele se felicită reciproc.

Concursul individual compus. Steliana Nistor și Sandra Izbașa. Marile vedete nu au ratat deloc. Toate gimnastele au luat note foarte mari. Întâmplător sau nu, favoritele, ca la Campionatele Mondiale, sunt în aceeași grupă și încep sărituri. Shawn Johnson cu 15.875, Nastia Liukin 15.050, Yilin Yang 15.175, iar Ksenia Semenova 14.750. La paralele, Sandra Izbașa „se încurcă” și ia doar 14.300, iar Steliana Nistor, cu o notă de plecare excelentă (7.3), este notată cu 15.975 și locul 1 după prima rotație.

A doua rotație mai limpezește din lucruri. Sandra Izbașa face o bârnă de senzație, 15.875. La fel și Steliana Nistor: 15.550. La paralele, e spectacol, ca de fiecare dată: Nastia Liukin obține 16.650, Yang Yilin 16.630, iar Swahn Johnson 15.275. Vanessa Ferrari și Jade Barbosa, vedete la Campionatele Mondiale, cad la bârnă. După două rotații, Yang Yilin e prima, urmată de Nastia Liukin și de Steliana Nistor.

Solul. Steliana Nistor iese din covor: 14.500. La bârnă, Ksenia Semenova 15.925, dar nici celelalte concurente nu se lasă mai prejos: Nastia Liukin 16.125, Shawn Johnson 16.050, Yuyuan Jiang 15.425, Yang Yilin 15.750.

Ultima rotație, ultimele speranțe. La sol, Yuyuan Jiang 14.775, Anna Pavlova 15,050, Ksenia Semenova doar 14,775, Yang Yilin 15,000. Steliana Nistor încheie la sărituri cu 15,025, dar nu trece de Yang Yilin și nici de Ksenia Semenova. Sandra Izbașa încheie și ea cu bine, 15,075 la sărituri. Nastia Liukin la sol, 15,525, ceea ce înseamnă medalie de aur. Nici Shawn Johnson nu o mai poate depăși, nici măcar egala, deși primește aceeași: 15.525. Steliana Nistor e a cincea. Iar Sandra Izbașa a opta.

1. Liukin Nastia	15.025	16.650	16.125	15.525	63.325
2. Johnson Shawn	15.875	15.275	16.050	15.525	62.725
3. Yang Yilin	15.175	16.725	15.750	15.000	62.650
5. Nistor Steliana	15.025	15.975	15.550	14.500	61.050
8. Izbașa Sandra	15.075	14.300	15.875	15.500	60.750

Finalele pe aparate. Pentru prima dată, acestea s-au desfășurat pe parcursul a trei zile. Trei sportive românce s-au aflat în finale. Sandra Izbașa – sol, Steliana Nistor – paralele și Gabriela Drăgoi – bârnă.

17 august. Ora 18.46. Săriturile. Au revenit surpriza – surprizelor Un Jong Hong (R.P. Coreeană), care trece și de Oksana Chusovitina (Germania) și Fei Cheng (China), ultima de trei ori campioană mondială a probei.

17 august. Ora 20.19. Sol. Cea mai frumoasă finală a fetelor. Prima la start e Shawn Johnson. Coloana sonoră a filmului „August Rush” răsună în imensa arenă din Beijing. 15. 500 (6.4 / 9.100). Ekaterina Kramarenko (Rusia), din cauza unor probleme la ultima linie acrobatică nu mai poate prinde o medalie: 15.025 (6.1 / 8.925). Yuyuan Jiang (China) 15.350 (6.3 / 9.050). Marea aspirantă la titlul olimpic, calificată cu primul punctaj, Cheng Fei, ratează pirueta și o linie acrobatică – 14.550 (6.3 / 8.250). Cheng Fei plânge. Sala aplaudă în semn de respect și încurajare. Pentru Nastia Liukin, născută la Moscova, răsună o melodie populară rusească. Părinții ei au fost campioni mondiali la gimnastică artistică și ritmică. 15.425 (6.2 / 9.225). Mai este în concurs doar Sandra Izbașa. Muzica din filmul „Bandita” răsună puternic. Spectatorii aplaudă cadentat. Se vede că Sandra se simte foarte bine. Anunță o plecare din 6.5, cea mai mare din concurs. Prima linie acrobatică e „Tsukahara echer”. A doua linie. „Tsukahara grupat”. Pirueta triplă. „5.4 cu 5.4”. Coregrafie superbă (felicități lui Puia Valer!). Mai este doar o linie acrobatică. Triplu șurub. Stop. Nicolae Forminte aplaudă. Sandra îi cade în brațe. Celelalte concurente o felicită. Cheng Fei îi arată cu amândouă mâinile: locul 1. Și așa este: 15.650 (9.10 la artistic – cu excepția arbitrei din Islanda, toate celelalte, din Italia, Ucraina, Soania, Elveția și Argentina, au văzut-o cea mai bună).

Să notăm și cum au punctat arbitrele din Italia, Islanda, Ucraina, Spania, Eleveția și Argentina:

1. Sandra Izbașa	6.50	9.20	9.00	9.20	9.10	9.10	9.20	9.150	15.650
2. Shawn Johnson	6.40	9.10	9.10	9.10	9.10	9.00	9.10	9.100	15.500
3. Nastia Liukin	6.20	9.20	9.20	9.40	9.20	9.20	9.30	9.225	15.425

Medalie de aur. Sandra Izbașa e campioană olimpică!

Luminița Paul, în „Covorul fermecat”, în „Gazeta Sporturilor”: „A venit și momentul ei. Ritmuri grecești pun stăpânire pe aerul imens cât sala. Prima diagonală

iese perfect. Se vede, se simte, se aude și se citește că româncă face execuția vieții ei. Nu tremură deloc la acrobatică, parcă a făcut un acord cu solul, să-i primească tălpile cu mai multă ospitalitate decât pe cele ale adversarelor. În plus, Izbașa zâmbește, împărăștie în jurul ei un soi de bucurie copilăroasă, de puștoaică lăsată să alerge în curtea școlii. Tribuna a prins tactul melodiei, palmele se lovesc ritmic. Nimic n-o poate opri pe româncă. Ultimul salt și..., dar nu, n-are ce să mai fie decât o altă aterizare lipită, poza de final și cel mai larg surâs pe care îl poate elibera o fată blondă care tocmai a devenit campioană olimpică! 15.650 e cea mai mare notă dată la sol în zilele de gimnastică de la Beijing. Are și cel mai mare calificativ pornire, 6.5. «Am avut emoții tot timpul, și înainte, și în timpul exercițiului, și după». Oriunde au fost, nu s-au văzut. Poate doar la festivitatea de premiere, când fata de 18 ani avea ochii plini de lacrimi. Sala și lumea au primit doar semnalul unui moment aproape perfect. Momentul Sandrei și al României care încheie ziua de duminică așa cum a început-o. Cu aur. Antrenorul Nicolae Forminte spune că presiunea s-a simțit în tot timpul finalei. «A început să scadă când Sandra a intrat pe covor. Mă bucur că am reușit să-mi determin gimnastele să-și facă exercițiile cel mai bine atunci când a trebuit... Am stat patru ore în sala încălzire. E dificil să menții starea de concurs, dar am reușit. Sandra e foarte puternică din punct de vedere psihic. S-a văzut asta și acum», a încheiat el.”

18 august. Ora 18.46. Paralele. Finală pentru Steliana Nistor. E concursul cel mai tare din întreaga competiție. Și cea mai grea. Chinezoiaca He Kexin repetă exercițiul din finala pe echipe. Nota de plecare 7.7 și 16.725. Nasti Liukin. Tot 7.7, și tot 16.725. Ambele la artistic 9.025. Aur și argint, prin regula tie-break. Celelalte concurențe luptă pentru bronz. Daria Zgoba (Ucraina) – 14.625. Steliana Nistor. Plecare din 7.00. Artistic 8.575 (arbitrele au punctat-o între 8.400 și 8.700). Doar 15.575. Va fi pe locul 7. Anastasia Koval (Ucrain) 16.375. Yang Yilin (China) 16.650 (7.0 / 8.950). Elisabeth Tweddle 16.625. Ksenia Semenova (Rusia), campioana mondială din anul precedent, nu are loc pe podium. 16.325.

	A	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B	Total
1. He Kexin	7.7	9.3	9.1	9.1	8.9	9.0	8.9	9.03	16.725
2. Nastia Liukin	7.7	9.0	9.3	9.0	8.8	9.0	9.1	9.03	16.725
3. Yang Yilin	7.7	8.9	9.0	8.9	9.0	9.1	8.8	8.95	16.650
7. Steliana Nistor	7.0	8.6	8.7	8.4	8.6	8.4	8.7	8.58	15.575

19 august. Ora 18.46. Ultimele concurențe sunt în finala de la bârnă. Cheng Fei e hotărâtă. Nu ratează. Exercițiul este foarte bun. 15.950. Gabriela Drăgoi. 15.625 (6.50 / 9.125). Va fi pe locul 5, în final. Koko Tsurumi (Japonia) are emoții, cade. 14.450. Ksenia Afanasyeva (Rusia) 14.825. Li Shanshan, cade și ea. 15.300. Shawn Johnson. 16.225 (9.2 / 9.225) înseamnă, cu certitudine, aur. Anna Pavlova 15.900. Nastia Liukin. 16.025 (6.6 / 9.225). Argint.

1. Shawn Johnson	7.0	9.2	9.3	9.2	9.3	9.2	9.0	9.230	16.225
2. Nastia Liukin	6.6	9.4	9.4	9.5	9.5	9.4	9.4	9.430	16.025
3. Cheng Fei	6.8	9.2	9.1	9.2	9.0	9.3	9.1	9.150	15.950
5. Gabriela Drăgoi	6.5	9.1	9.0	9.1	9.2	9.2	9.1	9.130	16.625

Băieții s-au aflat la patru ani distanță de Atena 2004 și de podiumuri. Marian Drăgulescu, Flavius Koczi, Răzvan Șelariu, Daniel Popescu, Adrian Bucur și Robert Stănescu n-au mai repetat performanțele din Capitala elenă.

Să vedem...

Cu toate că realizează cel mai bun punctaj la sărituri – cu Marian Drăgulescu (16.625), Flavius Koczi (16.600), Daniel Popescu (16.400) -, echipa noastră va încheia pe locul 8 (un total de 359.350), calul (locul 11), paralelele (10), bara (11) și, chiar, inelele (9), fiind punctele nevralgice, gimnaștii români impunându-se la sărituri și fiind pe locul secund la cal, dar, în ansamblu, insuficient pentru un punctaj mai bun.. China avea să fie pe primul loc, câștigând 3 (cal, inele, sărituri) din cele 6 aparate, cu 374.675, urmată de Japonia 369.550 și Rusia 366.225, dar trebuia privit foarte serios și spre SUA, sau Germania, sau Coreea de Sud.

1.	China	60.925	61.200	62.850	65.325	63.300	61.075	374.675
2.	Japonia	61.675	58.625	60.500	64.125	63.150	61.475	369.550
3.	Rusia	60.475	57.400	60.625	64.300	63.100	60.325	366.225
8.	România	61.175	55.900	59.850	65.325	60.050	57.050	359.350
	Marian Drăgulescu	15.925	-	-	16.625	-	14.800	47.350
	Flavius Koczi	15.125	14.400	13.950	16.600	15.075	15.025	90.175
	Răzvan Șelariu	15.400	14.075	15.175	12.900	14.950	13.475	85.975
	Daniel Popescu	14.575	14.500	13.975	16.400	14.525	13.325	87.300
	Adrian Bucur	14.725	12.525	14.950	15.700	14.825	13.750	86.475
	Robert Stănescu	-	12.925	15.750	-	15.200	-	43.875

Și a fost finala din 12 august. China (total 286.125) și-a extins dominația la 5 (cal, inele, sărituri, paralele, bară) din cele 6 aparate, la sol fiind destul de fragilă, nu într-atât însă încât să-i pună la îndoială posibilitatea de a câștiga titlul. Cu atât mai mult, cu cât niciuna dintre contracandidate nu a oferit o alternativă serioasă, motiv pentru care consemnăm doar ascensiunea SUA (278.875) și Japoniei (275.850) pe locurile 2, respectiv 3, și prăbușirea Rusiei (274.300) tocmai pe 6. În aceste condiții, echipa României a reușit un pas înainte față de calificări, urcând pe 7, cu 274.175, depășind Franța cu aproape trei puncte. De această dată, în ordine, solul (Marian Drăgulescu 15.650, Flavius Koczi 15.075, Răzvan Șelariu 15.525) și săriturile (Marian Drăgulescu 16.550, Flavius Koczi 16.525, Daniel Popescu 16.225), pe locul secund, și inelele (Răzvan Șelariu 15.3225, Adrian Bucur 15.125, Robert Stănescu 15.925), pe locul 3 între finaliste, au reprezentat punctele forte, dar totalul de la aceste aparate a fost grevat de comportarea de la paralele și bară, în special. Așadar, locul 7 în finala de la echipe pentru echipa României.

1	China	45.925	46.025	48.875	49.325	49.025	46.950	286.125
2	Japonia	45.975	45.575	46.900	46.750	47.075	46.600	278.875
3	SUA	45.400	41.875	46.375	48.225	47.050	46.925	275.850
7	România	46.250	43.525	46.375	49.300	45.225	43.500	274.17

Adrian Bucur	-	-	15.125	-	-	15.125
Marian Drăgulescu	15.650	-	-	16.550	-	46.625
Flavius Koczi	15.075	15.175	-	16.525	15.050	76.150
Daniel Popescu	-	13.700	-	16.225	-	29.925
Răzvan Șelariu	15.525	14.650	15.325	-	14.850	75.100
Robert Stănescu	-	-	15.925	-	15.325	31.250

De departe chinezul Wei Yang a fost cel mai bun la individual compus, el depășindu-l pe cvadruplul campion mondial Kohei Uchimura (Japonia) cu peste două puncte și jumătate: 94.575 față de 91.975. Surpriza a venit din partea francezului Benoit Caranobe, care a obținut bronzul, el venind de pe locul 10 al calificărilor, pentru a deveni primul gimnast din Hexagon care câștigă o medalie în concursul masculin la individual compus după argintul lui Marco Tores și bronzul lui Jean Gounot, la Jocurile Olimpice din 1920, de la Antwerp. Flavius Koczi a încheiat pe 18, cu 89.575 (sol – 14.900, locul 17; cal – 15.425, locul 3; inele – 14.550, locul 16; sărituri – 16.450, a treia notă; paralele – 13.525, locul 23, penultima notă din concurs; bară – 14.725, locul 17).

1.	Yang Wei	15.250	15.275	16.625	16.550	16.100	14.775	94.575
2.	Kohei Uchimura	15.825	13.275	15.200	16.300	15.975	15.400	91.975
3.	Benoit Caranobe	15.350	14.875	15.175	16.600	15.050	14.875	91.925
18.	Flavius Koczi	14.900	15.425	14.550	16.450	13.525	14.725	89.575

Nici finalele pe aparate nu au fost mai rodnice.

Calificat în finala de la sol, Marian Drăgulescu a terminat pe 7, cu 14.850 (6.5 / 8.350), podiumul fiind ocupat de Zou Kai (China) 16.050, Gervasio Deferr (Spania) 15.755 și Anton Golotsutskov (Ucraina) 15.725.

1.	Zou Kai	6.70	9.30	9.40	9.40	9.50	9.30	9.30	9.350	16.050
2.	Gervasio Deferr	6.50	9.40	9.30	9.00	9.30	9.20	9.30	9.275	15.755
3.	Anton Golotsukov	6.50	9.30	9.20	9.10	9.30	9.00	9.40	9.225	15.725
7.	Marian Drăgulescu	6.50	8.10	8.50	8.50	8.20	8.60	8.20	8.350	14.850

La inele, Robert Stănescu a început finala cu ultima șansă și a reușit să se claseze mai bine, pe locul 7, oricum unul onorant pentru acest aparat, la care nu am mai avut finaliști de ceva vreme. Succesul a aparținut chinezului Yibing Chen, cu 16.600, urmat de compatriotul său Wei Yang, cu 16.425, și ucraineanul Oleksander Vorobiov, cu 16.325, Robert Stănescu fiind cotate cu 15.825 (7.0 / 8.825).

1.	Chen Yibing	7.30	9.30	9.40	9.50	9.30	9.20	9.20	9.300	16.600
2.	Yang Wei	7.50	9.10	9.00	8.90	9.00	8.80	8.70	8.925	16.425
3.	Olexandr Vorobiev	7.20	9.10	9.20	9.30	9.20	9.00	9.00	9.125	16.325
7.	Robert Stănescu	7.00	8.90	9.10	8.80	8.90	8.70	8.60	8.825	15.825

La sărituri, în finală s-au aflat Marian Drăgulescu și Flavius Koczi, speranțele îndreptându-se spre ambii, dar s-a rămas la stadiul de ... speranță, pentru că cei doi s-au aflat în afara podiumului. Marian Drăgulescu, cu cea mai mare notă în calificări, a executat o săritură perfectă, care îi poartă, de altfel, și numele

– 16.800 (7.0 / 9.800), iar, apoi, la a doua a căzut în afara saltelei după aterizare – 15.650 (7.2 / 15.650 / penalizare 0.3), ratând ultima sa șansă la o medalie olimpică. La rândul său, Flavius Koczi, calificat cu a treia notă, a căzut și el la prima săritură (15.500 – 7.0 / 8.800 / 0.3), dar nici a doua nu a fost executată prea bine (16.350 – 7.00 / 9.350), așa încât a ieșit doar pe locul 7.

1. Leszek Blanik	7.0	9.600		16.600	
	7.0	9.475		16.475	16.357
2. Thomas Buhail	7.0	9.575		16.575	
	7.0	9.500		16.500	16.537
3. Antom Golotsukov	7.0	9.500		16.500	
	7.0	9.450		16.450	16.475
4. Marian Drăgulescu	7.0	9.800		16.800	
	7.2	8.750	0.3	15.650	16.225
7. Flavius Koczi	7.0	8.800	0.3	15.500	
	7.0	9.35		16.350	15.925

În ceea ce ne privește, cam așa s-a scris istoria participării la Jocurile Olimpice de la Beijing.

Ca urmare a medaliilor fetelor – aur, prin Sandra Izbașa, și bronz la echipe -, România s-a situat pe locul 3 în clasamentul pe medalii, după China și SUA.

Din Asia, olimpicii se vor îndrepta spre malurile Tamisei, la Londra, peste patru ani...

➤ 2012 – Londra

Londra. Jocurile celei de a XXX-a Olimpiade. 324 de competitori – 2×98 la gimnastică artistică, 96 la gimnastică ritmică și 32 la trampoline – urmau a se afla în concurs, aceștia fiind reprezentanții a 57 de țări, cu un număr record în ceea ce privește gimnastica artistică feminină – 48, urmată de gimnastica artistică masculină – 44, gimnastica ritmică – 24 și trampoline – 19, Germania fiind singura țară prezentă la toate disciplinele.

Având în vedere ca Yang Wei (China) și Nastia Liukin (SUA), campioane la individual compus, nu se mai aflau la Londra, pe treapta de sus a podiumului era de așteptat să apară noi medaliați cu aur. Rămânând în zona „recordurilor” de avâncronică, înainte de a rememora ceea ce s-a petrecut în arena competițională, să mai notăm că Oksana Chusovitina a fost cea mai în vârstă gimnastă (19.06.1975), iar Ivan Iovtchev (24.02.1973), cel mai în vârstă gimnast, la polul opus s-au situat debutanta Ștefania Stănilă (România, 1996) și Oleg Stepko (Ucraina, 15 martie 1994).

Să mai notăm, de asemenea, și faptul că printre participanți au fost numeroși gimnaști sau gimnaste care au mai luat parte și la alte ediții ale Jocurilor Olimpice, între aceștia aflându-se Cătălina Ponor – triplă campioană în 2004 -, Sandra Izbașa și Flavius Koczi, dar și Fabian Hambuechen, Philipp Boy, Marcel Nguyen (Germania), Yann Cucherat, Hamilton Sabot, Pierre – Yves Beny (Franța), He Kexin, Deng Linlin și Zou Kai, Teng Haibin, Chen Yibing (China), Jonathan Horton (SUA), Epke Zonderland (Olanda), Nathan Gafuik (Canada), Vasiliki Millousi și Vlasios Maras (Grecia), Daiane Santos, Daniele Hypolito și Diego Hypolito (Brazilia), Beth Tweddle, Hannah Whelan, Imogen Cairns și Louis Smith (M. Britanie), Vanessa Ferrari și Alberto Busnari (Italia), Filip Ude (Croatia), Lauren Mitchell, Georgia Bonora, Ashleigh Brennan

(Australia), Koko Tsurumi, Yu Minobe, Yuko Shintake (Japonia), Kristyna Palesova (Cehia), Gaelle Mys (Belgia), Tina Erceg (Croatia), Ksenia Afanaseyva (Rusia), dar și mulți nou veniți în scena olimpică, printre care 15 tineri gimnaști care s-au afirmat la prima ediție a Jocurilor Olimpice ale Tineretului, de la Singapore, din 2010, între care și Viktoria Komova (Rusia), Carlotta Ferlito (Italia), Oleg Stepko (Ucraina), Sam Oldham (M. Britanie), Ana Sofia Gomez Porras (Guatemala).

Drept urmare, loturile de gimnastică ale României care au efectuat deplasarea la Londra au avut în componență pe Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Bulimar, Diana Chelaru, Flavius Koczi, Marius Berbecar, Cristian Bătagă, Ovidiu Buidoso, Vlad Cotuna, precum și antrenorii Octavian Bellu, Mariana Bitang, Lucian Sandu, respectiv Ioan Suciuc, Ștefan Gal și Vasile Vug.

Referindu-se la concursul de la North Greenwich Arena, antrenorul Octavian Bellu declara: „*Ce s-a putut face până în momentul ăsta s-a făcut. Să trecem cu bine și peste săptămâna de pregătire de la Londra, unde nu mai poți apela la alte facilități ca să îți protejezi gimnastele. Să între în concurs sănătoase, odihnite, dornice de a se prezenta onorabil la aceasta competiție, la care cele mici visează de ani mulți, iar cele mature cunosc ce se întâmplă la Olimpiadă. Cătălina Ponor, de la Atena, Sandra Izbașa, de la Beijing. Să sperăm că această echipă, cu totul insolită după părerea mea, cu o plajă de vârstă de la 16 la 25 ani, o echipă cum nu am mai avut, cu componente din 3 generații, să își facă datoria și să își exploateze la maxim posibilitățile care le au. Dacă ceea ce s-a făcut până la momentul asta e suficient, vom vedea acolo, la fel cum vom vedea dacă nu a fost suficient. Eu zic că, din punctul nostru de vedere, în aproape 2 ani de când am preluat aceste fete, și ele, și noi, am făcut tot ce a depins de noi să ne apropiem de țările care în ultima perioadă ne-au dominat. Dar, de la o diferență de 10 puncte în urmă cu 2 ani, e greu să te apropii foarte mult într-o perioadă atât scurtă. Să sperăm că la momentul concursului se vor descurca bine și vor reuși să se claseze cât mai bine... La echipe competiția este foarte stransă. Americanii sunt detașat pe locul I și nu văd cine i-ar putea detrona. Au un potențial fantastic, la fel cum un potențial deosebit au și chinezii, și rușii. Pe mine nu m-au făcut să cad în extaz rezultatele de la Campionatele Europene, pentru că potențialul Rusiei nu poți să-l evaluezi după numai o competiție la care au trecut și ei printr-un moment de dificultate și nu s-au prezentat la cel mai înalt nivel. Eu cel puțin sper ca gimnastele noastre să își pună în valoare atu-urile pe care le au. Multe, puține, să le scoată în evidență și să le exploateze la maxim”.*

La rândul său, antrenorul coordinator al lotului masculin, Ioan Suciuc, a spus: „*Competiția băieților se anunță foarte dură, în ciuda faptului că, în ultima perioada, mulți gimnaști de valoare au plătit tribute unor accidentari la antrenamente sau în diferite competiții. Unii chiar au fost nevoiți să renunțe la participarea la Jocurile Olimpice. La Campionatele Mondiale de la Tokyo am reușit să ne aflăm printre primele opt echipe ale lumii, ceea ce a însemnat foarte mult, iar la întrecerile continentale am urcat pe podium. Sunt elemente care, din punct de vedere psihic înseamnă mult, totul suprapunându-l pe o pregătire care, zicem, a fost cât de bună se putea. Exceptându-l pe Flavius Koczi, care s-a aflat și în echipa de acum patru ani, de la Beijing, restul componenților sunt debutanți la o competiție de asemenea anvergură și încărcătura din toate punctele de vedere. Din 2000, echipa masculină a României s-a aflat mereu în plutonul celor mai bune opt formații ale lumii olimpice, poziție pe care dorim evident să o păstrăm...”*

De asemenea, s-au mai aflat la Londra, Adrian Stoica, președintele Comitetului Tehnic Masculin al FIG, în calitate de președinte al Juriului Suprem, și Mircea Apolzan, membru al Comitetului Tehnic Masculin al UEG, arbitru la dificultate la paralele.

Gimnaștii români au efectuat antrenamentul pe podium, ultima verificare în sala de concurs din North Greenwich Arena. Flavius Koczi, Vlad Cotuna, Marius Berbecar, Ovidiu Buidoso și Cristian Bățagă au luat contact cu aparatele de concurs din sala oficială și și-au stabilit reperele pentru concursul de calificare, care stabilea cele 8 finaliste la echipe, finaliștii pe aparate – primii opt -, și la individual compus – primii 24.

„Ca la orice antrenament de podium, băieții trebuie să simtă aparatele, să pregătească practic de ziua de concurs. Lucrurile au decurs în grafic, cu mici chestiuni ici-colo care mai sunt de retușat, și sperăm că ne vom prezenta la nivelul așteptărilor noastre, cât și ale sportivilor. Băieții își doresc foarte mult o evoluție bună, și asta e cel mai important, zic eu. Își doresc foarte mult să intre în finala de 8, și, de ce nu?, să reediteze un bronz ca la Europene, dar trebuie avut în vedere anvergura competiției de aici, cu asiaticii care sunt aproape imbatabili, la fel ca și SUA, care au demonstrat ca sunt o putere în gimnastică. Dar cel mai important în prima fază a competiției este să prindem primele 8 echipe”, declara Ioan Suci, antrenorul coordonator al lotului masculin. La JO 2008, Romania s-a clasat pe locul 7 în finala concursului masculin pe echipe.

Fetele. Larisa Iordache, unul dintre atuu-rile echipei, cotață cu șanse la medalii în concursul individual compus, s-a accidentat și nu va evolua decât la paralele, după cum a precizat Octavian Bellu. Larisa Iordache suferă de fasciita plantară, acuzând dureri la călcâie, produse în urma aterizărilor. *„Ea a greșit. La început a resimțit dureri minore, dar nu a spus, pentru a participa la Jocurile Olimpice. O durea din când în când, dar puneau gheață și îi trecea. Uite, că nu i-a mai trecut acum. Asta este, ne vom descurca doar cu ce avem, iar Larisa va face numai paralele”,* a declarat Octavian Bellu.

North Greenwich Arena este strălucitoare în culoarea roz care domină întreg decorul. Gimnaștii și gimnastele calificate pentru actuala ediție a confruntării olimpice sunt gata de start.

Mai este timp pentru calcule, pentru evaluări. În ordinea apariției în „scenă”, băieții și, apoi, fetele...

În concursul masculin se anunță o dispută foarte echilibrată, chiar dacă favorită la titlu pare a fi în continuare China, fie și dacă avem în vedere faptul că l-a pierdut pe Teng Haibin, campionul olimpic din 2004 de la cal, un om de bază în formație. Dar chinezii urmau a face față, cu deosebire, Japoniei, poziția secundă și în 2010, și în 2011 la Campionatele Mondiale.

Unde se află reprezentativa Romaniei? Înainte de toate, să obțină calificarea în finală. Prin prisma ultimelor trei ediții, a fost mereu în plutonul fruntaș, cu un vârf de performanță (unic) în 2004, când a cucerit bronzul, atunci avându-i în formație pe Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Dan Potra, Răzvan Șelariu, Daniel Popescu și Ioan Suci. De aceasta data, echipa condusă acum de Ioan Suci avea în componența sa un singur gimnast cu experiență olimpică – Flavius Koczi – și patru debutanți – Marius Berbecar, Ovidiu Buidoso, Cristian Bățagă și Vlad Cotuna, într-o misiune deloc facilă, ba dimpotrivă.

În ceea ce privește concursul la individual compus, exista un favorit de

nimeni contestat, japonezul Kohei Uchimura, argintul de la Beijing 2008, singurul gimnast care a reușit să obțină trei titluri la individual compus și primul gimnast care le cucerește în trei consecutive Campionate Mondiale (2009 – 2011). Principalii săi adversari se anunțau a fi, printre alții, Philipp Boy (Germania), medaliat cu bronz la CM 2011, Jonathan Horton (SUA) și Koji Yamamuro (Japonia), bronz anul trecut la Tokyo, dar contra-candidați serioși îi vor fi și Fabian Hambuchen (Germania), John Orozco (SUA) sau Daniel Purvis (Marea Britanie).

În concursul pe aparate, la sol podiumul era vizat de Zou Kai (China) – campion la Beijing -, Kohei Uchimura și, de asemenea, și de Flavius Koczi intra în această bătălie; la cal, Krisztian Berki (Ungaria) – campion mondial 2010, 2011 -, incontestabil cel mai bun, Filip Ude (Croatia) – argint 2008 – și Louis Smith (M. Britanie) – medaliat cu bronz – erau aspiranții la medalii; la inele, Chen Yibing (China), de patru ori campion mondial, în ciuda unei accidentări minore, rămânea principalul candidat la titlu, supremația sa fiind contestată în principal de Arthur Zanetti (Brazilia), argint 2011, Matteo Morandi (Italia), bronz 2010, și Koji Yamamuro (Japonia), bronz 2011; la sărituri, campionul mondial Yang Hak-Seon (Coreea de Sud) părea să-și fi asigurat primul titlu olimpic pentru culorile sale, el executând o săritura care-i poartă numele, și care are un mare grad de dificultate și spectaculozitate, confruntare în care și campionul continental 2012 al probei, Flavius Koczi, are și el șansele sale de a se afla printre cei din frunte; la paralele, pe lista favoriților se afla Danell Leyva (SUA), campionul mondial 2011, Feng Zhe (China), campion mondial 2010, Vasileos Tsolakidis (Grecia), argint la CM 2011, iar la bară, Zou Kai, medaliatul cu aur de la Beijing, singurul gimnast care a obținut două titluri la aparate în urmă cu patru ani, Fabian Hambuchen (Germania), medalia de bronz, Epke Zonderland (Olanda), 2009 și 2010, argint mondial, perau cei mai îndreptățiți să urce pe podium.

Competiția feminină se anunța „fierbinte”, reprezentativa Chinei având a se lupta serios, de aceasta dată, cu SUA, Rusia și România, neuitând a menționa că reprezentativa Rusiei este campioana mondială din 2010, că SUA a învins-o la CM 2011, iar România a cucerit de o manieră strălucitoare aurul european în luna mai a acestui an. În acest context formația condusă de Octavian Bellu, Mariana Bitang și Lucian Sandu avea de dus o bătălie aspră, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Diana Bulimar, Diana Chelaru și, mai ales, Larisa Iordache trebuind să fie ele însele în pofida unor neplăceri ivite pe parcurs.

Cu multă atenție și interes era așteptată evoluția la individual compus, cu Jordyn Wieber (SUA), Victoria Komova (Rusia), Alia Mustafina (Rusia) și Gabriele Douglas (SUA), despre fetele noastre fiind greu să se avanseze o ipoteza ținând seama de situația incertă a Larisei. La Tokyo, în 2011, Jordyn Wieber s-a impus în fața Victoriei Komova cu doar 0.033. Aliya Mustafina era gimnasta care a devenit campioana în 2010 și se afla într-o spectaculoasă revenire după o accidentare a ligamentelor încrucisate ale piciorului stâng. La rândul ei, Gabriele Douglas o depășise pe Jordyn Wieber cu numai 0.100 la trialul American. Normal, în aceasta dispută era așteptată și Larisa Iordache, cu deosebire, creditată chiar cu medalie, dar orice previziune acum este hazardată.

Finalul concursului, disputele pe aparate. La sărituri, Sandra Izbașa (România), campioană europeană de la Bruxelles, McKayla Maroney (SUA),

Oksana Chusovitina (Germania) – argint Jocurile Olimpice 2008 și Campionatul Mondial 2011, la 37 de ani fiind ca la... debut – și Thai Ha Thank (Vietnam) – prima medalie (bronz) la Campionatul Mondial de la Tokyo pentru această țară, care se antrenează în China – sau Giulia Steingruber (Elveția) alcătuiau un cvintet de mare valoare. La paralele, He Kexin (China) era afectată de o prezență inconsistentă de când a devenit campioana la Beijing, motiv pentru care avea nevoie de o evoluție perfectă pentru a face față Victoriei Komova, învingătoarea de la Tokyo, sau americancei Elizabeth Tweddle și rusoaicei Aliya Mustafina. Un aparat pe care putea să-l abordeze și Larisa Iordache. Bârna aducea în prim plan pe Cătălina Ponor, cu o așteptată revenire după succesul de la Atena, din 2004, dar și pe Lu Sui și Jinnan Yao (China) sau Jordyn Wieber (SUA), medaliatele de la „mondialele” de anul trecut. Solul, unul dintre aparatele de forță și pentru fetele noastre, cu Sandra Izbașa, aurul Beijingului, Cătălina Ponor, aurul atenian, dar și cu Ksenia Afanasieva (Rusia), aurul mondial 2011, și Alexandra Raisman (SUA), în special, anunța un spectacol de zile mari.

28 iulie. North Greenwich Arena s-a umplut până la refuz, onoarea de a deschide marea dispută revenind baietilor, cei 98 de concurenți fiind repartizați în trei Subdiviziuni, la capătul cărora se cunoșteau sportivii calificați pentru cele 8 finale: echipe, individual compus și 6 aparate. În ultima Subdiviziune se va afla și formația României.

În prima Subdiviziune au evoluat echipele Franței, Chinei, Marii Britanii, Coreei de Sud, precum și gimnaștii din Grupele Mixte 3 și 4, compuse din formeri din Armenia, Argentina, Letonia, Irlanda, Egipt și Slovacia, respectiv Puerto Rico, Croația, Olanda, Azerbaidjan, Elveția și Cehia. A fost o dispută frumoasă, în prim-plan cu echipele Marii Britanii și Chinei, dar și cu o formație a Franței în totală schimbare față de Campionatele Europene de la Montpellier, din mai. În cele din urmă, gimnaștii britanici – cu Kristian Thomas și Daniel Purvis pe primele locuri și în clasamentul provizoriu la individual compus – au reușit să se impună, ei și chinezii punându-și candidatura la calificarea în finala.

În Subdiviziunea 2, conform tragerii la sorți, s-au aflat echipele Italiei, SUA și Japoniei, precum și sportivii din Grupele Mixte 5 – Brazilia, Hong Kong, Austria, Chile, Lituania – și 1 – Israel, Ungaria, Grecia, Australia -, fiecare cu pretenții la a obține calificarea în finala pe echipe sau în competițiile individuale. Reprezentativa SUA a dominat 4 din cele 6 aparate, trecând la conducere și punându-și, prin modul cum au evoluat gimnaștii de peste Ocean, candidatura la medalia de aur a actualei ediții, în finală fiind de așteptat o replică mult mai viguroasă din partea Marii Britanii, a Chinei și Japoniei, cea din urmă nereușind, în ansamblu, o prestație la nivelul așteptărilor. De altfel, americanii au trecut și pe primele două poziții în clasamentul la individual compus, prin Daniel Leyva (91.265) și John Orzoco (90.597), în timp ce Kohei Uchimura, cu o ratare la bară, a terminat pe locul 4, cu un total de 89.764.

Ora 22.00, ora locală. Emoții mari. Începe concursul în cea de a 3 Subdiviziune, în cadrul căreia se află și reprezentativa României – Flavius Koczi, Marius Berbecar, Ovidiu Buidoso, Cristian Bătagă, Vlad Cotuna -, dar și Ucraina, Germania și Spania, precum și două Grupe Mixte.

Gimnaștii noștri și-au făcut debutul la inele, reușind o evoluție bună,

cu un punctaj general de 43.899, mai bun decât al Franței și Coreei de Sud, care au fost în Subdiviziunile anterioare. Au intrat pe aparat: Vlad Cotuna (D.5.600, E. 8.800) 14.400, Marius Berbecar (D. 5.900, E. 8.566), Flavius Koczi (D. 6.100, E. 8.500), Cristian Bățagă (D.6.100, E. 8.733) 14.833.

De la inele, la sărituri, cu un total de 47.332, un punctaj general pe aparat mai bun decât Germania, Italia și Franța, cu Vlad Cotuna (D. 6.200, E. 9.300) 15.500, Marius Berbecar (D. 6.600, E. 9.166) 15.766 și Flavius Koczi (D.700, E. 8.933) 16.066, dar cu o a doua săritura ratată. Oricum, în final se va afla pe locul 6, întrând făcând un pas înainte.

La finalul paralelelor, echipa noastră a încheiat cu 44.832: Ovidiu Buidoso 14.733, Flavius Koczi (D.5.900, E. 7.600) 14.733, Vlad Cotuna (D. 6.500, E. 8.366), Marius Berbecar (D.6.600, E. 8.630) 15.233.

Bara a fost aparatul care ne-a cauzat cele mai multe neplăceri, înregistrând unul dintre cele mai mici punctaj: 41.257, situație care s-a repercutat negativ asupra poziției în clasamentul general: Ovidiu Buidoso (D.600, E. 8.066) 14.066, Flavius Koczi (4.800, E. 7.833), cu ratate, 12.633, Vlad Cotuna (D.6.300, E. 7.191) 13.491 și Marius Berbecar (D.5.500, E. 8.200).

S-a sperat într-o recuperare la sol, unul dintre aparatele favorite ale băieților noștri, dar 45.348 n-a adus, totuși, aportul necesar pentru refacerea decalajului: Ovidiu Buidoso (D.5.900, E. 8.466) 14.366, Cristian Bățagă (D. 5.800, E. 8,666) 14.666, Vlad Cotuna (D.6.400, E.8.616) 15.016 și Flavius Koczi (D.6.700, E.8.966) 15.666, care va fi a 3-a notă din concurs, după Zhou Kai (China) și Kohei Uchimura (Japonia).

Calificarea echipei între primele 8 avea să fie ratată definitiv la ultimul aparat, calul, cu 39.899, penultima nota din concurs: Marius Berbecar (D.5.400, E.733), 12.733, Cristian Bățagă (D.5.100, E. 7.600) 12.700, Flavius Koczi (D.6.000, E.7.400) 13.400 și Marius Berbecar (D.5.700, E.8.066) 13.766.

Cu un total de 262.567, echipa României a ocupat locul 10, după SUA 275.342, Rusia 172.595, Marea Britanie 272.420, Germania 270.888, Japonia 270.503, China 269.985, Ucraina 269.810, Franța 265.759 – calificate pentru finală și Spania 265.567.

1. SUA	46.165	43.965	45.332	48.000	45.182	46.698	275.342
2. Rusia	45.066	43.466	45.799	48.166	45.666	44.432	272.595
3. M. Britanie	45.832	44.833	44.199	48.333	44.024	45.199	272.420
10. România	45.348	39.899	43.899	47.332	44.832	41.257	262.567
Cristian Bățagă	14.666	12.700	14.833	15.766	-	-	-
Marius Berbecar	-	12.733	14.466	15.433	-	-	15.233 13.700
Ovidiu Buidoso	14.366	13.766	-	-	-	-	14.733 14.066
Vlad Cotuna	15.016	-	14.400	15.500	-	-	14.866 13.491
Flavius Koczi	15.666	13.400	14.600	16.066	15.833	15.949	13.500 12.633

După concurs, Flavius Koczi s-a arătat foarte dezamăgit de ratările sale și că nu a reușit să ajute mai mult echipa: „Este o mare dezamăgire pentru mine, pentru ceilalți din echipă, ne doream foarte mult finala pe echipe. Noi am pierdut cel puțin 5 puncte numai la ultimul aparat, la cal. Dacă nu ratam, eu și ceilalți colegi, eram acolo aproape. Ne-am bătut singuri, asta e concursul. Am avut noroc la Europene, dar de data asta ratările s-au ținut de noi și nu am ce să zic. Îmi pare rău că

am ratat paralelul, că am ratat calul. Îmi doream să ajut mai mult echipa, s-au bazat foarte pe mine și îmi pare rău că într-un fel i-am dezamăgit”.

Așadar, din păcate, echipa României n-a putut ține pasul și a terminat pe locul 10, ratând calificarea în finală, situație în care nu s-a mai aflat din 1996, de la Atlanta. Băieții se vor afla, totuși, în trei finale, prin Flavius Koczi, care a reușit cel de al treilea rezultat la sol, după Zhou Kai (China) și Kohei Uchimura (Japonia), și a 6-a poziție la sărituri, intrând și în finala de la individual compus, de pe locul 22.

29 iulie. A doua zi a gimnasticii olimpice la North Greenwich Arena din Capitala Marii Britanii, de această dată în prim-plan fetele, în concursul de calificare și, de asemenea, în postura de favorite și gimnastele noastre Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Bulimar și Diana Chelaru, dar cu o misiune foarte dificilă având în vedere valoarea adversarelor: SUA, Rusia, China, cu deosebire, fără a le neglija, desigur și pe celelalte finaliste. Aceasta în ceea ce privește concursul pe echipe, deoarece o dispută la fel de echilibrată se anunța și pentru ocuparea locurilor pe tablourile în cele 5 finale individuale.

Ziua a debutat, însă, cu o veste mai puțin plăcută pentru gimnastică, ținând seama de Comunicatul FIG prin care este anunțată suspendarea temporară de la Jocurile Olimpice a Luizei Galiulina (Uzbekistan), ca urmare a faptului că a fost depistată pozitiv la controlul anti-doping (furosemid).

Revenind la calificările fetelor, acestea au început cu disputele din prima Subdiviziune, în care a evoluat doar formația Braziliei, gimnastelor „carioca” adăugându-li-se și sportive din 3 Grupe Mixte, urmată de Italia și Australia, în Subdiviziunea 2, pe podium fiind, de asemenea și gimnaste din 5 Grupe Mixte. După cum se știe, în calificări, la echipe, sistemul este 5 – 4 – 3. Cum era de așteptat, Italia cu 168.398 (sărituri – Preziosa, Ferrari, Ferlito, Fasana; paralele – Ferlito, Fasana, Ferarri, Campana; bârnă – Fasana, Ferrari, Preziosa, Ferlito; sol -Preziosa, Ferrari, Ferlito, Fasana) a obținut un punctaj superior adversarelor, aflându-se pe primul loc în clasamentul provizoriu, înaintea Australiei și Braziliei, la rândul ei Vanesa Ferrari, cu 57.932, instalându-se în fotoliul de lider al calificărilor la individual compus.

Abia din Subdiviziunea 3 au intrat în concurs și adevăratele forțe ale gimnasticii feminine, evoluțiile lor fiind așteptate cu mult interes, cu România în Subdiviziunea 5, împreună cu Japonia, fiind anunțată următoarea inscriere: sărituri – Chelaru, Ponor, Izbașa, Iordache; paralele – Bulimar, Chelaru, Iordache, Izbașa; bârnă – Bulimar, Izbașa, Iordache, Ponor și sol – Chelaru, Ponor, Izbașa, Iordache.

Conform acelorași inscrieri, americancele Douglas, Wieber și Raisman vor concura și pentru individual compus, ca și Larisa Iordache și Sandra Izbașa, dacă ne referim la reprezentativa României, o surpriza constituind-o absenta din disputa pentru cele 24 de locuri în finala la IC a japonezei Koko Tsurumi.

Odata cu intrarea în competiție a formațiilor din Subdiviziunea 3 – SUA, Canada, Marea Britanie și Franța – și-au făcut apariția în arena olimpică de la North Greenwich Arena câteva echipe și gimnaste care aspirau la medalii, ele oferind un foarte frumos spectacol sportiv, mult apreciat de foarte numerosul public din sală.

Sportivele din SUA (sărituri – Raisman, Douglas, Wieber, Maroney; paralele – Raisman, Wieber, Ross, Douglas; bârnă – Ross, Douglas, Wieber,

Raisman; sol – Ross, Douglas, Wieber, Raisman) au încheiat concursul cu un total de 181.863, ocupând primele locuri și în majoritatea celorlalte probe: individual compus – Alexandra Raisman 60.391 și Gabrielle Douglas 60.265; sărituri – McKayla Maroney 15.800; bârnă – Gabrielle Douglas 15.266 și Alexandra Raisman 15.100; sol – Alexandra Raisman 15.325, singurul aparat care nu aparținea americancelor fiind paralelele, unde britanica Elizabeth Tweddle, cu 16.133, a fost de departe cea mai bună. Marea Britanie (sărituri – Pinches, Whelan, Cairns, Tunney; paralele – Pinches, Whelan, Tunney, Tweddle; bârnă – Cairns, Pinches, Whelan, Tunney; sol – Pinches, Tunney, Whelan, Tweddle), cu 170.656, se afla pe poziția secundă.

Subdiviziunea a 4-a a adus în scenă formațiile Rusiei, Chinei și Germaniei, fiecare cu pretenții la a obține un loc sub soarele finalei pe echipe, mai mult, în componență cu gimnaste care vizează indiscutabil și podiumurile în concursurile individuale. Rusia a intrat în competiție cu câteva staruri bine cunoscute (sărituri – Grishina, Komova, Mustafina, Paseka; paralele – Grishina, Komova, Mustafina, Paseka; bârnă – Mustafina, Grishina, Komova, Afanseyva; sol – Mustafina, Komova, Grishina, Afanseyva) care vizau medaliile, aspirații afișate clar încă de la prima rotație, cu un sol în imediata apropiere a americancelor: 43.332 – 43.757, evoluând în aceeași manieră și la celelalte aparate, astfel că, la final, reprezentativa Rusiei a trecut pe locul secund cu 180.429, la mică distanță de SUA (181.863). Cu o prestație bună în ansamblu (cu excepția solului), Victoria Komova a trecut pe primul loc în clasamentul la individual compus (60.632), depășindu-le pe americance. La rândul ei, China (sărituri – He, Deng, Huang, Yao; paralele – Huang, He, Yao, Deng; bârnă – Deng, Sui, Huang, Yao; sol – Deng, Sui, Huang, Yao) și-a afișat și ea pretențiile la un loc în prima parte a ierarhiei încheind pe locul 3 (176.637) în clasamentul general după terminarea Subdiviziunii 4.

Marea închețare din cadrul calificărilor concursului olimpic feminin s-a încheiat în North Greenwich Arena, între cele opt participante la finala pe echipe aflându-se, desigur, și reprezentativa României – Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Bulimar, Diana Chelaru -, alături de SUA, Rusia, China, Marea Britanie, Japonia, Italia și Canada. În plus, se mai aflau în cursă pentru medaliile acestor Jocuri Olimpice și Sandra Izbașa (individual compus, sărituri, sol), Cătălina Ponor (bârnă, sol), Diana Bulimar (bârnă), Larisa Iordache (individual compus).

Fetele noastre au evoluat în ultima Subdiviziune, alături de Japonia, rezultatele celorlalte formații candidate la finala fiind deja cunoscute, cum, de asemenea, cunoscute erau și cele mai bune performanțe în concursul la individual compus sau pe aparate. Antrenorii noștri au utilizat următoarea formula: sărituri – Chelaru, Ponor, Izbașa, Iordache; paralele – Bulimar, Chelaru, Iordache, Izbașa; bârnă – Bulimar, Izbașa, Iordache, Ponor; sol – Chelaru, Ponor, Izbașa, Iordache.

Conform tragerii la sorți, gimnastele conduse de Octavian Bellu, Mariana Bitang și Lucian Sandu au început cu evoluțiile la sol: Cătălina Ponor 14.600 (cu câteva inexactități), Sandra Izbașa 15.066 – a doua notă la sol din concurs, după americanca Alicia Raisman (15.325) -, Larisa Iordache 13.800 (ratări) și Diana Chelaru 14.333, ceea ce înseamnă un total de 43.999 la acest aparat, cel mai mare din concurs, mai bun decât cel realizat de SUA, Rusia sau China, formațiile de pe primele locuri.

Evoluțiile fetelor au continuat la sărituri, un aparat care ne-a adus mereu satisfacții, ceea ce s-a întâmplat: Diana Chelaru 14.666, Larisa Iordache 15.100, Sandra Izbașa 15.500 – ceea ce înseamnă a doua poziție, după McKayla Maroney (SUA, 15.316) – și Cătălina Ponor 15.500. Cu un total de 45.299, al treilea rezultat pe aparat după SUA și Rusia, a făcut ca, la jumătatea concursului, cu un total general de 89.732, România să fie în ”cărți” pentru un loc bun în calificari. Să nu uităm că, totuși, în finală se pleacă de la zero, fiind un alt concurs și în ceea ce privește formula 3-3.

Al treilea aparat, paralele. Un punct greu, dificil pentru fetele noastre, în care am consemnat suficient de multe ratări: Diana Chelaru 13.733, Diana Bulimar 14.000, Larisa Iordache 14.100 și Sandra Izbașa 12.666, ceea ce a însemnat un total 41.833, iar la total 131.565.

Și finalul, la bârnă, aparat de care se legau multe speranțe pentru o finală. Nu a fost deloc ușor, mai ales că se venea după trei aparate solicitante: Cătălina Ponor 15.033, Sandra Izbașa 14.600, Larisa Iordache 14.800, Diana Bulimar 14.866 și un total de 44.699.

Cu 176.264, reprezentativa Romaniei ocupa locul 4 și se califica în finală.

1. SUA	47.633 (1)	45.032 (4)	45.441 (1)	43.757 (2)	181.863
2. Rusia	46.299 (2)	45.566 (2)	45.232 (2)	43.332 (3)	180.429
3. China	43.566 (6)	46.998 (1)	44.432 (4)	41.641 (8)	176.637
4. România	45.733 (3)	41.833 (8)	44.699 (3)	43.999 (1)	176.264
Diana Bulimar	-	-	14.000	14.866	
Diana Chelaru	14.666	13.733	-	14.333	
Larisa Iordache	15.100	14.100	14.800	13.800	
Sandra Izbașa	15.316	12.366	14.600	15.066	
Cătălina Ponor	15.133	-	15.033	14.600	

30 iulie. Primele medalii au fost acordate în cadrul concursului masculin pe echipe, pe podium urcând China, Japonia și Marea Britanie, la capătul unei competiții „nebune”, ierarhia finală fiind decisă la capătul câtorva minute incredibile, cu nu prea s-au văzut în cadrul unei competiții de asemenea nivel. Oricum, înainte de orice, succesul reprezentativei Chinei – Feng Zhe, Guo Weiyang, Chen Yibeng, Zhang Chenglong și Zou Kai – este dincolo de orice îndoială, gimnaștii chinezi dominând întrecerea și intrând în posesia celui de al treilea titlu olimpic, după cele cucerite în 2000 și 2008, pe pozițiile următoare situându-se Japonia – în palmares acum cu 12 medalii (6 – 3 – 3) și Marea Britanie – frumoasă surpriză, încurajată în tribună și de Ducele de Cambridge și Prințul Harry, echipă care, cu un punctaj asemănător cu cel din calificari, a reușit să încheie pe locul 3 al clasamentului general, obținând bronzul, reușita care vine după un secol (!), după aceeași medalie din 1912, de la Stockholm, atunci după Italia și Ungaria, desigur în alte condiții și alt regulament. Indiscutabil însă, la capitolul surprize plăcute, trebuie trecută și echipa Ucrainei – Mykola Kusenkov, Vitalii Nakonechni, Igor Radivilov, Oleg Stepko, Oleg Verniaev – ajunsă pe locul 4, după ce preț de câteva minute s-a văzut pe podium. Acele minute au venit la finalul competiției – să notăm, totuși o întrecere cu numeroase erori din partea mării majorității a gimnaștilor -, ordinea locurilor 2 – 4 fiind decisă la „masa verde”. La ultima rotație, japonezul

Kohei Uchimura, departe de ceea ce a fost la Tokyo, la „mondiale”, în octombrie, a evoluat la cal, dar și-a încheiat exercițiul cu o aterizare nereușită, fiind cotate cu 13.466, ceea ce plasa Japonia pe locul 4, după China, Marea Britanie și Ucraina. Delegația Japoniei a depus contestație în ceea ce privește nota acordată lui Uchimura, iar juriul de apel, după ce a revăzut înregistrarea video și reanalizat exercițiul, a decis să-i mărească nota acestuia la 14.166, ceea ce a propulsat Japonia pe locul secund, coborându-le pe celelalte – Marea Britanie și Ucraina – cu o poziție în clasament. A fost, indiscutabil, o decizie greu de luat, în condiții deosebite și pentru o situație deosebită. Au fost cele mai lungi și dificile momente și pentru arbitri, dar, mai ales pentru sportivi care, de la extaz au căzut în lacrimi, sau dimpotrivă. Marea Britanie, care, inițial, s-a văzut cu argintul, iar Ucraina cu bronzul, au înregistrat marea dezamăgire, britanicii trecând pe treapta a treia, iar ucrainenii în afara podiumului.

31 iulie. După ce gimnaștii și-au stabilit noua ierarhie a echipelor a venit rândul fetelor să-și facă apariția în North Greenwich Arena pentru a demonstra care este cea mai bună formație olimpică în 2012, într-o competiție în care România avea în palmares cel mai mare număr de medalii: 11 (3 – 4 – 4), aflându-se înaintea marilor rivale: Rusia (3) – să menționăm că nu intră în calcul medaliile URSS (9) -, SUA (7) și China (2). În urmă cu patru ani, ordinea pe podium a fost China, SUA, România, dar, de atunci, au avut loc modificări importante în componența loturilor, foarte puține mai fiind gimnastele care au evoluat la Beijing,

Antrenorii noștri au adoptat următoarele formule pentru fiecare aparat, cu debut la paralele, trecând, apoi, la bârnă și sol, pentru a încheia la sărituri: paralele – Diana Bulimar, Diana Chelaru, Larisa Iordache; bârnă – Diana Bulimar, Larisa Iordache, Catalina Ponor; sol – Diana Bulimar, Catalina Ponor, Sandra Izbașa; sărituri – Larisa Iordache, Catalina Ponor, Sandra Izbașa.

Așadar, SUA, Rusia, China, Marea Britanie, Japonia, Italia și Canada – fiecare formație cu atu-urile și valorile sale incontestabile – și, desigur, România, care și-au disputat podiumul, într-o confruntare ce se anunța de un deosebit nivel tehnic și spectacular.

Cele opt finaliste feminine s-au reunit în North Greenwich Arena într-un concurs foarte echilibrat și cu mari valori în fiecare formație, la capătul căruia reprezentativa României – Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Bulimar, Diana Chelaru; antrenori Octavian Bellu, Mariana Bitang, Lucian Sandu – a cucerit medaliile de bronz.

Fetele noastre, campioane europene cu câteva luni în urmă, au demonstrat că se afla în continuare în elita gimnasticii mondiale, reeditând performanța de la Beijing și adăugând încă o medalie bogatului palmares general. Echipa feminină de gimnastică a României nu a lipsit de pe podiumul olimpic din 1976. Pe primele două locuri s-au situat SUA, care din 1996 nu a mai fost pe treapta de sus a podiumului olimpic, o echipa cu adevărat redutabilă, și Rusia, la rândul ei o formație cu certe valori.

Cu un alt format competițional (3 – 3) și, evident, într-o formă superioară celei din calificări, gimnastele tricolore s-au aflat permanent pe podium: 3 – sărituri (45.000), 2 – bârnă (45.429) și sol (44.700), cu excepția paralelelor, aparatul cel mai deficitar al fetelor noastre (cu 41.465 – locul 8 în clasament!) și care s-a concretizat într-un handicap ce nu a mai putut fi recuperat, în special față de Rusia, o echipă care, în ansamblu, n-a strălucit. Dar, performanța

rămâne, iar această echipă a celor trei generații – fenomen unic până acum în ceea ce ne privește – a menținut „fabrica de medalii” în funcție.

Gimnastele noastre au început concursul la paralele – aparatul debil care ne-a tras în ultimii ani mereu în spate -, punctul critic fiind trecut cu 41.465 la total – Diana Bulimar 14.066 (D.5.700, E. 8.366), Diana Chelaru 13.633 (D.5.500, E. 8.133), Larisa Iordache 13.766 (D.5.900, E.7.866), notele mici explicându-se atât prin dificultatea redusă a exercițiilor, cât și prin execuția artistică.

După prima rotație, SUA s-a instalat în frunte, datorită unor execuții de vis la sărituri, pe primul loc (48.132), urmată de China (46.399 – la paralele) și Rusia (46.366 – la sărituri), în timp ce România a fost abia a 6-a cu 41.465.

Al doilea nostru aparat, bârna, ne-a mai redresat în clasament, după ce ne-a adus un punctaj de 45.249 (mai bine ca în calificări – 44.699), după evoluțiile tot mai bune ale Dianei Bulimar 14.533 (D.5.900, E. 8.633), Larisei Iordache 15.300 (D.6.500, E. 8.800) și Cătălinei Ponor 15.416 (D.6.300, E. 9.166).

La jumătatea concursului, SUA era în frunte (92.931), urmată de Rusia (92.532), China (89.331), iar România (86.714) urca pe 5, în urma Canadei (87.273).

Româncele aveau de recuperat două puncte față de asiatice, dar au urmat două aparate, sol și sărituri, unde ambele echipe au evoluat în paralel, la care nu se putea recupera o asemenea diferență în mod normal. Dar concursul e concurs, și chinezoaicele au ratat la sol, reușind doar un total de 40.833.

Unul din aparatele noastre de bază, solul, la a 3-a rotație, trebuia să ne aducă punctajul necesar să depășim China. Diana Bulimar 14.700 (D.5.800, E. 8.900), Cătălina Ponor 14.800 (D 6.000, E. 8.900) și Sandra Izbașa 15.200 (6.399, E. 8.900) au mers ceas și au adus o zestre de 44.700, care a propulsat România pe locul trei în clasament, cu un total de 131.414, la peste 1.2 puncte de China. SUA continua să fie lider cu 138.230, urmată de Rusia (136.931).

Săriturile urmau să decidă soarta medaliei de bronz, în timp ce aurul se stabilea la sol. Larisa Iordache a deschis concursul la sărituri și a fost notată cu 14.800 (D.5.800). A urmat Cătălina Ponor, cu o execuție foarte bună, apreciată cu 15.100 (D. 5.800, E. 9.300), iar Sandra Izbașa a încheiat concursul cu o execuție la fel de bună, punctată cu 15.100 (D. 5.800, E. 9.300).

Cu un total de 176.414, România nu mai putea scăpa medalia de bronz, a doua consecutivă după Beijing, în timp ce pe primele două trepte urcau SUA și Rusia, iar campioana olimpică din urmă cu patru ani, China, a fost în afara podiumului.

1. SUA	48.132/1	44.799/3	45.299/1	45.366/1	183.956
2. Rusia	46.366/2	46.166/2	44.399/3	41.599/6	178.530
3. România	45.000/3	41.465/8	45.249/2	44.700/2	176.414
Diana Bulimar	-	14.066	14.533	14.700	
Diana Chelaru	-	13.633	-	-	
Larisa Iordache	14.800	13.766	15.300	-	
Sandra Izbașa	15.100	-	-	15.200	
Cătălina Ponor	15.100	-	15.416	14.800	

4. China 174.430, 5. Canada 170.804, 6. Marea Britanie 170.495, 7. Italia 167.930, 8. Japonia 166.646.

Octavian Bellu declara după concurs că nu poate fi mulțumit cu medalia de bronz și nici fetele, dar în această finală nu se putea realiza mai mult. „Nu

sunt mulțumit și nici fetele nu sunt mulțumite, Cătălina și Sandra știu deja gustul medaliei de aur, iar celelalte știu cum e să fii pe locul întâi. Dar, atât s-a putut azi. Eu mă bucur că ele s-au concentrat mai mult decât la calificări și rămâne ca fetele calificate în finalele pe aparate să-și exploateze la maxim această oportunitate. Niciodată nu poți să spui că ai făcut totul, că ai dat totul pentru un rezultat foarte bun. Ziua de azi a trecut, concursul olimpic la echipe e deja istorie, de acum fiecare trebuie să-și gestioneze cât mai bine emoțiile, trăirile, în așa fel încât să nu plece de la această Olimpiadă cu impresii neplăcute”.

Larisa Iordache, o gimnastă de mare viitor, a reușit să treacă peste problemele cu piciorul și a concurat la paralele și sărituri, contribuind la medalia de bronz cucerită de România: „Orice medalie olimpică este extrem de importantă pentru un sportiv. A fost un concurs mai bun decât în calificări, dar tot timpul e loc și de mai bine. Ne bucurăm însă că nu am avut nicio ratare și asta s-a și văzut. Presiune a fost tot timpul, și emoții, însă noi am fost multumite că am făcut exercițiile așa cum a trebuit. Noi am avut obiectivul să stăm pe aparate și să ne facem treaba ca acasă”. Larisa Iordache, care nu mai resimte dureri la picior, va mai concura în finala de la individual compus.

Părinții Larisei Iordache se aflau la Londra pentru a o susține în finalele pe aparate. „Pentru orice copil, contează foarte mult să fie părintele lângă el, primește încurajări și se simte mai bine. La individual, sper ca va fi bine, nu pot să zic altceva. Sunt foarte bine, nu mai am probleme cu piciorul”, mai declara, după finala pe echipe, Larisa Iordache.

Diana Bulimar, calificată în finala de la bârnă, un excelent om de echipă, opina că medalia olimpică îi dă un imbold de a continua să facă gimnastică: „Sper că voi fi la fel de constantă și în continuare îmi voi face și mai bine treaba. Am fost o echipă tot timpul și ne-am dorit o medalie. Bronzul acesta mă face să-mi doresc să fiu mai bună, să continui cu gimnastica și să merg mai departe”.

1 august. Cei mai buni 24 de gimnaști, dintre cei 98 care au luat startul și-au disputat noua ierarhie la individual compus, în fruntea căreia se află acum japonezul Kohei Uchimura, cvadruplu campion mondial la 4 ediții consecutive (performanță unicat în gimnastica internațională) și locul secund în urmă cu patru ani la Beijing, victorie anticipată și deloc surprinzătoare. Pe pozițiile de argint și bronz s-au situat germanul Marcel Nguyen și americanul Daniel Leyva.

Printre cei care au obținut, în urma calificărilor, posibilitatea de a se afla între finaliști s-a aflat și reprezentantul nostru Flavius Koczi – la ediția din 2008, de la Beijing, în același concurs s-a situat pe locul 18 -, dar el a renunțat a mai intra în competiție, menajându-și forțele pentru finalele pe aparate, el fiind între cei mai buni 8 la sol și sărituri.

2 august. În North Greenwich Arena este rândul fetelor să reintre în concurs, la individual compus, între cele mai bune 24 aflându-se și reprezentantele noastre Sandra Izbașa și Larisa Iordache. În urmă cu patru ani, la Beijing, Sandra Izbașa se clasa pe locul 8, în timp ce Larisa Iordache și-a făcut debutul în competiția olimpică la acest nivel al probelor individuale. Să mai notăm, de asemenea, că au trecut 12 ani de când fetele noastre nu au mai urcat pe podium la individual compus, la Sydney, aurul și argintul revenind Simonei Amanar și Mariei Olaru. Indiscutabil, întrecerea se anunța extrem de puternică, între competitori aflându-se valori certe ale gimnasticii feminine mondiale: Victoria Komova – lider în calificări – și Alyia Mustafina (Rusia),

Alexandra Raisman și Gabriele Douglas (SUA) – pozițiile 2 și 3 în calificări -, Linlin Deng și Qiushuang Huang (China), Asuka Teramoto (Japonia), Vanessa Ferrari (Italia), Elisabeth Seitz (Germania), Jessica Lopez (Venezuela), Rebecca Tunney și Hannah Whelan (Marea Britanie), Giulia Steingruber (Elvetia) s.a., gimnaste care și-au reafirmat calitățile, impresionând prin dificultatea elementelor, prin siguranță și execuție. Să reamintim, de asemenea, ca un argument al echilibrului valoric, faptul că americana Jordyn Wieber, campioana mondială de la Tokyo 2011, una dintre marile favorite la titlu, a ratat prezența în această finală, deoarece s-a aflat în urma compatrioatelor sale, situându-se pe locul 4 în calificări (față de Douglas cu 0.233), iar regulamentul nu permite în finală decât maximum doi sportivi din fiecare țară. În acest context, misiunea gimnastelor noastre, Sandra Izbașa și Larisa Iordache, nu a fost deloc ușoară, ba dimpotrivă.

În cele din urmă, așa cum se anticipa, disputa pentru podiumul feminin la individual compus a fost o „afacere” ruso-americană, dar și cu intruziuni din partea gimnastelor din România – Sandra Izbașa și Larisa Iordache – și China. Drept urmare, victoria a aparținut americancei Gabrielle Douglas, care a înscris o premieră în gimnastica olimpică, fiind prima sportivă de culoare care a obținut aurul la individual compus, ea aflându-se la conducere de la primul și până la ultimul aparat, cu toate încercările Victoriei Komova sau Alyiei Mustafina, argintul și bronzul concursului, și al colegei ei, Alexandra Raisman. În acest context, performanța Sandrei Izbașa este una de prim-plan (locul 5), ea înregistrând un progres de trei locuri față de ediția precedentă, de la Beijing, în timp ce Larisa Iordache a încheiat și ea, la debutul olimpic, în „top 10”.

Ca o coincidență, Larisa Iordache și Sandra Izbașa au intrat în competiție la paralele – ordine de start 2 și 8 -, așa cum a fost și la echipe, pentru a continua la bârnă (1 și 7), sol (4 și 8), și a pune punct la sărituri (7 și 3).

Debutul fetelor noastre l-au făcut la paralele, aparatul problemă, care le-a creat din start un handicap major în disputa cu celelalte competitori: Larisa Iordache 14.233 (D.5.900, E. 8.333) și Sandra Izbașa 13.900 (D. 5.800, E. 8.100), ceea ce le-a poziționat pe locurile 12, respectiv 15 după prima rotație.

Conform așteptărilor, în continuare, de la aparat la aparat, fetele noastre au fost în vizibilă ascensiune.

La bârnă, Larisa Iordache 14.966 (D. 6.500, E. 8.466), cu o majoră dezechilibrare – în final locul 4 – și Sandra Izbașa 14.400 (D. 5.700, E. 8.700) – poziția 7 -, ceea ce le-a adus câteva locuri în plus în clasamentul general după două rotații: 6. Larisa Iordache 29.199 și 12. Sandra Izbașa 22.300, în timp ce în fruntea ierarhiei continuau să se afle Gabrielle Douglas 31.699, Viktoria Komova 31.432 și Alya Mustafina 31.333.

La jumătatea întrecerii, Sandra Izbașa și Larisa Iordache s-au prezentat la sol. Cu o evoluție de zile mari, Sandra Izbașa avea să obțină cea mai mare notă a concursului: 15.200 (D.6.300, E. 8.900), ceea ce i-a adus puncte bune în ierarhia generală, urcând pe locul 6 cu 43.500. Din păcate, solul Larisei Iordache nu a mai fost așa cum îl știam, astfel că a trebuit să se mulțumească cu 13.833 (D.5.600, E. 8.533), locul 16 pe acest aparat, punctaj care a atârnat greu și în clasamentul general, acolo unde Gabrielle Douglas și Viktoria Komova continuau disputa pentru aurul olimpic.

Ultimul aparat – săriturile, din nou cu o prestație bună din partea Sandrei Izbașa: 15.333 (D.6.100, E. 9.233), a patra notă, în timp ce Larisa Iordache încheie cu 14.033 (D.5.800, E. 9.133), cea de a 7-a notă, astfel că fetele noastre

termină cu un total de 58.533 – Sandra Izbașa și 43.932 – Larisa Iordache.

1. Gabrielle Douglas	15.966	15.733	15.500	15.033	62.232
2. Viktoria Komova	15.466	15.966	15.441	15.100	61.973
3. Aliya Mustafina	15.233	16.100	13.633	14.600	59.566
5. Sandra Izbașa	15.333	13.900	14.400	15.200	58.833
9. Larisa Iordache	14.933	14.233	14.966	13.833	57.965

5 august. Finale în concursul pe aparate, finale care s-au desfășurat desfășura pe parcursul a trei zile. Între cei mai buni opt sportivi s-au numărat Flavius Koczi (sol, sărituri), Sandra Izbașa (sărituri, sol), Cătălina Ponor (bârnă, sol) și Diana Bulimar (bârnă).

Cel dintâi a fost Flavius Koczi, la sol, el venind în aceasta fază de pe locul 3 în calificări, fiind depășit de Zou Kai (China), campionul olimpic al ediției de la Beijing – în septembrie 2008, el a scos la licitație cele trei medalii de aur câștigate, pentru a dona banii reconstrucției orașului Sichuan, grav afectat de cutremur -, și de japonezul Kohei Uchimura, triplul campion mondial, campionul olimpic 2012 la individual compus, dar și aurul mondial la acest aparat la Tokyo 2011 – filosofia sa sportivă este: „să fac totul în ritmul meu” –, dar nu trebuiau scoși din calcule nici americanul Jacob Dalton sau israelianul Alexander Shatilov.

Dacă în 2008 a fost câștigătorul surpriză de la sol al Jocurilor Olimpice de la Beijing, de data aceasta, la Londra, Zhou Kai a fost confirmarea că este cel mai bun. La 24 de ani, gimnastul chinez a devenit cel de al doilea sportiv din istorie care reușește să-și apere titlul, performanță realizată anterior doar de sovieticul Nikolai Andrianov, în 1972 (München) și 1976 (Montreal), Zhou Kai adăugându-și, astfel, a 5 medalie olimpică în palmares (3 – Beijing, 2 – Londra).

Misiunea lui Flavius Koczi a fost extrem de grea în tentativa de a urca pe podium. O dezechilibrare la prima diagonală i-a marcat începutul exercițiului, dar apoi evoluția lui a părut sigură și bună, a smuls ropote de aplauze, însă nota primită – 15.100 (D.6.700, E.8.500, P. 0.10) -, a fost dezamăgitoare, el având doar satisfacția de a se fi clasat înaintea germanului Marcel Nguyen, recentul medaliat cu argint la individual compus. Locul 7.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	E	P	T
1. Kai Zhou	6.9	9.0	9.1	8.9	9.2	9.0	9.033	8.9	9.1	9.000	9.033		15.933
2. Kohei Uchimura	6.7	9.1	9.3	9.1	9.1	9.1	9.100	9.0	9.2	9.100	9.100		15.800
3. Denis Ablyazin	7.1	8.7	8.7	8.7	8.7	8.7	8.700	8.6	8.7	8.650	8.700		15.800
7. Flavius Koczi	6.7	8.4	8.4	8.5	8.8	8.6	8.500	8.7	9.1	8.900	8.500	.1/.0/.0	15.100

După finală, Flavius Koczi: „Știam că este o finală foarte grea, nota cu care am intrat în finală, a treia, nu însemna nimic. În calificări am făcut un sol mai bun ca azi, când am avut o primă linie nu prea bună, am pierdut destule zecimi acolo, dar restul nu mi s-a părut așa rău și personal cred că nota a fost puțin prea mică. Dar, acum să nu exagerez, locul 7 cred că este meritoriu...”.

În ultima finală a zilei, la cal, victoria a revenit, conform așteptărilor, ungurului Krisztian Berki (16.600), la egalitate de puncte însă cu britanicul

Louis Smith, dar având avantajul... Codului de Punctaj.

O a doua finală cu mari emoții a fost aceea a fetelor la sărituri, pe lista de start (ultima în concurs) aflându-se și campioana olimpică de la ediția precedentă și medaliata cu aur la Campionatele Europene – Bruxelles 2012 și Berlin 2011, Sandra Izbașa. În calificări, ea a venit la doar o zecime de americana McKayla Maroney și cu un punct și jumătate înaintea unei alte specialiste a acestui aparat, germana Oksana Chusovitina.

Cei care au crezut – și toți am crezut! – în posibilitățile Sandrei Izbașa de a cuceri aurul olimpic, și-au văzut visul împlinit. Sandra Izbașa a devenit și campioana olimpică la sărituri, la capătul celei dintâi finale pe aparate în competiția feminină. Un concurs extrem de greu, fiecare dintre cele opt gimnaste jucând pe o singură carte: totul sau nimic! Și pentru Sandra Izbașa a fost totul! A 5-a medalie olimpică de aur la acest aparat din istoria gimnasticii feminine românești, cea de a 300 medalie pentru România la Jocurile Olimpice de vară!

Într-o competiție cu adversare deosebit de valoroase, capabile de execuții dintre cele mai bune, pe fondul unui ridicat grad de dificultate, Sandra Izbașa s-a dovedit a fi cea mai bună, urmând șirul victoriilor reușite de Ecaterina Szabo (1984), Lavinia Miloșovici (1992), Simona Amânar (1996) și Monica Roșu (2004).

Au fost în concurs și McKayla Maroney (SUA) – campioana mondială, dar care a avut o aterizare dezastruoasă la săritura a 2-a, după ce și la prima a fost penalizată cu 0.3 -, și Oksana Chusovitina (Germania) – la 37 de ani, la ultima apariție, cu 17 medalii de toate culorile în palmares, vicecampioana de la Beijing, dar care n-a mai avut forța și acuratețea de altă dată -, și Yamilet Pena Abreu (Rep. Dominicană) – locul 8 la C.M 2011, cu cea mai dificilă săritură din gimnastica feminină (7.1 – Produnova), dar căreia nu i-a ieșit -, și Maria Paseka – în încercarea de a readuce supremația rusă la acest aparat, după succesul Elenei Zamolodchina în 2000 – și, nu în ultimul rând, Janine Berger (Germania).

Și, peste toate a plutit Sandra Izbașa.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	E	P	V1/V2	T
1. Sandra Izbașa	6.1	9.4	9.3	9.4	9.3	9.5	9.366	9.3	9.1	9.200	9.283		15.383	15.191
	5.8	9.1	9.2	9.2	9.2	9.2	9.200	9.2	9.3	9.250	9.200		15.000	
2. McKayla Maroney	6.5	9.6	9.7	9.8	9.7	9.4	9.666	9.7	9.6	9.650	9.666	.3/0/0	15.866	15.083
	6.1	8.4	8.1	8.2	8.0	9.2	8.200	8.5	8.2	8.350	8.200		14.300	
3. Maria Paseka	6.5	8.8	9.0	9.0	8.9	8.7	8.900	9.1	8.8	8.950	8.900		15.400	15.050
	5.6	9.1	9.2	9.1	9.0	9.1	9.100	9.1	9.1	9.100	9.100		14.700	

„După a doua săritură am așteptat nota, nu eram încă sigură, pentru că orice se poate întâmpla. Mă bucur că fac gimnastică, am trecut prin momente grele, dar acum nu are rost să le amintesc... După Olimpiada de la Beijing, am fost întrebată dacă mă vor revedea la Olimpiada de la Londra. Era o întrebare dificilă; eu am spus să lășăm timpul să treacă și vom vedea ce va fi... Eu, în timpul concursului, nu mă uit la nimeni, mă interesează exact ceea ce fac eu și mă concentrez pe ceea ce am de făcut. Dar îmi dau seama după cum reacționează sala și nu m-am uitat la ce face americanca. Ea avut o săritură dificilă, probabil o fi executat-o bine, după nota pe

care a primit-o, dar eu mi-am dorit să fac două sărituri cât mai curate... De când au venit Bellu și Bitang am început să lucrez la sărituri, de 2 ani. Le mulțumesc din suflet pentru că mi-au dezvoltat această abilitate pe acest aparat, care eu credeam că este mort pentru mine. Nu mă așteptam nici la Europene, ce să mai zic de Olimpiadă. Aveam o săritura și mai dificilă, dar antrenorii au dorit să fac două sărituri cât mai curate”, declara Sandra Izbașa.

Octavian Bellu, antrenorul lotului feminin, remarca stăpânirea de sine a Sandrei Izbașa în finala de la sărituri, care i-a adus medalia olimpică de aur la un aparat de care s-a apucat în urmă numai cu doi ani și care i-a adus deja două titluri europene. *„A ieșit bine pentru Sandra. Este o performanță extraordinară, a doua medalie de aur într-un circuit peste timp, la Beijing – la sol, aici la sărituri. Asta dovedește complexitatea abilităților pe care le are. A fost un concurs greu, presiunea și emoțiile specifice unei finale le marchează chiar și pe cele care mergeau fără probleme pe locul întâi, mă refer aici la gimnasta americană McKayla Maroney. Avea o săritură foarte grea, pe care o făcea foarte bine. Dacă o realiza ca în calificări, obținea locul întâi. Dar, Sandra și-a stăpânit emoțiile și a câștigat. E un lucru minunat că s-a convins, așa cum am încercat, că este capabilă și la sărituri să fie competitivă pe plan internațional. După cele două titluri europene consecutive, are cea mai mare satisfacție cu această medalie de aur la Jocurile Olimpice”.*

La rândul ei, Mariana Bitang a declarat că medalia de aur cucerită de Sandra Izbașa este o mare bucurie, după o finală a nervilor tari: *„Este o mare bucurie, o mare realizare profesională și pentru Sandra, dar și pentru noi, antrenorii, care am convins-o cu greu să facă sărituri de finală. S-a dovedit că a meritat. Finalele pe aparate sunt finalele nervilor tari. Sandra venea cu șansa a doua, după americană, dar ea a căzut și Sandra a avut nervii tari să-și facă săriturile. A plâns de bucurie, nu se mai oprea. Ne bucurăm mult pentru ea. Le mulțumim și celor de acasă pentru încurajari...”*

6 august. Finalele au continuat în North Greenwich Arena, fiind programate încă trei aparate: inele, sărituri – masculin și paralele – feminin, între competitorii de la sărituri aflându-se și Flavius Koczi.

În urmă cu patru ani, la Jocurile Olimpice de la Beijing, Flavius Koczi a terminat pe locul 7 în aceeași finală (15.925), pentru a urca în varful ierarhiei continentale la Campionatele Europene care au avut loc în luna mai 2012, cu o notă finală de 16.116 (16.100 + 16.133), el depășindu-i la Montpellier pe trei dintre adversarii săi din finala olimpică: Denis Ablyazin (Rusia), Igor Radivilov (Ucraina) – câștigător al etapei de Cupă Mondială de la Stuttgart 2012 – și Kristian Thomas (M. Britanie), dar în concurs se mai aflau Yang Hak Seon (Coreea de Sud), locul 4 în finala de la Rotterdam a Campionatelor Mondiale 2010, spaniolul Isaac Perez Botella – locul 8 la Campionatele Mondiale 2011 – sau americanul Samuel Mikulak.

A fost o finală în care sud-coreeanul Yang Hak Seon a dat un veritabil recital, Flavius Koczi încheind competiția pe locul 7. Executând o săritură cu dificultate 7.4, cea mai mare, precum și o a doua, mai puțin grea, dar aproape perfectă (9.6 nota la execuție), sud-coreeanul Yang Hak Seon a obținut titlul olimpic cu un total de 16.533 p, pe locul 2 situându-se rusul Denis Abliazin – 16.399, poziția a 3-a a podiumului revenindu-i ucraineanului Igor Radivilov – 16.316 p. Flavius Koczi, pentru prima săritura, cu dificultate 7.00, a primit 16.100, dar a doua a fost ratată complet, deși, în prima fază arbitrii nu și-au dat seama de execuția foarte slabă (doar 2 șuruburi în loc de 3), notând cu

peste 16.000. După vizionarea video a execuției, nota la dificultate a scăzut dramatic – de la 7.0 la 6.2 -, ajungând la 15.166, ceea ce explică media finală – 15.633.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	E	P	V1/V2	T
1. Seon Hak Yang	7.4	9.2	9.1	9.0	8.9	9.1	9.066	9.2	9.2	9.200	9.066		16.466	16.533
	7.0	9.6	9.5	9.6	9.6	9.6	9.600	9.6	9.5	9.550	9.600		16.600	
2. Denis Abljazin	7.0	9.5	9.4	9.4	9.4	9.5	9.433	9.4	9.5	9.450	9.433		16.433	16.399
	7.2	9.2	9.1	9.1	9.1	9.2	9.166	9.1	9.1	9.150	9.166		16.366	
3. Oleg Radivilov	7.0	9.4	9.3	9.4	9.5	9.4	9.400	9.3	9.5	9.400	9.400		16.400	16.316
	7.0	9.2	9.3	9.3	9.1	9.2	9.233	9.3	9.2	9.250	9.233		16.233	
7. Flavius Koczi	7.0	9.3	9.3	9.1	9.1	9.2	9.200	8.7	9.2	8.950	9.200	.1/0/0	16.100	15.633
	6.2	9.1	9.1	9.2	9.0	9.0	9.066	9.1	9.2	9.150	9.066	.1/0/0	15.166	

7 august. Ziua în care s-a lăsat cortina în North Greenwich Arena, odată cu încheierea ultimelor finale pe aparate, finale așteptate cu mare interes în ceea ce ne privește, dacă avem în vedere că la startul concursului feminin se aflau și Cătălina Ponor și Larisa Iordache (bârnă), Sandra Izbasa și Cătălina Ponor (sol).

Gala finală a fost deschisă de concursul baieților la paralele, pentru ca, mai apoi, să intre cele mai bune opt gimnaste de la bârnă.

O competiție cu multă încărcătură și presiune psihică asupra gimnastelor, ceea ce a fost vizibil și în realizarea exercițiilor, cele care au rezistat mai bine, dar și pe fondul unor prestații de bună calitate, au fost sportivele chineze Deng Linlin și Sui Lu, pe primele două trepte ale podiumului, urmate de americana Alexandra Raisman, o medalie însă obținută în urma contestației.

Cu numărul 2 în concurs, Cătălina Ponor a avut un exercițiu care a plecat din 6.6, dar cu o execuție de 8.466, ceea ce i-a adus o notă finală de 15.066, la capătul unei evoluții care a avut câteva imperfecțiuni ce au cântărit greu în aprecierea arbitrelor. Cu acest punctaj, Cătălina Ponor s-a aflat pe locul 3 până la ultima gimnastă din concurs, Alexandra Raisman (SUA), care a fost cotate cu 14.966 (6.2 / 8.766). Dar americanii au făcut contestație, iar Juriul de apel, după analiza video, a schimbat nota la dificultate a americancei, de la 6.2 la 6.3, suficient ca Alexandra Raisman să o egaleze pe Cătălina Ponor la general, dar să obțină bronzul olimpic având o notă mai mare la execuție, conform Raportului tie-break

O medalie, decisă, așadar, la masa verde, episod care ne reamintește de unul asemănător petrecut cu câteva zile înainte în concursul masculin pe echipe, atunci „victimă” fiind Ucraina, iar beneficiară Japonia.

Larisa Iordache a înlocuit-o pe Diana Bulimar, aceasta din urmă cedându-i locul, deși se afla printre calificatele inițiale, pornindu-se de la ideea că Larisa are un exercițiu mult mai dificil, capabil să o urce pe podium. Oricum, gestul Dianei Bulimar trebuie apreciat: „Nu pot să spun că mi-a fost greu să iau decizia. Imediat după ce am văzut că s-a terminat concursul, mi-am dat seama că ea are o șansă mai mare decât mine. La acel moment a avut probleme la picior, dar pe parcurs i-a trecut...”. Din păcate, Larisa Iordache a ratat exercițiul, căzând de pe bârnă la un salt înapoi cu 360, la care s-au mai adăugat și alte câteva mici erori, ceea ce a făcut ca să obțină doar 14.200, ceea ce i-a adus doar locul 6 în clasamentul general.

		D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	E	T
1.	Linlin Deng	6.0	8.8	9.0	9.0	9.0	9.0	9.000	9.1	9.1	9.100	9.000	15.600
2.	Lu Sui	6.5	9.0	9.0	8.9	9.0	9.1	9.000	9.0	9.2	9.100	9.000	15.500
3.	Alexandra Raisman	6.3	8.7	8.9	8.8	8.4	8.8	8.766	9.0	8.6	8.700	8.766	15.066
4.	Cătălina Ponor	6.6	8.7	8.7	8.3	8.3	8.4	8.466	8.3	8.5	8.400	8.466	15.066
6.	Larisa Iordache	6.4	7.5	8.0	7.8	7.9	7.7	7.800	8.0	8.0	8.000	7.800	14.200

După incidentul de la bârnă, Cătălina Ponor a dat măsura forței ei de concurs la sol, mai ales că aceeași Alexandra Raisman a fost din nou super-punctată. Evoluând chiar înaintea Cătălinei Ponor, campioana olimpică din 2004 la acest aparat, Raisman a primit un neverosimil 15.600, punând o presiune în plus pe umerii sportivei lui Octavian Bellu și Marianei Bitang. Concentrată la maximum, cu 4 diagonale perfecte, aterizate „îngropat”, și o dificilă cvadruplu piruetă, Cătălina Ponor a obținut 15.200 (6.200 / 9.00), ceea ce i-a adus medalia de argint.

Ultima în concurs, ca la sărituri, unde a cucerit medalia de aur, Sandra Izbașa, campioana de la Jocurile Olimpice 2008, și ea aflată sub o presiune extraordinară, după acea supernota a americancei, a riscat totul, ratând chiar la ultimul element, după o evoluție bună spre foarte bună până atunci, cu 13.333, ocupând locul 8.

		D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	E	P	T
1.	Alexandra Raisman	6.5	9.0	9.2	9.3	9.0	9.1	9.100	9.0	9.0	9.00	9.100		15.600
2.	Cătălina Ponor	6.2	9.2	9.1	8.5	9.3	9.3	9.200	8.7	8.9	8.800	9.000		15.200
2.	Aliya Mustafina	5.9	9.0	9.0	9.3	9.0	8.9	9.000	9.2	8.7	8.950	9.000		14.900
8.	Sandra Izbașa	5.6	8.0	7.7	8.2	7.9	8.2	8.033	7.5	8.0	7.750	8.033	.3/0/0	13.333

Cu medalia de argint de la sol, Cătălina Ponor și-a trecut în palmares a 20-a medalie la marile competiții mondiale, continentale și olimpice, 10 fiind de aur: „Nu mi-a plăcut ce s-a întâmplat, pentru că am fost dezamăgită de mine. Trebuia să-mi fac integralul perfect, să nu avem aceste probleme. Cu siguranță, dacă nu existau greșelile pe care le-am făcut, eram pe podium. Nu pot să contest ce s-a întâmplat și greșeala a fost a mea... E, totuși, o situație destul de plăcută pentru mine, să știu că am revenit după 4 ani de pauză și că am reușit să ajung la a doua mea Olimpiadă. Și nu am venit degeaba, reușesc să ajung acasă cu două medalii. Chiar dacă îmi doream să iasă mai bine la bârnă, sunt mulțumită și sunt mândră că am reușit să ajung aici. Mă bucur că am reușit să dau jos acest mit că se poate face gimnastică doar până la 18-20 ani și sper ca de acum încolo să predau ștafeta și celor mici și să ajunga la a 2-a, la a 3-a Olimpiadă și chiar să mă depășească și la ani. Nu am niciun regret în acest sport, mi-am făcut treaba cât am putut de bine și mă retrag fără regrete”.

Referindu-se la ceea ce s-a petrecut în concursul de la bârnă, antrenorea Mariana Bitang nu contestă, deși avea unele rezerve, decizia de schimbare a notei de plecare a americancei Alexandra Raisman, schimbare care a privat-o pe Cătălina Ponor de un bronz, apreciind că sportiva noastră a plătit pentru greșelile făcute. „Ce s-a petrecut la bârnă a fost conform regulamentului. Am auzit comentarii că de ce nu am făcut și noi contestație. Noi nu aveam ce să contestăm. Se poate contesta doar nota de plecare. Cătălina a avut nota de plecare corectă, iar departajarea a fost făcută la nivelul notei de execuție. Noi am greșit din nefericire și cine

greșește plătește. Sinceră să fiu, în tensiunea aia de concurs nu am stat cu creionul în mână să-i calculez exercițiul lui Raisman, dar am convingerea că arbitrajul și-a făcut datoria. Nu cred că la nivelul unei finale olimpice și-ar fi permis să judece gresit, deși vizavi de arbitraj am anumite comentarii, deși sunt tardive. Este prima oară când mi se întâmplă așa ceva la o finală. Poate că la note egale ar fi trebuit să se dea egalități. Așa cum se întâmplă la Uniunea Europeană de Gimnastică ar trebui să se întâmple același lucru și la Jocurile Olimpice. Dar sunt niște reguli pe care nu le facem noi, le fac alții”.

Adrian Stoica, președintele FRG, președintele Comitetului Tehnic al FIG la gimnastică masculină, a precizat că la Londra a fost prima ediție a J.O. unde se puteau acorda egalități, cu condiția ca notele de la dificultate și execuție să fie identice: „Este prima ediție a Jocurilor Olimpice în care se poate ajunge la egalități. Se dădeau egalități în condițiile în care sportivii nu puteau fi departajați, prima departajare fiind valoarea notei de execuție și a doua valoarea notei de dificultate. Faptul că nota execuției sportivei americane a fost mai mare a ajutat la departajare și cu aceeași notă a trecut pe 3, iar Cătălina pe 4. Dacă notele ar fi fost identice și la dificultate, și la execuție se dădeau două medalii. S-a făcut un pas mare înainte pentru a se acorda egalități. În finala de la paralele au fost 9 gimnaști, pentru că între doi dintre ei a fost egalitate perfectă, imposibil de departajat”.

Cu o medalie de aur, una de argint și una de bronz, gimnastica românească s-a situat pe locul 5 în clasamentul general pe națiuni – după China, SUA, Rusia, Japonia -, toate aceste performanțe fiind realizate de admirabilele noastre fete, în prim-plan cu Sandra Izbașa și Cătălina Ponor, dar o contribuție însemnată la poziția pe podium a echipei și-au adus-o și Larisa Iordache, Diana Bulimar și Diana Chelaru.

Sandra Izbașa este gimnasta care s-a întors de la două ediții cu medalia de aur, la două aparate diferite (sol – 2008, sărituri – 2012)

Cătălina Ponor, triplă campioană olimpică la Atena 2004 și medaliată cu argint (sol) la Londra 2012, a marcat cea mai spectaculoasă revenire în scena olimpică, la un interval de opt ani, dovedind o valoare și o longevitate sportivă demnă de toată lauda.

De asemenea, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa și Flavius Koczi se alătură celor 17 gimnaști și gimnaste care au luat parte până acum la câte două ediții a Jocurilor, astfel că numărul total se ridică la 20, din 1936 și până la Londra 2012 evoluând 154 de gimnaști și gimnaste.

Înainte de a trage „cortina” să mai consemnăm că la Jocurilor Olimpice de la Londra:

- Echipa feminină a României a fost singura formație care nu a lipsit de pe podium din 1976 și până în prezent.

- Reprezentativa feminină a SUA a câștigat aurul olimpic după 16 ani.

- Gabrielle Douglas a fost prima gimnastă afro-americană care a obținut aurul la individual compus.

- Zou Kai a fost cel mai titrat gimnast chinez, cu trei titluri câștigate la actuala ediție.

- Alexandra Raisman a fost prima gimnastă americană învingătoare la sol.

- Arthur Nabarette Zanetti a devenit primul gimnast brazilian medaliat cu aur la Jocurile Olimpice, înainte cu o ediție ca țara sa să o găzduiască pe următoarea.

- Epke Zonderland a fost primul gimnast olandez medaliat la o ediție a Jocurilor Olimpice. Epke Zonderland a realizat cu succes în finala de la bară

combinatia sa preferata Cassina-Kovacs-Kolman, ceea ce i-a adus medalia de aur.

- Cea mai in varsta concurenta a fost Oksana Aleksandrovna Shushovtina, nascuta la 19 iunie 1975, cu o impresionanta cariera, medaliata si campioana olimpica, mondiala si europeana, care a concurat pentru URSS (pana in 1992), Uzbekistan (1993-2006; 2013 – prezent) si Germania (2006 – 2012). Este singura gimnasta care a participat la 6 editii a Jocurilor Olimpice si una dintre cele doua care a fost sub trei „steaguri” diferite la J.O. (CSI 1992, Uzbekistan 1996, 2000, 2004, Germania 2008, 2012). A fost, de asemenea, prezenta la 10 editii ale Campionatelor Mondiale, 3 ale Jocurilor Asiatice si 3 ale Jocurilor Bunavointei, ea detinand recordul de medalii cucerite la o singura editie a C.M. (9). Face parte din „grupul” extrem de restrans de gimnaste – alaturi de Leyanet Gonzalez (Cuba), Larissa Latfina (URSS), Suzanne Harnes (Olanda) – care au revenit in competitie dupa ce au devenit mame.

- Aliya Mustafina a fost cea de a doua gimnasta din Rusia, dupa Svetlana Khorkina, care castiga finala la paralele si cea mai titrata gimnasta a actualei editii, avand in palmares 4 medalii.

- Pentru prima oara, dupa Jocurile Olimpice de la Sydney, echipa masculina a Ucrainei a fost medaliata pentru... 10 minute.

- 15 natuni s-au aflat pe tabloul medaliatelor: China 12, SUA 6, Rusia 9, Japonia 3 – cu contributia baietilor in special -, Romania ocupand locul 5, cu 3 medalii, cate una din fiecare culoare, toate obtinute de fete, ierarhia fiind realizata pe principiul descrescator al numarului de medalii, pornind de la cele de aur.

Festivitate de Inchidere a Jocurilor celei de a XXX-a Olimpiade. Londra 2012. Purtator de Drapel al delegatiei României, Sandra Izbaşa. O noua premiera in istoria olimpica romaneasca.

➤ 2016 – Rio

Rio de Janeiro. Vineri, 5 august 2016. Stadionul Maracana. Ora 19.15. Jocurile celei de a XXXI-a Olimpiade moderne. Focuri de artificii...

Dupa ce in urma cu 7 ani, la 2 octombrie 2009, la Copenhaga, C.I.O. a anuntat oraşul gazda – Rio de Janeiro (Brazilia), in 2016, intre 5 si 21 august, 10.500 de sportivi din 206 tari si-au disputat gloria olimpica, gimastica ocupand, din nou, o pozitie de prim-plan.

Drumul spre Rio a fost greu si anevoios, din pacate, adesea cu obstacole de netrecut, avand in vedere ca gimastica romaneasca a traversat o perioada mai putin fasta inaintea Jocurilor (cele mai bune gimnaste ale momentului au suferit, rand pe rand, accidentari, in urma carora au fost nevoite sa stea pe... tuşa lungi si irecuperabile perioade), cu repercusiuni directe asupra prezentei in Olympic Arena, soldata, in cele din urma, cu ratarea dublei participarii in competitia pe echipe (dupa „mondiale” si Test Event) atat la fete – situatie unica in ultimele decenii -, cat si la baieti. Motiv pentru care la Rio s-a ajuns la o prezenta cvasi-simbolica, doar in concursul individual, prin Marian Drăgulescu (calificat direct dupa C.M. Glasgow 2015, ca urmare a medaliei de la sarituri), Andrei Muntean si Cătălina Ponor, in timp ce Larisa Iordache a fost rezervă. Poate este momentul sa reamintim faptul ca, potrivit regulamentului de calificare – unul care se dovedeste a fi cu mari lacune – obtin prezenta directa in concursul olimpic doar medaliatii pe aparate, nu si cei de la individual compus (!), asa cum a fost cazul Larisei Iordache, bronz

mondial, dar nu și cu „biletul olimpic”, dacă (atenție!) echipele lor nu se află printre cele 12 olimpice. Iar formațiile noastre nu s-au aflat.

În același timp, la aceste Jocuri, în ciuda amărăciunilor amintite, consemnăm, totuși, câteva elemente de premieră. Mai întâi spectaculoasa revenire în arena olimpică a lui Marian Drăgulescu – după 8 ani! –, la a 4-a ediție (2000, 2004, 2008, 2016), singurul gimnast cu o asemenea reușită în istoria participărilor olimpice românești depășindu-i pe Dan Grecu, Nicolae Oprescu (1972, 1976, 1980) și Marius Urzică (1996, 2000, 2004), mai mult, el fiind și cel mai în vârstă gimnast olimpic român, la 35 ani, 7 luni și 18 zile (născut la 18 decembrie 1980), record deținut până atunci de Frederic Orendi (34 ani și 221 zile), la Jocurile Olimpice din 1964, de la Tokyo. *„Cătălina Ponor și cu mine suntem aici ca ambasadori ai gimnasticii românești. Amândoi am avut cariere lungi, pline de succes... Am așteptat acest lucru timp de opt ani. Este cea mai importantă competiție din viața unui gimnast. Trebuie să fii în formă bună, atunci când vine momentul, și, sper, să fii gata când începe întrecerea... Concursul va fi greu, pentru că există o mulțime de sportivi care evoluează la un nivel foarte înalt... Nimeni nu știe ce se va întâmpla... Va fi o provocare pentru toată lumea...”,* spunea Marian Drăgulescu.

Pe aceleași coordonate s-a înscris și tripla medaliată cu aur Cătălina Ponor, care a semnat, la rândul-i, o nouă premieră pentru gimnastica noastră: a fost desemnată Purtătorul la Ceremonia de Deschidere, ea intrând, totodată, în „clubul” select al fetelor care au în palmares 3 ediții ale Jocurilor Olimpice, alături de Elena Leuștean, Sonia Iovan și Emilia Liță Vătășoiu (1956, 1960, 1964). Să revenim asupra unui important moment: desemnarea Cătălinei Ponor ca Purtător de Drapel la Ceremonia de Deschidere, o premieră în istoria olimpismului românesc, fiind pentru întâia oară când unui reprezentant al gimnasticii i se încredințează această misiune. Defilarea Delegației fiecărei națiuni prezente la competiție, în frunte avându-l pe Purtătorul Drapelului Național, are o valoare de simbol deosebită, iar numele celui ce duce Steagul rămâne în „cartea de istorie” a olimpismului. În ceea ce privește Jocurile Olimpice de vară moderne, din 1924, de la cea dintâi participare a reprezentanților României, au avut onoarea de fi Purtători de Drapel 20 sportivi, de cele mai multe ori în fruntea Delegației noastre aflându-se kaiacistul Aurel Vernescu și Elisabeta Lipă, dar și marii campioni Iosif Sârbu – primul medaliat cu aur al României –, Nicolae Martinescu, Corneliu Ion, Nicu Vlad, Valeria Beșe ș.a. *„Ce momente minunate! Sunt mândră și fericită că am purtat Steagul țării noastre în fața întregii lumi. Jocurile Olimpice de la Rio sunt oficial deschise, iar după emoțiile de la festivitate vin altele și mai mari: cele din concurs... Vă mulțumesc pentru mesajele voastre de încurajare. Chiar dacă sunteți la mii de kilometri depărtare, cuvintele voastre mă fac să simt că sunteți toți cu mine aici, în sala de antrenament. Veți fi cu mine și când intru în competiție și voi face tot ce pot ca să iau cu mine și pe podium, Hai, România!”*

De reținut, de asemenea, că gimnastica feminină la ediția 2016 a Jocurilor Olimpice s-a aflat în marea scenă înainte de a începe concursul propriu-zis, printr-un veritabil record: 5 gimnaste Purtătoare de Drapel ale țărilor lor, alături de Cătălina Ponor fiind în fruntea delegațiilor și Ana Sofia Gómez (Guatemala), Giulia Steingruber (Elveția), de la artistică, Neta Rivkin (Israel) – ritmică și Rosie MacLennan (Canada) – trampoline.

Așadar, 98 de gimnaști și 98 de gimnaste au intrat în concursul olimpic,

cu câte 12 echipe (5 componenți) – calificate în urma Campionatului Mondial de la Glasgow 2015 și Test Events de la Rio 2016 -, cărora li s-au adăugat cei 38 promovați individual (primii 3 clasați pe aparate la C.M. și cei de la Test Events). La start s-au aflat mai toate numele mari ale gimnasticii anului 2016, ceea ce a determinat un nivel valoric foarte ridicat, cu o dispută acerbă pentru întâietate, cu favoriți (indiscutabili) și out-sideri puși pe fapte mari: Gabby Douglas (SUA) – aurul de la Londra, putea deveni prima gimnastă, după Vera Cáslavská (1964 – 1968 / decedată la scurt timp după terminarea Jocurilor), câștigătoare consecutivă a titlului olimpic -, Manrique Larduet (Cuba) – la 19 ani, primul cubanez, după 12 ani, calificat pentru JO, medaliat cu bronz la bară la CM Glasgow -, Oksana Chusovitina (Uzbekistan) – la 40 de ani (!!!), cea mai în vârstă gimnastă calificată pentru Jocuri, la a 6-a participare pentru 3 țări diferite (URSS, Germania, Uzbekistan), Donnell Whittenburg (SUA), Shang Chunsong (China), Dipa Karmaka (India) – cu dificultate 7.0 la sărituri (!) -, Sam Mikulak (SUA), Giulia Steingruber, (Elveția) – campioana europeană -, Aliya Mustafina (Rusia – o valoare incontestabilă -, Brittany Rogers și Ellie Black (Canada), surorile Downie (M. Britanie), Nikolai Kusenkov (Rusia), Oleg Verniaev (Ucraina) și, desigur, înaintea tuturor, Kohei Uchimura (Japonia) – „Superman” fiind considerat cel mai bun gimnast din toate timpurile – și Simone Biles (SUA) – cu 14 medalii la CM, cea mai bună gimnastă din istoria SUA, anticipându-se (fără eroare) că la Rio va fi cea dintâi americană campioană mondială și olimpică. Iar, desigur, lista putea continua... Să mai notăm că dintre cei 12 campioni olimpici la Londra 2012 doar 5 au evoluat și la Rio 2016: individual compus – Kohei Uchimura (Japonia) și Gabby Douglas (SUA), inele – Arthur Zanetti (Brazilia), paralele – Aliya Mustafina (Rusia) și sol – Aly Raisman (SUA), ceea ce a însemnat că aurul olimpic a răsplătit noi 7 campioni.

În context, gimnaștii noștri au îmbrăcat ambele „costume”, de lideri și out-sideri, având în vedere cartea lor de vizită și tot ceea ce s-a petrecut în anii premergători în gimnastica românească. Gimnaștii noștri au ajuns la Rio optimiști și încrezători, cu toții în așteptarea aceluia „minut de aur” care să le încununeze munca și strădaniile unor luni și luni de muncă și efort. Și, să nu omitem, chiar dacă rezervă, Larisa Iordache s-a dovedit a fi un om de echipă, un veritabil caracter, rămânând și pe mai departe liderul unei generații.

Atmosfera din Rio Olympic Arena a fost „încinsă” la maximum odată cu intrarea în concurs a celor 98 de gimnaști aflați în cursa pentru obținerea unui loc în cele 8 finale, între aceștia aflându-se și gimnaștii noștri Marian Drăgulescu și Andrei Muntean, fiecare cu șanse reale de a se afla printre cei mai buni. O șansă pe care, în ansamblu, gimnaștii noștri nu au ratat-o, ambii fiind, în cele din urmă, prezenți în finalele de la sărituri, respectiv paralele. Dacă Marian Drăgulescu este obișnuit cu prezența în marile finale, marcând o spectaculoasă revenire în prim-planul săriturilor olimpice, după bronzul de la Atena din urmă cu 12 ani (!), Andrei Muntean, la debutul olimpic, a marcat o premieră în palmaresul său, o calificare în finala de la paralele după 16 ani, de la Flavius Koczi, la Sydney 2000.

A fost un spectacol al gimnasticii masculine care a avut toate ingredientele, evoluții de înaltă clasă, virtuozitate, forță, tehnicitate, confirmarea unor valori și afirmarea unor „out-sideri”, dar și „stingerea” unor stele, ratări incredibile, din păcate și accidente teribile...

Am putea spune că evoluția celor doi gimnaști români, Marian Drăgulescu și Andrei Muntean, s-a înscris pe toate aceste coordonate, oferind o trecere de la amărăciune la extaz.

Neșansa a făcut ca Marian Drăgulescu să fie „lovit” de o gripă rebelă, cu care a avut mult de luptat, evident și cu consecințe în planul pregătirii și al prestației de concurs. Vădit slăbit de antibioticele luate timp de peste două săptămâni, Marian Drăgulescu nu a putut, efectiv, mai mult la sol, unde pur și simplu nu l-au ținut picioarele pentru a-și face acrobatica, având două căderi și o aterizare cu mâinile jos, ceea ce i-a atras o depunctare serioasă, terminând în partea inferioară a ierarhiei calificărilor, primii 8 rămânând în cursă.

1.	Mikulak Samuel	6.8	9.000		15.800
2.	Dalton Jacob	6.7	8.900		15.600
3.	Uchimura Kohei	6.9	8.633		15.533
4.	Hypolito Diego	6.8	8.700		15.500
5.	Whitlock Max	6.8	8.700		15.500
6.	Shirai Kenzo	7.6	7.833	-0.1	15.333
7.	Thomas Kristian	6.2	9.033		15.233
8.	Mariano Arthur	6.4	8.800		15.200
67.	Drăgulescu Marian	6.7	6.100		12.800

Dar, ca un luptător de clasă cum îl știm, a reușit să se concentreze la aparatului lui cel mai bun – săriturile -, deși, în mod ciudat, a fost ținut pe „becul roșu” la ambele exercitii, arbitrii așteptând să termine alți concurenți la celelalte aparate, mai mult, să li se dea și nota!

Marian Drăgulescu și-a păstrat concentrarea, hotărât să nu rateze, și a încheiat cu o medie de 15.283, după două evoluții de peste 15.000, prima, un „Drăgulescu” cu dificultate 6.0, culmea, mai slab executat, pentru care a primit 15.133, a doua, cu runda, din 6.2, pentru care a fost notat cu 15.433. El a fost devansat de nord-coreeanul Ri Se Gwang, rusul Denis Abliazin, japonezul Kenzo Shirai și ucraineanul Igor Radivilov, dar a intrat în finala de 8, în timp ce Andrei Muntean a ocupat locul 13 în calificările la acest aparat, cu 14.483 (14.633, respectiv 14.333).

1.	Ri Se Gwang	1	6.4	9.000	-0.1	15.300	15.433
		2	6.4	9.166		15.566	
2.	Abliazin Denis	1	6.4	9.100	-0.1	15.400	15.416
		2	6.2	9.233		15.433	
3.	Shirai Kenzo	1	6.0	9.466		15.466	15.283
		2	5.6	9.500		15.100	
4.	Radivilov Igor	1	6.0	9.433		15.433	15.283
		2	6.0	9.233	-0.1	15.133	
5.	Drăgulescu Marian	1	6.0	9.133		15.133	15.283
		2	6.2	9.333	-0.1	15.433	
6.	Nagornyy Nikita	1	6.0	9.266		15.266	15.283
		2	6.0	9.300		15.300	
7.	Verniaiev Oleg	1	6.0	9.066		15.066	15.183
		2	6.0	9.300		15.300	

8.	Gonzalez Tomas	1	6.0	9.233	15.233	15.149
		2	5.6	9.466	15.066	
13.	Muntean Andrei	1	5.6	9.033	14.633	14.483
		2	5.2	9.133	14.333	

Prezenți în „zona mixtă”, reporterii Gazetei, Luminița Paul și Cătălin Tolontan, nu au ratat ocazia unei scurte discuții:

- *Cum e, Marian?!*

- Cum să fie! Sunt fericit! Săracul de mine, după cum începusem concursul eram la pământ. Ce ți-am zis, Andrei?!

„Puștiul” ezită. „Hai, măi, zi!”, îl îndeamnă Marian.

- *Ce ți-a zis Marian înainte de concurs?*

- Mi-a zis că nu simte vlagă.

- Da, nu simțeam nimic. Am avut o perioadă foarte grea. Am slăbit două kilograme, am fost răcit rău, n-am reușit să mă antrenez ca lumea.

- *La sol ai căzut de două ori.*

- Aoleu, cum am căzut! La ultima linie la sol m-am gândit să nici nu mai intru în dublul ăla că nu mai puteam. Dar m-am gândit că zice lumea că-mi bat joc de ea, sunt, totuși, Drăgulescu.

- *Și te-ai revanșat la sărituri, ultima probă, în ultimele minute.*

- La prima săritură, în elan, am simțit un cârcel, nu știu dacă s-a observat din tribună, dar am făcut un pas mai mare. Și am reușit să sar „Drăgulescu” pe care, din cauza stării de sănătate, am încercat-o doar o dată, acum trei zile, în ultimele două săptămîni.

- *Finala?*

- În finală totul se joacă! Dar, deocamdată, o zi nu vreau să văd sala. O să mă duc s-o văd pe Cătălina. Mă voi remonta și mai vedem. Lucrurile se întâmplă în viață cu un sens și poate că are un sens să fiu în această finală... N-am renunțat la ideea de a încerca în finală o săritură complet nouă. Mai vedem cum mă simt...

Andrei Muntean, la debutul său olimpic la nivel înalt – să nu uităm că el este campion olimpic de tineret la Singapore 2010 -, și-a făcut foarte bine aparatul favorit, paralelul, dovedind că prezențele și locul 5 în finalele ultimelor două Campionate Europene n-au fost o întâmplare. Cu 15.466 s-a situat pe locul 9, dar a prins finala beneficiind de clauza potrivit căreia în ultima fază nu pot fi mai mult de doi gimnaști de țară. (În fața sa au fost trei chinezi, dar numai doi au putut face pasul înainte). Nu este de omis nici faptul că Andrei Muntean a avut aceeași notă ca marele Kohei Uchimura (Japonia), germanul Marcel Nguyen și uzbekul Anton Fokin, dar, la egalitate, nota la execuție a reprezentat primul criteriu de departajare: 8.866 – 8.666 – 8.566 – 8.466, lăsându-i în postura de rezervă..

1.	Verniaiev Oleg	7.1	9.066	16.166
2.	Belyavskiy David	6.9	9.033	15.933
3.	Deng Shudi	7.2	8.600	15.800
4.	Larduet Manrique	7.1	8.666	15.766
5.	You Hao	7.4	8.333	15.733
(6.	Lin Chaopan	7.0	8.700	15.700)
7.	Leyva Danell	6.9	8.700	15.600
8.	Kato Ryohei	6.6	8.900	15.500
9.	Muntean Andrei	6.6	8.866	15.466

Andrei Muntean și-a încercat șansa de a intra și în finala la individual compus, speranță neîmplinită, deoarece, după paralele, primul aparat, a slăbit alura: sol – locul 53 cu 13.733, cal – locul 67 cu 12.500, inele – locul 55 cu 13.700, bară – locul 49 cu 13.833, sărituri – locul 13 cu 14.483, situându-se în final pe poziția 36 cu 83.865 (Sol – $6.5 / 7.333 / -0.1 = 13.733$; cal – $4.8 / 7.700 = 12.500$; inele – $5.7 / 8.00 = 13.700$; inele – $5.6 / 9.033 = 14.633$; paralele – $6.6 / 8.866 = 15.466$; bară – $5.5 / 8.333 = 13.833$). Pe primele locuri, cei dintre care, în finală, aveau să urce pe podiumul de premiere.

1.	Verniaiev Oleg	14.833	15.566	15.200	15.066	16.166	15.133	91.964
2.	Uchimura Kohei	15.533	14.966	14.700	15.533	15.466	14.300	90.498
3.	Belyavskiy David	14.600	15.300	14.533	14.900	15.933	14.533	89.799
4.	Deng Shudi	15.033	14.866	14.300	15.300	15.800	14.366	89.665
5.	Wilson Nile	15.066	14.133	14.941	14.700	14.900	15.500	89.24
6.	Kato Ryohei	15.033	14.800	13.966	14.933	15.500	15.000	89.232
36.	Muntean Andrei	13.733	12.500	13.700	14.633	15.466	13.833	83.865

- *Andrei, ai visat să ajungi în această finală olimpică, la prima participare.*

- Da, asta am spus acum câteva zile, că voi încerca să dau tot. Îmi pare rău că n-am reușit să prind și finala la individual compus. Dar păstrez succesul de la paralele, până la urmă asta contează.

- *Ai avut emoții?*

- Am învățat în timp să capăt o liniște în concurs. Asta am simțit la execuția la paralele, o liniște care m-a ajutat. Am dormit bine noaptea, sigur, pe măsură ce se apropia concursul aveam ceva emoții, bine că n-am încercat să dorm că oricum nu aș fi putut. Dar la sală am simțit liniștea.

- *Când ai ajuns la sală?*

- Pe la patru și jumătate. Am avut o oră bună de încălzire.

- *Când ai știut că te-ai calificat?*

- Când am văzut lista pe ecran nu eram și am încremenit. Erau 8 finaliști și eu nu eram! Dar erau trei chinezi și cum fiecare țară are dreptul la doi, am intrat eu. În plus, am mai avut șansă că au fost mai mulți sportivi la egalitate, dar am mers eu în finală pentru că am avut execuția cea mai curată.

Odată încheiate evoluțiile din calificările masculine, a fost rândul fetelor. Cătălina Ponor, la start. „*Gimnastica pentru mine este ca un drog: atunci când te duci la dezintoxicare și ai terminat cura, dar, apoi, îl dorești din nou... Este familia mea. Am crescut cu asta. Am fost la taberele de antrenament toată viața mea, cu colegii de echipă și antrenori, și este destul de greu să renunți la gimnastică pentru a rămâne doar acasă, pentru a nu-i mai vedea pe coechipierii sau pe antrenori, cei care lucrează cu toate generațiile... Și ți-e dor asta... Este acum o presiune de pe umerii mei, pentru că nu sunt împreună cu echipa... Dacă fac greșeli de una singură, atunci e pe mâna mea. Dacă nu fac nimic, e numai vina mea...*”

Asemenea confruntărilor masculine, și cele feminine au fost încărcate de o mare tensiune, reflectată în tot ceea ce s-a petrecut în cele peste 12 ore de concurs, iar atunci când s-a pus punct și s-a tras linie, Cătălina Ponor s-a numărat printre cele mai bune 8 olimpice la bârnă, fiind, de asemenea, și rezerva a 3-a la sol, o remarcabilă performanță pentru gimnasta noastră, la a treia finală olimpică la bârnă, după 2004 și 2008.

Deși, inițial hotărâtă să facă toate ele 4 aparate, în cele din urmă Cătălina

Ponor s-a decis să se prezinte doar la sol și bârnă, „domeniu” în care este o veritabilă specialistă. Revenită pe podiumul de concurs, tripla campioană olimpică din 2012, aurul de la bârnă și sol 2004, a intrat în „groapa tinerelor leoaice” cu o hotărâre și o decizie pe care doar conștiința valorii și maturitatea experienței o oferă marilor campioni.

Solul. Ordine de start: 1.

Scria Luminița Paul în corespondența sa de la Rio pentru Gazeta Sporturilor: *„A început prima concursul, cu o execuție la sol care a primit aplauze bogate, ovații și strigăte. Un exercițiu legat și expresiv, pe o muzică aleasă de Cătălina, dar în care ea nu a riscat pe prima diagonală. A ales un element mai puțin cotate, cu gândul de a adăuga dificultate în finală. Arbitrii au apreciat-o însă cu parcimonie, 14.200, notă mica pentru valoarea evoluției”.*

Într-adevăr, Cătălina Ponor a terminat cu 14.200 (5.9 / 8.300), punctaj care avea să-i aducă în final doar locul 14 și poziția de a 3-a rezervă, într-o competiție în care americancele – cu deosebire Simone Biles -, Vanesa Ferrari – și ea la a doua... tinerețe -, Giulia Steingruber – campioana continentală – și încă altele au venit cu exerciții cu un indice de dificultate ridicat, dar și cu o execuție mai bine notată.

1.	Biles Simone	6.8	8.933		15.733
2.	Raisman Alexandra	6.6	8.675		15.275
3.	Ferrari Vanessa	6.2	8.666		14.866
(4.	Hernandez Lauren	6.0	8.800		14.800)
5.	Steingruber Giulia	6.2	8.466		14.666
6.	Wang Yan	6.3	8.366		14.666
7.	Tinkler Amy	6.3	8.300		14.600
8.	Murakami Mai	6.2	8.366		14.566
(9.	Douglas Gabrielle	6.1	8.366	-0.1	14.366)
10.	Fasana Erika	6.1	8.233		14.333
14.	Ponor Catalina	5.9	8.300		14.200

Cum ideea de a face toate cele patru aparate a fost abandonată, Cătălina Ponor a mai trebuit să aștepte două rotații pentru a intra la bârnă, o pauză care și-a petrecut-o în sala de încălzire a ... băieților, unde, desigur, nu a putut face mare lucru. Totuși, s-a reîntors în spațiul de concurs foarte hotărâtă și stăpână pe sine. *„Românca a mai revenit în sală peste o oră și ceva, pentru bârnă, celălalt aparat la care a concurat. Și la care a avut o apariție de remarcat, sigură și elegantă, cu un conținut tehnic ridicat. Și nota a fost 14,900...”*

Exercițiul prezentat a fost una dintre variantele ei sigure, fără riscuri majore, ținta fiind, înainte de toate, calificarea, lăsând impresia că pentru finală pregătește o altă structură, mult mai competitivă. O notă de 14.900 (8.700 / 6.2), cu care a terminat pe primul loc la capătul a două Subdiviziuni. În cele din urmă avea să se afle pe poziția a 5-a, dintre cele 82 de gimnaste prezente la start, depășită fiind de Simone Biles (SUA) 15.633, Laurie Hernandez (SUA) 15.366, Flavia Saraiva (Brazilia) 15.133, Sanne Wevers (Olanda) 15.066 și înaintea altor valori Fan Yilin (China) 14.866 sau Marine Boyer (Franța) 14.600. Oricum, în finală.

1.	Biles Simone	6.7	8.933	15.633
2.	Hernandez Lauren	6.4	8.966	15.366
3.	Saraiva Flavia	6.3	8.833	15.133
4.	Wevers Sanne	6.3	8.766	15.066
5.	Ponor Catalina	6.2	8.700	14.900
6.	Fan Yilin	6.4	8.466	14.866
(7.	Douglas Gabrielle	6.3	8.533	14.833)
(7.	Raisman Alexandra	6.3	8.533	14.833)
9.	Boyer Marine	6.2	8.400	14.600
10.	Onyshko Isabela	6.5	8.033	14.533

„Doamne, nu-mi vine să cred că se întâmplă într-adevăr! Sunt în finala olimpică la bârnă și încă mi se pare că trăiesc un vis! 29 de ani, 3 ani în care am stat departe de gimnastică, întoarcerea în sală în aprilie 2015, operație la tendonul lui Ahile, 5 luni de recuperare și momentul de acum, unica mea șansă să obțin ce îmi doresc! Da, da, trăiesc un vis. Și mai am o finală până îl voi îndeplini. Sper din toata inima! Hai, România!”, nota Cătălina Ponor pe pagina sa de socializare la finalul unei lungi și grele zile a calificărilor olimpice.

Scria Luminița Paul...

- Cum a fost concursul pentru tine, Cătălina?

- A fost bine, sunt și mulțumită, și nemulțumită. Mi-aș fi dorit și la sol, dar asta este, important e că mi-am făcut bârna așa cum mi-am dorit, sper să fie bine și în continuare, iar dacă voi fi în finală să pot să adaug ce mai am de adăugat.

- Publicul a fost extrem de cald cu tine, la fiecare diagonală, la fiecare element, izbucnea în urale și aplauze.

- Am observat asta de data trecută când am fost aici, la concursul preolimpic: publicul de aici e minunat. Sunt niște oameni extraordinari, cunoscători de gimnastică sau fani, presupun, pentru că altfel nu ar fi venit aici în număr atât de mare. Eu le sunt recunoscătoare pentru că m-au sprijinit foarte mult, m-au încurajat și sper să am prilejul să revin în fața lor.

- Te plac spectatorii de aici.

- Da, mă plac, sunt extraordinari cu mine, mă iubesc!

- La sol ai primit o notă surprinzător de mică. Știi de ce?

- Nu știm exact ce s-a întâmplat acolo, doar că nu mi s-a dat o săritură artistică, dar nota a fost foarte mică. Nota finală a fost și ea foarte mică.

- La bârnă în schimb a fost mult mai bine.

- Nu pun presiune pe mine, îmi doresc să fac exercițiile așa cum știu eu, să fiu liniștită și să pot să arăt ce știu să fac. Atunci vor veni și notele mari, și rezultatele, și medaliile.

- Ai avut emoții înainte de concurs? Ai dormit bine noaptea dinainte?

- Am fost foarte liniștită. Îmi doresc să mă pregătesc bine în continuare, nu se știe ce se întâmplă, concursul e concurs.

- Nu e puțin ciudat să concurezi devreme, apoi să aștepți încă trei subdiviziuni ca să vezi dacă prinzi sau nu loc într-o finală?

- E o așteptare grea. Mi-aș fi dorit tare mult să fiu în ultima grupă ca să știu ce se întâmplă și să fie totul clar.

Așadar, după unul dintre cele mai frumoase concursuri de calificare, chiar și fără echipa feminină a României, Cătălina Ponor și-a trecut în palmares cea de-a treia calificare în finala olimpică de la bârnă.

În „zona mixtă” s-a aflat și Bogdan Predescu, trimisul special al Radio România, care a surprins la cald declarația multiplei noastre medaliat olim-pice și mondiale: „A fost bine la bârnă. Se poate și mai bine. Important este să prinzi finala... După aceea vom vedea ce vom mai pune, ce voi mai adăuga și tot așa. La sol, interesantă a fost nota de final, chiar dacă, din punctul meu de vedere și al antreno-rului, integralul a fost mai bun decât la europene, mai stat, mai sigur, mai curat, nota a fost mai mică. Nu înțelegem de ce, vom vedea, probabil vom încerca să discutăm cu arbitrele să vedem ce s-a greșit. Mi-am dorit mult o finală și la sol, pentru că pregă-team un exercițiu foarte greu, dar sperăm că acel exercițiu va fi pentru europenele din 2017. Timpul dintre aparate a fost unul destul de greu, pentru că nu am avut voie să mă antrenez în sala de antrenament, să mă încălzesc pe aparatele fetelor. A trebuit să stau în sala băieților. Am dat de două ori din mâini și asta a fost... Am venit aici cu gândul și cu mintea să fac toate 4 aparate, din păcate nu s-a puitut, pentru că, după 12 ani, este foarte greu să faci, într-o lună, paralele, dar, să sperăm că va fi în viitor, într-o zi. Îi ziceam și Giuliei (nn. Steingruber), care glumea întrebându-mă «cum de nu faci paralele?!», că o voi face într-o «one day»... Într-o zi, într-o bună zi, voi face și paralelul. Sunt speranțe mari în finală și, de ce nu?, cu ce voi mai adăuga și ce voi mai face, să sperăm că va fi și o medalie. Eu niciodată nu sunt mulțumită de mine, totdeauna vreau mai mult, vreau mai bun...”

Finalele.

Săriturile.

Cel dintâi, conform programului, a intrat Marian Drăgulescu, în al cărui palmares se află trei medalii olimpice, câștigate la edițiile precedente. De altfel, o revenire în prim-planul scenei olimpice (la 35 de ani), după 12 ani de la Jocurile de la Atena. Nu mai este o noutate, pentru o notă mare trebuie să ai în repertoriu „săritura Drăgulescu”. Ceea ce s-a întâmplat și la Rio.

Gimnastul nostru a început cu săritura care a inventat-o și care îi poartă numele, dar tocmai aceasta a fost mai puțin curată și mai sigură la ateiz-zare, nota fiind mai mică decât s-a așteptat, revenirea pe săritura a doua, nefiind suficientă pentru a-i asigura și podiumul. În cele din urmă a fost nevoit, ca urmare a regulii olimpice potrivit căreia nu există egalitate, să se mulțumească doar cu „medalia de ciocolată”, ceea ce a însemnat locul 4, la egalitate cu japonezul Kenyo Shirai, cu avantaj la execuție. Cum era de așteptat, aurul de la CM 2014 și 2015, nord-coreeanul Ri Se Gwang, la prima sa apariție olimpică, a demonstrat că este cel mai bun, în urma sa urcând pe podium rusul Denis Abliazin, așa cum a fost și în urmă cu 4 ani la Londra. Medaliat cu bronz a fost Kenyo Shirai, cel numit „Mr. Twist” pentru stilul său, el reușind o săritură neefectuată până acum în concurs, care îi va purta numele de acum încolo, iar nota de la execuție a constituit principalul atu.

1.	Ri Se Gwang	1	6.4	9.216	15.616	15.691
		2	6.4	9.366	15.766	
2.	Abliazin Denis	1	6.4	9.200	15.600	15.516
		2	6.2	9.233	15.433	
3.	Shirai Kenzo	1	6.4	9.433	15.833	15.449
		2	5.6	9.466	15.066	
4.	Drăgulescu Marian	1	6.0	9.266	15.266	15.449
		2	6.2	9.433	15.633	

5.	Nagornyy Nikita	1	6.0	9.233	15.233	15.316
		2	6.0	9.400	15.400	
5.	Verniaiev Oleg	1	6.0	9.400	15.400	15.316
		2	6.0	9.233	15.233	
7.	Gonzalez Tomas	1	6.0	9.375	15.375	15.137
		2	5.6	9.300	14.900	
8.	Radivilov Igor	1	7.0	7.933	14.933	15.033
		2	6.0	9.133	15.133	

În zona mixtă, colegul Bogdan Predescu, de la Radio România, a stat de vorbă cu Marian Drăgulescu: *„Am reușit să-mi fac săriturile cât am putut de bine. Asta e concursul. A fost o finală foarte puternică. De mult nu am mai văzut o așa finală. Și în calificări s-a mers bine. Toată lumea și-a făcut săriturile. Mi-a lipsit foarte puțin. Am fost la egalitate cu cel de pe locul 3, dar la execuție s-a făcut diferența și atunci a urcat el păe locul 3. Sunt mulțumit de ceea ce am sărit ayi. Regrete? Nu am niciun regret. Mă bucur că am fost aici, că am putut să particip la Jocurile Olimpice, că, yic eu, ies cu fruntea sus din această competiție. Asta e... Locul 4 în lume, în momentul de față, la cum au mers lucrurile... La sărituri e destul de riscant. Poate fi o finală în care își fac toți exercițiile sau poate fi o finală în care 4-5 rateayă... Astăzi s-a întâmplat ca toată lumea să facă bine...”*

Și a venit finala bârnei.

12 ani după ce a obținut trei medalii de aur la Atena, Cătălina Ponor s-a aflat, din nou, în finala de la acest aparat. N-a fost să fie. A încheiat pe locul 7. Dincolo de orice comentarii, să notăm declarația Nadiei Comăneci pentru colegii de la Gazeta Sporturilor: *„A fost emoție în primul rând! A dus o țară întreagă în spinare. O singură fată, e greu. În plus, a reintrat în concurs la 9 zile după calificări. Nu vreau să-i gădesc o scuză! A fost emoționată. A stat și puțin mai mult înainte de a începe exercițiul, au fost probleme cu nota dinainte... Era crispată, tremura, dorea să facă mai mult decât putea. Nu trebuia să facă mai mult, trebuia să facă doar ce a făcut la calificări! Mai ales că s-a deschis ușa la medalii după greșeala lui Biles. Medalia era pe luate, cine stă pe bârână! Așa cum s-a dovedit cu olandeza, că pe hârtie ea nu conta. Tot timpul spun, prezic ce se întâmplă la mai multe aparate, dar fără bârână, că acolo nu știi ce iese!...”*

După două titluri mondiale și prima poziție în calificări, era de așteptat ca Simone Biles să se impună, dar o eroare destul de mare a acesteia a „lăsat ușa deschisă” pentru celelalte, ușă pe care a intrat dezinvoltă Sanne Wevers, care, la final, avea să aducă a doua medalie de aur pentru gimnastica feminină olandeză după 88 de ani (victoria echipei din 1928), ea speculând cu abilitate Codul de Punctaj, totuși pe fondul celei mai ridicate note la dificultate (6.6). Americancele au punctat prin Lauren Hernandez (16 ani), argint, și Simone Biles, bronz, în ciuda marii erori comise.

1.	Wevers Sanne	6.6	8.866	15.466
2.	Hernandez Lauren	6.4	8.933	15.333
3.	Biles Simone	6.5	8.233	14.733
4.	Boyer Marine	6.1	8.500	14.600
5.	Saraiva Flavia	6.3	8.233	14.533
6.	Fan Yilin	6.3	8.200	14.500
7.	Ponor Catalina	5.8	8.200	14.000
8.	Onyshko Isabela	6.1	7.300	13.400

Cătălina Ponor n-a rezistat presiunii (și nu ne referim doar la concurs), dar fie și simpla prezență în finala olimpică este încărcată de semnificații, care vorbesc de valoare, de dăruire, de perseverență și încă. „A fost greu. Am încercat să lupt. Am încercat să reprezint România cât am putut de bine. Asta este. Emoții sunt, au fost. Din păcate și foarte multe mesaje negative, care m-au atins... Nu contează... Important este că am terminat concursul cu bine, că sunt sănătoasă și să ajungem sănătoși acasă. Eu nu mi-am pus problema retragerii. Am anunțat de la naționale că vreau să mă duc la europenele de la Cluj. Deci mai am de luptat, mai am de continuat. Triplă campioană olimpică sunt, mă bucur că am reușit să ajung la a 3-a ediție olimpică și să reprezint România cât am putut de bine. Mă bucur că din timpul ăsta mai nou sunt prima gimnastă care a reprezentat România la 3 Olimpiade... Din păcate presiunea a fost foarte mare. E greu. Pur și simplu au fost emoții, pentru că a fost o presiune destul de mare pe mine. Nu m-am gândit la medalie, m-am gândit să-mi fac exercițiul cât pot de bine, dar, din păcate, nu a fost să fie...”, declara la câteva minute după concurs Cătălina Ponor pentru trimisul special al Radio România, Bogdan Predescu.

Avea să continue, după câteva zile având în vedere „povestea” destul de tristă a modului cum a fost privită prezența sa la Rio și asupra căreia nu ne face nicio plăcere să insistăm: „Cu mâna pe inimă vă spun că nu renunț și tot ce s-a întâmplat până acum mă face să mă gândesc serios la Tokyo... 15 august... A fost o zi extrem de grea și tensionată pentru mine... De ce? Credeți că mie mi-a fost ușor sau îmi este ușor? Sunt ani de muncă în spate, nivelul a crescut, gimnastica nu mai e ce era înainte. Acum ori câștigi cu acrobatica foarte dificilă ori cu artistică făcută perfect. Eu am încercat să le combin și am greșit pentru că presiunea a fost extrem de mare. Fiind singura gimnastă care a reprezentat România, trebuia să mulțumesc într-un fel sau altul pe toată lumea, chiar dacă nu mai aveam nimic de dovedit, poate doar mie să îmi mai dovedesc încă o dată că pot! Îmi pare rău că atunci când mi-am dat seama că integralul a ieșit prost nu am făcut și coborârea care a fost pregătită pentru finală”.

Și Cătălina Ponor a mers înainte...

Paralele.

Campionul și medaliatul olimpic al tineretului, Andrei Muntean, finalist al paralelelor la două Campionate Europene, a revenit sub cupolă olimpică, de această în lumea marilor valori. La Rio, 67 de gimnaști au intrat în cursa pentru pozițiile de sus ale ierarhiei la paralele. Doar 8 au reușit acest lucru. Între ei, și Andrei Muntean. Iar în concurs cu numele consacrate și laureate ale acestui aparat, gimnastul nostru a fost printre cei mai buni, dovadă că arbitri i-au apreciat execuția cu cea mai mare notă (9.000) dintre finaliști, iar dacă n-a urcat pe podium aceasta s-a datorat dificultății. S-a impus, după cum era de așteptat, ucraineanul Oleg Verniaiev, aurul mondial din 2014, care a profitat de ratarea campionului mondial „en-titre”, chinezul You Hao, în final după Andrei Muntean! Poate nu este lipsit de interes să spunem că la acest aparat rezervă a fost Kohei Uchimura. Argintul a revenit americanului Danell Leyva, medaliat la fiecare Campionat Mondial sau Jocuri Olimpice în ultimii 5 ani, care l-a înlocuit în ultimul moment pe John Orozco, accidentat înaintea Jocurilor. Finalist, dar rareori medaliat, rusul David Belyavskiy a fost, în sfârșit pe podium. Andrei Muntean a terminat pe locul 6, dar a demonstrat că dispune de certe calități care să-l facă liderul generației.

1.	Verniaev Oleg	7.1	8.941	16.041
2.	Leyva Danell	6.9	9.000	15.900
3.	Belyavskiy David	6.9	8.883	15.783
4.	Deng Shudi	7.2	8.566	15.766
5.	Larduet Manrique	7.1	8.525	15.625
6.	Muntean Andrei	6.6	9.000	15.600
7.	Kato Ryohei	6.8	8.433	15.233
8.	You Hao	7.4	7.433	14.833

Concursurile gimnasticii la Rio 2016 au oferit, însă, mult mai variate și bogate imagini.

* Japonezul Kohei Uchimura a devenit primul gimnast, în 44 de ani, învingător la două ediții consecutive la individual compus. Succes (92.365) cu doar 0.099 în fața ucraineanului Oleg Verniaev (92.266), după Alexander Beresch (Sydney, bronz) fiind al doilea gimnast ucrainean pe podiumul olimpic Aurul s-a decis în final, la bară. În palmaresul lui „King Kohei” – 7 medalii olimpice, 3 de aur. A fost al 7-lea an consecutiv în care Uchimura a câștigat fiecare competiție majoră, după aurul de la CM 2009. Înaintea lui Uchimura, cel care a reușit această performanță „back-to-back Olympic” a fost Sawao Kato (1968 – 1972), tatăl lui Ryohei, care s-a situat pe locul 11 în finala de la Rio, fiind însă pentru a 4-a oară în istoria olimpică a individualului compus – după 1908, 1912 Alberto Braglia (Italia), 1952, 1956 Viktor Tchukarin (URSS), 1968, 1972 Sawao Kato (Japonia) – când se reușește o asemenea performanță * Oleg Verniaev, campionul european, a fost depășit de nipon pe ultima evoluție (bară) * Max Whitlock, la 0.153 de argint, a fost un veritabil erou pentru britanici, el aducând pentru M. Britanie prima medalie olimpică la individual compus în 108 ani (Walter Tysal, argint, 1908)!!

* A 7-a medalie de aur pentru echipa masculină a Japoniei: 1960 – 1976 și 2004, în componență cu Kohei Uchimura, Kenzo Shirai, Ryohei Kato, Yusuke Tanaka, Koji Yamamuro. După 16 ani de asteptare (bronz, Sydney 2000), formația Rusiei (Ivan Stretovich, David Belyavskiy, Nikolai Kuksenkov, Denis Abliazin and Nikita Nagornyy) a fost din nou pe podium, obținând argintul. Sfârșit al dominației chineze, după aur în 2008 și 2012, bronz la Rio (Deng Shudi, Lin Chaopan, Liu Yang, You Hao and Zhang Chenglong). Marea Britanie, bronz olimpic 2012 și argint mondial 2012, a fost pe locul 4, urmată de SUA. Brazilia s-a calificat pentru prima oară în istorie în finala olimpică a echipelor, locul 6 *Germania, fără Andreas Tobă (accidentat în calificări), fiul fostului campion român Marius Tobă, locul 7. * Ucraina, în doar doi gimnaști (sistemul este 5 – 3 – 3), a încheiat pe 8.

* La 10 luni după ce a devenit primul britanic campion mondial și după bronzul olimpic din 2012 (cal), Max Whitlock a adus M. Britanii primul aur olimpic, învingând la cal, dar și la sol. La cal, Louis Smith, după bronz (2008) și argint (2012), a rămas pe locul secund, fiind pentru a 3-a oară consecutiv pe podium. Eleftherios Petrounias, primul Purtător al Torței Olimpice, aprinsă în aprilie 2016 la Olympia, a fost „Lord of the Ring”. Gimnastul grec, cu o execuție foarte bună, l-a detronat pe brazilianul Arthur Zanetti, campionul ediției precedente. Petrounias, Zanetti și bronzul Denis Abliazin au avut aceeași dificultate, diferența făcând-o ... aterizarea! Fabian Hambuchen – în sfârșit campion! Campion mondial 2007, bronz în 2008 și argint 2012, nicidecum finalist olimpic, germanul Fabian Hambuechen a devenit campionul

zburătorilor de la bară. La 28 de ani, când el singur nu mai spera la așa ceva. Așteptatul duel cu „olandezul zburător”, campionul din 2012, Epke Zonderland, n-a mai avut loc, acesta din urmă ratând o combinație și a căzut. A profitat și americanul David Leyva, care a obținut al doilea argint olimpic, ridicându-și palmaresul la 3, iar britanicul Nile Wilson (20 de ani), la prima sa Olimpiadă, a reușit un exercițiu de bronz. Kohei Uchimura, suferind de dureri la spate, nu a evoluat în plenitudinea forțelor, terminând pe 5 la sol, în urma lui Kenzo Shirai (4), argintul de la Londra.

* Gimnastele americane – Gabrielle Douglas, Alexandra Raisman, Simone Biles, Lauren Hernandez, Madison Kocian – au obținut cel de al doilea titlu consecutiv la echipe. Victorie la mai mult de 8 puncte (8.209) față de a doua clasată, Rusia, învinsă în 2012, la 5.660. Marta Karoly și-a anunțat retragerea după J.O. Echipa feminină a Rusiei – Aliya Mustafina, Maria Paseka, Angelina Melnikova, Seda Tutkhalian, Daria Spiridonova -, pe aceeași poziție de argint din 2012. Campioana olimpică din 2008, China – Mao Yi, Tan Jiaxin, Wang Yan, Shang Chunsong, Fan Yilin – a ratat argintul la ultimul aparat (sol). Aflată pe poziția a 3-a înaintea ultimei rotații, Japonia a cedat, terminând pe 4, astfel că niponele n-au mai urcat pe podium din 1964 (bronz). M. Britanie – departe de... bronzul mondial din 2015 -, Germania (sub această denumire, din 1936 (aur), niciodată pe podium / ultima oară – R.D. Germană 1988, bronz), Olanda (singura prezență pe podium, la prima ediție feminină, 1928, Amsterdam (aur) – și Brazilia (premieră în finala de 8 olimpică) au evoluat în „umbra” celor... mari.

* Simone Biles (SUA), 19 ani, tripla campioană mondială și-a valorificat statutul de primă favorită și s-a impus în finala individualului compus. De 4 ediții olimpice, americancele au fost de neînvinse la individual compus: Carly Patterson (2004), Nastia Liukin (2008), Gabrielle Douglas (2012), Simone Biles (2016). Medalia câștigată de Simone Biles a fost a 990-a din istoria olimpică a SUA (toate sporturile). Pe locul secund, Alexandra Raisman, eleva antrenorului de origine română Mihai Brestyan. În urmă cu 4 ani pierdea bronzul în fața Aliyei Mustafina, prin aplicarea regulii tie-break, terminând pe 4. La 22 de ani, Aly Raisman, revenită în activitate după o lungă pauză, are 5 medalii în palmares, ultimele 2 obținute la Rio (echipe, AA). În urmă cu 4 ani, cea mai titrată gimnastă la Londra 2012, Aliya Mustafina (Rusia), a fost tot de „bronz” la individual compus, după 16 luni de întreruperi ca urmare a unei accidentări, performanța repetată la Rio, ea având 6 medalii olimpice în palmares. Chinezoaica Shang Chunsong, locul 4, la doar 0.016 de Aliya Mustafina. Este pentru a 2-a oară consecutiv că gimnastele din China nu prind podiumul olimpic. Giulia Steingruber, campioana europeană, doar locul 10. Dacă băieții japonezi sunt multipli campioni și medaliați olimpici, fetele nu au urcat niciodată în istorie pe podium la individual compus, la Rio Asuka Teramoto terminând pe locul 8.

* Giulia Steingruber (sărituri) a adus prima medalie (bronz) din istoria olimpică a gimnasticii elvețiene. Simone Biles, cu o a doua săritură mai dificilă, a refăcut prezența gimnastelor americane pe podium la sărituri (ultima, argint 2004), câștigând aurul, primul titlu pentru SUA la acest aparat, depășind-o pe Maria Paseka, bronz JO 2012, aur CM 2015. Campioana 2008, Hong Un Jong, a terminat pe 6, riscând o nouă săritură. Aliya Mustafina a rămas în posesia titlului la paralele, fiind a 3-a gimnastă din istorie (1960,

1964 Polina Astakhova; 1996, 2000 Svetlana Khorkina) care reușește această performanță. La 41 de ani, Oksana Chusovitina a încheiat a 7-a participare (ultima?) pe locul 7 la sărituri, cu o primă încercare din 7.0, cea mai mare din concurs. După aurul de la echipe și individual compus, după bronzul de la bârnă, Simone Biles și-a adjudecat al 4-lea succes, impunându-se și la sol. A terminat confortabil înaintea campioanei din 2012, Alexandra Raisman. Cu această victorie a intrat în clubul celor care au câștigat 4 medalii la aceeași ediție: Agnes Keleti (1956), Larissa Latynina (1956), Vera Caslavskă (1968) și Ecaterina Szabo (1984). Alexandra Raisman (22 ani) a obținut a 6-a medalie olimpică, din care 3 la această ediție. Amy Tinkler a adus M. Britanii a doua medalie olimpică în istorie, după Elizabeth Tweddle, acum 4 ani.

(O scurtă paranteză. Ca la mai fiecare ediție, olimpismul este lovit de câte un scandal, cu intensități variabile. De această dată a fost vorba de condițiile de concurs, de implicarea (și arestarea) irlandezului Patrick Hickey, președintele Asociației Europene a Comitetelor Olimpice, în vânzarea ilegală de bilete, cu trimitere spre ce și cum se întâmplă în CIO, și, în prim-plan, dopajul. Declanșate înaintea Jocurilor Olimpice, acțiunile WADA și CIO au lovit cu precădere în sportivii din Rusia, acuzată de practicarea la nivel de stat a dopajului, motiv pentru care aproape 200 de potențiali olimpici au fost excluși de la Jocurile 2016, precum și întreaga delegație rusă de la Paralimpice. Într-o nouă paranteză fie spus, nici oficialii și câțiva dintre sportivii noștri nu au fost ocoliți de „lovituri” din varii motive, ceea ce a dus la demisia conducerii COSR, dar aceasta este o altă poveste, care nu-și are locul în aceste pagini. Să revenim la problema principală: dopajul. După tot ceea ce s-a întâmplat înaintea J.O. și în timpul evenimentului, odată cu stingerea Flăcării părea că se va stinge și agitația emoțională în jurul acestui subiect, pentru acțiuni la „rece”. Nu a fost așa, marii oficiali olimpici și nu numai încercând să ignore și să minimalizeze cam tot. Și, în scurt timp, sportul mondial a fost lovit de un nou și uriaș scandal, de asemenea pe tărâmul dopajului, și aceasta după ce un grup de hackeri (ruși?) a reușit să spargă serverele secrete ale Agenției Mondiale Anti-Doping (WADA) și a publicat mai multe documente, cu trimitere incriminatory spre performeri cunoscuți din Statele Unite. Hackerii, despre care ziariștii de la Gazzetta dello Sport au scris că sunt, cel mai probabil, ruși, au susținut că mai multe vedete ale sportului american au fost depistate cu valori mult peste limitele normale la teste anti-doping efectuate înainte și în timpul Jocurilor Olimpice de la Rio. Numai că sportivii americani incriminați au prezentat, conform WADA, certificate medicale din care a reieșit că au utilizat respectivele substanțe anabolizante în scop terapeutic, motiv pentru care nu au fost împiedicați să ajungă și să concureze la Rio. Este de precizat că, în sportul mondial, este permisă utilizarea substanțelor dopante dacă aceasta se face sub supraveghere medicală, pentru a trata afecțiunile de care suferă și care nu pot fi vindecate altfel. Și nu ne-am fi oprit asupra acestui subiect, dacă pe lista dată publicității în august 2016 nu s-ar fi aflat și Simone Biles, supranumită „noua Nadia Comăneci”, care ar fi utilizat amfetamine. În cazul său s-a vorbit despre un nivel foarte mare al amfetaminelor la testele anti-doping, aceasta ca urmare a unei afecțiuni deosebite de care suferă – tulburare hiperkinetică cu deficit de atenție, ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) – o tulburare psihică ce afectează mai ales copiii și care se manifestă prin imposibilitatea acestora de a se concentra asupra unui anumit subiect sau unei anumite acțiuni, iar tratamentul, unul medicamentos, include și amfetamine. Cvadrupla campioană olimpică de la Rio a recunoscut că a folosit medicamente ce conțin substanțe interzise, însă a făcut-o deoarece suferă de acest ADHD:

„Sufăr de ADHD și am luat medicamente pentru această afecțiune de când eram copil. Vreau să știți că eu cred în sportul curat, am urmat întotdeauna regulile și voi continua să fac acest lucru pentru că fair play-ul este vital pentru sport și este foarte important pentru mine. Să am ADHD și să iau tratament pentru asta nu este un motiv de rușine și nu mă tem să le spun oamenilor asta”. Nu comentăm, nu dăm verdict, doar am consemnat acest episod care, sigur, va rămâne în istoria olimpică a gimnasticii la Jocurile Olimpice.)

* China, care a dominat clasamentul pe medalii la ultimele două ediții, a cedat întâietatea gimnaștilor americani, care au obținut 12 medalii, dintre care 4 aur, 6 argint și 2 bronz. China, doar 2 bronz! M. Britanie a realizat cel mai bun rezultat din istorie, cu 6 medali, din care 2 de aur în concursul masculin, primele în peste o sută de ani! Rusia, care a așteptat până în ultimul moment participarea la Jocuri (reamintiți-vă scandalul de dopaj referitor la sportivii ruși), a încheiat cu 8 medalii de bronz. Podium (14 țări), după medaliile de aur: SUA 12 (4 – 6 – 2), M. Britanie 7 (2 – 2 – 3), Japonia 3 (2 – 0 – 1). Podium după total: SUA 12, Rusia 8, M. Britanie 7.

* Bucurie pe apele de la Rio, echipajul României de 8+1 a obținut medalia de bronz. Fosta gimnastă Daniela Druncea (25 ani) a fost cârmaciul! Daniela a fost componentă a echipei României de gimnastică la C.M. de la Stuttgart 2007 (bronz) și la C.M. de la Aarhus. Rezervă a echipei la Jocurile Olimpice de la Beijing 2008. A intrat în lumea canotajului în 2009. A „tras” în barca de aur de la C.E. din 2013 și 2014. Daniela Druncea nu este prima care a schimbat gimnastica pe canotaj, încercare făcută, în 2001, la Jocurile Mondiale Universitare, și de Claudia Presăcan, campioana olimpică din 2000, de la Sydney.

Așadar, în ceea ce ne privește, speranțe și dezamăgiri, confirmări și afirmări în cele 10 zile de întreceri ale Jocurilor celei de a XXI-a Olimpiade moderne în Rio Olympic Arena, acolo unde 196 de gimnaști și gimnaste au fost în căutarea gloriei sub semnul celor cinci cercuri.

A fost o ediție de la care gimnastica noastră s-a întors fără medalii: Marian Drăgulescu – locul 4 (sărituri), Andrei Muntean – locul 6 (paralele) și Cătălina Ponor – locul 7 (bârnă). Poziții, în aparență dezamăgitoare, dacă ar fi să acceptăm opinia celor obișnuiți numai cu medalii și care nu acceptă că, uneori poate fi și altfel, o situație urmare și a unei perioade extrem, extrem de dificilă prin care a trecut gimnastica noastră din varii motive, dar poziții olimpice, să recunoaștem, totuși, râvnite și neatinse vreodată chiar de unii dintre cei mai mari gimnaști ai lumii. Dincolo de locurile din clasament, modul cum au evoluat cei trei oferă o veritabilă lecție...*”Cătălina Ponor știe să dăruiască atunci când câștigă, așa cum dăruiește și când trece prin momente mai grele. Să fim alături de ea, de Marian Drăgulescu, de toți sportivii români care dau totul la Jocurile Olimpice, să le spunem că-i iubim pentru ceea ce sunt și ceea ce fac. Haideți să nu fim doar consumatori de victorii. În astfel de momente, să fim suporteri adevărați pentru toți aceia pentru care sportul este un mod de viață, este formator de caractere – uneori în condiții foarte grele, este fair-play și autodepășire. Este momentul să recunoaștem că, după fiecare competiție, învățămintele trebuie să le tragem și noi, ca oameni chemați să-i susțină, să-i sprijine. Suntem alături de voi Cătălina, Marian, vă iubim și vă apreciem enorm, pentru că știm cât munciți și cât dăruiviți pentru a ne reprezenta acolo și pentru a ne oferi momente de emoție și de bucurie... Nu, în niciun caz nu trebuie să ne obișnuim cu eșecurile. Trebuie doar să acceptăm că uneori viața*

ne obligă să învățăm și din eșecuri, pentru a le putea depăși. Să acceptăm că și un eșec poate fi un pas înainte (...) precum este o victorie. Un adevărat competitor știe asta...”, a scris la vremea respectivă premierul Dacian Cioloș. Și trebuie să-i dăm dreptate. Adăugând-l, indiscutabil, și pe Andrei Muntean... Cuvinte frumoase, dar, din păcate, doar cuvinte dacă avem în vedere modul cum este privit, în ansamblul său, sportul românesc...

Și va fi Tokyo 2020. Cum? Cine poate spune cu adevărat?!

Gimnastica românească a scris, indubitabil, pagini memorabile în istoria olimpică a gimnasticii. Din 1956, de când se poate vorbi cu adevărat de prezența reprezentanților noștri în arena olimpică, în palmaresul gimnasticii românești s-a adunat o colecție de 71 de medalii, dintre care 25 de aur, 20 de argint și 26 de bronz, ceea ce ne situează între primele în clasamentul pe națiuni.

AURUL TINERETULUI OLIMPIC

*„Este o ocazie unică în istoria modernă a Mișcării Olimpice
să desființăm barierele care mai există,
oferind un program sportiv și educațional pentru tineri...”*
Jacques Rogge – fost președinte C.I.O.

În 1894, Baronul Pierre de Coubertin promova cu insistență ideea reluării Jocurilor Olimpice, idee ce avea să se materializeze în 1896, odată cu disputarea primei ediții a Olimpiadelor moderne, la Atena, nu departe de Olympia, locul unde anticii sportivi și-au disputat timp de ani „coroana de măslin a învigatorului”.

După mai bine de un secol de la acest eveniment care a schimbat fața și esența sportului, dezvoltând ideea lui Pierre de Coubertin despre universalitatea olimpică, președintele C.I.O., Jacques Rogge, care a dorit să lărgescă «experiența olimpică» a întrecerilor tinerilor, în condițiile în care, în plan european, exista deja un Festival al Tineretului Olimpic (FOTE), lansează ideea organizării și a unor Jocuri Olimpice pentru Tineret, cu ediții de vară și iarnă, idee care prinde contur odată cu aprobarea ei, la 25 aprilie 1997, de către Comitetul Executiv al C.I.O. Drept urmare, la cea de-a 119-a Sesiune a Comitetului Internațional Olimpic, desfășurată în Guatemala City, la 5 iulie 2007, membrii forului internațional olimpic au adoptat decizia organizării, din 4 în 4 ani, Jocurilor Olimpice pentru Tineret, competiție deschisă sportivilor cu vârsta între 14 și 18 ani, edițiile de vară și iarnă urmând a fi intercalate din doi în doi ani. În urma acestei decizii, la 21 februarie 2008, la Sesiunea C.I.O. de la Lausanne, cei 105 membri au desemnat gazda celei dintâi ediții de vară – Singapore, între 14 și 26 august 2010, alegând între Atena, Bangkok, Debrețin, Guatemala City, Kuala Lumpur, Moscova și Torino. Porțile au fost larg deschise, în 2014 având loc cea de a doua ediție, la Nanjing, următoarea fiind așteptată în 2018 la Buenos Aires.

➤ **2010 – Singapore**

În vara lui 2010, s-au aflat la Singapore 3524 de sportivi – 1678 feminin, 1846 masculin -, 1871 oficiali și 1768 de ziaristi, tinerii competitori din 204 țări, disputându-și întâietatea în 201 probe în cadrul a 26 de sporturi.

În programul competițional, gimnastica (artistică, ritmică, trampoline) a ocupat un loc central, în Bishan Sports Hall (1910 locuri), între 18 și 22 august, 42 de gimnaști și tot atâtea gimnaste care vizau cele 12 medalii puse în joc și, mai ales, primele titluri de campion olimpic al tineretului.

La întrecerile din marele oraș s-au aflat și gimnaștii noștri Diana Bulimar și Andrei Vasile Muntean, însoțiți de antrenorii Cristian Moldovan și Emil Popescu, precum și Adrian Stoica – președinte al juriului suprem pentru competiția masculină și de Ioan Suciuc – arbitru.

Jocurile Olimpice ale Tineretului au fost deschise în cadrul unei Cereimonii care a avut loc pe Marina Bay Floating Stadium, în centru orasului Singapore. Având ca fundal impresionanta imagine a oraşului, cei 3600 de sportivi, între 14 și 18 ani, au pătruns pe Stadion, defilarea lor fiind urmată de discursul pronunțat de președintele CIO, Jacques Rogge, și președintele Comitetului de Organizare, Ser Miang Ng. Între participanți s-a aflat și delegatia României. „In această seară, noi scriem o nouă pagină în istoria Mișcării Olimpice”, a declarat președintele CIO. „De azi, tineretul lumii are șansa de a participa la un eveniment internațional, în care sportul se asociază cu educația și cultura”.

La startul concursului de gimnastică artitică, în conformitate cu criteriile adoptate de Federația Internațională de Gimnastică, s-au aflat 150 de tineri sportivi, născuți între 1993 și 1995, gimnastica artistică având cel mai mare număr de participanți, câte 42 la fiecare categorie (masculin și feminin).

Întregerile de la Bishan Sports Hall au debutat cu calificările în competiția masculină, în atenție aflându-se cele 18 locuri din finala la individual compus și cele câte 8 poziții la fiecare aparat.

Andrei Muntean a reușit promovarea în finala la individual compus, după ce s-a plasat pe locul 6 în calificări, „podiumul” fiind ocupat de Yuya Kamoto (Japonia), Sam Oldham (M. Britanie) și Oleg Stepko (Ucraina).

1. Yuya Kamoto	14.500	13.650	14.500	15.750	14.850	13.950	87.200
2. Sam Oldham	14.350	14.300	13.900	15.600	14.250	14.450	86.850
3. Oleg Stepko	14.400	14.550	14.050	15.700	14.300	13.800	86.800
4. Xiaodong Zhu	14.600	13.600	14.200	15.900	13.650	14.150	86.100
5. Daniil Kazakhov	13.800	13.950	14.100	15.800	13.900	13.850	85.400
6. Andrei Muntean	13.950	13.650	14.700	15.700	14.400	11.400	83.800

Cel mai bun aparat pentru Andrei Muntean a fost „inelele”, el prezentând un exercițiu plin de forță, executat cu o acuratețe tehnică, superior celorlalți adversari. Drept urmare, s-a situat pe locul întâi la acest aparat, cu 14.700, punându-și cu seriozitate candidatura la un loc pe podium în urma finalelor, el depășindu-i, printre alții, pe Yuya Kamoto (Japonia), Xiaodong Zhu (China), Daniil Kazchov (Rusia), Oleg Stepko (Ucraina).

1. Andrei Muntean	5.300	9.400	14.700
2. Yuya Kamoto	5.200	9.300	14.500
3. Xiaodong Zhu	5.200	9.000	14.200

O prestație bună a avut sportivul nostru și la paralele, situându-se pe poziția secundă, cu 14.400, după japonezul Yuya Kamoto, cu 14.850.

1. Yuya Kamoto	5.500	9.350	14.850
2. Andrei Muntean	5.600	8.800	14.400
3. Oleg Stepko	5.400	8.900	14.300

Andrei Muntean a mai obținut calificarea și în finala la cal, poziționându-se pe locul 6, cu 13.650 (D 4.600 + E 9.050), aparat care a revenit ucraineanului Oleg Stepko, cu 14.550.

Punctele nevralgice le-au constituit evoluțiile la sol – locul 10 cu 13.950 (5.400 / 8.550) -, săriturile – locul 7 la prima încercare, cu 15.700 (6.200 / 9.500) – și, mai ales, la bara – cu o clasare pe locul 39, cu 11.400 (4.900 / 6.500) -, la toate aceste aparate Andrei Muntean ratând calificarea în finală.

Întrecerile din calificări ale băieților au fost urmate de cele ale fetelor, pe linia de start și Diana Bulimar, una dintre favoritele la podium.

Întrecerea la individual compus, de la un capăt la altul, a fost dominată categoric de campioana europeană a junioarelor, Viktoria Komova (Rusia), care, la 15 ani, a reușit un formidabil 61.000, cu trei puncte mai mult decât Tan Sixin (China, 58.100), situată pe poziția secundă, pe locurile 3-4 fiind Carlotta Ferlito (Italia, 55.750) și Diana Bulimar (54.700), disputa din finala pentru titlu la individual compus, care urma să aibă loc, joi, 19 august, anunțându-se, totuși, echilibrată.

1. Viktoria Komova	1570	15.60	15.15	14.55	61.00
2. Tan Sixin	14.15	14.50	15.50	13.95	58.10
3. Carlotta Ferlito	14.20	13.40	14.65	13.50	55.75
4. Diana Bulimar	13.75	13.85	13.15	13.95	54.70

Cu siguranță, rezultatul Dianei Bulimar ar fi fost mult mai bun, dacă nu ar fi fost ratările la bârnă, aparat unde a ocupat abia locul 15, cu 13.150 (D 5.700 + E 7.450) și pierzând, astfel, și calificarea în finală, locul întâi în acest caz revenind chinezoaicei Tan Sixin (15.500).

Diana Bulimar s-a revanșat, însă, la paralele și la sol, din nou cu Viktoria Komova în prim-plan, aparate la care a urcat pe poziția a treia, lăsând să se întrevadă că dispune de capacitatea de a obține cel puțin o medalie.

La paralele

1. Viktoria Komova	6.5	9.10	15.60
2. Tan Sixin	6.5	8.00	14.50
3. Diana Bulimar	5.3	8.55	13.85

, în timp ce la sol a primit 13.950, la capatul unei prestații apreciate, cu un exercițiu plin de energie (piked full-in; 1 1/2 to double tuck; 2 1/2; double pike):

1. Viktoria Komova	5.5	9.05	14.55
2. Tan Sixin	5.3	8.65	13.95
3. Diana Bulimar	5.4	8.55	13.95

Și la sărituri Diana Bulimar a obținut calificarea în finala, de pe locul 5, cu un total de 13.650, ca urmare a celor două execuții, prima notată cu 13.750 (4.600 / 8.750), a doua cu 13. 850 (4.600 / 8.950), și de aceasta dată întrecerea Adrian și Elena Boboc.

Și au venit zilele finalelor, la capătul cărora aveau să fie desemnați primii campioni olimpici ai tineretului.

Cei mai buni 18 sportivi, dintre cei 42 care s-au prezentat la startul competiției, au revenit la Bisham Sports Hall pentru a-și disputa podiumul la individual compus, între aceștia și reprezentantul nostru Andrei Muntean care a pornit de pe locul 4 al calificărilor.

Cel care a dominat concursul a fost japonezul de 15 ani, Yuya Kamoto, el intrând în istoria gimnasticii juvenile ca fiind cel dintâi care a câștigat un titlu olimpic, încheiind individualul compus cu 86.35 – e drept, cu un punctaj sub cel înregistrat în calificări (87.20) -, fiind urmat de ucraineanul Oleg Stepko (85.350) – care a impresionat prin puterea execuției și atitudinea imperturbabilă, amintind de Grigory Misutin, campion mondial cu trei ani înainte să se nască blondul Oleg – și chinezul Zhu Xiaodong (85.000).

La rândul său, Andrei Muntean s-a păstrat în nota demonstrată anterior, mai mult urcând două locuri în clasamentul general, profitând și de prestațiile mai slabe ale britanicului Sam Oldham (84.65) și rusului Daniil Kazachkov (84.00), aceștia coborând în ierarhie, în special Sam Oldham (de pe 2 pe 5), care a pierdut orice șansă în urma unei căzături la sol, în timp ce Daniil Kazachov a ratat paralelele.

1. Yuya Kamoto	14.250	13.350	14.400	15.700	14.600	14.050	86.350
2. Oleg Stepko	14.150	13.300	14.000	15.550	14.450	13.900	85.350
3. Xiaodong Zhu	14.300	13.550	13.600	15.700	13.750	14.100	85.000
4. Andrei Muntean	14.000	12.950	14.650	15.800	13.850	13.700	84.950

A fost și finala feminină la individual compus.

În urma unor evoluții care au stârnit entuziasmul publicului, care a umplut până la refuz Bishan Sports Hall, și a unei lupte, echilibrată până la ultima rotație, pe podium au urcat Viktoria Komova (Rusia), Tan Sixin (China) și Carlotta Ferlito (Italia), în timp ce Diana Bulimar nu a reușit decât poziția a 6-a. Demonstrând o formă de zile mari, pe fondul unei stăpâniri foarte bune a exercițiilor, campioana europeană și a Rusiei, Viktoria Komova, și-a păstrat statutul de favorită, cucerind pe merit medalia de aur, fata venită din Voroneț, la 15 ani, promițând a fi un veritabil star al gimnasticii mondiale. Cu un total de 61.250, s-a detașat clar de principalele adversare, medaliatele cu argint și bronz având doar 58.50, respectiv 55.35. Viktoria Komova, fiica învingătoarei de la Goodwill Games 1986, Vera Kolesnikova, s-a calificat, astfel, și pentru competițiile senioarelor din 2011. Alături de Komova, o foarte bună impresie a lăsat și chinezoaica Tan Sixin, care și-a menținut poziția de „argint” din calificări, reușind în final, cu un nou exercițiu la sol, pe muzica din spectacolul de la Las Vegas „Visul”, să urce pe treapta secundă a podiumului. Dacă cele două își acontaseră primele două poziții, în ciuda faptului că Tan a fost greu penalizată la paralele, dar cu un excelent 15.350 la bârnă, în schimb a fost o disputa foarte echilibrată pentru locul 3, între Carlotta Ferlito și japoneza Sasada Natsumi, care în calificări abia a ocupat locul 10, între cele două fiind un permanent schimb de locuri, pentru ca balanța să încline, în cele din urmă, în favoarea italienei, care și în calificări fusese tot pe 3.

În prima fază a competiției, Diana Bulimar a fost permanent în disputa pentru „podium”, lăsând impresia că dispune de posibilități de a urca în ierarhie la momentul finalei, acest lucru nu s-a întâmplat, mai mult fiind depășită și de guatemaleza Ana Sofia Gomez, la limită (54.050 – 53.950), în balanță cântărind rezultatul de la bârnă. Dacă în calificări Diana s-a clasat pe locul 4, în urma finalei – cu o evoluție, mai ales, la paralele, sub așteptări – clasamentul final a plasat-o tocmai pe locul 6.

1. Viktoria Komova	15.650	15.450	15.250	14.900	61.250
2. Sixin Tan	14.400	14.350	15.350	14.400	58.500
3. Carlotta Carlotta	14.150	12.750	14.500	13.950	55.350
6. Diana Bulimar	13.650	12.700	13.900	13.700	53.950

Finalele pe aparate au adus și succesul repurtat de Andrei Muntean, care intră, astfel în istoria sportului românesc ca fiind deținătorul primului titlu olimpic pentru tineret, succes realizat, în finala de la inele. Născut pe 30 ianuarie 1993, sibianul Andrei Muntean a devenit, așa dar, cel dintâi campion olimpic de tineret din România, în urma victoriei fără drept de apel obținută în finala la „inele”, aparat dominat de către tânărul nostru reprezentant, el fiind cotate permanent cu cele mai mari notați.

Ordinea primelor două locuri s-a păstrat, conform calificărilor, de această dată Andrei Muntean fiind cotate cu 14.350, din nou un punctaj superior celui realizat de medaliatul cu argint, japonezul Yuya Kamoto (14.200) – aurul de la individual compus -, sau de spaniolul Nestor Abad (14.150), care în calificări a fost abia pe 6.

1. Andrei Muntean	5.300	9.050	14.350
2. Yuya Kamoto	5.200	9.000	14.200
3. Nestor Abad	5.000	9.150	14.150

Pentru Andrei, această medalie de aur s-a constituit și într-o excelentă revanșă față de evoluția de la Campionatele Europene de la Birmingham, din aprilie, când, ocupând prima treapta a podiumului la paralele, a ratat însă la inele, unde s-a clasat atunci doar pe locul patru.

„Nu găsesc cuvinte pentru a descrie ceea ce simt acum. Este cea mai fericită zi din viața mea”, spunea Andrei Muntean, la câteva clipe după succesul înregistrat la Jocurile Olimpice ale Tineretului, cu care a marcat un punct de reper în istoria sportului nostru la nivelul tinerei generații.

La rândul său, site-ul Federației Internaționale de Gimnastică cumenta performanța, afirmând că: *„Dominând în calificări, românul Andrei Muntean, chiar dacă a părut puțin mai precaut, din fericire, cele 14.350 s-au dovedit suficiente în final pentru a câștiga aurul la aparatul său favorit”,* în timp ce International Gymnastics nota că *„Andrei Muntean a câștigat aurul la inele, terminând înaintea lui Kamoto”,* japonezul învingător la individual compus.

La cal s-a impus, la limită, ucraineanul Oleg Stepko (13.950), în fața britanicului Sam Oldham (13. 925), pe treapta a treia urcând rusul Daniil Kazachov (13. 550). La acest aparat, Andrei Muntean s-a situat pe poziția a 8-a, cu 13,050.

La sol, se poate afirma că s-a consemnat o surpriză, dacă avem în vedere victoria mai puțin așteptată a cubanezului Ernesto Sarria Vila (14,525), care abia a prins penultima treaptă a calificărilor, urmat de Oleg Stepko (14.500) și chinezul Xiaodong Zhu (14.300).

Andrei Muntean, după superba victorie de la inele, și-a mai adăugat o prețioasă medalie în palmaresul olimpic al tineretului, de aceasta dată „argintul” pentru evoluția de la paralele.

În calificări, Andrei Muntean fusese depășit doar de japonezul Yuya Kamoto (14.850), el fiind cotate cu 14.400, înaintea ucraineanului Oleg Stepko (14.300). În condițiile în care învingătorul de la individual compus

și cel care emitea pretenții în continuare și în finala la paralele, este vorba de Yuya Kamoto, a avut o evoluție cu mult sub așteptări (D 4.900 + E 8.850 = T 13.750), în disputa pentru titlu au rămas Oleg Stepko și Andrei Muntean, campionul european al acestui aparat, cărora li s-a alăturat, surprinzător, italianul Ludovico Edali, care abia a prins ultimul „vagon” al calificărilor, și britanicul Sam Oldham, situat pe locul 4 în faza anterioară. Cu un exercițiu având un grad mare de dificultate (5.400), dar și cu o execuție bine apreciată de arbitri (9.000), ucraineanul Oleg Stepko a reușit să-și adjudece titlul (14.400), urmat de Andrei Muntean, cel mai mare indice de dificultate (5.600), dar și cu câteva ezitări, astfel că pentru execuție a primit 8.550, ceea ce a rezultat un total de 14.150, punctaj care, în final, a însemnat, totuși, treapta a doua a podiumului. Aflat penultimul pe lista de start, Andrei Muntean marcat, desigur, de o presiune psihică deosebită, a știut, totuși, să nu cedeze, astfel că a trecut de marea surpriză Ludovico Edalli, poziția a treia, și de britanicul Sam Oldham.

1. Oleg Stepko	5.400	9.000	14.400
2. Andrei Muntean	5.600	8.550	14.150
3. Ludovico Edalli	4.900	9.200	14.100

Respectând ordinea cronologică a programului pe aparate, în întrecerea feminină, rusoaica Viktoria Komova și-a continuat marșul triumfal, astfel că, după victoria de la individual compus, și-a mai adăugat încă două medalii de aur, la sărituri (15.312) și paralele (14.525).

La rândul ei, Diana Bulimar, cu două sărituri cu un total de 13.412 nu putea emite prea mari pretenții, astfel că a ocupat, în final, locul 7.

1. Viktoria Komova	1	6.500	9.100	15.600	15.312
	2	5.800	9.225	15.025	
2. Maria Vragas	1	4.400	9.150	13.550	13.800
	2	5.000	9.050	14.050	
3. Carlotta Ferlito	1	5.000	8.900	13.900	13.700
	2	4.400	9.100	13.500	
7. Diana Bulimar	1	5.000	8.450	13.450	13.412
	2	4.600	8.775	13.375	

Pe aceeași poziție pe care s-a plasat și la paralele (5.000 / 7.525), cu un total de 12.525.

1. Viktoria Komova	6.500	8.025	14.525
2. Sixin Tan	6.500	7.625	14.125
3. Jonna Adlerteg (Suedia)	5.100	8.450	13.550
7. Diana Bulimar	5.000	7.525	12.525

Pentru Diana Bulimar, duminica, 22 august 2010, a fost zi aniversară. O zi care a fost și mai frumoasă, deoarece și-a făcut un prețios cadou, medalia de argint la sol.

Disputa pentru locurile pe podium s-a dat, ca și în calificări, între aceleași trei gimnaste: Viktoria Komova, Sixin Tan și Diana Bulimar. În concursul final, Sixin Tan (14.525), care s-a prezentat cu un nou exercițiu în coregrafia

Adrianei Pop, a fost aceea care s-a detașat suficient de clar, în timp ce principala favorita, Viktoria Komova, în ciuda faptului că a avut coeficientul de dificultate cel mai ridicat din concurs, a fost sub ceea ce a demonstrat în zilele precedente, fiind depășită de Diana Bulimar, care a prezentat un exercițiu foarte bine apreciat de brigada de arbitre: 14.325.

„Cu un stil proaspăt și încântător, care arată cât de mult iubește solul, Diana a câștigat complet inimile spectatorilor. Ei bine, coregrafia exercițiului s-a potrivit perfect cu muzica și pentru ea a fost vizibil că se bucură de ceea ce face. Ca un interpret versat, știind că a făcut bine, Diana a mers apoi să se afunde în brațele antrenorului. Punctajul de 14.325 i-a adus medalia de argint, un cadou unic pentru ziua ei de naștere, împreună cu aplauzele unei mulțimi entuziaste care a cântat «Happy Birthday», în onoarea Dianei”, scria în comentariul site-ului FIG.

1. Sixin Tan	5.500	9.025	14.525
2. Diana Bulimar	5.500	8.825	14.325
3. Viktoria Komova	5.700	8.475	14.175

La întoarcerea pe podiumul de concurs, după executarea exercițiului, întreaga sală i-a cântat pentru cei 15 ani impliniți un entuziast „Happy Birthday”!

În ceea ce privește gimnastica artistică, au fost acordate 21 de medalii pentru întrecerile masculine și 15 pentru cele feminine, toate acestea fiind împărțite între reprezentanții a 13 țări, astfel că, în final, din totalul de 36 de locuri pe podium, Europa a ocupat 24 ((7 – 9 – 8), Asia 10 (4 – 3 – 3), America de Sud și Oceania câte unul (un aur, respectiv, un bronz), ierarhie în care România a fost pe locul 4.

	Total	Feminin	Masculin
1. Rusia	5	3 – 1	– – 1
2. China	6	2 1 –	– – 2
3. Ucraina	4	– – –	2 2 –
4. ROMANIA	3	– 1 –	1 1 –
5. Japonia	3	1 1 1	– – –
6. M. Britanie	2	– – –	1 1 –

➤ 2014 – Nanjing (China)

La 16 august, Flacăra Olimpică s-a aprins deasupra marelui Stadion din Nanjing (China) pentru cea de a II-a ediție a Jocurilor Olimpice ale Tineretului, manifestare sportivă de înalt nivel, care are loc o dată la patru ani, deschisă adolescenților din lumea întreagă, un eveniment care a debutat la Singapore, concidență sau nu, în același interval de timp. Jocurile Olimpice ale Tineretului au reunit tineri performeri (între 15 și 18 ani) din toate „colțurile” Planetei – 205 Comitete Naționale Olimpice au parte la cea dintâi ediție -, la Nanjing fiind 3 500 de sportivi, care, timp de 12 zile, își vor disputa titlurile la 28 de discipline, între care și gimnastica.

Gimnastica românească a fost reprezentată de Laura Jurca (însoțită de antrenoarea Adela Popa), medaliată cu argint la individual compus și sărituri la Campionatele Europene de junioare de la Sofia, din mai 2014, competiție, de fapt, unde a și obținut calificarea pentru concursul olimpic.

Gimnastica artistică – în program mai figurează și ritmica, și trampoline – a dispus de 84 de locuri (42 – feminin, 42 – masculin), dintre acestea 19, respectiv 20 fiind alocate „Bătrânului continent” (urmare a „europenelor”), pentru celelalte continente fiind distribuite un număr de locuri mai redus: Asia 19 (9 feminin / 10 masculin), Africa 7 (4 feminin / 3 masculin), America 17 (9 feminin / 8 masculin) și Oceania 2 (1 feminin / 1 masculin), pentru Nanjing obținând calificarea reprezentanții a 59 de țări. Întregerile gimnasticii artistice au fost programate în perioada 17 – 20 august și 23 – 24 august, toate disciplinele fiind în Sala Gymnasium, din cadrul Centrului Sportiv Olimpic Nanjing, o sală cu o capacitate de 13 500 de spectatori.

În competiția feminină s-au aflat junioare care s-au afirmat nu numai la competițiile vârstei, ci și-au creat deja un frumos nume în gimnastica internațională, fiind reale certitudini pentru viitorul acestui sport, cele mai multe fiind așteptate deja la Rio 2016 și mai târziu: Wang Yan (China), învingătoare de la individual compus la Jocurile Asiatice ale juniorilor, Laura Jurca (România) și Elissa Downie (M. Britanie), pe treapta a doua, respectiv a treia la Campionatele Europene de la Sofia, Flavia Lopez Saraiva (Brazilia), considerată de „carrioca” viitoare medaliată la „Olimpiada mare”, Sae Miyakawa (Japonia) și Seda Tutkhalyan (Rusia), ambele impresionând prin deosebita dificultate a exercițiilor lor.

Pe lista de start a competiției masculine – de data aceasta juniorii noștri nu au reușit să obțină locul pentru Nanjing – s-au aflat, printre alții, medaliții la Campionatele Europene 2014, Gianni Regini-Moran (M. Britanie) sau Nikita Nagornii (Rusia), dar și Kenya Yuasa, aurul al Campionatelor Pacific Rim Junior din primăvară.

În urmă cu patru ani, la debutul acestei întreceri, inițată de fostul președinte al CIO, Jacques Rogge, gimnastica a fost disciplina care și-a adus cea mai substanțială contribuție la zestrea de medalii a României, singura medalie de aur, de altfel, fiind cucerită de un gimnast, Andrei V. Munteanu, el și cu Diana Bulimar mai urcând, de asemenea, pe podium.

După o fastuoasă Ceremonie de deschidere, în prezența unor mari personalități ale C.I.O. și ale Chinei, sportivii prezenți la cea de a II-a ediție a Jocurilor Olimpice pentru Tineret, au pornit la asaltul podiumurilor, între aceștia aflându-se și ce 84 de gimnaști și gimnaste de la „artistic”, care au evoluat în Nanjing Olympic Sports Centre Gymnasium. Primele două zile au fost destinate calificărilor, reprezentanta noastră, Laura Jurca, reușind performanța de a fi promovat în toate cele cinci finale, cu mari șanse de a se număra printre medaliatăe, dacă avem în vedere evoluțiile sale din această fază a concursului.

După retragerea a două gimnaste, Jelle Beullens (Belgia) și Wiktorja Lopuszanska (Polonia), numărul sportivelor care s-au aflat în competiție s-a redus la 40, dar aceasta nu a scăzut cu nimic nivelul concursului, cu evoluții în majoritate de bună calitate, conform comentatorilor aflați în sala din Nanjing.

Întregerile fetelor din calificări au debutat pe 18 august, Laura Jurca evoluând în Subdiviziunea 3, primul său aparat fiind paralelele (având numărul 2 de start), pentru a trece la sărituri în rotația a doua, apoi bârnă și sol

Cea care a dominat calificările a fost moscovita de 15 ani Seda Tutkhalyan (Rusia), care a încheiat pe primul loc, cu 53.650, înaintea britanicei Elissa Downie (53.500) și a Laurei Jurca (53.250). Medaliată cu bronz la individual compus și cu aur la sărituri la Campionatele Europene de la Sofia, Elissa

Downie, care a concurat în prima din cele trei Subdiviziuni, s-a instalat în fruntea clasamentului – în ciuda unei majore erori la paralele, dar cu o continuare foarte bună, mai ales la sărituri -, poziție pe care a rămas până la intrarea pe podium a gimnastelor din ultima grupă, după ce a făcut față campioanei Asiei, Wang Yan (China), una dintre favorite, precum și italienei Iosra Abdelaziz – locul 9 la Sofia la C.E. -, surpriza concursului, ajungând și ea în patru din cele 5 finale.

Subdiviziunea a 3-a a adus la rampă cel puțin trei gimnaste candidate la podium – Seda Tutkhalyan (Rusia), Laura Jurca (România) și Flavia Saraiva (Brazilia), interesant toate având aceeași alură și apropiată talie, cea mai înaltă fiind Seda cu 1.42 m -, toate făcând să vibreze sala prin „fantasticele lor evoluții” și, chiar „dacă unele au fost marcate și de anumite erori, nivelul exercițiilor celor trei tinere gimnaste a fost cu adevărat remarcabil”, după cum remarca și site-ul forului internațional. În cele din urmă, gimnasta din Rusia, care a avut o contribuție majoră la câștigarea aurului continental la echipe, în primăvară, la Sofia, a acumulat punctajul necesar de a trece pe prima poziție a calificărilor la individual compus, prin constanta plasare pe locul 3 la sărituri, paralele și sol, după o ratare a bârnei.

1. Tutkhalyan Seda	14.600	13.000	12.900	13.150	53.650
2. Downie Elissa	14.900	11.600	13.500	13.500	53.500
3. Jurca Laura	14.400	12.800	13.350	12.700	53.250

Finalul calificărilor a consemnat și faptul că Laura Jurca a fost singura dintre concurențe care a reușit remarcabila performanță de a se califica în toate finalele. Laura Jurca a încheiat pe 4 la sărituri (14.400 / 5.8 / 8.700 / 0.1), pe 5 la paralele (12.800 / 5.5 / 7.3), pe 3 la bârnă (13.350 / 5.4 / 7.950) și pe 7 la sol (12.700 / 5.0 / 7.700), un exercițiu frumos în ansamblu, dar marcat de ușoare erori. Antrenoarea Adela Popa a contestat în primă instanță rezultatul de la sol, dar contestația sa a fost respinsă. *„Pe moment mi s-a părut că notarea de la sol a fost ușor defavorabilă... Sigur însă, decizia arbitrelor este cea mai avizată, pentru că sunt profesioniste. Ne-am bucurat, totuși că, în ciuda punctajului slab obținut la sol, Laura a reușit să se califice în finală unde concursul va începe de la zero... Va fi foarte greu în finale pentru că sportivele din Rusia, Marea Britanie, Japonia și China sunt foarte valoroase la toate aparatele. Laura este motivată și sper ca în lupta pentru medalii să prindă o zi mult mai bună decât în calificări”.*

Așadar, în calificările pe aparate:

Sărituri

1. Downie Elissa (M. Britanie)					14.525
	S.1	5.800	9.100	0.00	14.900
	S.2	5.200	8.950	0.00	14.150
2. Miyakawa Sae (Japonia)					14.350
	S.1	5.800	8.950	0.00	14.750
	S.2	5.400	8.650	0.10	13.950
3. Tutkhalyan Seda (Rusia)					14.300
	S.1	5.800	8.800	0.00	14.600
	S.2	5.200	8.800	0.00	14.000

4. Jurca Laura (România)					14.050
	S.1	5.800	8.700	0.10	14.400
	S.2	5.000	8.700	0.00	13.700
Paralele					
1. Wang Yan	5.500	7.750	0.00		13.250
2. Abdelaziz Iosra	5.300	7.800	0.00		13.100
3. Tutkhalyan Seda	5.700	7.300	0.00		13.000
5. Jurca Laura	5.500	7.300	0.00		12.800
Bârnă					
1. Wang Yan	6.400	8.350	0.00		14.750
2. Downie Elissa	5.600	7.900	0.00		13.500
3. Jurca Laura	5.400	7.950	0.00		13.350
Sol					
1. Saraiva Flavia	5.300	8.350	0.00		13.650
2. Downie Elissa	5.500	8.100	0.10		13.500
3. Tutkhalyan Seda	5.400	7.750	0.00		13.150
7. Jurca Laura	5.000	7.700	0.00		12.700

Și un fapt inedit, la aceste Jocuri și-a făcut apariția pentru prima oară într-o competiție internațională o gimnastă din Ins. Cayman, Morgan Lloyd, care, cu 41.250 (locul 37 la individual compus) a stabilit, totuși, un record național.

Finala feminină a individualului compus a adus pe „linia de plecare” pe cele mai bune 18 gimnaste din 40 câte s-au aflat pe lista de start a competiției. Principalele favorite la podium s-au aflat în aceeași grupă, astfel că am asistat la o cursă „umăr la umăr”, în care s-au produs și destule greșeli, succesul aparținând, în cele din urmă, celor care au comis mai puține erori și au avut exerciții cu un grad de dificultate suficient de ridicat și cu o execuție curată.

Debutul a fost făcut la sărituri, cu Laura Jurca, în situația de a deschide concursul, ea fiind cotate cu 14.600 (5.8 / 8.800), notă care avea să o poziționeze pe locul 4, fiind depășită de Elissa Downie (M. Britanie) 14.750 (5.8 / 8.950), Yan Wang (China) 14.650 (6.00 / 8.650) și Sae Miyakawa (Japonia) 14.700 (5.8 / 8.900), dar înaintea Sedi Tutkhalyan (Rusia) 14.400 (5.8 / 8.600), Flaviei Saraiva (Brazilia) 13.900 (5.0 / 8.900) sau Iosrei Abdelaziz (Italia) 13.750 (5.0 / 8.750).

După prima rotație configurația primelor poziții a fost următoarea:

1. Downie Elissa	14.750	14.750
2. Miyakawa Sae	14.700	14.700
3. Wang Yan	14.650	14.650
4. Jurca Laura	14.750	14.600

Au urmat evoluțiile de la paralele. De data aceasta, gimnasta moscovită, cu a sa înălțime de doar 1.42 m, a prezentat un exercițiu cu cea mai mare dificultate (5.8), dar și cu cea mai bună notă la execuție (8.250), fiind singura competitoră cu notă peste 14.000, mai exact 14.050, ceea ce avea să o propulseze pe prima poziție la finalul rotației, loc ce nu mai avea să-l părăsească

până la final. Celelalte concurente n-au reușit să țină pasul, Wang Yan, spre exemplu, a căzut și a obținut abia a 14-a notă (11.950 / 5.3 / 6.650), Iosra Abdelaziz (5.5 / 7.850) și Elissa Downie (5.4 / 7.950), ambele cu 13.350, s-au situat pe pe locul secund. În același timp, Laura Jurca, cu 12.300 (5.5 / 6.800), a coborât un loc în clasamentul după două rotații, având un total de 26.900, înaintea ei aflându-se Seda Tutkhalyan Seda 28.450, Elissa Downie 28.100, Sae Miyakawa Sae 27.350 și Iosra Abdelaziz 27.100, dar înaintea Flaviei Saraiva Flavia 26.850 și a chinezoaicei Wang Yan 26.600

1. Tutkhalyan Seda	14.400	14.050	28.450
2. Downie Elissa	14.750	13.350	28.100
3. Miyakawa Sae	14.700	12.650	27.350
5. Jurca Laura	14.600	12.300	26.900

A 3-a rotație, bârna. Doar pe locul 6 în calificări, poziție pe care s-a aflat și după două rotații, Flavia Saraiva a avut o evoluție excelentă, primind cea mai mare notă 14.050 (5.4 / 8.650), ceea ce avea să aibă o influență hotărâtoare asupra poziționărilor următoare. În același timp, gimnasta rusă a fost și ea la înălțime, primind a doua notă, 14.000 (5.7 / 8.300), scor mai ridicat decât în calificări. Laura Jurca nu a reușit prea mult nici de această dată – dificultate scăzută a exercițiului (4.9) – , astfel că a mai coborât un loc în clasament, primind a șasea notă (13.000 – 8.100 la execuție), și pierzând contactul cu primele locuri, Seda Tutkhalyan, Elissa Downie, Flavia Saraiva Flavia, Sae Miyakawa, Wang Yan.

1. Tutkhalyan Seda	14.400	14.050	14.000	42.450
2. Downie Elissa	14.750	13.350	13.150	41.250
3. Saraiva Flavia	13.900	12.950	14.050	40.900
6. Jurca Laura	14.600	12.300	13.000	39.900

Și avea să vină solul, ultima încercare. Seda Tutkhalyan a ratat, dar în ciuda faptului că a fost tocmai pe 10 la acest aparat (12.450 / 5.2 / 7.250), a reușit, cu 54.900, să se mențină pe primul loc, deoarece principala sa contracandidată, Elissa Downie, bronzul european, a căzut chiar la prima diagonală (12.900 / 5.5 / 7.400), ratând nu numai posibilitatea de a o depăși pe gimnasta rusă, dar pierzând și argintul, pe care l-a cedat brazilienței Flavia Saraiva, excelentă și în finalul concursului, cu 13.800 (5.3 / 8.500), cea mai bună notă – la egalitate cu Wang Yan 13.800 (5.7 / 8.100) -, și un total de 54.700, încheind la doar 0.200 de campioană și 0.550 de a treia clasată. Să mai notăm că și Sae Miyakawa a avut un exercițiu penalizat cu 0.3 pentru o spectaculoasă cădere, care a dus-o mult în afara spațiului de concurs. Laura Jurca a avut o evoluție ezitantă, cu destul de multe erori, ceea ce a însemnat doar 12.200 (5.5 / 6.700 – penultima notă din concurs la execuție), astfel că în final a trebuit să se mulțumească doar cu locul 7.

1. Tutkhalyan Seda	14.400	14.050	14.000	12.450	54.900
2. Saraiva Flavia	13.900	12.950	14.050	13.800	54.700
3. Downie Elissa	14.750	13.350	13.150	12.900	54.150
7. Jurca Laura	14.600	12.300	13.000	12.200	52.100

Primele finale pe aparate – sărituri și paralele, printre aspirantele la medalii aflându-se și reprezentanta noastră Laura Jurca.

Săriturile au oferit un final de deosebită calitate, de la dificultate la o mare varietate de foarte bune execuții, fiecare gimnastă încercând să se prezinte la cel mai înalt nivel posibil. Aurul olimpic al tineretului a revenit micuței Yan Wang, cu o a doua săritură de 6.2, care a reușit să o diferențieze de principala sa contracandidată, britanica Elissa Downie, pe locul 3 clasându-se japoneza Sae Miyakawa, cu două frumoase execuții (din 5.8, respectiv 5.4). De notat faptul că medaliile de argint și bronz au fost acordate aplicându-se regula tie-break, la scor total egal (14.566), britanica beneficiind de o notă mai mare la prima săritură (14.866 – 14.800). Laura Jurca a încercat să țină pasul, a avut două note bune, dar cu o dificultate scăzută (5.4 / 5.0) nu a putut ajunge decât pe locul 4, cu 14.249, cu mențiunea că primele patru clasate au fost singurele ce au trecut de 14.000.

1. Wang Yan						14.783
	S. 1	14.900	6.000	8.900	0.00	
	S. 2	14.666	6.200	8.566	0.10	
2. Downie Elissa						14.566
	S. 1	14.866	5.800	9.066	0.00	
	S. 2	14.266	5.200	9.066	0.00	
3. Miyakawa Sae						14.566
	S. 1	14.800	5.800	9.000	0.00	
	S. 2	14.333	5.400	8.933	0.00	
4. Jurca Laura						14.249
	S. 1	13.833	5.000	8.833	0.00	
	S. 2	14.666	5.800	8.866	0.00	

La paralele, disputa s-a dat între Seda Tutkhalyan (Rusia) și italianca Iosra Abdelaziz, cu avantaj pentru concurenta rusă (13.575 – 13.366), care a avut un grad de dificultate mai ridicat (5.6 – 5.4), în condițiile unor execuții cvasi-similare ca scor (7.975 – 7.966). Pe primul loc în calificări, Yan Wang, a terminat cu medalia de bronz (13.066 / 5.5 / 7.566), ca urmare a unei execuții sub nivelul primelor două. Dificultatea scăzută (5.2) și execuția asemenea (5.933) au făcut ca Laura Jurca să ocupe locul 7, cu 11.133.

1. Tutkhalyan Seda	5.600	7.975	0.00	13.575
2. Abdelaziz Iosra	5.400	7.966	0.00	13.366
3. Wang Yan	5.500	7.566	0.00	13.066
7. Jurca Laura	5.200	5.933	0.00	11.133

Medaliile la sol au fost împărțite între aceleași gimnaste care s-au aflat și pe podiumul calificărilor, în frunte menținându-se brazilianca Flavia Lopez Saraiva, care a avut cea mai mare notă la execuție, campioana și locul secund de la individual compus, Seda Rutkhalyan și Elissa Downie făcând, însă, schimb de locuri în finală, gimnasta din Rusia obținând argintul, profitând și de penalizarea britanicei, dar și de execuția mai ezitantă, în ciuda faptului că a avut o dificultate sensibil mai mare decât a contra-candidatei sale. În acest context, Laura Jurca s-a prezentat cu un exercițiu având o notă

de plecare peste a primelor două clasate (5.4), dar, deși a fost aplaudată la scenă deschisă, iar comentatorii i-au apreciat evoluția, arbitrele nu au fost de aceeași părere, astfel că nota la execuție (7.966) nu i-a permis, în cele din urmă, decât ocuparea locului 4.

1. Saraiva Flavia	5.300	8.466		13.766
2. Tutkhalyan Seda	5.300	8.433		13.733
3. Downie Elissa	5.500	8.066	0.1	13.466
4. Jurca Laura	5.400	7.966		13.366

În finala de la bârnă, chinezoaica Yan Wang, cu o dificultate de 6.4, s-a menținut în fruntea ierarhiei (14.633) și după calificări, la mare distanță de a doua clasată, de această dată aceeași gimnastă braziliană Flavia Lopez Saraiva (14.000), pe locul 5 în calificări, care, la rândul-i, a profitat de erorile Elissei Downie, medaliată, totuși, cu bronz (13.500). Laura Jurca, în ciuda unei plecări din 5.4, a avut o prestație cu destul de multe greșeli – o cădere, multe ezitări -, astfel că, în final, cu 11.866, din posibilă medaliată – în calificări a fost pe 3 – a încheiat pe poziția ultimă.

1. Wang Yan	6.400	8.233		14.633
2. Saraiva Flavia	5.500	8.500		14.000
3. Downie Elissa	5.600	7.900		13.500
8. Jurca Laura	5.400	6.466		11.866

În competiția masculină, prin accidentarea la antrenamente a italianului Andrea Ruso, numărul concurenților s-a redus la 41. La individual compus, Giarnni Regini-Moran (M. Britanie) a ocupat locul întâi, în timp ce pe aparate: cal – Nikita Nagornîi (Rusia) 13.966, inele – Nikita Nagornîi (Rusia) 14.000, sol – Gianni Regini-Moran (M. Britanie) 14.766, paralele – Nikita Nagornîi (Rusia) 14.033, sărituri – Gianni Regini-Moran (M. Britanie) 14.695, bară – Kenya Yuasa (Japonia) 13.700.

Peste patru ani, în 2018, Jocurile Olimpice ale Tineretului vor avea loc la Buenos Aires (Argentina).

CITIUS. ALTIUS. FORTIUS.

*„Omenirii sănătoase îi place eroul,
acela care face cinste rasei umane”*

George Călinescu,
critic literar

Conform statisticilor, gimnastica românească a fost prezentă la 16 ediții ale Jocurilor Olimpice de vară, luând parte la 15 probe, cu o „recoltă” de 71 de medalii, cea mai titrată fiind Nadia Comăneci (9 medalii). Și mai notăm că cel mai tânăr participant a fost Gina Gogran (13 ani și 323 zile), la Jocurile Olimpice din 1992, de la Barcelona, iar cel mai în vârstă, Frederic Orendi (34 ani și 221 zile), la Jocurile Olimpice din 1964, de la Tokyo.

Ediție	Feminin				Masculin			
	Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
1936	-	-	-	-	0	0	0	0
1956	0	0	2	2	0	0	0	0
1960	0	0	1	1	0	0	0	0
1964	0	0	0	0	0	0	0	0
1972	0	0	0	0	0	0	0	0
1976	3	2	2	7	0	0	1	1
1980	2	3	2	7	0	0	0	0
1984	5	1	2	8	0	0	0	0
1988	3	3	2	8	0	0	1	1
1992	2	1	2	5	0	0	0	0
1996	1	2	5	8	0	2	0	2
2000	2	2	1	5	1	0	0	1
2004	4	1	1	6	0	2	2	4
2008	1	0	1	2	0	0	0	0
2012	1	1	1	3	0	0	0	0
2016	0	0	0	0	0	0	0	0

Continuând să rămânem în zona „cifrelor”, vom constata că, din punct de vedere al prezenței pe probe și categorii și al medaliei câștigate de către reprezentanții gimnasticii noastre, pe tabloul de concurs (probă / participanți / aur / argint / bronz / total) doar 3 probe (masculin – individual compus și paralele, feminin – aparate portabile) sunt „albe” în ceea ce privește medaliiile, cum, știind faptul că întrecerea olimpică a echipelor reprezintă unul dintre punctele de vârf al disputelor din cadrul programului, constatăm, în ceea ce ne privește, că fetele au fost până acum cele care au urcat de cele mai multe ori pe podium, mai mult, din 1976 și până în 2012 ele nelipsind din trio-ul fruntaș, de trei ori fiind pe treapta de sus a clasamentului, în timp ce băieții au în palmares doar o singură medalie (bronz – 2004):

Probe	Număr sportivi	Aur	Argint	Bronz	Total
Masculin – Individual Compus	60	-	-	-	-
Masculin – Echipe	62	-	-	1	1
Masculin – Sol	63	-	1	-	1
Masculin – Sărituri	59	-	-	1	1
Masculin – Paralele	63	-	-	-	-
Masculin – Bară	61	-	-	-	1
Masculin – Inele	62	-	1	1	2
Masculin – Cal	62	1	2	-	3
Feminin – Individual Compus	72	2	5	4	11
Feminin – Echipe	74	3	4	5	12
Feminin – Echipe Aparate portabile	14	-	-	-	-
Feminin – Sol	71	6	3	4	13
Feminin – Sărituri	64	5	2	4	11
Feminin – Paralele	71	2	2	1	5
Feminin – Bărnă	71	6	-	4	10

Poziții – echipe

	M	F		M	F
2012	10	3	1980	4	2
2008	7	3	1976	6	2
2004	3	1	1972	7	6
2000	6	1	1964	12	6
1996	9	3	1960	-	3
1992	7	2	1956	-	3
1988	7	2	1952	20	-
1984	-	1	1936	14	-

Participarea gimnastelor și gimnaștilor noștri la Jocurile Olimpice a fost, mai mereu, încununată de succes, astfel că de la cele 16 ediții la care au luat parte (1936 – 2012), 69 dintre sportivi s-au întors acasă cu una sau mai multe medalii, ceea ce înseamnă că au urcat pe podium mai mult de jumătate dintre cei 137 de sportivi prezenți la marea întrecere.

			Ediții		Aur	Argint	Bronz	
1	Nadia Comăneci	1976	1980		5	3	1	
2	Simona Amânar	1996	2000		3	1	3	
3	Lavinia Miloșovici	1992	1996		2	1	3	
4	Daniela Silivaș	1988			3	2	1	
5	Cătălina Ponor	2004	2012	2016	3	1	1	
6	Gina Gogean	1992	1996		0	2	3	
7	Ecaterina Szabo	1984			4	1	0	
8	Sandra Izbașa	2008	2012		2	0	2	
9	Marius Urzică	1996	2000	2004	1	2	1	
10	Marian Drăgulescu	2000	2004	2008	2016	0	1	2
11	Gabriela Potorac	1988			0	2	1	
12	Simona Păuca	1984			2	0	1	

13	Melita Ruhn	1980			0	1	2
14	Teodora Ungureanu	1976			0	2	1
15	Elena Leuștean	1956	1960	1964	0	0	3
16	Alexandra Eremia	2004			1	0	1
17	Monica Roșu	2004			2	0	0
18	Daniela Sofronie	2004			1	1	0
19	Maria Olaru	2000			1	1	0
20	Andreea Răducan	2000			1	1	0
21	Cristina Bontaș	1992			0	1	1
22	Lavinia Agache	1984			1	0	1
23	Emilia Eberle	1980			0	2	0
24	Cristina Grigoraș	1980	1984		1	1	0
25	Sonia Iovan	1956	1960	1964	0	0	2
26	Elena Mărgărit	1956	1960		0	0	2
27	Emilia Vătășoiu-Liță	1956	1960	1964	0	0	2
28	Diana Bulimar	2012			0	0	1
29	Diana Chelaru	2012			0	0	1
30	Larisa Iordache	2012			0	0	1
31	Andreea Acatrinei	2008			0	0	1
32	Gabriela Drăgoi	2008			0	0	1
33	Andreea Grigore	2008			0	0	1
34	Steliana Nistor	2008			0	0	1
35	Ana Tămîrjan	2008			0	0	1
36	Oana Ban	2004			1	0	0
37	Daniel Popescu	2004			0	0	1
38	Dan Potra	2004			0	0	1
39	Răzvan Șelariu	2004			0	0	1
40	Silvia Stroescu	2004			1	0	0
41	Ioan Suciu	2004			0	0	1
42	Loredana Boboc	2000			1	0	0
43	Andreea Isărescu	2000			1	0	0
44	Claudia Presăcan	2000			1	0	0
45	Dan Burincă	1996			0	1	0
46	Ionela Loaiș	1996			0	0	1
47	Alexandra Marinescu	1996			0	0	1
48	Mirela Țugurlan	1996			0	0	1
49	Vanda Hădărean	1992			0	1	0
50	Maria Niculiță	1992			0	1	0
51	Mirela Pașca	1992			0	1	0
52	Aurelia Dobre	1988			0	1	0
53	Marius Gherman	1988			0	0	1
54	Eugenia Golea	1988			0	1	0
55	Celestina Popa	1988			0	1	0
56	Camelia Voinea	1988			0	1	0
57	Laura Cutina	1984			1	0	0
58	Mihaela Stănuleț	1984			1	0	0
59	Rodica Dunca	1980			0	1	0
60	Dumitrița Turner	1980			0	1	0
61	Mariana Constantin	1976			0	1	0
62	Georgeta Gabor	1976			0	1	0

63	Dan Grecu	1972	1976	1980	0	0	1
64	Anca Grigoraș	1976			0	1	0
65	Gabriela Trușcă	1976			0	1	0
66	Atanasia Ionescu	1960			0	0	1
67	Uta Poreceanu	1960			0	0	1
68	Georgeta Hurmuzachi	1956			0	0	1
69	Elena Săcălici	1956			0	0	1

Gimnastica românească și-a făcut, desigur, un nume și un renume, prin pozițiile de frunte în ierarhia olimpică și internațională pe care s-a aflat, de-a lungul timpului, pe podiumul învingătorilor urcând nume de referință, dar, de asemenea, nimic nu ar fi fost posibil și fără contribuția celorlalți sportivi, care, la rândul-le, s-au aflat în disputele desfășurate sub semnul „celor cinci cercuri”, ei și nu numai ei reprezentând „fundatia” unui edificiu ce s-a ridicat solid.

Masculin
Individual compus

Ediție		Vârstă	Loc	Ediție		Vârstă	Loc
2016	Andrei Muntean	23	36	1980	Dan Grecu	29	9T
2012	Flavius Koczi	24	25	1980	Kurt Szillier	23	14
2008	Flavius Koczi	20	18	1980	Aurelian Georgescu	21	18
2008	Daniel Popescu	25	32 QR	1980	Sorin Cepoi	23	25 QR
2008	Adrian Bucur	23	36 QR	1980	Nicolae Oprescu	27	28T QR
2008	Răzvan Șelariu	24	38 QR	1980	Romulus Bucuroiu	24	32 QR
2008	Marian Drăgulescu	27	71 QR	1976	Nicolae Oprescu	23	29
2008	George Stanescu	23	78 QR	1976	Sorin Cepoi	19	32
2004	Ioan Suci	26	4	1976	Dan Grecu	25	36
2004	Marian Drăgulescu	23	8	1976	Ion Checicheș	21	37 QR
2004	Dan Potra	26	26	1976	Mihai Borș	25	38T QR
2004	Răzvan Șelariu	20	52	1976	Ștefan Gall	24	48T QR
2004	Marius Urzică	28	80	1972	Dan Grecu	21	32T
2004	Daniel Popescu	21	93	1972	Petre Mihăiuc	24	34
2000	Rareș Orzață	23	11	1972	Gheorghe Păunescu	24	42 QR
2000	Marian Drăgulescu	19	13	1972	Mircea Gheorghiu	24	63 QR
2000	Ioan Suci	22	28T	1972	Nicolae Oprescu	19	67 QR
2000	Florentin Pescaru	23	33 QR	1972	Constantin Petrescu	21	74 QR
2000	Marius Urzică	24	82 QR	1964	Frederic Orendi	34	31
1996	Cristian Leric	22	11	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	45T
1996	Adrian Ianculescu	22	26 QR	1964	Anton Kadar	23	51
1996	Nicu Stroia	24	28 QR	1964	Alexandru Szilagyi	22	69
1996	Nistor Șandro	21	42 QR	1964	Gheorghe Condovici	23	86T
1996	Robert Tăciulet	24	98 QR	1964	Petre Miclăuș	25	88
1996	Marius Urzică	20	99 QR	1952	Frederic Orendi	22	71
1996	Dan Burință	24	104 QR	1952	Andrei Kerekeș	27	72
1992	Marius Gherman	25	7	1952	Mihai Botez	30	124
1992	Adrian Gal	21	20T	1952	Francisc Kocsis	22	157T
1992	Marian Rizan	25	30	1952	Eugen Balint	25	161
1992	Nicolae Bejenaru	24	51 QR	1952	Carol Bedö	21	165

1992	Nicu Stroia	20	57T QR	1952	Zoltan Balogh	21	170
1992	Adrian Sandu	25	59 QR	1952	Aurel Loşniță	24	172
1988	Marius Gherman	21	5	1936	Frederic Drăghici	23	97
1988	Marius Tobă	20	21	1936	Iosif Matusec	29	102
1988	Nicolae Bejenaru	20	33	1936	Remus Ludu	22	103
1988	Adrian Sandu	21	48 QR	1936	Andrei Abraham	19	104
1988	Marian Rizan	21	51T QR	1936	Alexandru Dan	29	105
1988	Valentin Pîntea	26	87 QR	1936	Iohan Schmidt	26	107
1984	Emilian Necula	21	14	1936	Ion Albert	26	108
1984	Valentin Pîntea	22	15T	1936	Vasile Moldovan	24	109
1980	Dan Grecu	29	9T				

Sol

2016	Marian Drăgulescu	35	67 QR	1980	Aurelian Georgescu	21	15T QR
2016	Andrei Muntean	23	53 QR	1980	Kurt Szillier	23	23 QR
2012	Flavius Koczi	24	7	1980	Dan Grecu	29	33T QR
2012	Vlad Cotuna	21	22 r1/2	1980	Nicolae Oprescu	27	40T QR
2012	Cristian Bătagă	24	29T r1/2	1980	Sorin Cepoi	23	40T QR
2012	Ovidiu Buidoso	25	42 r1/2	1980	Romulus Bucuroiu	24	46 QR
2008	Marian Drăgulescu	27	7	1976	Ion Checicheș	21	33T QR
2008	Răzvan Șelariu	24	16 QR	1976	Dan Grecu	25	35T QR
2008	Flavius Koczi	20	27 QR	1976	Nicolae Oprescu	23	37T QR
2008	Adrian Bucur	23	43 QR	1976	Sorin Cepoi	19	50T QR
2008	Daniel Popescu	25	49 QR	1976	Ștefan Gall	24	69T QR
2004	Marian Drăgulescu	23	2	1976	Mihai Borș	25	81T QR
2004	Ioan Suciu	26	17T QR	1972	Nicolae Oprescu	19	23T QR
2004	Răzvan Șelariu	20	22 QR	1972	Petre Mihăiuc	24	23T QR
2004	Dan Potra	26	27 QR	1972	Gheorghe Păunescu	24	25T QR
2000	Marian Drăgulescu	19	6	1972	Dan Grecu	21	50T QR
2000	Ioan Suciu	22	23 QR	1972	Mircea Gheorghiu	24	60T QR
2000	Rareș Orzață	23	30T QR	1972	Constantin Petrescu	21	80T QR
2000	Florentin Pescaru	23	58T QR	1964	Alexandru Szilagyi	22	23T QR
1996	Adrian Ianculescu	22	18 QR	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	46T QR
1996	Nicu Stroia	24	38T QR	1964	Anton Kadar	23	54T QR
1996	Cristian Leric	22	43 QR	1964	Frederic Orendi	34	60 QR
1996	Nistor Șandro	21	50T QR	1964	Petre Miclăuș	25	78T QR
1996	Robert Tăciulet	24	84 QR	1964	Gheorghe Condovici	23	92T QR
1996	Dan Burincă	24	99T QR	1952	Carol Bedö	21	55T
1996	Marius Urzică	20	104T QR	1952	Andrei Kerekeș	27	66T
1992	Marian Rizan	25	18T QR	1952	Frederic Orendi	22	94T
1992	Marius Gherman	25	18T QR	1952	Francisc Kocsis	22	108T
1992	Nicolae Bejenaru	24	29T QR	1952	Eugen Balint	25	122T
1992	Adrian Gal	21	36T QR	1952	Mihai Botez	30	122T
1992	Adrian Sandu	25	39 QR	1952	Zoltan Balogh	21	141T
1992	Nicu Stroia	20	65T QR	1952	Aurel Loşniță	24	157T
1988	Marius Gherman	21	11T QR	1936	Iohan Schmidt	26	101
1988	Marius Tobă	20	11T QR	1936	Andrei Abraham	19	102
1988	Nicolae Bejenaru	20	30T QR	1936	Frederic Drăghici	23	103
1988	Adrian Sandu	21	45T QR	1936	Alexandru Dan	29	104

1988	Marian Rizan	21	57T QR	1936	Remus Ludu	22	106
1988	Valentin Pîntea	26	89 QR	1936	Iosif Matusesc	29	107
1984	Valentin Pîntea	22	6	1936	Ion Albert	26	108
1984	Emilian Necula	21	21T QR	1936	Vasile Moldovan	24	AC

Cal

2016	Andrei Muntean	23	67 QR	1980	Romulus Bucuroiu	24	14T QR
2012	Ovidiu Buidoso	25	36 r1/2	1980	Kurt Szillier	23	14T QR
2012	Flavius Koczi	24	46 r1/2	1980	Sorin Cepoi	23	28 QR
2012	Marius Berbecar	27	54 r1/2	1980	Dan Grecu	29	29T QR
2012	Cristian Bătagă	24	55 r1/2	1980	Aurelian Georgescu	21	41 QR
2008	Daniel Popescu	25	26 QR	1980	Nicolae Oprescu	27	47T QR
2008	Flavius Koczi	20	34 QR	1976	Dan Grecu	25	21T QR
2008	Răzvan Şelariu	24	44 QR	1976	Nicolae Oprescu	23	50T QR
2008	George Stanescu	23	70 QR	1976	Sorin Cepoi	19	52T QR
2008	Adrian Bucur	23	73 QR	1976	Ion Checicheş	21	58T QR
2004	Marius Urzică	28	2	1976	Mihai Borş	25	58T QR
2004	Ioan Suciu	26	9T QR	1976	Ştefan Gall	24	65T QR
2004	Daniel Popescu	21	19T QR	1972	Petre Mihăiuc	24	38 QR
2004	Marian Drăgulescu	23	43 QR	1972	Mircea Gheorghiu	24	39T QR
2004	Dan Potra	26	44 QR	1972	Dan Grecu	21	41T QR
2000	Marius Urzică	24	1	1972	Gheorghe Păunescu	24	52T QR
2000	Ioan Suciu	22	12T QR	1972	Nicolae Oprescu	19	83T QR
2000	Florentin Pescaru	23	36T QR	1972	Constantin Petrescu	21	86T QR
2000	Marian Drăgulescu	19	42T QR	1964	Frederic Orendi	34	28T QR
2000	Rareş Orzaţă	23	42T QR	1964	Petre Miclăuş	25	69T QR
1996	Marius Urzică	20	2	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	72T QR
1996	Adrian Ianculescu	22	11 QR	1964	Gheorghe Condovici	23	76T QR
1996	Nicu Stroia	24	32 QR	1964	Anton Kadar	23	83T QR
1996	Cristian Leric	22	50T QR	1964	Alexandru Szilagyi	22	83T QR
1996	Robert Tăciulet	24	78T QR	1952	Andrei Kerekeş	27	55T
1996	Nistor Şandro	21	80 QR	1952	Frederic Orendi	22	91
1992	Marius Gherman	25	16T QR	1952	Mihai Botez	30	101T
1992	Marian Rizan	25	19 QR	1952	Carol Bedö	21	136
1992	Adrian Sandu	25	33T QR	1952	Eugen Balint	25	142
1992	Nicu Stroia	20	38T QR	1952	Zoltan Balogh	21	144T
1992	Adrian Gal	21	46T QR	1952	Francisc Kocsis	22	165
1992	Nicolae Bejenaru	24	67T QR	1952	Aurel Loşniţă	24	180
1988	Marian Rizan	21	9T QR	1936	Remus Ludu	22	93
1988	Marius Gherman	21	15T QR	1936	Andrei Abraham	19	98
1988	Nicolae Bejenaru	20	35 QR	1936	Ion Albert	26	99
1988	Marius Tobă	20	36T QR	1936	Iosif Matusesc	29	101
1988	Valentin Pîntea	26	43T QR	1936	Alexandru Dan	29	103
1988	Adrian Sandu	21	59T QR	1936	Frederic Drăghici	23	105
1984	Emilian Necula	21	24T QR	1936	Iohan Schmidt	26	106
1984	Valentin Pîntea	22	30T QR	1936	Vasile Moldovan	24	AC

Inele

2016	Andrei Muntean	23	55 QR	1980	Nicolae Oprescu	27	16 QR
2012	Cristian Bătagă	24	27 r1/2	1980	Kurt Szillier	23	19 QR
2012	Flavius Koczi	24	33 r1/2	1980	Aurelian Georgescu	21	25T QR
2012	Marius Berbecar	27	38 r1/2	1980	Romulus Bucuroiu	24	29 QR
2012	Vlad Cotuna	21	41 r1/2	1980	Sorin Cepoi	23	30T QR
2008	George Stănescu	23	7	1976	Dan Grecu	25	3
2008	Răzvan Șelariu	24	25 QR	1976	Mihai Borș	25	12T QR
2008	Adrian Bucur	23	34 QR	1976	Nicolae Oprescu	23	12T QR
2008	Daniel Popescu	25	59 QR	1976	Ion Checicheș	21	17T QR
2008	Flavius Koczi	20	61 QR	1976	Ștefan Gall	24	46T QR
2004	Răzvan Șelariu	20	13T QR	1976	Sorin Cepoi	19	51T QR
2004	Daniel Popescu	21	40 QR	1972	Dan Grecu	21	20T QR
2004	Dan Potra	26	45T QR	1972	Petre Mihăiuc	24	33T QR
2004	Ioan Suci	26	48 QR	1972	Nicolae Oprescu	19	37T QR
2004	Marian Drăgulescu	23	49 QR	1972	Gheorghe Păunescu	24	61T QR
2000	Rareș Orzață	23	9T QR	1972	Mircea Gheorghiu	24	77T QR
2000	Marian Drăgulescu	19	18T QR	1972	Constantin Petrescu	21	77T QR
2000	Ioan Suci	22	45T QR	1964	Anton Kadar	23	31T QR
2000	Florentin Pescaru	23	59 QR	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	56 QR
1996	Dan Burincă	24	2T	1964	Alexandru Szilaghi	22	62T QR
1996	Nistor Șandro	21	20T QR	1964	Frederic Orendi	34	65T QR
1996	Nicu Stroia	24	49T QR	1964	Petre Miclăuș	25	74T QR
1996	Robert Tăciuleț	24	60T QR	1964	Gheorghe Condovici	23	89T QR
1996	Adrian Ianculescu	22	80 QR	1952	Mihai Botez	30	35T
1996	Cristian Leric	22	86T QR	1952	Andrei Kerekeș	27	53T
1992	Marius Gherman	25	39T QR	1952	Frederic Orendi	22	94T
1992	Nicolae Bejenaru	24	40T QR	1952	Zoltan Balogh	21	114T
1992	Marian Rizan	25	47T QR	1952	Aurel Loșniță	24	117T
1992	Adrian Sandu	25	62T QR	1952	Francisc Kocsis	22	119T
1992	Adrian Gal	21	64T QR	1952	Eugen Balint	25	131T
1992	Nicu Stroia	20	64T QR	1952	Carol Bedö	21	163T
1988	Marius Tobă	20	16T QR	1936	Frederic Drăghici	23	78
1988	Valentin Pîntea	26	26T QR	1936	Iosif Matușec	29	98T
1988	Marius Gherman	21	39T QR	1936	Remus Ludu	22	101
1988	Marian Rizan	21	52T QR	1936	Andrei Abraham	19	103
1988	Nicolae Bejenaru	20	58T QR	1936	Alexandru Dan	29	106
1988	Adrian Sandu	21	65T QR	1936	Ion Albert	26	107
1984	Emilian Necula	21	7	1936	Iohan Schmidt	26	108
1984	Valentin Pîntea	22	15T QR	1936	Vasile Moldovan	24	AC
1980	Dan Grecu	29	6				

Sărituri

2016	Marian Drăgulescu	35	4	1976	Mihai Borș	25	11T QR
2016	Andrei Muntean	23	13	1976	Ion Checicheș	21	26T QR
2012	Flavius Koczi	24	7	1976	Sorin Cepoi	19	40T QR

2008	Marian Drăgulescu	27	4	1976	Ștefan Gall	24	44T QR
2008	Flavius Koczi	20	7	1976	Nicolae Oprescu	23	82T QR
2008	Daniel Popescu	25	15 QR	1972	Petre Mihăiuc	24	15 QR
2004	Marian Drăgulescu	23	3	1972	Gheorghe Păunescu	24	20T QR
2004	Ioan Suci	26	10T QR	1972	Dan Grecu	21	23T QR
2004	Răzvan Șelariu	20	26T QR	1972	Nicolae Oprescu	19	30T QR
2004	Dan Potra	26	51 QR	1972	Mircea Gheorghiu	24	54T QR
2000	Marian Drăgulescu	19	18T QR	1972	Constantin Petrescu	21	79T QR
2000	Rareș Orzață	23	18T QR	1964	Frederic Orendi	34	36T QR
2000	Florentin Pescaru	23	23T QR	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	42T QR
2000	Ioan Suci	22	39T QR	1964	Alexandru Szilagyi	22	48T QR
1996	Cristian Leric	22	23T QR	1964	Anton Kadar	23	54T QR
1996	Adrian Ianculescu	22	35 QR	1964	Petre Miclăuș	25	69T QR
1996	Robert Tăciulet	24	55T QR	1964	Gheorghe Condovici	23	90T QR
1996	Nicu Stroia	24	59 QR	1952	Andrei Kerekeș	27	114T
1996	Nistor Șandro	21	71T QR	1952	Aurel Loșniță	24	118T
1996	Marius Urzică	20	102 QR	1952	Carol Bedö	21	120T
1996	Dan Burincă	24	104T QR	1952	Frederic Orendi	22	123T
1992	Marius Gherman	25	11T QR	1952	Francisc Kocsis	22	128T
1992	Nicolae Bejenaru	24	36 QR	1952	Zoltan Balogh	21	153T
1992	Marian Rizan	25	37T QR	1952	Mihai Botez	30	167
1992	Adrian Gal	21	49T QR	1952	Eugen Balint	25	171
1992	Nicu Stroia	20	85T QR	1936	Frederic Drăghici	23	69
1992	Adrian Sandu	25	90 QR	1936	Vasile Moldovan	24	100
1988	Marius Gherman	21	15T QR	1936	Iosif Matusc	29	103
1988	Marius Tobă	20	33T QR	1936	Remus Ludu	22	104
1988	Adrian Sandu	21	50T QR	1936	Alexandru Dan	29	106
1988	Valentin Pîntea	26	60T QR	1936	Ion Albert	26	107
1988	Nicolae Bejenaru	20	73T QR	1936	Andrei Abraham	19	109
1976	Dan Grecu	25	4	1936	Iohan Schmidt	26	110

Paralele

2016	Andrei Muntean	23	6	1980	Dan Grecu	29	8 QR
2012	Marius Berbecar	27	16 r1/2	1980	Sorin Cepoi	23	11T QR
2012	Vlad Cotuna	21	25 r1/2	1980	Aurelian Georgescu	21	17 QR
2012	Ovidiu Buidoso	25	28 r1/2	1980	Nicolae Oprescu	27	32T QR
2012	Flavius Koczi	24	62 r1/2	1980	Kurt Szillier	23	43T QR
2008	George Stănescu	23	38 QR	1976	Romulus Bucuroiu	24	43T QR
2008	Flavius Koczi	20	47 QR	1976	Dan Grecu	25	9T QR
2008	Răzvan Șelariu	24	48 QR	1976	Mihai Borș	25	25T QR
2008	Adrian Bucur	23	53 QR	1976	Nicolae Oprescu	23	29T QR
2008	Daniel Popescu	25	62 QR	1976	Sorin Cepoi	19	34T QR
2004	Marius Urzică	28	12T QR	1976	Ștefan Gall	24	34T QR
2004	Marian Drăgulescu	23	33 QR	1972	Ion Checicheș	21	54 QR
2004	Dan Potra	26	34 QR	1972	Petre Mihăiuc	24	38T QR
2004	Ioan Suci	26	39 QR	1972	Dan Grecu	21	52T QR
2004	Răzvan Șelariu	20	56T QR	1972	Gheorghe Păunescu	24	63T QR
2000	Marius Urzică	24	8	1972	Mircea Gheorghiu	24	71 QR
2000	Marian Drăgulescu	19	13T QR	1972	Constantin Petrescu	21	78T QR

2000	Ioan Suciu	22	15T QR	1964	Nicolae Oprescu	19	109 QR
2000	Florentin Pescaru	23	41 QR	1964	Frederic Orendi	34	30T QR
2000	Rareş Orzaţă	23	56T QR	1964	Anton Kadar	23	30T QR
1996	Marius Urzică	20	17T QR	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	45T QR
1996	Cristian Leric	22	44 QR	1964	Alexandru Szilaghi	22	72T QR
1996	Adrian Ianculescu	22	53T QR	1964	Petre Miclăuş	25	79T QR
1996	Nicu Stroia	24	61T QR	1952	Gheorghe Condovici	23	87T QR
1996	Nistor Şandro	21	79 QR	1952	Frederic Orendi	22	67T
1996	Dan Burincă	24	99 QR	1952	Mihai Botez	30	81T
1996	Robert Tăciulet	24	101 QR	1952	Andrei Kerekeş	27	130T
1992	Marian Rizan	25	24T QR	1952	Eugen Balint	25	145T
1992	Marius Gherman	25	24T QR	1952	Zoltan Balogh	21	149T
1992	Adrian Gal	21	38T QR	1952	Aurel Loşniţă	24	154
1992	Nicolae Bejenaru	24	43T QR	1952	Carol Bedö	21	158T
1992	Nicu Stroia	20	61T QR	1936	Francisc Kocsis	22	168
1992	Adrian Sandu	25	67T QR	1936	Andrei Abraham	19	94T
1988	Marius Gherman	21	5	1936	Alexandru Dan	29	100
1988	Adrian Sandu	21	29T QR	1936	Iosif Matuşec	29	101
1988	Nicolae Bejenaru	20	35T QR	1936	Frederic Drăghici	23	102
1988	Marius Tobă	20	44T QR	1936	Ion Albert	26	105
1988	Valentin Pîntea	26	59T QR	1936	Iohan Schmidt	26	106
1988	Marian Rizan	21	77T QR	1936	Remus Ludu	22	107
1984	Emilian Necula	21	37T QR	1936	Vasile Moldovan	24	AC
1984	Valentin Pîntea	22	37T QR				

Bară

2016	Andrei Muntean	23	49	1980	Kurt Szillier	23	13 QR
2016	Marian Drăgulescu	35	70 QR	1980	Nicolae Oprescu	27	21T QR
2012	Ovidiu Buidoso	25	40 r1/2	1980	Dan Grecu	29	23T QR
2012	Marius Berbecar	27	51 r1/2	1980	Aurelian Georgescu	21	37T QR
2012	Vlad Cotuna	21	58 r1/2	1980	Sorin Cepoi	23	37T QR
2012	Flavius Koczi	24	66 r1/2	1976	Romulus Bucuroiu	24	51 QR
2008	Flavius Koczi	20	21 QR	1976	Dan Grecu	25	19 QR
2008	Marian Drăgulescu	27	29 QR	1976	Sorin Cepoi	19	29T QR
2008	Adrian Bucur	23	63 QR	1976	Nicolae Oprescu	23	39T QR
2008	Răzvan Şelariu	24	70 QR	1976	Ştefan Gall	24	39T QR
2008	Daniel Popescu	25	71 QR	1976	Ion Checicheş	21	63T QR
2004	Marius Urzică	28	24 QR	1972	Mihai Borş	25	63T QR
2004	Marian Drăgulescu	23	34T QR	1972	Constantin Petrescu	21	26T QR
2004	Răzvan Şelariu	20	40 QR	1972	Petre Mihăiuc	24	35T QR
2004	Ioan Suciu	26	46 QR	1972	Dan Grecu	21	56T QR
2004	Dan Potra	26	72T QR	1972	Gheorghe Păunescu	24	60T QR
2000	Marius Urzică	24	39T QR	1972	Nicolae Oprescu	19	60T QR
2000	Marian Drăgulescu	19	56 QR	1964	Mircea Gheorghiu	24	81 QR
2000	Rareş Orzaţă	23	57T QR	1964	Frederic Orendi	34	18T QR
2000	Ioan Suciu	22	60 QR	1964	Gheorghe Tohăneanu	28	46 QR
2000	Florentin Pescaru	23	61T QR	1964	Anton Kadar	23	60T QR
1996	Nicu Stroia	24	16T QR	1964	Gheorghe Condovici	23	82T QR
1996	Cristian Leric	22	39T QR	1964	Alexandru Szilagyi	22	86T QR

1996	Marius Urzică	20	46T QR	1952	Petre Miclăuș	25	113 QR
1996	Nistor Șandro	21	49 QR	1952	Frederic Orendi	22	51T
1996	Adrian Ianculescu	22	50 QR	1952	Andrei Kerekeș	27	100T
1996	Dan Burincă	24	62T QR	1952	Mihai Botez	30	163
1992	Marius Gherman	25	11T QR	1952	Francisc Kocsis	22	168
1992	Nicu Stroia	20	17T QR	1952	Aurel Loșniță	24	169T
1992	Marian Rizan	25	35T QR	1952	Eugen Balint	25	172
1992	Adrian Sandu	25	46T QR	1952	Carol Bedö	21	180
1992	Adrian Gal	21	65 QR	1936	Zoltan Balogh	21	182
1992	Nicolae Bejenaru	24	76 QR	1936	Frederic Drăghici	23	91
1988	Marius Gherman	21	3T	1936	Iohan Schmidt	26	96
1988	Marius Tobă	20	24T QR	1936	Iosif Matussec	29	100
1988	Adrian Sandu	21	35T QR	1936	Remus Ludu	22	102
1988	Marian Rizan	21	38T QR	1936	Alexandru Dan	29	103
1988	Nicolae Bejenaru	20	52T QR	1936	Andrei Abraham	19	107
1988	Valentin Pîntea	26	65 QR	1936	Ion Albert	26	AC
1984	Valentin Pîntea	22	41T QR	1936	Vasile Moldovan	24	AC
1984	Emilian Nicula	21	51T QR				

Feminin

Individual Compus

2012	Sandra Izbașa	22	5	1980	Nadia Comănesci	18	2T
2012	Larisa Iordache	16	9	1980	Emilia Eberle	16	6
2008	Steliana Nistor	18	5	1980	Rodica Dunca	15	7
2008	Sandra Izbașa	18	8	1980	Melita Rühn	15	13 QR
2008	Ana Tămârjan	17	16 QR	1980	Cristina Grigoraș	14	15T QR
2008	Gabriela Drăgoi	15	66 QR	1980	Dumitrița Turner	16	22 QR
2008	Andreea Acatrinei	16	71 QR	1976	Nadia Comănesci	14	1
2008	Andreea Grigore	17	88 QR	1976	Teodora Ungureanu	15	4
2004	Dana Șofronie	16	5	1976	Mariana Constantin	15	11
2004	Oana Ban	18	3 QR	1976	Anca Grigoraș	18	15 QR
2004	Cătălina Ponor	16	64 QR	1976	Gabriela Trușcă	18	18 QR
2004	Monica Roșu	17	66 QR	1976	Georgeta Gabor	14	21T QR
2004	Alexandra Eremia	17	68 QR	1972	Elena Ceampelea	25	22
2004	Silvia Stroescu	19	69 QR	1972	Anca Grigoraș	14	29T
2000	Simona Amânar	20	1	1972	Alina Goreac	19	31
2000	Maria Olaru	18	2	1972	Elisabeta Turcu	19	44 QR
2000	Andreea Răducan	16	AC r2/2	1972	Paula Ioan	17	46T QR
2000	Loredana Boboc	16	17 QR	1972	Marcela Păunescu	17	55T QR
2000	Andreea Isărescu	16	86 QR	1964	Sonia Iovan	29	14T
2000	Claudia Presăcan	20	88 QR	1964	Elena Leuștean	29	20
1996	Gina Gogean	17	2	1964	Elena Ceampelea	17	37T
1996	Simona Amânar	16	3T	1964	Atanasia Ionescu	29	41
1996	Lavinia Miloșovici	19	3T	1964	Emilia Liță	30	48
1996	Alexandra Marinescu	15	10 QR	1964	Cristina Doboșan	21	54
1996	Mirela Țugurlan	15	15 QR	1960	Sonia Iovan	24	5
1996	Ionela Loaiș	17	23 QR	1960	Elena Leuștean	25	11
1992	Lavinia Miloșovici	15	3	1960	Elena Mărgărit	23	16

1992	Cristina Bontaș	18	4	1960	Atanasia Ionescu	25	21
1992	Gina Gogean	13	6	1960	Utta Poreceanu	23	27
1992	Vanda Hădărean	16	11 QR	1960	Emilia Liță	26	67
1992	Maria Neculiță	18	17 QR	1956	Elena Leuștean	21	4T
1992	Mirela Pașca	17	19 QR	1956	Sonia Iovan	21	14T
1988	Daniela Silivaș	16	2	1956	Gheorgheta Hurmuzachi	20	16
1988	Gabriela Potorac	15	4	1956	Emilia Liță	23	20
1988	Aurelia Dobre	15	6	1956	Elena Mărgărit	20	21T
1988	Celestina Popa	18	10 QR	1956	Elena Săcălici		30
1988	Eugenia Golea	17	18T QR	1952	Stela Perin	18	25
1988	Camelia Voinea	18	22 QR	1952	Olga Göllner	21	52
1984	Ecaterina Szabo	16	2	1952	Ileana Gyaraș	20	58T
1984	Simona Păuca	14	3	1952	Olga Munteanu	24	68
1984	Laura Cutina	15	5	1952	Helga Birsan	24	79
1984	Cristina Grigoraș	18	8 QR	1952	Eveline Slavici	19	85
1984	Mihaela Stănuț	17	10 QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	117
1984	Lavinia Agache	16	11 QR	1952	Teofila Băiașu	24	132

Sărituri

2012	Sandra Izbașa	22	1	1980	Dumitrița Turner	16	16T QR
2004	Monica Roșu	17	1	1976	Nadia Comăneci	14	4
2004	Cătălina Ponor	16	5 QR	1976	Teodora Ungureanu	15	10T QR
2004	Dana Șofronie	16	9 QR	1976	Mariana Constantin	15	13T QR
2004	Oana Ban	18	23T QR	1976	Anca Grigoraș	18	23T QR
2004	Silvia Stroescu	19	34T QR	1976	Gabriela Trușcă	18	25T QR
2000	Andreea Răducan	16	2	1976	Georgeta Gabor	14	38T QR
2000	Simona Amânar	20	6	1972	Alina Goreac	19	22T QR
2000	Maria Olaru	18	8 QR	1972	Paula Ioan	17	22T QR
2000	Loredana Boboc	16	39T QR	1972	Elena Ceampelea	25	33T QR
2000	Andreea Isărescu	16	45 QR	1972	Elisabeta Turcu	19	35T QR
1996	Simona Amânar	16	1	1972	Anca Grigoraș	14	52T QR
1996	Gina Gogean	17	3	1972	Marcela Păunescu	17	56T QR
1996	Lavinia Miloșovici	19	3 QR	1964	Sonia Iovan-Inovan	29	16T QR
1996	Alexandra Marinescu	15	15 QR	1964	Elena Ceampelea	17	30T QR
1996	Mirela Țugurlan	15	22T QR	1964	Elena Leuștean	29	33 QR
1996	Ionela Loaieș	17	35 QR	1964	Cristina Doboșan	21	40T QR
1992	Lavinia Miloșovici	15	1T	1964	Atanasia Ionescu	29	42T QR
1992	Gina Gogean	13	5	1964	Emilia Liță	30	71 QR
1992	Maria Neculiță	18	14T QR	1960	Sonia Iovan	24	5
1992	Cristina Bontaș	18	16 QR	1960	Elena Leuștean	25	15T QR
1992	Mirela Pașca	17	17T QR	1960	Elena Mărgărit	23	20 QR
1992	Vanda Hădărean	16	17T QR	1960	Emilia Liță	26	24 QR
1988	Gabriela Potorac	15	2	1960	Uta Poreceanu	23	31T QR
1988	Daniela Silivaș	16	3	1960	Atanasia Ionescu	25	36T QR
1988	Celestina Popa	18	10T QR	1956	Elena Leuștean	21	6
1988	Camelia Voinea	18	17T QR	1956	Sonia Iovan	21	13T
1988	Eugenia Golea	17	17T QR	1956	Gheorgheta Hurmuzachi	20	13T
1988	Aurelia Dobre	15	22T QR	1956	Elena Mărgărit	20	23T

1984	Ecaterina Szabo	16	1	1956	Elena Săcălici		27T
1984	Lavinia Agache	16	3	1956	Emilia Liță	23	30T
1984	Laura Cutina	15	8T QR	1952	Stela Perin	18	20T
1984	Mihaela Stănuleț	17	8T QR	1952	Eveline Slavici	19	65T
1984	Cristina Grigoraș	18	8T QR	1952	Helga Bîrsan	24	91T
1984	Simona Păuca	14	15 QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	91T
1980	Melita Rühn	15	3	1952	Ileana Gyarfaș	20	94T
1980	Nadia Comănesci	18	5	1952	Olga Göllner	21	111
1980	Rodica Dunca	15	9T QR	1952	Olga Munteanu	24	115
1980	Cristina Grigoraș	14	12T QR	1952	Teofila Băiașu	24	132
1980	Emilia Eberle	16	16T QR				

Paralele

2012	Larisa Iordache	16	26 r1/2	1984	Ecaterina Szabo	16	13T QR
2012	Diana Bulimar	16	30 r1/2	1980	Emilia Eberle	16	2
2012	Diana Chelaru	18	34 r1/2	1980	Melita Ruhn	15	3T
2012	Sandra Izbașa	22	67 r1/2	1980	Rodica Dunca	15	17T QR
2008	Steliana Nistor	18	7	1980	Nadia Comănesci	18	20T QR
2008	Ana Tămârjan	17	51 QR	1980	Cristina Grigoraș	14	22T QR
2008	Gabriela Drăgoi	15	53 QR	1980	Dumitrița Turner	16	33T QR
2008	Andreea Grigore	17	59 QR	1976	Nadia Comănesci	14	1
2008	Sandra Izbașa	18	65 QR	1976	Teodora Ungureanu	15	2
2004	Dana Șofronie	16	6	1976	Mariana Constantin	15	6 QR
2004	Oana Ban	18	29 QR	1976	Gabriela Trușcă	18	9 QR
2004	Monica Roșu	17	33T QR	1976	Anca Grigoraș	18	14T QR
2004	Silvia Stroescu	19	39 QR	1976	Georgeta Gabor	14	26T QR
2004	Alexandra Eremia	17	41 QR	1972	Alina Goreac	19	31T QR
2000	Andreea Isărescu	16	24T QR	1972	Elena Ceampelea	25	42T QR
2000	Andreea Răducan	16	33T QR	1972	Elisabeta Turcu	19	42T QR
2000	Simona Amânar	20	35T QR	1972	Anca Grigoraș	14	47T QR
2000	Loredana Boboc	16	35T QR	1972	Marcela Păunescu	17	54T QR
2000	Maria Olaru	18	60 QR	1972	Paula Ioan	17	74T QR
1996	Simona Amânar	16	5T	1964	Sonia Iovan	29	8T QR
1996	Lavinia Miloșovici	19	8	1964	Elena Leuștean	29	16T QR
1996	Alexandra Marinescu	15	9T QR	1964	Emilia Liță	30	27T QR
1996	Gina Gogean	17	22 QR	1964	Atanasia Ionescu	29	27T QR
1996	Mirela Țugurlan	15	23 QR	1964	Cristina Doboșan	21	35 QR
1996	Ionela Loaieș	17	36T QR	1964	Elena Ceampelea	17	37T QR
1992	Lavinia Miloșovici	15	4T	1960	Sonia Iovan	24	6
1992	Mirela Pașca	17	4T	1960	Elena Leuștean	25	11T QR
1992	Cristina Bontaș	18	8T QR	1960	Elena Mărgărit	23	22T QR
1992	Vanda Hădărean	16	14T QR	1960	Utta Poreceanu	23	34 QR
1992	Gina Gogean	13	17T QR	1960	Atanasia Ionescu	25	37T QR
1992	Maria Neculiță	18	37T QR	1960	Emilia Liță	26	53T QR
1988	Daniela Silivaș	16	1	1956	Elena Săcălici		29T
1988	Aurelia Dobre	15	7	1956	Elena Mărgărit	20	29T
1988	Gabriela Potorac	15	9T QR	1952	Olga Göllner	21	29T
1988	Celestina Popa	18	19T QR	1952	Olga Munteanu	24	38T

1988	Eugenia Golea	17	51T QR	1952	Stela Perim	18	58T
1988	Camelia Voinea	18	67 QR	1952	Teofila Băiașu	24	63T
1984	Mihaela Stănuleț	17	4	1952	Ileana Gyarfaș	20	67
1984	Lavinia Agache	16	8	1952	Eveline Slavici	19	69
1984	Laura Cutina	15	4T QR	1952	Helga Bîrsan	24	99
1984	Cristina Grigoraș	18	8T QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	103
1984	Simona Păuca	14	11T QR				

Bărnă

2016	Cătălina Ponor	29	7	1984	Ecaterina Szabo	16	1T
2012	Cătălina Ponor	24	4	1984	Mihaela Stănuleț	17	6T QR
2012	Larisa Iordache	16	6	1984	Laura Cutina	15	8 QR
2012	Diana Bulimar	16	10 r1/2	1984	Cristina Grigoraș	18	9 QR
2012	Sandra Izbașa	22	14 r1/2	1984	Lavinia Agache	16	12T QR
2008	Gabriela Drăgoi	15	5	1980	Nadia Comăneci	18	1
2008	Sandra Izbașa	18	16 QR	1980	Emilia Eberle	16	6
2008	Ana Tămârjan	17	17 QR	1980	Rodica Dunca	15	4T QR
2008	Steliana Nistor	18	22 QR	1980	Cristina Grigoraș	14	15T QR
2008	Andreea Acatrinei	16	52 QR	1980	Melita Rühn	15	17T QR
2004	Cătălina Ponor	16	1	1980	Dumitrița Turner	16	21 QR
2004	Alexandra Eremia	17	3	1976	Nadia Comăneci	14	1
2004	Oana Ban	18	5 QR	1976	Teodora Ungureanu	15	3
2004	Silvia Stroescu	19	10T QR	1976	Anca Grigoraș	18	4 QR
2004	Dana Sofronie	16	12T QR	1976	Mariana Constantin	15	10T QR
2000	Claudia Presăcan	20	4	1976	Georgeta Gabor	14	16T QR
2000	Maria Olaru	18	6	1976	Gabriela Trușcă	18	16T QR
2000	Andreea Răducu	16	10T QR	1972	Elena Ceampelea	25	22T QR
2000	Loredana Boboc	16	10T QR	1972	Anca Grigoraș	14	27T QR
2000	Simona Amânar	20	15T QR	1972	Paula Ioan	17	47T QR
1996	Gina Gogean	17	3	1972	Alina Goreac	19	50T QR
1996	Alexandra Marinescu	15	8	1972	Elisabeta Turcu	19	54T QR
1996	Lavinia Miloșovici	19	8 QR	1972	Marcela Păunescu	17	54T QR
1996	Ionela Loaiș	17	16T QR	1964	Elena Leuștean	29	11T QR
1996	Mirela Țugurlan	15	23T QR	1964	Sonia Iovan	29	14 QR
1996	Simona Amânar	16	45 QR	1964	Elena Ceampelea	17	31T QR
1992	Cristina Bontaș	18	4	1964	Atanasia Ionescu	29	35T QR
1992	Lavinia Miloșovici	15	8	1964	Emilia Liță	30	39T QR
1992	Maria Neculiță	18	16T QR	1964	Cristina Doboșan	21	72 QR
1992	Vanda Hădărean	16	16T QR	1960	Sonia Iovan	24	11 QR
1992	Gina Gogean	13	19 QR	1960	Elena Leuștean	25	17T QR
1992	Mirela Pașca	17	34 QR	1960	Atanasia Ionescu	25	21T QR
1988	Daniela Silivaș	16	1	1960	Elena Mărgărit	23	28T QR
1988	Gabriela Potorac	15	3T	1960	Utta Porceanu	23	35 QR
1988	Aurelia Dobre	15	4T QR	1960	Emilia Vătășoiu-Liță	26	91T QR
1988	Celestina Popa	18	7T QR	1956	Elena Leuștean	21	6
1988	Eugenia Golea	17	11T QR	1956	Sonia Iovan	21	11
1988	Camelia Voinea	18	14T QR	1956	Emilia Liță	23	12
1984	Simona Păuca	14	1T	1956	Gheorgheta Hurmuzachi	20	29

Sol

2016	Cătălina Ponor	29	14	1976	Gabriela Trușcă	18	44T QR
2008	Sandra Izbașa	18	1	1972	Elena Ceampelea	25	8 QR
2008	Andreea Acatrinei	16	16 QR	1972	Anca Grigoraș	14	13T QR
2008	Steliana Nistor	18	24 QR	1972	Alina Goreac	19	23T QR
2008	Ana Tămârjan	17	27 QR	1972	Paula Ioan	17	26T QR
2008	Gabriela Drăgoi	15	38 QR	1972	Elisabeta Turcu	19	47T QR
2004	Cătălina Ponor	16	1	1972	Marcela Păunescu	17	53T QR
2004	Dana Sofronie	16	2	1964	Elena Leuștean	29	18T QR
2004	Oana Ban	18	4 QR	1964	Sonia Iovan	29	25T QR
2004	Monica Roșu	17	25 QR	1964	Emilia Liță	30	47T QR
2004	Alexandra Eremia	17	40 QR	1964	Elena Ceampelea	17	50 QR
2000	Simona Amânar	20	3	1964	Atanasia Ionescu	29	53T QR
2000	Andreea Răducan	16	6	1964	Cristina Doboșan	21	53T QR
2000	Maria Olaru	18	16T QR	1960	Sonia Iovan	24	6
2000	Loredana Boboc	16	30T QR	1960	Elena Leuștean	25	9T QR
2000	Claudia Presecan	20	61 QR	1960	Elena Mărgărit	23	15T QR
1996	Simona Amânar	16	2	1960	Atanasia Ionescu	25	23T QR
1996	Gina Gogean	17	7	1960	Uta Poreceanu	23	44T QR
1996	Lavinia Miloșovici	19	12 QR	1960	Emilia Liță	26	46T QR
1996	Alexandra Marinescu	15	15T QR	1956	Elena Leuștean	21	3
1996	Mirela Țugurlan	15	24T QR	1956	Gheorgeta Hurmuzachi	20	11T
1996	Ionela Loaieș	17	31T QR	1956	Elena Mărgărit	20	17
1992	Lavinia Miloșovici	15	1	1956	Sonia Iovan	21	20T
1992	Cristina Bontaș	18	3T	1956	Elena Săcălici		30T
1992	Gina Gogean	13	8T QR	1956	Emilia Liță	23	50
1992	Maria Neculiță	18	17T QR	1952	Stela Perim	18	23
1992	Vanda Hădărean	16	17T QR	1952	Olga Munteanu	24	52T
1992	Mirela Pașca	17	19T QR	1952	Olga Göllner	21	61T
1988	Daniela Silivaș	16	1	1952	Ileana Gyarfaș	20	61T
1988	Gabriela Potorac	15	12T QR	1952	Helga Bîrsan	24	83T
1988	Camelia Voinea	18	14T QR	1952	Eveline Slavici	19	91T
1988	Celestina Popa	18	16 QR	1952	Teofila Băiașu	24	100
1988	Aurelia Dobre	15	20T QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	119T
1988	Eugenia Golea	17	31T QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	119T
1984	Ecaterina Szabo	16	1	1952	Eveline Slavici	19	91T
1984	Laura Cutina	15	8	1952	Teofila Băiașu	24	100
1984	Cristina Grigoraș	18	7T QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	119T
1984	Simona Păuca	14	10T QR	1952	Helga Bîrsan	24	83T
1984	Lavinia Agache	16	23T QR	1952	Eveline Slavici	19	91T
1984	Mihaela Stănuleț	17	26T QR	1952	Teofila Băiașu	24	100
1980	Nadia Comăneci	18	1T	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	119T
1980	Emilia Eberle	16	5	1956	Emilia Liță	23	50
1980	Rodica Dunca	15	13T QR	1952	Stela Perin	18	23
1980	Cristina Grigoraș	14	15T QR	1952	Olga Munteanu	24	52T
1980	Melita Ruhn	15	19T QR	1952	Olga Göllner	21	61T
1980	Dumitrița Turner	16	22T QR	1952	Ileana Gyarfaș	20	61T
1976	Nadia Comăneci	14	3	1952	Helga Bîrsan	24	83T

1976	Teodora Ungureanu	15	10T QR	1952	Eveline Slavici	19	91T
1976	Georgeta Gabor	14	17T QR	1952	Teofila Băiașu	24	100
1976	Anca Grigoraș	18	19T QR	1952	Elisabeta Abrudeanu	26	119T
1976	Mariana Constantin	15	30T QR				

Olimpismul românesc este puternic ancorat în mișcarea sportivă internațională, România fiind una dintre cele mai puternice prezențe la fiecare ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Contribuția gimnasticii la palmaresul general olimpic al României se ridică la cote înalte, prin numărul de medalii obținute, gimnastica se află pe primul loc între cele 28 de sporturi medaliate în perioada 1896 – 2012. Și dacă gimnastica se află pe primul loc în clasamentul disciplinelor românești medaliate la Jocurile Olimpice din toate timpurile, reprezentanții ei se află, de asemenea, și în fruntea ierarhiilor individuale, prin Nadia Comăneci, cum, de notat, între primii 20 sportivi olimpici români fiind opt gimnaste, ceea ce înseamnă aproximativ 40 la sută!, „disputa” fiind dată, în special cu fetele canotajului.

1.	Nadia Comăneci	5	3	1
2.	Ivan Patzaichin	4	3	0
3.	Elisabeta Lipă	4	2	1
4.	Doina Ignat	4	1	1
5.	Ecaterina Szabo	4	1	0
7.	Daniela Silivaș	3	2	1
8.	Simona Amânar	3	1	3
9.	Elena Georgescu	3	1	1
	Cătălina Ponor	3	1	1
14.	Lavinia Miloșovici	2	1	3
18.	Sandra Izbașa	2	0	2
19.	Leon Rotman	2	0	1
	Simona Păuca	2	0	1

În decursul a peste un secol de prezență a gimnasticii în scena olimpică, pe podiumuri au urcat performeri și performere din 38 de țări, într-o ierarhie în care sportivii români se află în prim-plan, chiar dacă și-au făcut intrarea abia după o jumătate de secol de la prima ediție. România se află pe locul 4 în lume, după recunoscute valori ale gimnasticii internaționale și înaintea multor alte forțe mondiale ale acestui sport. Conform numărului total de medalii, această ierarhie are următoarea configurație:

1.	URSS	72	67	43	182
2.	SUA	37	42	35	114
3.	Japonia	31	33	34	98
4.	China	26	18	17	61
5.	România	25	20	26	71
6.	Elveția	16	19	14	49
7.	Ungaria	15	11	14	40

8.	Italia	14	5	9	28
9.	Germania	13	11	13	37
10.	Cehoslovacia	12	13	10	35
11.	Rusia	10	15	19	44
12.	Comunitatea Statelor Independente	9	5	4	18
13.	Finlanda	8	5	12	25
14.	R.D. Germană	6	13	17	36
15.	Ucraina	5	3	4	12
16.	Grecia	5	3	2	10
17.	Iugoslavia	5	2	4	11
18.	Suedia	5	2	1	8
19.	Franța	3	10	9	22
	Olanda	3	0	0	3
20.	R.P.D. Coreeană	3	0	0	3
22.	M. Britanie	2	3	9	14
23.	Bulgaria	2	2	6	10
24.	Spania	2	1	1	4
25.	Coreea de Sud	1	4	4	9
	Brazilia	1	2	1	4
26.	Danemarca	1	2	1	4
	Norvegia	1	2	1	4
29.	Polonia	1	1	2	4
30.	Echipa Unită RDG – RFG	1	1	1	3
31.	Letonia	1	1	0	2
32.	Canada	1	0	0	1
33.	Belgia	0	1	1	2
34.	Croația	0	1	0	1
35.	Belarus	0	0	4	4
	R.F. Germania	0	0	1	1
36.	Uzbekistan	0	0	1	1
	Total	336	318	321	975

LUCRUL CEL MAI GREU E SĂ TE ÎNVINGI PE TINE

*„Sfatul meu pentru cei care doresc
să ajungă în partea de sus a topurilor este:
încercați să nu vă gândiți
la toată munca grea care vă așteaptă”*

Lavinia Miloșovici – campioană mondială

Spunea Aristotel: *„Lucrul cel mai greu e să te învingi pe tine”.*

În decursul atâtor și atâtor ediții – reamintim gimnastica este printre rarele sporturi care figurează în Programul Olimpic neîntrerupt din 1896 -, s-au evidențiat printr-un deosebit talent și valoare o serie de gimnaști și gimnaste care sunt, am spune, mai mult decât multipli medaliați.

O ierarhie pe baza numărului de medalii cucerite, în partea sa superioară, arată astfel:

1.	Larisa Latfina (URSS)	9	5	4	18
2.	Nikolai Andrianov (URSS)	7	5	3	15
3.	Boris Shakhlin (URSS)	7	4	2	13
4.	Takashi Ono (Japonia)	5	4	4	13
5.	Sawao Kato (Japonia)	8	3	1	12
6.	Aleksei Nemov (Rusia)	4	2	6	12
7.	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	7	4	0	11
8.	Viktor Chukarin (URSS)	7	3	1	11
9.	Akinori Nakayama (Japonia)	6	2	2	10
10.	Vitali Shcherbo (CSI, Belarus)	6	0	4	10
11.	Ágnes Keleti (Hungaria)	5	3	2	10
12.	Polina Astakhova (URSS)	5	2	3	10
13.	Aleksandr Ditiatin (URSS)	3	6	1	10
14.	Nadia Comănechi (România)	5	3	1	9
15.	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	5	1	3	9
16.	Ludmila Turischeva (URSS)	4	3	2	9
17.	Eizo Kenmotsu (Japonia)	3	3	3	9
18.	Mikhail Voronin (URSS)	2	6	1	9
19.	Heikki Savolainen (Finlanda)	2	1	6	9
20.	Yuri Titov (URSS)	1	5	3	9

Ca orice sport ce se respectă, gimnastica olimpică nu putea face excepție în a avea recordurile sale, la rândul lor demonstrând vitalitatea acestei discipline, o vitalitate rămasă nealterată de-a lungul timpului, argumentată de performanțele realizate. Iată așadar, câteva din recorduri, așa cum sunt ele consemnate în statisticile Comitetului Internațional Olimpic, date publicității după Jocurile Olimpice de la Londra, din 2012:

MASCULIN

Cele mai multe titluri olimpice (echipe)

- 5: Japonia – 1960, 1964, 1968, 1972, 1976 – și URSS – 1952, 1956, 1980, 1988 și 1992

Cele mai multe medalii câștigate

- 15: Nikolai Andrianov (URSS) 1972-1980

- 13: Boris Shakhlin (URSS) 1956-1964, Takashi Ono (Japonia) 1952-1964.

Cele mai multe medalii de aur

- 8: Sawao Kato (Japonia), între 1968 – 1976

- 7: Viktor Chukarin (URSS) 1952-1956, Nikolai Andrianov (URSS) 1972- 1980, Boris Shakhlin (URSS), 1956-1964

Cele mai multe medalii de argint

- 6: Aleksandr Ditiatin (URSS) 1976-1980. Mikhail Voronin (URSS) 1968-1972

Cele mai multe medalii de bronz

- 6: Heikki Savolainen (Finlanda) 1928-1952, Alexei Nemov (Rusia) 1996-2000

Cele mai multe prezențe olimpice:

- 6: Iordan Iovchev (Bulgaria) 1992 (Barcelona) – 2012 (Londra)

Cele mai multe medalii de aur la o singură ediție:

- 6: Vitali Scherbo (CSI) – șase din opt posibile (înele, bară, paralele, sărituri, individual compus, echipe) -, la Jocurile Olimpice, Barcelona, 1992.

Cele mai multe medalii în concursul individual:

- 12: Nikolai Andrianov (URSS) 1972-1980

Cele mai multe medalii de aur în concursul individual:

- 6: Boris Shakhlin (URSS) – 1956 (una), 1960 (patru), 1964 (una) – și Nikolai Andrianov (URSS) – 1972 (una), 1976 (patru), 1980 (una).

Cele mai multe medalii la o singură ediție

- 8: Aleksandr Ditiatin (URSS) – 3 aur, 4 argint, 1 bronz – la Jocurile Olimpice, Moscova, 1980

Cea mai lungă prezență olimpică medaliată cu aur

- 8: Sawao Kato (Japonia) 1968-1972

Cel mai tânăr gimnast medaliat cu aur

- Rowland „Flip” Wolfe (SUA) – 17 ani și 307 zile, învingător la tumbling, la Jocurile Olimpice, 1932, Los Angeles

Cel mai în vârstă gimnast medaliat olimpic cu aur

- Manilo Pastorini (Italia) – 41 ani și 117 zile, component al echipei Italiei, la Jocurile Olimpice, Antwerp, 1920.

Cel mai tânăr medaliat olimpic

- Dimitrios Loundras (Grecia) – 10 ani și 218 zile, argint echipe (paralele), la Jocurile Olimpice, 1896, Atena.

Cel mai în vârstă medaliat olimpic (masculin)

- Lucien Demanet (Franța) – 45 ani și 266 zile, bronz, echipe, Jocurile Olimpice, Antwerp, 1920.

Cele mai multe titluri mondiale la individual compus

- 6: Kohei Uchimura (Japonia) – 2009, 2010, 2011, 2013, 2014, 2015

Cel mai titrat antrenor

- Octavian Bellu (România) – 305 medalii la Jocurile Olimpice (16 aur), Campionate Mondiale, Campionate Europene.

FEMININ

Cele mai multe titluri olimpice (echipe feminin)

- 10: URSS – între 1952 – 1980 și 1988 – 1992.

Cele mai multe medalii de aur

- 9: Larisa Lafnina (URSS), între 1956 și 1964

- 7: Vera Čáslavská a-Odložil (Cehoslovacia) – 3 (individual compus, sărituri, bârnă) în 1964 (Tokyo), 4 (individual compus, sărituri, paralele, sol) în 1968 (Mexico City).

Cele mai multe medalii de aur în concursul individual

- 7: Vera Čáslavská (Cehoslovacia) 1960-1964

- 6: Larisa Latfîna (URSS) 1956-1964

Cele mai multe medalii de argint

- 5: Mariya Gorokhovskaia (URSS) 1952, Larisa Latfîna (URSS) 1956-1964

Cele mai multe medalii olimpice

- 18: Larisa Latfîna (URSS) – 9 aur, 5 argint, 4 bronz – între 1956 și 1964

- 11: Vera Čáslavská (Cehoslovacia), între 1960 și 1964

Cele mai multe medalii în concursul individual

- 14: Larisa Latfîna (URSS) 1956-1964

- 8: Vera Čáslavská (Cehoslovacia) 1960-1964

Cea mai tânără medaliată cu aur

- Nadia Comăneci (România) – 14 ani și 252 zile, la Jocurile Olimpice, Montreal, 1976.

Cea mai în vârstă medaliată

- Ethel Seymour (M. Britanie) – 46 ani și 222 zile, componentă a echipei medaliată cu bronz, Jocurile Olimpice, 1928, Amsterdam.

Cele mai multe medalii de aur la o singură ediție

- 4: Agnes Keleti (Ungaria, 1956), Larisa Latfîna (URSS, 1956), Vera Čáslavská (Cehoslovacia, 1968), Ecaterina Szabo (România, 1984), Simone Biles (SUA, 2016)

Cele mai multe medalii la o singură ediție

- 7: Maria Gorokhovskaya (URSS), la Jocurile Olimpice, Helsinki, 1952.

Cea mai tânără gimnastă medaliată

- Luigina Giavotti (Italia) – 11 ani și 302 zile, argint, cu echipa, la Jocurile Olimpice, Amsterdam, 1928.

Cele mai multe participări la Jocurile Olimpice (feminin)

- 7: Oksana Chusovitina (Rusia / Germania / Uzbekistan), între 1992 (Barcelona) și 2016 (Rio)

Cea mai titrată antrenoare

- Mariana Bitang (România) – 152 medalii la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale, Campionate Olimpice.

Între Carl Schumann 1896 și Kohei Uchimura 2016 s-au scris pagini de epopee în ceea ce privește prezența gimnasticii sub semnul celor cinci cercuri olimpice, atât punct de vedere organizatoric, dar, totodată, și al modului în care a fost și, mai ales, este privit acest sport, cu toate implicațiile sale sociale. Din 1896 și până în prezent s-au aflat în competiție peste 4005 de gimnaști și gimnaste din aproape 100 de țări.

De-a lungul timpului și timpurilor gimnasticii, sute și sute de sportivi – și colectivele lor de tehnicieni – au trudit pentru a face, azi, din acest sport unul dintre cele mai vizibile și urmărite, cu o atractivitate deosebită. Și în tot acest răstimp, în arena competițională s-a stabilit recorduri, s-au scris pagini ce sunt mereu și mereu rememorate de generații după generații, „pagini” scrise cu dăruire, de medaliați sau nu, la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale sau la oricare alte concursuri ne-am raporta.

GEOMETRII MONDIALE

*„Cine a gustat din bucuriile marilor succese
obținute în bătălia cu cele mai mari gimnaste ale lumii
va purta întotdeauna nealterat
sentimentul pur al dragostei pentru gimnastică
și îi va rămâne devotată toată viața”*

Aurelia Dobre
Campioană mondială

ȘI UN SECOL A FOST...

„Pasiunea reprezintă energia care ne determină să mergem înainte, să ne găsim scopul în viață și în final, fericirea. Pasiunea este forța din spatele realizărilor noastre”.

Winfrey Oprah, realizator TV

ÎMBRĂȚIȘÂND UNIVERSUL

„Tot timpul să-ți depășești limitele, să nu existe nicio barieră, și nu numai: să îți dorești pur și simplu să ajungi mai sus”

Leonard Doroftei, campion mondial

ȘI UN SECOL A FOST...

*„Pasiunea reprezintă energia
care ne determină să mergem înainte,
să ne găsim scopul în viață și în final, fericirea.
Pasiunea este forța din spatele realizărilor noastre”.*

Winfrey Oprah

Având în urmă-i secole de istorie, cristalizându-se ca un sport cu reale influențe în societate, era firesc ca, odată cu apariția unei structuri internaționale care să organizeze și să unească forțele, să fie inițiate și întreceri cu o cât mai largă cuprindere, ceea ce a dus, în mod firesc, și la crearea Campionatelor Mondiale.

Și „actul de naștere” avea să fie semnat, în august 1903, cu prilejul celei de a 27-a Sărbători Federale a Federației Regale de Gimnastică a Belgiei, la Antwerp, astfel că ceea ce a fost, la început, un „simplu” concurs internațional (și acesta o premieră în evoluția globală), cu participarea a patru țări, s-a transformat, în timp, într-unul dintre cele mai renumite evenimente ale lumii sportului, care reunește, în prezent gimnaști și gimnaste din peste 80 de țări.

Inițierea acestui „Turneu Internațional” nu s-a făcut prea ușor, în epocă fiind o dispută aprigă între apărătorii concepției potrivit căreia gimnastica trebuie să apere valorile formative împotriva „invaziei sporturilor, bune a stimula ambițiile personale în detrimentul progresului colectiv „ (Raymond Barrul) și cei care promovau organizarea unor turnee internaționale. De o parte a „baricadei” se afla Nicolas J. Cuperus, președintele forului internațional, adversar convins, iar de partea cealaltă se situa președintele federației franceze, Charles Cazalet, el promovând organizarea de concursuri încă din 1897, la Bruxelles, la cel de al 3-lea Congres. A fost nevoie însă de o dispută dură încă mulți ani, până în memorabila zi de 14 septembrie 1902. Atunci, Nicolas J. Cuperus i-a invitat la magnifica sa proprietate de la Heirust, nu departe de „Kalmthoutse Heide” și foarte aproape de granița cu Olanda, pe cei doi prieteni ai săi, Charles Cazalet și olandezul Karel Muller, pentru „se consulta în interesul comun al tuturor gimnaștilor”, având în vedere că sosise „ora pentru a asculta propunerea domnului Cazalet referitoare la Turneul Internațional”. Ținând seama de interesul crescând pentru gimnastică, s-a decis organizarea unei „competiții internaționale de gimnastică, la care fiecare țară poate trimite un număr egal de reprezentanți, selecționați de propria federație, în ideea de a reprezenta, colectiv, țara lor”. Astfel a fost acceptată ideea de „concurs” și în gimnastică, iar întrecerea pe echipe a luat naștere.

Un aviz a fost cerut și altor federații naționale, care au acceptat punerea în aplicare a unei astfel de idei și, drept urmare, Campionatele Mondiale de gimnastică au devenit una dintre cele mai longevive competiții întreceri internaționale de mare anvergură, după Real Tennis – 1740, Biliard – 1825,

Box – 1882, Ciclism – 1893, Patinaj Viteză – 1889, Patinaj Artistic – 1896, Tir – 1897, unele dispărute între timp.

S-a stabilit ca aceste întâlniri să se desfășoare cu prilejul Serbărilor Federale, alegerea pentru primul Turneu revenind președintelui Federației belgiene, care a decis ca acesta să se desfășoare la Anvers, între 14 și 18 august 1903, ca făcând parte din a 27-a Serbare Anuală a Federației Belgiene de Ginas-tică, dar informațiile despre acest eveniment sunt extrem de sărace. Ceea ce este foarte clar, e faptul că la Turneul belgian au fost invitate să participe țările membre ale FEG sau cele care aveau relații speciale cu forul internațional: Belgia, Boemia (acum Cehia), Danemarca, Spania, Franța, M. Britanie, Elveția, Italia, Luxemburg, Ungaria, Olanda, Norvegia și SUA, fiecare, potrivit regulamentului, putând trimite o echipă formată din 9 gimnaști. Exercițiile ce trebuiau executate le găsim prezentate cu ajutorul a câtorva frumoase desene, iar maniera de arbitraj explicată în detaliu în comunicatele oficiale, publicate zilnic. În sfârșit, fiecare competitor trebuia să apară de 21 de ori în fața arbitrilor cu o serie de exerciții, al căror scop final era de a face sportivii să „*ofere ce au mai bun, centrat pe propria personalitate, dar mai puțin egoiști*”. Din păcate, cea mai mare parte din țările invitate nu au făcut deplasarea la Turneu, fiind prezente doar Franța, Belgia, Luxemburg și Olanda la start, celelalte, invocând diverse motive, nu au ajuns la Anvers. S-au consemnat și cel puțin două „recorduri”: cel mai tânăr concurent fiind belgianul Paul Mangin, la 18 ani – conform Raportului Oficial, totuși, luxemburghezul Martin Muller a fost cu 11 zile mai mic! -, în timp ce decanul de vârstă, tot un luxemburghez, Antoine Bordang, a avut 37 de ani. Întregerile s-au desfășurat pe velodromul de lemn „Zuidervelodroom”, gimnaștii având de executat diferite „exerciții libere fără muzică”, dar, de asemenea, și la paralele, cal cu mânere, săritura peste cal, „balansuri” pe o „bară de oțel galvanizat”, precum și un exercițiu la inele. Totodată, în program au fost și probe din atletism (150 m în mai puțin de 28 secunde, săritura în înălțime, ridicarea unei greutăți de 40 kg cu ambele mâini). Acest program complex și dificil a fost arbitrat, de asemenea, după reguli complexe, ordinatoarele furnizate de Longines fiind extrem de utile. Nu intrăm în amănuntele acordării punctajului – diferit pentru aprecierea exercițiilor din gimnastică, respectiv atletism -, menționând doar că, în final, Franța a fost desemnată învingătoare, urmată de Belgia, Luxemburg și Olanda, medaliile la individual compus fiind atribuite, în ordine, francezului Joseph Martinez, precum și, la egalitate, lui France Joseph Lux (Franța) și Georges Wiernickx (Belgia). După competiție, FEG a concluzionat că probele sunt prea dificile pentru a putea fi executate doar într-o singură zi, fiind, în același timp, și prea multe. Revista „Gymnaste”, din 12 august 1903, constata în ceea ce privește atenția acordată de presă acestui eveniment: „*Am adresat o invitație tuturor ziarelor din Paris, dar nu am avut norocul de a vedea un singur reprezentant, cu excepția a doi prieteni care scriu «gym» la Auto și Monde sportif. O, copii mei, dacă era vorba de un meci de tenis, atunci...*”

Succesul de la Anvers i-a determinat pe conducătorii federațiilor europene să decidă organizarea acestor „Turnee” o dată la doi ani. „Numărul 2” a avut loc în Franța, cu prilejul celei de a 31-a Serbări Federale, între 22 și 23 aprilie 1905, cu participarea aceluiași țări ca la Anvers. Este de menționat faptul că, urmare a discuțiilor privind „inelele” – fixe sau mobile –, acest aparat este scos din program.

Nicolas J. Cuperus rămâne constant pe poziția sa, favorabilă unui concurs care să se manifeste în simplă demonstrație, fără premii și clasamente, poziție tot mai izolată, astfel că Federația Europeană, cu ocazia celei de a 5-a reuniuni, încredințează organizarea Turneului 3, din 1907, orașului Praga, luând parte Belgia, Franța, Ungaria, Luxemburg, Sokol sloven și Sokol ceh. În program au figurat patru tipuri de probe și 14 exerciții, ansamblu – libere, pe aparate, atletism (150 m, combinată lungime / înălțime) și ridicarea unei grutăți de 35 kg de maximum 20 de ori.

A venit, în 1909, rândul Luxemburgului, cu prilejul celei de a 9-a Serbări Federale. Ridicarea greutății a fost înlocuită cu urcatul pe „frânghie”, de 5 ori, cu picioarele întinse, fără elan și mișcarea corzii. În cadrul probelor specifice gimnasticii au revenit inelele, eliminate la ultimele două Turnee, dar care au înlocuit calul.

La cererea Italiei, acesteia i-a fost acordat cel de al 5-lea Turneu Internațional, desfășurat la Torino în 1911, în perioada 11 – 14 mai, între cele 8 țări participante aflându-se și România, la a doua prezență peste hotare a gimnaștilor noștri. La cererea Sokol Cehia a existat autorizația ca gimnaștii cehi să vină cu propria lor bară fixă, în timp ce ceilalți sportivi au avut posibilitatea de a utiliza aparatele puse la dispoziție de organizatori sau cele ale cehilor. Acest accept a avut efectul unui bulgăre de zăpadă, antrenând numeroase dificultăți practice și de principiu. După 39 de ani de existență, autorizarea de a utiliza propriile aparate a fost anulată de către Federația Internațională de Gimnastică, începând cu întrecerile mondiale de la Basel, din 1950.

O schimbare notabilă la cea de a 6-a ediție, de la Paris, din 1913: începând cu acest Turneu, echipele sunt alcătuite din 6 gimnaști. Totodată a avut loc și cea de a 10-a reuniune a Federației Europene, cu participarea a 15 țări. *Relativ la Turnee, au fost numeroase noi propuneri relativ la dificultatea exercițiilor, la numărul de probe, la admiterea gimnaștilor individuali... Propunerea domnului Cazalet, conform căreia regulile concursului de gimnastică de la Jocurile Olimpice sunt cele ale Federației de Gimnastică, a fost adoptată în unanimitate pentru a fi prezentată în iunie la Congresul Olimpic de la Paris... Având în vedere că în Balcani situația politică este dificilă, s-a decis ca întâlnirea din 1915 să aibă loc la Anvers, cu speranța că vor participa numeroase națiuni...".* Numai că acest Turneu n-a mai avut loc...

La cel de al 11-lea Congres, de la Bruxelles, din 17 aprilie 1921, ca urmare a unui Acod intervenit între Federația (de acum) Internațională de Gimnastică și C.I.O., din iunie 1920, s-a decis ca aceste Turnee să se desfășoare o dată la patru ani, la mijlocul intervalului dintre două Jocuri. Situația avea să se schimbe în 1979, dată de la care „mondialele” au trecut o dată la doi ani, în cei impari, pentru ca noi modificări să survină în perioadele următoare în ceea ce privește ritmicitatea desfășurării. Cel de al 7-lea Turneu a fost încredințat Iugoslaviei, care a ales orașul Ljubljana, astfel că, pentru prima oară competiția s-a desfășurat pe parcursul a două zile, 11 și 12 august 1922, în cea dintâi, având loc concursul pe aparate, iar în a doua probele de atletism și natație. Cu acest prilej, clasamentul general la individual compus devine oficial.

Turneul din 1930 a avut loc la Luxemburg. Marea inovație a fost situarea solului pe același plan cu celelalte aparate, devenind, astfel, o probă individuală, punându-se, astfel, punct unei foarte lungi perioade în care lucrul la sol a fost considerat un „exercițiu preliminar”. O altă inovație, utilizarea

filmului pentru studierea exercițiilor. Din păcate, acest Turneu a fost marcat de decesul gimnastului iugoslav Anton Malej, care a căzut de la inele. Vremea nefavorabilă a determinat anularea probelor atletismului, clasamentul realizându-se doar pe baza probelor specifice gimnasticii!

Al 10-lea Turneu Internațional devine al 10-lea Campionat Mondial! La Congresul cu numărul 18 al FIG, la Praga, în 1932, se decide ca a 10-a ediție să se desfășoare la Budapesta. „Art. 1. Urmare a deciziei luate la a XVIII-a Reuniune Internațională, ținută la Praga, la 4 și 5 iulie 1932, al X-lea Turneu Internațional de Gimnastică (Campionat Mondial) va avea loc la Budapesta, între 18 și 21 mai 1934... Art. 28 – Urmare a deciziei luate la a XX-a Reuniune Internațională, ținută la Lausanne, la 11 și 12 aprilie 1933, organizarea Campionatelor Mondiale a fost acordată în cadrul Sărbătorii și Turneului 1934, la Budapesta...”, este scris în Regulamentul celui de al X-lea Turneu Internațional (Campionat Mondial) al FIG, organizat la Budapesta în 1934. Conform deciziei, programul Campionatelor Mondiale, care a reunit 103 gimnaști din 13 țări, a cuprins competiția pe echipe și individuală (bară, paralele, cal, inele, sărituri), cu exerciții impuse și libere, precum și secțiunea atletismului (aruncarea greutății – 7 ¼ kg, săritura cu prăjina, 100 m plat). De semnalat, participarea pentru prima oară la Turneul Internațional a sportivilor din Germania, urmare și a cererii de afiliere la FIG, dar și a faptului că, în 1936, Jocurile Olimpice erau programate la Berlin. Dar, alături de schimbarea de denumire, cel mai important eveniment, cu maximă rezonanță pentru dezvoltarea ulterioară a gimnasticii, este că această ediție devine și primul Campionat Mondial feminin. În ciuda opoziției, dar ținând seama că gimnastica feminină făcea parte deja din programul olimpic din 1928, FIG nu putea să mai țină mult timp ușa închisă pentru sportive, ele făcându-și, astfel, intrarea la Budapesta. Concursul a reunit Bulgaria, Franța, Ungaria, Polonia și Cehoslovacia, evoluțiile fiind apreciate cu destulă dificultate, deoarece „această primă competiție internațională feminină nu avea încă tradiție, lipsind experiența în organizare, în arbitraj, ceea ce toate gimnastele au resimțit...”. Vally Nagy-Herpich, în „Die ersten Weltmeisterschaften im Frauenturnen”, din Olympische Turnkuns”, numărul 2, din 1966, relatează și o serie de întâmplări din culise, unele amuzante, dar cu valoare istorică, totuși. Astfel, ziariștii au semnalat faptul că unele gimnaste aveau costumele prea scurte, ceea ce le făceau un pic frivole, dar „publicul părea că le apreciază”. De asemenea, în timpul probelor de atletism (60 m, lungime, aruncarea suliței), una dintre concurente a aruncat cu sulița... inversă, aruncarea nefiind valabilă deoarece „aparatul” nu s-a înfipt în pământ! sau, la bârnă, „una dintre gimnastele ungare, Gaby Meszaros, a făcut un salt în echer. Era primul mare echer mondial la bârnă. Un arbitru s-a sculat de la locul său, s-a apropiat de bârnă pentru a putea observa mai bine acest eveniment. Gabi a obținut pentru exercițiul său 9.60 puncte...”.

Campionatele Mondiale ale gimnasticii au, așadar, în fundal o lungă istorie, acest sport parcurgând un drum greu până la cotele de azi. Numeroase au fost schimbările și poziționările pe toate planurile, dar, în cele din urmă drumul a fost ascendent, gimnastica devenind unul dintre cele mai populare și urmărite sporturi.

Un aspect principal în prezentarea istoriei Campionatelor Mondiale îl reprezintă, indiscutabil, evoluția pe aparate, cu deosebire a celor masculine, precum și modul cum a fluctuat numărul gimnaștilor dintr-o echipă, acesta

fiind determinant în stabilirea formatul competițiilor, cum, de asemenea, o importanță majoră, cu implicații directe, au avut schimbările produse în arbitraj.

Din punct de vedere al probelor, în cadrul competițiilor masculine, pe parcursul timpului, au avut loc o serie de schimbări, dar și de conservare a celor tradiționale și considerate cu impact.

- Calul a fost inclus de la prima ediție, cu excepția întrecerilor din 1909.

- Inelele au fost încă de la prima ediție, cu excepția anilor 1905 și 1907

- Paralelele și bara au făcut parte din program încă de la prima ediție fără întrerupere. În 1930, Comitetul Tehnic al FIG a organizat exerciții în grup, fără a figura în concursul oficial.

- Solul și-a făcut apariția în 1930

- Săriturile au debutat în 1934.

- Până în 1950, din programul la individual compus au figurat și probe din atletism (60 m sau 150 m, săritura în lungime sau înălțime, aruncarea greutății, prăjină)), natație, haltere și /sau urcarea pe frânghie.

- Concursul pe echipe, competiția inaugurală a „mondialelor”, nu a fost inclusă în programul edițiilor din 1992, 1993, 1996, 2002, 2005, 2009 și 2013. În 1994, un campionat separat numai pe echipe a avut loc de cel pentru individual compus, fiind singurul an în asemenea sistem,

- Individualul compus, care a fost inclus în program încă de la ediția inaugurală, a lipsit din programul edițiilor din 1992, 1996, 2002.

Tabloul probelor la fiecare ediție a Campionatelor Mondiale:

			Masculin							Feminin						
			T	AA	FX	PH	SR	VT	PB	HB	T	AA	VT	UB	BB	FX
1903	1	Anvers	x	x	-	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1905	2	Bordeaux	x	x	-	x	-	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1907	3	Praga	x	x	-	x	-	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1909	4	Luxembourg	x	x	-	-	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1911	5	Torino	x	x	-	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1913	6	Paris	x	x	-	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1915	Primul Război Mondial															
1917																
1922	7	Ljubljana	x	x	-	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1926	8	Lyon	x	x	-	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1930	9	Luxembourg	x	x	x	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
1934	10	Budapesta	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-	-	-	-
1938	11	Praga	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-	-	-	-
1942	Al II-lea Război Mondial															
1946																
1950	12	Basel	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1954	13	Roma	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

1958	14	Moscova	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1962	15	Praga	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1966	16	Dortmund	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1970	17	Ljubljana	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1974	18	Varna	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1978	19	Strasbourg	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1979	20	Fort Worth	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1981	21	Moscova	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1983	22	Budapesta	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1985	23	Montréal	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1987	24	Rotterdam	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1989	25	Stuttgart	x	x	x	x	x	x	X	x	x	x	x	x	x
1991	26	Indianapolis	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1992	27	Paris	-	-	x	x	x	x	x	-	-	x	x	x	x
1993	28	Birmingham	-	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x
1994	29	Brisbane	-	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x
1994	30	Dortmund	x	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
1995	31	Sabae	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1996	32	San Juan	-	-	x	x	x	x	x	-	-	x	x	x	x
1997	33	Lausanne	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
1999	34	Tianjin	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2001	35	Gand	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2002	36	Debrecen	-	-	x	x	x	x	x	-	-	x	x	x	x
2003	37	Anaheim	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2005	38	Melbourne	-	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x
2006	39	Aarhus	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2007	40	Stuttgart	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2009	41	Londres	-	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x
2010	42	Rotterdam	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2011	43	Tokyo	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2013	44	Anvers	-	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x
2014	45	Nanning	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2015	46	Glasgow	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

Odată cu desfășurarea Campionatelor Mondiale de la Basel, din 1950 – Congresul al 28-lea a aprobat introducerea unui Cod de Punctaj (idee care a început să fie „lucrată” încă din 1939), precum și admiterea URSS. Se poate spune că s-a încheiat încă o perioadă în evoluția gimnasticii, perioadă pune punct trecerii „de la gimnastică aflată încă sub influență militară, la cea sportivă, calificată în 1950 ca artistică... A fost, de ase, menea, o perioadă în care și-a precizat regulamentul și programul, ajungându-se spre o formă coasi-definitivă... De asemenea, gimnastica a renunțat definitiv la atletism, cea feminină trebuind însă să mai aștepte până în 1958... Din 1952 se poate vorbi de competiții cu adevărat mondiale... 1952 marchează un nou pas spre un sport-spectacol, gimnastica devenind o disciplină din ce în ce mai populară...”, după cum constată și Raymond Barrull.

Modificări au avut loc și în ceea ce privește numărul maxim de gimnaști dintr-o echipă:

1903:	9
1905 – 1922:	6
1926 – 1954:	8 (cele mai bune 6 rezultate luate în calcul)
1958 – 1991, 1994, 1997, 1999:	6
1995:	7 (format 7-5-4)
1997:	6 (format 6-5-4)
2006, 2007, 2010:	6
2011, 2015:	6-5-3 (format)

Rămânând în același perimetru, câteva elemente se mai impun a fi menționate, ele ilustrând frământările și preocupările pentru aducerea gimnasticii în prim-planul activității sportive de performanță, cu referire la ultimele patru decenii:

1979 – Campionatele Mondiale au constituit criteriu de calificare pentru Jocurile Olimpice 1980. Primele 12 echipe și un număr limitat de sportivi pentru individuale au obținut locurile olimpice. Boicotul Jocurilor a obligat forul internațional și organizatorii să accepte majore schimbări în ceea ce privește prezența la concursul de la Moscova.

1989 – Introducerea sistemului „New life” a fost urmată de eliminarea luării în calcul a punctajului de la exercițiile impuse, regulă aplicată doar în finale.

1992 – În program, doar concursul individual pe aparate, fără individual compus și echipe. Doar maximum 6 gimnaști și 4 gimnaste din fiecare țară, cu maximum doi finaliști pe aparat.

1993 – Doar concurs individual compus și pe aparate, fără echipe. Primii 24 calificați în finala la individual compus cu doar 2 de țară, număr redus de la 3.

1994 – Primul din cele două Campionate a avut în program, doar individual compus și aparate. Cel de al doilea „mondial” (6 luni mai târziu) a fost doar pe echipe.

1995 – Echipele au fost formate din 7 gimnaști, cu 6 în competiție în faza calificărilor. În finală, formatul 7 – 5 – 4.

1997 – Primul campionat fără exerciții impuse. 6 gimnaști în competiție, în calcul cele mai bune 5 note. În finală, 6 – 5 – 4

1999 – Campionatele Mondiale încep seria derulărilor anuale, cu excepția anului olimpic.

2001 – Primele 8 echipe (în loc de 6) se califică în finală, cu 3 gimnaști pe aparat, din cei 6 care alcătuiesc echipa, toate notele fiind luate în calcul. Cei mai buni 30 de gimnaști se califică în finala de la individual compus.

2002 – Doar concurs individual, pe aparate.

2003 – Numărul gimnaștilor calificați în finala la individual compus este redus de la 36 la 24, pentru a doua oară după 1993, format care este și acum aplicat.

2005 – Doar individual compus și aparate, fără concurs pe echipe. Maximum de înscriși pe țară a fost permis la 6 gimnaști și 4 gimnaste, nu mai mult de doi pe fiecare probă.

2006 – Primele 24 de echipe, plus primii clasați la individual au obținut calificarea pentru C.M. din 2007, ceea ce a însemnat și startul calificărilor pentru J.O. Este introdus noul sistem de scor, care a dus la eliminarea notei 10.

2007 – 24 de echipe participante, cu primele 8 în finală. La individual compus în ultima fază 24 de gimnaști și câte 8 în finala pe aparate. Primele 8 formații, calificate direct la Jocurile Olimpice.

2010 – Primele 24 de echipe, plus primii clasați la individual, s-au calificat pentru ediția următoare (Tokyo 2011), la rândul ei, decisivă pentru „pașapoartele” olimpice (Londra 2012).

2011 – Primele 8 echipe, plus primii 3 situați în clasamentele individuale s-au calificat direct pentru J.O. 2012. Pentru locurile rămase libere în concursul olimpic, un nou turneu de calificare a avut loc în ianuarie 2012.

2013 – În program doar întreceri individuale. Maximum de intrări, 5 gimnaști și 4 gimnaste de țară și nu mai mult de 2 în fiecare finală.

2013 – C.I.O a declarat gimnastica între cele trei cele mai populare sporturi, asigurând că ea va rămâne în program ca unul dintre cele 5 sporturi originare al Jocurilor Olimpice.

2014 – Ediție completă, primele 24 echipe și primii clasați la individual promovând pentru „mondialele” de la Glasgow 2015, care deschid și procesul de calificare pentru J.O. 2016.

2015 – Primele 8 echipe, plus medaliații concursului pe aparate (dacă nu fac parte din echipele calificate) la ediția „mondială” premergătoare J.O. se califică direct pe tabloul olimpic.

2015 – Consiliul FIG, reunit la Melbourne, a aprobat cu „largă majoritate” schimbări în ceea ce privește calificarea și calendarul pentru Jocurile Olimpice – Tokyo 2020. Cea mai importantă modificare se referă la reducerea numărului de componenți ai unei echipe de la 5 la 4, ceea ce ar crea 24 de locuri libere în cota alocată gimnasticii pentru Jocurile Olimpice. Bazat pe un sistem ce va include rezultatele campionatelor continentale, Cupa Mondială și Cupa Mondiala Challenge, doi noi sportivi din țările deja calificate pentru competiția pe echipe vor putea accede în competiția olimpică individuală pe locurile create suplimentar.

Ținând seama de modificările în ceea ce privește formatul, acestea au fost vizibile și la nivelul numărului de finaliști într-un concurs:

- Finalele pe aparate au fost introduse la Campionatele Mondiale din 1958, cu primii 6 calificați, fără limită de număr per țară.

- Din 1972 și până în 1974, primii 36 se calificau în finala la individual compus, fără limită de număr per țară.

- Începând cu 1976, numărul sportivilor maxim posibil calificați a fost

redus la 3 pentru individual compus și 2 pentru finalele pe aparate.

- Începând cu 1978, numărul finaliștilor pe aparate a fost mărit de la 6 la 8.

În cei peste 110 ani de la data desfășurării primei ediții (1903), 20 de țări din 34 orașe diferite au fost gazdele Campionatelor Mondiale, Franța având privilegiul organizării a 5 ediții, urmată de Germania – 4 (a 5-a ediție urmează să aibă loc în 2019, pentru a 3-a oară la Stuttgart, 4 – 13 octombrie) și Belgia, Ungaria și SUA – câte 3. De asemenea, Canada revine pe lista organizatorilor, la Montreal fiind programată ediția din 2017 (27 septembrie – 9 octombrie), un moment istoric urmând a-l reprezenta desfășurarea celei de a 48-a ediții a Campionatelor Mondiale în Qatar, la Doha, în perioada 25 octombrie – 3 noiembrie.

1. Franța – Bordeaux (1905), Paris (1913), Lyon (1926), Strasbourg (1978), Paris (1992) – 5
2. Germania – Dortmund (1966), Stuttgart (1989), Dortmund (1994), Stuttgart (2007) – 4
3. Belgia – Antwerp (1903), Ghent (2001), Antwerp (2013) – 3
4. Cehoslovacia – Praga (1907), Praga (1938), Praga (1962) – 3
5. Ungaria – Budapesta (1934), Budapesta (1983), Debrecen (2002) – 3
6. SUA – Fort Worth (1979), Indianapolis (1991), Anaheim (2003) – 3
7. Italia – Torino (1911), Roma (1954) – 2
8. Luxembourg – Luxembourg (1909), Luxembourg (1930) – 2
9. Iugoslavia (Slovenia) – Ljubljana (1922), Ljubljana (1970) – 2
10. Elveția – Basel (1950), Lausanne (1997) – 2
11. URSS – Moscova (1958), Moscova (1981) – 2
12. Olanda – Rotterdam (1987), Rotterdam (2010) – 2
13. Marea Britanie – Birmingham (1993), Londra (2009), Glasgow (2015) – 3
14. Australia – Brisbane (1994), Melbourne (2005) – 2
15. Japonia – Sabae (1995), Tokyo (2011) – 2
16. China – Tianjin (1999), Nanning (2014) – 2
17. Bulgaria – Varna (1974)
18. Canada – Montreal (1985)
19. Danemarca – Aarhus (2006)
20. Puerto Rico – San Juan (1996)

Toate edițiile Campionatelor Mondiale desfășurate până în 1954 au avut loc în aer liber, din 1958 gimnastica intrând în „sală”, sportivii evoluând pe un podium special pe care sunt montate aparatele, în timp ce arbitri se află la nivelul solului, pentru a nu obstrucționa urmărirea exercițiilor de către spectatori.

În directă conexiune cu locurile de desfășurare credem că se află și periodicitatea acestei întreceri mondiale, cu fluctuații sufficient de frecvente, cu renunțări și reveniri:

Între 1903 și 1913 s-au desfășurat o dată la doi ani.

În perioada 1913 – 1916 nu au avut loc din cauza Primului Război Mondial

Între 1922 și 1938 s-au desfășurat o dată la patru ani.

În perioada 1942 – 1946, nu au avut loc din cauza celui de al II-lea Război Mondial

Între 1950 și 1978 s-au desfășurat o dată la patru ani.

Între 1979 și 1991 s-au desfășurat o dată la doi ani.

Între 1992 și 1997 s-au desfășurat anual.

În 1994 au avut loc două Campionate Mondiale: primul doar individual compus și aparate; al doilea – numai echipe

În 1996 a avut loc un Campionat Mondial numai pe aparate, cu câteva luni înaintea J.O. de la Atlanta.

În 1999 și 2001 s-au desfășurat două noi ediții.

Din 2001 se desfășoară anual, cu excepția ani lor olimpici. Formatul C.M. din anul pre-olimpic cuprinde programul complet (echipe, individual compus, aparate) și constituie criteriu de calificare pentru J.O.

Din punct de vedere cronologic, tabloul „mondialelor” gimnasticii artistice arată astfel:

2019	49. Stuttgart	Germania	04 – 13 octombrie
2018	48. Doha	Qatar	25 octombrie – 03 noiembrie
2017	47. Montreal	Canada	27 septembrie – 09 octombrie
2015	46. Glasgow	M. Britanie	23 octombrie – 01 noiembrie
2014	45. Nanning	China	03 – 12 octombrie
2013	44. Antwerp	Belgia	30 septembrie – 06 octombrie
2011	43. Tokyo	Japonia	07 – 16 octombrie
2010	42. Rotterdam	Olanda	17 – 24 octombrie
2009	41. Londra	M. Britanie	12 – 18 octombrie
2007	40. Stuttgart	Germania	01 – 09 septembrie
2006	39. Aarhus	Denmarca	13 – 21 octombrie
2005	38. Melbourne	Australia	22 – 27 noiembrie
2003	37. Anaheim	SUA	16 – 24 august
2002	36. Debrecen	Ungaria	20 – 24 noiembrie
2001	35. Ghent	Belgia	24 octombrie – 04 noiembrie
1999	34. Tianjin	China	08 – 16 octombrie
1997	33. Lausanne	Elveția	31 august – 07 septembrie
1996	32. San Juan	Puerto Rico	15 – 21 aprilie
1995	31. Sabae	Japan	01 – 10 octombrie
1994	30. Dortmund	Germania	15 – 20 noiembrie
1994	29. Brisbane	Australia	19 – 24 aprilie
1993	28. Birmingham	M. Britanie	12 – 18 aprilie
1992	27. Paris	Franța	15 – 19 aprilie
1991	26. Indianapolis	SUA	06 – 15 septembrie
1989	25. Stuttgart	R.F.G.	14 – 22 octombrie
1987	24. Rotterdam	Olanda	19 – 25 octombrie
1985	23. Montreal	Canada	03 – 10 noiembrie
1983	22. Budapesta	Ungaria	23 – 30 octombrie
1981	21. Moscova	URSS	19 – 29 noiembrie
1979	20. Fort Worth	SUA	03 – 09 decembrie
1978	19. Strasbourg	Franța	23 – 29 octombrie
1974	18. Varna	Bulgaria	20 – 27 octombrie
1970	17. Ljubljana	Iugoslavia	22 – 27 octombrie
1966	16. Dortmund	R.F.G.	21 – 25 septembrie
1962	15. Praga	Cehoslovacia	04 – 08 iulie
1958	14. Moscova	URSS	06 – 10 iulie
1954	13. Roma	Italia	28 iunie – 01 iulie
1950	12. Basel	Elveția	14 – 16 iulie

1938	11. Praga	Cehoslovacia	30 iunie – 01 iulie
1934	10. Budapesta	Ungaria	01 – 02 iunie
1930	9. Luxemburg	Luxemburg	12 – 14 iulie
1926	8. Lyon	France	22 – 24 mai
1922	7. Ljubljana	Iugoslavia	11 – 12 august
1913	6. Paris	Franța	14 – 16 noiembrie
1911	5. Torino	Italia	11 – 14 mai
1909	4. Luxemburg	Luxemburg	01 august
1907	3. Praga	Boemia	30 iunie
1905	2. Bordeaux	Franța	22 – 23 aprilie
1903	1. Antwerp	Belgia	14 – 18 August

Pe parcursul acestui peste un „secol mondial” al gimnasticii s-au afirmat gimnaști și gimnaste care și-au înscris numele cu majuscule în istoria acestui sport, cum, de asemenea, s-au detașat și veritabile „școli” în ceea ce privește gimnastica feminină sau masculină. Fără a avea pretenții ale unui tablou complet și fără omisiuni, ne permitem a reține echipe și sportivi care au dominat scena „mondială” în diverse perioade:

Masculin

Echipe: China, URSS, Japonia, Cehoslovacia, Germania

Individual compus: Kohei Uchimura (Japonia), Vitaly Scherbo (URSS), Ivan Ivankov (Bulgaria), Yang Wei (China), Eizo Kenmotsu (Japonia), Dmitri Bilozherchev (URSS), Yuri Korolev (URSS), Marco Torres (Franța), Peter Sumi (Slovenia)

Sol: Vitaly Scherbo (URSS), Marian Drăgulescu (România), Zou Kai (China), Igor Korobchinsky (URSS), Diego Hypolito (Brazilia), Jordan Iovtchev (Bulgaria), Akinori Nakayama (Japonia), Franco Menichelli (Italia)

Cal: Miroslav Cerar (Iugoslavia / Slovenia), Zoltan Magyar (Ungaria), Xiao Qin (China), Marius Urzică (România), Pae Gil Su (Coreea de Sud), Krisztian Berki (Ungaria)

Inele: Yuri Chechi (Italia), Albert Azaryan (URSS), Jordan Iovchev (Bulgaria), Arthur Zanetti (Brazilia), Leon Stukelj (Iugoslavia / Slovenia), Alexander Ditiatin (URSS), Akinori Nakayama (Japonia), Nikolai Andrianov (URSS). Pe lista medaliaților mondiali la acest aparat se află și gimnaștii noștri Dan Grecu (locul 1 – 1974, 2 – 1979, 3 – 1978 și 3 – 1976 JO) și Dan Burincă (2 – 1995, 3 -1994).

Sărituri: Marian Drăgulescu (România), Vitaly Scherbo (URSS), Eugen Mack (Elveția), Yang Hak-Seon (Coreea de Sud), Alexei Nemov (URSS), You Ok Youl (Coreea de Sud).

Paralele: Li Xianpeng (China), Vitaly Scherbo (URSS), Eizo Kenmotsu (Japonia), Vladimir Artemov (URSS), Mitja Petkovsek (Slovenia), Li Jing (China), Vasilierios Tsolakidis (Grecia).

Bară: Jesus Carballo (Spania), Fabian Hambüchen (Germania), Zou Kai (China), Epke Zonderland (Olanda), Aljaz Pegan (Slovenia), Vlasios Maras (Grecia)

Feminin

Echipe: URSS, România, Cehoslovacia, SUA, China

Individual compus: Svetlana Khorkina (URSS), Larissa Latfina (URSS), Ludmila Turischeva (URSS), Věra Čáslavská (Cehoslovacia), Shannon Miller

SUA), Elena Shushunova (URSS), Nellie Kim (URSS), Svetlana Boginskaya (URSS), Vlasta Dekanova (Cehoslovacia), Simone Biles (SUA).

Sărituri: Simona Amânar (România), Cheng Fei (China), McKayla Maroney (SUA), Lavinia Miloșovici (România), Gina Gogean (România), Elena Zamolodchikova (Rusia), Alicia Sacramone (SUA).

Paralele: Svetlana Khorkina (Rusia), Maxi Gnauck (RDG), Beth Tweddle (M.Britanie), Anastasia Liukin (SUA), Daniel Silivaș (România)

Bărnă: Daniela Silivaș (România), Nastia Liukin (SUA), Tanaka-Ikeda (Japonia), Cătălina Ponor (România), Shannon Miller (SUA).

Sol: Gina Gogean (România), Ludmila Turischeva (URSS), Daniela Silivas (România), Larissa Lafinina (URSS), Nellie Kim (URSS), Alicia Sacramone (SUA), Simone Biles (SUA)

Și pentru că am mintit de campioane și campioni, un subiect care a devenit „arzător”, odată cu intrarea fetelor în competiție, a fost stabilirea unei limite de vârstă, având la bază ideea protejării sănătății concurenților în raport cu dezvoltarea organismului și cerințele unor exerciții de înaltă dificultate. Dacă în concursurile feminine, înainte de 1966, vârsta competitorilor nu cobora în mod obișnuit sub 20 de ani, la „mondialul” din 1966, echipa medaliată cu aur a avut o medie de 17 ani, iar la Jocurile Olimpice 1976, campiona la individual compus a avut 14 ani. Drept urmare, pentru protejarea sănătății tinerelor competitori, vârsta minimă a fost stabilită, înaintea Jocurilor Olimpice de la Moscova, din 1980, la 15 ani. Această limitare nu a rezolvat problema prezenței foarte tinerelor gimnaste în competițiile majore, dovadă situația din 1992, de la Barcelona olimpică, motiv pentru care limita de vârstă a fost urcată la 16 ani, încercările de fraudare fiind aspru sancționate. În ceea ce privește gimnastica masculină, nu au fost probleme majore în ceea ce privește vârsta concurenților. În 1988, campionul de la individual compus a avut 19 ani, iar în 1983 câștigătorul a avut 16 ani, la fel cu a învingătorului din 2001. Cu toate că nu au existat situații neplăcute în acest sens, vârsta minimă a gimnaștilor la acest nivel a fost stabilită la 18 ani.

Reîntorcându-ne la campioni și medalii, clasamentul pe națiuni, conform medaliilor all-time, după consumarea celei de a 46-a ediții, care a avut loc la Glasgow (M. Britanie), în octombrie 2015, are următoarea configurație:

1.	URSS	111	86	59	256
2.	China	74	49	40	163
3.	România	48	45	42	135
4.	SUA	48	40	35	123
5.	Japonia	45	46	62	153
6.	Rusia	30	34	29	93
7.	Cehoslovacia	29	29	20	78
8.	Franța	24	31	23	78
9.	Elveția	18	17	14	49
10.	R.D. Germană	17	13	29	59
11.	Iugoslavia	17	11	8	36
12.	Belarus	15	6	11	32
13.	Italia	14	9	26	49
14.	Ungaria	11	15	8	34

15.	Bohemia	10	9	10	29
16.	Ucraina	7	9	13	29
17.	R.P.D. Coreeană	7	3	3	13
18.	Coreea de Sud	6	2	2	10
19.	Germania	5	9	14	28
20.	Bulgaria	5	5	13	23
21.	CSI	5	3	5	13
22.	Polonia	5	2	9	16
23.	Grecia	5	2	2	9
24.	M. Britanie	4	9	7	20
25.	Olanda	4	7	2	13
26.	Brazilia	4	4	4	12
27.	Spania	3	4	2	9
28.	Slovenia	3	4	0	7
29.	Suedia	3	1	2	6
30.	Finlanda	2	5	1	8
31.	R.F. Germania	2	5	1	8
32.	Australia	2	4	4	10
33.	Uzbekistan	1	2	3	6
34.	Austria	1	1	1	3
35.	Luxemburg	1	0	3	4
36.	Kazakhstan	1	0	0	1
37.	Belgia	0	4	6	10
38.	Canada	0	3	5	8
39.	Cuba	0	3	3	6
40.	Letonia	0	3	1	4
41.	Croația	0	1	1	2
42.	Taiwan	0	1	0	1
	Mexic	0	1	0	1
44.	Israel	0	0	2	2
45.	Armenia	0	0	1	1
	Azerbaidjan	0	0	1	1
	Puerto Rico	0	0	1	1
	Serbia	0	0	1	1
	Sportiv independent	0	0	1	1
	Vietnam	0	0	1	1

Notă: La C.M. din 1993, Belenky a cucerit o medalie de bronz, concurând ca sportiv independent, deoarece țara sa de origine (Azerbaidjan) nu avea constituită la acea dată o federație națională de gimnastică.

Masculin

1.	Rusia	74	63	44	181	22.	Slovenia	3	3	1	7
2.	China	57	29	24	110	23.	Finlanda	2	5	1	8
3.	Japonia	44	44	54	142	24.	Spania	2	3	1	6
4.	Franța	25	29	18	72	25.	M. Britanie	1	9	4	14
5.	Elveția	19	15	14	48	26.	Australia	1	2	2	5
6.	Cehoslovacia	17	17	13	47	27.	Polonia	1	2	2	5

7.	Iugoslavia	16	11	8	35	28.	Luxembourg	1	-	4	5
8.	Germania	13	19	28	60	29.	Kazakhstan	1	-	-	1
9.	Italia	13	7	21	41	30.	Belgia	-	4	5	9
10.	România	12	9	5	26	31.	Canada	-	3	4	7
11.	Belarus	12	7	11	30	32.	Cuba	-	2	2	4
12.	Bohemia	10	9	11	30	33.	Letonia	-	2	1	3
13.	Ungaria	8	10	5	23	34.	Croația	-	1	1	2
14.	SUA	8	9	9	26	35.	Mexic	-	1	-	1
15.	Coreea de Sud	6	2	2	10	35.	Taipei	-	1	-	1
16.	Grecia	5	2	2	9	37.	Israel	-	-	2	2
17.	RPD Coreeană	5	-	2	7	38.	Uzbékistan	-	-	1	1
18.	Bulgaria	4	6	11	21	38.	Porto Rico	-	-	1	1
19.	Ucraina	4	5	9	18	38.	Suedia	-	-	1	1
20.	Olanda	4	4	1	9	38.	Armenia	-	-	1	1
						38.	Azerbaidjan	-	-	1	1
						TOTAL		372	339	331	1042

Feminin

1.	Rusia	72	60	48	180	16.	Uzbekistan	1	2	2	5
2.	România	36	36	37	109	16.	Australia	1	2	2	5
3.	SUA	40	30	23	93	18.	Franța	1	1	5	7
4.	China	18	21	16	55	19.	Brazilia	1	1	2	4
5.	Cehoslovacia	11	13	7	31	20.	Autriche	1	1	1	3
6.	Germania	11	8	16	35	21.	Bulgaria	1	-	2	3
7.	Polonia	4	-	7	11	22.	Spania	1	-	1	2
8.	Ucraina	3	4	4	11	23.	Olanda	-	3	1	4
9.	Suedia	3	1	1	5	24.	Iugoslavia	-	2	-	2
10.	M. Britanie	3	-	3	6	25.	Elveția	-	1	-	1
11.	Ungaria	2	5	3	10	26.	Cuba	-	-	1	1
12.	RPD Coreeană	2	3	1	6	26.	Canada	-	-	1	1
13.	Belarus	2	-	-	2	26.	Vietnam	-	-	1	1
14.	Japonia	1	2	8	11	TOTAL		216	197	198	611

Gimnastica mondială, cu fiecare an, cu fiecare competiție, s-a adaptat dezvoltării înainte generale, în contextul evoluției societății, concepției și teoriilor din fiecare epocă – structură competițională, ritmicitate, program, regulamente, formule de desfășurare, creștere constantă a numărului țărilor participante la competiții, diversificarea disciplinelor (artistica, ritmică, aerobică, trampoline, acrobatică, gimnastica pentru toți) -, consolidându-și, totodată, structurile organizatorice naționale, continentale și internaționale

ÎMBRĂȚIȘÂND UNIVERSUL

*„Tot timpul să-ți depășești limitele,
să nu existe nicio barieră,
și nu numai: să îți dorești pur și simplu
să ajungi mai sus”*
Leonard Doroftei
campion mondial

Este dificil să afirmi, încercând o ierarhizare competițională, în lumea actuală a sportului, care este cea mai importantă, pentru că fiecare disciplină dispune de criteriile sale de ordonare, de propriile reguli, iar numărul evenimentelor de anvergură a crescut vertiginos în ultimele decenii. Cu toate acestea, în plan internațional, credem că, din punct de vedere al preferințelor, al audienței, al atenției generale, sportul se sprijină pe trei piloni principali: Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale și Campionatele Continentale, acestor adăugându-li-se alte și alte concursuri (de anvergură – vezi Cupele Mondiale, Jocurile Mondiale, spre exemplu).

Gimnastica a ținut pasul cu evoluția generală a sportului, venind de departe și mergând departe, chiar dacă adesea a mai trebuit să oprească într-o „haltă”, nu pentru mult timp. Cam între acești parametri s-a aflat și se află și gimnastica românească, indiferent la care dintre cele trei mari competiții ne raportăm.

Cum a fost la Jocurile Olimpice, am văzut. Să încercăm a traversa, alături de gimnastele și gimnaștii noștri, meridiane și paralele, în încercarea de a cuceri... lumea!

➤ 1911 – Torino

O ediție pierdută în vechi hrisoave, o ediție care a fost considerată „mondială” mult mai târziu de la data desfășurării, atunci când FIG a luat decizia ca o serie de Serbări Federale, cu participare internațională, să fie considerate ediții ale Campionatului Mondial, așa cum am scris în rândurile anterioare „actul de naștere” fiind acceptat ca semnat, în august 1903, la Antwerp, cu prilejul celei de a 27-a Sărbători Federale a Federației Regale de Gimnastică a Belgiei, până în 1911 mai având loc încă trei Campionate (Turnee Internaționale), la Bordeaux (1905), Praga (1907) și Luxemburg (1909).

La cererea Italiei, acesteia i-a fost acordat cel de al 5-lea Turneu Internațional, desfășurat la Torino în 1911, în perioada 11 – 14 mai. În vasta și documentata lucrare intitulată „Les etapes de la gymnastique au sol et aux agres en France et dans le monde”, apărută sub egida Federației Franceze, în 1983, Raymond Barrull, la pag. 362, sub titlul „Le 5e Tournoi International, Turin 1911”, menționează că: „...Opt federații sunt prezente: Belgia, Franța, Italia, Luxemburg, România, Sokol Croația, Sokol Slovenia și Sokol Cehia...”.

Așadar, între cele 8 țări participante la Turneul Internațional de la Torino s-a aflat și România, o doua prezență peste hotare a gimnaștilor noștri, ceea ce echivalează pentru gimnastica românească cu prima sa participare la un

Campionat Mondial, infirmându-se, astfel, informațiile mult timp vehiculate, că startul ar fi fost luat abia în 1954.

În cunoscutul oraș italian s-au aflat, prin urmare, și gimnaști români, consemnându-se „*prima participare cu succes a unei echipe de elevi români la o competiție internațională – Torino 1911*” (cf. Enciclopedia Sportului, volumul III, 2002, cu referire la Federația Societăților de Gimnastică din România – FSGR), în delegație fiind 3 elevi de la Societatea Înainte (P. Tănăsescu, C. Cocargeanu și C. Rădulescu) și 4 „camarazi” din Craiova (din păcate, nu am reușit să le identificăm numele), dar și gen. V. Năsturel – președintele FSGR -, prof. T. Georgescu, de la liceul craiovean, și D. Ionescu, inspector școlar de gimnastică și președinte al Societății Înainte. O uitată fotografie de epocă ne readuce în prim-plan delegația română, cu ai săi gimnaști îmbrăcați în costume populare!

Concursul, ca toate concursurile de gimnastică ale vremii, s-a desfășurat în aer liber, dar, din păcate, în condiții meteo total defavorabile, și a reunit 8 echipe: Slovenia, Belgia, Cehia, Franța, Luxemburg, România, Croația și Italia. Cu toate dificultățile meteo, după cum notează „*Il Ginnasta*”, numărul 9 din 1911, „*Turneul Internațional aflat sub directa îndrumare a apostolului educației fizice care răspunde la numele de Cuperus, președintele Biroului Internațional, s-a desfășurat în bune condiții...*”, câteva amănunte venind și din partea lui P. Hentges, în „*Olympische Turnkunst*”, numărul 4, din august 1967, pag. 23, care scrie că totul „*a fost admirabil pregătit, dar o ploaie intensă și persistentă a făcut impracticabil minunatul teren care aștepta echipele în monumentalul stadion al orașului Torino. A fost nevoie să se improvizeze diferite aparate în gimnaziul municipal din strada Magenta și în curtea adiacentă. Locul, foarte bun ca gimnaziu, s-a dovedit insuficient pentru o bună desfășurare a concursului. A fost o inevitabilă pierdere de timp și, pentru prima oară, accidente ușoare au fost semnalate...*”

Competițiile gimnasticii de la începutul secolului trecut aveau un program mult mai larg, care cuprindea probe apropiate de cele cunoscute astăzi, dar și unele specifice atletismului (săritura în lungime și înălțime, aruncarea greutății etc) sau ciclismului, astfel că nici concursul de la Torino nu a făcut excepție, gimnaștii având de prezentat „*esercizi elementari a corpo libero*”, „*esercizi ai grandi atterezzi*”, „*esercizi atletici*”. Ca o curiozitate pentru cititorul de azi, să notăm că, la cererea Sokol Cehia, a existat autorizația ca gimnaștii cehi să vină cu propria lor bară fixă, în timp ce ceilalți sportivi au avut posibilitatea de a utiliza aparatele puse la dispoziție de organizatori sau cele ale cehilor. Acest accept a avut efectul unui bulgăre de zăpadă, antrenând numeroase dificultăți practice și de principiu.

Din revista editată de Federația Italiană de Gimnastică, „*Il Ginnasta*”, numărul 9 din 1911, care acordă un spațiu larg Serbării Federale, dar și celui ce s-a chemat „*Concorso di Torino*” sau „*5e Torneo Ginnastico Internazionale*”, aflăm că disputa pentru întâietate s-a dat cu deosebire între echipele Italiei, Boemiei, Franței și Sloveniei, aflate pe rând la conducere, pentru a se consemna în final succesul Boemiei.

Desigur, nu ne puteam aștepta ca gimnaștii noștri elevi să poată țină pasul cu adversarii, superiori din toate punctele de vedere, prezența lor la Torino având însă un cu totul și cu totul alt ecou în ceea ce privește evoluția gimnasticii la noi în țară în acea perioadă și mai apoi, acest pionierat oferind elemente promotorilor acestei discipline să-și continue eforturile de promovare și implementare.

Drept urmare, cel de al „... V. Torneo Ginnastico Internazionale” a avut următorul clasament:

„1. Boemia, puncti 974,69 – *Corona d'alloro naturale. Coppa, dono del Municipio di Milano.*

2. *Francia, puncti 934,41 – Coppa, dono di S. M. il Re del Belgio.*

3. *Italia, puncti 899,86 – Vaso di Sevres, dono del'Union des Societes de Gymnastique di Francia.*

4. *Slovenia, puncti 881,56 – Coppa, dono dell'Associazione Scolastica di Milano.*

5. *Lussemburgo, puncti 830,22 – Coppa, dono del Municipio di Savona.*

6. *Belgio, puncti 737,21 – Coppa, dono del Municipio di Padova.*

7. *Croazia, puncti 687,99 – Coppa, dono del Municipio di Napoli.*

8. *Rumania, puncti 230,49 – Coppa, dono del Municipio di Sestri Ponente”*

Referindu-se la acest eveniment, C. Kirițescu afirmă că „a fost pentru prima oară în istoria sportului din țara noastră când o echipă română a luat parte cu succes la o mare competiție internațională” (Palestrica, pag. 567).

Debutul gimnasticii românești la Campionatele Mondiale s-a făcut, prin urmare, în 1911, la Torino, cu prilejul celei de a 5-a ediții a Turneului Internațional – avem în vedere „numărătoarea” FIG – și, deci, nu în 1954, la Roma, cum figurează în diverse lucrări și acceptat ca fiind... adevărat!, între 1911 și 1954 nemaifiind consemnate prezențe românești la această mare competiție a gimnasticii, ci doar la diverse „festivaluri” care au avut loc la Leipzig (1913), Ljubljana (1922), Rouen (1923) sau Praga (1925).

Sigur, această „corectură” o facem acum doar pentru acuratețea istorică, cu implicațiile sale, totuși, asupra adevărului și unei posibile noi interpretări a evoluției gimnasticii românești, fiind de acord, în același timp, că, într-adevăr, veritabilul start valoric (sic!) a fost luat prin participarea – feminin și masculin – la ediția a XIII-a a Campionatului Mondial, organizată la Roma, în 1954, în decorul de la Foro Italic.

➤ **1922 – Ljubljana**

Este perioada în care mișcarea Sokolilor trece granița, cuprinzând tot mai mult statele centrale. Drept urmare, în 1922, la Ljubljana, are loc primul Festival Sokol, un eveniment la care au luat parte numeroși „frați și surori din Cehoslovacia”, după cum scria presa locală a vremii. În același timp, a fost organizat și un Turneu Internațional de Gimnastică, mai târziu considerat cea de a 7-a ediție a Campionatelor Mondiale, totul pe Stadionul construit special pentru acest eveniment și care a fost și primul stadion din Ljubljana, realizat din prefabricate și construcții de lemn, cu o capacitate a tribunelor de 50 000 de spectatori.

În Universul din 24 iulie 1922, pag. 5, este inserată următoarea notiță: „Societatea de educație fizică Înainte a fost oficial invitată la Serbările de gimnastică ale sokolilor iugoslavi și Congresul internațional ce va avea loc la Ljubljana la 12 – 15 august 1922. O delegație numeroasă va lua parte la această festivitate și comitetul societății Înainte invită colegial pe profesorii de gimnastică din țară, ca și societățile făcând parte din Federația Română, care ar dori să meargă, să se unească grupului de gimnaști de la Înainte, pentru o mai grandioasă manifestare de simpatie către vecinii și aliații noștri din războiul mondial. Pașaportul și viza necesară se va procura din vreme și personal. Relațiunile complimentare se va cere d-lui D. Ionescu, str. Fenix 2, București, până în ziua de 5 august a.c.”.

În scurtă vreme, tot în Universul (10 august 1922, pag.2), citim: „În zilele de 12 – 15 august vor fi la Laibach (n.n. Ljubljana) mari serbări internaționale de gimnastică. În urma invitațiunii făcută de societățile de gimnastică din Iugoslavia va lua parte la aceste serbări un număr de delegați din partea societății de educațiune fizică Înainte, sub conducerea profesorilor D. Ionescu, de la Liceul Lazăr, și N. Bădescu, de la Liceu Șincai. Delegația a părăsit Capitala azi dimineață...”

Apoi, tăcere în ceea ce privește prezența reprezentanților noștri. Au fost sau nu în concursul de gimnastică? A fost sau nu cea de a doua participare a gimnasticii noastre la un Campionat Mondial?...

Conform celor relatate de ziarul iugoslav Politika, din august 1922, aflăm că: „A fost un eveniment internațional la care au participat gimnaști din Franța, Belgia, Luxemburg, Cehoslovacia, România, Polonia, și, chiar, Algeria. Din cauza Raliului auto din Ljubljana au fost și reprezentanți diplomatici ai mai multor țări, precum și oficiali de rang înalt ai Regatului Iugoslaviei. La miting au venit și membrii Sokol din toate părțile Iugoslaviei. Potrivit estimărilor oficiale, prin Ljubljana, în timpul acestui eveniment au trecut în jur de 70 000 de oameni. Cu prilejul mitingului de la Ljubljana a avut loc o mulțime de concerte, precum și ocazionale spectacole de operă și teatru... Punctul culminant al evenimentului a fost un exercițiu de grup, la stadionul Tivoli, cu participarea a sute de stagiari... În tribună, Regele Aleksandr și Regina Maria, care au venit la Ljubljana... A doua zi, după exercițiile de grup, a avut loc parada membrilor Sokol Ljubljana, de asemenea urmărită de Rege. La parada au participat aproximativ 15.000 de șoimi...”

Este timpul să răspundem la întrebările de mai sus. Având fișele originale cu rezultatele oficiale ale Turneului Internațional de gimnastică, Ljubljana, în 11 – 12 august 1922, constatăm că printre participanți nu se află niciun gimnast român, în concurs fiind echipele Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Franței, Belgiei și Luxemburgului, în această ordine în clasamentul final, în timp ce în concursul individual au luat startul 28 de sportivi tot numai din aceste țări. Înainte de a continua, să facem și o corectură, de dragul istoriei, în ceea ce privește ocupanții podiumului, deoarece majoritatea statisticilor, preluând ierarhii construite după criteriile ulterioare în stabilirea locurilor pe podium, au comis impardonabile erori. Drept urmare, corect și în concordanță cu foile originale de arbitraj, podiumul la individual a avut următoarea configurație: 1. Petr Sumi (Iugoslavia) și František Pecháček (Cehoslovacia) 135.200, 2. Stane Derganc (Iugoslavia) 132.250, 3. Miroslav Klinger (Cehoslovacia) 131.000, ceea ce schimbă topul acestui Campionat, dar și numărul și felul medaliilor obținute de țările respective. Aceasta deoarece, cum afirmam, există încă cvasi-unanima părere că podiumul a fost: 1. František Pecháček (Cehoslovacia), Petr Sumi (Iugoslavia) și 3. Stane Derganc (Iugoslavia). Prin urmare, în plus un argint pentru Iugoslavia și un bronz pentru Cehoslovacia. Dar, inadvertențe între statisticile în circulație și cele reale există, de asemenea, și în privința podiumurilor pe aparate, unde discrepanțele sunt și mai mari, noi efectuând corecturile de rigoare în capitolul „Podiumuri”.

Dar, să revenim. Concluzia în ceea ce privește prezența românească la Ljubljana este că delegația condusă de profesorii D. Ionescu și N. Bădescu a luat parte doar la Congresul internațional și a asistat la Festivalul Sokolilor și, bineînțeles, la concursul de gimnastică, fără ca vreun sportiv român să se afle pe „gazon”, așa cum scriau ziarele, ca o „manifestare de simpatie către vecinii și aliații noștri din războiul mondial...”

➤ 1954 – Roma

A XIII-a ediție, găzduită de Roma, între 28 iunie și 1 iulie, a marcat un punct de cotitură în istoria Campionatelor Mondiale: pe de o parte este stabilit programul competiției masculine, cu 12 probe, atletismul fiind scos definitiv, după cum fusese stabilit și la Congresul FIG, de la Stockholm, din 1949, iar pe de alta gimnastica își desfășoară pentru ultima oară întrecerile în aer liber, devenind o disciplină de „interior”.

Gimnastica feminină românească și-a făcut intrarea în circuit la Roma la două decenii distanță de la organizarea celui dintâi Campionat Mondial feminin, cu acea generație de gimnaste care a pus bazele performanțelor de mai târziu – Elena Leuștean, Agneta Hoffmann, Emilia Vătășoiu, Teofila Băiașu, Eveline Slavici, Ileana Gyarfaș, Alica Țicu și Elena Dobrovolski -, iar prezența lor nu a fost una formală, dimpotrivă, ele s-au aflat în dispută directă pentru podium.

Organizate pe Stadionul Olimpic din Foto Italico, în aer liber, programul acestor Campionate Mondiale – cu 126 de concurente reprezentând 17 națiuni și 15 echipe complete – a fost asemenea celui de la Helsinki, de la Jocurile Olimpice. Deși, cu prilejul celui de al 32-lea Congres al FIG, de la Rotterdam, Comisia Tehnică Mixtă decisese ca exercițiile feminine la sol să se desfășoare pe muzică, această hotărâre nu este încă pusă în aplicare la Roma, ea devenind efectivă abia în 1958, la Moscova. De asemenea, inelele sunt scoase definitiv din program, fiind înlocuite cu paralelele inegale.

Campionatele au adus supremația echipei sovietice, câștigătoare a medaliei de aur pe echipe, urmată fiind de Ungaria și Cehoslovacia, în timp ce formația noastră s-a situat pe un mai mult decât merituos loc 4, într-un clasament cu 15 echipe, lăsând în urmă, la mare distanță, printre altele Italia, Polonia, Bulgaria, Suedia, Franța, Germania, Iugoslavia, Austria, Belgia.

Trimisul special al ziarului Sportul popular, Toma Răbșan, transmitea de la Roma: „...În cursul după amiezii de astăzi (nn. miercuri, 30 iunie) s-a desășurat ultima probă a gimnastelor, anume exercițiul în ansablu cu aparate portative... Reprezentativa feminină a țării noastre, deși nu se afla printre primii cinci clasați la această probă, a reușit excelenta performanță de a ocupa locul 4 în clasamentul final pe echipe, precedând cu aproape trei puncte echipa R.P. Polonie și cu aproape patru puncte R.P. Bulgaria...”, pentru a continua în articolul redacțional semnat de Sebastian Bonifaciu: „...În ziua de 30 iunie, posturile de radio au anunțat în diferite graiuri, iar apoi trimisul ziarului nostru ne-a confirmat telefonic, că în clasamentul final al echipelor care s-au întrecut pe Stadionul Olimpic din Roma pentru titlul de campioană a lumii la gimnastică feminină, țara noastră ocupă locul 4.... Între timp mi s-a comunicat că maestra sportului Elena Leuștean a cucerit locul V în clasamentul la individual compus, întrecând multe gimnaste de clasă mondială.... Fără exagerare, rezultatul echipei feminine a țării noastre, ca și excelenta compăortare a Elenei Leuștean se situează la limita de sus a celor mai optimiste așteptări...”

Iată și configurația clasamentului (impuse, libere, ansamblu, total):

1. URSS	225.45	225.66	451.71	73.20	542.310
2. Ungaria	222.30	222.18	444.48	73.80	518.280
3. Cehoslovacia	220.07	220.48	440.55	71.20	511.750
4. România	213.18	217.19	430.37	68.20	498.570

126 de gimnaste au fost prezente în confruntarea la individual compus, cu sovietica Galina Roudiko pe primul loc și cu Eva Bosakova (Cehoslovacia) și Helena Rakoczy (Ungaria) pe următoarele, în timp ce campioana olimpică, Maria Horokhovska (URSS / Ucraina) a încheiat doar pe 7, iar celebra (viitoare) Larisa Latînina pe locul 14. În acest context, Elena Leuștean a încheiat pe locul 5, la doar 0.130 (74.240 – 74.370) de treapta a treia a podiumului, înscriind un rezultat valoros în palmaresul gimnasticii noastre feminine. *“...O stare de mare tensiune s-a soldat cu două reprize de plâns, prima, de ciudă că una dintre gimnaste a scăpat cercul. Iar cea de a doua, de bucurie când li s-a comunicat rezultatul... Dar nu numai acesta a fost singurul moment greu prin care au trecut sportivii noștri. Ca și toți ceilalți concurenți, ei au avut de suportat o căldură toridă din pricina căreia unele gimnaste și îndeosebi din nordul Europei, și-au pierdut cunoștința...”*

1.	Galina Roudiko	URSS			75.68
2.	Eva Bosakova	Cehoslovacia			75.11
3.	Helena Rakoczy	Polonia			74.37
5.	Elena Leuștean				74.24
19.	Agneta Hofman				71.97
33.	Alica Țicu				70.53
42.	Emilia Vătășoiu				69.94
49.	Elena Dobrovolski				69.71
64.	Teofila Băiașu				68.33
67.	Eveline Slavici				67.99
102.	Ileana Gyarfas				62.35

În finalele pe aparate, medaliile de aur au revenit gimnastelor Tamara Manina (URSS) și Anna Petterson (Suedia) – la sărituri, Agnes Keleti (Ungaria) – la paralele, Keiko Tanaka (Japonia), revelația concursului, la bârnă, și Tamara Manina (URSS) – la sol, cea mai bună performanță realizând-o tot Elena Leușteanu, clasată pe locul 6 la sărituri, la 0.350 de podium (18.620 – 9.26 impuse / 9.36 libere).

1.	Tamara Manina	URSS	9.660	9.300	18.960
1.	Anna Petterson	Suedia	9.400	9.560	18.960
3.	Evy Bergren	Suedia	9.430	9.500	18.930
6.	Elena Leuștean	România	9.260	9.360	18.620

În ziarul „Sportul Popular”, din 3 iulie 1954, Sebastian Bonifaciu aprecia această comportare drept *“...În clasamentul individual compus, progresul este de-a dreptul excepțional. La Olimpiada de la Helsinki, cel mai bun loc obținut de gimnastele noastre a fost 25, iar acum, la Roma, pe locul 5. Valoarea performanței realizată de Elena Leuștean iese mai mult în evidență dacă avem în vedere faptul că între rezultatul ei și cel al campioanei mondiale este o diferență de 1.5 puncte.”*

La Roma, gimnastica noastră masculină a pășit pentru prima oară pe porțile marii performanțe, cu participare doar în probele individuale, prin Frederic Orendi – lider al generației, care a fost și la Jocurile Olimpice din 1952 și 1964 -, Andrei Kerekes – olimpicii din 1952 – și Mihai Botez – și el la J.O. de la Helsinki, cel mai în vârstă component al delegației (30 ani 51 zile),

antrenorii coordonatori ai lotului fiind Andrei Sasz și Petre Dungaciu, lor alăturându-li-se și profesorul Robert Podhala în calitate de arbitru.

A fost o ediție la care, din cele 37 afiliate la FIG, doar 23 au trimis 132 de sportivi, 16 având echipe complete. Concursurile au fost dominate de la cap până la final de gimnaștii sovietici, la individual compus pe primele 7 poziții (!), cu Valentin Muratov și Viktor Tschukarin (la egalitate), în fruntea ierarhiei, la echipe (alcătuite din 8 gimnaști, cele mai bune 6 rezultate pe aparate fiind luate în calcul), precum și la bară, paralele, sol, cal și inele, singura „ratăre” fiind la sărituri, cu succesul lui Leo Sotornik (Cehoslovacia).

Așadar, la individual compus:

1.	Valentin Muratov	115.450
1.	Viktor Tschukarin	115.450
3.	Grant Șaguinșane	114.600
62.	Andrei Kerekeș	103.450
67.	Frederic Orendi	102.350
109.	Mihai Botez	94.400

„Cei trei gimnaști ai noștri Orendi, Kerekeș, Botez au căutat să facă față în concursurile campionatului, dar, întâlnind o șverie de gimnaști cu superioritate evidentă la toate probele, iar pe de altă parte, cum la aceștr campionat în general au fost subapreciați gimnaștii care nu au concurat la echipe ci individual, gimnaștii noștri nu s-au putut clasa printre primii 30...”

➤ 1958 – Moscova

Desfășurate la Moscova, între 6 și 10 iulie, aceste Campionate au marcat o extrem de importantă schimbare de drum în gimnastica internațională: au avut loc pentru prima oară în sală; echipele au fost alcătuite din 6 gimnaști, cele mai bune 5 note pe fiecare aparat fiind luate în calcul pentru clasamentul la echipe; au fost două concursuri distincte (echipe și finale pe aparate); fetele au urmat băieții, doar probe pe aparate în program, exercițiile de ansamblu (asemănătoare celor de la gimnastica ritmică) fiind eliminate; competiția s-a desfășurat pe parcursul a cinci zile, primele patru fiind rezervate „prin alternanță între echipele masculine și feminine, o a 5-a zi fiind rezervată finalelor individuale”.

La această ediție, România a participat, pentru prima dată, atât cu echipa feminină – Elena Leuștean, Ileana Petroșanu, Atanasia Ionescu, Sonia Iovan, Emilia Vătășoiu-Liță, Elena Dobrovolski -, cât și cu echipa masculină – Frederic Orendi, Ion Zamfir, Andrei Kerekeș, Ștefan Harko, Iosif Focht și Mihai Botez.

Competiția feminină a reunit 17 țări prezente, 13 cu echipe complete, cu un total de 88 de gimnaste. Pentru prima oară programul a cuprins 8 exerciții, toate pe aparate – sărituri, paralele, bârnă, sol -, jumătate liber alese, jumătate impuse. O noutate, și faptul că solul a putut fi executat pe muzică, cum a fost decis la cel de al 35-lea Congres FIG de la Viena, suportul muzical fiind asigurat în sală de un pianist. „Aportul muzicii în exercițiul la sol oferă o valoare artistică deosebită, acest acompaniament pe muzica unui compozitor talentat, dublat de un pianist excepțional, vine să susțină, să ajute, să accentueze fiecare zbor, fiecare deplasare, ficare acrobație, dându-i o viață mai intensă, o ușurință și o lejeritate incomparabilă...”, susținea Berthe Villancher, președinta de atunci a Comisiei Tehnice feminine a FIG.

Cu câteva nume „vechi”, dar și cu câteva foarte talentate „nou venite”, redovedindu-și calitățile deosebite și forța de care dispune, echipa feminină a reeditat performanța de la Olimpiada australiană, obținând medaliile de bronz în întrecerea pe echipe, după URSS și Cehoslovacia, dar înaintea Japoniei și a Ungariei.

Pe teren propriu, gazdele – Poliana Astakhova, Larisa Latînina, Tamara Manina, Sofia Muratova, Raisa Borisova, Lidia Kalinina, multe dintre ele aveau să facă o carieră impresionantă – nu puteau rata victoria, pe care au obținut-o la mare distanță de următoarea clasată, Cehoslovacia (381.620 – 371.855), surpriza venind din partea fetelor noastre care reușesc prima medalie din palmaresul mondial al gimnasticii românești. Terminând cu 367.20, Elena Dobrovolschi-Niculescu, Atanasia Ionescu, Sonia Iovan, Emilia Vătășoiu-Liță, Ileana Petroșanu și Elena Leuștean-Teodorescu depășesc Japonia (366.951), Ungaria (365.387) și încă 8 echipe, au devenind medaliatele cu bronz ale ediției, la capătul unui concurs care nu a fost lipsit de situații neplăcute, după cum își amintește Sonia Iovan: „În 1958, am participat la Moscova, la Campionatele Mondiale, unde echipa noastră a avut parte de niște condiții mizerabile. Ne-au ținut într-un curent incredibil timp de o oră, ca să pierdem încălzirea, deoarece rusoaicele trebuiau să câștige, nimeni nu se putea împotriivi. În cele din urmă, am terminat pe locul 3, bătând Japonia la trei miimi”.

„Luni dimineață, ora 9. Privirile spectatorilor, ale ziaristilor, obiectivele aparatelor de fotografiat sunt ațintite asupra concurenței care dechidea Campionatul Mondial feminin. Este româncă Sonia Iovan. Cu evoluția ei la bârnă își începe concursul, în cadrul seriei I, echipa R.P.R. Deși puțin emoționată, Sonia s-a prezentat bine la primul examen...obținând nota 9. Celelalte componente ale echipei au debutat și ele în concurs cu vizibilă încordare. Elena Teodorescu, Ileana Petroșanu și Anastasia Ionescu au preferat chiar să repete exercițiul, și bine au făcut, pentru că a doua oară – mai calme -, au primit note mult mai bune... Așa se face că tocmai la bârnă, de care ne temeam cel mai mult, fetele noastre au obținut un punctaj neașteptat de bun: 46.199. La celelalte aparate: paralele 45.598, sol 45.565, sărituri 46.227...” scrie Elena Mateescu, trimisul special al ziarului Sportul popular. După impuse, URSS 190.461, Cehoslovacia 183.859, România 183.659. La libere, „chiar la primul aparat la care au evoluat – bârna -, trei dintre gimnastele noastre (inclusiv Elena Teodorescu) au căzut, realizându-se, astfel, punctajul de c42.465, în loc de 46 cât ar fi trebuit. Dintr-o dată ne trezim cu perspectiva locului... 8! Concentrându-se și apelând la ultimele resurse, gimnastele noastre și-au revenit, reușind să treacă la mare luptă de echipa Japoniei și să ocupe în cele din urmă al treilea loc...”

1. URSS	190.461	191.159	381.620
2. Cehoslovacia	183.859	187.996	371.855
3. România	183.659	183.361	367.020

Tot Elena Leuștean-Teodorescu a reușit cea mai bună performanță și în finalele pe aparate, locul 6 (18.799) la sărituri, cu primele patru locuri ocupate de sovietice, în frunte cu Larissa Latînina (19.233), învingătoare și la paralele, și la bârnă, dar și la individual compus.

La individual compus au fost 88 de gimnaste în competiție, cea mai bună clasare aparținând Elenei Petroșanu, situată pe locul 9 (74.097).

1. Larissa Latînina	URSS	77.464
2. Eva Bosaková	Cehoslovacia	76.332
3. Tamara Nabuba	URSS	76.197
9. Elena Petroşanu	România	74.097
17. Elena Leuştean		73.264
21. Atanasia Ionescu		73.031
22. Sonia Iovan		72.997
31. Emilia Liţă		72.498
57. Elena Dobrovolski		71.496

La Moscova, s-au aflat gimnaşti din 22 de ţări, cu 15 echipe complete şi 18 gimnaşti la individual, un total, de altfel, de 108 sportivi la startul celei de a 14 ediţii. România a fost reprezentată de Frederic Orendi, Ion Zamfir, Andrei Kereckeş, Ştefan Harko, Iosif Focht, Mihai Botez.

Prezentă în concursul pe echipe, o competiţie câştigată, fireşte, de URSS, urmată de Japonia şi Cehoslovacia, după exerciţiile impuse şi libere, România a terminat pe locul 13. „Echipa noastră a avut comportare sub aşteptări în prima zi de concurs. Cu toate că se află clasată înaintea unor echipe puternice, ca Ungaria, Franţa şi Africa de Sud, ea ocupă un loc slab, al 12-lea, cu 262.050. Cele mai slabe note le-au obţinut gimnaştii noştri la cal şi sol. Ceva mai bine s-au prezentat doar Frederic Orendi, Andrei Kereke şi Ion Zamfir... (...) Echipa ţării noastre a mai coborât cu un loc faţă de exerciţiile impuse. Contrar speranţelor, gimnaştii noştri s-au prezentat şi mai slab la exerciţiile liber alese. Notele obţinute de echipă au fost extrem de mici la primele aparate (sol 42.80, cal 42.45, inele 44.80). Abia la ultimele aparate, băieţii au concurat la o valoare acceptabilă, obţinând în medie note de 9 (bară 45.50, paralele 45.00, sărituri 45.80)...”

1. URSS	287.30	288.15	575.45
2. Japonia	284.05	288.55	572.60
3. Cehoslovacia	273.70	275.60	549.30
13. România	262.05	266.35	528.40

Individualul compus a fost dominat de gimnaştii ruşi şi japonezi, care s-au impus de o asemenea manieră, unică rămasă în istoria gimnasticii mondiale, ei ocupând primele 11 locuri în clasamentul general!, cea mai bună performanţă în ceea ce ne priveşte aparţinând lui Frederic Orendi, situat pe poziţia 20, ceilalţi fiind în partea inferioară a ierarhiei.

1. Shakhlin Boris	URSS	116.05
2. Ono Takashi	Japonia	115.60
3. Titov Yuri	URSS	115.45
4. Takemoto Masao	Japonia	115.30
5. Stolbov Pavel	URSS	114.75
6. Aihara Nobuyuki	Japonia	114.05
20. Jokiel Jerzy	Polonia	109.20
Oikonen Sakari	Finlanda	
Skvor Josef	Cehoslovacia	
Frederic Orendi	România	

79. Champliau Rene	Franța	103.80
Zamfir Ion	România	
81. Kerekes Andrei	România	103.75
Fauqueux Bernard	Franța	
Carnoli Arrigo	Italia	
85. Harko Ștefan	România	103.50
86. Focht Iosif	România	103.40
Skaza Marian	Iugoslavia	
93. Orendi Helmut	România	100.55

De altfel, și în finalele pe aparate s-au calificat numai gimnaștii sovietici și japonezi, singura excepție constituind-o iugoslavul Miroslav Cerar, titurile revenind în majoritate sovieticilor – Yuri Titov (sărituri), Boris Shakhlin (paralele, bară, cal), Albert Azarian (inele) -, singurul care a spart „armonia” fiind Masao Takemoto, la sol, gazdele având în palmares 26 de medalii (12 – 7 – 7).

Medalia de bronz a fetelor a plasat România pe locul 4 în clasamentul general pe națiuni (feminin și masculin), medaliile concentrându-se doar la nivelul a patru țări (Rusia – 26, Japonia 11, Cehoslovacia 5, România și Iugoslavia – 4).

➤ 1962 – Praga

La Praga (4-8 iulie 1962), în noul Palat al Sporturilor, la cea de a 15-a reuniune mondială, gimnastica noastră s-a prezentat cu Sonia Iovan, Emilia Liță, Atanasia Ionescu-Zămbreșteanu, Elena Dobrowolski-Niculescu, Mariana Ilie, Ana Mărgineanu și Frederic Orendi și Gheorghe Tohăneanu, într-o competiție care a reunit 264 de gimnaști (134) și gimnaste (130) din 27 de țări (17 echipe complete la feminin și 20 la masculin).

Performanța reușită de fete la ediția anterioară a reprezentat, în gimnastica feminină românească, un moment de referință, dar a fost urmată de o perioadă mai puțin fastă în ceea ce privește competitivitatea pe plan mondial, finalul concursului găsind echipa feminină a României pe locul 9.

Prima parte a întrecerii a avut în program exercițiile impuse. Deși cu Elena Niculescu nerestabilă, gimnastele noastre au intrat în concurs decise să aibă o comportare cât mai bună. Accidentarea Anei Mărgineanu (la sărituri), care a rămas în competiție cu doar 5 componente, și evoluția sub posibilități a Elenei Niculescu, au făcut să scadă potențialul formației noastre. La impuse, fetele noastre au fost notate astfel:

Sonia Iovan	9.300	9.066	9.333	9.400
Emilia Liță	9.366	9.166	9.166	9.233
Elena Niculescu	9.333	8.666	8.866	8.933
Atanasia Zămbreșteanu	9.066	8.700	9.066	9.100
Mariana Ilie	8.633	8.700	8.800	8.566

Exercițiile libere ale gimnastelor au fost așteptate cu un interes major, disputa pentru întâietate dându-se între sportivele din URSS și Cehoslovacia, pe de o parte, iar pe de alta între Larissa Latînina și Vera Časlavská. A câștigat echipa URSS și Larisa Latînina. Gimnastele noastre, deși au concurat, în majoritate, la valoarea cunoscută în țară au ocupat locuri modeste, totuși într-un clasament în care s-au aflat 116 concurente. Concursul la individual compus a avut pe primele locuri pe Larissa Latînina, Vera Časlavská, Irina

Pervușkina, Eva Bosakova și Tamara Manina, fetele noastre străduindu-se să se ridice la nivelul de exigență al întrecerii, cel mai bun rezultat fiind obținut de Sonia Iovan (75.363 – locul 20), fără a accede și în vreuna dintre cele patru finale pe aparate.

Ierarhia finală a echipelor feminine, cu formația noastră pe locul 9, a fost, în cele din urmă:

1. URSS	96.495	95.698	96.597	96.198	384.988
Impuse	47.664	47.166	47.698	47.933	190.461
Libere	48.851	48.532	48.899	48.265	194.527
2. Cehoslovacia	96.065	95.764	95.631	95.130	382.590
	47.066	47.365	47.032	47.099	188.562
	48.999	48.399	48.599	48.031	194.028
3. Japonia	95.897	94.997	93.598	95.031	379.523
	47.464	46.932	45.366	47.099	186.861
	48.433	48.065	48.232	47.932	192.662
9. România	92.763	92.330	89.664	92.163	366.920
	45.632	45.231	44.298	45.698	180.859
	47.131	47.099	45.366	46.465	186.061

La individual compus:

1.	Larisa Latfina	38.598	39.432	78.030
2.	Vera Čáslavská	38.333	39.399	77.732
3.	Irina Pervuhina	38.199	39.266	77.465
20.	Sonia Iovan	37.099	38.264	75.363
44.	Emilia Liță	36.931	36.599	73.530
50.	Atanasia Zîmbreșteanu	35.932	37.299	73.231
56.	Elena Niculescu	35.798	37.099	72.897
72.	Mariana Ilie	34.699	36.800	71.499
116.	Ana Mărgineanu			17.099

Gimnastele din Cehoslovacia – Vera Čáslavská (sărituri), Elena Bosakova (bârnă) – și URSS – Larisa Latfina (sol), Irina Pervuschina (paralele) – și-au împărțit cele patru titluri.

Nici pentru băieți ediția de la Praga nu a fost mai fructuoasă, Frederic Orendi și Gheorghe Tohăneanu, fiind prezenți doar în concursul individual compus (132 gimnaști). La finalul unei dominări japonezo-sovietice, în timp ce la echipe pe podium au urcat Japonia 574.650, URSS 573.150 și Cehoslovacia 561.500, la individual compus titlul revenea lui Yuri Titov, urmat de Yukio Endo și Boris Shakhlin, gimnaștii noștri aflându-se pe poziții modeste.

1. Yuri Titov	URSS	57.65	58.00	115.65
2. Yukio Endo	Japonia	57.55	57.95	115.50
3. Boris Shakhlin	URSS	57.250	57.950	115.20
68. Frederic Orendi		54.550	54.550	109.10
95. Gheorghe Tohăneanu		53.100	53.450	106.55

Cei doi gimnaști români au fost departe de locurile din finalele pe aparate:

Sol: 71. Frederic Orendi 18.000 (8.850 / 9.150), 77. Gheorghe Tohăneanu 17.950 (8.900 / 9.050).

Cal: 36. Frederic Orendi 18.550 (9.200 / 9.350), 105. Gheorghe Tohăneanu 16.900 (8.900 / 8.000)

Bară: 19. Frederic Orendi 18.750 (9.250 / 9.500), 63. Gheorghe Tohăneanu 18.200 (8.950 / 9.250)

Paralele: 51. Frederic Orendi 18.750 (9.450 / 9.300), 80. Gheorghe Tohăneanu 18.350 (8.950 / 9.400)

Inele: 79. Frederic Orendi 18.000 (8.700 / 9.300), 107. Gheorghe Tohăneanu 17.200 (8.150 / 9.050)

Sărituri: 96. Gheorghe Tohăneanu 17.950 (9.250 / 8.700), 121. Frederic Orendi 17.050 (9.100 / 7.950).

În ceea ce privește finalele pe aparate, gimnaștii niponi și cei sovietici au obținut „partea leului”, totuși, cu Miroslav Cerar (Iugoslavia – cal, paralele), Yuri Titov (URSS – inele), Premysl Krbec (Cehoslovacia – sărituri), Takashi Ono (Japonia – bară), Aihara Noboyuki și Yukio Endo (Japonia – sol) învingători, dar s-a consemnat un fapt fără precedent până în acel moment, dar care avea să fie întâlnit, din păcate, mai apoi la diferite alte ediții și competiții. G. Jacquot a relatat în „Le Gymnaste”, numărul 8, din 1962: *„După acordarea unui 9.85 – 2 arbitri au dat 9.90, iar doi au notat cu 9.80 – campionului european Miroslav Cerar pentru exercițiul la paralele, publicul s-a manifestat violent mai mult de o jumătate de oră. Fluierături asurzitoare, strigăte și urlete s-au succedat fără încetare. Juriul de apel, reunit, a ridicat nota la 9.90 și calmul s-a restabilit. Ni s-a spus că unul dintre arbitri a acceptat să-și modifice decizia, dar noi am avut sentimentul că a cedat presiunii publicului. Este un precedent unic și extrem de regretabil...”*. O repetare a incidentului avea să fie consemnată, nu mult prea târziu, la Campionatele Mondiale de la Strasbourg, în 1978.

➤ 1966 – Dortmund

Perioada premergătoare celui de al 16-lea Campionat Mondial, desfășurat la Dortmund, între 21 și 25 septembrie 1966, a adus câteva noutăți. FIG a aprobat crearea, după ce în 1957, la Zagreb, a instituit, la propunerea URSS, „Insigna de gimnast internațional” (acordată celor care la Jocurile Olimpice ating 90 p) și acordarea de „Gimnast de clasa mondială” acelor sportivi care obțin 90% puncte la Jocurile Olimpice și Campionatele Mondiale. De asemenea, s-a continuat experimentul referitor la crearea unei a doua categorii valorice la nivelul gimnasticii feminine, dar numai dacă trei echipe solicitau înscrierea la această categorie, ceea ce nu s-a întâmplat, renunțându-se până la urmă la această idee. Să mai notăm că, și-au făcut apariția și o serie de inovații tehnice: pista de elan pe un planșeu suplu pentru săriturile feminine, în timp ce la masculin s-a introdus un aparat pentru controlul electronic al poziției mâinilor; un nou practicabil și noi bare (Reuther) la sol, respectiv la paralele.

Dortmund. Ediția a XVI-a mondială.

„Localitatea vest-germană Dortmund, oraș al parcurilor și al grădinilor, trăiește zilele febrile ale unei mari întreceri sportive – Campionatele Mondiale de gimnastică. Westfallenhalle (24 000 de locuri) cunoaște de câteva zile o animație deosebită... Țara noastră va fi reprezentată de gimnastele Elena Ceampelea, Elena Tutan și Maria Andrioaie – participante la concursul individual... Au început întrecerile cu exercițiile impuse masculine. În centrul atenției s-a situat disputa, preoăzută, de altfel,

dintre principalele două candidate la titlul pe echipe, URSS și Japonia... Gimnaștii japonezi au dovedit o suplețe și o siguranță demne de invidiat... După exercițiile impuse, Japonia 287.85, URSS 285.90, R.D.Germană 278.80... În concursul feminin (impuse) s-au detașat două echipe: URSS și Cehoslovacia... Elena Ceampelea, Elena Tutan și Maria Andrioaie au evoluat la valoarea lor, obținând note bune, în special la bârnă și sol... Exercițiile impuse la femei s-au încheiat cu rezultate foarte strânse. După evoluțiile tuturor grupelor, echipa URSS s-a menținut în fruntea clasamentului cu diferență mică față de următoarea clasată, echipa Cehoslovaciei, pe care, la rândul ei, o desparte de cea a Japoniei doar o zecime de punct... Gimnastele noastre se află, după impuse, pe următoarele locuri: 36. Elena Ceampelea 36.566, 56. Elena Tutan 35.765 și 66. Maria Andrioaie 35.399... La exercițiile liber alese, gimnaștii au mărit diferența de puncte în favoarea lor, acumulând la sfârșitul competiției 575.15 puncte, care le-au adus medalia de aur. Pe locul secund, gimnaștii sovietici cu 570.90, iar pe 3 a fost R.D.Germană 561.00... După ce gimnastele cehoslovace încheiaseră evoluția la exercițiile liber alese (celelalte echipe concuraseră în cursul dimineții), prin Westfallehalle s-a răspândit cu iuțeala fulgerului – încă înaintea anunțării rezultatelor oficiale – vestea mării surprize: echipa feminină a Cehoslovaciei a întrecut-o pe cea a URSS, neînvinșă de aproape 15 ani pe arena internațională! ... La individual compus, Vera Čáslavská, lideră permanentă pe parcursul competiției, a câștigat, scontat, medalia de aur. Gimnastele noastre au evoluat bine la exercițiile liber alese, dar destul de departe de plutonul fruntaș...” (Ildico Rusu-Șirianu – Sportul popular).

Așadar, Elena Ceampelea, Maria Andrioaie și Elena Tutan, într-o dispută cu 156 de concurente la start, competiție în care începe să se ridice o nouă stea, Vera Čáslavská (Cehoslovacia), noua campioană mondială, s-au clasat astfel:

1. Vera Čáslavská	Cehoslovacia	39.032	39.266	78.298
2. Natalia Kuchinskaya	URSS	38.865	39.232	78.097
3. Keiko Ikeda	Japonia	38.599	38.398	76.997
28. Elena Ceampelea		36.566	37.566	74.132
56. Maria Andrioaie		35.399	36.498	71.897
57. Elena Tuțan		35.765	36.098	71.863

Titlul mondial feminin a revenit Cehoslovaciei 383.625, urmată de URSS 383.587 și Japonia 380.925, iar podiumul masculin a fost: Japonia 575.150 – dovedind „un nivel nemaîntâlnit în gimnastica masculină”, 5 din cei opt componenți ai săi fiind în primii 8 la individual compus – URSS 570.900, R.D. Germană 561.000, iar la individual compus Mihail Voronin (URSS) 116.150, Shuji Tsurumi (Japonia) 115.250 și Akinori Nakayama (Japonia) 114.950. În ceea ce privește concursul pe aparate, este de reținut faptul că, în concursul feminin, în prim-plan s-a aflat Natalia Kucinskaya (URSS) – argintul de la individual compus -, care a cucerit câte o medalie la fiecare finală (dintre care două de aur), ea devenind dublă campioană olimpică în Mexic și fiind inclusă în 2006 în Hall of Fame. Disputa nipono-sovietică a continuat și în finalele pe aparate, Akinori Nakayama (sol, bară), Haruhiro Matsuda (sărituri) – nimeni altul decât campionul olimpic de la Tokyo 1964, care, căsătorindu-se între timp, având în vedere că tradiția japoneză îi permitea, a luat numele soției! – au avut un „scor” de 3 la 2, sovieticii punctând prin Mikhail Voronin (inele) și

Serghei Diamidov (paralele), la rândul său Miroslav Cerar (Iugosloavia – cal) mai adăugând un aur în palmares, unul care a avut în cele din urmă 30 (16 – 5 – 9) de medalii la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale și Europene.

Printre cei peste 140 de competitori, gimnaștii români nu s-au aflat, urmând a-i vedea peste patru ani, la Ljubljana.

➤ 1970 – Ljubljana

A 17-a ediție a Campionatelor Mondiale s-a desfășurat în „Hala Tivoli” din Ljubljana, în perioada 22 – 27 octombrie 1970, Elenei Ceampelea alăturându-i-se și reprezentantele noii generații – Paula Ioan, Alina Goreac, Rodica Apăteanu, Elisabeta Turcu și Olga Ștefan.

URSS (380.650) – Ludmila Turisceva, Zinaida Voronina, Lyubov Burda, Larisa Petrik, Olga Karaseva, Tamara Lazakovich – a redobândit titlul la echipe, învingând echipele RDG (377.750) – în ascensiune de la o ediție la alta, cu prima sa medalie în palmares în acest concurs – și Cehoslovaciei (371.900) cu o nouă formație -, România terminând pe 5, fiind depășită și de Japonia (371.750).

Gimnastele noastre au început finala la bârnă, unde au avut evoluții bune, pe un standard ridicat situându-se și solul, cu execuții deosebite, astfel că se părea că pot aspira mai sus. Din păcate, săriturile au dat bătăi de cap, niciuna dintre componentele echipei noastre nereușind să aterizeze corect. La ultimul schimb, paralele, au recuperat, consolidându-și locul 5, cu un total de 364.50, având în Elena Ceampelea (74.30) pe cea mai bună dintre cele șase gimnaste (Paula Ioan 72.95, Elisabeta Turcu 72.45, Alina Goreac 72.20, Olga Ștefan 71.70 și Rodica Apăteanu 71.25).

1. URSS	95.75	96.10	92.55	96.25	380.65
2. R.D. Germană	96.00	95.60	93.15	93.00	377.75
3. Cehoslovacia	94.40	93.90	90.65	92.65	371.90
5. România	90.55	92.00	90.60	91.35	364.50
Impuse	45.80	45.40	45.00	45.20	181.40
Elena Ceampelea	9.20	9.35	9.25	9.35	37.150
Paula Ioan	9.40	8.95	8.55	9.20	36.100
Elisabeta Turcu	9.20	8.95	8.90	8.85	35.900
Alina Goreac	9.00	8.85	9.10	8.90	35.650
Olga Ștefan	8.90	9.15	8.85	8.90	35.800
Rodica Apăteanu	9.00	9.00	8.90	8.85	35.750
Libere	44.75	46.60	45.60	46.15	183.10
Elena Ceampelea	8.90	9.35	9.35	9.55	37.150
Paula Ioan	9.20	9.25	9.10	9.30	36.850
Elisabeta Turcu	9.05	9.35	9.05	9.10	36.550
Alina Goreac	8.85	9.15	9.15	9.20	36.350
Olga Ștefan	8.60	9.35	8.95	9.00	35.900
Rodica Apăteanu	8.75	9.30	8.50	8.95	35.500

O poziție de apreciat, la start fiind 21 de formații din toate continentele.

La individual compus, cele 137 de concurente au oferit un frumos spectacol sportiv, după exercițiile impuse și libere, Ludmila Turischeva (77.05) – care și-a început glorioasa sa carieră în gimnastica feminină (39 de medalii

de toate culorile la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale și Europene – le-a învins pe est-germana Erika Zuchold (76.45) și pe colega sa de echipă, Zinaina Voronina (76.15), în timp ce Elena Ceampelea a ocupat locul 17, Paula Ioan – 24, Elisabeta Turcu – 30, Alina Goreac – 31, Olga Ștefan – 36 și Rodica Apăteanu – 41.

1. Ludmila Turischeva	9.70	9.70	9.15	9.70	38.250	77.05
	9.60	9.80	9.50	9.90	38.800	
2. Erika Zuchold	9.70	9.60	9.45	9.40	38.150	76.45
	9.80	9.60	9.4	9.40	38.300	
3. Zinaida Voronina	9.55	9.60	9.15	9.50	37.800	76.16
	9.50	9.70	9.40	9.75	38.350	
17. Elena Ceampelea	9.20	9.35	9.25	9.35	37.150	74.30
	8.90	9.35	9.35	9.55	37.150	
24. Paula Ioan	9.40	8.95	8.55	9.20	36.100	72.95
	9.20	9.25	9.10	9.30	36.850	
30. Elisabeta Turcu	9.20	8.95	8.90	8.85	35.900	72.45
	9.05	9.35	9.05	9.10	36.550	
31. Alina Goreac	9.00	8.85	9.10	8.90	35.850	72.20
	8.85	9.15	9.15	9.20	36.350	
36. Olga Ștefan	8.90	9.15	8.85	8.90	35.800	71.70
	8.60	9.35	8.95	9.00	35.900	
41. Rodica Apăteanu	9.00	9.00	8.90	8.85	35.750	71.25
	8.75	9.30	8.50	8.95	35.500	

Gimnastele noastre nu s-au aflat în nicio finală pe aparate (sărituri – 19. Paula Ioan, 32. Elisabeta Turcu, 36. Elena Ceampelea, 45. Alina Goreac, 53. Rodica Apăteanu, 63. Olga Ștefan; paralele – 19. Elena Ceampelea, 23. Olga Ștefan, 27-28. Elisabeta Turcu, Rodica Apăteanu, 32. Paula Ioan, 39. Alina Goreac; bârnă – 8. Elena Ceampelea, 17. Alina Goreac, 24. Elisabeta Turcu, 30. Olga Ștefan, 37. Paula Ioan, 47. Rodica Apăteanu; sol – 7. Elena Ceampelea, 17. Paula Ioan, 28. Alina Goreac, 36. Elisabeta Turcu, 41. Olga Ștefan, 49. Rodica Apăteanu). Cele mai bune clasări le-a avut Elena Ceampelea, la sol și bârnă, din păcate, sub „linia” promovării în finale, de care au despărțit-o, la sol, spre exemplu, doar 0.05 (18.90 – 18.95) față de Miyuki Matsuhisa (Japonia), în timp ce la bârnă a fost la 0.10 (18.600 – 18.700) față de ultima intrată, est-germana A. Hellmann, aparat la care nici Ludmila Turischeva nu a obținut calificarea, iar locurile 3-6 au fost la egalitate. Rând pe rând, Erika Zuchold (sărituri, bârnă), Karin Janz (paralele) – cea mai titrată gimnastă din fosta R.D.G., cu 17 medalii la J.O., C.M. și C.E. (7 aur), va deveni un reputat medic ortoped, inventatoarea unui disc intervertebral artificial, profesor universitar – și Ludmila Turischeva (sol) au fost medaliatele cu aur.

Cu 154 de gimnaști la start, competiția masculină a fost cea mai aglomerată de până atunci, japonezii accentuându-și supremația, dovadă că la echipe s-au impus cu o marjă de aproape 7 puncte, dominând clar și la impuse și la libere, iar la individual compus șase sportivi s-au aflat în primii opt.

România – Petre Mihăiuc, Mircea Gheorghiu, George Păunescu, Nicolae Achim, Dan Grecu, Gheorghe Tohăneanu – a reușit o bună plasare, locul 8, în confruntarea cu celelalte 21 de participante.

1. Japonia		95.50	93.55	95.25	94.85	96.40	96.55	571.10
2. URSS		93.45	93.85	93.65	93.00	95.75	94.65	564.35
3. R. D. Germană		90.85	92.10	90.90	92.00	92.45	94.85	553.15
1. Japonia		95.50	93.55	95.25	94.85	96.40	96.55	571.10
2. URSS		93.45	93.85	93.65	93.00	95.75	94.65	564.35
3. R. D. Germană		90.85	92.10	90.90	92.00	92.45	94.85	553.15
8. România		89.35	88.55	85,25	91.50	89.90	92.00	536.55
		43.85	43.75	41.55	45.15	44.65	45.45	264.40
		45.50	44.80	43.70	46.35	45.25	46.55	272.15
Petre Mihăiuc	9. 05	8.10	8. 60	8.95	9.30	9.30	53.30	
	9.30	9.00	9. 00	9.30	9.15	9.46	55.15	108.45
Mircea Gheorghiu	8.5S	9.35	8.15	9.05	9.15	9.00	53.25	
	9.10	8.90	8.75	9.25	8.90	9.30	54.20	107.45
Gheorghe Păunescu	8.90	9.20	7.60	9.20	8.45	8.95	52.30	
	9.30	9.25	8.10	9.30	9.05	9.35	54.35	106.65
Nicolae Achim	8.65	8.50	8.30	9.10	9. 05	9.00	52.60	
	8.85	8.75	8.60	9.30	9.25	9.25	53.95	106.55
Dan Grecu	8.65	8.15	8.30	8.85	8.65	9.00	51.60	
	8.95	8.90	8.85	9.20	8.75	9.30	53.95	105.55
Gheorghe Tohăneanu	8.60	8.55	8.20	8.50	8. 50	9.15	51.50	
	8. 65	8.65	8. 50	8. 90	8. 90	9.20	52.80	104.30

Și la individual compus, tot Japonia a câștigat, prin valorosul Eizo Kenmotsu 115.050, care i-a depășit pe colegii săi, Mitsuo Tsukahara 113.85 și Akinori Nakayama 113.800, campionul ediției precedente, Mihail Voronin, situându-se pe locul 4 (113.750 / 56.40 / 57.35). La Ljubljana, gimnastica noastră masculină s-a prezentat cu o nouă generație de sportivi, cea mai bună clasare la individual compus – 154 de concurenți -, fiind poziția 28 obținută de Petre Mihăiuc (108.500), ceilalți situându-se pe pozițiile: 35. Mircea Gheorghiu 107.45, 41. Gheorghe Păunescu 106.55, 42. Nicolae Achim 106.55, 52. Dan Grecu 105.55 – prima ieșire mondială a celui ce avea, în curând, să devină campion – și 66. Gheorghe Tohăneanu 104.30.

1. Eizo Kenmotsu	9.55	9.50	9.35	9.40	9.65	9.55	57.00	
	9.60	9.75	9.55	9.60	9.75	9.80	58.05	115.05
2. Mitsuo Tsukahara	9.45	9.25	9.50	9.60	9.40	9.45	56.65	
	9.35	9.10	9.70	9.75	9.50	9.80	57.20	113.85
3. Akinori Nakayama	9.40	8.30	9.60	9.50	9.60	9.65	56.05	
	9.55	9.50	9.80	9.40	9.80	9.70	57.75	113.80
28. Petre Mihăiuc	9. 05	8.10	8. 60	8.95	9.30	9.30	53.30	
	9.30	9.00	9. 00	9.30	9.15	9.46	55.15	108.45
35. Mircea Gheorghiu	8.5S	9.35	8.15	9.05	9.15	9.00	53.25	
	9.10	8.90	8.75	9.25	8.90	9.30	54.20	107.45
41. Gheorghe Păunescu	8.90	9.20	7.60	9.20	8.45	8.95	52.30	
	9.30	9.25	8.10	9.30	9.05	9.35	54.35	106.65
42. Nicolae Achim	8.65	8.50	8.30	9.10	9. 05	9.00	52.60	
	8.85	8.75	8.60	9.30	9.25	9.25	53.95	106.55

52. Dan Grecu	8.65	8.15	8.30	8.85	8.65	9.00	51.60	
	8.95	8.90	8.85	9.20	8.75	9.30	53.95	105.55
66. Gheorghe Tohăneanu	8.60	8.55	8.20	8.50	8.50	9.15	51.50	
	8.65	8.65	8.50	8.90	8.90	9.20	52.80	104.30

Evident, cu rezultatele de mai sus, gimnaștii noștri nu puteau aspira la un loc în faza finală a aparatelor, ei fiind departe de zona de sus a ierarhiilor, cea mai bună clasare fiind a lui Gheorghe Păunescu, locul 11, la sărituri. Japonezii au dominat fără drept de apel finalele pe aparate, obținând 5 din cele 6 titluri puse în joc, „partea leului” revenindu-i lui Akinori Nakayama care s-a impus de trei ori (sol, inele, paralele), celelalte două fiind adjudecate de Mistsuo Tsukahara (sărituri) și Eizo Kenmotsu (bară), cei trei care s-au aflat și pe podium la individual compus, la rândul său, la cal s-a impus, din nou, iugoslavul Miroslav Cerar, campion mondial și la precedentele două ediții (1962, 1966) la acest aparat.

În juriile de concurs s-au aflat și arbitrii internaționali Mircea Bădulescu și Nicolae Vieru (masculin), precum și Elena Firea și Maria Simionescu (feminin).

➤ 1974 – Varna

Campionatele Mondialele din 1974 s-au desfășurat la Varna, în Bulgaria, între 22 și 27 octombrie, unde și-au dat întâlnire peste 300 de gimnaști și gimnaste din 32 de țări.

Să începem, însă, cu... sfârșitul competiției!

Și aceasta deoarece, atunci, în ultima zi, în palmaresul băieților a intrat cel dintâi titlu mondial! Reușita a aparținut lui Dan Grecu, la capătul unei evoluții deosebite în finala de inele, concurs în care s-a aflat și Mihai Borș, care a obținut, la rândul său, o foarte bună poziție, situându-se pe 5.

„...La capătul a 7 zile de concurs, obositoare, dar deosebit de spectaculoase, în Palatul sporturilor s-au încheiat întrecerile celei de a 18-a ediții a Campionatelor Mondiale. Ultima zi a competiției, în care au fost programate finalele pe aparate, a adus gimnasticii românești cel mai frumos rezultat din istoria sa: un titlu mondial! Acesta a revenit lui Dan Grecu, la inele, aparat la care sportivul român și-a cucerit de mai mult timp o faimă binemeritată în arena internațională, obținând titlul de campion mondial univervistar și medalia de argint la Campionatele Europene... La Varna, Dan Grecu și-a confirmat în mod strălucit valoarea și măestria, intrând în posesia titlului cel mai prețios, acela de campion al lumii. E drept, Dan Grecu a trebuit să împartă prima treaptă a podiumului de premieră cu gimnastul sovietic Nikolai Andrianov, care a obținut aceeași notă (9.80) în finala pe aparate, după ce îl egalase pe reprezentantul nostru și în proba de inele a concursului pe echipe (ambii 9.75), dar să nu uităm că Andrianov este vicecampionul lumii...”

Totul a început în calificări, la impuse, în cadrul concursului pe echipe, atunci când „delegația țării noastre a încercat deosebita satisfacție de a vedea pe panoul luminos al sălii, în fruntea acestei ierarhii, numele unui gimnast român. Este vorba despre evoluția și notarea lui Dan Grecu la inele, Campionul nostru a dovedit, în fața celor mai autorizați specialiști ai gimnasticii, că are o valoare mondială la inele, aparat unde a obținut la impuse cea mai bună notă din concurs: 9.70. Reprezentantul nostru a fost secondat excelent la acest aparat de Mihai Borș (9.60), aflat, la rândul său, printre fruntași la inele, cu mari șanse de intrare în finala pe aparate...”

Au continuat cu aceeași evoluție și la libere, pentru a ajunge ambii în marea finală a celor mai buni specialiști ai inelelor.

„Execuția lui Dan Grecu a fost și de data aceasta excelentă, impresionând prin

virtuozitate, forță, siguranță și, mai ales, precizie. Îmbinarea armonioasă a elementelor de forță (trecerea din sprijinul lateral în echer și coborîrea cu corpul întins în planșă), precum și execuția foarte bună a elementelor de elan au fost întregite de un dublu salt reușit și de o încheiere pe fundal de... aplauze! Elevul antrenorului Mircea Bădulescu a reușit astfel ca, la 24 de ani, să-și completeze palmaresul cu un rezultat de prestigiu... Celălalt reprezentant al țării noastre, Mihai Borș a terminat pe locul 5...”, scria cronicarul ziarului Sportul, în numărul din 29 octombrie 1974.

Între excelentul gimnast sovietic Nikolai Andrianov – locul secund la individual compus, cal și sărituri – și campionul român Dan Grecu a fost egalitate perfectă, atât în ceea ce privește nota de la libere cât și la impuse, ceea ce a însemnat și un total în echilibru ambii primind medaliile de aur și fiind la 0.300 de treapta a treia a podiumului, Andrzej Szanja (Polonia). La rândul său, Mihai Borș, sportivul de la Steaua, antrenat de Costache Gheorghiu și-a adus „o substanțială contribuție la succesul lui Dan Grecu, ajutându-l considerabil, prin evoluția sa remarcabilă, atât la impuse cât și la liber alese, Borș determinând ridicarea nivelului notelor – în ansamblul probei – înaintea evoluției campionului nostru...”, la sfârșitul concursului ocupând un mai mult decât un apreciabil loc 5, nu foarte departe de podium.

1.	Dan Grecu	19.450	9.725	9.80	19.525
1.	Nikolai Andrianov	19.450	9.725	9.80	19.525
3.	Andrzej Szanja	19.150	9.575	9.65	19.225
5.	Mihai Borș	19.000	9.500	9.05	19.000

Așadar, mare, foarte mare a fost surpriza la finalul... finalei de la inele, cu Nikolai Andrianov (URSS), Andrzej Szanja (Polonia), Mitsuo Tsukahara (Japonia), Wolfgang Thune (R.D.Germană) și cei doi români, Dan Grecu și Mihai Borș. Virtuozitate, forță, siguranță, măiestrie, precizie – iată cuvintele cheie din povestea primului aur mondial pentru România.

Campionul sovietic, cu care a împărțit aurul, Nikolai Adrianov, declara: „Dan Grecu este un gimnast excelent, mai ales la inele. Apreciez calmul, optimismul și încrederea cu care el își pregătește intrarea în exercițiu. Ne-am întâlnit de mai multe ori până acum, și mă bucură să-l văd progresând de la un concurs la altul. Ne leagă acum nu numai o prietenie, ci și ...o medalie de aur la Mondiale! Voi fi cel dintâi care îl va aplauda pentru succesele viitoare!”.

În revista „Sport”, nr. 12 din 1974, Constantin Macovei comenta: „...Pentru gimnastica românească, ediția a XVIII-a a Campionatelor Mondiale se înscrie ca un eveniment memorabil, cu profunde semnificații: campionul absolut al țării noastre, Dan Grecu (Dinamo București), în vârstă de 24 de ani (antrenor Mircea Bădulescu), a câștigat medalia de aur și titlul de campion mondial la inele, după un spectaculos duel cu unul dintre cei mai buni gimnaști ai lumii, sportivul sovietic Nikolai Andrianov, ambii clasându-se la egalitate de puncte la acest aparat. A fost, fără îndoială, o splendidă victorie a sportului românesc, o victorie care răsplătește deopotrivă talentul și măiestria gimnastului român, pricepera și competența antrenorilor noștri”, aceeași revistă, în numărul 16 din decembrie 1974, sub titlul „Dan Grecu și echipa” și sub semnătura jurnalistului Horia Alexandrescu, continua: „Rezultatul, venit de fapt după mulți ani de eforturi și căutări, după multe alte performanțe bune care atestau creșterea calitativă a gimnasticii noastre masculine, era întrucâtva anticipat de specialiștii noștri, care se bazau nu numai pe tradiții, ci și pe talentul,

râvna și seriozitatea lui Dan Grecu, un adevărat sportiv de excepție”.

La obținerea acestui frumos succes a contribuit, însă, și un alt atu, care a fost împărtășit de prof. Nicolae Vieru, pe atunci secretar general al federației de specialitate, un tehnician apreciat pentru competența sa. *«...Cunoscute fiind marile posibilități ale lui Dan Grecu de a urca pe prima treaptă a podiumului de premiere în proba de inele, la care se adăuga și faptul că progresul valoric al lotului masculin atinsese cote înalte, antrenorii au hotărât ca întreaga echipă de băieți să se axeze în pregătire pe acest aparat, pentru a-i da posibilitatea lui Grecu să obțină în concurs note cât mai ridicate, tactică des folosită și de alte selecționate naționale. Era vorba, dacă vreți, de ceva în genul curselor cicliste, unde rutierii aceluiași team au, deseori, rolul de a facilita evadarea celui mai bun dintre ei. Cum spuneam, pentru a contribui la succesul lui Grecu, întreaga echipă a urmat o pregătire specializată la inele, traducându-se totodată în fapte și o nouă orientare a federației – atacarea la C.M. a unei singure probe. La concurs s-a urmărit, în mod special, latura psihologică a arbitrajului. Oficialii îl cunoșteau foarte bine pe Dan Grecu, îl apreciau și, în plus, existau ...antecedentele unui titlu mondial universitar și ale unei medalii de argint la Europene. Pe baza acestor atu-uri s-a mai stabilit la fața locului, ca la exercițiul impus, unde Mihai Borș îi era superior lui Grecu, acesta din urmă să intre în competiție la sfârșit, iar coborârea sa de pe aparat să fie simplificată, renunțându-se la dublu salt, pentru o cât mai bună aterizare, care – după cum se știe – ridică valoarea notei acordate de arbitri. Totul fiind pus la punct, a fost așteptat cu nerăbdare concursul. Lucrurile au decurs foarte bine, conform tacticii stabilite, arbitrii au acordat lui Dan Grecu notele cele mai mari (absolut meritat), iar publicul a salutat cu ropote de aplauze reușita gimnastului român, rod al antrenamentelor intense, al priceperii tehnicienilor noștri, dar și al subtilității tactice! Dan Grecu a devenit, astfel, primul campion mondial din istoria gimnasticii românești. Și, în mod sigur, nu ultimul...!»*”

Și antrenorul Mircea Bădulescu are amintiri frumoase legate de acest eveniment memorabil pentru istoria sportului românesc. Într-un interviu acordat lui George Roca, el declara: *„... Pe Dan Grecu l-am cunoscut pe timpul când antrenam la Centrul Sportiv Experimental Viitorul, condus pe vremea aceea cu mult talent profesional de către Samuel Baranyi. Dan venise în București de la Iași, unde fusese antrenat de Octav Ungureanu. Era un copil de 13 ani care nu vorbea prea mult, tăcut și extrem de disciplinat. Se vedea că provenea dintr-o familie de militari. La un an după descoperirea lui Dan a apărut și Nicolae Oprescu. Cu ei am capturat aproape tot ce se putea lua ca trofeu la copii și juniori. A urmat senioratul care a continuat seria succeselor, care de data asta erau să fie din ce în ce mai mari. După ce Dan a dat dovadă de atâta forță și talent la inele, fapt apreciat la culme în aceea perioadă, bineînțeles că am axat toată echipa să fie bună la acest aparat în ideea de a-i da un suport lui Dan. (...) Bineînțeles că prin evoluțiile și rezultatele lui Dan Grecu, noi românii am ajuns să fim recunoscuți în lume.”*

Medalia de aur i-a adus lui Dan Grecu și distincția de „Cel mai bun sportiv român” în anul 1974, un titlu care anunța și alte clasări pe podium mondiale.

Să ne întoarcem la punctul de plecare.

În echipa fetelor au rămas, față de competițiile precedente, Elena Ceampelea, Alina Goreac, Paula Ioan, dar au venit Anca Grigoraș, Aurelia Dobre și Rodica Sabău.

„... În Palatul Sporturilor din localitate au debutat întrecerile celei de a 15-a

ediții a Campionatelor Mondiale... Această primă zi a adus în sala de concurs peste 350 de sportivi care au prezentat programul exercițiilor impuse. Spectacolul –un adevărat maraton, început la ora 9.30 și încheiat seara, după ora 21.30! – a urmat o curbă valorică ascendentă, echipele intrând în concurs în funcție de nivelul și performanțele lor anterioare... În cursul serii a intrat în concurs și formația României, care a evoluat într-o grupă puternică, alături de R.D. Germană, SUA și R. F. Germania. Deși au fost vădit marcate de emoție (crisparea și-a pus amprenta pe execuțiile majorității sportivelor noastre), gimnastele românce au reușit să ocupe locul II în grupă, cu un punctaj bun – 180.85. Pe aparate, reprezentantele noastre au înregistrat următorul bilanț: 43.75 – sărituri, 44.93 – paralele, 44.70 – bârnă și 45.45 – sol.... Trebuie să subliniem, totuși, excelența primire făcută de public sportivelor Alina Goreac și Anca Grigoraș, aplaudate deseori la scenă deschisă...”

După impuse, 1. URSS 190.20, 2. R.D. Germană 186.20, 3. Ungaria 184.63, 4. Cehoslovacia 182.20, 5. România 180.35, 6. Japonia 180.05, la individual compus în fruntea ierarhiei fiind Ludmila Turischeva 38.95, prima dintre gimnastele noastre fiind Alina Goreac 36.55.

„Confirmând așteptările, reprezentativa URSS a cucerit titlul, în timp ce formația României – aflată pe locul 5 după exercițiile impuse – a reușit să se prezinte excelent la liber alese, întrecând Cehoslovacia și clasându-se în vinal pe un remarcabil loc IV în ierarhia mondială. Cel mai mare aport în obținerea acestui rezultat l-a avut Alina Goreac, notată cu 9.70 la sărituri și paralele... Reprezentativa URSS a câștigat titlul mondial mai autoritar ca niciodată, la o diferență de aproape zece puncte față de a doua clasată, echipa R.D. Germane... Gimnastele românce au fost, însă, mai aproape ca niciodată de împlinirea arzătoarei lor dorințe de a urca pe podium. După programul impus, prezentat de ele cu o oarecare timiditate și rețineri, se părea că va fi extrem de greu de recuperat diferențele care separau echipa română de cele ale Ungariei și Cehoslovaciei, aflate pe locurile trei, respectiv patru. Dar, dând dovadă de nebanuite puteri de concentrare și de mobilizare pentru grea bătălie, gimnastele noastre au făcut cel mai bun concurs din întreaga lor carieră, răsturnând spectaculos o ierarhie considerată definitivă. Reprezentativa României a obținut la exercițiile liber alese, la toate aparatele, cele mai bune punctaje după formațiile URSS și R.D. Germane: 46.00 la bârnă, 47.60 la sol, 47.50 la sărituri și 47.55 la paralele, componentele echipei noastre numărându-se printre primele 36 de gimnaste din lume, urmând, deci, să participe la concursul pentru desemnarea campioanei la individual compus. Și de data aceasta, Alina Goreac (9.70 la sărituri, 9.70 la paralele, 9.40 la bârnă, 9.60 la sol) și Anca Grigoraș (9.60 – 9.60 – 9.35 – 9.60) au fost gimnastele de bază ale echipei noastre, iar clasarea Alinei Goreac pe locul VII la individual compus, în clasamentul provizoriu, este cu adevărat o frumoasă performanță. În orice caz, trebuie subliniat că locul IV cucerit de selecționata feminină a României în ierarhia mondială este un frumos succes pentru gimnastica noastră. Faptul că era posibil ca fetele să obțină chiar medalia de bronz o îlistrează și diferența minimă care a departajat echipa noastră (369.30) de cea maghiară (370.60). Se cuvine acum să le felicităm pe Alina Goreac, Anca Grigoraș, Elena Ceampelea, Paula Ioan, Aurelia Dobre și Rodica Sabău, pe toți specialiștii care au pregătit lotul țării noastre pentru frumosul rezultat realizat la cea de a 18-a ediție a C.M.” (Constantin Macovei – Sportul).

Configurația clasamentului:

1. URSS	94.950	95.800	95.850	97.600	384.200
2. R.D.Germană	93.200	95.800	93.200	94.350	376.550
3. Ungaria	93.200	93.900	90.610	93.050	370.760
4. România	93.250	92.300	90.700	93.050	369.300
Alina Goreac	9.250/9.700	9.200/9.700	9.300/9.400	9.100/9.600	75.250
Anca Grigoraș	9.150/9.600	9.050/9.600	9.050/9.350	9.250/9.600	74.650
Elena Ceampelea	8.950/9.200	8.950/9.500	8.450/9.200	9.200/9.500	72.950
Paula Ioan	9.250/9.500	8.850/9.350	8.700/8.950	8.800/9.300	72.700
Aurelia Dobre	9.000/9.150	8.700/9.200	8.850/8.800	9.050/9.500	72.600
Rodica Sabău	9.100/9.150	8.900/9.150	8.800/9.100	8.850/9.400	72.450

La individual compus au intrat în competiție 148 de concurente, dintre care 36 s-au calificat în finală. A fost un „duel” pasionant între renumita Ludmila Turischeva ((78.450), care a câștigat încă o dată titlul, și mai tânăra sa colegă Olga Korbut (77.650), dar și cu est-germana Angelika Hellmann (76.875), argint cu echipa în 1970. În acest context, trebuie de remarcat rezultatul Alinei Goreac, care a intrat în „top 10”, terminând pe locul 8, cu un total de 75.925 (impuse / libere), dar și poziția Aureliei Dobre (16 – 74.150), o adevărată revelație a echipei noastre.

1.	Ludmila	Turischeva	39.300	39.150	78.450
2.	Olga	Korbut	38.750	38.900	77.650
3.	Angelika	Hellmann	38.650	38.225	76.875
8.	Alina	Goreac	38.300	37.625	75.925
12.	Anca	Grigoraș	37.800	37.325	75.125
16.	Aurelia	Dobre	37.850	36.300	74.150
29.	Elena	Ceampelea	36.850	36.475	73.325
32.	Rodica	Sabău	36.250	36.225	72.475
34.	Paula	Ioan	35.300	36.350	71.650

De altfel, reprezentantele URSS au dominat întreaga competiție, la unele probe obținând toate cele trei medalii, precum la bârnă, unde au urcat pe podium celebrele (confirmate sau în devenire) Ludmila Turischeva, Olga Korbut și Nelli Kim. Aceleași Ludmila Turischeva și Olga Korbut au obținut aurul și argintul, atât la sărituri, cât și la sol. La paralele, campioană mondială a devenit gimnasta est-germana Annelore Zinke, pe care o vom regăsi și la ediția din 1975, de la Skien, cu bronz la heptatlon și argint la paralele. Alina Goreac, singura dintre gimnastele noastre calificată în finalele pe aparate, și-a adăugat în palmares un loc 4 (18.950 / 9.550 – 9.475 / final 19.025) la sărituri – la 0.050 de bronzul Bozenei Perdykulova (Cehoslovacia) – și un loc 6 la bârnă (18.700 / 9.550 – 9.350 / final 18.900), dovedindu-se cea mai bună din echipa română. De asemenea, la sărituri – 9-10. Anca Grigoraș și Paula Ioan (18.750), paralele – 9. Alina Goreac (19.80)

Cu doar doi gimnaști din „garda veche” de la Ljubljana (Dan Grecu, Gheorghe Păunescu), plus nou veniții Ștefan Gall, Mihai Borș, Constantin Petrescu, Nicolae Oprescu, echipa masculină a României a abordat, totuși, cu mult curaj această ediție, reușind să se afle în zona de prim-plan a întrecerilor,

comportare având ca punct culminant medalia de aur a lui Dan Grecu la inele.

Cum era de așteptat, concursul masculin pe echipe, cu 13 formații la start, a fost dominat de Japonia, o învingătoare detașată, la peste 4 puncte de a doua clasată, URSS: 571.400 – 567.350, locul 3 revenind R.D.Germane 562.400. În acest context, gimnaștii noștri au avut o comportare de excepție, clasându-se pe locul 6, cu 547.250, performanță ce avea să fie cea mai bună timp de mai multe decenii!

„... Într-o nouă întrecere maraton a fost rîndul gimnaștilor să-și prezinte programul impus... Notarea ridicată a echipei noastre la inele și sărituri, precum și evoluțiile constant bune la celelalte aparate, au făcut ca la jumătatea competiției pe echipe reprezentativa României să ocupe locul VI, înaintea formațiilor Elveției, Cehoslovaciei și SUA și a altor nouă echipe participante la întrecerea supremă a gimnasticii. Așa cum era de așteptat, selecționata Japoniei domină autoritar și această ediție a «mondialelor», astfel că, după impuse, Japonia 284.40, URSS 280.80, R.D. Germană 279.50, R.F. Germania 274.00, Ungaria 272.65, România 270.40, iar la individual compus: Shigeru Kasamatsu 57.70, gimnaștii noștri ocupând locurile 20. Dan Grecu 55.15, 34. Mihai Borș 54.05, 35. Nicolae Oprescu 53.95, 53. Constantin Petrescu 52.95, Gheorghe Păunescu 52.90, 57. Ștefan Gall 52.55... O luptă extrem de interesantă și spectaculoasă s-a dat, însă, pentru ocuparea locului VI din plutonul de elită. Nu mai puțin de trei formații au candidat la această poziție fruntașă ele fiind departajate în final de numai 15 sutimi! Este vorba de echipele României, Elveției și SUA, care s-au și clasat, în această ordine, pe locurile 6, 7 și 8... În ziua a doua, probabil din cauza unei decontractări timpurii, gimnaștii noștri au prezentat exercițiile liber alese cu mai puțină convingere, cu oarecare poticneli, situație ce a dus la pierderea unor extrem de prețioase zecimi de punct... Calul, care, ca și altă dată, s-a dovedit a fi aparatul cel mai slab al echipei noastre... Nicolae Oprescu are meritul de a fi făcut un exercițiu bun, contribuind, astfel, în mod direct la clasarea bună a reprezentativei noastre... Locul 6... Diferența de punctaj dintre formația țării noastre și cea a Elveției – 5 sutimi! Este, credem, edificatoare în privința tensiunii și încordării cu care ambele delegații au urmărit finalul concursului. Dar gimnaștii români și-au făcut pe deplin datoria, deși spre sfârșitul întrecerilor dădeau semne evidente de oboseală. În frunte cu Dan Grecu și Mihai Borș (care au obținut, de altfel, calificarea în finala pe aparate la inele), echipa României, din care mai fac parte Nicolae Oprescu, Gheorghe Păunescu, Constantin Petrescu și Ștefan Gall, a urcat, astfel, cu două trepte în ierarhia mondială. La ultima ediție a C.M. ea a ocupat doar locul 8. Rezultatul este bun și confirmă permanenta ascensiune a gimnasticii noastre...”

1. Japonia	95.00	94.35	94.70	95.80	95.55	96.00		571.40
2. URSS	93.90	93.00	94.70	95.75	95.25	94.75		567.35
3. R.D. Germană	94.10	92.15	93.50	93.95	93.65	95.05		562.40
6. România	90.45	89.15	93.00	93.30	89.70	91.65		574.25
Impuse	44.10	44.20	46.45	46.45	44.45	44.75		270.40
Libere	46.35	44.95	46.55	46.85	45.25	46.90		276.85
Dan Grecu	55.150	9.75	9.45	9.80	9.50	9.55	8.90	111.600
Nicolae Oprescu	55.950	9.30	9.50	9.10	9.30	9.45	8.85	109.450
Mihai Borș	54.050	9.40	9.00	8.20	9.20	8.80	8.90	107.550
Ștefan Gall	52.550	9.10	9.30	9.05	9.30	8.70	9.20	107.200
Constantin Petrescu	52.950	9.00	9.25	9.00	9.45	9.25	8.40	107.300
Gheorghe Păunescu	52.900	8.95	9.35	8.80	9.35	9.30	9.10	107.750

Duelul fetelor pentru titlul mondial la individual compus, dintre Ludmila

Turischeva și Olga Korbut, a fost eclipsat de cel de la băieți, dintre japonezul Shigeru Kasamatsu și sovieticul Nikolai Andrianov. „Disputa lor s-a dovedit cu adevărat senzațională. Fiind în aceeași serie, amândoi au început concursul cu evoluția la bară. Timorați, marcați vizibil de emoție, ei au greșit la acerst aparat, greșeala lui Andrianov (cădere la sfârșitul exercițiului) fiind cea mai mare. Înaintea ultimului aparat, Kasamatsu avea un avans de peste jumătate de punct, ce părea insurmontabil. Evoluând, însă, foarte crispat, el a avut o întrerupere a exercițiului, ceea ce a pus în dificultate brigada de arbitri. Până la urmă, după o lungă delibereare, oficialii au acordat gimnastului japonez nota 9.15. Lui Andrianov îi era necesară, deci, o notă de 9.80 pentru a intra în posesia titlului, dar emoția și șansa care îi surâdea l-au făcut să lucreze din nou timorat și să obțină doar 9.65! Deci, la o diferență de numai 15 sutimi, Shigeru Kasamatsu cucerește mult invidiata medalie de aur, care-l plasează în fruntea ierarhiei mondiale!”. În ansamblu, gimnaștii niponi au fost, din nou, cei mai buni, în primele cinci locuri ale clasamentului general fiind patru japonezi. În finală au fost și doi dintre gimnaștii noștri, cel mai bine plasat fiind Dan Grecu (poziția 18), în timp ce Nicolae Oprescu a ocupat locul 35 (“a fost de nerecunoscut la cal, devenind de-a dreptul penibil după trei-patru încercări (nereușite!?) de a se urca pe cal, pentru a-și începe execuția. În consecință, el a fost notat cu 1.10, evident cea mai mică notă acordată vreunui gimnast la Campionatele Mondiale!...”).

1.	Shigeru Kasamatsu	58.050	57.450	115.500
2.	Nikolai Andrianov	57.475	57.900	115.375
3.	Eizo Kenmotsu	57.250	57.500	114.750
18.	Dan Grecu	55.800	55.400	111.200
35.	Nicolae Oprescu	54.725	46.150	100.875

Au rămas în „pluton”, 43. Gheorghe Păunescu, 44. Mihai Borș, 49. Constantin Petrescu, 52. Ștefan Gall.

Semnele bune de la Varna, în ceea ce privește potențialul gimnasticii românești, aveau să fie confirmate la edițiile următoare, cu fiecare reprezentanții noștri devenind o forță recunoscută pe plan internațional.

➤ 1978 – Strasbourg

Au mai trecut patru ani. 1978. Strasbourg. Timp de o săptămână (23 – 30 octombrie), amatorii de sport, ai gimnasticii, au fost martorii unor evoluții de excepție, dar, mai ales, au fost martori la obținerea primului titlu mondial de către o gimnastă din România. De notat, însă, de asemenea, că a avut loc și Congresul FIG în cadrul căruia a fost adoptată propunerea României prin care, asemenea regulii olimpice, în finala la individual compus se pot califica doar 3 sportivi de țară, iar în finalele pe aparate numărul este limitat la doar 2 gimnaști.

Cu excepția Ancăi Grigoraș, am aliniat o garnitură complet nouă (schimbări majore aveau să fie consemnate și în ceea ce privește celelalte participante), făcându-și debutul mondial o serie de sportive care cunoscuseră însă gloria olimpică a Montrealului: Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Teodora Ungureanu, Marilena Neacșu, Marilena Vlădărău.

Spre deosebire de celelalte competiții de până atunci, la Strasbourg, s-a folosit pentru prima dată video-magnetoscopul, pentru ca arbitrele să poată revedea exercițiile. Acesta este și motivul pentru care au existat numeroase

proteste din partea delegațiilor și numeroase modificări ale notelor obținute de gimnaste în concurs.

Întrecerea feminină pe echipe, cu 22 de formații la start, a avut, cum era de așteptat, trei protagoniste: URSS, România și R.D. Germană.

Exercițiile impuse au fost, ca de obicei, „călcâiul lui Achile” pentru fetele noastre. Ele au început la bârnă, aparat la care cele mai mari note le-au obținut Nadia Comăneci (9.75) și Emilia Eberle (9.70), urmate de Marilena Vlădărău (9.60). La sol, din nou Nadia Comăneci și Emilia Eberle s-au situat în fruntea echipei (9.70), în timp ce la sărituri doar Nadia Comăneci a evoluat bine. Brigada de arbitre i-a acordat însă 9.65, ceea ce a condus la depunerea unei contestații din partea delegației noastre, juriul acceptând să urcea nota la 9.70, pentru ca, în cursul după-amiezii, președinta Comisiei Tehnice Feminine, să telefoneze la hotelul delegației române, aflat la vreo 15 km de oraș, comunicând mărirea notei la 9.75! La același aparat, Emilia Eberle 9.50 și Marilena Vlădărău 9.35, ambele fiind sancționate pentru inexactitățile de la aterizare. La paralele, o performanță deosebită a Emiliei Eberle, care a obținut cea mai ridicată notă din concurs (9.90), bine concurând și Nadia Comăneci (9.75), publicul declarându-se nemulțumit de notație.

De partea cealaltă, Maria Filatova, Natalia Shaposhnikova, Nellie Kim sau Elena Mukhina au prestații bine cotate, astfel că, după efectuarea exercițiilor impuse, pe locul I se situa URSS cu 194.000, urmată de România 192.250 și R.D. Germană 191.100, în timp ce în clasamentul provizoriu pentru titlul de campioană mondială absolută, pe primele locuri se aflau patru gimnaste din URSS și două din România, în ordine: Maria Filatova și Natalia Shaposhnikova 39.100, Nadia Comăneci 38.950, Elena Mukhina 38.900, Emilia Eberle și Nelli Kim 38.800.

După executarea „liberelor”, în ziua de 26 octombrie, s-a stabilit „podiumul”. Exercițiile fetelor noastre au fost mult mai reușite și mai bine apreciate de arbitre, însă ele nu au putut reface diferența față de prima clasată. Ba chiar, s-a mărit, deoarece și evoluțiile gimnastelor sovietice au fost foarte bune, cu toate acestea este de reținut că echipa feminină a reușit să devină, pentru prima oară, vice-campioană mondială, după cecin urmă cu doi ani a creat un nou drum în gimnastica mondială.

România a început concursul la paralele, iar nota de 9.40 primită de Anca Grigoraș părea să nu lanseze reprezentativa României, mai ales că, în continuare, Marilena Neacșu a obținut aceeași notă, iar Marilena Vlădărău a ratat execuția (8.95). Ultimele trei componente au obținut însă note mai bune: Teodora Ungureanu 9.500, Nadia Comăneci 9.700, Emilia Eberle 9.750, astfel că punctajul de 47.75 menținea echipa în disputa pentru poziția secundă. A urmat bârna. De multă vreme fetele noastre nu se mai tem de această „punte a suspinelor”, fapt confirmat și de evoluțiile fiecăreia, cele mai mari note primindu-le Nadia Comăneci 9.900, Emilia Eberle 9.850 și Marilena Neacșu 9.800. Solul a fost, în schimb, o probă mai puțin reușită, de data aceasta numai Nadia Comăneci (9.60) și Emilia Eberle (9.70) obținând note competitive. La sărituri, ultimul schimb pentru fetele noastre, din nou evoluții bune pentru fruntașele echipei: Nadia Comăneci și Emilia Eberle 9.800. În acest fel România încheie prestațiile la libere cu 192.000, ceea ce a însemnat un total general de 384.250, punctaj cu care gimnastele noastre au înscris o nouă premieră: argintul pe echipe, după „bronzul” din 1958.

Dacă privim punctajele totale, vom observa că forțele au fost suficient de stratificate, cu URSS în prim-plan (388.750), cu România – Nadia Comăneci (77.950) și Emilia Eberle (77.900) – o secundantă fără adversare (384.250) și cu R.D.Germană, pe locul 3, de aceeași manieră (382.250), doar între locurile 4 și 5, Ungaria și SUA, existând un oarecare echilibru (377.800 – 377.200).

Podiumul a avut următoarea configurație (sărituri, paralele, bârnă, sol):

1.URSS	97.250	97.000	96.350	97.750		388.75
Impuse	48.350	48.300	48.450	48.900	194.00	
Libere	48.90	48.700	48.300	48.850	194.75	
2.România	96.050	96.250	96.700	95.250		384.25
Impuse	47.850	48.500	48.150	47.750	192.25	
Libere	48.200	47.750	48.550	47.500	192.00	
Nadia Comăneci	9.750	9.750	9.750	9.700	38.95	
	9.800	9.700	9.900	9.600	39.00	77.95
Emilia Eberle	9.500	9.900	9.700	9.700	38.80	
	9.800	9.750	9.850	9.700	39.10	77.9
Anca Grigoraș	9.500	9.550	9.400	9.300	37.75	
	9.400	9.400	9.400	9.300	37.50	75.25
Marilena Neacșu	9.500	9.450	9.600	9.450	38.00	
	9.450	9.400	9.800	9.300	37.95	75.95
Teodora Ungureanu	9.600	9.650	9.500	9.400	38.15	
	9.600	9.500	9.600	9.400	38.10	76.25
Marilena Vlădărău	9.350	9.650	9.600	9.500	38.10	
	9.550	8.950	9.250	9.500	37.25	75.35
3.R.D.G.	95.850	95.550	94.100	95.950		382.25
Impuse	47.800	47.750	47.600	47.950	191.10	
Libere	48.050	47.800	47.300	48.000	191.15	

A fost un rezultat care a prefațat succesele viitoare ale unei generații de o deosebită valoare, ca o primă afirmare mondială, după Jocurile Olimpice din urmă cu doi ani și Campionatele Europene.

Concursul pentru titlul mondial la individual compus n-a adus echipei noastre vreo medalie, deși Nadia Comăneci pornea, după impuse, de pe poziția a doua (la egalitate cu Shaposhnikova), cu 38.975, în urma Elenei Mukhina, care avea 39.125, Emilia Eberle fiind cotate cu a patra șansă.

Elena Mukhina a început concursul la paralele și a impresionat, ca de fiecare dată, prin spectaculozitatea și elementele sale de risc (9.900). La același aparat, Nadia Comăneci, la care s-a văzut de la primele mișcări că riscă mai mult, imprimând execuției un ritm mai rapid, în timpul schimbării sprijinului de pe o bară pe alta, în acea sutime de secundă nefericită, ea nu prinde bara de sus a aparatului și cade! 9.25, motiv pentru care a și „coborât de pe podium”, în timp ce Nellie Kim a impresionat la sărituri (9.900), dovedind că este o merituoasă campioană a acestui aparat.

După paralele, Nadia Comăneci a trecut la bârnă. „Ținuta ei este majestuoasă, toate elementele de mare dificultate sunt executate cu mare precizie, cu deosebită amplitudine. Săriturile sunt foarte înalte, salturile foarte sigure, iar ieșirea – cu un salt șurub 760° – este deosebit de spectaculoasă. În momentul în care pe tabloul electronic se afișează nota (9.80) publicul protestează. Katy Johnson (SUA), care a

urmat după Nadia și a trebuit să aștepte mai mult de 5 minute până să înceapă, a căzut la acest aparat” (Aurel Neagu – Sportul). Elena Mukhina a primit 9.850, mai mult cu cinci zecimi decât Nadia Comăneci, la același aparat.

La jumătatea concursului, Nadia Comăneci se clasa pe locul 5, iar Emilia Eberle pe 4. Delegația noastră mai spera la o medalie, mai ales că și Natalia Shaposhnikova ratase un element la bârnă.

În rotația a treia, Elena Mukhina a executat un exercițiu la sol foarte frumos, elegant, pentru care a primit 9.950. Nelli Kim a reușit și ea un exercițiu foarte bun la bârnă (9.900), astfel că cele două sportive sovietice s-au instalat confortabil în fruntea clasamentului. Nadia Comăneci, la sol. „*Campioana noastră se prezintă cu multă eleganță, exercițiul ei fiind un balet grațios, dar sportiv. Pe ecran apare nota: 9.80. Publicul protestează, fluieră. Arbitrele se adună, revăd exercițiul, timp în care Katy Johnson așteaptă pe covor. Nota Nadiei rămâne aceeași, fluierăturile continuă. Pianul începe să reverse melodia americancei și sala se liniștește. Doar până apare nota: 9.70. Din nou proteste. Concursul se întrerupe 10 minute, după care este afișată... noua notă (9.90)...*”

Ultimul schimb confirmă forma sportivă a Elenei Mukhina care, cu 9.900 la sărituri, își asigură titlul la individual compus. Nadia Comăneci. La prima încercare greșește din nou, aterizând în mâini – 9.25, pentru a repara la a doua – 9.90, insuficient însă pentru a mai prinde vreo medalie, ea având un total general de 77.725, la 0.150 de bronz. Nelli Kim a primit 9.950, la sol, astfel că gimnastele din URSS au acaparat în întregime primele poziții ale ierarhiei finale. Emilia Eberle a fost destul aproape de podium, dar inexactități și greșeli – la paralele a agățat bara superioară cu piciorul, la bârnă a ratat coborârea – au dus la pierderea multor zecimi și sutimi de puncte, dar și, desigur, la ratarea posibilității de a obține o prețioasă distincție, încheind abia pe 5 (77.300). A treia reprezentantă în finala de 36 a fost Marilena Neacșu, care i-a luat locul în ultimul moment Teodorei Ungureanu, bolnavă, a terminat pe locul 14, cu 76.875.

1. Elena Mukhina	9.900	9.900	9.850	9.950	39.600	39.125	78.725
2. Nellie Kim	9.900	9.900	9.900	9.950	39.650	38.925	78.575
3. Natalia Shaposhnikova	9.850	9.850	9.400	9.800	38.900	38.975	77.875
4. Nadia Comăneci	9.900	9.250	9.800	9.800	38.750	38.975	77.725
5. Emilia Eberle	9.700	9.750	9.250	9.650	38.350	38.950	77.300
14. Marilena Neacșu	9.500	9.600	9.550	9.650	38.300	37.975	76.275

Aparatele au adus însă delegației României nu mai puțin de cinci medalii.

Finala la sărituri a fost viu disputată. Nadia Comăneci a evoluat după Nellie Kim, care a primit 9.85, și Steffi Kracker (R.D. Germană), cu 9.80. prima săritură a fost înaltă, plastică, dar cu o ușoară instabilitate la aterizare: 9.80. A urmat cea de a doua, la fel de bună, arbitrele majorând la 9.85. Media a devenit 9.825, cu 0.025 mai puțin decât Nellie Kim. Locul secund, pe care-l va păstra până la final. Emilia Eberle este ultima, fiind cotate cu 9.80, ceea ce a însemnat o medie de 19.450, care nu i-a adus decât locul 5.

1. Nellie Kim	9.850	9.775	19.625
2. Nadia Comăneci	9.825	9.775	19.600
3. Steffi Kraker	9.800	9.750	19.550
5. Emilia Eberle	9.800	9.650	19.450

A fost și evoluția din finala de la paralele a Emiliei Eberle, o evoluție egală cu o prețioasă medalie de bronz, succesul aparținând americancei Marcia Frederik, care înscria, la rândul său, o premieră pentru gimnastele de peste Ocean.

1. Marcia Frederick	9.950	9.850	19.800
2. Elena Mukhina	9.900	9.825	19.725
3. Emilia Eberle	9.800	9.825	19.625

Bârna. Și, în sfârșit, aurul mult așteptat. Deși a evoluat prima în concurs, Nadia Comăneci a avut suficientă tărie și capacitate de concentrare încât să realizeze o evoluție de 9.80, notă care, coroborată cu impusele, a determinat o medie de 19.625, echivalentă în cele din urmă cu primul ei titlu de campioană mondială și primul pentru gimnastica feminină românească.

1. Nadia Comăneci	9.800	9.825	19.625
2. Elena Mukhina	9.850	9.750	19.600
3. Emilia Eberle	9.800	9.775	19.575

Dominat de Nellie Kim și Elena Mukhina, cu 9.95 și 9.90, ambele fiind la egalitate pe primul loc, solul a însemnat pentru a cincea medalie pentru fetele noastre, obținută de Emilia Eberle, care a realizat „*un sol excelent, notat numai cu 9.80. Din nou proteste ale publicului și un protest oficial al delegației noastre, ca urmare nota fiind mărită cu 5 sutimi, astfel că Emilia Eberle o egalează pe Kathy Johnson...*”, tot bronz, ambele având un total de 19.525.

1. Nellie Kim	9.950	9.825	19.775
1. Elena Mukhina	9.900	9.875	19.775
3. Emilia Eberle	9.825	9.700	19.525
3. Kathy Johnson	9.850	9.675	19.525
8. Nadia Comăneci	9.600	9.650	19.250

Salba de șase medalii – trei de bronz pentru Emilia Eberle, un aur și un argint pentru Nadia Comăneci și argint la echipe – constituie cea mai prețioasă performanță realizată până atunci la nivelul Campionatelor Mondiale.

22 de echipe, cu 147 de gimnaști, și-au disputat întâietatea în competiția masculină, Japonia, în ciuda pronosticurilor nu prea favorabile, reușind să se impună în fața URSS, obținând al 5-lea titlu mondial consecutiv (din 1962), realizând cel mai mare total din 1952, cu o medie de 9.66 pe exercițiu. Rușii s-au revanșat la individual compus prin Nikolai Andrianov, care a câștigat clar în fața lui Eizo Kenmotsu cu cel mai bun total (117.200) înregistrat în ultimii 26 de ani. Sportivilor japonezi și sovietici li s-au alăturat și cei din R.D. Germană, S.U.A. – în echipă cu Bart Conner, viitorul soț al Nadiei Comăneci -, R.F. Germania, în special, care au „blocat” accesul spre primele poziții. Cu o singură excepție, la inele, aparat la care Dan Grecu a urcat din nou pe podium, obținând bronzul.

La Strasbourg au făcut deplasarea Dan Grecu, Kurt Szilier, Ion Checicheș, Aurelian Georgescu, Nicolae Oprescu și Sorin Cepoi, o garnitură cvasi-nouă, dacă avem în vedere că doar Dan Grecu și Nicolae Oprescu au mai luat parte la edițiile precedente.

S-a reușit menținerea între primele formații mondiale, încheind pe locul 7, ceea ce a reprezentat o performanță mai mult decât onorabilă pentru gimnastica noastră masculină la nivel mondial:

	Sol	Cal	Inele	Sărituri	Paralele	Bară	Impuse	Libere
1. Japonia	48.70 47.70	47.70 47.90	48.70 48.65	47.75 46.80	48.95 47.90	48.35 48.75	290.15 269.70	579.65
2. URSS	46.15 48.75	46.60	48.70 48.75	47.80	47.95	48.00	267.20 291.75	578.95
3. R. D. Germană	48.25 48.15	47.05 47.35	48,40 47.40	47.70 48.65	46.65 47.40	46.95 47.80	285.00 286.75	571.75
7. România	46.90	45.65	48.25	46.50	46.65	45.20	279.15	560.85
	47.85	45.25	47.65	48.2	45.60	47.15	281.70	
Nicolae Oprescu	9.30	8.80	9.75	9.15	8.90	8.75	54.65	
	9.45	8.10	9.60	9.50	8.25	9.30	54.20	
Kurt Szilier	9.35	9.30	9.30	9.25	9.20	9.20	55.60	
	9.30	9.55	9.40	9.65	9.20	9.45	54.20	
Sorin Cepoi	9.20	9.20	9.65	9.25	9.40	9.00	55.70	
	9.45	8.60	9.40	9.45	9.30	9.55	55.75	
Dan Grecu	9.35	9.35	9.75	9.00	9.60	9.10	56.15	
	9.55	8.90	9.75	9.55	9.25	9.55	56.55	
Aurelian Georgescu	9.45	9.00	9.70	9.45	9.10	9.05	55.75	
	9.65	9.10	9.30	9.80	8.90	9.00	55.75	
Ion Checicheș	9.45	8.80	9.40	9.40	9.35	8.85	55.25	
	9.75	9.10	9.50	9.70	8.95	9.30	56.30	

Nikolai Andrianov – cu o istorie sportivă și de viață impresionantă – obține primul și singurul său titlu mondial la individual compus, depășindu-l pe japonezul Eizo Kenmotso – aurul mondial din 1970 și bronzul din 1974, argintul de la Jocurile Olimpice de la Munchen 1972 – și pe colegul său Alexandr Ditiatin – cel care avea să fie noul campion un an mai târziu, la Forth Worth – realizând un total de excepție (117.20). Între cei 36 de finaliști s-au aflat și reprezentanții noștri Kurt Szilier, Dan Grecu și Ion Checicheș, în condițiile unei concurențe la nivelul de sus, ei terminând în partea a doua a ierarhiei.

	Sol	Cal	Inele	Sărit.	Paral.	Bară	Libere	Impuse	Total
1. Nikolai Andrianov	9.850	9.700	9.900	9.850	9.750	9.850	58.900	58.300	117.200
2. Eizo Kenmotsu	9.600	9.750	9.800	9.800	9.800	9.750	58.450	58.050	116.550
3. Alexandr Ditiatin	9.600	9.750	9.700	9.800	9.750	9.800	58.400	57.975	116.375
23. Kurt Szilier	9.350	9.550	9.400	9.700	9.350	9.550	57.250	56.075	113.325
24. Dan Grecu	9.150	9.600	9.700	9.200	9.400	9.500	56.550	56.350	112.900
25. Ion Checiches	9.600	9.400	9.500	9.700	9.300	9.500	57.000	55.775	112.775

Dar, satisfacția medaliei avea să vină de la Dan Grecu, care și-a reconfirmat încă o dată clasa de specialist al inelelor rămânând pe podiumul mondial, de data aceasta pe treapta de bronz. De fapt, finala de la inele a fost singura în care s-au calificat gimnaștii noștri, alături de Dan Grecu mai aflându-se și Nicolae Oprescu, la restul aparatelor accesul în faza decisivă fiind prea dificil.

1. Nikolai Andrianov	9.900	9.800	19.700
2. Alexandr Ditiatin	9.900	9.775	19.675
3. Dan Grecu	9.900	9.750	19.650
7. Nicolae Oprescu	9.650	9.725	19.325

De notat, de asemenea, că americanul Kurt Thomas a adus SUA prima medalie mondială de aur la sol, el fiind, totodată, și autorul „elementului Thomas”, săritură înapoi și 1½ salt cu ½ întoarcere (D). Celelalte titluri pe aparate au fost adjudecate de ungurul Zoltan Magyar (cal) – autor al unui exercițiu ce îi poartă numele (de pe extremitate, transversal, transport înainte mâner-corp-mâner-extremitate), în 2102 inclus în Hall of Fame -, japonezii Junichi Shimizu (sărituri), Einzo Kenmotsu (paralele) și Shigeru Kasamatsu (bară) – cvadruplu medaliat cu aur la Varna 1974, autor al unei sărituri (răsturnare laterală cu întoarcere ¼ și salt grupat înapoi) intrată în Cod.

➤ 1979 – Fort Worth

Din 1903 – când a avut loc primul Campionat Mondial (Turneu Internațional / Anvers) – și până în 1913, competiția a avut loc o dată la doi ani. Din 1922 și până în 1978, „mondialele” s-au desfășurat din 4 în 4 ani, în alternanță cu Jocurile Olimpice, pentru ca, în 1979, să se revină la vechiul sistem, din doi în doi ani, în cei impari, conform deciziei luată la cel de al 55-lea Congres FIG din 1977. Va fi aplicată până în 1991, când se vor face noi schimbări.

Dar, Campionatele Mondiale din 1979, ajunse la ediția cu numărul 20, au fost marcate și de alte importante evenimente:

- În noiembrie 1977, Congresul FIG de la Roma decisese ca, din 1979, ediția pre-olimpică a „mondialelor” să constituie criteriu de calificare pentru Jocuri. Drept urmare, primele 12 echipe urmau să fie prezente la Jocurile Olimpice de la Moscova, din 1980.

- A fost pentru prima oară când o ediție a Campionatelor Mondiale s-a desfășurat pe teritoriul american.

- A fost cea mai ridicată participare înregistrată până atunci, cu 49 de echipe reprezentând 30 de țări.

- Revenirea Chinei în marea arenă internațională, după 17 ani de absență (ultima apariție la C.M. a fost în 1962, la Praga).

- Înfrângerea gimnaștilor niponi și a gimnastelor sovietice.

- Abandonul Nadiei Comăneci, ca urmare a unei accidentări, atunci când se afla în fruntea clasamentului după exercițiile impuse.

- Pentru prima oară, cu titlu experimental, suportul muzical orchestral a fost acceptat pentru solul feminin.

- Conducerea delegației Italiei, nemulțumită de notele primite și de nerezolvarea contestațiilor depuse, și-a retras echipele din concurs, retrăgându-și, de asemenea și arbitrele de la această competiție.

27 de echipe în disputa feminină. Un concurs greu pentru fetele noastre – Nadia Comăneci, Rodica Dunca, Emilia Eberle, Melita Ruhn, Dumitrița Turner și Marilena Vladăraș -, nu numai prin prisma valorii adversarelor, dar și prin ceea ce avea să se întâmple pe parcursul său.

4 decembrie 1979. Ziua debutului reprezentativei României la aceste Campionate Mondiale, desfășurate în celebra „Center Arena”.

Competiția pe echipe. Fetele noastre, sigure pe ele, au evoluat mai bine ca niciodată, și, după executarea exercițiilor impuse, se clasau pe locul al doilea, în fruntea clasamentului fiind URSS, căreia arbitrele i-au mărit punctajul de la 194.850 la 194.925, același lucru întâmplându-se și cu reprezentativa SUA, care a beneficiat de avantajul „terenului propriu”, fiindu-i crescut punctajul general cu 50 de miimi.

La sfârșitul impuselor, echipa noastră avea să treacă printr-unul dintre

cele mai dificile momente, rămânând fără aportul celei mai titrate gimnaste ale sale: Nadia Comăneci. Aceasta a suferit o accidentare la mâna stângă, o inflamație, care a necesitat în chiar ziua finalei pe echipe o intervenție chirurgicală la spitalul din Dallas.

Poziția pe podium era mai mult decât amenințată. Cu influență directă și asupra concursului la individual compus, care o avea în frunte pe Nadia Comăneci și care părea că, de data aceasta, nu va mai pierde titlul mondial absolut, dovedind o formă sportivă excelentă. Numai că situația nu avea să evolueze pe drumul dorit, dimpotrivă, Nadia Comăneci, în chiar seara concursului fiind internată într-un spital din Dallas pentru a suporta o operație de 75 de minute, la infecția de la mână.

Dar, să revenim la cea mai lungă și mai grea zi, dar și cea mai frumoasă, ziua finalei pe echipe.

O zi istorică pentru gimnastica românească, o zi de joi, 6 decembrie 1979, care, reamintim, a început sub semnul ghinionului, deoarece Nadia Comăneci, cea mai bună sportivă a țării noastre, fusese internată în spital cu doar 24 de ore înainte, din cauza unei inflamații la mâna stângă. Dar, surpriză, Nadia Comăneci iese din spital, la ora 16.00, pentru a participa la concurs!

La ora 19.00, ea și kolegele ei, Emilia Eberle, Melita Ruhn, Dumitrița Turner, Rodica Dunca și Marilena Vlădărău pleacă spre „Center Arena” pentru a încerca cel puțin să-și consolideze poziția a doua pe care o ocupau după efectuarea exercițiilor impuse.

La ora 21.40 echipa României intră în concurs cu multe emoții.

Primul aparat pentru echipa – paralelele. Startul l-a dat Marilena Vlădărău – 9.500. O urmează Rodica Dunca – 9.600, apoi Dumitrița Turner – 9.700, Melita Ruhn – 9.800, Emilia Eberle – 9.850. În mod firesc ar fi urmat un 10.00 pentru Nadia, dar Nadia doar atinge bara și se retrage. Spectatorii aplaudă, atât pentru gestul admirabil al sportivei noastre, cât și pentru faptul că, în urma evoluției de la paralele, în mod surprinzător, România trece pe primul loc...

Bârna. După ce Marilena Vlădărău obține 9.550, Rodica Dunca 9.750, Dumitrița Turner 9.700 și Melita Ruhn 9.800, Emilia Eberle ratează copilărește și ia nota 8.950. Fragilul loc întâi, ocupat după paralele, se clatină. Singurele speranțe se legau de Nadia Comăneci, dar Nadia este în convalescență! Și, totuși ... Nadia face un exercițiu în urma căruia obține o notă ridicată: 9.950! România rămâne pe primul loc...

La sol, sala s-a transformat într-un susținător frenetic al echipei României. Fetele noastre n-au făcut nici o greșală, Marilena Vlădărău – 9.850, Dumitrița Turner – 9.700, Rodica Dunca – 9.800, Melita Ruhn – 9.900, iar Emilia Eberle – 9.850.

În ultimul schimb s-a evoluat la sărituri, iar URSS la sol. Notele au fost iarăși ridicate, pe măsura execuției. Marilena Vlădărău – 9.700, Rodica Dunca – 9.750, Dumitrița Turner – 9.900, Emilia Eberle – 9.750, iar Melita Ruhn – 9.900. Ultima evoluție din concurs a fost a sovieticei Nelli Kim. Aceasta a primit 9.700, dar delegația sovietică a făcut contestație pentru că avea nevoie de o notă mult mai mare pentru a trece înaintea reprezentativei noastre. După o deliberare de 34 de minute, juriul a revenit în sală, a afișat nota (9.750) și a dat verdictul final: noua campioană a lumii este reprezentativa României!

Pe podium, conform punctajelor finale (total / impuse / libere / sărituri / paralele / bârnă / sol), au urcat:

1.	România	97.650	97.200	96.800	97.900	389.55
		48.650	48.750	48.050	48.800	194.250
		49.000	48.450	48.750	49.100	195.300
	Melita Ruhn	9.800/9.900	9.750/9.800	9.550/9.800	9.750/9.900	78.250
	Rodica Dunca	9.600/9.750	9.650/9.600	9.500/9.750	9.700/9.800	77.350
	Emilia Eberle	9.600/9.750	9.850/9.650	9.650/8.950	9.850/9.850	77.350
	Dumitrița Turner	9.800/9.900	9.550/9.700	9.400/9.700	9.550/9.700	77.300
	Marilena Vlădărău	9.550/9.700	9.450/9.500	9.450/9.550	9.700/9.850	76.750
	Nadia Comăneci	9.850/0.000	9.950/0.000	9.900/9.950	9.800/0.000	49.450
2.	URSS	97.775	95.950	97.300	97.900	388.925
		48.625	48.750	48.850	48.700	194.925
		49.150	47.200	48.450	49.200	194.000
3.	R.D.Germană	97.250	97.650	96.650	96.525	388.075
		48.350	49.250	48.450	47.825	193.875
		48.900	48.400	48.200	48.700	194.200

Trimisul special al ziarului „Sportul”, Aurel Neagu, relatează de la fața locului: „Fetele noastre încheiaseră dramatica lor evoluție cu săriturile, în timp ce Nelli Kim execută ultimul exercițiu la sol al echipei care deținea titlul mondial, URSS. Cei care se aflau cu calculatoarele în mâini și înregistrau o cursă de urmărire unică în analele gimnasticii, dintre echipa campioană mondială, cea sovietică, și vicecampioana mondială, echipa României, socotiseră că, dacă Nelli Kim va obține o notă de la 9.800 în sus, titlul va rămâne în posesia echipei deținătoare a trofeului. În acest timp, campioana sovietică își continuă exercițiul cu binecunoscuta ei dezinvoltură, dar la ultimul element acrobatic, dublu salt înapoi, ea s-a dezechilibrat și a reușit cu greu să evite punerea mâinilor jos, făcând un pas mare înainte, eroare care se penalizează de regulament cu minimum două zecimi. Se aștepta nota și iată că pe tabelă apare 9.700. În acest moment, echipa României era noua campioană mondială. Iată însă că nota dispare repede de pe tabela de afișaj, însă becul verde rămâne aprins, ceea ce însemna că s-a depus o contestație. Arbitrele se ridică de pe locuri, vine și arbitra șefă a concursului și se pleacă apoi la juriul de apel. Începe o lungă cursă de așteptare, încep comentariile, presupunerile și pronosticurile. La monitoarele de la masă televiziunii, se repetă exercițiile și momentele cele mai importante din întrecere. Ziariștii s-au strâns ciorchine în fața micilor ecrane și urmăresc locul de afișaj din sală, care este prezentat în prim-plan. Ne înapoiem și noi de la Centrul de Presă, și așteptăm împreună cu publicul. Juriul dispăruse din sală, discuțiile durau, se vedea desigur exercițiul. Miile de spectatori așteptau hotărârea în picioare, în timp ce se lămurau din ce în ce mai bine despre ce era vorba. Privirile erau ațintite spre culoarul de unde urma să apară juriul. În sfârșit, după 34 de minute, apare arbitra româncă Maria Simionescu. Intră în sală cu un zâmbet pe buze și înțelegem că România e campioană mondială. Pe tabela electronică apare nota definitivă a lui Nelli Kim, ușor modificată: 9.750. Bravo fetelor!, să trăiți mulți ani! Mai târziu vom afla, după calculele făcute fără emoții, că și în situația în care Nelli Kim ar fi fost notată cu 10, echipa noastră rămânea pe primul loc, pe care trecuse după exercițiile de la aparatul nr. 1, paralelele. Tot spre culoarul de intrare în sală vedem apoi statura de uriaș, printre micuțele gimnaste, a lui Bela Karoly. Gesticulează, râde cu gura plină. Respirăm ușurați. Dacă și Bela râde înseamnă că, într-adevăr, suntem campioni mondiali. Începe marșul, și în sală intră, în puternice aplauze, cele trei echipe deținătoare ale medaliilor. (...) Echipa României este chemată pe podium. Sala este în ropot de aplauze. Nadia zâmbește, spectatorii o fotografiază și refotografiază. Toată America i-a văzut la televizor rana de la mână în prim-plan și știe că Nadia n-a putut să ofere mai mult. Comentatorii televiziunii își manifestă prin aprecieri extraordinare

admirația față de echipa României. Frumoase fete texane, cu costume tipice de culoare maro, cu pălării de cowboy, oferă primele buchete de flori noilor campioane mondiale. Scumpele noastre fete salută publicul cu florile în mâini. E un vacarm asurzitor. Aici aplauzele sunt însoțite de fluierături și cu strigăte de bucurie, ca semne de admirație în plus. În plus, Președintele Federației Internaționale, Iuri Titov, înmânează medaliile de aur și le felicită pe campioanele mondiale ale gimnasticii.”

Presa străină s-a grăbit să anunțe: „Senzație – România, fără Nadia Comăneci, e campioană mondială! Prima surpriză a celui de-al 20-lea Campionat Mondial de gimnastică a fost faptul că nu echipa URSS, de șase ori deținătoare a titlului, a devenit campioană mondială, ci formația României. După ce a stat 24 de ore la spital, unde a fost tratată cu antibiotice pentru o infecție la mâna stângă, Nadia Comăneci a venit la sală pentru a sprijini, mai mult psihologic, echipa sa. Ea a concurat totuși la bârnă, obținând cea mare notă – 9.950”.

În comentariul agenției Associated Press se arată: „Deși lipsită de aportul celebrei Nadia Comăneci, reprezentativa României nu a abandonat cursa pentru câștigarea titlului mondial, reușind să cucerească prima sa medalie de aur în competiția pe echipe”.

Remarcată este și evoluția excelentă a gimnastelor Emilia Eberle, Dumitrița Turner și a „senzaționalei” Melitta Ruhn, care au primit note foarte mari.

La rândul lor, comentatorii locali subliniau faptul că antrenorul Bela Karoly a reușit să creeze o echipă redutabilă, compusă din fete tinere care, după înălțime și vârstă, amintesc de modelul Nadia Comăneci de la Montreal. „Victoria echipei României apare cu atât mai valoroasă, cu cât ea a fost obținută în condițiile cunoscute, fără aportul Nadiei Comăneci, suferindă și prezentă în concurs doar la unul dintre cele patru aparate.”

Cum Nadia Comăneci a fost nevoită să iasă din lupta pentru titlul mondial absolut, greul a căzut pe umerii Melittei Ruhn, Emiliei Eberle și Rodicăi Dunca. Având o evoluție constantă și fără greșeli, Meltita Ruhn a reușit, în extremis (în ultimul schimb sovietica Maria Filatova a căzut la paralele), să obțină o prețioasă și binemeritată medalie de bronz:

	Preliminarii				Total	Final
1. Nelli Kim	39.250	9.850	9.850	9.850	9.850 39.400	78.650
2. Maxi Gnauck	39.175	9.700	9.900	9.700	9.900 39.200	78.375
3. Melitta Ruhn	39.125	9.800	9.800	9.800	9.800 39.200	78.325
4. Maria Filatova	39.150	9.800	9.400	9.800	9.800 38.800	77.950
5. Rodica Dunca	38.675	9.500	9.750	9.900	9.900 39.050	77.725
8. Emilia Eberle	38.675	9.700	9.900	9.200	9.900 38.700	77.375

Finalele pe aparate au oferit tinerelor gimnaste românce șansa unor performanțe cu adevărat memorabile.

Mai întâi a fost aurul mondial al tinerei de doar 15 ani Dumitrița Turner, care a reușit două sărituri de zile mari (9.925 / 9.850), ceea ce a însemnat un total de 19.775, la 0.075 situându-se Stella Zaharova (URSS) 19.700 și, la egalitate, pe locul 3, Nelli Kim (URSS) și Steffi Kraker (RDG – bronzul mondial din 1978), ambele cu 19.675. Bilanțul acestei probe ar fi putut fi și mai bun dacă la fel de tână și micuța Melitta Ruhn n-ar fi avut neșansa de a rata o săritură (9.625 și 9.850), pentru a termina pe 7, cu 19.475.

1. Dumitrița Turner	9.925	9.850	19.775
2. Stella Zakharova (URSS)	9.875	9.825	19.700
3. Nelli Kim (URSS)	9.850	9.825	19.675
3. Steffi Kraker (RDG)	9.850	9.825	19.675
7. Melitta Ruhn	9.625	9.850	19.475

La paralele, primele trei gimnaste au obținut aceeași notă (9,900), dar punctajul general a fost realizat și prin adiționarea notei din preliminarii, astfel că Emilia Eberle (9.900 / 9.850) a terminat pe 3, cu 19.750, după est-germana Maxi Gnauck și chinezoaica Ma Yanhong, ambele la egalitate pe întreaga linie (9.900 / 9.925) și 19.825. Melitta Ruhn a încheiat pe locul 9 al calificărilor (9.775).

1. Maxi Gnauck	9.900	9.925	19.825
1. Ma Yanhong	9.900	9.925	19.825
3. Emilia Eberle	9.900	9.850	19.750

În finala de la bârnă, Melitta Ruhn, ca urmare a lipsei de experiență, la care s-au adăugat emoțiile inerente ale unei finale mondiale, a terminat pe locul 8, în fruntea ierarhiei fiind Vera Cerna (Cehoslovacia).

1. Vera Cerna	9.900	9.900	19.800
2. Nelli Kim	9.775	9.850	19.625
3. Regina Garabolle	9.775	9.800	19.575
8. Melitta Ruhn	9.675	9.300	18.975
9. Rodica Dunca	9.625		9.625

Tot solul avea să ne aducă a treia medalie de aur la aceste Campionate Mondiale. Ultima din concurs, Emilia Eberle a avut o misiune grea pentru că a trebuit să execute exercițiul său fără nici o greșeală pentru a o putea depăși pe Nelli Kim, lideră până în acel moment. Emilia Eberle s-a concentrat foarte bine, a executat un sol de vis, pe „Sanie cu zurgălăi”, aplauzele fascinante ale spectatorilor, care au susținut o frenetic, consemnând o victorie pe deplin meritată : 19.800 (9.950 / 9.850), față de gimnasta sovietică 19.775 (9.950 / 9.825). Pe locul 3, Melitta Ruhn – 19.725 (9.900 / 9.825).

1. Emilia Eberle	9.950	9.850	19.800
2. Nelli Kim	9.950	9.825	19.775
3. Melitta Ruhn	9.900	9.825	19.725

„Era puțin supărată. Ratase de 2-3 ori până atunci câteva mișcări. Era emoționată, dar și îndârjită. Câștigase medalia de bronz la acest aparat în 1978 la Strasbourg. Acum vroia mai mult. Dar se va putea? Și a început în acordurile compoziturii român Richard Stein, Sanie cu zurgălăi, să execute cel mai complet sol de până acum. Emilia zbură pe covorul albastru, se înalță și se rostogolea în aer, curajos și grațios, în aplauzele ritmate ale unui public american generos cu toate gimnastele din concurs și, îndeosebi, cu gimnastele noastre”, scrie Aurel Neagu, în „Gimnastica feminină românească pe primul loc în lume”, în revista „Sport”, nr 12 (435), decembrie 1979.

Un bilanț excepțional pentru România, unic până în 1979, a impresionat

atât pe spectatorii americani, cât și pe milioanele de telespectatori din lumea întreagă. Iată o descriere a momentului premieriilor Dumitriței Turner la sărituri: „Parcă și spectatorii au înțeles momentul și premiile s-a făcut în ovațiile celor care până la urmă au îndrăgit echipa noastră ca pe propria lor reprezentativă. România! România! se striga din toate colțurile sălii, numele mic al noii campioane mondiale fiind mai greu de pronunțat pentru americani, deoarece până acum el era aproape necunoscut celor care, de ani de zile, au pe buzele lor numai numele Nadiei și în ultimii doi ani și pe cel al Emiliei Eberle. Acum, numele Dumitriței Turner a făcut ocolul pământului și tânăra noastră gimnastă are drumul deschis spre Jocurile Olimpice de anul viitor, de la Moscova”, scria Aurel Neagu, în „Sportul” din 11 decembrie 1979.

În ceea ce îi privește pe băieți, au traversat Oceanul, la început de decembrie 1979, Kurt Szilier, Aurelian Georgescu, Ion Checicheș, Nicolae Oprescu, Mihai Borș, Sorin Cepoi și, în prim-plan, Dan Grecu, aurul inelelor de la Varna 1974 și bronzul de la Strasbourg 1978.

Și să începem oarecum cu sfârșitul, cu medalia de argint cucerită de Dan Grecu, la aparatul său preferat, într-o dispută finală, în special, cu sovieticii Alexander Dityatin, care s-a situat pe primul loc, și Alexander Tkachiov, medaliatul cu bronz, dar și cu japonezul Koji Guskiken (4), bulgarul Stoian Deltchev (5), chinezul Huang Yubin (6), est-germanul Lutz Mack (7) și ungurul Ferenc Donath (8).

La capătul unor evoluții echilibrate, campionul nostru a fost notat cu 9.900 (libere) și 9.800 (impuse), doar 0.1 lipsindu-i pentru a urca, din nou, pe primul loc.

1. Alexander Dityatin	URSS	9.900	9.900	19.800
2. Dan Grecu	România	9.900	9.800	19.700
3. Alexander Tkachiov	URSS	9.900	9.775	19.675

„Sunt foarte fericit. Am câștigat aici, la Forth Worth, o medalie la care țin foarte mult. M-am simțit foarte bine și am știut că voi reuși la această ediție a Campionatelor Mondiale. Sunt cu puțin sub greutatea optimă, am un potențial fizic ridicat și, fără falsă modestie, cred că am executat exercițiul meu la inele fără cusur. (...) Executarea aproape fără greșală a gigancicelor înapoi, a „crucilor” au fost hotărâtoare în obținerea acestui nou succes al carierei mele. Coborârea Tsukahara cu șurub mi-a ieșit și ea foarte bine, astfel că medalia de argint devine foarte prețioasă.” – declara Dan Grecu în ziarul Sportul.

Rămânând în zona concursurilor individuale, să notăm că în finala de 36 de la individual compus – pe primul loc același Alexander Dityatin (un total de 4 medalii de aur – echipe, individual compus, sărituri, inele – la Forth Worth, gimnastul cu o carieră de excepție la Jocurile Olimpice, „mondiale” și „europene”, cel mai de succes performer în perioada 1975 – 1980) -, s-au aflat și trei dintre gimnaștii noștri, Dan Grecu, Kurt Szilier și Aurel Georgescu.

1. Alexander Dityatin	9.900	9.850	9.900	9.850	9.800	9.900	59.200	59.050	118.250
2. Kurt Thomas	9.850	9.900	9.800	9.900	9.800	9.850	59.100	58.875	117.975
3. Alexander Tkachiov	9.550	9.800	9.800	9.800	9.800	9.900	58.650	58.825	117.475
23. Dan Grecu	9.250	9.650	9.800	9.750	9.450	9.550	57.450	57.200	114.650
26. Kurt Szilier	9.300	9.350	9.550	9.700	9.500	9.600	57.000	57.275	114.275
30. Aurel Georgescu	9.700	9.200	9.450	9.800	9.450	9.450	57.050	56.600	113.650

23 de echipe s-au aliniat la start. Japonia a cedat clar titlul în favoarea URSS, aflată de 21 de ani pe locul secund, în timp ce evoluția gimnaștilor chinezi a fost așteptată cu mult interes, iar ei s-au dovedit a fi la înălțimea „legendei”, situându-se pe locul 5, cel mai bun fiind Huang Yubin. URSS și-a adjudecat prima poziție, cu un total de 587.500, urmată de Japonia 583.700 și SUA 581.150, reprezentativa României, cu o comportare bună, reușind să-și îndeplinească obiectivul de a obține calificarea pentru Jocurile Olimpice din 1980, clasându-se pe locul 8, cu 569.750. În ceea ce privește echipa României, au fost înaintate și două contestații pentru notarea insuficientă a lui Dan Grecu, Ion Checicheș și Nicolae Oprescu la paralele, ambele respinse, deși argumentele prezentate au fost foarte solide.

1. URSS	98.200	97.150	97.650	98.650	97.600	98.250	587.500
2. Japonia	97.700	96.900	96.600	97.400	97.150	97.950	583.700
3. SUA	97.850	96.300	96.350	97.400	96.300	96.950	581.150
8. România	95.300	93.350	95.950	95.650	93.700	95.800	569.750
Impuse	47.500	46.250	48.250	47.500	46.750	47.700	283.950
Libere	47.800	47.100	47.700	48.150	46.950	48.100	285.800
Dan Grecu	9.25	9.45	9.80	9.50	9.35	9.50	47.05
	9.45	9.55	9.80	9.60	9.50	9.65	57.55
Kurt Szilier	9.45	9.55	9.60	9.40	9.40	9.70	47.50
	9.50	9.65	9.40	9.65	9.45	9.75	57.40
Sorin Cepoi	9.20	9.35	9.55	9.45	9.30	9.55	46.85
	9.15	9.45	9.40	9.45	9.45	9.60	56.50
Ion Checicheș	9.70	8.70	9.60	9.55	9.25	9.40	46.60
	9.80	9.10	9.45	9.70	9.05	9.50	56.60
Aurelian Georgescu	9.60	9.20	9.45	9.60	9.30	9.35	47.05
	9.70	9.35	9.20	9.75	9.25	9.45	56.70
Nicolae Oprescu	9.50	8.30	9.70	9.40	9.40	9.55	46.15
	9.35	8.55	9.65	9.40	9.30	9.55	55.80

Japonezii, invincibili niponi de până acum, au avut o inexplicabilă curbă descendentă, doar Koji Gushiken și Hiroshi Kajiyama s-au aflat în finala de la individual compus, pe locul 7, respectiv 9, fără a se impune la vreun aparat, ceea ce nu s-a mai întâmplat din 1952. Să notăm, de asemenea, că americanul Bart Conner a obținut aurul la paralele, în timp ce colegul său Kurt Thomas a învins la bară, iar ungurul Zoltan Magyar a rămas cel mai bun la cal.

➤ 1981 – Moscova

După Jocurile Olimpice de la Moscova, din 1980, cu ale lor probleme, gimnaștii și gimnaștii lumii au revenit în același loc, pentru ediția a 21-a, ca urmare a abandonului Mexicului de a fi gazda acestei competiții.

Dar, pe cât de mare a fost succesul Mondialelor din 1979, pe atât de mare a fost insuccesul la Campionatele Mondiale de la Moscova, din toamna anului 1981 (24 – 29 noiembrie). Nicio medalie.

La startul concursului pe echipe s-au prezentat 19 formații, reprezentativa noastră, alcătuită din Rodica Dunca, Lavinia Agache, Cristina Grigoraș, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Mihaela Stănuleț, terminând pe locul 4, după URSS, China și R.D.Germană.

De această dată fără Nadia Comăneci și Melita Rühn, cu trei debutante și

o titulară accidentată, România a purtat o luptă echilibrată cu R.D. Germană pentru bronz, URSS și China detașându-se din start.

Echipa noastră a reușit să remonteze la primele 3 aparate handicapul cu care a venit după impuse, ajungând înaintea ultimului schimb pe locul 3, dar bârna avea să fie cea care a triat sever valorile, iar fetele noastre au fost întrecute cu 60 sutimi.

„Ultima fază a campionatului a început pentru gimnastele noastre a început la sol, Emilia Eberle regăsindu-se și obținând 9.65. Mihaela Stănuleț, cu două dublu salturi bine executate, nu a fost apreciată la valoarea reală, primind numai 9.55. Lavinia Agache a avut o cădere și 9.15. Cu o ținută elegantă și o mișcare plăcută, Rodica Dunca a fost notată cu 9.60. Cristina Grigoraș, din cauza zgomotului din sală și a crainicilor care anunțau rezultatele, nu a sesizat semnalul de începere și, astfel, în final, a depășit cu 3 secunde timpul limită, fiind notată, în ciuda contestației delegației noastre, cu 9.35. La următorul aparat, săriturile, fetele noastre au avut execuții bune, cu aterizări precise, însă notele au fost acordate de brigada de arbitre cu destulă zgârcenie: Mihaela Stănuleț 9.500, Emilia Eberle 9.250, Lavinia Agache 9.650, Rodica Dunca 9.600, Cristina Grigoraș 9.700, Dumitrița Turner 9.400. În cursul acestui schimb, la sol, campioana europeană absolută Maxi Gnauk, ratând, și-a întrerupt exercițiul, primind nota 2.50 și compromițându-și șansele la individual compus. Astfel, echipa României egalează echipa RDG, iar disputa devine tot mai incertă. La paralele, Dumitrița Turner primește 9.450, Mihaela Stănuleț are două ratări și este notată doar cu 8.850, în schimb celelalte gimnaste au avut evoluții de înaltă clasă: Cristina Grigoraș și Emilia Eberle 9.900, Rodica Dunca și Lavinia Agache 9.800. În acest moment, echipa română avea un un avans de 25 de sutimi pentru locul 3. La ultimul aparat, la bârnă, gimnastele noastre încep cu note bune (Rodica Dunca și Lavinia Agache 9.700, Dumitrița Turner 9.550, Emilia Eberle 9.500), dar, din păcate, Mihaela Stănuleț a ratat la aterizare (9.150). Situația, totuși, avantajoasă ar fi putut fi menținută, dacă ultimei concurente i-ar fi reușit integral execuția. Dar, Cristina Grigoraș nu s-a putut concentra suficient și, deși, a executat bine elementul său de cea mai mare dificultate (salt înapoi cu întoarcere), a căzut spre final, nota 9.00 anulând șansele echipei noastre la medalie...”

1. URSS	97.250	98.300	98.350	98.400	389.300	
2. China	96.300	97.750	94.550	96.000	384.600	
3. R.D.Germană	96.650	95.750	94.000	95.700	382.100	
4. România	95.550	96.750	93.700	95.500	381.500	
Impuse	47.700	47.900	46.100	48.200	189.900	
Libere	47.850	48.850	47.600	47.300	191.600	
Rodica Dunca	9.700	9.500	9.350	9.800	38.350	
	9.600	9.800	9.700	9.600	38.700	77.050
Lavinia Agache	9.600	9.700	9.250	9.550	38.100	
	9.650	9.800	9.700	9.150	38.300	76.400
Cristina Grigoraș	9.500	9.700	9.300	9.700	38.200	
	9.700	9.900	9.000	9.350	37.950	76.150
Emilia Eberle	9.400	9.000	9.000	9.650	37.050	
	9.250	9.900	9.500	9.650	38.300	75.350
Dumitrița Turner	9.350	9.500	9.000	9.450	37.300	
	9.400	9.450	9.550	9.100	37.500	74.800
Mihaela Stănuleț	9.500	9.500	9.200	9.500	37.700	
	9.500	8.850	9.150	9.550	37.050	74.750

La individual compus, concursul a fost câștigat de „minuscula” Olga Bicherova (1.38 m / 30 kg), ceea ce a făcut să curgă multă cerneală, și ca urmare a abandonului liderei est-germana Maxi Gnauk, accidentată în timpul solului de la echipe. Maxi Gnauk avea să-și ia revanșa câștigând trei aparate (sărituri, paralele, bârnă), în timp ce Olga Bicherova n-a mai fost prezentă decât într-o finală, la paralele, terminând pe locul 8, situație extrem de rară, dacă nu chiar singulară, pentru o campioană la individual compus. *„Cele trei gimnaste românce prezente în concursul primelor 36 de gimnaste ale lumii au luptat cât au putut pentru a-și valorifica șansele, fie ele și teoretice, au obținut multe note bune și foarte bune, dar, din păcate, au avut și unele nereușite. Prezența lor lângă podiumul de premiere, între cele mai bune opt gimnaste din lume poate fi socotită remarcabilă, și aceasta în condițiile în care au etalat posibilități reale că gimnastica noastră feminină are capacitatea să-și mențină frumosul prestigiu internațional, chiar în pofida dezamăgirii și accidentărilor de ultimă oră. Persistă insatisfacția că nici Rodica Dunca (locul 6), nici Lavinia Agache (7) și, mai ales, Cristina Grigoraș (5) nu a reușit să se numere printre medaliat. Cristina Grigoraș a fost cea mai constantă, cu evoluții care au fost mult aplaudate de publicul spectator. După ce ratat una dintre sărituri, a avut și un final mai puțin reușit la paralele, astfel că, deși pornea cu cele mai mari șanse dintre cele trei, nu a putut să-și îmbunătățească poziția pe care o ocupa înaintea startului...”*

1. Olga Bicherova	38.950	10.000	9.800	9.750	9.900	39.450	78.400
2. Maria Filatova	38.725	9.750	9.800	9.900	9.900	39.350	78.075
3. Elena Davydova	39.125	9.850	9.850	9.350	9.800	38.850	77.975
5. Cristina Grigoraș	38.075	9.900	9.700	9.700	9.750	39.050	77.125
6. Rodica Dunca	38.525	9.650	9.300	9.700	9.850	38.500	77.025
7. Lavinia Agache	38.200	9.900	9.600	9.750	9.450	38.700	76.900

În preliminariile de la sărituri, Lavinia Agache, care a terminat pe locul 12 (9.625), a fost preferată pentru finală Rodicăi Dunca (locul 11 – 9. 650), ea beneficiind pentru a ajunge în faza decisivă, totodată, și de prevederea regulamentară, cu doar două finaliste de țară, fiind „eliminate” trei gimnaste sovietice (Olga Bicherova – locul 3, Maria Filatova și Natalia Ilienکو – locul 7) și est-germana Birgit Senff (7). În final, gimnasta noastră s-a clasat pe 5.

	Imp.	Lib.	Prelim.	Final	Total
1. Maxi Gnauk	9.85	9.90	9.875	9.800	19.675
2. Stella Zakharova	9.80	9.75	19.775	9.725	19.500
3. Steffi Kraker	9.65	9.80	19.725	9.750	19.475
5. Lavinia Agache	9.60	9.65	19.625	9.650	19.275

Sub „zodia” locului 5 a fost și Cristina Grigoraș, la paralele. După ce în calificări a fost pe 6 (9.800) a făcut un pas înainte în finală (9.850), terminând pe 5 cu un total de 19.650, aparat la care Lavinia Agache a încheiat pe 8 (19.450) din nou Maxi Gnauk fiind cea mai bună (19.900).

1. Maxi Gnauck	9.85	9.95	9.900	10.00	19.900
2. Ma Yanhong	9.90	9.90	9.900	9.900	19.800
3. Julianne McNamara	9.75	9.85	9.800	9.900	19.700
3. Elena Davidova	9.90	9.90	9.900	9.800	19.700
5. Cristina Grigoraș	9.70	9.90	9.800	9.850	19.650
7. Lavinia Agache	9.70	9.80	9.750	9.700	19.450

Și Rodica Dunca s-a aflat în finala de la sol datorită regulamentului, ea având cea de a 10-a notă. A fost un concurs de calificare foarte echilibrat, cu șase gimnaste sovietice în „top 10”, cu egalitate pe locurile 3-4, 5-6, 7-9 și 10-13, trecerea în faza următoare făcându-se prin aplicarea prevederilor regulamentare. Asemenea colegelor ei, Rodica Dunca a încheiat tot pe 5, la egalitate cu Ma Yanhong (China).

1. Natalia Ilienکو	9.90	9.90	9.900	9.950	19.800
2. Elena Davidova	9.90	9.85	9.875	9.900	19.775
3. Zoja Grancharova	9.85	9.80	9.825	9.850	19.675
5. Ma Yanhong	9.80	9.60	9.700	9.750	19.450
5. Rodica Dunca	9.80	9.60	9.700	9.750	19.450

Rodica Dunca a fost și în finala de la bârnă. După locul 7 în calificări a pus punct cu poziția a 8-a (18.625), succesul fiind de partea cunoscutei Maxi Gnauck (19.525).

1. Maxi Gnauck	9.45	9.80	9.625	9.900	19.525
2. Chen Yunian	9.45	9.70	9.575	9.700	19.275
3. Tresi Talavera	9.40	9.70	9.550	9.700	19.250
8. Rodica Dunca	9.35	9.70	9.525	9.100	18.625

170 de concurenți în competiția masculină. Doar în 1952, la Jocurile Olimpice de la Helsinki, a mai fost un număr așa de ridicat de participanți.

Gimnaștii din URSS s-au dovedit a fi extrem de puternici, astfel că ei s-au detașat fără probleme, de urmărit fiind doar cursa pentru următoarele două trepte ale podiumului, dintre China și Japonia, cu avantaj de partea celor din urmă, dar gimnaștii „Marelui Zid”, la a doua prezență mondială, au lăsat să se vadă că vor fi serioși competitori.

Pe fondul unor evoluții foarte ridicate – primele patru echipe au obținut un punctaj peste 583, ceea ce a însemnat o medie de 9.70 pe exercițiu -, echipa României, compusă din Octavian Ionașiu, Valentin Pinte, Dumitru Sârbu, Aurelian Georgescu, Emilian Nicula și Kurt Szilier, a coborât o treaptă în clasament față de ediția precedentă, terminând pe locul 9 între cele 27 de participante.

1. URSS	97.300	98.350	97.800	98.350	98.600	98.550	588.950
2. Japonia	97.300	97.750	97.150	97.500	98.500	97.650	588.850
3. China	96.700	97.250	97.700	97.250	97.350	97.650	583.900
9. România	93.150	94.850	95.050	96.250	95.750	95.550	570.600
Impuse	46.300	47.850	47.150	48.150	47.650	47.500	284.600
Libere	46.850	47.000	47.900	48.100	48.100	48.050	286.000
Kurt Szilier	9.25	9.75	9.65	9.80	9.75	9.55	57.750

	9.40	9.10	9.70	9.75	9.35	9.75	57.600	115.350
Emilian Nicula	9.20	9.50	9.50	9.55	9.20	9.70	56.650	
	9.30	9.55	9.65	9.55	9.60	9.85	57.500	114.150
A. Georgescu	9.45	9.40	9.30	9.65	9.60	9.55	56.950	
	9.50	9.40	9.60	9.70	9.15	9.45	56.800	113.750
V. Pinte	9.40	9.55	9.30	9.65	9.40	9.00	56.300	
	9.40	9.00	9.35	9.60	9.60	9.30	56.250	112.550
D. Sârbu	8.85	9.40	9.40	9.50	9.55	9.30	56.000	
	9.20	9.25	9.50	9.50	9.65	9.40	56.500	112.500
O. Ionașiu	9.00	9.65	9.25	9.25	9.35	9.40	55.900	
	9.20	9.70	9.45	8.85	9.40	9.60	56.200	112.100

Alexander Ditiatin accidentat, la individual compus, a lăsat locul campionului liber pentru medaliatul cu aur al „europenelor de juniori 1980, Iuri Korolev, acesta fiind urmat de Bogdan Makuts – ucrainean de origine – și japonezul Koji Gushiken 117.975, pe podium), în timp ce Emilian Nicula, Kurt Szilier și Aurelian Georgescu au ocupat locuri în sfertul ultim al clasamentului celor 36 de finaliști.

1. Yuri Korolev	9.900	9.950	9.900	9.900	9.800	9.900	59.350	59.025	118.375
2. Bogdan Makuts	9.900	9.900	9.900	9.800	9.900	10.000	59.400	58.950	118.350
3. Koji Gushiken	9.800	9.900	9.900	9.900	9.900	9.850	59.250	58.725	117.975
24. Emilian Nicula	9.650	9.700	9.600	9.700	9.650	9.900	58.120	57.075	115.275
28. Kurt Szilier	9.600	9.700	9.650	9.700	9.000	9.450	57.100	57.675	114.775
30. Aurel Georgescu	9.700	9.600	9.800	9.750	9.100	9.500	57.450	56.875	114.325

În cele șase finale pe aparate nu regăsim pe niciunul dintre gimnaștii noștri, campioni fiind Yuri Egorov (URSS, sol), Mihael Nikolai (RDG, cal), Aleksander Ditiatin (inele), Peter Ralf Heman (RDG, sărituri), Kji Gushiken (Japonia, paralele), Alexander Tkachev (URSS, bară).

➤ 1983 – Budapesta

A 22 a ediție a Campionatelor Mondiale de gimnastică artistică a fost găzduită de Budapesta, în perioada 24-31 octombrie 1983, în moderna și nouă sală a sporturilor de la „Nepstadion”, cu 39 de țări participante. O ediție foarte importantă, având în vedere ca aceste Campionate constituiau și un criteriu de selecție și calificare pentru Jocurile Olimpice din 1984, primele 12 formații asigurându-și participarea la Los Angeles. În concursul masculin au evoluat echipe și gimnaști individuali din 39 de țări, iar în cel feminin au fost prezente 29 de echipe reprezentative, precum și sportive individuale din alte 7 țări. În total, peste 400 de concurenți din 42 de țări, cifre record. „Conform Regulamentului FIG, se va concura cu exerciții impuse și liber alese. În timp ce exercițiile impuse sunt elaborate de federații naționale și aprobate de FIG, exercițiile liber alese sunt stabilite de concurenți, împreună cu antrenorii lor, pe baza calităților individuale și posibilităților sportivilor. Se cunoaște prea bine că Regulamentul de punctaj în vigoare stimulează preocupările gimnastelor și gimnaștilor de a introduce în exerciții elemente de risc, originalitate, raritate și virtuozitate...” , nota ziarul Sportul în avancronica sa.

Sosite în Capitala Ungariei, Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Mihaela Stănuț, Mirela Bărbălată și Camelia Renciu au avut câteva zile la dispoziție pentru antrenamente și acomodare, precum și pentru recuperarea Laurei Cutina, a cărei prezență în echipă era considerată de colectivul

tehnic – Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu – a fi o garanție a unei prestații superioare.

Prima înfățișare. Exercițiile impuse. Prin tragere la sorti, fetele s-au aflat în Grupa a 7-a, ultima din concurs, cu echipele Chinei, R.F.Germania și Mexic. Pentru concursul liber ales se alcătuiesc noi grupe, urmând ca echipele să intre în competiție în ordinea inversă a clasamentului, cele aflate pe pozițiile fruntașe câștigând dreptul de a fi prezente în seriile de închidere ale întrecerii pe echipe.

„... Aici, la Budapesta, în cursul reuniunii de dimineață, arbitrajul a atins cote incredibil de ridicate, a plouat cu 9.90, echipa R.D. Germane având cinci asemenea note, iar Bulgaria și Cehoslovacia câte două. Misiunea echipei noastre se îngreuna vizibil în aceste condiții, mai ales că în cursul după-amiezii urmau să concureze și gimnastele sovietice... Arbitrajul s-a menținut și în prima reuniune de după-amiază ridicat, mai ales la notările sportivelor sovietice. Deși la sărituri și bârnă Bicherova, Iurchenko, Mostepanova sau Shishova au avut evidente imperfecțiuni și ezitări, ele au primit note exagerat de mari, astfel că echipa URSS a întrecut cu aproape un punct totalul realizat dimineață de formația R.D. Germane. La ora 16.45, când au intrat în sala fetele noastre, clasamentul se prezenta astfel: 1. URSS 195.90, 2. R.D.G. 195.00, 3. Bulgaria 193.45.... Reprezentativa țării noastre a reușit să se claseze la finele întrecerii la impuse pe un frumos loc doi, dar trebuie să subliniem faptul că, în condițiile arătate, ele meritau chiar primul loc!... Pentru noi concursul a început la bârnă... Camelia Renciu a inaugurat evoluția formației, ea dovedindu-se, apoi, o bună deschizătoare, servind echipa la nivelul maxim al posibilităților. A primit 9.55. Au urmat Mirela barbălată cu 9.45, Laura Cutina 9.65, Mihaela Stănuleț 9.60, Lavinia Agache 9.75, Ecaterina Szabo 9.85, deși merita cel puțin 9.90! Punctaj: 48.40. La sol, după ce Renciu a fost notată cu 9.70, Barbălată cu 9.80, Cutina cu 9.80, Stănuleț cu 9.80, Agache cu 9.90, am asistat la un nou moment în care președinta Comitetului Tehnic feminin al FIG, Ellen Berger, a stabilit nota unui gimnast român! Despre ce este vorba? Când i-a venit rândul Ecaterinei Szabo, lucrul la celelalte aparate încetase, astfel că 5000 de oameni priveau doar spre evoluția sportivei noastre, o evoluție splendidă, plină de eleganță, amplitudine, precizie. Câteva minute de consultare și pe tabelă apare 9.95. Se operează schimbarea pe aparate, în timp ce brigada de la sol continuă să discute nota. Pantru ca, la un moment dat, nota Ecaterinei să apară corectată: 10! În sală, ovații pentru prima notă maximă din concurs..., dar, în același timp, observăm că Ellen Berger merge la șefa de brigadă, Maria Simionescu, au loc discuții, pentru ca, ulterior, pe buletinele oficiale să apară 9.95!!! În acest fel, cele cinci sutimi i-au răpit posibilitatea sportivei românce posibilitatea de a se situa pe primul loc la individual compus după prima zi de concurs. Punctaj la sol – 49.20. La sărituri, echipa a lucrat impresionant, reușind cel mai mare punctaj – 49.46: Renciu 9.70, Stănuleț 9.80, Barbălată 9.90, Cutina 9.90, Agache 9.90, Szabo 9.90! În fine, la paralele, ea a fost «ținută în șah» de o brigadă care nu a apreciat la adevarata valoare exercițiile, astfel că notele au fost: 9.50 Barbălată, 9.45 Cutina, 9.50 Stănuleț, 9.65 Renciu, 9.80 Szabo, 9.80 Agache. Deci, 48.25...”, scria Constantin Macovei, trimisul ziarului Sportul la Budapesta.

După impuse, URSS 195.90, urmată fiind de România 195.25, R.D.G 195.00, China 193.75, în timp ce la individual compus se aflau în fruntea ierarhiei Maxi Gnauk 39.55, Ecaterina Szabo 39.50 și Lavinia Agache, Olga Mostepanova, Natalia Iurchenko 39.35.

28 octombrie. Seara finalei mondiale pe echipe.

Seara rezervată exercițiilor liber alese a oferit o dispută între trei echipe

– URSS, România, R.D. Germană -, care urmau să stabilească ordinea de pe podium, aflate pe distanța a mai puțin de un punct.

Primul aparat pentru fetele noastre, care, spre deosebire de impuse, au evoluat în aceeași grupă cu celelalte favorite, au fost paralelele, un aparat care ne-a adus mari satisfacții, Lavinia Agache și Ecaterina Szabo primind nota maximă: 10! Mirela Barbălată – 9.750. Mihaela Stănuleț – 9.850, Camelia Renciu și Laura Cutina au „urcat” încă o treaptă, la 9.900, punctajul echipei fiind 49.65.

A urmat bârna, care de multe ori răstoarnă pozițiile clasamentului. Și, din păcate, așa s-a întâmplat și acum, Ecaterina Szabo ratând dublul salt de la ieșire, după ce timp de 60 de secunde a avut de departe cel mai bun exercițiu. În consecință numai 9.45, în timp Camelia Renciu 9.650, Mirela Barbălată 9.650, Laura Cutina 9.650, Mihaela Stănuleț 9.800, iar Lavinia Agache 9.900.

După ce 48.95 la bârnă a întregit zestrea formației noastre, a urmat solul. Tot 48.95. Mirela Barbălată 9.300, apoi Camelia Renciu 9.650, Mihaela Stănuleț 9.550, Laura Cutina 9.850, Lavinia Agache 9.900, iar Ecaterina Szabo, beneficiind și de o acrobatică superbă, pe acorduri muzicale din folclorul maghiar, a primit 10.000!

Ultimele evoluții. Sărituri. Medaliile de argint sunt deja ale noastre. Camelia Renciu deschide: 9.750. Laura Cutina 9.850. Mihaela Stănuleț 9.950. Lavinia Agache și Ecaterina Szabo 9.900, iar Mirela Barbălată primul decar din palmaresul ei la o asemenea mare întrecere! A patra notă de 10 pentru fetele noastre.

Și sovieticele vor avea tot patru „decari” (Olga Bicherova și Olga Mostepanova – sărituri, Natalia Yurchenko – sărituri și bârnă), o altă notă maximă fiind acordată și est-germaneii Maxi Gnauk (paralele).

Aurul mondial avea să se ducă spre URSS, argintul în România, iar bronzul către R.D. Germană.

	Sărituri		Paralele		Bârnă		Sol		Total
	I	L	I	L	I	L	I	L	
1. URSS	98.500		98.550		97.950		98.450		393.450
	48.70	49.80	49.15	49.40	48.75	49.20	49.30	49.15	
2. România	99.900		97.900		97.050		98.150		392.100
	49.40	49.60	48.25	49.65	48.40	48.65	49.20	48.95	
Lavinia Agache	9.90	9.90	9.80	10.0	9.75	9.90	9.90	9.90	79.05
Ecaterina Szabo	9.90	9.90	9.80	10.0	9.85	9.45	9.95	10.0	78.85
Laura Cutina	9.90	9.85	9.45	9.90	9.65	9.65	9.80	9.85	78.05
Mihaela Stănuleț	9.80	9.95	9.50	9.85	9.60	9.80	9.80	9.55	77.85
Simona Renciu	9.70	9.75	9.65	9.90	9.55	9.65	9.70	9.65	77.55
Mirela Barbălată	9.90	10.0	9.50	9.75	9.45	9.65	9.75	9.30	77.3
3. R.D.Germană	97.900		97.650		96.350		97.350		389.250
	48.90	49.00	48.50	49.15	48.65	47.70	48.95	48.40	

A urmat disputa pentru titlul individual. Nu s-a pornit de la zero. În acest concurs o gimnastă „aduna” și zestrea de puncte strânsă în concursurile pe echipe (exerciții impuse și liber alese). În aparență, un pic mai simplu, pentru că o ratare, de exemplu, putea fi recuperată, sau cel puțin, chiar dacă ea însemna pierderea aurului, putea aduce o altă medalie. Notele obținute în concursurile pe echipe se adunau și totalul se împărțea la doi. Mediei i se

adăugau notele din finala individuală și, astfel, se stabilea ierarhia ediției.

Finala a adus la start pe primele 36 clasate după executarea programului din zilele precedente, dar nu mai mult de fiecare țară, numărul maxim avându-l România – Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Laura Cutina -, URSS, Bulgaria, SUA, R.D. Germană, Cehoslovacia, R.F.Germania, R.P.D.Coreeană și Ungaria. A lipsit dintre cele 36, campioana aboslotă de la Moscova, sovietica Olga Bicherova, depășită de trei dintre colegele ei de echipă, astfel că ordinea de start a fost: Natalia Yurchenko 39.60, Lavinia Agache 39.525, Olga Mostepanova 39.450, Ecaterina Szabo 39.425, Maxi Gnauck 39.325.

Situându-se, după prima parte, pe poziții ce le dădeau speranțe la podium, cel puțin în ceea ce le privește pe Lavinia Agache și Ecaterina Szabo, acestea aveau să se împlinească în urma evoluțiilor Ecaterinei Szabo – 9.95 paralele, 9.60 bârnă, 10.0 sol și sărituri -, care a terminat pe treapta de bronz a podiumului, la doar 0.025 de medalia de argint, pe care nu l-a obținut însă, fiind stopată, mai întâi, de propria greșeală de la bârnă, iar apoi de nota exagerat de mare (9.90) pe care generoasa brigadă de arbitre de la bârnă a acordat-o Olgăi Mostepanova.

Un scurt film al întrecerii este edificator.

„Prima evoluție a Laviniei Agache îi aduce și prima ratare, care îi distruge realele șanse de a fi medaliată. Natalia Yurchenko ia 10.0 la sărituri, Maxi Gnauck 10.0 la paralele. Ecaterina Szabo începe la paralele, cu o notă mare (9.95) și trece pe poziția a II-a. Bârna continuă să se împotrivească și în al doilea schimb. Maxi Gnauck cade. Ecaterina Szabo de abia reușește să o stăpânească: 9.600. În schimbul 3, Ecaterina Szabo 10.0 la sol, notă repetată și în ultimul schimb, la sărituri, după ea urmând să-și execute exercițiul la bârnă Olga Mostepanova care, dacă primea 9.85 s-ar fi mulțumit cu bronzul, argintul revenindu-i gimnastei noastre. Sportiva sovietică a avut o dezechilibrare în timpul execuției și apoi pași la aterizare. Nota sa trebuia să fie cel mult 9.80, dar, cum spuneam, a primit – nemeritat – 9.90, exact atât cât îi trebuia pentru a urca pe treapta a doua, în locul rerezentantei noastre!... Lavinia Agache a început concursul la bârnă și a ratat (9.35), dar, apoi, cu trei note de 9.90 (sol, sărituri, paralele) a urcat, totuși, pe podiumul de opt la premiere, clasându-se a 6-a. O frumoasă impresie a produs aici și mezina echipei, Laura Cutina (9.70 la sol, 9.90 sărituri, 9.85 paralele, 9.80 bârnă), situată pe locul 9 la prima ei apariție în formația României la un concurs de mare ampolare...”

Drept urmare, Natalia Yurchenko – cunoscută mai ales pentru acea renumită săritură care îi poartă numele – pe primul loc, campioană mondială, Olga Mostepanova pe poziția secundă și Ecaterina Szabo pe 3. După ratarea de la bârnă (9.350), Lavinia Agache a obținut trei note de 9.900, terminând pe locul 8, iar Laura Cutina, constantă în evoluții, s-a situat pe 9.

1.	Natalia Yurchenko	9.80	9.80	9.90	9.85	39.35		
		10.0	10.0	9.95	9.90	39.85	39.60	
		10.0	9.85	9.90	10.0		39.75	79.350
2.	Olga Mostepanova	9.70	9.85	9.90	9.90	39.35		
		10.0	9.90	9.75	9.90	39.55	39.45	
		10.0	9.80	9.90	9.85		39.55	79.000
3.	Ecaterina Szabo	9.90	9.85	9.80	9.95	39.50		
		9.90	9.45	10.0	10.0	39.35		

		10.0	9.95	9.60	10.0		39.425	78.975
6.	Lavinia Agache	9.90	9.75	9.80	9.90	39.35		
		9.90	9.90	10.0	9.90	39.70	39.525	
		9.90	9.90	9.35	9.90		39.055	78.575
9.	Laura Cutina	9.90	9.65	9.45	9.80	38.80		
		9.85	9.65	9.90	9.85	39.35	39.250	
		9.90	9.85	9.80	9.70		39.025	78.275

În finalele pe aparate, din 31 octombrie, gimnastele românce au pierdut, la sărituri, șansa unui aur ce părea iminent. Mirela Barbălată, cotate ca primă favorită și văzută deja în posesia aurului (precum Dumitrița Turner, în 1979), nu își poate apăra șansa. O stare febrilă a privat-o pe această talentată față de un posibil trofeu, deși se calificase în finală cu primul punctaj și obținuse note de 10 în calificări. În loc de un așteptat aur... două de argint! Lavinia Agache și Ecaterina Szabo „sar” foarte bine și adaugă colecției echipei noastre două locuri secunde, învinse de gimnasta bulgară Borianna Stoianova cu doar 0.025: 19.800 față de 19.825. Proaspăta campioană mondială, Natalia Yurchenko s-a accidentat la a doua execuție și a ieșit din concurs.

1.	Borianna Stoianova	9.90	9.90	9.90	9.925	19.825
2.	Ecaterina Szabo	9.90	9.90	9.90	9.900	19.800
2.	Lavinia Agache	9.90	9.90	9.90	9.900	19.800

La paralele, aceleași Lavinia Agache și Kati Szabo, și același „scenariu”. Deși nerefăcută după un accident care a ținut-o departe se sală mai bine de un an, Maxi Gnauck (care va avea în fructuoasa sa carieră 27 de medalii la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Campionatele Europene, Cupele Mondiale, considerată a fi cea mai valoroasă gimnastă a Germaniei), este notată cu 10.0 și ocupă primul loc (19.925), Lavinia și Kati din nou pe cel secund, din nou la egalitate (19.800).

1.	Maxi Gnauck	9.85	10.0	9.925	10.00	19.925
2.	Ecaterina Szabo	9.80	10.0	9.900	9.900	19.800
2.	Lavinia Agache	9.90	10.0	9.900	9.900	19.800

Bârna a fost aparatul căderilor. Și pentru Maxi Gnauck, și pentru Frolova. Cine nu a căzut a urcat pe podium, împreună cu Olga Mostepanova (întotdeauna au fost neclarități în ceea ce privește anul nașterii, 1968?, 1969? sau 1970 după declarațiile sale de mai târziu ?) și Hana Ricna, iar aceasta a fost Lavinia Agache, care, notată cu 9.85, la fel ca gimnasta cehoslovacă, a cucerit o medalie de bronz mai puțin scontată.

1.	Olga Mostepanova	9.85	9.90	9.875	9.900	19.775
2.	Hana Ricna	9.90	9.90	9.900	9.850	19.750
3.	Lavinia Agache	9.75	9.90	9.825	9.850	19.675

„Rondă flick și Tsukahara echer pe prima linie acrobatică, rondă flick, salt 540 de grade, salt înainte – a doua linie acrobatică, rondă flick, Tsukahara grupat – ultima linia acrobatică”!

10.000.

Aur pentru Ecaterina Szabo, pe solul de la Budapesta.

«Potrivit tragerii la sorți, prima evoluează Mostepanova, iar gimnasta noastră este cea care încheie concursul. Gimnasta sovietică nu-și dezmente clasa internațională, brigada de arbitre este receptivă la ritmul și torențele ei acrobatice, Mostepanova fiind răsplătită cu nota 10. În acest moment al întrecerii, știm cu toții că Ecaterina Szabo n-are voie să greșească nimic. Ea trebuie să-și prezinte exercițiul la sol la cel mai înalt nivel, cu cea mai mare precizie și siguranță, cu aleasă virtuozitate. [...] Timp de 80 de secunde, privirile a 20 000 de ochi sunt ațintite asupra covorului verde al gimnastei purtând însemnele României, care cucerește într-adevăr interesul tuturor. Ea are, fără îndoială, cel mai greu exercițiu la sol. Pe prima linie acrobatică, Ecaterina Szabo execută rondă flick, apoi Tsukahara echer; pe linia a doua, o nouă rondă flick, urmată de un salt 540 de grade și de un salt înainte; pe linia a treia, încă o dată rondă flick legată de o săritură Tsukahara grupat. Toate acestea executate cu o impresionantă ușurință, cu maximă exactitate și precizie, cu o virtuozitate de maestră veritabilă a gimnasticii internaționale. Ritmul alert al muzicii, întreaga evoluție a Ecaterinei Szabo cuceresc nu numai sala arhiplină, ci și brigada de arbitre, care-i acordă și ei nota maximă. [...] Medalia de aur a Ecaterinei Szabo finaliza, de fapt, o competiție care a relansat viguros gimnastica feminină românească în elita gimnasticii mondiale.» scrie Constantin Macovei, în Almanahul „Sportul”, 1984.

1. Ecaterina Szabo	9.95	10.00	9.975	10.0	19.975
2. Olga Mostepanova	9.90	9.00	9.900	10.0	19.900
3. Boriană Stoianov	9.90	9.90	9.900	9.95	19.850
4. Lavinia Agache	9.90	9.90	9.900	9.90	19.800

Subscriem ideii lui Aurel Neagu: «Medalia de aur a Ecaterinei Szabo, cu care s-au încheiat Campionatele Mondiale, a fost primită de spectatori cu ropote de aplauze. Sala trepidează atunci când acordurile Imnului nostru de Stat se încheie, iar culorile drapelului nostru tricolor strălucesc în bătaia reflectoarelor sălii și la televizoarele în culori. Ați văzut o pe Kati Szabo ca pe un bulgăre de aur, ca o bijuterie a gimnasticii?»

Cu un total de 8 medalii (1+5+2), România a ocupat locul 3 în clasamentul general pe națiuni, după URSS (9+5+1) și China (3+2+4).

Scria cândva Ahoe Trubadurul în „Divinul Chor de Grații” ... „De mi-ar fi dat, cu-aerienii pași / Ai Artei Voastre, Versul să-mi tresalte, / Plutind, aprins, spre treptele înalte / Și-nspre catargu-olimpicilor frunțași! / Să-i cânt lui Szabo imn și celorlalte: / Cutina, și Agache, Grigoraș / Păuca, Stănuleț – un imn gingaș / Gimnastelor sublime și învoalate!... Un singur Cântec amintirea-l pastră: / Divinul Chor cu-ntrariparea Voastră!”

Campionatele Mondiale masculine au constituit, probabil, o cotitură în istoria gimnasticii internaționale, cel puțin din două puncte de vedere: s-a consemnat victoria Chinei, după un duel încrâncenat cu URSS, succes realizat la o diferență de doar 0.100, după 60 de exerciții (!), iar învingătorul de la individual compus a fost tânărul de 16 ani și jumătate Dimitri Bilozertchev, cu un total de 119.200 din 120 puncte posibile

La Budapesta și-au dat întâlnire, așadar, pentru o nouă ediție mondială, 41 de țări, între care și România, cu Emilian Nicula, Valentin Pinte, Levente Molnar, Dan Odorhean, Aurelian Georgescu și Octavian Ionașiu.

Băieții făcut parte din Grupa a 4-a, cu Elveția, Ungaria, Suedia, Brazilia și

Noua Zeelandă, ziua exercițiilor impuse având 15 ore.

„În programul de dimineață, două echipe și-au demonstrat calitățile și s-au detașat autoritar, formațiile URSS – Dmitri Bilozerchev, nota 10 la cal – și Chinei – Tong Fei (10 la paralelele) și Li Ning (9.95 la cal), impresionând prin execuții -, gimnaștii chinezi terminând impusele pe primul loc la echipe, cei doi sportivi fiind, de asemenea, pe primele poziții asle clasamentului la individual compus.

Reprezentanții noștri au intrat în întrecere în prima grupă de după amiază. Debutul la inele s-a soldat cu evoluții foarte bune, dovadă fiind notele primite: Octavian Ionașiu 9.60, Aurelian Georgescu 9.75, Dan Odorhean 9.80, Emilian Nicula 9.85, Valentin Pinteș 9.85, Levente Molnar 9.90. Acesta din urmă (cărui a unul dintre arbitrii i-a acordat 10) se află în frunte la acest aparat, la egalitate cu Bilozerchev, Tong Fei, Li Ning și cu Ferenc Donath (Ungaria), Sotomura, Gushiken (Japonia), Vitmar (SUA). Au urmat săriturile. De aici încolo, echipa a început să scadă în randament, punctajul la acest aparat fiind de 47.05 față de foarte ridicatul 49.15 la inele. Doar Odorhean a reușit să atingă 9.50 la sărituri. În schimb, la paralele, Georgescu și Nicula primesc 9.60, respectiv 9.70, iar echipa 47.60. Bara fixă era așteptată cu interes și speranțe, deoarece Nicula – considerat un specialist al aparatului – pornea cu șanse de finală. El, însă, a ratat, fiind notat cu 9.20, după ce în prealabil ratase și Pinteș (8.65). Punctaj: 46.45. La cal, cea mai mare notă a primit-o Nicula (9.60), punctajul fiind de 47.25, iar la ultimul aparat gimnaștii români au avut, din nou, prestații bune, chiar foarte bune pe alocuri: Ionașiu și Molnar 9.80, punctaj general 48.55. După prima zi, echipa României se află pe locul 11, la egalitate cu Cuba, cu un total de 286.15...”

Evoluțiile la impuse au fost urmate de cele de la libere, fiind desemnată noua campioană mondială pe echipe, acordându-se cel de al 200-lea titlu din istoria competiției.

Conform regulmentului, echipele au intrat la aparate în ordinea inversă a clasamentului.

„Echipa noastră a evoluat în penultima grupă, împreună cu formațiile Bulgariei, Cubei, Franței, R.F.G., Elveției, aflate în plutonul secund al acestor Campionate Mondiale. Băieții s-au străduit să-și prezinte cât mai bine exercițiile, dar au avut ratări și accidentări (Nicula și Odorhean), situându-se în final pe locul 11, devansând cu cinci sutimi echipa Cubei, cu care se afla la egalitate după prima zi. În acest fel, gimnaștii români și-au cucerit dreptul de participare la turneul olimpic de la Los Angeles, alături de alte 11 echipe.... În concursul la liber alege, debutul, la paralele, a fost slab, cea mai mare notă primind-o Emilian Nicula – 9.40. Punctajul echipei (46.55), cel mai slab din tot concursul la această grupă. În următorul schimb, la bară, evoluții mai bune, Nicula lucrând de această dată la valoarea sa – 9.85 (din păcate, la aterizare s-a accidentat ușor la picior). Punctaj: 48.50. La sol, Valentin Pinteș și-a confirmat succesul din concursul pre-olimpic de la Los Angeles, obținând una dintre cele mai ridicate note: 9.85, iar punctajul echipei a fost 48.00. Însă, la cal, din nou prestații modeste, numai Octavian Ionașiu și Levente Molnar primind 9.75. Punctaj: 47.80. Ne așteptam ca la inele tradiția noastră la acest aparat să fie respectată, dar și-au făcut loc unele ezitări. Pinteș, deși a executat un element foarte greu (triplusalt), a ratat ieșirea și... 9.45. Aflat în luptă pentru calificare în finală, Molnar a avut o execuție foarte bună, de mare siguranță, dar a fost notat numai cu 9.85. Punctaj: 48.10. Ultimul aparat, săriturile, a fost cel mai reușit, punctajul formației fiind concludent: 48.60 (Pinteș și Dan Odorhean au primit 9.80)...”

Pentru podium s-a dat o luptă extrem de strânsă între China și Rusia,

cu deosebire, aurul plecând spre „Marele Zid”, gimnaștii chinezi obținând victoria la 0.1 diferență: 591.450 (295.25 / 296.20) – 591.350 (294.40 / 296.95), bronzul revenind Japonei 588.850 (293.75 / 295.10). A fost prima medalie de aur câștigată de gimnaștii din R.P.Chineză la Campionatele Mondiale.

1. China	98.35	98.35	98.80	98.55	98.90	98.45		591.450
2. URSS	98.20	99.10	98.75	98.55	98.50	98.30		591.350
3. Japonia	97.30	97.95	98.10	98.30	98.30	98.80		588.850
11. România	95.25	96.35	97.25	95.65	94.15	95.05		573.700
I	47.25	48.55	49.15	47.05	47.60	46.55	286.150	
L	48.00	47.80	48.10	48.60	46.55	48.50	287.550	
Nicula Nicula	9.60	9.70	9.85	9.40	9.70	9.20	57.450	
	9.65	9.45	9.65	9.70	9.40	9.85	57.700	115.150
Levente Molnar	9.25	9.80	9.90	9.30	9.40	9.20	56.850	
	9.65	9.75	9.90	9.55	9.30	9.55	57.7	114.550
Valentin Pintea	9.50	9.65	9.85	9.45	9.45	8.65	56.55	
	9.85	9.55	9.45	9.80	9.30	9.65	57.60	114.150
Octavian Ionașiu	9.40	9.80	9.60	9.30	9.40	9.55	57.05	
	9.55	9.75	9.30	9.45	9.20	9.65	56.90	113.950
Dan Odorhean	9.50	9.60	9.80	9.50	9.45	9.30	57.15	
	9.30	9.30	9.450	9.80	9.25	9.65	56.75	113.900
Aurelian Georgescu	9.20	9.45	9.75	9.40	9.60	9.30	56.70	
	9.30	9.25	9.65	9.75	9.30	9.70	56.95	113.650

La individual compus (175 concurenți), în absența din finală a campionului mondial Iuri Korolev, care nu s-a calificat în această fază, la care pot participa cel mult 3 sportivi de țară, titlul a revenit sovieticului Dimitri Bilozertchev (17 ani), care, la Budapesta, își făcea intrarea ca cel mai tânăr campion din istoria „mondialelor” și care avea să devină unul dintre cei mai mari gimnaști din istorie, care avea să fie de opt ori medaliat cu aur la C.M., de trei ori la Jocurile Olimpice și de 10 ori la Campionatele Europene, plus alte medalii, în perioada 1983 – 1988, în ciuda unui devastator accident de mașină în 1985, din 1993 fiind stabilit în SUA. Intrând în întrecere pe poziția a 6-a. Koji Gushiken a avansat cu fiecare schim, clasându-se în final pe locul secund. O cursă spectaculoasă spre podium a făcut și Lou Yun, care era al 7-lea după primele zile, pentru a cuceri bronzul, în contextul în care alți doi mari campioni, Li Ning și Tong Fei, au ratat, cel dintâi la cal, iar celălalt de două ori la bară.

Singurul nostru reprezentant în competiția primilor 36 a fost Emilian Nicula. Lucrând la un nivel bun, primind, între altele, două note de 9.85 (la bară și inele), Emilian Nicula a făcut un salt remarcabil în clasament, de pe locul 32, după impuse, pe poziția a 20-a.

1. Dmitri Bilozertchev	10.00	9.95	9.95	10.00	9.95	10.00	59.850	59.350	119.200
2. Koji Gushiken	9.90	9.95	9.90	9.90	9.85	9.90	59.400	59.025	118.425
3. Lou Yun	9.90	9.80	9.90	9.95	9.90	9.75	59.200	58.925	118.125
3. Artur Akopyan	9.80	9.90	9.85	9.85	9.80	9.85	59.050	59.075	118.125
20. Emilian Nicula	9.70	9.80	9.85	9.80	9.40	9.85	58.400	57.575	115.975

În finalele pe aparate consemnăm o singură prezență: Levente Molnar, la inele. Calificat cu o medie bună (9.90), el a reușit o execuție frumoasă și în finală (9.80), dar nivelul foarte ridicat al concursului – au fost 2 note de 10 în finală (Dmitri Bilozertchev și Koji Gushiken, ambii aur cu 19.925) și două de 9.95 (Li Ning 19.900 – bronz) a făcut ca el să se situeze doar pe locul 7-8, cu un total de 19.700, la egalitate cu bulgarul Plamen Petkov. A fost finala în care s-au consemnat trei scoruri egale, pentru aur și pentru locurile 4-5 și 7-8!

1. Dmitry Bilozertchev	9.90	9.95	9.925	10.000	19.925
1. Koji Gushiken	9.90	9.95	9.925	10.000	19.925
3. Li Ning	9.90	10.0	9.950	9.950	19.900
7. Plamen Petkov	9.90	9.90	9.900	9.800	19.700
7. Levente Molnár	9.90	9.90	9.900	9.800	19.700

Ceilalți campioni ai aparatelor au fost Tong Fei (China, sol), Dmitri Bilozertchev (URSS, cal), Arthur Akopian (URSS, sărituri) și Vladimir Artemov (URSS, bară).

➤ 1985 – Montreal

3-10 noiembrie. Montreal. Orașul consacării, în 1976, Nadiei Comăneci. Marea metropolă canadiană este gazda celei de a 23 a ediții a Campionatelor Mondiale, în arena de la Velodromul Olimpic. Timp de o săptămână, cei mai buni gimnaști din lume, din 40 de țări, și-au disputat titlurile pe echipe și individuale.

De data aceasta, gimnastele care au reprezentat România s-au numit Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Celestina Popa, Laura Cutina, Eugenia Golea, Camelia Voinea și Dana Dumitru.

Antrenorul Adrian Goreac era realist și obiectiv, spunând că: „*Pentru mine și colegii mei, omogenizarea formației a fost un obiectiv prioritar și ne-am străduit să-l realizăm la un nivel cât mai ridicat. Ne-am străduit să alcătuim o formație cât mai puternică, cu exerciții cât mai valoroase, din note maxime, la toate aparatele. Tinerețea echipei este oarecum compensată de arzătoarea dorință de afirmare a tuturor fetelor, marea lor majoritate debutante la o competiție de asemenea anvergură și, nu este nici un secret, că, la Montreal – acolo unde Nadia Comăneci a dus pe culmi gimnastica românească –, ne vom apăra cu îndârjire șansele pe care le avem la locurile fruntașe, vom lupta să fim prezenți cât mai des în disputele pentru medalii.*”

23 de echipe s-au prezentat la startul competiției feminine.

Exercițiile impuse s-au desfășurat, conform tragerii la sorți, în serii de câte patru, România fiind în penultima și a intrat în concurs după ce evoluaseră deja R.D. Germană, Bulgaria și China. Proba cu care au debutat a fost la paralele, iar deschizătoarea întrecerii, Eugenia Golea, a părimit 9.625. Au urmat Celestina Popa 9.75 și Laura Cutina 9.725, pentru ca ultimele trei să fie apreciate cu note mai ridicate: Camelia Voinea 9.85, Daniela Silivaș 9.80, Ecaterina Szabo 9.90. Apoi, la bârnă, au lucrat cu multă siguranță, dar doar Ecaterina Szabo a obținut un 9.85, celelalte fiind cotate destul de jos: Daniela Silivaș 9.725, Camelia Voinea, Eugenia Golea, Celestina Popa 9.550 și Laura Cutina 9.600. Rotația următoare le-a adus la sol. Din nou cea mai ridicată notă (9.775) a aparținut Ecaterinei Szabo, dar nu pe măsura așteptărilor, în imediata apropiere fiind Daniela Silivaș 9.75, Laura Cutina, Camelia Voinea 9.70, Celestina Popa 9.575, Eugenia Golea 9.50. Întrecerea a fost âncehiată la sărituri, aparat la care brigada de arbitre a fost exagerat de severă cu gimnastele noastre: Ecaterina Szabo 9.650, Camelia Voinea 9.575, Laura Cutina

9.525, Daniela Silivaș 9.475, Celestina Popa 9.425, Eugenia Golea 9.350.

Cu 193.450, după efectuarea impuselor, echipa României se situa pe locul secund, în frunte fiind, detașat, gimnastele sovietice, cele est-germane terminând pe poziția a 3-a.

1. U.R.S.S.	195.900	8.475	48.625	49.725	49.075
2. România	193.450	47.650	49.025	48.275	48.500
3. R.D. Germană	192.175	47.750	49.250	47.450	48.425

Exercițiile liber alese au dovedit că sovieticele au fost cel mai bine pregătite la aceste Campionate Mondiale, încă de la primul aparat desprinzându-se de contracandidatele la titlul, obținând note foarte bune: Vera Kolesnikova 9.800, Irina Baraksanova 9.875, Oksana Omelianchik 9.900 (pentru o săritură absolut superbă), Olga Mostepanova 9.850, Natalia Yurchenko 9.875 și Elena Shushunova 9.900.

Fetele noastre au început la paralele, cu o evoluție constantă – Laura Cutina 9.600, Eugenia Golea 9.550, Celestina Popa 9.675, Camelia Voinea 9.725 și Ecaterina Szabo 9.875 -, dar care a permis o mărire considerabilă a decalajului dintre echipele pretendentă la medalii, astfel că, după primul schimb, URSS avea 245.30, România 241.825, iar R.D.G. 240.750.

În schimbul următor, la paralele, Oksana Omelianchik a ratat exercițiul (9.250), fără ca lupta pentru titlul mondial să fie relansată, deoarece nici fetele noastre (Camelia Voinea 9.45, Laura Cutina și Eugenia Golea 9.700, Celestina Popa 9.750, Daniela Silivaș 9.900 și Ecaterina Szabo 9.950), nici est-germancele (Jana Vogel 9.675, Martina Jentsch 9.800, Dagmar Kersten 9.775, Jana Fuhrmann 9.775, Ulrike Klotz 9.975) nu au reușit să obțină un punctaj superior sovieticelor. Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș au primit cele mai mare note la bârnă, impunându-se deja ca favorite în finala acestei probe.

Ultima confruntare. Românele au note bune la sărituri (Laura Cutina și Eugenia Golea 9.700, Daniela Silivaș 9.750, Camelia Voinea și Celestina Popa 9.800, Ecaterina Szabo 9.900), dar sovieticele au impresionat realmente la sol, culminând într-un final electrizant, cu Oksana Omelianchik și Elena Shushunova primind de la juriu nota 10.0.

Lupta pentru medaliile de argint le-a avut, așadar, ca protagoniste pe românce și germane. Cu 9.900 la sărituri, Ecaterina Szabo a devenit lider al clasamentului individual, punctajul ei fiind cel mai mare din întreaga reuniune: 9.825 la paralele, 9.950 la bârnă, 9.900 la sol și sărituri. Două remarci: Daniela Silivaș a executat un sol admirabil, pentru care spectatorii au cerut îndelung nota maximă, dar arbitrele au avut o părere foarte diferită: 9.875, precum și faptul că din cele 48 de evoluții ale fetelor (impus și libere), doar una singură a fost ratată (Daniela Silivaș – paralele).

Cu un punctaj superior pe toate aparatele, URSS și-a adjudecat titlul la echipe, România fiind medaliată cu argint, iar R.D. Germană a treia pe podium.

1. URSS	I	48.475	48.625	49.725	49.075	195.900	
	L	49.400	49.200	49.175	49.700	197.475	393.375
2. România		47.650	49.025	48.275	48.500	193.450	
		48.950	48.375	49.00	49.075	195.400	388.85
Laura Cutina		9.525	9.725	9.600	9.700	38.550	
		9.700	9.600	9.700	9.550	38.550	77.10
Eugenia Golea		9.350	9.625	9.550	9.500	38.025	
		9.700	9.550	9.700	9.725	38.675	76.70
Celestina Popa		9.425	9.750	9.550	9.575	38.300	
		9.800	9.675	9.750	9.775	39.000	77.30
Daniela Siivaș		9.475	9.800	9.725	9.750	38.750	
		9.750	9.125	9.900	9.875	38.650	77.40
Ecaterina Szabo		9.650	9.900	9.850	9.775	39.175	
		9.900	9.825	9.950	9.900	39.575	78.75
Camelia Voinea		9.575	9.850	9.550	9.700	38.675	
		9.800	9.725	9.450	9.800	38.775	77.45
3. R.D.Germană		47.750	49.250	47.450	48.425	192.875	
		48.825	48.825	47.875	49.100	194.625	387.50

Concursul pentru titlul mondial absolut a fost unul istoric pentru gimnastele sovietice.

Ecaterina Szabo era considerată favorită, deoarece se afla pe primul loc după prima fază (39.375) și cu cele mai mari șanse de a lua aurul în disputa cu Natalia Yurcheko (39.325). Nu trebuia decât ca sportiva noastră, de atâtea ori ghinionistă la individual, „să stea” pe aparate. Numai că nici de această dată Zeița Fortuna nu i-a surâs... Conform tragerii la sorți, a început prima la bârnă și ...a căzut! De pe bârnă, din calculele pentru aur, de pe podium. Cine ar fi crezut că iarăși i se va întâmpla aceasta? Ca și la Europenele și Mondialele din 1983...

Întrecerea a început cu Elena Shushunova la sărituri și Oksana Omelianchik la paralele. 9.875 și 9.800 le-a adus egalitate. Și egale au rămas până la sfârșitul concursului, notele lor fiind aceleași, doar că la aparate diferite.

Cu 9.850 la sol și sărituri, 9.875 la paralele, Ecaterina Szabo s-a situat pe locul 5, având un total de 78.075. (Nici Natalia Yurchenko nu avea să fie mai fericită, ea încheind pe 6, cu 77.875, ratând la paralele).

Daniela Silivaș a debutat și ea tot la bârnă (9.850), apoi la sol, unde a impresionat iarăși asistența: 9.900, apoi 9.750 la sărituri și 9.625 la paralele. Locul 7 pentru Daniela Silivaș (77.825).

Camelia Voinea a primit la paralele 9.700, apoi a ratat la bârnă 9.025, a luat 9.800 la sol și la sărituri, iar, în final, locul 9 (77.050).

Elena Shushunova și Oksana Omelianchik au ieșit campioane mondiale absolute, terminând întrecerea pe primul loc, la egalitate. Pe locul trei s-a situat est-germanca Dagmar Kersten, cu evoluții bune și aplaudate la scenă deschisă.

1. Elena Shushunova	9.875	9.900	9.900	9.975	39.650	39.013	78.663
1. Oksana Omelianchik	9.900	9.800	9.900	9.975	39.575	39.088	78.663
3. Dagmar Kersten	9.775	9.900	9.900	9.625	39.200	39.125	78.325
5. Ecaterina Szabo	9.850	9.875	9.125	9.850	38.700	39.375	78.075
7. Daniela Silivaș	9.750	9.625	9.850	9.900	39.125	38.700	77.825
9. Camelia Voinea	9.800	9.700	9.025	9.800	39.325	38.725	77.050

Finalele pe aparate au adus României alte trei medalii, două medalii de argint și una de aur.

La sărituri, Ecaterina Szabo n-a reușit s-o învingă pe Elena Shushunova, notele ei nefiind suficiente decât pentru argint.

În finala următoare, cea de la paralele, Camelia Voinea a avut o evoluție bună, dar îndelung analizată de arbitre, care, din varii cauze, îi acordă doar 9.675, ceea ce, în final, va echivala cu locul 4, la doar 0.025 de „bronzul” numit Hana Ricna (Cehoslovacia), iar Ecaterina Szabo, aparat la care pornea printre favorite, dar, datorită unei ezitări la finalul exercițiului, doar locul 6.

Sărituri				Paralele			
1. Elena Shushunova	9.938	9.888	19.826	1. Gabriele Faehrich	9.950	9.988	19.938
2. Ecaterina Szabo	9.875	9.775	19.650	2. Dagmar Kersten	9.900	9.863	19.763
3. Dagmar Kersten	9.900	9.725	19.625	3. Hana Ricna	9.825	9.663	19.488
				4. Camelia Voinea	9.680	9.783	19.463
				6. Ecaterina Szabo	9.550	9.863	19.413

În finala de la sol, Daniela Silivaș și Ecaterina Szabo s-au aflat în posesia bronzului până la finalul disputei, când Ulrike Klotz (R.D.G.) le-a depășit de puțin, într-un concurs în care succesul a aparținut sovieticei Oksana Omelianchik.

Bârna. Ecaterina Szabo și Daniela Silivaș, au pornit în finală cu prima șansă la medalia de aur, respectiv cu a patra. Prima în concurs a fost Pepa Kazakova (Bulgaria). Ratând coborârea, a primit doar 8.800. A urmat-o Ecaterina Szabo. De data aceasta, siguranță, amplitudine, elemente acrobatice bine executate, doar o mică ezitare. Spectatorii aplaudă ritmat, în așteptarea notei, știu că trebuie să fie una bună: 9.875 și locul 1 (19.813). Elena Shushunova are o evoluție sigură, dar se pare că nu a executat corect un element, arbitrele discută îndelung și afișează 9.675 și 19.575 la total, astfel că Ecaterina Szabo rămâne în „pole-position”. Natalia Yurcenko, foarte bună la bârnă, ratează (18.850) – poate că și așteptarea prelungită să o fi influențat, ca și la Universiada de la Kobe -, situație în care se va afla și Dagmar Kersten (RDG), la intrarea pe aparat, și ia o notă foarte mică (8.550 / 19.338). Hana Ricna (Cehoslovacia) face un exercițiu bun (19.475). Asemenea și Iveta Polokova (19.538), colega ei de echipă. Deocamdată, Ecaterina Szabo e prima, urmată de Elena Șuşunova. Ultima finalistă este Daniela Silivaș. Salturi, întoarceri, acrobație, suită de elemente de dificultate foarte mare. Daniela coboară de pe bârnă. Colegele o îmbrățișează îndelung, ele știu, Daniela a fost cea mai bună. 10.000!

Sol				Bârnă			
1. Oksana Omelianchik	10.00	9.900	19.900	1. Daniela Silivaș	10.00	9.813	19.813
2. Elena Shushunova	9.950	9.938	19.888	2. Ecaterina Szabo	9.875	9.900	19.775
3. Ulrike Klotz	9.900	9.875	19.775	3. Elena Shushunova	9.675	9.900	19.575
4. Daniela Silivaș	9.900	9.813	19.713				
4. Ecaterina Szabo	9.875	9.838	19.713				

Spectatorii aplaudă frenetic. „Daniela Silivaș a fost pur și simplu magnifică. Sala cu 11.000 de spectatori, care amuțise timp de mai bine de un minut, a explodat în aplauze în clipa când micuța noastră gimnastă și-a încheiat exercițiul. La unison, parcă, brigada de arbitre i-a acordat cu promptitudine nota 10.00”.

La startul Campionatului masculin, cu 240 de concurenți și doar doi reprezentanți ai României, Valentin Pinteș și Emilian Nicula.

În calificări, cei doi au fost notați astfel pe cele șase aparate, la impuse și libere:

Emilian Nicula	9.35	8.80	9.60	9.00	9.25	9.40	55.50
	9.35	9.35	9.50	9.50	9.40	9.65	56.75
	18.70	18.15	19.10	18.50	18.65	19.05	112.15
Valentin Pinteș	9.50	8.95	9.65	9.50	9.50	7.30	54.40
	9.65	9.30	9.60	9.40	9.05	9.30	56.30
	19.15	18.25	19.25	18.90	18.55	16.60	110.70

Punctajul realizat i-a adus lui Emilian Nicula calificarea în finala individuală de 36, fază în care s-a situat pe locul 32, într-o competiție dominată și câștigată de gimnaștii sovietici, Yuri Korolev – aur și Vladimir Artemov – argint, pe locul 3 fiind est-germanul Silvio Kroll.

1.	Yuri Korolev	9.90	9.70	9.85	9.90	9.85	9.90	59.15	58.75	117.850
2.	Vladimir Artemov	9.75	9.85	9.70	9.85	9.75	9.75	58.65	58.90	117.550
3.	Silvio Kroll	9.65	9.75	9.60	9.85	9.65	9.90	58.40	58.90	117.300
32.	Emilian Nicula	9.60	9.30	9.40	9.65	9.40	9.10	56.45	56.08	112.525

Cu o singură excepție, titlurile la aparate au fost împărțite între gimnaștii sovietici și cei chinezi: Tong Fei (sol, bată), Valentin Mogîlnîi (cal), Li Ning (inele), Yuri Korolev (sărituri) și Sylvio Kroll (RDG, paralele).

➤ 1987 – Rotterdam

Acest an se înscrie în istoria gimnasticii românești drept cel mai bogat în succese, apogeul unui deceniu de grație pentru istoria sportului românesc, mai ales prin contribuția fetelor. Cu excepția anului 1976, care va rămâne de referință, datorită Nadiei Comănesci, cu cele 7 note de 10 și 3 medalii de aur pe care le a obținut la Jocurile Olimpice de la Montreal, puțini ani din istoria competițională a gimnasticii mai pot rivaliza cu 1987.

Rotterdam, cel mai mare port al lumii, a găzduit timp de o săptămână, 19-25 octombrie 1987, cea mai importantă competiție din gimnastica mondială.

Ca de obicei, la feminin, gimnastele române și cele sovietice au fost în centrul atenției. România a fost reprezentată de Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, Ecaterina Szabo, Camelia Voinea, Eugenia Golea, Celestina Popa și Mirela Sidon.

Interesul suscitât de această ediție a fost enorm. 210 concurente din 43 de țări (32 de echipe) și-au înscris sportivi în această competiție.

Românele au fost considerate favorite la medalii, nu numai datorită rezultatelor cunoscute, ci și datorită impresiei excelente urmare a antrenamentelor oficiale.

„Mi-l amintesc perfect pe crainicul de la „Ahoy Sportpaleis“ din Rotterdam, locul de desfășurare al Campionatelor Mondiale de Gimnastică, dar numele nu-l rețin, iar cartea lui de vizită trebuie să se fi pierdut pe undeva. Urma să înceapă întrecerea fetelor când el, un bărbat înalt, cu chipul brăzdat, m-a căutat la masa presei și m-a rugat să-i scriu, într-un caiet voluminos, traducerea românească a lui

„congratulations“. M-am conformat, notând cu majuscule „felicități“ după care, mai mult contrariat decât curios, l-am întrebat la ce-i servește. Mi-a explicat cu puțina lui engleză (teribil de asemănătoare cu a mea!) că organizatorii au decis ca fiecare medaliat cu aur, în clipa urcării pe podium, să fie salutat în limba lui. Și credeți, am intrat în joc, că va fi cazul să roștiți și „felicități“? Oo, desigur, n-a întârziat răspunsul, le-am văzut pe românce la antrenamente și m-am lămurit că ele sunt cele mai bune! Aproape că va trebui, în zilele care urmează, să învăț limba dumneavoastră!”, scria Ovidiu Ioanițoaia, în Revista „Sport”, Nr. 11 (530), din noiembrie 1987.

Deși de multe ori, impusele au fost pentru gimnastele românce un adevărat «călcâi al lui Ahile», de data aceasta notările fetelor au fost foarte mari, observându-se de departe o foarte bună pregătire, dar mai ales omogenitatea echipei, alcătuită din șase gimnaste de valori foarte apropiate, oricare fiind capabilă de execuții și precizii de metronom. S-a desprins, totuși, „un vârful” greu de atins: 39.950 puncte realizate de Daniela Silivaș. După impuse, echipa URSS se afla în frunte la o diferență infimă față de România. Antrenorul Adrian Goreac era încrezător pentru că știa că fetele lui sunt invincibile la liber alese: „Vom recupera acest handicap mai mic ca oricând și, chiar înfrângând rezerva unor arbitre, nu vom renunța la dobândirea medaliilor de aur.”

Concursul propriu zis a început pentru echipa României în ziua de miercuri, 21 octombrie, la ora 11.40, la paralele. Celestina Popa – 9.675. Eugenia Golea – 9.700. Ecaterina Szabo – 9.800. Camelia Voinea – 9.875. Aurelia Dobre – 9.90. Și Daniela Silivaș taie respirația sălii – 9.975.

„Puntea suspinelor” a adus suspine doar ...spectatorilor care au urmărit uluși cascade de elemente dificile, armonios gândite și bine executate! Prima este Eugenia Golea, care, din cauza unei dezechilibrări la mijlocul exercițiului, primește doar 9.600. O urmează Camelia Voinea. Și ea se încurcă puțin – 9.575. Celestina Popa – 9.800. Ecaterina Szabo are o execuție precisă și o aterizare sigură – 9.875. Aurelia Dobre – 9.900.

Dezlănțuite parcă, fetele au dat totul, la sol și sărituri: 49.475 puncte pentru fiecare aparat. La sol, Celestina Popa 9.775, Eugenia Golea 9.800, Ecaterina Szabo și Camelia Voinea 9.875, iar Aurelia Dobre și Daniela Silivaș primesc 9.925 și, respectiv 10.00!

Ultima trecere, săriturile. 9.850 au primit Ecaterina Szabo și Camelia Voinea, Celestina Popa – 9.800, Eugenia Golea și Aurelia Dobre au fost notate cu 9.900, iar Daniela Silivaș – 9.975. Rezultatul final: 197.375 pentru România și se părea că această punctaj nu va putea fi ajunse în seriile de după-amiază. Doar părea, pentru că sovieticele (beneficiind de contribuțiile foarte bune ale campioanelor mondiale absolute Elena Shushunova – de două ori nota 10 și Oksana Omelianchik) au acumulat 197.500 puncte.

La finalul impuselor, ordinea în careul de ași a fost următoarea:

1. URSS	49.575	49.400	48.900	49.625	197.500
2. România	49.475	49.250	49.175	49.475	197.375
3. R.D.G.	48.025	48.800	48.500	49.175	194.500
4. China	48.800	47.875	47.275	48.975	192.925

Vineri, 23 octombrie 1987. Finala. O dată memorabilă în istoria gimnasticii mondiale. Duelul româno-sovietic este mai fascinant și mai puternic ca oricând.

România începe concursul la paralele, URSS la sărituri. Eugenia Golea – Tatiana Tuzhikova 9.775 – 9.800 la sărituri. Celestina Popa – Elena Gurova 9.875 – 9.825. Ecaterina Szabo – Svetlana Boginskaya: 9.900 – 9.850. Camelia Voinea – Svetlana Baitova 9.800 – 9.850. Aurelia Dobre – Oksana Omelianchik 9.925 – 9.950. Daniela Silivaș – Elena Shushunova 10.000 – 9.975.

După primul schimb, România recuperează doar 50 de miimi.

Urmează bârna pentru gimnastele noastre, paralelele pentru sovietice. Eugenia Golea – Tatiana Tuzhikova 9.600 – 9.825. Camelia Voinea – Elena Gurova 9.575 – 9.825. Ecaterina Szabo – Svetlana Boginskaya (cade) 9.875 – 9.425.

România trece în fruntea ierarhiei! Și când se credea că România se desprinde în câștigătoare, Celestina Popa ratează. Ce a urmat pare de domeniul fabulosului: Aurelia Dobre impresionează prin exercițiul ei, armonios, executat ireproșabil, cu o ținută de excepție și elemente originale executate cu mare precizie, și obține primul ei 10.00 la aceste mondiale. Toată lumea credea că și Daniela Silivaș va obține 10.00, dar ratează un element și 9.575 poate însemna că România a pierdut aurul la echipe!... Pare imposibil ca gimnastele românce să recupereze, deoarece Svetlana Baitova a luat 9.925, Oksana Omelianchik 9.900, iar Elena Shushunova 9.975.

La jumătatea concursului, ex-sovieticele conduc cu aproape o jumătate de punct: 0.450.

Exercițiile la sol pentru România sunt însă, de departe, cele mai bune din lume. După o suită deschisă de un 9.800 al Celestinei Popa (Eugenia Golea 9.800, Ecaterina Szabo 9.900) se întâmplă miracolul: Camelia Voinea execută un sol fantastic. Tehnică, rafinament, spectaculozitate, forță artistică. Arbitrele apreciază exercițiul Cameliei Voinea în mod corect și dau singura notă posibilă: 10.00! Aurelia Dobre o urmează cu aceeași notare: 10.00! Ultima evoluție pentru echipa României este a Danielei Silivaș care nu are o misiune ușoară.. Preferata și mult susținuta publicului olandez care n-a încetat s-o aplaude minute în șir scandând ca în arenele de fotbal „Tien! Tien!“, adică: 10! Și totuși, se pare că *«asta supără, pricep, pe cineva și un oficial o ia la rost pe Maria Cosma, cerând-i să potolească galeria?! E drept că peste «Ahoy» flutură câteva steaguri tricolore, dar ele sunt manevrate – e limpede pentru orice om de bună credință – de tineri olandezi!»*, scrie Ovidiu Ioanițoaia în Almanahul „Sportul” 1988.

Și va fi 10.00!

Nota care consfințește trecerea în fruntea clasamentului a echipei României, care are înaintea ultimului schimb 0.175 sutimi avans, deoarece ex-sovieticele au trecut și ele prin proba de foc a bârnei și nu au excelat: Tatiana Tuzhikova 9.325, Elena Gurova 9.825, Svetlana Boginskaya 9.875, Svetlana Baitova 9.80, Oksana Omelianchik 9.700, iar Elena Shushunova 9.875. Coregrafia acestor soluri a aparținut lui Leo Cosma, co-autoare fiind Ileana Popovici.

Ultimele aparate, sărituri pentru românce și sol pentru sovietice, sunt hotărâtoare. Totul pare să favorizeze echipa U.R.S.S. Celestina Popa ne scapă de emoțiile primelor concurente (9.825), Camelia Voinea și Ecaterina Szabo (9.900) sporesc tensiunea, iar Eugenia Golea, cu o săritură de kinogramă, obține nota 10.00! Același lucru îl face și Aurelia Dobre. Ea nu are o misiune ușoară. Săriturile ei vin după două note maxime la bârnă și la sol. Sovietica Oksana Omelianchik, campioană mondială la sol, ratează copilărește, deși până la ea notele au fost foarte bune: Tatiana Tuzhikova 9.800, Elena Gurova și Svetlana Baitova 9.900, Svetlana Boginskaya 9.850. Ultimele concurente.

Daniela Silivaş încheie cu 9.925. Pentru URSS, Elena Şuşunova obţine 10.00 la sol, dar rezultatul este deja pecetluit.

România a învins URSS şi este campioană mondială!

1.	România	49.475	49.250	49.175	49.475	197.375	395.400
		49.725	49.500	49.100	49.700	198.025	
	Aurelia Dobre	9.900	9.900	9.900	9.925	39.625	79.55
		10.00	9.925	10.00	10.00	39.925	
	Eugenia Golea	9.900	9.700	9.600	9.800	39.000	78.375
		10.00	9.775	9.800	9.800	39.375	
	Celestina Popa	9.800	9.675	9.800	9.775	39.050	77.925
		9.825	9.875	9.375	9.800	38.875	
	Daniela Silivaş	9.975	9.975	10.00	10.00	39.950	79.450
		9.925	10.00	9.575	10.00	39.500	
	Ecaterina Szabo	9.850	9.800	9.875	9.875	39.400	78.950
		9.900	9.900	9.850	9.900	39.550	
	Camelia Voinea	9.850	9.875	9.575	9.875	39.175	78.750
		9.900	9.800	9.875	10.00	39.575	
2.	URSS	49.575	49.400	48.900	49.625	197.500	394.950
		49.475	49.450	49.075	49.450	197.450	
3.	R.D. Germană	48.025	48.800	48.500	49.175	194.500	389.600
		48.975	49.550	48.350	48.225	195.100	

Ziarele olandeze au fost în ton cu preferinţa publicului, căutând şi chiar găsim superlative demne de evocat. Daniela Silivaş a devenit „românca zburătoare”, ea şi colegile ei „o echipă echilibrată, superioară în întregul ei, de la Silivaş şi până la Popa”, oferindu-le celor prezenţi „De perfecte show”, „o seară memorabilă, un recital de graţie şi desăvârşire”.

Înainte de finala pentru stabilirea noii regine a gimnasticii mondiale, întrecere în care au intrat 201 concurente pe lista de start, patru gimnaste române se situau între primele şase clasate:

Aurelia Dobre, lideră, cu o medie a calificărilor de $39.775 / \text{Impuse: } 9.00 / 9.90 / 9.90 / 9.925 = 39.625$; Alese: $10.00 / 9.925 / 10.00 / 10.00 = 39.925$; Total 79.550), cu cele mai şanse la medalia de aur.

Daniela Silivaş, cu 39.725 (Impuse: $9.975 / 9.975 / 10.00 / 10.00 = 39.950$; Alese: $9.925 / 10.00 / 9.575 / 10.00 = 39.500$; Total 79.450), se situa pe locul 3, după Elena Shushunova (39.737).

Ecaterina Szabo, cu 39.475 ($9.850 / 9.800 / 9.875 / 9.875 = 39.400 // 9.900 / 9.900 / 9.850 / 9.900 = 39.550$; Total 78.950), ocupa locul 5.

Camelia Voinea se afla pe 6, cu 39.375 ($9.850 / 9.875 / 9.575 / 9.875 = 39.175 // 9.900 / 9.800 / 9.875 / 10.00 = 39.575$. Total 78.750).

Eugenia Golea, a 9-a, cu 39.187 ($9.90 / 9.70 / 9.60 / 9.80 = 39.00 // 10.0 / 9.775 / 9.80 / 9.800 = 39.375$. Total 78.375).

Celestina Popa, pe poziția a 14-a, cu 38.962 (9.80 / 9.675 / 9.80 / 9.775 = 39.050 // 9.825 / 9.875 / 9.375 / 9.80 = 38.875. Total 77.925).

De reținut că fetele noastre au fost apreciate de 6 ori cu nota 10.0 de către arbitre.

În urma evoluțiilor din faza calificărilor, „probleme” pentru echipa română: la cine să se renunțe (!), deoarece regulamentul prevedea doar trei prezențe dintr-o țară în finala individuală, colectivul tehnic luând decizia de a păstra ordinea din concurs, astfel că în finala de 36 au participat Aurelia Dobre, Daniela Silivaș și Ecaterina Szabo.

24 octombrie 1987.

România țintește singurul titlu care îi lipsește din impresionanta colecție de medalii olimpice, mondiale și europene: campioană mondială la individual compus.

Aurelia Dobre, fiind lidera clasamentului înaintea finalei, părea a avea prima șansă, dar ea era o debutantă în marile competiții, de aceea se credea că celelalte două gimnaste pretendent, Elena Shushunova și Daniela Silivaș, au mai multe posibilități deoarece sunt mult mai experimentate și cu impresionante cărți de vizită. Elena Șuşunova era deținătoarea titlului din 1985, iar Daniela Silivaș era campioana Europei, pe când Aurelia Dobre, doar o gimnastă revenită în echipa României după o perioadă lungă de convalescență.

Finala.

Aurelia Dobre la bârnă, Daniela Silivaș cu săriturile, iar Elena Șuşunova la paralele. Daniela Silivaș 9.975. Elena Shushunova 9.875, Aurelia Dobre 9.925. Delegația română contestă nota însă fără rezultat. Paralelele se „răzbună” pe campioana europeană a acestui aparat, Daniela Silivaș, nota ei fiind 9.625. Același lucru i se întâmplă și Ecaterinei Szabo, care ratează evoluția și la paralele (9.250), și la bârnă (8.850), astfel că rămân în cursa pentru aur doar Aurelia Dobre și Elena Shushunova. Aurelia Dobre merge foarte bine și în al doilea schimb. Solul. 9.975, după o îmbinare armonioasă între elementele acrobatice și cele artistice, pe „My music” a lui John Miles!

În schimbul al treilea, Daniela Silivaș obține 9.900 la bârnă, iar Elena Șuşunova 10.00 la sol. Aurelia Dobre se afla pe prima poziție și avea nevoie la sărituri de o notă foarte bună ca să se mențină lideră a concursului individual. Și obține singurul 10.00 din concurs! Se instalează confortabil pe primul loc, având nevoie la paralele doar de un 9.866 pentru a învinge. Încheie însă cu un exercițiu de 9.975.

Antrenorul coordonator Adrian Goreac exultă. Aurelia Dobre salută publicul ce-a îndrăgit-o foarte mult. Colegele o îmbrățișează.

Cu un total de 79.650 devine campioana mondială absolută, prima din istoria gimnasticii românești. Știe că nici o altă sportivă nu o mai poate învinge. Ar fi fost nevoie de o notă peste 10.00, ceea ce era imposibil...

Daniela Silivaș încheie spectaculos la sol, dar campioana europeană absolută este nevoită să se mulțumească cu medalia de bronz, neputând s-o depășească pe Elena Shushunova.

1.	Aurelia Dobre	10.00	9.975	9.925	9.975	39.875	39.775	79.650
2.	Elena Shushunova	9.950	9.875	9.825	10.00	39.750	39.737	79.487
3.	Daniela Silivaș	9.975	9.625	9.900	9.975	39.475	39.725	79.200
14.	Ecaterina Szabo	9.925	9.250	8.850	9.875	37.900	39.475	77.375

Sub cupola de la „Ahoy“ din Rotterdam, Aurelia Dobre (la ora succesului, cea mai tânără gimnastă a campionatului, la 14 ani 352 zile) a scris una dintre cele mai impresionante performanțe din gimnastica românească, fiind marea surpriză a acestor Campionate Mondiale.

Comentatorul televiziunii olandeze și-a încheiat analiza concursului serii, încântat de evoluția sportivei noastre, spunând: „Dacă n-ați văzut-o plutind sub cupola de la Ahoy, pasăre măiastră, ați pierdut teribil de mult!”

Presă avea să acorde lași spații acestei reușite.

Le Quotidien de Paris: „Nadia Comăneci a rămas în palmaresul sportului. Acum le aplaudăm pe Aurelia Dobre și pe toate gimnastele române, urmașe ale primei, care au cucerit titlurile la Campionatele Mondiale de la Rotterdam: acela pe echipe, întrecând formația U.R.S.S., care viza cel de al patrulea titlu consecutiv și acela individual obținut de tânăra de 15 ani Aurelia Dobre.”

Le Figaro: „La Rotterdam, gimnastica feminină și-a ales o nouă vedetă: româncă Aurelia Dobre, mica brunetă cu un surâs fermecător, care a știut să folosească șansele concursului. Această consacrare mondială nu tocmai scontată (chiar dacă Aurelia terminase cu un an în urmă pe locul trei la Campionatele Europene de junioare de la Karlsruhe) este și o victorie a școlii românești de gimnastică. De la Nadia Comăneci, concurențele din România s-au remarcat totdeauna prin temeritate, grație și acuratețe tehnică. Aurelia Dobre a confirmat, acumulând atâtea note de 10, reînnoirea gimnasticii românești, marile sale posibilități pentru Jocurile Olimpice.”

Le Sport: „De la Nadia Comăneci gimnastica românească a dat nu puține sportive de valoare, dar afirmarea Aureliei Dobre este simbolul unei puternice relansări mondiale. Aurelia Dobre, campioana mondială absolută, a reușit de la începutul competiției un parcurs fără greșală. La bârnă ea este fenomenală, nici o tresărire, nici o tremurătură pe acest aparat lat de numai 10 centimetri. La paralele își asumă riscuri, la sărituri coboară ca o parașută, la sol în exercițiile sale nu e nici o deosebire între o performanță de gimnastă și un program artistic. Secretul gimnasticii românești? Ușor de rezumat: munca și experiența.”

Volskrant: „Româncă Aurelia Dobre a fost incontestabil mai bună decât toate celelalte concurențe, adjudecându-și titlul de campioană mondială absolută. Valoroasa ei compatrioată și predecesoare, Nadia Comăneci, nu a putut intra niciodată în posesia acestui titlu suprem. La Aurelia Dobre se poate vedea că gimnastica de vârf este o simbioză reușită între artă, știință și sport. Micuța româncă a devenit în aceste zile pentru spectatorii olandezi O zână a gimnasticii!”

Algemeen Dabglad: „Imagine perfectă... Sala Ahoy la picioarele ei. Evoluția uluitoare a debutantei românce a conferit o nouă dimensiune acestei competiții, desfășurată într-o atmosferă entuziastă la „Palatul Sporturilor” din Rotterdam. Aurelia Dobre, favorita publicului olandez, a prezentat exerciții de cea mai mare dificultate, combinând forța, ca pe cel mai natural lucru din lume, cu rapiditatea uimitoare și eleganța rafinată.”

L'Equipe: „La Palatul Sporturilor din Rotterdam, în această zi frumoasă de toamnă, am privit cu încântare parada gimnastelor, dar cel mai mult ne-au impresionat româncele Aurelia Dobre la bârnă (echilibru lateral cu picioarele întinse între brațe, în premieră mondială) și Daniela Silivaș la sol, cu un impecabil exercițiu pe o temă ornată cu mișcări acrobatice de folclor. Echipa României a fost surprinzătoare la aceste campionate, aducând în arenă 6 gimnaste de mare talent, dintre care s-a detașat prin curaj, concentrare și voință de a învinge Aurelia Dobre”.

Finalele pe aparate au constituit un alt recital de grație și desăvârșire al gimnastelor române și, în mod deosebit, al noii vedete mondiale Aurelia

Dobre, care s-a calificat în toate cele patru finale.

Pentru finala de la sărituri, alături de Aurelia Dobre, între Daniela Silivaș și Eugenia Golea, cu aceeași medie, antrenorii au optat pentru Eugenia Golea, cunoscută pentru săriturile sale foarte valoroase, deși Daniela Silivaș avea și ea șanse reale la o medalie. Eugenia Golea a impresionat prin dezinvoltură și siguranță, demonstrând că merită argintul. Doar 13 miimi au despărțit-o pe Eugenia Golea de Aurelia Dobre 19.857 – 19.844. Beneficiind de o medie preliminară foarte bună (9.987) și de două execuții asemenea în finală (9.907), sovietica Elena Shushunova, care a evoluat ultima, le-a întrecut pe gimnastele românce, diferențele fiind de doar câteva miimi de punct.

		1A	1 B	1A+1B	Prel.	Nota	Total
1.	Elena Shushunova	10.00	9.975	19.975	9.897	9.907	19.894
2.	Eugenia Golea	9.900	10.00	19.900	9.950	9.907	19.857
3.	Aurelia Dobre	9.900	10.00	19.900	9.950	9.894	19.844

La paralele, prima a evoluat Daniela Silivaș, care a demonstrat că nereușita din concursul individual, care a privat-o de un aur binemeritat, a fost o simplă întâmplare. 9.938 (9.987) și media de 19.925, ceea ce i-a adus primul loc, cu același punctaj general fiind, în final, și est-germana Dörte Thümmler (9.938 / 9.987), astfel că titlul a fost acordat celor două gimnaste la egalitate. Aurelia Dobre a fost foarte aproape de bronz – a primit 9.950, dar media preliminară (9.912) a influențat clasarea pe locul 4 (19.862) -, înaintea ei plasându-se Elena Shushunova 19.913.

1.	Daniela Silivaș	9.975	10.00	19.975	9.987	9.938	19.925
1.	Doerte Thümmler	9.975	10.00	19.975	9.987	9.938	19.925
3.	Elena Shushunova	9.925	9.975	19.900	9.950	9.963	19.913
4.	Aurelia Dobre	9.900	9.925	19.825	9.912	9.950	19.862
4.	Svetlana Baitova	9.900	9.925	19.825	9.912	9.950	19.862

Finala de la bârnă. Aurelia Dobre a fost prima în concurs, cu a cincea notă de 10.00 la aceste Campionate Mondiale, ceea ce a echivalat cu al treilea titlu la o singură ediție, reușită pe care nici o altă sportivă nu mai avea șansa s-o egaleze, măcar din cauza mediilor preliminare care nu mai permiteau acest lucru, chiar și cu o notă maximă. Ecaterina Szabo 9.875 și cucerește o binemeritată medalie de bronz, la egalitate cu Svetlana Boginskaya, campioana din 1991, de la Indianapolis, care avea să concureze pentru URSS (până în 1992), apoi pentru C.S.I și Belarus (după 1992), pentru a-și încheia cariere, în 1997, cu un impresionant palmares la marile confruntări ale gimnasticii feminine: 31 de medalii (20 – 7 – 4).

1.	Aurelia Dobre	9.900	10.00	19.900	9.950	10.00	19.950
2.	Elena Shushunova	9.725	9.875	19.600	9.800	9.975	19.775
3.	Ecaterina Szabo	9.875	9.850	19.725	9.862	9.875	19.737
3.	Svetlana Boginskaya	9.800	9.875	19.675	9.837	9.900	19.737

Solul avea două mari favorite Daniela Silivaș și Elena Șuşunova, care se calificaseră cu media preliminară 10. Aurelia Dobre le urma îndeaproape cu 9.962. „Ultimele dansuri” pe covorul galben din Rotterdam au fost

memorabile. Mai întâi Aurelia Dobre. O evoluție pe melodia „My Music” a lui John Miles. 9.988 și un total de 19.950. Elena Shushunova și Daniela Silivaș, ambele cu 10.00, plus multe, multe aplauze! Să concurezi după Elena Shushunova, care obținuse deja punctajul maxim, să realizezi un exercițiu complex și fascinant, pe o superbă melodie populară, să obții tot media maximă, adică 20 de puncte din tot atâtea posibile, a fost o dovadă a valorii și puterii de concentrare. Așa că Daniela Silivaș și Elena Shushunova și-au împărțit medalia de aur, cu punctaj maxim (20), eveniment unic în anele gimnasticii mondiale, în timp ce Aurelia Dobre și-a înscris în palmares a cincea medalie la aceste Campionate Mondiale din șase probe.

1.	Daniela Silivaș	10.00	10.00	20.000	10.00	10.000	20.000
1.	Elena Shushunova	10.00	10.00	20.000	10.00	10.000	20.000
3.	Aurelia Dobre	9.925	10.00	19.925	9.962	9.988	19.950

„Sunt deosebit de mândră de rezultatul pe care l-am obținut la Rotterdam. Eu și colegile mele am dovedit lumii întregi că școala românească de gimnastică are mereu rezerve de valoare, capabile să aspire spre cele mai mari succese” a declarat Aurelia Dobre, prima campioană mondială absolută din istoria gimnasticii românești, la întoarcerea acasă.

Colega ei, Daniela Silivaș o completa emoționată: „Am obținut medaliile de aur la paralele și sol, dar puteam mai mult. Am fost bine pregătită pentru competiție. Mă obseda însă nereușita la bârnă, la „libere” astfel că, sâmbătă, la individual compus, m-am încurcat puțin la paralele. Sunt însă bucuroasă că victoria a revenit tot unei sportive din țara noastră și o felicit sincer pe Aurelia pentru acest mare succes.”

Antrenorul coordonator al lotului, Adrian Goreac: „Am intuit încă din luna mai că avem posibilități de a obține rezultate deosebite la «mondiale». Faptul că la «europene» am aliniat trei gimnaste de o mare omogenitate, cu exerciții de mare complexitate tehnică și excelent executate, sportive cu o pronunțată individualitate, a fost deja un indiciu că putem foarte mult. Planurile noastre de pregătire au fost, în continuare, judicios alcătuite, atât ca orientare generală, cât și ca detaliu, n-am neglijat nici un aspect legat de evoluția noastră la «mondiale» și iată că trăim acum satisfacția unor biruințe fără egal. Atât eu cât și colegii mei, Maria Cosma, Octavian Bellu și Adrian Stan, suntem desigur mulțumiți că munca pe care o desfășurăm și-a găsit materialitate la nivelul cel mai înalt. Ne așteaptă nu peste multă vreme un examen foarte greu, Jocurile Olimpice din 1988, dar avem motive să credem că școala românească de gimnastică va ști să-l treacă și pe acesta cu deplin succes.”

Agenția spaniolă E.F.E.: „Echipa feminină a României și-a adjudecat în mod surprinzător, dar pe deplin meritat, medalia de aur, la cea de a 24 a ediție a Campionatelor Mondiale de la Rotterdam. A fost o zi istorică pentru gimnastica feminină, dat fiind faptul că arbitrele au fost nevoite să acorde nu mai puțin de 11 note de 10 celor mai bune gimnaste. Cele mai multe note maxime – șapte – au fost obținute de gimnastele românce, dintre care trei la exercițiile la sol. Marea revelație a competiției a fost sportiva româncă Aurelia Dobre, câștigătoarea medaliei de aur la individual compus, care a obținut trei note de 10: la bârnă, sol și sărituri”.

Agenția D.P.A. Hamburg: „Echipa feminină a României mai câștigase titlul mondial în 1979, când pe firmamentul acestui sport mai strălucea încă Nadia Comăneci. De atunci gimnastica românească și-a reîmprospătat mereu rezerva de talente,

astfel că la Rotterdam am văzut o echipă în care figurau șase Nadia, una mai valoroasă decât cealaltă. Dintre ele ne-a plăcut foarte mult Aurelia Dobre, la fel de bună la bârnă, sol și paralele. Ea avea să confirme impresia noastră câștigând titlul mondial absolut și medalia de aur la bârnă. Excelent a evoluat, de asemenea, Daniela Silivoaş, medaliată cu aur la sol și paralele în finalele pe aparate.“

„Cu Dana și cu Kati am locuit mult timp, la Deva, în aceeași cameră. Eu cred că această prietenie a fost și la baza obținerii titlului mondial pe echipe. Nu atât victoria mea, cât victoria echipei a însemnat cel mai frumos moment de la Rotterdam. Atunci, mă credeți, nu mă credeți, m-am bucurat cel mai tare. Cred că am și plâns. Nu doar eu, toate. [...] Sunt o fată care, muncind, a câștigat un titlu mondial, dacă nu mai multe. Titlul e, firește, al ei, dar nu numai: și al condițiilor, și al antrenorilor, și al federației... A-l întreg sportului românesc!“ , spunea ceva mai târziu Aurelia Dobre.

În loc de alte concluzii, Adrian Goreac: „Aurelia Dobre întruchipează tipul felin, cu un simț exagerat al mișcării. Structurile grele pe care le execută sunt expresia unei înzestrări native. Are o abilitate care o diferențiază. Este agilă, suplă, plină de vitalitate. Daniela Silivoaş este foarte muncitoare și disciplinată. O sportivă dotată ce însumează calitățile fizice de tip mignon. Expansivă și explozivă. Afectuoasă și optimistă. Echilibrată psihic, tenace, tip competitiv care duce greul într-un concurs. Sensibilă, nu este rece. Cu nervii de oțel și serioasă în muncă. Eugenia Golea este modestă, cu un suflet mare. Sensibilitate puternică și spirit de sacrificiu. Este mai matură, echilibrată psihic și își aduce contribuția cu consecvență și perseverență. O ființă mai romantică, iubește florile și muzica lirică. Poate dăruii cu generozitate un lucru al său dorit de alții. Celestina Popa se aseamănă cu Eugenia: cuminte, modestă, harnică, disciplinată (un lucru impus pe care ele îl înțeleg ca pe o condiție a performanței). O fată foarte inteligentă și spontană. Ecaterina Szabo – matură, ordonată, înzestrată cu spirit competitiv deosebit. O sportivă puternică. Fără să aibă o frumusețe corporală ieșită din comun, compensează prin muncă și perseverență. Spiritul matern, dragostea față de copii au desemnat-o ca lider, știind să-și subordoneze colectivul. Încurajează și îndrumă, dovedind calități de antrenor. S-a impus fără să i se ceară și s-a contat mult pe ea din pricina acestor calități. Camelia Voinea – foarte ambițioasă, puternică fizic, mai individualistă, se subordonează totuși ideii de echipă. Un temperament puțin coleric, dacă-și propune un lucru (vezi solul foarte greu de la «Mondiale») din încăpățânare, răzbate din explozie și forță. Mirela Sidon – foarte copilăroasă, nedumerită încă față de performanță, față de posibilitățile ei reale, nu a ajuns încă la capacitatea individuală de autodepășire. Este de o sinceritate debordantă. Își iubește toate colegile. Este sensibilă, dar și emotivă. A trăit momentul victoriei plângând, nu pentru că n-a făcut parte din echipă, ci de bucurie.“

Cu medaliile fetelor, România a ocupat locul 2 pe națiuni, cu un total de 10 medalii (5+1+1), înaintea noastră aflându-se URSS (17 – 8+7+2).

Ierarhiile și clasamentele sfârșitului de an au plasat titlul mondial al gimnastelor românce printre primele cinci evenimente ale lui 1987, iar pe Aurelia Dobre au ales-o Cea mai bună sportivă a anului.

Cel mai titrat antrenor român, Octavian Bellu, își amintește: „Pentru generația de antrenori care am venit la Deva după 1981, un moment important a fost Campionatul Mondial de la Rotterdam, din 1987. De fiecare dată, încerci să obții aceleași rezultate cu ale predecesorilor tăi și apoi să le depășești. Deci, și noi ne doream de ani de zile o campioană mondială absolută. Conjunctura nu a lăsat-o nici pe Nadia să-l obțină. Am reușit atunci prin Aurelia Dobre, în condițiile în care am cucerit și titlul mondial pe echipe, precum și foarte multe medalii pe aparate. Așadar,

am dominat acel campionat și cred că, după Jocurile Olimpice din 1984, după Campionatele Mondiale de la Budapesta, era strigătul de victorie al unei generații de sportive care nu mai avea nici o punte de legătură cu ce s-a întâmplat înainte.”

În octombrie 1987, la Rotterdam, echipa condusă de Dan Grecu, Ion Albu, George Condovici și Ștefan Hargalaș, având în componență pe Marius Gherman, Marian Rizan, Marius Tobă, Emilian Nicula, Valentin Pinteș și Adrian Sandu, a fost mult mai competitivă.

După evoluțiile la impuse, echipa României se clasa pe locul 9, dar cu o evoluție mult mai plină de substanță la libere a reușit să urce două locuri în clasament, terminând pe a șaptea poziție podiumul fiind ocupat de URSS, China și R.D.Germană la finalul unei competiții cu 25 de echipe la start.

1. URSS	I	49.250	48.300	49.550	49.400	48.600	48.950	294.050	589.750
	L	48.700	49.300	49.400	49.500	49.650	49.150	295.700	
2. China	I	48.600	47.650	48.500	49.200	47.400	48.450	289.800	583.350
	L	49.100	48.800	48.850	48.900	49.300	48.600	293.550	
3. R.D. Germană	I	48.550	47.750	48.750	48.850	47.850	48.100	289.850	582.800
	L	48.600	48.250	48.900	49.300	49.350	48.550	292.950	
7. România	I	47.800	47.100	47.650	48.200	47.200	47.250	285.200	573.300
	L	48.250	47.200	47.450	48.350	48.900	47.950	288.100	

În concursul pentru titlul absolut, cu trei gimnaști sovietici pe podium, câștigat de Dmitri Bilozerchev, Marius German s-a clasat pe locul 19 – exercițiul la bară a fost unul deosebit, combinația prezentată fiind considerată cea mai grea din concurs -, Marius Tobă pe locul 24, iar Valentin Pinteș pe locul 31.

		FX	PH	SR	VT	PB	HB	Scor	Prelim.	Total
1.	Dmitri Bilozerchev	9.80	9.95	9.85	9.90	9.75	9.90	59.15	59.23	118.375
2.	Yuri Korolev	9.90	9.85	9.90	10.0	9.90	9.85	59.40	58.95	118.350
3.	Vladimir Artemov	9.90	9.90	9.75	9.90	9.90	9.90	59.15	58.98	118.125
19.	Marius Gherman	9.60	9.70	9.60	9.75	9.75	9.90	58.30	57.53	115.825
24.	Marius Tobă	9.70	9.60	9.75	9.80	9.80	9.60	58.25	57.18	115.425
31.	Valentin Pinteș	9.65	9.40	9.65	9.80	9.60	9.60	57.70	57.25	114.950

În finalele pe aparate, singura calificare i-a aparținut lui Marian Rizan, care s-a situat pe locul 6 la paralele, el fiind cotate cu 19.575 (9.600 / 9.900 – 19.500 / 9.750 / 9.825 – 19.575), la capătul unor evoluții cu doi sovietici pe primele locuri și doi est-germani pe 4 și 5, aurul fiind adjudecat de Vladimir Artemov 19.800 (9.875 / 9.925), celelalte medalii de aur fiind cucerite de Lou Yun (China, sol și sărituri), Zsolt Borkai (Ungaria, cal), Yuri Korolev (URSS, inele), Vladimir Artemov (URSS, paralele), Dmitri Bilozerchev (URSS, bară).

➤ 1989 – Stuttgart

La Stuttgart, în perioada 14 – 22 octombrie 1989, s-a desfășurat ediția a 25-a a Campionatelor Mondiale de gimnastică. 48 de țări, de pe toate continentele, au fost sub cupola de la „Martin Schleyer Halle“, concursul oficial fiind precedat de o frumoasă festivitate de deschidere, în cadrul căreia Aura Urziceanu a fost interpreta mult aplaudată a Imnului competiției.

Antrenorii băieților au optat pentru garnitura Marius Gherman, Marian Rizan, Marian Stoican, Adrian Cătănoiu, Adrian Sandu, Nicolae Bejenaru și Nicușor Stan (rezervă), la fete componentele de bază numindu-se Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, Gabriela Potorac, Cristina Bontaș, Eugenia Popa, Lăcrămioara Filip și Maria Neculiță (rezervă). Întemeiul reputației de care se bucura gimnastica noastră, Maria Simionescu a aoficiat în calitate de membră a Comitetului Tehnic feminin al FIG, pe lista arbitrilor figurând Atanasia Albu și Ioan Albu, antrenorul federal Adrian Stoica fiind unul dintre consultanții tehnici ai competiției.

Echipa României trebuia să-și apere pozițiile de frunte obținute în urmă cu doi ani, la echipe și la individual compus, cu un lot aproape complet refăcut, doar Daniela Silivaș fiind cotate cu șanse la titluri.

Exercițiile impuse în concursul pe echipe.

„Dimineața de luni, 16 octombrie, a fost rezervată exercițiilor impuse ale fetelor. Iar spectatorii care n-au grăbit micul dejun pentru a fi prezenți, de la ora 9, la Schleyer Halle au avut ce regreta. Deoarece, la 9 și 12 minute, s-a consemnat primul calificativ maxim al actualei ediții, multipla noastră campioană Daniela Silivaș determinând brigada de arbitre de la sărituri să afișeze nota 10!... Un zbor majestuos și o aterizare la ... punct fix, ambele făcute fără nici cea mai mică ezitare, modele ale genului... Dana a continuat cu dezinvoltură, ca un metronom, trecându-și în cont 9.912 la paralele, 9.825 la bârnă și 9.962 la sol, nota la bârnă părându-ni-se însă (și nu numai nou) una dată în jos, arbitra neo-zeelandeză G. Parker a arătat doar 9.700!! A fost, ca să zicem așa, o acută de arbitraj nedrept (și Eugenia Popa merita, la același aparat, mai mult de 9.60), dar asta nu ne împiedică să observăm că, în raport cu Campionatele Europene de la Bruxelles, juriile parcă își fac treaba, cel puțin până acum, cu ceva mai multă obiectivitate... Cu un total remarcabil (39.699), Silivaș s-a instalat, alături de Svetlana Boginskaya, în fruntea ierarhiei... Cuvointe de apreciere putem spune și despre alte patru reprezentante ale gimnasticii noastre: Gabriela Potorac 39.550 (9.950 la sărituri și paralele, 9.850 la sol și 9.800 la bârnă), Cristina Bontaș 39.078, Eugenia Popa 39.012 și Lăcrămioara Filip 38.850, ultima, deși debutantă, ținând pasul cu mai experimentatele ei colege. În ceea ce o privește pe Aurelia Dobre, căderea de la paralele a depunctat-o teribil, ea înregistrând cel mai scăzut bilanș la nivelul formației (38.212). Drept urmare, după examenul exercițiilor impuse, care n-a constituit niciodată cartea câștigătoare a gimnastelor noastre, echipa României a adunat 196.447, echivalentul poziției secunde, ea rămânând ferm angajată, cu șanse importante, în bătălia pentru podiumul de premiere...”. (Ovidiu Ioanițoia – Sportul)

Finala pe echipe, la liber alese, a fost una memorabilă. Și pentru echipa României, care a obținut medaliile de argint, după frumoase și constante evoluții, dar mai ales pentru URSS care a primit numeroase note peste 9.90, chiar de câteva ori 10. Și echipa României a primit 10.00, dar numai de două ori: Daniela Silivaș, la paralele și la sol.

„... Generatoarele unei încleștări nervoase extraordinare, care a exclus nu greșeala, ci orice ezitare, cât de greu sesizabilă, fetele noastre s-au comportat remarcabil, situându-se printre protagonistele concursului și intrând în posesia medaliilor de argint. Chiar dacă antrenorii Adrian Goreac, Octavian Bellu, Tatiana Popa și Adrian Stan au aliniat o garnitură cu 4 debutante (Gabriela Potorac, Cristina Bontaș, Eugenia Popa și Lăcrămioara Filip) și chiar dacă Aurelia Dobre s-a reaccidentat, evoluând cu o explicabilă reținere (ea a ratat, de altfel, și solul, fiind notată cu 8.987), am sperat până în ultima clipă la aur... Deși s-au străduit, demers emoționant, ele

n-au reușit, replica sovieticelor arătându-se promptă (cu toate că Svetlana Boginskaya a căzut la bârnă), dar și-au adus o contribuție fundamentală, grație și stăpânire de sine, la reușita unui spectacol sportiv vecin cu desăvârșirea... Simpla comparație între prestația de la impuse și cea de la libere demonstrează fără putință de tăgadă că fetele noastre s-au prezentat în partea a doua mai bine, la cota cea mai ridicată..."

URSS s-a desprins în câștigătoare chiar de la primul aparat, la sărituri, unde Natalia Laschenova și Olessia Dudnik au fost notate cu 10.00. Diferența de două puncte între locul 1 și locul 2, respectiv între locul 2 și locul 3, s-a menținut constantă pe parcursul întregii finale.

România a început la paralele, cu evoluții foarte frumoase, absolut superbe: Lăcrămioara Filip a deschis cu 9.900. A urmat-o Aurelia Dobre: 9.887. Apoi Cristina Bontaș 9.900. Gabriela Potorac, un exercițiu greu, cu două desprinderi, dar dus la capăt foarte bine: 9.925. Daniela Silivaș, fără drept de apel, un 10.00 curat.

Schimbul de aparate a oferit spectatorilor exerciții foarte frumoase, cu note mari, pentru România, la bârnă, Aurelia Dobre 9.950, Cristina Bontaș 9.937 și Daniela Silivaș 9.900, Gabriela Potorac 9.887, Eugenia Popa 9.837, Lăcrămioara Filip 9.862.

Și la paralele, a fost iarăși spectacol. De trei ori 9.950 (Olessia Dudnik, Olga Strajeva, Natalia Laschenova) și o dată 10.00 (Svetlana Boginskaya).

Note mari au obținut și sportivele din SUA (Brandy Johnson, Bruce Wendy, Sandy Woolsey) la sărituri, în timp ce la sol chinezoaicele au arătat o grație înnăscută, Cuiting Chen primind cea mai mare notă a echipei (9.925).

Albastrul dominant al sălii a devenit și mai strălucitor când acordurile muzicale ale româncelor au pornit să cucerească inimile spectatorilor. Lăcrămioara Filip a dat tonul și totul, pentru 9.850. Apoi Eugenia Popa 9.887. Gabriela Potorac 9.900, Cristina Bontaș 9.987. Și 10.00 pentru Daniela Silivaș.

Între timp, la bârnă, sportivele din URSS: Svetlana Baitova și Olga Strajeva 9.925, Natalia Laschenova 9.962, Olessia Dudnik 10.00, și...

Și ultimele evoluții cu ratări. Pentru sovietice, surprinzător Svetlana Boginskaya, căzând de pe bârnă (9.475), pentru noi, Aurelia Dobre, care, deși are o coregrafie fantastică cu acorduri de „Bamboleo“, cade în mâini la prima linie acrobatică (8.987)...

„Solurile“ au fost momentul culminant pentru URSS, cu Olessia Dudnik 9.950, Natalia Laschenova și Olga Strazheva 9.987, Svetlana Biginskaya 10.00!

La sărituri, româncele au avut notări excelente: Eugenia Popa 9.850, Lăcrămioara Filip 9.875, Aurelia Dobre 9.90, Daniela Silivaș 9.962, Gabriela Potorac și Cristina Bontaș 9.975.

Aur pentru URSS, argint pentru România și bronz pentru China.

1. URSS	49.724	49.424	49.224	49.686	198.058	
	49.749	49.450	49.737	49.799	198.735	396.793
2. România	49.624	48.962	48.637	49.224	196.447	
	49.687	49.637	49.536	49.624	198.48	394.931
Cristina Bontaș	9.925	9.625	9.687	9.837	39.074	
	9.975	9.900	9.937	9.987	39.799	78.873
Aurelia Dobre	9.837	8.925	9.650	9.800	38.212	

	9.900	9.887	9.950	8.987	38.724	76.936
Lăcrămioara Filip	9.750	9.650	9.675	9.775	38.850	
	9.875	9.900	9.862	9.850	39.487	78.337
Eugenia Popa	9.912	9.825	9.600	9.675	39.012	
	9.850	9.912	9.837	9.887	39.486	78.498
Gabriela Potorac	9.950	9.950	9.800	9.850	39.550	
	9.975	9.925	9.887	9.900	39.687	79.237
Daniela Silivaș	10.00	9.912	9.825	9.962	39.699	
	9.962	10.00	9.900	10.00	39.862	79.561
3. China	48.912	49.049	49.086	48.849	195.896	
	49.324	49.086	49.674	48.136	196.220	392.116

Concursul individual compus a fost unul aparte pentru românce, dar și pentru sovietice. Daniela Silivaș se afla pe primul loc după echipe și avea cel mai mare punctaj. Disputa a pornit, însă, de la zero. Svetlana Boginskaya, deși ratase exercițiul la bârnă în finala pe echipe, a fost acceptată, totuși, în concursul individual, înlocuind pe o altă colegă de a ei. Daniela Silivaș, Gabriela Potorac și Cristina Bontaș puteau furniza însă surprize.

Daniela Silivaș a început la sol, muzica din „Ciuleandra” tulburătoare. A fost 9.975. Cristina Bontaș a impresionat cu solul ei săltăreț. 10.00. Un exercițiu foarte bun și pentru Gabriela Potorac la bârnă: 9.987. Debut excelent pentru gimnastele românce, care, după prima rotație, se clasau pe primele trei locuri.

Schimbul de aparate i-a adus Danielei Silivaș, care a evoluat prima la sărituri, doar 9.925, în timp ce Gabriela Potorac nu reușește un exercițiu prea bun la sol, astfel că 9.700 o scoate practic din lupta pentru medalii, deși la sărituri obține: 9.912. Daniela Silivaș trece printre paralele cu o notă foarte bună – 9.975. Înaintea ultimelor evoluții, pe primele două locuri sunt, în ordine, Svetlana Boginskaya și Daniela Silivaș.

La ultima rotație Cristina Bontaș reușește o „bârnă” de 9.987. Gabriela Potorac încheie la paralele, dar ratează: 9.400. Svetlana Boginskaya primește 10.00 la sărituri, asigurându-și aurul.

Mai era de prezentat exercițiul la bârnă al Danielei Silivaș, singura gimnastă din concurs care putea să intervină pe podium, între cele trei gimnaste sovietice (Svetlana Boginskaya, Natalia Laschenova, Olga Strazheva). „Întreaga asistență era convinsă că, evoluând în maniera obișnuită, Daniela își va adjudeca medalia de argint. Și totul avea să decurgă normal, o interpretare precisă, plină de grație, până când, cu șapte secunde înaintea ieșirii de pe aparat, la un salt înapoi, Silivaș a... căzut! O clipă de neatenție, omenească, una singură, durând cât lumina unui licurici, care ave să fie plătită foarte scump...” Și a căzut nu numai de pe bârnă, ci și din clasament, până pe locul 12. Era pentru prima dată, după mulți ani (din 1981), când România nu câștiga nici o medalie la individual compus, Cristina Bontaș situându-se pe locul 4, la 8 miimi de punct de ...bronz.

1. Svetlana Boginskaya	10.00	9.950	9.950	10.000	39.900
2. Natalia Laschenova	10.00	10.00	9.875	9.987	39.862
3. Olga Strazheva	9.962	9.925	9.925	9.962	39.774
4. Cristina Bontaș	9.875	9.900	9.987	10.000	39.762
12. Daniela Silivaș	9.925	9.975	9.437	9.975	39.312
16. Gabriela Potorac	9.937	9.400	9.987	9.750	39.074

Finalele pe aparate.

Daniela Silivaș, singura dintre sportive calificată în toate finalele, a fost retrasă de la sărituri, proba care a inaugurat reuniunea. Aceasta în intenția de a o odihni, fie și numai psihic, pe Daniela. În locul ei, antrenorii au preferat-o pe Cristina Bontaș, iar ideea s-a dovedit salutară. Cristina Bontaș a făcut dovada calităților sale incontestabile la acest aparat: 9.975 și 9.925, total 9.950, care i-a adus în final, la egalitate cu americana Brandy Johnson, argintul locului secund. Și Gabriela Potorac (9.763) a fost aproape de o medalie însă, a doua execuție, din notă de plecare mai mică, a coborât-o în clasament, pe locul 6, pe primul terminând Olesia Dudnik (URSS) 9.987 – o gimnastă foarte talentată, dar cu o foarte scurtă carieră ca urmare a accidentărilor, situație dramatică amplificată și de decesul părinților iradiați la Cernobil și de cel al soțului (2004), luptătorul ucrainean Oleg Chapny.

La paralele a fost o finală senzațională la care au luat parte și gimnastele noastre Gabriela Potorac și Daniela Silivaș, deținătoarea titlurilor supreme la acest aparat (mondial și olimpic). „... Cu Silivaș și Boginskaya în cursă, reeditarea duelului de la individual compus... Numai că, surprinzător pentru unii, Boginskaya s-a bâlbâit, 9ta de 9.450 răpindu-i orice posibilitate de medalie. Șansele Danielei creșteau, când, iarăși surprinzător, chinezoaica Fan Di a fost notată cu 10! Programată ultima, Danielei nu-i mai rămânea, logic, nici o altă variantă pentru aur decât calificativul maxim... Stăpână pe ea, într-un stil inconfundabil, armonios și expresiv, Daniela a plutit peste barele de lemn, pentru ca, la sfârșit, să se fixeze pe saltea, în uralele unui public extaziat, martor al perfecțiunii. S-a afișat, fără întârziere, singura cifră cu puțință: 10 și Daniela Silivaș a devenit, astfel, campioană mondială la paralele...”. Să refacem drumul finalei... A început frumos americanca Woolsey Sandy (SUA) 9.800, apoi Yang Bo (China) 9.900. Gabriela Potorac are o mică greșeală, sancționată drastic: 9.925. Fan Di (China) impresionează, iar aplauzele nu se opresc până la afișarea notei: 10.00. Cristy Heinrich (SUA) o depășește pe Gabriela Potorac: 9.950. Olga Strazheva (URSS), un integral frumos: 9.975. Svetlana Boginskaya, care în finala pe echipe obținuse 10.00, pare afectată de atmosfera tensionată și fierbinte, ratează coborârea: 9.450. Daniela Silivaș își face exercițiul la paralele.10.00! Aur. La egalitate cu Fan Di.

Sărituri		Paralele	
1. Olesia Dudnik	9.987	1. Daniela Silivaș	10.000
2. Cristina Bontaș	9.950	1. Fan Di	10.000
2. Brandy Johnson	9.950	3. Olga Strajeva	9.975
6. Gabriela Potorac	9.763	5. Gabriela Potorac	9.925

În ultima zi a campionatelor, Daniela Silivaș și a îmbogățit palmaresul cu încă două medalii de aur.

La bârnă, conform tragerii la sorți, a evoluat prima. Ca și la Seul, a fost precisă, exactă, metronom – 9.950. Chen Cuiting (China) – 9.862. Olessia Dudnik,

care primise 10 în concursul anterior, principala favorită și contracandidată la aur a Danielei, face un exercițiu cu elemente de mare dificultate, dar coborârea este greșită, astfel că primește: 9.937. Gabriela Potorac, în stilul obișnuit, 9.887. Așteptând nota Gabrielei, camerele TV fixează genunchiul Danielei Silivaș. Agitație mare în jurul ei. Supercampioana nu-și poate mișca genunchiul! S-a blocat. Antrenorul Adrian Goreac îi face masaj, o încurajează. Mai e și finala la sol. Între timp, evoluțiile la bârnă continuă: Yang Bo ratează coborârea – 9.800. Henrieta Onodi (Ungaria) – 9.837. Elena Sazonenkova 9.825, după discuții prelungite. Daniela Silivaș se ridică. „Executând un exercițiu cu elemente gimnice cutezătoare și o acrobatică impecabilă, ea și-a continuat marșul triumfal (9.950), dobândind o nouă medalie de aur... A secondat-o cu brio Gabriela Potorac, care a urcat pe treapta de bronz a podiumului de premiere, și ea autoare a unui exercițiu remarcabil...”

Festivitate de premiere. Președintele C.I.O., Juan Antonio Samaranch, îi decernează medalia de aur mării campioane a gimnasticii mondiale, Daniela Silivaș. Pe podium, alături de Daniela, colega ei, Gabriela Potorac.

Cristina Bontaș e prima finalistă la sol. Un integral notat cu 9.962. Svetlana Boginskaya e următoarea la start. O regină a solului. 10.00 vine absolut normal. Olessia Dudnik – 9.950. Yang Bo – 9.775. Milena Mavrodieva (Bulgaria) mai risipește o șansă la o medalie. Este depunctată pentru ieșirea de pe covor – 9.825. A avut două șanse mari de a urca pe podium (și la sărituri, și la sol). Cuiting Chen – 9.912. Daniela Silivaș. „...Rotația de adio a întrecerii i-a prilejuit Danielei Silivaș încă o probă de măiestrie, încă o apariție de vis. Ea a efectuat, în cadrul unui exercițiu complex, o diagonală de mare dificultate și originalitate, care, pur și simplu, a uluit publicul. Cea care obținuse cea dintâi notă de 10 a competiției, româncă Daniela Silivaș, a obținut-o și pe ultima, devenind, astfel – ușor de calculat, eroina C.M. 1989, adunând un bilanț fără egal în finalele pe aparate, cel mai mare număr de medalii de aur: 3...” . Choi Gyong Hui (R.P.D. Coreeană) încheie cu o ratare – 8.950.

Premiere la sol. Daniela Silivaș și Svetlana Boginskaya au fost imposibil de departajat. Ludmila Turischeva a premiat-o pe Daniela Silivaș, iar Nicolae Vieru, președinte al FRG, a oferit bronzul Cristinei Bontaș.

Bârnă		Sol	
1. Daniela Silivaș	9.950	1. Daniela Silivaș	10.000
2. Olesia Dudnik	9.937	1. Svetlana Boginskaya	10.000
3. Gabriela Potorac	9.887	3. Cristina Bontaș	9.962

Așadar, trei medalii de aur a cucerit Daniela Silivaș, din patru posibile, în finalele pe aparate. „Stăpână pe fiecare mișcare, conferindu-le chiar o grație nepereche, ea parcă a mângâiat aparatele și a sfidat gravitația, entuziasmând publicul (care a aclamat o minute în șir) și juriile făcând o demonstrație de desăvârșire. Cu atât mai tulburătoare cu cât nu puțini erau aceia care o bănuiau, asemenea lui Moutaignac, prea obosită sau prea uzată ca să mai rămână pe culmi, campioană peste campioane. Când însuși Juan Antonio Samaranch, președintele C.I.O., a ținut să-i înmâneze Danielei medalia cucerită la bârnă, după proba la care, anterior, ea ratase, întreaga asistență a sesizat că nu e doar martorul privilegiat al unei victorii sportive, ci al unei clipe cu semnificații mai adânci și mai largi, triumful Danielei Silivaș producându-se mai ales în plan moral. Fiind unul, dincolo de tehnica impecabilă a Danielei, de atâtea ori etalată, al unei ambiții pilduitoare, cea mai în măsură să ridice o carieră sportivă la, exagerez?, dimensiunile unui destin”.

Din nou România pe locul secund (7 – 3+2+2) în clasamentul pe medalii, după URSS (18 – 9+5+4).

La Campionatele Mondiale de la Stuttgart, gimnaștii români au format o echipă competitivă și mai bine pregătită, Marius Gherman, Marian Rizan, Marian Stoican, Nicolae Bejenaru, Adrian Cătănoiu și Adrian Sandu dovădind frumoase resurse și calități, astfel că, în concursul pe echipe, România s-a situat pe locul 6, revenind în topul celor mai bune formații din gimnastica mondială masculină, marele trofeu fiind adjudecat de URSS, la capătul unui concurs cu 29 de echipe la start. Marius Gherman a fost cel mai bun și de data aceasta, excelând la sărituri, unde a primit 9.90.

1. URSS	49.050	49.000	48.800	48.550	48.700	49.050	293.150	
	48.500	49.550	48.950	49.250	49.000	48.850	294.100	587.250
2. R.D.Germană	48.100	48.150	48.400	48.650	47.450	48.050	288.800	
	48.450	48.000	48.950	49.150	48.850	48.650	292.050	580.850
3. China	47.750	48.550	48.300	47.800	47.850	48.500	288.750	
	47.650	48.800	48.400	48.800	48.600	48.300	290.550	579.300
6. România	46.900	47.550	47.300	48.350	46.550	48.000	284.650	
	47.250	48.400	48.150	49.000	47.700	47.300	287.80	572.450
Marius Gherman	9.500	9.700	9.600	9.800	9.500	9.700	57.800	
	9.750	9.500	9.800	9.900	9.600	9.300	57.850	115.650
Marian Rizan	9.500	9.700	9.350	9.600	9.550	9.550	57.250	
	9.300	9.900	9.350	9.750	9.800	9.500	57.600	114.850
Marian Stoican	9.200	9.400	9.400	9.550	9.100	9.550	56.200	
	9.450	9.750	9.500	9.900	9.550	9.450	57.600	113.800
Adrian Sandu	9.500	9.600	9.350	9.750	9.500	9.750	57.400	
	9.200	9.750	9.000	9.700	9.100	9.550	56.300	113.700
Adrian Cătănoiu	9.200	8.650	9.650	9.600	8.600	9.450	55.150	
	9.350	9.400	9.850	9.750	9.300	9.300	56.950	112.100
Nicolae Bejenaru	9.200	9.150	9.250	9.600	8.900	9.250	55.350	
	9.400	9.500	9.650	9.150	9.450	9.500	56.650	112.000

Gimnaștii români au fost prezenți în mai multe finale individuale, cu evoluții și prezențe de top, ei fiind în dispută directă pentru podiumuri.

În finala de 36 de la individual compus – au fost acordate două note de 10.000, lui Igor Korobchinsky (sărituri) și lui Valentin Mogîlnîi (cal) –, Marius Gherman a fost la nivelul general al adversarilor săi, încheind competiția pe locul 8, în timp ce Marian Stoican a fost pe 21, iar Marian Rizan pe 24, aurul revenind lui Igor Korobchinsky, cu o carieră lungă și productivă, până la Jocurile Olimpice de la Atlanta, sub culorile URSS, Comunității Statelor Independente (CSI) și Ucrainei.

1. Igor Korobchinsky	9.900	9.900	9.750	10.000	9.900	9.800	59.250
2. Valentin Mogilny	9.700	10.00	9.850	9.900	9.800	9.900	58.800
3. Li Jing	9.700	9.850	9.750	9.800	9.800	9.900	58.700
8. Marius Gherman	9.750	9.750	9.650	9.800	9.700	9.800	58.450
21. Marian Stoican	9.450	9.650	9.300	9.800	9.500	9.650	57.350
24. Marian Rizan	9.400	9.800	9.150	9.200	9.700	9.700	56.950

Pe cei trei îi vom regăsi și în finalele pe aparate, fiind pentru prima oară când gimnaștii noștri sunt prezenți în patru din cele 6 aparate, de fiecare dată foarte aproape de podium, dar fără a urca pe el... Marius Gherman a fost pe locul 4 la sol, poziție pe care s-a situat și Marian Rizan la cal, în timp ce Marian Stoican a fost pe poziția a 6-a la sărituri.

Sol		Cal	
1. Igor Korobchinsky	9.937	1. Valentin Mogilny	10.000
2. Vladimir Artemov	9.875	2. Andreas Wecker	9.962
3. Li Chunyang	9.850	3. Li Jing	9.937
4. Marius Gherman	9.787	4. Marian Rizan	
9.900			
Sărituri		Parelele	
1. Jörg Behrend	9.881	1. Vladimir Artemov	9.900
2. Sylvio Kroll	9.874	1. Li Jing	9.900
3. Vladimir Artemov	9.868	3. Andreas Wecker	9.887
4. Marius Gherman	9.799	5. Marian Rizan	9.625
6. Marian Stoican	9.718		

Cu un total de 7 medalii (3+2+2), România s-a situat pe locul secund în clasamentul pe națiuni, în urma URSS 18 (9+5+4), pe podium mai fiind și China cu un total de 8 (3+0+5), dar în astfel de ierarhii se realizează ordinea pe baza „culorii” medaliilor.

➤ 1991 – Indianapolis

Campionatele Mondiale de la Indianapolis, din 6 – 15 septembrie 1991, au constituit „proba de foc” pentru gimnastele dornice de afirmare și încrezătoare în posibilitățile lor reale, România fiind reprezentată de Cristina Bontaș, Mirela Pașca, Lavinia Miloșovici, Vanda Hădărean, Maria Niculiță și Eugenia Popa. Spectacolul de deschidere a avut-o ca eroină pe Nadia Comăneci, care, împreună cu Bart Conner, a prezentat întregul show intitulat „Noaptea magiei”.

Concursul pe echipe. Conform noului Regulament, gimnastele dintr-o echipă au evoluat separat, câte două, în mai multe grupe. Impusele.

Cele două gimnaste ale noastre – Eugenia Popa și Maria Neculiță – care au evoluat în prima grupă au părut timorate, nesigure, cu deosebire la bârnă, cu ezitări sau chiar ratări (Eugenia Popa), care au influențat, în primul rând, punctajul echipei. Așa se face că, în acel moment, ierarhia arăta astfel: URSS 78.410, SUA 77.598, China 77.010, România 76.949.

Vanda Hădărean și Lavinia Miloșovici au intrat în a doua zi de concurs. Vanda Hădărean a început la sol – la impuse fondul muzical a fost din „Paganini” pentru un exercițiu creat de Maria Simionescu, Atanasia Albu, Maria Cosma și Ileana Popovici – și a primit 9.887, dar a continuat cu un mai puțin așteptat 9.637 la sărituri (pași la aterizare), obținând, apoi, două note de 9.712

la paralele și bârnă, pentru un total de 38.933, în fruntea ierarhiei individualului compus fiind Tatiana Lîsenko 39.387 și Kim Zmeskal 39.274. Lavinia Miloșovici a debutat la sărituri, cu o execuție de mare amplitudine și exactitate, notată doar cu 9.775 (sovietica a primit 9.850). La paralele, mai aproape de valoarea prestației (9.887), după care a urcat pe bârnă, cu o execuție de certă clasă, dar, din păcate, depunctată (9.787). În încheiere solul, cu 9.925, ce mai ridicată notă din concurs din întrecere feminină până în acel moment. Cu 39.374 a trecut pe poziția secundă, devansată fiind de Tatiana Lîsenko, pe echipe URSS 157.234, SUA 156.234, România 155.3421. În aceeași serie, Mirela Pașca a fost notată cu 9.725 la sărituri (a pierdut cel puțin o zecime pentru pasul la aterizare), 9.875 la paralele, s-a încurcat la bîrnă – 9.875 și a încheuat cu 9.875 la sol. Plasată de antrenori în grupa care a încheiat concursul, Cristina Bontaș și-a onorat cu brio carte de vizită. A început cu 9.825 la sărituri, a obținut apoi 9.887 la paralele, 9.900 la bîrnă și 9.95 la sol, cea mai mare notă a întrecerii. Drept urmare, ierarhia a suferit schimbări, pe primul loc urcând Svetlana Boginskaya 39.712, urmată la 150 miimi de Cristina Bontaș și Shannon Miller, ambele cu 39.562, dar finala de la individual compus se relua de la zero.

Nu însă și în ceea ce privește concursul echipelor, pe primele trei locuri după impuse și favorite la podium fiind:

1. URSS	49.187	49.462	49.211	49.511	197.371
2. SUA	49.687	48.874	49.174	49.173	196.208
3. România	48.724	49.161	48.461	49.449	195.795

Finala a fost de un mare dramatism.

România a început la bârnă, SUA la paralele, iar URSS la sărituri.

Gimnastele noastre Eugenia Popa și Maria Neculiță 9.850, Mirela Pașca 9.875, Vanda Hădărean 9.937, Lavinia Miloșovici 9.900, iar Cristina Bontaș 9.950. Dintre americance, Shannon Miller 9.900 și Kim Zmeskal 9.912, în timp ce sovieticele s-au desprins în câștigătoare încă de la primul aparat, sărituri, cu Natalia Kalinina 9.900, Tatiana Lisenko 9.950, Oksana Chusovitina 9.912 și Svetlana Boginskaya 9.962.

În schimbul următor, româncele la sol: Cristina Bontaș 9.962, Lavinia Miloșovici 9.937, Maria Niculiță 9.925. Americancele au început și ele „să urce”. Kim Zmeskal 9.950, Shannon Miller 9.950, iar Elisabeth Okino 9.912, iar gimnastele din URSS la paralele: Tatiana Gutsu 9.975, Svetlana Boginskaya 9.962, Roza Galieva 9.925. Al treilea schimb de aparate. România trece la sărituri. Eugenia Popa 9.812, Vanda Hădărean 9.850, Maria Niculiță 9.850, Mirela Pașca 9.937, Cristina Bontaș 9.950, iar Lavinia Miloșovici 9.975! Pe covorul de la sol, doar Kim Zmeskal ia o notă mare 9.950, așa că, înaintea ultimelor evoluții, România și SUA sunt la egalitate! Iar asta în timp ce „bârna” Tatianeii Gutsu taie respirația sălii: 9.987!

Dacă aurul nu era pus în discuție, rămâneau argintul și bronzul. Gimnastele române și cele americane au evoluat simultan. „Războiul” a început cu Maria Neculiță și Michelle Campi. Avans pentru România. 9.850 – 9.778. Au urmat Vanda Hădărean – Elisabeth Okino 9.887 – 9.937, Eugenia Popa – Shannon Miller 9.900 – 9.925, Mirela Pașca – Grivich Hillary 9.887 – 9.912. România pierde teren... Cristina Bontaș – Kerri Strug 9.912 – 9.925. Kim Zmeskal și Lavinia Miloșovici, cu gimnasta noastră la paralele, care ar trebui

să ia nota 9.912 pentru ca România să fie a doua, chiar dacă Kim ar lua 10.00. Din păcate, Lavinia Miloșovici cade (9.412), simplificând toate calculele. SUA câștigă argintul, având un avans de 0.275.

1. URSS	49.187	49.462	49.211	49.511	197.371	
	49.687	49.774	49.612	49.611	198.684	396.055
2. SUA	49.687	48.874	49.174	49.173	196.208	
	49.711	49.324	49.524	49.349	197.908	394.116
3. România	48.724	49.161	48.461	49.449	195.795	
	49.562	49.436	49.524	49.524	198.046	393.841
Cristina Bontaș	9.825	9.887	9.900	9.950	39.562	
	9.950	9.912	9.950	9.962	39.774	79.336
Mirela Pașca	9.725	9.875	9.687	9.875	39.162	
	9.937	9.887	9.875	9.825	39.524	78.686
Lavinia Miloșovici	9.775	9.887	9.787	9.925	39.374	
	9.975	9.412	9.900	9.937	39.224	78.598
Vanda Hădărean	9.687	9.712	9.712	9.887	38.998	
	9.850	9.887	9.937	9.875	39.549	78.547
Maria Neculiță	9.712	9.575	9.375	9.812	38.474	
	9.850	9.850	9.850	9.925	39.475	77.949
Eugenia Popa	9.675	9.800	9.200	9.800	38.475	
	9.812	9.900	9.862	9.825	39.399	77.874

În comentariul său din „Gazeta Sporturilor”, Constantin Macovei sublinia adevărul incontestabil că argintul a fost pierdut, de fapt, la „impuse”: „Ceea ce se cere subliniat este faptul că, la liber alese, reprezentativa României a concurat excelent, practic fără greșală (exercițiile impuse au fost cele care au decis, în ultimă instanță, configurația finală)... Fetele noastre merită toate laudele pentru medalia de bronz din disputa pe echipe, o medalie ce încununează fericit deopotrivă meritele gimnastelor menționate ca și al colectivului de antrenori, alcătuit din Octavian Bellu, coordonator, Eliza Stoica, Ioan Pop, Mihai Săndulescu, Liviu Mazilu, Elena Dragomir și coregraful Mariana Dudașcu”.

La individual compus, gimnastele finaliste au pornit de la zero... Șanse egale, teoretic, pentru toate. Concursul a fost dificil și nu au rezistat până la sfârșit decât nervii tari (de oțel!) ai unor fete de excepție precum Cristina Bontaș, Svetlana Boginskaya și surprinzătoarea Kim Zmeskal. Lavinia Miloșovici a încheiat pe 7, iar Mirela Pașca pe locul 8.

1. Kim Zmeskal	9.962	9.937	9.962	9.987	39.848
2. Svetlana Boginskaya	9.962	9.912	9.912	9.950	39.736
3. Cristina Bontaș	9.887	9.912	9.975	9.937	39.711
7. Lavinia Miloșovici	9.937	9.900	9.700	9.937	39.474
8. Mirela Pașca	9.887	9.925	9.887	9.637	39.336

Finalele pe aparate.

Sărituri. Prima finalistă: Svetlana Boginskaya (Rusia). 9.950 și 9.750, media 9,800. A cam ieșit din calcule. Kim Zmeskal (SUA) 9.700. Henrieta Onodi (Ungaria) începe să încurce socotelile. Prima săritură 9.950. A doua, 9.887. Media 9.918. Oksana Chusovitina (Rusia), aceeași medie ca și Henrieta:

9.918. Shannon Miller obține 9.812. Li Yang 9.625. Au mai rămas gimnastele române. Mai întâi Lavinia Miloșovici. Media 9.949. Cristina Bontaș 9.887 (9.962 / 9.800) și locul 4! Campioană, Lavinia Miloșovici.

Paralele. De data aceasta, Cristina Bontaș este prima. 9.862 (va fi în final pe 7). Tatiana Gutsu (Rusia) 9.950. Mirela Pașca: 9.937 (locul 4). Shannon Miller (SUA) 9.950. Li Li (China) 9.925. Kim Gwang Suk (RPD Coreeană) 10.00!! Tatiana Lisenko (Rusia) cade de două ori și 8.200, iar Henrieta Onodi 9.937.

Sărituri		Paralele	
1. Lavinia Miloșovici	9.949	1. Kim Gwang Suk	10.000
2. Oksana Chusovitina	9.918	2. Tatiana Gutsu	9.950
2. Henrieta Onodi	9.918	2. Shannon Miller	9.950
4. Cristina Bontaș	9.881	4. Mirela Pașca	9.937
		7. Cristina Bontaș	9.862

Bârna. Prima finalistă ridică ștacheta în zona podiumului. Tatiana Gutsu 9.950. Svetlana Boginskaya o întrece: 9.962. Elisabeth Okino (SUA) 9.900. Shannon Miller 9.862. Henrieta Onodi 9.737. Urmează Lavinia Miloșovici. Obține 9.937. Penultima finalistă. Cristina Bontaș are cel mai dificil exercițiu, poate că obține medalia de aur... Dar se dezechilibrează și cade! 9.412. Ultima concurentă. Yang Bo (China). 9.887. Rămâne fără medalie și la aceste Campionate Mondiale, după ce ratase incredibil aurul la bârnă la ediția precedentă. Câștigă, așadar, Svetlana Boginskaya, urmată de Tatiana Gutsu și, la egalitate de Lavinia Miloșovici și Betty Okino.

Ultima finală a Campionatelor Mondiale. Solul. Prima este acum Lavinia Miloșovici. Deschide cu 9.925. O urmează Cristina Bontaș. 9.962!. Henrieta Onodi ratează și 9.387. Oksana Chusovitina tot: 9.962. Shannon Miller 9.925. Svetlana Boginskaya 9.862. Kim Zmeskal 9.950, iar Silvia Mitova 9.887. Așa că mai avem o medalie de aur: Cristina Bontaș, la egalitate cu Oksana Chusovitina.

Bârna		Sol	
1. Svetlana Boginskaya	9.962	1. Oksana Chusovitina	9.962
2. Tatiana Gutsu	9.950	1. Cristina Bontaș	9.962
3. Betty Okino	9.900	3. Kim Zmeskal	9.950
3. Lavinia Miloșovici	9.900	4. Lavinia Miloșovici	9.925
8. Cristina Bontaș	9.412		

„Aici, la Indianapolis, Cristina Bontaș a obținut cea mai strălucită performanță a unei îndelungate cariere, rezultat care o consacră definitiv în galeria marilor gimnaste ale României, alături de Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș sau Aurelia Dobre”, scria Constantin Macovei în Gazeta Sporturilor.

Ediția din 6 – 15 septembrie 1991, de la Indianapolis, din Hoosier Dome, a reprezentat pentru echipa noastră masculină – Marius Gherman, Adrian Gal, Marian Rizan, Adrian Cătănoiu, Nicolae Bejenaru, Adrian Sandu – un pas înapoi din punct de vedere al rezultatelor în comparație cu ediția precedentă și nu numai.

Este adevărat, între cele 30 participante, formația noastră a încheiat pe locul 9, o poziție care îi plasa pe băieți în prima treime, cu un total de 565.425, cu care și-au asigurat participarea la Jocurile Olimpice de la Barcelona 1992, după URSS

– Vitali Scerbo, Grigori Misutin, Valeri Lukin, Igor Korobcinski, Valeri Belenki și Alexei Voropaev -, echipă care s-a impus cu una dintre cele mai mari diferențe (7.375), China, Germania, Japonia, SUA, Coreea de Sud, Italia și Ungaria.

1. URSS	97.300	97.350	98.000	96.325	97.825	97.625		584.430
	48.700	48.250	48.875	48.475	49.000	48.525	291.830	
	48.600	49.100	49.125	47.850	48.825	49.100	292.600	
2. China	95.875	97.450	97.100	95.350	96.000	95.275		577.050
	48.050	48.225	48.125	47.475	48.175	47.825	287.880	
	47.825	49.225	48.975	47.875	47.825	47.450	289.180	
3. Germania	95.825	96.450	96.875	94.975	96.025	95.975		576.130
	47.900	47.925	48.350	47.550	48.150	48.075	287.950	
	47.925	48.525	48.525	47.425	47.875	47.900	288.180	
9. România	94.325	94.300	94.275	94.275	94.175	94.175		565.430
	47.100	47.000	47.175	47.450	47.475	46.875	283.080	
	47.225	47.300	47.000	46.825	46.700	47.300	282.350	
Marius Gherman	9.500	9.500	9.450	9.500	9.575	9.450	56.975	
	9.550	9.600	9.050	9.475	9.350	9.725	56.750	113.730
Adrian Gal	9.275	9.425	9.400	9.625	9.375	9.400	56.500	
	9.475	9.325	9.475	9.425	9.175	9.500	56.375	112.880
Adrian Cătănoiu	9.400	9.425	9.575	9.475	9.375	9.300	56.550	
	9.375	9.600	9.675	9.300	9.100	9.000	56.050	112.600
Marian Rizan	9.400	9.550	9.250	9.250	9.625	9.275	56.350	
	9.125	9.225	9.300	9.300	9.525	9.450	55.925	112.280
Adrian Sandu	9.375	9.100	9.275	9.400	9.525	9.450	56.125	
	9.400	9.525	9.125	9.225	9.200	9.575	56.05	112.180
Nicolae Bejenaru	9.425	9.075	9.475	9.450	9.275	9.225	55.925	
	9.425	9.250	9.425	9.325	9.450	9.050	55.925	111.850

Fără niciun gimnast în finalele pe aparate, reprezentanții noștri s-au mulțumit cu pozițiile ocupate de Marius Gherman, Adrian Gal și Adrian Cătănoiu în partea a doua a individualului compus, un concurs având pe podium trei sovietici Grigori Misutin, Vitaly Scherbo – care va deveni unul dintre cei mai prolifici gimnaști din istorie, cu 8 titluri mondiale – și Valeri Lukin – din 2000 cetățean american, tatăl și antrenorul campioanei olimpice din 2008, Nastia Lukin.

1. Grigory Misutin	9.900	9.800	9.825	9.775	9.850	9.900		59.050
2. Vitaly Scherbo	9.850	9.800	9.900	9.775	9.775	9.850		58.850
3. Valeri Liukin	9.675	9.850	9.750	9.600	9.725	9.900		58.500
23. Marius Gherman	9.450	9.650	9.450	9.550	9.475	9.625		57.200
28. Adrian Gal	9.550	9.525	9.450	9.350	9.575	9.500		56.950
31. Adrian Cătănoiu	9.425	9.600	9.700	9.400	9.175	9.500		56.800

În clasamentul pe națiuni, cu un total de 5 medalii (2+0+3), România a ocupat locul 3 în ierarhia acestei ediții, după URSS 18 (8+8+2) și China 6 (2+2+2).

➤ 1992 – Paris

A 27 ediție a Campionatelor Mondiale. Prima ediție pe aparate, fără competiție pe echipe și individual compus, a avut loc la Paris, în perioada 15-19 aprilie 1992, cu participarea gimnastelor din 47 de țări. A fost un Campionat Mondial inedit. S-a concurat mai întâi în preliminarii, grupe semifinale – cu primii 16 – și, apoi, în finală – cu 9 participante -, fiind direct calificate campioanele mondiale de la ediția precedentă, într-o finală neputând participa mai mult de două sportive din aceeași țară. A fost un concurs deosebit, cu multe evoluții apreciate, unele chiar spectaculoase. Ca și în anii precedenți, finalele s-au desfășurat în două zile, de data aceasta cu ordinea oarecum schimbată: în prima zi, sărituri și sol, iar în a doua paralele și bârnă.

Trebuie remarcat faptul că vedetele gimnasticii mondiale au impresionat, Kim Zmeskal, campioana mondială absolută, fiind singura competitoră care a reușit să câștige două titluri mondiale, dovedindu-și astfel talentul și pregătirea deosebite... O impresie excelentă a lăsat ungueroaica Henrieta Onodi, o nouă stea a gimnasticii mondiale, dar și gimnastele Lavinia Miloșovici – campioana mondială de la Indianapolis, calificată deja pentru finala de la sărituri, va mai concura de asemenea, la toate celelalte trei aparate -, Maria Neculiță – înscrisă la bârnă și sol – și Mirela Pașca – paralele și sărituri – sau debutanta Gina Gogean – sărituri, bârnă și sol – se află printre cele mai bune.

La sărituri, 68 de gimnaste au intrat în prima fază a preliminariilor, în ceea ce privește pe gimnastele noastre consemnându-se comportări frumoase, răsplătite cu note ridicate. Mirela Pașca s-a impus încă de la prima încercare cu 9.887, iar la cea de a doua a fost notată cu 9.850. Deci, rămânea cu 9.887, notă cu care, asemenea Laviniei Miloșovici, conducea în clasament. Cu 9.900, săriturile vor fi dominate, în cele din urmă, de Svetlana Boginskaya și Henrieta Onodi, care au evoluat cu multă siguranță. Gina Gogean a avut un start timid și oarecum nesigur, fiind notată cu 9.462 pentru prima săritură, dar la cea de a doua a avut o altă abordare, obținând 9.825 și calificându-se și ea în semifinale.

1.	Svetlana Boginskaya	9.90	9.50	9.60	9.55	9.50	9.50	9.65	9.537	
		10.0	9.95	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.900	9.900
2.	Henrietta Onodi	10.0	9.90	9.85	9.95	9.90	9.90	9.90	9.900	
		10.0	9.90	9.90	9.95	9.90	9.90	9.90	9.900	9.900
3.	Mirela Pașca	10.0	9.90	9.85	9.90	9.90	9.85	9.90	9.887	
		10.0	9.85	9.85	9.85	9.85	9.85	9.90	9.850	9.887
10.	Gina Gogean	9.9	9.50	9.40	9.50	9.55	9.40	9.45	9.462	
		10.0	9.85	9.75	9.80	9.80	9.85	9.90	9.825	9.825

În semifinale au ajuns 17 concurente, Svetlana Boginskaya (CSI) și Henrietta Onodi (Ungaria) păstrându-se între favorite, dar în disputa pentru podium făcându-și apariția și Oksana Shushovitina (CSI). Dacă Mirela Pașca a coborât în această ierarhie, Gina Gogean a făcut pași spre partea superioară.

1.	Svetlana Boginskaya	10.0	9.85	9.95	9.90	9.95	9.95	9.85	9.912
		10.0	9.90	9.95	9.90	9.95	9.90	9.90	9.912
2.	Henrietta Onodi	10.0	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.9
		10.0	9.90	9.85	9.85	9.90	9.85	9.85	9.862
3.	Oksana Shushovitina	10.0	9.80	9.90	9.85	9.95	9.90	9.85	9.875
		10.0	9.85	9.90	9.85	9.90	9.90	9.90	9.887
4.	Gina Gogean	10.0	9.85	9.90	9.85	9.90	9.90	9.90	9.887
		10.0	9.90	9.90	9.85	9.90	9.85	9.90	9.887
7.	Mirela Pașca	10.0	9.80	9.85	9.85	9.85	9.80	9.90	9.837
		10.0	9.85	9.85	9.80	9.90	9.85	9.90	9.862

Finala a adus schimbări de poziții nu numai între reprezentantele noastre, dar și în ceea ce privește podiumul. În fața celor peste 10 000 de spectatori, mezina echipei noastre, Gina Gogean, debutantă într-un concurs de asemenea anvergură, a avut o săritură bună, prima (9.875), dar s-a sprijinit cu mâinile pe saltea la cea de a doua (0.325), astfel că media celor două încercări a fost de 9.600. Lavinia Miloșovici, care a luat locul Mirelei Pașca în disputa decisivă, deși nu în forma oare a consacrat-o, s-a menținut multă vreme pe primele trei locuri cu două sărituri bune: 9.912 și 9.900. Oksana Shushovitina, ultima din probă, a avut însă încercări mai bune, astfel că Lavinia n-a mai prins podiumul la aparatul la care, în septembrie 1991, devenea campioană mondială la Indianapolis. A învins Henrietta Onodi, urmată de mereu tânăra Svetlana Boginskaia și Oksana Shushovitina.

1.	Henrietta Onodi	10.0	10.0	9.95	9.95	9.95	9.90	9.95	9.950
		10.0	9.95	9.95	9.95	9.95	9.95	9.95	9.950
2.	Svetlana Boginskaya	10.0	10.0	10.0	9.95	9.95	9.95	9.95	9.962
		10.0	9.95	9.90	9.90	9.95	9.95	9.95	9.925
3.	Oksana Shushovitina	10.0	9.95	9.95	9.90	9.85	9.95	9.90	9.925
		10.0	9.95	9.95	9.95	9.95	9.90	9.95	9.950
4.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.95	9.90	9.90	9.85	9.95	9.90	9.912
		10.0	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.900
7.	Gina Gogean	10.0	9.95	9.90	9.85	9.85	9.85	9.90	9.875
		10.0	9.30	9.3	9.35	9.35	9.35	9.15	9.325

O performanță de aur a venit la paralele, unde româncele au dominat cu autoritate. În calificări, cu 73 de gimnaste la start. Multipla noastră campioană Lavinia Miloșovici a debutat cu un 9.887, care i-a permis să se afle mult timp pe primul loc. Au obținut, apoi, note mai ridicate Roza Galieva (9.912), ca și Mirela Pașca, cu 9.937, dar ambele și-au atins obiectivul, asigurându-și calificarea în semifinale, fază în care se pleca, din nou, de la zero. Și în această rundă preliminară s-a consemnat neașteptata ratare a Tatianeii Gutsu, din echipa CSI, ca și eliminarea Henriettei Onodi, campioana Ungariei, notată mai întâi cu 9.900, dar o lungă deliberare a brigăzii de arbitre a avut ca efect micșorarea cu o zecime, la 9.800, ceea ce a scos-o practic din competiție.

1.	Mirela Pașca	10.0	9.95	9.90	9.95	9.90	9.95	9.95	9.937
2.	Roza Galieva	10.0	9.95	9.95	9.85	9.90	9.85	9.95	9.912
3.	Lu Li	10.0	9.85	9.90	9.85	9.90	9.95	9.95	9.900
4.	Kim Zmeskal	10.0	9.90	9.85	9.90	9.90	9.90	9.85	9.887
4.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.85	9.90	9.90	9.85	9.95	9.90	9.887

În semifinale (17 concurente) au fost unele schimbări în ierarhie, dar atât Lavinia Miloșovici, cât și Mirela Pașca s-au menținut în prim-planul atenției, rămânând în continuare printre favoritele la podium.

1.	Lu Li	10.0	9.85	9.85	9.95	9.90	9.85	9.95	9.887
2.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.85	9.85	9.90	9.85	9.90	9.90	9.875
3.	Tatiana Lysenko	10.0	9.75	9.80	9.85	9.95	9.90	9.90	9.862
3.	Mirela Pașca	10.0	9.90	9.80	9.80	9.90	9.85	9.90	9.862

Situația de aspirante îndreptățite la medalii avea să fie confirmată în finala de 9. În finale înving întotdeauna cei mai tari, cei mai puternici, cei mai decisi. Iar la paralele un asemenea învingător a fost Lavinia Miloșovici. S-a început finala cu o notă foarte ridicată (9.900 pentru Betty Okino), care ar fi putut să le blocheze pe următoarele. Dar atât Mirela Pașca (9.887) cât și Lavinia Miloșovici (9.950) au dovedit certe calități de luptătoare și iată-le pe podiumul de premiere. Lavinia Miloșovici a fost de departe cea mai bună în opinia tuturor arbitrelor, având un punctaj cu 0.063 superior celui din faza anterioară. Mirela Pașca a înregistrat aceeași notă finală ca a Laviniei Miloșovici în calificări, de această dată suficientă doar pentru... bronz! După ce a fost pe locul 8 în preliminarii și 5 în semi-finale, americana Betty Okino a cucerit medalia de argint, realizând cea mai bună performanță mondială a carierei în probele individuale. (Elizabeth Anne „Betty” Okino s-a născut la 4 iunie 1975 la Entebbe, în Uganda, mama sa, Aurelia Matei, fiind originară din București, unde l-a cunoscut pe tatăl Bettinei, student ugandez la medicina veterinară. Betty vorbește fluent româna, motiv pentru care, atunci când a ajuns în lotul american sub conducerea soților Bella și Martha Karoly, în 1990, la Houston, le traducea colegelor tot ceea ce aceștia spuneau despre fete. Din momentul în care Bella Karoly a aflat acest lucru, a început să vorbească în sală numai în maghiară. Betty Okino a introdus în gimnastică o serie de noi elemente ce au fost introduse în Codul de Punctaj. După abandonarea activității a urmat o cariera artistică, fiind protagonista unor apreciate spectacole de film și televiziune: Seaworld, Moesha, Æon Flux, Undressed etc).

1.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.95	9.95	9.95	9.90	9.95	9.95	9.950
2.	Betty Okino	10.0	9.90	9.90	9.90	9.90	9.95	9.85	9.900
3.	Mirela Pașca	10.0	9.85	9.90	9.90	9.85	9.90	9.90	9.887

72 de concurente au urcat pe „puntea suspinelor” în preliminarii, între acestea aflându-se și trei dintre gimnastele noastre: Maria Neculiță, Gina Gogean și Lavinia Miloșovici. Doar primele două au prins runda următoare. Maria Neculiță a terminat pe penultimul loc calificant, ea primind 9.650 pentru execuție, dar a fost penalizată cu 2 zecimi pentru depășirea timpului regulamentar. Prilej de insatisfacție și pentru evoluția Laviniei Miloșovici, probă în care fusese medaliată la Indianapolis. *„Necazul antrenorului Octavian Bellu a fost atât de mare, încât, pur și simplu, el a părăsit arena de concurs în momentul în care gimnasta sa a încheiat exercițiul. Adevărul e că Lavinia s-a resimțit după accidentul la picior pe care l-a avut în acest sezon, care a determinat o întreprupere și, apoi, o diminuare a efortului dintr-o perioadă de pregătire intensă. Încă de la urcarea pe bârna s-a observat o oarecare nesiguranță în evoluția ei, concretizată*

în câteva mici ezitări, pentru a continua cu ratarea de care aminteam, neașteptată și de nimeni dorită. (A primit doar nota 9.200!). Asemenea altor mări stele, Lavinia Miloșovici se vede și ea eliminată...”, ceea ce ar trebui să o mobilizeze exemplar tocmai la aparatele în care si ea merge mai departe. și, chiar, Gina Gogean, nu au fost în zi bună. Dar, era doar faza de debut.

1.	Tatiana Gutsu	10.0	9.95	9.90	9.90	9.95	9.95	9.95	9.937	
2.	Kim Zmeskal	10.0	9.90	9.85	9.90	9.85	9.85	9.80	9.862	
3.	Rosa Galieva	10.0	9.80	9.90	9.80	9.90	9.85	9.85	9.850	
6.	Gina Gogean	10.0	9.80	9.75	9.75	9.70	9.75	9.80	9.762	
18.	Maria Neculiță	9.9	9.75	9.65	9.65	9.65	9.65	9.60	0.2	9.450
34.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.30	9.15	9.20	9.15	9.00	9.30	9.200	

În semifinale (cu 19 concurente) își fac intrarea în scenă și alte gimnaste cu pretenții la medalii – Tatiana Lysenko, Betty Okino, la egalitate în frunte -, în timp ce altele nu mai demonstrează aceeași formă (Tatiana Gutsu, Rosa Galieva ș.a.). Între cele care au urcat spectaculos s-a aflat și Maria Neculiță, care a terminat pe locul 5, la rândul ei Gina Gogean păstrându-se în aceeași zonă.

1.	Tatiana Lysenko	10.0	9.95	9.90	9.95	9.95	9.95	9.90	9.937
1.	Betty Okino	10.0	9.95	9.95	9.90	9.95	9.90	9.95	9.937
3.	Tatiana Gutsu	10.0	9.85	9.90	9.90	9.90	9.95	9.80	9.875
5.	Maria Neculiță	10.0	9.90	9.85	9.90	9.80	9.85	9.80	9.850
7.	Gina Gogean	10.0	9.80	9.80	9.65	9.85	9.85	9.75	9.800

Bârna, în schimb, a fost o finală a ratărilor. A căzut de pe aparat, mai întâi, Tatiana Lîsenkov, au urmat repetatele ezitări ale Svetlanei Boghinskaya, pentru ca, în cele din urmă, să înregistreze eșecuri și Betty Okino (cădere), precum și Gina Gogean (două). Kim Zmeskal (9,925), care a lucrat cu mare siguranță, și-a adjudecat cea de a doua medalie de aur în întrecerile de la Bercy-Paris, iar Maria Neculiță și Li Yufang (9.850) au obținut, ex-aequo, medaliile de argint, aceasta fiind cea mai prețioasă medalie mondială din cariera gimnastei noastre. Gina Gogean a terminat pe locul 9.

1.	Kim Zmeskal	10.0	9.90	9.95	9.95	9.90	9.95	9.90	9.925
2.	Li Yufang	10.0	9.85	9.85	9.85	9.80	9.85	9.90	9.850
2.	Maria Neculiță	10.0	9.90	9.80	9.85	9.85	9.85	9.85	9.850
9.	Gina Gogean	9.9	8.75	8.80	8.75	8.70	8.80	8.65	8.750

Și, dacă bârna a fost de „argint”, solul a avut culoarea bronzului pentru aceeași Maria Niculiță, finală ce i-a oferit americancei Kom Zmeskal posibilitatea câștigării unui nou titlu.

Mai întâi preliminariile, cu 72 de gimnaste. Maria Neculiță și Lavinia Miloșovici, la egalitate pe locul 5, iar Gina Gogean pe 11. Evoluția de la sol a Laviniei: acrobatică completă. dificilă, ritm alert, expresivitate, excelenta armonizare cu acompaniamentul muzical, virtuozitate în execuție. Nota 9,875 (fluierată de public) nu a reflectat îndeajuns calitatea prestației gimnastei noastre.

1.	Henrietta Onodi	10.0	9.95	9.90	9.95	9.85	9.90	9.90	9.912
2.	Tatiana Lysenko	10.0	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.900
2.	Kim Zmeskal	10.0	9.95	9.85	9.90	9.90	9.90	9.90	9.900
5.	Maria Neculiță	10.0	9.85	9.90	9.85	9.90	9.90	9.85	9.875
5.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.90	9.90	9.85	9.85	9.850	9.95	9.875
11.	Gina Gogean	10.0	9.50	9.80	9.85	9.80	9.85	9.75	9.787

Tragerea la sorți a ordinii de concurs din finala de la sol a fost, ca și la sărituri, din nou nefavorabilă pentru sportivele românce, Măria Neouliță fiind programată prima. A avut o evoluție totuși bună, exercițiul a fost prezentat într-un ritm alert cu multă siguranță și expresivitate, sportiva noastră fiind notată cu 9.887. Chiar dacă a fost depășită de Kim Zmeskal, campioana mondială absolută de la Indianapolis, eleva soților Martha și Bela Karoly, și de aceeași Henrietta Onodi, Maria Neculiță s-a menținut pe o poziție frunzașă, clasându-se ex-aequo pe locul 3 împreună cu Tatiana Lisenko, din echipa CSI. Existau speranțe îndreptățite că ar putea să se implice în bătălia pentru medalii și Lavinia Miloșovici. Dar ea a început exercițiul la sol prea relaxată, parcă fără nerv și vlagă, astfel că la mijlocul execuției a și ratat (?), producând o firească supărare.

1.	Kim Zmeskal	10.0	9.80	9.95	9.95	9.95	9.95	9.90	9.937
2.	Henrietta Onodi	10.0	9.95	9.95	9.90	9.90	9.90	9.90	9.912
3.	Maria Neculiță	10.0	9.75	9.90	9.85	9.90	9.90	9.90	9.887
3.	Tatiana Lysenko	10.0	9.80	9.90	9.90	9.85	9.90	9.95	9.887
8.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.20	9.30	9.30	9.35	9.25	9.40	9.300

Din cele 12 medalii acordate, un sfert au revenit gimnastelor noastre. Lavinia Miloșovici (aur la paralele) și Maria Neculiță (argint bârnă, bronz sol) și Mirela Pașca (bronz paralele) au semnat în cartea de onoare a acestei ediții, păstrând gimnastica noastră feminină în zona superioară a concursului mondial.

La cea de a 27 ediție masculină a Campionatelor Mondiale, România a fost reprezentată de Marius Gherman (sol, cal, sărituri, paralele și bară), Marian Rizan (cal și paralele) și Nicu Stroia (bară și cal), după ce, în urma unei ultime verificări, s-a constatat că Dan Burincă nu manifestă încă o formă care să-i permită să se impună într-o competiție atât de puternică și angajantă, iar Cristian Brezeanu nu și-a revenit în totalitate după accidentul ușor suferit la Âigle, în Elveția, săptămîna trecută, astfel că el nu a mai fost inclus în delegație.

Evoluțiile băieților nu au fost atât de convingătoare ca cele ale fetelor, sigur, alta era și poziția lor în ierarhiile internaționale ale momentului.

Evoluția din preliminarii la sol i-a oferit posibilitatea lui Marius Gherman să treacă în semifinale, unde, cu 9.425, a prins ultimul „tren” spre finală, situându-se pe locul 9, în zona podiumului fiind Vitaly Scherbo (CIS) 9.800, Yoo Ok-Youl (Coreea de Sud) 9.725, Li Xiaoshuang (China) și Li Chunyang (China), ambii cu 9.675. Finala avea să aducă, însă, schimbări majore și o nouă ierarhie, de această dată Marius Gherman fiind în dispută directă pentru medalii, dar încheind pe locul 4, la egalitate cu japonezul Yutaka Aihara, la doar 0.025 de treapta a treia, „evoluând cu o ambiție extraordinară și confirmându-și calitățile în această probă (sol), Marius Gherman a fost notat cu un meritoriu

9.600, care i-a asigurat un onorant loc 4", conform presei. Aurul mondial a fost adjudecat de campionul de la Stuttgart, din 1989, Igor Korobchinsky (CIS), care i-a luat locul lui Grigori Misutin, el fiind urmat de Vitaly Scherbo (CIS) și Maik Krahberg (Germania) – poziția a 6-a în semifinale -, în timp ce Li Xiaohuang a coborât pe 6, iar Yoo Ok-Youl pe locul 8.

1.	Igor Korobchinski	9.806	9.80	9.80	9.85	9.80	9.85	9.80	9.75	9.812
2.	Vitaly Scherbo	9.693	9.70	9.65	9.75	9.70	9.70	9.55	9.70	9.687
3.	Maik Krahberg	9.662	9.70	9.75	9.60	9.65	9.65	9.60	9.50	9.625
4.	Marius Gherman	9.600	9.60	9.65	9.55	9.65	9.40	9.70	9.55	9.600
4.	Yutaka Aihara	9.600	9.60	9.65	9.55	9.55	9.65	9.70	9.40	9.600

Pe Marius Gherman îl vom regăsi și în finala de la sărituri, cu locul 5 (9.543 / 9.975 – 9.512), după ce a încheiat pe 6 (9.575) în semi-finale, și cu o revanșă aurită din partea sud-coreanului Ok Youl You (9.675), urmat de Igor Korobchinski (9.587) și egalitate pe 3, între portoricianul Victor Colon și canadianul Curtis Hibbert (9.581).

Din păcate, Marius Gherman și Marian Rizan nu au reușit să depășească semi-finalele de la cal, ei terminând pe 13 (9.575), respectiv 17 (9.425), într-un concurs care avea să se încheie cu trei medaliați cu aur (!), Li Jing (China), Vitaly Scherbo (CIS) și Pae Gil-Su (RPD Coreeană), toți cu 9.850.

Finale ratate și la paralele – Marius Gherman și Marian Rizan, ambii locul 12 (9.525), neurcând între primii 9, cu o finală cu doi învingători, Li Jing (China) și Alexei Voropaev (Rusia) 9.887 – și bară – Marius Gherman pe locul 10 (9.575).

➤ 1993 – Birmingham

O nouă ediție a Campionatelor Mondiale individuale, la Birmingham, pentru prima oară în istoria gimnasticii artistice în Marea Britanie. Competiția a avut loc între 13 și 18 aprilie, cu un debut inedit, Ceremonia de Deschidere desfășurându-se într-un loc diferit față de sala de concurs, în „National Indoor Arena”, iar competiția în „ National Exhibition Centre”, cu participarea a 57 de națiuni, cel mai mare număr înregistrat până atunci la un „mondial” al gimnasticii. Și, tot o premieră, țările formate după destrămarea URSS au concurat sub propria denumire și Drapel.

Să evidențiem și noul format, cu 24 de gimnaști în finala la individual compus și doar doi din fiecare țară, în loc de 3 ca până atunci, format reluat în 2003 și rămas neschimbat în anii următori.

Gimnastica noastră feminină a fost reprezentată de Lavinia Miloșovici, Gina Gogean și nou venita Andreea Cacovean.

În concursul de calificare la feminin, româncele au evoluat bine, nu au avut nici o ratare, ceea ce le-a permis să ajungă în finale. Shannon Miller, multiplă medaliată mondială și olimpică, a strâns cea mai mare zestre de puncte: 39.268. Au urmat-o în clasamentul calificărilor, Lavinia Miloșovici cu 38.923, Dominique Dawes și Gina Gogean. Mai întâi au intrat în concursul calificărilor Andreea Cacovean, una dintre cele mai tinere competitori din competiție, și Gina Gogean, care au evoluat bine, fără greșeli. Ele au debutat la bărnă, fără probleme, cu 9.637, respectiv 9.750. În schimbul următor, la sol, Gina Gogean primește 9.737, iar Andreea Cacovean 9.700. A treia rotație a fost la sărituri, aparat la care brigada de arbitre a fost una dintre cele mai...

zgârcite, Gina Gogean 9.691, iar Andreea Cacovean 9.543. La ultima lor apariție, la paralele, Andreea a fost „pur și simplu irezistibilă, a evoluat cu multă dezinvoltură, a dovedit ușurință în execuție, chiar și la cele mai dificile elemente acrobatiche, brigada acordându-i 9.775, cea mai mare notă obținută în această probă... După asta, se pare că arbitrele s-au războit un pic cu Gina noastră, apreciindu-i exercițiul doar cu 9.612...”. Odată cu intrarea în scenă a Laviniei Miloșovici s-a declanșat «războiul româno-american». Sortii au făcut ca cea mai bună gimnastă a noastră să facă parte din aceeași grupă cu Shannon Miller, una dintre favorite, gimnasta americană având, la toate aparatele, un «ceva» în plus, lăsând să se înțeleagă că este decisă să nu plece fără aur, astfel că Lavinia Miloșovici a terminat preliminariile pe poziția secundă. De notat că, din totalul de 112 gimnaste prezente în această fază, româncele s-au situat pe locurile 2, 4 și 6.

1.	Shannon Miller	9.762	9.850	9.887	9.787	39.286
2.	Lavinia Miloșovici	9.737	9.712	9.712	9.762	38.923
3.	Dominique Dawes	9.618	9.750	9.812	9.712	38.892
4.	Gina Gogean	9.681	9.612	9.750	9.737	38.780
5.	Kerri Strug	9.693	9.687	9.637	9.762	38.779
6.	Andreea Cacovean	9.543	9.775	9.637	9.700	38.655

Finala nu a fost deloc lipsită de dramatism, gimnastele din SUA, Rusia și România oferind un spectacol greu de uitat de iubitorii acestui sport.

Lavinia Miloșovici a început la paralele, cu 9.512, în timp ce Tatiana Lisenko (Ucraina) impresionează la bârnă (de altfel, e campioana olimpică a probei), unde obține 9.712. Dominique Dawes (SUA) execută excelent la paralele și este răsplătită cu 9.762. Punctaje foarte ridicate, 9.825 și, respectiv 9.837, au obținut Shanon Miller (SUA) la paralele și Li Li (China) la bârnă. Excelent a evoluat și Gina Gogean, care a debutat la sărituri, cu o medie de 9.718.

Schimbul de aparate a fost benefic Ginei Gogean, care a reușit un exercițiu superb la paralele, notat cu 9.812, luând astfel o serioasă opțiune pentru medalia de aur, mai ales că Shanon Miller a greșit un pic la bârnă, cu o coborâre extrem de grea, fiind notată cu 9.625. Dominique Dawes obține o notă (9.775) mai bună decât colega ei, pentru un exercițiu foarte dificil, dar bine executat. La sol, chinezoaica Li Li a pierdut șansa la o medalie, plătind tribut pentru ieșirea din covor și alte imperfecțiuni: 9.250. Din păcate și Lavinia Miloșovici ratează la bârnă (9.337) și iese din lupta pentru medalii. Un sol impresionant la Tatiana Lysenko, având o acrobatică grea, interpretare frumoasă, pentru care a primit 9.750.

La jumătatea concursului, conduceau în clasament Dominique Dawes (SUA) 19.537, Gina Gogean 19.500, Oksana Fabrichinova (Rusia) și Tatiana Lysenko (Ucraina) 19.462, Shanon Miller (SUA) 19.450. Diferențe foarte mici.

Gina Gogean la bârnă. 9.725. Se menține pe locul doi în clasamentul intermediar. Ultimul schimb de aparate e decisiv. Shanon Miller încheie spectaculos la sărituri, cu două sărituri (9.787) și se instalează în fruntea clasamentului. Tatiana Lysenko nu reușește s-o depășească, primind 9.725 la paralele. Momentul culminant l-a constituit a doua săritură a americancei Dominique Dawes, pe care a ratat-o (9.493), pierzând astfel uriașa șansă de a obține titlul. Solul Ginei Gogean. 9.800. A fost suficient doar pentru argint, aurul fiind pierdut pentru șapte miimi !!... Și campioană Shannon Miller (SUA), Ginei

Gogean revenindu-i argintul, iar Tatienei Lisenko bronzul. Lavinia Miloșovici termină pe locul 8.

1.	Shannon Miller	9.787	9.825	9.625	9.825	39.062
2.	Gina Gogean	9.718	9.712	9.725	9.800	39.055
3.	Tatiana Lysenko	9.824	9.725	9.712	9.750	39.011
8.	Lavinia Miloșovici	9.756	9.512	9.337	9.787	38.392

Finalele pe aparate au confirmat valoarea marilor vedete ale acestor Campionate Mondiale.

La sărituri, prima în concurs a fost Lavinia Miloșovici, campioana olimpică a probei, care le-a executat excelent pe ambele, un total de 9.737 care va echivala cu argintul final. A urmat Elena Piskun (Belarus, 1.52 m și 39 kg), care, în mod surprinzător, a depășit-o pe Milo, având 9.762. Klara Kudilkova (Cehoslovacia) o medie bună, pe când marea speranță a gimnasticii ucrainiene, Lilia Podkopaeva, a ratat prima săritură și șansa la o medalie. Oksana Shushovitina (Uzbekistan) cu două sărituri de 9,718 va fi pe locul 3. Gina Gogean execută bine prima săritură (9.750), dar îngenunchează la a doua (9.625) și termină pe 4, cu 9.687.

	D	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Nota.	Total
		NOR	SUI	CHN	SLO	BRA	HUN		
1. Elena Piskun	10.0	9.90	9.80	9.80	9.85	9.85	9.85	9.837	
	9.9	9.70	9.75	9.65	9.65	9.70	9.70	9.687	9.762
2. Lavinia Miloșovici	9.8	9.70	9.70	9.75	9.65	9.70	9.70	9.700	
	9.9	9.80	9.70	9.75	9.80	9.75	9.80	9.775	9.737
3. Oksana Shushovitina	9.9	9.75	9.75	9.75	9.70	9.75	9.75	9.750	
	9.8	9.70	9.65	9.70	9.70	9.65	9.70	9.687	9.718
4. Gina Gogean	9.8	9.75	9.75	9.75	9.75	9.75	9.75	9.750	
	9.8	9.60	9.65	9.55	9.60	9.65	9.65	9.625	9.687

În finala de la paralele, gimnastele americance Shanon Miller (9.887) și Dominique Dawes (9.800) sunt de neînvins, însă Andreea Cacovean produce o mare surpriză (9.787) și reușește, grație unui exercițiu perfect executat, să obțină medalia de bronz, în timp ce Lavinia Miloșovici încheie pe poziția a 5-a (9.500), la egalitate cu încă două gimnaste, Anna Portuondo (Cuba) și Tatiana Lysenko (Ucraina).

1.	Shannon Miller	10.0	9.80	9.90	9.90	9.85	9.90	9.90	9.887
2.	Dominique Dawes	10.0	9.85	9.80	9.80	9.85	9.75	9.75	9.800
3.	Andreea Cacovean	10.0	9.80	9.85	9.75	9.75	9.75	9.85	9.787
5.	Lavinia Miloșovici	9.9	9.80	9.80	9.85	9.85	9.90	9.95	9.500
	Annia Portuondo	9.8	9.50	9.55	9.50	9.45	9.55	9.45	9.500
	Tatiana Lysenko	9.7	9.55	9.45	9.50	9.45	9.55	9.50	9.500

La bârnă, prima e Gina Gogean, care evoluează foarte bine și primește 9.650. Cu mici ezitări, Li Li (China) doar 9.600. Shanon Miller trece prin momente foarte grele, cade de trei ori, Xuemei He (China) ratează și ea. Un exercițiu foarte bun face și Dominique Dawes, care o va aduce pe poziția

secundă. Ultima finalistă. Lavinia Miloșovici. Plecare din 10.0. Singura cu un asemenea coeficient. Execută perfect, este admirabilă, nu are nicio ezitare. Se aruncă în brațele antrenorilor Octavian Bellu și Mariana Bitang. 9.850. Aur. Campioană Lavinia Miloșovici. Bronz, Gina Gogean.

1.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.85	9.85	9.85	9.85	9.85	9.90	9.850
2.	Dominique Dawes	9.9	9.75	9.75	9.65	9.70	9.70	9.75	9.725
3.	Gina Gogean	9.8	9.70	9.60	9.60	9.65	9.65	9.70	9.650

La sol, un ultim duel româno-american. Shanon Miller sau Gina Gogean? A fost până la urmă tot Shanon Miller. 9.787. O diferență de 0.050. Ambele gimnaste au avut exerciții foarte dificile, bine executate și au fost merituose medaliat.

1.	Shannon Miller	9.9	9.80	9.75	9.80	9.80	9.75	9.80	9.787
2.	Gina Gogean	9.9	9.75	9.75	9.70	9.70	9.75	9.75	9.737
3.	Natalia Bobrova	10.0	9.60	9.65	9.80	9.70	9.75	9.75	9.712
5.	Lavinia Miloșovici	9.8	9.70	9.65	9.60	9.65	9.70	9.70	9.675

„În ordine cronologică, a fost mai întâi superbul succes repurtat de Gina Gogean, câștigătoare a medaliei de argint la individual compus, la numai 7 miimi de prima clasată, gimnasta americană Shanon Miller, a cărei victorie a fost acceptată, cu fair-play, practic de toți specialiștii. Dar și locul al doilea este o poziție onorantă și el a atenuat cumva nemulțumirea noastră că Lavinia a ratat bârna și a ieșit din lupta pentru podium la individual compus. Finalele pe aparate au venit să întregească bilanțul final remarcabil. Lavinia Miloșovici, în revenire de formă și câștigând mai multă încredere în posibilitățile sale certe, a obținut argintul la sărituri; mezina delegației, Andreea Cacovean, a cucerit o nesperată, dar pe deplin meritată, medalie de bronz la paralele, pentru ca, în ultima zi, la bârnă și sol, fetele noastre să fie, pur și simplu, imbatabile. Timp de multe minute ne întrebam dacă la bârnă va fi campioană Gina sau Lavinia; apoi ne întrebam dacă pe podium vom avea una sau două sportive, pentru ca în final să se contureze rezultatul de-acum știut din transmisiunile televiziunii: Lavinia Miloșovici a obținut medalia de aur în singura probă în care nu triumfase până acum la un Campionat Mondial sau Olimpiadă. Aceeași bârnă care o aruncase pe locul 8 la individual compus, o propulsa duminică după-amiază pe prima treaptă a podiumului mondial, după o evoluție în care Lavinia ne-a arătat întreaga putere de concentrare de care este capabilă, forța sa de luptătoare, pregătirea temeinică. A fost o victorie strălucită aplaudată sportiv de toate concurențele din finală. Pe poziția a treia, Gina Gogean, o veritabilă colecționară de medalii a delegației României, după un nou argint la sol.”, scria Constantin Macovei, în „Gazeta Sporturilor”, de miercuri, 21 aprilie 1993.

Și la masculin o ediție a individualelor, cea dintâi cu finală la individual compus de 24 și cu doar doi sportivi de țară, format care se va relua după un deceniu, în 2003, la Debrecen (Ungaria).

În „National Exhibition Centre” din Birmingham s-au aflat și Marius Gherman, Marian Rizan, Nicu Stroia și Alexandru Ciucă.

De la campionul mondial Dan Grecu, în 1974, și de la ale sale medalii de bronz (1978) și argint (1979), niciun alt gimnast român nu s-a mai aflat pe podiumul de premiere, prezențele fiind, cvasi fără excepție, în zona inferioară

a ierarhiilor. O situație care avea să se schimbe prin comportarea lui Marius Gherman, care, cu o carte de vizită medaliată la Campionatele Europene (bronz – bară, Oslo 1985; sărituri, Stockholm 1989) și la Jocurile Olimpice (bronz – bară, Seul 1988), a ținut să-și confirme valoarea demonstrată și anterior pe scena mondială, multiplul campion român intrând în marea familie a medaliaților mondiali. Argintul obținut de el la bară a fost cea mai bună performanță reușită în ultimii douăzeci de ani, iar bucurie a fost și pentru antrenorul Dan Grecu.

Ziaristul Constantin Macovei descrie acest moment istoric în „Gazeta Sporturilor”: „Dan Grecu, cel care, în 1974, aducea prima medalie de aur de la un campionat al lumii gimnasticii masculine românești, ne mărturisea, duminică dimineață, înaintea ultimelor finale de la Birmingham: «Mă bucură bilanțul general al băieților mei, pentru că niciodată nu am avut patru finaliști la un Campionat Mondial, dar sunt necăjit că, deocamdată, nu a apărut medalia pe care ne-o doream atât de mult». Până la urmă, chiar în ultima finală a mondialelor 1993, acea medalie a venit. A a dus-o «veteranul» gimnasticii noastre masculine, multiplul campion național și internațional al României, dinamovistul Marius Gherman.(...) Pe toți i-a învins Marius Gherman în proba care l-a consacrat în anii trecuți pe plan internațional, bara fixă, în urma unei execuții exacte, cu maximă amplitudine și siguranță, a unui exercițiu complex, conceput în laboratorul de la Reșița, acolo unde se pregătește lotul nostru masculin. Doar cu 75 de miimi l-a devansat pe Marius sportivul rus Serghei Harkov, medalia de argint cucerită de Marius Gherman fiind, evident, cel mai prețios trofeu al gimnasticii masculine românești după aurul de acum aproape două decenii. Argintul lui Marius răsplătește, am spune, nu numai munca și căutările sale pentru acest Campionat Mondial, ci și eforturile de aproape 20 de ani pe care acest talentat gimnast român le-a depus în sala de pregătire sau în marile arene de concurs pentru a-și desăvârși măiestria, pentru a-și valida calitățile sale sportive. Întrucât „finișul” sportiv al lui Marius Gherman nu e prea departe, putem socoti medalia de argint de la Birmingham ca o frumoasă și bine-meritată răsplată pentru o viață dedicată gimnasticii, sportului.”

		HJ	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
			ESP	GRE	SWE	FRA	ISR	SUI		
1.	Sergei Kharkov	9.475	9.50	9.40	9.55	9.50	9.50	9.40	9.40	9.450
2.	Marius Gherman	9.387	9.40	9.50	9.40	9.30	9.50	9.30	9.30	9.375
3.	Zoltan Supola	9.325	9.30	9.40	9.30	9.30	9.40	9.30	9.40	9.350

În finale s-au aflat, de asemenea, și Alexandru Ciucă – la cal și Dan Burincă – la inele, cel dintâi terminând pe poziția a 7-a, iar Dan Burincă pe locul 5, poziție pe care s-a clast și Marius Gherman la sol.

Cal

		HJ	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
			UKR	NOR	RUS	GBR	NED	TPE		
1.	Pae Gil Su	9.775	9.80	9.90	9.75	9.75	9.80	9.70	9.70	9.750
2.	Andreas Wecker	9.412	9.40	9.40	9.30	9.50	9.30	9.50	9.60	9.425
3.	Karoly Schupkegel	9.300	9.20	9.30	9.30	9.50	9.60	9.40	9.40	9.400
7.	Alexandru Ciucă	8.587	8.60	8.40	8.80	8.60	9.10	8.50	8.40	8.575

Inele

		HJ	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
			SLO	TCH	RSA	PUR	TPE	POR		
1.	Yuri Cechi	9.712	9.80	8.60	9.65	9.60	9.70	9.65	9.60	9.625
2.	Andreas Wecker	9.537	9.50	9.65	9.55	9.50	9.60	9.55	9.60	9.575
3.	Ivan Ivanko	9.450	9.40	9.50	9.50	9.55	9.40	9.50	9.50	9.500
5.	Dan Burincă	9.456	9.50	9.40	9.40	9.40	9.50	9.45	9.40	9.400

Sol

		HJ	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
			PRK	AUT	CAN	SUI	GER	ARG		
1.	Grigory Misutin	9.350	9.30	9.40	9.40	9.30	9.40	9.40	9.40	9.400
2.	Neil Thomas	9.375	9.40	9.40	9.40	9.40	9.30	9.30	9.30	9.350
2.	Vitaly Scherbo	9.425	9.50	9.40	9.30	9.30	9.4	9.30	9.40	9.350
5.	Ivan Ivankov	9.275	9.30	9.30	9.20	9.00	9.30	9.20	9.30	9.150
5.	Marius Gherman	9.275	9.40	9.10	9.10	9.20	9.00	9.40	9.20	9.150

Cu 120 de gimnaști la start, cursa pentru titlul la individual compus a fost dominată, încă de la început, de Vitaly Scherbo (Belarus), el instalându-se în frunte încă din preliminarii. De altfel, și următorii clasați – Serghei Kharkov (Rusia) și Andreas Wecker (Germania) – aveau să-l secondeze pe Vitaly, păstrându-se și ei pe aceleași poziții de la început și până la final.

În aceste condiții, Marius Gherman, Alexandru Ciucă și Dan Burincă au căutat să fie la înălțimea valoroșilor lor adversari, primii doi obținând calificarea în finala de 24. La debutul mondial, Dan Burincă, evoluând în prima serie a calificărilor, a realizat 52.950, situându-se destul de bine între cei 27 de gimnaști ai seriei. Cea mai mare notă a sa – 9.325 la inele – nu i-a fost suficientă pentru calificarea în finală. Note mai slabe a obținut la bară (8.075 – ratare) și cal (8.625). Marius Gherman a manifestat o bună dispoziție de concurs, obținând note bune, cu care a candidat la câteva finale. Astfel, la sărituri a fost notat cu 9.400, la bară cu 9.350, iar la sol cu 9.250. Punctajul general a fost de 54.250, care-l situa pe locul 17 după calificări, în finala de 24 urmînd a se pleca de la zero. La rândul său, Alexandru Ciucă, a avut o execuție bună la cal, care i-a adus o notă apreciabilă (9.350), iar la paralele brigada l-a notat cu 9.250. Totalul său a fost de 53.500, după ce aproape 85 de concurenți își preylentaseră programul.

1.	Vitaly Scherbo	9.375	9.300	9.225	9.500	9.587	9.450	56.437
2.	Serghei Kharkov	9.200	9.125	9.225	9.475	9.475	9.500	56.000
3.	Andreas Wecker	9.225	9.350	9.475	9.275	9.250	9.175	55.750
17.	Marius Gherman	9.250	8.675	8.850	9.400	8.725	9.350	54.250
25.	Alexandru Ciucă	8.675	9.350	8.600	9.150	9.250	8.475	53.500
39.	Dan Burincă	8.750	8.625	9.325	9.150	9.025	8.075	52.950

În finală – onorată de prezența Prințesei Ann, care a și făcut premiера medaliaților -, Marius Gherman a terminat pe locul 15, iar Alexandru Ciucă pe 19, avînd «consolarea» că România fost printre puținele țări europene prezente cu doi finaliști. Campion a fost celebrul Vitaly Scherbo (Belarus), singurul gimnast care avea să fie medaliat cu aur în toate cele 8 probe (individual compus 1993, echipe 1991, sol 1994, 1995, 1996, bară 1994, paralele 1993,

1995, cal 1992, inele 1992 și sărituri 1993, 1994) și cu o viață extrem de agitată și marcată de multe evenimente tragice.

1.	Vitaly Scherbo	9.325	9.350	9.125	9.537	9.462	9.375	56.174
2.	Serghei Kharkov	9.200	9.075	9.375	9.150	9.450	9.375	55.625
3.	Andreas Wecker	9.175	9.275	9.500	9.225	9.250	9.025	55.450
15.	Marius Gherman	9.125	8.625	8.625	9.450	8.925	9.350	54.100
19.	Alexandru Ciucă	8.800	9.400	8.875	8.950	8.875	8.675	53.575

„Încă o dată, gimnastica românească ne-a dovedit că este un sport de top. Participând la primul Campionat Mondial de după Jocurile Olimpice, sportul care ne-a răsfațat cu atâtea medalii în ultimii ani s-a situat pe o prestigioasă poziție fruntașă. În ciuda multor împrejurări care păreau a-i fi potrivnice (introducerea unui nou Cod de Punctaj, un timp scurt de pregătire afectat acestor campionate, apariția unor traumatisme cu repercusiuni dintre cele mai neprevăzute, ca și transformările mai survenite în viața biologică a gimnastelor fruntașe, ca și abandonarea activității competiționale de către unele dintre componentele lotului), delegația s-a înapoiat acasă cu o tolbă plină de medalii. A fost, să recunoaștem, mult mai greu decât altădată. Mai întâi, a fost mai greu pentru că sportiva socotită teoretic cu cele mai mari șanse de a obține medalii de aur, Lavinia Miloșovici, a avut un start ezitant marcat de note cu care nici ea și nici noi nu mai eram obișnuiți în ultimii ani; a fost mai greu pentru că lotul nostru feminin traversează în prezent așa-numita schimbare de generații, gimnastele tinere neavând încă experiența celor consacrate și fiind practice necunoscute în mare arena... În ordine cronologică, a fost, mai întâi, superbul succes repurtat de Gina Gogean, câștigătoare a medaliei de argint la individual compus, la numai 7 miimi de prima clasată, gimnasta americană Shanon Miller, a cărei victorie a fost acceptată, cu fair-play, practic de toți specialiștii. A lipsit, deci, foarte, foarte puțin ca Gina noastră să urce pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, chiar dacă sportiva americană se dovedise într-o formă de zile mari. Dar și locul al doilea este o poziție onorantă și el a atenuat întrucâtva nemulțumirea noastră că Lavinia a ratat bârna și a ieșit din lupta pentru podium la individual compus. Finalele pe aparate au venit să întregască bilanțul final remarcabil. Lavinia Miloșovici, în revenire de formă și câștigând mai multă încredere în posibilitățile sale certe, a obținut argintul la sărituri, mezina delegației, Andreea Cacovean, a cucerit o nesperată, dar deplin meritată, medalie bronz la paralele, pentru ca, în ultima zi, la bârnă și sol fetele noastre să fie, pur simplu, imbatabile. Timp multe minute, ne întrebam dacă la bârnă va fi campioană mondială Gina sau Lavinia, apoi ne întrebam dacă pe podium vom avea una sau două sportive, pentru ca, în final, să se contureze rezultatul de-acum știut: Lavinia Miloșovici a obținut medalia de aur în singura probă în care nu triumfase până acum la un Campionat Mondial sau Olimpiadă. Aceași bârnă care o aruncase pe locul 8 la individual compus, o propulsa acum pe prima treaptă a podiumului mondial, după o execuție în care Lavinia ne-a arătat întreaga putere de concentrare de care este capabilă, forța sa de luptătoare, pregătirea tehnică. A fost o victorie strălucită, aplaudată sportiv de toate concurențele din finală. Pe poziția a treia, Gina Gogean, o veritabilă colecționară de medalii a delegației României, după un nou argint la sol. Pentru ca bucuria noastră să fie desăvârșită, în ultima probă a concursului, finala de la bară, «bătrânul» Marius Gherman a obținut acel prețios trofeu de argint, medalie care confirmă clasa internațională a primului nostru gimnast...” (Constantin Macovei – Gayeta Sporturilor).

➤ 1994 – Brisbane (individual) / Dortmund (echipe)

Este anul, singurul, în care au loc, separat, Campionatele Mondiale, individual compus și aparate, în primăvară, și pe echipe, în toamnă. Cele dintâi în Australia, la Brisbane, celelalte în Germania, la Dortmund. O experiență care s-a dovedit a fi puțin reușită.

Brisbane.

Cu o aeronavă TAROM, pe ruta Londra – Brisbane, delegația țării noastre s-a îndreptat spre Antipozi, destinația finală a călătoriei: Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Andreea Cacovean, Nadia Hățăgan (antrenori Octavian Bellu și Mariana Bitang), respectiv Marius Gherman, Dan Burincă, Marius Urzică, Nicu Stroia (antrenor Dan Grecu); arbitri – Anca Grigoraș și Virgil Achim.

19 aprilie 1994.

Start în a doua ediție a Campionatelor Mondiale individuale, la Brisbane. Aproape 300 de gimnaști și gimnaste din 50 de țări în „Brisbane Entertainment Centre”, o sală ultramodernă, cu întreceri preliminare în care fiecare gimnastă evoluează doar la câte două aparate într-o reuniune, o ediție la care a funcționat și regula tie-breaker, nota mai mare din preliminarii fiind determinantă în departajare.

În întrecerea feminină se reedita „duelul” Shannon Miller – Lavinia Miloșovici, a cărui primă ediție a avut loc în urmă cu un an, la Birmingham. După cele trei titluri mondiale cucerite anul trecut, se părea că Shannon Miller va renunța la activitatea competițională, dar mare a fost surpriza când delegația feminină americană s-a prezentat la Brisbane cu multipla medaliată cu aur din 1993. Au fost „afectate” inclusiv sportivele noastre, mai ales că Gina Gogean mai resimțea încă urmările traumatismului din urmă cu două luni și nu se afla, deci, în plenitudinea forțelor. La Lavinia Miloșovici, în schimb, marcase o revenire de formă remarcabilă, ea manifestând la antrenamentele apetit pentru întreceri, pe lista favoritelor mai fiind și chinezoaica Luo Li, rusoaicele Oksana Fabrichnova și Elena Piskun sau Lilia Podkopyayeva (Ucraina).

În concursul feminin la individual compus duelul pentru medalii a fost deosebit, româncele, rusoaicele și americancele fiind îndreptățite să aspire la medalii. Marile campioane, Shannon Miller și Lavinia Miloșovici, au făcut un concurs memorabil.

„Concursul individual compus feminin a avut o încărcătură emoțională deosebită pentru noi: se decidea noua campioană absolută a lumii, cu trei sportive românce printre favoritele principale la medalii, și cu Nadia Comăneci, invitată de onoare la festivitatea (să-i spunem de deschidere) ce a avut loc înaintea ultimei subdivizii. Nadia Hățăgan și Gina Gogean au confirmat din plin speranțele noastre.

Nadia Hățăgan, una dintre cele mai tinere participante la concurs, a câștigat cu brio prima Subdiviziune, iar vicecampioana de la Birmingham, Gina Gogean s-a impus în cea de a doua Subdiviziune.

Nadia Hățăgan, gimnasta care cu un an în urmă cucerea „aurul” la Campionatele Europene de junioare de la Geneva, chiar dacă în schimbul ei mai figurau sportive din Rusia, Belarus, Ucraina, S.U.A., Kazahstan, a evoluat ca și cum ar fi dorit să dovedească publicului că putea face parte și dintr-o grupă mai puternică: siguranță, elemente grele în toate exercițiile, precizie milimetrică, amplitudine și mișcări grațioase. Parcă a „redus puțin motoarele” la sol (9.675), în rest brigăzile de arbitre acordându-i note bune: 9.699 la sărituri, 9.700 la paralele (ușor depunctată) și 9.762 la bârnă. Cu punctajul realizat (38.836), Nadia s-a instalat în fruntea clasamentului,

la mai bine de o jumătate de punct de următoarea clasată, rusoaica Elena Groșeva.

Ca și Nadia, Gina Gogean a început la sărituri cu două exerciții bune, notate cu 9.725 și 9.750, nota oficială fiind media celor două încercări – 9,737. În următorul schimb, Gina a evoluat la paralele, încheind cu 9.775, dar evident că nota n-a reflectat superioritatea evoluției și nivelul execuției. La bârnă, gimnasta noastră a fost din nou la înălțime, fiind notată cu 9.762, iar în ultimul schimb, încurajată și aplaudată de întreaga sală („Hai, Gina!”), ea a evoluat splendid la sol, cu câteva linii acrobatice de forță și spectaculozitate, dar în loc să primească peste 9.80, Gina a primit doar 9.787. Ceea ce ar mai fi de reținut din acest al doilea schimb ar fi „sârghița” cu care arbitrele, mai ales cele de la paralele, s-au străduit s-o gratuleze cu note nemeritate pe gimnasta americană Dominique Dawes. Până la urmă, Dumnezeu a făcut dreptate, Dominique ratând una din sărituri, astfel că, după două schimburi, clasamentul arată astfel: 1. Gina Gogean 39.06, 2. Dominique Dawes 38,968, 3. Lilia Podkopaeva (Ucraina) 33.942, 4. Nadia Hațegan 38.836.

Am așteptat cu toții – spectatori, specialiști, ziariști – reuniunea decisivă, cu marile favorite. Lavinia Miloșovici a început la sol – 9.812. Alte note din primul schimb: Dina Kotchetkova 9.775 la bârnă, Elena Piskun 9.712 la sărituri, Shannon Miller 9.850 la paralele. Apoi, la sărituri (schimb în care s-a accidentat și a părăsit concursul australianca Joanna Hughes), Lavinia (9.825 și 9.800) obține o medie de 9.812. Alte note: Piskun 9.662 la paralele, Miller 9.862 la bârnă. În schimbul trei: Lavinia („pași” la aterizare) 9.995. Alte note: Shannon Miller 9.750 la sol, Dina Kotchetkova 9.725 la sărituri. În sfârșit, utimul schimb, decisiv: Lavinia 9.837 la bârnă, iar Miller (9.800 și 9.825) 9.812 la sărituri.

Duelul Lavinia Miloșovici – Shannon Miller se încheie cu victoria gimnastei din SUA, care câștigă, astfel, un nou titlu de campioană mondială. Performanța Laviniei – medalie de argint – este, de asemenea, excepțională. Locul 4 a fost ocupat de Gina Gogean. Felicitări gimnastelor noastre și tehnicienilor care le-au pregătit...”. Pe locul 8, Nadia Hațegan, din 66 de concurente.

1. Shannon Miller	9.812	9.850	9.862	9.750	39.274
2. Lavinia Miloșovici	9.812	9.775	9.837	9.812	39.236
3. Dina Kotchetkova	9.725	9.825	9.775	9.800	39.125
4. Gina Gogean	9.737	9.775	9.762	9.787	39.061
8. Nadia Hațegan	6.699	9.700	9.762	9.675	38.836

Încă un spectacol deosebit pentru istoria mondială a gimnasticii în finalele pe aparate.

La sărituri, la start, noi vedete.

Gina Gogean a fost a patra la start, după ce Elena Piskun (9.725), Lilia Podkopaeva (9.424) și Tatiana Lîsenko (9.737) păreau a nu amenința locurile de pe podium. Prima încercare a Ginei, o săritură din nota 10, a fost excellent executată, dar cu un mic pas la aterizare: 9.812. A doua, din 9.90, a fost o săritură excepțională – zbor înalt, lung, aterizare de maximă precizie – și, din nou, 9.812, deci, locul 1. Nici Dina Kochetkova (9.699), nici Svetlana Khorkina (9.800) n-au depășit-o pe Gina. Lavinia Miloșovici, cu oarecare nesiguranță la aterizări, a fost notată de două ori cu 9.787, cucerind bronzul. La rîndul ei, campioana mondială Shannon Miller a ratat ambele sărituri, clasându-se pe locul 7, cu o medie de 9.543.

1. Gina Gogean	9.812
2. Svetlana Khorkina	9.800
3. Lavinia Miloșovici	9.787

Dezavantajată de postura de a fi prima din concurs la paralele, Lavinia Miloșovici a ratat aterizarea – este adevărat, una de mare dificultate, din categoria E -, soldată cu o notă mică (9.250), deși până la cădere ea lucrase foarte bine. Spre finalul concursului, Nadia Hățăgan a ratat și ea, finala fiind câștigată de Luo Li, una dintre bunele gimnaste chineze, cu ea mai mare notă acordată în finale.

1. Luo Li	9.912
2. Svetlana Khorkina	9.875
3. Dina Kochetkova	9.850
6. Lavinia Miloșovici	9.250
7. Nadia Hățegan	9.137

Nadia Hățegan e prima în finala de la bârnă. Nota de 9.687 o va plasa pe 4, după Shanon Miller (9.875) și Lilia Podkopaeva (Ucraina), surpriza finalei, cu nota 9.737. Lavinia Miloșovici, un exercițiu bun, cu mici imperfecțiuni, 9.687 și locul 5 final.

1. Shannon Miller	9.875
2. Lilia Podkopaeva	9.737
3. Oksana Fabrichnova	9.712
4. Nadia Hățegan	9.687
5. Lavinia Miloșovici	9.675

Ultima finală. Sol. Gina Gogean și Lavinia Miloșovici au fost primele în concurs. Deși a evoluat cu eleganță, elegant, precis, Gina Gogean a fost, evident, dezavantajată, primind doar 9.762. A urmat Lavinia Miloșovici, care și-a mobilizat toate resursele: elegantă, virtuozitate: 9.837 și va urca pe treapta de argint, dar Dina Kochetkova (Rusia) va avea cea mai mare notă din finală: 9.850.

1. Dina Kochetkova	9.850
2. Lavinia Miloșovici	9.837
3. Gina Gogean	9.762

1994 a fost anul în care s-a născut o nouă „stea” a gimnasticii masculine românești, cel care avea să intre în istoria mondială prin performanțele realizate, dar prin faptul că avea să dea numele său unor elemente deosebit de dificile, nu numai la cal, dar și la sărituri: Marius Urzică.

Foarte tânărul gimnast, campion european de juniori în 1993, Marius Urzică, a îmblânzit nemilosul cal cu mânere și a început un drum poleit cu aur pentru cariera lui sportivă, care avea să numere, până în 2004, la Jocuri Olimpice, Campionate Mondiale și Europene 13 medalii de aur (7), argint (4) și bronz (2).

La Brisbane, în competiție cu Eric Poujade (Franța) 9.700, Li Donghua (Elveția) și Vitaly Marinich (Ucraina) 9.662, Huang Huadong (China) 9.650, Mark Sohn (SUA) 9.625, Valery Belenky (Germania) 9.600 și Igor Korobchinsky

(Ucraina) 8.912, Marius Urzică a obținut cea mai mare notă din concurs 9.712, anunțând că, în scurtă vreme, avea să fie supra-numit „îmblânzitorul calului”, prezentând cel mai greu exercițiu, prin combinația de elemente E, unică pe plan mondial. După aproape 20 de ani (septembrie) 1974, Varna, Dan Grecu, aur la inele), gimnastica masculină românească își adăuga în palmares un nou titlu mondial.

1. Marius Urzică	9.712
2. Eric Poujade	9.700
3. Li Donghua	9.662
3. Vitaly Marinich	9.662

Reușita deosebită a lui Marius Urzică avea să fie completată de o a doua medalie a gimnaștilor noștri, realizată de Dan Burincă în finala de la inele, cea dintâi performanță majoră dintr-un palmares care, în anii următori, avea să devină mult mai bogat în poziții pe podium la Campionatele Mondiale și Jocurile Olimpice. În dispută cu o serie de performeri ai acestui aparat – Yuri Chechi (Italia) 9.787, Paul O'Neill (SUA) 9.725, Valery Belenky (Germania) 9.700, Andrea Wecker (Germania) 9.637, Rustam Sharipov (Ucraina) 9.600, Szilveszter Csollany (Ungaria) 9.587, Jordan Jovtchev (Bulgaria) 9.400 -, sibi-anul Dan Burincă (22 ani) – care a intrat primul în concurs – a avut o evoluție foarte bună, a fost notat cu 9.700, s-a aflat până spre sfârșitul competiției pe primul loc, pentru a urca, în final, pe treapta a treia a podiumului, la egalitate cu Valery Belenky (azer de origine, din Baku, dar aflat sub culorile URSS și CSI până în 1992, independent în 1993, deoarece nu exista federație în Azerbaidjan, devenit cetățean german din 1994).

1. Yuri Chechi	9.787
2. Paul O'Neill	9.725
3. Valery Belenky	9.700
3. Dan Burincă	9.700

În concursul pentru titlu la individual compus, cu 85 de gimnaști la start, gimnaștii noștri s-au aflat la mijlocul ierarhiei, plătind tribut unor evoluții oscilante, la unele aparate cu erori, doar Nicu Stroia ținând cel mai mult „pasul” cu primii clasați, solul fiind cel care l-a tras mult înapoi..

1. Ivan Ivankov	9.450	9.562	9.525	9.500	9.525	9.450	57.012
2. Alexei Voropaev	9.487	9.450	9.525	9.500	9.375	9.587	56.924
3. Vitaly Scherbo	9.550	9.675	8.950	9.650	8.925	9.600	56.350
18. Nicu Stroia	8.250	9.400	9.475	9.200	9.175	9.562	55.062
37. Marius Urzică	8.275	9.600	8.525	8.925	9.450	8.525	53.300
44. Marius Gherman	9.175	9.200	8.900	9.475	8.725	7.475	52.950

Un bilanț general foarte bun pentru gimnastele și gimnaștii noștri: două medalii de aur (Gina Gogean, Marius Urzică), două de argint (Lavinia Miloșovici) și trei de bronz (Gina Gogean, Lavinia Miloșovici, Dan Burincă), un palmares care îi menținea în prim-planul scenei mondiale.

15-20 noiembrie 1994. Dortmund.

La Westfalahalle, aici, unde acum 28 de ani, în septembrie, gimnastica mondială își desemna liderii (pe echipe, individual compus și pe aparate), iată că performerii de vârf ai momentului se întâlnesc într-un Campionat Mondial care rămâne, probabil, unic în istoria gimnasticii, în program doar cu întrecere pe echipe. pe echipe. După Indianapolis, este prima oară cum când gimnastica mondială își desemna, din nou, lidera la echipe. În calculele organizatorilor s-a avut în vedere, inițial, participarea a câte 24 de formații în cele două concursuri, feminin și masculin. Prin unele absențe consemnate, organizatorii au avut mult „de lucru”, deoarece au trebuit modificate grupele preliminarii. O asemenea modificare a făcut, de pildă, ca reprezentativa feminină a României din penultima serie de concurs să aibă ca adversare reprezentativele SUA, Ucrainei și Spaniei. Dintre celelalte favorite, formația Rusiei a evoluat într-o serie anterioară, iar cea a Chinei în ultima grupă. Programul competițional a prevăzut ca în primele două zile să se desfășoare exercițiile impuse, apoi câte o zi a fost alocată „liberelor” (pe rând băieții și, apoi, fetele), pentru ca această ediție să se încheie cu finalele de 6, în două zile alternative.

„În fața unor tribune practic goale, la Dortmund, au început Campionatele Mondiale de gimnastică pe echipe, cu exerciții impuse și liber alese, concurs organizat în premieră de Federația Internațională și, probabil, în ciuda optimismului afișat de Iuri Titov, președintele F.I.G., pentru ultima oară...” (Doru Dinu Glăvan – Gazeta Sporturilor)

Reprezentativa României a avut în componență pe Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Nadia Hățăgan, Daniela Mărânducă, Ionela Loaieș, Simona Amânar și Claudia Presăcan, cu principale adversare Rusia (Svetlana Khorikina, Oksana Fabrichnova, Dina Kochetkova, Elena Groșeva, Elena Lebedeva și Evghenia Roschina) și SUA (Shanon Miller, Dominique Dawes, Amanda Borden, Kerri Strug, Jaycie Phelps, Amy Chow și Larissa Lafontaine).

„Debutul fetelor noastre se află, deocamdată, învăluit în mister. Temerile exprimate de antrenorul coordonator Octavian Bellu, după concursul de la Arad, capătă, din păcate, un suport concret. La antrenamentul de marți dimineață, la o săritură simplă, executată chiar sub privirile noastre, Nadia Hățăgan s-a accidentat la piciorul stâng (după ce avusese mai multe săptămâni probleme la piciorul drept), astfel că delegația noastră – la fel ca în 1979, la Dallas (atunci Nadia Comăneci devenind indisponibilă în ultimul moment din cauza unei infecții la braț) – a ajuns la mâna medicilor. De data aceasta a celor germani. Piciorul ei s-a umflat atât de tare, încât medicul Ioachim Oană, de la Deva, a apelat la serviciile salvării pentru o consultație de urgență la spital. Concluzia radiografiei a fost destul de dură: zece zile de ghips! Antrenorii noștri mai au, totuși, unele speranțe de a o putea folosi în echipă, măcar la paralele (unde picioarele sunt solicitate doar la aterizare), pentru că, în caz contrar, forța reprezentativei României la exercițiile impuse ar scădea vizibil...”

Și a început concursul. Primul obstacol: impusele.

Spre deosebire de concursul masculin, întrecerea feminină a fost mult mai echilibrată, afirmația având valabilitate mai ales pentru partea superioară a clasamentului. În acest context, reprezentativa României a confirmat pronosticurile, Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Nadia Hățăgan, Daniela Mărânduca, Ionela Loaieș, Simona Amânar și Claudia Presăcan aflându-se, la finalul zilei, pe primul loc. *„Emoțiile legate de accidentarea Nadiei Hățăgan, la unul din antrenamente, au creat o mare tensiune în echipa noastră, dar medicul*

francez Michel Leglise, președintele Comisiei Medicale a FIG, și un grup de specialiști germani în fizioterapie au făcut adevărate minuni cu sportiva noastră, redând-o echipei într-o manieră spectaculoasă, astfel că Nadia a putut concura la paralele și bârnă, probe în care a obținut 9.762, respectiv 9.675, ambele note intrate în media generală a celor două aparate. Cu câte trei prezențe în concurs se află și Simona Amânar și Claudia Presăcan, aceasta din urmă fiind mezina echipei, cooptată în ultimul moment în lotul care s-a deplasat la Dortmund. Mi se pare remarcabil faptul că de două ori Claudia a intrat în media echipei, în ciuda tracului firesc care a însoțit-o la fiecare evoluție. Greul l-au dus, cum era și normal, Lavinia, Gina, Daniela și Ionela, toate prezente de patru ori pe podium, deci, la toate aparatele, cu notări bune și foarte bune. Iată, de altfel, punctajele realizate de reprezentativa României: 48.086 la paralele, 48.136 la bârnă, 48.036 la sol și 48.462 la sărituri. După cum se vede, la cele două «poluri»: săriturile (aterizări de visd pentru toate fetele noastre) și solul, surprinzător cel mai slab aparat. Ceea ce se cere, de asemenea, de subliniat, e faptul că reprezentativa României nu a avut nicio ratare, cele 24 de execuții onorând cartea de vizită sa fiecăreia dintre sportive. Ceea ce a apărut surprinzător, este un aspect asupra căruia ar fi trebuit să se manifeste unanimitate: este vorba de interpretarea unor elemente de detaliu ale impuselor, situație de pe urma căreia – se pare – fetele noastre au pierdut prețioase zecimi de punct, mai ales la sol. Arbitrajul a fost și el inegal, cu notări moscilante și inexplicabile, culminând cu o gafă monumentală la paralele. Campioana mondială Shannon Miller a avut o ratare și o altă bâlbă vizibilă în exercițiul său, dar brigada de arbitre i-a acordat cu seninătate 9.525, unele membre ale brigăzii creditând-o chiar cu note de 9.600!?!...” (Constantin Macovei – Gazeta Sporturilor).

Al doilea obstacol: liberele.

„Ultima zi a preliminariilor Campionatelor Mondiale de la Dortmund, cea în care echipele feminine și-au prezentat programul liber ales, a fost încărcată de surprize. Prima dintre ele s-a produs chiar înainte de a începe concursul propriu-zis și a constatat în aceea că activitatea Centrului de Presă s-a dinamizat brusc, în tribunele rezervoare ziaristilor curgând, unul după altul, comunicatele: că, dată fiind oboseala acumulată de-a lungul unui sezon încărcat, dubla campioană mondială absolută Shannon Miller (căreia federația americană îi mulțumește călduros pentru aportul adus la impuse etc, etc) este retrasă din concurs de la libere; că au fost analizate arbitrajele din concursul feminin impus și că, pe ici pe colo, au mai fost și lipsuri, pentru care s-au acordat 5 «cartonașe galbene verbale» și 5 «cartonașe portocalii». Comitetul Tehnic feminin ferindu-se însă să nominalizeze arbitrele în culpă și păstrând tăcerea în ceea ce a fost «scandalul de la paralele», unde tocmai Miller, după ce și-a ratat exercițiul, a fost gratulată de brigada de arbitraj cu un total nemeritat 9.525!!; că echipa feminină a Germaniei, care a fost și așa rușinea concursului, a mai fost penalizată cu 0,300 pentru comiterea unei erori în privința ordinii în care au evoluat la bârnă componentele formației; că au mai fost, pentru noi, surprizele de la bârnă, care erau cât pe ce să pună în pericol poziția de lider pe care o deținea reprezentativa României...

Dar, până la bârnă, fetele noastre au evoluat la sărituri, unde au realizat cel mai ridicat punctaj pe aparat (49.049), față de cele obținute de adversarele directe din serie: SUA – 47.349 la paralele, Rusia – 48.336 la sol, China – 47.523 la bârnă, cel mai bine fiind notate din formația noastră Gina Gogean 9.887, Lavinia Miloșovici 9.875 și Simona Amânar 9.812. În rotația a doua, româncele au evoluat la paralele și au totalizat 48.274, din nou Lavinia (9.800) și Gina (9.700) fiind cele mai bune.

Punctajele celorlalte trei echipe: SUA – 48.361 la sărituri și China – 48.211 la sol. Aceasta a făcut ca la jumătatea întrecerii, echipa noastră să-și mențină poziția fruntașă cu avans de aproape un punct în fața celorlalte candidate la locul întâi. Și a urmat, pentru noi, bârna. Prima execuție a însemnat și prima ratare, Daniela Mărănduca deconectându-se prematur după executarea unui element de mare dificultate. Au urcat, apoi, Claudia Presăcan (9.787), Simona Amânar (9.700) și Gina Gogean. Început sigur, mișcări ample, precise, virtuozitate. Pentru ca, pe neașteptate, «filmul să se rupă», Gina căzând de pe bârnă. Emoția noastră și a întregii săli s-a amplificat datorită faptului că, în cădere, sportiva noastră s-a lovit la cap, a fost nevoie de o intervenție rapidă a dr. Ioachim Oană, dar încrederea Ginei de a continua execuția a fost infructuoasă: ea s-a urcat pe bârnă, dar a coborât imediat, neputând executa niciun element. Deci: 7.062. Cu două notări foarte bune (Lavinia – 9.837 și Nadia Hătăgan – 9.825), punctajul general a fost 48.349, celelalte echipe realizând: SUA – 48.136 la sol, Rusia – 48.804 la paralele, China – 48.598 la sărituri. În clasamentul general, România a continuat să conducă, fiind urmată de formațiile Rusiei, SUA și Chinei. În ultimul schimb, la sol, fetele noastre și-au consolidat poziția (48.486), deși brigada de arbitre a fost destul de zgârcită cu Lavinia (9.700) și Simona Amânar (9.712), doar Gina Gogean fiind notată mai aproape de valoarea execuției (9.737). În această rotație, selecționata Chinei a făcut o veritabilă demonstrație de măiestrie și virtuozitate la paralele (48.874), Mo Hulan primind nota 9.912, cea mai mare din întreg concursul. Celelalte două: SUA – 48.474 la sărituri, Rusia 47.961 la bârnă...”

Astfel că după executarea programului liber, clasamentul primelor 6 a fost: România 386.878, SUA 385.557, China 385.527, Rusia 385.515, Ucraina 382.254, Belarus 379.292, tabloul evoluției fetelor noastre arătând astfel:

1. România					386.878
Impuse	48.462	48.086	48.136	48.036	192.720
Libere	49.049	48.274	48.349	48.486	194.158
Simona Amanar					67.485
	9.712	9.400	–	9.512	28.624
	9.812	9.637	9.700	9.712	38.861
Gina Gogean					75.210
	9.800	9.612	9.662	9.750	38.824
	9.887	9.700	7.062	9.737	36.386
Nadia Hătăgan					48.374
	–	9.762	9.675	–	19.437
	9.725	9.387	9.825	–	28.937
Ionela Loaieș					57.298
	9.537	9.500	9.550	9.437	38.024
	–	9.587	–	9.687	19.274
Daniela Mărănduca					76.161
	9.600	9.337	9.587	9.487	38.011
	9.750	9.550	9.200	9.650	38.150
Lavinia Miloșovici					78.161
	9.800	9.812	9.662	9.675	38.949
	9.875	9.800	9.837	9.700	39.212
Claudia Presăcan					57.561
	9.550	–	9.462	9.612	28.624
	9.625	–	9.737	9.575	28.937

Finala a fost dramatică. Echipele calificate au fost România, SUA, China, Rusia, Ucraina, Belarus. Cele șapte gimaste ale României: Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Nadia Hățăgan, Daniela Mărânduca, Simona Amânar, Ionela Loaieș și Claudia Presăcan.

SUA începe la paralele, Rusia la sol. Românele sunt la sărituri, unde, ca de obicei, notele mari și foarte mari vin de la sine: Gina Gogean 9.887, Lavinia Miloșovici 9.875, iar Simona Amânar 9.812. La paralele, Lavinia Miloșovici și Gina Gogean au iarăși cele mai bune notări, 9.800, respectiv 9.700, dar, la bârnă, se produce neprevăzutul. Daniela Mărânduca se dezechilibrează și cade. Apoi, Claudia Presăcan obține 9.787, Simona Amânar 9.700, iar Gina Gogean evoluează bine, până când cade și se lovește cu capul de bârnă! Emoție în sală. Gina vrea să-și reia execuția, dar nu poate. 7.062. Spre bucuria suporterilor români, revine la sol.

Se trage linie. Echipa României a câștigat trei (sărituri, bârnă, sol) din cele 4 aparate, punctul nevralgic constituindu-l paralelele (4).

România este campioană mondială!

1. România	49.050 (1)	48.374 (4)	49.049 (1)	49.374(1)	195.847
Lavinia Miloșovici	9.825	9.825	9.900	9.950	
Gina Gogean	9.850	9.650	9.850	9.900	
Simona Amânar	9.850	9.675	9.762	9.875	
Daniela Mărânduca	9.800	9.562	9.675	9.837	
Claudia Presecan	9.637	-	9.800	9.812	
Nadia Hățăgan	9.725	9.400	9.737	-	
Ionela Loaieș	-	9.662	-	9.762	
2. SUA	48.861	48.512	48.461	48.811	194.645
3. Rusia	48.674	48.925	48.561	48.386	194.546

După Fort Worth (1979) și Rotterdam (1987), în Westfalenhalle din Dortmund, reprezentativa feminină a României a devenit din nou campioană mondială.

În concursul masculin, 21 de formații la start, reprezentativa României având o formulă „mixtă”, veteranilor consacrați – Marius Gherman și Adrian Sandu – alăturându-li-se Dan Burincă și Cristian Leric, rodați oarecum în focul marilor competiții, dar și debutanții absoluți Adrian Ianculescu, Șandro Nistor și Robert Tăciuleț, care au primit aici botezul competițional adevărat,

Competiția nu a început deloc bine, echipa obținând relativ puține note mai mari de 9, astfel că și punctajele pe aparate au fost modeste – 45.275 la paralele, 45.175 la bară, 45.350 la sol, 44.450 la cal, 44.775 la inele și 46.625 la sărituri, în ordinea în care au intrat. Cu un total de 269.650, echipa noastră a ratat orice șansă de calificare pentru finală, fiind pe locul al 15-lea, chiar dacă urmau liberele, cu posibilitatea de a-și îmbunătăți poziția. Nu-i mai puțin adevărat, selecționata noastră a fost lipsită de aportul campionului mondial la cal Marius Urzică, acesta neavând pus la punct programul exercițiilor impuse.

Înainte liberelor, în urma cărora se stabileau finalistele, pe primele poziții se aflau Germania 279.900, Ucraina 278.700, Japonia 277.400, Rusia 277.150, Belarus 275.450, China 274.925, Bulgaria 273.800, SUA 273.550.

Nu erau puțini specialiștii care afirmau că programul exercițiilor libere nu va putea aduce prea multe modificări față de clasamentul de la impuse,

existând, prin tradiție, o așa-zisă „solidaritate de ierarhii”, iar arbitrajele fiind, de regulă, și ele tributare acestei „mentalități”. Cea care avea să încalce... regula a fost tocmai echipa României, care s-a situat pe locul 10, după ce în faza precedentă încheiase pe 15. Un salt de 5 locuri și o clasare mai bună decât reprezentativele Italiei, Franței și Ungariei. 269.650 în prima zi, 276.000 în cea de a doua, șapte puncte diferență între impuse și libere, cel mai mare și mai spectaculos salt realizat de vreo echipă la aceste mondiale. Mai mult, într-un clasament alcătuit numai pe libere, selecționata noastră s-a aflat chiar pe locul 8. Cu toate acestea, locul 10 ocupat de Marius Gherman, Dan Burincă, Adrian Ianculescu, Cristian Leric, Șandro Nistor, Robert Tăciuleț și Adrian Sandu nu le-a permis acestora de a accede în finala de 6, etapă în care echipele au plecat de la zero.

Totul s-a schimbat în 19 noiembrie, ziua decisivă. Cu două aparate câștigate (cal, paralele), cu două locuri secunde (sărituri, bară), un loc 3 (sol) și cu cea mai slabă evoluție la inele (5), reprezentativa Chinei a reușit, totuși, să se distanțeze la 1.175 față de Rusia (cea mai bună la sărituri și bară, dar cu ratări la paralele) 283.333 – 282.158 și la 2.247 față de Ucraina, bronzul competiției, cu cea mai bună prestație la sol: 283.333 – 281.866.

1. China	46.837	48.149	46.537	47.598	47.100	47.112	283.333
2. Rusia	47.250	46.925	46.849	48.136	45.812	47.186	282.158
3. Ucraina	47.462	47.012	47.050	46.812	46.625	46.125	281.086
10. România							545.650
<i>Impuse</i>	45.350	44.450	44.775	46.625	45.275	45.175	269.650
<i>Libere</i>	45.200	45.725	46.525	46.750	45.400	46.400	276.000
Marius Gherman	9.200	9.025	8.725	9.225	9.175	8.900	
	9.125	9.200	8.775	9.425	9.050	9.325	
Dan Burincă	8.925	8.375	9.150	8.925	8.800	9.000	
	8.650		9.650		8.800	9.225	
Adrian Ianculescu	9.025	9.300	8.750	9.350	9.175	8.025	
	9.175	9.400	9.175	7.825	8.925	9.100	
Cristian Leric		8.625		9.450	8.975	8.350	
	8.975	9.300	9.125	9.450	9.300	9.225	
Nistor Șandro	9.100	8.500	9.150	9.300	8.925	8.150	
		8.325	9.350	9.350	9.325	9.525	
Robert Tăciuleț	9.100		9.000				
	9.075	8.950	9.225	9.375	8.525		
Adrian Sandu	8.825	9.000	8.525	9.300	9.025	87.765	
	8.850	8.875		9.150		9.000	

► 1995 – Sabae

Campionatele Mondiale ajunse la ediția a 31-a s-au desfășurat în perioada 3-10 octombrie, pentru prima oară în decursul istoriei în Japonia. Sabae, orașul de la „Soare Răsare”, a devenit pentru o săptămână capitala gimnasticii mondiale. „Sun Dome Fukui”, o sală cu peste 10 000 de locuri, a găzduit o nouă ediție „integrală”, cu concurs pe echipe, individual compus și finale pe aparate, una în care exercițiile impuse vor figura pentru ultima oară în programul Campionatelor Mondiale.

Festivitatea de Deschidere, desfășurată pe parcursul a două ore, a

oferit un spectacol de artă japoneză tradițională, cu multe numere specifice zonei Fukui, din care face parte și orașul Sabae, între oficialitățile care s-au adresat participanților fiind și Nadia Comînici, ambasadoare în relațiile cu mass-media din partea Comitetului de Organizare.

Favorite în competiția feminină, urmând șirul evoluțiilor de la ultimele ediții, România, Rusia, China, S.U.A., Ucraina. Iar lucrul acesta avea să se confirme pe parcursul competiției, cu deosebire gimnastele din aceste țări disputându-și întâietatea, ba, mai mult, acaparând podiumurile de premiere și clasamentele în partea lor superioară.

România, campioana mondială en-titre, în căutarea unui nou titlu, a avut în componență pe Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Andreea Cacovean, Alexandra Marinescu, Nadia Hățăgan și Claudia Presăcan, sportive a căror valoare era cunoscută și apreciată. Încă înaintea concursului oficial au apărut problemele, Nadia Hățăgan reaccidentându-se la piciorul care i-a creat multe dificultăți la Dortmund, astfel că s-a pus problema dacă va concura sau nu la impuse.

Și s-a pornit la drum, cu 26 de echipe la start.

Prima etapă, exercițiile impuse.

Rămas la o singură variantă posibilă de echipă, prin nedorita accidentare a Nadiei Hățăgan, antrenorul Octavian Bellu a stabilit o ordine de concurs care să valorifice cât mai bine calitățile fetelor, astfel că Gina Gogean, Lavinia Miloșovici, Alexandra Marinescu, Simona Amânar, Andreea Cacovean și Claudia Presecan au susținut programul impuselor.

Pripul aparat a fost solul, încheiat cu cel mai ridicat punctaj (48.949), care le-a permis să treacă în fruntea ierarhiei. Gina Gogean, cu 9.875, a putut avea mai mare notă, iar cu 9.800, Lavinia Miloșovici a fost a doua în echipă, ele fiind urmate de Simona Amânar, cu 9.787. La sărituri, Gina Gogean a reamintit tuturor că este campioana lumii la acest aparat, realizând un spectaculos 9.825. Au urmat-o Simona Amânar 9.737 și Lavinia Miloșovici 9.700. La a treia rotație, româncele au trecut la paralele, aparat care s-a dovedit extrem de greu și pentru cea mai bună sportivă a Chinei, Mao Zanling, care a ratat de două ori. Lavinia Miloșovici (9.675) și colegile „*au executat bine o lecție învățată cu rigoare matematică și, chiar dacă punctajele nu au mai fost la fel de ridicate ca în primele două probe (Alexandra Marinescu 9.637, Andreea Cacovean 9.612), avansul pe echipe s-a păstrat*”. Bârna a fost aparatul mai slab, fetele fiind destul de jos în notzări: Alexandra Marinescu 9.575, Gina Gogean 9.537, Lavinia Miloșovici 9.475, dar nu avea să fie influențată poziția generală.

Și, astfel, impusele aveau să fie câștigate de echipa României cu 192.570. În urma fetelor noastre, SUA 191.722, Rusia 191.408, China 190.891, Ucraina 189.033, Spania 188.494, Franța 187.483... Era clar că România își onora statutul de favorită principală.

Finala. Exerciții liber alese.

Ținând seama de calitățile individuale ale fetelor pe fiecare aparat, antrenorul Octavian Bellu a dat posibilitatea ca 4 fete să se afle pe poziția societății cea mai avantajoasă, a 6-a: Gina Gogean la sărituri, Lavinia Miloșovici la paralele, Alexandra Marinescu la bârna și Simona Amânar la sol. De partea cealaltă, doar Shannon Miller și Dominique Moceanu, respectiv Svetlana Khorkina și Elena Produnova.

„*A fost o bătălie între patru titani ai gimnasticii mondiale, o încleștare de un*

rar dramatism, în care echipa României a învins, deopotrivă, orgolioasa și pretențioasă selecționată a Americii (și la ce diferență !!), apoi China, prezentă aici cu cea mai valoroasă formație pe care a aliniat-o în ultimul deceniu. Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Andreea Cacovean, Alexandra Marinescu, Claudia Presecan și Nadia Hățăgan, dirijate de un strateg – l-am numit pe antrenorul Octavian Bellu – unanim apreciat de specialiști pentru competența și profesionalismul său și căutat de foarte mulți ziaristi, au obținut aici, la ediția a 31-a a Campionatelor Mondiale, o strălucită victorie, a patra în disputa pe echipe, după cele de la Fort Worth 1979, Rotterdam 1987 și Dortmund 1994. Dincolo de calitățile și excepționalul talent, cu care sunt înzestrate fetele, de pregătirea lor exemplară și atingerea vârfului de formă la momentul oportun, aș dori să remarc strategia bine aleasă de colectivul etnic pentru fiecare probă, pentru rolul atribuit Laviniei Miloșovici pe parcursul întregului concurs (la Conferința de Presă a noilor campioane mondiale, Lavinia a fost întrebată dacă se socotește o «mamă» a echipei României. «Nu o mamă, ci o soră mai mare, o prietenă a tuturor fetelor», a fost răspunsul mării noastre gimnaste). În egală măsură, au fost valorificate calitățile individuale și experiența celorlalte fete, inclusiv a celor mai tinere. Incluziunea Nadiei Hățăgan în sextetul de la paralele, într-un moment tactic crucial pentru desfășurarea întregii competiții, a fost, se poate spune, o adevărată «lovitură de maestru». Deși după o săptămână de chinuitoare dureri la picior, campioana europeană de junioare de la Geneva 1993 a avut o execuție de excepție, ajutând enorm echipa.

Cel mai important și deosebit de semnificativ e faptul că reprezentativa României s-a aflat în permanență pe primul loc de la prima probă și până în final. Sâmbăta, a intrat în concurs cu un avans de 0.848 în fața echipei SUA, cu 1.162 în fața Rusiei și cu 1.751 în fața Chinei. La sărituri s-au mai acumulat 48.323 p (Simona Amânar 9.887 și Gina 9.725 au evoluat la nivelul scontat, celelalte fete având „pași” la aterizări), astfel că, după prima rotație, clasamentul se prezenta astfel: România 240.893, S.U.A. la 0.646, China la 1.338 și Rusia la 1.424. Deci, se reducea avantajul fetelor noastre față de americance, dar urca echipa Chinei pe poziția a 3-a. Pentru românce, aparatul următor au fost paralele. Dorind parcă să recupereze zecimile de punct lăsate la sărituri, echipa noastră a concurat excepțional: Gina 9.875, Lavinia 9.882, Nadia 9.825, Alexandra 9.812, Andreea 9.800. Deci, un total de 49.174, care s-a dovedit decisiv pentru soarta finală a întrecerii, întrucât româncele s-au desprins la aproape un punct și jumătate de adversarele lor: România 290.067 p, S.U.A. la 1.484, China la 1.488 și Rusia la 2.525. În acest schimb a devenit extrem de mică diferența dintre echipele S.U.A. și Chinei (4 miimi), iar gimnastele ruse au ieșit practic din cărți (Grosheva cădere, iar Khorkina ezitare mare la sol). Urma pentru sportivele noastre «puntea suspinelor». După o nota de start excepțională, ce părea să propulseze România în mod cert pe prima treaptă finală (Simona Amânar 9.775), au venit cele două mari ratări (Claudia Presecan și Gina Gogean), care păreau să ne arunce pe toți în infern (Bellu, disperat, se agita ca un leu în cușcă), dar Lavinia (9.775), Alexandra (9.837) și Andreea (9.862) refac echilibrul în sânul delegației și renasc speranțele într-un mare succes. Situația echipelor era următoarea: România 338.716, China la 1.114, S.U.A. la 1.996 și Rusia la 3.025 p. Solul, se știe este unul din punctele forte ale româncelor. Claudia, o bună «deschizătoare», cu 9750, Andreea (9.700), Alexandra (9.725), Lavinia (9.862), Gina (9.900), au obținut note care asigurau, practice, câștigarea medaliei de aur. Dar, pentru impresia finală, era nevoie de ceva extraordinar, care să șocheze, să impreioneze. Aceasta s-a numit Simona Amânar. Solul său a fost, incontestabil, cel mai valoros exercițiu din întregul concurs, cu linii

de acrobație de maximă dificultate, executate excepțional, într-un ritm care pur și simplu a tăiat respirația sălii. A fost, cum se spune, «lovitura de grație» pe care echipa României a dat-o puternicelor ei adversare în drumul său spre cel de-al patrulea titlu mondial. Lavinia a sărit prima pe podium pentru a o îmbrățișa și săruta pe Simona, iar apoi, în jurul lui Belu, s-a încins de-acum tradiționala horă românească de sărbătoare a succesului. Spectatorii, participanți și ei la acest moment, strigau «România !, România !», aplaudând cu multă căldură pe noile regine ale gimnasticii mondiale.

Sincere felicitări bravelor noastre fete, colectivelor tehnice de la Deva și București, antrenorilor de la cluburile de la care provin fetele (CSS Cetate Deva, CSS Focșani, CSS 1 Farul Constanța, CSS Triumf București și CSS Sibiu-Steaua) și în primul rând celor prezenți aici : Oc-tavian Bellu, antrenor coordonator, Mariana Bitang, Eliza Stoica, Nicolae Porminte, Anca Grigoraș, antrenoare federal... Și, poate, nu e lipsit de semnificație să spunem că, de mai bine de o săptămână, alături de echipa noastră s-a aflat și Nadia Comăneci, cu sfaturi și încurajări, Bart Conner, logodnicul ei, fiind printre primii care ne-au îmbrățișat și felicitat pentru succesul extraordinar din concursul pe echipe.

Pe bună dreptate, echipa României poate spune cu mare bucurie: «Arigato, Sabae!, Arigato, Japonia !... Muļumim, Sabae!, Muļumim, Japonia !» (Constantin Macovei – Gazeta Sporturilor)

1. România	96.522	97.222	96.023	98.098		
Impuse	48.199	48.048	47.374	48.949	192.570	
Libere	48.323	49.174	48.649	49.149	195.295	387.865
Lavinia Miloșovici	9.700	9.675	9.475	9.800		
	9.637	9.862	9.775	9.862	77.786	
Gina Gogean	9.825	9.562	9.537	9.875		
	9.725	9.875	9.400	9.900	77.699	
Simona Amânar	9.737	9.537	9.237	9.787		
	9.887	9.725	9.775	9.912	77.597	
Alexandra Marinescu	9.412	9.662	9.575	9.725		
	9.537	9.812	9.837	9.725	77.285	
Andreea Cacovean	9.525	9.612	9.400	9.762		
	9.537	9.800	9.862	9.700	77.198	
Claudia Presecan		9.337	9.437	9.387	9.625	
	9.537	–	9.275	9.750	66.348	
Nadia Hațegan		–	–	–	–	
	–	9.825	–	–	9.825	
2. China	46.673	47.649	48.224	48.273	190.819	
	49.023	49.023	48.874	48.737	195.657	386.476
3. SUA	47.450	48.462	47.612	48.198	191.722	
	47.865	48.525	48.336	48.137	192.983	384.705

În concursul individual compus, Lavinia Miloșovici a reușit să se afle în lumina podiumului, primind, în final, medalia de bronz.

Calificările au adus-o în prim-plan pe Mo Huilan (China), care a terminat în fruntea clasamentului, nu foarte departe situându-se Lilia Podkopaeva și Dina Kochetkova, ambele cu reurse, așa cum se va vedea, de a schimba această ierarhie. Fetele noastre – Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar – s-au aflat și ele în cursă și în grupul favoritelor, fiind toate, în bloc,

în ordine, pe locurile 4, 5 și 7, mai jos fiind Andreea Cacovean, precum și Claudia Presecan, care nu a fost pe toate aparatele. De reamintit faptul că Gina Gogean a câștigat „impusele”, dar a cedat la „libere”, ceea ce explică și locul 5 al calificărilor (e vorba de evoluțiile la echipe, contând și platformă pentru individual compus), la rândul ei și Simona Amânar cu evoluții oscilante de la o fază la cealaltă (impuse / libere).

1.	Mo Huilan	9.475	9.700	9.800	9.712	38.687	4	
		9.937	9.862	9.900	9.800	39.499	1	78.186
2.	Podpokaeva Lilia	9.612	9.650	9.450	9.850	38.562	6	
		9.762	9.875	9.875	9.825	39.337	2	77.899
3.	Kochetkova Dina	9.700	9.675	9.687	9.700	38.762	2	
		9.575	9.850	9.837	9.787	39.049	6	77.811
4.	Miloșovici Lavinia	9.700	9.675	9.475	9.800	38.650	5	
		9.637	9.862	9.775	9.862	39.136	4	77.786
5.	Gogean Gina	9.825	9.562	9.537	9.875	38.799	1	
		9.725	9.875	9.400	9.900	38.900	12	77.699
7.	Amânar Simona	9.737	9.537	9.237	9.787	38.298	13	
		9.887	9.725	9.775	9.912	39.299	3	77.597
9.	Marinescu Alexandra	9.412	9.662	9.575	9.725	38.374	9	
		9.537	9.812	9.837	9.725	38.911	11	77.285
11.	Cacovean Andrea	9.525	9.612	9.400	9.762	38.299	12	
		9.537	9.800	9.862	9.700	38.899	13	77.198
119.	Presecan Claudia	9.337	9.437	9.387	9.625	37.786	22	
		9.537	-	9.275	9.750	28.562	147	66.348

În finala de 36, Mo Huilan a cedat presiunii și a încheiat pe locul 6. În aceste condiții, disputa pentru podium a adus, din nou, față în față pe eternele rivale, gimnastele din România și Rusia, balanța înclinând, după ultima evoluție, în favoarea Liliei Podkopaeva și Svetlanei Khorkina. Cu toate strădaniile, ar fi fost destul de greu ca gimnastele ruse să fie învinse, astfel că Lavinia Miloșovici a trebuit să se mulțumească doar cu medalia de bronz, care a venit după argintul de la Brisbane, o performanță bună totuși în contextul disputelor de la Sabae. La 0.037 de treapta a treia a fost Simona Amânar, în timp ce, cu o ratare la paralele, Gina Gogean a încheiat doar pe 14.

1.	Lilia Podkopaeva	9.799	9.812	9.787	9.850	39.248
2.	Svetlana Khorkina	9.756	9.912	9.775	9.687	39.130
3.	Lavinia Miloșovici	9.662	9.862	9.737	9.825	39.086
4.	Simona Amanar	9.862	9.775	9.637	9.775	39.049
14.	Gina Gogean	9.706	9.037	9.700	9.837	38.280

În finalele pe aparate a venit în sfârșit și aurul mult râvnit în concursurile individuale.

La sărituri, Simona Amânar, asistată pe podium de antrenorul Nicolae Forminte, a fost de neînvinc, doar de egalat (de către Lilia Podkopaeva) – regula tie-breaker nu s-a aplicat la această ediție -, în timp ce Gina Gogean a obținut medalia de bronz.

Finala de la sol a adus iarăși zâmbetul și lumina din ochii Ginei Gogean. Ea a câștigat cu 9.825, aducând României al treilea titlu mondial la această ediție. Gina, sigură pe ea, dezinvoltă, zburdând pur și simplu în liniile acrobatică, precisă, le-a devansat pe chinezoaica Ji Liya (9.675), pe franțuzoaica Ludivine Furnon (9.625), care a intrat în finală de pe poziția de rezervă, dar și pe Simona Amânar, care s-a clasat pe locul 6 (9.437), ca urmare a unei erori comise în timpul evoluției.

Sărituri		Sol	
1. Simona Amanar	9.781	1. Gina Gogean	9.825
1. Lilia Podkopyeva	9.781	2. Ji Liya	9.675
3. Gina Gogean	9.706	3. Ludivine Furnon	9.625
		6. Simona Amanar	9.437

La paralele, Alexandra Marinescu și Lavinia Miloșovici s-au situat în preajma podiumului, locul 4 și, respectiv, 5.

La bârnă, Alexandra Marinescu, a intrat a patra, după ce Lilia Podkopyeva a primit un nemeritat 9.837, „*brigada dându-se, pur și simplu, în spectacol cu notele ridicate*”. Cu două mici ezitări, gimnasta noastră a finalizat un exercițiu, în ansamblu, bine apreciat, cu 9.737 (arbitra coreeană i-a acordat 9.800, iar cea din Belarus 9.650). În disputa pentru medalii a intrat, apoi, și Diminiquie Moceanu, cu o execuție de 9.837. A venit, însă, Mo Huilan, cu o evoluție de chinogramă, fără nici cea mai mică ezitare: 9.900, devenind pe merit campioană mondială, cea care, în urmă cu un an, la Jocurile Asiei, de la Hiroshima, a obținut aurul la toate aparatele.

Paralele		Bârnă	
1. Svetlana Khorkina	9.900	1. Mo Huilan	9.900
2. Mo Huilan	9.837	2. Lilia Podkopyeva	9.837
2. Lilia Podkopyeva	9.837	2. Diminiquie Moceanu	9.837
4. Alexandra Marinescu	9.800	4. Alexandra Marinescu	9.737
5. Lavinia Miloșovici	9.775	4. Shannon Miller	9.737

Lavinia Miloșovici a explicat triumful: „*E greu să concurezi din postura de lider. A fost greu, dar a meritat*”, iar antrenora Mariana Bitang a afirmat cu tărie că „*a fost cel mai greu mondial din cele patru la care am fost. Suntem campioane și asta înseamnă cel mai mult*”.

Dacă cea de a 30-a ediție a Campionatelor Mondiale, desfășurată la Sabae (Japonia) – în Prefectura Fukui Honshu -, între 1-10 octombrie 1995, a avut în prim-plan titlul cucerit de echipa feminină a României, o performanță nu mai puțin de excepție a obținut și reprezentativa masculină, un rezultat care se înscrie ca unicat în performanțele realizate de băieți pe scena mondială: medalia de bronz.

Antrenorii Dan Grecu, Aurelian Georgescu și Iosif Ferencz au adus în arena niponă a competiției, cu 24 de echipe și 209 de gimnaști, pe Nicolae Bejenaru, Nicu Stroia, Marius Urzică, Adrian Ianculescu, Nistor Șandro, Cristian Leric și Dan Burincă.

Dacă sorții au fost neiertători cu echipe precum cele ale Chinei (campioană mondială), Franței, Italiei, plasate la „ora de matineu”, băieții noștri

n-au avut de ce să se plângă din acest punct de vedere: au evoluat în grupa a 3-a, împreună cu reprezentativele Japoniei și SUA.

„Așa după cum a mers arbitrajul la primele două grupe, existau mari temeri că echipa noastră va avea o misiune extrem de dificilă, date fiind notele extrem de ridicate ale principalilor noștri adversari. Dar, spre bucuria întregii delegații, Adrian Ianculescu, Marius Urzică, Șandro Nistor, Cristian Leric, Nicu Stroia, Dan Burincă și Nicolae Bejenaru au prins o zi fastă și au făcut un concurs de zile mari cu exercițiile impuse: nicio ratare din cele 36 de execuții, mobilizare exemplară, note remarcabile, între care și un 9.650 pentru Cristian Leric la sărituri (după o deliberare a brigăzii de arbitraj de aproape zece minute, care a pus pe jar întreaga echipă) sau 9.612 la bară pentru Șandro Nistor...”. Cu 46.775 la sol, 46.475 la cal, 46.1125 la inele, 47.075 la sărituri, 46.100 la paralele și 47.424 la bară, echipa noastră se situa la jumătatea concursului pe locul 4, după Japonia, China și SUA, depășindu-i pe bulgari, francezi și italieni, cu care se aflau în dispută directă pentru calificarea la Jocurile Olimpice de la Atlanta.

„...Ziua de miercuri a fost – o spunem fără exagerare – una istorică pentru gimnastică: a fost ultima oară când în competiția supremă a lumii au fost prezentate exercițiile impuse, cele adorate și hulite, deopotrivă, de-a lungul anilor. Deci adio «impuse»! Trăiască exercițiile liber alese! Și pentru ca unii gimnaști să nu le regrete deloc, iată că «spectacolul de adio» al exercițiilor impuse a făcut

victime de marcă la Sabae. Cea mai surprinzătoare e aceea că echipa masculină a Rusiei, constantă candidată la medalii și, desigur, multiplă campioană mondială, se află pe locul 11, la o distanță de (incredibil) 5.523 de lider, Japonia. Evgheni Shabaev (8.775 la bară), Alexei Voropaev (8.975 la cal și 8.125 la bară) și Alexei Ne;nov (8.425 la cal și 6.525 la bară), nume de referință în gimnastica mondială, au «făcut varză» concursul, astfel că, mai mult ca sigur, gimnaștii ruși nu-și vor apăra argintul de la Dortmund. Momente critice au traversat și reprezentativele Ucrainei (Igor Korobcinski 8.150 la bară) și Belarus (Ivan Ivankov 9.100 la cal și, rețineți, 7.275 la bară!?), astfel că nici una dintre aceste echipe n-a putut pătrunde în topul clasamentului, acolo unde, pe poziția a 4-a se află selecționata României...”.

Drept urmare, clasamentul a avut următoarea configurație: 1. Japonia 282.060, 2. China 282.048, 3. SUA 280.336, 4. România 279.974, 5. Bulgaria 278.174, 6. Franța 227.225, 7. Italia 276.249, poziții care au „trimis”, la libere, echipa României în grupa de elită a „mondialelor”.

În clasamentul individual, sportivii români s-au aflat pe poziții mai mult decât meritorii: 9. Nistor Șandro, 23. Adrian Ianculescu, 26. Nicu Stroia, 34. Cristian Leric

„Nu exagerez cu absolut nimic, dacă afirm că acum – la sfârșitul primei finale mondiale – suntem asaltați de colegii de la masa presei, care doresc să afle cât mai multe despre echipa masculină a României, care a reperat aici, în această seară, cea mai mare performanță a sa: medalia de bronz, în imediata apropiere a celor doi titani ai gimnasticii mondiale, China și Japonia...Un rezultat incredibil la ora startului, dar reflectând omogenitatea și buna pregătire a celor 7 gimnaști: Nicolae Bejenaru, Nicu Stroia, Marius Urzică, Nistor Șandro, Adrian Ianculescu, Cristian Leric și Dan Burincă...și al colectivului tehnic dan Grecu, Iosuf Ferencz, Aurelian Georgescu, medicul Ion Șerbescu...”

În dispută cu „numele grele” ale gimnasticii masculine internaționale – China (cu Li Xiaoshuang, Huang Huadong, Huang Liping), Japonia (Yoshiaki Hatakeda, Hikaru Tanaka), Rusia (Evgeni Shabaev, Alexei Voropaev, Alexei Nemov), Ucraina (Grigory Misutin), Belarus (Vitaly Scherbo, Ivan Ivankov),

Germania (Andreas Wecker, Marius Tobă – locul 164 în clasamentul individual, fără a face toate aparatele, Valeri Belenki) ș.a. – echipa României a reușit un veritabil tur de forță, cu o foarte frumoasă demonstrație a valorii, urcând pe treapta a 3-a a podiumului, după China și Japonia, dar depășind Rusia (560.971), Ucraina (560.934), Belarus (560.158), Germania (558.946), Coreea de Sud (558.821) sau SUA (558.784 – în formație cu Mihai Bagiu, locul 179 în clasamentul individual, cu doar patru aparate).

Pe baza notelor obținute la „obligatorii” și „libere” cumulat, de asemenea, cu evoluții a 6 gimnaști de echipă, dar luate în calcul cele mai bune 5 rezultate, în final, tabloul podiumului a avut următoarea configurație:

1.	China	93.350	94.974	93.574	94.037	95.374	95.310	566.619	
		46.575	47.100	46.712	46.800	47.462	47.399	282.048	2
		46.775	47.874	46.862	47.237	47.912	47.911	284.571	1
2.	Japonia	93.087	93.937	93.737	93.650	94.374	94.773	563.558	
		47.087	46.475	46.675	47.225	46.712	47.886	282.06	1
		46.000	47.462	47.062	46.425	47.662	46.887	281.498	6
3.	România	93.837	94.162	92.737	93.775	92.825	94.611	561.974	
		46.775	46.475	46.125	47.075	46.100	47.424	279.974	4
		47.062	47.687	46.612	46.700	46.725	47.187	281.973	4
	Șandro Nistor	9.450	9.250	9.425	9.300	9.300	-		
		9.225	9.275	9.325	9.225	9.250	-	112.237	
	Cristian Leric	9.250	9.175	9.075	9.650	9.050	-		
		9.562	9.550	9.200	9.600	8.975	9.375	111.987	
	Adrian Ianculescu	9.400	9.275	9.075	9.500	9.150	9.450		
		9.475	9.675	8.975	9.500	9.175	9.325	111.975	
	Nicu Stroia	9.300	9.250	9.200	9.375	8.925	9.587		
		9.300	9.487	9.325	9.200	9.300	9.537	111.786	
	Marius Urzică	-	9.525	-	9.250	9.200	9.225		
		9.425	9.700	-	9.150	9.350	9.350	84.175	
	Nicolae Bejenaru	9.325	9.025	9.025	9.250	-	-		
		9.300	9.175	9.025	9.175	9.300	-	82.600	
	Dan Burincă	9.300	-	9.250	-	9.400	9.550		
		-	-	9.737	-	-	9.275	56.612	

O performanță, așadar, care a rămas cu majuscule în istoria gimnasticii masculine românești.

Rezultatele înregistrate în calificări au permis promovarea în finala la individual compus a lui Cristian Leric, Șandro Nistor și Adrian Ianculescu, iar în cele pe aparate a lui Marius Urzică (cal), Dan Burincă (inele), Cristian Leric, Adrian Ianculescu (sărituri), Șandro Nistor (bară).

La individual compus, Cristian Leric a încheiat pe locul 11, Șandro Nistor pe locul 34, iar Adrian Ianculescu pe ultima poziție dintre finaliști, la capătul unei întreceri cu peste 200 de gimnaști la start, cu un succes scontat al chinezului Li Xiaoshuang, primul campion mondial pentru gimnastica chineză, cel care avea să devină, la J.O. de la Atlanta 1996, și primul gimnast chinez campion olimpic la individual compus.

1.	Li Xiaoshuang	9.612	9.700	9.662	9.675	9.712	9.637	57.998
2.	Scherbo Vitaly	9.650	9.500	9.375	9.562	9.700	9.712	57.499
3.	Shabaev Evgeni	9.562	9.600	9.437	9.425	9.587	9.637	57.248
11.	Leric Cristian	9.500	9.512	9.250	9.425	9.300	9.575	56.562
34.	Șandro Nistor	9.050	8.825	9.400	9.200	8.775	8.725	53.975
36.	Ianculescu Adrian	8.525	8.750	8.025	8.675	8.600	8.325	50.900

Coincidență sau nu, la Jocurile Olimpice din 1996, și Cristian Leric, și Li Xiaoshuang aveau să ocupe aceleași poziții în clasamentul final la individual compus!

În prim-plan a fost, neîndoielnic, Dan Burincă, în finala de la inele, aparat unde și-a confirmat valoarea, de această dată făcând un pas mai sus pe podium, în comparație cu ediția precedentă, de la Brisbane, cucerind argintul mondial (performanță ce avea să o repete și în anul următor, la Jocuri Olimpice de la Atlanta), depășit fiind doar de extrem de valorosul italian Yuri Chechi – neînvingător între 1993-1997, în palmares cu un total de 13 medalii de aur numai la acest aparat, la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale, Campionate Europene și Cupa Europei (1988-2004). Dan Burincă a obținut 9.762, situându-se înaintea altor gimnaști cunoscuți: Yordan Yovtchev (Bulgaria), Marius Tobă (Germania), Andreas Wecker (Germania), Li Xiaoshuang (China), Hikaru Tanaka (Japonia) sau John Roethlisberger (SUA – fiul lui Fred Roethlisberger, membru al echipei olimpice din 1968, fratele Mariei Roethlisberger și ea în lotul olimpic la JO 1984, devenit comentator de box și gimnastică la NBC și om de afaceri)

Un rezultat prin care gimnastul nostru mărea numărul medaliilor cucerite de băieți la Campionatele Mondiale, ridicând cota la 7, dintre care 5 la inele (!), trei aparținând lui Dan Grecu (1974-1978, aur, bronz, argint) și două lui Dan Burincă (1994, 1995 – bronz, argint), reamintindu-ne, de asemenea, și reușitele lui Marius Gherman (1993, argint bară) și Marius Urzică (1994, aur cal).

În ceea ce privește finalele pe aparate, trebuie să remarcăm faptul că îi regăsim pe gimnaștii noștri și în alte trei finale (cal, sărituri, bară), cu clasări, unele mai mult decât meritorii, dacă avem în vedere valoarea și numărul adversarilor prezenți inițial la startul fiecărui concurs.

Marius Urzică (aurul mondial și european 1994) a încheiat pe locul 4 la cal, învingător fiind elvețianul Li Donghua. Semnalăm și locul 5 al americanul Mihai Bagiu.

La sărituri au fost prezenți Cristian Leric (locul 5) și Adrian Ianculescu (locul 8), pe prima poziție fiind Alex Nemov, unul dintre cei mai titrați gimnaști ai lumii (masculin și feminin), cu 29 de medalii la Jocuri Olimpice, Campionate Mondiale, Campionate Europene (1994 – 2000).

Și o ultimă prestație în finală, a lui Nistor Șandro, la bară, încheiată pe locul 6, aparat cu Andreas Wecker (Germania) învingător, medaliatul cu argint de la Barcelona 1992 și cel care avea să fie și campion olimpic în 1996, iar în 1989 Cel mai bun sportiv al anului în R.D.Germană.

Inele			Cal		
1.	Cechi Yuri	9.850	1.	Li Donghua	9.762
2.	Burincă Dan	9.762	2.	Huang Huadong	9.737
3.	Jovtchev Jordan	9.750	2.	Hatekada Yoshiaki	9.737
4.	Tobă Marius	9.700	4.	Urzică Marius	9.725
			5.	Takana Hikaru	9.650
			5.	Bagiu Mihai	9.650
Sol			Sărituri		
1.	Scherbo Vitaly	9.812	1.	NemovAlexei	9.756
2.	LI Xiaoshuang	9.775	1.	Misutin Grigory	9.756
3.	Misutin Grigory	9.762	3.	Scherbo Vitaly	9.662
			5.	Leric Cristian	9.606
			8.	Ianculescu Adrian	9.312
Paralele			Bară		
1.	Scherbo Vitaly	9.812	1.	Wecker Andreas	9.812
2.	Huang Liping	9.750	2.	Hatekada Yoshiaki	9.775
3.	Tanaka Hikaru	9.725	3.	Dunev Krasimir	9.750
			3.	Zhang Jinjing	9.750
			6.	Șandro Nistor	9.687

Sabae s-a încheit cu o frumoasă pagină în istoria gimnasticii românești. După Japonia, urmează Puerto Rico. Sayonara Sabae! Buenos Dias, San Juan!

❖ 1996 – San Juan

Campionatele Mondiale pe aparate s-au desfășurat în primăvară, în perioada 17-19 aprilie 1996, la San Juan (Puerto Rico). Formatul competiției a fost similar cu cel din 1992 și 2002, cu medalii acordate în concursul pe aparate, după trei runde (preliminariii, semi-finale cu primii 16 clasați și finale cu primii 8).

Patru gimnaste românce s-au prezentat la startul acestei ediții: Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar și Alexandra Marinescu.

Competiția feminină a reunit la „Roberto Clemente Coliseum” pentru calificările în semi-finale gimnaste de top, între care s-au aflat Lavinia Miloșovici – campioana olimpică a solului în 1992, Simona Amanar – cu dorința de a-și apăra titlul de la sărituri din 1995, de la Sabae, Gina Gogean – medaliata cu aur de la sol, sau Svetlana Khorkina – campioana mondială de la paralele, dar și alte gimnaste care aspirau cu îndreptățire la gloria internațională, Alexandra Marinescu fiind în primele rânduri. De altfel, Muriel Grossfeld, conducătorul delegației americane și cunoscut arbitru, declara înaintea întrecerii referindu-se la gimnastele noastre: „*Ele sunt foarte bune și au un mare antrenor. Se pregătesc împreună și au un program foarte intens. Sunt dedicate acestui sport...*”. Și afirmațiile specialistului american aveau să fie puse în practică de fetele noastre.

Săriturile au fost dominate, nici nu se putea altfel, de tandemul Gina Gogean – Simona Amânar, care nu a lăsat nicio speranță adversarelor, impresionând prin valoarea exercițiului și a execuției, ele coborând de pe podium cu medaliile de aur și argint. Surpriza a venit din partea Anniei Portuondo, care a devenit prima gimnastă cubaneză câștigătoare a unei medalii mondiale în probele individuale.

Calificări			Semifinală		
1.	Galiyeva Rocaliya	9.687	1.	Amanar Simona	9.831
2.	Gogean Gina	9.668	2.	Portuondo Annia	9.749
2.	Portuondo Annia	9.668	3.	Gogean Gina	9.743
2.	Khorkina Svetlana	9.668	4.	Khorkina Svetlana	9.662
5.	Amânar Simona	9.637	5.	Bermudes Yureisis	9.643
6.	Bermudes Yureisis	9.625	6.	Valle Elisabeth	9.631

Finală		CHN	CAN	POR	GER	ITA	BRA			
1.	Gogean Gina	10.0	9.80	9.85	9,80	9.85	9.80	9.85	9.825	9.800
		10.0	9.75	9.75	9.70	9.80	9.80	9.80	9.775	
2.	Amânar Simona	10.0	9.80	9.85	9.70	9.80	9.85	9.80	9.812	9.787
		10.0	9.65	9.75	9.75	9.75	9.80	9.85	9.762	
3.	Portuondo Annia	9.90	9.65	9.70	9.55	9.70	9.70	9.75	9.687	9.756
		10.0	9.85	9.85	9.80	9.80	9.85	9.80	9.825	

Cu 11 gimnaste în finală. concursul de la paralele a fost, cum era de așteptat, specialitatea Svetlanei Khorkina, campioana de la Sabae, la al doilea titlu mondial la acest aparat (va mai obține încă trei în perioada următoare), la egalitate, însă, cu Elena Piskun (Belarus), ambele cu la doar 0.013 aflându-se Isabelle Severino (Franța), la rândul ei, Lavinia Miloșovici încheind pe locul 10. Întrecerile din semi-finale au fost marcate de o situație nedorită, aceea a unor erori grave de arbitraj, cu deosebire în aprecierea dificultății, în cazul mai multor gimnaste, motiv pentru care în urma analizei video, s-au revăzut evoluțiile și revizuit ierarhiile, Comitetul Executiv al FIG aprobând suplimentarea listei finalistelor la paralele cu încă trei locuri, astfel că s-a ajuns la 11, în loc de 8. În această situație s-a aflat și Lavinia Miloșovici, care a terminat pe locul 12 în clasamentul calificărilor, dar a fost urcată pe locul 5 în urma reanalizei, în timp ce Dominique Dawes (SUA), de pe locul secund a coborât pe 6.

Calificări			Semifinale		
1.	Xuan Liu	9.825	1.	Khorkina S.	9.825
1.	Khorkina Svetlana	9.825	2.	Dawes D.	9.800
3.	Sheremeta Lyubov	9.775	3.	Piskun Yelena	9.762
5.	Miloșovici L.	9.750	11.	Amânar Simona	9.725
14.	Amânar Simona	9.700	12.	Miloșovici L.	9.662

Finala		ESP	GRE	PUR	GBR	MEX	AUS		
1.	Svetlana Khorkina	10.0	9.70	9.80	9.80	9.80	9.80	9.75	9.787
2.	Elena Piskun	10.0	9.80	9.80	9.70	9.80	9.75	9.80	9.787
3.	Isabelle Severino	10.0	9.85	9.80	9.75	9.75	9.80	9.75	9.775
10.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.70	9.80	9.60	9.70	9.70	9.65	9.687

Dina Kochetkova, cu succesul de la bârnă, a devenit prima gimnastă rusă care câștiga titlul mondial la acest aparat, cum o premieră pentru palmaresul Alexandrei Marinescu a fost medalia de argint a senioarelor, după aurul european (1994, 1996) al junioarelor.

Calificări			Semifinală		
1.	Kochetkova Dina	9.880	1.	Liu Xuan	9.887
2.	Xuan Liu	9.860	2.	Kochetkova Dina	9.862
3.	Marinescu Alexandra	9.800	3.	Phelps Jaycie	9.837
3.	Gogean Gina	9.800	4.	Gogean Gina	9.800
3.	Piskun Elena	9.800	6.	Marinescu Alexandra	9.737

Finală		UKR	BLR	VEN	FIN	FRA	TPE		
1	Dina Kochetkova	10.0	9.90	9.85	9.90	9.90	9.90	9.85	9.887
2	Alexandra Marinescu	10.0	9.90	9.80	9.85	9.85	9.75	9.70	9.812
3	Liu Xian	10.0	9.70	9.75	9.90	9.80	9.80	9.85	9.800
8	Gina Gogean	9.9	9.10	8.95	9.15	8.85	9.10	9.25	9.075

Concursul de la sol a oferit o dispută extrem de strânsă, cu greu putând fi efectuată o departajare reală, motiv pentru care locurile podiumului au fost acordate la egalitate, și aurul, și bronzul. Totodată, a reprezentat o reafirmare a calităților Ginei Gogean și ale Laviniei Miloșovici, în dispută cu celelalte valori ale finalei, în special Kui Yuanyuan – prima sportivă chineză medaliată cu aur mondial la sol – și Liubov Șeremeta (Ucraina).

Calificări			Semifinale		
1	Gogean Gina	9.837	1	Gogean Gina	9.812
2	Miloșovici Lavinia	9.787	2	Kui Yuanyuan	9.800
3	Sheremeta Liubov	9.750	3	Miloșovici Lavinia	9.787

Finală		ARG	HUN	USA	COL	AUT	KOR		
1.	Gina Gogean	10.0	9.80	9.90	9.85	9.80	9.85	9.90	9.850
2.	Kui Yuanyuan	10.0	9.85	9.80	9.80	9.90	9.85	9.90	9.850
3.	Liubov Sheremeta	10.0	9.85	9.80	9.70	9.80	9.75	9.85	9.800
3.	Lavinia Miloșovici	10.0	9.85	9.80	9.75	9.80	9.75	9.85	9.800

Această a 32-a ediție a Campionatelor Mondiale nu a fost o ediție rodnică pentru sportivii români, cu Dan Burincă (inele) și Marius Urzică (bară, cal) în competiție.

Cel mai bun rezultat l-a obținut Dan Burincă, situat pe locul 4, după Yuri Chechi (Italia) 9.825 și, la egalitate pe poziția secundă, Iordan Jovtchev (Bulgaria) și Szilveszter Csollany (Ungaria) 9.737. Sportivul nostru a trecut de calificări (24 competitori), ocupând locul 5, cu 9.625, poziție similară pe care s-a clasat și în semi-finale (9.700), pentru ca să încheie al patrulea (9.712), rămânând, astfel, în elita specialiștilor la inele.

Finală		HJ	GRE	BEL	VEN	GER	FIN	PRK	
1.	Yuri Cechi	9.80	9.75	9.85	9.80	9.85	9.85	9.80	9.825
2.	Iordan Jovtchev	9.70	9.75	9.65	9.75	9.70	9.75	9.80	9.737
3.	Szilveszter Csollany	9.80	9.70	9.75	9.75	9.75	9.75	9.70	9.737
4.	Dan Burincă	9.65	9.75	9.60	9.75	9.75	9.55	9.75	9.712

Pentru Marius Urzică, atât la cal (25 concurenți), cât și la bară (25), cursa pentru podium a luat sfârșit în preliminarii, la cel dintâi aparat fiind pe 19, la al doilea pe 18. La cal, gimnastul nostru a comis o greșeală la coborâre și a avut o dezechilibrare în timpul execuției, nota sa fiind de doar 9.400. La paralele a comis și mai multe erori, fiind notat cu 9.150, iar la sol a stricat finalul, primind 9.100. Campioni au fost Vitaly Scherbo (Belarus, sol), Pae Gil Su (RPD Coreeană, cal), Alexei Nemov (Rusia, sărituri), Rustam Sharipov (Ucraina, paralele) și Jesus Carballo (Spania, bară).

La finalul întrecerilor, Octavian Bellu declara: „*Aceste Campionate Mondiale au fost foarte diferite față de ceea ce s-a întâmplat până acum, prin forma concursului: calificare, semifinală și finală. Sportivele au fost foarte solicitate, fiind nevoite să execute trei zile la rând exercițiile foarte bine, pentru a putea intra în posesia medaliilor. Această formulă de concurs nu se va mai repeta, dar, oricum, am avut ceva de învățat. Suntem în foc continuu...*”.

➤ 1997 – Lausanne

Lausanne. 31 august – 7 septembrie. A 33-a ediție. Prima în care nu s-a mai concurat cu exerciții impuse, în schimb a intrat în vigoare regula tie-breaker, conform căreia, la egalitate, gimnastul care a avut nota mai mare în preliminarii este plasat înaintea celui alt.

Echipa României avea de apărat aurul cucerit în urmă cu doi ani, la Sabae, cu speranța unui cel de al cincilea, după Fort Worth 1979, Rotterdam 1987, Dortmund 1994 și Sabae 1995.

În lupta pentru un nou titlu mondial s-au aflat Gina Gogean, Simona Amânar, Alexandra Marinescu, Claudia Presăcan, Mirela Țugurlan și Corina Unguranu, rusoaicele Svetlana Khorkina, Elena Produnova, Elena Grosheva, Elena Dolgopolova, Svetlana Bakhtina, Eugenia Kuznetsova, precum și chinezoaicele Bi Wenjing, Kui Yuanyuan, Liu Xuan, Mo Huilan, Meng Fei și Zhou Duare.

După calificări însă, România era a treia cu 151.469, pe primele două locuri situându-se Rusia 153.401 și China 152.045. A surprins faptul că echipa SUA, campioană olimpică în anul precedent, nu s-a situat în primele trei locuri, deși era cotate ca favorită, fiind pe 6 (145.757), depășită fiind și de Ucraina 149.382 și de Franța 147.190.

1. Rusia	38.342	37.811	38.587	38.661	153.401
2. China	37.936	38.399	37.761	37.949	152.045
3. România	38.560	37.037	37.261	38.611	151.469
Gina Gogean	9.643	8.875	9.700	9.775	37.993
Claudia Presăcan	9.593	9.525	9.187	9.662	37.967
Alexandra Marinescu	9.562	9.437	8.962	9.612	37.573
Simona Amânar	9.762	8.737	9.412	9.562	37.473
Corina Ungureanu	9.375	–	8.950	9.525	27.850
Mirela Țugurlan	–	9.200	–	–	9.200

Ziua finalei, joi, 4 septembrie 1997. Se pornește de la zero. Spre deosebire de calificări, când au avut ratări, gimnastele românce au făcut o finală istorică la Lausanne.

Debutul a fost cu probleme pentru SUA care, la paralele, a înregistrat trei ratări: Dominique Moceanu doar 8.800, deși nu a căzut de pe aparat, Mohini

Bhardwaj 8.775, iar Jennie Thompson 8.175. Pentru Rusia, la sărituri, Svetlana Khorkina a obținut cel mai bun punctaj al echipei: 9.637.

Campioanele en-titre, româncele, au început la sărituri, unde evoluțiile lor au impresionat: Simona Amânar 9.681, Gina Gogean 9.587, Alexandra Marinescu 9.487, Claudia Presăcan 9.481, Teodora Ungureanu 9.306.

Schimbul de aparate a avut ca punct de maxim interes exercițiul Svetlanei Khorkina, la paralele, care i-a ieșit de minune: 9.762. Evgenia Kuznetsova și Elena Produnova au fost notate cu 9.525.

România a trecut cu bine de paralele, deși a înregistrat și o ratare: 9.712 Simona Amânar, 9.687 Mirela Țugurlan și 9.587 Alexandra Marinescu. China, la bârnă: Kui Yuanyuan 9.500, Liu Xuan 9.462, Meng Fei 9.662. După ratările de la paralele, au mai venit două ratări la bârnă pentru reprezentantele SUA, doar Kristie Maloney reușind să-și prezinte bine integralul: 9.587. S-au revanșat la sol, unde Dominique Moceanu a primit 9.512, iar Jennie Thompson 9.500.

România a excelat, ca de obicei, la bârnă, detașându-se față de principalele rivale: Simona Amânar 9.525, Gina Gogean 9.725, Alexandra Marinescu 9.550, Claudia Presăcan 9.675, Corina Ungureanu 9.300. La bârnă, echipa Rusiei a avut evoluții constante, însă doar Elena Produnova a strălucit: 9.700.

Ultimele evoluții au consfințit o nouă victorie pentru echipa României, care a obținut, în contextul dat, punctaje excelente la sol: Gina Gogean 9.787, Simona Amânar 9.737, Corina Ungureanu 9.575, Claudia Presăcan 9.562.

Lupta pentru medaliile de argint a fost tensionată, mai ales că, la paralele, China a obținut un punctaj de locul întâi pe aparat: Bi Wenjing 9.800, Kui Yuanyuan 9.575, Liu Xuan 9.712, Meng Fei 9.687 și Mo Huilan 9.525. Solurile Rusiei au fost strălucitoare și echipa a reușit să se mențină pe locul 2, obținând meritat argintul: Svetlana Bakhtina 9.675, Elena Grosheva 9.387, Svetlana Khorkina, cu o coregrafie superbă, 9.775, Evgenia Kuznetsova 9.675 și Elena Produnova 9.550.

Drept urmare, pentru a cincea oară România a devenit campioană mondială – lideră la sărituri și bârnă, locul secund la celelalte aparate -, medaliile de argint revenind Rusiei, iar cele de bronz Chinei, reprezentativa SUA fiind tocmai pe 6, având înaintea Franța și Ucraina.

1. România	38.236 (1)	38.348 (2)	38.475 (1)	38.661 (2)	153.720
Simona Amânar	9.681	9.712	9.525	9.737	
Claudia Presăcan	9.481	9.687	9.675	9.562	
Gina Gogean	9.587	8.100	9.725	9.787	
Alexandra Marinescu	9.487	9.587	9.550	9.287	
Corina Ungureanu	9.306	-	9.300	9.575	
Mirela Țugurlan	-	9.362	-	-	
2. Rusia	37.998	38.274	38.250	38.675	153.197
3. China	37.665	38.774	38.111	37.461	152.001

Antrenorul Octavian Belu: „În, finala de joi, România a fost echipa momentului“

Gina Gogean: „Îmi pare tare rău că trebuie să mă despart de fete, dar cred că mi am făcut datoria. Fiecare trebuie să cântărească bine momentul retragerii. Mă bucur enorm că am încheiat cu un nou titlu mondial“

Simona Amânar: „Cred că ratările din concursul de calificare au fost ...în avantajul nostru, pentru că ne au ambiționat teribil”

Mirela Țugurlan: „Ce-ți poți dori mai mult, decât să devii campioană mondială de ziua ta? Mă bucur enorm că în ziua când am împlinit 17 ani am cucerit o medalie de aur ca sportivă! E extraordinar!”.

Alexandra Marinescu: „Am crezut în victorie până în ultimul moment. Este un succes al echipei.”

Concursul pentru titlu absolut a fost iarăși disputat, evidențiindu-se, încă o dată, valoarea, grația și frumusețea acestui sport.

110 gimnaste s-au aflat pe lista de start în calificări, în zona de sus situându-se, conform așteptărilor, gimnastele care aveau să-și dispute, mai apoi, podiumul în finala de 36. Între acestea, desigur, și gimnastele noastre Gina Gogean, Claudia Presecan, Simona Amânar și Alexandra Marinescu, primele trei continuând drumul.

1.	Khorkina Svetlana	9.762	9.650	9.775	9.637	38.824
2.	Produnova Yelena	9.543	9.437	9.687	9.662	38.329
3.	Yuanyuan Kui	9.737	9.425	9.687	9.462	38.311
4.	Gogean Gina	9.643	8.875	9.700	9.775	37.993
5.	Presăcan Claudia	9.593	9.525	9.187	9.662	37.967
9.	Marinescu Alexandra	9.562	9.437	8.962	9.612	37.573
12.	Amânar Simona	9.762	8.737	9.412	9.562	37.473

Chiar dacă a plecat de pe un loc de „mijloc” al calificărilor, Simona Amânar și Gina Gogean nu-și spuseseră ultimul cuvânt. Dimpotrivă.

Finala.

Marea favorită la titlu, Svetlana Khorkina, cu un costum ce îmbina perfect negrul cu galbenul, a debutat la bârnă, unde doar o mică imperfecțiune a făcut să primească 9.562. Elena Produnova, a dansat pe ritmuri de tango, fascinand spectatorii: 9.700 și un start excelent pentru ea în această finală.

Româncele încep la paralele, dar atât Gina Gogean, cât și Simona Amânar au câteva ezitări și notele lor sunt mai mici ca de obicei: 9.375, respectiv 9.387. În schimb, Claudia Presecan debutează la sol, cu 9.662, situându-se pe locul al doilea după prima rotație, cea mai mare notă fiind a Elenei Produnova.

Situația se schimbă însă, în a doua rotație, deoarece, la sol, Svetlana Khorkina e foarte grațioasă și expresivă, dar și foarte puternică (ea prezentând în execuție și elementul Șuşunova, foarte greu de altfel). Nota e 9.67, și urcă în clasament. Elena Produnova rămâne însă în cărți pentru o medalie mondială: 9.412 la sărituri. Multipla campioană europeană și mondială, Gina Gogean, la bârnă, are o execuție de 9.800. Simona Amânar 9,700.

La jumătatea concursului, Svetlana Khorkina, Gina Gogean, Simona Amânar, Elena Produnova sunt pe primele poziții. Săriturile Svetlanei Khorkina o mențin în lupta pentru aur: 9.549. Însă solurile româncelor sunt bine cotate : Simona Amânar 9.775, iar Gina Gogean 9.750, luând o opțiune serioasă pentru medalii, fiind primele două clasate. La paralele, Elena Produnova obține 9.687, iar Claudia Presăcan nu rezistă tensiunii concursului și ratează (8.937).

La ultimul schimb, spectacol incredibil la paralele: Svetlana Khorkina obține cea mai mare notă din finală (9.850) și, cu un total de 38.636, va fi

greu de învins. Simona Amânar se apropie de punctajul ei, având două sărituri magnifice, media lor (9.675) aducându-i un final de 38.587, cu care va fi medaliată cu argint. Gina Gogean reușește și ea două sărituri de zile mari, cu media 9.618. Elena Produnova cu un exercițiu de 9.750, urcă pe treapta a treia a podiumului, cu doar 6 miimi înaintea Ginei Gogean: 38.549 – 38.543.

1.	Khorkina Svetlana	9.549	9.850	9.562	9.675	38.636
2.	Amânar Simona	9.675	9.387	9.750	9.775	38.587
3.	Produnova Yelena	9.412	9.687	9.750	9.700	38.549
4.	Gogean Gina	9.618	9.375	9.800	9.750	38.543
8.	Presăcan Claudia	9.443	8.937	9.675	9.662	37.717

Finalele pe aparate au fost dominate de gimnastele românce.

Săriturile au fost, ca și la Atlanta, de aur și de bronz. Același vedete, aceleași rezultate excepționale: Simona Amânar a fost de neînvinc, dovedindu-se la fel de bine pregătită și cu execuții de valoare foarte ridicată și-a păstrat renumele de cea mai bună săritoare din lume. A secondat-o cu brio, la fel ca la Olimpiadă, Gina Gogean, cu execuții remarcabile și de invidiat.

			TPE	ITA	UKR	CAN	BRA	CUB		
1	Simona Amânar	9.9	9.75	9.80	9.80	9.80	9.75	9.80	9.787	9.712
		9.8	9.70	9.60	9.60	9.70	9.60	9.65	9.637	
2	Zhou Duan	9.9	9.65	9.50	9.60	9.60	9.60	9.65	9.612	9.606
		9.8	9.65	9.65	9.55	9.55	9.60	9.60	9.600	
3	Gina Gogean	9.8	9.55	9.55	9.70	9.60	9.60	9.65	9.600	9.600
		9.8	9.60	9.60	9.60	9.60	9.60	9.60	9.600	

La paralele, Claudia Presăcan, cu o evoluție notată cu 9.725, locul 5, iar Alexandra Marinescu – locul 6.

			SVK	GBR	NOR	GRE	SUI	BLR		
1.	Svetlana Khorkina	10.0	9.85	9.85	9.80	9.90	9.90	9.90	9.875	
2.	Meng Fei	10.0	9.85	9.75	9.75	9.80	9.85	9.80	9.800	
3.	Bi Wenjing	10.0	9.70	9.80	9.85	9.80	9.80	9.75	9.787	
5.	Claudia Presecan	10.0	9.75	9.70	9.70	9.80	9.75	9.60	9.725	
6.	Alexandra Marinescu	10.0	9.65	9.60	9.75	9.80	9.70	9.75	9.712	

La bârnă, exercițiul Ginei Gogean reușește, încă o dată, să obțină cea mai mare notă din concurs: 9.800 și un nou titlu mondial.

			GER	POR	NED	HUN	COL	KOR		
1.	Gina Gogean	10.0	9.75	9.80	9.80	9.80	9.80	9.85	9.800	
2.	Svetlana Khorkina	10.0	9.75	9.85	9.80	9.75	9.75	9.85	9.787	
3.	Kui Yuanyuan	10.0	9.85	9.70	9.80	9.75	9.75	9.85	9.787	

Toată puterea și concentrarea și eleganța și grația sunt exprimate de gimnaste la sol. „Zorba Grecu” răsună în imensa arenă. E melodia Ginei Gogean. Spectatorii aplaudă cadențat. Eleganța și tehnica desăvârșită își dau mâna. E absolut minunată! 9,800. Și Khorkina e la fel. Egalitate de punctaj, dar Svetlana Khorkina, ca urmare a regulii tie-break, va fi pe poziția secundă.

			AUS	CZE	DEN	ARG	FIN	USA	
1.	Gina Gogean	10.0	9.80	9.75	9.85	9.85	9.70	9.80	9.800
2.	Svetlana Khorkina	10.0	9.80	9.80	9.80	9.85	9.80	9.80	9.800
3.	Elena Produnova	10.0	9.85	9.85	9.75	9.70	9.75	9.75	9.775
6.	Claudia Presecan	10.0	9.65	9.55	9.5	9.65	9.60	9.60	9.600

Antrenorii Octavian Bellu și Mariana Bitang le îmbrățișează călduros pe fete.

Ne aflăm în fața unor mari campioane pe care gimnastica românească le-a dat sportului mondial.

În concursul masculin, România a fost reprezentată de Adrian Ianculescu, Șandro Nistor, Marius Urzică, Dorin Petcu și Cristian Leric, cu evoluții oscilante, între bucuria medaliei și supărarea ratărilor. De această dată, „omul numărul 1” a fost Adrian Ianculescu, pe treapta de bronz la sărituri, dar prezent și în finala de la cal.

Adrian Ianculescu a fost extrem de aproape de a cuceri chiar aurul, dar semi-ratarea celei de a doua sărituri l-a adus pe locul 3, cu 9.437, după Sergei Fedorchenko (Kazahstan) 9.581 – mai mult un specialist la bară -, și Nikolai Kryukov (Rusia) 9.556 – o medalie la acest aparat care va rămâne singulară în palmaresul viitorului campion mondial la individual compus de la Tianjin 1999 – și înaintea lui Xiao Junfeng (China) 9.325, Alexei Bondarenko (Rusia) 9.218 – va fi argintul de la Sydney 2000 -, Roman Zozulia (Ucraina, născut la Moscova) 8.999 – inele, bară, sol fiind favoritele sale -, Valeri Goncharov (UKR) 8.981 – va fi medaliat cu aur la Atena 2004 și cu bronz la C.M. Melbourne 2005 la paralele – și Vladimir Kasperovich (Belarus) 8.956.

			GER	SLO	FIN	RSA	AUT	POR	
1.	Sergei Fedorchenko	10.0	9.75	9.65	9.70	9.70	9.80	9.80	9.737 9.581
			9.8	9.30	9.55	9.40	9.45	9.45	9.425
2.	Nikolai Kryukov	9.8	9.40	9.45	9.40	9.45	9.50	9.40	9.425 9.556
			10.0	9.70	9.65	9.65	9.80	9.75	9.687
3.	Adrian Ianculescu	10.0	9.70	9.75	9.70	9.65	9.75	9.80	9.725 9.437
			9.8	9.10	9.10	8.90	9.15	9.25	9.150

Succesul de la sărituri nu avea să fie dublat de o poziționare superioară în finala de la cal, Adrian Ianculescu încheind pe locul 7 (9.487), iar Marius Urzică pe 8 (9.112).

			GRE	BLR	ESP	UKR	CZE	GBR	
1.	Valeri Belenki	10.0	9.80	9.65	9.70	9.80	9.65	9.60	9.700
2.	Eric Poujade	10.0	9.80	9.70	9.70	9.70	9.65	9.70	9.700
3.	Pae Gil Su	10.0	9.65	9.70	9.70	9.70	9.70	9.75	9.700
7.	Adrian Ianculescu	10.0	9.60	9.55	9.50	9.50	9.40	9.40	9.487
8.	Marius Urzică	9.8	9.10	9.20	9.15	9.10	8.95	9.10	9.112

Tot pe locul 8 va fi Marius Urzică și la bară (8.750), concurând ușor accidentat, victoria revenind lui Jani Tanskanen (Finlanda, 9.700).

			CRO	ITA	BRA	AUS	CAN	ISL	
1.	Jani Tanskanen	10.0	9.75	9.70	9.65	9.60	9.70	9.85	9.700
2.	Jesus Carballo	10.0	9.55	9.70	9.65	9.70	9.75	9.65	9.675
3.	Alexander Beresh	10.0	9.70	9.70	9.55	9.60	9.65	9.55	9.625
8.	Marius Urzică	9.6	8.85	9.00	8.40	8.75	8.60	8.80	8.750

Solul avea să-l aibă campion pe Alexei Nemov (Rusia), la inele s-a impus Yuri Chechi (Italia), iar la paralele Zhang Jinjing (China).

În concursul pentru titlul la individual compus în calificări s-au aflat la start 236 de gimnaști, dintre cei cinci români – Dorin Petcu, Marius Urzică, Cristian Leric, Adrian Ianculescu, Șandro Nistor – primii trei au obținut calificarea în cei mai buni 36. Mai întâi, pozițiile din calificări:

1.	Ivankov Ivan	9.437	9.462	9.525	9.500	9.512	9.437	56.873
2.	Xu Huang	8.875	9.487	9.312	9.600	9.387	9.400	56.061
3.	Nemov Alexei	9.725	9.225	9.025	9.612	8.912	9.375	55.874
22.	Petcu Dorin	9.162	9.300	8.075	9.425	8.887	9.112	53.961
23.	Urzică Marius	8.800	9.725	8.325	9.062	8.400	9.487	53.799
24.	Leric Cristian	8.287	9.512	8.787	9.475	9.050	8.687	53.798
25.	Ianculescu Adrian	8.962	9.537	8.450	9.700	8.600	8.500	53.749
68.	Șandro Nistor	8.662	7.750	8.900	8.737	8.725	8.300	51.074

Din păcate, Marius Urzică, accidentat, se retrage din finală, concurs în care, în raport cu preliminariile, Cristian Leric face câțiva pași înainte, în timp ce Dorin Petcu va coborâ în ierarhie, belarusul Ivan Ivankov păstrându-și poziția de lider:

1.	Ivan Ivankov	9.362	9.100	9.625	9.575	9.700	9.525	56.887
2.	Alexei Bondarenko	9.462	9.437	9.025	9.737	9.375	9.025	56.061
3.	Naoya Tsukahara	9.187	9.437	9.162	9.600	9.425	9.212	56.023
17.	Cristian Leric	9.262	9.575	9.025	9.525	9.037	7.877	54.311
28.	Dorin Petcu	9.037	9.487	8.225	9.587	8.350	8.475	53.161

În sfârșit, dar nu în cele din urmă, în concursul pe echipe (30 la start), formația noastră nu a mai repetat evoluția medaliată de la Sabae, nereușind calificarea în finala de 6 și terminând, după calificări, pe locul 7, pe podium urcând China, Belarus și Rusia.

1.	China	37.861	37.286	36.737	38.586	38.473	37.174	226.117
2.	Belarus	36.549	36.674	37.011	37.748	37.737	35.849	221.568
3.	Rusia	37.474	37.012	36.624	38.462	36.961	34.149	220.682
7.	România	35.586	38.074	34.462	37.662	35.262	35.786	216.832
	Petcu Dorin	9.162	9.300	8.075	9.425	8.887	9.112	53.961
	Urzică Marius	8.800	9.725	8.325	9.062	8.400	9.487	53.799
	Leric Cristian	8.287	9.512	8.787	9.475	9.050	8.687	53.798
	Ianculescu Adrian	8.962	9.537	8.450	9.700	8.600	8.500	53.749
	Sandro Nistor	8.662	7.750	8.900	8.737	8.725	8.300	51.074

➤ 1999 – Tianjin

Campionatele Mondiale au avut loc în China, la Tianjin, între 9 și 16 octombrie. O competiție care, în concursul feminin, avea să se pună punctul final abia după... 13 ani!

La feminin, echipa campioană, deținătoare a titlului suprem, România, a fost reprezentată de Maria Olaru, Simona Amânar, Corina Ungureanu, Andreea Răducan, Andreea Isărescu și Loredana Boboc.

36 de echipe s-au aflat la startul calificărilor, șase urmând să urce în lupta directă pentru titlul mondial.

În cele din urmă, ierarhia a fost următoarea:

1. România	38.423	38.149	38.686	39.136	154.394
2. Rusia	38.279	38.911	37.874	38.512	153.576
3. Ucraina	37.610	38.299	38.162	37.899	151.970
4. China	37.085	38.574	38.124	37.937	151.720
5. SUA	37.592	37.487	37.536	38.386	151.001
6. Australia	37.254	37.649	38.174	37.611	150.688

Concomitent, s-a desfășurat și faza preliminară a individualelor, concursul de calificare fiind favorabil românelor, mai ales Mariei Olaru, care a urcat în patru finale (individual compus, sărituri, paralele, bârnă) și cu prima șansă pentru titlul absolut, în timp ce Andreea Răducan a trecut în finalele de la individual compus, bârnă și sol, iar Simona Amânar a fost principala favorită la sărituri și la sol (la această ultimă probă primind cea mai mare notă din întreaga competiție 9.918...).

Finala pe echipe a fost una dintre cele mai grele, asemănătoare cu cea de la Lausanne, din 1997.

China și România au început la bârnă, Rusia la sol, SUA la sărituri. Primele au intrat în concurs gimnastele din China și din Rusia.

Bârna s-a dovedit o adevărată „punte a suspinelor”, fiecare echipă înregistrând greșeli mari la acest aparat influențându-și calificarea finală. Inclusiv românele, campioane en-titre și specialiste la acest aparat, au greșit. După evoluții constante ale Loredanei Boboc și Andreei Isărescu, Corina Ungureanu a ratat exercițiul. Maria Olaru a primit 9.687, după care Simona Amânar, în mod incredibil, a căzut de pe bârnă, primind 8.987. Nota Andreei Răducan nu a fost nici ea prea liniștitoare: 9.687. Punctajul de 37.787, deloc încurajator, dar, dacă ținem cont de faptul că Rusia a început la sol, unde a obținut cel mai bun punctaj din prima rotație, nu se puteau face totuși prea multe calcule anticipate. Ucraina la paralele 38.586, iar echipa Chinei a trecut cu bine de bârnă, deși a avut ratări: 38.375.

Schimbul de aparate readuce România în lupta pentru aur. Pe de o parte, evoluțiile românelor la sol încântând și fascinand un public ce le-a încurajat și aplaudat permanent: 39.087 a fost cel mai ridicat punctaj! Maria Olaru 9.775, Andreea Răducan 9.800, iar Simona Amânar, cu cea mai mare notă din întreg concursul (9.918)! Pe de altă parte, la sărituri s-a produs o mare surpriză: vedeta gimnasticii mondiale, Svetlana Khorkina a ratat a doua săritură, aterizând în genunchi. Din echipa Rusiei, Elena Zamolodchikova, cu o medie de 9.699, anunța deja marea surpriză a acestei ediții. Foarte frumos a evoluat la sol, pentru China, talentata Ling Jie, notată cu 9.625, în timp ce

Elise Ray a adus echipei SUA un punctaj foarte bun la paralele, respectiv 9.725.

La jumătatea concursului, pe primele trei locuri se clasau Rusia, România și China.

A treia rotație este benefică pentru Rusia, Svetlana Khorkina revanșându-se pentru ratarea din rotația precedentă: 9.825. Româncele fac spectacol la sărituri, dovedind că sunt foarte bine pregătite la acest aparat: Simona Amânar 9.656, având două sărituri din 9.90 foarte bine executate. Echipa Chinei nu prinde o zi prea bună la sărituri și Ucraina, aflată la sol, recupează și ținește bronzul mondial.

România sau Rusia? Iată marea întrebare înaintea ultimelor evoluții: final dramatic.

Momentul culminant este „duelul” dintre Simona Amânar (paralele) și Svetlana Khorkina (bârnă). Evoluțiile lor decid clasamentul.

Simona Amânar nu se dezmințe și dovedește că poate aduce, pentru a patra oară consecutiv, titlul mondial în România. Svetlana Khorkina, foarte elegantă, dar aterizarea pe lângă aparat la un flick este foarte scump plătită, nota (9.075) nefiind suficientă pentru titlul mondial.

Pentru a șasea oară în istoria acestui sport, România – s-a impus în trei din cele patru aparate (sărituri, bârnă, sol) – devine campioană mondială!, devansând Rusia și China, dar și o surprinzătoare formație australiană pe locul 5, prefațând, de ce nu?, succesele istorice înregistrate de Monette Russo, la Melbourne, și, apoi, de Laurem Mitchell la Rotterdam.

Clasament final:

1. Romania	38.180 (1)	38.474 (3)	37.786 (1)	39.087 (1)	153.527
Maria Olaru	9.650	9.637	9.687	9.775	
Andreea Răducan	9.468	9.612	9.687	9.800	
Simona Amânar	9.656	9.700	8.987	9.812	
Andreea Isărescu	9.406	9.525	9.425	-	
Corina Ungureanu	-	9.412	8.200	9.700	
Loredana Boboc	9.362	-	-	9.700	
2. Rusia	37.835	38.899	37.625	38.850	153.209
3. China	36.774	38.899	38.375	38.375	152.423
4. Ucraina	37.492	38.586	37.736	38.524	152.338
5. Australia	37.298	38.111	37.224	38.299	150.932
6. SUA	37.578	37.387	37.024	38.224	150.213

Acesta a fost finalul pe... teren. Unul, însă, neprevăzut, avea să vină peste mai mult de un deceniu, mai exact cu „punct” după 13 ani! La Tianjin, medalia de bronz a revenit, așa dar, formației gazdă. În 2008, ca urmare a scandalului izbucnit la Jocurile Olimpice de la Beijing, referitor la vârsta unora dintre sportivele chineze, se descoperă că la Tianjin a fost falsificată vârsta gimnastei Dong Fangxiao (data de naștere a alternat între 1986 și 1983 pe foile de concurs pentru a putea participa la seniore). Rezultatele acesteia au fost anulate (se va întâmpla același lucru și cu cele consemnate la Jocurile Olimpice din 2000!), iar echipa Chinei descalificată. Astfel, în 2012, cu ocazia unei ceremonii care a avut loc la Kiev, în timpul „Cupei Zaharova”, președintele FIG, Bruno Grandi, a înmănat medaliile de bronz echipei Ucrainei,

cea dintâi medalie mondială pentru echipa feminină ucraineană, prezente fiind doar două dintre gimnastele de la Tianjin. În ceea ce privește medaliile olimpice, acestea au fost transmise echipei SUA (locul 4 la Sydney) în cadrul unei ceremonii care a avut loc în 2010, cu prilejul Campionatelor Naționale.

Noul clasament, cel acceptat acum ca oficial al Campionatelor Mondiale de la Tianjina căpătat următoarea configurație:

1. România	38.180 (1)	38.474 (3)	37.786 (1)	39.087 (1)	153.527
2. Rusia	37.835 (2)	38.899 (1)	37.625 (3)	38.850 (2)	153.209
3. Ucraina	37.492 (4)	38.586 (2)	37.736 (2)	38.524 (3)	152.338
4. Australia	37.298 (5)	38.111 (4)	37.224 (4)	38.299 (4)	150.932
5. SUA	37.578 (3)	37.387 (5)	37.024 (5)	38.224 (5)	150.432
DQ. China	36.774 (-)	38.899 (-)	38.375 (-)	38.375 (-)	152.423

Concursul pentru titlul mondial la individual compus.

Din 1987, când Aurelia Dobre câștiga pentru prima dată în gimnastica românească aurul, nici o altă gimnastă româncă nu a mai reușit această performanță. De această dată, Maria Olaru, Simona Amânar și Andreea Răducan se aflau în fața acestei oportunități.

Maria Olaru a început la paralele, de care a scăpat binișor: 9.587. Simona Amânar cu „puntea suspinelor” – 9.687. Surpriza a venit din partea Svetlanei Khorkina, care n-a mai strălucit, ea debutând la bârnă cu 8.937, notă care a scos-o din lupta pentru medalia de aur încă din start. Însă Elena Zamolodchikova 9.650, Viktoria Karpenko 9.775 la paralele, sau Andreea Răducan 9.750 la bârnă.

În al doilea schimb, Maria Olaru a evoluat aproape fără greșală la bârnă și nota 9.787 a propulsat-o în plutonul fruntaș. Simona Amânar, la sol, 9.812, venind și ea printre favoritele la aurul mondial. Andreea Răducan s-a apropiat de „podium” cu un 9.837 la sol, cea mai mare notă din acest concurs! Svetlana Khorkina a mai recuperat la sol, 9.725, dar insuficient pentru a mai putea spera la o medalie. Un exercițiu superb a avut la sol și americanca Elise Ray, răsplătit cu 9.662. Rusoaica Elena Produnova a evoluat impecabil la bârnă și 9.762. Tot la bârnă, Viktoria Karpenko a luat o serioasă opțiune pentru podium: 9.762. La paralele chinezoiaica Hunag Mandan 9.800.

Astfel, după două rotații, prima în clasament era Andreea Răducan, urmată de Viktoria Karpenko, Simona Amânar, Maria Olaru, Elena Zamolodchikova.

Din păcate pentru Andreea Răducan, săriturile nu au ajutat-o să se mențină în lupta pentru podium, media de 9.418 coborând-o câteva trepte. În schimb, Maria Olaru, la sol, 9.825. Simona Amânar a trecut și ea cu bine de sărituri (9.625) și a rămas în cursa pentru aur. Viktoria Karpenko a evoluat la sol, unde a prezentat un exercițiu greu, dinamic, cu mici imperfecțiuni: 9.625.

Ultimul schimb de aparate. Lidera clasamentului intermediar, Viktoria Karpenko, a terminat la sărituri cu o medie de 9.493, inferioară celei obținute de Maria Olaru (9.625), notă ce îi aduce locul 1 în clasament! 38.774 puncte. Andreea Răducan termină la paralele, dar nota de 9.612 nu-i este suficientă, deoarece Elena Zamolodchikova încheie la bârnă cu 9.600. Singura care mai poate interveni în clasament este Simona Amânar. Paralelele trebuie să îi aducă Simonei măcar un 9,600 și va fi noua campioană mondială absolută,

iar Maria Olaru va termina pe locul 2, sau invers! România putea avea lejer două medalii. Simona Amânar a scăpat bara paralelelor și a căzut și a ajuns tocmai pe locul 13!

Maria Olaru a devenit noua regină a gimnasticii mondiale! Al doilea titlu mondial absolut pentru gimnastica românească.

1. Maria Olaru	9.625	9.587	9.737	9.825	38.774
2. Viktoria Karpenko	9.493	9.775	9.762	9.675	38.705
3. Elena Zamolodchikova	9.650	9.650	9.600	9.787	38.687
5. Andreea Răducan	9.418	9.612	9.750	9.837	38.617
13. Simona Amânar	9.625	8.175	9.687	9.812	37.299

Finalele pe aparate.

La sărituri, supremația a revenit, după foarte mulți ani, Rusiei: Elena Zamolodchikova a fost invincibilă, atât la execuție, cât și la dificultate, ea fiind singura care a prezentat și o săritură din nota 10, terminând cu 9.718 (9.737 și 9.700), o barieră imposibil de trecut la Tianjin. Denisse Lopez (Mexic) 9.652, Elena Produnova 9.587, Maria Olaru 9.593 și Simona Amânar 9.681, ceea ce pentru fetele noastre a echivalat cu medaliile de bronz, respectiv argint.

În finala de la paralele, Svetlana Khorkina 9.825, Huang Mandan (China) 9.825, Elena Produnova 9.750, Viktoria Karpenko 9.725, Maria Olaru 9.712 – notă de locul 6, Elise Ray 9.687...

Sărituri		Paralele	
1. Elena Zamolodchikova	9.718	1. Svetlana Khorkina	9.837
2. Simona Amânar	9.631	2. Huang Mandan	9.825
3. Maria Olaru	9.593	3. Ling Jie	9.812
		6. Maria Olaru	9.712

Dar ceea ce nu au reușit la paralele, gimnastele chineze au reușit la bârnă prin Ling Jie, prima finalistă, cu 9.775. Olga Raschoupkina (Ucraina) 9.737, Olga Teslenko (Ucraina) 9.587, Maria Olaru 9.650 – locul 4 final, Andreea Răducan 9.762 – notă de argint, Anna Kovaliova (Rusia) 9.500, Dong Fangxiao (China) 9.462, Laura Martinez (Spania) 9.425.

Ultima finală, solul. Elena Produnova a început cu 9.737. Yvonne Tousek (Canada) 9.537. Svetlana Khorkina 9.787. Dong Fangxiao 9.737, dar ea avea să fie descalificată mai târziu pentru falsificarea vârstei. Ludivine Furnon (Franța) 9.612. Tatiana Yarosh (Ucraina) 9.600. Numai că impresionant a fost duelul româncelor, Andreea Răducan și Simona Amânar, 9.837 – 9.800, pentru Andreea Răducan, aur și argint pentru România, bronz pentru Svetlana Khorkina.

Bârnă		Sol	
1. Ling Jie	9.775	1. Andreea Răducan	9.837
2. Andreea Răducan	9.762	2. Simona Amânar	9.800
3. Olga Roschupkina	9.737	3. Svetlana Khorkina	9.787
4. Maria Olaru	9.650		

În loc de orice alte comentarii sau aprecieri, la începutul anului 2011, Maria Olaru se destăinuia: „În șapte luni, după accidentarea de la genunchi și după aflarea veștii că am hepatită, am revenit la forma maximă, participam din nou la concursuri. Iar la 9 luni după accidentarea mea, la Campionatele Mondiale de seniori din China (Tianjin) 1999, deveneam campioană mondială absolută, câștigam și aur cu echipa, bronz la sărituri și locul IV la bârnă. Mă întorceam cu trei medalii din China, victorioasă, deoarece reușisem să demonstrez că greșiseră atunci când au vrut să mă excludă din echipă, și fericită că visul s-a împlinit. Triumfasem pe două fronturi. Și vă mai fac o mărturisire. Am știut dinainte că voi învinge... Nu știu dacă este vorba despre intuiție, despre o mare încredere pe care am avut-o în forțele proprii sau despre altceva. Cert este că eram convinsă că titlul de campioană mondială absolută va fi al meu. N-am dormit deloc în noaptea dinaintea concursului, îmi derulam în minte exercițiile, eram foarte bine antrenată și știam că trebuie să fac acolo tot ceea ce făceam în mod obișnuit, în sală. Și, în plus, să zâmbesc frumos pe podium, atunci când o să ascult Imnul României. Îmi pregătisem chiar și un carnețel plin cu autografe, pentru cazul în care nu reușeam să fac față valurilor de admiratori. Eram pregătită, și fizic, și mental, să devin campioană. Și am devenit...”

La masculin, cea de a 34-a ediție, cu 43 de echipe și 293 de gimnaști la start, între care și reprezentanții României – Rareș Orzață, Marius Urzică, Dorin Petcu, Marian Drăgulescu, Șandro Nistor și Florentin Pescaru.

Cea mai bună performanță a realizat-o campionul mondial și continental din 1994, argintul olimpic de la Atlanta, Marius Urzică, la același aparat care i-a adus consacrarea – calul, el adăugându-și încă un argint (completând aceiași performanță de la „europenele” de la Debrecen, din primăvara aceluiași an 1999) la deja bogatul său palmares și anticipând, parcă, succesul olimpic de la Sydney 2000 și mondial de la Ghent 2001.

La Tianjin, Marius Urzică a fost depășit la „mustață” de Alexei Nemov, între cei doi fiind o diferență de numai 0.017 în favoarea gimnastului rus: 9.762 – 9.775. Deși a avut parte de probleme de sănătate destul de mari, el a reușit un exercițiu de zile mari: „În 1994 am cucerit primul titlu mondial și, de atunci, nu m-am gândit decât să ies campion olimpic. Din păcate, în 1995, am suferit prima accidentare la spate, în timpul unui antrenament. Am zburat de la bară și m-am ales cu două apofize fisurate și coloana torsionată. Cu toate acestea, la Atlanta, la Jocurile Olimpice, am cucerit argintul. Mi-am zis că se poate mai mult și am perseverat. Apoi, la Cupa Americii, am suferit o ruptură de biceps, iar în 1998 mi s-a spus că am coloana fracturată. Am stat trei săptămâni la tratament în Germania, după care am revenit acasă, unde am urmat alte terapii extrem de dure. Toți ziceau că este imposibil să mai continui sportul de performanță, dar mi-am revenit. La Mondialele de la Tianjin am concurat pe semnătură, cu dureri groaznice la spate și infiltrații, dar am fost câine cu mine însămi și am reușit să urc pe treapta a doua a podiumului”, declara marele campion într-un interviu.

Foarte aproape de podium a fost și tânărul pe atunci aspirant la gloria mondială, debutant în asemenea competiție, Marian Drăgulescu, care, în finala de la sărituri, a obținut un onorant loc 4 (cu 9.174) – după Li Xiaopeng (China, 9.668 – un specialist pe sărituri și paralele, cel mai titrat gimnast chinez, cu 16 titluri mondiale, olimpice și victorii în Cupa Mondială 1997 – 2008), Jevgēnijs Saproņenko (Letonia, 9.656 – abonat la argint C.M. 1999, 2001, J.O. 2004) și Dieter Rehm (Elveția) 9.486. Pe Marian Drăgulescu îl vom regăsi, de asemenea, pe locul 8 la bară.

Cal			Sărituri			Bară		
1.	Nemov Alexei	9.775	1.	Li Xiaoping	9.668	1.	Carballo Jesus	9.762
2.	Urzică Marius	9.762	2.	Sapronenko Evgeni	9.656	2.	Jeltkov Alexander	9.700
3.	Krukov Nikolai	9.750	3.	Rehm Dieter	9.486	3.	Yang Wei	9.612
			4.	Drăgulescu Marian	9.174	8.	Drăgulescu Marian	8.762

Preliminariile la individual compus, cu Marian Drăgulescu, Dorin Petcu, Florentin Pescaru, Dorin Petcu și Nistor Șandro pe toate aparatele, au fost dominate de chinezii Yang Wei (57.649) și Xu Huang (57.299). Rareș Orzață a fost doar pe 5 aparate, fără paralele: 46.336 (8.812 / - / 9.287 / 9.687 / 9.187 / 9.362), iar Marius Urzică a evoluat doar la cal (9.750)

1.	Yang Wei	9.562	9.400	9.550	9.800	9.662	9.675	57.649
2.	Huang Xu	9.387	9.575	9.450	9.550	9.750	9.587	57.299
3.	Alexei Bondarenco	9.712	9.612	9.500	9.675	9.812	8.850	57.161
10.	Marian Drăgulescu	9.387	9.212	9.050	9.762	9.412	9.662	56.485
24.	Dorin Petcu	9.212	9.625	8.400	9.475	9.450	9.237	55.399
36.	Florentin Pescaru	9.150	9.300	8.650	9.675	8.750	8.837	54.362
52.	Nistor Șandro	8.075	9.325	9.200	8.987	9.337	8.662	53.586

În finală s-au produs unele schimbări de locuri între gimnaștii români, dar și în fruntea clasamentului, titlul mondial fiind adjudecat de Nikolai Kryukov (Rusia) – locul 8 în preliminarii -, medalie de aur care va reprezenta cel mai mare succes din palmaresul participării în concursurile individuale, urmat de Naoya Tsukahara (Japonia), fiul cunoscutului Mitsuo Tsukahara, până în 2006 sub culorile nipone, apoi sub cele australiene și la C.M. 2013, și Iordan Jovcev (Bulgaria), cel ce avea să stabilească un record de participări olimpice (6) la Londra 2012.

1.	Krukov Nikolay	9.437	9.612	9.362	9.725	9.712	9.637	57.485
2.	Tsukahara Naoya	9.500	9.550	9.350	9.612	9.675	9.650	57.337
3.	Jovtchev Jordan	9.712	9.600	9.600	9.450	9.350	9.500	57.212
21.	Petcu Dorin	9.087	9.575	8.387	9.512	9.212	9.462	55.235
23.	Pescaru Florentin	9.325	9.612	8.650	9.312	9.362	8.862	55.123
26.	Drăgulescu Marian	8.450	9.487	9.187	9.425	9.237	8.650	54.436

S-au aflat în competiția pe echipe gimnaști din 43 de țări, formația României, clasată pe locul 9 în preliminarii, a rămas în afara finalei, cu un podium format din China, Rusia, Belarus.

1.	China	38.012	38.324	38.649	38.549	38.787	38.074	230.395
2.	Rusia	37.624	38.799	37.361	38.649	38.187	37.525	228.145
3.	Belarus	37.599	37.862	38.424	37.586	38.186	37.974	227.631
9.	România	36.561	38.000	36.187	38.599	37.386	37.098	223.831

În clasamentul general pe medalii au punctat 14 națiuni, România, cu un total de 8 (3+3+1 / 0+1+0), s-a situat pe locul 3, după Rusia (12) și China (9).

➤ 2001 – Ghent

Campionatele Mondiale de la Gent, ajunse la a 35-a ediție, au avut loc în Flanders Sports Arena, între 31 octombrie și 3 noiembrie.

A fost o competiție mondială având câteva caracteristici interesante: a fost prima din ciclul olimpic Atena 2004, a inclus pentru prima dată un nou format al competiției (doar 3 gimnaste concurează la fiecare aparat în finala pe echipe și fiecare notă contează), a fost utilizată o nouă masă de sărituri și a fost ultimul campionat la care au putut concura 3 gimnaste din aceeași țară în finala de la individual compus.

Să pornim cu... concluziile.

Scrie Carmen Manda: „România a câștigat cea de-a cincea medalie de aur consecutivă în finala pe echipe, iar Andreea Răducan s-a «răzbunat» după episodul Sydney 2000. În plus, campionatul a fost deschis de o reprezentatie a grupului românesc AEROS (grup de gimnastică / dans, format din membrii echipei naționale de gimnastică aerobică a României, ce a avut spectacole pe multe scene ale lumii)! Ce altceva și-ar mai putea dori un fan al gimnasticii românești? Aici aveți câteva exemple... Romania a încheiat competiția pe locul întâi în clasamentul pe medalii, cu 6 medalii de aur și 3 de bronz. Nu doar fetele au fost în centrul atenției; de data aceasta, băieții au contribuit în mare măsură la această reușită. Un moment cu totul special pentru gimnastica românească!

Andreea Răducan (CSS Bârlad) a demonstrat ceea ce a avut de demonstrat și a condus echipa României, alături de coechipiera ei de la Sydney, Loredana Boboc. Pentru Andreea Ulmeanu (CSS1 Timișoara), Sabina Cojocar (CSS Sibiu), Silvia Stroescu (Steaua București; singura gimnastă care a făcut parte, mai apoi, din echipa de la Atena) și Carmen Ionescu (Steaua București), Ghent era prima experiență competițională la acest nivel. Împreună au câștigat al cincilea titlu mondial consecutiv pentru România, în fața Rusiei condusă de Svetlana Khorkina și a Statelor Unite ale Tashei Schwikert (și da, România încă mai putea câștiga cu evoluții modeste la paralele!). Un exercițiu memorabil, între cele ale fetelor noastre, a fost solul Andreei, ultimul exercițiu al finalei pe echipe. Toți știam că România câștigase practic aurul, dar a o urmări pe Andreea pe covorul de la sol a fost mereu ceva special – chiar și echipa americană i-a apreciat evoluția!

Din alt punct de vedere, România a dominat toate aparatele cu excepția paralelelor, bineînțeles. Silvia Stroescu și Carmen Ionescu au strălucit și ele la bârnă, în timp ce Sabina Cojocar, care prinsese finala la acest aparat, nu a evoluat de data aceasta. Iată notele și linkurile disponibile către exercițiile fetelor:

Andreea a fost, de departe, cea mai bună gimnastă din echipa României la acest campionat, câștigând nici mai mult nici mai puțin decât 5 medalii, dintre care 3 de aur. Deși i-a scăpat aurul pe care, probabil, și-l dorea – cel de la individual compus, unde a terminat pe locul al treilea după rusoaicele Svetlana Khorkina și Natalia Zhiganshina – ea a câștigat două medalii de aur la bârnă și sol. Andreea demonstrează în exercițiul de la bârnă – aparatul ei favorit – câteva calități ce au caracterizat-o mereu ca gimnastă: siguranța, eleganța și flexibilitate, fără a uita de nivelul înalt de dificultate.

Sabina și Silvia (care câștigaseră în acel an, la egalitate, titlul național la individual compus în fața Andreei) i s-au alăturat în finala de la individual, încheind concursul pe locul 6, respectiv 11. Este clar că paralelele nu le-au ajutat pe fete nici de data aceasta...

Andreea Răducan și Svetlana Khorkina și-au disputat și finalele pe aparate,

împărțindu-și toate medaliile de aur puse în joc și câteva dintre medaliile de bronz (Svetlana a câștigat paralelele și săriturile și o medalie de bronz la sol). Ne-ar fi plăcut ca Sabina să câștige încă o medalie pentru exercițiul ei la bârnă, dar o ezitare la elementul Danilova înainte a făcut ca ea să termine imediat în afara podiumului....

Andreea Ulmeanu și Silvia Stroescu au întregit prezența românească în finalele pe aparate.

Nu s-au schimbat foarte multe în gimnastica românească din 2001 și până astăzi (deși România nu va mai câștiga nici un aur mondial până la performanța Anei Porgras din 2010). Avem un exemplu chiar în declarația lui Octavian Bellu din preliminarii: «Sunt mulțumit de evoluția de astăzi a echipei – au evoluat foarte bine la sol, sărituri și bârnă și au avut ceva problema la paralele. Paralele au fost mereu cel mai slab aparat al nostru și cred că specialiștii gimnasticii din România trebuie să analizeze atent această problemă pentru a găsi un nou sistem de pregătire la acest aparat. Bineînțeles, finala pe echipe de mâine este cea mai importantă. Nu sunt un susținător al noului format al concursului pe echipe (6-3-3). Acum trebuie să ne gândim serios și să luăm o decizie: care vor fi cele trei gimnaste ce vor concura la fiecare aparat...Competiția de mâine va fi total altceva...». Se pare că încă nu am rezolvat această problemă...

De data aceasta, băieții au urcat și ei ștacheta și s-au întors acasă cu 3 medalii de aur. Echipa care urma să câștige medalia de bronz la Olimpiada din 2004 era formată din campionul olimpic en-titre Marius Urzică, campionul mondial Marian Drăgulescu, campionii europeni Dan Potra, Ioan Suciuc și, probabil, Răzvan Șelariu (nu am putut confirma prezența lui la Ghent, din păcate) și Rareș Orzață (înlocuit de Daniel Popescu la Atena). Singurii gimnaști din această echipă care nu veneau de la Dinamo București erau Potra – Timișoara – și Șelariu – Reșița. Echipa a încheiat concursul de calificare pe locul 4, ceea ce l-a făcut pe Marian Drăgulescu să declare: «Mă bucur că am terminat! În finală ne vom lupta pentru o medalie!». Urzică declara, la rândul său: «Această competiție a fost una grea pentru noi, mult mai grea decât cele din anii anteriori din cauza noului cod de punctaj și a noilor noastre exerciții. Am fi putut evolua mai bine astăzi – trei dintre membrii echipei au greșit – dar vom da tot ce este mai bun în finala pe echipe». Din păcate, nu au reușit să își îmbunătățească performanța și au terminat acel concurs pe locul 6.

Dan Potra, cel mai complet gimnast al generației sale, a încheiat chiar în apropierea podiumului, în timp ce Marian Drăgulescu a terminat pe locul 9 iar Ioan Suciuc pe 11.

Dar gimnaștii noștri au strălucit cu adevărat în finalele pe aparate, câștigând finala de la cal prin Marius Urzică (campionul olimpic en-titre la acest aparat) și cele de la sol și sărituri prin Marian Drăgulescu – care va câștiga de-a lungul întregii cariere încă 6 titluri la aceste două aparate..."

Să revedem întreaga „poveste”...

În ceea ce ne privește, chiar dacă antrenorul Octavian Belu, coordonatorul lotului, era pesimist înaintea întrecerii, competiția a reconfirmat valoarea școlii românești de gimnastică.

Echipa României a fost alcătuită din Andreea Răducan, Silvia Stroescu, Sabina Cojocar, Andreea Ulmeanu și Carmen Ionescu.

Încă din calificări – echipa Chinei nu s-a aflat în competiție – s-a pornit cu dreptul, gimnastele noastre fiind în fruntea ierarhiei,

1. România	37.061	34.574	37.686	37.325	146.646
Loredana Boboc	9.150	8.612	8.837	8.900	35.499
Sabina Cojocar	9.312	8.625	9.437	9.250	36.624
Carmen Ionescu	-	6.862	9.362	-	16.224
Andreea Răducan	9.312	8.662	9.537	9.425	36.936
Silvia Stroescu	9.075	8.675	9.350	9.325	36.425
Andreea Ulmeanu	9.287	-	-	9.325	18.612
2. SUA	37.037	35.274	35.849	36.987	145.147
3. Olanda	36.462	36.436	35.087	36.174	144.159

Finala pe echipe a fost spectaculoasă.

România a început la sărituri, Rusia la sol, SUA la paralele, Olanda la bârnă.

Andreea Ulmeanu „deschide” bine, cu 9.237, Sabina Cojocar 9.399, iar Andreea Răducan 9.425.

La sol, gimnastele din Rusia nu au o zi norocoasă, doar Svetlana Khorkina primind o notă apreciabilă: 9.250.

La paralele, fetele noastre iau cele mai mici note din istorie: Sabina Cojocar 8.587, Silvia Stroescu 8.762, iar Andreea Răducan 9.525.

Nici Rusia nu a obținut un punctaj prea mare la sărituri, cu două note sub 9...

La bârnă s-a recuperat ce s-a pierdut anterior (Carmen Ionescu 9.387, Silvia Stoescu 9.400, Andreea Răducan 9.675), mai ales că Natalia Ziganshina a ratat exercițiul la paralele (8.400), iar Ludmila Ejovala (9.225) și Svetlana Khorkina nu au mai putut reface diferența dintre cele două echipe (9.700).

La sol, sportivele din SUA au avut și ele note bune: Yim Tabitha 9.412, iar Tacha Schwiebert 9.350.

Ultimele evoluții sunt favorabile tot echipei României: Andreea Ulmeanu face un exercițiu frumos la sol (9.075), Sabina Cojocar la fel (9.175), iar Andreea Răducan 9.525. La bârnă, Natalia Ziganshina 9.175, Svetlana Khorkina 8.862, Ludmila Ezhova 9.450.

Final de aur pentru România – cu trei aparate câștigate (sărituri, bârnă, sol) -, argint pentru Rusia și bronz pentru SUA

1. România	28.061 (1)	25.874 (5)	28.462 (1)	27.812(1)	110.209
Andreea Răducan	9.425	8.525	9.675	9.562	
Sabina Cojocar	9.399	8.587	-	9.175	
Andreea Ulmeanu	9.237	-	-	9.075	
Silvia Stroescu	-	8.762	9.400	-	
Carmen Ionescu	-	-	9.387	-	
Loredana Boboc	-	-	-	-	
2. Russia	27.024 (6)	27.325 (1)	27.487 (2)	27.187(5)	109.203
3. SUA	27.729 (2)	26.712 (2)	26.324 (3)	27.749(2)	108.514

Mariana Bitang: „Sper ca acest aur să fie doar începutul”

Octavian Bellu: „Am avut mulți susținători, spre surprinderea mea am văzut multe drapele tricolore în tribune; sper ca asta să fie o motivație pentru ele”.

Andreea Răducan: „Am reușit să urcăm drapelul pe cea mai înaltă treaptă”.

Cucerirea medaliei de aur echivala, totodată, cu al cincilea titlu mondial consecutiv și al șaptelea din istoria gimnasticii românești.

Concursurile individuale au fost dominate de două gimnaste, medaliile de aur intrând în posesia Svetlanei Khorkina (3 – individual compus, paralele, sărituri) și Andreei Răducan (2 – bârnă, sol), gimnasta noastră mai având și două bronzuri (individual compus, sărituri), iar Svetlana Khorkina unul (sol).

Finala la individual compus.

Svetlana Khorkina, într-un costum bleu, elegant, evoluții foarte frumoase, apreciate și susținute de un public cald și generos, evoluții care îi aduc titlul.

Andreea Răducan spera în revanșa pentru Sydney.

Nu a fost să fie, paralelele reprezentând principalul obstacol, prestație dublată și de ezitățile de la sol. Drept urmare, a fost nevoită să se mulțumească doar cu medalia de bronz. Sabina Cojocar s-a clasat pe locul 6, iar Silvia Stroescu pe 11.

1. Svetlana Khorkina	9.368	9.537	9.237	9.475	37.617
2. Natalia Ziganshina	9.343	9.200	9.375	9.387	37.305
3. Andreea Raducan	9.350	8.862	9.475	9.262	36.949
6. Sabina Cojocar	9.356	8.625	9.337	9.462	36.780
11. Silvia Stroescu	9.031	8.575	9.387	9.225	36.218

Finalele pe aparate ne-au adus iarăși aur.

La bârnă, mai întâi. Principala contracandidată la titlu a fost Ludmila Ezhova. Cu un exercițiu de 9.650. Sabina Cojocar a fost a doua: 9.475, dar va încheia pe 4. Moya Esther (Spania, 8.975) și Elena Gomez (Spania, 9.025) ies din calculul pentru medalii. Tasha Schwieckert (SUA) 9.350. Andreea Răducan spulberă speranțele celorlalte și trece în frunte: 9.662. Sun Xiaojiao (China, 9.575).

Iată și modul în care a notat juriul format din arbitre din Belarus, Venezuela, Ucraina, Norvegia, Kazahstan și Germania:

1. Andrea Răducan	10.0	9.65	9.70	9.65	9.65	9.70	9.65	9.662
2. Ludmila Ezhova	10.0	9.65	9.65	9.65	9.65	9.70	9.50	9.650
3. Xiaojiao Sun	10.0	9.60	9.55	9.55	9.60	9.50	9.65	9.575
4. Sabina Cojocar	9.9	9.45	9.45	9.50	9.50	9.40	9.50	9.475

La sol, o finală superbă. Arbitre din Italia, Mexic, Slovenia, Finlanda, Argentina și Elveția. Tabitha Yim (SUA) începe cu 9.187. Daiane dos Santos (Brazilia) 9.350. Andreea Răducan ia cea mai mare notă: 9.550. Silvia Stroescu 9.012 – notă de locul 7. Svetlana Khorkina 9.375. Allana Slater (Australia) 9.337, iar Danielle Hypolito (Brazilia) 9.487.

1. Andrea Răducan	9.9	9.60	9.60	9.55	9.40	9.50	9.50	9.550
2. Daniele Hypolito	9.9	9.55	9.50	9.35	9.45	9.50	9.50	9.487
3. Svetlana Khorkina	9.8	9.40	9.40	9.35	9.25	9.35	9.40	9.375
7. Silvia Stroescu	9.6	8.95	9.05	9.00	8.95	9.05	9.10	9.012

Dar, de asemenea, a mai fost și bronzul de la sărituri, din nou cu Andreea Răducan în prim-plan și cu Svetlana Khorkina pe locul întâi, urmată de neobosita Oksana Shushovitina, la Ghent încă sub culorile Uzbekistanului, dar și cu o finală bună din partea Andreei Ulmeanu.

1. Svetlana Khorkina	9.7	9.30	9.35	9.40	9.30	9.40	9.35	9.350	
	9.9	9.20	9.50	9.55	9.35	9.60	9.50	9.475	9.412
2. Oksana Shushovitina	9.8	9.15	9.40	9.40	9.20	9.10	9.40	9.287	
	9.8	9.45	9.35	9.50	9.35	9.45	9.40	9.412	9.349
3. Andrea Răducan	9.6	9.15	9.00	9.15	9.05	9.20	9.15	9.125	
	9.8	9.35	9.40	9.35	9.40	9.35	9.35	9.362	9.243
5. Andrea Ulmeanu	9.8	9.15	9.30	9.35	9.25	9.45	9.25	9.287	
	9.6	8.95	8.95	8.98	8.95	9.25	8.95	8.950	9.118

Simona Amânar, cea mai bună sportivă a lumii în 2000, a fost, pe parcursul acestei ediții, semnatara rubricii Flic-flac din „Gazeta Sporturilor”, luni, 5 noiembrie 2001 scria: *„Ultima zi a Campionatului Mondial de gimnastică a reprezentat un adevărat succes pentru delegația României. Mă bucur nespun de mult că optimismul afișat de mine zilele trecute a avut un suport real. Atât fetele noastre, cât și băieții, au avut un comportament excelent. După ce Andreea Răducan, Sabina Cojocar și Silvia Stroescu nu au reușit să se impună la individual compus, prima dintre ele, în speță, Andreea, a răzbunat această evoluție mai puțin reușită. Și-a depășit adversarele atât în finala de la bârnă, cât și în cea de la sol. A dominat întrecerea la cele două aparate, în urma unor evoluții constante, execuții cu plecare cât mai aproape de nota maximă, demonstrând cât de importantă este experiența acumulată în întreaga carieră. Chiar dacă cealaltă fetă nu au convins la individual, ele ne-au demonstrat că ne putem baza pe talentul lor și pot progresa, dându-ne speranțe pentru viitor. Regretele sunt pentru Sabina Cojocar, care nu a trecut de tracul debutului la un Campionat Mondial, ratând de puțin medalia de bronz la bârnă. O felicit pe fosta mea colegă Andreea Răducan, care a meritat din plin cele trei medalii de aur (pe echipe, bârnă și sol) și cele două de bronz (individual compus și sărituri). Prin mobilizarea ei exemplară a convins pe toată lumea că are o valoare incontestabilă, iar România se poate baza în continuare pe serviciile ei și, de ce nu, chiar pe participarea la Olimpiada de la Atena din 2004...”*

Întrecerile Campionatului masculin, al 35-lea, a reunit la start un număr mare de gimnaști din 40 de țări, între care și România, cu Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Dan Potra, Ioan Suci, Rareș Orzață și Răzvan Șelariu, la finalul căruia băieții au răsturnat toate pronosticurile, realizând o comportare de excepție: trei medalii de aur în finalele pe aparate, avându-i ca protagoniști pe Marian Drăgulescu (sărituri și sol) și Marius Urzică (cal).

Finala de la sărituri a reunit la start gimnaști bine pregătiți, mai toți, fără excepție, candidați la podium: letonul Jevgēņijs Saproņenko – medaliat cu argint în 1999, la Tianjin -, rusul Alexei Bondarenko – argint la Jocurile Olimpice 2000 -, kazahul Yernar Yerimbetov -, polonezul Leszek Blanik – specialist al acestui aparat, viitor campion olimpic (2008), mondial (2007), european (2008) -, danezul Tue Lodahl, letonul Igors Vihrovs și cubanezul Charles Tamayo. Dintre toți, însă, Marian Drăgulescu cu două sărituri din 10.0 și din 9.90, bine executate, a obținut nota cea mai mare (9.668 – 9.750 / 9587), depășindu-l cu 0.025 pe Jevgēņijs Saproņenko, principalul pretendent la aur.

Iată cum au fost notați primii trei clasați de către cei șase arbitri:

	SV	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Final	Total
		NED	RSA	FIN	BUL	HUN	BLR		
1. Marian Drăgulescu	10.0	9.70	9.80	9.70	9.65	9.80	9.80	9.750	
		9.9	9.40	9.65	9.55	9.65	9.65	9.50	9.587
2. Evgeny Sapronenko	10.0	9.75	9.80	9.85	9.75	9.85	9.80	9.800	
		9.8	9.45	9.50	9.50	9.45	9.50	9.60	9.487
3. Charles Tamayo	10.0	9.70	9.75	9.75	9.60	9.70	9.70	9.712	
		9.9	9.45	9.55	9.60	9.50	9.50	9.65	9.537

Solul a însemnat pentru Marian Drăgulescu o a doua medalie de aur în confruntare în special cu medaliații olimpici de la Sydney 2000, cu Igor Vihrovs (Letonia, aur sol), dar și cu Alexei Bondarenko (Rusia, argint sărituri), Iordan Jovchev (Bulgaria, bronz inele), cu șanse fiind cotați și Stephen McCain (SUA) sau Jevgēņijs Saproņenko (Letonia). Cu cea mai mare notă de plecare (10.0) au fost Marian Drăgulescu, Iordan Jovchev, Igor Vihrovs și Alexei Bondarenko, dar, cu excepția gimnastului nostru, toți au fost penalizați pentru unele ratări, astfel că, pe fondul unei execuții precise, medalia de aur a venit firesc, împreună cu cea de la sărituri, fiind primele dintr-un lung șir al unei cariere extrem de prodigioase.

Să notăm și modul cum au fost apreciați medaliații solului de la Ghent:

	SV	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Pen	Total
		POR	CYP	POL	ISR	BRA	GRE		
1. Iordan Jovtchev	10.0	9.60	9.65	9.80	9.65	9.65	9.65	0.1	9.550
1. Marian Drăgulescu	10.0	9.55	9.70	9.45	9.50	9.50	9.65	- 9.550	
3. Igors Vihrovs	10.0	9.55	9.65	9.65	9.60	9.60	9.70	0.2	9.425

La finalul concursului, Marian Drăgulescu avea să declare: „Nu m-am așteptat să plec de la Gent cu două medalii de aur în buzunar. Sunt extraordinar de fericit, însă nu pot uita nici că am fost destul de aproape de titlul mondial absolut. Sper ca la Europenele de anul viitor să îmi iau revanșa completă.” Cel mai fericit a fost însă antrenorul coordonator al lotului masculin, Dan Grecu, care a declarat că performanța lui Marian Drăgulescu de la Gent întrece performanțele sale.

Cea de a treia medalie de aur avea să vină pe ... cal! Din nou pe „calul” lui Marius Urzică, gimnastul care își înscrisese în palmares, până la Ghent, argintul (1996) și aurul (2000) olimpic, argintul (1999) mondial, aurul (1994, 2000) și argintul (1999) european, el depășindu-l pe chinezul Qin Xiao (mai târziu va obține trei titluri mondiale și unul olimpic la acest aparat) și ucraineanul Alexander Beresh, bronzul european 2000. Executat cu o tehnică desăvârșită, exercițiul său a ținut respirația sălii care, admirându-i măiestria, a aplaudat călduros nota 9.80, cea mai mare din concurs, acordată de cinci din cei 6 arbitri. Între finaliștii de la cal a fost și Ioan Suci, care a încheiat pe locul 8.

	SV	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total
		ESP	CAN	LAT	SVK	ARG	MEX	
1. Marius Urzică	10.0	9.75	9.80	9.80	9.80	9.80	9.80	9.800
2. Qin Xiao	10.0	9.80	9.75	9.85	9.80	9.75	9.75	9.775
3. Alexander Beresh	10.0	9.65	9.70	9.65	9.65	9.70	9.65	9.662
8. Ioan Suci	9.20	8.85	8.80	8.75	8.70	8.85	8.70	8.775

Marius Urzică s-a mai aflat și în finala de la paralele, dar a terminat pe 8 (9.375 – D. 9,90; E. 9,40 / 9,30 / 9,40 / 9,30 / 9,40 / 9,40), campion fiind americanul Sean Rowsend (9.700).

Câteva cuvinte despre concursul la individual compus, cu 135 de gimnaști în calificări, la capătul cărora au promovat în finală și trei dintre reprezentanții noștri. Situația în calificări a fost următoarea:

1. Ivankov Ivan (Belarus)	8.887	9.412	9.587	9.350	9.725	9.525	56.486
9. Feng Jing (China)	9.212	9.550	9.100	9.212	9.637	8.350	55.061
11. Marian Drăgulescu	9.662	8.462	9.025	9.712	8.937	8.775	54.573
14. Dan Potra	8.900	9.362	9.462	9.387	8.637	8.250	53.998
28. Ioan Suciu	9.200	9.625	8.587	9.512	8.725	7.625	53.274
39. Rareș Orzață	8.900	9.237	8.425	9.412	8.087	8.800	52.861
214. Marius Urzică	-	9.762	-	-	9.587	9.287	28.636
220. Șelariu Răzvan	9.075	-	8.850	9.000	-	-	26.925

În finală, Marian Drăgulescu s-a aflat la conducere până la ultimul aparat (paralelele), pe care l-a ratat, odată cu șansa de a deveni campion mondial, o poziție de prim-plan realizând, în schimb, Dan Potra care, la patru aparate a avut notă mai mare decât chinezul Feng Jing, medaliatul cu aur, dar a capotat la bară (în special) și paralele, ceea ce l-a coborât de pe un foarte posibil podium.

1. Feng Jing	9.287	9.425	9.125	9.300	9.612	9.462	56.211
2. Ivan Ivankov	9.000	8.825	9.612	9.400	9.687	9.600	56.124
3. Jordan Jovtchev	9.687	8.837	9.787	9.337	9.150	9.287	56.085
4. Dan Potra	9.412	9.550	9.575	9.325	9.112	8.925	55.899
9. Marian Drăgulescu	9.637	9.550	9.175	9.762	7.775	9.325	55.224
11. Ioan Suciu	9.425	9.650	8.787	9.637	8.500	8.625	54.624

După un concurs de calificare bun, terminat pe locul 4, Marius Urzică, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Rareș Orzață, Dan Potra și Răzvan Șelariu puteau aspira la un loc pe podium și în competiția pe echipe, la startul căreia s-au aliniat 40 de formații. În calificări:

1. Belarus	36.174	37.586	36.549	37.412	37.487	36.924	222.132
2. SUA	36.674	36.499	36.549	37.437	37.724	36.537	221.420
3. Coreea de Sud	36.636	37.186	37.499	37.062	36.162	36.312	220.857
4. România	36.837	37.986	35.924	38.023	35.886	35.112	219.768

Din păcate, în finală, lucrurile nu au mai stat la fel de bine și echipa noastră a încheiat doar pe locul 6.

1. Belarus	27.562	28.075	28.625	28.061	28.762	28.537	169.622
2. SUA	26.974	26.924	28.062	28.175	27.849	28.861	166.845
3. Ucraina	26.962	27.712	27.049	27.674	27.412	28.674	165.483
6. Romania	26.911	28.311	27.624	28.650	25.162	16.161	162.920
Marian Drăgulescu	8.787	-	9.137	9.675	8.625	-	
Dan Potra	9.212	9.312	9.500	-	7.925	-	

Marius Urzică	-	9.762	-	-	8.612	9.500
Ioan Suci	8.912	9.237	-	9.575	-	-
Rareș Orzață	-	-	-	9.400	-	9.437
Răzvan Șelariu	-	-	8.987	-	-	7.325

Simona Amânar: „... Atât fetele noastre, cât și băieții, au avut un comportament excelent. Cât îi privește pe băieți, comentariile sunt de prisos. Dacă în concursul pe echipe nu obținuseră decât locul șase, calificându-se de pe locul patru, în finalele pe aparate, ei practic au dominat competiția. Din șase finale au câștigat trei, ceea ce reprezintă un adevărat succes. Nu cred că se aștepta cineva ca gimnaștii români să fie campioni mondiali la trei aparate. Pregătirea lor, de-a lungul a mai bine de un an, precum și puterea de concentrare din timpul concursului, și-au spus cuvântul. Rezultatele lor vin după o evoluție bună la Olimpiada de la Sydney, dar și la o serie de Grand Prix-uri, ceea ce dovedește că aceste trei titluri mondiale nu sunt întâmplătoare. Nu în ultimul rând, aș dori să felicit colectivele tehnice ale celor două loturi pentru rezultatele obținute, pentru reușita de a domina în continuare gimnastica mondială și sper ca și pe viitor România să rămână forța numărul unu. Această ediție a Campionatelor Mondiale de gimnastică ne-a adus, din păcate, și confirmarea că atât la fete, cât și la băieți, aparatul deficitar rămâne paralelul, care ne-a răpit un loc pe podium în concursul masculin pe echipe și care a clasat-o abia pe locul trei pe Andreea Răducan în concursul individual compus. Cu toate aceste lipsuri, delegația României a reușit poziționarea pe primul loc într-un top al națiunilor participante, având șase medalii de aur și două de bronz, iar Andreea Răducan a fost cea mai bună concurentă de la această ediție a Mondialelor.”

Într-adevăr, cu cele 6 medalii de aur și 2 de bronz, obținute în concursul feminin și masculin, România a ocupat locul întâi în clasamentul pe națiuni în care au punctat 16 țări, devansând Rusia (7 = 3+3+1), Bulgaria, SUA, China, Belarus etc.

➤ 2002 – Debrecen

În Főnix Hall din Debrecen (Ungaria), în 19-24 noiembrie 2002, s-a desfășurat a 36-a ediție a Campionatelor Mondiale, competiție doar pe aparate, cu un format similar celui din 1992, fără concurs pe echipe și individual compus, dar cu trei etape (calificări deschise, semifinale cu 16 gimnaști și finale de 8) pentru a se stabili ierarhia generală.

A fost o ediție cu Oana Petrovski (paralele) și Oana Ban (bârnă) medaliat cu argint, Andreea Răducan netrecând de calificări.

Calificări		Paralele Semifinale		Finală	
1. Khorkina Svetlana	9.740	1. Khorkina Svetlana	9.760	1. Kupets Courtney	9.550
2. Kupets Courtney	9.580	2. Kupets Courtney	9.550	2. Petrovski Ioana	9.525
3. Eyova Liudmila	9.580	3. Eyova Liudmila	9.510	3. Eyova Liudmila	9.375
4. Petrovski Ioana	9.410	4. Petrovski Ioana	9.490		

Calificări		Bârnă Semifinale		Finală	
1. Zhang Nan	9.630	1. Postell Ashley	9.610	1. Postell Ashley	9.537
2. Eyova Liudmila	9.560	2. Eyova Liudmila	9.610	2. Ban Oana	9.350
3. Răducan Andreea	9.310	3. Khorkina Svetlana	9.460	3. Yarotska Irina	9.212
7. Ban Oana	9.090	4. Ban Oana	9.290		
		10. Răducan Andreea	8.680		

Sol					
Calificări		Semifinale		Finală	
1. Zhang Nan	9.390	1. Sheehan Samantha	9.450	1. Gomez Elena	9.487
2. Van Der Leur Verona	9.380	2. Hypolito Daniele	9.450	2. Leur Verona	9.350
3. Hypolito Daniele	9.380	3. Gomez Elena	9.440	3. Sheehan Samantha	9.325
4. Cojocar Sabina	9.360	5. Ban Oana	9.340	4. Ban Oana	9.275
7. Ban Oana	9.300	9. Cojocar Sabina	9.280		

La Debrecen s-au aflat și Marian Drăgulescu, Marius Urzică și Ioan Suci, cei doi „M&M” urcând din nou pe treapta de sus a podiumului.

Campionul de la Ghent, Marian Drăgulescu, a revenit pe primul loc la sol, de această dată fără a mai împărți cu nimeni medalia de aur și la o diferență substanțială. *„Primul pas pe covor, un zâmbet pentru arbitri. Apoi „Marocanul” a început să bombardeze asistența cu execuții acrobatice. Sărituri înainte, înapoi, toate executate la înălțimea tribunei, de parcă Drăgulescu n-ar mai fi vrut să aterizeze. Știa că numai un exercițiu impresionant i-ar obliga pe arbitri să ridice ștacheta fixată încă de la început de spaniolul Gervasio Deferr la 9.70. Nu și-a pierdut echilibrul decât pentru o secundă, când era gata să pășească în afara podiumului, prea puțin însă pentru a pierde aurul, cucerit cu 9.712...”*

63 de gimnaști s-au prezentat la startul calificărilor de la sol, 16 dintre aceștia urmând să se ajungă în semifinale. La momentul când s-a tras linie, în fruntea ierarhiei s-a aflat Marian Drăgulescu, la rândul său, Ioan Suci, trecând și el mai departe de pe locul 12, între cei promovați mai aflându-se Kyle Shewfelt (Canada) 9.687, Yang Wei (China) 9.662, Jordan Jovtchev (Bulgaria) 9.637, Roman Zozulia (Ucraina) 9.637, Paul Hamm (SUA) 9.587 sau Gervasio Deferr (Spania) 9.587. Sita a continuat să cearnă, în semifinale, cu țintă calificarea în faza determinantă pentru stabilirea noii configurații a podiumului. Din nou, Marian Drăgulescu la conducere, cu aceeași notă (9.712), urmat de Gervasio Deferr, Yang Wei, Roman Zozulia (9.625), Paul Hamm (9.612), Jordan Jovtchev (9.587), Ioan Suci și brazilianul Diego Hypolito (9.562). În evoluția finală, programată în 24 noiembrie, ceea ce părea a se fi conturat ca urmare a prestațiilor anterioare avea să se schimbe în ceea ce îi privește pe ceilalți finaliști, nu și pentru Marian Drăgulescu, notat, pentru a treia oară consecutiv, cu 9.712, cel mai mare calificativ, echivalent, desigur, cu aurul mondial. Referitor la ceilalți concurenți, de observat „prăbușirea” chinezului Yang Wei, tocmai pe ultimul loc, dar și ascensiunea în zona medaliată a spaniolului Gervasio Deferr.

Sol					
Calificări		Semifinale		Finală	
1. Drăgulescu M.	9.710	1. Drăgulescu M.	9.712	1. Drăgulescu M.	9.712
2. Shewfelt Kyle	9.690	2. Deferr Gervasio	9.650	2. Deferr Gervasio	9.700
3. Yang Wei	9.660	3. Yang Wei	9.625	3. Jovtchev Jordan	9.675
12 Suci Ioan	9.460	7. Suci Ioan	9.562	6. Suci Ioan	9.562

Ierarhia avea să fie schimbată la „masa verde”, în iulie 2003, ca urmare a faptului că sportivul spaniol Gervasio Deferr (campion olimpic la sărituri 2000 și 2004, argint olimpic 2008 și mondial 1999 și 2007 la sol) a fost depistat pozitiv pentru consum de marijuana, la controlul care a avut loc înaintea Campionatului. Drept urmare, fiecare dintre cei aflați în urma lui Gervasio

Deffer au făcut un pas înainte, medalia de argint fiind atribuită lui Jordan Jovtchev, iar bronzul americanului Paul Hamm, motiv pentru care și Ioan Suciu a urcat pe 5.

O a doua medalie de aur a delegației noastre avea să o aducă favoritul numărul 1 al finalei de la cal, Marius Urzică. Cu 67 de concurenți, preliminariile la cal au oferit evoluții echilibrate, arbitri având o misiune dificilă în a face o cât mai corectă evaluare și așezare pe locurile clasamentului. Drept urmare, după epuizarea primei faze, Marius Urzică era pe locul 3 (9.750), după chinezii Xiao Qin 9.775 și Teng Haibin 9.762, iar Ioan Suciu pe poziția a 5-a (9.662), important fiind, în acel moment, mai puțin locul ocupat, cât, mai ales, calificarea în semi-finale, parte a competiției încheiată avându-l ca lider pe Marius Urzică, urmat de Xiao Qin, Eric Casimir (Franța), Takehiro Kashima (Japonia) și Ioan Suciu.

„...Imnul României a acoperit încă o dată gălăgia din sala Phoenix din Debrecen. Se acrodau medaliile puse în joc în finala de la cal cu mâner. Sălbăticit în ultimele zile de atâția gimnaști, calul a fost împlânzit tot de Marius Urzică. Programat să intre ultimul în concurs, românul a deschis clasamentul în urma unui exercițiu piperat cu momente în care parcă se rotea în jurul aparatului fără să se sprijine de el. Verdictul arbitrilor, 9.787, a stabilit drumul celei mai râvnite medalii, de gâtul mustăciosului veteran de 27 de ani din România. Prezent și el în finală, Ioan Suciu a ocupat locul 6, același ca și la solul câștigat de Drăgulescu..”

Calificări		Semifinale		Finală		
1.	Xiao Qin	9.780	1. Urzica Marius	9.750	1 Urzică Marius	9.787
2.	Teng Haibin	9.760	2. Xiao Qin	9.737	2 Xiao Qin	9.750
3.	Urzica Marius	9.750	3. Casimir Eric	9.662	3 Kashima Takehiro	9.687
4.	Casimir Eric	9.660	4. Kashima Takehiro	9.650	6 Suciu Ioan	9.625
5.	Suciu Ioan	9.660	5. Suciu Ioan	9.637	6 Krioukov Nikolai	9.625

Marian Drăgulescu a mai fost prezent în finală la sărituri, dar departe de reușita de la ediția precedentă. Calificat în runda a doua de pe locul 3 (9.556), intrat în finală de pe poziția a 4-a (9.543) din faza precedentă, el a încheiat pe 7, pe podium fiind Li Xiaopeng (China) – care, până în 2008, va avea în palmares o colecție de 16 titluri mondiale -, Leszek Blanik (Polonia) și Yang Wei (China). La rândul său, Ioan Suciu, după ce în preliminarii a fost pe locul 14, cu aceeași notă în semi-finale, ceea ce a însemnat locul 11 și rămânerea în afara finalei de 8.

Calificări		Semifinale		Finală		
1.	Li Xiao-Peng	9.630	1. Li Xiao Peng	9.718	1. Li Xiao-Peng	9.818
2.	Yang Wei	9.560	1. Blanik Leszek	9.718	2. Blanik Leszek	9.675
3.	Drăgulescu M.	9.560	3. Yang Wei	9.556	3. Yang Wei	9.631
14.	Suciu Ioan	9.230	4. Drăgulescu M.	9.543	7. Drăgulescu M.	9.374
			11. Suciu Ioan	9.225		

Marius Urzică și Ioan Suciu aveau să-și încerce „norocul” și la paralele (57 concurenți), dar fără succes. Marius Urzică, după locul 3 în preliminarii (9.637), trece în semifinale, dar, cu 8.625 (locul 12) și se oprește aici, în timp ce Ioan Suciu rămâne din prima, cu 9.225 și locul 18. Fără succes și la bară pentru Marius Urzică – 16 în preliminarii (9.425) și 12 în semifinale (8.975).

Calificări		Semifinale		Finală	
1. Petkovsek Mitja	9.700	1. Li Xiao-Peng	9.587	1 Li Xiao-Peng	9.812
2. Tsolakidis V.	9.650	2. Vivo Andreu	9.512	2 Petkovsek Mitja	9.787
3. Urzica Marius	9.640	3. Petkovsek Mitja	9.487	3 Sinkevich Alexei	9.712
18 Suciu Ioan	9.230	12 Urzica Marius	8.625		
Calificări		Semifinale		Finală	
1 Guille Cédric	9.640	1 Yoneda Isao	9.687	1 Maras Vlasios	9.725
2 Yoneda Isao	9.600	2 Maras Vlasios	9.637	2 Ivankov Ivan	9.700
3 Hamm Paul	9.590	3 Hamm Paul	9.625	2 Pegan Aljaz	9.700
16 Urzica Marius	9.430	12 Urzica Marius	8.975		

Rezultatele, fetelor și cele ale băieților au plasat România pe primul loc în clasamentul pe națiuni (4 = 2+2+0), la egalitate cu SUA (4 = 2+0+2) și China (4 = 2+1+1), dar cu avantajul celor două medalii de argint. Un clasament în care au figurat 16 țări.

➤ 2003 – Anaheim

A 37-a întâlnire mondială s-a desfășurat în SUA, la Anaheim, între 16 și 24 august. Impunătoarea arenă „Arrowhead Pond” a fost martora unui alt spectacol sportiv maiestuos. La Anaheim a fost o competiție integrală, cu evoluții la toate categoriile (echipe, individual compus și aparate), fiind, de asemenea, o ediție în care nu s-a aplicat regula „tie-breakers”, astfel că, în caz de egalitate în finală, toți cei în cauză au fost cotați pe aceeași treaptă.

A fost o ediție a medaliilor de argint, patru în total, dar niciun aur pentru România.

După zece ani în care a cucerit cinci titluri mondiale consecutiv, formația feminină a cedat prima poziție echipei SUA, la primul aur din istorie, la categoria surprize putând fi trecută, de asemenea, și Australia, medaliata cu bronz, precum și locul 6 pe care s-a situat Rusia, după China și Spania.

Antrenorul Octavian Bellu a prezentat o echipă total nouă, alcătuită din Cătălina Ponor, Monica Roșu, Alexandra Eremia, Andreea Munteanu, Floarea Leonida și Oana Ban, ultima având experiența concursului mondial din anul precedent: *„Să nu uităm că am venit cu o echipă schimbată în totalitate, una fără experiență. Într-o oarecare măsură, mă declar mulțumit, însă nu pot spune același lucru despre greșelile copilărești făcute în timpul exercițiilor la sol [...] nu avem gimnaste care să aibă evoluții constant bune la toate cele patru aparate...”*

Calificările..

Evident, nu a fost greu, dar nici ușor chiar pentru fetele noastre să obțină calificarea în finală, valoarea de ansamblu situându-le în zona favoritelor la podium, în dispută cu alte câteva veritabile puteri ale gimnasticii feminine internaționale, de altfel chiar cele care au și intrat în cursa directă pentru podium, evident cu surprizele care exista la orice competiție, indiferent de nivelul acesteia. Calificările au reunit la start 35 de echipe, câștig de cauză având China, fetele noastre fiind pe treapta a doua – cu o evoluții bune și foarte bune la sărituri, bârnă și sol, dar cu o prezență inconsistentă la paralele -, urmată de SUA, Ucraina, Rusia, Spania, Australia, Brazilia, fără a se anticipa surpriza din finală. Așadar,

1.China	36.574 (7)	37.499 (2)	38.224 (1)	36.374 (4)	148.671
2. România	37.299 (3)	36.011 (9)	37.262 (2)	37.548 (1)	148.120
Monica Roșu	9.475	8.862	-	-	18.337
Oana Ban	9.125	9.250	8.537	9.287	36.199
Florica Leonida	-	9.362	9.250	9.312	27.924
Andreea Munteanu.	9.387	8.512	9.150	9.412	36.461
Cătălina Ponor	9.262	-	9.662	9.537	28.461
Alexandra Eremia	9.175	8.537	9.200	9.250	36.162
3. SUA	37.187 (4)	38.187 (1)	36.249 (5)	36.074 (6)	147.697

Finala.

Primul aparat, săriturile, pentru SUA, România și China. Chellsie Memmel 9.275, Carly Patterson 9.237, Tacha Schwikert 9.325. La rândul lor, Cătălina Ponor 9.287, Andreea Munteanu 9.300, Monica Roșu 9.362. La sol, Spania și Rusia (Alexandra Shevchenko ratează o linie acrobatică, primește 7.575 și scoate echipa din lupta pentru medalii).

A doua rotație găsește echipa României în frunte, doar că paralelele nu mai sunt demult aparatul româncelor: Alexandra Eremia 9.025, Floarea Leonida 8.987, Oana Ban 9.162. Urmează China. Fan Ye ratează (9.025), iar Lin Li 9.450. SUA face însă spectacol. Chellsie Memmel 9.637, Tasha Schwikert 9.600. Apoi, stupoare. Hollie Vise nu are număr de concurs. Colegele îi „confeționează” repede un număr scris de mână, întârzierea o costă, cade, plânge, e tristă (8.875).

Următorul schimb. Bârna. China, prima. Fan Ye 9.475, Li Ya 9.487, Nan Zhan 9.625. Gimnastele americane. Hollie Vise are iarăși probleme. Urcă pe podium să-și facă exercițiul. Este invitată să coboare deoarece nu are număr de concurs. Are la dispoziție 30 de secunde pentru a repara eroarea. Se caută numărul, dar timpul trece. Cineva a scris însă pe o coală de hârtie și i l-a prins pe costum. Hollie Vise revine și 9.512. S-au emis ipoteze că a fost în avantajul sportivei, deoarece aceasta căzuse la prima intrare, până să fie oprită de unul dintre arbitri. Chellsie Memmel 9.575. Carly Patterson are însă mici probleme și 9,312. Românele: Alexandra Eremia 9.462, Oana Ban 9.537, Cătălina Ponor 9.237.

Ultimele evoluții sunt la sol. Primele concurente, americancele: Terry Humphrey 9.300, Chellsie Memmel 9.400, iar Carly Patterson 9.525. Pentru România, Alexandra Munteanu ratează a treia linie acrobatică (8.537), Oana Ban 9.337, iar Cătălina Ponor 9.600.

Finalul concursului. Surpriză de proporții. Australiencele Belinda Archer, Monette Russo, Alana Slater și Jacqui Dunn încheie cu 110.335 și depășesc China 110.259, intrând în posesia medaliilor de bronz, la doar 0.150 de formația noastră, reușind cea mai bună performanță a gimnasticii de la Antipozi la Campionatele Mondiale.

Americancele, așadar, la primul lor titlu mondial, cu toate că au avut de surmontat o situație neprevăzută. Mai întâi, Annia Hatch și Ashley Postell, două dintre titulare, au fost înlocuite în ultimul moment, prima din cauza unei accidentări, cealaltă din cauza unei gripe severe, cu Chellsie Memmel și Terin Humphrey, apoi, în timpul calificărilor, Courtney Kupets se accidentează la tendonul lui Achile, astfel că formația SUA a fost nevoită să evolueze cu doar 5 gimnaste, nemai fiind timp să aducă o altă rezervă.

Drept urmare,

1. SUA	27.837 (3)	28.112 (3)	28.399 (2)	28.225 (1)	112.573
2. România	27.949 (2)	27.174 (8)	28.236 (3)	27.474 (3)	110.833
Monica Roșu	9.362	–	–	–	9.362
Oana Ban	–	9.162	9.537	9.337	28.036
Florica Leonida	–	8.987	–	–	8.987
Andreea Munteanu	9.300	–	–	8.537	17.837
Cătălina Ponor	9.287	–	9.237	9.600	28.124
Alexandra Eremia	–	9.025	9.462	–	18.487
3. Australia	27.612 (5)	28.362 (1)	27.037 (4)	27.324 (4)	110.335

Individualul compus a reunit la start 152 de gimnaste. În concurs și Andreea Munteanu, Oana Ban și Alexandra Eremia, singurele care au fost pe toate aparatele, Cătălina Ponor „sărind” peste paralele, Florica Leonida fără sol, în timp ce Monica Roșu a fost doar la sărituri și paralele.

1.	Gomez Elena	9.250	9.400	9.362	9.537	37.549
2.	Memmel Chellsie	9.212	9.575	9.412	9.250	37.449
3.	Khorkina Svetlana	9.225	9.450	9.262	9.312	37.249
11.	Munteanu Andreea	9.387	8.512	9.150	9.412	36.461
14.	Ban Oana	9.125	9.250	8.537	9.287	36.199
15.	Eremia Alexandra	9.175	8.537	9.200	9.250	36.162

Oana Ban a făcut un concurs bun și a terminat pe locul 6, într-o competiție care a reconfirmat valoarea indiscutabilă a Svetlanei Khorkina – prima gimnastă din istoria Campionatului Mondial care a câștigat trei titluri la individual compus -, care a impresionat și la toate aparatele. La rândul ei, Andreea Munteanu a încheiat pe poziția a 15-a, punctul nevralgic constituindu-l paralelele.

1.	Khorkina Svetlana	9.312	9.662	9.475	9.675	38.124
2.	Patterson Carly	9.262	9.525	9.612	9.537	37.936
3.	Zhang Nan	9.250	9.262	9.700	9.412	37.624
4.	Yarotska Irina	9.125	9.537	9.287	9.362	37.311
5.	Gomez Elena	9.175	9.362	9.212	9.537	37.286
6.	Ban Oana	9.175	9.125	9.562	9.400	37.262
15.	Munteanu Andreea	9.237	8.125	9.200	9.512	36.074

Săriturile au fost de aur pentru Oksana Chusovitina (Uzbekistan, 9.481 = 9.500 / 9.462)) la 28 de ani, iar Monica Roșu pe locul 4, cu 9.374 (9.387 / 9.362).

Bârna avea să aducă prima medalie de argint pentru Cătălina Ponor, un succes ce anunța altele mai mari. Calificările au fost câștigate de chinezoaica Fan Ye, o specialistă a acestui aparat, cu 9.712, în apropierea sa fiind Cătălina Ponor, cu 9.662. La rândul lor, 15. Florica Leonida 9.250, 18. Alexandra Eremia 9.200, 19. Andreea Munteanu 9.160. Finala. Elena Gomez, Irina Krasnyanskaya, Chellsie Memmel, Monette Russo au ratat. Cătălina Ponor 9.587. Fan Ye 9.812, cu cel mai mare scor acordat la o competiție internațională în perioada 2001-2004, devine cea de a treia gimnastă chineză care a intrat în posesia

medaliei de aur la bârnă, după Mo Huilan și Ling Jie, toate trei învingătoare la ediții în anul premergător Jocurilor Olimpice. Pe locul 3, bronzul din 1988 și aurul din 2002 al „europenelor”, Ludmila Ezhova, dar și cel dintâi argint mondial pentru Cătălina Ponor.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
	SV	BRA	SLO	MEX	EGY	POL	FRA		
1.	Fan Ye	10.00	9.90	9.80	9.80	9.75	9.85	9.80	9.812
2.	Cătălina Ponor	9.90	9.65	9.55	9.60	9.60	9.55	9.60	9.587
3.	Ludmila Ezhova	9.90	9.55	9.45	9.50	9.55	9.60	9.60	9.550

În calificările de la sol, Cătălina Ponor și Elena Gomez (Spania) s-au aflat, la egalitate, pe primul loc, la numai 0.025 fiind brazilianca Daiane Dos Santos, medaliata cu bronz de la Pan Americane 1999. Cătălina Ponor a avut următoarea linie de concurs: D. 9.90 / E. 9.55 – 9.55 – 9.50 – 9.60 – 9.55 – 9.50), ceea ce a însemnat, așa dar, un total de 9.537. Pe locul 6 s-a aflat și Andreea Munteanu, cu 9.412 (D. 9.80 / E. 9.40 – 9.45 – 9.40 – 9.45 – 9.40 – 9.40), în timp ce Florica Leonida, cu 9.312, a fost pe locul 10, iar Oana Ban pe 12, cu 9.287. Finala. Prima la start, Andreea Munteanu 9.400 (D. 9.80 / E. 9.40 – 9.40 – 9.40 – 9.45 – 9.40 – 9.40). Apoi, Emilie Lepenec (Franța) 9.387. Elena Gomez (Spania) 9.675. Alyona Kvasha (Ucraina) ratează 7.687. Suzanne Harmes (Olanda) 9.287. Cătălina Ponor. Într-un costum negru. 9.700. Ultima concurentă: brazilianca Daiane Dos Santos. 9.737, surprinzătoare medalie de aur, prima din istoria gimnasticii braziliene, care, totodată, va rămâne și performanța de vârf a carierei sale, una marcată și de execuția a două elemente care-i poartă numele, dar și de testul pozitiv din 2009.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
	SV	CHN	SUI	ITA	BUL	BEL	BLR		
1.	Daiane Dos Santos	10.00	9.70	9.75	9.70	9.75	9.75	9.85	9.737
2.	Cătălina Ponor	10.00	9.75	9.70	9.60	9.70	9.65	9.75	9.700
3.	Elena Gomez	10.00	9.70	9.75	9.55	9.70	9.60	9.65	9.675
4.	Andreea Munteanu	9.80	9.40	9.40	9.40	9.45	9.40	9.40	9.400

Cătălina Ponor a plecat de la Anaheim cu primele trei medalii de argint (echipe, bârnă, sol), dintr-un palmares care, în anii următori, va fi deosebit de strălucitor.

A fost o ediție deosebit de aglomerată și în ceea ce privește „partea masculină”, cu 52 de echipe la start și 323 de gimnaști în concursurile individuale.

Între competitori și Dan Potra, Marian Drăgulescu, Marius Urzică, Ioan Suciu, Răzvan Șelariu și Constantin Covaci, rezervă Călin Codruț Nemeș-Bufu. Rezultatele nu au mai fost pe măsura edițiilor precedente, în prim-plan fiind doar Marian Drăgulescu, cu a sa medalie de argint la sărituri, caracteristic fiind, în general, locul 4 în majoritatea probelor.

Săriturile au adus singura medalie în palmaresul gimnaștilor noștri la acest Campionat Mondial, cu Marian Drăgulescu pe locul secund, după chinezul Li Xiao-Peng 9.818 (9.775 / 9.862). Gimnastul nostru a executat două sărituri, cea dintâi din 10.0, notată cu 9.775 și a doua, care a făcut diferența, din 9.90, cotată cu 9.600, ceea ce i-a adus în final 9.687, total cu care a cucerit argintul. În această finală a evoluat și Ioan Suciu, care a terminat pe locul 6, cu 9.187.

	SV	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Final	Total
	ITA	SLO	JPN	SVK	PHI	DEN			
1. Li Xiao-peng	10.0	9.80	9.75	9.80	9.80	9.75	9.75	9.775	9.818
	10.0	9.85	9.90	9.85	9.85	9.90	9.85	9.862	
2. Marian Drăgulescu	10.0	9.65	9.75	9.80	9.80	9.65	9.75	9.775	9.687
	9.90	9.60	9.65	9.60	9.60	9.60	9.55	9.600	
3. Kyle Shewfelt	9.90	9.65	9.65	9.65	9.55	9.65	9.70	9.650	9.612
	9.90	9.55	9.60	9.60	9.65	9.45	9.55	9.575	
6. Ioan Suci	9.90	9.75	9.70	9.70	9.70	9.65	9.70	9.700	9.443
	9.80	9.05	9.30	9.25	9.15	8.95	9.35	9.187	

Marian Drăgulescu a mai fost prezent și în finala de la sol, dispută terminată pe locul 4, după ce a venit de pe locul 3 al calificărilor, depășit de canadianul Kyle Shewfelt și bulgarul. Jordan Jovtchev. În finală, situația avea să se schimbe destul de mult, consemnându-se și două egalutări: pentru aur – Paul Hamm (SUA) și Jordan Jovtchev și pentru locul 4 – Diego Hypolito (Brazilia) și Marian Drăgulescu, gimnastul nostru nefiind „văzut” prea bine de către arbitri.

	SV	B1	B2	B3	B4	B5	B6	Total
	POR	PUR	MEX	CUB	TUR	BEL		
1. Paul Hamm	10.0	9.80	9.80	9.65	9.80	9.75	9.70	9.762
1. Jordan Jovtchev	10.0	9.75	9.85	9.75	9.65	9.80	9.75	9.762
3. Kyle Shewfelt	10.0	9.75	9.70	9.70	9.75	9.80	9.75	9.737
4. Diego Hypolito	10.0	9.70	9.70	9.75	9.65	9.60	9.60	9.662
4. Marian Drăgulescu	10.0	9.70	9.60	9.60	9.70	9.65	9.70	9.662

Rămânând în zona finalelor pe aparate, să reținem prezența lui Ioan Suci și Marius Urzică între cei 8 de la cal.

Argintul de întrecerile continentale din 2002, de la Patras, Ioan Suci, a fost foarte aproape de podium, de treapta a treia (Nikolai Kryukov – bronz 1999) despărțindu-l doar 0.012 puncte, astfel că a trebuit să se mulțumească cu poziția a 4-a. Avea să se „răzbune” la Campionatele Europene din 2004 și la cele Mondiale din 2005. În schimb, campionul mondial din 1994, 2001 și 2002, Marius Urzică nu a prins o zi prea bună, cedând medalia de aur lui Teng Haibin (China) – cel ce avea să fie și campion olimpic 2004 – și lui Takeiro Kashima (Japonia) – bronz în 2002 și cu aceeași culoare de medalie, mai târziu, la JO 2004 și CM 2005 -, ambii la egalitate.

	SV	B1	B2	B3	B4	B5	B6	Total
	CAN	ESP	ISL	UKR	CHI	KAZ		
1. Teng Haibin	10.0	9.8	9.70	9.85	9.65	9.80	9.75	9.762
2. Kashima Takehiro	10.0	9.8	9.75	9.70	9.80	9.75	9.75	9.762
3. Nikolai Kriukov	10.0	9.75	9.75	9.60	9.80	9.65	9.75	9.725
4. Ioan Suci	10.0	9.75	9.75	9.70	9.60	9.65	9.75	9.712
5. Marius Urzică	10.0	9.65	9.70	9.60	9.65	9.55	9.70	9.650

Andreea Răducan comenta în ziarul „Pro Sport” de luni, 25 august 2003, sub titlul „Blestemul locului patru”: „Podiumul se încăpățânează să fugă de noi. După ce Drăgulescu s-a clasat doar al patrulea la sol, aparat la care deținea titlul suprem, a venit calul cu mânere, acolo unde am crezut că ne putem „cocoța” pe podium. Speranțele s-au spulberat însă rapid. Urzică nu a reușit să supună calul ca altădată, primind 9.650, urmându-l pe colegul său, Ioan Suci, clasat pe locul 4.

După o serie de accidentări, Marius a tras pentru a-și menține poziția. Probabil că stresul și oboseala și-au spus cuvântul. Locul patru ne-a urmărit ca un blestem...”

52 echipe au plecat în cursă, evident existând favorite și out-sidere, România fiind în cea dintâi categorie, situație argumentată de performanțele componentilor formației noastre. Putem spune că acest statut s-a păstrat, dacă conchidem că locul 5, între atâtea competitoare, este unul mai mult decât meritoriu. Au fost evoluții în general bine cotate, ceea ce a și plasat România pe locul 4 în calificări, cele mai slabe aparate fiind paralelele și bara. Formația română a fost devansată de SUA, Japonia și China, încheind cu un total de 224.770, pe aparate: 36.149 (locul 9) – sol (China locul 14!), 38.112 (2) – cal, 38.036 (7) – inele, 38.524 (2) – sărituri (Japonia – 14, China – 15!), 36.749 (11) – paralele, 37.200 (9) – bară.

1.	SUA	37.398	37.086	38.637	38.436	38.237	37.949	227.743
2.	Japonia	36.549	38.062	38.474	37.637	37.937	38.387	227.046
3.	China	35.336	38.486	37.012	37.562	38.562	38.161	225.119
4.	România	36.149	38.112	38.036	38.524	36.749	37.200	224.770
	Constantin Covaci	7.225	-	9.362	9.412	-	-	25.999
	Marian Drăgulescu	9.575	9.125	9.525	9.825	9.300	9.300	56.650
	Dan Potra	8.812	9.362	9.562	9.400	8.950	8.687	54.773
	Răzvan Șelariu	9.100	9.300	9.587	9.650	9.012	9.350	55.999
	Ioan Suci	8.662	9.675	9.037	9.637	9.187	9.150	55.348
	Marius Urzică	-	9.775	-	-	9.250	9.400	28.425

Finala – cu 3 pe aparate din fiecare echipă de 5 și cu 3 rezultate în calcul – avea să fie marcată de câteva schimbări în ceea ce privește ierarhia, SUA cedând poziția de lider Chinei, iar România fiind devansată de Rusia (pe locul 6 în calificări). Gimnaștii noștri au fost cotați cu 26.887 (locul 7) – sol, 28.449 (3) – cal, 28.812 (5) – inele, 27.787 (5) – sărituri, 27.412 (7) – paralele, 28.562 (4) – bară, ceea ce a însemnat locul 5, cea mai bună clasare, după bronzul din 1995, de la Sabae.

1.	China	28.162	28.649	28.824	28.762	28.712	28.887	171.996
2.	SUA	28.275	28.099	29.061	28.199	28.7	28.787	171.121
3.	Japonia	27.562	28.499	28.799	28.412	28.7	28.736	170.708
4.	Rusia	27.699	28.374	27.575	28.062	28.699	28.362	168.771
5.	România	26.887	28.449	28.812	27.787	27.412	28.562	167.909
	Marian Drăgulescu	8.625	-	9.600	9.200	9.200	9.437	
	Răzvan Șelariu	9.287	-	9.526	9.050	-	9.625	
	Marius Urzică	-	9.437	-	-	9.612	9.625	
	Ioan Suci	8.975	9.662	-	9.537	-	-	
	Dan Potra	-	9.350	9.650	-	8.600	-	

Conform regulamentului, doar câte doi gimnaști de țară au avut acces în finala de 24 a individualului compus, țintă inițială vizată de 156 de competitori.

Au reușit, dintre gimnaștii noștri, să îndeplinească toate condițiile, Marian Drăgulescu și Răzvan Șelariu, care au terminat pe locurile 5, respectiv 9, fiind devansați de Naoya Tsukahara (Japonia), Paul Hamm (SUA), Yang

Tae-Young (Coreea de Sud), Jason Gatson (SUA – 56.736) sau Hiroyuki Tomita (Japonia – 7 / 56.424). Cu locul 18 în calificări, Ioan Suciu fiind al treilea gimnast român nu a putut accede în finală. La rândul său, Dan Potra a ocupat locul 26.

1.	Tsukahara Naoya	9.450	9.550	9.562	9.425	9.637	9.600	57.224
2.	Hamm Paul	9.562	9.487	9.587	9.512	9.500	9.200	56.848
3.	Yang Tae-Young	9.275	9.425	9.675	9.700	9.387	9.287	56.749
5.	Drăgulescu Marian	9.575	9.125	9.525	9.825	9.300	9.300	56.650
9.	Șelariu Răzvan	9.100	9.300	9.587	9.650	9.012	9.350	55.999
18.	Suciu Ioan	8.662	9.675	9.037	9.637	9.187	9.150	55.348
26.	Potra Dan	8.812	9.362	9.562	9.400	8.950	8.687	54.773

Finala a adus schimbări, unele mai puțin previzibile, cum ar fi ascensiunea finală a lui Yang Wei – de pe 10 în calificări, pe locul secund, Hiroyuki Tomita – de pe 6 pe 3, Yernar Yerimbetov (Kazahstan) de pe 23 pe 4 sau a cubanezului Eric Lopez de pe 16 pe 5 final și s-a încheiat cu victoria americanului Paul Hamm, campion olimpic mai apoi (Atena 2004). Marian Drăgulescu a făcut un pas înapoi, fiind pe 6, iar Răzvan Șelariu a coborât 12 poziții, ajungând pe 21, urmare a prestației de la cal și paralele.

1.	Paul Hamm	9.652	9.700	9.475	9.537	9.662	9.775	57.774
2.	Yang Wei	9.662	9.587	9.625	9.637	9.587	9.612	57.710
3.	Hiroyuki Tomita	9.200	9.737	9.662	9.462	9.687	9.687	57.435
4.	Yernar Yerimbetov	9.450	9.662	9.450	9.550	9.612	9.562	57.286
5.	Eric Lopez Rios	9.012	9.650	9.637	9.500	9.600	9.212	56.611
6.	Marian Drăgulescu	9.550	8.787	9.550	9.850	9.350	9.487	56.574
21.	Razvan Șelariu	9.137	7.737	9.537	9.600	8.200	9.500	53.711

Patru medalii de argint a fost „recolta” de la acest Campionat Mondial, ceea ce avea să plaseze România pe locul 9 în clasamentul pe națiuni, primele fiind China 8 (5+2+1), SUA 7 (5+2+0) și Japonia 4 (2+0+2).

➤ 2005 – Melbourne

Campionatele Mondiale individuale de gimnastică, ediția Melbourne 2005, s-au desfășurat în „Rod Laver Arena” între 21 și 27 noiembrie, conform regulamentului în competiție putându-se afla șase gimnaști și patru gimnaste.

Gimnastica noastră feminină, care trecea printr-o perioadă extrem de grea, a fost reprezentată de Floarea Leonida și Cătălina Ponor, care s-au întors de la ... capătul lumii ci o singură medalie de bronz.

Concursul pentru podiumul la individual compus a reunit 55 de gimnaste din totalul de 95 câte s-au aflat în competiție, între acestea și Florica Leonida, în timp ce Cătălina Ponor a evoluat doar la bârnă și sol.

Florica Leonida a reușit să-și asigure prezența în finala de 24, terminând pe locul 14, în dispută pentru zona superioară fiind o serie de gimnaste bine cotate, faza calificărilor fiind dominată de americancele Nastia Lukin și Chellsie Memmel și oarecum surprinzător de australianca Monette Russo, componentă a echipei medaliată cu bronz în 2003.

1.	Liukin Anastasia	9.125	9.562	9.262	9.475	37.424
2.	Memmel Chellsie	9.300	9.550	9.200	9.362	37.412
3.	Russo Monette	9.200	9.400	9.450	9.212	37.262
14.	Leonida Florica	8.975	9.287	8.137	8.850	35.249

De altfel, iată și notele arbitrelor din România, Slovacia, Finlanda, Japonia, Noua Zeelandă și Coreea de Sud în ceea ce o privește pe Florica Leonida, care a fost pe locul 23 la sărituri, 15 la paralele, 38 la bârnă și 21 la sol.

Sărituri	9.7	8.95	9.00	8.90	9.10	8.90	9.05	8.975
Paralele	10.0	9.40	9.40	9.20	9.15	9.35	9.20	9.287
Bârnă	9.6	8.20	8.15	8.10	8.50	8.10	7.80	8.137
Sol	9.60	8.80	8.80	8.55	9.10	8.75	9.05	8.850

În runda finală, Florica Leonida a evoluat mult mai bine, pe fondul unei creșteri din partea tuturor celor 24 de competitori, ceea ce a plasat-o pe locul 6 al ierarhiei. Sportivele americane au făcut schimb de locuri, cu Chellsie Memmel în fruntea clasamentului, ea devenind, astfel, cea de a treia gimnastă din Lumea Nouă, după Kim Zmeskal și Shannon Miller, medaliată cu aur la individual compus, cu o carieră mai apoi bogată în succese, 7 medalii mondiale și olimpice, fiind una dintre cele mai titrate performere din istoria gimnasticii americane. Chellsie Memmel a încheiat cu 37.824, Nastia Liukin cu 37.823, la o infimă distanță de aur (0.001 !!), medalia de bronz revenind australiencei Monette Russo, care va rămâne singura medaliată mondială la individual compus din istoria gimnasticii de la Antipozi. Pentru Florica Leonida locul 6, cu prezențe la fiecare aparat în această zonă a notării (6 – paralele, 8 – bârnă, 7 – sol și 12 – sărituri, acest aparat apăsând asupra rezultatului general).

1.	Memmel Chellsie	9.325	9.537	9.425	9.537	37.824			
2.	Liukin Anastasia	9.137	9.587	9.587	9.512	37.823			
3.	Russo Monette	9.187	9.362	9.362	9.387	37.298			
6.	Leonida Florica	9.050	9.375	8.975	9.075	36.475			
	Sărituri	9.7	9.000	9.150	9.050	9.050	8.950	9.100	9.050
	Paralele	10.0	9.350	9.300	9.450	9.400	9.350	9.400	9.375
	Bârnă	9.8	8.900	8.800	8.900	9.050	9.050	9.100	8.975
	Sol	9.8	8.850	9.000	9.200	9.050	9.250	9.050	9.075

Campioană olimpică în 2004, la Atena, argint mondial în 2003, Cătălina Ponor a urcat pe bârnă de pe primul loc al calificărilor, dar a coborât cu medalia de bronz. Intrând a treia în concurs, Cătălina Ponor a obținut 9.500, fiind deja pe locul secund, după Chellsie Memmel, care evoluase înaintea sa (9.512). Ambele au fost, mai apoi, depășite de Nastia Liukin (9.612), care a pus punct întrecerii. Pe locul 8 s-a situat Fan Ye (China), campioana mondială de la Anaheim,

Conform notelor acordate de arbitrele din Uzbekistan, Noua Zeelandă, Ucraina, Bulgaria, Canada și Slovacia, podiumul a avut, prin urmare, următoarea configurație:

1. Anastasia Liukin	10.0	9.600	9.600	9.650	9.600	9.750	9.600	9.612
2. Chellsie Memmel	10.0	9.500	9.550	9.450	9.500	9.650	9.500	9.512
3. Cătălina Ponor	9.9	9.500	9.450	9.500	9.600	9.500	9.500	9.500

Pentru cea de a 38-a ediție a Campionatelor Mondiale au făcut deplasarea Marian Drăgulescu, Răzvan Șelariu, Alin Jivan, Ioan Suci, Marius Urzică. Singurul care a făcut toate aparatele a fost Răzvan Șelariu, ceilalți intrând doar pe cele „favorite”, pe o listă de start care a cuprins 177 de concurenți.

Și a fost un final cu aur, al patrulea din carieră, pentru Marian Drăgulescu la sărituri, secondat exemplar de Alin Jivan, care a cucerit o surprinzătoare, dar binemeritată medalie de bronz, cum exemplar s-a comportat și Ioan Suci la cal, după o evoluție admirabilă.

„Abonat la aur”, cum a fost supranumit, Marian Drăgulescu a dominat proba cu săritura care îi poartă numele de la „mondialele” de la Ghent, din 2001 (răsturnare înainte prin stând pe mâini și dublu salt înainte grupat cu întoarcere 180°).

Calificările nu anunțau nimic bun, nici pentru Marian Drăgulescu, nici pentru Alin Jivan, cei doi încheind cu note care nu prevesteau nimic bun, ei fiind pe pozițiile 5, respectiv 6.

			B1	B2	B3	B4	B5	B6			
		S	SV	JPN	PO	RGY	SVK	HUN	NED	Notă	Total
1.	Blanik Leszek	1	10.0	9.70	9.75	9.75	9.65	9.75	9.60	9.712	
		2	10.0	9.65	9.80	9.65	9.75	9.65	9.70	9.687	9.699
2.	Sapronenko Evgeni	1	10.0	9.65	9.65	9.45	9.55	9.65	9.60	9.612	
		2	10.0	9.50	9.60	9.55	9.55	9.40	9.40	9.500	9.556
3.	Yanev Filip	1	9.90	9.45	9.60	9.65	9.60	9.50	9.50	9.550	
		2	9.90	9.55	9.55	9.55	9.50	9.55	9.60	9.550	9.550
5.	Drăgulescu Marian	1	10.0	9.55	9.70	9.65	9.65	9.65	9.70	9.662	
		2	10.0	9.35	9.40	9.35	9.40	9.50	9.30	9.375	9.180
6.	Jivan Alin	1	9.90	9.55	9.45	9.50	9.55	9.55	9.40	9.512	
		2	9.90	9.50	9.35	9.40	9.50	9.50	9.50	9.450	9.481

Finala a fost, însă, cu totul și cu totul altceva, Alin Jivan intrând în concurs al patrulea, iar Marian Drăgulescu ultimul pe lista de start.

Cu numărul 2, liderul din calificări, polonezul Leszek Blanik, bronzul olimpic din 2000, argintul mondial de la Debrecen, din 2002, și bronzul continental din 2004, de la Ljubljana, care a pus „ștacheta” la 9.587. Apoi, Anton Golotsutskov 9.568. Alin Jivan, cu ambele sărituri din 9.9, prima de 9.500, a doua de 9.650, ceea ce a însemnat un total de 9.575, care l-a propulsat pe poziția secundă. Dar, se aștepta evoluția lui Marian Drăgulescu, cel care mai putea schimba ordinea pe podium. Și a schimbat-o. Cu ambele sărituri din 10.0 (doar Leszek Blanik și letonul Evgeni Sapronenko – în final pe 7 au mai avut asemenea dificultate), Marian Drăgulescu a obținut de departe și sufragiile arbitrilor (o brigadă din Norvegia, China, Malaysia, Finlanda, Taipei, Slovenia): săritura 1 – 9.750 și săritura 2 – 9.637, astfel că și-a devansat cu suficientă larghețe adversarii intrând în posesia titlului mondial 2005, în timp ce pentru Alin Jivan, medalia de bronz va rămâne cea mai bună performanță a sa pe scena Campionatelor Mondiale.

		SV	J1 NOR	J2 CHN	J3 MAS	J4 FIN	J5 TPE	J6 SLO	Final	Total
1	Marian Drăgulescu	10.0	9.75	9.80	9.80	9.75	9.70	9.70	9.750	9.693
		10.0	9.60	9.65	9.65	9.70	9.65	9.60	9.637	
2	Leszek Blanik	10.0	9.50	9.50	9.50	9.50	9.55	9.40	9.500	9.587
		10.0	9.75	9.70	9.70	9.65	9.60	9.65	9.675	
3	Alin Jivan	9.90	9.50	9.50	9.45	9.60	9.50	9.50	9.500	9.575
		9.90	9.65	9.65	9.65	9.65	9.60	9.65	9.650	

Marian Drăgulescu s-a aflat și în finala de la sol, aparat la care au intrat în cursă 85 de gimnaști. După calificări, în „fotoliul” de lider, cu părerea unanimă că nu va rata un nou titlu, că va pune o nouă medalie de aur lângă cele câștigate până acum la Debrecen, Ghent (“mondiale”), Bremen, Ljubljana, Debrecen (“europene”).

		SV	B1 BRA	B2 SUA	B3 ISL	B4 TPE	B5 KAZ	B6 SUI	Total
1.	Drăgulescu Marian	10.0	9.60	9.65	9.60	9.60	9.70	9.75	9.637
2.	Wammes Jeffrey	10.0	9.60	9.55	9.65	9.55	9.60	9.60	9.567
3.	Liang Fuliang	10.0	9.45	9.50	9.50	9.70	9.65	9.55	9.550

Nu a fost să fie așa, dimpotrivă, intrând primul în concursul din finală, ratează linia a doua, termină cu 9.212 ceea ce îl va plasa pe penultimul loc al ierarhiei finale a solului, câștigată de brazilianul Diego Hypolito.

		SV	J1 BUL	J2 CRO	J3 KOR	J4 ITA	J5 AUT	J6 DEN	Total
1.	Diego Hypolito	10.0	9.70	9.70	9.65	9.60	9.70	9.65	9.675
2.	Brandon O'Neill	10.0	9.65	9.65	9.60	9.65	9.60	9.50	9.625
3.	Gal Róbert	10.0	9.60	9.55	9.60	9.50	9.60	9.55	9.587
	Liang Fuliang	10.0	9.60	9.55	9.60	9.55	9.65	9.60	9.587
7.	Marian Drăgulescu	9.60	9.20	9.25	9.20	9.20	9.25	9.10	9.212

Medaliat cu argint european în 2000 și cu aur în 2004, Ioan Suciuc a intrat în finala de la cal de pe locul 7, în aceleași calificări (cu 91 de concurenți) Răzvan Șelariu fiind pe 22, iar Marius Urzică pe 23, pozițiile calificante fiind ocupate în majoritate de gimnaștii asiatici, în frunte cu Qin Xiao (9.800), „onoarea” europeană fiind salvată de Krisztian Berki (Ungaria, locul 4 – 9.700), Ioan Suciuc (locul 7 – 9.637) și Alexei Ihnatovich (Belarus, locul 8 – 9.625).

		SV	B1 ITA	B2 KOR	B3 IRL	B4 AUT	B5 AIS	B6 BLR	Total
1.	Xiao Qin	10.0	9.75	9.80	9.80	9.75	9.85	9.85	9.800
2.	Kashima Takehiro	10.0	9.75	9.70	9.75	9.65	9.80	9.70	9.725
3.	Zhang Hongtao	10.0	9.70	9.70	9.80	9.70	9.70	9.75	9.712
7.	Ioan Suciuc	10.0	9.65	9.70	9.60	9.55	9.60	9.70	9.637
22.	Răzvan Șelariu	9.70	9.00	8.95	9.10	9.10	8.80	9.10	9.037
23.	Marius Urzică	9.60	8.95	9.00	9.00	9.10	9.15	9.00	9.025

În finala de 8, cu șase dintre gimnaști cu plecare din 10.0, reprezentantul nostru a intrat al 4-lea în concurs. Cu o evoluție foarte bună, Ioan Suciuc s-a instalat în fruntea clasamentului, rămânând pe această poziție până la ultimul concurent, chinezul Qin Xiao, argintul de la Ghent (2001) și Drebrecean (2002) și viitor campion mondial (2006, 2007) și olimpic (2008) la acest aparat, care cu o prestație deosebită (9.800) și-a adjudecat titlul. Oricum, performanța lui Ioan Suciuc, rămasă pentru el singulară în palmaresul mondial, este una ce trebuie apreciată, cu influență asupra valorii ulterioare a gimnaștilor noștri.

	SV	J1 SVK	J2 BRA	J3 NED	J4 CAN	J5 GER	J6 FRA	Total
1. Xiao Qin	10.0	9.80	9.75	9.85	9.90	9.85	9.90	9.850
2. Ioan Suciuc	10.0	9.60	9.65	9.75	9.75	9.70	9.70	9.700
3. Takehiro Kashima	10.0	9.70	9.50	9.70	9.75	9.70	9.65	9.687

Chiar dacă nu a fost medaliat, fiind în umbra celor care au urcat pe podium, performanța lui Răzvan Șelariu la individual compus nu poate fi ignorată. Evoluție bună în calificări (locul 5), înaintea sa fiind japonezii Hiroyuki Tomita și Hisashi Mizutori, spaniolul Rafael Martinez și sud-coreeanul Eun Dae Kim.

1. Tomita Hiroyuki	9.337	9.66	9.49	9.375	9.63	9.737	57.22	
2. Mizutori Hisashi	9.362	9.38	9.08	9.487	9.44	8.950	55.69	
3. Martinez Rafael	9.050	9.38	9.24	9.287	8.84	9.537	55.32	
5. Șelariu Răzvan	8.650	9.04	9.33	9.425	8.44	9.375	54.25	
Sol	9.5	8.80	8.85	8.85	8.70	8.90	9.0	(0.2) 8.650
Cal	9.7	9.00	8.98	9.10	9.10	8.80	9.1	9.037
Inele	9.9	9.45	9.40	9.30	9.25	9.30	9.3	9.325
Sărituri	9.9	9.40	9.50	9.45	9.45	9.40	9.4	9.430 9.425
	9.9	9.40	9.40	9.30	9.40	9.250	9.2	9.340
Paralele	9.4	8.50	8.55	8.30	8.40	8.35	8.5	8.437
Bară	10.0	9.30	9.30	9.40	9.40	9.40	9.4	9.375

Răzvan Șelariu s-a păstrat în zona aceluiași poziții din partea superioară a clasamentului, încheind pe 6, cu aceiași doi gimnaști niponi pe locurile mediate cu aur și argint, cu ascensiunea surprinzătoare a lui Denis Savenkov (Belarus – pe 3, după 8 în calificări) și Sergei Khorokhordin (Rusia –5 /16).

1. Tomita Hiroyuki	9.137	9.612	9.562	9.500	9.550	9.337	56.698	
2. Mizutori Hisashi	9.437	8.325	9.325	9.637	9.325	9.300	55.349	
3. Savenkov Denis	9.337	8.925	9.075	9.325	9.275	9.175	55.112	
6. Șelariu Răzvan	8.325	8.962	9.400	9.562	8.900	9.287	54.436	
Sol	9.5	8.10	8.35	8.35	8.40	8.45	8.20	8.325
Cal	9.7	8.95	8.90	9.05	8.70	9.00	9.00	8.962
Inele	9.9	9.40	9.45	9.50	9.40	9.35	9.35	9.400
Sărituri	9.9	9.50	9.60	9.65	9.55	9.55	9.55	9.562
Paralele	9.8	8.90	8.85	9.00	8.95	8.70	8.90	8.900
Bară	10.0	9.60	9.20	9.40	9.20	9.35	9.10	9.287

Să mai notăm că Adrian Stoica a fost președintele Juriului Superior, Anca Grigoraș – supervisor FIG, iar ca arbitri au oficiat Olga Didilescu și Mircea Apolzan.

Cu 4 medalii (1+1+2), România s-a situat pe locul secund în clasamentul general pe națiuni după numărul total de podiumuri, la egalitate cu China (2+1+1), pe prima poziție fiind SUA 9 (4+4+1).

➤ 2006 – Aarhus

Aarhus. 13 – 21 octombrie. În NRGi Arena. A 39-a ediție. Pentru prima oară în istoria sa de peste un secol, Campionatele Mondiale au avut loc în Danemarca. A fost una completă, care a avut loc în cel de al doilea oraș al țării. Cu acest prilej, Federația Internațională a aniversat și 125 de ani de la înființare, totodată o ocazie de a pune în aplicare și noul Cod de Punctaj la o întrecere mondială. S-au introdus note separate pentru dificultate și execuție în aprecierea unui exercițiu, punând punct posibilității obținerii aceluși „perfect 10”. Să mai notăm și faptul că Adrian Stoica, președintele Comitetului Tehnic Masculin al FIG, a fost președintele Juriului Superior, iar Dan Grecu s-a aflat în brigada de arbitraj de la paralele.

308 gimnaști din 62 de țări în competiție. Și recordul lui Marian Drăgulescu, care și-a adăugat în palmares cel de-al treilea titlu mondial la sol (după 2001 și 2002) și la sărituri (după 2001 și 2005), performanță unică în palmaresul gimnasticii noastre masculine.

În competiția feminină pe echipe, România a fost reprezentată, de Cristina Chiric, Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Daniela Drucea, Florica Leonida și Loredana Sucar, un lot cu multe nume noi față de edițiile precedente.

Marile favorite, SUA și China, au încheiat calificările pe primele două locuri, urmate fiind de Ucraina, Rusia și România pe locul 5.

1. SUA	59.925 (1)	62.975 (1)	59.975 (4)	60.450 (1)	243.325
2. China	59.175 (2)	59.500 (3)	61.725 (1)	59.125 (3)	239.525
3. Ucraina	56.725 (11)	59.300 (4)	61.450 (2)	57.550 (6)	235.025
4. Rusia	59.175 (2)	58.450 (5)	59.875 (5)	57.300 (7)	234.800
5. România	58.600 (4)	56.050 (13)	60.150 (3)	57.800 (4)	232.600
Cristina Chiric	13.950	-	14.750	14.000	42.700
Daniela Drucea	14.750	12.700	14.300	14.250	56.000
Sandra Izbașa	15.000	14.225	15.550	15.050	59.825
Florica Leonida	-	13.250	14.375	-	27.625
Steliana Nistor	14.850	15.200	15.475	14.325	59.850
Loredana Sucar	14.000	13.375	-	14.175	41.550

Finala de 8 avea să confirme statutul de favorite al echipelor Chinei (Zhou Zhuoru, Zhang Nan, Cheng Fei, Pang Panpan, He Ning, Li Ya) și SUA (Jana Bieger, Chellsie Memmel, Alicia Sacramone, Anastasia Liukin, Natasha Kelley, Ashley Priess), cele dintâi răsturnând situația din faza anterioară și adjudecându-și aurul mondial, pentru prima oară în istoria Campionatelor Mondiale, bronzul revenind Rusiei, cu 177.325.

România avea să facă un pas înainte față de calificări, încheind pe locul 4, prin contribuția Sandrei Izbașa și Steliane Nistor, care au concurat la toate aparatele, a Danielei Drucea (sărituri, paralele, sol) și Cristinei Chiric

(bârnă), celelalte două fete, Florica Leonida și Loredana Sucar, fiind rezerve. Cele mai bune prestații au fost la sărituri și sol, cu o clasare pe locul 3, în schimb aparatul cele mai puțin productiv fiind paralelele – poziția a 8-a – și, chiar, bârna, locul 4. Era pentru prima oară din 1981, când echipa României nu a urcat pe podium, iar China câștiga primul să titlu mondial.

1. China	44.250 (4)	45.300 (1)	46.775 (1)	45.875 (2)	182.200
2. SUA	44.600 (2)	45.275 (2)	45.575 (3)	45.900 (1)	181.350
3. Rusia	45.325 (1)	42.300 (7)	45.750 (2)	43.950 (5)	177.325
4. România	44.450 (3)	41.550 (8)	45.225 (4)	44.225 (3)	175.450
Cristina Chiric	-	-	-	14.575	14.575
Daniela Druncea	14.525	13.050	-	14.350	41.925
Sandra Izbașa	15.225	14.400	15.275	15.425	60.325
Steliana Nistor	14.700	14.100	15.375	14.450	58.625

Finala individuală a fost frumoasă, cu evoluții care au încântat și au entuziasmat deoptrivă.

România a fost reprezentată de Sandra Izbașa, care a început la paralele, și de Steliana Nistor, care a debutat la sărituri, Steliana făcând parte din grupa favoritelor la medalii.

Marea revelație a concursului a fost, asemenea Campionatelor Europene de la Volos, gimnasta italiancă Vanessa Ferrari. La jumătatea întrecerii, ea se afla în fruntea clasamentului, dar ratarea de la bârnă i-a dat emoții. Contracandidatele sale au fost însă la fel de emoționate, Panpan Pang (China) chiar căzând copilărește la sărituri și pierzând șansa unei noi premiere mondiale, de partea cealaltă Jana Bieger (SUA), în ultima rotație la sol, singura care putea s-o învingă pe Vanessa, n-a realizat decât 15.375, suficient numai pentru locul doi. Steliana Nistor a încheiat cu un exercițiu frumos la sol și cu o lungă îmbrățișare din partea antrenorei Liliana Cosma, pentru locul 4. Sandra Izbașa a avut un finis excelent la sărituri (15.025). Vanessa Ferrari a încheiat în triumf o seară memorabilă, bronzul revenindu-i Sandrei Izbașa, iar Steliane Nistor poziția a patra.

Vanessa Ferrari devine prima italiancă învingătoare la individual compus. Cu toate acestea, succesul său a fost îndelung comentat (și contestat, adesea), mai ales ca urmare a faptului că, în ciuda căderii de la bârnă, ea a urcat, totuși, pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, înaintea unor gimnaste care nu au avut nicio rată (Jana Bieger, Sandra Izbașa, Steliana Nistor și Dasha Joura), fiind prima gimnastă din istoria Campionatelor Mondiale cu o cădere sub „arbitrajul” sistemului „New Life”, care a fost supus, mai apoi, unor critici extrem de severe, ceea ce l-a determinat pe președintele Bruno Grandi să solicite schimbări în acest Cod.

1. Vanessa Ferrari	14.800	15.825	14.900	15.500	61.025
2. Jana Bieger	14.725	15.350	15.300	15.375	60.750
3. Sandra Izbașa	15.025	14.225	15.475	15.525	60.250
4. Steliana Nistor	14.275	15.275	15.800	14.600	59.950

Finalele pe aparate. au dăruit spectatorilor danezi un spectacol desăvârșit de artă și execuții complexe, pe alocuri chiar riscante.

La sărituri, Cheng Fei și-a reconfirmat valoarea devenind, pentru a doua oară, campioană mondială a probei, urmată de Alicia Sacramone (SUA) și Oksana Shushovitina (Germania). Sandra Izbașa nu a reușit să urce în topul medaliatelor și a încheiat pe locul 8.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Final	Total
		A	ISR	EGY	AUS	BLR	POL	ESP	
1.	Cheng Fei	5.8	9.6	9.6	9.7	9.6	9.7	9.5	15.425
		6.5	9.5	9.5	9.5	9.5	9.5	9.4	16.000
		6.3	9.3	9.1	9.1	9.3	9.0	9.2	15.475
2.	Alicia Sacramone	5.8	9.3	9.4	6.3	9.4	9.5	9.4	15.175
		6.3	9.0	8.8	9.1	9.0	9.0	8.9	15.275
3.	Oksana Shushovitina	5.7	9.1	9.2	9.4	9.3	9.2	9.2	14.925
		5.8	9.3	9.1	9.1	9.2	9.2	9.1	14.950
8.	Sandra Izbașa	5.0	9.2	9.2	9.2	9.2	9.1	9.1	14.175

La paralele, o finală tare, cu Elisabeth Tweddle (M. Britanie) care a devenit prima campioană mondială a gimnasticii britanice și un loc 7 pentru Steliana Nistor.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
		A	GER	UZB	ISL	RUS	PRK	BRA	
1.	Elizabeth Tweddle	6.9	9.0	9.3	9.3	9.5	9.4	9.2	16.200
2.	Anastasia Liukin	6.9	9.2	9.1	9.2	9.1	9.3	9.1	16.050
3.	Vanessa Ferrari	6.7	9.2	8.9	9.0	9.3	9.2	8.9	15.775
7.	Steliana Nistor	6.8	6.9	7.0	7.4	7.3	7.4	7.0	13.975

Finala de la bârnă a adus emoții mari gimnastelor române. Steliana Nistor a fost prima și a fost apreciată cu 14,575 (D. 6.3 / 8.025), ceea ce a însemnat locul 7 final. Sandra Izbașa a încheiat pe podium, cu medalia de argint, depășită fiind de Irina Krasnianska (Ucraina), prima gimnastă ucraineană campioană de la victoria Lilei Podkopaieva (1995), ca urmare a notei de plecare, și înaintea canadiencei Elyse Hopfner-Hibbs, singura medalie obținută de gimnastele „Frunzei de Arțar” la Campionatele Mondiale.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
		A	USA	JPN	BEL	SWE	FIN	NOR	
1.	Irina Krasnianska	6.5	9.0	9.0	9.1	9.4	9.2	9.0	15.575
2.	Sandra Izbașa	6.4	9.0	9.0	9.0	9.2	9.3	9.2	15.500
3.	Elyse Hibbs	6.4							15.475
7.	Steliana Nistor	6.3							14.575

Solul a fost de aur pentru Cheng Fei 15.875 (D. 6.4, E. 9.475), care a obținut al doilea titlu în Danemarca. Sandra Izbașa, cu o mică greșală la prima linie acrobatică (a ieșit de pe covor), a fost notată cu 15.375 (D. 6.3, E. 9.275, P. 0.2) și a terminat pe locul 6.

15 octombrie 2006.

Calificările la sol. Marian Drăgulescu (16.250) se instalează în fruntea ierarhiei, la o diferență consistentă față de următorul clasat, brazilianul Diego Hypolito (16.025), campionul mondial de la Melbourne, și a lui Gervasio Defferr (Spania, 15.750), medaliatul cu argint de la C.M. 1999. Vineri, 20 octombrie, ora 19.00. Finala. Nu a fost nicio surpriză, gimnastul nostru evoluând la fel de bine, pentru a-și adjudeca locul întâi. Având cea mai mare notă la dificultate, precum și un punctaj bun la execuție, Marian Drăgulescu s-a impus în fața gimnastului „carioca” având un avans de 0.100 (16.250 – 16.15), pe locul 3 urcând canadianul Kyle Keith Shewfelt, bronzul de la Anaheim 2003, aurul de la Jocurile Commonwealth-ului 2002 și campionul de la Atena 2004, singura medalie olimpică a gimnasticii canadiene. În aceeași competiție, 15. Flavius Koczi 15.400, 41. Răzvan Șelariu 14.950, 47. Dan Potra 14.875, 58. Ilie Popescu 14.750.

	J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total	
	A	BEL	UKR	JPN	FRA	GBR	FIN	
1. Marian Drăgulescu	6.90	9.30	9.40	9.30	9.40	9.30	9.50	16.250
2. Diego Hypolito	6.70	9.40	9.30	9.40	9.50	9.50	9.70	16.150
3. Kyle Shewfelt	6.20	9.60	9.50	9.50	9.40	9.50	9.50	15.700

La coborârea de pe podium, Marian Drăgulescu a declarat: „A fost o competiție foarte grea. Mă bucur că încă sunt cel mai bun la sol și sper să obțin aceeași medalie la sărituri. Sunt foarte optimist înaintea finalelor de la sărituri și de la bară fixă. Știam că va fi foarte greu la sol și mă bucur că mi-a reușit. Sunt foarte motivat pentru finalele de la sărituri și bară fixă. Am totuși o problemă la piciorul drept, dar sper ca durerea să treacă. M-a durut și în finala de la sol. Am făcut o ușoară greșală, însă mi-am păstrat concentrarea. Faptul că am reușit să duc exercițiul de la cap la coadă a fost cel mai important lucru. În primul rând mă gândesc la finala de la sărituri, la bară fixă nu am nici o pretenție”.

Și speranțele s-au îndeplinit, Marian Drăgulescu urcând și la sărituri pe treapta de sus a podiumului, pentru a treia oară la Campionatele Mondiale. Calificările nu i-au fost prea favorabile, încheiate fiind pe locul 5, cu 16.175 (16.200 și 16.150), după Dimitri Kaspiarovich (Belarus, 16.475 / 16.550 – 16.400), Leszek Blanik (Polonia, 16.350 / 16.450 / 16.350), Yernar Yerimbetov (Kazahstan, 16.275 / 16.150 – 16.400) și Evgeni Saponenko (Letonia, 16.187 (16.350 – 16.025). Evident, Marian Drăgulescu nu își spusese ultimul cuvânt. Avea să o facă în reuniunea de duminică, 21 octombrie, ora 14.30. Principalul adversar, Dimitri Kaspiarovich, evoluează înaintea gimnastului nostru: 16.312 (16.275 / 16.350). Intră în joc și germanul Fabian Hambuechen (15.825 = 16.075 / 15.575), care trece pe locul secund. Marian Drăgulescu este penultimul pe linia de start. Și va fi cel dintâi. Cu două sărituri din 7.0, foarte bine cotate (16.487), majoritatea arbitrilor (din Rusia, Austria, Croația, Australia, Coreea de Sud, Alegria) acordându-i cele mai mari note (S. 1 – 16.500 / 9,70 – 9,50 – 9,50 – 9,50 – 9,50; S. 2 – 16.475 / 9,50 / 9,40 / 9,40 / 9,60 / 9,50 / 9,50). Un nou aur pentru gimnastul român. La același aparat, Daniel Popescu, locul 9 (16.012 / 16.375 – 15.650) în calificări, a fost doar prima rezervă. „Deși știam că aveam șanse mari să câștig, eram încordat. Sunt superfericit, nu am cuvinte ca să descriu această fericire”, a menționat sportivul nostru.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Final
	A	RUS	AUT	CRO	AUS	KOR	ALG	
1.	Marian Drăgulescu	7.00	9.70	9.50	9.50	9.50	9.50	16.500
		7.00	9.50	9.40	9.40	9.60	9.50	16.475
2.	Dimitri Kaspiarovich	7.00	9.50	9.10	9.30	9.20	8.90	16.275
		7.00	9.40	9.20	9.30	9.40	9.30	16.350
3.	Fabian Hambuechen	6.60	9.60	9.40	9.40	9.60	9.50	16.075
		6.20	9.40	9.40	9.40	9.30	9.20	15.575

Marian Drăgulescu a fost prezent și în finala de la bară, cu „plecare” de pe locul 5 al calificărilor (15.500), pentru a termina pe 8, cu 11.325, pe fondul ratării exercițiului, succesul aparținând lui Philippe Rizzo, australianul fiind cel dintâi gimnast din „Țara Cangurilor” medaliat la un „mondial” (argint 2001) și primul care câștigă și un titlu la asemenea nivel.

Privite prin prisma calificărilor, întrecerile de la cal indicau o posibilă medalie și pentru Flavius Koczi, pe locul secund (15.700), după chinezul Qin Xiao, medalie care nu a mai venit în final, gimnastul nostru încheind pe 6 (15.350 / D. 6.20. E. 9,30 / 9,10 / 9,20 / 9,10 / 9,20 / 9,00), în fruntea ierarhie rămânând același sportiv chinez (16.025). La același aparat, în calificări: 15. dan Potra 15.125, 27. Răzvan Șelariu 14.800, 43. Ilie Popescu 14.575, 55. Robert Stănescu 14.475. De asemenea, la inele: 21. Dan Potra 15.375, 34. Robert Stănescu 15.100.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total
	A	POR	BLR	IRL	RSA	MAS	COL	
1.	Xiao Quin	6.30	9.60	9.80	9.70	9.70	9.90	16.025
2.	Prashanth Selathurai	6.40	9.20	9.60	9.20	9.40	9.50	15.750
3.	Alexander Artemev	5.90	9.40	9.60	9.60	9.60	9.70	15.500
6.	Flavius Koczi	6.20	9.30	9.10	9.20	9.10	9.20	15.350

Faptul că în finala la individual compus au acces doi dintre gimnaștii noștri, Dan Potra, de pe locul 8 (90.725 – 14.875 / 15.125 / 15.375 / 15.600 / 15.100 / 14.650), și Flavius Urzică, de pe 12 (89.950 – 15.400 / 15.700 / 13.600 / 15.900 / 14.825), a reprezentat un lucru pozitiv în ansamblul prezenței la Aarhus. În același timp, pe locul 25 s-a aflat Răzvan Șelariu (88.825 – 14.950 / 14.800 / 14.675 / 15.275 / 14.925 / 14.200), care avea să-l înlocuiască pe Marius Urzică în disputa celor 24. Finala avea să-l găsească pe Răzvan Șelariu pe locul 8, iar pe Dan Potra pe locul 14, succesul aparținând chinezului Yang Wei, argintul olimpic de la Sydney și mondial de la Anaheim.

1.	Yang Wei	15.125	15.350	16.450	16.625	16.000	14.850	94.400
2.	Hirokyu Tomita	15.275	14.975	15.900	15.850	15.725	15.450	93.175
3.	Fabian Hambuechen	15.725	14.575	15.250	16.400	15.350	15.675	92.975
8.	Razvan Selariu	15.250	14.375	15.400	16.175	14.700	14.700	90.600
14.	Dan Potra	15.200	14.225	15.575	15.825	13.600	14.575	89.000

Adrian Stoica, președintele Federației Române de Gimnastică, declara referindu-se la prestațiile sportivilor români: „Rezultatul este excelent. Poate fi apreciat ca un semnal pozitiv în perspectiva JO de la Beijing, important este ca Drăgulescu să se poată menține la valoarea de acum și să crească în ultima parte a pregătirii olimpice, astfel încât până la Olimpiadă să poată prezenta cel puțin ce a făcut acum, cu mai multă siguranță și acuratețe. Dacă ne uităm la notele B, a pierdut destul de mult din aprecierea până la nota zece. Îmi pare rău de Koczi, care a făcut un cal bun, era în zona medaliilor, însă a avut două greșeli care au costat. E tânăr și are posibilitatea să revină în bătălia pentru medalii...”

Această ediție a campionatelor Mondiale a fost una cu un program complet, în dispută fiind și titlul pe echipe, la startul competiției aliniindu-se formații din 43 de țări, România terminând, de asemenea, în careul de ași, ca urmare a unor prestații generale de bună calitate. În calificări, gimnaștii noștri au terminat pe locul 4, având cea mai bună evoluție la sol (locul 1), dar pe „podium” și la cal (2) și sărituri (3), punctele nevralgice fiind paralelele și bara (9).

1.	China	60.925	62.000	62.925	64.900	62.475	59.025	372.250
2.	Japonia	59.650	59.275	62.175	61.975	63.050	61.625	367.750
3.	Rusia	59.525	58.800	61.650	64.000	61.050	60.375	365.400
4.	România	61.475	60.200	59.800	64.075	59.900	58.875	364.325
	Marian Drăgulescu	16.250	–	–	16.200	15.025	15.500	62.975
	Flavius Koczi	15.400	15.700	13.600	15.900	14.825	14.525	89.950
	Ilie Popescu	14.750	14.575	14.650	16.375	14.850	13.125	88.325
	Dan Potra	14.875	15.125	15.375	15.600	15.100	14.650	90.725
	Răzvan Șelariu	14.950	14.800	14.675	15.275	14.925	14.200	88.825
	Robert Stănescu	–	14.475	15.100	–	–	–	29.575

În disputa finală, România, cu evoluții pe unele aparate mai bună decât în calificări, pe altele sub, a reușit să se afle și la încheierea competiției între cele mai bune patru, după China 277.775, Rusia 275.400 și Japonia 274.800, înregistrând cea mai bună performanță după bronzul din 1995, de la Sabae. Gimnaștii noștri au dominat solul (46.175), au fost pe 3 la sărituri (48.500), dar au fost trași în jos de evoluțiile la bară (8 = 42.700) și inele (6 = 45.175).

1	China	44.575 (6)	44.775 (2)	47.625 (1)	48.900 (1)	47.125 (1)	44.775 (3)
2	Rusia	44.125 (8)	45.350 (1)	46.325 (4)	47.900 (4)	46.900 (2)	44.800 (2)
3	Japonia	44.425 (7)	44.775 (2)	47.150 (2)	47.175 (7)	46.225 (3)	45.050 (1)
4	România	46.175 (1)	44.700 (4)	45.175 (6)	48.500 (3)	44.975 (5)	42.700 (8)
	Marian Drăgulescu	15.850	–	–	16.500	14.775	15.125
	Flavius Koczi	15.050	14.800	–	15.675	–	14.550
	Ilie Popescu	–	15.575	–	16.325	14.900	–
	Dan Potra	–	14.325	15.400	–	15.300	–
	Răzvan Șelariu	15.275	–	14.925	–	–	13.025
	Robert Stănescu	–	–	14.850	–	–	–

România a încheiat pe locul 2 în clasamentul pe națiuni în care au punctat 18 țări, obținând 4 medalii (2+1+1), în fruntea ierarhiei fiind China 8 (8+0+0).

➤ 2007 – Stuttgart

La Stuttgart, în Hanns-Martin-Schleyer-Halle, între 1 și 9 septembrie 2007, a avut loc disputa pentru un loc cât mai bun sub „soarele” celei de a 40-a ediție a Campionatelor Mondiale. În concursul feminin, 24 de echipe la start și 214 gimnaste. În competiție și Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Daniela Druncea, Cerasela Pătrașcu și Andreea Grigore.

Favorite în concursul pe echipe, aceleași patru rivale de la ultimele ediții, care au și ocupat primele locuri ale calificărilor SUA, China, România, Rusia, rămânând în afara finalei, printre altele, Ucraina, Germania, Australia sau Japonia, dar intrând în joc Italia, Marea Britanie, Franța și Brazilia.

1. SUA	60.650 (1)	60.925 (3)	63.800 (1)	59.650(1)	245.025
2. China	59.475 (2)	60.950 (2)	61.550 (3)	59.200(2)	241.175
3. România	59.125 (4)	59.100 (10)	63.025 (2)	58.625(3)	239.875
Cătălina Ponor	14.825	–	16.250	14.300	45.375
Sandra Izbașa	14.575	14.775	15.850	15.150	60.350
Steliana Nistor	14.925	15.925	16.050	14.700	61.600
Cerasela Pătrașcu	-	14.225	14.875	-	29.100
Daniela Druncea	14.800	14.175	–	14.475	43.450
Andreea Grigore	13.950	13.400	14.200	13.950	55.500

Finala a fost captivantă și a repetat „scenariul” din anul precedent: China și SUA au început la sărituri, România și Rusia la paralele, Italia și Marea Britanie la bârnă, Franța și Brazilia la sol. Americancele s-au desprins în duelul lor cu China, încă de la prima rotație, obținând punctaje excelente (Samanta Pszek 15.050, Shawn Johnson 15.157, Alicia Sacramone 15.750), pe când reprezentativa Chinei a avut un start mai puțin reușit, Cheng Fei, campioana mondială a probei, ratând săritura. Foarte frumos s-au prezentat la sol gimnastele din Franța, Isabelle Severino (14.525), dar mai ales Cassy Varicel (14.625). Reprezentatele Rusiei foarte bune la paralele, Ekaterina Kramarenko 14.850, Svetlana Klyukina 15.00 și Ksenia Semenova 16.325, aparat de care fetele noastre au scăpat cu bine: Sandra Izbașa 13.525, Cerasela Pătrașcu 14.750, iar Steliana Nistor 15.900. Schimbarea de aparate a fost însă benefică și sportivelor noastre, care au evoluat la bârnă: Steliana Nistor 14.800, Sandra Izbașa 15.450, iar Cătălina Ponor 15.625. Și fetele din Rusia au avut execuții foarte bune, ceea ce le-a întărit speranța la o medalie: Svetlana Klyukina 15.025, Ksenia Semenova 15.625, Yulia Lozhecko 15.675, iar SUA la paralele, cu Shawn Johnson 15.375, Shayla Worley 15.575 și Nastia Liukin 16.375. Schimbul următor clarifică prima necunoscută. SUA se distanțează și, înainte de ultimele evoluții la sol, deși Shawn Johnson cade de pe bârnă, își asigură aurul mondial. China mai recuperează din ceea ce a pierdut la paralele, Li Shanshan primind la bârnă 16.275, iar Sha Xiao 16.075. Și gimnastele din Rusia par să-și fi asigurat o medalie, cele două puncte și jumătate avans față de România părând insurmontabile. România și Rusia încheie la sărituri. Yulia Lozhecko 13.875. Urmează Ekaterina Kramarenko. Nu îi ies pașii. Sportiva atinge masa de sărituri, fără să execute săritura. Se îndreaptă spre locul de elan, dar este scoasă în afara podiumului. Arbitri îi acordă imediat „zero”, invocând Articolul 8.1 din Codul de Punctaj, conform căruia nu se putea executa o a doua săritură dacă la prima a atins doar masa, contestațiile

depuse de antrenorul Andrei Rodionenko fiind respinse. Punctajul Ekaterinei Kramarenko s-a adăugat la celelalte două (Yulia Lozhenko și Elena Zamolodchikova), astfel că Rusia a pierdut tot, ajungând pe locul 8. Yuyang Jian, la sol, câștigă simpatia publicului și 15.025, iar Cheng Fei 15.425. China a adunat 183.450 și mai speră la aur, deși șansele sunt foarte mici. Pentru România, Daniela Druncea face o execuție bună la sărituri: 14.850. Cătălina Ponor cu o săritură absolut senzațională: 15.000, iar Steliana Nistor, care execută un Iurcenko dublu, primește 14.975. Medalie de bronz pentru românce. Gimnasatele din SUA au terminat în triumf: Shayla Worley 14.625, Shawn Johnson și Alicia Sacramone 15.375.

1. SUA	45.950 (1)	47.325 (1)	45.800 (4)	45.325(1)	184.400		
2. China	44.375 (5)	46.650 (2)	48.150 (1)	44.275(2)	183.450		
3. România	44.825 (4)	44.175 (5)	45.850 (3)	43.250(3)	178.100		
<i>Cătălina Ponor</i>	15.000		–	15.625	–		30.625
Sărituri	5.5	9.50 – 9.50 – 9.50 – 9.50	– 9.60 – 9.40		9.500		15.000
Bârnă	6.8	8.90 – 8.70 – 9.20 – 9.00	– 8.70 – 8.70		8.825		15.625
<i>Sandra Izbașa</i>	-	13.525		15.425	14.925		43.875
Paralele	5.4	7.60 – 8.20 – 8.10 – 8.10	– 8.20 – 8.10		8.125		13.525
Bârnă	6.4	9.10 – 8.90 – 9.20 – 9.10	– 8.80 – 9.00		9.025		15.425
Sol	6.3	8.20 – 8.60 – 8.40 – 8.70	– 8.80 – 8.90		8.625		14.925
<i>Steliana Nistor</i>	14.975		15.900	14.800	13.950		59.625
Sărituri	5.8	9.30 – 9.10 – 9.20 – 9.10	– 9.20 – 9.20		9.175		14.975
Paralele	6.9	9.00 – 9.10 – 9.00 – 9.00	– 8.40 – 9.00		9.000		15.900
Bârnă	6.8	7.90 – 8.00 – 8.20 – 7.90	– 8.40 – 7.90		8.000		14.800
Sol	6.0	8.70 – 8.60 – 8.10 – 8.40	– 8.50 – 8.80		8.550	0.6	13.950
<i>Cerasela Pătrașcu</i>	-		14.750	–	–		14.750
Paralele	5.9	8.60 – 9.10 – 9.00 – 8.70	– 8.80 – 8.90		8.850		14.750
<i>Daniela Druncea</i>	14.850		–	–	14.375		29.225
Sărituri	5.8	9.10 – 9.00 – 9.10 – 8.80	– 9.30 – 9.00		9.050		14.850
Sol	6.0	8.10 – 8.40 – 8.30 – 8.30	– 8.70 – 8.50		8.375		14.375

La individual compus Steliana Nistor s-a calificat cu primul punctaj din cele peste 200 de concurente, urmată de americancele Anastasia Liukin și Shawn Johnson, Sandra Izbașa fiind pe locul 7.

1. Nistor Steliana		14.925	15.925	16.050	14.700	61.600		
Sărituri	5.8	9.1	9.1	9.2	9.2	9.1	8.8	9.125
Paralele	6.9	8.4	9.0	9.1	8.9	9.1	9.2	9.025
Bârnă	6.9	9.5	9.1	9.0	8.9	9.2	9.3	9.150
Sol	6.0	8.8	8.7	8.7	8.6	9.0	8.6	8.700
2. Liukin Anastasia		14.725	16.25	15.975	14.575	61.525		
3. Johnson Shawn		15.175	14.625	16.250	15.150	61.20		
7. Izbașa Sandra		14.575	14.775	15.850	15.150	60.350		
Sărituri	5.5	8.7	9.1	9.0	9.1	9.2	9.1	9.075
Paralele	5.8	8.9	9.0	9.1	9.0	9.0	8.9	8.975
Bârnă	6.5	9.4	9.4	9.3	9.3	9.2	9.4	9.350

Sol	6.4	8.7	8.7	8.9	8.9	8.7	8.6	8.75
48. Grigore Andreea.		13.950	13.400	14.200	13.950	55.500		
143. Ponor Cătălina		14.825	0	16.250	14.300	45.375		
159. Druncea Daniela		14.800	14.175	0	14.475	43.450		
194. Pătrașcu Cerasela		0	14.225	14.875	0	29.100		

Finala la individual compus a reunit cele mai bune gimnaste prezente la Stuttgart în aceeași grupă valorică, începând cu sărituri și terminând cu sol, Grupa cea mai tare le-a avut la start pe: Shwan Johnson, Nastia Liukin, Steliana Nistor, Vanessa Ferrari, Jade Barbosa, Elisabeth Tweddle.

Săritura preferată a fost Iurcenko dublu, pe care Shawn Johnsson, deschizătoarea concursului, a executat-o excelent (15.175), la fel ca și Vanessa Ferrari (15.125), în timp ce Steliana Nistor, cu greșeli de ținută în timpul zborului, a primit 14.875. Jade Barbosa, noua stea, a obținut cel mai mare punctaj din prima rotație, 15.900, instalându-se confortabil în fruntea clasamentului.

La paralele, lupta pentru medalii a devenit mult mai strânsă. Nastia Liukin 16.100, Elisabeth Tweddle 15.925. Deși putea obține un punctaj asemănător, precum în finala pe echipe, Steliana Nistor s-a încurcat puțin și a pierdut (15.225), dacă gândim în termeni strict matematici, aurul. Jade Barbosa 14.950, iar Vanessa Ferrari 14.450.

Bârna mai simplifică din calculele pentru medalii. Beth Tweedle ratează și pierde șansa (13.375) de a lua o prețioasă medalie. Vanessa Ferrari 15.650. Shawn Johnsson 15.900. Nastia Liukin plătește și ea tribut bârnei (14.575), ratarea costând-o în mod clar medalia (în 2005 pierduse titlul absolut doar pentru o singură miime).

Jade Barbosa se menține în fruntea clasamentului, după bârnă: 15.700, dar la ultima rotație din concurs, solul, cade (14.000) și va ajunge pe locul 3. Nastia Liukin 14.625. Shawn Johnsson 15.425 și locul 1. Vanessa Ferrari o egalează pe Jade Barbosa, cu un 15.300 meritat. Cea care a decis ordinea pe podium a fost Steliana Nistor. Un exercițiu frumos, bine executat. 14.975 îi aduc fericirea și argintul, după Shwan Johnsson – a patra americană învingătoare la individual compus – și înaintea brazilienței Jade Barbosa (cea mai sus clasare pentru o gimnastă din Brazilia) și italienei Vanessa Ferrari (ambele 60.550). Sandra Izbașa a terminat pe locul 9.

1. Shawn Johnson	15.175	15.375	15.900	15.425	61.875				
2. Steliana Nistor	14.875	15.225	15.550	14.975	60.625				
Sărituri	5.8	9.20	9.00	9.10	9.00	9.30	9.00	9.075	14.875
Paralele	6.7	9.00	8.70	8.50	8.30	8.40	8.50	8.525	15.225
Bârnă	6.8	8.70	8.80	8.90	8.90	8.60	8.60	8.750	15.550
Sol	6.0	9.00	9.00	8.90	9.10	9.00	8.90	8.975	14.975
3. Jade Barbosa	15.900	14.950	15.700	14.000	60.550				
9. Sandra Izbașa	14.650	14.075	15.325	15.175	59.225				
Sărituri	5.5	9.00	9.20	9.20	9.10	9.20	9.10	9.150	14.650
Paralele	5.4	8.90	8.70	8.80	8.50	8.70	8.50	8.675	14.075
Bârnă	6.4	8.80	9.10	9.10	8.90	8.90	8.80	8.925	15.325
Sol	6.4	8.80	8.80	8.70	8.80	8.80	8.40	8.775	15.175

Dintre cele patru finale pe aparate, trei (paralele, bârnă, sol) au avut printre competitori și pe gimnastele noastre, Steliana Nistor, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa.

La paralele, Steliana Nistor a trebuit să se mulțumească cu locul 6.

			J1	J2	J3	J4	J5	J6	Total
	A	NOR	FRA	KGZ	BUL	AUS	KAZ		
1.	Xsenia Semenova	7.20	9.10	9.10	9.20	9.20	9.20	9.00	16.350
2.	Anastasia Liukin	7.10	9.10	9.10	9.50	9.30	8.80	9.30	16.300
3.	Yang Yilin	7.00	9.20	8.90	9.00	9.20	9.20	9.30	16.150
6.	Steliana Nistor	6.70	9.10	9.00	9.40	9.10	9.20	9.00	15.800

Reparația a venit de la bârnă, aparat la care a intrat a patra în concurs. Steliana Nistor, cu un exercițiu dificil și cu o mai mult decât o ezitare la aterizare, a terminat cu 15.900. Chinezoaica Li Shanshan, care a evoluat după Steliana Nistor, a căzut, dar, de asemenea, grație valorii ridicate (7.3) a exercițiului prezentat a obținut același punctaj cu gimnasta noastră. Ultima concurentă în concurs, americanca Anastasia Liukin, cu 16.025 (6.6 / 9.425), a obținut titlul mondial. Cătălina Ponor, campioana olimpică en-titre la bârnă, s-a clasat doar a patra (15.700 / 6.6 / 9.200 / 0.1

			J1	J2	J3	J4	J5	J6	Pen.	Total
	A	ITA	GBR	UKR	GER	MEX	UZB			
1	Anastasia Liukin	6.6	9.4	9.4	9.5	9.5	9.4	9.4		16.025
2	Steliana Nistor	6.7	9.3	9.2	9.1	9.3	9.2	8.9		15.900
	Li Shanshan	7.3	8.7	8.6	8.4	8.7	8.6	8.5		15.900
4	Cătălina Ponor	6.6	9.1	8.9	9.2	9.2	9.3	9.4	0.1	15.700

Sandra Izbașa nu a reușit o performanță mai valoroasă nici în ultimul act, de la sol, situându-se pe ultima poziție la finalul competiției, în ciuda contestației depuse de Nicolae Forminte, antrenorul coordonator al lotului.

			J1	J2	J3	J4	J5	J6	Pen.	Total
	A	ARG	AUT	SLO	BLR	FIN	POR			
1.	Shawn Johnson	6.20	9.20	9.10	9.20	9.10	9.10	9.30	0.10	15.250
2.	Alicia Sacramone	6.10	9.10	9.00	9.10	9.10	9.30	9.20		15.225
3.	Cassy Vericel	6.20	9.00	8.80	8.90	9.00	8.80	9.10		15.125
8.	Sandra Izbașa	6.00	8.90	9.0	9.10	9.10	8.80	9.30	0.50	14.525

Rămânând în zona finalelor pe aparate să consemnăm că Ksenia Semenova a devenit prima concurentă rusă campioană mondială, după Svetlana Khorkina în 2003, precum și faptul că franțuzoaica Cassy Vericel este a doua gimnastă din Hexagon pe podium la sol, după Ludivine Furnon.

Lotul nostru masculin a ajuns în Germania în următoarea componentă: Flavius Koczi, Cosmin Malița, Ilie Popescu, Răzvan Șelariu, Alin Jivan și Robert Stănescu.

În absența lui Marian Drăgulescu, potențialul obținerii de medalii a scăzut simțitor, situație argumentată, în final, de faptul că în palmaresul băieților a fost consemnată o singură reușită –argintul lui Ilie Popescu la sărituri -, celelalte rezultate plasându-i pe în zona locurilor 7-8, la categoriile la care au acces în finale, sau chiar mai jos.

Așadar, Ilie Popescu – în echipa de bronz de la JO 2004 și argint CE 2006

(va fi pe podium și la întrecerile continentale 2008) – a fost liderul băieților la Stuttgart, reușind o poziție secundă în ierarhia săriturilor, la capătul unor evoluții bine apreciate de arbitrii.

Doar 34 de gimnaști au executat câte două sărituri pentru a intra în finala acestui aparat, între aceștia, cu succes, aflându-se Ilie Popescu și Flavius Koczi. Calificările au fost adjudecate de polonezul Leszek Blanik 16.562 (S. 1 – 16.550 / D. 7.00. E. 9.550; S.2 – 16.575 / D. 7.00. E. 9.575), dar Ilie Popescu l-a secundat la o mică diferență, terminând pe locul secund 16.537 (S1 – 16.700 / D.7.00, E.9.700; S.2 – 16.373 / D. 7.00, E. 9.475, P. 0.1), în timp ce Flavius Koczi s-a aflat pe ultimul loc calificativ, cu 16.000 (S1 – 16.500 / D.7.00, E. 9.500; S2 – 15.500 / D.7.00, E. 8.500).

Flavius Koczi a dat startul finalei, Ilie Popescu a fost al 3-lea, iar principalul favorit, Leszek Blanik, liderul din calificări a intrat ultimul, dar a terminat tot pe primul loc, devansându-l pe reprezentantul nostru, Ilie Popescu, aflat la conducere până la final. Flavius Koczi a făcut un pas înainte și a terminat pe locul 7.

		J1	J2	J3	J4	J5	J6			
	A	FRA	SRB	SWE	ISR	DEN	ITA	Pen.	Final	Total
1. Leszek Blanik	7.0	9.40	9.40	9.40	9.40	9.60	9.70		16.450	
	7.0	9.60	9.50	9.60	9.50	9.60	9.60		16.575	16.512
2. Daniel Popescu	7.0	9.70	9.70	9.60	9.70	9.50	9.70		16.675	
	7.0	9.30	9.10	9.20	9.50	9.60	9.30		16.325	16.500
3. Se Gwang Ri	7.0	9.60	9.30	9.40	9.50	9.50	9.60		16.500	
	7.0	9.30	9.40	9.20	9.10	9.20	9.40		16.275	16.387
7. Flavius Koczi	7.0	9.1	9.1	8.9	9.1	8.9	9.2		16.050	
	7.0	8.4	8.8	8.6	8.6	8.9	8.8	0.10	15.60	15.825

Mulți, foarte mulți gimnaști, în calificările pentru individual compus, dominate de chinezul Yang Wei, argintul olimpic de la Sydney 2000 și mondial de la Anaheim 2003 și campionul de la Aarhus 2006. În fruntea ierarhiei s-au mai aflat japonezii Hiroyuki Tomita și Hisashi Mizutori, germanul Fabian Hambuechen (92.375), rusul Maxim Deviatovski (91.600), chinezul Fuliang Liang (91.250), dar și Răzvan Șelariu, care s-a aflat pe 7. Flavius Koczi a terminat pe locul 12, iar Daniel Popescu pe 20, o poziție de calificare, dar s-a aplicat regula cu doar doi sportivi de țară în finală, motiv pentru care a rămas în afara celor 24.

1. Yang Wei	14.800	15.475	16.350	16.500	16.375	14.425	93.925	
2. T. Hiroyuki	14.950	15.375	16.125	15.875	16.000	15.300	93.625	
3. M. Hisashi	15.700	14.425	14.975	16.100	15.950	15.425	92.575	
7. Șelariu Răzvan	15.675	14.475	15.225	16.275	15.075	14.400	91.125	
Sol	6.4	9.20	9.40	9.20	9.20	9.30	9.50	9.275
Cal	5.5	9.00	8.90	8.90	9.10	9.10	8.80	8.975
Inele	6.3	9.00	8.80	8.90	9.00	8.90	8.90	8.925
Sărituri	6.6	9.70	9.50	9.70	9.70	9.60	9.70	9.675
Paralele	5.9	9.00	9.40	9.30	9.40	8.70	9.00	9.175
Bară	6.1	8.30	8.20	7.90	8.30	8.40	8.60	8.300
12. Koczi Flavius	15.075	15.350	14.400	16.500	14.650	14.175	90.150	

Sol	5.9	9.20	9.20	9.10	9.40	8.90	9.20	9.175
Cal	6.1	9.20	9.20	9.30	9.30	9.20	9.30	9.250
Inele	5.6	8.40	8.80	8.90	8.70	8.90	8.80	8.800
Sărituri	7.0	9.50	9.40	9.50	9.50	9.50	9.50	9.500
Paralele	6.0	8.80	8.70	8.60	8.70	8.60	8.60	8.650
Bară	5.7	8.00	8.80	8.20	8.30	8.80	8.60	8.475
20. Popescu Daniel	14.800	15.150	14.975	16.700	13.875	13.675	89.175	
Sol	5.9	8.80	9.00	8.80	9.10	8.90	8.90	8.900
Cal	6.2	8.80	9.00	9.10	8.90	8.70	9.10	8.950
Inele	6.4	8.60	8.70	8.60	8.80	8.20	8.40	8.575
Sărituri	7.0	9.70	9.50	9.70	9.70	9.70	9.70	9.700
Paralele	5.7	8.30	8.00	8.20	8.30	7.60	8.20	8.175
Bară	5.6	8.30	8.00	7.80	7.90	8.10	8.30	8.075

Au fost ceva schimbări în clasament, după finală, cu excepția celei a liderului, Yang Wei obținând medalia de aur, la 1.475 puncte distanță față de Fabian Hambuechen și la 2.275 de al treilea clasat, Hisashi Mizutori. Și au mai fost și alte suișuri și coborâșuri, ele aparținând, de asemenea, și sportivilor noștri, Flavius Koczi, cu al treilea rezultat la cal și primul la sărituri, luându-i locul colegului său pe locul 7. Răzvan Șelariu a coborât pe 10, cel mai mare punctaj avându-l la sărituri, aparat la care a fost pe locul 4 între finaliști, fiind tras înapoi de exercițiul la bară, cu notă de penultima poziției.

1.	Yang Wei	15.350	15.550	16.400	16.425	16.350	13.600	93.675	
2.	F. Hambuechen	15.475	14.225	14.350	16.400	15.800	16.050	92.200	
3.	Hisashi Mizutori	15.500	14.975	14.350	15.875	15.750	14.950	91.400	
7.	Flavius Koczi	15.275	15.275	14.55	16.475	15.025	14.275	90.875	
	Sol	5.9	9.40	9.40	9.40	9.30	9.40	9.30	9.375
	Cal	6.1	9.00	9.10	9.00	9.40	9.30	9.30	9.175
	Inele	5.7	8.90	8.80	8.80	8.90	8.60	8.90	8.85
	Sărituri	7.0	9.40	9.50	9.50	9.40	9.50	9.70	9.475
	Paralele	6.0	9.00	9.10	9.00	9.00	9.10	8.80	9.025
	Bară	5.8	8.70	8.10	8.30	8.50	8.70	8.40	8.475
10.	Dorin Șelariu	15.525	14.375	15.125	16.175	14.55	14.600	90.350	
	Sol	6.3	9.40	9.20	8.20	9.20	9.40	9.10	9.225
	Cal	5.6	8.80	8.80	8.60	8.70	8.80	8.90	8.775
	Inele	6.4	8.90	8.50	9.00	8.80	8.70	8.50	8.725
	Sărituri	6.6	9.50	9.70	9.70	9.50	9.50	9.60	9.575
	Paralele	5.9	8.70	8.80	8.50	8.60	8.50	8.80	8.650
	Bară	6.1	8.70	8.30	8.60	8.70	8.40	8.10	8.500

Cu 24 de echipe la start, România a terminat calificările pe locul 6, după China, Japonia, Germania, SUA și Rusia. Echipa noastră a câștigat săriturile, a fost pe locul secund la cal și pe 5 la inele, dar a avut trei aparate slabe (sol – 12, paralele – 14, bară – 18).

1	China	61.850	62.275	63.425	64.325	63.900	58.500	374.275
2	Japonia	62.075	59.300	60.775	63.775	63.775	61.025	370.725
3	Germania	60.500	58.550	60.300	64.175	61.425	59.400	364.350

4	SUA	61.125	58.600	61.250	63.225	61.275	58.525	364.000
5	Rusia	57.300	58.675	61.475	63.450	62.400	58.875	362.175
6	România	59.975	60.225	60.900	64.875	59.475	56.175	361.625
	Răzvan Şelariu	15.675		14.475	15.225	16.275	15.075	14.400
	Ilie Popescu	14.800		15.150	14.975	16.700	13.875	13.675
	Flavius Koczi	15.075		15.350	14.400	16.500	14.650	14.175
	Alin Jivan	14.025		-	15.100	15.325	14.800	12.175
	Robert Stănescu	14.425		13.900	15.600	15.400	14.950	-
	Cosmin Malița	-		15.250	-	-	-	13.925

În ceea ce privește locurile pe podium, finala nu a schimbat nimic, China, Japonia și Germania fiind, în aceeași ordine din calificări, și pe podiumul de premiere, consemnându-se doar ascensiunea Coreei de Sud și Spaniei, pe fondul unor evoluții sub cele din calificări ale gimnaștilor din Rusia (7) și România, care a încheiat pe locul 8, de această dată cu doar un singur punct forte (săriturile – locul 1), solul, paralelele și bara rămânând cele mai deficiente aparate.

1.	China	46.175	47.025	47.525	48.375	48.050	44.750	281.900
2.	Japonia	45.750	45.700	44.875	47.475	47.250	45.975	277.030
3.	Germania	45.975	44.000	44.450	47.925	46.150	45.025	273.530
8.	România	44.600	43.550	45.250	48.850	43.375	42.125	267.750
	Răzvan Şelariu		15.200	-	14.950	16.025	15.125	14.150
	Ilie Popescu		14.225	15.025	14.975	16.525	14.150	-
	Flavius Koczi		15.175	14.625	-	6.300	14.100	14.300
	Cosmin Malița	-	13.900	-	-	-	13.675	
	Robert Stănescu		-	-	15.325	-	-	-

➤ 2009 – Londra

Campionatele Mondiale de la Londra, dintre 12 și 18 octombrie 2009, desfășurate în „O2 Arena”, care avea să fie North Greenwich Arena de la Jocurile Olimpice din 2012, au fost similare din punct de vedere al formatului cu cele din 2005, fără competiție pe echipe, doar cu individual compus și finale pe aparate.

Între cele 146 de competitori s-au aflat și gimnastele noastre Ana Porgras (n. 18 decembrie 1993) – deținătoare, la 15 ani, a „recordului” de cea mai tânără concurentă la această ediție -, Anamaria Tămârjan (ambele pe toate aparatele), Gabriela Drăgoi (paralele, bârnă), Diana Chelaru (sărituri, sol).

Calificările s-au dovedit a fi rodnice în special pentru Ana Porgras, care a încheiat pe poziția secundă la individual compus, intrând între finaliste și la paralele, bârnă și sol, ei alăturându-i-se Anamaria Tămârjan (individual compus – locul 13), Gabriela Drăgoi și Diana Chelaru ratând startul spre finale.

1.	Rebecca Bross		14.250	15.050	14.150	13.950	57.400	
2.	Ana Porgras		13.700	14.575	14.850	14.175	57.300	
	Sărituri	5.0	8.90	8.70	8.70	8.70	8.70	8.700
	Paralele	6.2	8.00	8.50	8.20	8.40	8.50	8.40
	Bârnă	6.2	8.10	8.50	8.90	8.50	9.20	8.70
	Sol	5.7	8.40	8.60	8.80	7.90	8.40	8.50
								8.475

3. Laurem Mitchell	13.700	13.750	14.400	14.050	56.675				
13. Anamaria Tămârjan		14.225	13.700	12.900	13.425	54.250			
Sărituri	5.8	8.60	8.50	8.30	8.50	8.60	8.50	8.525	0.1
Paralele	5.6	8.20	8.50	8.10	8.00	8.10	7.50	8.100	
Bârnă	5.5	6.90	7.80	7.40	7.70	7.20	7.30	7.400	
Sol	5.5	8.10	8.00	8.50	7.40	8.00	8.00	8.025	0.1

Finala de la individual compus, la start cu cea mai mică gimnastă Ana Porgras și cea mai în vârstă Miki Uemura (23 ani / 6 martie 1986), s-a încheiat cu victoria oarecum surprinzătoare a americancei Bridget Sloan – a 5-a pentru SUA, după Kim Zmeskal, Shannon Miller, Chellsie Memmel și Shawn Johnson -, venită de pe locul 5 al calificărilor, în timp ce primele clasate în această fază – Rebecca Bross (SUA), Ana Porgras (România), Lauren Mitchel (Australia) – au cedat pozițiile, Rebecca Bros pe 2, australianca pe 4, iar Ana Porgras pe terminând pe 7, marea ratare a gimnastei noastre venind de la sărituri și bârnă.

1. Bridget Sloan		14.825	14.800	14.000	14.200	57.825			
2. Rebecca Bross		14.525	15.075	15.300	12.875	57.775			
3. Koko Tsurumi		13.600	15.050	14.800	13.725	57.175			
7. Ana Porgras		13.675	14.675	14.125	14.025	56.500			
Sărituri	5.0	8.70	8.50	8.80	8.70	8.70	8.60	8.675	
Paralele	6.3	8.00	8.40	8.40	8.40	8.30	8.40	8.375	
Bârnă	6.4	7.80	7.60	7.90	8.10	7.60	7.60	7.725	
Sol	5.5	8.60	8.50	8.30	8.70	8.50	8.50	8.525	
9. Anamaria Tămârjan		14.275	13.625	14.125	13.600	55.625			
Sărituri	5.8	8.10	8.60	8.60	8.90	8.60	8.50	8.575	0.1
Paralele	5.5	8.00	8.20	8.00	8.10	8.20	8.40	8.125	
Bârnă	5.9	8.20	8.00	8.40	8.40	8.30	8.00	8.225	
Sol	5.4	8.50	8.20	7.80	8.20	8.30	8.10	8.200	

Finalele pe aparate.

La paralele, Ana Porgras pornea cu șanse mici pentru o medalie, dar, cu 14.675, a terminat pe locul 3, la egalitate și pe aceeași poziție de bronz cu Rebecca Bross. Medalia de aur a revenit chinezoaicei Ke Hexin, singura campioană olimpică de la Beijing care a câștigat și titlul mondial, iar argintul japonezei Koko Tsurumi.

		E1	E2	E3	E4	E5	E6		
	D	IRL	GBR	EGY	ESP	MEX	GER	Nota	Total
1. He Kexin	7.1	8.90	9.00	8.90	8.80	8.80	8.90	8.90	16.000
2. Tsurumi Koko	6.2	8.70	8.40	8.10	8.70	8.90	8.90	8.675	14.875
3. Ana Porgras	6.3	8.40	8.20	8.30	8.40	8.50	8.40	8.375	14.675
Rebecca Bross	6.2	8.80	8.20	8.10	8.50	8.50	8.70	8.475	14.675

La bârnă, Ana Porgras, deși în calificări a avut prima notă nu a rezistat tensiunii concursului, și, după un minut și 28 de secunde, a încheiat pe 7, după o cădere la începutul exercițiului. Deng Linlin (China) reușește să și facă integralul fără probleme astfel că 15.000 a plasat-o în fruntea clasamentului.

		E1		E2	E3	E4	E5	E6		
		D	POR	FRA	HUN	MEX	BUL	COL	Nota	Total
1.	Deng Linlin	6.4	8.60	8.70	8.60	8.40	8.60	8.60	8.600	15.000
2.	Lauren Mitchell	6.3	8.40	8.60	8.80	8.60	8.70	8.30	8.575	14.875
3.	Hong Ivana	6.0	8.60	8.40	8.70	8.50	8.40	8.70	8.550	14.550
7.	Porgras Ana	6.4	7.30	6.80	7.20	7.00	7.10	6.80	7.025	13.425

La sol, ultimele speranțe. Dar... Beth Tweddle, prima în concurs, va și prima în clasament. Jessica Gil Ortiz (Columbia) se accidentează grav la a doua diagonală (o cădere în cap), nu mai termină exercițiul, concursul e întrerupt câteva minute bune, situație care își pune amprenta asupra evoluției celorlalte concurente (Rebecca Bross, Lui Sui). Ana Porgras, pe fondul muzical al viorii lui Andre Rieu, care interpretează „Second Walz” al lui Shostakovich, doar 14.125, la egalitate cu Rebecca Bross, termină pe locul 5.

		E1		E2	E3	E4	E5	E6		
		D	BLR	SLO	POL	CAN	CZE	GRE	Nota	Total
1.	Tweddle Elizabeth	6.1	8.600	8.40	8.70	8.50	8.40	8.70	8.55	14.650
2.	Mitchell Lauren	5.8	8.80	8.70	8.80	8.30	8.70	9.00	8.75	14.550
3.	Sui Lu	5.7	8.60	8.70	8.60	8.20	8.60	8.60	8.60	14.300
5.	Bross Rebeca	5.7	8.60	8.20	8.50	8.30	8.30	8.70	8.425	14.125
	Porgras Ana	5.5	8.60	8.50	8.70	8.50	8.70	8.80	8.625	14.125

„Mondialul” de la Londra a fost ediția mării revanșe a lui Marian Drăgulescu pentru neșansele care l-au ținut departe de podium în 2007 și 2008. La această ediție, marele nostru campion și-a îmbunătățit incredibilul său palmares mondial cu încă două medalii de aur, tot la sărituri și la sol, ajungând la opt titluri de campion al lumii.

Calificați cu primele șanse la medalii, Marian Drăgulescu și Flavius Koczi au făcut spectacol în finala de la sărituri: „Drăgulescu și Koczi au sfidat legile gravitației, dar manifestarea de după concurs e interzisă de regulamentul FIG. Aparatul care în ultimii ani ne-a adus medalii, săriturile, a fost ieri, la CM de la Londra, o specialitate românească, Marian Drăgulescu cucerind aurul (16.575), iar Flavius Koczi, argintul 16.337). Duelul autohton la sărituri, dintre vicecampionul european, Koczi, și legenda Drăgulescu, cel care a inventat una dintre cele mai valoroase sărituri, a fost cap de afiș în sala Millenium Dome. Intrat al cincilea în concurs, Drăgulescu a plutit perfect în săritura care îi poartă numele, primind cea mai mare notă de până atunci 16.550. A zâmbit reținut și și-a reluat locul la capătul covorului. Urma a doua săritură, cea care i-a retezat de două ori visul de aur olimpic. Elanul, pașii, zborul și o aterizare bună. «Marocanul» ridică pumnul a victorie și știe că aurul e al lui. Primește 16.600 și trece pe prima treaptă a podiumului. Koczi plutește și el perfect (16.375 și 16.337) și urcă pe doi. Ratarea unuia dintre favoriți limpezește lucrurile, aur și argint pentru România. Bucuria fâșnește spontan, Marian și Flavius flutura tricolorul în mijlocul celor 12.000 de spectatori. Se prind de mâna și urcă pe masa de sărituri, salutând publicul. „Așa am simțit atunci. Era victoria noastră, victoria României. A fost o descătușare!”, explică cei doi. Pentru a treia oară, Marian reușește dubla de aur la C.M, sol-sărituri. Însă urcarea lor pe aparat nu e de bun augur. «Putea să ne coste mult, pentru că regulamentul internațional interzice astfel de manifestări. Am mers să le cer scuze oficialilor și m-au asigurat că nu vor fi repercusiuni», ne-a declarat președintele FRG, Adrian

Stoica. Dar acțiunea lor a conferit o mai mare grandoare superperformanței!”, scria ProSport.

Peste 100 de gimnaști și-au încercat „puterea” în concursul de la sărituri, în urma calificărilor intrând în finală: 1. Anton Golotsutskov (Rusia) 16.412, 2. Marian Marian Drăgulescu 16.362, 3. Flavius Koczi 16.337, 4. Thomas Bouhail (Franța) 16.312, 5. Se Gwang Ri (RPD Coreeană) 16.262, 6. Isaac Botela Perez (Spania) 16.112, 7. Matthias Fahrigr (Germania) 16.012, 8. Jeffrey Wammes (Olanda) 15.987.

Gimnastul rus a deschis confruntarea decisivă, Marian Drăgulescu având numărul de start 5, iar Flavius Koczi fiind penultimul. Sportivii noștri dețineau și două recorduri ale „vârstei”, Flavius fiind cel mai tânăr (22 ani, 26.08.1987), iar Marian cel mai vârstnic (28 ani, 18.12.1980). Evoluțiile au demonstrat virtuțile și ale tinereții și ale experienței, pe fondul unei pregătiri și a unor calități valorice de necontestat. Cei mai periculoși adversari, conform calculelor hârtiei erau rusul Anton Golotsutskov – aurul european din 2007, germanul Mathias Fahrigr – bronzul de la campionatele continentale din primăvară, francezul Thomas Bouhail – argintul olimpic din 2008, aurul european și al Jocurilor Mediteraneene 2009, cum nici șansele celorlalți nu erau de neglijat, mai ales ale lui Se Gwang Ri, bronzul mondial de la Stuttgart și aurul de la Jocurile Asiei 2006. Dar, și Marian Drăgulescu, și Flavius Koczi aveau să fie imperiali, spulberând orice „vis de mărire” din partea celorlalți competitori, încheind pe primele două locuri, prin notele acordate de arbitri din China, Azerbaidjan, Portugalia, Japonia, Letonia și Elveția :

D	E1 E2 E3 E4 E5 E6							E	Nota	Total
	CHN	AZE	POR	JPN	LAT	SUI				
1 Drăgulescu Marian	7.0	9.70	9.60	9.50	9.60	9.50	9.50	9.550	16.550	16.575
	7.2	9.30	9.30	9.40	9.50	9.40	9.50	9.400	16.600	
2 Koczi Flavius	7.0	9.40	9.40	9.20	9.40	9.30	9.40	9.375	16.375	16.337
	7.0	9.40	9.20	9.30	9.10	9.40	9.30	9.300	16.300	
3 Golotsutskov A.	7.0	9.30	9.40	9.50	9.30	9.40	9.40	9.375	16.375	16.287
	7.0	9.10	9.30	9.10	9.20	9.30	9.20	9.200	16.200	

Cronologic, conform programului, succesul de la sărituri a venit după o altă reușită a lui Marian Drăgulescu, la sol, finală programată cu o zi înainte, sâmbătă, 17 octombrie, și aici sportivul nostru fiind decanul de vârstă al finaliștilor. De un minut și șase secunde a avut nevoie Marian Drăgulescu pentru a-i convinge pe cei șase arbitri – din Cehia, Croația, Kazahstan, Cipru, Ungaria, Armenia – că este cel mai bun, fie și cu doar 0.025 înaintea lui Zhu Kai (China), aurul olimpic de la Beijing.

Mai întâi aveau să fie calificările:

1. Kohei Uchimura	6.5	9.30	9.50	9.30	9.20	9.10	9.30	9.275	15.775
2. Marian Drăgulescu	6.6	9.10	9.40	8.90	9.30	9.00	9.10	9.125	15.725
3. Kai Zou	6.7	9.00	9.10	8.90	8.90	9.10	8.90	8.975	15.675

Apoi, cu spuneam, a fost finala din 17 octombrie, cu un Marian Drăgulescu pe treapta de sus, dar și cu surprinzătorul Kohei Uchimura pe 4, bronzul revenind israelianului Alexander Shatilov.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	E6	Nota	Total
		CZE	CRO	KAZ	CYP	HUN	ARM		
1. Drăgulescu Marian	6.6	8.90	9.10	9.00	9.10	9.30	9.20	9.100	15.700
2. Zou Kai	6.8	8.90	8.90	8.70	8.90	8.90	8.80	8.875	15.675
3. Shatilov Alexander	6.6	9.10	8.80	9.00	8.90	8.90	9.20	8.975	15.575

Avea să declare, modest: „Nu sunt o legendă. Nu mă comparați cu Nadia. Sunt doar un tip norocos”.

Să mai notăm, de asemenea, și faptul că Flavius Koczi a fost și în finala de la cal, pe locul 6, aurul revenindu-i chinezului Hongtao Zhang.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	E6	E	Score
		UKR	BRA	SWE	BUL	DEN	GER		
1. Zhang Hongtao	6.6	9.70	9.60	9.60	9.40	9.60	9.60	9.600	16.200
2. Berki Krisztian	6.9	9.10	9.20	9.30	9.10	9.00	9.30	9.175	16.075
3. Sellahturai P.	6.6	8.70	8.80	9.00	8.90	8.80	8.70	8.800	15.400
6. Koczi Flavius	6.6	8.30	8.50	8.40	8.10	8.30	8.50	8.375	14.975

Robert Stănescu a terminat la inele pe locul 4, la egalitate cu brazilianul Arturo Nabarrete Zanetti, titlul fiind adjudecat de chinezul Mingyong Yan.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	E6	Nota	Total
		ESP	AUS	LTU	KOR	NOR	RUS		
1. Yan Mingyong	6.8	8.90	9.00	8.80	9.10	8.80	8.80	8.875	15.675
2. Iovtchev Iordan	6.7	9.00	9.00	8.80	8.70	8.70	9.00	8.875	15.575
3. Vorobiov Oleksandr	6.8	8.70	8.60	8.80	8.90	8.60	8.90	8.750	15.550
4. Nabarrete Zanetti A.	6.5	8.50	8.90	8.80	8.90	8.90	8.70	8.825	15.325
4. Stănescu Robert.	6.8	8.50	8.20	8.60	8.50	8.50	8.60	8.525	15.325

Drept urmare, România s-a situat pe locul 3 în clasamentul pe națiuni, cu 4 medalii (2+1+1), pe primele două poziții fiind China 9 (6+2+1) și SUA 5 (2+1+2).

➤ 2010 – Rotterdam

Campionatele Mondialele desfășurate la Rotterdam între 16 și 24 octombrie 2010 au fost un prilej de comparații cu ediția istorică din 1987.

Octavian Belu declara, însă, înaintea competiției, că „Nu e nicio legătură între Rotterdam 1987 și Rotterdam 2010 și nici nu vreau să fac vreuna, pentru că, în afară de locul de desfășurare al Campionatului Mondial, Ahoy Arena, nu văd nimic comun între ceea ce se întâmplă acum în gimnastica mondială, cu ceea ce se întâmpla în 1987. Sunt două momente istorice total diferite, nu fac niciun fel de comparație legat de performanțe, pentru că ar fi în dezavantajul acestei generații, și nu e bine să pleci cu o astfel de încărcătură istorică la Mondiale”.

La rândul său, președintele Federației Române de Gimnastică, Adrian Stoica, în același timp și președintele Comitetului Tehnic FIG pentru Gimnastică Masculină, la Rotterdam și președintele Juriului Superior, afirma: „Va fi un Campionat Mondial extrem de solicitant pentru toată lumea: gimnaști, antrenori, arbitri, organizatori. Chiar dacă există câteva modificări față de înscrierile nominale – unele federații au renunțat la echipe, păstrându-se doar la individual -, competiția este de foarte mare durată. Un program care are peste 12 ore în fiecare zi, dacă

avem în vedere că se începe la 9 dimineața și se încheie după 10 seara, și la băieți, și la fete. Sigur, este o competiție la care mă aștept să văd mulți tineri, să se prezinte multe noutăți, pentru că a început construcția pentru Jocurile Olimpice din 2012. Iar acest din urmă obiectiv oferă o altă dimensiune, în condițiile în care valorile nu mai aparțin unei elite, motiv pentru care cred că vor fi și multe surprize. Dacă în urmă cu câțiva ani, erau 10-12 echipe cu gimnaști de mare valoare, acum, încă de la Londra, au existat 26 de țări cu finaliști. Este indubitabil, va fi o competiție mare, cu un program spectaculos...”

Prin urmare, întrecerile Campionatelor au avut loc la Ahoy Arena, situată în cea mai dens populată zonă, complet renovată, extinzându-i-se capacitatea la 8 238 de locuri, având alături și șase săli de antrenament, precum și alte spații, puse la dispoziția presei, un restaurant pentru spectatori, altul pentru competitori, organizându-se, totodată, și o GymPlaza, care a permis federațiilor să dispună de spațiile lor speciale. Pentru disputele gimnasticii, capacitatea tribunelor a fost de 6000 locuri, cu o arie competițională de 66 m lungime, 38 m lățime și 23 m înălțime. Philippe Silacci, FIG Media Ofiter, a comunicat că numărul total de ziariști acreditați s-a ridicat la 472, dintre care 180 pentru presa scrisă, 90 de fotoreporteri și mai mult de 150 de comentatori ai televiziunilor.

Se anunța o întrecere extrem de aspră și de dificilă, având în vedere că la Rotterdam se făcea și primul pas spre Jocurile Olimpice de la Londra 2012, primele 24 de echipe obținând biletele pentru Campionatul Mondial de la Tokyo 2011, locul principal de calificare pentru JO.

Așadar, Rotterdam a găzduit, după 23 de ani, o nouă ediție a Campionatelor Mondiale, cu participarea a 73 de federații naționale și 615 sportivi.

În concursul feminin au fost 34 de echipe și 216 de gimnaste (146 pentru individual compus), România cu Sandra Izbașa, Ana Porgras, Diana Chelaru, Raluca Haidu, Gabriela Drăgoi, Cerasela Pătrașcu și Amelia Racea.

Antrenorul coordonator Octavian Bellu și staff-ul tehnic au decis ca Sandra Izbașa să evolueze la 3 aparate (bârnă, sol, sărituri), Ana Porgras tot la 3 (paralele, bârnă, sol), Diana Chelaru la 2 (sol, sărituri), Gabriela Dragoi la 2 (paralele, bârnă) și Raluca Haidu la 2 (paralele, sărituri).

„Trei din trei este un concurs greu, surprinzător, imprevizibil, cunosc genul acesta de concursuri și de la Europene, Mondiale, Jocuri Olimpice. Nu este nimic nou, dar pentru unele fete poate fi ceva deosebit, care nu au fost la acest gen de concurs. Dar, pentru gimnaste ca Sandra nu reprezintă nimic nou. Totuși, trebuie multă atenție, orice eroare te costă. E un concurs în care mi se pare hazardat să poți spune că nu poate interveni în lupta pentru medalii echipa de pe locul 5, sau de pe 6. Nu mai sunt echipe out-sidere între cele 8. Australia are 3 fete foarte bune la fiecare aparat, așa au și SUA, Rusia, Marea Britanie, Japonia. Nu mai poți spune dinainte, venim, defilăm și câștigăm. Potențialul unor țări este în creștere și trebuie să-ți așezi reperele pentru strategia de viitor în funcție de acești adversari”, declara înainte de concurs antrenorul Octavian Bellu.

Conform regulamentului, în calificări fiecare echipă a fost compusă din 6 gimnaste, dar doar 3 rezultate au fost luate în calcul, competiția fiind suficient de echilibrată. În calificări, cu o poziție secundă pe fiecare aparat, Rusia a terminat pe primul loc, urmată de China – învingătoare la paralele, dar pe locul 3 și 4 la celelalte -, și SUA – câștigătoare la sărituri și bârnă, dar doar pe 5 la sol -, toate trei fiind despărțite de mai puțin de un punct. România,

care s-a impus la sol, a încheiat această fază pe 4, la mai mult de 5 puncte în urma americancelor și la peste 3 în fața Marii Britanii și Australiei, aflate pe pozițiile 5, respectiv 6. Prin urmare, Rusia – campioană europeană, China – vicecampioană mondială, SUA – campioană mondială, România – bronz mondial, Marea Britanie, Australia, Italia și Japonia au alcătuit grupul finalis-telor, anunțând o dispută la cel mai ridicat nivel.

1. Rusia	60.099 (2)	58.500 (2)	59.057 (2)	56.865 (2)	234.521
2. China	57.799 (4)	61.615 (1)	58.299 (3)	56.065 (4)	233.778
3. SUA	60.398 (1)	58.299 (3)	59.164 (1)	55.782 (5)	233.643
4. România	57.899 (3)	56.099 (5)	56.999 (5)	57.498 (1)	228.495
Sandra Izbașa	14.833	–	14.333	14.766	43.932
Ana Porgras	13.833	14.733	15.266	14.066	57.898
Diana Chelaru	14.600	14.000	-	14.466	43.066
Raluca Haidu	14.633	14.000	13.366	14.200	56.199
Gabriela Drăgoi	–	13.366	13.400	–	26.766
Cerasela Pătrașcu	13.733	13.300	14.000	-	41.033

Finala. Cu o dispută aspră.

La prima rotație, româncele au evoluat la paralele, aparat la care care Raluca Haidu și Ana Porgras au primit note mai mici decât în calificări, iar Gabriela Drăgoi a fost singura în progres. Raluca Haidu a concurat prima la paralele pentru România și a obținut 13.700 (comparativ cu 14.000 în calificări). Ana Porgras a fost notată cu 14.466 (14.733), iar Gabriela Drăgoi cu 14.066 (13.366).

După primul aparat, Rusia conducea în clasament cu 45.766, urmată de China – 44.666, SUA – 44.065 și România – 42.232.

La bârnă, în a doua subrotație, Sandra Izbașa 14.333, la fel ca în calificări, Ana Porgras a evoluat din nou foarte bine la aparatul favorit, cu excepția unei mici dezechilibrări, și a fost notată cu 15.066 (15.266 în calificări), în timp ce Gabriela Drăgoi s-a descurcat bine și 14.333 (13.400). Cu un total de 43.532, România, obține primul punctaj la bârnă.

După două aparate, China (88.982) a trecut în frunte, urmată de SUA (87.864), Rusia (87.665), România (85.764), Japonia, Italia, Australia și Marea Britanie. La jumătatea concursului, româncele erau la 2 puncte de rusoaice și americance și la 3 de China.

La a 3-a subrotație, la sol, Ana Porgras 14.133 (14.066), un punctaj relativ scăzut din cauza notei mici de plecare la dificultate, Diana Chelaru 14.733 (14.466), după o evoluție excelentă a medaliatelor cu bronz european, iar Sandra Izbașa 14.200 (14.766), ca urmare a unei penalizări de 3 zecimi.

În clasament, China în frunte cu 131.548, urmată de Rusia (131.398), SUA (129.530) și România (128.830). Echipa noastră s-a apropiat la 8 zecimi de SUA și intra în lupta directă pentru medalia de bronz, care urma să fie decisă de ultimul aparat, săriturile. Americancele aveau înșa gimnaste cu note mari obținute în calificări comparativ cu cele reușite de românce. Diana Chelaru 14.700 (14.600), Raluca Haidu 14.866 (14.633) și Sandra Izbașa 14.700 (14.833).

Răsturnare de situație și în ceea ce privește aurul, Rusia fiind noua campioană, primul titlu mondial din istorie ca națiune independentă, la sol recuperând spectaculos ratările de la paralele. Americancele, vicecampioane

olimpice și campioane mondiale, pe locul 6 la sol, au pierdut 2.666 față de Rusia și 1.566 față de China la acest aparat, încheind pe locul secund în clasamentul general. În ceea ce le privește pe gimnastele din China, de remarcat performanța realizată de He Kexin, cu 16.133 la paralele, singura sportivă din finala de la echipe care a trecut de bariera de 16.0 puncte. Echipa a avut un concurs destul de reușit, fără ratare, dar lipsa notelor mari la dificultate le-a împiedicat pe gimnastele noastre să aspire la pozițiile de pe podium României, mulțumindu-se cu locul 4, la fel ca în 1996, la Aarhus.

1. Rusia	45.766 (1)	41.899 (7)	43.733 (2)	43.999 (1)	175.397
2. SUA	45.666 (2)	44.065 (2)	43.799 (1)	41.666 (6)	175.196
3. China	44.666 (3)	44.316 (1)	42.566 (4)	43.233 (2)	174.781
4. România	44.266 (4)	42.232 (6)	43.532 (3)	43.066 (3)	173.096
Sandra Izbașa	14.700	-	14.333	14.200	43.233
Ana Porgras	-	14.466	15.066	14.133	43.665
Diana Chelaru	14.700	-	-	14.733	29.433
Raluca Haidu	14.866	13.700	-	-	28.566
Gabriela Drăgoi	-	14.066	14.133	-	28.199

La individual compus – cu 142 pe lista calificărilor și doar câte două gimnaste de țară în finala – au obținut dreptul de a-și disputa medaliile și Ana Porgras (locul 6), și Raluca Haidu (locul 12), finală cu cele mai bune 24, unde nu au avut loc, din cauza regulamentului sau a locurilor ocupate gimnaste cu pretenții, între care Mackenzie Caquatto (SUA, 9), Mattie Larson (SUA, 11), Ksenia Afanasyeva (Rusia, 17) și Emily Little (Australia, 23).

1.	Mustafina Aliya	15.600	15.300	14.933	14.833	60.666
2.	Bross Rebecca	14.716	14.933	15.266	14.166	59.081
3.	Raisman Alexandra	15.033	14.133	14.766	14.383	58.315
6.	Porgras Ana	13.833	14.733	15.266	14.066	57.898
12.	Haidu Raluca	14.633	14.000	13.366	14.200	56.199

Fetele noastre nu au obținut nici un loc pe podium. Ana Porgras – cu doar câteva luni de pregătire din cauza accidentărilor – a terminat pe 5, iar Raluca Haidu pe 9. Aurul a revenit Aliyei Mustafina, cu 1.585 înaintea Rebecăi Bross (61.032 – 58.966), fiind prima gimnastă din Rusia campioană mondială la individual compus de la Svetlana Khorkina (2003). În același timp, Jiang Yuyuan (China), venită de pe 4, a urcat pe argint, cel mai bun loc ocupat de o gimnastă chineză, iar Aly Raisman, a treia calificată, a căzut la paralele și a ajuns pe 13.

1.	Aliya Mustafina	15.666	15.300	15.033	15.033	61.032
2.	Jiang Yuyuan	14.833	15.533	15.066	14.566	59.998
3.	Rebecca Bross	14.700	14.933	14.100	15.233	58.966
5.	Ana Porgras	13.966	14.466	15.433	14.300	58.165
9.	Raluca Haidu	14.666	13.400	14.466	13.800	56.332

În finalele pe aparate însă, Ana Porgras a fost cea mai bună la bârnă și a reușit să obțină, după 9 ani de absențe la aurul mondial, titlul mult râvnit. Ultima zi a campionatelor. 24 octombrie. În urmă cu exact 23 de ani, Aurelia Dobre obținea în această sală, „Ahoy Arena“ din Rotterdam, într-o manieră eclatantă, primul titlu de campioană mondială absolută din istoria gimnasticii românești.

Finală pe „puntea suspinelor”. Alicia Sacramone 15.066. Lauren Mitchell, vicecampioana mondială de anul trecut, începe cu două flickuri legate cu salt înapoi întins, combinație grea, piruetă joasă cu întoarcere 1080... și 15.200. Urmează Rebecca Bross. Elemente frumoase, combinații grele, sărituri artistice, Danilove exacte, cloș cu salt înainte grupat, „cuib” și o coborâre rondă Appel grupat, cu un pas la aterizare... 15.233. Yana Demyanchik, câteva combinații spectaculoase, dar cade la coborâre. Ana Porgras. Intrare originală, frumoasă. „Danilova înainte”, legată de un „cuib”, flick cu salt întins, cloș la cap, Danilova, salt lateral, cloș cu salt înapoi grupat, piruetă triplă, dublu echer la coborâre. 15.366 (D. 6.5 / E. 8.666). Deng Linlin, campioana mondială a probei, o scoate de pe podium pe Lauren Mitchell. 15,233 – 15.200. Aliya Mustafina, speră, dar ...cade (13.766). Anna Dementieva nu se regăsește: 13.966. Finala s-a încheiat. Bucurie mare pentru delegația României. Ana Porgras este campioana mondială a bârnei. Ultima medalie de aur pentru gimnastele noastre fusese cucerită în 2001, la Ghent.

1. Ana Porgras	6.500	8.866	15.366
2. Rebecca Bross	6.500	8.733	15.233
2. Deng Linlin	6.600	8.633	15.233

„Ochii Anei Porgras sunt plini de lacrimi. Tricolorul e în față, bârna în spate. Imnul României se aude în sala Ahoy din Rotterdam. De data aceasta sunt lacrimi de fericire pentru gimnasta de 16 ani. Dar în cei 12 ani de gimnastică, lacrimile nu au fost tot timpul de fericire. Până să ajungă pe prima treaptă a podiumului mondial, Ana a suferit enorm. Antrenamente interminabile. Până la nota de 15,366, cea care a făcut, pentru anul 2010, cea mai bună gimnastă de la bârnă, Ana a îndurat multe. (...) Zâmbetul îi apare rar pe buze, dar eleganța e aceeași. În finala de la bârnă, de la Rotterdam, emoțiile n-au mai apăsător-o. N-a fost un exercițiu perfect, dar a fost o evoluție care i-a adus aurul mondial”, scria Gazeta Sporturilor.

„N-am cuvinte, este foarte frumoasă medalia. Dar atunci când cântă Imnul, te gândești și la munca din spate. Când te chinuiești, muncești în sală, când îți e foarte greu, când nu mai poți, te gândești la momente ca acestea și treci mai ușor peste toate”, a spus Ana Porgras pentru Agerpres.

Accidentată la un picior, Ana Porgras a reluat pregătirea pentru Campionatele Mondiale cu doar câteva luni în urmă: *„Mă bucur foarte mult că am reușit să trec peste acea perioadă foarte repede și să ajung aici. Am avut emoții. După execuția mea mai erau două rusoaice, iar Mustafina, campioana de la individual, avea nota de plecare bună și putea, dar a ratat... Aștept de foarte mult timp momentul Olimpiadei. Cel mai mare vis este medalie la Olimpiadă, dar și acest titlu este un vis. O să-mi dea mai multă încredere această medalie...”. Jocurile Olimpice nu vor fi. Cvazi-inexplicabil, imediat după Campionatul Mondial din 2011, de la Tokyo, Ana Porgras și-a anunțat retragerea. Cu șapte luni înaintea mării confruntări de la Londra 2012.*

După un loc 7 la sărituri pentru Diana Chelaru (concurs câștigat de Alicia Sacramone, a doua americană care câștigă titlul mondial la acest aparat, după Kayla Williams), și un loc 5 la paralele pentru Ana Porgras, a venit și rândul finalei finalelor: solul, un concurs în care campioana en-titre Beth Twelde (M. Britanie) n-a avut loc. Aliya Mustafina, cu o mică ezitare la o linie acrobatică 14.766, dar va fi argint. Marea favorită, campioana olimpică din 2008, Sandra Izbașa, pe „Hava Nagila” fond muzical, două ieșiri de pe covor și va încheia pe 7. Ksenia Afanasyeva îngenunchează la un dublu salt întins, pe prima linie acrobatică. Vanessa Ferrari (Italia), Alexandra Raisman (SUA) nu obțin note de podium. Diana Chelaru. Dublu salt întins la prima linie, rondă Trachev cu salt înapoi trei șuruburi, Tsukahara grupat, dublu înapoi grupat – „diagonalele” unui sol exact cât Aliya Mustafina și de argint. Lauren Mitchell se revanșează pentru locul 4 de la bârnă și câștigă, meritat, titlul mondial, devenind prima gimnastă din Australia campioană a lumii.

1. Lauren Mitchel	5.900	8.933		14.833
2. Aliya Mustafina	5.800	8.966		14.766
2 Diana Chelaru	5.900	8.866		14.766
7. Sandra Izbașa	5.900	8.883	0.8	13.983

Diana Chelaru, bronz la sol la Campionatul European 2010, a făcut un pas înainte și a câștigat argintul mondial 2010, deși a avut o concurență aprigă, în fața cu Sandra Izbașa, campioana olimpică: *„Știam că sunt pregătită, dar nu știam sigur ce se va întâmpla, pentru că totul se poate schimba în orice moment. Nu m-am uitat nici pe tabelă, nici la celelalte concurențe, m-am gândit numai la ce am eu de făcut, să-mi fac integralul cum știu eu mai bine. Nu m-am uitat la Sandra, dar i-am ținut pumnii. Medalia asta mă face să muncesc mai mult pentru Olimpiada, îmi dă încredere și, pe mai departe, sper să fie și mai bine... Și antrenorii ne-au ajutat, dar am muncit destul de mult, am pus suflet...”*. dDupă Jocurile Olimpice avea să pună capăt activității competiționale.

„Fantastic Gymnastics” – acesta a fost sloganul sub care s-au desfășurat întrecerile din Ahoy Arena, cu 343 gimnaști, din 73 de țări, într-o dispută care a fost extrem de dificilă pentru toți participanții, reprezentanții noștri – Marian Drăgulescu, Flavius Koczi, Ovidiu Buidoso, Cristian Bățașă, Adrian Bucur, Marius Berbecar și Vlad Cotuna – nefăcând excepție.

Înainte deplasării spre Rotterdam, antrenorul principal al lotului masculin, Ioan Suci, declara:

„Cred că putem prinde chiar finala de 8, dar, lăsând la o parte optimismul, cel mai important pentru noi ar fi o clasare între primele 12. În finala la individual compus, doi gimnaști pot accede între primii 24, iar Flavius Koczi are șanse de a ajunge între primii 6 din lume. În calificări, concurează 5 gimnasti, iar în competiția pe echipe se iau în considerare cele mai bune 4 note... Am întâmpinat ceva dificultăți cu starea de sănătate a băieților... Marian Drăgulescu în ultima perioadă a avut ceva dureri, dar nu care să-l scoată din activitate și să nu se poată antrena... Categorie, am emoțiile normale înaintea unei asemenea competiții...”, declarație completată de campionul nostru: „Am o problemă destul de serioasă la piciorul drept. E vorba de o durere pe care o acuz la tendon. Am traversat o perioadă mai dificilă din punct de vedere medical și nu m-am putut antrena la capacitate maximă. Acum lucrez «pe durere», cum se spune. Pentru mine, la Mondiale cel mai mult va conta echipa.Voi

evolua la trei aparate: sol, sărituri și bară. Problemele de sănătate pe care le-am avut m-au ținut destul de mult în loc. Pentru a concura în finala pe aparate cu șanse reale la medalii, trebuie să fii într-o formă sportivă maximă. Din punct de vedere fizic, eu consider că sunt refăcut doar în proporție de 70 la sută...”

Nu s-a obținut promovarea în finală, terminând pe locul 9, fiind la 0.150 de Franța, echipa care a prins ultimul loc la finalei de 8. De altfel cu excepția solului (locul 6) și calului (4), la celelalte aparate au fost evoluții prea puțin satisfăcătoare, cel mai jos fiind la bară, unde s-a ocupat locul 24 din 45 participante. Totuși, unul dintre obiectivele importante, acela de a se califica pentru Campionatele Mondiale de la Tokyo, din 2011, acolo unde urma a se da și marea bătălie pentru obținerea „biletelor” la Jocurile Olimpice de la Londra 2012. În cele din urmă, podiumul a fost ocupat de China, Japonia și SUA.

1.	China	44.333	43.099	46.8	47.999	46.733	46.033	274.997
2.	Japonia	44.198	44.633	44.532	48.183	46.624	45.599	273.769
3.	Germania	44.032	43.132	44.857	47.799	45.333	46.099	271.252
9.	România	57.799	58.14	57.866	63.332	58.399	54.589	350.134
	Marian Drăgulescu	14.300	-	-	15.800	-	12.433	
	Flavius Koczi	15.000	14.966	14.700	16.166	14.833	13.733	
	Ovidiu Buidoso	12.733	14.833	14.000	15.600	14.300	14.166	
	Cristian Bătașă	14.333	14.341	14.366	14.233	14.266	13.733	
	Adrian Bucur	14.166	14.000	14.800	-	13.966	12.966	
	Marius Berbecar	-	12.666	-	15.766	15.000	-	

Concursurile individuale nu au adus poziții mai bune pentru gimnaștii noștri, dintre care doar Flavius Koczi a reușit să accedă în finale (individual compus – locul 7, sol – 6, sărituri – 5), dar nici în cazul său performanțele nu au avut strălucirea de altădată.

În finala de la individual compus Flavius Koczi a ocupat locul 16, în timp ce medalia de aur a fost cucerita de japonezul Kohei Uchimura, steaua în urcare a gimnasticii mondiale masculine, care și-a conservat, astfel, titlul din 2009.

Flavius Koczi (23 ani) a început cu stângul concursul, la cal, unde a ratat și a obținut doar 13.900 (comparativ cu 14.996 în calificări), după prima rotație fiind al 21-lea, în frunte instalându-se chilianul Enrique Tomas Gonzales cu 15.966 la sărituri. Flavius a evoluat, apoi, la inele unde a primit 14.375 (14.700), rămânând pe 21 (28.275), în timp ce lider a devenit rusul Maxim Deviatovski cu 31.132. La sărituri a reușit cea mai bună evoluție a sa din concurs (16.433, cea mai mare notă la acest aparat). Cu un total de 44.708 a urcat pe locul 9 la jumătatea întrecerii, cu același Maxim Deviatovski (46.165) pe primul loc, urmat de japonezul Kohei Uchimura (45.699) și sud-coreeanul Myun Soo Kim (45.566). În rotația a patra, la paralele, a obținut 14.650 și, cu 59.358, a coborât un loc, pe 10. Kohei Uchimura, deși accidentat la brațul drept, devenea lider cu 61.965, depășindu-l pe Maxim Deviatovski (60.731) și pe ucraineanul Nikola Kuksenkov (59.999). În penultima rotație, Flavius Koczi a evoluat la bară, unde a primit 13.333 și, cu 72.691, a mai coborât câteva trepte (16). Japonezul Uchimura, în continuare lider, cu 77.265, urmat de Deviatovski (75.631) și de Kuksenkov (75.165). Uchimura, campion mondial en-titre, vicecampion olimpic, nu mai putea fi ajuns după ultima rotație, unde evolua la bară, și

își asigurase deja o nouă coroană mondială la individual compus. La ultima rotație a finalei, Flavius Koczi a intrat la sol, unde nu i-a ieșit un element și a primit 14.266. Cu 86.957, s-a clasat al 16-lea. Uchimura avea nevoie de un 12.800 ca să devină din nou campion mondial și a fost notat cu 15.066 la bară, câștigând medalia de aur, urmat de Philipp Boy (Germania) și Jonathan Horton (SUA). Rusul Maxim Deviatovski a ratat la cal, ultimul său aparat, ieșind astfel din cursa pentru medalia de argint sau bronz.

1.	Kohei Uchimura	15.566	15.000	15.133	16.266	15.300	15.066	92.331
2.	Philipp Boy	15.000	14.666	14.566	15.650	15.166	15.000	90.048
3.	Jonathan Horton	14.866	13.833	15.366	15.566	15.200	15.033	89.864
16.	Flavius Koczi	14.266	13.900	14.375	16.433	14.650	13.333	86.957

Flavius Koczi a reușit cel mai bun exercițiu al său în finala de la sol la aceste Campionate Mondiale, cu excepția unei erori la prima diagonală, și a primit 15.066 (6.200 + 8.866), notă cu care a ocupat locul 6 alături de bulgarul Eddie Penev, medalia de aur fiind cucerita de grecul Elfetherios Kosmidis, vicecampion european, care și-a depășit prestația din calificări (15.466) și, cu 15.700, a ocupat primul loc, pe podium mai urcând japonezul Kohei Uchimura, proaspătul campion mondial absolut, și britanicul Daniel Purvis, medaliat cu bronz și la CE 2010.

„Eu zic că mi-am făcut treaba destul de bine la sol. Era greu să urc pe podium. Sunt supărat pe ce am făcut, în mare, eu, aici, adică la individual, pe echipe și la sol, dar ăsta-i concursul. Mai am o șansă. Nu mai pun presiune, să sar mai întâi și, apoi, vedem. Normal exercițiul meu de la sol avea ca notă de plecare 6.5, dar nu mi-a ieșit prima linie și a scăzut la 6.2. Dar și cu sol de 6.5 era greu să urc pe podium. Antrenorii mi-au spus că am primit cam puțin la execuție, unde în afară de prima linie, am stat bine în toate liniile”, declara Flavius Koczi.

La sărituri, rusul Anton Golotutkov și francezul Thomas Bouhail au ridicat ștacheta la cote înalte, reușind execuții foarte bune și obținând note foarte mari, 16.366 și, respectiv, 16.449. Flavius Koczi a intrat al patrulea în concurs și, poate și din cauza presiunii puse de competitorii anteriori, a avut mici probleme la aterizare, fiind notat cu 16.233 la prima execuție, o Tsukahara cu 3 șuruburi, și cu 16.183 la săritura cu întoarcere de 900 grade, ambele plecate din 7.00. Cu un total de 16.208, Flavius Koczi a ocupat locul 5, la fel ca în calificări, medalia de aur revenindu-i francezului Thomas Bouhail, vicecampion olimpic, urmat de rusul Anton Golotutkov și de belarusul Dmitri Kaspiarovici.

Ceilalți gimnaști români au fost suficient de departe de pozițiile din zona superioară a ierarhiilor:

- individual compus: Ovidiu Buidoso – 44, Cristian Bătașă – 48;
- sărituri: Marius Berbecar – 15, Marian Drăgulescu – 17 (41 concurenți cu două sărituri), Ovidiu Buidoso – 68, Cristian Bătașă – 228;
- sol / 244 concurenți: Flavius Koczi – 6, Cristian Bataga – 40, Marian Drăgulescu – 45, Adrian Bucur – 55, Ovidiu Buidoso – 186;
- cal / 246: Flavius Koczi – 14, Ovidiu Buidoso – 15, Cristian Bătașă – 38, Adrian Bucur – 64, Marius Berbecar – 156;
- paralele / 246: Marius Berbecar – 25, Flavius Koczi – 34, Ovidiu Buidoso – 71, Cristian Bătașă – 76, Adrian Bucur – 106;

- bară / 240: Ovidiu Buidoso – 60, Cristian Bătagă – 107, Flavius Koczi – 108, Adrian Bucur – 173, Marian Drăgulescu – 203;

- inele / 243: Adrian Bucur – 27, Flavius Koczi – 37, Cristian Bătagă 63, Ovidiu Buidoso – 97.

O notă de inedit a dat-o întrecerilor olandeze Florin Purge, care a reprezentat Danemarca și care, la 38 de ani și 6 luni, a fost cel mai vârstnic concurent din cadrul competiției. „Florin Purge s-a pregătit la Oradea, cu antrenorul Cristian Balint, până la plecarea în Danemarca, la finalul anilor 1980. El a făcut parte și din lotul național de juniori și din cel de seniori, iar apoi și-a continuat cariera în Danemarca. A ajuns antrenor, dar a și concurat și o mai face. După cum vedem, chiar și la această vârstă, el încă intră în concurs”, declara la acea vreme Mircea Apolzan, secretarul general al federației.

➤ 2011 – Tokyo

Campionatele Mondiale desfășurate la Tokyo, în perioada 7 – 16 octombrie 2011, în „Metropolitan Gymnasium”, s-au aflat, la un moment dat, sub semnul incertitudinii, ca urmare a situației provocate de cutremurul și tsunami-ul care a avut loc în zona Tōhoku și a afectat serios centrala nucleară de la Fukushima, considerându-se necesar schimbarea locului competiției. Dar, în 22 mai 2011, președintele FIG, Bruno Grandi, a anunțat că cea de a 43-a ediție a „mondialelor” va avea loc așa cum a fost planificat.

Drept urmare, reunirea elitei gimnasticii din peste 80 de țări – 532 de competitori (288 masculin; 244 feminin) -, a marcat revenirea Japoniei în circuit, după 16 ani de la ediția din 1995, de la Sabae, acolo unde, ne amintim, echipa feminină a României a devenit campioană mondială, pe atunci în formație cu Simona Amânar, Andreea Cacovean, Gina Gogean, Nadia Hățăgan, Alexandra Marinescu, Lavinia Miloșovici și Claudia Presecan, în fruntea colectivului de antrenori aflându-se același Octavian Bellu.

Tokyo Metropolitan Gymnasium – cu capacitate de 6642 de locuri, spațiul competițional 40 m x 60 m x 27 m, podiumul de concurs 1080 mp. -, arena care a găzduit gimnastica și la Jocurile Olimpice de vară din 1964, a fost pregătită să-i primească pe competitori și pe cei 550 de ziariști acreditați – număr record – din aproape 100 de țări. Să mai notăm, de asemenea, faptul că Fuji TV a utilizat o „spidercam”, procedeu utilizat întâia oară în 2010 la Rotterdam, difuzând, totodată, imagini în HD.

Această ediție a avut o dublă încărcătură pentru sportivi și tehnicieni, pe de o parte disputa pentru podiumurile mondiale, iar pe de alta obținerea calificării directe pentru Jocurile Olimpice de la Londra 2012, primele 8 echipe și medaliații de la individual compus și aparate.

Câteva evenimente au marcat aceste Campionate, o ediție fără nicio medalie pentru reprezentantele noastre, situație cu care nu s-au mai confruntat din 1981:

- Echipa SUA a obținut cel de al treilea titlu din istorie, de fiecare dată în anul preolimpic.

- Jordyn Wieber (SUA) a intrat în posesia medaliei de aur la individual compus, devenind cea de a 6-a gimnastă americană care obține titlul mondial după Kim Zmeskal, Shannon Miller, Chellsie Memmel, Shawn Johnson și Bridget Sloan, în timp ce colega ei McKayla Maroney este a a treia reprezentantă a gimnasticii feminine de peste Ocean care s-a impus la sărituri, după Kayla Williams și Alicia Sacramone.

- Phan Thị Hà Thanh a fost prima gimnastă din Vietnam medaliată la o ediție a Campionatelor Mondiale.

- Viktoria Komova a fost cea de a treia gimnastă din Rusia care s-a impus la paralele, după Svetlana Khorkina și Ksenia Semenova.

- Sui Lu a fost cea de a cincea gimnastă din China învingătoare la bârnă, după Mo Huilan, Ling Jie, Fan Ye și Deng Linlin.

- Pe lista de start a finalei la sol, după calificări, s-au aflat și Diana Bulimar (România), Viktoria Komova (Rusia) și Vanessa Ferrari (Italia). Diana Bulimar s-a accidentat și a intrat australianca Lauren Mitchel, Viktoria Komova a fost înlocuită de colega sa Ksenia Afanasieva, iar Vanessa Ferrari s-a accidentat la încălzire, în locul ei intrând, în ultima clipă, Diana Chelaru, care a fost întoarsă de la autobuzul ce o ducea la hotel. Șansă deosebită pentru Ksenia Afanasieva care câștigă aurul mondial, devenind cea de a doua rusoaică învingătoare la acest aparat, după Dina Kochetkova.

- Pe parcursul Ceremoniei de Premiere, Imnul echipei câștigătoare s-a întrerupt brusc, așa cum s-a întâmplat și la ediția din 2007, ceea ce a produs destulă nemulțumire.

- Victoria echipei SUA i-a permis Aliciei Sacramone să devină cea mai titrată gimnastă americană a Campionatelor Mondiale (10 medalii), în ciuda faptului că nu a ...participat la competiție ca urmare a accidentării la tendonul lui Achile în timpul antrenamentului oficial. Martha Karoly a optat să o mențină pe înscrierea oficială, concurând cu doar 5 gimnaste în loc de 6 cât permitea regulamentul, rezerva Anna Li primind medalia în locul Aliciei. Mai târziu, Anna Li i-a dat medalia Aliciei Sacramone, iar ea a primit o copie din partea federației americane.

- Nouă gimnaste au plecat de la Tokyo cu două sau trei medalii în palmares (Jordyn Wieber, Mc Kayla Maroney, Viktoria Komova, Lui Sui, Ksenia Afanasieva, Alexandra Raisman, Tatiana Nabieva, Jinnan Yao, Qiushuang Huang)

Să revenim pe scurt la întrecerile propriu-zise, în care sportivii au avut de evoluat doar în concursurile la individual compus, cu 24 în finala, și aparate, cu 8 în ultima confruntare.

Cum menționam, după 30 de ani de la Campionatele Mondiale de la Moscova, din 1981, România a terminat această competiție fără nicio medalie.

În întrecerea pe echipe, după două zile de calificari, reprezentativa României s-a situat pe locul 4, rămânând în cursa pentru medalii, calificându-se în finala de 8, deși avea o misiune extrem de dificilă.

1. SUA	60.190 (1)	57.999 (3)	58.932 (2)	57.132(1)	234.253
2. Rusia	57.082 (5)	58.899 (1)	58.699 (3)	56.382(4)	231.062
3. China	57.766 (4)	56.198 (4)	59.707 (1)	56.699(2)	230.370
4. România	58.165 (2)	53.698 (10)	58.666 (4)	56.699(2)	227.228
Cătălina Ponor	14.766	-	15.000	14.200	43.966
Ana Porgras	13.900	12.666	14.400	13.866	54.832
Diana Chelaru	14.633	13.533	-	14.233	42.399
Amelia Racea	14.400	13.666	14.733	-	42.799
Raluca Haidu	14.366	13.833	14.533	13.733	56.465
Diana Bulimar	-	12.433	14.066	14.400	40.899

Într-o sală arhiplină, s-a desfășurat finala feminină pe echipe, la capătul căreia reprezentativa României a rămas pe locul 4, rezultat asemănător cu cel înregistrat anul precedent, pe podium urcând, în ordine SUA – la al treilea titlu, după 2007 și 2003 -, Rusia (învingătoarea 2010) și China.

Dacă SUA și Rusia au dominat competiția, americancele fără drept de apel, dovadă și diferența față de a doua clasată (179.441 – 175.329), pentru medaliile de bronz a fost o dispută echilibrată între România și China, punctajul și ordinea în clasament fiind stabilite abia la ultimul aparat și chiar după ultima săritură a gimnastei chineze He Kexin.

Fetele noastre, după evoluția foarte slabă de la paralele – Raluca Haidu (12.966) și Amelia Racea (13.000), cu ultimele două note din concurs -, s-au aflat într-o veritabilă cursă de urmărire, ele având de recuperat 3.100 față de sportivele chineze (40.032 – 43.132), care s-au aflat mereu pe aceleași aparate și în aceeași ordine de start cu noi. Cu toate că în continuare s-au înregistrat punctaje superioare în comparație cu ale chinezoaicelor (bârnă: 45.099 – 44.832, sol: 43.132 – 41.032, sărituri 44.149 – 43.824), diferențele nu au fost atât de mari, astfel că în final, balanța punctajului general a înclinat spre gimnastele „Marelui Zid”, cu un minim decalaj (0.418), care le-a adus medaliile de bronz, poziție care ar fi putut să revină tot atât de bine echipei noastre, dacă nu ar fi existat și cel puțin două erori flagrante în notările de la sol (Diana Bulimar – 14.266, fiindu-i luate câteva zecimi bune, în timp ce Tan Sixin a primit 12.066, în condițiile unui exercițiu total compromis, pentru care nu trebuia să treacă de 10.000, după cum au spus toți specialiștii), care puteau schimba ocupanta locului al treilea. Oricum, echipa noastră a oscilat între foarte bine (la bârnă, 45.099 – cel mai mare punctaj și sol – 43.132 – al doilea scor al finalei) și slab (la paralele, 40.032 – cel mai mic din concurs).

1. SUA	46.816 (1)	43.865 (2)	44.732 (3)	43.998 (1)	179.411
2. Rusia	44.499 (2)	44.698 (1)	43.066 (5)	43.066 (3)	175.329
3. China	43.824 (5)	43.132 (4)	44.832 (2)	41.032 (7)	172.820
4. România	44.149 (4)	40.032 (8)	45.099 (1)	43.132 (2)	172.412
Cătălina Ponor	14.933	-	15.166	14.633	44.732
Ana Porgras	-	14.066	15.300	-	29.366
Diana Chelaru	14.566	-	-	14.233	28.799
Amelia Racea	-	13.000	14.633	-	27.633
Raluca Haidu	14.650	12.966	-	-	27.616
Diana Bulimar	-	-	-	14.266	14.266

În ceea ce privește concursul individual, două prezențe la individual compus, prin Raluca Haidu și Ana Porgras, precum și în două finale pe aparate, la bârnă (Cătălina Ponor și Amelia Racea) și sol (Diana Bulimar), într-o companie deosebit de puternică în disputa pentru podium.

Calificările pentru individual compus au adus la start 142 de concurente, atât Raluca Haidu (loc 10), cât și Ana Porgras (loc 22) reușind să accedă în finală. Cum doar două sportive din fiecare țară au avut dreptul de a intra în faza decisivă de 24, cele mai afectate de această prevedere regulamentară au fost Gabriele Douglas (SUA, 5), Sabrina Vega (SUA, 9), McKayla Maroney (SUA, 12), Tan Sixin (China, 15), Yuyuan Jiang (China, 20), Yuko Shintake (Japonia, 21), Yu Minobe (Japonia, 23) sau Anna Dementyeva (Rusia, 31),

ultimul „vagon” fiind prins de Carlotta Ferlito (Italia, 32). În fruntea celor 24 de gimnaste calificate s-a aflat Victoria Komova, cu 60.157.

1. Viktoria Komova	14.533	15.733	15.400	14.491	60.157
2. Jordyn Wieber	15.433	14.800	15.233	14.566	60.032
3. Jinnan Yao	14.866	14.566	15.066	14.533	59.031
10. Raluca Haidu	14.366	13.833	14.533	13.733	56.465
22. Ana Porgras	13.900	12.666	14.400	13.866	54.832

În fața a peste 3000 de spectatori a avut concursul final pentru podium la individual compus. Între cele 24 de gimnaste aflându-se și reprezentantele noastre Ana Porgras și Raluca Haidu. Nu a fost deloc ușor. Ana Porgras s-a situat pe locul 6, în timp ce Raluca Haidu s-a clasat pe locul 18. Și această finală, asemenea celei de la echipe, a adus în prim-plan aceleași forțe ale gimnasticii mondiale: SUA – Rusia – China – România, clasamentul final având o configurație similară cu cel al finalei pe echipe.

Înainte competiției se anticipa o dispută pentru medalia de aur între Viktoria Komova (Rusia) și Jordyn Wieber (SUA), pentru bronz calea fiind deschisă mai multor gimnaste. În cele din urmă, balanța s-a înclinat în favoarea sportivei americane, Jordyn Wieber impunându-se pe fondul unui suspans menținut până la ultimele trei evoluții de la sol (în ordine, Yao Jinnan, Jordyn Wieber și Viktoria Komova) care au decis ordinea pe podium. Jordyn Wieber a obținut titlul mondial, readucând pe americance în fruntea ierarhiei la individual compus (2007 – Shawn Johnson, 2009 – Bridget Sloan), după victoria precedentă a Alyiei Mustafina (Rusia), pe locul secund situându-se, la o foarte mică diferență, Victoria Komova, poziția de bronz revenindu-i gimnastei chineze Yao Jinnan, în timp ce Ana Porgras a terminat pe locul 6, iar Raluca Haidu pe 18.

1. Jordyn Wieber	15.716	13.600	15.266	14.800	59.382
2. Viktoria Komova	14.933	15.400	14.683	14.333	59.349
3. Yao Jinnan	14.966	14.933	13.933	14.766	58.598
6. Ana Porgras	14.100	14.133	15.100	13.966	57.299
18. Raluca Haidu	13.466	13.366	14.416	13.566	54.814

Cum și-a apreciat Ana Porgras evoluția în această finală: „Mă bucur mult că am reușit să-mi stăpânesc emoțiile și să fac un concurs bun, de la început până la sfârșit. Mă bucur, de asemenea, că sunt între primele 6 din lume. Mă bucur, dar nu într-atât încât să fiu și mulțumită...”. La scurt timp de la revenirea acasă, Ana Porgras își anunța retragerea din activitatea sportivă.

În finala de la bârnă, Amelia Racea (locul 7 în calificări) a terminat pe 5, iar Cătălina Ponor (locul 5 în faza anterioară) a încheiat pe 7 un concurs dominat de gimnastele din China, cu Sui Lu – campioana Jocurilor Asiei din 2010 – și Jinnan Yao – medaliile de la această ediție fiind singurele de nivel internațional din palmaresul său – pe primele două poziții.

Cu o zi înaintea finalei de la sol, Diana Bulimar se accidentează, astfel că în locul ei intră prima rezervă, Laurem Mitchel (M. Britanie, locul 9). Șirul înlocuirilor a continuat cu Viktoria Komova, după finala de la bârnă (locul 8), schimbată cu Ksenia Afanasieva (locul 10), cu mai mari șanse,

ultima modificare fiind efectuată cu doar foarte scurt timp înaintea încălzirii oficiale, Vanessa Ferrari (Italia) accidentându-se, astfel că este chemată Diana Chelaru (a treia rezervă, locul 11) de la... ușa autobuzului care pleca la hotel. Diana Chelaru, ultima venită, cu o extrem de sumară pregătire prealabilă, a terminat, mai mult decât explicabil, pe ultimul loc. Șansa a surâs Kseniei Afanasieva, care s-a văzut, nesperat, medaliată cu aur, singura medalie din palmaresul mondial în probe individuale, ea dublându-și acest succes peste doi ani, la „europenele” de la Moscova.

Bărnă				Sol					
1.	Sui Lu	6.6	9.266	15.866	1.	Afanaseva Kseniia	6.1	9.033	15.133
2.	Yao Jinnan	6.3	8.933	15.233	2.	Sui Lu	6.1	8.966	15.066
3.	Wieber Jordyn	6.2	8.933	15.133	3.	Raisman Alexandra	6.1	8.900	15.000
5.	Racea Amelia	5.9	8.633	14.533	8.	Chelaru Diana	5.8	8.400	14.200
7.	Ponor Catalina	5.7	8.541	14.241					

Astfel s-a pus punct participării românești la ediția 2011, la capătul căreia s-a materializat doar calificarea echipei la Jocurile Olimpice de la Londra 2012.

În 1997, Longines, celebrul producător elvețian de ceasuri, care a fost încă de la începuturile sale alături de sport, a înstituit „Premiul Eleganței”, care răsplătește o gimnastă și un gimnast dincolo de performanța sportivă, luându-se în considerare alte criterii, între care implicarea emoțională, frumusețea, șarmul, charisma, grația și armonia prezentării exercițiilor în concurs. Premiul de la Tokyo a fost Anei Porgras, bronzul mondial de la Londra 2009 (paralele), aurul mondial 2010 (bărnă) și locul 6 la individual compus în „Metropolitan Gymnasiun”, precum și lui Kohei Uchimura. Și, pentru a aduce și o notă de „culoare”, să adăugăm și faptul că un „Premiu Longines”, în conexiune directă cu „Premiul Eleganței” al sportivilor, se acordă și jurnaliștilor acreditați la respectiva ediție a Campionatelor, mai exact celui care îi numește pe cei doi sportivi laureați, într-un „concurs” desfășurat înaintea Ceremoniei oficiale. Coincidență sau nu, în 2011, la Tokyo, atunci când a fost desemnată Ana Porgras, premiul acordat reprezentanților presei a fost obținut de Emanuel Fântâneanu, membru în Comitetul Executiv al Asociației Internaționale a Presei Sportive, acreditat la Tokyo din partea Federației Române de Gimnastică, alături de jurnalista australiană Birgid McCharty.

Pentru cea de a 43-a ediție a Campionatelor Mondiale au ajuns în Capitala niponă, Flavius Koczi, Cristian Băgaș, Vlad Cotuna, Marian Drăgulescu, Marius Berbecar, Ovidiu Buidoso, Andrei Ursache, însoțiți de antrenorii Ioan Suci, Ștefan Gal, Vasile Vug și Marius Urzică.

Primul obiectiv al băieților, calificarea între primele opt echipe pentru a obține, în același timp, și „biletele” pentru Jocurile Olimpice, a fost în prim-plan încă din calificări, acolo unde s-a decis cine va zbura spre Londra 2012.

A fost o competiție extrem de grea, mai ales în zona locurilor 5-8, pentru cele trei poziții aspirând cel puțin opt formații, astfel că aproape orice ezitare putea costa scump echipa în cauză. Între aceste candidate la un loc sub „soarele” olimpic s-a aflat și formația României care a reușit să-și atingă ținta, situându-se în prima fază, a calificărilor, pe locul 7.

1.	Japonia	58.581	59.866	60.957	63.932	60.489	60.466	364.291
2.	SUA	60.499	58.299	59.448	64.316	59.923	59.098	361.583
3.	China	59.349	57.199	58.532	64.299	61.249	58.498	359.126
4.	Germania	58.107	55.465	58.998	62.865	59.999	58.698	354.132
5.	Rusia	59.332	56.198	58.965	64.799	57.899	56.532	353.725
6.	Coreea de Sud	58.19	58.499	57.731	63.432	57.215	56.264	351.331
7.	România	59.932	56.724	56.132	63.673	58.032	56.407	350.900
	FlaviusKoczi	15.400	14.900	12.733	16.366	14.400	13.933	
	CristianBătagă	14.533	14.225	14.300	15.741	-	-	
	VladCotuna	14.433	-	14.266	-	13.833	13.100	
	MarianDrăgulescu	15.566	12.500	13.800	16.400	14.433	14.333	
	MariusBerbecar	-	13.266	-	14.833	15.366	14.141	
	OvidiuBuidoso	14.066	14.333	13.766	15.166	13.566	14.000	
8.	Ucraina	58.233	56.040	57.666	63.665	58.298	56.532	350.434

În fața unei săli arhipline a Metropolitan Gymnasium, au evoluat apoi primele opt echipe în finala care avea să stabilească noua ordine mondială. Victoria a revenit reprezentativei Chinei, care a acumula, astfel, 9 titluri mondiale la ultimele 10 ediții, urmată de Japonia și SUA., în timp ce echipa României a terminat pe 8, într-un context nefavorabil și imprevizibil.

Disputa pentru podium a fost foarte echilibrată, în prim-plan aflându-se, conform așteptărilor și evoluțiilor din calificări, China, Japonia – argint în 2010 și 2007, SUA și Rusia, ierarhie care a fost, în cele din urmă total răsturnată. Să reținem că Germania, bronzul din 2010 și 2007, a ieșit din această cursă după primele rotații, podiumul fiind decis pe ultimele evoluții. Dacă gimnaștii din China au avut un avantaj substanțial în raport cu principalele adversare, cu un total de 275.161, pentru argintul și bronzul de la Tokyo, diferența a fost făcută de doar 0.010 (!!) în favoarea gazdelor față de americani, în timp ce Rusia – locul secund în 2006 și 1999 – a rămas undeva în urmă, la 6.116 de campioană.

Echipa României s-a prezentat la această finală de pe locul 7 din calificări, poziție care i-a adus prezența directă la Jocurile Olimpice de la Londra 2012, ceea ce a reprezentat, de altfel, și obiectivul principal. După evoluțiile din calificări, în condițiile unui altfel de concurs, speranțele pentru un plasament pe pozițiile 5-6 păreau realizabile. Numai că a intervenit primul fapt neprevăzut, accidentarea lui Marian Drăgulescu la ultima săritură, ceea ce a dus la scoaterea lui din echipă și din concursul pentru individual compus, fiind menajat și în tratament pentru a fi apt la finala pe aparate. Acest nedorit eveniment, care a slăbit forța echipei, a fost urmat de un al doilea, din nou la sărituri, primul aparat pentru băieții noștri, la care urmau să evolueze, în ordine, Cristian Bătagă, Marius Berbecar și Flavius Koczi.

Ce s-a întâmplat?

A consemnat Emanuel Fântâneau, în corepondența sa: „Aproape de expirarea timpului de încălzire, Cristian Bătagă face o ultimă săritură, greșește, iese în afara podiumului și cade cu talpa piciorului stâng pe una din șinele pe care culisa camera TV. O tăietură adâncă, dureroasă, de care Cristian nu ține seama, intră și execută săritura oficială pentru care primește 15.466. Revine pe bancă, în momentul în care sângele țâșnește puternic din rană, sub privirile colegului său Marius Berbecar, care, pe deoparte îl solicita speriat pe medic, iar pe de alta era obligat să intre în următoarele câteva secunde în concurs. Încă marcat de ceea ce a văzut și

simțit, Marius Berbecar ratează săritura într-un mod în care nu i s-a întâmplat niciodată, astfel că primește nota 0 (zero!) . Intervenția promptă a medicului echipei, Cristian Stoiciu, oprește sângerarea și, cu un efort deosebit, Cristian Bățagă reintră în competiție, dar numai la cal și inele, solul fiind efectuat în locul său de Ovidiu Buidoso, fără încălzire și fără o pregătire prealabilă, acest aparat nefiind specialitatea sa, ceea ce explică și nota obținută. Este de remarcat și subliniat, totodată, faptul că Marius Berbecar a încercat să dea uitării cele văzute cu câteva minute mai înainte, efectuând un exercițiu la paralele de medalie și încheind la acest aparat pe locul 3, după doi gimnaști chinezi. După concurs, Cristian Bățagă a fost supus unei intervenții medicale de urgență, cu urmările previzibile în asemenea situații...”

1.	China	45.566	43.999	44.732	48.199	45.432	47.233	275.161
2.	Japonia	45.265	43.523	45.299	48.700	46.199	44.107	273.093
3.	SUA	46.032	43.857	43.565	47.765	45.599	46.265	273.083
8.	România	42.132(7)	42.940(4)	42.465(7)	31.432(8)	43.665(5)	42.541(7)	245.175
	FlaviusKoczi	15.233	14.708	–	15.966	14.666	–	
	CristianBățagă	–	14.166	14.533	15.466	–	–	
	VladCotuna	13.266	–	14.266	–	–	14.400	
	MariusBerbecar	–	–	–	0.000	15.533	13.900	
	OvidiuBuidoso	13.633	14.066	13.666	–	13.466	14.233	

Drept urmare, echipa Romaniei – Flavius Koczi, Marius Berbecar, Cristian Bățagă, Vlad Cotuna, Ovidiu Buidoso (Marian Drăgulescu, Andrei Ursache) – s-a situat pe locul opt (2007 – locul 8, 2010 – locul 9) și cu obiectivul de calificare la J.O. atins, dintre 81 de țări participante, ceea ce a reprezentat un rezultat cel puțin onorabil.

Scena celei de a 43-a ediții a Campionatelor Mondiale și-a schimbat „decorul”, în sală făcându-și apariția cei 24, din 17 țări, calificați în finala la individual compus, între care și Flavius Koczi, absent fiind însă Marian Drăgulescu, accidentat, pentru care, la momentul respectiv, la Tokyo, se făcea tot posibilul să poată evolua în finala pe aparate. După dezamăgirea obținerii doar a argintului la echipe, super-starul japonez Kohei Uchimura, dublu campion mondial (2009, 2010), s-a angajat într-o cursă extrem de motivată pentru cel de al 3-lea titlu. Și a făcut-o la capătul unui adevărat regal (“Vor mai trece mulți ani până se va găsi cineva care să-l învingă pe Kohei”, spunea Marius Urzica), egalând, astfel, recordul legendarei Svetlana Khorkina, singura sportivă, care a reușit o astfel de performanșă, eclipsându-i pe dublii campioni Yuri Korolyov (1981 și 1985), Dmitry Bilozerchev (1983 și 1987), Ivan Ivankov (1994 și 1997) și Yang Wei (2006 și 2007). În ciuda faptului că Uchimura era considerat favoritul numărul 1, nici ceilalți finaliști, John Orozco și Donnell Levya (SUA), Daniel Purvis (M.Britanie), Philipp Boy (Germania), Mykola Kuksenkov (Rusia), colegul său Koji Yamamuro sau, și, de ce nu?, Flavius Koczi, nu s-au lăsat impresionați de acest lucru, motiv pentru care am asistat la o dispută foarte stransă, echilibrată, fiecare având punctele sale mai mult sau mai puțin forte, astfel că ierarhia a fost în continuă mișcare după fiecare aparat. Imperial, Kohei Uchimura a obținut al treilea titlu mondial, lăsând-i mult în urmă pe ceilalți, argintul revenind lui Philipp Boy (Germania), iar bronzul japonezului Koji Yamamuro.

În această dispută, Flavius Koczi a evoluat la un bun nivel, extrem de

motivată și dornică de a avea o prestație de top. A început cu inelele (13.633), au urmat săriturile (16.433) – cea mai mare notă din concurs, aparat la care Uchimura s-a aflat la 0.200 în urma lui Flavius – și paralelele (14.433), note superioare celor din calificări și cu care s-a aflat pe locul 7 la jumătatea întrecerii. În partea a doua, a trecut întâi pe la bară (13.800), pentru a veni la aparatele sale favorite, solul și calul, de unde spera un punctaj bine cotat. A primit doar 15.366, respectiv 14.333, note sub execuția sa. Total 87.998, mai bun decât în calificări (87.732), dar locul 12.

1. Kōhei Uchimura	15.566	15.400	15.166	16.233	15.566	15.700	93.631
2. Philipp Boy	14.866	14.466	14.500	16.066	14.566	16.066	90.530
3. Koji Yamamuro	14.566	14.666	15.125	16.066	14.966	14.866	90.255
12. Flavius Koczi	15.366	14.333	13.633	16.433	14.433	13.800	87.998

„Am vrut să demonstrez că pot, că se poate, dar sunt dezamăgit, în același timp, deoarece mi-am dat seama că, orice aș face, tot nu voi primi nota care trebuie. Și nu vreau să scuz, prin asta, locul obținut, deși speram la mai mult”, afirma Flavius Koczi după concurs. Și, dincolo de evaluările arbitrilor, doar cei din anturajul său mai știau că a fost la o... ușa distanță de nu intra în concurs, el suferind o întindere la tendonul achilean dar, ignorând sfatul medicului, a dorit să se afle în „arena leilor” gimnasticii.

Japonezul Kohei Uchimura, cel care a intrat în istorie ca fiind primul gimnast cu trei medalii mondiale de aur la individual compus, calificat în cinci din cele 6 finale pe aparate, și-a adjudecat și titlul la sol, dar după ce japonezii au depus contestație și nota sa a fost mărită, permițându-i să treacă de chinezul Zou Kai. Între cei 8 finaliști ai solului s-a aflat și Flavius Koczi care s-a situat pe locul 6, deși, credem, ca și reprezentantul nostru a fost dezavantajat de brigada de arbitri. De altfel, arbitrajul, în foarte multe cazuri, a fost piatra de moară atârnată de „exercițiile” sportivilor prin maniera de apreciere.

1. Uchimura Kohei	6.700	8.933	15.633
2. Zou Kai	6.900	8.600	15.500
3. Hypolito Diego	6.800	8.666	15.466
5. Shatilov Alexander	6.700	8.766	15.466
5. Legendre Steven	6.800	8.600	15.400
Koczi Flavius	6.700	8.633	

Alături de Flavius Koczi, doar Marius Berbecar a mai prins o finală, la paralele, fiind cel de al treilea gimnast român din istoria Campionatelor Mondiale și a participării noastre la această competiție care se califică într-o finală la acest aparat, precedentele prezențe fiind Marius Rizan (1987 – locul 6, 1989 – locul 5) și Marius Urzică (2001 – locul 8). Marius Berbecar, cu un total de 15.266 (D.6.6, E. 8.666) s-a clasat pe locul 6, la capătul unei dispute în care campionul mondial din 2010, chinezul Feng Zhe, a rămas în urma gimnastului nostru, iar victoria a revenit americanului Danell Leyva (15.633 / D.6.4, E. 9.233), campionul de la Campionatele Pacificului 2010, de la Melbourne.

1.	Leyva Danell	6.400	9,233	15.633
	Tsolakidis Vasileios	6.500	9.033	
2.	Zhang Chenglong	6.500	9.033	15.533
6.	Berbecar Marius	6.600	8.666	15.266

Așadar, una dintre puținele ediții la care gimnastele și gimnaștii noștri nu au urcat pe podium, singura performanță fiind obținerea de către ambele echipe a calificării directe la Jocurile Olimpice de la Londra 2012.

➤ 2013 – Antwerp

În urmă cu 110 ani, în 1903, la prima ediție a Campionatelor Mondiale, care a avut loc tot la Antwerp, s-au aflat în competiție doar patru federații (Franța, Belgia, Luxemburg – pe podium), într-o „afacere” pur bărbătească! Între timp însă, a trecut mai mult de un secol, iar lucrurile s-au schimbat total. S-a ajuns la cea de a 44-a ediție – „Antwerp 2013” cu peste 400 de competitori din 74 de țări, gimnastica una dintre cele mai longevive întreceri mondiale, după Real Tennis – 1740, Biliard – 1825, Box – 1882, Ciclism – 1893, Patinaj Viteză – 1889, Patinaj artistic – 1896, Tir – 1897, unele dispărute între timp.

Dar, să revenim în actualitate, în orașul în care s-a născut și Nicolas Cupérus, fondatorul Federației Internaționale de Gimnastica, în 23 iulie 1881, la Liège.

141 de gimnaste din 58 de țări s-au aflat în disputa pentru noile podiumuri mondiale. Din diverse motive, lista anunțată forului internațional și organizatorilor a suferit destule schimbări, o serie de sportive fiind obligate să renunțe a mai fi prezente în Belgia. O asemenea schimbare s-a produs și în ceea ce ne privește, ca urmare a accidentării Dianei Bulimar în preziua Campionatelor Naționale, locul ei fiind luat de Ștefania Stănilă, care și-a făcut, astfel, debutul pe marea scenă a înaltei performanțe. În aceste condiții, gimnastica românească a fost reprezentată la Antwerp de Sandra Izbașa (sărituri, sol), Larisa Iordache (toate aparatele) și Ștefania Stănilă (bârnă, sol).

O luptă aspră se anunța în concursul feminin. Conform specialiștilor Aliya Mustafina (Rusia), campioana din 2010 și medaliata cu bronzul olimpic anul trecut la individual compus, părea a se afla în „pole position”, profitând, printre altele, de absența compatriotei sale Viktoria Komova, argintul de la Tokyo și Londra, a americancelor Jordyn Wieber, campioana mondială și olimpică, și Gabrielle Douglas. Numai că, în acest context, intra în prim-plan și Larisa Iordache, campioana continentală în 2012 și secunda Mustafinei în 2013, dar și reprezentantele Chinei, Yao Jinnan, medaliata cu bronz în 2011, și colega sa de 17 ani, Shang Chunsong. În ceea ce le privește pe americance, la individual compus, ele se bazau pe Kyla Ross, componentă a echipei de aur olimpic, și pe Simone Biles, la primul an de seniorat și campioana națională, serioase candidate la podium.

Și în ceea ce privește disputa pentru titlurile pe aparate, valorile fiind foarte apropiate, cea mai mică inexactitate putea cântări greu în stabilirea rezultatului final, în concurs fiind printre altele, McKayla Maroney (SUA), Giulia Steingruber (Elvetia), campioana europeană, și Oksana Chusovitina (Uzbekistan), Carlota Ferlito (Italia). „Răspunsul” gimnastelor noastre era așteptat de la Larisa Iordache – campioană europeană la bârnă și argint la sol și sărituri 2013 -, care a luat startul la toate aparatele, de la campioana olimpică a săriturilor Sandra Izbașa, care a concurat doar la aparatele ei preferate

(sărituri și sol).

După zilele tensionate ale calificărilor, între finaliste și Larisa Iordache (individual compus, bârnă, sol) și Sandra Izbașa (sol).

În istoria de aproape opt decenii a prezenței individualului compus în programul întrecerilor feminine, cu start în 1934 (Budapesta) și campioană Vlasta Dakanova (Cehia), și până în 2011, la Tokyo, cu Jordyn Wieber (SUA) pe primul loc, gimnastele noastre au urcat doar de două ori pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere: în 1987, prin Aurelia Dobre, și în 1999, la Tianjin, când învingătoare a fost Maria Olaru. O nouă poziție în vârful ierarhiei a fost, din nou, amânată, Larisa Iordache terminând pe locul 4, în disputa cu cele 138 de sportive din 57 de țări prezente pe listele de start ale competiției feminine.

Calificările la individual compus le-au adus în prim-plan pe cele mai bune cinci gimnaste, fiind foarte clar că dintre ele se va alege trio-ul medaliat, cu Simone Biles, totuși, favorită principală la titlu, ceea ce ar fi constituit, din multe puncte de vedere, o premieră în istoria întrecerilor mondiale feminine. La rândul ei, Larisa Iordache a făcut un veritabil tur de forță rămânând în zona de sus, cu real potențial de a urca pe podium: sărituri – 5.8 / 9.133 (locul 8), paralele – 5.7 / 7.466 (35), bârnă – 6.4 / 8.866 (1), sol – 6.1 / 8.400 (3).

1.	Simone Biles	15.900	14.800	14.400	15.033	60.133
2.	Kyla Ross	15.166	15.133	14.566	14.333	59.198
3.	Yao Jinnan	14.766	15.433	14.100	13.666	57.965
4.	Larisa Iordache	14.933	13.166	15.266	14.500	57.865
5.	Aliya Mustafina	14.966	14.900	14.133	13.166	57.165

Și întrecerea finală a fost dominată de cele două gimnaste din SUA, Simone Biles și Kyla Ross, așa cum au făcut-o și în calificări. În ciuda faptului că se afla la debut mondial, Simone Biles, campioana 2013 a Statelor Unite, a fost într-o forma foarte bună de la început și până la sfârșit, ea fiind printre foarte puținele performere din istoria campionatului care, câștigătoare în calificări, au obținut și aurul mondial (Aliya Mustafina, în 2010, la Rotterdam, a fost ultima gimnastă care, pe primul loc în calificări, a obținut și titlul mondial). Pe poziția secundă și în calificări și în finală, Kyla Ross (SUA), campioana olimpică la Londra, cu cea mai bună notă la bârnă (14.533), a doua la sărituri și a treia la paralele, dar cu un sol care nu i-a permis să recupereze minima diferență față de colega sa, aceasta din urma punând punct întregului spectacol din „Sportpaleis”. În 2010, Alyia Mustafina devenea campioană mondială. La Antwerp, o revenire pe podium, după ce a profitat de ratările Larisei Iordache și ale chinezoaicei Yao Jinnan la bârnă, pentru a urca pe locul 3.

În acest context al unor evoluții la cel mai înalt grad de dificultate și spectacular, poziția Larisei Iordache trebuie apreciată la justa valoare. Larisa Iordache a avut multe probleme de sănătate. Cu patru săptămâni înainte de competiție nu putea lucra pe toate aparatele din cauza durerilor la spate. A făcut infiltrații, a trecut peste dureri și s-a calificat în trei finale. Larisa Iordache, vice-campioană europeană, a impresionat în preliminarii cu un exercițiu la bârnă fără egal, dar a căzut executând același exercițiu în finală. Pe aparate, Larisa Iordache a fost notată astfel: sărituri – 5.8 / 9.233 (locul 4), paralele – 5.8 / 8.400 (7), bârnă – 6.4 / 7.233 (9), sol – 6.1 / 8.600 (2), ceea ce a dus la un total de 57.766 și locul 4.

1.	Simone Biles	15.850	14.700	14.433	15.233	60.216
2.	Kyla Ross	15.366	15.100	14.533	14.333	59.332
3.	Aliya Mustafina	14.891	15.233	14.166	14.566	58.856
4.	Larisa Iordache	15.033	14.200	13.833	14.700	57.766

Nici la această ediție a Campionatului Mondial nu a fost să fie o medalie la individual compus, rămânând încă amintirea ultimei reușite, argintul Stelianeii Nistor, în 2007, la Stuttgart.

Povestea celei de a 44-a ediții a Campionatului Mondial a luat sfârșit pentru fete cu un final care a adus în palmaresul gimnasticii noastre doar bronzul obținut de Larisa Iordache la sol.

Evoluții frumoase, elegante, din partea celor opt finaliste de la sol. Cu mari șanse la podium, conform prestațiilor din calificări, și Sandra Izbașa, și Larisa Iordache. A fost, însă, din nou, ziua campioanei mondiale de la individual compus, Simone Biles (SUA), care și-a păstrat poziția de lider, după un exercițiu pentru care a primit 15.000. Un salt de argint a făcut experimentata Vanessa Ferrari (Italia). Favorită mai mult la bârnă decât la sol, Larisa Iordache a încheiat pe treapta a 3-a urmare a notei la dificultate ceva mai mică decât a Vanesei Ferrari, aducând la acest aparat cea de a 11-a medalie de bronz pentru gimnastica românească. Numărul 1 fără drept de apel la titlu, Sandra Izbașa fost doar pe 7, în urma unei ratări la îndigo cu aceea din finala de coșmar de la Jocurile Olimpice de la Londra, atunci când campioanei noastre nu i-a reușit aterizarea la ultima diagonală! Dubla campionă olimpică a adăugat câteva elemente mai dificile în exercițiu, dar nu au avut efect din cauza mai multor inexactități și a dezechilibrării de la ultima diagonală acrobatică, la fel ca la Jocurile Olimpice 2012.

1.	Simone Biles	6.500	8.500	15.000
2.	Vanessa Ferrari	6.200	8.433	14.633
3.	Larisa Iordache	6.100	8.500	14.600
7.	Sandra Izbașa	6.100	7.633	13.733

Întregerile de la bârnă au fost caracterizate mai mult prin numărul mare de contestații depuse, de Aliya Mustafina, Simone Biles și Kyla Ross, cea a gimnastei din Rusia fiind singura respinsă, dar lucrul acesta nu a împiedicat-o, în cele din urmă, să câștige aurul mondial. În schimb, Simone Biles, care s-a aflat pe locul 6, s-a văzut „promovată” pe 3, în timp ce Kyla Ross, care, chiar dacă a primit un plus de 0.100, n-a putut să o depășească pe Mustafina, rămânând cu medalia de argint. Din păcate, în ceea ce o privește pe Larisa Iordache, a fost un scenariu similar cu cel de la individual compus, o neașteptată cădere de pe bârnă transformând-o din prezumtivă campioană (în calificări a dominat de o manieră categorică) în ocupanta locului 7. Larisa Iordache a intrat penultima în concurs, cu cea mai mare notă la dificultate, și, după primul salt grupat înapoi, s-a dezechilibrat, a încercat să rămână pe bârnă, dar nu a reușit, și a ieșit, astfel, din „cărți”. Scenariu nefast care avea să se repete și la Nanning, la ediția 2014. Dar, să nu anticipăm...

1.	Mustafina Aliya	6.0	8.900	14.900
2.	Ross Kyla	6.0	8.833	14.833
3.	Biles Simone	6.1	8.233	14.333
7.	Iordache Larisa	6.3	7.633	13.933

Și la această ediție, asemenea celorlalte, au fost consemnate momente care rămân în istorie:

- Simone Biles a fost a 7-a americană și prima gimnastă de culoare care a câștigat titlul la individual compus, totodată calificată și în toate finalele pe aparate.

- Kyla Ross a fost prima gimnastă americană de origine asiatică pe podium la individual compus.

- Pe locul 10 la individual compus, Victoria Moors a devenit gimnasta canadiană cel mai sus plasată la un Campionat Mondial

- Huang Huidan a fost cea de a 4-a gimnastă chineză învingătoare la paralele, după Ma Yanhong, Luo Li și He Kexin.

- Aliya Mustafina a devenit cea de a doua gimnastă rusă câștigătoare la bârnă, după Dina Kochetkova (1996), și cea de a 7-a sportivă care reușește să obțină o medalie la cele cinci concursuri, după Larisa Latynina, Ludmilla Turischeva, Ecaterina Szabo, Elena Shushunova, Lavinia Miloșovici și Svetlana Khorkina.

- „Premiul Eleganței Longines” a fost acordat Kylei Ross.

- Yao Jinnan (China), medaliata cu bronz a „mondialelor” din 2011, a terminat pe 5, cu cea mai mare notă la paralele (15.333), dar victimă a bârnei.

- Vanessa Ferrari, campioana mondială din 2006, de la Aarhus, și bronz în 2007, la Stuttgart, a încheiat pe 6.

După 110 ani, la Antwerp s-au aflat 269 de gimnaști, între care și reprezentanții României, cu Flavius Koczi, Cristian Bătașă, Marius Berbecar, Ovidiu Buidoso și Andrei Muntean.

Din nou o ediție săracă în ceea ce privește prezența în prim-planul ierarhiilor, doar Marius Berbecar reușind calificarea în două finale (sărituri și paralele).

Referitor la competiția masculină, de reținut că japonezul Kohei Uchimura, campionul olimpic, și deținătorul a trei titluri mondiale consecutive la individual compus și-a depășit propriul record, urcând din nou în vârful ierarhiei, ridicând ștacheta la patru medalii de aur, o performanță ce avea să fie „împinsă” mai departe la „mondialul” următor.

142 de gimnaști au intrat la paralele, într-un concurs foarte greu, cu o frumoasă reușită din partea lui Marius Berbecar, care a încheiat pe locul 6, cu 15.600 (7.0 / 8.900) și a obținut calificarea în finală, în frunte aflându-se grecul Vasileios Tsolakides (15.866), cu șanse mari de a urca pe podium cu titlul mondial în palmares. De remarcat faptul că japonezul Kohei Uchimura a încheiat pe 10, la egalitate cu Epke Zonderland, ambii beneficiind de regula potrivit căreia în finală nu pot fi mai mult de doi sportivi de fiecare țară, în consecință fiind „eliminați” Shixiong Zhou (China) și Samuel Mikulak (SUA). Echilibru în finală, unde au fost 9 competitori și care s-a încheiat cu doi învingători, japonezul Kohei Uchimura și chinezul Chaopan Lin, pe un podium completat de americanul John Orozco. Cvadruplul campion mondial la individual compus, Kohei Uchimura, care a prins în ultima instanță această finală, a avut un exercițiu de „aur” de această dată (15.666 / 6.7 / 8.966), în

timp ce chinezul Chaopan Lin a fost, la rându-i, strălucitor (15.666 / 6.7 / 8.966). A fost o finală în care Marius Berbecar s-a clasat al șaselea, ratând, în special, un element la trecerea pe sub bară. Bistrițeanul, care a intrat al doilea în concurs, a prezentat în ansamblu un integral solid, însă nota sa (15.000 / 6.5 / 8.500) a fost mult sub cea din calificări (15.600). Grecul Vasileios Tsolakidis și uzbekul Anton Fokin, favoritul numărul 1 și poziția secundă în calificări, au terminat pe ultimele două locuri, ca urmare a unor neașteptate căderi.

Echilibrul valoric a fost și dominanta săriturilor, la capătul cărora s-a impus sud-coreeanul Hak Seong Yang, un specialist al acestui aparat – campion mondial 2011, campion olimpic 2012, aur la Jocurile Asiei 2010 și la Universiada de la Kazan 2013 -, cu 15.299, urmat de ucraineanul Oleg Vernișev, cu 15.041, singurii de altfel care au depășit „bariera” celor 15.000. Pentru pozițiile 6 – 8 s-a aplicat a „regula egalității”, Kenzo Shirai (Japonia), Marius Berbecar (S1. – 5.6 / 9.433 / 15.033; S2 – 5.6 / 9.200 / 14.800) și Steven Legendre (SUA) având același punctaj: 14.916. Drept urmare, 6. Kenzo Shirai – cea mai bună săritură 15.400 (V1), 7. Marius Berbecar – 15.033 (V1), 8. Steven Legendre – 15.000 (V2). Aceeași regulă s-a aplicat și în cazul lui Flavius Koczi și Jorge Lopez Vega (Guatemala), ambii cu 14.083, Flavius Koczi ocupând locul 28 (14.900 – V1), respectiv 29 (14.300 – V2). Important a fost, însă, faptul că Marius Berbecar a terminat între finaliști, și nu a fost ușor lucru, dacă avem în vedere că în concurs s-au aflat 44 de gimnasti.

În calificările pentru finala la individual compus, reprezentantul nostru Cristian Bătașă, care s-a aflat pe locul 24 până spre final, s-a văzut în final pe poziția 27, cu un total de 82.598, ceea ce a însemnat doar a doua rezervă: sol – 6.1 / 7.833 / 13.933 (loc 59), cal – 6.1 / 7.266 / 13.366 (62), inele – 6.1 / 7.600 / 13.700 (61), sărituri – 5.6 / 9.066 / 14.666 (32), paralele – 5.8 / 8.200 / 14.000 (55), bară – 5.8 / 7.133 / 12.933 (77), în final podiumul având următoarea configurație:

1.	Kōhei Uchimura	15.558	15.133	15.100	15.333	15.333	15.533	91.990
2.	Ryohei Kato	15.500	14.600	14.666	14.800	15.300	15.166	90.032
3.	Fabian Hambüchen	15.133	13.333	14.800	14.900	15.233	15.933	89.332
27.	Cristian Bătașă	13.933	13.366	13.700	14.666	14.000	12.933	82.956

➤ 2013 – Nanning

„Orașul verde”, cum este numit Nanning, această mare metropolă aflată în partea de sud a Chinei, a fost, între 3 și 12 octombrie 2014, gazda celei de a 45-a ediții a Campionatelor Mondiale. Nanning, oraș a cărui istorie urcă în urmă cu peste 1690 de ani, de pe vremea dinastiei Dongjin, în prezent cu 7.24 milioane de locuitori. A fost cel de al doilea oraș al Chinei care a găzduit o ediție a Campionatelor Mondiale, după Tianjin, în 1999.

Să răsfoim „jurnalul” acelor zile...

Vineri, 26 septembrie 2014.

Încă o săptămână. Toate gândurile se îndreaptă spre Nanning, acolo unde sunt așteptați peste 600 de gimnști și gimnaste din 74 de țări, în Centrului Sportiv Guangxi, un complex construit în 2012, având o capacitate a tribunelor de 9000 de locuri, pentru a-și disputa podiumurile mondiale la echipe, individual compus și aparate.

Între competițiile se vor afla și echipele României, cu Larisa Iordache,

Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu, Paula Tudorache, Anamaria Ocolișan, Ioana Nicoară și antrenorii Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan și Lucian Sandu, precum și Andrei Muntean, Marius Berbecar, Cristian Bățașă, Laurențiu Nistor, Vlad Cotuna, Daniel Rădeanu, Andreea Ursache și antrenorii Ioan Suciuc, Ionuț Corlaci și Ștefan Gal.

Acest mare eveniment mondial al gimnasticii, un eveniment care, dincolo de disputa pentru podiumurile 2014, mai are o semnificație deosebită, fiind primul pas spre Jocurile Olimpice din 2016, de la Rio, având în vedere că 24 de echipe se vor califica pentru ediția din 2015, de la Glasgow, de unde primele 8 vor avea direct „biletele” pentru Brazilia, iar celelalte (locurile 9 – 16) vor participa la turneul de calificare din 2016.

Se vor afla în competiție, printre altele, Argentina, Australia, Azerbaijan, Belgia, Belarus, Brazilia, Bulgaria, Canada, Chile, China, Taipei, Columbia, Cehia, Spania, Finlanda, Franța, M. Britanie, Germania, Grecia, Ungaria, India, Islanda, Italia, Japonia, RPD Coreeană, Coreea de Sud, Mexic, Olanda, N. Zeelandă, Polonia, Puerto Rico, România, Africa de Sud, Rusia, Singapore, Suedia, Elveția, Ucraina, SUA, Uzbekistan, Venezuela, Croatia, Danemarca, Israel, Kazakhstan, Lituania, Norvegia, Portugalia, Slovenia, Serbia, Vietnam.

În concurs se vor afla numele grele ale gimnasticii internaționale: campionii mondiali en-titre la individual compus Kohei Uchimura (Japonia) și Simone Biles (SUA), medaliții cu aur la diverse aparate Kenzo Shirai (Japonia, sol), Kohei Kameyama (Japonia, cal), Arthur Zanetti (Brazilia, inele), Yang Hak Seon (Coreea de Sud, sărituri), Lin Chaopan (China, paralele), Epke Zonderland (Olanda, bară), Huang Huidan (China paralele) sau Aliya Mustafina (bârnă).

În același timp, o serie de sportivi, care se anunțau printre favoriți, au fost nevoiți să abandoneze ca urmare a unor retrageri din activitate ori a unor accidentări mai vechi sau mai noi, Jayden Bull, Luke Wiwatoski, Michael Mercieca, Mitchell Morgans (Australia), Petrix Barbosa (Brazilia), Arnaud Willig, Hamilton Sabot (Franța), Marcel Nguyen, Sebastian Krimmer, Matthias Fahrig (Germania), Sam Oldham, Jay Thompson (M. Britanie), Yuri van Gerder, Chris O'Connor, Matthew Cosgrave (Olanda), Emin Garibov, Aleksandr Balandin, Viktoria Komova, Ksenia Afanasieva (Rusia), Fabian Gonzalez, Nestor Abad (Spania), Claudio Capelli (Elveția), Vladimir Okachev (Ucraina), Chris Brooks, Steven Legendre (SUA), Diana Bulimar (România) ș.a.

Conform observatorilor, această ediție a Campionatelor Mondiale, la jumătatea drumului spre cealaltă parte a Pământului, peste doi ani, va aduce pe podiumul de concurs o „mixtură” între experiență și tinerețe, cele mai multe dintre echipe trecând printr-o masivă restructurare, linie pe care se află și echipa României, ceea ce nu exclude o serioasă competitivitate la nivelul de sus.

În centrul atenției se vor afla, desigur, campionii ediției precedente, japonezul Kohei Uchimura – de fapt cvadruplul medaliat cu aur la individual compus – și americana Simone Biles, care se află în fața unei performanțe care de mult nu a mai fost realizată la nivelul fetelor. Sigur, la 25 de ani, Kohei Uchimura, considerat unul dintre cei mai mari gimnaști din istorie, care își dorește să realizeze un succes fără precedent – al 5-lea titlu consecutiv! – va trebui să facă față, înainte de toate, colegului său Ryohei Kato, locul secund la Antwerp, anul trecut, dar și medaliatului cu bronz Fabian Hambuechen

(Germania), campionului american Sam Mikulak, aurului continental 2013, David Beliavskiy (Rusia), dar și mai noilor veniți și „flămânzi de succes” Nikita Ignatyev (Rusia), Sergio Sasaki (Brazilia) și Oleg Verniaiev (Ucraina), spre exemplu. La rândul ei, Simone Biles, după ce a făcut față unor accidente minore, vine la Nanning cu intenția de a rămâne în fruntea ierarhiei mondiale, performanța ce n-a mai fost reușită de peste un deceniu, de la victoriile cunoscutei Svetlana Khorkina din 2001 și 2003, americanca – anul trecut fiind prima gimnastă care a reușit o calificare în toate finalele mondiale, după Aliya Mustafina în 2010 – fiind, de asemenea, printre favorite la sărituri și sol. Dar, simte prezența foarte apropiată, umăr la umăr am spune, a finalistei 2013 Kyla Ross (SUA), a campioanei Aliya Mustafina, aurul european 2013 și lideră acum a echipei ruse, a gimnastelor chineze – al 11-lea titlu consecutiv la Jocurile Asiei -, în componență cu veterana Yao Jinnan (China), medaliată cu bronz în 2011, la Incheon cu un excelent 15.650 la paralele, cu plecare din 6.9 dificultate, cum în acest „joc” extrem de serios intră, fără îndoială, și Larisa Iordache, capabilă să se afle printre medaliatele ediției.

Unde se vor afla fetele și băieții noștri? Greu de spus, având în vedere că ambele noastre formații traversează o perioadă de transformări fundamentale în ceea ce privește loturile, gândurile fiind mai mult legate de evoluția în plan valoric cu țintă 2016, ținând seama de tinerețea și lipsa de experiență pentru cei mai mulți dintre componenți la un asemenea nivel mondial, de altfel prezența la Nanning fiind echivalentă cu debutul la un Campionat Mondial al seniorilor.

Conform înscrierilor, din punct de vedere al vârstei, se constată că la feminin se înregistrează o medie de 22.5 ani, cea mai ridicată la Campionatele Mondiale, din 1987 de când se fac asemenea calcule. Cu fiecare perioadă, vârsta la nivelul gimnastelor a crescut, de la aproximativ 17.5 ani la începutul anilor 2000, la 19.12 ani la Campionatele Mondiale din 2011 de la Tokyo, urcând la 19.78 la Jocurile Olimpice de la Londra și la 19.16 la întrecerile mondiale de anul trecut. În ceea ce îi privește pe băieți, ca urmare a venirii „noului val”, se constată, în schimb, o scădere față de Anvers (23.29) și Londra olimpică (24.44), fiind de această dată de 23.0.

Cu patru gimnaste de 16 ani (Silvia Zarzu, Andreea Munteanu, Paula Tudorache, Ioana Nicoară), cu Ștefania Stănilă și Anamaria Ocolîșan la 17 ani și cu Larisa Iordache la 18 ani, cu cinci debutante – doar Larisa Iordache și Ștefania Stănilă s-au mai aflat pe scena mondială – este indubitabil faptul că antrenorii Lucian Sandu, Cristian Moldovan și Lăcrămioara Moldovan vor alinia o echipă a viitorului. Media de vârstă este de 16.6, cu mult sub cea generală.

La rândul lor, chiar dacă băieții se încadrează în media totală (24.0 ani) – Cristian Bățagă, Andrei Ursache (26 ani), Daniel Rădeanu (20 ani), Andrei Muntean (21), Marius Berbecar (29), Vlad Cotuna (24), Laurențiu Nistor (22) -, antrenorii Ioan Suci, Ștefan Gal, Ionuț Corlaci vor însoți la Nanning o echipă pe jumătate schimbată față de ediția precedentă, dintre cei din 2013 rămânând pe poziții doar Cristian Bățagă, Marius Berbecar și Andrei Muntean, dar cu reparația lui Vlad Cotuna și Andrei Ursache. O echipă care are dificila misiune de a rămâne în „topul” celor mai bune formații ale lumii gimnasticii și de a obține calificarea pentru Glasgow.

Duminică, 28 septembrie 2014.

Rând pe rând, delegațiile participante își fac apariția în sălile de antrenament de la Guangxi Sports Center. Nu au făcut excepție nici sportivii României – Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu, Paula Tudorache, Anamaria Ocolișan, Ioana Nicoară; antrenori: Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan, Lucian Sandu și Vlad Cotuna, Marius Berbecar, Andrei Muntean, Daniel Rădeanu, Laurențiu Nistor, Cristian Bătagă, Andrei Ursache; antrenori: Ioan Suciu, Ștefan Gal, Ionuț Corlaci – care au și efectuat prima acomodare, atât de necesară după o lungă călătorie de peste 30 de ore, pe traseul București – Doha – Guangzhou – Nanning, cu escale obositoare. Dar, toată lumea a trecut cu bine peste acest moment și „motoarele” încep să se apropie de turația normală.

Un concurs despre care președintele Federației Române de Gimnastică, Adrian Stoica, conducătorul delegației, ne declara că *„va fi unul extrem de solicitant, care se desfășoară pe durata a nouă zile, dintre care patru zile sunt numai calificările. Este un concurs mamut, deschis pentru toată lumea și va fi o concurență foarte serioasă... Această ediție are mare importanță, ținând cont de faptul că este prima triere pentru calificarea olimpică. Noi ne așteptăm ca atât fetele cât, și băieții să treacă de această triere și să poată participa cu echipa, în 2015, la Campionatele Mondiale de la Glasgow, acolo unde se vor da primele bilete directe către Rio 2016... Sigur că avem obiective, pentru că nu ar fi stimulativ să nu ni le propunem. Pe delegație, câștigarea unei medalii și locuri IV – VI în una-două finale. Încercăm să facem tot ce este omeneste posibil de a ne menține în vârful piramidei, sau în apropierea vârfului, urmând apoi să declanșăm drumul drept către Jocurile Olimpice de la Rio”.*

Luni, 29 septembrie 2014.

Cu fiecare oră care se scurge, cu fiecare sesiune de acomodare – și sunt două pe zi – tensiunea este în urcare. Cu atât mai mult, cu cât a fost și prima zi a „podiumului oficial” al băieților, cu intrarea primelor cinci Subdiviziuni, o simulare, de fapt, a modului în care se va desfășura și concursul propriu-zis. Cum gimnaștii noștri, în urma tragerii la sorți, se află în Subdiviziunea 10, ultima, pentru ei această repetiție generală va avea loc abia marți seară, de la ora 20.00 (ora locală). Până atunci, încă trei antrenamente de acomodare, în același regim de pregătire intensă – s-a ajuns deja în momentul în care „joaca” s-a încheiat – aflându-se și fetele, al căror „podium oficial” este tocmai joi.

Fiecare antrenament a reprezentat (și reprezintă) o posibilitate de retuș, de urcare, *„fiecare gimnast punând accentul pe aparatul favorit, având în vedere sistemul de desfășurare al calificărilor de la echipe, cu 6 – 5 – 4, astfel ca să putem obține o contribuție maximă din partea tuturor, în strădania manifestă de a realiza un rezultat cât mai bun, de a încerca, de ce nu?, chiar de aprinde finala de 8, deși există o concurență extrem de puternică fără concesii”*, după cum ne spunea antrenorul coordonator al lotului Ioan Suciu.

„Se simte că se apropie ora startului, cunoscând-le bine starea de spirit, una normală așa spune. Oricum, din punct de vedere al sănătății nu avem probleme, în ciuda faptului că unii dintre băieți au trecut prim momente mai dificile din acest punct de vedere, situație, sperăm și dorim, să rămână neschimbată”, ne-a spus și doctorul Cristian Stoiciu, cel care este alături de gimnaști de, așa spune, amar de ani, și care îl are alături pe fizioterapistul Răzvan Spirescu în strădaniile zilnice a veghea la sănătatea și forma dizică a băieților.

Vlad Cotuna, cel care vine după o accidentare, fără a fi refăcut 100 la sută,

pare a fi depășit inhibițiile, după propriile declarații, „*totul merge în direcția bună*”, el fiind unul dintre gimnaștii „*de la care așteptam o participare foarte bine pusă la punct. El dorește, se străduiește, dar vom vedea până la începerea concursului cum vor definitiva echipa antrenorii*”, după cum observa și Adrian Stoica, președintele FRG.

La rândul lor, Marius Berbecar – să nu uităm a fost finalist și la ediția din 2011 și din 2013 – și Andrei Muntean – debutant la un „mondial”, dar cu o valoare demonstrată pe câteva aparate foarte grele -, și numai ei, au posibilitatea să se bată și pentru finalele individuale, primul „hop” foarte dificil, dar important, este concursul de la echipe.

Din acest punct de vedere, al stării de sănătate și al tonusului de concurs, nici fetele nu fac excepție, medicul Mihaela Beldie și colaboratorii săi, Florin Aștefanei și Toma Vasilescu, supraveghind totul cu multă atenție. „*Nu, nu sunt probleme, și sperăm să nu ne confruntăm cu așa ceva*”.

Lucru intens și pentru fete. Larisa Iordache a devenit veritabilul lider de echipă, iar acest lucru se vede din întreaga sa atitudine, încurajându-le, sfătuindu-le pe mult mai puțin experimentatele sale colege. „*Este o echipă nouă – absența Dianei Bulimar are, evident, conotațiile sale -, în curs de cristalizare, de eficientizare și cizelare a valorii, dar concursul este concurs, cu duritatea sa și cu cartea de vizită ce trebuie onorată*”, ne spunea antrenorul Lucian Sandu. Că dispun de reale capacități, fetele au demonstrat-o cel mai recent la Sofia, la campionatele continentale din luna mai, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă și Silvia Zarzu având partea lor importantă de contribuție la obținerea medaliilor de aur la echipe. Dar și ele, și, de asemenea, Paula Tudorache, Anamaria Ocolişan sau Ioana Nicoară alcătuiesc trupa de „boboace mondiale”, cele care pot crea surprizele...

Marti, 30 septembrie 2014.

Până la startul oficial al celei de a 45-a ediții a Campionatelor Mondiale, care au loc în orașul numit de primarul orașului, Zhou Hongbo, ca fiind „perla Chinei de sud” – și tot ceea ce ne înconjoară îi dă indiscutabil dreptate – au mai rămas doar două zile. Vineri, 3 octombrie, la ora 9.00 (ora locală – 4.00 dimineața, acasă) se dă startul oficial. Debutul îl vor face băieții, concurs în care echipa României va intra abia sâmbătă, în ziua a doua, având în vedere ca face parte din Subdiviziunea 10.

Ziua de marți, în ceea ce îi privește pe băieții noștri a avut două „acte”, dimineața – antrenament, seara – podiumul oficial, în timp ce fetele au fost „doar” la cele două antrenamente, podiumul oficial avându-l programat joi.

A fost, din nou, o zi grea, o zi în care s-au simțit cu adevărat primele semne ale depășirii momentelor dificile de acomodare, astfel că antrenamentele au avut mai multă consistență, au fost mult mai aproape de linia regimului normal de angajare și prezentare, de răspuns la cerințele antrenorilor.

Băieții au o misiune foarte grea în competiția pe echipe – nici la individual nu e de glumă! –, dacă avem în vedere valoarea adversarilor, dar sunt încrezători că le vor ieși exercițiile așa cum își doresc, că își vor îndeplini obiectivul, acela de a face primul pas spre Rio 2016.

„*Este ceea ce s-a încercat și acum la podiumul oficial, ceea ce nu exclude necesitatea unor reglaje, cu deosebire la cal, acolo unde au existat o serie de probleme, ce trebuie, firește, corectate, având la dispoziție timpul necesar*”, după cum ne spunea antrenorul Ionuț Corlaci.

Important este „că s-a terminat în picioare, că nu sunt probleme medicale deosebite”, conform dr. Cristian Stoiciu, că s-a trecut mulțumitor testul podiului oficial, urmând ca în timpul ce a mai rămas să se insiste pe acele puncte care s-au dovedit nevralgice.

„Indiscutabil, va fi un concurs greu, după cum i-am văzut și pe adversarii noștri, fie în timpul antrenamentelor, dar, mai ales, în această zi test, ceea ce ne obligă să ridicăm ștacheta antrenamentelor în aceste două zile care au mai rămas. Este nevoie de așa ceva, este nevoie ca băieții să-și între în mână”, ne declara antrenorul Stefan Gal.

Echipa României va intra în ultima Subdiviziune, alături de Azerbaidjan, Kuwait, Germania, Italia și Austria, ceea ce „poate constitui un anume avantaj, pentru că vom cunoaște situația mai tuturor echipelor și astfel putem să adoptăm strategia corespunzătoare momentului. Sistemul este 6 – 5 – 4, iar echipa și modul cum vor intra pe aparate îl vom stabili după ultimele antrenamente, pentru a avea o garnitură competitivă. Ceea ce este important, este să ne facem exercițiile ca... acasă, unde am făcut un punctaj de 344.000, ceea ce ne-ar situa în zona primelor 10-12 formații, de altfel și obiectivul nostru pentru acest Campionat Mondial la nivelul echipelor”, ne spunea antrenorul Ioan Suciu.

Băieții – și nu numai ei – au trecut și încă trec printr-o perioadă dificilă, grevată de o serie de accidentări, ne reamintim de Vlad Cotuna, care a intrat în linie după o perioadă destul de lungă, să nu uităm că Andrei Groza abia a fost operat, iar Laurențiu Nistor este debutant la un „mondial”... Să sperăm că totul va ieși după dorință, fără a neglija și faptul că mai există și speranța de a prinde și unele finale individuale, Marius Berbecar, Cristian Bătagă și Andrei Muntean, fiind principalii candidați, dar și ceilalți au șansa lor deloc neglijabilă...

Fetele nu au stat, nici ele degeaba. Ba, dimpotrivă, au lucrat intens în cele două sesiuni de antrenament. Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Silvia Zarzu, Ștefania Stănilă, Paula Tudorache, Anamaria Ocolișan, Ioana Nicoară și antrenorii Lucian Sandu, Cristian Moldovan și Lăcrămioara Moldovan au „transpirat” mult pentru ca totul să iasă cât mai bine.

„Azi, aș putea spune, s-au consumat două antrenamente în care fetele au arătat că și-au revenit după foarte lungul și obositorul drum, astfel că am putut lucra la parametrii mult mai apropiați de cei normali. Încet-încet vom ajunge acolo unde ne dorim din punct de vedere al formei de concurs”, afirma antrenorul Cristian Moldovan la terminarea celui de al doilea antrenament al zilei.

Evident, și la fete se anunță o concurență serioasă, cu echipele SUA, Chinei, Marii Britanii, Rusiei și, nu în ultimul rând, României, chiar dacă aliniem o formație în plină construcție, în prim-plan, dar nu putem exclude și surprizele, așa cum au fost și în urmă cu... 15 ani, la Tianjin, ca să nu ne depărtăm de „Marele Zid”. Și, mai ales, să ne amintim de medalia de aur câștigată de echipa României – Maria Olaru, Simona Amânar, Loredana Boboc, Andreea Răducan, Andreea Isărescu, Corina Ungureanu -, de succesele Mariei Olaru (individual compus) și Andreei Răducan (sol), de argintul Simonei Amânar, și de celelalte remarcabile performanțe... De atunci, de la Tianjin, a trecut un deceniu și jumătate... Acum, tot în China, o altă generație încearcă să urce muntele marii performanțe...

Joi, 2 octombrie 2014.

Programul zilei a fost unul încărcat pentru ambele formații, fetele având ca punct principal „podiumul oficial”, în timp ce băieții s-au concentrat, în

ambele antrenamente, pe aparatele care se dovedesc a fi ceva mai „sensibile”. Și toate acestea, pentru că s-a intrat ultima linie dreaptă. Conform programului, vineri, 3 octombrie, la ora 9.00, când acasă abia se adună de 4.00 în zorii zilei, echipele masculine își vor face intrarea oficială.

Arbitrii – din brigăzile desemnate fac parte Dan Grecu și Eugen Cățean – vor începe să „măsoare” și să pună note. Ziua se va încheia după mai bine de 13 ore, răstimp în care își vor susține „argumentația” formațiile din primele 5 Subdiviziuni, celelalte fiind programate în cursul zilei de sâmbătă, atunci când – la ora 20.00 (ora locală, 15.00 ora Bucureștiului) – vor evolua și gimnaștii noștri.

Joi, Cristian Bățagă, Andrei Muntean, Marius Berecar, Andrei Ursache, Daniel Rădeanu, Vlad Cotuna și Laurențiu Nistor au efectuat două antrenamente, antrenorii Ioan Suciuc, Ștefan Gal și Ionuț Corlaci insistând și continuând să pună accent pe aparatele care, mai ales în cursul podiumului oficial, au fost într-un fel punctele nevralgice, dar și asupra unor elemente de siguranță. Oricum, băieții sunt încrezători că totul se va desfășura în direcția dorită, că vor reuși să facă trecerea spre Glasgow 2015, prima țintă a tuturor celor 50 de echipe prezente aici, la Nanning. Iar motive să nu reușescă a se afla între cele 24 calificate, nu cred că există...

Fetele – Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Paula Tudorache, Ștefania Stănilă, Anamaria Ocolîșan, Silvia Zarzu, Ioana Nicoară -, conduse de antrenorii Lucian Sandu, Cristian Moldovan și Lăcrămioara Moldovan, după sesiunea de antrenament de dimineață, și-au concentrat atenția asupra „podiumului oficial”, această repetiție generală punându-le în situația de a evolua în sistem de concurs, moment cu atât mai important cu cât, se știe, majoritatea reprezentantelor noastre sunt debutante la un Campionat Mondial. Și emoțiile au fost evidente, dominând atitudinea fetelor, „iar modul cum și-au rezolvat temele ne trimite cu gândul la faptul că în următoarele trei zile, câte au mai rămas până la startul nostru, trebuie să revenim cu picioarele pe pământ, să existe o mai activă concentrare, să uităm de emoții și să ne facem treaba...”, după cum ne spunea antrenorul Lucian Sandu. Într-adevăr, a existat o stare emoțională excesivă, care și-a pus amprenta asupra mai tuturor fetelor, firească până la un anumit punct, dar care trebuie depășită, chiar dacă acceptăm că întregul ambient, întreaga atmosferă la o competiție de asemenea nivel este complet diferită de tot ceea ce au văzut și simțit până acum...

Luni, la ora 15.30 (ora locală), indiscutabil, atunci când vor intra în marea confruntare, Larisa Iordache și compania trebuie să se aplece la acel „punct” egal cu valoarea demonstrată atât de bine cu alte prilejuri... Deocamdată, să mai amintim că și arbitrele și-au făcut „încălzirea”, cu Anca Gîgoraș (arbitru FIG), cu Gabriela Robu și Raluca Bugner...

Luminile s-au aprins în sală. Să înceapă spectacolul! Sus cortina!

Vineri, 3 octombrie 2014.

Startul a fost dat odată cu intrare pe podium a echipelor masculine din cea dintâi Subdiviziune a calificărilor, tribunele de la Guangxi Sports Centre Gymnasium fiind pline. Au intrat în concurs – care a început la ora 9.00 (ora locală) și s-a încheiat la 22.00 – formațiile și concurenții individuali din primele 5 Subdiviziuni, impresia generală fiind a unor evoluții la nivelul de sus a unui concurs extrem de tare. Echipa masculină a României a fost „spectatoare”. Dar, deși au fost cu un „ochi” spre sală, și băieții, și fetele au efectuat

câte două antrenamente în această zi, dimineață și după-amiază, firește cu accent pe finisarea ultimelor detalii, antrenorii de la băieți „predând” către juriu și componența echipei și aparatele pe care va evolua fiecare.

Revenind la prima zi, după cum era de așteptat, echipa Chinei a dominat, reușind să se impună în 5 din cele 6 aparate, cedând doar „calul” în fața britanicilor, care au terminat pe locul secund, o poziție oarecum de așteptat după calculele anterioare. De remarcat evoluția echipei Braziliei, cu un remarcabil loc 3, dar și a Columbiei pe 9. Sigur, sunt de așteptat schimbări majore, deoarece sâmbătă vor evolua Japonia, SUA, Rusia, Germania, Franța etc, formații candidate la primele poziții, cu deosebire niponii și americanii.

În acest extrem de dificil „joc” se va afla și formația României, antrenorii Ioan Suci, Ionuț Corlaci și Ștefan Gal stabilind formula cu Cristian Bătagă, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Laurențiu Nistor, Marius Berbecar, Daniel Rădeanu. Nu a intrat Vlad Cotuna care, în ciuda eforurilor depuse la antrenamente, nu este încă refăcut pe deplin, iar colectivul tehnic a dorit să prezinte o formație care să-i dea o mai mare certitudine că își poate realiza obiectivele propuse. Debutant la o asemenea competiție de anvergură, Laurențiu Nistor s-a arătat încredzător în șansele formației noastre: „*Cu siguranță o să fie bine, nu se poate altfel...*”.

Așadar, după prima zi, pe primele locuri se află China, campioana mondială, care conduce cu 362.698, urmată fiind de Marea Britanie (357.193) și Brazilia (348.100), în așteptarea celorlalte echipe din ziua a 2-a.

În finala la individual compus și pe aparate se pot califica cel mult doi gimnaști din fiecare țară, în momentul de față ierarhiile individuale, în zona superioară, fiind dominate de sportivii gazdă, Shudi Deng și Ran Cheng la individual compus, de Diego Hypolito (Brazilia) – cal, Saso Bertoncelj (Slovenia) și Filip Ude (Croatia) – cal, Liu Yang (China) – inele, Hak Seon Yang (Coreea de Sud) – sărituri, Oleg Vernaev (Ucraina) – paralele Epke Zonderland (Olanda), imperial la bară, dar, să nu uităm, n-a intrat în scenă Kohei Uchimura (Japonia), cvadruplul campion mondial, în căutarea celui de al cincilea titlu, sau gimnaștii americani.

Cu siguranță și cea de a doua zi a calificărilor va fi marcată de evoluții de reală tehnicitate și spectaculozitate, care vor produce importante modificări în ierarhii. Care va fi locul gimnaștilor noștri? Greu, foarte greu de spus...

Sâmbătă, 4 octombrie 2014.

După două zile de calificări, în concursul masculin, echipa României – Cristian Bătagă, Marius Berbecar, Andrei Muntean, Daniel Rădeanu, Laurențiu Nistor, Daniel Rădeanu, Vlad Cotuna; antrenori: Ioan Suci, Ștefan Gal, Ionuț Corlaci – a ocupat locul 12 (341.516 / 58.865 / 56.099 / 58.298 / 57.932 / 57.490 / 52.832), într-o dispută cu 48 de formații la start. Să mai adăugăm, de asemenea, și calificarea lui Cristian Bătagă în finala de la individual compus, dispută cu 160 de competitori, ceea ce reprezintă o performanță mai mult decât notabilă, în condițiile și la nivelul la care au evoluat marea majoritate a gimnaștilor.

Pe propriul său teren, China a realizat o performanță deosebită, terminând calificările în poziția de lider, în fața unei Japonii care nu și-a spus ultimul cuvânt, finala de marți urmând a avea o cu totul și cu totul altă înfățișare, fie și ca urmare a sistemului de punctaj (6 – 3 – 3), care solicită o altă strategie și exclude posibilitatea sprijinului reciproc. La rândul lor, Rusia

și Marea Britanie par a fi principalii out-sideri, marile surprize venind din partea Braziliei și Eveției, calificate în finală înaintea unor formații mai bine cotate.

Așadar, China (362.698) și Japonia (361.609) – în ciuda câtorva greșeli la cal și bară – rămân, se pare de neatins, în urma lor SUA (360.393) – nu fără erori -, M. Britanie (357.193), Rusia (356.957), Germania (348.643), Brazilia (348.100) și Elveția (345.993), alcătuiesc tabloul finalistelor, la capătul unui concurs „care a avut, poate, cel mai ridicat nivel tehnic din ltima perioadă, extrem de dificil și extenuant pe toate planurile”, după cum remarcă și Adrian Stoica, președintele federației.

În această competiție, în care, între finaliste n-au avut loc Ucraina – la doar 0.453 de Elveția, după 24 de aparate -, Coreea de Sud, Franța ș.a., reprezentativa României s-a situat pe poziția a 12-a, un „loc care, în condițiile cunoscute în ceea ce ne privește, este cel pe care pteam să ne poziționăm în momentul de față. Sigur, fără alte câteva erori, am fi obținut un punctaj general ceva mai ridicat, ceea ce ar fi însemnat o poziție sau două mai sus. Oricum, pe ansamblu, băieții au manifestat un bun spirit de echipă, au încercat și chiar reușit adesea să țină pasul... Ne-am îndeplinit obiectivul de a trece de primul obstacol către Rio 2016, ceea ce implică, de acum încolo, adoptarea unei alte strategii și a unei alte atitudini...”, ne spunea Ioan Suci, antrenorul coordonator.

Concursul individual a fost dominat, fără surprize, de cvadruplul campion mondial Kohei Uchimura (Japonia, 92.165) – singurul cu o medie de peste 15.000 la fiecare aparat -, la peste 1.5 de rusul David Belyavski (90.748), rămânând, de asemenea, de observat chinezii Deng Shudi (locul 3) și Cheng Ran (5), dar și alți câțiva finaliști cu potențial la podium.

În acest context, având în vedere că Andrei Muntean a acuzat o ușoară entorsă după prima săritură, renunțând la cea de a doua, în disputa pentru finala de 24 a mai rămas Cristian Bătagă, care a reușit să intre în această fază, beneficiind, e drept, și de anumite clauze reglementare. Oricum este o reușită, iar poziția sa în ierarhia mondială poate fi îmbunătățită după finală...

„M-am simțit bine pe săritură, dar aterizarea n-a mai fost bună. Nu știu de ce nu a ieșit... Dacă mă refer la perforanța mea, nu pot spune că sunt prea mulțuit, pentru că mai am în vedere erorile de la bară, paralele și sărituri. La inele a fost bine... Oricum sper ca în viitor să fie și mai bine...”, declară Andrei Muntean, în timp ce colegul său, Marius Berbecar l-a completat: „Înainte de toate trebuie să remarc reușita echipei, pentru că a fost obținută prin contribuția tuturor... Sigur, se putea și mai bine dar acest lucru aparține acum de trecut, dar și de ... viitor până la următoarea ediție”.

Dacă în finala la individual compus îl vom avea pe Cristian Bătagă, din păcate, niciunul dintre gimnaștii noștri nu s-a calificat în finalele pe aparate, la fiecare cu un start foarte aglomerat și cu evoluții în care marii favoriți și-au impus valoarea.

Duminică, 5 octombrie 2014.

Cu un număr record de participante și cu „cercurile olimpice” la orizont, se anticipa că și întrecerea feminină va oferi un spectacol de înaltă calitate. Promisiune onorată încă din prima zi a calificărilor, mai ales de echipele SUA și Rusiei, în așteptarea intrării în scenă a formațiilor României, Marii Britanii, Chinei, Japoniei ș.a., pretendente îndreptățite la podium, au fost la nivelul așteptat. Dintre marile favorite au evoluat, în această dintâi zi, așa dar, doar SUA și Rusia, americancele reconfirmându-și intenția de a-și păstra titlul, detașându-se, la capătul unor

exerciții bine și foarte bine notate, cu aproape 7 puncte de gimnastele din Rusia! Este, evident, de așteptat „răspunsul” celorlalte, nu în ultimul rând al fetelor noastre. Ele vor intra în concurs, conform tragerii la sorți, luni după-amiază, aici la Nanning, de la ora 15.30 (ora locală), Larisa Iordache, Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Anamaria Ocolișan, Paula Tudorache, Silvia Zarzu – gimnastele care vor alcătui echipa de concurs – având o misiune, să recunoaștem, foarte dificilă, dar și capacitatea de a se ridica la nivelul așteptărilor.

Ziua de duminică, normal, a fost dedicată ultimelor antrenamente, antrenorii Lucian Sandu, Cristian Moldovan și Lăcrămioara Moldovan insistând nu numai asupra punctelor sensibile, dar și încercând să le aducă și la acea platformă psihică necesară unui concurs de asemenea anvergură.

Drept urmare, antrenorii au alcătuit și echipa, cu Ștefania Stănilă, Anamaria Ocolișan, Larisa Iordache, Silvia Zarzu, Paula Tudorache, Andreea Munteanu

În ceea ce privește disputa pentru podiumul la individual compus este de prevăzut că aceasta se va da între reprezentantele țărilor favorite și în competiția pe echipe, specialiștii prezenți în Sala din Centru Sportiv Guangxi acordându-le o atenție specială unor gimnaste recunoscute deja, dar și unor „nou venite”, Simone Biles (SUA) – campioana en-titre în căutarea celui de al doilea titlu consecutiv -, Aliya Mustafina (Rusia), Maria Kharenkova (Rusia), Anna Pavlova (Azerbaidjan), Giulia Steingruber (Elveția), Claudia Fragapane (M. Britanie), Yao Jinnan (China), Roxana Popa (Spania), din „top 10” nelip-sind, firesc, Larisa Iordache, dar „privirile” sunt îndreptate și spre Andreea Munteanu și nu numai în ceea ce le privește pe fetele noastre.

Revenind la prima zi a calificărilor, ierarhia echipelor situația a fost următoarea: 1. SUA 235.038, 2 Rusia 228.135, 3. Olanda 214.662, iar la individual compus lideră a fost campioana mondială en-titre Simone Biles (SUA), cu 0.725 în fața Aliyei Mustafina (Rusia) 58.874, pe locul 3 fiind Kyla Ross (SUA), cu 57.941.

În clasamentele pe aparate, pe „podium” se aflau: sărituri – Simone Biles 15.450, Mukayla Skinner (SUA) 15.349, Alla Sosnitskaya (Rusia) 15.016; paralele – Ashon Locklear (SUA) 15.233, Alyia Mustafina (Rusia) 15.166, Daria Spiridonova (15.100); bârnă: Simone Biles 15.133, Elisabeth Black (Canada) 14.466, Kyla Ross (SUA) 14.391; Simone Biles 15.366, Mykayla Skinner 14.700, Aliya Mustafina 14.500.

Luni, 6 octombrie 2014.

Și calificările feminine s-au încheiat, după o dispută pe parcursul a două zile foarte tensionate, locurile în finala echipelor și în probele individuale fiind cu greu obținute, gimnastele din cele 38 de formații încercând și reușind pe deplin să ofere un spectacol mult aplaudat de sutele de spectatori aflați în tribunele sălii. În condițiile unui echilibru valoric foarte pronunțat, motiv pentru care fiecare eroare, fie ea cât de mică, a cântărit greu în balanța punctajului, echipa României – Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Paula Tudorache, Silvia Zarzu, Anamaria Ocolișan, Ioana Nicoară – a intrat în finală, situându-se pe locul 7, având o lideră incontestabilă, pe Larisa Iordache, care s-a calificat și în trei finale: individual compus (locul 3), sol și bârnă (locul 2), precum și pe Ștefania Stănilă, și ea în finală la individual compus.

În întrecerea echipelor, SUA a rămas de „neatins”, la o distanță de aproape 4.175 puncte față de următoarea clasată, China: 235.038 – 230.753,

plutonul care a lăsat cea mai puternică impresie fiind completat de Rusia (228.135), cu mențiunea că și evoluțiile acestor gimnastele au fost marcate de erori. Între celelalte formații a existat un strâns echilibru, ordinea fiind stabilită abia după prestațiile pe ultimele aparate, cum spuneam cu România pe locul 7, cu 219.261 (58.565 / 49.499 / 55.331 / 55.866), punctajul fiind grevat de evoluția de la paralele – locul 25 în clasamentul aparatului (!!)-, ceea ce a frânt orice aripi și a creat un handicap imposibil de recuperat! Cu atât mai mult, cu cât evoluții cu erori au fost mai la toate aparatele – Anamaria Ocolișan a ratat de două ori la paralele, Larisa Iordache a atins covorul cu piciorul la trecerea de la bara înaltă la cea joasă, Ștefania Stănilă și Andreea Munteanu au căzut la bârnă, iar Sivia Zarzu la sol -, cu a doua șansă într-o evoluție mai bună în finala de miercuri.

Rotația I – Echipa României la sărituri. Notele: Ștefania Stănilă 14.866 (5.8 / 9.066), Anamaria Ocolișan 14.800 (5.8 / 9.100 / 0.1), Larisa Iordache 15.133 (5.8 / 9.333) și 14.166 (5.2 / 8.966), Silvia Zarzu 13.766 (5.0 / 7.66). Total: 58.565

Rotația a II-a – Echipa României la paralele. Notele: Ștefania Stănilă 13.233 (5.1 / 8.133), Anamaria Ocolișan 10.033 (3.6 / 6.433) – două căderi consecutive, Larisa Iordache 13.233 (6.0 / 7.233), Paula Tudorache 13.000 (5.0 / 8.000). Total la paralele: 49.499. Total general: România – 108.064

Rotația a III-a – Echipa României la bârnă. Notele: Ștefania Stănilă 13.066 (5.5 / 7.566), Andreea Munteanu 13.733 (6.3 / 7.433), Larisa Iordache 15.066 (6.3 / 8.766), Anamaria Ocolișan 12.066 (5.5 / 6.566), Paula Tudorache 13.366 (5.3 / 8.066). Total bârnă: 55.231. Total general: 163.295

Rotația a IV-a. Echipa României la sol. Notele: Ștefania Stănilă 13.600 (5.4 / 8.200), Andreea Munteanu 13.533 (5.7 / 8.233 / 0.4), Larisa Iordache 14.933 (6.2 / 8.733), Anamaria Ocolișan 13.800 (5.5 / 8.300), Silvia Zarzu 12.666 (5.5 / 7.466). Total sol: 55.866. Total general: 219.161

Finala va fi, indicutabil, altceva. Se va pleca de la zero, va fi un alt sistem (6 – 3 – 3), se va veni după acest concurs de calificare care a reprezentat un test în adevăratul sens al cuvântului, se va intra cu o altă motivație, poate cu mai puțină crispă (fetele noastre au fost marcate excesiv emoțional), ceea ce va conduce spre... altceva! Și acest „altceva” îl așteptăm de la întreaga echipă: Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Ștefania Iordache, Paula Tudorache, Anamaria Ocolișan, Silvia Zarzu, Ioana Nicoară.

Echipa României a avut și are o lideră de anvergură în acest moment, pe Larisa Iordache, cea care a dus greul, care le-a tras pe celelate fete, situație argumentată și de faptul că a reușit și calificarea în trei finale, ar fi putut să o obțină și pe a patra, la sărituri, dar „am executat a doua săritură nu pentru a fi în finală, ci doar pentru mine, să demonstrez că se poate”, după cum declara numeroșilor ziaristi străini aflați în „zona mixtă” și care nu au mai conținut cu întrebările.

- Cum apreciezi evoluția ta de azi?

- A fost un concurs bun, dar cred ca va fi și mai bun în finală.

- Cea de a doua săritură nu a mai fost la fel de reușită ca prima...

- Săriturile nu au reprezentat obiectivul meu principal. M-am focalizat pe aportul la performanța echipei, precum și asupra bârnei și solului.

- Și esti mulțumită?

- Deocamdată da, dar în finală va fi altfel, cu un program diferit și mai dificil.

- Ce îți dorești?

- Să fiu sănătoasă și să pot câștiga mai multe medalii pentru România.
- *Mulți te compară cu Nadia Comăneci...*
- Sunt foarte flatați să fiu comparată cu Nadia, dar eu sunt Larisa Iordache și caut să fiu eu însumi...

La individual compus, Larisa Iordache a încheiat pe „podium”, într-o confruntare cu Simone Biles (SUA), campioana mondială și olimpică, cu foarte valoroasa Aliya Mustafina (Rusia), cu Yao Jinnan (China) și Kyla Ross (SUA), și în finală anunțându-se aceeași dispută echilibrată: 1. Simone Biles (SUA) 59.599, 2. Aliya Mustafina (Rusia) 58.874, 3. Larisa Iordache 58.365 (15.133 / 13.233 / 15.066 / 14.933).

Marți, 7 octombrie 2014.

Prima finală – echipe masculin – s-a încheiat, medaliile de aur revenind pentru a 6-a oară consecutiv reprezentativei Chinei, plecată de pe poziția de favorită, publicul numeros și entuziast din Guangxi Sports Center Gymnasium aplaudând o victorie obținută în extremis, în fața Japoniei condusă de Kohei Uchimura, care a trebuit să se mulțumească din nou cu medaliile de argint. Pe locul al 3-lea, echipa SUA. Succesul s-a conturat abia pe ultima evoluție a ultimului aparat. China, care a plecat de pe prima poziție a calificărilor, a început cu stângul bătălia pentru păstrarea titlului, reușind să treacă în poziție medaliată abia după cel de al treilea aparat, pentru ca, după următorul, să depășească Japonia, poziție păstrată și după penultimul schimb. Ultima rotație. Japonia avea un avans de 0.691 puncte. China la bară, cu Deng Shudi și Lin Chaopan, cu note care au lăsat tot greul pe umerii ultimului concurrent, Zhang Chenglong. Avea nevoie de 15.867 sau mai mult pentru ca aurul să rămână în posesia gimnaștilor chinezi. Cu un exercițiu de zile mari, executat cu precizie, Zhang Chenglong realizează 15.966. China devine, astfel, pentru a 6-a oară consecutiv campioană mondială, depășind Japonia cu doar 0.100! Punctaj: 273.369 – 273.369. Și disputa pentru bronz a fost la fel de pasionantă, cu SUA, Rusia și Marea Britanie în prim-plan, americanii reușind să obțină bronzul în fața britanicilor, ca urmare a unui sol mai bun, în timp ce englezii s-au impus în fața rușilor având avantajul rezultatelor de la cal.

1.	China	44.766	43.724	46.532	46.066	46.324	45.957	273.369
2.	Japonia	46.732	45.341	44.532	45.766	46.032	44.866	273.269
3.	SUA	46.500	44.24	44.766	45.065	45.365	44.433	270.369
12.	România	58.865	56.099	58.298	57.932	57.49	52.832	341.515
	Cristian Bățașă	14.766	14.433	14.833	14.533	14.191	13.133	85.598
	Marius Berbecar	-	-	14.166	14.633	15.233	13.233	57.265
	Andrei Muntean	14.933	13.400	15.266	14.033	13.666	13.300	84.598
	Laurențiu Nistor	-	13.633	-	-	14.133	13.166	40.932
	Daniel Rădeanu	14.766	13.600	13.733	14.733	-	-	56.832
	Andrei Ursache	14.400	14.433	14.033	-	13.933	12.000	68.799

Miercuri, 8 octombrie 2014.

S-a lăsat cortina peste încă o finală. A echipelor feminine. A fost, așa cum se anticipa, cu totul și cu totul „altceva” comparativ cu faza precedentă a calificărilor. În „careul de ași” au intrat aceleași formații ca la edițiile precedente, pe podium, în ordine acum, SUA, China, Rusia – cele trei au tot

făcut schimb de locuri la ultimele două ediții (2010 și 2011), americancele reușind să-și păstreze, de această dată titlul -, pe locul 4 fiind echipa României în competiție cu alte 37 de țări. Larisa Iordache, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Paula Tudorache, Sivia Zarzu, Ioana Nicoară (antrenori Lucian Sandu, Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan) au demonstrat că „se poate”, chiar dacă regretul de a nu fi urcat pe podium – și au fost atât de aproape! – rămâne, iar lacrimile încă udă obrajii fetelor... Și, desigur, mai este această foarte valoroasă Larisa Iordache, una dintre cele mai bune gimnaste ale lumii, care se va afla, timp de trei zile (vineri, sâmbătă, duminică) în finalele individuale...

Să recapitulăm, pe scurt, la concursul:

Rotația 1: sărituri – SUA, China; paralele – Rusia, M. Britanie; bârnă – Italia, Japonia; sol – România, Australia. Note: Ștefania Stănilă 13.666 (5.4 / 8.266), Andreea Munteanu 13.700 (5.7 / 8.000), Larisa Iordache 14.700 (6.2 / 8.508). Total: 42.074. Clasamentul după prima rotație: 1. SUA 46.741, 2. Rusia 44.665, 3. China 44.123, 4. M. Britanie 43.232, 5. România 42.074, 6. Italia 41.066, 7. Japonia 40.866, 8. Australia 38.991

Rotația 2: sărituri – Australia, România; paralele – China, SUA; bârnă – M. Britanie, Rusia; sol – Japonia, Italia. Note: Ștefania Stănilă 14.633 (5.8 / 8.958), Anamaria Ocolîșan 14.933 (5.8 / 9.133), Larisa Iordache 15.066 (5.8 / 9.266). Total: 44.757. A doua notă la acest aparat, care a adus echipa noastră în disputa directă pentru podium. Clasamentul după două rotații: 1. SUA 91.474, 2. China 87.722, 3. România 86.831, 4. Rusia 86.597, 5. Italia 83.732, 6. M. Britanie 82.864, 7. Japonia 81.132, 8. Australia 81.123

Rotația 3: sărituri – Italia, Japonia; paralele – România, Australia; bârnă – SUA, China; sol – Rusia, M. Britanie. Note: Ștefania Stănilă 12.933 (5.1 / 7.833), Larisa Iordache 14.466 (6.1 / 8.366), Paula Tudorache 12.833 (5.0 / 7.833). A fost, din nou, punctul slab al echipei noastre, aparatul pe care s-au pierdut puncte, dar, așa cum remarca și antrenorul Lucian Sandu, fetele „și-au făcut, totuși, exercițiile, au stat pe aparat și nu au mai avut nicio ratare, ceea este foarte important în economia unui concurs, evitându-se penalizări și mai grele...”. Oricum, echipa noastră s-a situat pe ultimul loc la acest aparat. Total: 40.232. Rămânem, totuși, în cursă, pentru că urma aparatul forte al echipei. Clasamentul după 3 rotații: 1. SUA 135.273, 2. China 131.788, 3. Italia 127.632, 4. România 127.063, 5. Rusia 126.763, 6. M. Britanie 124.463, 7. Japonia 124.298, 8. Australia 123.823

Rotația 4 : sărituri – M. Britanie, Rusia; paralele – Japonia, Italia; bârnă – Australia, România; sol – China, Japonia. Note: Ștefania Stănilă 13.200 (5.5 / 7.700) – notă grevată de o cădere, Andreea Munteanu 15.200 (6.3 / 8.900), Larisa Iordache 15.500 (6.5 / 9.000). Notele primite de Larisa Iordache și Andreea Munteanu le-au situat pe cele două sportive pe primele poziții la acest aparat, echipa fiind pe locul 2, după China, dar ratarea Ștefaniei Stănilă, toată în lacrimi, a fost echivalentă cu pierderea locului pe podium. Total: 43.900.

1.	SUA	46.741 (1)	44.733 (1)	43.799 (3)	44.007 (1)	179.280
2.	China	44.123 (4)	43.599 (3)	44.066 (1)	40.799 (5)	172.587
3.	Rusia	44.699 (3)	44.655 (2)	41.932 (5)	40.166 (7)	171.462
4.	România	44.757 (2)	40.232 (8)	43.900 (2)	42.074 (3)	170.963
	Larisa Iordache	15.066	14.466	15.500	14.708	
	Ștefania Stănilă	14.758	12.933	13.200	13.666	
	Andreea Munteanu	-	-	15.200	13.700	
	Anamaria Ocolișan	14.933	-	-	-	
	Paula Tudorache	-	12.833	-	-	
5.	Italia	43.900	41.391	41.066	42.666	169.023
6.	M. Britanie	44.032	43.232	39.632	41.599	168.495
7.	Australia	42.132	42.700	42.165	38.991	165.988
8.	Japonia	43.166	41.124	40.866	40.266	165.422

Să consemnăm și câteva declarații, la final de concurs:

Larisa Iordache: „Într-adevăr, am fost foarte aproape de medalie... Ceea ce mă bucură e faptul că fetele s-au adunat până la sfârșitul concursului și au dat tot ceea ce e mai bun, iar greșelile care au fost se întâmplă și la sportive mult mai titrate... Sunt convinsă că în continuare ne vom pregăti, pentru a obține mai mult la următoarele concursuri... S-a văzut absența lui Didi (n.n. Diana Bulimar), experiența ei, iar cu ea eram sigur pe podium... Sigur că imi pare rău, deoarece ne-am străduit și am luptat până la ultima secundă, până la utimul aparat. E foarte dureros să fii la un pas de medalie, la un pas de podiumul mondial... Suntem împreună, sunt alături de ele, de fiecare în parte... La individual sper să dau tot ce e mai bun și să fac totul cât mai bine posibil...”

Andreea Munteanu: „Trebuie să muncesc mai mult, pentru că se vede lipsa de antrenament... Mă bucur că mi-am făcut cele două aparate bine... Îmi pare rău că am fost atât de aproape de podiumul mondial, dar timpul nu e pierdut și vom arăta anul viitor că se poate...”

Antrenorul Lucian Sandu: „Au avut alt tonus, altă dorință... Totul a ieșit bine din punctul nostru de vedere, deoarece trebuie să avem în vedere că e o echipă tânără, în formare... Am sperat până în ultimul moment, dar concursul este concurs...”

Joi, 9 octombrie 2014.

S-a scris încă o pagină: finala la individual compus masculin. 160 de gimnaști au fost la startul calificărilor, 24 au obținut dreptul de a-și disputa medaliile, iar 3 au urcat pe podium în frunte cu japonezul Kohei Uchimura, cel care a obținut cel de al 5-lea titlu consecutiv, performanță unică în istoria de 111 ani a întrecerilor mondiale ale gimnasticii, o reușită care va rămâne de neegalat până la apariția unui nou „fenomen”, o situație greu, dacă nu imposibil, de cuantificat în timp. Au fost în finală, alături de Kohei Uchimura, și alte nume grele ale gimnasticii mondiale, care și-au pus amprenta pe un spectacol sportiv de înaltă clasă, pe merit aplaudat de miile de spectatoti din sală.

Între cei 24 de finaliști s-a aflat și Cristian Bățașă, la prima sa prezență într-o finală mondială, încheiat pe locul 19, un rezultat mai mult decât notabil pentru campionul nostru, având în vedere standardele concursului.

Rotația 1. Cristian Bățașă – la sărituri. 14.566 (5.6 / 8.966), notă ce avea să-l plaseze pe locul 14. Cele mai mari note aveau să fie obținute de Kohei Uchimura 15.633 (6.0 / 9.633), Oleg Verniaev (Ucraina) 15.400 (6.0 / 9.400) și Max Whitlock (M. Britanie) 15.366 (6.0 / 9.366). Total 14.466, Cristian Bățașă – locul 16, după Rotația 1.

Rotația 2. Cristian Bățagă – la paralele. 14.133 (5.8 / 8.333), notă ce l-a situat pe locul 20 în ierarhia aparatului. Cele mai bune prestații le-au avut Oleg Verniaev 16.033 (6.9 / 9.133), Yusuke Tanaka (Japonia) 15.833 (6.6 / 9.283), Deng Shudi (China) 15.700 (7.1 / 8.600), în timp ce Kohei Uchimura 15.200 (6.5 / 8.700) și locul 9. Total: 28.633, Cristian Bățagă – locul 17, după Rotația 2. Kohei Uchimura trece la conducere în clasamentul general.

Rotația 3. Cristian Bățagă – la bară. 13.366 (5.7 / 7.666), notă de locul 22. Primele trei locuri: Yusuke Tanaka 15.500 (7.1 / 8.400), Jossimar Calvo Moreno (Columbia) 15.233 (7.2 / 8.033), Kohei Uchimura 15.233 (6.9 / 8.333). Total: 42.065, Cristian Bățagă – locul 21 după Rotația 3.

Rotația 4. Cristian Bățagă – la sol. 14.566 (6.1 / 8.466) și locul 15 pe aparat. Cele mai bune evoluții: Kohei Uchimura 15.766 (6.6 / 9.166), Max Whitlock 15.466 (6.7 / 8.766), Cheng Ran și Deng Shudi 15.300 (6.7 / 8.600). Total: 56.631, Cristian Bățagă – locul 21 după Rotația 4.

Rotația 5. Cristian Bățagă – la cal. 14.100 (6.2 / 7.900) și locul 17. Cei mai buni: Max Whitlock 16.000 (7.4 / 8.600), Cyril Tommasone (Franța) 15.666 (6.9 / 8.766), Andrei Likhovitki (Belarus) 15.333 (6.5 / 8.833)... 5. Kohei Uchimura 15.133 (6.2 / 8.933). Total: 70.799, Cristian Bățagă – locul 19 după Rotația 5.

Rotația 6. Cristian Bățagă – la inele. 14.466 (6.3 / 8.166), locul 12. Cele mai bune notări: Donnell Whittenburg (SUA) 15.266 (6.7 / 8.566), Kohei Uchimura 15.000 (6.4 / 8.600), Deng Shudi 14.866 (6.6 / 8.266). Total: 85.197, Cristian Bățagă – locul 19, după Rotația 6, ultima. Campion: Kohei Uchimura, pentru a 5-a oară consecutiv!

Japonezul Kohei Uchimura a devenit pentru a 5-a oară consecutiv campion mondial la individual compus, o performanță pentru istorie. El a venit la Nanning de pe poziția campionului cu patru titluri – deja o performanță cu caracter de unicat -, asumându-și, din nou, locul de lider după cel de al doilea aparat (cal). Cu toate acestea, cum era de așteptat, nu a avut chiar un drum ușor, dimpotrivă, după a 5-a rotație având doar un punct avans față de următorul clasat, dispută însă tranșată imperial în urma unei evoluții la bară care a smuls ovațiile celor aproape 9000 de spectatori aflați în sală. El s-a impus în fața britanicului Max Whitlock și a conaționalului său Yusuke Tanaka. De notat că Max Whitlock nu a figurat inițial printre cei calificați în finală, având în vedere că Daniel Purvis și Nile Wilson s-au aflat înainte lui, dar Nile i-a cedat locul deoarece avea dureri la o încheietură, iar această înlocuire s-a dovedit a fi de „argint”. Pe locul al 3-lea s-a situat japonezul Yusuke Tanaka, care a știut să valorifice oportunitatea acceptării contestației de la cal, în a doua rotație, atunci când nota i-a fost crescută la dificultate cu 0.30, reușind în final să aibă un avantaj de 0.151 față de Oleg Verniaev (Ucraina), care, după căderea de la inele, a recuperat cu o evoluție de excepție pe paralele, dar a pierdut medalia la sol, ultima rotație, ratând aterizarea la ultima diagonală, astfel că a fost nevoit să se mulțumească doar cu locul 4. La rândul său, germanul Fabian Hambuechen, medaliatul cu bronz din 2013, a încheiat pe 8, fiind depășit de David Beliavski (Rusia), Deng Shudi (China), Sergio Sasaki Junior (Brazilia). Pentru prima oară într-o finală mondială, Cristian Bățagă a terminat pe locul 19, dar a fost adesea la nivelul celor mai buni.

1.	Kōhei Uchimura	15.766	15.000	15.100	15.633	15.200	15.233	91.965
2.	Max Whitlock	15.466	16.000	14.466	15.366	14.975	14.200	90.473
3.	Yusuke Tanaka	15.200	14.200	14.733	14.933	15.883	15.500	90.449
19.	Cristian Bățașă	14.566	14.100	14.466	14.566	14.133	13.366	85.197

Cristian Bățașă: „A fost un concurs greu, o competiție cu cei mai valoroși gimnaști din lume la ora actuală... Eu mă bucur că am obținut această calificare, fiind prima mea prezență într-o finală de Campionat Mondial... Am încercat să fac totul cât mai bine... A fi în finală nu este ușor, iar lucrul acesta mă trimite cu gândul la faptul că mai avem de lucrat pentru a fi mai sus... De fapt, de aceasta sunt conștienți și toți colegii mei... Cu siguranță, la Glasgow vom avea un cuvânt mai puternic de spus...”

Antrenorul Ionuț Corlaci: „În ceea ce îl privește pe Cristian Bățașă, o primă observație este aceea că a început să conștientizeze faptul că trebuie să ducă exercițiul până la capăt, să-l mai urce din punct de vedere tehnic, pentru a putea emite pretenții la mai sus. Oricum, mă bucur că a reușit să se mobilizeze, reușind un concurs bun în ansamblu, fără ratări, ceea ce înseamnă mult... Nivelul întregii competiții a fost foarte ridicat, iar Kohei Uchimura este copleșitor... În ceea ce privește echipa, putem să alcătuim una competitivă, iar băieții, cunoscându-și bine nivelul actual, au gândirea comună și determinarea de a mai face pași buni înainte...”.

Vineri, 10 octombrie 2014.

După fabuloasa performanță a lui Kohei Uchimura în finala individualului compus, este rândul fetelor să le desemneze pe cele mai bune trei, cu mari șanse de a se afla, acolo, sus, fiind și campioana noastră, Larisa Iordache, alături de ea și colega sa Ștefania Stănilă. Va fi un concurs, anticipat dificil, în care trebuie ca acel minut și jumătate de exercițiu să fie la cotele maxime, pentru că în întrecere se vor afla gimnaste de renume ale momentului, recunoscute pentru valoarea demonstrată până în prezent. Se știe, principalele „obstacole” în drum spre podium se cheamă Simone Biles (SUA), Aliya Mustafina (Rusia), Yao Jinnan (China), Kyla Ross (SUA), Vanessa Ferrari (Italia), Shang Chunsong (China) ș.a. Americana Simone Biles, campioana en-titre, este bine poziționată, cu un stil exploziv și extrem de dificil – sol, sărituri și, chiar, bârnă -, dar și ea supusă greșelilor, așa cum a făcut-o, spre exemplu, la paralele și chiar la bârnă în competiția pe echipe, pe fondul unei nervozități în exces. La rândul ei, Aliya Mustafina, medaliata cu aur din 2010 și bronzul din 2013, pe poziția secundă în calificări, și-a demonstrat valoarea cu deosebire la bârnă și sol, dar și la paralele cu o execuție de un înalt nivel. În cursă pentru podium, și chiar pentru aur, se află și reprezentanta gazdelor Yao Jinnan, – locul 5 la ediția de la Antwerp și 4 în calificările de la Nanning -, și Kyla Ross (SUA) – care rămâne o pretendentă serioasă, în ciuda faptului că a fost doar pe 5 în calificări, ea știind să profite de orice ocazie și să se mobilizeze serios atunci când se vede medalia la orizont -, și Vanessa Ferrari, care vine de pe locul 6 al calificărilor și care este, se pare, la a doua tinerețe, aici amintindu-și că în 2006 și-a înscris numele pe lista campioanelor mondiale -, iar enumerarea ar putea continua, pentru că în concurs se vor mai afla și Giulia Steingruber (Elveția), Lisa Hill (Germania), Shang Chunsong (China), Claudia Fragapane (M. Britanie) și, de ce nu?, Alina Stănilă...

Desigur, între aceste stele, ne așteptăm ca Larisa Iordache să strălucească la rândul-i. A demonstrat-o cu brio și în calificări, și în concursul pe echipe. A

fost pe poziția a 4-a la Campionatele Mondiale de la Anvers, a fost pe locul 4 în calificări, a fost din nou pe podium, ca urmare mai ales a execuțiilor la sol și bârnă, dar se impune o creștere a nivelului la paralele, aparatul sensibil. Larisa nu și-a spus, însă, ultimul cuvânt...

Larisa Iordache și celelalte principale pretendente la podium au evoluat în aceeași grupă, într-o dispută „umăr la umăr”, ceea ce a mărit tensiunea și, să recunoaștem, a făcut spectacolul mai intens din toate punctele de vedere.

Iată și ordinea de start:

Rotația 1 – sărituri: Iordache Larisa, Mustafina Aliya, Biles Simone, Ferrari Vanessa, Ross Kyla, Yao Jinnan

Rotația 2 – paralele: Mustafina Aliya, Biles Simone, Ferrari Vanessa, Ross Kyla, Yao Jinnan, Iordache Larisa

Rotația 3 – bârnă: Biles Simone, Ferrari Vanessa, Ross Kyla, Yao Jinnan, Iordache Larisa, Mustafina Aliya

Rotația 4 – sol: Ferrari Vanessa, Ross Kyla, Yao Jinnan, Iordache Larisa, Mustafina Aliya, Biles Simone.

La rândul ei, Ștefania Stănilă a intrat, în ordine, pe sol (1), sărituri (6), paralele (5) și bârnă (4).

Finala.

Rotația 1 – sărituri: Iordache Larisa 15.066 (5.8 / 9.266) , Mustafina Aliya 15.100 (5.8 / 9.300), Biles Simone 15.866 (6.3 / 9.566), Ferrari Vanessa 14.866 (5.800 / 9.066) , Ross Kyla 15.166 (5.8 / 9.266), Yao Jinnan 14.533 (5.8 / 8.833). Ștefania Stănilă – sol: 13.600. După Rotația 1: Simone Biles 15.866, Kyla Ross 15.166, Aliya Mustafina 15.100, Larisa Iordache 15.066... 14. Ștefania Stănilă

Rotația 2 – paralele: Mustafina Aliya 15.041 (6.3 / 8.741), Biles Simone 14.533 (5.7 / 8.833), Ferrari Vanessa 13.700 (5.8 / 7.900), Ross Kyla 14.700 (5.9 / 8.800), Yao Jinnan 15.333 (6.9 / 8.6330, Iordache Larisa 14.866 (6.3 / 8.566). Ștefania Stănilă la sărituri: 14.500 Total 28.100. După Rotația 2: 1. Simone Biles 30.399, 2. Aliya Mustafina 30.141, 3. Yao Jinnan 30.066, 4. Larisa Iordache 29.932... 8. Ștefania Stănilă 28.100

Rotația 3 – bârnă: Biles Simone 14.766 (6.2 / 8.565), Ferrari Vanessa 13.900 (5.7 / 8.200), Ross Kyla 14.433 (5.8 / 8.633), Yao Jinnan 14.566 (6.1 / 8.466), Iordache Larisa 15.100 (6.3 / 8.800), Mustafina Aliya 14.341 (5.9 / 8.441) . Ștefania Stănilă la paralele 12.733. După rotația 3: 1. Simone Biles 45.165, 2. Larisa Iordache 45.032, 3. Yao Jinnan 44.632... 16. Ștefania Stănilă 40.833

Rotația 4 – sol: Ferrari Vanessa 14.700 (6.4 / 8.300), Ross Kyla 13.933 (5.4 / 8.533), Yao Jinnan 12.833, Iordache Larisa 14.733 (6.5 / 8.333 / 0.1), Mustafina Aliya 13.433 (5.8 / 7.633), Biles Simone 15.066 (6.3 / 8.766). Ștefania Stănilă la bârnă: 12.600. După Rotația 4: 1. Simone Biles 60.231 , 2. Larisa Iordache 59.765, 3. Kyla Ross 57.915

Larisa Iordache – medalie de argint la individual compus! Este pentru prima oară când se obține argintul din 2007.

„Mulțumesc Andreea... mulțumesc Paula...mulțumesc Silvia... mulțumesc Ștefania... mulțumesc Ioana... vă mulțumesc fetelor, va iubesc pe fiecare și pe toate... suntem împreună... suntem o echipă...” a răspuns Larisa Iordache îmbățișărilor cu care kolegele sale au întâmpinat-o la coborârea de pe podiumul de premiere, acolo unde a primit medalia de argint a Campionatelor Mondiale, consfințindu-se și argumentându-se, astfel, că este, indiscutabil, un star cu un statut bine definit în gimnastica mondială feminină.

„Sunt foarte fericită că am cucerit această medalie, sunt foarte mândră, pentru că am muncit intens zi de zi pentru a ajunge pe podiumul Campionatelor Mondiale”, declara Larisa Iordache zecilor de ziaristi aflați în zona mixtă și la conferința de presă...

Iar la ieșire, mulțimea de spectatori a așteptat-o cu răbdare și entuziasm pe Larisa, ea fiind una dintre marile preferate ale publicului, căreia îi răspunde cu aceeași căldură și dăruire sufletească...

Și rezultatele muncii au fost vizibile aici, în Guangxi Sports Center Gymnasium din Nanning, pentru că, tot așa cum spunea campioana noastră, finala *„a fost o competiție foarte puternică, între cele mai mari gimnaste ale lumii”*.

O competiție la care s-a înregistrat o nouă premieră, după cel de al 5-lea succes fabulos al lui Kohei Uchimura, prin victoria americancei Simone Biles, care reușește al doua victorie consecutivă, performanță care a mai fost realizată de legendara Svetlana Khorkina în 2001 și 2003, Shannon Miller (SUA), în 1993 și 1994, de Larisa Latîninina, în 1958 și 1962, precum și de prima campioană mondială a individualului compo, Vlasta Dakanova (Cehoslovacia), în 1934 și 1938.

Argintul Larisei Iordache vine pentru gimnastica noastră după 7 ani, de la Stuttgart 2007, atunci când pe treapta a doua a urcat Steliana Nistor.

Larisa Iordache a demonstrat pe tot parcursul concursului o determinare de oțel, ceea ce i-a și permis să urce de pe locul 4 al primei rotații pe cel secund după rotația a 3-a, la bârnă, unde a avut cea mai bună evoluție a finalei, să rămână pe acesta și după sol (în ciuda unei mici scăpări la o aterizare, cu penalizare 0.1) și să fie pe primul înaintea intrării Simonei Biles la sol, ultima din concurs, care avea nevoie de un 14.610 pentru a-și păstra poziția de lideră, pe care s-a aflat încă din start, dar care a primit 15.066 și, odată cu aceasta, și medalia de aur pentru un scor total de 60.231, după 15.866 la sărituri (un exploziv Amânar, cea mai bun noă din concurs), 14.533 la paralele, 14.766 la bârnă și 15.066 la sol.

Larisa Iordache a primit medalia de argint *„una care poate însemna un nou start și pentru mine și pentru gimnastica noastră, deoarece avem o echipă puternică, valoroasă, capabilă de rezultate și mai bune”*. Larisa a pus permanent presiune asupra Simonei Biles, cu 15.066 la sărituri, 14.866 la paralele – notă la care nimeni nu se aștepta și care, credem, a avut semnificația ei în economia concursului – 15.100 la bârnă și 14.733 la sol, cu cel mai mare indice de dificultate (6.5), a avut, în final, un total de 59.765, cu doar jumătate mai puțin decât gimnasta americană.

Medaliata cu argint din 2013, Kyla Ross, a coborât o treaptă, terminând pe 3, profitând de erorile campioanei din 2010 și bronzului din 2013, Aliya Mustafina (*„Am dat totul în concursul pe echipe”*) și chinezoaicei Yao Jinnan (bronz în 2011), cea din urmă fiind consolată de *„Premiul Eleganței Longines”* (alături de Kohei Uchimura). În același timp, campioana din mondială din 2006, Vanessa Ferarri (Italia), a terminat pe 6, repetând poziția din 2013, Alla Sotnitskaya a fost pe 7, înaintea venezuelencei Jessica Lopez, care aduce gimnasticii din această țară cea mai bună poziție la un „mondial”, în urma ei aflându-se la doar 0.001 (!!), Ellie Black (Canada), 56.133 – 56.132.

A promova în finala de 24 a unui Campionat Mondial reprezintă în sine o performanță, mai ales atunci când la startul concursului pentru încoronarea celor mai bune gimnaste ale lumii s-au aflat 133 de gimnaste din aproape 40

de țări. De aceea, nu trebuie trecută cu vederea nici prezența Ștefaniei Stănilă în aceasă finală, cu sportive având un palmares foarte bogat și o experiență pe măsură, mult mai puțin experimentata noastră gimnastă terminând pe locul 19, cu un total de 53.533 (sărituri: 14.500 / 5.800 / 8.800 / 0.1 – locul 12; paralele: 12.733 / 5.0 / 7.733 – locul 20, bârnă: 12.700 / 5.6 / 7.100 – locul 22; sol: 13.600 / 5.6 / 8.000 – locul 10), evoluția ei generală fiind marcată de o mare emoție.

1. Simone Biles	60.231	15.866	14.533	14.766	15.066
2. Larisa Iordache	59.765	15.066	14.866	15.100	14.733
3. Kyla Ross	58.232	15.166	14.700	14.433	13.933
4. Aliya Mustafina	57.915	15.100	15.041	14.341	13.433
5. Yao Jinnan	57.465	14.533	15.533	14.566	12.833
6. Vanessa Ferrari	57.166	14.866	13.700	13.900	14.700
19. Ștefania Stănilă	53.533	14.500	12.733	12.700	13.600

„Mulțumesc antrenorilor, familiei mele, mamei și tatălui meu, care s-au aflat în tribună și m-au susținut, mulțumesc tuturor care sunt alături de noi, de gimnastica românească...” a mai ținut să adauge Larisa Iordache, cu gândul, însă, că o mai așteaptă încă două finale grele, programate duminică, la bârnă și sol, cu speranțe intacte că Larisa Iordache va fi, din nou, medaliată...

Duminică, 12 octombrie 2014.

Ultima zi, cu ultimele 5 finale pe aparate. Fetele și-au făcut din nou apariția, pentru întrecerile de la sol. Larisa Iordache termină competiția cu încă o medalie de argint...

Note: Claudia Fragapane (M. Britanie) 13.100 (6.0 / 7.400 0.300) , Larisa Iordache (România) 14.800 (6.3 / 8.500) , Simone Biles (SUA) 15.333 (6.4 / 8.933), Vanessa Ferrari (Italia) 14.666 (6.3 / 8.366), Mykayla Skinner (SUA) 14.700 (6.5 / 8.200), Larissa Miller (Australia) 14.233 (5.8 / 8.433), Erika Fasana (Italia) 13.900 (5.7 / 8.200), Aliya Mustafina (Rusia) 14.733 (6.2 / 8.533).

Clasament: 1 Simone Biles 15.333 – rămâne în posesia titlului, 2. Larisa Iordache 14.800, 3. Aliya Mustafina 14.733

„A fost un concurs greu, dar a concurat excepțional fata noastră. Nu a constituit o surpriză pentru mine bătălia de la nivelul acesta, dar Larisa a reușit să-și stăpânească nervii mai bine decât celelalte concurente, cu excepția lui Simone Biles, care este extrem de puternică și domină prin calități fizice. O felicit pe Larisa și pe antrenorii noștri, așteptăm și finalele ei de duminică, la bârnă și sol. Medalia de astăzi este o medalie extrem de prețioasă, sper ca Larisa să-și aducă și o mare contribuție la mobilizarea echipei pentru viitor”, a declarat Adrian Stoica, președintele Federației.

Bârna, această „punte a suspinelor...”

Note: Bai Yawen (China) 15.033 (6.2 / 8.833), Simone Biles (SUA) 15.100 (6.4 / 8.700), Aliya Mustafina (Rusia) 14.166 (5.5 / 8.666) , Yao Jinnan (China) 13.366 (5.7 / 7.666) – cade , Elisabeth Black (Canada) 13.700 (6.3 / 7.400), Larisa Iordache (România) 14.066 (6.2 / 7.866) – cădere la primul element, Kyla Ross (SUA) 13.866 (5.6 / 8.266), Asuka Teramoto (Japonia) 14. 100 (5.6 / 8.500)

Clasament: 1. Simone Biles 15.100, 2 Bai Yawen 15.033, Aliya Mustafina 14.166.

Așa cum era de așteptat, Larisa Iordache a fost, în ceea ce ne privește, „numărul 1”, ea demonstrând prin întreaga sa prezență, rezultate și atitudine

că este o veritabilă gimnastă de clasă mondială, că este alcătuită din toate „ingredientele” unei mari campioane...

Așadar,

- *Cum a fost, Larisa Iordache?*

- Au fost patru zile de concurs, fiecare mai dificilă ca cealaltă, în competiție cu tot ceea ce are mai bun gimnastica mondială la ora actuală...

- *Cum apreciazi evoluțiile voastre, ale fetelor?*

- Și bine, și mai puțin bine. Undeva pe la mijloc... Am pierdut de puțin medalia la echipe, dar am obținut argintul la individual compus, mi-a... căzut din mână – sau de pe bâră – medalia la un aparat extrem de dificil, dar am avut, din nou, argint la sol... Așadar, au fost de toate la un loc...

- *Să trecem, mai întâi, peste ce este mai dureros. Ratarea de la bâră, acolo unde, după evoluțiile de la echipe și individual compus, toată lumea te vedea campioană...*

- Nu pot da vina pe nimeni. Singura persoană vinovată sunt eu. Pentru că am avut un momen de relaxare, mi s-a înmuiat piciorul și...

- *... la un element pe care l-ai făcut de mii de ori fără să clipești...*

- Astăzi n-a fost ziua mea la bâră, dar concursul este concurs! Poți fi sus sau... jos, ratând medalia! A fost, însă, și o lecție, una dureroasă e drept, despre multe alte lucruri pe care trebuie să le știe și să le stăpânească un sportiv dacă vrea să fie pe podium. Oricum, mi-e ciudă pe mine, pentru că pot, și știu că pot, mai mult...

- *Anul trecut, la Antwerp, ai fost pe locul de bronz la sol. Acum ai urcat o treaptă mai sus, ultima reușită asemănătoare fiind a Dianei Chelaru, în 2010. Numai că, de această dată, ai avut de trecut și un alt obstacol, acela de a surmonta, în extrem de scurt timp, eșecul de la bâră...*

- Este, adevărat, e foarte dificil să-ți revii după o asemenea ratare. Sincer? Mi-a fost tare, tare greu... Dar, mi-am zis: „Larisa, uită și treci la treabă!”... Pentru că i-am simțit alături pe antrenori, pentru că am avut fetele alături. Și le mulțumesc mult pentru asta...

- *A venit și clipa intrării pe covor...*

- Mi-am spus: „Totul sau nimic!”. Am încercat să trag de mine, să duc solul până la capăt, cât mai bine posibil, cât mai bine pot eu în condițiile date și a fost medalie de argint. De care mă bucur tare mult.

- *Medalie de argint la individual compus, medalie de argint la sol, o performanță mai bună decât precedenta, din 2013...*

- Așa este, un rezultat mai bun față de Campionatul Mondial trecut, cu speranța că în viitor va fi și mai bine. Am încercat pe timpul acestei competiții dificile să fiu cât mai constantă, cât mai sus, dar nu întotdeauna ce îți dorești se împlinește până la capăt...

- *Un singur lucru nu ți se poate reproșa: că nu ai muncit pentru aceste rezultate...*

- Știu cât am muncit, știu că trebuie să muncesc în continuare... Chiar dacă, aparent, gimnastica pare a fi un sport individual, este totuși unul de „echipă”, oricum ai privi, de la antrenamente la sala de concurs... De unul singur nu poți face nimic, este și motivul pentru care nu uit nicio clipă „echipa” care mă înconjoară și fără de care nu pot fi campioană. Lor, fetelor, antrenorilor, medicului Mihaela Beldie și nu numai ei, care-mi dreg durerile zilnice, familiei, tuturor le mulțumesc...

- *Crezi că este nevoie de o creștere a nivelului pentru a o depăși, să zicem, pe Simone Biles?*

- Desigur. Înainte de toate, trebuie să exersezi și să exersezi toate elementele, fără excepție, și, desigur, este nevoie să ridici notele de plecare și execuția...

- *Locul 4 la echipe, din nou și din nou, la ultimele Campionate. Așteptăm pentru perioada următoare și, mai ales, în perspectiva Jocurilor Olimpice, la o creștere?*

- Bineînțeles. O aștept și pe Didi (nn.Diana Bulimar), să muncim împreună, să urcăm pe podium împreună, acolo unde ne stă bine împreună, să fim o echipă puternică. Să nu uităm ca locul 4 de anul acesta a fost la doar un vârf de unghie de podium, ceea ce înseamnă că și Ștefi, și Paula, și Andreea, și Silvia, și Ioana, cu toate, dacă suntem sănătoase și vom lucra la fel, mai mult chiar, nu se poate să nu fie și mai bine...

- *Ai fost întrebată deja de ziariști ce vei face la Campionatele următoare...*

- Și le-am răspuns: „E greu de spus, să vedem, an după an... Sigur va fi un lucru: voi încerca să dau tot ce am mai bun...”

- *Acum, după această lungă perioadă de pregătire a „mondialului”, după aceste atât de stresante zile de concurs a venit vremea vacanței...*

- Nu, nu vreau vacanță. Știu că urmează o toamnă plină de concursuri. Și mie îmi place tare mult. Îmi place să merg la concursuri. Îmi place să mă bucur de ceea ce mie îmi place cel mai mult: de GIMNASTICĂ!

Dacă fetele au terminat în palmares cu două medalii de argint – Larisa Iordache (individual compus, sol), cu un loc 4 la echipe – Larisa Iordache, Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Paula Tudorache, Silvia Zarzu, Ioana Nicoară, cu calificări în finale individuale (Larisa Iordache, Ștefania Stănilă), băieții și-au îndeplinit obiectivul de a obține calificarea pentru Glasgow, echipa – Cristian Bătagă (și în finală la individual compus), Andrei Munteanu, Andrei Ursache, Daniel Rădeanu, Vlad Cotuna, Laurențiu Nistor – făcând, astfel, primul pas spre obținerea prezenței la Jocurile Olimpice de la Rio, posibilitatea de a se afla între primele 8 la ediția viitoare fiind mai mult decât realizabilă.

În clasamentul pe națiuni, România a ocupat locul 9 din 73 de țări participante, medaliile fiind împărțite între 13 țări: 1. SUA 10 (4 – 2 – 4), 2. China 7 (3 – 3 – 1), 3. R.P.D. Coreeană 2 (2 – 0 – 0), 4. Japonia 6 (1 – 3 – 2), 5. Ucraina 2 (1 – 1 – 0), 6. Rusia 6 (1 – 0 – 5), 7-8. Olanda și Ungaria 1 (1 – 0 – 0), 9. România 2 (0-2-0).

A fost o ediție care a bătut multe recorduri, înainte de toate din punct de vedere al valorii manifestate de concurenți, a ambițiilor fiecăruia de a fi cel mai bun, al nivelului tehnic și spectacular, o ediție a confirmărilor și infirmărilor, cu stele în urcare și altele la apus, cu „eroi” care au arătat că și ei sunt supuși greșelilor, și, nu în ultimul rând, o ediție a organizării realmente ireproșabile până la ultimul amănunt.

Ceea ce se mai poate adăuga este și faptul că, așa cum au recunoscut și oficialii forului internațional, *„în acest moment dificultatea a crescut prea mult. Mult prea mult. Iar execuția nu a ținut pasul... În fiecare an se observă că partea artistică este sacrificată în favoarea complicatelor acrobații... Este nevoie să schimbăm mentalitatea... Este timpul să nu uităm tradiția, numele sportului nostru care se cheamă gimnastică artistică”*. Și cele mai multe dintre evoluțiile de la Nanning au demonstrat necesitatea ca noul Cod de Punctaj, care va fi gata până la finalul anului, să producă acea schimbare necesară...

Nanning a fost primul important pas pentru gimnaști, pentru echipe

pe drumul spre Rio de Janeiro, primele 24 avansând spre Glasgow 2015, cu poarta deschisă spre 2016. „*Sper că vă veți aduce aminte de Nanning, de Gunagxi, de China, de legendare și minunate locuri...*”, spunea la Ceremonia de Închidere Luo Chaoxi, președintele executiv al Comitetului de Organizare...

La sosirea acasă, pe Aeroportul Henri Coandă, delegația gimnastelor și gimnaștilor a fost întâmpinată cu flori, de mici și mari gimnaști, de iubitori ai acestui sport, de presă. Îmbrățișări... felicitări... declarații...

Larisa Iordache a participat în China la cel de-al doilea ei Campionat Mondial și și-a ridicat la trei bilanțul medaliilor din palmares la această competiție: două de argint la individual compus și sol la Nanning și un bronz la sol, în urmă cu un an la Anvers: „*Sunt mulțumită, sunt fericită, dar îmi doream mai mult de la mine și știu că puteam mai mult. Și, bineînțeles, îmi doream aurul mondial. Toate medaliile sunt prețioase pentru mine, însă mi-o doream foarte tare pe cea de la individual compus. Îmi pare rău că nu a fost aur, pentru că m-ar fi bucurat și mai tare*”, a declarat campioana noastră.

România a ocupat locul 4 în finala feminină pe echipe, fiind la un pas de bronz: „*Este un bonus pentru noi, pentru că am pornit cu o echipă nouă. Fetele au dat tot ce au putut din ele, le-am văzut optimiste, s-au încurajat și mă bucur foarte tare pentru lucrul acesta. Mă bucur că am făcut parte din această echipă, pentru că a foarte frumos să fiu cea cu mai multă experiență dintre ele...*”, a adăugat Larisa Iordache.

„*Suntem foarte mulțumiți de rezultatele Larisei, dar trebuie să ne întoarcem în sală să vedem ce putem face să ajungem pe locul întâi. La individual compus, medalia Larisei este ca un aur. La fel și locul patru pe echipe este foarte, foarte valoros, extrem de important pentru viitorul gimnasticii românești. Diferență e mică față de Rusia, e bine că am fost aproape pentru că după calificări toată lumea era puțin îndoită de rezultatul nostrum... Suntem pe un drum bun, dar mai este mult de lucru. Trebuie să revenim cu picioarele pe pământ și să facem cât mai bine. Prin foarte multă muncă le putem ajunge și pe americance. Dar trebuie să ajungem și la notele de plecare ale americancelor la sărituri. Este nevoie să ne îmbunătățim săriturile și să progresăm mai ales la paralele, acolo unde avem doar o singură gimnastă, restul trebuie să muncească foarte mult*”, a declarat antrenorul Lucian Sandu.

La rândul său, Adrian Stoica, președintele Federației, a spus: „*Speram la o medalie, pentru că am terminat un Campionat European pe primul loc și am avut în fața noastră echipa Rusiei care ar fi fost posibil să fie depășită de fetele noastre. Este o chestiune de experiență pentru că am avut gimnaste debutante la un mondial, care într-o sală cu 12.000 de spectatori nu au aceeași dezinvoltură ca în sala de antrenament... Dar și asta este o concluzie pe care trebuie s-o aranjăm pe viitor, să începem să participăm cu mai multă larghețe la anumite competiții. Câteodată ne ferim de competiții și dăm prioritate 100 la sută pregătirii, dar competiția face parte din pregătirea gimnastului și trebuie să aibă și un număr suficient de competiții, în așa fel încât să ajungă să nu-și mai facă niște probleme extraordinare de mobilizare în situații de stres de competiții. De medalii sunt mulțumit, fără îndoială, dar, ca de fiecare dată, constatăm că se putea mai mult. Și că dacă am fi făcut și noi ceva înainte ar fi putut să fie mai bine. Cred că este important ca cei care se ocupă de pregătire să tragă niște concluzii și să încerce să valorifice ceea ce ne-a arătat acest mondial extrem, extrem de greu... Dificultatea exercițiilor în gimnastica artistică este mult prea mare... Nu vă puteți închipui cât de greu a putut să fie pentru gimnaști și gimnaste. De altfel, s-au văzut și niște ratări spectaculoase în timpul finalelor. Lucrurile nu sunt simple în gimnastică,*

a început inclusiv președintele federației internaționale să constate că s-a progresat cu dificultatea poate mai mult decât este cazul și că ar trebui să se ia niște măsuri. Eu sunt de aceeași părere, pentru că încărcătura care este pe umerii acestor sportivi este imensă. Chit că sunt mai copii, la fete, sau gimnaști cu maturitate, la băieți...”

Echipa masculină a obținut calificarea pentru Glasgow 2015, primul pas spre Rio, în timp ce Cristian Bătagă a fost finală la individual compus. Antrenorul Ioan Suci: *„Băieții au concurat bine, la nivelul la care puteau să concureze în acest moment. Cu excepția paralelului, unde ne-am încurcat tare de tot pentru ceea ce doream ca rezultat, în rest s-a mers fără ratare. Am avut probleme mari cu calul înainte de concurs, dar niciun gimnast nu a ratat. Băieții s-au mobilizat foarte bine, mi-e foarte greu să-i critic pe aspectul de mobilizare. Avem probleme de conținut și de pregătire în sine și va trebui să corectăm multe lucruri, dacă într-adevăr și ei și noi toți din jurul lor ne dorim să ajungem cu echipa la Olimpiadă...”*

Campionatele Mondiale 2014 au intrat în istorie. Să ne bucurăm de fiecare medalie, fără a uita că pentru actuala generație începe acum lungul drum și greu spre Rio 2016, cu noi și extrem de dificile obstacolele pe parcursul anului ce vine și nu numai...

➤ 2015 – Glasgow

La Glasgow, în octombrie, decorul pentru cea de a 46-a ediție a Campionatelor Mondiale era pregătit: ecran uriaș, artificii, intrarea sportivilor demnă de staruri rock, o nouă dispunere în scenă a arbitrilor. Cu 584 de sportivi înscriși din 86 de țări (masculin – federații: 78, echipe: 24, gimnaști: 289, media de vîrstă: 23.95 ani; feminin – federații: 82, echipe: 24, gimnaste: 285, media de vîrstă: 19.27 ani), întrecerile din SSE Hydro Arena înregistrau un prim record. O competiție care, de asemenea, a însemnat pentru elita mondială a gimnasticii un pas decisiv către împlinirea marelui vis de a fi la Jocurile Olimpice Rio 2016. În această „bătălie” a stelelor s-au aflat și reprezentanții gimnasticii noastre feminine – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andreea Iridon, Laura Jurca, Silvia Zarzu, Anamaria Ocolîșan, Andreea Munteanu (antrenori Lucian Sandu, Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan) – și masculine – Marian Drăgulescu, Marius Berbecar, Andrei Muntean, Cristian Bătagă, Andrei Ursache, Laurențiu Nistor, Andrei Groza (antrenori Ioan Suci, Ștefan Gall, Vasile Vug).

Ce se anticipa?

Înainte de toate, o „competiție revoluționară”, după cum spunea Matthew Greenwood, director în cadrul Comitetului de Organizare Glasgow 2015, cu un spectacol total, în care nu vor exista menajamente, în acel minut și jumătate urmând a se concentra toată energia la nivel de explozie.

În competiția echipelor feminine au participat primele 24 de formații ale ierarhiei de la Nanning. Din 2011, formația americană a monopolizat prima treaptă a podiumului, fie că ne referim la Campionatele Mondiale sau Jocuri Olimpice. Cum, de asemenea, de notat și faptul că din 2003, americancele au terminat pe prima poziție a fiecărui „mondial” preolimpic. Cu excepția Aliyei Mustafina, în 2010 – gimnasta rusă nu va fi prezentă la întreceri, fiind accidentată -, toate medaliile de aur la individual compus, din 2007 încoace, au fost cucerite de reprezentantele SUA (2007 Shawn Johnson, 2009 Bridget Sloan, 2011 Jordyn Wieber, 2013 Simone Biles)! Formația americană se afla și de această dată în pole-position, un loc ce se anunța puternic „contestat” de China, Rusia, Japonia și, nu în ultimul rând, de România.

Sigur, aducând în prim-plan probele individuale, situația se schimbă. Americana Simone Biles (18 ani), campioană la individual compus la Anvers (2013) și Nanning (2014), a fost în cursă pentru a treia „coroană”, iar în caz de reușită însemna o triplă inedită în istoria Campionatelor și o performanță greu de atins, mai apoi. Până atunci, singura gimnastă care reușise să se impună la trei ediții fiind Svetlana Khorkina (Rusia), dar în ani diferiți (1997 – Lausanne, 2001 – Ghent, 2003 – Anaheim). Era așteptată cu interes, de asemenea, revenirea americancelor Gabriella Douglas, dublă învingătoare în 2012 (individual și echipe), și Alexandra Raisman, aurul de la sol și echipe, după doi ani de absență, sau a Victoriei Komova (Rusia), argintul olimpic. Și lista favoritelor a fost cu mult mai lungă, cu multe nume grele în cursa pentru titlul absolut, dar și pentru cel pe aparate, între acestea aflându-se, firește Larisa Iordache și Diana Bulimar.

Așa dar, cu 7 medaliat de la Jocurile Olimpice (Londra și Beijing) – Gabrielle Douglas (SUA / aur individual și echipe), Alexandra Raisman (SUA / aur echipe și sol), Viktoria Komova (Rusia / argint individual compus și echipe), Maria Paseka (Rusia / argint echipe și bronz sărituri), Ksenia Afanasyeva (Rusia / argint echipe), Larisa Iordache și Diana Bulimar (România / bronz echipe) în 2012, Hong Un Jong (RPD Coreeană /aur sărituri), Oksana Chusovitina (Germania / Uzbekistan /argint sărituri) în 2008 -, cu 6 campioane mondiale în probele individuale – Oksana Chusovitina (sol 1991, sărituri 2003), Vanessa Ferrari (Italia /individual compus 2006), Viktoria Komova (paralele 2011), Simone Biles (individual compus 2013 și 2014, sol 2013 și 2014, bârnă 2014), Hong Un Jong (sărituri 2014), Ksenia Afanasyeva (sol 2011), dar și cu Larisa Iordache (argint individual compus și sol 2014, bronz sol 2013), precum și alte gimnaste ce s-au aflat pe podium la edițiile trecute, ediția scoțiană avea toate atu-urile de a intra cu dreptul în istoria sportului mondial.

În concursul feminin au evoluat gimnaste din SUA, China, Rusia, M. Britanie, Italia, Japonia, România, Australia, Germania, Olanda, Belgia, Canada, Franța, Mexic, Spania, Brazilia, Polonia, Coreea de Sud, Elveția, Ungaria, Suedia, Austria, RPD Coreeană, Grecia.

Conform tragerii la sorți, echipa feminină a României a fost în Subdiviziunea 1 care a deschis seria evoluțiilor la acest Campionat Mondial, primul aparat fiind solul. Fetele noastre s-au aflat alături de echipa Spaniei și alte două Grupe Mixte, în prima zi a calificărilor, programate pe parcursul a două zile.

Primele intrate în concurs, așadar, gimnastele din Subdiviziunile 1 – 6, întreceri care s-au încheiat după peste 12 ore de evoluții în fața brigăzilor de arbitre și cu ceea ce putem numi marea surpriză a zilei, o veritabilă „Black Friday” pentru echipa României. Larisa Iordache, Diana Bulimar, Laura Jura, Andreea Iridon, Silvia Zarzu (antrenori Lucian Sandu, Cristian și Lăcrămioara Moldovan) s-au poziționat pe locul 8 înaintea apariției în concurs a echipelor din ultimele 6 Subdiviziuni, ceea ce lăsa doar o infimă șansă teoretică de calificare directă la J.O, situație agravată – exceptând prezența a Larisei Iordache și a Laurei Jurca în finala la individual compus – și de faptul că gimnastele noastre nu au obținut nicio calificare în finalele pe aparate

Prezența la Glasgow nu a început sub cele mai bune auspicii pentru fetele noastre, dacă avem în vedere că, accidentată, Cătălina Ponor – cu o revenire mult așteptată – a fost nevoită să fie pe patul de spital din Viena în loc de

Glasgow; că doar cu o zi înaintea competiției și Anamaria Ocolișan s-a accidentat la antrenament, obligând antrenorii să o scoată de pe lista de concurs, în timp ce rezerva Andreea Munteanu (campiona europeană a bârnei) nu s-a aflat nici ea în postura de a fi aptă de competiție, situații total neplăcute, cu influență asupra moralului fetelor, antrenorii aliniind doar 5 sportive.

Echipa României a intrat în concurs în prima Subdiviziune, deschizând – la „ora cafelei de dimineață” – Campionatul Mondial!, o tragere la sorți care nu i-a fost deloc favorabilă.

Rotația 1 – Sol: Laura Jurca, Diana Bulimar, Larisa Iordache, Silvia Zarzu, Andreea Iridon

Rotația 2 – Sărituri: Laura Jurca, Larisa Iordache, Silvia Zarzu, Diana Bulimar, Andreea Iridon

Rotația 3 – Paralele: Laura Jurca, Silvia Zarzu, Diana Bulimar, Larisa Iordache, Andreea Iridon

Rotația 4 – Bârnă: Laura Jurca, Diana Bulimar, Larisa Iordache, Andreea Iridon, Silvia Zarzu

Din păcate, evoluția gimnastelor noastre a fost marcată de mari greșeli de execuție sau ratări: Larisa Iordache a căzut la bârnă, la saltul 360 grupat, Diana Bulimar a căzut de două ori la paralele, Iordache și Iridon au căzut și ele, ca și Silvia Zarzu ș.a. Oricum, din nou, cele mai multe puncte s-au pierdut la paralele, echipa noastră, cu un total de 49.133, fiind pe ultimul loc la acest aparat, la celelalte situându-se pe poziții de mijloc: 4 – sărituri, 6 – bârnă și sol.

La finalul zilei, echipa României s-a aflat pe locul 8, după Rusia, M. Britanie, Italia, Canada, Brazilia și Germania, cu un total de 217.261, cu două puncte mai puțin decât ceea ce a realizat (219.261) în calificările ediției de anul trecut, de la Nanning, când s-a situat pe 7.

1. Rusia	60.229	59.907	56.532	54.699	231.437
2. M. Britanie	59.531	55.566	55.299	56.766	227.162
3. Italia	58.290	54.332	55.432	56.398	224.452
8. România	58.156	49.133	54.932	54.999	217.220
Diana Bulimar	13.958	11.100	13.733	13.800	
Larisa Iordache	14.866	13.200	13.866	13.766	
Andreea Iridon	11.900	13.500	12.300	-	
Laura Jurca	14.766	12.933	13.833	13.800	
Silvia Zarzu	14.566	11.066	11.700	13.633	

Situația nu a fost deloc îmbucurătoare nici în ceea ce privește probele individuale, cu Larisa Iordache și Laura Jurca între cele mai bune 24 finaliste ale individualului compus. În schimb, nicio prezență românească în finalele pe aparate! Trebuie să ne întoarcem cu decenii pentru a găsi echipa noastră pe un astfel de loc (9, în 1962) sau fără o finalistă în concursul pe aparate!

Președintele forului nostru de specialitate, Adrian Stoica, a declara: „Nu știu ce pot spune după ziua de ieri în care am văzut fetele concurând așa de slab. Nu le-am văzut niciodată așa. A fost o zi nefastă, asta e realitatea. Nu le-am văzut niciodată concurând în acest fel. Fetele nu pot fi fericite, sigur că sunt afectate, și-au dat seama că au ratat ceva foarte important. Toată suflarea gimnasticii e în șoc, dacă pot spune așa, dar e alături de România. Din păcate, necalificarea directă la JO este o

premieră nefastă pentru noi și am vrea să nu se repete asta vreodată. E un moment greu...”

La rândul ei, Nadia Comăneci, care se afla la Glasgow, a declarat pentru reporterii prezenți: *„Mă simt atât de tristă pentru ceea ce s-a întâmplat, pentru că au început cu handicapul prezenței Cătălinei Ponor. Am fost cu echipa, când Anamaria Ocolisan s-a accidentat gleznă. Am simțit o mare panică în rândul echipei. Și chiar dacă încercau să nu se gândească la asta, e greu să nu o faci. Am vorbit puțin cu ele și le-am spus: «Sunteți aici după atât de multe, multe ore în sala de gimnastică. Să vedem cum puteți face mai bine. Nu aveți altceva în minte decât că am să câștig primul sau al doilea loc...». Dar am simțit acel sentiment de panică. Toate au plâns și că aproape că m-au făcut și pe mine să plâng... Este greu să începi o competiție cu astfel de gânduri... îmi pare rău pentru ele... Există unele fete care nu sunt aici, dar acestea vor intra în echipa de anul viitor. Nu mă pot gândi la niciun alt motiv decât la imensa de panică ce le-a cuprins în ultimele zile. O gimnastă a fost accidentată, apoi o alta a fost accidentată, iar celelalte nu sunt, probabil, încă destul de pregătite pentru a deveni titulare...”*

Finala echipelor feminine, un concurs în 8, concurs dominat de gimnastele americane, care au înscris cea de a treia victorie consecutivă în această competiție, egalând reușitele URSS (1954 – 1962 și 1981 -1985), fiind însă departe de șirul de cinci succese ale echipei României (1994 – 2001). Aliniind două aurite medaliat olimpice Gabrielle Douglas și Alexandra Raisman, precum și pe dubla campioană mondială a individualului compus, Simone Biles, americanele s-au detașat încă din start, Margaret Nichols, Madison Kocian și Brenna Dowell având, de asemenea, un aport pe măsură. Într-un format competițional care nu lasa loc pentru greșeli (3 – 3), americanele au fost singurele care nu au înregistrat nicio căzătură, pornind spre treapta de sus a podiumului încă de la prima rotație (sărituri), pentru a excela, apoi, la bârnă și sol, încheind cu un total de 181.338, cu 5.174 mai mult decât a doua clasată, formația Chinei, cucerind a 5-lea titlu mondial și al 3-lea consecutiv. Echipa chineză – Fan Yilin, Shang Chunsong, Tan Jiabin, Chen Siyi, Wang Yan și Mao Yi – a reușit să fie mai bună decât campioana doar la paralele. Mai solide la sărituri și sol, ca în trecut, grație mai ales nou venitelor Wang Yan și Mao Yi, gimnastele chineze – și cu Wang Yan, Shang Chunsong și Fan Yilin foarte bune la bârnă, aparatul de predilecție – au urcat pentru a doua oară consecutiv pe treapta de bronz. În schimb, M. Britanie a înscris o performanță istorică în palmaresul său, surorile Rebecca și Elissa Downie, Charlie Fellows, Claudia Fragapane, Ruby Harrold, Kelly Simm și Amy Tinkler, la un an după succesul de la Jocurile Commonwealth-ului, în aceeași sală de la Glasgow, și în ciuda unei căderi la paralele a Elissei Downie, au primit medaliile de bronz, la doar o jumătate de punct de Rusia. O echipă a Rusiei – Viktoria Komova, Daria Spiridonova, Maria Paseka, Kseniia Afanaseva, Seda Tukhalian, Maria Kharenkova – care a căzut de ...sus!, rămânând în afara podiumului pentru prima oară după 2007. După, o cădere a Viktoriei Komova (paralele), vice-campioana olimpică 2012, mecanismul rus a început să se deregleze, clacând la bârnă, unde Seda Tuktalian, campioana Jocurilor Olimpice ale Tineretului 2014, Maria Kharenkova și Viktoria Komova au căzut rând pe rând, ceea ce avea să se întâmple și cu Kseniia Afanaseva, campioana mondială din 2011, la sol!

1. SUA	62.099	57.715	57.198	59.599	236.611
2. Rusia	60.229	59.907	56.532	54.699	231.437
3. M. Britanie	59.531	55.566	55.299	56.766	227.162
4. China	58.931	56.098	55.199	54.899	225.127
5. Italia	58.290	54.332	55.432	56.398	224.452
6. Japonia	58.033	55.199	54.832	55.799	223.863
7. Canada	58.133	55.732	54.649	54.266	222.780
8. Olanda	56.016	55.499	55.565	55.274	222.354
13. România	58.156	49.133	54.932	54.999	217.220

Dacă pentru Laura Jurca a fost o premieră calificarea în finala de 24, pentru Larisa Iordache, medaliata cu argint de la ediția anterioară, evoluția a fost o adevărată provocare, miza fiind o posibilă medalie, care ar fi șters puțin din eșecul de la echipe. „Sunt hotărâtă. Sunt mai pornită ca niciodată să-mi iau revanșa și să repar ceea ce am stricat la echipă. Cred că cel mai mare defect al meu este lipsa răbdării. Trebuie să am atunci sclipirea de moment și privirea aceea care să-mi zică: ai răbdare! Este normal, din mine vine totul, puterea stă în mine. Și știi asta. Și trebuie să o găsec atunci în ziua de concurs. De fiecare dată, la fiecare integral, la fiecare aparat, trebuie să arăt tot ceea ce am pregătit zi de zi. Îmi doresc din tot sufletul să performez cât mai bine la fiecare aparat, să-mi fac exercițiile cap-coadă cât mai bine pot eu, așa cum le fac și la antrenamente, liniștită și cât mai dezinvoltă și cred că poate veni și rezultatul, bineînțeles”...

Larisa Iordache a deschis concursul la bârnă, apoi a evoluat la sol (6), sărituri (5), paralele (4), în timp ce Laura Jurca a fost la sol (1), sărituri (6), paralele (5) și bârnă 4.

Aflată pe locul 16 al calificărilor, o poziție departe de statul său de vice-campionă mondială, Larisa Iordache avea capacitatea de a fi cu adevărat la nivelul cunoscut și de a se afla în bătălia pentru podium. O dispută în care au mai fost angajate americancele Simone Biles, cu prestații de departe cele mai bune, Gabrielle Douglas, ambiționată de idea de a fi prima gimnastă (după 1968) care și-ar păstra titlul olimpic al individualului compus, Giulia Steingruber (Elveția), campioana europeană, Elisabeth Black (Canada), eroina de la Jocurile PanAmericane, Seda Tutkahljan (Rusia), vedeta Jocurilor Olimpice ale Tineretului Jeux, Lieke Wevers (Olanda), care a făcut dovada unor calități indiscutabile, și lista ar putea continua...

1. Simone Biles	16.000	14.666	14.966	15.966	61.598
2. Giulia Steingruber	15.500	14.141	13.466	14.533	57.640
3. Gabrielle Douglas	15.300	14.750	13.066	14.400	57.516
16. Larisa Iordache	14.866	13.200	13.866	13.766	55.698
23. Laura Jurca	14.766	12.933	13.833	13.800	55.332

Larisa Iordache este mult mai încrezătoare și mai liniștită înainte de concurs ... O spunea chiar ea... „Înainte de toate, trebuie să spun că am primit foarte multe mesaje, nu am răspuns pentru că am vrut să mă concentrez pe ceea ce am de făcut. Le mulțumesc tuturor că sunt alături de mine, de echipă, că sunt cu sufletul alături de noi și vreau din tot sufletul meu să le arăr că nu este degeaba această susținere... Vor fi și părinții mei în tribune și vor fi alături de mine... Când mi-au spus că vin, m-am liniștit complet și, un pic, așa, s-au aliniat toate lucrurile la

locul lor... Mă simt mai liniștită și cred că pot... Trebuie să ofer bucurie și, sper, să dovedesc încă o dată că gimnastica e viața mea, că ceea ce sunt acum, sunt datorită gimnasticii și nu-mi pare rău..."

Încrezătoare era și Laura Jurca, înaintea debutului său în finala celor mai bune 24 de gimnaste ale lumii: „*Simt că pot... Am încredere în mine... Vreau să stau pe aparate, să-mi fac treaba...*”

Larisa Iordache și-a respectat nu numai promisiunea, dar a redovedit, dacă mai era nevoie, că este una dintre cele mai valoroase gimnaste ale lumii, plecând de la Glasgow, de la cea de a 46-a ediție a Campionatelor Mondiale, cu medalia de bronz a individualului compus, rămânând, astfel, între candidatele serioase și la podiumul Jocurilor Olimpice de la Rio 2016. Performanța Larisei Iordache a fost dublată de buna evoluție și a Laurei Jurca, la debut mondial la senioare, care a încheiat pe locul 8, cu mult înaintea unor gimnaste consacrate.

Larisa Iordache a deschis concursul la bârnă, cu o evoluție curată, pentru un 14.766, notă care a rămas cea mai bună și care a propulsat-o pe locul 7 după prima rotație. Solul i-a adus un 14.475 și locul 5 în ierarhia provizorie, în condițiile în care sportivele din grupa favoritelor dominau clasamentul general. A urmat intrarea la sărituri, cu 15.066, și avansarea pe 4 la general, după americancele Simone Biles, Gabrielle Douglas și chinezoaica Shang Chunsong. În ultima rotație, chinezoaica a deschis săriturile și a terminat concursul cu 58.265. În același timp, Larisa Iordache a fost la paralele, aparat unde trebuia să obțină o notă bună pentru a spera la medalie... Și a reușit. A avut o execuție apreciată și un punctaj de 59.107, care, la acel moment al concursului, o trimitea chiar pe prima poziție, având în vedere faptul că americancele nu intraseră încă în concurs. Mari favorite, sportivele din Statele Unite au încheiat, însă, concursul la sol, cu execuții foarte bine apreciate, ocupând primele două poziții Simone Biles 60.399, Gabrielle Douglas 59.316, Larisa Iordache intrând în posesia medaliei de bronz.

La rândul său, micuța Laura Jurca, debutantă la un Campionat Mondial, a deschis seriile la sol, cu 13.900, a reușit un 15.133 la sărituri și a trecut pe 7 la general, a scos 13.733 la paralele, menținând poziția a 7-a, și a încheiat cu un 13.966 la bârnă, pentru un general de 56.732 și locul 8 în finala mondială.

Sunt două rezultate care vin să confirme valoarea gimnasticii noastre feminine, agitate după ratarea calificării directe la JO de la Rio.

Cucerind medalia de aur, Simone Biles a realizat o performanță istorică. Texana s-a instalat în fruntea clasamentului de la prima săritură și nu a mai pierdut locul, în ciuda unui ușor dezechilibru la bârnă, după un salt înainte nu prea bun la recepție, și un pas în afară la sol, după elementul care îi poartă numele, astfel că, având în final 60.399, n-a ratat prima poziție a podiumului. Revenită în activitate după doi ani de pauză, pentru Gabrielle Douglas, campioana olimpică din 2012, medalia de argint a valorat cât una de aur, un loc obținut la capătul unui concurs solid, gimnasta americană fiind în situația de a deveni prima gimnastă campioană olimpică, după 1968, care își va apăra titlul. Celelalte gimnaste, considerate a fi candidate cu cele mai multe șanse la podium, au gravitat în jurul acestuia, Shang Chunsong (China), Giulia Steingruber (Elveția), Mai Murakami (Japonia), Seda Tutkhalian (Rusia) sau Elisabeth Black (Canada) rămânând pe poziții inferioare.

1.	Simone Biles	15.833	14.900	14.400	15.266	60.399
2.	Gabrielle Douglas	15.300	15.033	14.400	14.583	59.316
3.	Larisa Iordache	15.066	14.800	14.766	14.475	59.107
8.	Laura Jurca	15.133	13.733	13.966	13.900	56.732

Felicitări, așadar, pentru Larisa Iordache pentru medalia de bronz, o Larisa Iordache care a realizat o evoluție demnă de statutul său, declarând la final că a fost tot timpul animată de gândul că trebuie să fie ea însăși, să facă tot ceea ce depinde pentru sine, pentru și pentru întreaga echipă. Felicitări, de asemenea, și Laurei Jurca pentru locul ocupat, dar, mai ales, că nu s-a mulțumit a fi o gimnastă de pluton, așa cum s-au grăbit mulți, ci una care are capacitatea de a urca în ierarhia valorică a gimnasticii internaționale.

Decorul s-a schimbat în SSE Hydro Arena din Glasgow, locul fetelor fiind luat de băieți, angrenați și ei în cursa pentru primele poziții și a biletelor pentru Jocurile Olimpice, în competiție fiind și echipa României – Marian Drăgulescu, Marius Berbecar, Cristian Bățașă, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Laurențiu Nistor, cei care vor intra pe aparate -, gimnaștii noștri urmând a-și face apariția în ultima Subdiviziune, încheind două zile de spectaculoase evoluții.

Japonia și China s-au detașat în fruntea ierarhiei, dominând majoritatea aparatelor, cu doar o replică mai consistentă din partea M. Britanii și a Rusiei, cele patru lăsând „libere” următoarele patru poziții, adjuocate deocamdată de Elveția, Brazilia, Coreea de Sud și Germania, unele destul de fragile și pe nisipuri mișcătoare, dacă avem în vedere că erau așteptate în concurs și alte câteva pretendente aflate în Subdiviziunile 5 – 8.

Conform celor anunțate, ordinea pe aparate în ceea ce îi privește pe băieții noștri este anunțată a fi:

Rotația 1 – Inele: Marian Drăgulescu, Andrei Ursache, Cristian Bățașă, Andrei Muntean, Laurențiu Nistor, Marius Berbecar

Rotația 2 – Sărituri: Andrei Ursache, Marius Berbecar, Cristian Bățașă, Andrei Muntean, Marian Drăgulescu, Laurențiu Nistor

Rotația 3 – Paralele: Andrei Ursache, Cristian Bățașă, Marian Drăgulescu, Andrei Muntean, Marius Berbecar, Laurențiu Nistor

Rotația 4 – Bară: Cristian Bățașă, Laurențiu Nistor, Marian Drăgulescu, Andrei Muntean, Andrei Ursache

Rotația 5 – Sol: Andrei Ursache, Cristian Bățașă, Andrei Muntean, Marian Drăgulescu, Laurențiu Nistor, Marius Berbecar

Rotația 6 – Cal: Marius Berbecar, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Cristian Bățașă, Marian Drăgulescu, Laurențiu Nistor.

Echipa masculină a României a terminat pe locul 14, urmând a ajunge în aprilie 2016 la Rio de Janeiro pentru unul din cele patru locuri rămase disponibile, în timp ce Marian Drăgulescu și-a făcut o reintrare unanim remarcată, promovând în finala de la sărituri, iar Cristian Bățașă în finala la individual compus.

În ceea ce privește prestațiile celor 24 de formații, se poate spune că ele s-au păstrat în parametrii așteptați, cu unele mici schimbări în poziționare, favoritele valorificându-și însă statutul cu care au fost creditate înainte de C.M., iar out-siderele au încercat să spargă „blocajul”, dar fără prea mult succes. Japonezii, conduși de numărul 1 mondial, Kohei Uchimura, și de noul și promițătorul Kazuma Kaya, au terminat în fruntea clasamentului

calificărilor, cu peste două puncte în fața rivalilor chinezi. În finală, având în vedere că se aplica sistemul 3 – 3, bătălia se anunța la limita de sus, între o echipă a Japoniei, care n-a mai câștigat titlul mondial din 1978, și cea a Chinei, neînvinsă din 1994 (cu excepția ediției 2001). Alături de Japonia și China, alte 6 formații – M. Britanie, Rusia, SUA, Elveția, Brazilia și Coreea de Sud – s-au aflat în finală, având și „biletele” pentru Rio în buzunar. Consemnăm, de asemenea, marea premieră pentru formația „carrioca”, niciodată până în acel moment cu team-ul masculin la J.O., și faptul că elvețienii au așteptat din 1992, de la Barcelona, o prezență olimpică.

Japonezii, conduși de vedeta lor Kohei Uchimura, s-au impus după un concurs pe care l-au dominat de la un capăt la altul, însă pe care l-au încheiat cu emoții după o ratare la bară, chiar pentru cel mai bun sportiv al lor. Japonia nu a mai câștigat titlul mondial din 1978, însă s-a impus în cele din urmă cu un total de 270.818. Kohei Uchimura a făcut din această medalie de aur a echipei obiectivul său prioritar, realizând 91.531 din totalul acumulat la final de formația niponă. Conduși de Kenzo Shirai, „titirezul” gimnaștilor japonezi, care a fost magistral la sol cu al său cvadruplu șurub, japonezii s-au detașat încă din start, la 2.700 de deținătorii titlului, diferență majorată la 6.300 după cal. Căderile lui Yusuke Tanaka și Kohei Uchimura la bară i-au adus pe... pământ pe sportivii japonezi, care, în cele din urmă, au terminat pe primul loc la doar jumătate de punct de britanici. După patru decenii de așteptare, Kohei Uchimura, Ryohei Kato, Kazuma Kaya, Kenzo Shirai, Yusuke Tanaka și Naoto Hayasaka și-au asigurat o reîntoarcere triumfală acasă... Pe locul secund a terminat, surprinzător, echipa gazdă a mondialelor, Marea Britanie, cu 270.345, în urma evoluțiilor din ultima rotație de la sol. La trei ani după istorica medalie de bronz olimpică (Londra 2012), M. Britanie – Louis Smith, Daniel Purvis, Kristian Thomas, Max Whitlock, Nile Wilson și Brinn Bevan – au realizat încă o performanță de răsunet pe scena internațională, cu argintul obținut urcând pe podium pentru prima oară în istoria Campionatelor Mondiale, o istorie care a debutat în 1903! Fosta deținătoare a trofeului mondial, China, a adunat 269.959 și a terminat concursul de la Glasgow pe poziția a 3-a, punând punct unor 12 ani de domnare neîntreruptă. China, care și-a adjudecat 8 din cele 9 titluri pe echipe, a dispărut rapid din lupta pentru titlu, în urma a destul de numeroase evoluții ratate, insatisfacția fiind atenuată de medalia de bronz ce le-a revenit la final, Lin Chaopan, Deng Shudi, Zhang Chenglong, Xiao Ruoteng, Liu Yang și You Hao rămânând, totuși, o forță. Rusia s-a aflat la baza podiumului, Nikita Nagornyy, Ivan Stretovich, Denis Ablyazin, Nikolai Kuksenkov și David Belyavskiy a început suficient de bine la cal și inele, pentru a avea o performanță de excepție la sărituri și paralele, dar fără a continua în aceeași manieră la sol, consolându-se, în cele din urmă, cu locul 4. Echipa Statelor Unite, care a ținut mai bine ritmul cu japonezii pe parcursul concursului, a avut două contestații la ultimele două rotații, terminând pe poziția a 5-a. Americanii au debutat cu dreptul, Paul Ruggeri, Donnell Whittenburg, Danell Leyva, Chris Brooks, Brandon Wynn și Alex Naddour, fiind doar la o zecime de punct de japonezi după patru aparate, pentru a încheia la cal, aparatul care s-a dovedit a fi „bestia neagră” pentru ei, astfel că au retrogradat tocmai pe 5. Elvețienii care așteptau din 1992, de la Barcelona, o prezență olimpică, au încheiat concursul pe 6, gimnaștii din Țara Cantoanelor fiind urmași de Coreea de Sud și de Brazilia.

În contextul confruntării cu forțele mari ale gimnasticii masculine

actuale, formația României (afectată de unele absențe) n-a mai reușit performanța de la Tokyo 2011, când a obținut calificarea directă, încheind pe locul 14, cei cinci care au fost în concurs – Marian Drăgulescu, Cristian Bățașă, Marius Berbecar, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Laurențiu Nistor – au încercat, dar nu au reușit să-și depășească decât pe alocuri condiția, poziționarea lor fiind, la 5 din cele 6 aparate, una de mijlocul clasamentului, sub linia calificării olimpice: 13 – sol (56.298), 18 – cal (54.632), 11 – inele (57.566), 12 – paralele (59.133) și 20 – bară (53.032), excepția constituind-o săriturile – locul 7 (59.566).

1.	Japonia	59.632	58.632	57.966	61.132	61.623	59.899	358.884
2.	China	58.865	56.933	60.266	59.998	62.099	58.866	357.027
3.	M. Britanie	59.299	59.931	58.532	60.165	59.058	57.432	354.417
4.	Rusia	55.031	58.766	59.399	60.832	60.699	57.965	352.692
5.	SUA	58.031	54.498	60.240	59.866	59.632	58.065	350.332
6.	Elveția	58.666	56.698	56.533	59.033	60.732	58.465	350.127
7.	Brazilia	57.849	56.965	58.165	59.448	58.165	58.465	349.057
8.	Coreea de Sud	57.665	55.598	57.065	59.632	59.841	56.365	346.166
14.	România	56.298	54.632	57.566	59.566	59.133	53.032	340.227
	Cristian Bățașă	14.266	14.333	14.700	14.566	14.500	13.066	
	Marius Berbecar	-	12.166	-	13.900	15.333	13.100	
	Marian Drăgulescu	13.666	13.300	13.800	15.400	14.300	13.233	
	Andrei Muntean	14.233	12.533	14.933	15.300	15.000	12.766	
	Laurențiu Nistor	11.700	-	12.166	-	-	13.633	
	Andrei Ursache	14.133	14.466	14.133	14.300	14.300	-	

Un punctaj total (340.227), insuficient pentru a se afla între primele 8 formații, situație în urma cărei a urmat a doua încercare, Testul Preolimpic, alături de Germania – chiar dacă a avut în componență starurile Marcel Nguyen și Fabian Hambüchen -, Franța, Olanda, Ucraina, Spania și Canada pentru obșinerea calificării olimpice.

De la „mondialele” de la Londra, din 2009, nimeni nu a mai reușit să-i conteste poziția de lider a japonezului Kohei Uchimura într-o confruntare internațională, astfel că, fără a surprinde, cvintuplul campion mondial și olimpic a încheiat calificările pe poziția sa obișnuită (!), în vârful ierarhiei, dar, de această dată, talonat îndeaproape de ucraineanul Oleg Verniaiev, la doar 0.433, ambii cu o evoluție la sol cam departe de cotele obișnuite. Dacă în calificări Oleg Verniaiev s-a poziționat ca fiind singurul capabil să rivalizeze cu Uchimura, chinezii Deng Shudi și Xiao Ruoteng, americanul Danell Leyva, medaliatul olimpic cu bronz, britanicii Daniel Purvis și Max Whitlock, argint mondial în 2014, sau rusul David Beliavskiy se anunțau a fi, de asemenea, candidați principali la podium. Surpriza calificărilor a constituit-o argintul de la PanAmericane, cubanezul Manrique Larduet, care a terminat pe 7. În acest context, a fost de la sine înțeles că misiunea lui Cristian Bățașă – putem considera ca mai mult decât notabilă prezența în finala mondială de 24 din 182 participanți – nuse anunța ușoară, el vizând o clasare cât mai bună.

Înainte a acestei finale, Ioan Suci, antrenorul coordonator al lotului nostru masculin, declara: „Cristi a prins un concurs greu, cu o misiune dificilă, dar el intră cu o oarecare degajare, având în vedere poziția pe care o ocupă, el trebuind

să-și facă exercițiile așa cum știe, iar apoi...”, în timp ce Cristian Bătagă, recunoscând valoarea finalei și a adversarilor, mizează pe buna pregătire de care dispune și, desigur, dorința de a efectua fiecare exercițiu fără ratări”.

Alături de Cristian Bătagă, în finalele individuale se mai afla și Marian Drăgulescu, care a încheiat săriturile pe poziția a 3-a, cu o medie de 15.416, după Ri Se Gwang (RPD Coreeană) 15.524 și Denis Abliazin (Rusia) 15.483, o revenire în arena competițională care ne trimitea cu gândul la victoriile realizate de gimnastul nostru în 2001, 2005, 2006 și 2009, cu trecere prin argintul din 2003. La finalul zilei, Marian Drăgulescu declara: *„Este cu adevărat deosebit să pot concura din nou la Campionatele Mondiale. Sunt realmente fericit să fiu din nou aici și să evoluez pe toate cele șase aparate. Și sunt, de asemenea, fericit să fiu și în finala de la sărituri. Este ca o recompensă pentru munca intensă depusă. Îmi doresc ca România să fie prezentă la Jocurile Olimpice, acolo unde voi căuta, totodată, să obțin singura medalie care îmi lipsește din palmares, aurul olimpic...”*

Nu putem omite, desigur, marile surprize furnizate de trei dintre cei considerați campioni încă înaintea startului, Epke Zonderland (Olanda), Arthur Zanetti (Brazilia) și Krisztian Berki (Ungaria), care s-au pierdut în pluton tocmai la aparatele unde au intrat ca fiind „ei” și restul concurenților! Epke Zonderland a ratat ieșirea de la bară, Krisztian Berki a avut o ieșire slabă la cal, astfel că pentru triplul campion mondial, speranțele de a fi olimpic erau cvasi-pierdute, iar notele obținute la inele de Arthur Zanetti l-au ținut la doar 0.033 de finală!, dar el putea să-și apere titlul olimpic, având în vedere că Brazilia se afla printre cele 8 deja calificate.

Gimnaștii noștri, cu excepția lui Marian Drăgulescu la sărituri, nu prea s-au văzut, cele mai bune poziții fiind obținute de Marius Berbecar (17 – paralele), Andrei Muntean (17 – inele), Andrei Ursache (29 – cal), Cristian Bătagă (53 – sol), Laurențiu Nistor (86 – bară).

Deși toată lumea era ferm convinsă că japonezul Kohei Uchimura se va impune din nou în competiția mondială a gimnasticii masculine, fiind, indiscutabil, în acel moment, de departe cel mai bun, un veritabil „extraterestru”, întrecerile pentru desemnarea noilor medaliați a fost urmărită cu maximum de interes. Și, dacă în ceea ce-l privește pe sportivul nipon lucrurile au mers în direcția anticipată, surprizele aveau să se țină lanț la capătul unor evoluții de înaltă clasă tehnică și spectaculară. În această bătălie a celor mai buni 24 din gimnastica mondială s-a aflat și Cristian Bătagă, care, în final, a ocupat locul 21.

De la „mondialele” din 2009, de la Londra, nimeni nu a mai reușit să-i conteste poziția de lider a japonezului Kohei Uchimura într-o confruntare internațională. Kohei Uchimura a câștigat cel de-al 6-lea titlu mondial, după un concurs în care nu a prea avut emoții, terminând cu un total de 92.332, la o distanță suficientă de ceilalți doi clasați cubanezul Manrique Larduet (argintul de la Jocurile PanAmericane cu 90.698) și chinezul Deng Shudi (90.099). Ucraineanul Oleg Verniaiev – campionul european la Montpellier, câștigător al Jocurilor Europene de la Baku și al Universiadei – care, după calificări lăsa impresia că ar putea fi singurul ce are capacitatea de a-i „contesta” poziția lui Uchimura, a terminat concursul pe locul 4.

Prezența lui Cristian Bătagă în primii 24 de gimnaști ai lumii din 182 participanți, s-a înscris ca o performanță, având în vedere valoarea de ansamblu a concursului și cu deosebire a finalei. Cristian Bătagă a deschis la sărituri cu

14.558, a evoluat, apoi, la paralele, cu 13.966 (din păcate, cea mai mica notă de la acest aparat din finală), a urmat apoi bara – 13.033, solul – 14.500, o ezitare la cal și o căzătură de pe aparat pentru un 13.366 și, în cele din urmă, la inele, cu o notă de 14.166, pentru un total de 83.589 care l-a clasat pe locul 21.

Și, pentru că am amintit de surprize, poate cea mai mare a furnizat-o Manrique Larduet, Cuba făcându-și o reintrare extrem de spectaculoasă, după foarte mulți ani de absență de pe scena mondială, medalia de argint ce a fost obținută de tânărul gimnast de 19 ani, vine la sfârșitul unui concurs care și-a manifestat puterea, talentul, dar și un sânge rece în cele mai fierbinți momente, vice-campionul de la PanAmericane, marcând prin prestațiile sale această ediție. La rândul său, Deng Shudi a devenit primul gimnast chinez care a urcat pe podiumul mondial al individualului compus după 2007, după o prestație foarte bună, cu excepția paralelelor, ceea ce l-a făcut să piardă puncte prețioase în disputa cu gimnastul cubanez. Marile decepții s-au numit britanicul Max Whitlock, în cursă pentru locul second după primele două rotații, dar căderea de la bară i-a fost fatală medaliatului cu argint din 2014, cum, de asemenea Oleg Verniaev, campionul continental, a pierdut repede contactul cu plutonul de sus, ca urmare a erorilor de la sol și cal.

1.	Kohei Uchimura	15.733	15.100	14.933	15.633	15.833	15.100	92.332
2.	Manrique Larduet	14.666	14.300	15.233	15.433	15.733	15.333	90.698
3.	Deng Shudi	15.133	14.400	14.533	15.300	15.933	14.800	90.099
21.	Cristian Bătagă	14.500	13.366	14.166	14.558	13.966	13.033	83.297

Peste cea de 46-a ediție a Campionatelor Mondiale, odată cu finalele pe aparate, s-a lăsat cortina, rămânând în urmă istorii pentru mai târziu, imagini care vor intra în marile albume, drame și bucurii, dar, mai presus de toate, cu bune și rele, cu satisfacții și insatisfacții, rămâne... gimnastica, cu ale sale performanțe care-i aduc glorie!

Ziua a doua a finalelor pe aparate a fost, din nou, una tensionată pentru noi, cu atenția focalizată asupra concursului de la sărituri, acolo unde Marian Drăgulescu își făcea reintrarea mondială. Și, desigur, așteptarea a fost lungă și neliniștitoare, cu întrebări fără răspuns înainte de start: Cum va fi? Va fi o reușită pentru Marian Drăgulescu? Și a fost, cvadruplul nostru campion mondial la acest aparat (2001, 2005, 2006, 2009) și argint în 2003, a revenit spectaculos, după 6 ani (!), pe podiumul mondial, intrând în posesia unei noi medalii de argint, realizând o performanță de excepție, care intră în analele gimnasticii românești.

Ultima prezență românească la Glasgow a fost a lui Marian Drăgulescu în finala de la sărituri, acolo unde sportivul nostru a reușit să cucerească argintul mondial. Marian Drăgulescu a intrat în concurs cu a 3-a notă din calificări, și cel de al 4-lea pe lista de start. Kenzo Shirai (Japonia) a deschis concursul, cu 14.516, americanul Donnel Whittenburg a ridicat apoi pragul la 15.350. A urmat rusul Denis Abliazin cu 14.850 și a venit rândul lui Marian Drăgulescu. Cu publicul alături, a avut două sărituri foarte bune (S 1 – 6.0 / 9.300 – 15.300; S 2 – 6.2 / 9.300 – 15.500), pentru care a primit un total de 15.400, notă care l-a plasat provizoriu pe primul loc. Apoi Oleg Verniaev (Ucraina) 15.283, și a fost rândul sportivului nord-coreean Ri Se Gwang, campionul mondial 2014, care a plecat la fiecare din cele două sărituri din 6.4, ceea ce

I-a ajutat la stabilirea mediei finale, având în vedere că la execuție a fost sub gimnastul nostru, astfel că, având un total de 15.450, a reușit să-l întrea pe Marian Drăgulescu cu numai 0.050, păstrânduși medalia de aur, ultimii concurenți – Igor Radivilov (Ucraina) 15.083 și Hansol Kim (Coreea de Sud) 14.500 – neintrând în disputa pentru podium.

1. Ri Se Gwang	6.400	9.200	15.600	15.450
	6.400	8.900	15.300	
2. Marian Drăgulescu	6.000	9.300	15.300	15.400
	6.200	9.300	15.500	
3. Donnell Wihtenburg	6.000	9.100	15.100	15.350
	6.400	9.200	15.600	

Cu această performanță, Marian Drăgulescu a obținut și calificarea directă la Jocurile Olimpice de la Rio la sărituri. Marian Drăgulescu, retras din activitate după JO 2012 de la Londra, la aproape 35 de ani (îi va împlini pe 18 decembrie), devine unul dintre cei mai titrați gimnaști români, având în palmares opt titluri de campion mondial și nouă titluri de campion continental (sărituri, sol), la care se adaugă și medaliile olimpice de la Atena 2004.

Așadar, pe fondul calificărilor olimpice, recordurile au căzut ca frunzele toamnei: Simone Biles și Kohei Uchimura au intrat în istorie, gimnasta americană devenind cea mai titrată din secolul mondial al gimnasticii, iar Kohei unic în ceea ce privește titlurile la individual compus (5 consecutive!); Marea Britanie s-a aflat pentru întâia oară pe un podium la echipe (feminin și masculin), precum și cu un prim titlu mondial în palmaresul all-time (Max Whitlock – inele); Manrique Larduet a pus pentru prima oară drapelul cubanez pe un podium mondial, iar echipa masculină a Braziliei a obținut în premieră o calificare olimpică, o reușită cvasi-asemănătoare venind și din partea Olandei și Elveției absente de decenii de la J.O., pentru a mai nota doar faptul că finalele pe aparate au rămas în analele gimnasticii mondiale prin situația de la paralele, cu patru sportive medaliat cu aur (Fan Yilin – China), Viktoria Komova și Daria Spiridonova – Rusia, Madison Kocian – SUA), deoarece au primit aceeași notă (15366), o situație similară fiind consemnată în 1922 (!). Să mai notăm, de asemenea, că cel mai în vârstă gimnast a fost Naoya Tsukahara (Australia) – 38 ani, iar cel mai tânăr Marios Georgiou (Cipru) – 18, în timp ce Oksana Chusovitina (Uzbekistan) – 40 ani a dominat plutonul fetelor, la polul opus fiind Nadine Joy Nathan (Singapore) – 16 ani.

În clasamentul pe medalii pe prima poziție s-a aflat Statele Unite cu 10 medalii (5 – 2 – 3), urmate de Japonia 5 (4 – 0 – 1) și Rusia 4 medalii (3 – 1 – 0). România pe poziția a 8-a, cu cele două prezențe pe podium aduse de Marian Drăgulescu (argint) și Larisa Iordache (bronz).

*

Reușitele de la Campionatele Mondiale se adaugă, desigur, celor de la Jocurile Olimpice și de la Campionatele Europene, precum și de la alte competiții de anvergură internațională.

În umbra sportivilor s-au aflat și cei care le-au șlefuit talentul și le-au

pus în evidență valoarea. De-a lungul deceniilor mulți tehnicieni au lucrat cu pasiune la ceea ce s-a numit, și se numește, „fabrica de campioni” a gimnasticii românești: Caius Jianu, Livia Costa, Maria Simionescu, Petre Dungaciu, Emilia Liță, Nicolae Covaci, Atanasia Albu, Bella Karoly, Martha Karoly, Octavian Bellu, Adrian Goreac, Maria Cosma, Mihai Săndulescu, Ion Pop, Eliza Stoica, Leana Sima, Ion Pop, Rodica Demetrescu, Mariana Bitang, Nicolae Forminte, Toma Ponoran, Benone Perețeanu, Lucian Sandu, Adrian Boboc, Elena Boboc, Matei Stanici, Raluca Bugner, Florin Cotuțiu sau Francisc Kocsis, Nicolae Vieru, Costache Gheorghiu, Mircea Bădulescu, Gheorghe Condovici, Vasile Coșariu, Mircea Lisofschi, Iosif Hidi, Dan Grecu, Ion Albu, Ștefan Hărgălaș, Virgil Achim, Aurelian Georgescu, Iosif Ferencz, Nicușor Pascu, Ștefan GalL, Adrian Sandu, Vasile Vug, Marius Urzică, Ioan Suciu...

Generație după generație, gimnastica noastră a adus în prim-plan elemente de mare valoare, care au scris pagini de aur, argint și bronz, contribuind decisiv, alături de colectivele tehnice, la dezvoltarea continuă a acestui sport pe plan mondial.

Ediții	Feminin				Masculin			
	Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
1954	0	0	0	0	0	0	0	0
1958	0	0	1	1	0	0	0	0
1962	0	0	0	0	0	0	0	0
1966	0	0	0	0	0	0	0	0
1970	0	0	0	0	0	0	0	0
1974	0	0	0	0	1	0	0	1
1978	1	2	3	6	0	0	1	1
1979	3	0	2	5	0	1	0	1
1981	0	0	0	0	0	0	0	0
1983	1	4	2	7	0	0	0	0
1985	1	3	0	4	0	0	0	0
1987	5	1	4	10	0	0	0	0
1989	3	2	2	7	0	0	0	0
1991	2	0	3	5	0	0	0	0
1992	1	1	2	4	0	0	0	0
1993	1	3	2	6	0	1	0	1
1994	1	2	2	5	1	0	1	2
1994	1	0	0	1	0	0	0	0
1995	3	0	2	5	0	1	1	2
1996	2	2	1	5	0	0	0	0
1997	4	1	1	6	0	0	1	1
1999	3	3	1	7	0	1	0	1
2001	3	0	2	5	3	0	0	3
2002	0	2	0	2	2	0	0	2
2003	0	3	0	3	0	1	0	1
2005	0	0	1	1	0	0	0	0
2006	0	1	1	2	2	0	0	2
2007	0	2	1	3	0	1	0	1
2009	0	0	1	1	2	1	0	3

2010	1	1	0	2	0	0	0	0
2011	0	0	0	0	0	0	0	0
2013	0	0	1	1	0	0	0	0
2014	0	2	0	2	0	0	0	0
2015	0	0	1	1	0	1	0	1

Desigur, timpul și succesele nu se opresc aici...
Istoria mondială a gimnasticii continuă, cu aceeași geometrie incalculabilă.
Istoria Campionatelor Mondiale este departe de a se fi încheiat.
Este de datoria următoarelor generații să o scrie mai departe...

COMORILE „BĂTRÂNULUI CONTINENT”

*„Cred că pentru fiecare sportiv,
important este
să dea tot ce e mai bun...”*
Nadia Comăneci

TREZIREA LA VIAȚĂ

„Ce înseamnă să fii învingător? Înseamnă să mergi până la capăt, să nu te temi de sacrificii și să crezi în tine. Învingător înseamnă voință, motivație și tărie de caracter...”

Elisabeta Lipă, campioană

BUCUREȘTI, PRIMA STAȚIE...

„Prețul succesului este munca grea, dedicarea la antrenament și determinarea, chiar dacă vom câștiga sau pierde, vom ști că am dat tot ce e mai bun din noi pentru a reuși!”

Vince Lombardi, antrenor

DE LA CAMPIONATE LA „JOCURI”

„Mă simt fericit ori de câte ori reușesc să mă ridic deasupra unui obstacol”

Ludwig van Beethoven, compozitor

TREZIREA LA VIAȚĂ

*„Ce înseamnă să fii învingător?
Înseamnă să mergi până la capăt,
să nu te temi de sacrificii și să crezi în tine.
Învingător înseamnă voință,
motivație și tărie de caracter...”*

**Elisabeta Lipă,
Campioană mondială și olimpică la canotaj**

În urmă cu aproape decenii, Europa încerca să-și revină după coșmarul celui de al doilea Război Mondial, conflagrație care a marcat adânc, a însăngerat chiar, și lumea sportului.

Și a gimnasticii, totodată.

Încet-încet, „Bătrânul continent” se trezea la viață, își pansa rănilor și începea un nou drum ștergând, dar fără să uite, consecințele acelor ani grei.

Este perioada în care și Federația Internațională de Gimnastică își revenea, se trezea la viață, croind planuri de viitor, încerca să resusciteze această disciplină care primise, la rându-i, lovituri grele. Între altele, a început să se aducă în discuție, pe de o parte reluarea Campionatelor Mondiale, pe de alta înființarea unei noi competiții la nivel continental, propunându-se, astfel, crearea „Cupei Europei”, ceea ce avea să se redefinească nu după multă vreme, în Campionate Europene.

Regulamentul acestei noi competiții, denumită Cupa Europei, avea să fie stabilit abia la al 35-lea Congres FIG, desfășurat la Viena, în 1956, regulament care precedea ca întrecerile să se desfășoare o dată la doi ani, între Campionatele Mondiale și Jocurile Olimpice, într-unul din orașele europene, fiind deschise tuturor federațiilor afiliate la forul internațional.

La același Congres de la Viena, la propunerea și din inițiativa României, s-a decis, de asemenea, și crearea unei competiții similare feminine, pentru a fi în „echilibru” cu competiția masculină, argumentația specialiștilor români în favoarea acestei idei fiind extrem de solidă și convingătoare. Drept urmare, doi ani mai târziu, având ascendentul „europeanului” de la Frankfurt, și gimnastele au un campionat propriu, debutul fiind făcut în Sala Floreasca din București, o întrecere care a adus-o în lumina reflectoarelor pe celebra Larisa Latînina, dar și pe reprezentantele noastre Elena Teodorescu-Leuștean și Sonia Iovan.

Trebuie spus că, la ora creării acestor „campionate europene” gimnastica se afla sub egida Federației Internaționale de Gimnastică, având în vedere că forul continental european avea să se constituie mult mai târziu, în 1982.

Cupa Europei sau Campionat European? Este, desigur, doar o problemă de „semantică” și mai puțin de conținut. Informațiile și documentele referitoare la denumirea acestui nou concurs sunt contradictorii. De altfel este

o caracteristică a acelei perioade de cristalizare a sporturilor în accepțiunea de azi, iar gimnastica nu a făcut excepție. Dacă asupra întrecerii masculine mai planează unele dubii asupra numelui de start și a momentului în care s-a produs schimbarea, în ceea ce privește competiția feminină, situația este clară, aceasta debutând sub numele de „Cupa Europei”, pentru a deveni Campionat European în 1965, la Sofia, cu precizarea ca numerotarea s-a păstrat. De altfel, succesiunea Campionatelor Europene, precum și formatul lor, a suferit pe parcursul anilor numeroase schimbări, cu deosebire după 1986, când Uniunea Europeană de Gimnastică și-a asumat rolul organizatoric al întrecerii continentale, care au intrat sub egida UEG la nivelul juniorilor în 1986 (Karlsruhe), iar la cel al seniorilor în 1987 (Moscova).

Până la sfârșitul anilor '70, Campionatele Europene au fost rezervate numai seniorilor – în 1978, la Milano au intrat în scenă și juniorii -, fiind programate din doi în doi ani (cu excepția anului 1990), în alternanță cu cele ale seniorilor, pentru ca, din 1994, întrecerile să fie comune, la aceleași date și în același loc.

Ținând seama de numărul tot mai mare de participanți, organizarea unor Campionate a devenit din ce în ce mai dificilă, existând numeroase cazuri în care orașele gazdă, din lipsa posibilităților de susținere a evenimentului au organizat fie doar întrecerea masculină, fie doar pe cea feminină, ele având loc chiar în orașe și țări diferite (a devenit oarecum o „regulă”), sau succesiv, în același loc (Sofia 2014, putând constitui un exemplu), dar între ele fiind o distanță de zile sau chiar săptămâni.

În 2004, Uniunea Europeană de Gimnastică a decis, din nou, schimbarea alternanței, după sistemul un an cu Campionate Europene pe echipe (seniori și juniori) fără individual compus, în cel următor doar cu întreceri pentru individual compus și aparate (masculin și feminin), coincidența făcând că anii pari sunt ai echipelor, iar ceilalți ai concursului individual.

La debutul Campionatelor Europene, prezența gimnaștilor și gimnas-telor a fost restrânsă, pentru ca numărul acestora să crească continuu în peri-oada următoare.

În 1955, la Frankfurt, prima întâlnire a gimnaștilor europeni a fost una timidă, cu 35 de participanți din 20 de țări, dar, totuși, de succes, la care și-au disputat întâietatea sportivi din URSS, R.F. Germania, Luxemburg, Suedia, Franța, Spania, Elveția, Finlanda, Ungaria, Austria, Norvegia, Bulgaria, Iugos-lavia, Italia, Cehoslovacia, Belgia, M. Britanie, Portugalia, Saarland, gimnaștii sovietici Boris Shakhlin și Albert Azarian dominând concursul.

În ceea ce privește prima ediție feminină, de la București, din 1957, a reunit doar 19 sportive din 10 țări care și-au încercat șansa de a deveni campioane. Numărul acestora va crește, mai ales din 1969, pentru întrece-rile masculine, și din 1977, pentru cele feminine, având în vedere că federa-țiile participante au putut înscrie câte trei gimnaști, astfel că s-a înregistrat o pronunțată pantă ascendentă.

Un alt moment important, care a contribuit la creșterea cvasi-exponen-țială a participanților la Campionatele Europene, a fost cel al căderii „Zidului Berlinului” și al schimbărilor geo-politice care au urmat.

Un an cheie l-a reprezentat și 1994, deoarece tradiționalele concursuri individuale li s-a adăugat în program și competiția pe echipe (o primă încere-care, unică pentru juniori, a avut loc în 1992, fără concurs individual), sporind

substanțial numărul participanților și problemele organizatorice.

Rămânând în domeniul argumentației noastre, exemplele ultimilor ani sunt edificatoare: la Campionatele Europene individuale de la Berlin, din 2011, numărul total s-a ridicat la 233 (85 feminin și 148 masculin), pentru ca la Sofia, în 2014, pe listele de start ale concursului masculin să se afle 327 de sportivi (177 seniori și 150 de juniori) din 39 de țări, în timp ce în competiția feminină au evoluat 288 de gimnaste (149 senioare și 139 junioare) din 37 de țări, în timp ce la „ediția complete” Berna 2016 au fost 572 de gimnaști și gimnaste din 38 de țări cu un total de 572 sportivi (feminin – 37 țări, 135 senioare, 128 junioare; masculin – 38 țări, 155 seniori, 154 juniori)

Informațiile de mai sus vizează doar partea „artistică” a gimnasticii, dar, la nivel european, în concordanță cu dezvoltarea sportului în plan internațional, această disciplină se manifestă pe mai multe direcții, toate sub egida Uniunii continentale – lucru valabil și pentru celelalte organizații similare -, și avem în vedere faptul că gimnastica și-a diversificat aria de cuprindere, alături de clasică „artistică” venind și gimnastica aerobică, trampoline, ritmică, gimnastica pentru toți, acrobatică.

În cele șase decenii care au trecut de la decernarea primului titlu european al gimnasticii artistice s-au afirmat cu pregnanță gimnaști și gimnaste care și-au pus amprenta asupra dezvoltării acestei discipline pe plan continental și mondial, între cele mai titrate țări aflându-se România și Rusia (URSS), care au „partea leului”, dacă ne referim la un clasament al numărului de medalii adjudecate de-a lungul anilor de țările participante la întrecerile continentale. Din acest punct de vedere situația este similară cu cea ce există în ierarhiile olimpice și mondiale, cu trimitere firească și la valoarea gimnasticii românești, să recunoaștem, cu deosebire în zona feminină. Nadia Comăneci are în palmares 12 medalii europene, iar Daniela Silivaș și-a pus în vitrină 10 asemenea trofee, cum, la rândul lor, Larissa Latînina și Ludmila Turischeva sau Svetlana Khorkina au adunat câte 14 medalii, desigur fără a-i uita pe Yuri Titov, pe fenomenalul Nikolai Andrianov cu ale sale 17 recompense europene sau pe virtuozul Vitaly Scherbo cu 16 urcări pe podiumul de premiere.

Schimbându-se formatul campionatelor (de la înființare și până în 2004, ediții complete – echipe, individual compus, aparate; din 2005 – ediții alternative, un an echipe și aparate, următorul individual compus și aparate) s-a schimbat și modalitatea de numerotare a competițiilor, fiind adoptate diverse scheme (păstrarea ordinii succesive atunci când se ia în calcul edițiile cu concurs pe echipe și separat a celor individuale). Este de acceptat că nu se face nicio eroare nici dacă se face referire la numărul total de ediții.

Masculin

1955	I	Frankfurt	10 – 11.04	1989	XVIII	Stockholm	05 – 07.05
1957	II	Paris	19 – 20.10	1990	XIX	Lausanne	26 – 27.05
1959	III	Copenhaga	18 – 19.10	1992	XX	Budapesta	15 – 17.05
1961	IV	Luxemburg	12 – 13.09	1994	XXI	Praga	
1963	V	Belgrad	06 – 07.07	1996	XXII	Broendby	09 – 12.05
1965	VI	Anvers	15 – 16.05	1998	XXIII	St-Petersburg	23 – 26.04
1967	VII	Tampere	24 – 25.05	2000	XXIV	Brêmen	25 – 28.05
1969	VIII	Varșovia	24 – 25.05	2002	XXV	Patras	18 – 21.04

1971	IX	Madrid	14 – 15.05	2003		Moscova – echipe	03 – 04.05
1973	X	Grenoble	12 – 13.05	2004	XXVI	Ljubljana	15 – 18.04
1975	XI	Berna	31.05. – 01.06	2006	XXVII	Volos	04 – 07.05
1977	XII	Vilnius	28 – 29.05	2008	XXVIII	Lausanne	08 – 11.05
1979	XIII	Essen	18 – 20.05	2010	XXIX	Birmingham	21 – 25.04
1981	XIV	Roma	23 – 24.05	2012	XXX	Montpellier	23 – 27.05
1983	XV	Varna	27 – 29.05	2014	XXXI	Sofia	21 – 25.05
1985	XVI	Oslo	01 – 02.06	2016	XXXII	Berna	25 – 29.05
1987	XVII	Moscova	19 – 24.05	2018	XXXIII	Glasgow	01 – 12.08

Feminin

1957	I	București	26 – 28.05	1989	XVII	Bruxelles	20 – 21.05
1959	II	Cracovia	30 – 31.05	1990	XVIII	Atena	05 – 06.05
1961	III	Leipzig	03 – 04.06	1992	XIX	Nantes	23 – 24.05
1963	IV	Paris	20 – 21.04	1994	XX	Stockholm	11 – 15.05
1965	V	Sofia	22 – 23.04	1996	XXI	Birmingham	16 – 19.05
1967	VI	Amsterdam	27 – 28.05	1998	XXII	St-Petersburg	30.04 – 03.05
1969	VII	Landskrona	17 – 18.05	2000	XXIII	Paris	11 – 14.04
1971	VIII	Minsk	16 – 17.10	2002	XXIV	Patras	18 – 21.04
1973	IX	Londra	26 – 27.10	2004	XXV	Amsterdam	29.04 – 02.05
1975	X	Skien	03 – 04.05	2006	XXVI	Volos	27 – 30.04
1977	XI	Praga	13 – 14.05	2008	XXVII	Clermont-Ferrand	03 – 06.04
1979	XII	Copenhaga	11- 13.05	2010	XXVIII	Birmingham	28.04 – 02.05
1981	XIII	Madrid	02 – 03.05	2012	XXIX	Bruxelles	09 – 13.05
1983	XIV	Göteborg	07 – 08.05	2014	XXX	Sofia	14 – 18.05
1985	XV	Helsinki	11 – 12.05	2016	XXXI	Berna	01 – 05.06
1987	XVI	Moscova	19 – 24.05	2018	XXXII	Glasgow	01 – 12.08

Individuale

2005	I	Debrecen	02 – 05.07
2007	II	Amsterdam	26 – 29.04
2009	III	Milano	31.03 – 05.04
2011	IV	Berlin	06 – 10.04
2013	V	Moscova	17 – 21.04
2015	VI	Montpellier	13 – 19.04
2017	VII	București	17 – 23.04

La 23 ianuarie 2015, la Lausanne, a avut loc reuniunea Comitetului Executiv al UEG, în cursul căreia s-a decis orașul gazdă al Campionatelor Europene din 2017, a 7-a pe răbojul edițiilor individuale, în competiție aflându-se orașele România și Danemarca. A fost aleasă România pentru a fi, pentru a doua oară în istorie, gazda întrecerilor, o ediție jubiliară în ceea ce privește competiția feminină, ținând seama că se împlinesc 60 de ani de la debut, consemnat la București, în 1957. Este cazul să menționăm că, inițial, aceste Campionate trebuiau să se desfășoare la București, dar, din păcate, Capitala nu și-a onorat promisiunea de a realiza arena competițională necesară, astfel că ele au fost mutate la Cluj.

O zonă aparte o constituie juniorii.

Mai toate federațiile naționale organizau și organizează campionate și la nivelul tinerei generații, rațiunile fiind multiple, unele în legătură cu dezvoltarea

generală a sportului, altele de criterii ce țin de evoluția sportului de înaltă performanță cu necesitatea unei selecții și specializări timpurii, de viața și dezvoltarea în plan strict al gimnasticii, cu ale sale precise și riguroase cerințe de la primii pași în sală și activitatea competițională pe categorii de vârstă și până la promovarea acestei discipline care, în momentul de față, se bucură de o audiență deosebită.

Exemplul altor discipline, necesitatea imperioasă de a răspunde cerințelor sportului competitiv și de a nu se stagna în tipare vechi, desigur existând în plus și alte argumente motivaționale, forul continental a decis să adauge campionatelor la nivelul seniorilor și „variantele tânăra”: Campionatele Europene pentru juniori.

S-a creat, în acest mod, o veritabilă trambulină de lansare a unor gimnaste și gimnaști de înaltă clasă, care au devenit, mai apoi, nume de referință în gimnastica artistică și nu numai, având în vedere traiectoria urmată de mulți dintre aceștia.

Punctul de plecare l-a constituit anul 1978, atunci când, la Milano, a avut loc prima ediție a Campionatelor Europene pentru juniori și junioare.

Și în cazul acestora au existat variații în ceea ce privește ritmicitatea, a formatului competițional și al probelor înscrise în program, până a se ajunge la cel practicat în momentul de față. Un exemplu, dar nu singurul, îl constituie întrecerile pe echipe de la Arezzo (1992) și Charleroi (1995), când s-a concurat, la toate aparatele, pe „perechi”, fiecare formație fiind alcătuită din două gimnaste sau doi gimnaști.

„Caravana” gimnasticii juvenile a străbătut mai tot „bătrânul continent”, cu fiecare ediție făcând însă un pas înainte în ceea ce privește dezvoltarea gimnasticii artistice:

1978	I	Milano	Italia	
1980	II	Lyon	Franța	
1982	III	Ankara	Turcia	
1984	IV	Rimini	Italia	
1986	V	Karlsruhe	R.D.G.	
1988	VI	Avignon	Franța	
1990	VII	Madrid	Spania	1. echipe
1991	VIII	Atena	Grecia	
1992	IX	Arezzo	Italia	2. echipe
1993	X	Geneva	Elveția	
1994	XI	Praga	Cehia	masculin
		Stockholm	Suedia	feminin
1995	XII	Charleroi	Belgia	3. echipe
1996	XIII	Bröndby	Danemarca	masculin
1988	XIV	St.Petersburg	URSS	
2000	XV	Bremen	Germania	
2002	XVI	Patras	Grecia	
2004	XVII	Ljubljana	Croația	masculin
		Amsterdam	Olanda	feminin
2006	XVIII	Volos	Grecia	
2008	XIX	Clermont-Ferrand	Franța	
2010	XX	Birmingham	Anglia	
2012	XXI	Bruxelles	Belgia	
2014	XXII	Sofia	Bulgaria	
2016	XXIII	Berna	Elveția	

Aducând, însă, în discuție întrecerile continentale, pornind de la ideea unei permanente reinventări și păstrări în prim-plan a sportului, a gimnasticii nu în ultimul rând, este de observat, de asemenea, în ultimii ani, că s-au avansat și pus în practică o serie de concepte, ceea ce a dus la apariția unor noi competiții, a unor noi formate de ansamblu în special.

Îdeea creării și desfășurării, mai apoi, unor evenimente multi-sport nu este nouă, ea venind din timpuri de mult închise în pagini de istorie. Se afirmă că urme ale unor asemenea acțiuni se regăsesc tocmai prin 1829 î.e.n., atunci când aveau loc „Jocurile Tailteene”, în apropierea modernului acum Telltown din Irlanda (T. H. Nally), ceea ce înseamnă cu mult, mult înaintea Jocurilor Olimpice Antice, cu a lor primă ediție în 776 î.e.n. Este, de asemenea, foarte adevărat că, materializată fiind în diferite scopuri, sub diverse forme și cu un „program” variabil, totdeauna în raport cu dezvoltarea societății în acel moment al timpului sau timpurilor, asemenea acțiuni au fost tot mai numeroase după instituirea întrecerilor de la Olympia. Cum, de asemenea, din punct de vedere organizatoric există o singură idee de bază: desfășurarea de forțe sportive – și nu numai – pe parcursul mai multor zile, cu un program al sporturilor convenit (variabil ca număr și discipline în funcție de epoca de referință), ceea ce înseamnă, în fond, reunirea unor sportivi în plan național sau din diferite țări, care-și dispută întâietatea în cadrul mai multor sporturi (echipă sau individuale) într-un „oraș gazdă”. Drept urmare, istoria omenirii și a sportului, bineînțeles, consemnează o multitudine de asemenea evenimente multi-sport – cu caracter regional (Jocurile Asiei de Sud-Est, Jocurile Mediteraneene, Jocurile Mării Negre, Jocurile Africii Centrale, Jocurile Islandeze etc), continental (Jocurile Europene, Jocurile Asiei, Jocurile Africii, Festivalul Olimpic al Tineretului European ș.a.), global (Jocurile Olimpice, Jocurile Olimpice ale Tineretului, Jocurile Mondiale, Gimnaziada), politic (Spartachiada, Jocurile Bunăvoinței), istoric (Jocurile Commonwealth-ului, Jocurile Francofoniei), ocupaționale (Universiada, Jocurile Mondiale Militare, Jocurile Mondiale ale Polițiștilor, Dinamoviada...) sau al persoanelor cu dizabilități (Jocurile Paralimpice, Special Olympics...) și enumerarea ar putea continua -, unele efemere, altele cu o prezență mai îndelungată în calendarul „competițional”, fiecare cu contribuția sa importantă la dezvoltarea acestei forme de activitate socială în concordanță cu lumea înconjurătoare. Nu vom insista, mai adăugând doar că istoricii sportului consemnează doar în ultima sută de ani, de când începem a vorbi despre „sportul modern” au avut și mai au loc peste 100 de asemenea întreceri polisportive.

Existând, din 1937, Jocurile Pan-Americane, din 1951 Jocurile Asiei, din 1965 Jocurile Africane și europenii au ajuns la concluzia (târzie) că se iumpunea și pe „Bătrânul continent” un astfel de eveniment multi-sport. Drept urmare, crearea Jocurilor Europene a fost votată la 8 decembrie 2012, la Roma, de către 49 de Comitete Olimpice Europene, inițiativa înființării acestora, inspirate de competiții asemănătoare din Asia, America și Africa, aparținându-i președintelui COE, Patrick Hickey. Cu același prilej, cea de-a 41-a Adunare Generală a Comitetului Olimpic European (COE) a încredințat Republicii Azerbaidjan misiunea organizării primei ediții, astfel că, în perioada 12 – 28 iunie 2015, la Baku, au avut loc cele dintâi Jocurilor Europene, cu participarea a 49 de Comitete Naționale, membre ale Comitetului Olimpic European, și 6.000 de sportivi în dispută pentru cele 239 de medalii ale celor 22 discipline.

Dacă anul 2015 a fost cel al primei ediții a Jocurilor Europene, sub umbrela Asociației Comitetelor Olimpice Europene, tot el va rămâne și cel al creării Campionatelor Sportive Europene, o nouă platformă care nu înseamnă un nou format competițional, ci o regrupare a unor campionate continentale existente, prima ediție urmând a avea loc concomitent, între 1 și 12 august 2018, la Berlin și Glasgow. Principiul este simplu: în 2018, Glasgow va fi gazda Campionatelor Europene de canotaj, ciclism, golf (pe echipe), gimnastica artistică, natație și triatlon, în timp ce întrecerile atletismului vor avea loc la Berlin, toate păstrându-și identitatea, dar reunite sub o singură titulatură și coordonare, aceea a „European Sports Championships Management” (ESCM), eveniment care ar urma să aiba loc o dată la patru ani, la mijlocul ciclului olimpic. Indiscutabil, interesul acestei alianțe este, înainte de toate, mediatic, având în vedere potențiala audiență estimată la 850 milioane telespectatori, Campionatele Sportive Europene oferind unor discipline o vizibilitate fără precedent, ele fiind „lipite” de discipline de primă linie, gimnastica fiind poate cea dintâi. Așadar, un nou concept multi-sport va fi pus în aplicare în 2018 de către mai multe federații europene, pentru a crea un eveniment de anvergură continentală, gimnastica urmând să se întoarcă în SS Hydro Arena din Glasgow, locul unde au avut loc întrecerile mondiale din 2015, cu un format similar celui al Campionatelor Europene din anii pari, cu participarea la nivel de seniori și juniori.

Cu start al Campionatului European al seniorilor în 1955, la Frankfurt, cu cel al senioarelor la București, în 1957, apoi, introduse fiind întrecerile juniorilor, în 1978, la Milano, precum și Jocurile Europene (2015) și Campionatele Sportive Europene (din 2018) întrecerile la nivelul „Bătrânului continent” au adus în prim-plan, cu fiecare ediție, gimnaste și gimnaști care au scris și scriu istorie în sportul mondial.

Între aceștia s-au aflat și se află constant și reprezentanții școlii românești, la nivelul sportivilor, al tehnicienilor, al implicării în dezvoltarea acestei discipline...

BUCUREȘTI, PRIMA STAȚIE...

*„Să te cunoști, să te stăpânești, să te învingi,
Iată frumusețea eternă a sportului,
aspirațiile adevăratului sportiv
și condițiile succesului său”*

Pierre de Coubertin

Campionatele Europene, indiferent de nivelul acestora (seniori, juniori) au însemnat pentru școala românească de gimnastică posibilitatea unei permanente afirmări valorice.

Gimnastica românească a fost prezentă cu mult succes în întrecerile pentru titlurile continentale, chiar dacă prezența, cel puțin în anii de început a fost una greoaie, cu multe absențe din diferite cauze, cele mai multe fiind în legătură cu sistemul politic din acea vreme. Cert este că, atunci când au fost în concurs, reprezentanții noștri și-au afirmat valoarea la cotele de sus, cu deosebire în ceea ce le privește pe fete, cum, de asemenea, nu trebuie omis nici eșalonul junioarelor sau juniorilor. Totalul de aproape 250 de medalii de aur, argint și bronz aflate în palmaresul celor aproape șase decenii de prezențe românești la Campionatele Europene constituie un argument cât se poate de serios referitor la poziția gimnasticii noastre artistice, indiferent la palierul la care facem trimitere.

Un traseu marcat, așadar, cu multe „majuscule”...

➤ 1957 – București (senioare), Paris (seniori)

Eveniment de maximă importanță pentru evoluția gimnasticii pe „Bătrânul continent”, desigur, cu deosebită influență asupra dezvoltării acestui sport pe plan internațional: **prima ediție a Campionatelor Europene feminine, desfășurate sub denumirea de „Cupa Europei”. 26 – 28 mai, București, Romania.**

Gimnastele dispuneau acum și de un campionat continental propriu, după ce făcuseră pașii spre consacrare în 1928, la Amsterdam, la Jocurile Olimpice, și în 1934, la Budapesta, la Campionatele Mondiale, ceea ce a însemnat deschiderea unui nou drum către consacrarea valorilor gimnasticii feminine, dar și către o nouă posibilitate de dezvoltare și răspândire a gimnasticii.

În același timp, organizarea celei dintâi ediții feminine europene la București a avut o influență benefică și asupra gimnasticii românești. *„Campionatele Europene de la București, organizate de Federația Română de Gimnastică, au fost preludiul unor mari competiții sportive de gimnastică pentru că ele au deschis calea spre cele mai frumoase realizări ale acestei discipline sportive în România”,* scriau ziarele vremii.

Ziarul Sportul popular”, sub titlul *„La 26 mai, la București, Cupa Europei la gimnastică”*, la 4 mai, cu câteva săptămâni înaintea debutului competiției, publica un amplu articol:

„La 26 mai, Capitala țării noastre va găzdui prima ediție a unei importante competiții feminine de gimnastică: CUPA EUROPEI. Pentru a ne informa în ce stadiu se află pregătirile, ne-am adresat președintei de onoare a comisiei de organizare a Cupei Europei, academician profesor Raluca Ripan, rector al Universității din Cluj. Iată ce ne-a declarat tov. Raluca Ripan:

La Congresul Federației Internaționale de Gimnastică, ținut în toamna anului trecut la Viena, programul federației s-a îmbogățit cu o nouă competiție care aduce un substanțial aport la dezvoltarea gimnasticii sportive feminine: Cupa Europei. Cinstea de a organiza prima ediție a acestei competiții îi revine țării noastre, căreia îi aparține, de altfel și meritul de a fi și studiat și propus forului internațional inițierea acestei întreceri.

În Cupa Europei vor evolua cele mai bune gimnaste din diferitele țări ale continentului nostru. Prezența unor sportive al căror renume a făcut ocolul întregii lumi – Larisa Latînina, Tamara Manina, Sofia Muratova (U.R.S.S.), Olga Tass-Dezsone (R.P.U.), Eva Bosakova (R. Cehoslovacă), Elena Leuşteanu-Teodorescu (R.P.R.) și altele, constituie o garanție că această competiție se va desfășura la un înalt nivel. Orientarea compoziției exercițiilor mai ales despre elementele de gimnastică artistică, elemente cu specific feminin, ne îndreptățește să prevedem că demonstrația celor mai bune gimnaste din Europa va constitui un moment de neuitat atât pentru participante cât și pentru spectatori.

Ne-am străduit să asigurăm Cupei Europei condiții de desfășurare la înălțimea acelor care au atras calde mulțumiri țării noastre cu prilejul organizării altor competiții de amploare. Vom fi bucuroși dacă gimnastele din diferitele țări ale Europei, venite la această competiție, vor folosi prilejul pentru a ne cunoaște mai bine țara și frumusețile ei, hărnicia și ospitalitatea poporului nostru, realizările oamenilor muncii din țara noastră, oameni liberi și iubitori ai păcii.

Gândul nostru se îndreaptă acum spre frunțile gimnasticii europene cărora le urăm pe această cale, ca participarea la Cupa Europei să constituie un prilej de noi succese.”

Așadar, „Elita gimnastelor în Cupa Europei, la București” (7 mai). Numele mari ale gimnasticii erau așteptate în Capitală:

„Sala Floreasca din Capitală, martoră a zeci și zeci de întreceri de amploare, va fi din nou gazdă a unei importante competiții sportive. Către sfârșitul lunii mai, cele mai bune gimnaste ale bătrânului nostru continent se vor întâlni la București în cadrul Cupei Europei.

Faptul că prima ediție a Cupei Europei a fost încredințată – ca organizare – țării noastre, ne bucură mult și dovedește aprecierile pozitive pe care forul internațional de specialitate, Federația Internațională de gimnastică le are pentru gimnastica noastră.

Tocmai pentru a nu înșela așteptările, comisia centrală de gimnastică, inspecția și cei mai buni tehnicieni ai acestui sport s-au și mobilizat cu mult timp înainte pentru a pregăti competiția. Astfel, a fost formată o comisie care răspunde de organizarea și desfășurarea Cupei Europei și are ca președinte de onoare pe academician prof. Raluca Ripan, s-au alcătuit mai multe subcomisii (tehnică, de propagandă, organizatorică), a fost fixat corpul de oficiali etc. Dar toate acestea s-au făcut cu multe luni în urmă...

Acum suntem în măsură să oferim cititorilor noștri alte amănunte mai actuale. Mai întâi numărul de țări participante: probabil zece, inclusiv Finlanda care și-a anunțat participarea de principiu. Țările care au confirmat participarea anunțând nominal și sportivele sunt: U.R.S.S., R.P. Polonă, R.P. Ungară, R.P. Bulgară, R.

Cehoslovacă, Franța, Italia, R.F. Germană și bineînțeles R.P. Română. Fiecare țară este reprezentată de câte două sportive. În sfârșit, în cadrul Cupei Europei vor fi prezentate numai exerciții liber alese.

Iată loturile anunțate: U.R.S.S.: Tamara Manina, Larisa Latînina, Sofia Muratova; R.P.POLONĂ: Danuta Stachow, Renata Rost, Lidia Szczovieska; R. CEHO-SLOVACĂ: Eva Bosakova, Ana Marejkova, Matildia Sinova; R.P. UNGARĂ: Olga Tass Lemhenyine, Aliz Kertesz, Gyongyi Maki; R.P. BULGARIA: Tarpova Saltirca, Tvetana Dimova, Iovanca Varbanova; FRANȚA: Daniele Sicot, Monique Rossi; ITALIA: Miranda Cicognani, Liliana Scaricabarozzi; R.F. GERMANĂ: Rosa Fotmner, Thea Nocke.

Până în ziua de 26 mai, data când va avea loc întrecerea pentru cucerirea Cupei Europei, mai sunt aproape trei săptămâni. Pregătirile sunt aproape terminate: au fost lucrate câte două rânduri de aparate noi – unul pentru concurs, altul pentru antrenamente –, a fost confecționat un nou covor, iar sălii de atletism Floreasca, amenajată special pentru încălzire, i se aduc ultimele retușuri.”

Mai trec câteva zile. 11 mai 1957. Ziarul „Sportul popular” publică pe una din paginile de interior articolul „Noutăți în legătură cu desfășurarea Cupei Europei la gimnastică”, semnat de Ana Ihm:

„Cu ocazia campionatelor școlare de gimnastică desfășurate săptămâna trecută la Ploiești am întâlnit-o pe profesoara Eleiza Nedelcovici care îndeplinea la această competiție, funcția de arbitru principală. Cum ea face parte din comisia de organizare a Cupei Europei, ne-am bucurat de ... întâmplare, deoarece ne înlesnea posibilitatea de a cunoaște unele amănunte în legătură cu desfășurarea acestei importante întreceri.

Iată ce am aflat:

Organizarea și desfășurarea Cupei Europei se deosebește de celelalte concursuri care au avut loc în țara noastră. În primul rând sistemul de desfășurare permite publicului spectator să vadă la lucru de două ori în aceeași zi pe cele mai bune gimnaste din competiție. Și iată cum: dimineața se va lucra la toate aparatele, pentru stabilirea ordinii în clasamentul la individual compus. În acest fel, la ora prânzului se va putea cunoaște câștigătoarea cupei (campiona absolută) și ierarhia celor mai bune gimnaste participante la Cupa Europei. După-amiază, cele mai bune gimnaste la fiecare aparat (după clasamentul întocmit de dimineață) vor evolua din nou, de data aceasta pentru a stabili clasamentele finale la fiecare aparat.

În al doilea rând, concursul va începe cu un singur aparat (de exemplu paralele) la care vor lucra toate participantele. După ce primele 8 gimnaste (desemnate prin tragere la sorți) vor termina de lucrat la paralele, vor trece la cel de al doilea aparat, de exemplu la bârnă. În felul acesta toate participantele vor lucra la toate aparatele în aceeași ordine (ex. paralele, bârnă, sol, sărituri). Din momentul în care se va lucra la 2 aparate vor funcționa două brigăzi de arbitri, sistem care va fi menținut până la sfârșit. Eu personal, găsesc că ar fi fost mult mai bine să se fi lucrat la un singur aparat (când oare vom mai putea noi bucureștenii elita gimnasticii europene în sălile Capitalei noastre?). Dar cum F.I.G. a hotărât desfășurarea concursului în acest fel, firește că așa se va proceda.

- Dacă se va lucra continuu la două aparate, cum se va rezolva problema încălzirii?

- Încălzirea se va face în Sala Floreasca II. Gimnasta va veni gata încălzită și va intra direct în concurs. Și acesta este un fel nou de a concura întrebunțat pentru prima oară în țara noastră (în străinătate așa se organizează toate concursurile internaționale). Aceasta va face din sala de gimnastică o imensă scenă și din gimnaste adevărate... balerine.

- Deci ca spectacol, concursul poate primi nota 10. Dar cum ne vom putea da seama de mersul întrecerii?

Firește, ne-am gândit și la această problemă. Astfel, s-au confecționat panouri pentru fiecare aparat. Aceste panouri vor oglindi situația la aparatul respectiv la fiecare moment. Vom putea urmări clipă de clipă situația primelor 6 gimnaste la fiecare aparat și prin aceasta interesul publicului pentru întrecerea propriu zisă se va mări. De asemenea ne gândim (dar nu e încă precis) la confecționarea unui panou care să oglindească situația în clasamentul general (dimineața) după fiecare aparat.

- Acest lucru cere însă un sistem rapid de calculare. Veți putea rezolva și această problemă?

- Da. Pentru secretariatul tehnic au fost desemnați oameni competenți, care vor reuși, cred că tot pentru prima dată, ca odată cu terminarea ultimei execuții să se cunoască și clasamentele finale”.

Desigur, în paralel cu rezolvarea problemelor organizatorice, gimnastele urmau un program intens de pregătire, motiv pentru care și reporterul de la „Sportul popular” a fost prezent la „Un antrenament al gimnastelor noastre”, materialul, publicat în ediția din 14 mai, fiind ilustrat cu o fotografie a excellentului (și regretatului) fotoreporter Ion Mihăică, prezentând-o pe Georgeta Hurmuzache, „una dintre gimnastele selecționate pentru Cupa Europei executând o «cumpănă» la bârnă”.

„Mai sunt puține zile până la 26 mai, când în sala Floreasca vom putea urmări pe cele mai bune gimnaste ale continentului nostru participante la Cupa Europei. În această situație am apreciat că este timpul să vedem în ce stadiu se află pregătirile reprezentantelor noastre. Și, luându-ne blocnotesurile am plecat cu destinația: sala Dante Gherman.

... Ne-am rotit privirea prin sală și atenția ne-a fost atrasă de un grup de trei gimnaste care lucrau la sol și care făceau notă aparte prin conștiinciozitatea și asiduitatea cu care lucrau. Recunoscând în perseverențele gimnaste pe Elena Leușteanu-Teodorescu, Sonia Inovan-Iovan și Georgeta Hurmuzachi, am tras concluzia că ne vor reprezenta în Cupa Europei. Antrenorii ne-au confirmat părerea, completând că alegerea s-a făcut în urma selecției pentru întâlnirea cu R. Cehoslovacă și a concursului propriu-zis.

Cum știam că în cadrul Cupei Europei se va concura numai cu exerciții liber alese, ne-am interesat în ce măsură acestea au fost perfecționate, îmbunătățite sau chiar schimbate. Într-adevăr, toate exercițiile au fost retușate, stilizate. Unele combinații au fost schimbate. De exemplu, prima linie a exercițiului de la bârnă al Soniei Inovan, a devenit mai vioaie, mai dinamică, completând exercițiul și dându-i o valoare mai mare. Au fost introduse câteva elemente de mare dificultate în exercițiile la paralele, iar la sol exercițiile au fost prelucrate element cu element, imprimându-li-se o nuanță artistică care face dine le adevărate dansuri. De asemenea, au fost mult îmbunătățite echilibrul și mobilitatea articulară (care de altfel au constituit și unele din obiectivele propuse pentru această competiție).

Nu le-am întrerupt pe gimnaste din antrenament pentru a le cere părerea asupra competiției, șanselor etc. Dar, după felul cum le-am văzut muncind la fiecare aparat, după ce am urmărit-o pe Sonia Inovan repetându-și finalul solului de aproape 20 de ori, ne-am dat seama că fetele noastre apreciază importanța și greutatea concursului și că sunt decise să facă o... figură frumoasă.

Cum acolo unde optimismul este împletit cu o pregătire temeinică, rezultatele bune nu întârzie, suntem convinși că în cadrul primei ediții a Cupei Europei, țara noastră va fi bine reprezentată”.

Era nevoie, firește, să se ofere publicului cât mai multe amănunte despre competiție, despre organizare pentru ca acesta să fie cât mai familiarizat cu ceea ce însemna gimnastica de mare performanță.

„Începând de la 22 mai Capitala noastră așteaptă alți oaspeți sportivi : participantele la prima ediție a Cupei Europei la gimnastică feminină. Pe măsură ce ne apropiem de data desfășurării concursului, aflăm alte amănunte în legătură cu pregătirile pe care le-au făcut atât organizatorii cât și concurențele.

Din punct de vedere al organizării competiției lucrurile sunt puse la punct. Mâine (n.n. 19 mai), de la ora 13, va avea loc în sala Floreasca – unde peste o săptămână vom putea urmări întrecându-se pe cele mai valoroase gimnaste din Europa – repetiția generală în vederea Cupei Europei. La repetiția generală vor fi prezenți arbitrii, oficialii și, bineînțeles, «interpretele», gimnastele noastre. Cu acest prilej se va desfășura și concursul de selecție, după care se va stabili definitiv cine anume ne va reprezenta culorile țării în importanta întrecere de la 26 mai.

Este ușor de presupus că în fiecare țară, participantele la Cupa Europei s-au pregătit intens. Pentru verificarea stadiului acestor pregătiri, unele țări au avut și întâlniri directe. Astfel, după concursul dintre reprezentativa noastră feminină și cea a Republicii Cehoslovace, a avut loc la Paris o întâlnire între echipele masculine și feminine ale Franței și Republicii Populare Ungare, care a fost câștigată de sportivii maghiari cu 463.65 – 462.95 puncte. În întrecerea echipelor feminine, victoria a revenit reprezentativei R. P. Ungare care a totalizat 186.10 puncte față de 183.55 puncte, cât au acumulat gimnastele franceze. După cum arata cotidianul francez L'Equipe, în ansamblu, echipa gimnastelor maghiare a fost superioară celei franceze dar la individual, întrecerea pentru primul loc a fost mai strânsă. A câștigat Olga Tass – 38 puncte -, care a întrecut pe Danielle Sicot, campioana Franței cu 0.20. S-a mai remarcat Alice Kertesz (37.35 p) care a ocupat locul IV. Pe Alice Kertesz o vom putea urmări și în concursul de la București întrucât a fost selecționată.

Câteva amănunte în legătură cu desfășurarea competiției, sistemul de premiere și altele...

- Concursul se desfășoară într-o singură zi și este individual... Cupa Europei va reveni gimnastei care va totaliza cel mai mare punctaj la cele patru probe (sol, paralele, bârnă și sărituri)

- Concurențele clasate pe primele trei locuri la fiecare aparat vor primi medalii de aur, argint și bronz și diplome. În caz de egalitate în clasamentul general sau al vreunei probe, concurențele vor împărți titlurile și premiile. Diplome și insigne de participare vor fi acordate tuturor concurențelor.

- Cinematografia, presa, radioul și televiziunea vor răspunde prezent în sala Floreasca la 26 mai. Întrecerea va fi imprimată de peliculă pentru un film documentar. De asemenea, se vor scoate două emisiuni de timbre speciale.

- Luni 27 mai participantele la Cupa Europei vor face o excursie la Snagov sau pe Valea Prahovei.”

Au ajuns la București, pentru a-și disputa primele titluri continentale feminine, gimnaste din URSS – în prim-plan cu Larissa Latînina, campioana olimpică de la Melbourne 1956 -, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Franța, Italia, Bulgaria, R.D. Germană și R.F.Germania, cărora li s-au alăturat și reprezentantele noastre, cu Elena Leuștean-Teodorescu – locul 4 la Jocurile Olimpice la individual compus – și Sonia Iovan, ambele din echipa medaliată cu bronz olimpic la ediția de la Antipozi.

„Sportul grației și al artei a înstelat cerul gimnasticii mondiale cu sportive de excepție din URSS, din Cehoslovacia, din România sau din Polonia și Ungaria”.

Ziarul „Sportul popular” de joi, 23 mai 1957, consacră un amplu articol acestui eveniment al sosirii gimnastelor, Renato Iliescu scriind, sub titlul „Elita gimnastelor europene evoluează duminică în fața păublicului bucu-reștean. Primele concurente au sosit în orașul gazdă al Cupei Europei”:

„Ieri, Bucureștiul a cunoscut primii săi oaspeți veniți să concureze la deplina reușită a celei mai grandioase competiții feminine de gimnastică din acest an Cupa Europei. Și, în timp ce o parte din organizatori, ziariști sau sportivi, întâmpinau – imediat după ora prânzului – pe aeroportul Băneasa primele concurente, Sala Floreasca îmbrăca haina de sărbătoare a marilor evenimente sportive, amatorii de gimnastică se găbeau să între în posesia mult doritelor bilete care permit duminică accesul în sala de concurs, iar cele trei gimnaste din rândul cărora vor fi selecționate cele două reprezentante ale noastre își continuau în liniște ultimele pregătiri.

Avionul de pe linia București – Belgrad – București sosește pe aeroportul Băneasa la ora 14.50. Motoarele nu au încetat zgomotul lor asurzitor, dar gazdele și oaspeții au și schimbat prietenești salutări, deocamdată, bineînțeles, separați de geamurile păsării de oțel. Mai trec puține minute și delegația Italiei – prima venită la Cupa Europei – este în mijlocul gazdelor. Cunoștințe: pentru unii mai vechi, pentru alții noi, în orice caz pentru toată lumea deplină prietenie. «Salut sportivilor români, prietenii noștri de totdeauna», transmite antrenorul Giulio Lay în numele însoțitoarelor sale. Și, astfel, start în discuțiile și declarațiile purtate sau culese în fugă la aeroportul Băneasa în ziua primelor sosiri.

Secretara Comisiei Tehnice din Federația Internațională de Gimnastică, Andreiana Gotta, răspunde la întrebările noastre cu multă amabilitate: «Elita gimnastelor europene și-a dat rendez-vous la București. Un argument suficient pentru a considera competiția de duminică drept cel mai mare eveniment al gimnasticii feminine mondiale. Reprezentantele Italiei – Miranda Cicognani, campioană în 1956 și Liliana Scaricabalozzi – sunt cele mai bune gimnaste ale țării mele la ora actuală. Spiritul sportiv ne obligă însă, cunoscând numele și mai ales valoarea adversarelor, să nu vă promitem victorii, ci o comportare bună, la nivelul rivalelor. Și printre acestea, remarc pe excelenta dumneavoastră Elena Leuștean-Teodorescu, care m-a impresionat la Melbourne. Tot acolo am apreciat valoarea și omogenitatea echipei României, precum și încântătoare evoluție a ansamblului dumneavoastră».

Odată cu delegația Italiei a sosit la București și vice-președinta Comisiei Tehnice feminine internaționale, Milica Sepa (R.P.F. Iugoslavia). «Cine cunoaște capacitatea organizatorică a sportului românesc este sigur de deplina reușită a competiției. Sunt convinsă că Federația Română de Gimnastică a făcut totul pentru o organizare excepțională, după cum și noi, în Iugoslavia, ne străduim să asigurăm succesul Gimnastradei, paradă a gimnasticii la care și-au anunțat participarea ansambluri din 15 țări».

Primii oaspeți au părăsit aeroportul Băneasa. Noi am rămas în continuare, pentru că peste numai câteva minute, din direcția Bruxelles și Budapesta au sosit noi delegații. Mai întâi gimnastele R.P. Ungare, Olga Tass-Deszone și Alice Keresteszi, și apoi președinta Comisiei Tehnice feminine din Federația Internațională, Berthe Villancher”.

Și continuă, sâmbătă, 25 mai 1957.

„Sala Floreasca – scena Cupei Europei la gimnastică: un covor imens din două nuanțe de verde, un plafon împodobit cu o coroană simbolică, împletită din drapelurile a zece națiuni, trei aparate, dintre care unul – paralele inegale – pare a distona cu

simetria întregului decor. Simplitate, eleganță, grandoare. Scena își așteaptă artiste. Sus cortina!

Succes primei ediții a Cupei Europei!

Așteptăm cu înfrigurare evoluția elitei gimnasticii feminine europene. Avem încă vie în memorie măreția spectacolului de gimnastică de la București, ocazionat în august 1953 de întâlnirile internaționale prietenești ale tineretului. Cunoaștem de atunci pe Tamara Manina, pe Danielle Sicot, pe Olga Tass, pe Eva Boșakova și știm că disputa lor pentru supremație determină un spectacol de neegalat. Și cu atât mai mare ne este nerăbdarea, cu cât de această dată reprezentantele noastre – Elena Teodorescu și Sonia Inovon – sunt de valoarea protagonistelor acestei competiții.

Succes, Sonia! Haide, Lenuța! Încrederea noastră vă însoțește în această aprigă dispută!...

... Personalul TAROM-ului și cel de la vama Băneasa s-au obișnuit cu acest spectacol pe care l-au văzut de multe ori în ultimele 3 zile.

Din nou flori, străngeri de mână, urări de bun sosire... adresate de data aceasta reprezentanților Uniunii Sovietice care au venit vineri dimineața cu avionul Moscova – București. Din avion au coborât Larisa Latînina, Tamara Manina și... Larisa Ieromina (nu Sofia Muratova cum fusese anunțat). Ele sunt însoțite de antrenorul de stat Taisia Demidenko – conducătoarea delegației, membră a FIF – și Antonina Kerveakova, antrenorul echipei.

De abia coborâte din avion și renumitele gimnaste Latînina și Manina cer informații: Ce delegații au mai venit? Dar Olga Tass? – întreabă Manina, în timp ce Latînina vrea să știe care sunt cele două reprezentante ale noastre. După ce am răspuns la întrebări, am cerut și noi lămuriri. Conducătoarea delegației, Taisia Demidenko, ne-a răspuns cu amabilitate: «Am deplasat la București pe cele mai bune gimnaste ale noastre la ora actuală: Latînina și Manina care vor reprezenta Uniunea Sovietică la Cupa Europei. Larisa Ieromina este o tânără speranță a gimnasticii noastre. Ea este campioană a Moscovei și s-a clasat pe locul II în Cupa URSS, care a avut loc recent. Merită deci cinstea de a se număra printre participantele la Cupa Europei, chiar în calitate de rezervă. Despre competiție prefer să vorbesc după desfășurarea ei», și-a încheiat declarația conducătoarea gimnastelor sovietice..."

La rândul ei, d-na Berthe Villancher, președinta Comisiei Tehnice feminine a FIG, declara: „Noul nostru concurs internațional, în afară că asigură un veritabil regal sportiv, are darul să intereseze noi Federații Naționale în activitatea competițională. Ne bucură că de la prima ediție, Cupa Europei a reușit să atragă Federații ca cele ale Germaniei și Finlandei care înainte erau absente din ciclul nostru competițional. Vom insista pe această cale, intervenind în curând, la campionatele mondiale, cu un nou concurs, paralel cu cel obișnuit, dar rezervat Federațiilor încă neafirmate...”. (Idee care nu avea să prindă nicio dată formă concretă...). „Federația Română de Gimnastică a realizat la București tot ceea ce a promis la Geneva. Așa că prima mea impresie este foarte bună...”

Sâmbătă și duminică, 25 și 26 mai 1957, marele concurs. Prima ediție a Cupei Europei, ceea ce avea să devină, peste un deceniu, la Sofia, în 1965, oficial – Campionatul European al gimnasticii feminine.

Să citim, însă, cronică (semnată cu inițialele „- r. i. -”, de la Renato Iliescu), publicată în ziarul „Sportul popular” din 27 mai 1957, însoțită și de fotografiile realizate de unul dintre cei mai cunoscuți fotoreporteri sportivi ai vremii,

Ion Mihăică, relatează având titlul „O gimnastă desăvârșită. Latînina (URSS) a cucerit toate titlurile de campioană europeană. Elena Teodorescu și Sonia Iovan s-au comportat excepțional, ocupând locurile II și III”:

„Închipuiți-vă o sală de sport plină până la refuz care păstrează totală liniște în timpul execuției, dar care izbucnește în aplauze frenetice atunci când Larissa Latînina aterizează de pe bara de sus a paralelelor, rămânând o splendidă statuie, sau atunci când Eva Bosakova înmărmurește după un... torent de de salturi cu și fără sprijin. Imaginați-vă un spectacol de 6 ore, desfășurat într-o perfectă organizare, în care artistele, în luptă cu emotivitatea, cu dificultatea exercițiilor și, mai ales, cu exigența arbitrelor au oferit, minut de minut, o gamă completă de măiestrie, frumusețe și spectaculozitate. Azeși astfel cadrul general al primului concurs european de gimnastică feminină. Păcat, însă, de cei care n-au văzut Cupa Europei de gimnastică, păcat și de noi... spectatorii, care cine știe câtă vreme nu vom mai avea ocazia să asistăm la un spectacol atât de minunat...”

(Să facem o scurtă paranteză, despre o „ciudată” premoniție: într-adevăr, păcat, deoarece România nu avea să mai organizeze, până la apariția acestor rânduri, după aproape șase decenii, niciun Campionat European al gimnasticii artistice!!!)

Să continuăm...

„Tonul acestei ambiante reușite a fost dat de însăși festivitatea de deschidere care s-a impus prin eleganță și sobrietate caracteristice, de altfel, gimnasticii. Un front de steaguri aparținând celor zece țări europene, un joc de culori provenind din diversitatea costumelor de gimnastică, corpurile sculpturale ale celor 19 sportive degajând sănătate și tinerețe și o masă de compactă de spectatori ascultând în liniște cuvintele rostite de academician-profesor Raluca Ripan, președinta de onoare a comisiei de organizare și Charles Thoeni, președintele FIG – au dat grandoarea cuvenită importanței competiției a cărei primă organizare a fost încredințată țării noastre.

Și astfel, Cupa Europei – în primă ediție – își trăia primele ei clipe. Concursul atât cel pentru Cupa Europei, cât și cel pentru stabilirea clasamentelor pe aparate, a fost de o înaltă valoare, iar școala sovietică de gimnastică, prin Larisa Latînina, câștigătoarea Cupei Europei și a tuturor probelor pe aparate, și-a mai adăugat o rază la strălucirea de care se bucură de atâta vreme.

La rândul său, cartea de aur a gimnasticii feminine românești a mai fost completată cu o pagină de onoare, măiestria Elenei Leuștean-Teodorescu și comportarea excepțională a Soniei Iovan-Iovan, care s-a întrecut pe sine în toate execuțiile, ne-au adus deplină satisfacție: locul II și III în Cupa Europei, trei locuri II și un loc III în clasamentele pe aparate. Nici o altă reprezentativă nu a reușit să alinieze o astfel de formație omogenă, iar dacă regulamentul ar fi prevăzut și un clasament pe echipe, atunci formația R.P.R. s-ar fi instalat detașat pe primul loc.

De la Eva Boșakova, marea defavorizată a tragerilor la sorti, și până la mezina concursului Marja Kaarina Sappinen, toate concurente au oferit operatorilor de la televiziune și de la cinematografie prilejul unor imagini de mare succes. De aceea, cine n-a avut ocazia să asiste în sala Floreasca la această neuitată demonstrație de grație, gingășie și totuși de forță, de îndemânare și de vitalitate, au ocazia să răscumperă spectacolul pierdut, urmărind filmul realizat de studioul «Alex. Sahia»...”

Întrecerile pentru titlul la individual compus sau pe aparate au oferit o frumoasă și echilibrată dispută între gimnastele din URSS, România și Ungaria, concurs dominat de gimnasta de 20 de ani Larissa Latînina (URSS) – originară din Kiev, cu o carieră impresionantă, mai apoi -, care și-a trecut

în palmare toate cele cinci titluri acordate, gimnasta sovietică având adversare redutabile în sportivele noastre Elena Leuştean-Teodorescu și Sonia Iovan-Iovan, care s-au aflat, de asemenea, la toate categoriile pe podium, cu argint sau bronz, la individual compus fetele noastre realizând cele dintâi medalii europene pentru gimnastica noastră.

„...Lista campioanelor europene de gimnastică a fost inaugurată cu numele maestrei emerite a sportului, sovietica Larissa Latînina care, cu câteva luni în urmă, la Melbourne, s-a numărat printre cele care au cucerit titlurile de campioni olimpici. Latînina este astăzi cea mai bună gimnastă a lumii; aceasta o arată constanța pe care o arată în toate marile întâlniri internaționale. De altfel, și la concursul de ieri ea s-a clasat pe locul I la toate aparatele. Larisa Latînina a avut o ținută exemplară, exigentele arbitre neputându-i diminua cu nimic punctajul, nici la dificilele piruete de 180 și 360 grade executate la bârnă, nici la «rondal flic-flac» saltul cu care și-a început exercițiul la sol și a cărui înălțime a stârnit admirația celor aflați în sală. Ținută, expresivitate, dificultate, eleganță – iată pe scurt caracteristicile exercițiilor care iau adus Latîninei Cupa Europei.

Elena Teodorescu și Sonia Iovan au ocupat în ordine locurile 2 și 3 în clasamentul individual compus, o performanță strălucită pentru gimnastica noastră feminină care urmează astfel drumul ascendent început încă de la campionatele mondiale de la Roma. Emoționată la primul aparat (sărituri), Elena Teodorescu pierde câteva zecimi de punct printr-o urcare mai greoaie în stând pe mâini, dar încă de la al doilea aparat (paralele inegale) ea trece pe locul II pe care îl menține până la sfârșit. Sonia Iovan, o surpriză plăcută atât pentru antrenori cât și pentru spectatori, a concurat de o manieră impecabilă, începând cu săriturile unde a ocupat locul III și culminând cu bârna, aparat la care doar Latînina s-a dovedit mai bună. Bravo Sonia! Munca ta a fost răsplătită. De altfel, ea a atras atenția specialiștilor prin stândul pe mâini din forță executat la bârnă și prin săritura sa peste cal.

Reprezentantele R. Cehoslovace, Eva Bosakova și Hanna Marejkova au fost defavorizate de tragerea la sorți care le-a obligat să execute printre primele la toate aparatele concursului. Totuși, datorită combinațiilor lor inedite și spectaculoase, Marejkova, dar mai ales Bosakova au lăsat o foarte plăcută impresie care nu a fost însă concretizată la punctaj, întrucât aceste gimnaste fruntașe au avut anumite greșeli tehnice și ezitări ca: echer la sărituri, dezzechilibru după roată la bârnă etc.

Foarte constantă în tot timpul concursului a fost și reprezentanta R.P. Ungare, Tass Olga, care a ... oscilat între locurile 3 și 5 la toate aparatele de concurs. Gimnastele din R.P.Polonă și Franța, precum și Miranda Cicognani (Italia) s-au apropiat ca valoare de plutonul fruntaș. Danielle Sicot și Miranda Cicognani calificându-se chiar și pentru întrecerile de după-amiază....”

1.	Larissa Latînina	URS	9.666	9.500	9.666	9.633	38.465
2.	Elena Leuştean	ROU	9.633	9.333	9.566	9.266	37.798
3.	Sonia Iovan	ROU	9.500	9.433	9.333	9.333	37.599
4.	Olga Tass	HUN	9.433	9.300	9.366	9.333	37.432
5.	Tamara Manina	URS	9.433	9.133	9.333	9.500	37.399
6.	Anna Marejkova	TCH	9.400	9.266	9.466	9.066	37.198
7.	Eva Bosakova	TCH	9.533	9.155	9.400	9.100	37.166
8.	Danuta Stachow	POL	9.433	9.100	9.266	8.900	36.699
9.	Daniele Sicot	FRA	9.300	8.900	9.333	9.100	36.633
10.	Aliz Kertesz	HUN	9.466	8.300	9.333	9.066	36.165

Așadar, „gimnasta româncă Elena Leuștean Teodorescu a reușit prima performanță notabilă din istoria gimnasticii românești și a cucerit medalia de argint în finala de la individual compus. Alături de ea, pe primul podium european, medaliată cu bronz în aceeași competiție, Sonia Iovan”.

Și finalele pe aparate au fost dominate autoritar de marea vedetă Larissa Latinina, care a cucerit aurul la toate cele patru aparate: sărituri, paralele, bârnă, sol. Elegantă și grațioasă, tânără și foarte talentată, multiplă medaliată la Olimpiada de la Melbourne, Larissa a fost secondată cu brio de gimnaste de renume, printre care le putem numi, cu satisfacție, și pe reprezentantele țării noastre, Elena Leuștean-Teodorescu și Sonia Iovan.

„Sonia Iovan a trecut pe lângă titlul de la bârnă”, scrie Sportul popular: „Concursul de gimnastică de după-amiază urma să desemneze campioanele Europei la aparate. De data aceasta am urmărit evoluția a câte 6 gimnaste primele clasate la fiecare aparat în întrecerea de dimineață. Titlul de campioană a revenit gimnastei care a totalizat cel mai mare punctaj prin adăugarea punctelor din ambele concursuri. Ca și de dimineață, concursul a început cu proba de...”

SĂRITURI. Cele mai bune s-au dovedit a fi sovieticele Latînina și Manina. Titlul a revenit primei printr-o săritură al cărei zbor și aterizare au atins perfecțiunea...”

1. Larissa Latînina	19.299
2. Tamara Manina	18.933
3. Sonia Iovan	18.733
4-5. Elena Leuștean -Teodorescu	18.599
Olga Tass	18.599

„La PARALELE lupta se anunța foarte strânsă. După evoluția de dimineață concureau cu șanse egale pentru primul loc Latînina, Boșakova și Teodorescu. Trebuie remarcat că cea de a 6-a concurentă la acest aparat a fost stabilită dimineață, luându-se în considerare clasamentul individual compus întrucât la paralele se aflau la egalitate de puncte 4 gimnaste: Sicot, Manina, Kertesz și Iovan. Previzuniile n-au fost desmințite și, în afară de Latînina (care a obținut cea mai mare notă din concurs: 9.80), celelalte concurente s-au clasat la foarte mici diferențe și unele chiar la egalitate...”

1. Larissa Latînina	19.466
2. Elena Leuștean-Teodorescu	19.232
3. Eva Bosaková (Cehoslovacia)	19.066
5. Sonia Iovan	18.899

„Revelația concursului, Sonia Iovan a scăpat titlul de campioană europeană la BÂRNĂ pentru o ... miime de punct. Clasându-se, totuși, înaintea sovieticei Tamara Manina, renumită pentru compoziția și execuția exercițiilor liber alese la acest aparat. Sonia Iovan s-a dovedit încă o dată o excelentă concurentă care poate face față oricărei întâlniri de amploare...”

1. Larissa Latînina	19.000
2. Sonia Iovan	18.999
3. Tamara Manina	18.733
6. Elena Leuștean-Teodorescu	17.090

„Din nou proba de SOL a fost inaugurată de reprezentanta R. Cehoslovacă, Eva Boşakova, care a fost ovaţionată, bisată. Exerciţiul Boşakovei are într-adevăr un «ce» aparte: foarte spectaculos, dinamic, cu o execuţie în care interpreta dă viaţă fiecărui element, exerciţiul rămâne plin de riscuri, deoarece totul este executat din plină viteză. Câteva exitări şi Eva Boşakova n-a ocupat decât locul 3...”, dar, din nou, cuvinte de laudă pentru Elena Leuştean-Teodorescu, care obţine medalia de argint, la doar 0.106 de învingătoare:

1. Larissa Latînina	19.332
2. Elena Leuştean-Teodorescu	19.226
3. Eva Boşakova	19.199
4. Sonia Iovan	19.100

Iată cum descrie şi ziarul „Scânteia” din 28 mai 1957 desfăşurarea întrecerii: „Fruntaşele gimnasticii europene s-au întrecut duminică în sala Floreasca pentru „Cupa Europei”, cea mai mare competiţie de gimnastică după Olimpiada de la Melbourne. Concursul s-a bucurat de o participare numeroasă, şi totodată valoroasă, precum şi de prezenţa unor oaspeţi străini printre care dl. Charles Thoeni, preşedintele Federaţiei Internaţionale de Gimnastică, şi d-na Berthe Villancher, preşedinta Comisiei tehnice feminine a FIG. Odată cu prima probă – cea de sărituri – spectatorii au făcut cunoştinţă cu cele 19 concurente, reprezentante a 10 ţări. Elena Teodorescu (Leuştean) şi Sonia Iovan (Inovan), care au reprezentat ţara noastră, n-au fost câtuşi de puţin intimidată de faima concurenţelor cu care s-au întâlnit. Rând pe rând, la fiecare aparat, ele au arătat multă stăpânire de sine, executând exerciţiile cu calm şi siguranţă. Prin comportarea lor, cele două gimnaste române au demonstrat valoarea gimnasticii din România, acum unanim şi definitiv consacrată peste hotare. Elena Teodorescu şi Sonia Iovan au ocupat în acest concurs locurile doi şi, respectiv, trei în clasamentul general. Speram, ce-i drept, într-o comportare frumoasă a gimnastelor noastre, dar nu emiteam pretenţii la asemenea rezultate, pentru că era binecunoscută valoarea unor concurente ca Tamara Manina, Eva Bosakova, Olga Tass, Danielle Sicot, Miranda Cigognani etc. Conform aşteptărilor, campioana olimpică Larissa Latînina s-a clasat din nou pe primul loc într-o competiţie de mare amploare. Ea a obţinut cele mai bune note la fiecare dintre probele concursului (sărituri, paralele inegale, bârnă, sol) Latînina – cu cel mai mare număr de puncte – a cucerit „Cupa Europei”. La fiecare probă, campioana olimpică a prezentat exerciţii alcătuite din combinaţii de elemente deosebit de dificile. Ea a impresionat, în special, prin evoluţia la paralele inegale şi la bârnă.”

Aşadar, patru medalii de argint şi două medalii de bronz constituie primul palmares de excepţie din gimnastica feminină românească, palmares obţinut la prima ediţie a competiţiei desfăşurate sub genericul „Cupa Europei”, la Bucureşti în 1957.

În acelaşi an 1957, a avut loc la Paris şi a doua ediţie a Campinatelor Europene masculine, învingător la individual compus fiind spaniolul Joachim Blume 57.400, urmat de cel ce avea să ajungă preşedintele Federaţiei Internaţionale, Yuri Titov (URSS) 56.850, şi de elveţianul Max Benker 55.900. Reprezentanţii gimnasticii noastre masculine nu s-au aflat printre cei 38 de concurenţi aflaţi în „Oraşul Lumină”.

➤ 1959 – Cracovia (senioare), Copenhaga (seniori)

Fetele s-au aflat la Cracovia (Polonia), în final de mai, o ediţie care le-a

avut în prim-plan, din nou, și pe gimnastele noastre și care a reunit 26 de gimnaste din Polonia, România, Ungaria, Cehoslovacia, R.D.Germană, Rusia, Ungaria, Bulgaria, Franța, Iugoslavia, Finlanda, R. F. Germania, Austria, Olanda și Italia, bucurându-se de un real succes.

Au fost prezente gimnaste din 14 țări, vedeta concursului individual compus a fost poloneza Natalia Kot – locul 9 la Jocurile Olimpice de la Melbourne și, nu mult mai târziu, locul 12 la J.O. de la Roma 1960 – , care a învins-o, la fotografie, pe Elena Leuștean-Teodorescu, foarte aproape de ele situându-se Sonia Iovan (România), Aniko Ducza (Ungaria) și Eva Bosakova (Cehoslovacia).

„...Sportivele noastre Elena Leuștean Teodorescu și Sonia Iovan au avut în această întrecere o comportare excelentă. Ele au reeditat performanța de acum doi ani și s-au clasat pe locurile II și III. Gimnastele românce au lăsat o bună impresie celor 2000 de spectatori, care au urmărit întrecerea, prin siguranță și constanța cu care au lucrat la toate aparatele. De altfel, Elena Teodorescu poate fi considerată și performera competiției, fiind singura concurentă care s-a clasat în primele șase locuri la toate aparatele. Ca și la alte concursuri, bârna a fost aparatul care a dat cel mai mult de lucru concurențelor. S-au înregistrat multe căderi la acest aparat, ceea ce firește a influențat în mod hotărâtor clasamentul...”, scria trimisul ziarului Sportul popular.

1. Natalia Kot	9.667	9.300	9.533	9.333	37.833
2. Elena Leuștean	9.467	9.567	9.533	9.200	37.767
3. Sonia Iovan	9.400	9.367	9.367	9.267	37.401
4. Ducza Anikó	9.433	9.433	9.468	8.967	37.300
5. Eva Bosaková	9.167	9.100	9.533	9.467	37.260
6. Indgid Först (RDG)	9.467	9.467	9.467	8.833	37.234

Surprinzător gimnastele sovietice au avut o evoluție palidă, Polina Astakhova fiind abia pe locul 7, cu o revanșă, însă, la aparate. (*Polina Astakhova s-a născut la 30 octombrie 1936, în Ucraina, în timpul Războiului familia mutându-se de mai multe ori, pentru a ajunge tocmai în „polarul” oraș Severuralsk. Cum Polina a fost dignosticată cu tuberculoză, i s-a recomandat un climat mai cald, familia ajungând la Donețk. La 13 ani a început gimnastica. A concurat, mai apoi, la trei ediții ale Jocurilor Olimpice, devenind antrenore a echipei feminine a URSS, pentru a locui acum la Kiev, într-un mic apartament de trei camere, cu care guvernul sovietic a premiat-o în 1960).*

Finalele pe aparate au dat trei campioane europene: Polina Astakhova (URSS) – paralele și sol, Natalia Kot (Polonia) – sărituri și Vera Čáslavská – bârnă, la rândul lor Elena Leuștean-Teodorescu și Sonia Iovan păstrându-se în avanscena competiției, s-au aflat de două ori pe podium, obținând argintul la paralele – Elena Leuștean, respectiv bârnă – Sonia Iovan, la care s-au adăugat și cele două poziții pe locul 4 (sărituri – Elena Leuștean, paralele – Sonia Iovan).

Sărituri			Bărnă				
1.	Natalia Kot	POL	19.010	1.	Vera Čáslavská	TCH	19.166
2.	Vera Čáslavská	TCH	18.967	2.	Sonia Iovan	ROU	18.867
3.	Ingrid Först	GDR	18.934	3.	Natalia Kot	POL	18.800
4.	Elena Leuștean	ROU	18.867	4.	Bosakova	TCH	18.634
5.	Marjana Bilic	YUG	18.766	5.	Tretanka Dimova	BUL	18.333
6.	Danielle Sicot	FRA	18.733	6.	Elena Leuștean	ROU	17.733
Paralele			Sol				
1.	Polina Astakhova	URS	19.467	1.	Polina Astakhova	URS	19.400
2.	Elena Leuștean	ROU	19.200	2.	Tamara Manina	URS	19.200
3.	Ingrid Först	GDR	19.034	3.	Eva Bosakova	TCH	19.100
4.	Anikó Ducza	HUN	18.800	4.	Elena Leuștean	ROU	19.033

Cu 4 medalii (0+3+1), România s-a situat pe primul loc în clasamentul general pe națiuni după numărul total de poziții pe podium, pe locurile următoare fiind, cu câte 3 medalii, Polonia (2+0+1), URSS (2+0+1) și Cehoslovacia (1+1+1).

Băieții s-au reunit la Copenhaga, pentru cea de a 3-a ediție, fără gimnaștii noștri printre competitori și cu Iuri Titov câștigător la individual compus și patru aparate (cal, inele, sărituri, paralele).

➤ 1961 – Leipzig (senioare), Luxembourg (seniori)

Campionatele feminine la Leipzig, cele masculine în Luxembourg.

Din nou, România doar cu prezența fetelor, prin Elena Leuștean și Sonia Iovan, fără însă a avea rezultate deosebite, într-o competiție dominată de Larissa Latînina și Polina Astakhova.

La individual compus, Elena Leuștean s-a clasat pe locul 6, iar Sonia Iovan pe locul 8, poziții sub cele ocupate la edițiile precedente. Sonia Iovan a ratat șansa de a ocupa un loc mai bun în clasament, dacă nu ar fi căzut la paralele.

1.	Larissa Latînina	9.500	9.650	9.650	9.700	38.500
2.	Polina Astakhova	9.200	9.700	9.700	9.600	38.200
3.	Vera Čáslavská	9.450	9.500	9.650	9.660	38.150
	Ingrid Först	9.550	9.600	9.550	9.450	38.150
6.	Elena Leuștean	9.100	9.500	9.300	9.450	37.500
8.	Sonia Iovan	9.200	8.650	9.350	9.500	36.700

În finalele pe aparate, Elena Leuștean s-a situat pe locul 4 la sol și 5 paralele, iar Sonia Iovan pe 7 la paralele. De remarcat, totuși, faptul că, la sol, Elena Leuștean a obținut un punctaj net superior Verei Čáslavská (Cehoslovacia), e drept aflată la începutul unei cariere în final cu nu mai puțin de 20 de titluri olimpice, mondiale și europene la toate probele.

Sol			Paralele				
1.	Polina Astakhova	URS	19.400	1.	Larissa Latînina	URS	19.400
2.	Larissa Latînina	URS	19.250	2.	Polina Astakhova	URS	19.267
3.	Ingrid Först	GDR	19.100	3.	Vera Čáslavská	TCH	19.217
4.	Elena Leuștean	ROM	19.067	4.	Ute Starke	GDR	19.200
5.	Vera Čáslavská	TCH	18.867	5.	Ingrid Först	GDR	19.050
6.	Marjana Bilic	YUG	18.767	5.	Elena Leuștean	ROM	19.050
				7.	Sonia Iovan	ROM	19.000

Campionatele masculine s-au desfășurat în Luxembourg, fiind dominate de gimnastul iugoslav Miroslav Cerar (individual compus, cal, inele, paralele), cel care avea să aibă un impresionant palmares în gimnastica internațională (Jocuri Olimpice – 2 aur, 1 bronz; Campionate Mondiale – 4 aur, 2 bronz; Campionate Europene – 10 aur, 5 argint, 5 bronz), fiind unul dintre cei mai de succes performeri ai anilor '60.

Deși s-a anunțat că gimnaștii noștri vor lua parte la această nouă ediție a Campionatelor Europene (încă se desfășurau sub denumirea de Cupa Europei), în final nu au mai ajuns în Marele Ducat, amânându-se încă o dată debutul gimnasticii noastre masculine la întrecerile continentale.

➤ **1963 – Paris (senioare), Belgrad (seniori)**

La Belgrad au avut loc întrecerile din cadrul celei de a V-a ediții a Campionatului masculin, fetele disputându-și întâietatea la Paris.

Din punct de vedere al participării, asemenea edițiilor precedente, sistemul a fost cel similar de la Jocurile Olimpice, fiecare țară putând înscrie câte o echipă formată din opt componenți, dar spre deosebire, totuși, de concursul olimpic, doar șase sportivi puteau face toate aparatele. Națiunile care se prezentau cu formații incomplete, puteau înscrie doar câte trei pentru concursurile individuale. Cei mai buni șase pe aparate din echipă (prin însumarea celor două note – impuse și alese) se puteau califica în finalele pe aparate. În ceea ce privește notarea, în competiția feminină, au existat câte patru arbitre, cea mai bună și cea mai slabă notă fiind eliminată, media celor două rămase constituind scorul final. De asemenea, și la echipe a existat o notare diferită față de ultima ediție a Jocurilor Olimpice, principala diferență fiind aceea că cele mai bune cinci rezultate au fost luate în calcul pentru fiecare aparat, suma oferind punctajul general.

Ediția masculină a avut loc la Belgrad, la început de iulie, la întreceri fiind prezenți doar Frederic Orendi și Petre Miclăuș. *„Cei 38 de concurenți reprezentând 20 de țări, împărțiți prin tragere la sorți în șase grupe, gimnaștii noștri făcând parte din grupa a 3-a, împreună cu gimnaștii iugoslavi și englezi. „Debutând în această competiție sportivă de mare amploare, gimnaștii noștri nu au concurat la valoarea și posibilitățile lor. Din cauza unei emotivități excesive și, în același timp, a insuficienței încrederii în ei, sportivii noștri au obținut note inferioare posibilităților lor:*

	Inele	Sărituri	Paralele	Bară	Sol	Cal
Petre Miclăuș	9.200	8.750	8.650	7.900	9.050	9.500
Frederic Orendi	9.200	9.200	9.000	9.150	8.700	9.300

Dintre aceste rezultate mai valoros este cel obținut la cal de către Miclăuș, care, cu 9.500, a realizat a 5-a notă din concurs. Aflându-se, însă, la egalitate cu alți doi concurenți, mai bine clasați la individual compus, Miclăuș nu a participat la concursul pe aparate. Oricum, însă, rezultatul lui Miclăuș confirmă că avem posibilități, dar trebuie multă, multă muncă, experiență de concurs și o eficientă pregătire morală și de voință...”, comenta Claudiu Atanasiu, secretar general al federației, prezent la competiție. La individual compus, gimnaștii români au fost pe: 24. Frederic Orendi 54.400 și 29. Petre Miclăuș 53.050, într-o competiție la capătul căreia iugoslavul Miroslav Cerar (57.750) și-a păstrat titlul, urmat de sovieticii Boris Shakhlin (57.650) și Vladimir Kredemilidi (57.450).

„Cupa Europei”, varianta feminină a avut loc spre finalul lunii aprilie, la Paris, fiind prima competiție a gimnasticii marcată de un „boicot”. Motivul? Miercuri, 17 aprilie, Agerpres dă publicității următorul comunicat care explică tot: „La 20 și 21 aprilie urma să se desfășoare la Paris «Cupa Europei» la gimnastică pentru femei. Urmând o politică de discriminare față de sportivii din R. D. Germană, autoritățile franceze au refuzat să acorde viza de intrare în Franța a reprezentantelor R. D. Germane. Pe de altă parte, Federația Internațională de Gimnastică, al cărei președinte este Charles Thoeni, nu a luat măsurile necesare în vederea asigurării condițiilor normale de desfășurare a competiției. În consecință, federațiile de gimnastică din URSS, R. P. Română, R. P. Polonă și celelalte țări socialiste au trimis scrisori Federației Internaționale de Gimnastică prin care anunță că gimnastele din aceste țări refuză să vină la Paris pentru a lua parte la «Cupa Europei»”. Guvernul francez a refuzat acordarea vizelor pentru delegația R. D. Germane, ca urmare a evenimentelor care au avut ca rezultat construcția „Zidului Berlinului”, ceea ce a determinat, așadar, și „solidaritatea” tuturor țărilor din „blocul de Est”, astfel că URSS, Cehoslovacia, Ungaria, România, țările care s-au aflat pe locurile 1, 2, 4 și 9 la ultimele Campionate Mondiale, spre exemplu, nu au efectuat deplasarea la Paris. Absența acestora a făcut ca, din punct de vedere valoric, această ediție să fie una dintre cele mai slabe, victoria aparținând iugoslavei Marjana Bilic, urmată de gimnastele suedeze Solveig Egman și Eva Rydell.

În timpul desfășurării ediției masculine, de la Belgrad, a avut loc și Adunarea Generală a celui de al 42-lea Congres FIG, prilej pentru unele federații pentru a protesta împotriva refuzului francez de a acorda vizele de intrare gimnastelor din R. D. Germană, iar afirmația că au lipsit multe țări a determinat URSS să solicite chiar anularea rezultatelor Cupei Europei feminine, solicitare respinsă, astfel că ierarhiile oficiale au rămas cele consemnate în concurs. Presa română nu va consemna nici măcar rezultatele ediției pariziene.

➤ 1965 – Anvers (seniori), Sofia (senioare)

Campionatul masculin a avut loc la Anvers (Belgia), în timp ce ediția a 5-a feminină, la Sofia, prilej pentru schimbarea de denumire, din „Cupa Europei” în „Campionat European”, păstrându-se cronologia, începută în urmă cu un deceniu la București.

Gimnastica românească a fost prezentă doar la Sofia, cu Cristina Doboșan și Elena Ceampelea, debutante la o asemenea competiție, într-o competiție care a avut o singură stea: Vera Čáslavská (Cehoslovacia) – cu performanțele realizate în perioada 1958 – 1968 (7 aur olimpice, 4 mondiale și 11 europene, plus 12 de argint și bronz), în galeria valorilor de excepție ale gimnasticii mondiale -, care a câștigat tot aurul european, depășindu-le detașat pe Larissa Latînina sau Larisa Petrik (URSS), Birgit Radochla și Ute Starke (RDG), Maria Karachka (Bulgaria) etc.

39 de concurente din Cehoslovacia, URSS, R.D. Germană, Bulgaria, Ungaria, Polonia, Italia, Belgia, Suedia, Franța, Olanda, Iugoslavia, Austria, M. Britanie, Danemarca, Portugalia, Finlanda, Austria, Spania și-au disputat întâietatea la această ediție continentală. Vera Čáslavská, tripla campioană de la Tokyo, s-a impus la individual copmus cu 0.700 peste în fața Larisei Latînina, pe locul 3 fiind Birgit Radochla (37.998), succesul gimnastei cehoslovece fiind urmarea unor „exerciții frumoase, excelent realizate”.

Constantin Macovei a relatat din Sofia, pentru „Sportul”: *„Participarea țării noastre la acest important concurs poate fi apreciată corespunzător. Cele două gimnaste, Elena Ceampelea și Cristina Doboșan, au evoluat aproape de posibilitățile lor, rezultatele obținute putând fi apreciate ca bune. Ceampelea a obținut aici cel mai mare succes din cariera ei de gimnastă, clasându-se la două din cele patru probe în primele șase. Ceampelea a obținut aici cel mai mare succes din cariera ei de gimnastă, clasându-se la două din cele patru probe în primele șase. Așa cum ne-a arătat și în concursul din URSS, Ceampelea poate obține rezultate bune la bârnă și sol, fapt confirmat și aici. Un fapt simplu subliniază poate cel mai bine succesul Elenei Ceampelea. Concursul se apropia de sfârșit, la aparate aflându-se al treilea schimb. Deci, în total, peste 100 de execuții. Nicio gimnastă nu fusese încă ovaționată pentru execuțiile ei. Și, iată, că Ceampelea, la sol, este prima care smulge sălii arhipline ropote de aplauze. Ceampelea a fost, din păcate, și prima la care publicul și-a exprimat dezaprobarrea pentru aprecierea arbitrelor. Ea a fost notată doar cu 9.33. Cristina Doboșan a impresionat prin constanță, ea ocupând, după o comportare remarcabilă la toate aparatele, un loc 11 la individual compus.”*

Pe podium la individual compus, 1. Vera Čáslavská (Cehoslovacia) 38.899, 2. Larissa Latînina (URSS) 38.198, 3. Birgit Radochla (RDG) 37.998, fetele noastre ocupând locurile 11. Cristina Doboșan 36.264 și 16. Elena Ceampelea 35.765.

În finalele pe aparate, doar o singură prezență, Elena Ceampelea, locul 5 (19.032) la bârnă, învingătoare Vera Čáslavská (19.433), urmată de Larissa Latînina (19.299), Birgit Radochla și Larissa Petrik (19.099), ambele medaliat cu bronz.

➤ 1967 – Amsterdam (senioare), Tampere (seniori)

42 de gimnaste din 22 de țări la Amsterdam. Competiția feminină a reconfirmat valoarea de excepție a gimnastei Věra Čáslavská, câștigătoare nu doar a unui nou titlu absolut, ci a tuturor medaliilor de aur puse în joc, repetând performanța, obținută la Sofia 1965. Evoluțiile sale de la sol și de la bârnă, la liber alese, au fost notate cu 10.000. Până la un nou asemenea moment a fost nevoie să se aștepte aproape un deceniu, atunci când, la Jocurile Olimpice de la Montreal, Nadia Comăneci avea să reediteze această performanță. Medaliile de argint au fost câștigate, în ordine, de Zinaida Druzhinina (URSS) – individual compus, Erika Zuchold (RDG) – sărituri, Karin Janz (RDG) – paralele, Natalia Kuchinskaya (URSS) – bârnă și la sol, cele de bronz revenind sportivelor Mariana Krajcirova (Cehoslovacia) – individual compus și paralele, Karin Janz (RDG) – sărituri, Zinaida Druzhinina (URSS) – bârnă și la sol.

Gimnastele noastre, Elena Ceampelea (a căzut la bârnă) și Rozalia Filipescu, s-au clasat pe locurile 17, respectiv 19 la individual compus, ceea ce înseamnă locuri la jumătatea clasamentului general.

1. Věra Čáslavská	9.833	9.433	9.833	9.866	38.965
2. Zinaida Druzhinina	9.500	9.500	9.733	9.800	38.533
3. Mariana Krajcirova	9.600	9.433	9.566	9.600	38.199
17. Elena Ceampelea	9.066	9.266	8.100	9.500	35.932
19. Rozalia Filipescu	8.700	8.933	8.766	9.433	35.832

În ceea ce privește finalele pe aparate, consemnăm doar prezența în runda decisivă de la sol, cu pozițiile 5, respectiv 6 pentru Rozalia Filipescu și Elena Ceampelea.

1. Věra Čáslavská	19.866
2. Natalia Kuchinskaya	19.733
3. Zinaida Druzhinina	19.666
4. Mariana Krajićirova	19.366
5. Rozalia Filipescu	19.166
6. Elena Ceampelea	19.033

Arbitra internațională Maria Ionescu nota: „...Gimnastele noastre și-au cucerit locul în finală prin compoziția originală, mai feminină – după părerea multor specialiști – a exercițiilor, orientare deosebită față de celelalte țări... Desigur ele ar fi putut obține locuri mai bune la individual compus, dar faptul că Rozalia Filipescu a deschis concursul la bârnă, iar Elena Ceampelea, a patra executantă, a căzut la flic-flac-ul înapoi, le-a îndepărtat de șansa unei clasări superioare... Trebuie menționat că Elena Ceampelea a fost singura gimnastă care a executat în concurs această riscantă mișcare și căderea sa a fost primită cu regret de întreaga sală. Dacă la sol ar fi avut în repertoriu și saltul cu șurub, ele s-ar fi putut bucura de o apreciere și mai bună din partea arbitrelor...”

La „europenele” de la Tampere – a 7-a rundă masculină – au fost prezenți 37 de gimnaști, România fiind reprezentată de Anton Kadar și Petre Mihăiuc, la 19 ani fiind cel mai tânăr competitor al ediției. Cu această ocazie s-a înregistrat și o premieră: a fost utilizat pentru prima oară cronometrajul electronic la sol.

Întrecerile au fost dominate de Mihail Voronin, un nume de referință în gimnastica internațională (26 martie 1945 – 22 mai 2004; palmares: J.O. 9 / 2+6+1; C.M. 8 / 2+5+1; C.E. 15 / 8+5+2), care și-a adjudecat patru titluri din 7 posibile.

Într-o companie deosebit de puternică, mult mai puțin experimentații noștri gimnaști la un asemenea nivel competițional au încercat (și în mare parte reușit) să țină pasul cu adversarii, ocupând, prin Anton Kadar, o poziție onorabilă (locul 14-15, la egalitate cu finlandezul Lasse Laine), în timp ce Petre Mihăiuc s-a situat pe locul 34.

1.	Mikhail Voronin	9.500	9.800	9.750	9.550	9.700	9.700	58.000
2.	Viktor Lisitsky	9.150	9.450	9.650	9.700	9.600	9.750	57.300
3.	Franco Manichelli	9.600	9.300	9.65	9.550	9.600	9.550	57.250
14.	Lasse Laine	9.550	7.500	9.200	9.100	9.350	9.250	53.950
14.	Anton Kadar	8.550	9.000	9.100	9.050	9.100	9.150	53.950
34.	Petre Mihăiuc	9.200	6.000	8.100	9.150	8.800	8.300	49.550

În concursul pe aparate, gimnaștii români nu au reușit vreo calificare, titlurile fiind împărțite între gimnaștii sovietici Mikhail Voronin (cal, paralele, inele) și Viktor Lisitsky (sărituri, bară), singurul care a spart „blocada” fiind finlandezul Olli Laiho (sol), care la individual compus s-a situat pe locul 21.

La finalul competiției, antrenorul federal Nicolae Vieru concluziona: „... Sportivii noștri, care au participat a doua oară la aceste campionate, au avut o comportare satisfăcătoare. Anton Kadar a ocupat locul 14 la individual compus. El a întrecut o serie de sportivi valoroși (Kubicka – Cehoslovacia, Adamov și Prodanov – Bulgaria, Buchonnet – Franța, Laiho – Finlanda). Exercițiile sale conțin combinații valoroase, care îi dau dreptul să spere la un loc mai bun în ierarhia europeană, dacă va lucra mai mult pentru mărirea amplitudinii, dinamismului și eleganței în execuții. Petre

Mihăiuc a fost cel mai tânăr participant la europene. Acest lucru nu îl scuză pentru faptul că s-a lăsat copleșit de emoție chiar la proba sa favorită (sol), unde, în condițiile unei execuții normale, putea spera chiar la medalia de bronz. Locul 7 ocupat la acest aparat și înscrierea lui ca rezervă pe lista finaliștilor reprezintă, totuși, o afirmare...”

➤ **1969 – Landskrona (senioare), Varșovia (seniori)**

În Suedia, la Landskrona, s-au reunit participantele la a VII-a ediție feminină, în timp ce băieții s-au aflat la Varșovia, pentru a VIII-a oară, abia acum fiind utilizată oficial denumirea de Campionat European.

37 de concurente din Danemarca, Norvegia, Belgia, Finlanda, Bulgaria, Franța, Polonia, Iugoslavia, România, Olanda, Cehoslovacia, Suedia, Anglia, Austria, URSS, R.F. Germania, Italia, R. D. Germană, Ungaria au sosit la Landskrona, pentru competiție a tinereții, având în vedere vârsta majorității participantelor. Situație valabilă și pentru gimnastele noastre care, cu excepția Rodicăi Apăteanu (22 de ani), au avut vârsta între 14 și 16 ani: Elisabeta Turcu, Felicia Dornea, Ramona Ghecirov.

Pe tabloul de concurs multe absențe, fie din motive de sănătate (Larissa Petrik, Natalia Kuchinskaya, Mariana Krajcirova ș.a.), fie că au pus punct activității competiționale (Věra Čáslavská), ceea ce a permis ca gimnaste mai puțin cunoscute să se afle pe locurile din partea superioară a ierarhiilor.

Așa cum era de așteptat, titlul absolut a fost câștigat de est-germana Karin Janz, în vârstă de 17 ani, medaliata cu argint de la paralele la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico 1968, care a obținut note ridicate la toate aparate, exceptând-o, într-un fel, pe cea de la bârnă. Gimnasta din R.D.G. a fost urmată în clasament de Olga Karasova (URSS) și de Ludmila Turischeva (URSS) și Erika Zuchold (RDG), ambele medaliata cu bronz. „Reprezentantele noastre s-au comportat satisfăcător. Rodica Apăteanu a repetat cele mai bune performanțe românești la ultimele două ediții ale Campionatelor Europene (Sofia și Amsterdam), reușind să termine pe locul 8. La rândul ei, Felicia Dornea (locul 12) a depus toate eforturile pentru a fi la înălțimea concursului, reușind într-o bună măsură... Ea a avut unele ezitări la paralele, însă, în rest a concurat curajos... Felicia Dornea a fost cea mai tânără concurentă...”

1. Karin Janz	9.800	9.800	9.450	9.600	38.650
2. Olga Karasova	9.600	9.650	9.250	9.600	38.100
3. Ludmila Turischeva	9.600	9.600	9.200	9.500	37.900
Erika Zuchold	9.700	9.600	9.200	9.400	37.900
8. Rodica Apăteanu	9.400	9.250	8.550	8.650	35.850
12. Felicia Dornea	9.200	9.450	8.550	8.900	35.100

Noua campioană absolută de a realiza un adevărat recital de grație și în finalele pe aparate, ea câștigând alte trei medalii de aur: sărituri, paralele și bârnă. Singura medalie de aur pe care n-a obținut-o a fost la sol (argint), aurul revenindu-i sovieticei Olga Karasova (URSS). Tot Olga Karasova a intrat în posesia medaliilor de argint la paralele și bârnă și bronz la sărituri. Erika Zuchold (R.D. Germană) a obținut argint la sărituri, iar Ludmila Turischeva bronz la paralele și la sol. Jindra Kostalova (Cehoslovacia) a câștigat medalii de bronz la bârnă și la sol (egalitate cu Ludmila Turischeva). „Rodica Apăteanu și-a onorat pe deplin prima ei participare la un Campionat European (de fapt prima ei mare confruntare internațională), reușind atât la sărituri, cât și la paralele să ocupe locul 5. cel mai bun posibil în

condițiile excelenței pregătiri a concurenților din R.D.Germană și URSS. Deși Rodica Apăteanu a concurat, prin tragere la sorți, ultima la sărituri, ea nu s-a intimidat de faptul că gimnastele care o precedaseră obținuseră note de 9.90, 9.80, 9.75. Un din săriturile ei a fost notată cu 9.50. Campioana noastră s-a prezentat la fel de bine și la paralele, exercițiul ei la acest aparat, îngreuiat considerabil, începând din acest an, cu un element original și de dificultate sporită, bucurându-se de aprecierile specialiștilor...”

Sărituri				
1.	Karin Janz	9.80	9.90	19.700
2.	Erika Zuchold	9.70	9.75	19.450
3.	Olga Karasova	9.60	9.80	19.400
4.	Ludmila Turischeva	9.60	9.55	19.150
5.	Rodica Apăteanu	9.30	9.50	19.000
Paralele				
1.	Karin Janz	9.80	9.85	19.650
2.	Olga Karasova	9.65	9.80	19.450
3.	Ludmila Turischeva	9.60	9.80	19.400
4.	Erika Zuchold	9.60	9.70	19.300
5.	Rodica Apăteanu	9.25	9.40	18.6500

Sala „Torwar” din Capitala Poloniei a fost gazda Campionatelor Europene masculine. Conform deciziei Congresului FIG de la Roma, din 1968, numărul concurenților pe țară a fost ridicat la 3, față de 2 până în prezent, ceea ce a însemnat și un număr mai mare de prezențe la Varșovia, 59 de concurenți din 21 de țări, România fiind reprezentată de Gheorghe Păunescu Petre Mihăiuc și Nicolae Oprescu.

Campion absolut a devenit titratul sportiv sovietic Mikhail Voronin (n. 25 martie 1945, Moscova – m. 22 mai 2004, Novo-Nikolaievskoie), campionul ediției precedente, cel care avea să aibă în palmares un total de 32 de medalii (12 de aur) la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale, Campionate Europene, în perioada 1966 – 1971. Prezentă în sala de competiție, ca trimis special al ziarului „Sportul”, Elena Leuștean scria referindu-se la sportivii noștri: *„Gimnaștii români au figurat în prima grupă, adică grupa socotită mai slabă, care a trebuit să deschidă întrecerea. Poate că ar trebui să amintesc ca plasarea grupului de sportivi români în această grupă își are explicația în absența lor de la ultimele mari confruntări internaționale... Dezavantajați de postura de «deschizători de pârtie», în grupa întâi figurând și gimnaști din Italia, Norvegia, Spania, Olanda, Finlanda, Austria, Portugalia, Anglia, sportivii români, deși și-au prezentat exercițiile destul de bine, îndeosebi la sol, nu au fost notați cu medii prea mari, notele cele mai ridicate fiind... rezervate sportivilor din grupa a doua – vedetă... Ei au avut o comportare de ansamblu satisfăcătoare, deși nu s-au clasat la niciun aparat în primele 6 locuri, îndeosebi ca urmare a faptului că au figurat în grupa I de concurs... Se consolează doar cu faptul că Mihăiuc a obținut la sol aceeași notă ca și Mikhail Voronin (9.35), că Păunescu este singurul concurent din grupa I care a obținut nota 9.0 la sărituri, ca Mihăiuc a fost cel mai bun la bară în grupa I. Lipsa de siguranță la aterizare și unele mici rateuri în cadrul exercițiilor lor i-au costat însă puncte serioase, ceea ce explică și clasarea lor mai jos de locul 10...”*

1. Mikhail Voronin	9.350	9.750	9.700	9.400	9.550	9.700	57.450
2. Viktor Klimenko	9.500	9.550	9.600	9.300	9.450	9.600	57.000
3. Nikolai Kubica	9.450	9.600	9.650	9.250	9.450	9.450	56.850
36. Gheorghe Păunescu	9.100	8.950	8.450	9.000	9.100	8.700	53.300
42. Petre Mihaiuc	9.350	6.800	8.900	8.950	9.250	9.150	52.400
59. Nicolae Oprescu	8.750	4.800	8.400	8.800	8.150	8.600	47.500

Gimnaștii noștri nu au obținut nicio calificare în finalele pe aparate.

➤ **1971 – Madrid (seniori), Minsk (senioare)**

Campionatele Europene masculine, ajunse la a IX-a ediție, au fost programate la Madrid, în zilele de 14-15 mai 1971, țara noastră fiind reprezentată de Gheorghe Păunescu, Nicolae Achim, Mircea Gheorghiu și Dan Grecu.

La capătul unei competiții cu 56 de gimnaști la start, Viktor Klimenko – cu o viitoare frumoasă carieră în performanță și, apoi, ca antrenor în Germania și Luxemburg – a devenit noul campion absolut al Europei, devansându-l pe mult mai titratul său coleg, Mihail Voronin, care, de altfel, fusese principalul favorit la aur. Dintre sportivii români, Dan Grecu a avut cea mai bună clasare: locul 31.

1. Viktor Klimenko	9.400	9.550	9.350	9.400	9.600	9.600	56.900
2. Mihail Voronin	9.250	9.550	9.600	9.300	9.450	9.550	56.700
3. Nikolai Andrianov	9.300	9.450	9.350	9.350	9.350	9.450	56.250
31. Dan Grecu	8.950	8.650	9.050	8.850	8.500	9.150	53.150
34. Nicolae Achim	8.900	8.400	8.650	9.100	8.600	9.150	52.800
43. Gheorghe Păunescu	9.150	8.600	8.300	9.000	7.150	9.150	51.350

Finalele pe aparate au asigurat un spectacol de zile mari. Nikolai Andrianov, cel care fusese în martie și la București, a cucerit două titluri, la cal – o finală dramatică, unde aproape toți finaliștii au ratat – și sărituri, celelalte aparate revenind lui Mihail Voronin – inele, Raicio Hrisov (Bulgaria) – sol, ex-campionului Internaționalelor României, Klaus Köste (R.D.G.) – bară, precum și italianului Giovanni Carminucci, la paralele, care a prezentat un element nou, spectaculos, din stând pe mâini cu balans înainte și schimb de sprijin cu întoarcere de 360 de grade în sprijin pe brațe, care i-a adus locul întâi la 32 de ani și la 11 ani de la argintul olimpic, de la Roma 1960 la același aparat.

Proaspătul învingător al individualului compus, Viktor Klimenko, singurul calificat în toate cele șase finale, în trei dintre ele cu primul punctaj, s-a accidentat la încălzire (la un dublu salt) și a fost nevoit să abandoneze concursul.

Gimnaștii noștri nu au reușit să treacă de calificări:

Sol (55 concurenți): 13. Gheorghe Păunescu 9.150, 25. Dan Grecu 8.950, 28. Nicolae Achim 9.900

Cal (56 concurenți): 41. Dan Grecu 8.650, 43. Gheorghe Păunescu 8.600, 48. Nicolae Achim 8.400

Inele (56 concurenți): 16. Dan Grecu 9.050, 35. Nicolae Achim 8.650, 47. Gheorghe Păunescu 8.300

Sărituri (56 concurenți): 14 – 20. Nicolae Achim 9.100, 28 – 32. Gheorghe Păunescu 9.000, 40 – 44. Dan Grecu 8.850

Paralele (56 concurenți): 33. Nicolae Achim 8.600, 37. Dan Grecu 8.500, 53. Gheorghe Păunescu 7.150

Bară (56 concurenți): 20 – 22. Dan Grecu, Gheorghe Păunescu, Nicolae Achim 9.150

Campionatele Europene feminine din anul 1971 au fost organizate la Minsk, în URSS.

Întreaga competiție a fost dominată de două vedete ale gimnasticii continentale și mondiale, Ludmila Turischeva și Tamara Lazakovich, al căror duel a fascinat și impresionat deopotrivă și care s-a terminat la „egalitate”, atât la individual compus, unde și-au împărțit titlul absolut, cât și în finalele pe aparate, unde Ludmila Turischeva a câștigat la sărituri și la sol, iar Tamara Lazakovich la paralele și la bârnă. Astfel, ele și-au adjudecat tot aurul și argintul european, medaliile de bronz fiind împărțite între est-germane Erika Zuchold – individual compus, sărituri, bârnă și sol și Angelika Helmann – paralele. Singura problemă la egalitatea dintre ele a constituit-o Cupa de argint masiv a Federației Internaționale, care, nefiind în dublu exemplar, a fost înmănată Ludmillei Turischeva, după criteriul eliminării notei celei mai slabe din calculul mediei la fiecare aparat.

Pentru România au concurat Alina Goreac și Elena Ceampelea. Deși era considerată o favorită la medalii, Elena Ceampelea a avut ghinionul ratărilor la bârnă și la sol, pierzând astfel șansa de a urca pe podiumul european la individual, ea ocupând doar locul 14.

1. Tamara Lazakovich	9.750	9.600	9.700	9.800	38.850
1. Ludmila Turischeva	9.800	9.500	9.650	9.900	38.850
3. Erika Zuchold	9.700	9.550	9.400	9.650	38.300
14. Elena Ceampelea	9.500	9.200	8.350	8.750	35.800
18. Alina Goreac	9.100	9.100	8.000	9.150	35.350

În finalele pe aparate, Elena Ceampelea s-a clasat pe locul 4 la sărituri, cea mai bună performanță posibilă la această ediție.

1. Ludmila Turischeva	9.88	9.80	19.600
2. Tamara Lazakovich	9.75	9.80	19.550
3. Erika Zuchold	9.70	9.80	19.500
4. Elena Ceampelea	9.50	9.50	19.000

➤ 1973 – Grenoble (seniori), Londra (senioare)

În perioada 12-13 mai 1973, la Grenoble, s-au desfășurat Campionatele Europene masculine de gimnastică, România fiind reprezentată de Dan Grecu, Nicolae Oprescu și Mihai Borș.

Evenimentul de anvergură l-a constituit prima medalie europeană pentru gimnastica noastră masculină, prin Dan Grecu, argint la inele, la prima realizare deosebită dintr-o carieră de excepție în sportul românesc!

Dacă la fete, generația Elenei Leuștean și a Soniei Iovan deschidea un drum nou, la băieți a venit rândul generației lui Dan Grecu să urce pe podiumul continental.

„Concurând peste așteptări, dovedind o pregătire excelentă, cei trei sportivi au înregistrat în palmaresul gimnasticii românești un salt valoric cu totul remarcabil, performanțe încă neatinse: toți trei au cucerit dreptul de a participa în concursul pe aparate, iar Dan Grecu a câștigat prima medalie într-o confruntare masculină de

asemenea ampoare – argint la inele”, scria Constantin Macovei, în „Sportul” din 14 mai 1973.

În aceeași finală, Mihai Borș a ocupat locul 4, iar la sol Nicolae Oprescu s-a situat pe 6.

Inele			Sol		
1.	Victor Klimenko	18.800	1.	Nikolai Andrianov	18.850
2.	Nikolai Andrianov	18.750	2.	Victor Klimenko	18.800
2.	Dan Grecu	18.750	3.	Klaus Koste	18.450
4.	Mihai Borș	18.700	6.	Nicolae Oprescu	17.950

În ziua de marți, 15 mai 1973, ziarul de specialitate publica un interviu cu secretarul Federației Române de gimnastică, Francisc Lövi, având ca subiect concursul la individual compus:

„Suntem cu toții foarte satisfăcuți de succesul pe care Dan Grecu, Mihai Borș și Nicolae Oprescu l-au obținut aici, ei confirmând astfel reputația pe care și-au câștigat-o în alte confruntări internaționale de prestigiu. Firește că cea mai mare mulțumire ne-a adus-o campionul absolut al țării, Dan Grecu, care s-a întrecut la inele de la egal la egal cu binecunoscuții Viktor Klimenko și Nikolai Andrianov, lipsindu-i doar cinci sutimi pentru a urca pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Primul aparat la care a participat campionul nostru a fost calul cu mână, la care Grecu a concurat bine, sigur pe elementele grele, cu ținută și amplitudine, execuția sa fiind notată cu 9. La următorul aparat, inelele, pentru care s-au făcut pregătiri speciale, îngreunându-se considerabil exercițiul și exersându-se foarte mult la antrenamente, Dan Grecu a impresionat pur și simplu pe arbitri și spectatori, obținând a doua notă din concurs: 9.40. La sărituri, din nou un 9, pentru ca la paralele evoluția campionului nostru să fie apreciată cu 9.30. Dacă ar fi avut o mai bună clasare la individual compus, cu această notă Dan Grecu s-ar fi putut califica chiar în finală la acest aparat, deoarece s-a aflat la egalitate cu Adrianov și Thüne. Un mic incident (ruperea mânerului de protecție) a făcut ca la bară fixă el să obțină doar 9.05 (n-a putut executa dublul salt la încheierea execuției), iar la sol, o evoluție mai slabă, doar ...8.80. Deci, în final, locul 10 la individual compus, cel mai bun pe care îl reușește vreodată un gimnast român în competiția continentală. În aceeași ordine a aparatelor, Nicolae Oprescu a obținut următoarele note: 7.95, 9.20, 9.10, 8.70, 9.25, 9.20. Cu nota de la sol, campionul țării noastre la această probă s-a calificat în finală, unde, din păcate, n-a mai repetat buna execuție din prima zi, fiind nevoit să se mulțumească cu poziția a VI-a. Iată și notele lui Mihai Borș: 8.50, 9.35, 8.75, 8.60, 9.05, 8.55. Deci, punctul său forte, inelele, aparat la care publicul a urmărit cu enorm interes evoluția sportivului nostru. Dacă avem în vedere faptul că pe locul al II-lea la acest aparat s-au clasat doi gimnaști la egalitate de puncte, atunci, Mihai Borș apare cu a treia notă în finalele pe aparate, deci un îndreptățit aspirant la o medalie europeană, la prima lui participare într-un concurs oficial de asemenea anvergură.”

1.	Viktor Klimenko	9.400	9.400	9.450	9.200	9.550	9.550	56.550
2.	Nikolai Andrianov	9.350	9.300	9.300	9.350	9.300	9.700	56.300
3.	Klaus Koste	9.200	9.250	9.200	9.100	9.350	9.600	55.700
10.	Dan Grecu	8.800	9.000	9.400	9.000	9.300	9.050	54.550
21.	Nicolae Oprescu	9.200	7.950	9.200	9.100	8.700	9.250	53.400
25.	Mihai Borș	8.550	8.500	9.350	8.750	8.600	9.050	52.800

La sfârșit de octombrie 1973, Londra a găzduit a 9-a ediție a Campionatelor Europene feminine. 49 de gimnaste din 23 de țări au fost prezente în impresionanta arenă londoneză, între care s-au aflat și Alina Goreac și Anca Grigoraș, cele care, în final, aveau să se întoarcă de pe malurile Tamisei cu patru medalii.

A fost, totuși, o ediție câștigată de Ludmila Turischeva, într-o manieră entuziasmantă, care și-a adjudecat toate cele cinci medalii de aur puse în joc și doar la sărituri i-a fost egală Angelika Hellmann (RDG).

Podiumul la individual compus a fost ocupat, în ordine, de Ludmila Turischeva, Olga Korbut și Kerstin Gerschau (RDG), pe locurile următoare fiind Alina Goreac, Angelika Hellmann, Uta Schorn, Sona Brazdova (Cehoslovacia), Csaszar Monika (Ungaria) și Anca Grigoraș.

Alina Goreac a fost foarte aproape de o performanță deosebită, însă subiectivitatea arbitrelor la sărituri a privat-o de o binemeritată medalie. Deși a executat foarte bine Tsukahara, a primit doar 9.20, notă care, coroborată cu celelalte, a plasat-o pe locul 4, în timp ce Anca Grigoraș s-a situat pe locul 9.

1. Ludmila Turischeva	9.300	9.650	9.550	9.600	38.100
2. Olga Korbut	9.300	9.650	9.250	9.450	37.650
3. Kerstin Gerschau	9.250	9.400	9.400	9.350	37.400
4. Alina Goreac	9.200	9.500	9.400	9.200	37.300
9. Anca Grigoraș	8.900	9.300	9.350	9.050	36.600

După mulți ani, în finalele pe aparate – din juriu au făcut parte Maria Simionescu (apel – bârnă) și Emilia Liță (sol, bârnă), iată medalii pentru România: una de argint la paralele și două de bronz la bârnă și la sol, pentru Alina Goreac, și un bronz la paralele pentru Anca Grigoraș. Tot Alina Goreac a obținut locul 4 la sărituri, iar prin retragerea din concurs a Olgăi Korbut, care suferise un traumatism la picior în finala de la individual compus, Anca Grigoraș a participat și în finala de la paralele (locul 6), urcând din postura de primă rezervă.

Sărituri				Paralele			
1. Angelika Hellmann	9.30	9.55	18.850	1. Ludmila Turischeva	9.65	9.65	19.300
1. Ludmila Turischeva	9.30	9.55	18.850	2. Angelika Hellmann	9.55	9.70	19.250
3. Uta Schorn	9.30	9.40	18.700	3. Alina Goreac	9.50	9.45	18.95
4. Kerstin Gerschau	9.25	9.30	18.550	6. Anca Grigoraș	9.30	8.80	18.100
4. Alina Goreac	9.20	9.35	18.550				
Bârnă				Sol			
1. Ludmila Turischeva	9.55	9.55	19.100	1. Ludmila Turischeva	9.60	9.30	18.900
2. Alina Goreac	9.40	9.45	18.850	2. Kerstin Gerschau	9.35	9.45	18.800
3. Anca Grigoraș	9.35	9.40	18.750	3. Alina Goreac	9.20	9.55	18.750

Rezultatele obținute de Alina Goreac și Anca Grigoraș sunt, indiscutabil, o pagină foarte frumoasă din istoria gimnasticii feminine și preambulul unor succese de răsunet din perioada următoare, așa cum scria și Constantin Macovei în ziarul „Sportul”: „Concurând foarte aproape de potențialul ei maxim, cu execuții de mare calitate și în dorința de a reprezenta cu cinste culorile patriei, Alina Goreac și-a valorificat trei din cele patru posibilități, cucerind medalia de argint

la bârnă și pe cele de bronz la paralele și so, performanță de mare prestigiu pentru gimnastica noastră feminină, care reactualizează astfel vechea tradiție a succeselor românești înscrise în competițiile internaționale de anvergură. Cu o execuție sigură, într-un ritm alert, la bârnă, Anca Grigoraș a urcat și ea pe podiumul de premiere al Europeanelor, obținând medalia de bronz la acest aparat (...) Prin rezultatele realizate, sportivele românce înscriu una dintre cele mai frumoase pagini la competiția continentală. Se impune, de asemenea, să menționăm meritul important ce revine antrenorului Nicolae Covaci, care se ocupă de pregătirea Alinei Goreac.”

Revista „Sport”, sub semnătura lui Constantin Macovei, consemnează, de asemenea: „Dând Cezarului ce-i al Cezarului, să facem mențiunea – o facem cu reală și plăcută satisfacție – că această a IX-a ediție a Campionatelor Europene feminine a constituit un prilej de puternică și reconfortantă afirmare a gimnastelor din România. Deși pronosticurile se îndreptau, cu precădere, spre reprezentantele URSS, R.D. Germane, R.P. Ungare și R.S. Cehoslovace, cele două gimnaste care ne-au reprezentat țara în competiția de la Londra, au dorit și au reușit să modifice serios șansele hârtiei, obținând un impresionant buchet de medalii: una de argint și trei de bronz, performanță nemaintâlnită – pentru noi – de la ediția din 1959, a acestei întreceri. Alina Goreac – cu o excelentă săritură Tsukahara (din păcate dezavantajată vădit de brigada de arbitraj) cu o execuție excelentă la paralele (notată cu 9.50), cu o mișcare precisă și sigură la bârnă, și cu un exercițiu primit cu aplauze la scenă deschisă la sol, a fost foarte aproape de medalia de bronz la individual compus. Locul IV este, oricum, cel mai bun ocupat de o gimnastă româncă în ultimii 14 ani într-o întrecere de valoare europeană și el vorbește elocvent despre nivelul atins de maestra noastră. Finalele pe aparate au oferit celor două gimnaste românce, Alina Goreac și Anca Grigoraș, tot atâtea ocazii de a se impune în primul plan al elitei europene. La paralele – medalie de bronz pentru Alina, la bârnă – medalie de argint pentru Alina și medalie de bronz pentru Anca, iar la sol din nou bronz pentru Alina.”

➤ 1975 – Skien (senioare), Berna (seniori)

În 1975, chiar înaintea Campionatelor Europene de la Skien (Norvegia) s-a desfășurat Turneul Campioanelor de la Londra, care a prilejuit foarte tinerei gimnaste Nadia Comăneci să obțină o frumoasă victorie, anticipând evoluțiile de la întrecerile continentale și intrarea în scenă a unor generații de aur.

Aflate la cea de-a X-a ediție, Campionatele Europene – între cele 40 de competitoare, Nadia Comăneci și Alina Goreac – au constituit un eveniment memorabil pentru sportul românesc. „Sper că, acolo, la Skien, combinațiile despre care v-am vorbit să fie brevetate oficial, ele devenind pentru istoria gimnasticii, saltul, subsaltul și coborârea Comăneci. Acum câteva zile am auzit-o pe maestra sportului Sonia Iovan spunând: «Coborârea Comăneci e un lucru aproape nefiresc. Nu cred că o va putea copia cineva, vreodată». Trebuie să mărturisesc că acest compliment indirect mi-a făcut multă plăcere...”, declara antrenorul Bela Karoly înaintea plecării.

Skien este pentru literatură orașul marelui dramaturg norvegian, Henri Ibsen Pentru gimnastică însă, Skien este orașul „copilului-minune” din România: Nadia Comăneci.

Acolo, la Skien, Nadia a cunoscut adevărata consacrare în gimnastică. Concursul pentru titlul de campioană europeană părea să fie o simplă rutină pentru gimnastele din URSS. Majoritatea specialiștilor nu creditau nici o altă gimnastă cu posibilitatea de a obține aurul european!

Cvasi-necunoscuta Nadia Comăneci a început concursul cu un exercițiu

bun la sol și, deși, a executat de două ori un element dificil (salt cu șurub 720 de grade), a fost notată doar cu 9.650. Au urmat săriturile, pentru care a primit 9.700. La paralele însă, evoluția ei a impresionat întreaga asistență, tânăra noastră gimnastă prezentând două combinații în premieră și cele trei elemente care-i poartă numele: saltul, subsaltul și coborârea Comăneci. Nota: 9.750. La ultimul aparat, bârna, Nadia trebuia doar să nu rateze. Cu 9.750 și acumulând 38.850 puncte, s-a instalat confortabil în fruntea clasamentului și nici o altă gimnastă n-a reușit s-o depășească.

În aceeași dispută pentru podiumul continental, cu gimnastele din URSS și R.D.Germană, valorile momentului, s-a aflat și Alina Goreac, cu bune evoluții de ansamblu, dar care în final a terminat pe locul 6.

1.	Nadia Comăneci	9.700	9.750	9.750	9.650	38.850
2.	Nelli Kim	9.550	9.700	9.550	9.700	38.500
3.	Annelore Zinke	9.400	9.750	9.400	9.400	37.950
4.	Ludmila Turischeva	9.500	9.350	9.250	9.800	37.900
4.	Richarda Schmeisser	9.500	9.600	9.400	9.400	37.900
6.	Alina Goreac	9.450	9.350	9.500	9.350	37.650

Finalele pe aparate s-au desfășurat în ziua de duminică, 4 mai. Nici de această dată, Nadia Comăneci nu a lăsat vreo speranță celorlalte pretentive la aurul european, cu deosebire sovieticelor, în frunte cu Nelli Kim, care avea aici să-și înceapă cu adevărat prodigioasa sa cariera internațională (J.O. 5+1+0, C.M. 5+4+2, C.E. 2+3+4), ajungând a fi, în prezent, președinta Comisiei Tehnice FIG pentru gimnastica feminină și inclusă în Hall of Fame. Veritabila stea de la Skien a fost, însă, și în concursurile pe aparate, Nadia Comăneci. Evoluând fără greșală, ca o adevărată mare campioană, la doar 13 ani și jumătate, ea a cucerit trei medalii de aur (din cele patru puse în joc) – sărituri, paralele, bârnă – și argintul de la paralele! Performanțele Nadiei Comăneci au fost susținute cu brio și de cele două medalii de bronz (sărituri, bârnă) ale Alinei Goreac, întregind, astfel, tabloul unei prezențe europene de excepție.

Sărituri				Paralele					
1.	Nadia Comăneci	9.70	9.80	19.500	1.	Nadia Comăneci	9.75	9.90	19.650
2.	Richarda Schmeisser	9.50	9.60	19.100	2.	Annelore Zinke	9.75	9.80	19.550
3.	Alina Goreac	9.45	9.55	19.000	3.	Nelli Kim	9.70	9.80	19.500
3.	Nelli Kim	9.55	9.45	19.000					
Bârnă				Sol					
1.	Nadia Comăneci	9.75	9.75	19.500	1.	Nellie Kim	9.70	9.85	19.550
2.	Nelli Kim	9.55	9.60	19.150	2.	Nadia Comăneci	9.65	9.75	19.400
3.	Alina Goreac	9.50	9.50	19.000	3.	Ludmila Turiscea	9.80	9.55	19.350
					4.	Alina Goreac	9.35	9.50	18.850

Dacă privim cu atenție aceste clasamente, se poate observa cu ușurință că a fost un Campionat European al unei supervedete, care s-a născut pe meleagurile Lizucăi din „Dumbrava minunată”, din „Țara de dincolo de negură” a lui Mihail Sadoveanu, Moldova.

Peste ani, Nadia Comăneci va rememora câteva dintre aceste momente: „Primul pas important pe drumul meu către performanță a fost să îmi iau treaba în serios și să mă dedic antrenamentelor. Apoi, un rol definitiv l-au avut în evoluția mea antrenorii de excepție pe care i-am avut, Marcel Duncan, Martha și Béla Károlyi.

Cred, totodată, că antrenamentele intensive, într-o echipă foarte bună, unde aveam în lot cele mai bune sportive ale momentului, m-au impulsionat să dau rezultate din ce în ce mai bune. Primul succes major pe care l-am avut în cariera de gimnastă a fost câștigarea a patru medalii de aur și una de argint la Campionatele Europene din 1975, de la Skien, Norvegia”.

Marile agenții de presă, ziarele, revistele din lumea întreagă au acordat spații ample surprinzătorului triumf al Nadiei Comăneci.

L'Equipe, prestigioasa publicație franceză, aceeași care nu dăduse nici o șansă Nadiei Comăneci înainte de începerea „europenelor”, găsește doar cuvinte la superlativ pentru evoluția ei și întrevede „o luptă aprigă la Montreal, unde româncă va porni din start cu un atuu sigur”.

Agencia americană United Press International a exclamat cu uimire: „Sportiva româncă, Nadia Comăneci, acest bulgăre de energie, a surprins lumea gimnasticii, devenind la 13 ani cea mai tânără campioană continentală. Venită la Skien ca o necunoscută într-o competiție de anvergură, gimnasta româncă a răsturnat toate pronosticurile și se va înapoia la București cu patru medalii de aur din cele 5 puse în joc”.

France Press a transmis: „La fiecare aparat, Nadia Comăneci a stârnit ropote de aplauze. În programul său există multe elemente cu un grad atât de mare de difi-cultate încât până și campioanei olimpice, Olga Korbut, i-ar fi fost greu să o egaleze, dacă ar fi participat la acest campionat.”.

Ce a spus Nadia despre succesul ei? „Am muncit foarte mult pentru a ajunge la aceste performanțe. Una dintre specialitățile mele este proba de paralele inegale și astăzi am avut șansa să execut fără greșală trei elemente inedite. Faptul că arbitrele mi-au acordat cea mai mare notă (9.90) dovedește că am nimerit...la țință! Mă voi pregăti, în continuare, cu aceeași seriozitate și pentru Jocurile Olimpice de la Montreal!”.

„Prințesa Nadia Comăneci a cucerit lumea!” – așa poate fi rezumat acest Campionat European într-o singură afirmație, făcută de publicația germană „Bild”...

Referitor la „elementele inedite” despre care a vorbit Nadia Comăneci, antrenorul Béla Károly le-a explicat ziariștilor prezenți la Conferința de presă că „la bârnă, Nadia a executat o răsturnare lentă legată de două flick-flacuri înapoi și o coborâre originală: salt-întoarcere 720 de grade. La paralelele, cele trei elemente care i-au adus Nadiei cea mai mare notă din concurs au fost: salt înapoi depărtat pe bara înaltă din sprijin în atârnat, salt de pe bara joasă în apucat încrucișat și întoar-cere 360 de grade și coborâre prin subbalansare cu întoarcere 360 de grade și salt înapoi grupat”. Aceste trei elemente poartă de atunci numele Nadiei: „saltul”, „subsaltul” și „coborârea Comăneci”!

Să mai notăm că Maria Simionescu a fost arbitri principal la bârnă, iar Emilia Liță a oficiat la sărituri.

Dar anul 1975 este și anul lui Dan Grecu. La Campionatele Europene masculine, desfășurate la Berna, gimnaștii români Dan Grecu și Mihai Borș au dominat autoritar finala de la inele situându-se pe primele două locuri, obți-nând aurul și, respectiv, argintul acestei probe, înaintea lui Aleksandr Dityatin, campionul mondial din 1979 și 1981 și continental 1979 la acest aparat! O performanță cu caracter de unicat în istoria gimnasticii noastre masculine și printre puținele înregistrate de doi gimnaști din aceeași țară la acest aparat de-a lungul întrecerilor continentale, reușite doar ale sportivilor sovietici (1969 – Mikhail Voronin și Viktor Klimenko, 1971, 1973 – Mikhail Voronin și Nikolay

Andrianov, 1977 – Vladimir Markelov și Aleksandr Tkachev, 1979 – Aleksandr Dityatin și Bogdan Makuts, 1985 – Dmitriy Bilozerchev și Valentin Mogilny, 1987 – Valentin Mogilny și Valeri Lyukin). Să mai adăugăm că, prezent și în finala de la bară, Dan Grecu s-a clasat pe locul 6.

Inele			Bară		
1.	Dan Grecu	19.600	1.	Eberhard Gienger	19.500
2.	Mihai Borș	19.300	1.	Nikolai Andrianov	19.500
3.	Aleksander Dityatin	19.150	3.	Andrzej Szajna	19.100
4.	Eberhard Gienger	18.900	4.	Aleksander Dityatin	19.050
5.	Nikolai Andrianov	18.850	5.	Viktor Klimenko	18.800
			6.	Dan Grecu	18.500

Ziarul „Sportul” titra peste prima pagină: „Un nou succes strălucit al gimnasticii românești”, iar în cronică sa, semnată de la Berna, în ziarul „Sportul” de luni, 2 iunie 1975, Sebastian Bonifaciu scria printre altele: „Dan Grecu și-a reconfirmat încă o dată clasa sa ridicată la acest aparat, câștigând medalia de aur și titlul de campion al Europei, excelent secondat de Mihai Borș, clasat pe locul doi și câștigător, astfel, al medaliei de argint... În cadul finalelor pe aparate, Dan Grecu a entuziasmat din nou publicul prin evoluția sa sobră, de o maximă amplitudine, cu elemente de mare dificultate, executate precis și sigur. Obținând aceeași notă ca și în prima zi (9.80), campionul nostru realizează, astfel, cea mai ridicată medie din acest campionat (19.600), în timp ce Mihai Borș concurează și el la înălțime, confirmând aici ceea ce specialiștii au numit «școala românească a inelelor». Dan Grecu (25 ani) activează la clubul Steaua (antrenor Costache Gheorghiu). În ce privește finalele pe aparate... În prima zi, potrivit obișnuit al Campionatelor Europene, a avut loc concursul general, în cadrul căruia au concurat toți participanții, respectiv 53 de gimnaști din 19 țări ale continentului nostru. Îara noastră a fost reprezentată de Dan Grecu, Mihai Borș și Ion Checicheș. Așa cum o indicau și pronosticurile specialiștilor și ale gazetarilor prezenți aici, victoria a fost repurtată, la capătul unui spectacol de bun nivel tehnic, cu multe xececuții de ridicată valoare, de către Nikolai Andrianov (URSS), cel care acum câteva, la Varna, lupta pentru titlul suprem. Sportivul sovietic s-a impus printre-o remarcabilă constanță la toate cele șase probe ale concursului, la câteva dintre aparate evoluând excepțional. Este socotită surpriză clasarea pe locul secund a gimnastului Eberhard Gienger (RFG), campion mondial la bară, aflat într-un real progres... Dan Grecu, campion mondial la inele, a confirmat încă o dată măiestria sa la acest aparat, obținând în concursul general nota 9.80, în timp ce următorii săi – Nikolai Andrianov (9.65) și Mihai Borș (9.60) – se află la distanțe apreciable. Campionul nostru a concurat bine și la bară fixă, aparat la care, de asemenea, s-a calificat pentru finală. În urma participării la concursul din prima zi, Dan Grecu s-a clasa pe locul 6 la individual compus, cel mai bun rezultat realizat vreodată de un gimnast român la Campionatele Europene. Mihai Borș s-a clasat pe locul 17, iar Ion Checicheș – pe locul 25...”

Comentarii elogioase referitoare la evoluțiile gimnaștilor români, mai ales a lui Dan Grecu, au fost prezente și în ziarele ale căror trimiși speciali s-au aflat la fața locului. Ziarul Local „Der Bund”, sub titlul „Campion mondial și campion european”, scoate în evidență faptul că Dan Grecu a obținut cea mai mare notă a competiției în finala pe aparate (9.80), iar „Sport Zürich” a reținut forța cu care și-a executat exercițiile campionul român și a remarcat „ieșirea cu jumătate de surub” a lui Mihai Borș, medaliatul cu argint la inele. Cotidianul „Tribune”, la

rândul său, subliniază faptul că la inele s-a revenit la lucrul în forță, care a făcut cândva gloria sovieticului Azarian: „Suntem convinși că acesta este drumul cel bun”, scrie comentatorul ziarului și arată că „Dan Grecu și-a executat cu ușurință sprijinirile în brațe, fie cele laterale, fie cele verticale”, în timp ce „Berner Tagblatt” remarca săritura „uluitoare... înaltă” făcută de Dan Grecu la bară, apoi „clasa mondială absolută” a sportivului român la inele. „Cu inelele intrăm în domeniul românilor”, scria „La Suisse”. „Dan Grecu a lăsat aici o puternică impresie, mai ales prin intrarea sa directă în sprijin lateral. Nota 9.80 i-a răsplătit clasa, iar triumful avea să fie completat prin cucerirea argintului de către compatriotul său Mihai Borș”. Ziarul „Neue Züricher Zeitung” subliniază faptul că gimnaștii din Răsăritul Europei au dominat copios această ediție a campionatelor. Referindu-se la întrecerile de la inele, ziarul nota: „În această probă s-a înregistrat un dublu succes românesc. Victoria a revenit campionului mondial Dan Grecu, care a uimit prin începutul exercițiului său, urcând încet în sprijin lateral... Pe locul II s-a clasat Mihai Borș, care s-a inspirat din rețeta lui Dan Grecu...”

Concursul la individual compus l-a avut învingător pe Nikolai Andrianov, sportivul care avea să fie cel de al doilea cel mai titrat din istoria Jocurilor Olimpice, cu 15 medalii, la care s-au adăugat și 12 medalii mondiale și 18 europene, căsătorit cu dubla campioană olimpică Liubov Burda și care avea să treacă în neființă la 58 de ani, la 21 martie 2011, suferind fiind de o extrem de rară boală neurologică.

Avându-l așadar, în frunte pe Nikolai Andrianov, urmat de vest-germanul Eberhard Gienger și compatriotul său Aleksandr Dityatin, individualul compus a oferit o dispută tensionată, dar spectaculoasă, la capătul căreia Dan Grecu a terminat pe locul 6, consemnându-se, astfel, o performanță foarte bună a gimnastului nostru, de altfel cel mai bun loc ocupat până la această ediție de unul dintre sportivii noștri în competiția europeană. Mihai Borș a fost la 17-lea, iar cel de-al treilea gimnast român, Ion Checicheș, s-a situat pe locul 25.

1. Nikolai Andrianov	9.550	9.700	9.650	9.500	9.700	9.800	57.900
2. Eberhard Gienger	9.450	9.550	9.500	9.150	9.500	9.700	56.850
3. Aleksandr Dityatin	9.350	9.450	9.550	9.250	9.450	9.650	56.700
6. Dan Grecu	8.950	9.100	9.800	9.000	9.150	9.600	55.600
17. Mihai Borș	8.850	8.650	9.650	9.150	8.950	9.150	54.400
25. Ion Checicheș	9.400	8.150	9.400	9.100	8.500	8.800	53.350

➤ 1977 – Praga (senioare), Vilnius (seniori)

Această ediție feminină a „europenelor” din Orașul de Aur a fost una care a rămas în istorie nu numai prin evoluțiile fetelor, dar și prin situațiile create în afara spațiului de concurs. Începând cu aceste campionate, și gimnastele s-au aliniat băieților în ceea ce privește numărul de concurente, punându-se în aplicare măsura adoptată la Congresul al 54-lea FIG, de la Montreal, conform căreia fiecare țară a putut înscrie câte trei gimnaste. Totodată, gimnastica europeană s-a confruntat cu una dintre cele mai controversate probleme din arbitraj, marcată de celebra retragere a echipei României, asupra căreia vom reveni.

Cele trei fete care au câștigat un „bilet” pentru competiția europeană și au reprezentat țara noastră la Campionatele Europene de la Praga, în zilele

de 13 și 14 mai, au fost: Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu și Marinela Neacșu.

Ajunse la a XI-a ediție, întrecerile continentale anunțau ca o mare confruntare între reprezentantele României și cele ale URSS pentru supremație în gimnastica europeană a anului 1977.

În ziua de 13 mai a avut loc concursul individual compus feminin, în urma căruia se stabilea noua campioană. Anticipările privind o dispută româno – sovietică pentru primele poziții ale ierarhiei s-au dovedit exacte, dacă avem în vedere că primele cinci locuri aveau să fie ocupate de gimnastele reprezentând cele două țări. În ceea ce ne privește marele atuu era reprezentat de Nadia Comăneci, care a ajuns la Praga cu două mari speranțe: să-și păstreze titlul cucerit la Skien, în urmă cu doi ani, și să dovedească lumii întregi că rămâne cea mai bună gimnastă din lume și este de neînving.

În prima grupă valorică au evoluat gimnaste consacrate și aspirante chiar la prima treaptă a podiumului: sovieticele Nellie Kim, Elena Mukhina (în mare formă), Maria Filatova și Teodora Ungureanu. Gimnasta noastră a început concursul la sol, unde a avut o evoluție excelentă, cu linii acrobaticice de mare ținută și cu un element extrem de valoros: dublu salt înapoi. Toate acestea n-au fost însă suficiente pentru o notă foarte mare și Teodora Ungureanu a trebuit să se mulțumească cu 9.700, în timp ce Elena Mukhina primea 9.750 la sărituri și se plasa în fruntea clasamentului. În cel de-al doilea schimb, Teodora Ungureanu 9.550 la sărituri, Nellie Kim 9.750, iar Elena Mukhina a făcut un exercițiu bun la paralele care a menținut-o lideră. Astfel, gimnasta noastră a mai coborât o poziție, fiind a treia după două rotații. În schimbul trei, la paralele, se întâmplă neprevăzutul: după o evoluție excelentă, Teodora Ungureanu primește 9.650, notă îndelung contestată de delegația noastră și de public, dar totul este în zadar. Sovietica Nellie Kim, la paralele 9.800. Chiar dacă la bârnă, Teodora Ungureanu a fost cotate cu 9.800, ea nu le-a mai putut depăși pe Elena Mukhina și Nellie Kim, care se aflau pe primele două poziții.

După încheierea evoluțiilor din prima grupă, ierarhia intermediară avea următoarea configurație: 1. Elena Mukhina 38.950 2. Nellie Kim 38.850, 3. Teodora Ungureanu 38.700.

În a doua serie a evoluat o singură candidată la titlul suprem, dar supercampioană, tripla campioană olimpică, Nadia Comăneci. Practic, ea trebuia doar să strângă un total de cel puțin 38.950 pentru a fi pe primul loc, la egalitate cu Elena Mukhina, sau cel puțin 39.000 pentru a fi „regina” gimnasticii continentale.

Nadia Comăneci a început concursul la sărituri. Două execuții bune, pe care arbitrele le-au notat cu 9.700 și 9.750. La paralele, Nadia a executat un exercițiu impecabil: 9.800! La bârnă, se întrece pe sine, realizând cu precizie de metronom cele două salturi pe un picior și apoi pe ambele, cu ieșire perfectă de pe aparat. Nota, cea mai mare din concurs: 9.900. Doar Teodora Ungureanu a fost la 0.100, celelalte rămânând mult în urmă. La sol, Nadia Comăneci avea nevoie de minimum 9.550, dar cu un exercițiu entuziasmant, care a impresionat pe toată lumea, „smulge” un 9.850.

Nadia Comăneci a devenit pentru a doua oară consecutiv campioană europeană absolută!

1. Nadia Comăneci	9.750	9.800	9.900	9.850	39.300
2. Elena Mukhina	9.750	9.800	9.600	9.800	38.950
3. Nellie Kim	9.750	9.700	9.650	9.750	38.850
4. Teodora Ungureanu	9.550	9.650	9.800	9.700	38.700
10. Marilena Neacșu	9.300	9.450	9.500	9.400	37.650

La sfârșitul primei zile de concurs însă, delegația română a depus un protest manifestându-și dezaprobarea față de locul ocupat de Teodora Ungureanu. Protestul a fost înaintat Federației Internaționale de Gimnastică, fără ca aceasta să adopte vreo măsură.

A doua zi, sâmbătă, 14 mai, istoria s-a repetat.

Prima finală a fost la sărituri. Nelli Kim este prima la start. Notele obținute sunt bune (9.750 – 9.700), obținând o medie de 9.725 care, adăugată notei de calificări (9.750), îi asigură deja un loc pe podium. Urmează Steffi Kraker, cu 9.650. Elena Mukhina, o sportivă deosebit de talentată, 9.650 și 9.750. Urmează Nadia. Și „ies” două sărituri ca la carte. Notele sunt însă aceleași ca cele acordate sovieticei Nellie Kim: 9.750 și 9.725, dar, cu 9.750 din calificări, Nadia o depășește pe sportiva din URSS. Duelul pentru medalia de aur dintre campioana absolută a Europei și sovietice nu este încheiată. Delegația sovietică depune o contestație, reclamând notarea la una din săriturile realizate de Nellie Kim. Mai departe... Martha Egervary (Ungaria) 19.275 (9.600 și 9.650), Teodora Ungureanu 18.800 (9.500 și 9.250 – a ratat, din păcate, a doua săritură), Heike Kunhardt (RDG) 19.050 (9.500 și 9.650), iar Maria Filatova (URSS) 19.325 (9.650 și 9.700).

La sfârșitul finalei, pe tabelă se afișează : 1. Nadia Comăneci 19.512, 2. Nellie Kim 19.500. Încă un protest. Încă o modificare: egalitate între numerele 38 și 9, adică între Nadia Comăneci și Nelli Kim, cu o medie de 19.525.

Reapar în sală cele opt finaliste de la sărituri pentru festivitatea de premiere. Nadia Comăneci e prima. Aliniată, gimnastele așteaptă cuminți. Se întârzie însă oferirea medaliilor... Și totuși... Trec vreo 20 de minute. Tabela de afișaj arată în continuare că Nadia Comăneci este câștigătoare. Dar, stupoare, pe prima treaptă a podiumului urcă Nellie Kim, căreia îi este înmănată medalia de aur, pe treapta a doua fiind invitată să urce cea declarată inițial câștigătoare, Nadia Comăneci!

Nimeni nu înțelege ce se petrece, nimeni nu a cunoscut hotărârile luate de Juriul de apel. Spectatorii, antrenorii, gimnastele nu-și dădeau seama ce s-a întâmplat. Nadia Comăneci pare nedumerită. Spectatorii huiduie minute în șir această festivitate, contrariați mai ales de tabela care încă mai arăta că pe primul loc terminase Nadia Comăneci. S-a aflat, ulterior, că delegația sovietică a depus un al doilea protest împotriva hotărârii de a le situa pe cele două gimnaste la egalitate pe primul loc. Și a fost o nouă schimbare de ierarhie, cea rămasă definitiv în statistici. Pe locul 8, Teodora Ungureanu.

1. Nelli Kim	9.75	9.775	19.525
2. Nadia Comăneci	9.75	9.750	19.500
3. Elena Mukhina	9.75	9.700	19.450
8. Teodora Ungureanu	9.55	9.250	18.800

A urmat finala la paralele, cu Nadia Comăneci la egalitate cu Elena Mukhina (care a prezentat un exercițiu foarte frumos, original, cu multe elemente de risc și dificile), pe primul loc și Teodora Ungureanu pe poziția a

7-a. Doar Steffi Kraker (19.600) și Nellie Kim (19.500) sunt ceva mai aproape, în timp ce ultima finalistă, Heike Kunhardt, ratează elementul „Korbut” (18.350) și încheie plutonul.

Paralele

1.	Elena Mukhina	9.80	9.85	19.650
1.	Nadia Comăneci	9.80	9.85	19.650
3.	Steffi Kraker	9.75	9.85	19.600
7.	Teodora Ungureanu	9.65	9.60	19.250

... În acest timp însă, la București, autoritățile le pregătesc fetelor o altă surpriză...

Începe finala de la bârnă, cu Nellie Kim. Exercițiu bun: 9.700. Total 19.400. A doua este Maria Filatova, aceeași evoluție bună, aceeași notă: 9.700 și 19.250. Elena Mukhina, deși foarte bună la acest aparat, are ceva emoții și primește doar 9.800. Nadia Comăneci realizează, iarăși, o execuție perfectă, iar arbitrele se simt obligate să dea nota maximă. 10.00...

... În „culise” se declanșase furtuna...

Teodora Ungureanu este așteptată pe podium... Urcă ... Așteaptă... Dar, spre nedumerirea tuturor, Teodora este chemată de antrenori și pleacă din sală!...

Concursul continuă însă... Martha Egervary ratează (9.000) și 18.550. Brigitte Emmrich (RDG) 9.600 și 19.100...

Spectatorii așteaptă decernarea medaliilor. Aplaudă. Foile de concurs arată că Nadia Comăneci e prima, cu 19.900. Dar, Nadia nu mai apare în sală. Televiziunea reia exercițiul perfect al Nadiei și speră ca ea să revină ca să-și primească a treia medalie de aur. Așteptarea e zadarnică...

Nimeni nu știe ce se întâmplă cu adevărat...

Concursul continuă cu ultimele evoluții de la sol – finală în care Nadia Comăneci se calificase cu cel mai mare punctaj (9.850), alături de ea, și Marielena Neacșu și Teodora Ungureanu cu 9.700 -, dispută, în absența fetelor noastre, dominată de sportivele din URSS, Elena Mukhina și Maria Filatova (9.900), la egalitate, medaliate de aur. Nelli Kim obține 9.800 și intră în posesia medaliei de bronz.

Dar, ce s-a întâmplat? De ce s-a retras delegația României? Ce s-a petrecut, așadar, în spatele cortinei?

Nicolae Vieru, pe atunci președinte al Federației Române de Gimnastică și prezent la Campionatele Europene de la Praga, relatează întreaga istorie:

„...Încă nu împlinise 14 ani, vârsta la care era admisă participarea la competițiile de senioare și Nadia Comăneci a concurat la Campionatele Europene de la Skien, unde, așa cum a scris un ziarist francez, ea a fost aproape de a realiza «Marele Șlem», deoarece, din 5 medalii de aur posibile, a cucerit 4 și una de argint la sol. Aceasta a fost lansarea ei în arena internațională, o apariție spectaculoasă, care a surprins și a șocat, prin vârstă și triumful ei asupra gimnastei sovietice Ludmila Turischeva.

La vremea respectivă, Campionatele Europene se organizau din 2 în 2 ani, sub egida forului internațional, astfel că, după Skien, Nadia Comăneci participă, în 1977, la întrecerile continentale de la Praga, ea venind de la Madrid, de la un stagiul de pregătire. De reținut că această ediție a avut loc după Jocurile Olimpice de la Montreal, acolo unde Nadia devenise campioană olimpică absolută și înregistrase cel mai mare succes, așa după cum se știe. Cu toate acestea, deși era anunțată, deci se știa că vine, nici un ziarist și nici un reprezentat al Comitetului de Organizare nu au fost prezent la aeroport pentru a o întâmpina, invocând ca scuză sosirea ceva mai devreme

a echipei de hochei pe gheață, proaspătă campioană mondială.

Eu ajunsesem la Praga cu câteva zile înaintea delegației al cărei conducător eram, deoarece trebuia să rezolv problemele legate de cazare și acreditare, timp în care am transmis multe informații interesante despre performanțele fetelor, în special despre Nadia Comăneci. Presa pragheză le elogia, însă, pe sportivele sovietice, având o atitudine destul de ostilă față de gimnastele noastre., Chiar și după ce Nadia Comăneci a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul european absolut, ziarele locale erau pe prima pagină cu fotografia gimnastei sovietice Elena Muhina, care ocupase locul al doilea.

Conform uzanțelor, înaintea începerii întrecerilor, înmânasem lui Yuri Titov, președintele Federației Internaționale, Cupa transmisibilă câștigată de Nadia Comăneci la Skien, pentru a fi la dispoziția Președintelui Comitetului de Organizare. Azeam să o primesc în scurtă vreme înapoi, în prima zi a campionatelor, după victoria Nadiei.

Este rimpul să reamintesc că, înaintea competiției, Ellen Berger (R.D.Germană), președinta Comitetului Tehnic Feminin și președinta Juriului concursului, a atras atenția tuturor arbitrelor la ședința de instruire, preliminară campionatului, să nu se mai acorde nota «10.00», fiind vizată direct Nadia Comăneci, care obținuse șapte note maxime la Montreal.

În ziua finalelor pe aparate, la sărituri, s-a declanșat acel incident care a devenit istoric pentru gimnastica europeană și internațională, care a rămas unic, dar care a produs și consecințe în plan regulamentar.

Despre ce a fost vorba...

Nadia Comăneci se afla pe locul I, înaintea evoluției ultimei concurente, sovietica Nelly Kim, aceasta efectuând o săritură, este drept mai dificilă, mai slab executată. Delegația sovietică protestează. Juriul modifică nota, iar aceasta, drept urmare, o depășește pe Nadia. Eram în Juriul de apel, cu Yuri Titov și Maria Simionescu, membră a Comitetului Tehnic al FIG, Juriu care, în urma discuțiilor pro și contra, a acceptat ca Nellie Kim, care era campioană olimpică la sărituri, să primească medalia de aur, iar cea de argint să fie acordată Nadiei Comăneci. În acel moment, Cristian Țopescu și Atanasia Albu, care comentau pentru Televiziunea Română, surprinși de întorsătură, au reacționat emoțional, vociferând că Nadia Comăneci a fost furată și nedreptățită. Reacția lor a avut, însă, un ecou total neașteptat și, evident, de neprevăzut prin amploare și urmări.

Între timp, concursul a continuat în liniște, Nadia Comăneci având șanse reale pentru prima poziție la toate celelalte aparate. De altfel, acesta a fost și unul dintre argumentele invocate de către partea sovietică din Juriu, deoarece, era evident, delegația URSS ar fi revenit la Moscova fără niciun titlu, ceea ce reprezenta un veritabil dezastru pentru toți, de la antrenori la fete, motivație în fața căreia, cunoscând și înțelegând situația de atunci, cu nimic mai prejos, poate dimpotrivă, cu aceea de la noi, s-a acceptat în mod tacit și fără explicații directe, rezultatul anunțat.

În schimb, a intervenit marea surpriză... Neplăcută... Pentru noi...

Pe timpul desfășurării finalei la paralele, cineva s-a apropiat de masa juriului, a întrebat cine este Nicolae Vieru și m-a bătut pe umăr. Când am întors capul, am văzut un tânăr cu «figură de securist» care mi-a comunicat că vine de la Ambasada Română, trimis de «tovarășul Ambasador Haș», cu misiunea de a ne transmite ordinul primit de la București, din partea ministrului de externe George Macovescu: să părăsim competiția în semn de protest pentru nedreptățirea Nadiei Comăneci.

De asemenea, mi-a mai spus că la ora 20.30 ne va aștepta un avion special care să readucă delegația în țară.

Am cerut explicații pe care, neprimindu-le, l-am trimis la Ambasadă, împreună cu emisarul ordinului respectiv, pe nea Iliuță Istrate care însoțise delegația și în Spania, ca reprezentant al Comitetului Olimpic Român.

La scurt timp, după ce se terminase finala la paralele și Nadia Comăneci cucerise aurul, iar finala de la bârnă era în plină desfășurare, am fost chemat la telefon de la Ambasadă și mi s-a comunicat de către «nea Iliuță»: «Nicolae, ordinul este dat de tovarășul Ceaușescu, care a ascultat comentariile de la televizor, la sărituri, și a dat ordin să ne retragem imediat, așa că adună delegația și părăsește cât mai repede competiția!».

În sală se anunța, în acel moment, în aplauzele publicului, că Nadia Comăneci a obținut nota 10.00 la bârnă, după o execuție excepțională. Arbitrele au fost dezarmate și, contrar recomandărilor făcute înaintea competiției, au acordat nota maximă.

Panicat și blocat de ordinul respectiv, am început să alerg prin sală pentru a aduna delegația.

I-am anunțat pe Bela și Marta Karoly despre ordinul primit și, de asemenea, pe Maria Simionescu și Emilia Liță, arbitra noastră, care, la rândul lor, le-au luat pe Nadia și pe Teodora Ungureanu, care urma să evolueze la bârnă și era cu lacrimi în ochi de necaz, și au părăsit sala cu destinația hotel.

Președintele Yuri Titov, văzând agitația și momentul când fetele și antrenorii părăseau sala, m-a oprit foarte intrigat. Fiind în relații apropiate, i-am spus în mod discret că suntem nevoiți să plecăm din dispoziții înalte, ca semn de protest pentru rezultatul nefavorabil Nadiei la sărituri. Mi-a cerut telefonul de la Ambasadă pentru a interveni, dar în timp ce discutăm cu el, am fost chemat din nou la telefon. Era Generalul Marin Dragnea, președintele CNEFS, care cerea informații.

I-am transmis că Nadia luase 10.00 la bârnă și că organizatorii trag de noi să mergem la festivitatea de premiere. «Ce facem?»

Am rămas fără răspuns, deoarece trebuia să-1 întreb pe «tovarășul».

Lucrurile, între timp, se precipitaseră, fetele cu Bela plecaseră la hotel, concursul se oprise, iar presa ne-a asaltat. Am anunțat sec că este vorba de o decizie luată de federația noastră în semn de protest pentru nedreptățirea făcută Nadiei la sărituri. Și am plecat...

La hotel s-au strâns bagajele în grabă și ne-am deplasat la Ambasadă, cu un autobuz pus la dispoziție de organizatori, de unde, după o jumătate de oră, am fost duși la aeroport. Cât am stat la Ambasadă, nu ni s-a dat nici măcar un pahar de apă, deși după toate evenimentele aveam gura uscată...

La aeroport se afla deja un avion BAC 111, nou introdus pe liniile TAROM.

Ne-am dus direct pe pistă, la avion fără să ne oprească nimeni.

Pe parcursul călătoriei am primit permanent informații, despre modul cum vom fi întâmpinați la Otopeni și ne-am frământat cu toții să găsim argumente care să susțină abandonul care ne-a fost impus.

Echipajul TAROM, foarte amabil, ne-a tratat cu bere și vin, care ne-au stimulat inspirația pentru interviurile ce urmau la sosire pe Otopeni, deși atmosfera nu era veselă deloc.

Am ajuns acasă.

Se aflau, cred, în fața Aeroportului peste 11 000 de oameni, majoritatea tineri, mobilizați special, cu pancarte pe care era scris: «Bravo Nadia, nota 10.00», «Arbitrele nota 4.00».

Primirea a avut loc la Salonul Oficial, cu covor roșu.

Ne-a întâmpinat Primarul Capitalei, Ion Dincă, Generalul Dănescu – adjunct

al Ministrului de Interne, și Generalul Marin Dragnea – șeful sportului, precum și alte oficialități din partid, televiziunea națională, ziariștii de la cotidienele și revistele centrale și regionale.

După scurte interviuri ale Nadiei și ale lui Bela, un convoi oficial de Mercedesuri ne-a dus spre «Centrul Sportiv 23 August».

Deși era deja miezul nopții, eram așteptați de Ilie Verdeț, secretar al C.C. al PCR, care, la nivelul Comitetului Central al partidului, răspundea de sport.

La restaurantul hotelului, pregătită o masă bogată și frumos aranjată, însă Bela a trimis fetele la culcare, refuzând să le oprească. Toți ceilalți am rămas la discuții, preț de mai mult de o oră, Bela fiind cel care, ca totdeauna, a vorbit cel mai mult, cu patos și imaginație, povestind de întreceri, cum a fost nedreptățită Nadia, precum și de «înțeleapta hotărâre a conducătorului iubit».

S-a dormit foarte puțin în acea nopate, deoarece dimineața, antrenorii și ceilalți membri ai delegației, ne-am aflat la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (CNEFS), pentru Conferința de Presă, pe parcursul căreia toți am blamat și condamnat competiția, arbitri, conducerea FIG, organizatorii etc, elogiindu-se faptul că a fost o hotărâre corectă care a apărut onoarea Nadiei Comănești și a României! Puteai să faci altfel?!

Câteva zile, ziarele, publicul, în tramvaie și autobuze, au comentat și s-a lăudat măsura retragerii de la Campionatele Europene. Numai noi, cei implicați direct, știam ce știam...

Gestul nostru de la Praga nu a rămas fără urmă pe plan internațional. Unii ne aprobau, iar alții ne condamnavă pentru atitudine nesportivă. Drept urmare. Federația Internațională de Gimnastică ne-a chemat la ordine.

Am fost, mai întâi, la Moscova să discut cu Yuri Titov, președintele forului internațional, să-l fac să înțeleagă situația și să nu i-a măsuri împotriva Federației noastre.

Apoi, la ședința Comitetului Executiv al FIG, unde s-a analizat situația de la Praga, m-am prevalat de faptul că părăsirea competiției de către noi, nu avea precedent și o asemenea situație nu era prevăzută în Regulamentul Tehnic, pe cale de consecință nu se puteau adopta măsuri punitive de orice fel.

După discuții, dezbateri, critici etc, s-a stabilit ca Federația Română de Gimnastică să primească un avertisment și să se introducă în regulamentul FIG, clauza ca, pe viitor, în caz de abandon, să se anuleze rezultatele din competiție, obținute de cei în cauză.

Boicotul gimnasticii românești la Praga a constituit, însă, și o atenționare la adresa FIG asupra problemelor arbitrajului, cu multe elemente de subiectivitate, ceea ce a determinat acordarea unei mai mari atenții privind controlul prestației arbitrilor în competiții.

Retragerea de la Praga a rămas ca un moment istoric, peste care însă timpul a așternut alte întâmplări și fapte, la fel de memorabile pentru gimnastica românească, aducând în prim-plan valori și performanțe..."

Evident, Federația Internațională a reacționat față de atitudinea forului nostru de specialitate, acesta fiind nevoit să ofere explicații și să-și motiveze gestul. Drept urmare, dincolo de discuțiile particulare ale lui Nicolae Vieru, a fost trimisă și o Scrisoare oficială, sub semnătura Elena Poparad – președinte, Nicolae Vieru – secretar general.

„După cum cunoașteți, Federația Română de Gimnastică a decis retragerea din competiție a echipei feminine de gimnastică participantă la cel de al 11-lea Campionat European de Gimnastică de la Praga.

Această decizie a fost luată ca rezultat a unor deficiențe tehnice și a unor metode apărute în acțiunile unor arbitre care au viciat rezultatele.

Retragerea gimnastelor a fost făcută fără ca Federația Română de Gimnastică să fie informată în mod oficial.

Numirea arbitrelor a fost efectuată în mod unilateral, iar instructajul nu a respectat prevederile Codului de Punctaj. Juriul a fost alcătuit conform unei formule neuzitate până acum la Campionatele Europene Feminine, încălcându-se regulile și cu o interpretare arbitrară a Regulamentului.

Presiunile neloiale a unor asemenea factori asupra rezultatelor au atins punctul culminant în timpul schimbării frecvente a rezultatelor anunțate de juriu făcute în concursul de sărituri în timpul celei de a doua zi a Campionatului, clasamentul final fiind schimbat fără nici o explicație.

În momentul în care Delegația României a părăsit competiția gimnasta Nadia Comăneci câștigase deja titlul de campioană și după ce a obținut medalia de argint la sărituri (în opinia noastră trebuia să fie mai sus), medalia de aur la paralele și după ce a primit 10 la bârnă.

Decizia noastră a fost luată în baza imparțialității, dreptății, demnității și respectului reciproc față de principiile referitoare la respectarea și promovarea lor în educația tineretului.

Ne pare rău că aceste fapte s-au petrecut la Campionatele Europene de la Praga și și pun o umbră asupra competiției continentale, care a fost și ar trebui să fie un adevărat festival al gimnasticii. Suntem convinși că cei care au asistat la competiție sau au urmărit la TV au înțeles foarte bine sentimentele noastre și decizia pe care am fost obligați să o luăm. În același timp, suntem convinși că Federația Internațională de Gimnastică va analiza concluziile asupra a ceea ce s-a întâmplat, va analiza și va elabora reguli mai precise, pe care toate federațiile, inclusiv Federația Română de Gimnastică, le așteaptă și pe care le-am sugerat de mai mult timp, pentru a vedea că acțiunile Comitetelor Tehnice se efectuează în conformitate cu principiile democratice și că întrecerile internaționale desfășurate sub egida sa nu vor mai fi umbrite de incidente nefericite de acest gen, care sunt în detrimentul gimnasticii.

În ceea ce ne privește, vom continua să luptăm pentru o activitate internațională în accord cu principiile olimpice, de dreptate, de prietenie, pace și fair-play, pentru ca spiritul dreptății trebuie să fie respectat, astfel încât în toate concursurile cel mai bun să câștige. Federația Română de Gimnastică își va aduce contribuția, ca și până acum, la ameliorarea Statutului Federației Internaționale și a regulilor concursurilor.

Aceasta este poziția noastră în legătură cu Campionatele Europene la Praga, regulile după care ne-am condus în comportamentul nostru, fără a intra în detalii, gândindu-ne că în acest mod putem face mai ușoară elaborarea de comun acord a unor concluzii, lecții și pași pentru viitor.

La următoarea reuniune a Comitetului Executiv al FIG propunem a se dezbate și decide asupra următoarelor probleme:

- Tragerea la sorți să fie anunțată din timp și să se desfășoare în prezența reprezentanților federațiilor naționale prezente la eveniment.

- La Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale și Campionate continentale trebuie să officieze numai arbitri(e) de categorie internațională, recunoscuți astfel după ce au trecut examenele FIG. Arbitri trebuie trași la sorți înaintea competițiilor.

- La finalele pe aparate trebuie să officieze arbitri neutri (din țări care nu au competitori în respectivele concursuri).

- Pe parcursul concursului fiecare arbitru trebuie să arate spectatorilor nota sa.

- Activitatea arbitrilor trebuie controlată de membri Comitetului Tehnic, care vor acorda calificative care vor fi avute în considerare la delegările ulterioare.

- În cazul în care nu se îndeplinesc criteriile de apreciere, rezultatul ar trebui să fie excluderea arbitrilor respectivi din cadrul corpului de arbitri ai FIG.

- Membri Juriilor la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale și Continentale trebuie aprobați de Comitetul Executiv al FIG.

- Este necesară înființarea unei comisii care să aibă ca obiectiv reconsiderarea și îmbunătățirea Codului de Punctaj, pentru masculin și feminin, acesta urmând a avea o valabilitate de 4 ani, pe durata ciclului olimpic.

Ai dumneavoastră, dragi prieteni, cu cele mai bune urări...

Este de observat faptul că, dincolo de diferite observații explicative, au fost făcut și o serie de propuneri referitoare la necesitatea unor schimbări de Statut și Regulamente, schimbări care au fost luate în considerare și care funcționează, sub diferite forme, și astăzi.

Varianta masculină a „europenelor” a avut loc la Vilnius, pe atunci URSS, cu Dan Grecu, Kurt Szilier, Mihai Borș printre cei 60 de competitori.

Cea de a 12-a ediție, desfășurată în Palatul Sporturilor din localitate, a fost dominată de gimnaștii sovietici, mai ales în ceea ce privește individualul compus și solul, toate locurile pe podium fiind ocupate de „secera și ciocanul”, în disputa pentru întâietate mai fiind și sportivii din R.D. Germană, Cehoslovacia, R.F. Germania, cu deosebire.

„În comparație cu edițiile precedente ale Campionatelor Europene, la Vilnius, gimnaștii români au obținut rezultate modeste, nereușind de data aceasta să cucerască vreo medalie. De trei ori au avut ei această șansă, deoarece s-au numărat printre finaliști (Mihai Borș – inele, Dan Grecu – bară, Kurt Szilier – sărituri), dar evoluțiile lor din finale nu le-au medaliile dorite. În ceea ce privește concursul general, așa cum era de așteptat, Dan Grecu și Mihai Borș au avut prestații bune la inele. Din păcate, execuția lui Mihai Borș nu a fost cotate în mod corespunzător de brigada de arbitri, în raport cu valoarea ridicată a exercițiului prezentat și a impresiei generale pe care el a produs-o (a fost notat doar cu 9.50), iar Dan Grecu a comis o grșeală la coborâre, fapt pentru care a fost depunctat. La prima sa participare la un Campionat European, Kurt Szilier a avut o evoluție bună, bine apreciată de specialiști, calificarea sa în finala de la sărituriconstituind un real succes pentru tânărul nostru gimnast...”

Așa dar, reprezentanții noștri nu au mai avut același succes ca la ultimele două ediții, mai ales ca la precedentă, ei fiind între locurile 11 (Dan Grecu) și 25 (Mihai Borș) la individual compus, plus trei finale pe aparate (inele, sărituri, bară).

La individual compus, clasamentul final a fost următorul:

1. Vladimir Markelov	9.600	9.650	9.800	9.600	9.600	9.550	57.800
2. Alexander Tkachev	9.650	9.450	9.700	9.350	9.400	9.700	57.250
3. Vladimir Tikhonov	9.500	9.500	9.650	9.450	9.500	9.250	56.850
11. Dan Grecu	8.950	9.150	9.450	9.450	9.150	9.450	55.600
13. Kurt Szilier	9.200	9.200	9.300	9.550	8.850	9.250	55.350
25. Mihai Borș	8.800	8.800	9.500	9.000	8.550	9.100	53.750

În concursul pe aparate au acces în finalele pe aparate Mihai Borș (inele), Kurt Szilier (sărituri) și Dan Grecu (bară), dar niciunul nu a urcat pe podium.

Inele			Bară			Sărituri		
1.	Vl. Markelov	19.600	1.	S. Deltchev	19.350	1.	Jiri Tabak	19.275
2.	Al. Tkachev	19.400	2.	Vl. Markelov	19.250	1.	Ralph Barthel	19.275
3.	Vl. Tikhonov	19.150	2.	Al. Tkachev	19.250	3.	Vl. Markelov	19.050
8.	Mihai Borș	18.750	5.	Dan Grecu	19.050	7.	Kurt Szilier	18.775

➤ 1978 – Milano (junioare, juniori)

Prima ediție a Campionatelor Europene pentru junioare și juniori a avut loc la Milano, urmare a deciziei celui de al 55-lea Congres FIG, cu 56 de gimnaste și 38 de gimnaști, și cu o prezență de zile mari a gimnastelor noastre la debut – 3 aur și 3 argint -, un „anunț” al intrării în scena gimnasticii de mare anvergură a unor performere cu aveau să domine scena internațională în anii senioratului, Emilia Eberle, Marilena Vlădărău sau Gabi Gheorghiu, în competiția masculină fiind reprezentați de Octavian Ionașiu, Aurel Ghercu și Dan Odorhean, cu o prezență notabilă, în ansamblu.

Într-o companie valoroasă – au fost prezente 56 de gimnaste din 19 țări – individualul compus a oferit evoluții de bună valoare tehnică. Emilia Eberle a început concursul la bârnă, aparat la care arbitrajul a fost oarecum mai sever. Cu toate acestea, nota 9.45 s-a dovedit cea mai bună din tot concursul, sportiva clasată pe locul secund fiind apreciată cu 9.40. În schimbul următor, gimnasta noastră a evoluat la sol, probă în care a fost cotată cu 9.50. La acest aparat Natalia Karamushka (URSS) o devansează cu două zecimi pe sportiva noastră, având, astfel, prima șansă pentru finală. Următorul aparat pentru Emilia Eberle – săriturile. Nota ei a mai crescut cu o zecime, la 9.60, aflându-se la egalitate cu concurențele sovietice Tatiana Arzhanikova și Natalia Karamushka. În sfârșit, paralelele, proba favorită a Emiliei Eberle, în care deținea și titlul de campioană de senioare a țării. O evoluție precisă, mișcărilor și combinațiile au fost executate cu multă siguranță și amplitudine, o atitudine impecabilă și aplauze pentru Emilia Eberle. Nota 9.55 a fost cea mai bună din concurs, cu o zecime mai mare decât cea de a doua notă. Astfel, Emilia Eberle a devenit, cu 38.10, prima campioană absolută de junioare a Europei. Ea a fost bine secondată de Gabi Gheorghiu (locul 4) și Marilena Vlădărău (locul 5).

1.	Emilia Eberle	9.600	9.550	9.450	9.500	38.100
2.	Natalia Karamushka	9.450	9.350	9.400	9.700	37.900
3.	Tatiana Arzhanikova	9.600	9.400	9.250	9.450	37.700
4.	Gabi Gheorghiu	9.450	9.300	9.050	9.500	37.300
5.	Marilena Vlădărău	9.450	9.400	9.400	8.950	37.200

Emilia Eberle și-a mai trecut în palmaresul de junioară încă două medalii de aur, ea câștigând suficient de detașat și două finale pe aparate, la sărituri și paralele. De menționat că în finala de la sărituri au fost calificate toate cele trei gimnaste ale noastre, în timp ce la paralele Marilena Vlădărău a reușit, la rându-i, să se afle pe podiumul de premiere, 3 din cele 8 finaliste fiindu-le acordată, la egalitate, medalia de argint.

Sărituri		Paralele	
1. Emilia Eberle	19.125	1. Emilia Eberle	19.150
2. Natașa Karamușka	19.075	2. Tatiana Arzhanikova	18.900
Tatiana Arzhanikova	19.075	2. Marilena Vlădărău	18.900
5. Gabi Gheorghiu	18.925	2. Lenke Almași	18.900
8. Marilena Vlădărău	18.600		

Vitrina cu trofee în finalele pe aparate a fost completată și cu medaliile de argint ale Marilenei Vlădărău (bărnă) și Emilei Eberle (sol).

Bărnă		Sol	
1. Natașa Karamușka	19.000	1. Natașa Karamushka	19.400
2. Marilena Vlădărău	18.750	2. Tatiana Arzhanikova	19.000
3. Jana Labakova	18.700	2. Emilia Eberle	19.000
4. Emilia Eberle	18.600	4. Gabi Gheorghiu	18.950

38 de juniori s-au aliniat la startul individualului compus în încercarea de a intra în posesia primului titlu continental, reușită care a aparținut lui Bogdan Makuts (URSS), urmat de alți doi colegi, Andrei Popov și Albert Anisimov, concurs în care reprezentanții României – Octavian Ionașiu, Aurel Ghercu, Dan Odorhean – s-au aflat în jumătatea a doua a acestei prime ierarhii continentale la nivelul tinerei generații.

1. Bogdan Makuts	9.550	9.300	9.400	9.450	9.450	9.500	56.650
2. Andrei Popov	9.450	9.600	9.400	9.300	9.300	9.500	56.550
3. Albert Anisimov	9.150	9.450	9.350	9.300	9.450	9.350	56.050
16. Octavian Ionașiu	8.450	9.000	8.300	8.900	8.450	8.500	51.600
21. Aurel Ghercu	8.750	7.850	8.450	8.950	8.450	7.900	50.350
28. Dan Odorhean	9.100	8.500	8.050	9.100	6.950	7.450	49.150

În finalele pe aparate, doar două calificări, cu Dan Odorhean la sol și Octavian Ionașiu – la cal, dar și aici fără medalii.

1. Bogdan Makuts	URS	19.250	1. Albert Anisimov	URS	19.050
2. Andrei Popov	URS	18.700	2. György Guczoghy	HUN	18.700
3. György Kramarics	HUN	18.500	3. Bogdan Makuts	URS	18.500
6. György Guczoghy	HUN	18.200	4. András Vagany	HUN	18.050
6. Dan Odorhean	ROU	18.200	4. Octavian Ionașiu	ROU	18.050

➤ 1979 – Copenhaga (senioare), Essen (seniori)

Anul 1979 a fost un an de excepție pentru gimnastica românească. Programând Campionate Europene și Campionate Mondiale, 1979 a îmbogățit considerabil tezaurul de medalii al Federației Române de Gimnastică.

Campionatele Europene feminine au avut loc la Copenhaga, în perioada 11 – 13 mai, în Brøndby Hallen – gazda „europenelor de patinaj artistic din 1975 și a finalei Campionatului Mondial de handbal din 1978 -”, cu o capacitate de 6000 de locuri, intrând în concurs gimnaste din 22 de țări: Anglia, Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R.F. Germania, Italia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Spania, Suedia, Ungaria și URSS.

Avea să fie, poate, cu cel mai greu concurs din cariera Nadiei Comăneci, pentru că avea nevoie de redobândirea supremației europene și mondiale pentru a dovedi că este cea mai bună gimnastă din lume și că este capabilă de o performanță de excepție: câștigarea pentru a treia oară consecutiv a titlului de campioană europeană absolută. Ceea ce s-a și întâmplat, ea făcându-și o reintrare triumfală, cu un program adaptat noii sale morfologii, reușind victoria la individual compus și devenind prima gimnastă care a reușit o asemenea performanță. A fost nu numai o clasare înaintea Emiliei Eberle și a campioanei mondiale en-titre, Elena Mukhina, la individual compus, dar și o calificare în toate finalele pe aparate, situație în care s-au mai aflat, până la ea, doar Larissa Latînina (1957), Věra Čáslavská (1965, 1967) și Ludmila Turisceva (1973), finale ce aveau să mai completeze cu încă două medalii de aur un bogat palmares.

„Ziua de 11 mai se va înscrie ca o zi memorabilă, cu profunde semnificații în istoria gimnasticii noastre, a sportului românesc... Nadia Comăneci a repurtat un nou și strălucit succes, reușind să învingă net pe campioana mondială de la Strasbourg, Elena Mukhina, să cucerească pentru a treia oară consecutiv titlul de campioană absolută a Europei, intrând definitiv în posesia Trofeului Federației Internaționale de Gimnastică... Pentru a da mai multă consistență acestui moment, la succesul Nadiei Comăneci s-a adăugat o altă o performanță de excepție la individual compus. Pentru mulți părea imposibil ca tânăra de româncă de 15 ani, Emilia Eberle, să le întrecă pe Elena Mukhina, campioana mondială, Natalia Shaposhnikova, componentă a echipei URSS, campioană mondială, pe alte maestre din R.D.G, Cehoslovacia și Ungaria... Campioana absolută de junioare a Europei, tripla medaliată cu bronz la Strasbourg, a obținut un mare succes la prima participare la Campionatele Europene. În fine, să subliniem și rezultatul deosebit pe care l-a realizat mezina gimnastelor noastre Melita Rühn. Concurând în prima serie, ea a fost o excelentă deschizătoare de pârție, impunându-se cu autoritate și realizând cel mai bun punctaj (38.15), superior celui cu care a câștigat Ludmila Turischeva titlul de campioană în 1973, la Londra. Cu acest rezultat, Melita Rühn s-a clasat pe locul 5 la individual compus...” (Constantin Macovei – Sportul).

Cam așa se poate sintetiza rezultatul evoluției fetelor noastre în cursa pentru cea mai bună gimnastă continentală, pentru obținerea medaliei de aur... Concursul individual compus n-a fost lipsit de emoții pentru delegația noastră.

Primul aparat din concurs a fost solul.

„Emilia Eberle a evoluat cea dintâi. Ea a executat foarte bine dublul salt înapoi, sala aplaudând-o cu căldură. Nota 9.50 nu reflectă îndeajuns valoarea execuției. Nadia Comăneci concurează după Natalia Shaposhnikova, care obținuse 9.55. Publicul este pur și simplu în picioare, încântat de evoluția Nadiei... Când se afișează nota (9.75) este o nouă ocazie pentru ca aplauzele să izbucnească cu aceeași căldură. Elena Mukhina are o dezechilibrare în finalul execuției și este notată cu 9.65...”

După primul schimb, Nadia Comăneci s-a instalat în fruntea clasamentului, cu cea mai mare notă.

Următorul aparat, săriturile.

„Nadia Comăneci execută la a doua încercare o săritură extraordinară, de kinogramă. Săritura Tsukahara cu șurub a fost de o mare amplitudine și de o extraordinară precizie, astfel că arbitrele îi acordă cu mare promptitudine 9.90. Emilia Eberle pare și ea hotărâtă să se mențină în grupa frunțașelor, fiind notată cu 9.80...”. Elena

Mukhina doar 9.750, iar Natalia Shaposhnikova 9.650.

După douărotații, Nadia Comăneci a totalizat 19.65, urmată de Elena Mukhina 19.40, iar Emilia Eberle a urcat pe locul 3, cu 19.30.

Al treilea parat, paralelele.

„Nadia Comăneci a tăiat pur și simplu respirația sălii, publicul răsufând ușurat în finalul execuției. Precizie, desprinderi de bare, complexitatea compoziției, toate acestea au făcut ca brigada de arbitre să o noteze din nou cu 9.85, iar Emilia Eberle obține 9.75...”

În sfârșit, ultima probă, bârna.

„Nadia Comăneci, care în concursurile premergătoare Campionatelor Europene se remarcase la acest aparat, are o execuție de mare clasă, fiind notată cu 9.90. Titlul era câștigat, indiferent de nota Shaposhnikovei, care a realizat și ea un exercițiu excelent, obținând 9.95. Emilia Eberle, și ea o notă foarte bună (9.80), cu care avea să urce pe locul 2, deoarece Elena Mukhina are o ratare la acest aparat...”

Victorie clară a Nadiei Comăneci, al treilea titlu consecutiv de campioană europeană absolută și, odată cu acesta, a intrat în posesia definitivă a Cupei transmisibile a acestei competiții, Cupă donată forului mondial de Federația Română de Gimnastică la prima ediție a Campionatelor Europene, în 1957, la București. Iar, dacă, Nadia Comăneci și-a demonstrat valoarea, la rândul ei Emilia Eberle a realizat o performanță deosebită, la primul contact cu marea performanță la nivelul seniorelor lăsând-o în urmă pe cunoscuta Natalia Shaposhnikova, bronzul mondial la individual compus (1978), cea care în următorii doi ani avea să-și înscrie în palmares medalii de toate culorile la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale și Europene. De asemenea, Melita Rühn s-a aflat constant la nivelul cerințelor unui astfel de concurs, cedând doar în fața unor gimnaste cu multă experiență și valoare, Nadia Comăneci, Natalia Shaposhnikova, Elena Mukhina și noii stele numită Emilia Eberle.

1. Nadia Comăneci	9.900	9.900	9.900	9.750	39.450
2. Emilia Eberle	9.800	9.750	9.800	9.500	38.850
3. Natalia Shaposhnikova	9.650	9.600	9.950	9.550	38.750
5. Melitta Rühn	9.650	9.550	9.600	9.350	38.150

Finalele pe aparate au reconfirmat forma sportivă excelentă a gimnastelor noastre care au cules „un buchet” de cinci medalii. Fără îndoială, cea mai bună dintre cele mai bune a fost, din nou, Nadia Comăneci.

„Finalele au debutat cu săriturile, pentru care Nadia Comăneci (9.90) și Emilia Eberle (9.80) dețineau cele mai mari note. Emilia ne dă mari emoții, nu reușește să se concentreze, ratează ambele încercări, ieșind, practic, din lupta pentru medalii. Nadia Comăneci, cu o Tsukahara cu șurub, de kinogramă, și o aterizare precisă, face ca la apariția notei – 9.875 – o explozie de aplauze să izbucnească...”. Prin urmare, Nadia Comăneci, având de la impuse nota cea mai ridicată din întregul concurs, la care s-a adăugat și cea din finală, a realizat un total echivalent cu un succes detașat în fața est-germane Maxi Gnauck și a sovieticei Natalia Shaposhnikova, aceasta din urmă profitând de faptul că Elena Mukhina a ratat copilărește o săritură care a scos-o în afara podiumului (9.750 / 9.725 / 19.475). Emilia Eberle a fost pe locul 7, cu 19.050.

1. Nadia Comăneci	9.900	9.875	19.775
2. Maxi Gnauck	9.700	9.850	19.550
3. Natalia Shaposhnikova	9.650	9.875	19.525
7. Emilia Eberle	9.800	9.925	19.050

„Memorabilă a fost și participarea la Campionatele Europene de la Copenhaga din 1979, care au consemnat un moment important în istoria competiției. Nadia a cucerit pentru a treia oară consecutiv titlul de campioană absolută intrând în posesia definitivă a Cupei transmisibile, performanță unică în istoria de până atunci a Campionatelor Europene, Cupă confecționată de Federația noastră, cu ocazia primei ediții a Campionatelor Europene, care avuseseră loc la București, în 1957, în sala Floreasca. După cum se știe, la Copenhaga, Nadia a mai cucerit aurul la sărituri executând o răsturnare înainte prin stând pe mâini, salt înainte cu întoarcere de 180 grade. De reținut... Deja după Montreal, Nadia Comăneci era vânată de adversarii din URSS și RDG care aveau putere în Federația Internațională. Așa a fost mărită vârsta la senioare la 15 ani de la 14 și, de asemenea, au fost demonetizate multe din mișcărilor pe care le executa Nadia, printre care și săritura de la Copenhaga, fapt pentru care la Jocurile Olimpice de la Moscova, cu aceeași săritură, a ocupat abia locul V la acest aparat...” (Nicolae Vieru – președintele FRG).

„La paralele, prima în concurs Natalia Shaposhnikova. După câteva mișcări, ea iese din ritm, se vede că improvizează, nu-și găsește de loc cadența... Mai mult ca sigur, unele dintre arbitre au fost derutate, astfel că au apărut diferențe mari între notări... Președinta juriului face ședință! Discuția, care se prelungește exagerat, o găsește pe Nadia Comăneci pe podium, gata să înceapă. Dar sportiva noastră este nevoită să aștepte minute în șir. Este posibil ca această situație neprevăzută să fi influențat exercițiul Nadiei, când într-un moment de mare dificultate a agățat cu piciorul stâng bara de sus și a căzut, obținând 9.45, cu care s-a situat în final pe locul 4”. Cu 9.85, Elena Mukhina își asigură medalia de aur, dar Emilia Eberle i-a produs mari emoții. Gimnasta noastră... și-a prezentat cu multă eleganță exercițiul, obținând cea mai mare notă la acest aparat: 9.90, deci medalie de argint.” Noua campioană, sovietica Elena Mukhina, a beneficiat de avantajul unei note mai mari în preliminarii cu 0.100 față de Emilia Eberle, astfel că a devansat-o cu 0.050 pe tânăra noastră gimnastă. Amândouă au prezentat însă execuții foarte frumoase, cu elemente de mare dificultate, Elena Mukhina riscând chiar un element de-a dreptul fabulos, iar Emilia Eberle reușind o perfectă „coborâre Comăneci”.

1. Elena Muhina	9.850	9.850	19.700
2. Emilia Eberle	9.750	9.900	19.650
3. Maxi Gnauck	9.750	9.850	19.600
4. Nadia Comăneci	9.900	9.450	19.350

„Pentru toți cei prezenți era clar că lupta pentru aur la bârnă se va da între Natalia Shaposhnikova, deținătoarea unui 9.95 în prima zi, și Nadia Comăneci, notată cu 9.90. Nadia nu a evoluat în plenitudinea forțelor și la valoarea cunoscută, fiind depunctată pentru două dezechilibrări și primind 9.35... Încă o dată, Emilia Eberle își face pe deplin datoria, oferind o execuție de valoare ridicată, cu multe salturi și alte elemente de mare dificultate, fiind cotate cu 9.80”.

1. Natalia Șapoșnikova	9.950	9.900	19,850
2. Emilia Eberle	9.800	9.800	19,600
3. Nadia Comăneci	9.900	9.350	19,250

Ultima finală, solul, favorite fiind Nadia Comăneci (9.75), Elena Mukhina (9.65) și Natalia Shaposhnikova (9.55).

"Prima intră în concurs Elena Mukhina... comite însă greșeli și este nevoită să se mulțumească cu 9.55. Natalia Shaposhnikova aruncă totul în luptă, dar greșește. 9.65! Emilia Eberle, cu doar 9.50 la impuse, ținută în frâu de arbitraj, încercă să refacă handicapul. Concurează foarte bine, prezintă unul din cele mai bune duble salturi, are și alte elemente de mare complexitate și dificultate, prezentate într-o compoziție nouă... Dar, 9.65, notă care se dovedește insuficientă pentru medalie... Când pianistul Cornel Grigore atacă primele acorduri ale prelucrării după «O sole mio», Nadia Comăneci se concentrează puțin și pășește hotărâtă. Dublu salt înapoi este perfect. Apoi cele două salturi de 720° legate taie pur și simplu respirația... Impresionează cu deosebire ținuta extraordinară, expresia cu adevărat statuară în toate momentele cheie. Arbitrele, firesc, sunt și ele impresionate: 9.85. Este pentru prima oară când multipla noastră campioană câștigă această probă într-o mare întrecere...". Nadia Comăneci câștigă a treia sa medalie de aur la aceste Campionate Europene și a noua din întreaga carieră, fiind răsplătită cu nesfârșite aplauze de publicul danez!

1. Nadia Comăneci	9.750	9.850	19,600
2. Elena Muhina	9.650	9.550	19.200
Natalia Shaposhnikova	9.550	9.650	19.200
4. Emilia Eberle	9.500	9.650	19.150
Katarina Rensch	9.450	9.700	19.150

Elogiind frumoasa comportare de la Copenhaga și faptul că a fost adusă definitiv, la București, „Cupa Europei”, Constantin Macovei scria în revista „Sport” din mai 1979: „Copenhaga, 11 mai, 1979. Bronby Hallen, cea mai mare sală de sport din Danemarca, gazdă a campionatelor europene de gimnastică, freamătă de aplauze. Publicul, în picioare, acordă calde aprecieri celei mai bune gimnaste a Europei, campioana absolută a continentului, româncea Nadia Comăneci, autoare a unei performanțe unice în istoria de peste 20 de ani a campionatelor europene: câștigând pentru a treia oară prestigioasa competiție, cu un punctaj record – 39.45, Nadia Comăneci intră definitiv în posesia „Cupei Europa”, trofeu prețios pe care îl mai cucerise la Skien 1975 și Praga 1977. Urcând pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, marea noastră campioană repurta un succes strălucit, pe care prea puțini din cei care o văzuseră la campionatele mondiale de la Strasbourg, din octombrie trecut, îl mai credeau posibil. Și totuși, Nadia a dorit să revină spectaculos pe prima treaptă a ierarhiei europene și mondiale, a muncit enorm pentru aceasta și a reușit. În admirația cea mai sinceră a specialiștilor din întreaga lume, Nadia a evoluat din nou ca o veritabilă regină a gimnasticii, distanțându-se într-o manieră impresionantă, de puternicele sale adversare, campioanele mondiale Elena Muhina și Natalia Shaposhnikova. Cu exerciții noi la toate aparatele, cu elemente dintre cele mai grele și mai spectaculoase care se execută la ora actuală în gimnastica feminină mondială, cu evoluții sigure, precise, de o mare virtuozitate și cu o ținută impecabilă, Nadia a cucerit din nou, cu toată forța sa de atracție, simpatia unanimă a publicului și aprecierile specialiștilor care au urmărit-o.”

Campionatele Europene masculine s-au desfășurat la Essen, în zilele de 18 – 20 mai, în „Gruga Halle” fiind prezenți Kurt Szilier, Nicolae Oprescu și Ion Checicheș.

Gimnastul bulgar Stoian Deltchev a devenit campion european, punând capăt unei dominări de 14 ani a gimnaștilor sovietici (e adevărat Nikolai Andrianov a fost absent), în timp ce gimnaștii români au avut evoluții mulțumitoare, clasându-se pe locul 8 (Kurt Szilier), locul 12 (Ion Checicheș) și locul 22 (Nicolae Oprescu). „Concursul în sine a fost foarte echilibrat. După primele două schimburi, în frunte se afla Ion Checicheș, conducerea a fost preluată apoi de Kovacs Peter (Ungaria), pentru ca în ultimul moment să treacă în frunte Stoian Deltchev (Bulgaria), care a câștigat titlul... După cum au evoluat în prima zi, în concursul general, aveam dreptul să sperăm. Am intrat de șase ori în finale, uneori cu a doua sau a treia notă, situație unică înregistrată de noi la Campionatele Europene până acum. Din păcate, deși au fost foarte aproape de medalii, nu am câștigat niciuna. Ion Checicheș temându-se parcă de perspectiva de a urca pe podium a ratat finalul la sol, iar Kurt Szilier a fost dezavantajat de arbitraj” (Nicolae Vieru – președintele federației).

Gimnastul bulgar Stoian Deltchev a devenit campion european – în 1980, la Jocurile Olimpice a obținut aurul la bară și bronzul la individual compus, iar acum are propria școală de gimnastică în Nevada (SUA) -, punând capăt unei dominări de 14 ani a gimnaștilor sovietici (e adevărat Nikolai Andrianov a fost absent), care au fost, totuși, pe podium. La egalitate, pe locul secund, prin Bogdan Makuts (câștigătorul concursului la bară, în urmă cu un an al Internaționalelor României – ucrainean de origine, cu un foarte frumos palmares: Jocuri Olimpice – 1 aur, Campionate Europene – 4 aur, 2 argint, 3 bronz, Campionate Mondiale – 2 aur, 2 argint, 4 bronz) și Alexander Tkachev (unul dintre cei mai valoroși gimnaști ai perioadei 1977 – 1981, aparatul să preferat fiind bara, el „inventând”, în 1977, elementul care îi poartă numele și care a devenit unul dintre cele mai populare în cadrul concursurilor), ei fiind cotați la 0.300 de medaliatul cu aur. În același timp, gimnaștii români s-au clasat pe locul 8 (Kurt Szilier), locul 12 (Ion Checicheș) și locul 22 (Nicolae Oprescu).

1. Stoian Deltcev	9.800	9.400	9.500	9.750	9.500	9.800	57.750
2. Bogdan Makuts	9.450	9.450	9.650	9.700	9.700	9.500	57.450
Alexander Tkachev	9.550	9.400	9.550	9.600	9.600	9.750	57.450
8. Kurt Szilier	9.600	9.400	9.300	9.500	9.600	9.250	56.650
12. Ion Checicheș	9.750	8.800	9.450	9.450	9.350	9.300	56.100
22. Nicolae Oprescu	9.500	8.150	9.400	9.150	9.550	9.500	55.250

În finalele pe aparate, mai multe prezențe, niciuna medaliată: Kurt Szilier (locul 5 – sol, cal, paralele), Ion Checicheș (7 – sol), Nicolae Oprescu (8 – paralele, 6 – inele).

Sol		Inele	
1. Stoian Deltchev	19.600	1. Alexander Dityatin	19.350
2. Ralph Barthel	19.500	2. Bogdan Makuts	19.200
3. Lutz Mack	19.450	3. Lutz Mack	19.150
5. Eberhard Gienger	19.200	8. Nicolae Oprescu	18.900
5. Kurt Szilier	19.200		
7. Ion Checiches	19.100		

Cal		Paralele	
1.	Alexander Dityatin 19.150	1.	Bogdan Makuts 19.550
1.	Gyorgy Guczoghy 19.100	2.	Alexander Dityatin 19.400
3.	Michel Boutard 19.050	3.	Eberhard Gienger 19.300
3.	Bogdan Makuts 19.050	3.	Henri Boerio 19.300
5.	Kurt Szilier 19.000	5.	Kurt Szilier 19.250
		6.	Nicolae Oprescu 19.050

➤ 1980 – Lyon (junioare, juniori)

Dacă în urmă cu doi ani, la cea dintâi ediție a Campionatelor Europenele de juniori a strălucit Emilia Eberle, la această ediție, din 1980, de la Lyon, a fost rândul unei noi „intrate” să impresioneze prin tehnică și execuții de mare efect: Ecaterina Szabo, cu un start lansat către cele 15 medalii la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale și Europene, ca să ne referim doar la competițiile de vârf. La Lyon, junioara de 14 ani își făcea marele debut internațional devenind campioana continentului adjudecându-și nu numai titlul la individual compus (56 de concurente), dar și alte trei medalii de aur în confruntările pe aparate. Ea avea să fie secondată cu brio de Lavinia Agache – la rândul ei cu o viitoare prodigioasă carieră -, care câștigă medalia de bronz, ănc concurs aflându-se, de asemenea, și Marina Radu, a cărei poziționare pe locul 10 a fost grevată de evoluția de la paralele, cu deosebire.

1. Ecaterina Szabo	9.900	9.350	9.700	9.800	38.750
2. Galina Ionas (URSS)	9.700	9.650	9.600	9.650	38.600
3. Lavinia Agache	9.800	9.400	9.400	9.650	38.250
10. Marina Radu	9.450	8.850	9.000	9.600	36.900

Ecaterina Szabo a urcat încă de trei ori pe locul întâi – sărituri, bârnă, sol -, adăugându-și în palmaresul prezenței în sala din Lyon și locul 4 în finala de la paralele, în timp ce Lavinia Agache a terminat pe 4 la sărituri și sol și pe 6 la paralele.

Sărituri		Bârnă	
1. Ecaterina Szabo	19.700	1. Ecaterina Szabo	19.500
2. Jana Labakova	19.600	2. Galina Ionas	19.300
3. Galina Ionas	19.550	3. Jana Rulfova	19.200
4. Lavinia Agache	19.250		
Sol		Paralele	
1. Ecaterina Szabo	19.550	1. Natalia Ponomarenko	19.500
2. Birgit Senff	19.475	2. Galina Ionas	19.350
3. Jana Labakova	19.250	3. Birgit Senff	18.975
4. Lavinia Agache	19.225	4. Ecaterina Szabo	18.900
		6. Lavinia Agache	18.800

În întrecerea băieților, trei medalii de bronz: Emilian Nicula – la inele și bară, precum și Dan Odorhean – la sărituri. Tot Emilian Nicula se clasează pe locul 6 la paralele și locul 7 la individual compus, ierarhie în care, de asemenea, 16. Dan Odorhean și 30. Adrian Căpățână, pe podium fiind trei gimnaști sovietici, cu Yuri Korolenko și Andrei Saifulin, la egalitate, pe prima poziție.

La individual compus, 40 de gimnaști în întrecere:

1. Yuri Korolev	9.500	9.650	9.450	9.500	9.600	9.750	57.450
2. Andrei Saifulin	9.500	9.600	9.550	9.500	9.500	9.800	57.450
3. Alexander Tumilovich	9.350	9.550	9.600	9.500	9.400	9.500	56.900
7. Emilian Nicula	8.750	8.750	9.400	9.350	9.050	9.550	54.850
16. Dan Odorhean	9.350	8.500	8.750	9.000	8.550	8.750	52.900
30. Adrian Căpățînă	8.450	7.600	8.300	8.850	9.100	8.900	51.200

Finalele pe aparate au fost mai aproape de adevărata valoare a sportivilor români, cu deosebire Dan Odorhean (sol) și Emilian Nicula (bară, inele), ambii urcând pe treapta a 3-a a podiumului, consemnând, de asemenea, la paralele, un loc 4 și 6 pentru Adrian Căpățînă, respectiv Emilian Nicula.

Sol		Inele	
1. Yuri Korolev	19.100	1. Andrei Saifulin	19.200
2. Andrei Saifulin	18.950	2. Alexander Tumilovici	19.050
3. Dan Odorhean	18.700	3. Emilian Nicula	18.900
Gyorgy Guczogrgy		18.700	

Bară		Paralele	
1. Andrei Saifulin	19.600	1. Yuri Korolev	19.150
2. Yuri Korolev	19.500	2. Andrei Saifulin	19.100
3. Emilian Nicula	19.100	3. Torsten Mettke	18.850
		5. Adrian Căpățînă	18.400
		6. Emilian Nicula	18.250

➤ 1981 – Madrid (senioare), Roma (seniori)

Campionatele Europene feminine au avut loc la Madrid în zilele de 2 și 3 mai. România a fost reprezentată de Cristina Grigoraș, Emilia Eberle și Rodica Dunca. Nu a fost deloc ușor pentru cei doi antrenori care le-au însoțit pe fete, Octavian Bellu și Anastasia Albu, în primul rând pentru că Emilia Eberle nu a putut concura la valoarea ei reală, fiind accidentată.

Sala „Palacio de Deportes” a fost însă martora unor adevărate răsturnări de ierarhii, gimnastele din URSS nereușind să obțină nicio medalie de aur, fiind, la rândul-le, private de cele mai bune (Davîdova, Zaharova sau Shaposhnikova).

2 mai. În program, finala la individual compus.

„Dacă Maxi Gnauk avea să câștige titlul de campioană absolută a Europei, readucând în țara sa Trofeul după 12 ani (predecesoarea sa a fost Karin Janz, în 1969), în urma unei evoluții constant bune [...], dintre cele trei gimnaste din România prezente în competiție, prima s-a dovedit a fi Cristina Grigoraș [...], care a cucerit medalia de argint, la debut într-o asemenea competiție. Ea a început la bârnă, fiind prima pe aparat. A avut o prestație remarcabilă, executând, printre altele, cu multă precizie, un element de o mare dificultate – salt înainte cu întoarcere 180°, element care îi aparține și care-i poartă numele, primind 9.65. La sol, a fost o notă (9.60) sub valoarea exercițiului prezentat, motiv care a determinat protestul delegației noastre. Din păcate, brigada de arbitre a rămas insensibilă. Apoi, la sărituri, Cristina și-a confirmat înalta clasă în această probă, a doua încercare fiind o săritură, cum se spune, de kinogramă: elan avântat, zbor înalt, o Tsukahara executată perfect și o

aterizare de aceeași valoare. Brigada de arbitre a fost obligată să-i acorde 9.90, cea mai mare notă la sărituri și doua notă din concurs la individual compus, după acel 9.95 obținut de Maxi Gnauck la paralele. La acest aparat, Cristina Grigoraș a avut, din nou, o evoluție excelentă, fiind notată cu 9.80, care i-a consolidat locul 2 la individual compus...

Emilia Eberle, ușor accidentată la Campionatele Internaționale de la Cluj, în timpul încălzirii la paralele, a redus volumul antrenamentelor, ceea ce a influențat comportarea generală și a determinat scăderi în evoluție de la un aparat la altul, ajungând în final la ratarea de la bârnă.

Cea de a treia reprezentantă a României, Rodica Dunca, a fost dezavantajată de faptul că a evoluat în grupa I, când arbitrele mențin destul de jos cota notelor acordat: 9.650 – sărituri, 9.600 – paralele, 9.550 – bârnă și sol. A încheiat pe locul 4..."

1. Maxi Gnauck	9.750	9.950	9.700	9.850	39.250
2. Cristina Grigoraș	9.900	9.800	9.650	9.600	38.950
3. Alla Misnik	9.650	9.800	9.650	9.600	38.800
4. Rodica Dunca	9.650	9.600	9.550	9.550	38.350
18. Emilia Eberle	9.400	9.600	9.100	9.350	37.450

Medalia de aur a venit însă a doua zi. La sărituri. Cristina Grigoraș a reușit să-și depășească emoțiile, și a executat o medie de 9.70 care, adăugată notei de 9.90 din concursul de la individual compus, a condus la un total de 19.600, punctaj ce n-a fost depășit, nici egalat, așa că medalia de aur la acest aparat a confirmat buna pregătire, perseverența și ambiția acestei tinere al cărei bilanț nu se oprește aici.

În finala de la paralele, deși a evoluat prima, Cristina Grigoraș a obținut argintul, iar la sol, după o evoluție reușită și aplaudată la scenă deschisă, a urcat pe treapta a treia a podiumului.

Se cuvine, de asemenea, consemnată și evoluția Rodicăi Dunca în finala de la bârnă, care a îmbogățit palmaresul acestor Campionate Europene cu o medalie de bronz.

Sărituri				Paralele			
1. Cristina Grigoraș	9.90	9.700	19.600	1. Maxi Gnauck	9.95	10.00	19.950
2. Maxi Gnauck	9.75	9.800	19.550	2. Cristina Grigoraș	9.80	9.800	19.600
2. Birgit Senff	9.80	9.750	19.550	Alla Misnik	9.80	9.800	19.600
7. Rodica Dunca	9.65	9.525	19.75				
Bârnă				Sol			
1. Maxi Gnauck	9.70	9.650	19.350	1. Maxi Gnauck	9.85	9.800	19.650
2. Natalia Ilienکو	9.60	9.650	19.250	2. Alla Misnik	9.70	9.450	19.450
3. Rodica Dunca	9.55	9.600	19.150	3. Cristina Grigoraș	9.60	9.650	19.250
8. Cristina Grigoraș	9.65	8.900	18.550				

Pentru România, la cea de a 14-a ediție a Campionatelor Europene masculine, care au avut loc la Roma, au concurat Kurt Szilier, Emilian Nicula și Octavian Ionașiu.

Comportarea lor a fost pe linia anterioară. La individual compus, Kurt Szilier s-a clasat pe locul 18, Emilian Nicula pe 19, iar Octavian Ionașiu pe 24, din 62 de participanți, care au avut pe podium trei gimnaști sovietici,

cu Alexander Tkachev medaliat cu aur, urmat de Yuri Korolev și Bogdan Makuts.

1. Alexander Tkachev	9.750	9.650	9.750	9.800	9.750	9.900	58.600
2. Yuri Korolev	9.800	9.750	9.900	9.750	9.500	9.600	58.300
3. Bogdan Makuts	9.450	9.650	9.750	9.800	9.800	9.750	58.200
18. Kurt Szilier	9.400	9.800	9.450	9.450	9.250	9.000	56.350
19. Emilian Nicula	8.950	9.300	9.600	9.500	9.300	9.600	56.250
24. Octavian Ionașiu	9.250	9.650	8.950	9.500	9.300	9.150	55.800

Pe aparate, Emilian Nicula a intrat în finala la bară, clasându-se pe locul 6, iar Kurt Szilier, în finala de la cal, furnizând o frumoasă surpriză, prin clasarea pe locul secund, după ungerul Gyorgy Guczoghy (va fi pe locul 3 la „mondialele” din noiembrie), dar la egalitate cu sovieticul Yuri Korolev și francezul Michel Boutard.

Cal		Bară	
1. Gyorgy Guczoghy	19.800	1. Alexander Tkachev	19.800
2. Kurt Szilier	19.550	1. Eberhard Gienger	19.800
2. Yuri Korolev	19.550	3. Bogdan Makuts	19.600
2. Michel Boutard	19.550	6. Emilian Nicula	19.250

De notat, în ceea ce privește aceste Campionate, că atât la feminin, cât și la masculin s-a constat o evoluție dinamică pe plan tehnică, că s-a „înregistrat o creștere a riscului, dar nu în detrimentul calității artistice, ceea ce este meritul antrenorilor....”

➤ 1982 – Ankara (junioare, juniori)

Pentru cea de a 3-a ediție continentală, tânăra generație s-a reunit la Ankara, în perioada 25 – 27 iunie. În Capitala Turciei au fost 53 de gimnaste și 47 de gimnaști, pe de o parte concursul feminin fiind dominat, în ansamblu, de România, cu Ecaterina Szabo în continuare numărul 1 european, pe de alta de sportivii ruși, la masculin, care n-au ratat niciun podium, mai mult ocupându-l adesea în totalitate.

Gimnastica românească a fost reprezentată de Ecaterina Szabo, Simona Renciu și Ștefania Marin, precum și de Levente Molnar și Marian Teodorescu.

Competiția feminină a avut o singură solistă: Ecaterina Szabo. Cu trei medalii de aur – individual compus, sărituri, sol -, o medalie de argint (paralele) și un singur podium ratat, la bârnă, unde s-a situat pe locul 4, Ecaterina Szabo a fost de departe cea mai bună, confirmându-și calitățile ce aveau să o facă celebră.

Eleva antrenorilor Maria Florescu-Cosma și Adrian Goreac a făcut un concurs de zile mari, ea fiind secondată bine de celelalte reprezentante ale noastre, Camelia Renciu și Ștefania Marin.

Ecaterina Szabo a evoluat în seria a II-a, în aceeași grupă cu una dintre favorite, Olga Mostepanova (URSS). De fapt, gimnasta sovietică a concurat la trei aparate înaintea Ecaterinei Szabo. La primul schimb, după ce Olga Mostepanova a fost notată cu 9.45 la paralele, Ecaterina Szabo a primit la același aparat 9.70, în timp ce Boriana Soianova (Bulgaria) a avut 9.85 la sol, ridicând la trei numărul sportivelor aflate în cursă pentru titlu. În următorul schimb, Ecaterina Szabo a lucrat pe „puntea suspinelor” cu atâta siguranță

și virtuozitate încât se impunea, fără doar și poate, o singură notă: 10! Dar brigada de arbitre, care avusese de furcă înainte cu exercițiul neconvincător al Mostepanovei, creditată, totuși, cu 9.70, o depuncea pe sportiva noastră: 9.90. În fine, la sărituri, după o primă execuție mai puțin reușită, Ecaterina Szabo a avut o a doua excelentă (9.80), cea mai mare notă la acest aparat (ca și la bârnă), în vreme ce Olga Mostepanova a primit 9.50, iar Boriana Stoianova 9.50. Prin urmare, victorie clară a gimnastei noastre, Simona Renciu și Ștefania Marin, ocupând locurile 6, respectiv 7, fiind pe unele aparate egale sau chiar mai bune decât unele dintre medaliat.

1. Ecaterina Szabo	9.800	9.700	9.900	9.850	39.250
2. Boriana Stoianova	9.600	9.600	9.500	9.850	38.550
3. Olga Mostepanova	9.500	9.450	9.700	9.850	38.500
6. Simona Renciu	9.450	9.550	9.550	9.500	38.050
7. Ștefania Marin	9.500	9.600	9.550	9.250	37.900

Și au fost finalele pe aparate, din nou cu Ecaterina Szabo în prim-plan, învingătoare la sărituri și la sol, de această dată la egalitate cu sovieticele Elena Shushunova și Valentina Skoda, dar și cu argint la paralele, la egalitate cu est-germana Silvia Rau, singura ratare a podiumului venind de la bârnă, aparat la care a plecat printre marile favorite.

Sărituri		Sol	
1. Ecaterina Szabo	19.275	1. Ecaterina Szabo	19.800
2. Olga Mostepanova	19.150	1. Elena Shushunova	19.800
3. Boriana Stoianova	19.150	1. Valentina Skoda	19.800
8. Ștefania Marin	18.600		

Paralele		Bârnă	
1. Bettina Schieferdecker	19.550	1. Olga Mostepanova	19.500
2. Ecaterina Szabo	19.500	1. Tunde Zilinzki	19.500
2. Silvia Rau	19.500	3. Olga Cervenkova	19.400
4. Ștefania Marin	19.300	4. Ecaterina Szabo	19.300
		5. Simona Renciu	19.200

Competiția băieților a fost la discreția gimnaștilor sovietici, imbatabili și la individual compus, și la aparate, cel mai bun dovedindu-se a fi Dmitri Bilozerchev, care a cucerit șase titluri din 7 posibile, singurul aparat fără aur fiind bara, dar cu medalie de argint. Sportivilor noștri, Levente Molnar și Marian Teodorescu, chiar dacă le-a fost dificil să țină pasul, au fost, totuși, de două ori medaliați, prin Levente Molnar, la cal și inele, de fiecare dată podiumul având aceeași configurație. Levente Molnar a avut o evoluție bună, cu exerciții de ridicată valoare, mai ales la inele – a treia notă din concurs la acest aparat – și la cal – a 4-a notă -, ceea ce i-a și permis clasarea pe locul 6 la individual compus, consemnându-se, astfel, cea mai bună poziție în ierarhie a juniorilor noștri la Campionatele Europene. La rândul său, Marian Teodorescu, la 14 ani, debutant la întrecerile continentale a lăsat o frumoasă impresie.

1. Dmitri Bilozerchev	9.600	9.750	9.600	9.500	9.550	9.800	57.800
2. Vladimir Artemov	9.200	9.550	9.650	9.450	9.450	9.700	57.000
3. Sergei Gribkov	9.600	9.500	9.450	9.600	8.850	9.900	56.900
6. Levente Molnar	8.900	9.550	9.450	9.400	9.100	9.200	55.600
19. Marian Teodorescu	8.900	9.150	8.750	9.250	8.850	9.250	54.150

Cal

1. Dmitri Bilozerchev	19.550
2. Vladimir Artemov	19.150
3. Levente Molnar	19.000

Inele

1. Dmitri Bilozerchev	19.550
2. Vladimir Artemov	19.150
3. Levente Molnar	19.000

➤ 1983 – Göteborg (senioare), Varna (seniori)

Un an preolimpic are un program foarte încărcat, concursurile aducându-le sportivelor mult râvnita calificare la Jocurile Olimpice. Au fost și Campionate Europene, și Jocurile Mondiale Universitare, și Campionatele Mondiale...

Göteborg a fost gazda celei de-a 14-a ediții a Campionatelor Europene, în Sala Scandinavium, o ediție care a presupus calificările și finalele cu cele mai bune 36 gimnaste la individual compus și cu opt pe aparate, fiecare țară având dreptul să înscrie în concursul individual maximum trei sportive, iar în finalele pe aparate două, chiar dacă și o a treia ar fi avut punctaj suficient pentru accederea în ultima fază.

La Göteborg s-au aflat Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Mihaela Stănuț, trei sportive debutante la Campionatele Europene, dar, în același timp, Ecaterina Szabo – dublă campioană a junioarelor – și Lavinia Agache – medaliată cu argint și bronz la „Cupa Mondială” din anul precedent – erau cunoscute în arena internațională și creditate cu reale șanse.

Ziua de 7 mai a dat startul competiției pentru 62 de sportive din 22 de țări, printre marile favorite fiind și Olga Bicherova (URSS), campioana mondială din 1981, Natalia Yurchenko (URSS) sau Zoe Granchearova (Bulgaria), notabilă fiind absența medaliatelor cu aur a ediției 1918, de la Madrid, Maxi Gnauk (R.D. Germană), ca urmare a unei fracturi a cotului suferit la antrenamentul la paralele.

Concursul s-a desfășurat în două serii. Prima a început la ora 14. Pentru România au evoluat Lavinia Agache și Mihaela Stănuț.

Lavinia Agache a mers cam în același pas cu sovietica Olga Bicherova la primele trei rotații: 9.700 paralele (ambele gimnaste); 9.850 Lavinia Agache și 9.650 Olga Bicherova – bârnă; 9.800 și, respectiv 9.900 – sol. Înaintea ultimei evoluții, la sărituri, gimnasta noastră avea cu 10 sutimi mai mult, dar, după efectuarea exercițiilor, Olga Bicherova a obținut cu 5 sutimi mai mult! Sovietica 9.900, iar Lavinia Agache 9.750.

În seria a doua s-a aflat Ecaterina Szabo, singura care le putea depăși pe cele două gimnaste. A început concursul la bârnă și... cade! Tocmai la elementul inventat de ea, element unic până atunci: salt grupat cu întoarcere 360 de grade! Și asta după ce la încălzire i-a ieșit foarte bine! Mai apoi roata norocului s-a întors și, datorită unor evoluții remarcabile (9.900 – sol, 9.850 – sărituri și 9.800 – paralele) reprezentanta noastră a obținut bronzul european, la egalitate cu Albina Shishova (URSS). Mihaela Stănuț a avut și ea o comportare meritorie, însă a căzut de la înălțimea paralelelor, clasându-se în final pe locul 12.

Făcând bilanțul, conform cronicarului ziarului Sportul, evoluția fetelor noastre poate fi astfel rezumată: „*Revăzând filmul concursului pentru titlul la individual compus, trebuie să remarcăm cu satisfacție că finalistele noastre s-au aflat în permanență în prim-planul luptei pentru aur. Lavinia Agache a făcut cel mai bun concurs al carierei. La rândul ei, Ecaterina Szabo a efectuat o cursă spectaculoasă, dovedind remarcabile calități de concurentă, spre a recupera terenul pierdut la bârnă. Doar 5 sutimi a despărțit-o pe Lavinia Agache de prima treaptă a podiumului, treaptă pe care ar fi putut să urce dacă, așa cum se întâmplă de obicei, brigada de arbitre de la sol nu ar fi acordat plusuri campioanei mondiale en-titre, cum a fost aici cazul cu Olga Bicheroova, și dacă gimnasta noastră nu ar fi primit mai puțin la sărituri. Oricum, e de subliniat că Lavinia a dominat lupta în seria I, conducând-o, la un moment dat, cu 15 sutimi pe Bicheroova, cu care a evoluat în aceeași grupă. Practic, câștigătoarea s-a decis abia la ultima probă, la sărituri, unde sovietica a fost notată cu 9.90, iar sportiva noastră a primit 9.750. O judecată mai dreaptă a brigăzii de arbitre ar fi condus cel puțin la o egalitate între Olga Bicheroova și Lavinia Agache, reprezentantei noastre lipsindu-i, în final, numai cinci sutimi pentru a urca pe podium alături de sportiva sovietică... Chiar și în aceste condiții, când în prima serie au concurat gimnaste de mare valoare, cheia disputei pentru titlu s-a aflat și în mâinile Ecaterinei Szabo, care a evoluat în seria a doua. O socoteală simplă arată că, cu o medie de 9.80 pe cele patru aparate, ar fi învins-o pe Bicheroova. Din păcate, conform tragerii la sorți a ordinii aparatelor, Szabo a început la bârnă, acea «punte a suspinelor» care poate să-ți aducă totul sau... nimic. Kati avea un element unicat aici, la acest aparat, de foarte mare dificultate – salt grupat cu întoarcere 360°. Deși l-a executat foarte bine la încălzire, ea l-a ratat în concurs. A fost un moment greu, care a afectat-o, dar nu a demobilizat-o. Cu admirabilă voință, Szabo a evoluat în continuare fără greșală, cucerind în final o prețioasă medalie de bronz. Mihaela Stănuleț a făcut un concurs foarte bun până la ultima probă – paralelele – unde a ratat începutul execuției. Cu cele 5 zecimi pierdute, ea s-a fi situat pe locul 5, la doar 5 sutimi de podium...” (Constantin Macovei – Sportul)*

1. Olga Bicheroova	9.900	9.700	9.650	9.900	39.150
2. Lavinia Agache	9.750	9.700	9.850	9.800	39.100
3. Ecaterina Szabo	9.800	9.850	9.350	9.900	38.900
Albina Shishova	9.750	9.700	9.700	9.750	38.900
12. Mihaela Stănuleț	9.600	9.050	9.650	9.750	38.050

Ziua finalelor pe aparate, 8 mai 1983. „*Sportivele noastre au fost, iarăși, protagonistele întrecerii, dovedind că sunt autentice vedete ale gimnasticii internaționale, urcând pe podium după toate cele patru finale... Mai mult, ele au făcut din paralele un aparat de... specialitate românească, ocupând primele două locuri!...*”. 10 000 de spectatori au fost martorii unui spectacol sportiv de înaltă ținută artistică, aplaudat la scenă deschisă. Ecaterina Szabo și Lavinia Agache contra Olga Bicheroova și Boriană Stoianova, dispută tranșată în favoarea românelor, cărora le-a „scăpat” din mână doar aurul de la sărituri.

S-a început la sărituri. Ecaterina Szabo a avut o primă execuție notată cu 9.60, pentru ca la a doua, ea să se concentreze mai bine, să aibă o prestație superioară, pentru care a primit 9.85. Media celor două (9.725), adunată rezultatului din preliminarii (9.80), a dus la un rezultat de 19.525, egal cu... medalia de argint, după Bicheroova – 19.650. Pe cea de a treia treaptă a podiumului

a urcat Lavinia Agache – la egalitate cu sportiva bulgară Stoianova – după două note de 9.70 și 9.80 (plus precedenta de 9.75), deci un total de 19.500.

	J1	J2	J3	J4	Final	Prel	Total
1. Olga Bicherova	9.800	9.800	9.800	9.900	9.800		
	9.600	9.700	9.700	9.800	9.700	9.900	19.650
2. Ecaterina Szabo	9.700	9.600	9.600	9.600	9.600		
	9.800	9.800	9.900	9.900	9.850	9.800	19.525
3. Boriana Stojanova	9.800	9.800	9.700	9.800	9.800		
	9.800	9.800	9.700	9.800	9.800	9.700	19.500
3. Lavinia Agache	9.700	9.700	9.700	9.700	9.700		
	9.800	9.800	9.800	9.800	9.800	9.750	19.500

Următorul aparat, paralelele, avea să producă cele mai mari satisfacții, câștigătoarele medaliilor de aur și argint fiind cunoscute în urma duelului dintre sportivele noastre. Amândouă au lucrat la un nivel deosebit de ridicat, primind aplauze la scenă deschisă. Ecaterina Szabo a fost notată tot cu 9.85 asemenea preliminarilor, în vreme ce Lavinia Agache și-a îmbunătățit situația (9.80), având cu o zecime mai mult decât în ziua precedentă.

	J1	J2	J3	J4	Final	Prel	Total
1. Ecaterina Szabo	9.900	9.900	9.800	9.800	9.850	9.850	19.700
2. Lavinia Agache	9.800	9.700	9.800	9.800	9.800	9.700	19.500
3. Jana Labakova	9.700	9.800	9.700	9.700	9.700	9.750	19.450

Pe bârnă, aparatul unde Ecaterina Szabo a pierdut titlul de campioană absolută, Lavinia Agache a urcat ultima în concurs, lucrând cu o rară siguranță, la fel ca la individual compus, primind de această dată 9.80 și dovedind că este cea mai bună. La rândul ei, Mihaela Stănuleț a obținut prima și singura medalie europeană în concursul senioarelor, fiind medaliată cu bronz.

	J1	J2	J3	J4	Final	Prel	Total
1. Lavinia Agache	9.800	9.800	9.800	9.900	9.800	9.850	19.650
2. Astrid Heese	9.800	9.700	9.800	9.700	9.750	9.650	19.400
3. Mihaela Stănuleț	9.500	9.500	9.600	9.700	9.550	9.650	19.200

Final de triumf. „Aproape 10 000 de spectatori au însoțit cu aplauze excepțională evoluție la sol a Ecaterinei Szabo, într-un exercițiu de o mare frumusețe spectaculară, de grație și tehnică desăvârșită. La o zecime de ... perfecțiune : 9.90, ca și în prima zi, la fel ca sovietica Olga Bcherova, împreună cu care sportiva noastră a urcat pe cea mai de sus treaptă a podiumului”.

	J1	J2	J3	J4	Final	Prel	Total
1. Olga Bicherova	9.800	9.900	9.900	9.900	9.900	9.900	19.800
1. Ecaterina Szabo	9.900	9.900	9.900	9.900	9.900	9.900	19.800
3. Boriana Stojanova	9.900	9.900	9.900	9.900	9.900	9.850	19.750
8. Lavinia Agache	9.300	9.200	9.400	9.300	9.200	9.800	19.000

Având în vedere rezultatele celor 62 de gimnaste din 22 de țări, se pot alcătui o serie de ierarhii, toate conducând spre o singură concluzie: fetele

noastre au fost mereu în prim-planul acestei ediții scandinave a întrecerilor continentale.

- Din totalul de 32 de poziții posibile, cele mai multe locuri în finale au fost adjudecate de: România și URSS 8, R.D.Germană 6, Cehoslovacia și Bulgaria 5

- În finalele pe aparate au obținut cele mai multe calificări: 4 – Lavinia Agache, 3 – Ecaterina Szabo, Olga Bicherova, Albina Shishova, Astrid Heese, Sylvia Rau, Zoja Grantcharova, 2 – Natalia Yurchenko, Jana Labakova, Hana Ricna

- Un clasament imaginar pe „echipe”, în care figurează 19 echipe, alcătuit pe baza locurilor ocupate la individual compus ar arăta astfel în partea sa superioară:

1. URSS	(Bicerova 1, Shishova 3, Yurchenko 9)	13
2. România	(Lavinia Agache 2, Ecaterina Szabó 3, Mihaela Stănuț 12)	17
3. R.D. Germană	(Heese 5, Rau 6, Voigt 13)	24
4. Bulgaria	(Grantcharova 6, Stoianova 10, Galinova 10)	26
5. Cehoslovacia	(Labakova 8, Ricna 13, Polcrova 20)	41
6. R.F.Germania	(Wilhelm 16, Haug 16, Beckers 25)	57

- Tabloul pe baza pozițiilor ocupate în calificări și în finalele pe aparate are următoarea configurație:

		Sărituri		Paralele		Bârnă		Sol	
		C	F	C	F	C	F	C	F
1	Olga Bicherova	1	1	4-8	-	-	-	1-2	1
2	Lavinia Agache	3-4	3	4-8	2	1	1	4-6	8
3	Albina Șișova	3-4	5	4-8	4	2-3	6	-	-
4	Ecaterina Szabó	2	2	1-2	1	-	-	1-2	1
12	Mihaela Stănuț	-	-	-	-	4-6	2	-	-

Drept urmare, România a ocupat primul loc în clasamentul pe națiuni având 9 medalii (3 – 3 – 3), urmată de URSS 4 (3 – 0 – 1), R. D. Germană 1 (0 – 1 – 0), Bulgaria 2 (0 – 0 – 2) și Cehoslovacia 1 (0 – 0 – 1).

„Gimnastica românească a înregistrat la Göteborg un succes incontestabil, care confirmă clasa înaltă a școlii românești de gimnastică. Felicitând colectivul de tehnicieni care le-au pregătit pe gimnastele noastre medaliat – Adrian Goreac, antrenor-coordonator, Maria Cosma și Octavian Bellu, nutrim speranța că ei subscriu la ideea că frumoasele rezultate de la Göteborg trebuie să confirme o rampă pentru medaliile de la Budapesta și Los Angeles”, citim în presa vremii.

A 15-a ediție a Campionatelor Europene masculine s-au desfășurat în 28 și 29 mai 1983, la Varna, în Bulgaria. Pentru România au concurat Valentin Pinte, Emilian Nicula și Levente Molnar.

La individual compus (63 concurenți), finală câștigată de valorosul gimnast sovietic Dmitri Bilozerchev – campion european de juniori (6 titluri) cu un an înainte, acum la primul său titlu continental la seniori -, urmat de colegul său Iuri Korolev și ungurul Gyorgy Guczoghy. Reprezentanții noștri au avut rezultate mai modeste, cu Valentin Pinte pe 9, Emilian Nicula pe 13 și Levente Molnar pe 19.

1. Dmitri Bilozerchev	9.750	9.800	9.700	9.900	9.750	9.900	58.800
2. Yuri Korolev	9.700	9.850	9.500	9.850	9.750	9.700	58.350
3. Gyorgy Guczoghy	9.750	9.950	9.600	9.700	9.500	9.300	57.800
9. Valentin Pintea	9.650	9.650	9.600	9.600	9.250	9.400	57.150
13. Emilian Nicula	9.450	9.250	9.550	9.500	9.100	9.800	56.650
19. Levente Molnar	9.450	9.750	9.600	9.350	8.850	9.250	56.250

În finalele pe aparate, românii au reușit 5 calificări: Levente Molnar și Valentin Pintea – inele și cal și Emilian Nicula – bară.

Cea mai bună evoluție a avut-o Levente Molnar care a obținut medalia de bronz la inele, după o evoluție excelentă, la egalitate cu titrații gimnaști György Guczoghy (Ungaria) – cu o bogată activitate în perioada 1978 – 1988 și autor al unui element care îi poartă numele în Codul de Punctaj (salt grupat dublu înapoi în atârnat) – și Josef Zellweger (Elveția). Pe primul loc în această finală, tot la egalitate, Dmitri Bilozerchev și Plamen Petkov (Bulgaria). În același timp, Emilian Nicula a ratat o medalie de argint la bară

1. Dmitri Bilozerchev	9.700	9.900	19.600
Plamen Petkov	9.800	9.800	19.600
3. Levente Molnar	9.600	9.750	19.350
György Guczoghy	9.600	9.750	19.350
Josef Zellweger	9.650	9.700	19.350
8. Valentin Pintea	9.600	9.400	19.000

Levente Molnar a fost aproape de o medalie și la cal, ocupând locul 5 într-un concurs dominat cu autoritate de Guczoghy György, autor al celei mai bune evoluții din întreaga competiție (9.95 și 9.90).

1. Guczoghy György	9.950	9.900	19.850
2. Yuri Korolev	9.850	9.850	19.700
Alexander Pogorelov	9.900	9.800	19.700
5. Levente Molnar	9.750	9.750	19.550
8. Valentin Pintea	9.650	9.650	19.300

În finala de la bară fixă, Emilian Nicula, calificat cu 9.800, deși avea mari șanse la o medalie, nu s-a regăsit și nu a reușit să-și facă exercițiul – cu o evoluție similară primei zile, ar fi putut obține argintul – terminând pe locul 8, învingător fiind Dmitri Bilozerchev (19.800).

La rândul său, Valentin Pintea (9.65 + 9.70 = 19.350) a fost egalul lui Dmitri Bilozerchev la sol, dar pe... locul 6, cu un podium foarte aglomerat, doi gimnaști medaliați cu aur – Plamen Petkov (Bulgaria) și Yuri Korolev (URSS) 19.45 – și trei cu bronz – Philippe Vatuone (Franța), Jens Fischer (RDG) și György Guczoghy (Ungaria) 19.40.

1. Dmitri Bilozerchev	9.90	9.90	19.800	1. Plamen Petkov	9.70	9.75	19.450
2. Hubert Brylok	9.65	9.90	19.550	1. Yuri Korolev	9.70	9.75	19.450
3. Philippe Vatuone	9.70	9.80	19.500	3. Jens Fischer	9.70	9.70	19.400
8. Emilian Nicula	9.80	9.30	19.100	3. Philippe Vatuone	9.70	9.70	19.400
				3. György Guczoghy	9.75	9.65	19.400
				6. Dmitri Bilozerchev	9.75	9.60	19.350
				6. Valentin Pintea	9.65	9.70	19.350

La rândul lor, statisticile masculine argumentează faptul că gimnaștii noștri au avut o prestație mulțumitoare în ansamblu, situată în zona de „top 10”. Într-un clasament realizat pe baza locurilor ocupate de cei mai buni trei gimnaști din fiecare țară, România ocupă locul 5 din 19 țări care au punctat:

1. URSS (Bilozherchev 1, Korolev 2, Pogorelov 6)	9 p
2. R.D.Germană (Hoffmann 4, Fischer 5, Brylok 7)	16 p
3. Bulgaria (P. Petkov 7, R. Petkov 9, Houtov 11)	27 p
4. Ungaria (Guczoghy 3, Borkai 12, Paprika 23)	38 p
5. România (Valentin Pinte 10, Emilian Nicula 13, Levente Molnar 19)	42 p

În competiție s-au aflat 63 de gimnaști din 25 de țări – 17 în formație completă, cu 3 gimnaști, iar Olanda, Belgia, Suedia, Austria – câte 2, Luxemburg, Portugalia, San Marino, Grecia – câte 1). Conform locurilor din finale – doar 10 țări cu prezențe în această fază -, România s-a aflat într-o asemenea ierarhie pe locul 5, cu 6 p, după URSS și R.D.Germană 10 p, Ungaria 8 și Bulgaria 7. De asemenea, să mai notăm că, având în vedere, de asemenea, pozițiile din calificări și din finale, Valentin Pinte s-a situat pe locul 10, pe „podium” fiind Dmitri Bilozherchev, Yuri Korolev și György Guczoghy.

➤ 1984 – Rimini (junioare, juniori)

Rimini, din frumoasa țară cu vestigiile romane, Italia, a impus noi vedete, viitoare performere pentru sportul românesc: Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, Raluca Bugner sau Marius Tobă, Marian Rizan, Marius Gherman, gimnaste și gimnaști pe care îi vom regăsi în anii următori pe listele medaliaților la nivelul seniorilor.

În concursul pentru individualul compus feminin trei sovietice pe podium, Daniela Silivaș fiind a 4-a într-o competiție cu 61 de gimnaste, cu o poziție bună (7) și pentru sibianca Raluca Bugner (azi o reputată antrenoare și arbitra internațională), în timp ce Aurelia Dobre, care peste trei ani va fi campioana mondială a senioarelor, a fost doar pe locul 15!

1. Elena Zabrodina	9.800	9.900	9.800	9.800	39.300
2. Irina Baraksanova	9.900	9.850	9.750	9.800	39.300
3. Natalia Frolova	9.900	9.450	9.800	9.900	39.050
4. Daniela Silivas	9.350	9.750	9.900	9.800	38.800
7. Raluca Bugner	9.700	9.500	9.600	9.700	38.500
15. Aurelia Dobre	9.500	9.500	9.200	9.500	37.700

În finalele pe aparate ale acestei ediții a junioarelor, Daniela Silivaș a cules o salbă de 3 medalii: aur la bârnă, argint la paralele și sol. Iar colega ei, la fel de talentată, Raluca Bugner, a obținut medalia de bronz la sărituri.

Sărituri		Paralele	
1. Natalia Frolova	19.750	1. Irina Baraksanova	19.650
2. Irina Baraksanova	19.700	2. Daniela Silivaș	19.600
3. Raluca Bugner	19.475	2. Elena Zabrodina	19.600

Bârnă		Sol	
1. Daniela Silivaş	19.800	1. Natalia Frolova	19.850
2. Alena Drevjana	19.650	2. Daniela Silivaş	19.700
3. Natalia Frolova	19.650	2. Irina Baraksanova	19.700
5. Raluca Bugner	19.400	8. Raluca Bugner	19.150

Nici băieții – Marius Tobă, Marian Rizan, Marius Gherman – nu s-au prezentat deloc rău și două medalii de argint au îmbogățit palmaresul gimnasticii noastre masculine: Marius Tobă – inele și Marian Rizan – paralele.

La individual compus (56 de concurenți), pe primele trei locuri doar gimnaști sovietici, în frunte cu Sergei Gusev, cea mai bună clasare dintre sportivii români fiind a lui Marius Tobă – locul 7.

1. Sergei Gussev	9.700	9.700	9.700	9.700	9.550	9.800	58.150
2. Vladimir Gogoladze	9.800	9.650	9.550	9.500	9.700	9.800	58.000
3. Ravil Adeev	9.600	9.900	9.550	9.200	9.600	9.150	57.000
7. Marius Toba	9.400	9.350	9.550	9.450	9.400	9.350	56.500
14. Marian Rizan	9.200	9.250	8.700	9.400	9.650	9.300	55.500
20. Marius Gherman	9.000	9.150	9.000	9.450	9.250	9.400	55.250

Calificat și în finalele de la sol și cal, unde s-a situat pe locul 6 (9.400 / 9.300 / 18.700, pe primul loc: Lado Gogoladze 19.650), respectiv 8 (9.350 / 9.250 / 18.600, pe primul loc: Ravid Adeev 19.800), Marius Tobă a obținut cea mai bună plasare la inele, aparat la care a câștigat medalia de argint (9.550 / 9.750 / 19.300), în timp ce Marian Rizan (9.650 / 9.55 / 19.200) a realizat aceeași performanță, dar la paralele.

Inele		Paralele	
1. Sergei Gusev	19.550	1. Ravil Adeev	19.350
2. Marius Tobă	19.300	2. Marian Rizan	19.200
3. Tibor Pruma	19.150	2. Paolo Bucci	19.200
Daniel Orlet	19.150		

Juniorii noștri s-au întors de la Rimini având în palmares 6 medalii: aur – Daniela Silivaş (bârnă); argint – Daniela Silivaş (paralele, sol), Marius Tobă (inele), Marian Rizan (paralele); bronz – Raluca Bugner (sărituri).

➤ 1985 – Helsinki (senioare), Oslo (seniori)

Un nou ciclu olimpic. O nouă generație este în formare. La Helsinki vor merge însă două sportive cu experiență, campioanele olimpice Ecaterina Szabo și Laura Cutina, alături de ele fiind și foarte tână Daniela Silivaş, multipla medaliată a junioarelor europene, care s-a remarcat în primele concursuri de verificare ale anului. Cu toate acestea, în final, a fost un bilanț modest, concretizat într-o medalie de argint (Ecaterina Szabo – sărituri) și una de bronz (Daniela Silivaş – sol), fiind pentru prima oară după 1975 când fetele noastre se întorc acasă fără nicio medalie de aur.

Campionatele continentale feminine au ajuns la cea de a XV-a ediție, în zilele de 11-12 mai fiind găzduite de „Palatul de gheață” din Capitala Finlandei.

Concursul pentru ierarhia la individual compus. 64 de sportive s-au prezentat pentru desemnarea campioanei europene.

Două dintre fetele noastre au concurat în grupa I, de la ora 13.00. Este vorba de Laura Cutina și ("surprinzător în ceea ce privește optica delegației noastre") multipla campioană olimpică Ecaterina Szabo.

„Laura Cutina a concurat în nota sa obișnuită, cu aprecieri situate între 9.40 (la bârnă) și 9.75 (la sărituri și paralele). La sol a primit 9.725.... Ecaterina Szabo a început bine întrecea, cu 9.95 la sărituri, și a continuat cu 9.875 la paralele. Pentru o ușoară exitare la bârnă, ea a fost depunctată prea sever, fiind notată doar cu 9.70, în timp ce alte gimnaste, pentru aceiași greșală, au fost apreciate cu note mult mai mari. An sfârșit, Ecaterina Szabo a primit o notă relativ mică la sol (9.775), realizând un total de 39.225, cu care s-a clasat per locul 5, la egalitate cu Dagmar Kersten (RDG)... În grupas de după-amiază, Daniela Silivaș s-a aflat față în față cu veterana Maxi Gnauck și cu una dintre vedetele echipei sovietice, Elena Shushunova, ambele într-o formă de zile mari. Tânăra noastră gimnastă a avut evoluții constante la toate aparatele (9.625 – sărituri, 9.825 – paralele, 9.800 – bârnă, 9.850 – sol), realizând un punctaj de 39.100, care a plasat-o pe locul 8...”

Gimnastele sovietice s-au dovedit de această dată mai sigure decât fetele noastre, astfel că Elena Shushunova, care a mai participat la „europenele” din 1983, a fost de departe cea mai bună competitoră, punctajul ei fiind greu de egalat: 39.775, cu care a obținut primul ei titlu european. O reintrare spectaculoasă în arena europeană și-a făcut și foarte cunoscută Maxi Ganuck care „a cules” 39.600, iar sovietica Oksana Omelianchik, și ea foarte tânără, a avut un total de 39.575.

1. Elena Shushunova	10.000	9.975	9.825	9.975	39.775
2. Maxi Gnauck	9.825	9.950	9.875	9.950	39.600
3. Oksana Omelianchik	9.800	9.925	9.900	9.900	39.525
5. Ecaterina Szabo	9.950	9.700	9.800	9.775	39.225
8. Daniela Silivaș	9.625	9.800	9.825	9.825	39.100
11. Laura Cutina	9.700	9.400	9.700	9.725	38.525

A doua zi s-au desfășurat finalele pe aparate. O luptă sportivă frumoasă, dominată cu autoritate tot de gimnastele sovietice.

Prima finală a fost la sărituri, unde fetele noastre, Ecaterina Szabo și Laura Cutina, au șanse la medalii. Cea dintâi candidată a fost Alena Druvjana (Cehoslovacia) care a obținut o medie de 19.138. A urmat-o Elena Shushunova, care se calificase cu nota maximă în finală, un lucru unic în istoria gimnasticii la sărituri. Ea a primit 9.975 și 10.00 și s-a instalat în fruntea clasamentului. Maxi Gnauck, venită cu a patra medie, 19.663. Ecaterina Szabo. Arbitrele decid: 9.90 și 9.95. Dagmar Kersten dă emoții, dar nu reușește s-o depășească pe gimnasta noastră. Oksana Omelianchik se apropie. Cu numărul de concurs 20, Laura Cutina și-a executat foarte bine săriturile, dar notele nu reflectă evoluția. Ultima finalistă a fost Diana Dudeva. Și ea însă suportă severitatea arbitrelor.

După preliminarii, precum și după efectuarea celor două sărituri din finală, s-a tras linie:

	Săritura 1		Săritura 2		Total
1. Elena Shushunova	10.000	10.000	9.950	9.975	19.975
2. Ecaterina Szabo	9.950	9.900	10.000	9.950	19.900
3. Dagmar Kersten	9.925	9.950	9.950	9.950	19.875
7. Laura Cutina	9.700	9.800	9.763	9.780	19.480

Finala la paralele. Daniela Silivaş e prima. Evoluție foarte bună, dar notele rămân apropiate de cele precedente. Reprezentanta Bulgariei, Diana Dudeva, primește aceeași notă (9.80), dar trece de gimnasta noastră deoarece se calificase în finală cu 9.875, iar Daniela cu 9.825. Est-germana Maxi Gnauck are o evoluție superbă. Aceeași medie ca și Maxi Gnauck reușește Elena Shushunova. Ultimele finaliste Oksana Omelianchik, Hana Ricna (Cehoslovacia) și Gabriela Faenrich notă egală, diferența făcând-o rezultatul din calificări, cu avantaj pentru Oksana Omelianchik, care devine a treia medaliată. Medalia de aur a fost împărțită între Maxi Gnauck și Elena Shushunova. Daniela Silivaş încheind pe locul 7.

1.	Elena Shushunova	9.975	9.950	19.925
1.	Maxi Gnauck	9.950	9.975	19.925
3.	Oxana Omelianchik	9.925	9.900	19.825
4.	Hana Ricna	9.875	9.900	19.775
5.	Gabrielle Fahrnich	9.850	9.900	19.750
6.	Diana Dudeva	9.875	9.800	19.675
7.	Daniela Silivaş	9.825	9.800	19.675

Bârna. Finala cea mai spectaculoasă. Prima este Elena Şuşunova care face un exercițiu bun și primește un calificativ ce-i poate asigura deja medalie: 9.925. Dagmar Kersten obține doar 9.750, Ecaterina Szabo 9.825. Hana Ricna primește 9.925. Urmează Daniela Silivaş. Exercițiul ei este bun. Coborârea, prin triplu salt. Și, totuși, nota este 9.825. Maxi Gnauck 9.80, Diana Dudeva 9.75, iar Oksana Omelianchik 9.90, care-i aduce și aurul la o minimă diferență de sportiva din Cehoslovacia.

1.	Oxana Omelianchik	9.900	9.900	19.800
2.	Hana Ricna	9.850	9.925	19.775
3.	Elena Shushunova	9.825	9.925	19.750
4.	Maxi Gnauck	9.875	9.800	19.675
5.	Daniela Silivaş	9.800	9.825	19.625
6.	Ecaterina Szabo	9.700	9.825	19.525
6.	Dagmar Kersten	9.700	9.825	19.525

Poate la sol. Cea mai frumoasă finală. Daniela Silivaş s-a calificat cu a patra notă, după Elena Shushunova, Maxi Gnauck și Oxana Omelianchik. Prima a pășit pe covor Maxi Gnauck, doar că a avut câteva greșeli și a ieșit din calculele pentru medalii. Bojanka Demireva nu intră în calcule. Următoarea concurentă. Daniela Silivaş electrizează sala cu un exercițiu superb, beneficiar al unei partituri muzicale americane. Elena Shushunova, în schimb, nota meritată, se apropie, ca și în preliminarii, de nota maximă. Ecaterina Szabo se mobilizează extraordinar și, cu aceeași coregrafie ca a Nadiei la Olimpiada moscovită, prezintă o evoluție apreciată, dar totalul este grevat de preliminarii. Hana Ricna nu pune probleme. Storczer Beata ratează, iar Oksana Omelianchik trage cortina peste un Campionat European dominat categoric de sovietice, cu o evoluție de nota 10.00, pentru care primește meritat ropote de aplauze și medalia de argint.

1. Elena Shushunova	9.975	9.975	19.950
2. Oksana Omelianchik	9.900	10.00	19.900
3. Daniela Silivaş	9.850	9.900	19.750
6. Ecaterina Szabo	9.775	9.900	19.675

Campionatele Europenele masculine, ediția a XVI-a, s-au desfășurat la Oslo, în 1 și 2 iunie, printre fruntașii întrecerii numărându-se și gimnaștii români, toți trei – Marius Gherman, Valentin Pîntea, Emilian Nicula – evoluând în finalele pe aparate, iar doi urcând pe podiumul de premiere. Este vorba de Marius Gherman – bronz la bară și Valentin Pîntea care – prezent în două finale – a reușit, la rândul-i, să cucerească o prețioasă medalie de bronz la inele. Dacă medalia de la inele reprezintă o reînnoire a frumoaselor tradiții ale lui Dan Grecu și Mihai Borș la acest aparat, medalia de la bară reprezintă o premieră pentru gimnastica noastră.

Valentin Pîntea (cu un loc 6 la sol) a făcut un concurs foarte bun la inele, depășit fiind doar de Dmitri Bilozerchev și Valentin Mogîlnîi (URSS), pentru a cuceri bronzul european, aparat la care Emilian Nicula a încheiat pe locul 4.

1. Dmitri Bilozerchev	9.700	9.750	19.450
2. Valentin Mogîlnîi	9.650	9.650	19.300
3. Valentin Pîntea	9.450	9.600	19.050
4. Emilian Nicula	9.550	9.400	18.950
4. Gyorgy Guczoghy	9.450	9.500	18.950
4. Josef Zellweger (Elveția)	9.450	9.500	18.950

Marius Gherman a intrat în finala de la bară cu cea mai mare notă din întrecere, notă care mai fusese obținută de Dmitri Bilozerchev și Zsolt Borkai, fiind una dintre surprizele plăcute ale acestei ediții. Și chiar dacă n-a mai repetat evoluția anterioară, el a înregistrat un rezultat spectaculos, terminând pe poziția a 3-a, urmat fiind în clasament de Emilian Nicula, la doar 5 sutimi de podium. Medalia de bronz a fost cucerită într-o finală selectă, cu doi medaliați cu aur, Dimitri Bilozerchev și Zsolt Borkai (Ungaria).

1. Dimitri Bilozerchev	9.800	9.800	19.600
1. Zsolt Borkai	9.800	9.800	19.600
3. Marius Gherman	9.800	9.650	19.450
4. Emilian Nicula	9.650	9.750	19.400

La individual compus, Marius Gherman s-a situat pe locul 11, Emilian Nicula pe locul 14, iar Pîntea pe 21, succesul fiind al lui Dmitri Bilozerchev, veritabil erou al acestor Campionate, având în vedere că el a obținut 6 titluri din 7 posibile, la cel de la individual compus adăugând și medaliile de aur la sol, cal, inele, paralele și bară, precum și argintul de la sărituri.

1. Dmitri Bilozerchev	9.600	9.800	9.700	9.650	9.900	9.800	58.450
2. Valentin Mogîlnîi	9.500	9.700	9.650	9.500	9.550	9.700	57.600
3. Vladimir Gogoladze	9.450	9.650	9.450	9.500	9.650	9.700	57.400
11. Marius Gherman	8.900	9.250	9.100	9.400	9.200	9.800	55.650
14. Emilian Nicula	8.950	9.100	9.450	9.250	9.200	9.650	55.600
21 Valentin Pîntea	9.400	9.250	9.450	9.300	9.000	8.800	55.200

➤ **1986 – Karlsruhe (junioare, juniori)**

După Milano, Lyon, Ankara și Rimini, juniorii din 29 de țări și-au dat întâlnire la cel de al 5-lea campionat. Reprezentanții României au încheiat competiția cu un bilanț remarcabil: 4 medalii de aur, 2 de argint și 4 de bronz.

„Europenele” de la Karlsruhe au oferit o nouă premieră pentru gimnastica românească: băieții au câștigat două titluri, prin Marian Stoican (sărituri) și Marius Tobă (inele), acestora gimnaștii pregătiți la Centrul Olimpic din Reșița de antrenorul Ioan Albu le-au adăugat un argint (sol) și un bronz (bară), prin Marius Tobă.

Pentru titlu la individual compus au concurat 57 de gimnaști. A fost o întrecere echilibrată, în prim-planul competiției, cu note bune, mai ales la sol și inele, s-a aflat și Marius Tobă. *„El a început concursul la inele, aparat care i-a adus multe satisfacții în ultimele întreceri la care a participat, execuția sa fost de ridicat nivel, astfel că brigada de arbitri i-a acordat 9.700. În continuare, el a fost notat cu 9.35 la sărituri, 9.50 la paralele, 9.65 la bară. În următorul schimb, la sol, Marius Tobă își etalează binecunoscutele sale calități tehnice, exercițiul său este dinamic, salturile sunt executate cu multă precizie și acuratețe, astfel că este notat, din nou, cu 9.700. Ultimul aparat pentru gimnastul nostru, de care depindea rezultatul său final, a fost calul, probă deosebit de dificilă pentru Marius Tobă. Este adevărat, de data aceasta prestația sa nu s-a ridicat la nivelul pe care-l așteptam, dar tot atât de adevărat este că nota 9.050 pe care i-a acordat-o brigada de arbitri a fost, evident, sub cea pe care el o merita. Cu totalul obținut, Marius Tobă se afla la egalitate cu sovieticul Vladimir Novikov, pe poziția a treia. Numai că, la festivitatea de premiere – surpriză! Pe treapta a 3-a a podiumului urcă numai gimnastul sovietic, nu și gimnastul nostru, deoarece la mai bine de două ore de la încheierea primei serii, juriul i-a mărit cu cinci sutimi nota lui Vladimir Novikov. Marius Tobă se clasează, astfel, pe locul 4, , cu 56.950, poziție totuși onorabilă dacă avem în vedere nivelul întrecerii și evoluția de ansamblu a gimnastului român. O impresie bună a produs și Marian Stoican, al cărui punctaj (56.350) îl situează pe locul 6... Nicolae Bejenaru, al treilea gimnast român prezent în concurs a încheiat pe locul 15...”*

1. Alexander Kolyvanov	9.700	9.600	9.600	9.400	9.500	9.650	57.450
2. Vladimir Shepotschkin	9.800	9.400	9.550	9.400	9.600	9.650	57.400
3. Vladimir Novikov	9.550	9.450	9.500	9.150	9.600	9.750	57.000
4. Marius Tobă	9.700	9.500	9.700	9.350	9.500	9.650	56.950
6. Marian Stoican	9.500	9.350	9.100	9.550	9.300	9.550	56.350
15. Nicolae Bejenaru	9.500	8.950	8.900	8.650	9.450	9.400	54.850

Finala de la inele a consacrat supremația lui Marius Tobă la acest aparat, la care și la individual compus a luat cea mai mare notă dintre cei aflați pe lista de start, de această dată adjudecându-și titlul cu 9.400, la 0.350 de următorul clasat.

Aceași foarte bună comportare și din partea lui Marian Stoican, la sărituri, aparat la care, de asemenea, la individual compus, a fost cotate cu cea mai mare notă din competiție, pentru ca în finală să termine cu un avans de 0.200 față de medaliatul cu argint, finală în care Marius Tobă a încheiat pe locul 4.

Inele				Sărituri			
1. Marius Tobă	9.700	9.700	19.400	1. Marian Stoican	9.550	9.600	19.150
2. Vl. Shepotschkin	9.550	9.500	19.050	2. Jens Milbrandt	9.400	9.550	18.950
3. Kalofer Hristozov	9.500	9.500	19.000	3. St. Cauterman	9.450	9.475	18.925
				4. Marius Tobă	9.350	9.425	18.775

Marius Tobă a mai urcat de două ori pe podiumul de premiere, la sol – cu argint, la foarte mică diferență de Vladimir Shepotschkin (URSS) – și la bară – cu bronz, după Vladimir Novikov și Csaba Hegyes, la egalitate cu aur. -, ultim aparat la care Marian Stoican a fost pe 6. Îm ceea ce îl privește pe Marian Stoican, să mai notăm și locul 4 la cal.

Sol				Bară			
1. Vladimir Shepotschkin	9.800	9.700	19.500	1. Vladimir Novikov	9.750	9.800	19.550
2. Marius Tobă	9.700	9.700	19.400	1. Csaba Hegyes	9.750	9.800	19.550
3. Riccardo Trapella	9.650	9.700	19.350	3. Marius Tobă	9.650	9.650	19.300
				6. Marian Stoican	9.550	9.550	19.100

Cal			
1. Alexander Kolivanov	9.600	9.650	19.250
2. Jens Milbradt	9.550	9.650	19.200
3. Dimitar Taskov	9.550	9.600	19.150
4. Marian Stoican	9.350	9.500	18.850

„... Cei doi gimnaști români medaliați cu aur, Marius Tobă și Marian Stoican, au constituit frumoase revelații. După ce s-au afirmat în Concursul Prietenia și în alte întreceri internaționale amicale, iată-i acum învingători într-o competiție oficială cu mare miză. Gimnastica masculină românească câștigă, astfel, primele medalii de aur la Campionatele Europene de juniori, ceea ce relevă buna activitate desfășurată la Centrul de pregătire olimpică de la Reșița, care îl are coordonator pe maestrul emerit al sportului Dan Grecu, el însuși un reputat specialist al inelelor, probă în care a dat, iată, un campion european de juniori...”, transmitea Doru Dinu Glăvan de la locul întrecerii.

La fete, reprezentantele noastre au cules la rândul lor un adevărat buchet de medalii: Aurelia Dobre – două titluri europene (sărituri și paralele), argint (bârnă), bronz (individual compus); Gabriela Potorac – bronz (paralele) și Mirela Sidon – bronz (sol). Succesul la individual compus a revenit celei ce avea să ajungă în anii următori una dintre cele mai titrate gimnaste ale lumii: Svetlana Boginskaya.

Conform tragerii la sorți, două dintre gimnastele române au concurat în prima serie a individualului compus, cu 76 de sportive în concurs. Este vorba de Mirela Sidon și Gabriela Potorac, Aurelia Dobre fiind programată în a doua serie. Alături de sportivele noastre, în această dispută pentru titlu și medaliile campionatului s-au aflat și gimnastele sovietice Svetlana Boginskaya și Oga Strajeva. Dintre cele două reprezentante ale noastre care au evoluat în prima grupă, mai bine a concurat gimnasta de la Sport Club Bacău, Gabriela Potorac, care s-a menținut în majoritatea timpului printre fruntașele întrecerii, terminând pe locul 6 al clasamentului general. În grupa a doua, Aurelia Dobre, a realizat note care au propulsat-o printre candidatele îndreptățite la medalii, ceea ce s-a și întâmplat, iar dacă nu ar fi existat ratarea exercițiului de la bârnă s-ar fi putut bucura chiar de aurul european. Mirela Sidon a încheiat pe locul 8.

1. Svetlana Boginskaya	9.900	9.900	9.925	9.800	39.525
2. Olga Strajeva	9.675	9.775	9.825	9.900	39.175
3. Alefina Priakhina	9.875	9.800	9.450	9.900	39.025
3. Aurelia Dobre	9.900	9.925	9.825	9.375	39.025
6. Gabriela Potorac	9.750	9.850	9.200	9.625	38.425
8. Mirela Sidon	9.700	9.200	9.575	9.675	38.150

Două spectaculoase succese au fost însă în finalele pe aparate, ambele realizate de Aurelia Dobre. Mai întâi la sărituri. Cu un punctaj total de 19.775, gimnasta noastră a cucerit o prețioasă medalie de aur, în aplauzele entuziaste ale celor aproape 10 000 de spectatori, aparat la care Gabriela Potorac a fost a 4-a. A doua la paralele. Notată cu 9.900 și un total de 19.825, care a echivalat cu locul întâi, Aurelia Dobre are o evoluție bună și la bârnă, de pe care a coborât cu medalia de argint. De asemenea, bronz pentru Gabriela Potorac (paralele) și Mirela Sidon (sol).

Sărituri				Paralele			
1. Aurelia Dobre	9.900	9.875	19.775	1. Aurelia Dobre	9.925	9.900	19.825
2. Svetlana Boginskaya	9.900	9.800	19.700	2. Svetlana Boginskaya	9.900	9.900	19.800
Alefina Pryakhina	9.875	9.825	19.700	3. Gabriela Potorac	9.850	9.825	19.675
4. Gabriela Potorac	9.759	9.662	19.412				
Bârnă				Sol			
1. Svetlana Boginskaya	9.925	9.875	19.800	1. Olga Strajeva	9.900	9.900	19.800
2. Olga Strajeva	9.825	9.775	19.600	1. Alefina Priakhina	9.900	9.900	19.800
2. Aurelia Dobre	9.825	9.775	19.600	3. Mirela Sidon	9.675	9.800	19.475
5. Mirela Sidon	9.575	9.650	19.225	4. Gabriela Potorac	9.625	9.775	19.400

Relatând de la Karlsruhe, Doru Dinu Glăvan, în Sportul din 6 mai 1986, elogia performanța obținută, în ciuda ratării titlului absolut: „Chiar dacă Aurelia Dobre nu a reușit să se impună la individual compus, așa cum au făcut o Emilia Eberle și Ecaterina Szabo. la edițiile de la Milano (1978), Lyon (1980) și Ankara (1982), cele două medalii de aur cucerite de ea la sărituri și paralele, ca și argintul de la bârnă și bronzul de la individual compus, o recomandă ca o gimnastă în devenire dintre cele mai puternice, și este de așteptat ca în anii viitori ea să se impună cu autoritate și în prima formație a țării. Bilanțul Aureliei Dobre putea fi și mai spectaculos, dacă ea n-ar fi ratat exercițiul la sol din concursul general. Aceste rezultate atestă faptul că la Deva, în cadrul lotului reprezentativ, antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu au muncit bine în vederea acestui greu examen.”

➤ 1987 – Moscova (senioare, seniori)

Anul 1987 reprezintă apogeul unui deceniu de grație pentru istoria sportului românesc! Cu excepția anului 1976, care va rămâne de referință în gimnastica mondială, datorită Nadiei Comăneci cu cele 7 note de 10 și 3 medalii de aur pe care le-a obținut la Olimpiada de la Montreal, nici un alt an competițional nu poate rivaliza cu anul 1987.

21-24 mai 1987. Moscova. Sala Olimpiinski. Pentru prima dată în istoria de peste două decenii a acestor întreceri, Campionatele Europene s-au desfășurat în același oraș și în același timp, la feminin și la masculin, intervenții fiind și în ceea ce privește formatul programului, în sensul că finalele pe aparate au avut loc în două zile, de fiecare dată câte două finale feminine și

trei masculine, de asemenea, concurenții și concurențele având de executat numai exerciții liber ales.

România a fost reprezentată de Daniela Silivaș, Eugenia Golea, Camelia Voinea, Celestina Popa, însoțite de antrenorii Adrian Goreac, Octavian Bellu și Maria Cosma, precum și de Marius Gherman, Marian Rizan, Levente Molnar și Marian Stoican, antrenor coordonator fiind antrenorul Dan Grecu.

În calitate de arbitrii au oficiat Atanasia Albu, Rodica Apăteanu, Iulia Dragomirescu, Adrian Stoica, Gheorghe Condovici. Invitate de onoare, Nadia Comăneci și arbitra federală Maria Simionescu.

Ediția a XVI-a feminină.

Sportivele au fost împărțite în trei serii, țara noastră având câte o reprezentantă în fiecare

În prima serie din concursul pentru titlul de campioană europeană absolută a evoluat Camelia Voinea, care a lăsat o impresie excelentă mai ales la sol, unde a primit nota 9.95, la celelalte aparate fiind notată cu: 9.80 – sărituri, 9.775 – paralele și (din păcate, o ratare) 9.125 la bârnă.

În următoarea serie, Eugenia Golea – 9.75 la sol, 9.85 la sărituri, 9.775 la paralele și 9.80 la bârnă și cu un total de 39.175, cu care putea spera la un loc pe podium...

Daniela Silivaș era considerată printre favoritele la podiumul european, motiv pentru care duelul ei cu cele două gimnaste sovietice pretendente la titlu, Elena Shushunova – campioana mondială și europeană -, și Alefina Pryakhina a fost urmărit cu mare interes.

„... A trebuit să așteptăm, cu cei aproape 5000 de spectatori mai bine de 6 ore pentru a cunoaște deznodământul celei dintâi finale a actualei ediții a europenelor. Și aceasta pentru că, pe de o parte, principalele favorite ale întrecerii, româncă Daniela Silivaș și sovietica Emema Shushunova, ambele campioane mondiale în 1985, au evoluat în ultima serie, precum și pentru că, pe de alta, toate celelalte posibile candidate la locurile frun-tașe au avut în seriile anterioare surprinzătoare nereușite. Deși, atât Silivaș cât și Shushunova au atacat aparatele de debut de pe poziția a treia, Daniela a fost, totuși, prima, intrând la bârnă, unde deține supremația mondială. Sportiva noastră și-a prezentat, și de această dată, exercițiul cu o precizie și o siguranță extraordinare, care parcă au încrămențit sala. Salturi de maximă dificultate, desprinderi înalte, piruete superbe, toate într-o înălțare armonioasă, care a tăiat respirația miilor de spectatori. Daniela ar fi meritat un 10 unanim dar, cum numai trei dintre arbitre i-au acordat nota maximă, ea și-a început drumul care avea să fie triumfal cu nota 9.95. În același timp, Shushunova obținea 9.90 la sol, pentru un exercițiu care n-a abundat în elemente acrobatice...”

A urmat solul pentru Daniela Silivaș, iar pentru Elena Shushunova săriturile, adică aparatele cele mai bune ale celor două gimnaste.

„În schimbul următor, comentatorul televiziunii franceze a exclamat entuziasmat la sfârșitul evoluției gimnastei din Deva. «Perfect!» Într-adevăr, exercițiul Danielei a fost atât de exact și cutezător, încât era clar că brigada de arbitre va trebui să acorde nota maximă, la capătul unui torent de elemente de extremă dificultate prezentate într-o cascadă deseori aplaudată la scenă deschisă. Și așa s-a întâmplat, sala izbucnind ca un vulcan în momentul în care Daniela a primit nota 10, cea dintâi la actualele întreceri. Cum, la sărituri, Shushunova a fost notată cu 9.90, avantajul lui Silivaș – 19.950 față de 19.800 al gimnastei sovietice – creștea sensibil...”

Gimnasta noastră nu reușește nici ea execuții maxime la sărituri, Elena Shushunova ratează la paralele!

„Pentru Daniela Silivaș au urmat săriturile: 9.850 pentru prima, 9.900 pentru a doua, evident mai bună. Concomitent, Shushunova rata execuția la paralele (9.500), ceea ce făcea ca înaintea ultimului schimb, cu Daniela la paralele, gimnasta noastră deținea șanse considerabile de cucerire a titlului...”

Exercițiul Danielei Silivaș la ultimul aparat.

„Șanse care s-au confirmat cu brio, Silivaș evoluând și la paralele aproape fără greșală, trecându-și în cont două note de 10 și o medie de 9.925...”

Acumulând un punctaj general de 39.775, Daniela Silivaș a devenit campioană absolută a Europei.

Au trecut 8 ani de la ultimul succes al Nadiei Comăneci.

Primul mare triumf al acestei generații de excepție, prima mare victorie pentru această gimnastă cu posibilități fantastice, expresivă și grațioasă. Incepe „era Silivaș”, o perioadă deosebit de frumoasă pentru gimnastica românească. „Mulți mă întreabă ce m-a ajutat să câștig. Cred că dorința de a câștiga, anii de antrenament, cât și această sală minunată și atmosfera creată de spectatori, care te împinge să dai tot ce e mai bun din tine. Și mi-am spus: acum ori niciodată!”.

Yuri Titov, președintele de atunci al Federației Internaționale: „Victoria Danielei Silivaș a fost incontestabilă, iar noua stea a gimnasticii românești, care succede Nadiei Comăneci, merită cele mai fierbinți felicitări”.

Cronicarul „Sportului”, trimisul special Constantin Macovei, remarca faptul că „o plăcută surpriză a lăsat ziaristilor prezenți și fair-play-ul Elenei Shushunova, care a felicitat-o pe Daniela (cum proceda Ludmila Turischeva, în 1976, la Montreal, în fața Nadiei Comăneci), recunoscându-i, cu sportivitate, superioritatea. Nadia Comăneci, sosită aici în calitate de invitată a Comitetului de organizare, fosta multiplă campioană olimpică, mondială și europeană, s-a grăbit s-o îmbrățișeze, între primele, pe Daniela, urându-i noi izbânzi”.

În concurs, însă, s-au aflat și celelalte două reprezentante ale gimnasticii românești. Camelia Voinea a evoluat în seria de debut și a fost singura sportivă din primele două grupe apreciată cu 10, ea obținând la sol trei note maxime. Din păcate, ratarea de la bârnă (9.175) i-a afectat punctajul general (38.550). Cu 9.800 la sărituri și bârnă, 9.775 la paralele și 9.750 la sol, Eugenia Golea a avut o prestație remarcabilă la nivel înalt, ocupând în final un meritoriu loc 5 la individual compus.

1. Daniela Silivaș	9.900	9.925	9.950	10.00	39.775
2. Alefina Priakhina	9.900	9.900	9.800	9.875	39.475
3. Diana Dudeva	9.750	9.900	9.725	9.825	39.200
Elena Shushunova	9.900	9.500	9.900	9.900	39.200
5. Eugenia Golea	9.500	9.775	9.800	9.750	39.175
8. Camelia Voinea	9.700	9.725	9.175	9.950	38.550

Finalele pe aparate s-au desfășurat, pentru prima dată, în două zile: sâmbăta – săriturile și paralelele, duminica – bârnă și solul (bineînțeles în același timp cu finalele băieților), Daniela Silivaș intrând în lupta pentru medalii cu cele mai mari note la toate aparatele! Cu 9.90 la sărituri (la egalitate cu Alefina Priakhina), cu 9.925 la paralele, cu 9.950 la bârnă și cu 10 la sol.

Daniela Silivaș și kolegele ei au dovedit, încă o dată, că școala de gimnastică românească are resurse inepuizabile și că trece printr-o perioadă de grație.

Daniela Silivaş a continuat să domine concursul și în finalele pe aparate, cu excepția celei de la sărituri unde Elena Shushunova a executat două sărituri Yurchenko (una dintre ele cu două șuruburi) pentru medalia de aur la acest aparat. Daniela Silivaş și Eugenia Golea nu au putut egala evoluția gimnastei din Rusia și au câștigat medaliile de argint, respectiv bronz. În schimb, Daniela Silivaş a câștigat următoarele trei finale, obținând încă o notă de 10 la sol (a treia pentru ea în acest concurs, la acest aparat). Deși este dificil să evidențiezi care dintre cele trei este cel mai bun aparat al său, cele 5 medalii de aur câștigate la Olimpiadă, Mondiale și Europene indică faptul că solul a fost aparatul la care Daniela a avut cel mai mare succes.

În finalele de la bârnă și sol, Eugenia și Camelia au mai adus încă două medalii de argint României: dacă prima a impresionat la bârnă prin cele trei flicuri legate cu o coborâre cu două șuruburi, cea de-a doua a combinat diagonale dificile cu o coregrafie foarte interesantă.

Prima finală – la sărituri – a fost pentru sportivele românce doar ...încălzirea! Daniela Silivaş a executat cu precizie și amplitudine cele două sărituri cu zboruri înalte și aterizări exacte, primind o medie de 9.90, care i-a adus medalia de argint. O evoluție aplaudată a avut și a doua finalistă a noastră, Eugenia Golea (Steaua / CSS 2 București), care – după neșansa de la individual compus, când n-a urcat pe podiumul de premiere pentru 25 de miimi! – a intrat în posesia bronzului. Elena Shushunova, care, după ce a primit 10.00 la prima săritură, s-a încurcat la a doua execuție, a reușit, totuși, să intre în posesia medaliei de aur.

Paralelele. „Când a 7-a după tragerea la sorți, daniela Silivaş s-a prezentat, în fruntea clasamentului provizoriu al probei se afla gimnasta bulgară Diana Dudeva, autoarea unei execuții de 9.938. În sală s-a așternut o liniște deplină, cei peste 5000 de spectatori așteptând cu nerăbdare și interes evoluția campioanei absolute a continentului. A urmat o adevărată demonstrație de virtuozitate: elemente de mare dificultate, legate într-un ritm amețitor, cu expresivitate și eleganță. După afișarea notei 9.975, publicul a aplaudat cu căldură o nouă medalie de aur a Danielei Silivaş!”

Sărituri				Paralele			
1. Elena Shushunova	9.900	9.956	19.856	1. Daniela Silivaş	9.925	9.975	19.900
2. Daniela Silivaş	9.900	9.906	19.806	2. Diana Dudeva	9.900	9.938	19.833
3. Eugenia Golea	9.850	9.850	19.700	3. Dörte Thummler	9.875	9.913	19.788
				7. Eugenia Golea	9.775	9.763	19.538

Duminică. Ultimele apariții finale. Se intră, desigur, cu „bagajul” din preliminarii. Cea dintâi finală pentru fete a fost la bârnă. Favorita este, bineînțeles, campioana mondială la acest aparat, Daniela Silivaş. „Am urmărit-o mai întâi pe Eugenia Golea, care a evoluat la cel mai înalt nivel, la capătul unui exercițiu de ridicată valoare tehnică, instalându-se în fruntea ierarhiei provizorii. După ce, rând pe rând, pe Alefina Priakhina, Martina Jentsch, Diana Dudeva și Elena Shushunova au ratat, Daniela Silivaş ne-a oferit încă o dovadă a virtuozității ei. Un exercițiu cutezător și excelent armonizat, apreciat cu 9.925, Daniela cucerind încă o medalie de aur, cea de argint revenind Eugeniei...”

La sol, recitalul a fost desăvârșit. „Solul Danielei a însemnat marele, inconfundabilul ei triumf din ultima zi a C.E.! Campioana absolută a Europei a plecat pe prima linie acrobatică prin două elemente de forță, «Tkachev» și «Tsukahara», a

continuat, pe linia a doua, cu rondă – flic – salt întins cu 720 grade, direct în salt înainte și trecere în rondă – flic – salt întins 720 de grade. Publicul care a aplaudat această cascadă de elemente extrem de dificile și, totodată, impecabil executate, pur și simplu a încremenit în final, înaintea unei încheieri la «punct fix». Daniela a reușit o «Tsukahara», element greu accesibil fetelor! Și... 6 note de 10 pe tabela electronică. Încă mai mult, subliniind înalta măiestrie a gimnastei noastre, singura medie de 20 consemnată în finalele actualei ediții a europenelor! La rândul ei, Camelia Voinea (Farul Constanța) a impresionat (dublu întins, dublu salt înapoi grupat, Tsukahara), grație unei note de 9.988 intrând în posesia medaliei de argint...". Alefina Priakhina a reușit o execuție frumoasă și a primit 9.95 și medalia de bronz.

Bărnă				Sol			
1. Daniela Silivaș	9.950	9.925	19.875	1. Daniela Silivaș	10.000	10.000	20.000
2. Eugenia Golea	9.800	9.863	19.663	2. Camelia Voinea	9.950	9.988	19.938
3. Anja Vilhelm	9.700	9.700	19.400	3. Alefina Priakhina	9.875	9.950	19.825

Ediția a XVII-a masculină.

Concursul băieților s-a desfășurat în cadrul a două serii, în prima evoluând unul dintre gimnaștii noștri, ceilalți doi fiind în cealaltă grupă.

Valeri Liukin, lider autoritar de la primul până la ultimul aparat, a executat cu mare ușurință elenete dintre cele mai grele, între care și triplusalt la sol, în premieră mondială.

Cei trei sportivi români prezenți în întrecere – Marius Gherman, Marian Rizan și Levente Molnar – au fost inconstanți, lângă note de 9.800 (Marian Rizan la cal și Marius Gherman la bară) figurând și altele mai modeste, precum 9.050 la sol pentru Marian Rizan și 9.9.350 la inele pentru Marius Gherman. Creditat cu mari posibilități la inele, Levente Molnar a evoluat și el sub valoarea cunoscută neconfirmând așteptările.

La individual compus, Marius Gherman s-a clasat pe locul 7, Marian Rizan pe locul 12 iar Levente Molnar pe locul 34, cu un start având 56 de gimnaști.

1. Valery Liukin	9.950	9.900	9.750	9.800	9.850	9.900	59.150
2. Yuri Korolev	9.800	9.750	9.750	9.900	9.750	9.700	58.650
3. Gyorgy Guczoghy	9.700	9.800	9.700	9.700	9.700	9.800	58.400
7. Marius Gherman	9.450	9.500	9.350	9.650	9.600	9.800	57.350
12. Marian Rizan	9.050	9.800	9.450	9.400	9.700	9.300	56.700
34. Levente Molnar	8.800	9.400	9.650	9.200	8.850	8.650	54.550

Finalele pe aparate au fost dominate de sportivii sovietici, care au luat toate titlurile, în ceea ce ne privește băieții noștri au figurat în toate finalele, dacă socotim și pozițiile de rezervă pe care le-au avut Maris Gherman (sol) și Levente Molnar (ineler), cu note egale cu ale celorlalți finaliști. Cea mai bună performanță a revenit lui Marian Rizan (Steaua București), care a reușit să urce de două ori pe podium, intrând în posesia medaliei de bronz la cal și paralele. Meritoriu a evoluat și Marius Gherman, la bară, doar 50 de miimi lipsindu-i ca să irce pe podiumul de premiere, în finala de la bară fiind pe locul 7.

Cal				Paralele			
1. Valeri Liukin	9.900	9.859	19.750	1. Valeri Liukin	9.850	9.800	19.650
2. Liubomir Geraskov	9.750	9.850	19.600	2. Holger Behrendt	9.800	9.600	19.400
3. Marian Rizan	9.800	9.775	19.575	3. Maik Belle	9.650	9.725	19.375
				3. Marian Rizan	9.700	9.675	19.375
Bară				Sărituri			
1. Valeri Liukin	9.900	9.900	19.800	1. Iuri Korolev	9.900	9.913	19.813
2. Silvio Kroll	9.850	9.900	19.750	2. Silvio Kroll	9.800	9.825	19.625
3. Gyorgy Guczoghy	9.800	9.850	19.650	3. Valeri Liukin	9.800	9.788	19.588
4. Marius Gherman	9.800	9.800	19.600	7. Marius Gherman	9.650	9.633	19.313

În ansamblu, evoluții mai mult decât bune ale băieților, având la bază și contribuția de loc de ignorat a antrenorilor Dan Gecu, Gheorghe Condovici, Ion Albu, Ștefan Hărgălaș.

➤ 1988 – Avignon (junioare, juniori)

Cu Gabriela Potorac, Cristina Bontaș, Eugenia Popa, Adrian Ciucă, Adrian Gal și Cristian Brezeanu, junioarele și juniorii noștri au plecat la Avignon (Franța) să cucerească... Europa tineretii gimnasticii. Dintre toți, doar Gabriela Potorac mai avea experiența prezenței în întrecerile continentale, ea fiind prezentă și la Karlsruhe, în 1986.

Și fetele noastre au avut o evoluție bună, chiar foarte bună, numai că s-au lovit de „zidul” ridicat de Svetlana Ivanova, care, exceptând bârna, unde Gabriela Potorac a fost de departe campioană, a câștigat toate titlurile puse în joc, lăsând celorlalte participante doar satisfacția argintului și bronzului.

La individual compus, în ordine, Gabriela Potorac, Cristina Bontaș și Eugenia Popa s-au situat pe locurile 2-4, ele și, bine înțeles, campioana fiind singurele care au trecut de 39.000 puncte la total.

1. Svetlana Ivanova	9.900	9.875	9.675	9.975	39.425
2. Gabriela Potorac	9.825	9.825	9.900	9.800	39.350
3. Cristina Bontaș	9.825	9.750	9.625	9.850	39.050
4. Eugenia Popa	9.775	9.775	9.700	9.750	39.000

Finalele pe aparate le-au menținut pe gimnastele noastre în prim-plan, cu aurul (bârnă), argintul (paralele) și bronzul (sol) Gabrielei Potorac, dar și cu poziția a 2-a (bârnă) a Eugeniei Popa.

Bârnă		Paralele	
1. Gabriela Potorac	19.863	1. Svetlana Ivanova	19.750
2. Eugenia Popa	19.375	2. Gabriela Potorac	19.688
3. Henrietta Onodi	19.225	2. Henrietta Onodi	19.688
		6. Eugenia Popa	19.450
Sol		Sărituri	
1. Svetlana Ivanova	19.975	1. Svetlana Ivanova	19.800
2. Iulia Kut	19.863	2. Hrabrina Hrabrova	19.782
3. Gabriela Potorac	19.675	3. Irina Viatinina	19.713
7. Cristina Bontaș	19.263	4. Gabriela Potorac	19.682
		5. Cristina Bontaș	19.663

Băieții, la rândul lor, nu s-au lăsat mai prejos, dar recolta lor a fost ceva-ceva mai redusă decât a fetelor: Cristian Brezeanu – argint (sol) și Adrian Ciucă – argint (inele și sărituri), plus un loc 4 (bară – Adrian Ciucă) și trei locuri 6 (cal și paralele – Adrian Ciucă; bară – Adrian Gal), În urma finalelor pe aparate.

Sol		Sărituri	
1. Alexander Kolivanov	19.225	1. Sven Ullrich	19.250
2. Cristian Brezeanu	19.150	2. Adrian Ciucă	19.175
2. Vitali Marinici	19.150	3. Andreas Wecker	19.113
4. Adrian Ciucă	19.000	6. Cristian Brezeanu	18.913

Individualul compus a reunit 69 de concurenți, într-o dispută ce a avut pe podium numai pe reprezentanții URSS, Alexander Kolyvanov, Vitaly Marinich și Yuri Yermakov. Cel mai bine clasat dintre reprezentanții noștri a fost Adrian Ciucă, pe locul 5, cu cea mai mare notă din concurs la sărituri, cu 0.100 peste notele realizate de medaliați, înaintea sa fiind germanul Andreas Wecker – viitor campion mondial (1995) și olimpic (1996) la bară, dar în palmares și cu alte 13 medalii de argint și bronz la J.O. și C.M. (1988 – 1993). La rândul lor, Adrian Gal a terminat pe locul 9, la egalitate cu Szilveszter Csollany (Ungaria) – cel care în 2000 avea să devină campion olimpic la inele -, iar Cristian Brezeanu a încheiat pe 13.

1. Alexander Kolyvanov	9.700	9.900	9.750	9.500	9.750	9.700	58.300
2. Vitaly Marinich	9.500	9.750	9.800	9.500	9.900	9.700	58.150
3. Yuri Yermakov	9.700	9.700	9.650	9.500	9.700	9.500	57.750
5. Adrian Ciucă	9.450	9.500	9.400	9.600	9.450	9.550	56.950
9. Adrian Gal	9.100	9.250	9.450	9.100	9.450	9.600	55.950
13. Cristian Brezeanu	9.650	9.300	9.400	9.550	8.300	9.000	55.200

➤ 1989 – Bruxelles (senioare), Stockholm (seniori)

Campionatele Europene feminine din 1989 s-au desfășurat la Bruxelles, în zilele de 21 – 23 mai. Aflate la cea de a 17 a ediție și cu o participare record de 69 de sportive din 25 de țări, aceste campionate s-au desfășurat pentru prima dată după noul program al Uniunii Europene de Gimnastică, și anume ca în toate concursurile finale gimnastele să se pornească de la zero, să nu se mai țină cont, ca până atunci, de notele obținute în evoluțiile anterioare. În acest fel, s-a produs o adevărată echilibrare de forțe în gimnastica europeană, mult mai multe competitoare, pregătite foarte bine doar la un singur aparat, având șanse mari să câștige medalii.

Cele trei reprezentante ale României, Daniela Silivaș, Gabriela Potorac și Cristina Bontaș au evoluat excelent și au terminat individualul compus în primele opt.

Fără îndoială, vedeta lotului, Daniela Silivaș, poate cea mai completă gimnastă a lumii în acei ani, care avea, la doar 17 ani, o carte de vizită impresionantă – cvadruplă campioană europeană în 1987, de șase ori medaliată la Jocurile Olimpice de la Seul din 1988, când a urcat de trei ori pe cea mai înaltă treaptă a podiumului -, era văzută de majoritatea specialiștilor drept principala favorită la locul întâi în concursul individual compus.

În prima serie valorică, pentru România a concurat Cristina Bontaș, iar pentru URSS Olessia Dudnik, o gimnastă foarte valoroasă și elegantă.

Disputa la distanță dintre cele două a captat întreaga asistență. Olessia a început la sărituri (9.812), iar Cristina Bontaș la bârnă (9.662), după o evoluție frumoasă, dar cu mici greșeli. La următoarea rotație, ambele gimnaste lasă impresii excelente: la sol, Cristina Bontaș 9.862, iar la paralele Olessia Dudnik 9.875. Schimbul de aparate e benefic româncei: 9.90 la sărituri, iar Olessia Dudnik 9.875 la bârnă. La ultima evoluție, sovietica face un exercițiu bun și nu poate fi depășită (9.875 la sol), în timp ce Cristina Bontaș ia 9.825 la paralele. Gimnasta din URSS va termina pe 6, iar Cristina Bontaș pe 9.

Duelul România – URSS nu s-a încheiat însă.

În a doua serie valorică, Daniela Silivaș și Gabriela Potorac au avut adversare și mai puternice: Svetlana Boginskaya și Olga Strajeva.

Prima evoluție a Danielei Silivaș este la sărituri. Un progres foarte mare, evident. A avut execuții foarte bune și la Seul, dar parcă de data aceasta e și mai bine: 9.975. Svetlana Boginskaya primește 9.937. Gabriela Potorac începe la bârnă (9.862), iar Olga Strajeva la sol (9.887). Rotația a doua. Daniela Silivaș 9.962, la paralele, Svetlana ia 9.950 la același aparat. Gabriela Potorac, la sol, 9.862. Prima notă de 10 a concursului este obținută de Olga Strajeva, la paralele, după o evoluție îndelung aplaudată.

Astfel, la jumătatea concursului, Daniela Silivaș conducea lejer și părea că va termina prima fără probleme.

La bârnă, gimnasta noastră are o mică ezitare și primește doar 9.925, în timp ce Svetlana Boginskaya este notată cu 9.975. Daniela Silivaș și Svetlana Boginskaya sunt la egalitate după 3 rotații. Olga Strajeva încheie la bârnă, cu 9.80, iar Gabriela Potorac ar trebui să ia 10.0 la sărituri ca s-o egaleze. Pentru prima obține 9.912), iar pentru a doua 9.987. Ultimele evoluții din concurs, pe covorul verde. Svetlana Boginskaya și Daniela Silivaș. Două supercampioane... Svetlana Boginskaya 10.0, Daniela Silivaș 9.987, pentru exercițiul prezentat și la Olimpiada de la Seul, pe o partitură superbă din Mozart. Din păcate, Daniela Silivaș a pierdut medalia de aur pentru o diferență infimă, de doar 13 miimi de punct, și asta pentru că arbitrele au evaluat evoluțiile sportivelor cu unități de măsură diferite, preferând-o pe Svetlana Boginskaya (URSS), care a primit laurii de campioană europeană fără să-i merite.

Iată ce scria despre finala concursului individual compus trimisul special al ziarului Sportul la Bruxelles, Ovidiu Ioanițoaia: „Sentimentul nostru de satisfacție a fost, din păcate, diminuat de faptul că Daniela Silivaș n-a cucerit titlul la individual compus, care a revenit, la o diferență infimizezimală, 13 miimi de punct, Svetlanei Boginskaya: 39.862 la 39.849. Nu exprimăm doar o opinie personală – am găsit-o împărtășită de majoritatea ziariștilor prezenți aici, la Palais II – afirmând că Daniela ar fi meritat să triumfe. Numai că, printr-un concurs potrivit de împrejurări, ea a trebuit să se mulțumească, abia stăpânindu-și lacrimile, cu medalia de argint. A fost, mai întâi, o tragere la sorti dezavantajoasă, în urma căreia Silivaș a evoluat în grupa a treia de elită, în urma sportivei sovietice la toate aparatele, ceea ce i-a permis adversarei (mai corect spus, antrenorilor și conducătorilor ei) să supreevegheze lupta pentru titlul absolut. A urmat, apoi, un arbitraj părtinitor, pe care ne-am îngădui să-l apreciem, cântărind cuvintele, chiar deplasat spre finalul reuniunii, când el a denaturat ordinea pe podium. Daniela a început mai bine, 9.975 la sărituri (Boginskaya – 9.937) și 9.962 la paralele (9.950), părănd că se va detașa, cu

toate că și calificativul ei la paralele s-ar fi impus să fie mai ridicat. Lângă noi, la masa presei, Paolo Pecheco, de la Record Lisabona, a simțit nevoia, după afișarea notei, să ne întindă o hîrtie pe care scria 10! La bârnă, aparatul imediat următor, brigada a menținut-o pe gimnasta română oarecum în media anterioară, acordându-i 9.925. Dar a plusat-o, fără nicio justificare, pe Boginskaya, evident încurajată de 9.975, condiție în care – remarca aparține lui John Taylor, comentatorul de televiziune al canalului britanic Eurosport – «exercițiul ei n-a întrunit, din concepție, toate elementele gimnice din nota 10» Înaintea ultimei probe, solul, Silivaș și Boginskaya se aflau la egalitate, fiecare cu 29.862. Am fost convinși – cunoscând solul excelent al campioane noastre – că drumul ei spre aur nu mai are cum să fie barot. Ne-am înșelat însă amar. Evoluția Danielei, deși fără cusur, îndelung ovaționată de un public care a solicitat, în cor, nota maximă, a fost coborâtă la 9.985, iar cea a sovieticei, cu nimic superioară, ba dimpotrivă, a primit – stupefiant – 10 din partea brigăzii conduse de elvețianca Heidy Nef. Nu facem din asta, firește, un capăt de țară. În sport poți pierde, uneori, la fel de bine cum și poți câștiga. Doar că pe linia coincidențelor, același tratament i-a fost aplicat și Gabrielei Potorac, pe care 14 miimi de punct au privat-o de medalia de bronz, când întreaga asistență a văzut-o pe Olga Strajeva, principala ei contracandidată, clătinându-se pe bârnă ca bătută de vînt, pentru a fi răsplătită, în fața unui public parcă depășit în puterea lui de înțelegere, cu 9.800! Și 9.600 ar fi fost prea mult! Nu facem nimănui un proces de intenție. Suntem însă siliți să riscăm o legătură, pentru că ea este logică, între (măcar) nedreptatea flagrantă comisă de Heidy Nef (secondată cu brio de poloneza Barbara Slizowska) și realitatea că Uniunea Europeană de Gimnastică reprezintă un organism dominat de compatrioții acesteia, trei membri ai Comitetului Executiv din opt, inclusiv președintele, în condițiile în care Elveția n-a fost și nu e o firmă în gimnastica de performanță! Și ca să întărim prezumția că nimic n-a rămas sub semnul întâmplării aici, să adăugăm că pe tabela de afișaj din sala de încălzire nota de la bârnă a Svetlanei Boginskaya a apărut – bizară greșală – mai mică decât în realitate (9.875 în loc de 9.975), ceea ce i-a determinat pe antrenorii noștri să socotească – înaintea evoluțiilor de la sol – lupta ca și încheiată, adresându-i Danielei felicitările, despre care am îndrăzni să spunem, i se cuveneau. Rezumând, prea multe coincidențe, împărțind într-o direcție injustiție și într-alta «bilete de favoare»!...

Presă internațională a dezaprobat la unison modul în care a fost stabilită campiona europeană absolută. „Din clipa în care a pus piciorul pe podiumul de concurs, Daniela a încântat literalmente. Trebuia să apară nota 10, cerută insistent de sală. Silivaș a suportat însă severitatea arbitrelor”, a notat cotidianul Le Soir, în timp ce La Dernière Heure a scris: „Arbitrele n-au fost la înălțimea sarcinii ce le revenea. Obligate să tranșeze, ele nu au acordat decât 9.987 lui Silivaș, spre dezamăgirea generală, căci s-ar fi convenit 10. Ei au oferit apoi adversarei sale titlul sub forma unei note perfecte”.

„L'Equipe” remarca nu fără o undă de regret: „Silivaș a executat la sol, un dublu salt înapoi cu o piruetă pe prima linie și o complicată serie gimnică pe ultima diagonală. Publicul a ovaționat o, numai că, neașteptat, arbitrele au rămas sceptice: 9.987. O salvă de proteste a marcat nota”.

Adrian Goreac: „E greu de spus dacă sunt mulțumit de note; de evoluțiile sportivei sunt foarte mulțumit, de note nu prea sunt!”, iar Daniela Silivaș: „După cum cred că am concurat, nu am pierdut la niciun aparat!”.

1. Svetlana Boginskaya	9.937	9.950	9.975	10.00	39.862
2. Daniela Silivaș	9.975	9.962	9.925	9.987	39.849
3. Olga Strajeva	9.925	10.00	9.800	9.887	39.612
4. Gabriela Potorac	9.987	9.887	9.862	9.862	39.598
9. Cristina Bontaș	9.900	9.825	9.662	9.862	39.249

Reprezentantele noastre aveau să se revanșeze în finalele pe aparate. Daniela Silivaș a cucerit medalia de aur la sol, „o răsplată meritată pentru o mare campioană”, cum a scris Le Libre Belgique, iar Gabriela Potorac a făcut senzație la bârnă, urcând pe prima treaptă a podiumului. Silivaș și-a mai trecut în palmares o medalie de argint la paralele și una de bronz la bârnă, în timp ce mezina Cristina Bontaș s-a clasat pe locul al treilea la sărituri și la sol.

Așadar, finalele pe aparate. Alături de românce și sovietice, care „împărțeau” de obicei medaliile de aur, de data aceasta au urcat pe podiumul de premiere și gimnaste din alte țări, din Bulgaria și Ungaria, mai ales.

Prima zi, sărituri și paralele.

La sărituri, Daniela Silivaș, cu 9.900 – 9.887 și un total de 9.893 va fi pe locul 4. Cristina Bontaș e ultima finalistă în concurs, dar impresionează și convinge: 9.906 (9.887 și 9.925) și intră în posesia medaliei de bronz, aurul fiind adjudecat de Svetlana Boginskaya. Notele acordate:

1	Svetlana Boginskaya	9.943	9.95	9.95	9.90	9.95	9.95	9.95	9.90	9.937	9.962
		9.993	10.0	9.95	9.95	10.0	10.0	10.0		9.987	
2	Milena Mavrodieva	9.931	9.95	9.90	9.85	9.90	9.95	9.95	9.90	9.912	9.924
		9.943	9.95	9.90	9.90	9.95	9.96	9.95	9.95	9.937	
3	Cristina Bontaș	9.893	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.85	9.85	9.887	9.906
		9.937	9.95	9.90	9.90	9.95	9.95	10.0	9.90	9.925	
4	Daniela Silivaș	9.925	9.95	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.90	9.900	9.893
		9.893	9.90	9.90	9.80	9.90	9.85	9.95	9.90	9.887	

La paralele, o altă mare surpriză. Henrieta Onodi (Ungaria), într-un zbor perfect printre bare, o învinge pe Daniela Silivaș, deținătoarea titlurilor supreme la acest aparat (european, mondial și olimpic), care va împărți argintul cu Olga Strajeva, în timp ce Gabriela Potorac încheie pe 4, la egalitate cu Svetlana Boginskaya. Notele din partea juriului:

1.	Henrieta Onodi	9.981	10.0	10.0	9.90	10.0	9.95	9.90	9.962
2.	Daniela Silivaș	9.950	9.95	10.0	9.95	9.95	9.95	9.90	9.950
2.	Olga Strajeva	9.950	9.95	10.0	9.95	9.95	9.95	9.95	9.950
4.	Gabriela Potorac	9.906	9.90	9.90	9.90	9.95	9.95	9.90	9.912

A doua zi a finalelor.

La bârnă, Daniela Silivaș și Gabriela Potorac sunt favorite.

Gabriela Potorac. 9.975. Prima care o felicită este chiar Daniela Silivaș. Spectatorii aplaudă îndelung. Aceeași notă și pentru Olessia Dudnik, foarte exactă și ea. Doar Daniela le mai poate depăși. Aplauze ritmate. Un pas la coborâre, nota 9.95, și România are aur și bronz la acest aparat. Și notele primite:

1	Gabriela Potorac	9.962	9.950	10.00	9.95	10.00	9.95	10.00	9.95	9.975
1	Olessia Dudnik	9.987	10.00	10.00	9.90	10.00	10.00	9.95	9.95	9.975
3	Daniela Silivaș	9.956	9.950	10.00	9.95	9.95	9.90	9.95	10.00	9.962

La sol, Daniela Silivaș și Cristina Bontaș sunt, din nou, printre pretendentele la medalii. După ce Svetlana Boginkaya obține 10.0, Cristina Bontaș face un exercițiu remarcabil. 9.962. O cascadă de fluierături însoțește nota (trei arbitre au dat 10.0, celelalte trei 9.95 – 9.90 – 9.80). Același „scenariu” și pentru Henrieta Onodi. Foarte grațioasă pentru vârsta ei, dinamică, explozivă, i-a cucerit repede pe spectatori, dar tot 9.962. Daniela Silivaș creează un entuziasm general. Crainicul sălii anunță în franceză: nota 10 pentru Daniela Silivaș este acordată de toate arbitrele! Încă o dată, aur și bronz pentru România. Au fost notate astfel:

1.	Svetlana Boginskaya	10.0	9.95	10.0	10.0	10.0	9.95	10.0	10.0	10.00
2.	Daniela Silivaș	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.0	10.00
3.	Cristina Bontaș	9.941	9.95	9.92	9.85	9.90	10.0	10.0	9.95	9.962

Campionatele Europene masculine s-au desfășurat la Stockholm, în Suedia. Dacă ediția 1987 a fost comună, la Moscova, în 1989, băieții au avut din nou parte de alt loc pentru a-și disputa întâietatea.

În urmă de doi ani, Marian Rizan câștiga două medalii de bronz. În 1989, într-o companie apreciată unanim de specialiști ca fiind de foarte înalt nivel tehnic, cei trei sportivi români prezenți în concurs – Cristian Brezeanu (s-a stabilit definitiv în Africa de Sud, țară pentru care a concurat cu succes mulți ani, reușind să câștige medalii inclusiv la campionatele continentului negru), Nicușor Pascu (devenit mai târziu antrenor al lotului național), ambii debutanți la un Campionat European, și Marius Gherman – s-au întors din Capitala Suediei cu două medalii de argint și una de bronz, fiecare dintre ei urcând, astfel, pe podiumul de premiere.

La încheierea competiției, Adrian Stoica, antrenorul federal, concluziona: „Bilanțul realizat ne permite să considerăm că dinamoviștii C. Brezeanu, N. Pascu și M. Gherman și-au făcut datoria, și-au prezentat exercițiile cu multă siguranță, fiind apreciați de specialiștii prezenți aici. Marius Gherman, cotel ca primul favorit al delegației noastre și văzut de mulți de aici cau gimnast de podium la individual compus n-a obținut la această ediție rezultatele scontate. El a început concursul la cal, aparat care i-a adus deseori succese în întreceri internaționale. De data aceasta însă, la executarea unui element nou, și-a luxat un deget de la o mână, ceea ce l-a făcut să evolueze în continuare cu un potențial fizic diminuat. Cu toate acestea, el s-a străduit să nu piardă contactul cu frunțașii, încercând să-și valorifice șansele, mai ales în acele probe unde degetul luxat era mai puțin solicitat, reușind, după cum se știe, să cucerească, în finalele pe aparate, bronzul la sărituri. Nicușor Pascu, în schimb, a evoluat cu multă încredere în posibilitățile lui, a concurat cu aplomb și virtuozitate tehnică, clasându-se pe un merituos loc șase la individual compus și asigurându-și prezența în trei finale – sărituri, paralele și bară. Ne-a confirmat așteptările și Cristian Brezeanu, mai ales la sol, probă în care a obținut în prima zi cea mai mare notă din concurs: 9.70. În finale, întrecerile s-au situat, din nou, la un foarte ridicat nivel tehnic. La Sol, Cristian Brezeanu a fost notat cu 9.725 pentru exercițiul său valoros, cucerind un oreșos argint, fiind imitat în ultimul schimb de Nicușor Pascu, și el laureat cu argint la bară, după un exercițiu care a ridicat pur și simplu tribunele în picioare (9.85)...”

Așa dar...

La finalul unui concurs bun la individual compus, care le-a asigurat și șase prezențe în finale, Nicușor Pascu s-a clasat pe 6, Marius Gherman a fost pe 10, iar Cristian Brezeanu pe 23 (a avut două ratări, la inele și bară), cu Igor Korobchinsky, la al doilea titlu, după Budapesta 1992 și înaintea aurului mondial de la Stuttgart, cu Valentin Mogîlnîi pe locul secund, asemenea „europenelor” de la Oslo, din 1985, și Holger Behrendt (R.D. Germană) pe poziția a 3-a.

1. Igor Korobchinsky	9.600	9.650	9.600	9.900	9.650	9.700	58.100
2. Valentin Mogîlnîi	9.350	9.750	9.650	9.650	9.850	9.800	58.050
3. Holger Behrendt	9.500	9.500	9.750	9.650	9.850	9.600	57.850
6. Nicușor Pascu	9.400	9.400	9.500	9.600	9.700	9.650	57.250
10. Marius Gherman	9.500	9.250	9.400	9.800	9.400	9.600	56.950
25. Cristian Brezeanu	9.700	9.350	8.850	9.550	9.200	8.150	54.800

Faptul că în finale s-a pornit de la zero a fost un mare pas spre medalie. Cea mai bună dovadă, Cristian Brezeanu (sol), Marius Gherman (sărituri), Nicușor Pascu (bară).

Nicușor Pascu a intrat cu al cincilea punctaj în finala de la bară (9.65), dar în disputa decisivă a reușit un exercițiu de clasă, notat cu 9.85, care i-a adus o foarte prețioasă medalie de argint, la egalitate cu Vitaly Marinich (URSS). Tot el s-a calificat și în finalele de la paralele și sărituri, în ambele reușind doar locul 8.

Bară		Paralele	
1. Andreas Wecker	9.862	1. Kalofer Hristozov	9.837
2. Vitaly Marinich	9.850	2. Andreas Wecker	9.775
2. Nicușor Pascu	9.850	3. Valentin Mogîlnîi	9.762
		8. Nicușor Pascu	9.487

Marius Gherman, cel mai constant și mai echilibrat gimnast român, a reușit să se califice în două finale. La sărituri, a pornit cu al doilea punctaj (9.80) și a terminat pe locul de bronz, iar la sol (cu 9.50) a încheiat pe 4.

Marea revelație a fost însă Cristian Brezeanu, care s-a calificat în finala de la sol cu prima notă și prima șansă la titlul european. În finală a fost depășit de Igor Korobchinsky, notat cu 9.75, gimnastul nostru, după o evoluție foarte bună, a fost nevoit să se mulțumească cu 9.725 și argintul probei, înaintea medaliatului cu bronz de la individual compus, est-germanul Holger Behrendt.

Sol		Sărituri	
1. Igor Korobchinsky	9.750	1. Valentin Mogîlnîi	9.793
2. Cristian Brezeanu	9.725	2. Gyula Takacs	9.750
3. Holger Behrendt	9.687	3. Marius Gherman	9.712
4. Marius Gherman	9.650	8. Nicușor Pascu	9.425

Astfel, gimnaștii români au venit de la Stockholm cu două medalii de argint și una de bronz, o prestație de bun augur pentru gimnastica noastră masculină.

➤ **1990 – Atena (senioare), Lausanne (seniori)**

Campionatele Europene 1990, ajunse la ediția a 18-a, s-au desfășurat la Atena, în zilele de 4-6 mai. Deși gimnastele românce – Mirela Pașca, Maria Neculiță, Cristina Bontaș – nu au mai avut strălucirea predecesoarelor lor Nadia Comăneci, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș sau Aurelia Dobre, totuși au avut o comportare foarte bună, dacă avem în vedere evoluția din finalele pe aparate, încheiate pentru culorile noastre cu trei medalii, în prim-plan cu aurul de la paralele al Mirelei Pașca, fără a uita argintul Cristinei Bontaș (sărituri) și bronzul Mariei Neculiță (bârnă).

Disputa pentru titlul la individual compus a fost dominată de Svetlana Boginskaya, și-a apărut cu succes titlul cucerit la ediția precedentă, cu 10.0 la sărituri, singura notă maximă din întregul concurs și pe toate aparatele, devenind a treia gimnastă din istoria Campionatelor Europene medaliată cu aur la toate cele 5 probe (individual compus, plus patru aparate), după Věra Čáslavská, în 1965 și 1967, și Ludmila Turischeva, în 1973, pentru că ea nu va rata victoria nici în finalele pe aparate. Victoriile din 1989 și 1990 au venit după o perioadă foarte grea în plan psihic, Sveta fiind deosebit de afectată de sinuciderea antrenorei sale, Liubov Miromanova, la scurt timp după Jocurile Olimpice de la Seul 1988, antrenore care i-a fost ca o a doua mamă și a cărei dispariție este încă un mister, deoarece nimeni nu a vorbit despre ceea ce a condus la acest act.

Dintre cele trei gimnaste române, cea mai bine clasată a fost Mirela Pașca, de la Baia Mare, care a fost cotate cu 9.80 – bârnă, 9.675 – sol, 9.862 – sărituri, 9.850 – paralele și un total de 39.187, cu toate că a ea fost plasată de antrenorii noștri (*"contrar părerii secretarului general al federației, Adrian Stoica"*), în a doua grupă valorică, socotită, astfel, în afara disputei pentru locurile fruntașe. În grupa C a competiției, cea din care au făcut parte toate laureatele, am fost reprezentați de Cristina Bontaș și Maria Neculiță. Ambele au avut câte trei evoluții competitive, de bun nivel, situate în zona lui 9.90, dar, la ultimul schimb, atât Cristina Bontaș, cât și Maria Neculiță au fost serios penalizate pentru imperfecțiuni (Maria Neculiță – 9.575 la paralele pentru atingerea saltelei cu picioarele în timpul execuției) sau căderi (Cristina Bontaș – 9.425 la bârnă pentru o cădere), astfel că s-au situat pe locurile 6 și 7.

1. Svetlana Boginskaya	10.00	9.975	9.962	9.937	39.874
2. Natalia Kalinina	9.962	9.900	9.850	9.925	39.637
3. Henrieta Ónodi	9.862	9.950	9.912	9.912	39.636
5. Mirela Pașca	9.862	9.850	9.800	9.675	39.187
6. Maria Neculiță	9.837	9.575	9.825	9.925	39.162
7. Cristina Bontaș	9.887	9.887	9.425	9.925	39.124

Finalele pe aparate au fost ca un vis frumos pentru superstarul Svetlana Boginskaya, întreaga competiție fiind eclipsată practic de către gimnasta sovietică, care a câștigat medalii de aur la toate cele cinci probe.

Un binemeritat titlu continental a câștigat însă Mirela Pașca la paralele, la egalitate cu Svetlana Boginskaya și Natalia Kalinina.

Cristina Bontaș a fost a doua la sărituri.

Maria Neculiță a câștigat, la rândul ei, o prețioasă medalie de bronz în finala de la bârnă.

Sărituri	
1. Svetlana Boginskaya	9.943
2. Cristina Bontaș	9.900
3. Eva Rueda	9.874

Paralele	
1. Svetlana Boginskaya	9.950
1. Natalia Kalinina	9.950
1. Mirela Pașca	9.950
7. Cristina Bontaș	9.787

Bărnă	
1. Svetlana Boginskaya	10.000
2. Natalia Kalinina	9.950
3. Maria Neculiță	9.875

Sol	
1. Svetlana Boginskaya	10.000
2. Tatiana Groshkova	9.962
3. Henrietta Onodi	9.925
3. Milena Mavrodieva	9.925
5. Maria Neculiță	9.912
7. Cristina Bontaș	9.837

La masculin, ediția a 19-a a Campionatelor Europene s-a desfășurat la Lausanne, fiind prezenți Marius Gherman, Nicușor Pascu și Adrian Gal.

După două medalii de argint (Oslo 1985 și Stockholm 1989) la individual compus, Lausanne 1990 a însemnat aurul pentru Valentin Mogîlnîi, înaintea compatriotului său Sergei Kharkov, component al echipei sovietice de aur la Jocurile Olimpice de la Seul, și a italianului Yuri Dimitri Chechi (nume dat de părinți săi în onoarea cosmonautului Yuri Gagarin), cu o performanță care va rămâne singulară în palmares, el fiind un specialist al inelelor, aparat la care a fost multimedaliat la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale și Europene. Numai o ratare a lui Vitali Scherbo la paralele a făcut ca primele trei locuri să nu revină sovieticilor.

În acest concurs cu 64 de gimnaști la start, reprezentanții noștri au avut în Marius Gherman cea mai bună clasare, locul 9, după o evoluție suficient de oscilantă – egalul campionului la sol și sărituri -, ceilalți doi fiind pe locul 16, la egalitate cu încă alți trei gimnaști, din M. Britanie, Bulgaria și Italia.

1. Valentin Mogîlnîi	9.600	9.900	9.700	9.600	9.850	9.800	58.450
2. Sergei Kharkov	9.900	9.800	9.550	9.650	9.750	9.650	58.300
3. Yuri Chechi	9.650	9.650	9.800	9.750	9.700	9.650	58.200
9. Marius Gherman	9.600	9.600	9.550	9.600	9.050	9.600	57.000
16. Nicușor Pascu	9.500	9.600	9.300	9.600	9.500	9.000	56.500
16. Adrian Gal	9.700	9.350	9.250	9.550	9.450	9.200	56.500

Finalele pe aparate au adus o prețioasă medalie de bronz obținută de Adrian Gal la sol, aparat la care Marius Gherman a fost pe poziția a 4-a, el clasându-se și pe locul 5 la sărituri, aparate la care Vitaly Scerbo obține primele sale medalii de aur europene (plus cea de la bară), într-o carieră cu un palmares ce va fi din ce în ce mai bogat, cuprinzând 10 medalii olimpice (6 aur), 23 mondiale (12 de aur) și 18 europene (10 aur) și care se va încheia în 1997, când se va stabili la Las Vegas.

Sol	
1. Vitaly Scerbo	9.825
2. Sergei Kharkov	9.800
3. Adrian Gal	9.700
4. Marius Gherman	9.637

Sărituri	
1. Vitali Scerbo	9.943
2. Ralf Buchner	9.724
3. Neil Thomas	9.625
5. Marius Gherman	9.556

Așadar, „gimnaștii români au încheiat participarea lor la această ediție a Campionatelor Europene cu o singură medalie, Adrian Gal (sol), care, desigur nu mulțumește... Marius Gherman, de la care așteptam, pe bună dreptate, cel mai mult, nu s-a dovedit a fi într-o formă de... medalii, evoluțiile sale la individual compus fiind reținute, chiar și atunci când nu a ratat. El nu a putut trece de modesta graniță a notei de 9.60, ceea ce reprezintă destul de puțin. În plus a ieșit din covor la sol și a ratat finalul la paralele (după o perfectă prezentare a exercițiului), penalizările aplicate de arbitri nepermițându-i decât ocuparea locului 9 la individual compus, la egalitate de puncte (57.00) cu elvețianul Daniel Giubellini. Marius Gherman are, în schimb, satisfacția de a fi fost în două finale (sol, paralele), ceea ce este, totuși, prea puțin... La debutul său într-o întrecere de anvergură, Adrian Gal a făcut vizibile eforturi de a justifica selecția și trebuie spus că a reușit. Într-o companie redutabilă, tânărul nostru gimnast a cucerit o prestigioasă medalie de bronz la sol... Nicușor Pascu, după argintul de la bară, de la ediția trecută, era una dintre speranțele la medalii. N-a fost să fie așa, pentru că el a ratat chiar la aparatul lui favorit (9.000). Cu un punctaj de 56.500, Nicușor Pascu a făcut parte din grupul de cinci gimnaști situați pe locul 16 la individual compus...” (Sportul).

➤ 1991 – Atena (junioare, juniori)

Campionatele Europene pentru junioare și juniori, la Atena. Sub Akropole și gimnastele noastre Vanda Hădărean, Lavinia Miloșovici și Izabela Lăcătuș (cu o impresionantă carieră, din 1994, la gimnastică aerobică – 16 medalii mondiale și continentale, inclusiv titlul la individual la C.M. 2000), o ediție care a mai adus o stea în echipa României. După Ankara 1982, titlul de campioană absolută a fost cucerit din nou de o sportivă din România, de data aceasta de Vanda Hădărean, iar în finalele pe aparate au fost alte trei medalii de aur – Lavinia Miloșovici (sărituri, sol) și Vanda Hădărean (paralele). Au urcat pe podiumul de premiere și băieții, Nistor Șandro adjudecându-și bronzul la cal și inele, iar Cristian Leric la sărituri.

Fetele noastre au susținut un adevărat show la individual compus.

Pe măsura derulării și apropierii de punctul terminus s-a ajuns la situația, oarecum inedită, ca noua laureată a continentului să fie desemnată nu în ultima serie, prin tradiție cea mai valoroasă, ci în seria a II-a, cea în care au evoluat, între altele, Vanda Hădărean, Silvia Mitova (Bulgaria), Olga Suvaeva (URSS). Vanda Hădărean a evoluat cu o constanță remarcabilă, acumulând în final 39.411. A debutat la paralele cu 9.837, la bârnă a obținut 9.862. Apoi, la sol, o nouă... îmbunătățire: 9.875, pentru ca la sărituri, ultimul aparat, să revină la nota de... start! Pentru ultima serie, fiecare colectiv tehnic și-a păstrat „artileria grea”: Lavinia Miloșovici, Roza Kalieva (URSS), Snejana Hristokieva (Bulgaria), Sonia Fragus (Spania). Debutul a însemnat... debutul ratărilor. Prima a clacat sovietica, apoi gimnasta bulgară. Lavinia Miloșovici a început cu 9.862 la bârnă, a continuat cu 9.825 la sol și 9.95 la sărituri, cea mai mare notă din concurs, ceea ce o pasa în fruntea ierarhiei, devenind principala pretendentă la medalia de aur, deoarece la paralele, aparatul favorit, avea nevoie de doar 9.775. Numai că, la începutul exercițiului, Lavinia Miloșovici a ratat, asemenea celorlalte, făcând ca într-o fracțiune de secundă să se spulbere un vis frumos. Cu 9.387 abia a putut prinde locul 6. De asemenea, în prima serie a concursului a fost și Izabela Lăcătuș a obținut 39.110 (9.837 / 9.800 / 9.762 / 9.712), punctaj cu care a ocupat locul 4 la individual compus. Doar un „pas” din finalul exercițiului la sol a costat-o medalia de bronz.

Vanda Hădărean devine campioana europeană a junioarelor! A treia campioană continentală, după Emilia Eberle și Ecaterina Szabo de două ori!

1. Vanda Hădărean	9.837	9.837	9.862	9.875	39.411
2. Silvia Mitova	9.862	9.775	9.787	9.862	39.286
3. Dina Kochetkova	9.887	9.750	9.750	9.775	39.162
4. Isabella Lăcătuș	9.837	9.800	9.762	9.712	39.111
4. Sonia Fraguas	9.750	9.812	9.837	9.712	39.111
6. Lavinia Miloșovici	9.950	9.387	9.862	9.825	39.024

În finalele pe aparate, Lavinia Miloșovici și a luat însă revanșa, câștigând la sărituri și sol, precum și locul 2 la bârnă.

Sărituri		Sol	
1. Lavinia Miloșovici	9.931	1. Lavinia Miloșovici	9.950
2. Olga Șugaeva	9.925	2. Silvia Mitova	9.887
3. Dina Kocetkova	9.887	2. Dina Kocetkova	9.887
7. Izabela Lăcătuș	9.756	4. Vanda Hădărean	9.875

Nici Vanda Hădărean nu s-a lăsat mai prejos și a câștigat medalia de aur la paralele! Dar și Lavinia Miloșovici argintul la bârnă...

Paralele		Bârnă	
1. Vanda Hădărean	9.887	1. Roza Galieva	9.937
2. Miriam De Tena	9.875	2. Lavinia Miloșovici	9.887
2. Krisztina Molnar	9.875	3. Dina Kocetkova	9.862
4. Izabela Lăcătuș	9.825	6. Vanda Hădărean	9.762

Astfel că, cele două au câștigat aproape tot aurul european – 4 medalii din 5.

Nu puțini au fost cei care, înaintea debutului întrecerii masculine (69 de concurenți), îl socoteau pe Adrian Ianculescu ca posibil învingător al Seriei I. N-a fost să fie așa, ratând aparat după aparat, reușind rara performanță de a claca la 5 din cele 6 aparate. Concurând în Seria a II-a, Șandro Nistor a înregistrat și el eșecuri la paralele, bârnă și sol, singura consolare constituind-o nota 9.50 la cal, care i-a asigurat calificarea în finala aparatului și i-a facilitat ocuparea locului 7 la individual compus. În ceea ce-l privește pe Cristian Leric, socotit liderul echipei și inclus de antrenori pe cea mai avantajoasă poziție de start, el a făcut-o și mai... lată, înregistrând cinci ratări (dintre care două la cal).

1. Ivan Ivankov	9.600	9.600	9.650	9.700	9.450	9.650	57.650
2. Dmitri Trush	9.350	9.600	9.500	9.550	9.650	9.600	57.250
3. Dmitri Vassilenko	9.200	9.700	9.450	9.750	9.550	9.100	56.750
7. Nistor Șandro	8.800	9.500	9.400	9.300	8.750	9.050	54.800
23. Cristian Leric	8.850	8.400	9.200	9.600	9.100	8.000	53.150
32. Adrian Ianculescu	8.700	8.750	8.800	8.600	9.100	8.450	52.400

Totuși, ei au reușit să câștige trei medalii de bronz: Nistor Șandru (cal și inele) și Cristian Leric (sărituri). Cu siguranță, fără ratările din calificări, bilanțul putea fi mult mai bogat.

Cal		Inele		Sărituri	
1. Ivan Ivankov	9.637	1. Ivan Ivankov	9.687	1. Dmitri Vasilenko	9.437
2. Iordan Iovtcev	9.500	2. Dmitri Trush	9.450	1. Ivan Ivankov	9.437
3. Nistor Șandro	9.475	3. Nistor Șandro	9.300	3. Cristian Leric	9.400
		3. Roberto Galli	9.300		

➤ 1992 – Nantes (senioare), Budapesta (seniori)

Campionatele Europene pentru senioare din 1992 s-au desfășurat în zilele de 23 și 24 mai, la Nantes (Franța), făcându-și apariția gimnastele sub insemnele noilor state, ex-sovietice (Ucraina, Belarus, Rusia, Letonia, Estonia), dar și din fosta Iugoslavie (Croația, Slovenia), toată elita gimnasticii feminine a «bătrânului continenet», sportive cu cărți de vizită impresionante, ca Svetlana Boginskaza, Tatiana Lîsenko, Tatiana Gutsșu, Elena Grudnova, Silvia Mitova, Andreea și Cristina Molnar, Eva Ruedo, în timp ce România a venit în orașul francez cu o echipă formată din Gina Gogean, Vanda Hădărean (campionă europeană a junioarelor în 1991), Camelia Mîndricel și Gabrieia Agacher, lot din care antrenorii Ioan Pop și Leana Sima, urmau să definitiveze echipa, conform regulilor FIG.

În concursul pentru titlul absolut, gimnastele românce au fost foarte aproape de o performanță excelentă, precum în urmă cu cinci ani, la Campionatele Mondiale de la Rotterdam, Aurelia Dobre și Daniela Silivaș, dar Gina Gogean și Vanda Hădărean au vrut să fie însă ca... Ecaterina Szabo și Simona Păuca, la Olimpiada de la Los Angeles, astfel că au luat medaliile de argint și bronz.

Ucraineanca Tatiana Gutsu a produs surpriza campionatelor, în timp ce marea favorită, Svetlana Boginskaya (Belarus) s-a situat abia pe locul 5. A câștigat, așa dar, aurul continental foarte talentata și frumoasa Tatiana Gutsu (din familie ucraineană, cu ascendență moldoveană, acum stabilită în SUA), un nou copil-minune al gimnasticii, care a strălucit doar doi ani (Campionatele Mondiale – Indianapolis 1991, aur echipe, argint paralele și bârnă; Jocurile Olimpice – Barcelona 1992, aur la echipe și individual compus, argint la paralele și bronz la sol). La Nantes, concurând pentru Ucraina, a cucerit trei titluri, celui de la individual compus adăugându-le și pe cele de la sărituri și bârnă, dar și bronzul de la sol.

Concursul a avut un suspans extraordinar, înaintea ultimei probe – solul – Svetlana Boginskaya, campioana olimpică de la Seul, Tatiana Gutsu, învingătoare în Cupa Europei, și Gina Gogean aflându-se în frunte pe distanța unei singure zecimi de punct! Ucraineanca a avut cel mai bun exercițiu, Gina Gogean și Vanda Hădărean fiind, și ele cu evoluții superbe, notările lor fiind suficient de apropiate de... aur, dar care care n-au avut dect valoarea argintului și a bronyului.

1. Tatiana Gutsu	9.900	9.950	9.925	9.950	39.725
2. Gina Gogean	9.962	9.887	9.862	9.937	39.648
3. Vanda Hădărean	9.825	9.875	9.862	9.850	39.412

În finalele pe aparate, dacă Tatiana Gutsu, câștigătoare la individual compus, a cucerit aurul în primele două finale, la sărituri și paralele, iar bârna a revenit Svetlanei Boginskaya, solul a dat măsura valorii Ginei Gogean, care și-a surclasat adversarele. Alte gimnaste de mare perspectivă au străucit la aceste Campionate Europene, nume noi în preajma laurilor: Silvia Mitova, Tatiana Lisenko, Melanie Legros etc.

Sărituri		Paralele	
1. Tatiana Gutsu	9,987	1. Tatiana Gutsu	9,937
2. Gina Gogean	9,943	2. Tatiana Lysenko	9,900
3. Silvia Mitova	9,906	3. Elena Grudneva	9,875
		8. Gina Gogean	9,687
Bârnă		Sol	
1. Svetlana Boginskaya	9,950	1. Gina Gogean	9,925
2. Tatiana Gutsu	9,900	2. Melanie Legros	9,900
3. Lyudmilla Stovbchataya	9,887	3. Tatiana Gutsu	9,887
4. Vanda Hădărean	9,837	7. Vanda Hădărean	9,850
8. Gina Gogean	9,412		

Cea de a 20-a ediție a Campionatelor Europene masculine de la Budapesta au debutat sub semnul unui record absolut, prin participarea la aceste întreceri a unor sportivi din nu mai puțin de 30 de țări. Dacă până la ediția elvețiană de la Lausanne, din 1990, numărul țărilor prezente nu depășea cifra de 23, de această dată printr-o hotărâre a Federației Internaționale de Gimnastică și a Uniunii Europene de Gimnastică, în competiție au fost admiși toți sportivi care reprezentau fostele republici ale Uniunii Sovietice să concureze sub culorile steagurilor acestor țări (Rusia, Ucraina, Belarus, Lituania, Letonia, Estonia), precum și Slovenia și Croația, independente de Republica Federală Iugoslavia. În această situație, competiție care a avut loc în „Sportsarnok” din Capitala Ungariei a reunit la start elita europeană, între cei prezenți aflându-se campioni mondiali sau medaliați ai celor mai importante confruntări internaționale din ultimii ani, precum ucraineanul Igor Koropcinski, belarusul Vitali Scherbo, reprezentantul Rusiei Alexandr Kolovanov sau Serghei Sarkov, italianul Sergiu Scrupitus, cărora li se alăturau și valoroșii reprezentanți ai țării gazdă, Sylvester Caollany și Zoltan Sutola. În aceste condiții, tinerii noștri gimnaști – Adrian Ciucă, Dan Burincă, Nicu Stroia și rezerva Nicu Bejenaru + aveau o misiune mai mult decât dificilă.

În concursul la individual compus cel mai bun s-a dovedit a fi ucraineanul Igor Korobcinski, cu un total de 58.200, pe locul doi fiind Zoltan Supola (Ungaria), cu 57.70, în timp ce Vitaly Scherbo (Belarus) a totalizat doar 57.60, obținând medalia de bronz. Reprezentanții țării noastre au ocupat locuri modeste. Cel mai bine s-a clasat Alexandru Ciucă, pe locul 22 între cei 80 de concurenți, cu cele mai bune evoluții la paralele și bară. La acest din urmă aparat el a ocupat locul 9, devenind astfel prima rezervă pentru finală. În schimb, Nicu Stroia, deși al 32-lea la individual compus, datorită ratării exercițiului la sol, a reușit, totuși, la bară, cu 9.55 să obțină un loc în finală. Al treilea reprezentant al țării noastre, debutantul Dan Burincă, s-a situat pe locul 35.

1. Igor Korobchinsky	9.800	9.700	9.700	9.700	9.700	9.600	58.200
2. Supola Zoltán	9.600	9.600	9.600	9.600	9.850	9.450	57.700
3. Vitaly Scerbo	9.600	9.750	9.800	9.600	9.700	9.150	57.600
22. Alexandru Ciucă	8.950	9.350	9.350	9.350	9.500	9.500	56.000
32. Nicu Stroia	8.600	9.150	9.400	9.300	9.350	9.550	55.350
35. Dan Burincă	9.300	9.200	9.550	8.700	9.400	8.850	55.000

Finalele pe aparate s-au ridicat la o valoare deosebită, emoțiile delegației noastre fiind legate de ultima, bara, în care era calificat și Nicu Stroia. Intrat al doilea în concurs. Nicu Stroia și-a prezentat exercițiul (o primă desprindere cu un „șurub” de 540, apoi alte trei desprinderi consecutive, de mare efect spectacular și o ieșire cu triplusalt, presărate cu foarte mici imperfecțiuni), de altfel cel mai dificil din întregul concurs de la Budapesta, cu o acuratețe sporită față de cel cu care a evoluat în calificări și a „smuls” arbitrilor nota 9.725. Surprinzător, în finala de la bară a intrat și Adrian Ciucă, prima rezervă după concursul precedent, dar prin neprezentarea italianului Yuri Chechi a concurat și el în finală. Copleșit de această șansă, Adrian Ciucă a ratat însă exercițiul. La finalul întrecerii, Nicu Stroia, care cu 9,725 s-a situat pe locul 3, cucerind o nesperată, dar pe deplin meritată medalie de bronz, după faimoșii Andreas Wecker (Germania), favorizat evident de către arbitrii, și ucraineanul Rustan Sharipov, ambii, la egalitate, medaliați cu aur.

1.	Rustam Sharipov	9.837
	Andreas Wecker	
3.	Nicu Stroia	9.725
4.	Johan Jonasson	9.712
5.	Ralf Büchner	9.700
6.	Alojz Kolman	9.637
7.	Miklós Pánczél	8.962
8.	Alexandru Ciucă	8.700

Nicu Stroia – produs ai școlii din Gheorgheni, unde a fost inițiat în acest sport de Alexandru Maroși, Iosif Foroncs și Francisc Holman și component al lotului olimpic de la Reșița, având ca îndrumători pe cei din colectivul tehnic de aici (Dan Grecu, Virgil Achim, Gheorghe Blaj, Elena Grecu, dr. Ion Șerbescu) – va fi unul dintre valoroșii gimnaști. *„Această medalie îmi dă încredere în mine și exercițiul meu... De acum înainte sper să nu ratez nici o șansă de a mă impune pe plan internațional”*, spunea Nicu Stroia după concurs. Cât de valoroasă era această medalie de la Budapesta o sublinia și prof. Adrian Stoica, secretarul federației de specialitate : *„Urcarea pe podiumul de premieră a lui Nicu Stroia este o izbândă care depășește valoarea intrinsecă a locului trei. Ea înseamnă menținerea gimnasticii masculine românești în elita internațională în pragul Olimpiadei, este ca un «balon cu oxigen» pentru băieții noștri...”*

➤ 1992 – Arezzo (junioare)

După ce în 1990 a avut loc o ediție foarte scurtă și puțin menționată a Campionatului European de junioare, cu doar 5 echipe la start (în ordine URSS 154.275, Spania 151.825, Cehoslovacia 150.200, 149.600, Franța 147.175) și la individual compus pe podium urcând Tatiana Gutsu (URSS) 39.400, Oksana Shushovitina (URSS) 39.075 și Christina Fraguas (Spania) 38.450, fără prezență românească, la Arezzo s-a desfășurat o ediție a Campionatelor

juvenile cu o formulă inedită, pe care o vom mai întâlni la Charleroi, peste trei ani, o competiție pe echipe și în concursurile pe aparate, în fond o dispută cu „echipe-perechi”, un format care nu s-a bucurat de succes și care va fi suficient de rapid abandonat.

Oricum, are loc și concursul pe echipe, atât la feminin cât și la masculin, onoarea de a fi câștigat prima medalie de aur revenind formației feminine a României (Simona Amânar, Nadia Hățăgan, Ana Maria Bican, Andreea Cacovean, Claudia Rusan, Simona Mocanu), care a terminat cu aproape trei puncte înaintea Rusiei și Franței.

1. România					156.221
Simona Amânar	9.850	–	–	9.762	19.612
Nadia Hățăgan	–	9.712	9.675	–	19.387
Ana Maria Bican	–	9.750	–	–	9.750
Andreea Cacovean	9.825	9.725	9.737	9.862	39.149
Claudia Rusan	9.825	9.737	9.762	9.875	39.199
Simona Mocanu	9.737	–	9.675	–	19.412
2. Rusia	153.796	3. Franța	153.046		

Și întrecerile pe aparate au fost pe echipe, compuse din câte două gimnaste, fetele noastre fiind și în acest caz în prim-plan la toate cele patru dispute, cu medalii de toate culorile.

Aur a mai fost la bârnă și sol pentru echipa Andreea Cacovean – Claudia Rusan, care a mai obținut și bronzul la sărituri, în timp ce la paralele argintul a revenit cuplului Ana Maria Bican – Andreea Cacovean.

În concursul masculin, juniorii noștri nu s-au aflat în competiție, pe podium urcând URSS 225.050, Belarus 221.000 și Germania 218.200.

1993 – Geneva (junioare, juniori)

Geneva este, se știe, un oraș al întâlnirilor. De tot felul. Acesta a fost și motivul pentru care numeroase delegații prezente la Campionatele Europene de gimnastica – juniori, au găsit cu greu sau n-au găsit cu nici un chip soluții optime de cazare, fiind nevoite să apeleze la serviciile unei...cazarme. Din păcate, în această situație s-a aflat și delegația țării noastre, deși demersurile necesare pentru o rezervare la hotel se făcuse cu luni bune înainte. De la cazarmă sau de la mici hoteluri, gimnastele și gimnaștii participanți la ediția a 8-a a Campionatelor Europene au luat cu asalt Complexul Sportiv Queu d'Arve, situat pe malul râului cu același nume, între aceștia aflându-se și tinerii noștri reprezentanți Andreea Cacovean, Claudia Rusan, Nadia Hățăgan, Marius Urzică, Vasile Cioană, Dan Dobocan.

Individualul compus a început sub semnul normalului. „Prima serie din cele trei feminine a fost dominată categoric de Nadia Hățăgan (38.236), care s-a detașat la mai bine de un punct de adversarele sale, sând, astfel, un prim semnal asupra forței delegației române. În seria a doua a evoluat Andreea Cacovean, una dintre favoritele întrecerii. Ea a trecut în frunte cu 38.899 (9.687 la sărituri, 9.850 la paralele, 9.650 la bârnă și 9.712 la sol). În ultima serie s-au prezentat, printre altele, Elodie Lussac (Franța, cea care a strălucit, în primăvară, la turneul de la Paris Bercy, și Claudia Rusan, foarte tână și talentată gimnastă română. În al doilea schimb s-a produs însă lovitură de teatru. Deși a executat excellent exercițiul la paralele, Claudia Rusan a fost doar cu 9.425 (nici la masa presei și nici în tribune nimeni nu înțelegea

nimic), sportiva noastră fiind penalizată – aveam să aflăm ulterior – de brigade de arbiter cu trei zecimi pentru «vina» de a se fi prezentat la aparat cu o întârziere de 7... secunde! Să facem două precizări: prima – sarcina conducerii gimnastelor la aparate, deci a intrării în sală, revenea organizatorilor; a doua – șefa de brigade de la paralele a fost Dominique Cayzelle (Franța), iar Claudia Rusan se afla în acel moment în fruntea clasamentului! În continuare a intrat în scenă un alt «normal»: cu 9.775 la bârnă și cu 9.800 la sol, Elodie Lussac s-a detașat în învingătoare, în timp ce Claudia Rusan – cu acel 9.425 la paralele și 9.637 la bârnă – n-a putut face imposibilul. Tristețea noastră din final a fost, parcă, amplificată și de faptul că solul Elodiei Lussac a fost prezentat pe neîntrecutele acorduri ale naiului lui Gheorghe Zamfir și ale unei dinamice și antrenante melodii populare românești!...”

Fetele noastre s-au situat în bloc pe locurile 2-4, ceea ce argumentează, totuși, valoarea de ansamblu a reprezentantelor României. Viitoarea mare campioană Svetlana Khorkina a încheiat pe locul 7, cu evoluții palide și în finalele pe aparate la care a fost prezentă (sol, paralele, sărituri).

1. Elodie Lussac	9.675	9.850	9.775	9.800	39.100
2. Andreea Cacovean	9.687	9.850	9.650	9.712	38.899
3. Claudia Rusan	9.750	9.425	9.637	9.862	38.674
4. Nadia Hățăgan	9.562	9.762	9.475	9.437	38.236

Cu excepția săriturilor – cu o mai mult decât surprinzătoare campioană, Michal Shahaf (Israel) –, Andreea Cacovean, Nadia Hățăgan sau Claudia Rusan s-au „lovit” de aceeași Elodie Lussac (după excelența prezență la la Gent, a fost scoasă o cartelă telefonică având fotografia gimnastei, pentru a celebra această performanță inedită în istoria gimnasticii feminine franceze; prima gimnastă din Hexagon care a atins un nivel mondial, cu o carieră întreruptă brusc în 1994, în urma unei grave accidentări la Campionatele Mondiale de la Dortmund 1994; azi doctor în medicină), în fața căreia n-au găsit antidotul succesului, ci doar al unei egalități (pe locul întâi) la paralele.

Paralele		Sărituri	
1. Andreea Cacovean	9.812	1. Michal Shahaf	9.700
1. Nadia Hățăgan	9.812	2. Claudia Rusan	9.683
1. Elodie Lussac	9.812	3. Andreea Cacovean	9.668
Bârnă		Sol	
1. Elodie Lussac	9.873	1. Elodie Lussac	9.875
3. Andreea Cacovean	9.825	2. Claudia Rusan	9.787
3. Claudia Rusan	9.712	3. Andreea Cacovean	9.637

Andreea Cacovean, Nadia Hățăgan și Claudia Rusan au parcurs un traseu de regularitate, având atât în concursu general, cât și în finalele pe aparate, evoluții sigure. La trei finale s-au consemnat duble românești, medaliile de argint și bronz revenind gimnastelor noastre, iar la paralele organizatorii au fost nevoiți să scoată din „visterie” trei medalii de aur. Câte una pentru Andreea și Nadia, iar o alta pentru Elodie. Chiar și așa, fără încă un aur, pe care-l meritau cu prisosință, cele 10 medalii cucerite de cele trei tinere reprezintă un bilanț care a onorat școala românească de gimnastică, la aceste reușite un aport consistent avându-l și antrenorii Octavian Bellu, Mariana Bitang,

Ștefan Gal, Liviu Mazilu și Marcela Fumea – de la lotul olimpic de la Deva.

Cu trei medalii au revenit acasă gimnaștii juniori, în prim-plan cu aurul lui Marius Urzică la cal, aparat pe care îl va domina și la nivelul seniorilor, în anii următori devenind unul dintre cei mai buni specialiști mondiali, el având cea mai bună clasare (locul 7) și la individual compus. Nici ceilalți doi, Vasile Cioană și Dan Dobocan, nu s-au întors cu mâna goală, ei fiind pe podium la sărituri, respectiv bară. Să mai notăm locul 6 la bară și 7 la sol (Marius Urzică).

Individual compus

1. Evgeny Jukov (Rusia)	9.000	9.100	8.800	9.200	9.450	9.100	54.650
2. Alexander Selk (Olanda)	9.200	8.850	8.650	8.950	8.800	9.150	53.600
3. Sergei Pfeifer (Germania)	9.100	9.050	8.700	8.850	8.950	8.900	53.550
4. Marius Urzică	9.100	9.550	8.550	8.550	8.800	8.900	53.450
12. Vasile Cioană	8.800	8.100	8.450	9.400	8.650	8.850	52.250
34. Dan Dobocan	8.850	8.150	7.800	8.600	8.250	9.050	50.700

Cal

Sărituri

Bară

1. Marius Urzică	9.600	1. Murat Canbas	9.387	1. Bernd Lill	9.225
2. Carlo Luini	9.150	2. Vasile Cioană	9.300	1. Alexander Selk	9.225
3. Matteo Martinelli	9.025	3. Ioannis Melissanidis	9.187	3. Dan Dobocan	9.050

Marius Urzică (CCS Gheorgheni, antrenor Ferentz Iosif) a reînnoțit tradiția aurului, începută în 1986 de Marius Tobă și Marian Stoica, dar întreruptă în perioada următoare.

➤ 1994 – Stockholm (senioare, junioare), Praga (seniori, juniori)

Campionatele Europene din 1994 au fost organizate la Stockholm, în Suedia, cele feminine, ediția a XX-a, și la Praga, cele masculine, cu o ediție în plus în numerotare.

Pentru prima dată în programul competițional a fost introdusă și întrecerea pe echipe, desfășurată după sistemul 4 – 3, respectiv concurează patru sportivi și sunt luate în calcul primele trei note. Și, tot pentru prima dată, au fost organizate concomitent și Campionatele Europene de junioare și juniori, pentru a spori interesul și față de gimnastele în deplină afirmare.

În Capitala Suediei, între 11 și 15 mai, România a fost reprezentată la senioare de către Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Nadia Hățăgan, Simona Amânar, iar la junioare de Alexandra Marinescu, Ana Maria Bican și Claudia Presăcan.

Concursul pe echipe al senioarelor a fost la discreția românelor care nu s-au lăsat impresionate deloc de cărțile de vizită ale celorlalte echipe. „Globe Arena” a fost martora unor execuții de excepție, care au adus României primul titlu european pe echipe.

Note mari au primit gimnastele românce la toate aparatele, dovedind că sunt cele mai bune și că ele alcătuiesc o formație omogenă, echilibrată valoric și competitivă la cel mai înalt nivel. Gina Gogean, Lavinia Miloșovici, Nadia Hățăgan sau Simona Amânar au fost constantă și îndelung aplaudate la fiecare apariție, astfel că, având im total de 117.782, echipa României a câștigat detașat întrecerea, cu un avans de mai bine de două puncte față de ocupanta locului secund, Rusia, și de locul 3, Ucraina.

1. România	29.536	29.335	29.537	29.374	117.782
Gina Gogean	9.887	9.750	9.850	9.837	
Lavinia Miloșovici	9.837	9.850	9.850	9.812	
Nadia Hătăgan	–	9.735	9.837	–	
Simona Amânar	9.812	–	–	9.725	
–	–	–	–	–	115.442
3. Ucraina	–	–	–	–	115.221

Întrecerile pe echipe au constituit, totodată, și criteriu de calificare pentru finale, individual compus și aparate.

Disputa finală la individual compus a adus în fața juriilor și a spectatorilor pe cele mai bune 24 de gimnaste din cepe peste 100 aflate la start, fetele noastre – Gina Gogean și Lavinia Miloșovici – fiind printre aspirantele îndreptățite la podium.

Prima rotație.

Pe locul întâi în calificări și favorită, Lavinia Miloșovici, care a obținut aurul la toate aparatele, mai puțin la individual compus, a intrat în concurs la paralele, cu speranța obținerii primului ei titlu major. Rtează aterizarea. Doar 9.250. Gina Gogean realizează două solide sărituri ((Yurchenko 1/2 into layout) și devine lideră cu 9.837. Yelena Piskun trece pe locul secund, după evoluția la paralele, cu 9.800 (Delchev; full-twist hop; double layout straight dismount), iar Svetlana Khorkina este a 3-a cu 9.775 la sol (triple twists dismount). Dina Kochetkova 9.762 la bârnă. Surpriza a fost Natalia Kalinina (Ucraina), intrată, la 20 de ani, din nou în „lumea mare”, cu 9.662 la bârnă. Lillia Podkopyayeva termină cu o ratare la aterizare exercițiul de la paralele (9.300).

A doua rotație.

O nouă candidată la medalii pierde teren, Yelena Piskun, care cade de două ori la bârnă și, cu 8.400, ratează orice șansă. Gina Gogean face un exercițiu curat la paralele (2 Khatchevs; double layout) pentru care primește 9.825 și rămâne pe primul loc. Svetlana Khorkina prezintă o săritură originală (1/2 twist on; 1 and 1/2 somi off) pentru 9.850, notă care o duce pe poziția a doua. Campioana mondială de la sol, Dina Kochetkova, dovedește încă o dată marile sale calități pentru acest aparat (double layout; front somis combo; full-twist double back), agrementat și cu câteva foarte frumoase legături de dans între elemente, iar nota (9.837) o propulsează pe locul 3. Tot la bârnă evoluează în această rotație și Lavinia Miloșovici. Execută cu precizie de metronom, fără măcar o tresărire: 9.800. Irina Boulakhova (Ucraina) face o frumoasă demonstrație și 9.725 la sol.

A 3-a rotație

Gina Gogean o super evoluție la bârnă (front somi mount; flip-layout-flip; front somi; flip-flip-double back dismount) – și o notă excelentă – 9.912, cu care se află pe prima poziție. Svetlana Khorkina se menține pe locul 2, cu 9.862 la paralele, ca și Dina Kochetkova pe 3, după sărituri (front 1 and 1/2 with 1/2 twist). Lavinia Miloșovici reintră în „cărți”, după 9.850 la sol, un exercițiu cu o coregrafie e superbă, fragmentul muzical din „Hava Nagila” entuziasmând spectatorii. Evoluții frumoase au și sportivele din Spania, precum Monica Martin (bârnă și sărituri), Mercedes Pacheco (paralele și bârnă), sau cele din Grecia, gimnasta Virginia Karentzou (9.687 la sol), Cecile Canqueteau (sărituri, 9.750 și 9.762).

Rotația 4. ultima.

Gina Gogean termină solul cu un foarte bun 9.837 (full-twist double back; front somi combo; full-twist double back). Și ridică un „munte” în fața adversarelor. That leaves a mountain to climb for the challengers. Svetlana Khorkina tremură pe bârnă și primește doar 9.737. Dina Kochetkova greșește o prindere la paralele (9.875) pentru a încheia în cele din urmă pe locul secund, la egalitate cu Svetlana Khorkina. Lavinia Milosovici termină cu 9.824 pentru superba sa săritură, demonstrându-și abilitățile deosebite pentru acest aparat, dar va fi tocmai pe 6. Yelena Piskun este apreciată și ea cu 9.868 la sărituri, dar prea târziu, pentru ca va fi pe locul 12. Irina Boulakhova 9.787 pentru frumosul exercițiu la paralele, dar nu urcă pe podium (4), iar Lilia Podkopayeva revine cu un 9.762 la sărituri, numai pentru poziția finală 5..

Așadar, o victorie confortabilă pentru Gina Gogean, care a condus de la start până la final, obținută la o diferență de 0.187 (cea mai mare din finalele de la Stockholm). Gimnasta noastră, care a fost mereu a doua, după Tatiana Gutsu (Campionatele Europene 1992), Shannon Miller (Campionatele Mondiale 1993) și Lavina Miloșovici (Campionatele Naționale), a reușit un excelent parcurs, înscriindu-și numele pe „panoul de onoare” al campioanelor europene la individual compus. Doar Nadia Comăneci (de trei ori) și Daniela Silivaș (în 1987) au mai reușit să cucerească acest titlu!

1. Gina Gogean		9.837	9.825	9.912	9.837					39.411
Sărituri	10.0	9.90	9.85	9.85	9.85	9.90	9.85	9.861	9.837	
	10.0	9.80	9.80	9.80	9.85	9.85	9.80	9.812		
Paralele	10.0	9.75	9.85	9.85	9.80	9.90	9.80		9.825	
Bârnă	10.0	9.90	9.95	9.90	9.90	9.95	9.90		9.912	
Sol	10.0	9.95	9.85	9.90	9.80	9.80	9.80		9.837	
2. Svetlana Khorkina		9.850	9.862	9.737	9.775					39.224
Dina Kocetkova		9.750	9.875	9.762	9.837					39.224
6. Lavinia Miloșovici		9.824	9.250	9.800	9.850					38.724
Sărituri	10.0	9.80	9.85	9.85	9.85	9.85	9.75	9.837	9.824	
	10.0	9.75	9.80	9.80	9.85	9.85	9.80	9.812		
Paralele	9.90	9.25	9.30	9.20	9.20	9.25	9.30		9.250	
Bârnă	9.90	9.80	9.70	9.80	9.80	9.80	9.85		9.800	
Sol	10.0	9.90	9.90	9.85	9.85	9.75	9.80		9.850	

Finalele pe aparate au reprezentat o nouă demonstrație de forță a celor mai bune gimnaste din Europa și, fără a fi grevate de multe erori sau căderi, au oferit un spectacol de înaltă clasă. Cinci gimnaste s-au calificat în toate cele patru finale Lavinia Milosovici, Gina Gogean, Svetlana Khorkina, Liliya Podkopayeva și Yelena Piskoun.

Săriturile au fost începutul unei frumoase zile. A fost o dispută foarte strânsă, cu 6 din cele 8 finaliste având note peste 9.8 pentru una din cele două sărituri. Disputa dintre Lavinia Miloșovici și Elena Piskun, așa cum a fost și la „mondialele” din anul precedent, a dominat întrecerea. Lavinia Miloșovici a fost cotate cu 9.850 (Yurchenko 1/2 into layout) și 9.750 (front 1 and 1/2), ambele bine controlate la aterizare. Elena Piskun a avut o primă evoluție cu 9.850 (double-twist-Yurchenko) și 9.737 pentru a doua (front 1 and 1/2),

cu un pas înapoi la aterizare. Liliya Podkopyayeva și-a gestionat bine ambele sărituri (9.750 și 9.825), ceea ce i-a adus locul 3. O plăcută surpriză a fost Elodie Lussac (Franța), care, la doar trei săptămâni după accidentul oribil de la Campionatele Mondiale 1994, de la Brisbane, atunci când, la încălzire, și-a spart nasul, și-a fracturat maxilarul și a pierdut doi dinți, a reușit calificare în finală și a ocupat locul 7.

Finala de la paralele a fost una la fel de frumoasă, cu execuții bune, fără erori. Gina Gogean a efectuat mai mult sau mai puțin același exercițiu de la individual compus, pentru care a primit 9.825, ceea ce a constituit motiv pentru contestație din partea „taberei” ruse, arbitri scăzându-i nota gimnastei noastre la 9.675, care avea să o plaseze pe ultimul loc. Mercedes Pacheco (Spania) reușește o prestație de bronz, în timp ce Oksana Fabricnova (Rusia) execută „coborârea” care-i poartă numele (gigantică înapoi și dublu salt grupat înapoi cu întoarcere de 720°) care-i va aduce medalia de argint, titlul european fiind cucerit de Svetlana Khorkina pentru 9.887.

Sărituri		Paralele	
1. Lavinia Miloșovici	9.800	1. Svetlana Khorkina	9.887
2. Elena Piskun	9.793	2. Oksana Fabricnova	9.837
3. Lilia Podkopyayeva	9.787	3. Mercedes Pacheco	9.800
4. Gina Gogean	9.775	7. Lavinia Miloșovici	9.725
		8. Gina Gogean	9.675

Prima evoluție în finala de la bârnă i-a aparținut Laviniei Miloșovici, cu o evoluție precisă, pentru a ridica ștacheta la 9.850. Monica Martin (Spania) 9.537, iar Elena Piskun 9.787. Oksana Fabricnova și franțuzoaica Elodie Lussac au primit aceeași notă 9.700. Gina Gogean, a fost, din nou, la înălțime, cu o prestație foarte bună, obține fără dificultate 9.900, pentru cel mai bun exercițiu la aceste „europene”. Lilia Podkopyayeva, evoluând și ea în stil de mare campioană, reușește să se strecoare între gimnastele noastre, trecând de Lavinia Miloșovici, cu doar 0.012!

Finala de la sol a fost la fel de spectaculoasă. Lavinia Miloșovici, a intrat, din nou, prima în competiție, dar a avut o evoluție remarcabilă, pe acordurile superbe din „Hava Nagila” (9.887). Dina Kotchetkova, campioana mondială, oferă o replică de 9.850. Tot variațiuni din „Hava Nagila” a prezentat și Lilia Podkopaeva, care primește cea mai mare notă din finale și de la aceste campionate. Gina Gogean a evoluat pe o frumoasă melodie din folclorul românesc (în 1987 Daniela Silivaș a avut ca fond muzical același cântec), a primit 9.850 și medalia de bronz la egalitate cu Dina Kotchetkova. Elena Piskun 9.800, Annika Reeder (Marea Britanie) 9.675, Irina Bulakhova 9.687. Svetlana Khorkina mai putea să răstoarne ierarhiile, dar a ratat ultima linie acrobatică (9.350). Podiumul fusese adjudecat...

Bârnă		Sol	
1. Gina Gogean	9.900	1. Lilia Podkopyayeva	9.937
2. Lilia Podkopyayeva	9.862	2. Lavinia Miloșovici	9.887
3. Lavinia Miloșovici	9.850	3. Gina Gogean	9.850
		3. Dina Kotchetkova	9.850

„Sub aparența unei candori, la Gina Gogean se ascunde un caracter puternic, o fermitate și o perseverență fără egal în valorificarea talentului său excepțional. Cum se spune în limbaj popular, Gina ...tace și face. În ciuda tinereții sale (s-a născut pe 9 septembrie 1977, la Focșani), ea a atins deja treapta maturității depline, fiind la ora aceasta una dintre cele mai bune gimnaste din lume”, scria Constantin Macovei, în „Gazeta Sporturilor”, în ediția din 24 decembrie 1994.

Gimnastele junioare au făcut demonstrație de talent și bună pregătire, Alexandra Marinescu fiind lidera echipei și preferata publicului, permanent susținută de tribune.

Alexandra Marinescu, tânăra gimnastă blondă care a uimit spectatorii și specialiștii la Campionatele Balcanice din decembrie trecut și la Campionatele Internaționale ale României de la începutul lui aprilie, s-a impus și pe plan european. Timp de trei schimburi, lider al concursului a fost o altă sportivă din România, Claudia Presecan (9.725 – sol, 9.787 – sărituri, 9.725 – paralele), dar în ultima probă, la bârnă, gimnasta sibiancă a ratat, astfel că și-a irosit șansele la titlul absolut. În schimb, Alexandra Marinescu (9.725 – paralele, 9.800 – bârnă, 9.712 – sol) își juca ultima carte la sărituri. Prima încercare s-a soldat cu o nereușită (9.450) și se părea că este aproape imposibil să mai obțină medalia de aur. Antrenoarea coordonatoare a lotului de junioare, Eliza Stoica, a intervenit: «Dacă vrei să câștigi, trebuie să încerci săritura nouă, la care tocmai lucrăm, care este foarte bine cotată». Și Alexandra Marinescu a încercat, mizând totul pe ultima șansă: a fi sau a nu fi campioană absolută a Europei! A doua ei săritură a fost notată cu 9.637, ceea ce i-a permis să treacă pe locul întâi al clasamentului, niciuna dintre celelalte concurente nereușind s-o mai întrecă pe gimnasta noastră...”

Titlul european, aurul la bârnă și bronzul la sol au fost reușitele Alexandrei Marinescu, pentru prima dată participantă la o competiție de anvergură. Alături de ea, Ana Maria Bican (bronz la individual compus și aur la sărituri) și Claudia Presăcan (aur la sol) au fost, de asemenea, lidere ale generației pe plan continental. La paralele, în finală – 6. Alexandra Marinescu, 7. Ana-Maria Bican 9.350.

Individual compus

1. Alexandra Marinescu	9.637	9.725	9.800	9.712					38.874
Sărituri	9.80	9.40	9.70	9.65	9.45	9.40	9.40	9.475	9.637
	10.0	9.65	9.85	9.75	9.55	9.50	9.60	9.637	
Paralele	10.0	9.80	9.75	9.70	9.70	9.75	9.65		9.725
Bârnă	10.0	9.80	9.65	9.80	9.85	9.80	9.80		9.800
Sol	9.90	9.55	9.75	9.80	9.75	9.75	9.60		9.837
2. Laetitia Begue		9.537	9.775	9.737	9.750				38.799
3. Ana Maria Bican		9.825	9.725	9.662	9.562				38.774
Sărituri	9.80	9.65	9.60	9.65	9.60	9.55	9.60	9.612	9.825
	10.0	9.80	9.80	9.90	9.85	9.75	9.85	9.825	
Paralele	10.0	9.70	9.75	9.75	9.65	9.75	9.70		9.725
Bârnă	10.0	9.55	9.65	9.70	9.65	9.65	9.75		9.662
Sol	9.90	9.60	9.70	9.60	9.55	9.50	9.50		9.562
7. Claudia Presecan		9.787	9.725	9.187	9.725				38.424
Sărituri	10.0	9.60	9.75	9.80	9.75	9.70	9.65	9.712	9.787
	10.0	9.70	9.80	9.85	9.80	9.85	9.70	9.787	

Paralele	9.90	9.75	9.70	9.65	9.75	9.80	9.70	9.725
Bârnă	9.90	9.20	9.20	9.15	9.20	9.15	9.25	9.187
Sol	9.90	9.65	9.75	9.80	9.70	9.80	9.60	9.725
Sărituri							Bârnă	
			Sol					
1. Ana-Maria Bican	9.768	1. Alexandra Marinescu	9.887	1. Claudia Presecan	9.850			
2. Nikolett Krausz	9.743	2. Liubov Șeremeta	9.775	2. Liubov Sheremeta	9.812			
3. Vassou Tsavdaridou	9.718	3. Elvire Teza	9.525	3. Al. Marinescu	9.878			
4. Claudia Presecan	9.662	7. Ana Maria Bican	9.112					

La Praga, în aceeași arenă care, în 1977, a găzduit Campionatele Europene feminine, a avut loc, de această dată, ediția masculină cu numărul 21. Ca și în întreprerea fetelor de la Stockholm, competiția de la Praga a reunit concomitent atât seniorii, cât și juniorii, primii concurând și pe echipe. Antrenori Josef Ferencz și Gheorghe Predescu i-au avut la dispoziție pe Marius Urzică, aurul mondial de la cal, Dan Burincă, medaliat cu bronz la inele la CM Brisbane, Șandro Nistor, Cristian Leric și Adrian Ciucă (seniori), respectiv Vasile Cioană, Florentin Pescaru și Baboș Hunor.

În Sportovny Halle din „Orașul de Aur”, 35 de națiuni ale Europei și-au trimis cei mai buni seniori și juniori, pentru un concurs care s-a desfășurat într-o formulă inedită. În prima zi a fost programat concursul pe echipe al seniorilor, el oferimnd o spectaculoasă dispută, cu evoluții valoroase, dar și cu ratări neașteptate, care au condus la răsturnări de sirtuații în clasament. Belarus, cu celebrul Vitaly Scherbo, care, deși nu a concurat decât la două aparate, i-a ajutat efectiv pe tinerii săi coechipieri, cu Ivan Ivankov, proaspăt campion mondial, dar și cu reductabilii Andrei Kan, Alexandr Shostak și Vitaly Rudnitsky, și-a adjudecat titlul, totalizând 170.268, pe poziția a doua fiind Rusia, iar Germania medaliată cu bronz, în echipă regăsindu-l și pe Marius Tobă.

România a aliniat o garnitură deosebit de tânără, cu doi dintre juniorii remarcați la Campionatul European 1993 – Marius Urzică și Cristian Leric -, cărora li s-au alăturat încă doi gimnaști tineri, Alexandru Ciucă și Dan Burincă, clasându-se pe locul 7, devansată, în afara echipelor de pe podium, de Ucraina, Bulgaria și Ungaria, dar lăsând în urmă Italia, Franța, Marea Britanie și alte 19 reprezentative.

1. Belarus	170.286
2. Rusia	169.848
3. Germania	168.911
4. Ucraina	168.736
5. Bulgaria	167.198
6. Ungaria	166.824
7. România	166.037
8. Italia	165.875
9. Franța	165.700
10. Cehia	163.762

Reprezentanții noștri au reușit și patru calificări în fazele finale ale concursurilor individuale. Alexandru Ciucă, singurul care a intrat pe toate aparatele, a intrat între cei 24 situându-se pe locul 13 al calificărilor, pentru a încheia pe poziția a 14-a.

1. Ivan Ivankov	9.625	9.525	9.612	9.550	9.637	9.600	57.549
2. Igor Korobchinsky	9.662	9.475	9.250	9.450	9.612	9.350	56.799
3. Evgeny Shabaev	9.482	9.375	9.350	9.400	9.580	9.575	56.749
14. Alexandru Ciucă	8.925	8.850	9.175	9.487	8.950	9.125	54.512

La Praga, băieții au scris, la rândul lor, o altă pagină de aur pentru gimnastica masculină, în urma prezențelor în finalele pe aparate ale lui Marius Urzică (cal), Dan Burincă (inele) și Cristian Leric (sărituri).

După aurul mondial de la Brisbane, era de așteptat ca Marius Urzică să obțină o performanță asemănătoare și pe plan continental. Ceea ce s-a și întâmplat, Marius Urzică, într-o concurență acerbă cu francezul Eric Poujade, a reeditat succesul de la Brisbane, cucerind medalia de aur. După ediția din 1975 a Campionatelor Europene de la Berna (Dan Grecu la inele), un alt gimnast român devine campion al Europei. Este adevărat, au mai existat în acest interval medalii, de argint sau bronz, dar este pentru prima dată când gimnastica noastră se impune într-o probă care, ani în șir, a fost dominată de gimnaștii din Ungaria, Rusia sau Iugoslavia.

Nu mai puțin importantă a fost și medalia de argint a lui Cristian Leric la sărituri, aceasta urcând cu o treaptă performanța lui Marius Gherman, din 1989, când a fost de „bronz”, pefațând titlurile din anii următori.

Să notăm, de asemenea, că Dan Burincă a fost pe locul 8 la inele.

Cal	Sărituri	Inele
1. Marius Urzică 9.787	1. Vitaly Scherbo 9.662	1. Yuri Chechi 9.787
2. Eric Poujade 9.762	2. Cristian Leric 9.518	2. Andreas Wecker 9.725
3. Vitaly Marinich 9.700	3. Magnus Rosengren 9.512	3. Szilveszter Csollany 9.712
		8. Dan Burincă 9.525

În confruntarea continentală a juniorilor, cu 77 de sportivi, desfășurată și ea în „Orașul de Aur”, Florentin Pescaru și Vasile Cioană au fost cei doi reprezentanți ai gimnasticii noastre.

În concursul de la individual compus, deși nu figurau printre favoriți, Vasile Cioană, de la CSS Reșița, a fost foarte aproape de o mare surpriză. După 5 schimburi, el se afla pe ocul al doilea, cu mari șanse la un loc pe podium. Din păcate, a ratat la cal, astfel că s-a situat pe locul 6, obținând calificarea în finalele de la sărituri, paralele și bară. Concursul a fost dominat de gimnastul rus Evgeny Jukov, campionul european din 1993.

1. Evgeny Jukov	9.425	8.625	9.100	9.300	9.487	9.300	55.237
2. Sergei Pfeifer	9.200	9.200	9.275	9.100	9.125	8.650	54.550
3. Vladimir Shkuratovich	9.025	9.375	9.000	9.075	9.125	8.925	54.525
6. Vasile Cioană	9.025	8.375	9.475	9.550	9.250	9.400	54.075

Cele două finale pe aparate în care tinerii noștri gimnaști aveau șanse la medalii s-au încheiat cu un adevărat triumf. Mai întâi, Florentin Pescaru, cu o medie de 9.532 (9.512 și 9.550), a câștigat detașat săriturile, fiind urmat de Vasile Cioană, cu 9.387, reșițeanul fiind și în concursul de la bară. Vasile Cioană a avut o execuție de înalt nivel tehnic, a prezentat cu mare siguranță toate elementele de mare dificultate, medaliei de argint de la sărituri, punându-i alături una mai prețioasă, de aur, la bară.

Sărituri		Bară		Paralele	
1. Florentin Pescaru	9.531	1. Vasile Cioană	9.512	1. Ivan Pavlovski	9.225
2. Vasile Cioană	9.387	2. Evgeni Jukov	9.425	2. E. Zerebchevsky	9.175
3. Krisztian Iordanov	9.287	3. Rene Tcernișek	9.250	3. Sergei Pfeifer	9.125
		3. Laurent Landi	9.250	8. Vasile Cioană	x8.625

„Antrenorii Gheorghe Predescu (cel care îi pregătește la Reșița pe Cioană și Pescaru) și Josef Ferencz (artizanul măiestriei sportive atinse de Marius Urzică) și-au validat convingător profesionalismul, fiind elogiați prin aprecieri măgulitoare de către colegii lor prezenți la Praga, de presa locală. În aceste momente de bilanț, ni se pare firesc să remarcăm și activitatea specialiștilor din federația de resort: Nicolae Vieru – președinte, Adrian Stoica – secretar general, Mircea Apolzan – antrenor federal. Nu ne îndoim că succesele de la Campionatele Europene vor constitui o platformă solidă pentru viitoarele performanțe ale gimnasticii masculine românești, lansată, după cum se vede, pe o pantă ascendentă...” (Doru Dinu Glăvan – Gazeta Sporturilor).

➤ 1996 – Birmingham (senioare, junioare), Copenhaga (seniori, juniori)

A 22-a ediție a Campionatelor Europene feminine s-a desfășurat la Birmingham, între 16 și 19 mai. Ca și la ediția precedentă, concursul junioarelor a avut loc în aceeași sală, „Exhibition Center”, cu cel al senioarelor.

Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Ana Maria Bican și Andreea Cacovean au respectat tradiția încetățenită la ediția precedentă și au terminat învingătoare, România devenind pentru a doua oară campioană a Europei!

Cu toate că Gina Gogean a început concursul cu o nereușită pa paralele, acest Izcru datorându-se „în primul rând organizatorilor, care au abordat, aici, un sistem inedit de desfășurare a concursului, sportivele neputând să se încălzească pe aparatele pe care concurează”, în continuare, atât ea, cât și celelalte două reprezentante au evoluat bine și foarte bine, obținând note ridicate în disputa cu puternicele adversare din Rusia, Belarus, Ucraina, Franța și Italia.

În final, gimnastele noastre au strâns 116.161 puncte și au devansat serios Rusia, Ucraina, Belarus, Franța, Ungaria, la start fiind 25 de reprezentative.

Drept urmare, și calificările pentru individual compus au situat-o pe Sumona Amânar, cu 39.025, în fruntea ierarhiei, fiind urmată de Dina Kochechkova, Lilia Podkopayeva, Svetlana Boguinskaya, Lavinia Miloșovici, Elena Piskun, care și-au anunțat, astfel, și pretențiile la podium.

1. România	29.350	28.762	28.950	29.099	116.161
Lavinia Miloșovici	9.725	9.800	9.475	9.787	38.787
Gina Gogean	9.775	9.212	9.725	9.637	38.349
Simona Amânar	9.850	9.750	9.750	9.675	39.025
2. Rusia	28.700	29.311	28.549	29.099	115.659
3. Ucraina	28.937	28.712	28.474	28.799	114.922
4. Belarus	28.786	28.624	28.737	28.399	114.546
5. Franța	28.525	28.149	27.949	28.324	112.947
6. Ungaria	28.274	27.524	27.799	27.349	110.946

„Formula de competiție utilizată pentru concursul pe echipe la această a 21-a ediție a Campionatelor Europene a fost complicată și periculoasă. Dacă senioarele au avut ceva mai multă experiență, pentru junioare a fost, pentru toate echipele, o veritabilă catastrofă. Trebuie să-i mulțumim lui Dumnezeu că nu s-a înregistrat un accident foarte grav, dacă mă gândesc la numeroasele căzături și accidente la care am asistat. Nici intensitatea luminii nu a fost cea necesară...”, afirma Octavian Bellu la finalul competiției. Noua formulă a constat în repartizarea gimnastelor în grupe de 9, câte 3 de ficare țară. Ele au evoluat într-un ritm sufocant, executând rotațiile fără a li se permite câteva minute de încălzire pe aparate, ceea ce generat numeroase accidente și căzături în cascadă. Gina Gogean, la paralele, nu a simțit bara și a căzut, Elisabeth Valle (Spania), Lilia Podkopyeva (Ucraina), Rozalia Galieva (Belarus) fiind, printre multele „victime”...

Concursul senioarelor pentru titlul la individual compus a început cu Dina Kochetkova (sărituri – 9.656), Svetlana Boginskaya (paralele – 9.825) și Lilia Podkopyeva (sărituri – 9.806). Simona Amânar, deja o vedetă a gimnasticii mondiale, a început la bârnă, unde a primit 9.612. Foarte bine a debutat și Svetlana Khorkina la sărituri, media ei fiind de 9.750. Lavinia Miloșovici a luat startul la bârnă, notată cu 9,637. Reprezentanta Franței, Ludivine Furnon, asistată de antrenorul român Ion Pop, la paralele: 9,537.

Rotația a doua le aduce pe primele trei locuri pe Svetlana Boginskaya (9.775 la bârnă), Lilia Podkopyeva (9.725 la paralele) și Svetlana Khorkina (9.750 la paralele). Simona Amânar și Lavinia Miloșovici la sol. 9.762 pentru Amânar și 9.800 pentru Miloșovici. Dina Kochetkova 9.787.

Schimb de aparate. Svetlana Boginskaya, la sol. Rămâne în cursa pentru aur: 9.775. În această cursă rămân și româncele. La sărituri Simona Amânar obține o medie de 9.831, iar Lavinia Miloșovici 9.793. Punctul culminant e la bârnă. Lilia Podkopaeva scapă cu bine (9.762), dar Svetlana Khorkina cade și ratează medalia.

La ultima rotație, solul face diferența. Lilia Podkopyeva reușește un exercițiu notat cu 9.912. Lavinia Miloșovici 9.837 la paralele și are șanse la podium. Svetlana Boginskaya încheie cu două sărituri frumoase: 9.725 și 9.737. Simona Amânar termină la paralele cu 9.737.

1. Lilia Podkopyeva	9.806	9.725	9.762	9.912	39.205
2. Svetlana Boginskaya	9.731	9.825	9.775	9.775	39.100
3. Lavinia Miloșovici	9.793	9.837	9.637	9.800	39.067
4. Simona Amânar	9.831	9.737	9.612	9.762	38.942

În finalele pe aparate senioarele au fost răsplătite cu 5 medalii în cele 4 probe: 2 de aur și 3 de argint.

La sărituri, prima la start: Gina Gogean. Ridică ștachete sus de tot: 9.768. Urmează Svetlana Boginskaya 9.662. Dina Kochetkova și Svetlana Khorkina obțin 9.725. Simona Amânar nu lasă însă nicio șansă prezentând sărituri de nota 10! și câștigă absolut meritat aurul european, depășind-o cu 6 miimi de punct pe colega ei, Gina Gogean. Doar Lilia Podkopaeva s-a apropiat de punctajele româncelor, dar nu le-a putut depăși: 9.756.

La paralele, Svetlana Khorkina deschide finala cu un exercițiu notat cu 9.825. Lavinia Miloșovici primește 9.800. Simona Amânar și Lilia Podkopaeva, aceeași notă ca și Svetlana Khorkina și devin, la egalitate, campioane ale Europei, situație întâlnită și la campionatele din 1990.

Sărituri		Paralele	
1. Simona Amânar	9.774	1. Svetlana Khorkina	9.825
2. Gina Gogean	9.768	1. Simona Amânar	9.825
3. Lilia Podkopaeva	9.756	1. Lilia Podkopaeva	9.825

Simona Amânar deschide finala la bârnă, cu 9.562. O urmează Svetlana Boginskaya, care obține 9.575. Dina Kochetkova, campioana mondială en-titre, cade și 9.000. Deși are o ezitare destul de mare, Yelena Piskun reușește să închege un exercițiu bun și primește 9.650. Roza Galieva (Rusia) 9,725. Gina Gogean, care pornea ca principală favorită datorită exercițiului ei încărcat cu elemente de mare dificultate, are o mică ezitare la început, ceea ce a însă aurul la această probă, fiind notată cu 9.712.

Solul încheie balul european al valorilor. Dina Kochetkova începe cu 9.800. Un exercițiu elegant are și Yelena Piskun 9.412. Lilia Podkopaeva 9,862, dar nu invincibilă, pentru că Lavinia Miloșovici, cu un exercițiu extrem de dificil și, mai ales, foarte bine susținut din punct de vedere tehnic, a egalat-o, ambele intrând în posesia titlului. Roza Galieva 9.762. Jessica Juarez (Spania), surpriza finalei. O acrobatică grea, cu patru linii, o coregrafie frumoasă și o interpretare pe măsură și o egalează pe Dina Kochetkova, cu care a împărțit medalia de bronz, deoarece ultimele două finaliste, Svetlana Boginskaya și Simona Amânar nu reușesc să le depășească.

Bârnă		Sol	
1. Rozalia Galiyeva	9.725	1. Lilia Podkopayeva	9.862
2. Gina Gogean	9.712	1. Lavinia Miloșovici	9.862
3. Yelena Piskun	9.650	3. Dina Kochetkova	9.800
5. Simona Amânar	9.562	3. Joana Juarez	9.800
		7. Simona Amânar	9.562

Cronologic vorbind, debutul în competiția feminină l-au făcut junioarele, cu întrecerea pe echipe. „A fost pentru prima dată când, la un asemenea campionat, s-a desfășurat o întrecere pe echipe rezervată acestei categorii de vârstă, într-un sistem extrem de exigent. Fetele noastre s-au clasat în final pe locul 6, datorită unei ratări incredibile, la paralele, a Aureliei Gheba. Ea a început concursul bine, la sol, apoi a avut, la sărituri, o execuție modestă, pentru ca la paralele să deziluzioneze total... Într-un exercițiu care, în mod normal, durează 20 de secunde, Aurelia Gheba a căzut de 4 ori! Nota a fost în consecință. Serios depunctată, echipa României, după ce, la jumătatea întrecerii, se afla confortabil în frunte, a fost aruncată pe locul 6, totalizând, după evoluția la bârnă, 110.675. A câștigat titlul european formația Rusiei, cu 113.722. De reținut faptul că, la jumătatea concursului, rusoaicele se aflau doar pe locul 4, fiind devansate de românce cu mai bine de un punct și jumătate... Celelalte două componente, Alexandra Marinescu și Maria Olaru, au evoluat bine, Alexandra reușind, cu 38.475, să se claseze prima la individual...”

Campionatul pe echipe (24 la start) l-a câștigat formația Rusiei, urmată de Franța și Ucraina, România (cu Alexandra Marinescu, Aurelia Gheba, Maria Olaru – titulare, Nicoleta Onel și Erika Bonscină – rezerve) terminând competiția pe locul 6:

1. Rusia	29.036	28.712	27.887	28.087	113.722
2. Franța	28.424	28.599	27.424	28.200	112.647
3. Ucraina	28.624	28.312	27.724	27.636	112.296
6. România	28.700	25.925	27.475	28.575	110.675
Alexandra Marinescu	9.575	9.700	9.659	9.550	38.475
Aurelia Gheba	9.425	7.000	9.250	9.475	35.150
Maria Olaru	9.700	9.225	8.575	9.550	37.050

Ca și la ediția precedentă, concursul junioarelor s-a desfășurat în aceeași sală, „Exhibition Center”. Alexandra Marinescu a fost, incontestabil, aprecierea fiind unanimă, cea mai bună. Ea le-a învins pe italianca Adriana Crisci și ucraineanca Victoria Karpenko, devenind pentru a doua oară consecutiv, la fel ca Ecaterina Szabo, campioană absolută a Europei.

În calificări, gimnasta noastră a condus plutonul în care s-au aflat 109 concurente, în timp ce Maria Olaru a fost pe locul 10, iar Aurelia Gheba pe 27.

1. Alexandra Marinescu	9.575	9.700	9.650	9.550	38.475
2. Viktoria Karpenko	9.537	9.737	9.662	9.412	38.348
3. Elvire Teza	9.562	9.712	9.537	9.375	38.186
10. Maria Olaru	9.700	9.225	8.575	9.550	37.050
27. Aurelia Gheba	9.425	7.000	9.250	9.475	35.150

În finala de 24, Alexandra Marinescu avea responsabilitatea păstrării titlului de campioană europeană absolută, cucerit la Stockholm. Deși nu a fost apreciată întotdeauna la nivelul prestațiilor, ea a făcut un concurs constant bun, obținând, în ordinea intrării pe aparate, 9.549 la sărituri, 9.700 la paralele, 9.562 la bârnă și 9.662 la sol, reușind să termine confortabil pe primul loc, cu 38.473. Maria Olaru, a doua noastră reprezentantă, plecând timorată datorită ratării la bârnă din concursul pe echipe, a avut și de data aceasta o ezitare la terminarea exercițiului la acest aparat, chiar căzând la ateriere, astfel că, depunerea firească, a făcut-o să se claseze doar pe locul 5.

1. Alexandra Marinescu	9.549	9.700	9.562	9.662	38.473
2. Adriana Crisci	9.599	9.662	9.462	9.500	38.223
3. Viktoria Karpenko	9.562	9.687	9.625	9.150	38.024
5. Maria Olaru	9.662	9.612	8.975	9.475	37.724

Finalele pe aparate.

La sărituri, Maria Olaru a fost cea care a prezentat două execuții foarte bune, obținând dea mai mare notă (9.687), cu care a ocupat primul loc.

La paralele, Alexandra Marinescu a fost notată cu 9.725 (locul 2), victoria revenind franțuzoaicei Elvire Teza.

La bârnă, vice-campioana mondială de senioare, Alexandra Marinescu, o victorie categorică: 9.750.

La sol, Alexandra Marinescu termină pe locul 3 (9.625), la mare dispută cu reprezentanta Ucrainei, Victoria Karpenko (9.675), și a Italiei, Adriana Crisci (9.662).

Au consfințit victoria Mariei Olaru, la sărituri, și a Alexandrei Marinescu la bârnă, ea fiind, totodată, medaliată cu argint la paralele (la egalitate cu

Olga Teslenko) și bronz la sol. De asemenea, un loc 6 pentru Alexandra Marinescu la sărituri și 7 pentru Maria Olaru la sol.

Sărituri			Paralele		
1.	Maria Olaru	9.687	1.	Elvire Teza	9.812
2.	Elena Zamolodchikova	9.668	2.	Olga Teslenko	9.725
3.	Inga Shkarupa	9.662	2.	Alexandra Marinescu	9.725
6.	Alexandra Marinescu	9.543			
Bârnă			Sol		
1.	Alexandra Marinescu	9.750	1.	Viktoria Karpenko	9.675
2.	Elvire Teza	9.675	2.	Adriana Crisici	9.625
3.	Viktoria Karpenko	9.387	3.	Alexandra Marinescu	9.625
			7.	Maria Olaru	9.412

Așadar, fetele termină întrecerile europene ale anului 1996 cu un bilanț excelent: 7 medalii de aur, 3 de argint și 2 de bronz, cu care au ocupat și primul loc în clasamentul pe națiuni.

Întrecerea pe echipe a seniorilor la cea de a 22-a ediție a Campionatelor Europene de la Copenhaga (9 – 12 mai) a avut o desfășurare tensionată, în final chiar dramatică. Formația din Belarus – cu faimoșii Vitali Scherbo și Ivair Ivankov, principali componenți – a condus confortabil până la ultimul aparat, dar Ivan Ivankov a ratat neașteptat exercițiul la bară fixă și a... aruncat echipa sa pe locul 3. Au câștigat rușii, cu Dimitri Karbonenko, Evgheni Pogornii și Aleksei Vorobaiev, urmași de ucraineni, care l-au avut ca vârf de lance pe Rustam Sharipov. Echipa noastră, alcătuită din Cristian Leric, Nicu Stroia, Nistor Șandro, Adrian Ianculescu și debutantul Rareș Orzață, a început evoluția la bară fixă cu note modeste, urmată de câteva ratări de-a dreptul copilărești la sol. După acest „duș rece”, băieții noștri și-au revenit – punctul de vârf l-au reprezentat prestațiile la bară, cu 0.350 peste punctajul campioanei la acest aparat-, dar nu au reușit mai mult decât locul 6 în final. Desigur, lipsa din echipă a campionului mondial din 1994, Marius Urzică, precum și a vicecampionului mondial Dan Burincă, s-a simțit pe deplin.

1.	Rusia	28.412	28.712	28.612	28.775	28.462	28.912	171.885
2.	Ucraina	28.687	28.225	28.674	28.450	28.537	28.712	171.285
3.	Belarus	28.949	28.675	28.774	28.537	28.675	27.387	170.997
4.	Germania	27.850	28.400	28.861	28.300	28.162	28.275	169.848
5.	Bulgaria	27.474	28.100	28.699	28.350	28.337	28.475	169.435
6.	România	27.350	27.925	28.287	28.400	27.825	28.250	168.037

La individual compus, gimnaștii din Belarus au făcut legea, cu un minim avantaj de partea lui Ivan Ivankov – care avea să-și adauge în același an și aurul mondial, iar în următorii un palmares cu 24 de medalii la C.M. și C.E. – în fața colegului Vitaly Scherbo, un nume preabine cunoscut. Și pentru ca tabloul să fie complet, pe treapta de bronz s-a aflat Alexei Voropaev – component de bază ale echipei ruse, 10 medalii (6 aur) la J.O., C.M. și C.E., și care avea să treacă în neființă la doar 33 de ani, la 5 noiembrie 2006, ca urmare a unei hepatite C -, pe locul patru aflându-se Jordan Jovrchev (Bulgaria), la rândul-i cu o carieră extrem de prodigioasă și de lungă. Într-o companie foarte selectă, din care au mai făcut parte Yuri Chechi (Italia) sau Valery Belenki (Rusia / Azerbaidjan / Germania).

În urma evoluțiilor din calificări, Cristian Leric, cu al 11-lea rezultat a acces în finală. Reprezentantul nostru a avut din nou o greșeală gravă la sol și a fost depunctat consistent, obținând doar 8,575. Celelalte cinci evoluții, relativ bune, nu au reușit să-1 salte în clasamentul final, el rămânând pe locul 11. A avut, însă, comportări bune la cal (9.550) și la sărituri (9.587).

1. Ivan Ivankov	9.637	9.737	9.675	9.650	9.687	9.512	57.898
2. Vitaly Scherbo	9.725	9.600	9.475	9.687	9.725	9.662	57.874
3. Alexei Voropaev	9.525	9.300	9.662	9.762	9.537	9.750	57.536
11. Cristian Leric	8.575	9.525	9.325	9.587	9.550	9.275	55.837

Cristian Leric, medaliat cu argint la ediția precedentă, avea de apărut și de confirmat în finala de la sărituri cartea sa de vizită. Cele două sărituri au fost bine apreciate de arbitrii, obținând o medie de 9.512 cu care a urcat din nou pe podium, primind o prețioasă medalie de bronz, depășit fiind de Vitaly Scherbo, dar și de elvețianul Dieter Rehm, un specialist al acestui aparat (va fi medaliat cu argint la C.M. de la Tianjin și bronz la C.E. 1998),

Nistor Șandro a fost prezent în două finale, la inele și paralele, realizând și prin aceasta o frumoasă performanță, aceea de a fi intrat pentru prima oară în finale continentale, în care și-a prezentat cu succes exercițiile și puțin a lipsit pentru a ajunge pe podium, dar a terminat pe locul 5 la inele – învingători, la egalitate, ucraineanul Rustam Sharipov și Vitaly Scherbo – și pe 6 la paralele, finală în care Marius Tobă, trecut sub culorile germane, a fost medaliat cu argint, iar italianul Yuri Chechi a devenit campion.

Sărituri	Paralele	Inele
1. Vitaly Scherbo 9.643	1. Rustam Sharipov 9.725	1. Yuri Chechi 9.837
2. Dieter Rehm 9.556	1. Vitaly Scherbo 9.725	2. Jordan Jovtchev 9.750
3. Cristian Leric 9.512	3. Ivan Ivankov 9.712	2. Marius Tobă 9.750
	6. Nistor Șandro 9.550	5. Nistor Șandro 9.600

Juniorii, cu Dan Potra, Adrian Rădoi, Adrian Isac, Gheorghe Roman au obținut două medalii, prin Adrian Rădoi și Dan Potra.

Competiția a adus la start 31 de formații, componenții acestora fiind programați să evolueze la cele 6 aparate de-a lungul a trei reuniuni. Tinerii noștri gimnaști, care, anul trecut, în cadrul aceleiași întreceri europene (Charleroi, competiție pe echipe) s-au clasat pe locul 4, au fost repartizați în ultima reuniune, alături de principalele pretentive la medalii, Anglia, Franța, Rusia, Belarus și Ucraina.

Concursul a fost unul de mare tensiune, prin noua formulă prezentată: la fiecare aparat, echipa a fost alcătuită din câte 3 sportivi, toate notele contând în clasament. Cine a ratat mai puțin s-a aflat pe un loc mai bun în ierarhie. Din păcate, gimnaștii români, cu exerciții dificile, bine cotate în Codul internațional, au avut prea multe ratări – cele mai slabe aparate au fost sol și bară -, fără de care s-ar fi putut afla, probabil, pe podium, astfel că cele 161.325 puncte au fost bune pentru locul 7. Competiția a fost net dominată de tinerii gimnaști ruși (Oleg Kuzmin și Nikolay Kriukov, pe primele două poziții), care s-au distanțat la aproape 4 puncte de celelalte echipe medaliante, Franța și Ucraina.

1.	Rusia	27.975	28.237	28.275	28.450	28.375	27.987	169.199
2.	Franța	27.975	27.150	27.325	27.650	27.700	27.650	165.450
3.	Ucraina	27.825	26.825	27.825	27.400	27.000	27.175	164.050
7.	România	25.350	27.800	26.975	27.625	27.450	26.125	161.325
	Dan Potra	8.975	9.400	9.125	9.250	9.375	9.225	55.350
	Adrian Rădoi	7.625	9.475	9.050	9.200	9.225	9.275	53.850
	Gheorghe Roman	8.750	8.925	-	9.175	-	7.625	34.475
	Adrian Isac	-	-	8.800	-	8.850	-	17.650

La individual compus, 45 de gimnaști au intrat în competiție, între aceștia și reprezentanții noștri Dan Potra și Adrian Rădoi, care au reușit să obțină calificarea în finala de 24, Dan Potra încheind pe 4 – din nou, solul s-a dovedit a fi „piatra” de moară -, iar Adrian Rădoi pe locul 12, concursul fiind la discreția rusului Oleg Kuzmin, de altfel între el și colegul său Nikolay Kriukov fiind disputa pentru prima poziție.

1.	Oleg Kuzmin	9.275	9.255	9.525	9.350	9.625	9.612	56.612
2.	Nikolai Kryukov	9.200	9.587	9.300	9.550	9.475	8.900	56.012
3.	Roman Zozulia	9.350	9.250	9.375	9.175	9.025	9.250	55.4254.
	Dan Potra	8.975	9.400	9.125	9.250	9.375	9.225	55.350
12.	Adrian Rădoi	7.625	9.475	9.050	9.200	9.225	9.275	53.850

Finala nu a adus nicio schimbare pentru primele două locuri ale clasamentului, în schimb nu a mai fost aceeași evoluție din partea gimnaștilor noștri, care au coborât poziții bune, Dan Potra încheind pe 9, iar Adrian Rădoi pe 14. Dan Potra, după ce a început concursul la paralele și bară sub posibilitățile sale, a evoluat foarte bine la cal (9.325). Cu 54.075, Dan Potra s-a clasat pe locul 9, o evoluție similară cu cea din calificări în ceea ce privește punctajul general, i-ar fi adus medalia de bronz Mai jos s-a plasat Adrian Rădoi (53.475), dar exercițiul său la paralele a fost depunctat vizibil (9.175), ceea ce l-a îndepărtat mult de zona de sus, pierzând 0.375 comparativ cu calificările.

1.	Oleg Kuzmin	9.275	9.250	9.562	9.300	9.525	9.450	56.362
2.	Nikolai Kryukov	9.400	9.125	9.400	9.375	9.325	9.400	56.025
3.	Ruslan Mezentsev	9.450	8.725	9.250	9.100	9.350	9.275	55.150
9.	Dan Potra	9.100	9.325	9.100	9.125	8.575	8.850	54.075
14.	Adrian Rădoi	8.875	9.275	9.050	9.050	8.175	9.050	53.475

Nimic nou în ceea ce privește campionii și în urma finalelor pe aparate, tot gimnaștii ruși și ucraineni au fost în frunte, excepția constituind-o suedezul Michael Hjorth la sărituri. În contextul unui echilibru valoric pregnant, multe dintre medalii fiind acordate la egalitate, Adrian Rădoi și Dan Potra au fost protagoniștii concursului de la cal, cu performanțe foarte bune, intrând în posesia medaliei de argint, respectiv de bronz (au fost trei gimnaști la egalitate!). Adrian Rădoi a fost foarte aproape de aur, terminând la numai 0.025 de Nikolay Kriukov, în timp ce Dan Potra și-a trecut bronzul în palmares, și el la o mică diferență de învingător. Egalitate și la paralele în ceea ce privește locul secund, dar și la bară pentru poziția a 3-a, aparate la care Dan Potra a fost pe 5, respectiv Adrian Rădoi pe 7. Medalia de bronz la bară avea să revină și

spaniolului Andreu Vivo, care a fost, mai târziu, și la Jocurile Olimpice 2000, dar care la 30 decembrie 2012, la 34 de ani, își va pierde viața, în urma unui atac de cord, după o ascensiune pe muntele Collbaix (Catalonia).

	Cal		Paralele		Bară
1. Nikolai Kryukov	9.500	1. Ruslan Mezentsev	9.475	1. Oleg Kuzmin	9.562
2. Adrian Rădoi	9.475	2. Oleg Kuzmin	9.425	2. Andrei Golikov	9.400
3. Pintyie Imre	9.450	2. Nikolai Kryukov	9.425	3. Yann Cucherat	9.375
3. Dan Potra	9.450	5. Dan Potra	9.100	3. Andreu Vivo	9.375
3. Vitaly Shniker	9.450			7. Adrian Rădoi	9.075

Prezența la Brondby Hallen, la a 22 ediție a Campionatelor Europene, s-a soldat cu 3 medalii: una de argint și două de bronz, un loc 5, două locuri 6 și două locuri 7, un bilanț care a menținut gimnastica noastră masculină în zona de sus a ierarhiei generale internaționale. Au oficiat la această ediție și arbitrii Rodica Rizan, Olga Didilescu, Mircea Apolzan, Dan Grecu și Gheorghe Blaj.

➤ 1998 – St. Petersburg (senioare, junioare, seniori, juniori)

St. Petersburg. 30 aprilie – 3 mai. Campionatul European feminin.

Concursul pe echipe a adus reprezentativei României, pregătită de tehnicienii Octavian Bellu, Mariana Bitang, Nicolae Forminte, Benone Perețeanu și coregrafa Corina Moroșan, al treilea titlu european consecutiv! Și nu oriunde, ci acolo unde nu a mai reușit să învingă decât Daniela Silivaș în urmă cu 11 ani!

Simona Amânar, Corina Ungureanu, Claudia Presăcan și Maria Olaru (Alexandra Dobrescu a fost rezervă) sunt cele patru gimnaste autoare ale unui succes cu atât mai important, cu cât el a venit de la o echipă mai puțin rodată și cotate cu șanse mai mici la cucerirea titlului.

Primul aparat a fost pentru gimnastele noastre și cel mai greu: bârna, care a adus și prima ratare a Claudiei Presecan 9.387, Corina Ungureanu obținând 9.712, iar Simona Amânar 9.737. Svetlana Khorkina a ratat, ea primind chiar mult mai puțin 9.075! La sol, fetele s-au mobilizat exemplar și s-au menținut în frunte: Claudia Presecan 9.750, Simona Amânar și Corina Ungureanu 9.762. În timp ce gimnastele din Rusia mai au două ratări: Elena Zamolodcikova 8.687, Elena Dolgopolova 9.187!, iar Svetlana Khorkina – o notă mai mare: 9.575. La sărituri, fetele și-au asigurat aurul european: Claudia Presecan 9.475, Maria Olaru 9.643, iar Simona Amânar 9.699.

După trei aparate, România era pe primul loc, urmată de Franța, Ucraina și Rusia. Ultimele evoluții ale româncelor au fost la paralele: Claudia Presecan a luat cea mai mare notă 9.700, revanșându-se pentru ratarea de la bârnă, Simona Amânar 9.625, iar Corina Ungureanu 9.687.

Astfel că fetele noastre înving Rusia la o diferență de peste trei puncte! (115,939 – 112, 720).

1. România	28.817	29.012	28.836	29.274	115.939
Simona Amânar	9.699	9.625	9.737	9.762	38.823
ClaudiaPresecan	9.475	9.700	9.387	9.750	38.312
Maria Olaru	9.643	–	–	–	9.643
Corina Ungureanu	–	9.687	9.712	9.762	29.161
2. Rusia	27.898	28.899	28.474	27.449	112.720
3. Ucraina	27.573	28.549	28.499	28.011	112.632

Concursul individual compus a fost o altă reușită pentru aceste fete deosebite, care au dovedit că merită toată încrederea antrenorilor! Deși nu poate fi contestat succesul Svetlanei Khorkina, care a evoluat impecabil, celelalte două ocupante ale podiumului european, fetele noastre, sunt demne de toată lauda: Simona Amânar și Claudia Presăcan au obținut medaliile de argint și bronz:

În calificări, cu 103 competitori la start, Simona Amânar și Claudia Preșecan au ocupat primele două locuri în clasament la individual compus, efectuând toate aparatele, în timp Corina Ungureanu a făcut doar trei aparate (paralele, bârnă, sol), iar Maria Olaru a intrat numai la sărituri.

1. Simona Amânar	9.699	9.625	9.737	9.762	38.823
2. Claudia Preșecan	9.475	9.700	9.387	9.750	38.312
3. Svetlana Khorkina	9.562	9.862	9.075	9.575	38.074

În finală situația avea să se schimbe, iar Svetlana Khorkina să devină noua campioană, următoarele două poziții revenind gimnastelor noastre Simona Amânar și Claudia Preșecan, care au făcut un pas înapoi față de calificări.

1. Svetlana Khorkina	9.275	9.887	9.787	9.675	38.624
2. Simona Amânar	9.543	9.562	9.512	9.775	38.392
3. Claudia Preșecan	9.356	9.662	9.637	9.612	38.267

Finalele pe aparate au fost iarăși o probă a talentului.

Corina Ungureanu a devenit campioană europeană la sol, la egalitate cu foarte cunoscuta Svetlana Khorkina, arbitrele nereușind să le departajeze, într-un fel sau altul, prin jocul notelor, juriul fiind de acord că ambele merită aurul. O nouă bună performanță și pentru Simona Amânar, care a încheiat evoluția la so cu medalia de bronz.

Sol

1. Corina Ungureanu	10.0	9.75	9.80	9.80	9.80	9.70	9.80	9.787
1. Svetlana Khorkina	10.0	9.70	9.80	9.85	9.85	9.70	9.80	9.787
3. Simona Amânar	10.0	9.65	9.75	9.75	9.75	9.65	9.75	9.725

Maria Olaru și Simona Amânar, la egalitate, au cucerit argintul la sărituri, fiind depășite de Adrienn Varga (Ungaria), care, cu această performanță, a atins apogeul unor evoluții în continuă ascensiune (la Campionatele Mondiale: 1996, Puerto Rico – locul 11, 1997, Lausanne – locul 4).

Sărituri

1. Adrienn Varga	9.80	9.55	9.60	9.60	9.45	9.55	9.60	9.575	9.643
	9.90	9.70	9.65	9.70	9.70	9.75	9.75	9.712	
2. Maria Olaru	9.90	9.60	9.55	9.60	9.65	9.60	9.60	9.600	9.543
	9.80	9.55	9.45	9.50	9.50	9.45	9.50	9.487	
2. Simona Amânar	9.90	9.60	9.60	9.65	9.60	9.65	9.60	9.612	9.543
	9.80	9.45	9.50	9.55	9.45	9.45	9.50	9.470	

Cu o medalie de bronz a încheiat Claudia Preșecan și prezența în finala de la paralele, pe locul 4 fiind colega sa de echipă, Corina Ungureanu.

Paralele

1.	Svetlana Khorkina	10.0	9.90	9.95	9.85	9.90	9.90	9.90	9.900
2.	Viktoria Karpenko	10.0	9.85	9.75	9.80	9.80	9.75	9.80	9.787
3.	Claudia Presecan	10.0	9.80	9.80	9.75	9.75	9.70	9.75	9.762
4.	Corina Ungureanu	10.0	9.80	9.75	9.70	9.80	9.75	9.65	9.750

Bârna a fost de bronz pentru Simona Amânar, în disputa sa cu gimnastele sovietice, un loc 3, la egalitate cu Ludmila Egorova, la rândul ei Corina Ungureanu a terminat pe poziția a 8-a.

Bâră

1.	Eugenia Kuznetsova	10.0	9.70	9.90	9.80	9.75	9.80	9.750
2.	Olga Teslenko	10.0	9.80	9.75	9.60	9.65	9.65	9.700
3.	Ludmila Egova	10.0	9.60	9.65	9.70	9.60	9.70	9.700
3.	Simona Amânar	9.9	9.65	9.70	9.70	9.65	9.65	9.550
8.	Corina Ungureanu	9.8	9.10	9.05	8.90	9.15	9.05	9.050

118 junioare și-au disputat întâietatea în ediția de la St. Petersburg, tinerile noastre reprezentante aflându-se, din nou, în prim plan.

În competiție cu 26 de formații, echipa României, formată din Andreea Isărescu, Andreea Răducan, Olimpia Popa, Elena Oprea și Daniela Trandafir, a câștigat medalia de argint, Andreea Isărescu fiind cea mai bună.

1. Ucraina	27.656	29.137	28.687	28.537	114.017
2. România	27.318	28.062	28.512	27.162	111.054
Andreea Isărescu	9.368	9.612	9.537	9.725	38.242
Andreea Răducan	9.100	9.050	9.475	9.537	37.162
Olimpia Popa	-	-	9.500	-	9.500
Elena Oprea	8.850	-	-	7.900	16.750
Daniela Trandafir	-	9.400	-	-	9.400
3. Italia	27.273	28.299	27.699	27.625	110.896

Andreea Isărescu a plecat de pe prima poziție a calificărilor (38.242), dar cu Olga Roshcipkina (Ucraina, 37.955), Anna Kovaleva (Rusia, 37.923) și Andreea Răducan (România, 37.162) foarte aproape, fiind, însă, de asemenea, destul de clar că disputa directă pentru podium se va da între cele patru gimnaste. Finalul avea să fie favorabil sportivei din Rusia, învingătoare pe 3 (sărituri, sol, bârnă) din cele 4 aparate, care s-a detașat la 0.419 de contracandidatele sale principale, rămase, la egalitate pe locul secund. Andreea Isărescu „mergând”, la total, ușor mai slab în runda secundă, dar și cea hotărâtoare: 38.242 – 38.211 (sărituri: 9.368 / loc 3 – 9.237 / 4; paralele: 9.612 / 6 – 9.600 / 2; bârnă: 9.537 / 2 – 9.612 / 4; sol: 9.725 / 1 – 9.762 / 2), pe fondul unor prestații mult mai bune din partea celei ce avea să obțină titlul (Anna Kovaleva), Andreea Răducan rămânând la aceeași „cotă” a locului 4.

La finalul ultimei aparții a individualului compus, cu primele 24, clasamentul a avut următoarea configurație:

1. Anna Kovaleva	9.581	9.550	9.712	9.787	38.630				
2. Andreea Isărescu	9.237	9.600	9.612	9.762	38.211				
Sărituri	9.80	9.30	9.30	9.15	9.10	9.35	9.35	9.275	9.237
Paralele	9.80	9.39	9.25	9.99	9.00	9.25	9.30	9.200	
Bârnă	10.0	9.60	9.45	9.65	9.55	9.70	9.60		9.600
Sol	9.90	9.65	9.60	9.75	9.55	9.60	9.60		9.612
Sol	10.0	9.75	9.85	9.75	9.75	9.70	9.80		9.762
2. Olga Roshcipkina	9.250	9.687	9.637	9.637		38.211			
4. Andreea Răducan	9.043	9.037	9.625	9.762		37.467			
Sărituri	9.50	9.05	9.05	8.75	8.85	9.10	9.20	9.012	9.043
Paralele	9.50	9.10	9.15	8.95	8.85	9.10	9.15	9.075	
Bârnă	9.50	9.10	9.00	9.15	8.90	9.05	9.00		9.037
Bârnă	10.0	9.65	9.60	9.55	9.70	9.70	9.55		9.625
Sol	10.0	9.75	9.85	9.80	9.75	9.75	9.65		9.762

Andreea Isărescu, prezentă în toate finalele pe aparate, nu s-a mulțumit cu argintul la individual compus, adăugându-i și aurul de la sol, dar și argintul de la bârnă, în timp ce Andreea Răducan a terminat pe locul secund la bârnă (cu Andreea Isărescu pe 8) și cu bronz (la egalitate cu Anna Kovaleva) la sol. Să mai notăm și locul 5 al Andreei Isărescu la paralele (Olga Roshcipkina – învingătoare).

	Sărituri		Paralele		
1.	Anna Kovaleva	9.524	1.	Olga Roshcipkina	9.700
2.	Andreea Isărescu	9.349	2.	Monica Bergamelli	9.587
3.	Esther Moya	9.293	3.	Anna Kovaleva	9.500
			5.	Andreea Isărescu	9.400
	Bârnă		Sol		
1.	Tatiana Yarosh	9.662	1.	Andreea Isărescu	9.737
2.	Andreea Răducan	9.650	1.	Tatiana Yarosh	9.737
3.	Elena Olivetti	9.587	3.	Anna Kovaleva	9.712
8.	Andreea Isărescu	9.075	3.	Andreea Răducan	9.712

În competiția masculină, desfășurată între 23 și 26 aprilie și ajunsă la cea de a 23-a ediție, titlul a revenit Franței, la minimă distanță de Rusia, medaliile de bronz fiind adjudecate de Germania. Performanța sportivilor francezi avea să rămână unică în palmaresul sportivilor din Hexagon în istoria întrecerilor continentale. Gimnaștii români au ocupat locul 8 din 23 participante.

1. Franța	26.750	28.725	26.537	27.762	27.200	27.849	164.823	
2. Rusia	27.199	27.875	28.237	28.024	27.175	26.299	164.809	
3. Germania		26.324	27.062	28.362	26.962	27.449	27.874	164.033
8. România		26.787	27.687	25.075	28.699	27.037	26.312	161.597
Florin Petcu		8.750	9.525	8.625	9.562	8.887	8.600	53.949
Ioan Suci		9.262	9.662	8.900	9.575	-	-	37.399
Vasile Cioană		-	-	-	9.562	8.775	9.250	27.587
Rareș Orzață		8.775	-	7.550	-	-	8.462	24.787
Florin Popa		-	8.500	-	-	9.375	-	17.875

Pe aceeași poziție 8 a fost și Daniel Petcu la individual compus, confruntare cu aur pentru rusul Alexei Bondarenko – medaliatul cu argint de la Campionatele Mondiale de la Lausanne 1997 -, urmat de Dmitri Karbanenko -, născut la Kaliningrad, până în 1996 sub culorile ruse, pentru ca din 1997 să capete cetățenia franceză – și Alexei Nemov – pe scena competițională între 1990-2004, în palmares cu 12 medalii olimpice, unul dintre cei mai medaliați gimnaști din toate timpurile.

1. Alexei Bondarenko	9.512	9.562	9.512	9.587	9.550	9.175	56.898
2. Dmitri Karbanenko	9.475	9.462	9.050	9.625	9.425	9.475	56.512
3. Alexei Nemov	9.725	9.612	9.387	9.662	9.350	8.737	56.473
8. Dorin Petcu	8.725	9.475	8.250	9.100	9.100	8.925	53.575

În concursul pe aparate, gimnaștii noștri au avut șansa calificării în mai multe finale, dar nu au reușit să câștige nicio medalie, cea mai bună poziție fiind a lui Vasile Cioana la sărituri, locul 4.

Sărituri		Cal		Paralele	
1. I. Melissanidis	9.556	1. Eric Poujade	9.687	1. A. Bondarenko	9.525
2. Leszek Blanik	9.549	2. A. Bondarenko	9.650	2. Mițja Petkovsek	9.337
3. Dieter Rehm	9.475	3. Nikolai Kryukov	9.625	3. Andreu Vivo	9.300
4. D. Karbanenko	9.424	7. Ioan Suci	9.512	7. Florin Popa	8.662
4. Vasile Cioana	9.424	8. Dorin Petcu	9.050		
7. Ioan Suci	9.125				

În competiția juniorilor însă, echipa României (Marian Drăgulescu, Fekete Levente, Tackacs Arpad, Florin Zimcencu, Constantin Covaci) a produs o mare surpriză, cucerind medalii europene de bronz.

Au fost la start 19 echipe, juniorii formației Franței reușind, asemenea concursului seniorilor, să se impună la o diferență apreciabilă față de celelalte participante. Sportivii noștri, cu Marian Drăgulescu, la debutul său în marea performanță, pe toate aparatele, au reușit o evoluție de ansamblu de top, urcând pe treapta a treia a podiumului.

1. Franța	26.325	27.200	24.700	27.487	27.275	25.725	158.712
2. Rusia	25.150	25.462	26.700	27.562	25.850	25.950	156.674
3. România	25.662	27.574	25.025	27.424	25.375	24.975	156.035
Marian Drăgulescu	8.937	9.387	8.350	9.187	8.525	8.275	52.661
Levente Fekete	-	8.825	8.725	-	8.475	8.425	34.450
Arpad Takacs	7.900	-	7.950	9.025	8.375	8.275	41.525
Florin Zimcencu	-	9.362	-	-	-	-	9.362
Constantin Covaci	8.825	-	-	9.212	-	-	18.037,

Indiscutabil, au fost „europene franceze”, dacă avem în vedere faptul că și la individual compus am consemnat o victorie a Franței, prin Florent Maree, la mare luptă cu rusul Georgi Grebenkov, pe care l-a depășit cu doar 0.014!

1. Florent Maree	9.187	9.225	8.800	8.700	9.075	9.337	54.324
2. Georgi Grebenkov	9.087	8.787	9.062	9.362	9.025	8.987	54.310
3. Andri Mihailichenko	9.225	8.350	8.762	9.412	8.625	8.750	53.124
8. Marian Drăgulescu	8.562	9.500	8.887	8.925	8.362	7.000	51.236

În finalele pe aparate, Marian Drăgulescu și-a afirmat talentul cucerind aurul (cal), argintul (sărituri) și bronzul (sol) european, în timp ce Florin Zimcencu a fost pe locul secund la cal, iar Levente Fekete pe 8 la inele.

➤ **2000 – Paris (senioare, junioare), Bremen (seniori, juniori)**

Campionatele Europene feminine de la Paris-Bercy, din 11 – 14 mai, au constituit o verificare foarte utilă înainte de Olimpiada Mileniului, de la Sydney. Deși câștigătoare a Internaționalelor României, Maria Olaru nu a participat la acest concurs, antrenorii neriscând să îi compromită, datorită unei accidentări sau a lipsei de formă, coroana de campioană a lumii. Așa că cele patru fete care ne-au reprezentat au fost Simona Amânar, Andreea Răducan, Loredana Boboc și Andreea Isărescu.

Ele au avut dificila misiune de a apăra titlul pe echipe, cucerit de trei ori consecutiv, în 1994, 1996, 1998, țintă ratată în final, prin clasarea pe poziția a 3-a.

Concursul a început foarte bine pentru România, la sol. Loredana Boboc a avut o execuție reușită, concretizată într-o notă bună: 9.662. Simona Amânar a ridicat ștacheta: 9.762, iar Andreea Răducan, campioană mondială la acest aparat, 9.787. Tragerea la sorți a făcut ca și principalele adversare, rusoaicele, să înceapă tot la sol. Elena Zamolodcikova 9.662, Elena Produnova 9.825, Svetlana Khorkina 9.725, fără a le depăși pe fetele noastre, care s-au instalat în fruntea clasamentului. 29,211 – 29,200.

Deși debutul a fost excelent, schimbul de aparate a fost începutul unui semi-eșec. Chiar dacă nici rusoaicele nu excelează, obțin la sărituri 28.643 (Svetlana Khorkina 9.487, Elena Produnova 9.531, Elena Zamolodcikova 9.662) și, astfel, trec pe primul loc, deoarece româncele clachează (tocmai la aparatul forte) și nu numai că cedează locul 1, dar sunt întrecute și de reprezentantele Ucrainei.

Schimbul al treilea e dramatic pentru gimnastele noastre, dar favorabil pentru gimnastele din Rusia și Ucraina. La paralele, în timp ce Svetlana Khorkina primește la cea mai mare notă din concurs (9.850), Simona Amânar ratează exercițiul. Și la bârnă din nou probleme. Loredana Boboc nu rezistă presiunii, cade și 9.200! Cade și Produnova, și tot 9,200, dar Elena Zamolodcikova se descurcă bine: 9.662. Simona Amânar primește 9.650, pe când Svetlana Khorkina nu mai ratează, ca la Tianjin, și, chiar dacă Andreea Răducan obține cea mai mare notă a serii (9.850), Rusia câștigă detașat întrecerea, 115,762-114,793. Între cele două eterne rivale, s-a situat meritat Ucraina, cu 115,302, contribuția Victoriei Karpenko, o gimnastă extrem de valoroasă, fiind decisivă.

1. Rusia	28.661	29.262	28.637	29.200	115.760
2. Ucraina	28.142	29.024	29.062	29.074	115.302
3. România	28.305	28.487	28.700	29.211	114.703
Andreea Răducan	9.387	9.600	9.850	9.787	38.624
Simona Amânar	9.637	9.162	9.650	9.762	38.211
Loredana Boboc	-	-	9.200	9.662	18.862
Andreea Isărescu	9.281	9.725	-	-	9.281

Concursul la individual compus a adus la start 100 de gimnaste, dintre acestea primele 24 s-au calificat în finală, între ele și reprezentantele noastre, cu Andreea Răducan pe „podium”.

1. Victoria Karpenko	9.518	9.812	9.737	9.800	38.867
2. Svetlana Khorkina	9.468	9.850	9.775	9.725	38.818
3. Andreea Răducan	9.387	9.600	9.850	9.787	38.624
4. Elena Zamolodchikova	9.662	9.650	9.662	9.650	38.624
5. Elena Produnova	9.531	9.762	9.200	9.825	38.318
6. Simona Amânar	9.637	9.162	9.650	9.762	38.211

Finala n-a adus rezultatele așteptate, ambele fete obținând note inferioare celor din calificări, motiv pentru care au coborât și în clasament:

1. Svetlana Khorkina	9.362	9.875	9.737	9.775	38.749
2. Elena Zamolodchikova	9.612	9.662	9.675	9.675	38.624
3. Victoria Karpenko	9.531	9.800	9.350	9.775	38.456
6. Andreea Răducan	9.331	9.600	9.750	9.650	38.331
8. Simona Amânar	9.650	8.887	9.762	9.750	38.049

Singurele medalii individuale au fost în finalele pe aparate.

Simona Amânar și-a onorat cartea de vizită, câștigând o medalie de aur la sărituri și una de argint la bârnă, iar Andreea Răducan, nefiind într-o formă foarte bună, a obținând doar o medalie de argint la sol.

Sărituri		Bârnă	
1. Simona Amanar	9.674	1. Svetlana Khorkina	9.837
2. Elena Zamolodchikova	9.668	2. Simona Amânar	9.800
3. Ester Moya	9.574	4. Elena Zamolodchikova	9.762
		5. Andreea Răducan	9.475

Sol		Paralele	
1. Ludivine Furnon	9.875	1. Svetlana Khorkina	9.837
2. Victoria Karpenko	9.812	2. Victoria Karpenko	9.800
Andreea Raducan	9.812	3. Elena Produnova	9.775
Elena Produnova	9.812	4. Andrea Isarescu	9.725
5. Simona Amânar	9.800		

Demne de elogiat sunt, în schimb, junioarele – Sabina Cojocar, Silvia Stroescu, Carmen Ionescu – ca urmare a rezultatelor obținute.

În 1992, la debutul întrecerii pe echipe, România a fost pe primul loc, apoi în 1995 și 1998 a urcat pe treapta a doua, argint obținut și în confruntările pariziene, titlul revenind tinerelor sportive ruse.

1. Rusia	28.148	28.324	29.137	28.500	114.109
2. România	27.980	27.637	28.824	29.037	113.478
3. Olanda	27.648	27.999	27.912	28.525	112.084

Au urmat probele individuale, la finalul cărorar fetele noastre nu au mai lăsat nici o șansă celorlalte pretedente la titlurile europene, câștigând meritat 5 medalii de aur!

Sabina Cojocar, originară din Sibiu, a devenit campioană absolută a Europei, reamintindu-ne de Emilia Eberle, Ecaterina Szabo, Vanda Hădărean...

În calificări, Sabina Cojocar a fost pe poziția secundă, în timp ce Carmen Ionescu și Silvia Stroescu au fost creditate cu locurile 6, respectiv 8, având adversare puternice în gimnastele ruse, cu deosebire. Oricum, conform evoluțiilor din această fază, era de așteptat o repetare a prestațiilor și în finală, cu țintă, desigur, primul loc și titlul.

1. Natalia Ziganshiva	9.418	9.550	9.762	9.600	38.330
2. Sabina Cojocar	9.518	9.387	9.687	9.700	38.293
3. Anna Pavlova	9.274	9.687	9.675	9.325	37.961
6. Carmen Ionescu	9.062	9.550	9.475	9.650	37.737
8. Silvia Stroescu	9.400	8.700	9.662	9.687	37.449

Finala avea să confirme evaluările post calificări, cel puțin în ceea ce le privește pe reprezentantele României, care, pe fondul unor exerciții bine cotate și al unor erori din partea adversarelor, au știut să-și pună în valoare talentul și să pregătirea. Nu numai că Sabina Cojocar a urcat pe treapta de aur, dar și Silvia Stroescu a făcut un mare pas înainte, primind medaliile de argint, realizându-se, astfel, o premieră în ceea ce ne privește, fiind pentru întâia oară când gimnastele noastre „ocupă” locurile 1 și 2. A fost un succes venit după victoriile din 1978 (Emilia Eberle), 1980, 1982 (Ecaterina Szabo), 1991 (Vanda Hădărean), 1994, 1996 (Alexandra Marinescu) și care a anunțat și alte asemenea performanțe.

1. Sabina Cojocar	9.568	9.500	9.662	9.712	38.442
2. Silvia Stroescu	9.299	9.262	9.675	9.737	37.973
3. Natalia Ziganshiva	9.012	9.662	9.687	9.462	37.823

Apoi, Sabina Cojocar și-a adjudecat alte două titluri (sărituri și bârnă), în timp ce la sol a obținut medalia de argint. Colega ei, Silvia Stroescu, a cucerit, la rândul-i, și două prime poziții europene (bârnă și sol).

Bârnă		Sol	
1. Sabina Cojocar	9.600	1. Silvia Stroescu	9.725
1. Silvia Stroescu	9.600	2. Sabina Cojocar	9.712
3. Irina Yarotskina	9.575	3. Marlene Peron	9.675
Sărituri		Paralele	
1. Sabina Cojocar	9.456	1. Anna Pavlova	9.687
2. Natalia Sirobaba	9.424	2. Natalia Zingașiva	9.675
3. Maria Zassipkina	9.362	3. Verona Van Der Leur	9.662
9. Silvia Stroescu	8.937	7. Carmen Ionescu	9.337

Dacă fetele au fost la Paris, juniorii și seniorii, în schimb, și-au disputat ierarhia celei de a 24-a ediții la Bremen (Germania), între 24 și 28 mai, în

Germania, făcând deplasarea Marian Drăgulescu, Rareș Orzață, Dorin Petcu, Ioan Suciu și Marius Urzică, o echipă ce s-a dovedit a fi la înălțime, urcând pentru prima oară pe podiumul de premieră al unui Campionat European, după o evoluție mai mult decât surprinzătoare. O performanță care anunță marile rezultate ce vor veni la edițiile următoare din partea unei generații de excepție în planul gimnasticii masculine românești.

După ce toate cele 26 de reprezentative prezente la start au trecut prin fața arbitrilor, România s-a aflat în posesia medaliilor de argint, la numai 0.187 distanță de Rusia (cu Alexei Bondarenko, Alexei Nemov, Eugeni Podgornii), câștigătoarea titlului. Echima noastră a fost mai bună pe trei din cele șase aparate (cal, sărituri, bară), diferența în favoarea rușilor fiind făcută, cu deosebire, la sol, aparat la care băieții noștri au pierdut 0.776. În același timp, au lăsat în urmă Ucraina (în componență cu câștigătorul de la individual compus, Alexander Beresch), Franța, Germania, Bulgaria, Spania, Belarus și pe celelalte încă 18 participante.

1.	Rusia	28.887	28.787	28.212	28.125	28.686	28.374	171.071
2.	România	28.111	28.949	28.049	28.762	28.474	28.499	170.844
3.	Ucraina	28.537	28.15	28.099	28.861	28.462	28.499	170.608

Individualul compus l-a adus pe Marian Drăgulescu, la debut în lumea mare a gimnasticii continentale, pe treapta a treia a podiumului, prima sa medalie în această competiție continentală, poziție care a anunțat aurul din 2004, de la Ljubljana. Victoria a aparținut talentatului ucrainean Alexander Beresch – argintul (echipe) și bronzul (individual) olimpic din același an, gimnast care, din nefericire, după patru ani (29 februarie 2004) avea să fie victima unui accident mortal pe una din străzile Kievului -, urmat de Ivan Ivankov (Belarus), campionul mondial din 1994 (Brisbane) și 1997 (Lausanne) și european din 1994 (Praga), 1996 (Copenhaga), titluri dintr-un palmares general ce a cuprins 11 medalii mondiale și 13 europene.

1.	Alexander Beresch	9.650	9.700	9.500	9.650	9.687	9.700	57.787
2.	Ivan Ivankov	9.462	9.687	9.662	9.375	9.737	9.675	57.587
3.	Marian Drăgulescu	9.625	9.537	9.387	9.712	9.562	9.625	57.448

Succesele gimnaștilor români nu se opresc aici, dimpotrivă ele devin mai pline de conținut în finalele pe aparate, cu trei campioni: Marian Drăgulescu (sol), Marius Urzică (cal) și Ioan Suciu (sărituri), toți trei la primele lor medalii de aur europene. Să consemnăm și faptul că Marius Tobă a concurat deja pentru Germania, ocupând locul 5 la inele.

Sol		Cal		Sărituri	
1.	Marian Drăgulescu 9.687	1.	Marius Urzică 9.762	1.	Ioan Suciu 9.631
2.	Gervasio Deffer 9.675	2.	Eric Poujade 9.750	2.	Dimitri Karabanenko 9.625
3.	Alexei Bondarenko 9.587	3.	Alexander Beresch 9.662	3.	Alexander Svetlichni 9.606
		4.	Dorin Petcu 9.625	6.	Marian Drăgulescu 9.481

O performanță unică până în anul 2000 pentru gimnastica masculină, fiind pentru prima dată când băieții cuceresc la o competiție europeană trei medalii de aur.

Spectatorii aflați în sala din Bremen au putut asista, de asemenea, și la competiția juniorilor, la care au luat parte 21 de echipe, România fiind reprezentată de Tiberiu Cizmădia, Alin Jivan, Bogdan Orzață, Ilie Popescu și Cristian Ștefănescu.

A fost o ediție cu victoria lui Ilie Popescu la cal și bronzul lui Tiberiu Cizmădia de la bară, dar și cu poziția a 9-a la echipe și locul 6 al lui Cristian Ștefănescu la sărituri.

Rusia, Franța și Germania au urcat pe podium, în timp ce echipa română a terminat pe locul 9, punctul critic reprezentându-l inelele, cu un punctaj de locul 16 pe acest aparat, ceea ce a cântărit greu în totalul clasamentului general.

1. Rusia	26.387	27.012	28.187	27.749	26.374	27.612	163.321
2. Franța	25.337	26.500	25.437	27.274	26.662	27.687	157.897
3. Germania	26.362	26.337	25.237	26.786	26.112	26.662	157.496
9. România	25.025	26.900	21.912	27.187	24.175	26.275	151.473

Doar Bogdan Orzață a făcut toate aparatele, în calificările de la individual compus el terminând pe locul 16, zona de sus fiind dominată de gimnaștii Georgi Grebenkov și Dimitri Drevin (Rusia), Dzanis Savenkov (Belarus), Vlasios Maras (Grecia), Jose Luis Fernandez (Spania) ș.a. Rareș Orzață a avut, între cei 41 de concurenți, o evoluție de mijloc pe majoritatea aparatelor, cu scăderi semnificative la inele și paralele.

1. Georgi Grebenkov	9.325	8.887	9.275	9.350	9.275	9.462	55.574
2. Dimitri Drevin	8.037	9.200	9.662	9.112	9.087	9.575	54.637
3. Dzanis Savenkov	9.400	9.325	8.575	8.912	9.162	8.375	53.749
16. Bogdan Orzață	8.250	8.825	7.400	8.875	7.650	8.475	49.475

Podiumul s-a „ales” tot dintre cei care și în calificări au fost în partea superioară a ierarhiei, medaliați fiind, în ordine, rușii Georgi Grebenkov, Dimitri Drevin, dar și grecul Vlasios Maras, care a fost pe 4 în calificări. Rareș Orzață, notelor foarte slabe sau slabe de inele și paralele (ca în calificări) adăugând-o acum și pe cea de la sol, astfel că a mai coborât patru locuri, terminând pe poziția 20.

1. Georgi Grebenkov	9.350	9.412	8.975	9.200	9.512	9.300	55.749
2. Dimitri Drevin	9.000	9.312	9.275	9.025	9.400	8.950	54.749
3. Vlasios Maras	9.237	9.125	8.350	8.987	9.400	9.250	54.349
20. Bogdan Orzață	7.925	8.575	6.276	8.750	7.900	9.037	48.462

În finalele pe aparate au fost prezenți Ilie Popescu (cal), Cristian Ștefănescu (sărituri) și Tiberiu Cizmădia (bară), finale care s-au încheiat cu succesul lui Ilie Popescu, la 0.100 față de următorul clasat, dar și cu bronzul obținut de Tiberiu Cizmădia. Performanța lui Daniel Ilie Popescu se adaugă celor anterioare realizate de Marius Urzică (1993) și Marian Drăgulescu (1998), cele trei titluri rămânând singurele obținute la cal de gimnaștii noștri juniori la întrecerile continentale.

Cal		Bară	
1. Ilie Popescu	9.625	1. Georgi Grebenikov (Rusia)	9.625
2. Damien Millot (Franța)	9.525	2. Luis Fernandez (Spania)	9.550
3. Pavel Shishou (Belarus)	9.387	3. Tiberiu Cizmandia	9.537

➤ **2002 – Patras (senioare, junioare, seniori, juniori)**

România nu a participat cu echipa de senioare la Campionatele Europene de la Patras (25 – 28 aprilie), din Grecia, singura gimnastă înscrisă în concursul senioarelor fiind Oana Petrovski, cu locul cinci în finala individuală la individual compus și medalie de bronz la sărituri.

Individualul compus a avut o solistă pe Svetlana Khorkina (Rusia), care a dominat competiția fiind prima în urma calificărilor, dar și la final, schimbări suficient de importante petrecându-se în zona celorlalte poziții între calificări și finală, situație în care s-a aflat și Oana Petrovski. După ce a terminat prima fază pe locul 12, gimnasta noastră a urcat șapte poziții, încheind pe poziția a 5-a.

Așadar, în calificări,

1. Svetlana Khorkina	9.262	9.787	9.150	9.325	37.524
2. Natalia Zigansina	9.537	9.337	9.137	9.387	37.398
3. Alona Kvasha (Ucraina)	9.412	9.137	8.325	9.212	36.086
12. Oana Petrovski	9.312	9.012	8.112	8.200	34.636
, iar în finală:					
1. Svetlana Khorkina	9.118	9.787	9.300	9.387	37.592
2. Verona van de Leur (Olanda)	9.318	9.537	9.125	9.562	37.542
3. Alyona Kvasha (Ucraina)	9.168	9.200	8.662	9.375	36.405
5. Oana Petrovski	9.162	9.025	8.825	9.262	36.274

Accederea în finala de la sărituri s-a dovedit a fi fructuoasă pentru Oana Petrovski, ea urcând pe treapta a 3-a a podiumului:

1. Natalia Ziganșina (Rusia) 9.443, 2. Verona van de Leur (Olanda) 9.387, 3. Oana Petrovski (România) 9.131

La junioare se prefigura o nouă generație de sportive talentate – Monica Roșu, Alexandra Eremia, Floarea Leonida, Iuliana Chindea – care a dat măsura valorii și la întrecerile continentale de la Patras.

În cele patru zile de concurs (18 – 21 aprilie 2002) junioare din 23 de țări și-au disputat întâietatea într-un foarte frumos și promițător spectacol sportiv, cu reverberații în viitorul gimnasticii feminine internaționale.

Deși au dominat săriturile și solul, aparate la care au obținut cele mai mari punctaje din competiție, fetele noastre au pierdut pasul la paralele, cu deosebire, astfel că au fost nevoite să accepte medaliile de argint, titlul revenind, în cele din urmă, echipei Rusiei, poziția de bronz fiind ocupată de Franța.

1. Rusia	27.229	27.350	26.899	26.675	108.223
2. România	27.468	25.512	26.399	28.000	107.379
Floarea Leonida	8.875	8.275	9.312	9.475	35.937
Monica Roșu	9.406	8.625	-	9.325	27.356
Iuliana Chindea	9.187	-	8.287	-	17.474
Alexandra Eremia	-	-	8.800	9.200	18.000
Elena Velicu	-	8.612	-	-	8.612
3. Franța	26.817	26.624	25.762	27.324	106.527

Anna Pavlova (Rusia) și Floarea Leonida (România) au fost cele mai bune în calificările la individual compus și pe aparate (112 gimnaste la start), ele situându-se pe primele două locuri, cu 37.236, respectiv 35.937, urmate de Alina Kozich (Ucraina), Emilei Lepenec (Franța), Elena Anichina (Rusia) etc.

1. Anna Pavlova	9.299	9.375	9.287	9.275	37.236
2. Floarea Leonida	8.875	8.275	9.312	9.475	35.937
3. Alina Kozich	8.850	9.425	8.637	9.012	35.924

Situația nu s-a schimbat în ceea ce privește aurul și argintul nici în urma finalei, Floarea Leonida plătind tribut erorilor de la sărituri, de altfel aparatul nevralgic al gimnastei noastre.

1. Anna Pavlova	9.375	9.412	8.775	9.162	36.724
2. Floarea Leonida	8.843	9.087	8.900	9.350	36.180
3. Elena Anochina	9.268	9.100	8.650	8.737	35.755

Comportare bună și foarte bună și în finalele de la aparate, concursuri în care Floarea Leonida a obținut medalia de aur la bârnă – cea de a 6-a din palmaresul junioarelor (1980 – Ecaterina Szabo, 1984 – Daniela Silivaș, 1988 – Gabriela Potorac, 1994, 1996 – Alexandra Marinescu – și pe cea de argint la sol; Iuliana Chindea argintul la sărituri, iar Monica Roșu două medalii de bronz, la sărituri (la a doua a căzut la aterizare) și sol.

Bârnă	Sol	Sărituri
1. Leonida Floarea 9.437	1. Mirabela Akhnuun 9.512	1. Anna Pavlova 9.399
2. Pavlova Anna 9.400	2. Floarea Leonida 9.487	2. Iuliana Chindea 9.212
3. Anochina Elena 9.025	3. Monica Roșu 9.262	3. Monica Roșu 9.112
4. Eremia Alexandra 8.987		

Dacă echipa feminină nu a fost prezentă la ediția de la Patras, revanșa a fost luată de băieți. Organizate tot în orașul-port elen (25 – 28 aprilie 2002), la o săptămână după competiția feminină, Campionatele Europenele masculine, la a 25 ediție, au fost strălucitoare pentru România: „Când au plecat spre Grecia, gimnaștii români aveau în minte argintul pe echipe câștigat acum doi an, la Bremen. Era reperul cel mai înalt. Era ceea ce se putea, măcar, repeta. Încrezător, campionul olimpic și mondial, Marius Urzică, spunea că nu vrea doar medalie la cal cu mână. Voia încă una, pe care s-o împartă împreună cu toți ceilalți colegi ai lui. Nici unul n-a îndrăznit să rostească aur, chiar dacă au gândit-o. Și exact până la aur au urcat Urzică, Drăgulescu, Potra, Suci și Covaci. Românii au concurat de fiecare dată la același aparat ca și rușii, principalii adversari. Astfel, au știut cum să măsoare diferența dintre ei, de la prima evoluție și până la ultima. Doar la sol, unde a început întrecerea, au fost Nemov și ai săi în față, deși Drăgulescu, campionul lumii, a primit 9.587. A venit apoi calul cu mână și fragilul avantaj al rușilor s-a spulberat. Marius Urzică a repetat exercițiul care i-a adus titlul mondial și pe cel olimpic și i-a obligat pe arbitri să scrie pe foile lor cea mai mare notă de aseară: 9.825. Ioan Suci l-a secundat excelent: 9.637. Dintr-o dată, o singură rotație, a răsturnat complet situația. Românii își asiguraseră 1.8 puncte avantaj după două aparate. Deși nu era cunoscut drept un aparat forte al nostru, inelele au consolidat avansul, românii

obținând cel mai mare punctaj. Dan Potra a strălucit, fiind răsplătit cu 9.575. Săriturile au dat lovitură mortală, atât Drăgulescu (9.750), cât și Suciu (9.612) reconfirmându-și statutul de campion mondial, respectiv european. La paralele, totalurile românilor și ale rușilor au fost apropiate, urmând ca bara fixă să decidă dacă se mai schimbă ceva în fruntea clasamentului. Atunci când Marian Drăgulescu a căzut și a fost notat cu 8.087, în tabăra rivalilor au înflorit zâmbete. Potra și Urzică au evoluat foarte bine însă, în timp ce Bondarenko și Nemov au luat ochii cu elemente de efect. Calificativele au fost mai mici. De fapt, înainte de ultima evoluție, doar o notă imposibilă, peste 10, ar mai fi detronat România. Gimnaștii noștri au simțit mirosul aurului de departe. S-au îmbrățișat întâi timid, parcă nevrând să-și consume toată bucuria, și abia apoi, când totul era terminat, s-au dezlănțuit. Se aflau în fața celei mai mari izbândași pe echipe din istorie. Una pe care toți cei cinci o meritau.”, scria Luminița Paul în „Pro Sport” de sâmbătă, 27 aprilie 2002.

1. România	27.999	28.812	28.124	28.674	27.824	26.737	168.170
2. Rusia	28.212	27.037	27.950	28.537	27.975	27.387	167.098
3. Belarus	27.900	28.062	27.511	28.349	27.936	26.824	166.582

Marea bucurie a cuceririi aurului istoric pe echipe nu s-a oprit la acest concurs. A urmat finala de la individual compus, care a marcat o altă pagină memorabilă în istoria sportului românesc.

Calificat cu primul punctaj, marea revelația a acestor Campionate Europene, românul Dan Potra, se afla în fața unei mari provocări. Situat pe locul patru la Campionatele Mondiale de la Gent, din 2001, sportivul român putea aspira la un loc pe podium, el terminând pe primul loc confruntarea preliminară:

1. Dan Potra	9.487	9.350	9.575	9.312	9.337	9.200	56.261
2. Roman Zozulia	9.012	9.275	9.437	9.487	9.037	9.162	55.410
3. Alexei Bondarenko	9.287	8.325	9.350	9.637	9.250	9.337	55.186

Și a fost „marea lovitură”: câștigarea, în premieră, a titlului european absolut. Cea mai mare surpriză a acestei ediții. Născut la 28 iulie 1978, la Timișoara, Dan Potra a marcat un eveniment istoric: cucerirea titlurilor supreme, pe echipe și la individual compus, pentru prima dată de România.

1. Dan Potra	8.787	9.400	9.512	9.337	9.262	9.412	55.710
2. Jordan Jovtchev	9.700	8.875	9.712	9.337	9.187	8.812	55.623
3. Alexei Bondarenko	9.600	8.775	9.225	9.512	9.150	9.350	55.612

„Anul acesta, băieții au eclipsat total fetele la «europenele» din Grecia. Și nu doar pentru că româncele, cu excepția uneia, Oana Petrovschi, au rămas acasă. Oricum ar fi fost, performanța masculină strălucește prin aura de premieră. Nicio dată până acum n-a existat atât triumf în partea mai puțin grațioasă a gimnasticii noastre. Vineri, echipa a spart gheața în fărâme, cucerind titlul cu un avans zdrobitor în fața Rusiei. În timp ce Urzică, Drăgulescu și ceilalți se strâneau în brațe, sărbătorind succesul, în mintea lui Dan Potra încolțea un gând. Știa că se calificase primul pentru concursul individual compus, ceea ce sugera că se va bate pentru un loc pe podium. Dar aurul? De ce nu? Ieri, visul s-a împlinit. Timișoreanul în vârstă de 25

de ani a continuat în urcare ceea ce începuse anul trecut la «mondialele» de la Gent, când a ocupat locul 4. Acum, a sărit direct pe treapta cea mai de sus. (...) «Sunt foarte fericit pentru mine și pentru România. M-am zbatut să trec peste căzătura de la sol și a trebuit să fac tot ce îmi stă în puteri pentru a recupera diferența», a spus Dan. Pentru următorii doi ani, el e noul rege al Europei”, scria Luminița Paul, în „Pro Sport”, duminică, 28 aprilie 2002.

Și aurul nu se oprește aici. El a venit și în finalele pe aparate: de două ori. Finalele seniorilor au adus încă două titluri europene, plus un argint și un bronz. A fost mai întâi bronzul lui Marian Drăgulescu (sol), apoi finala de la cal cu mânăre, în care românii Marius Urzică și Ioan Suciuc porneau ca favoriți. Aurul și argintul au răsplătit cele mai bune evoluții la acest aparat. După locul 8 al lui Dan Potra la inele și cele două poziții 7 ale lui Marius Urzică la paralele și bară, a fost și aurul lui Marian Drăgulescu la sărituri, la egalitate cu belarusul Dimitri Kasparovich, aparat la care Ioan Suciuc s-a clasat pe locul 4.

Sol		Sărituri	
1. Alexei Nemov	9.825	1. Dimitri Kasparovich	9.656
2. Jordan Jovtchev	9.762	1. Marian Drăgulescu	9.656
3. Mihai Drăgulescu	9.687	3. Kanukai Jackson	9.581
8. Dan Potra	8.637	4. Ioan Suciuc	9.499
Cal		Paralele	
1. Marius Urzica	9.812	1. Vasileios Tsolakidis	9.837
2. Ioan Suciuc	9.662	2. Mițja Petkovsek	9.750
3. Alberto Busnari	9.637	3. Alexei Sinkevich	9.687
		7. Marius Urzică	9.337
Inele		Bară	
1. Jordan Jovtchev	9.750	1. Vlasios Maras	9.812
2. Dimosthenis Tampakos	9.737	2. Florent Maree	9.712
3. Szilvester Csollany	9.725	3. Igor Cassina	9.687
8. Dan Potra	9.275	7. Marius Urzică	9.425

„Incontestabil, la Patras, Marius Urzică a reușit să demonstreze că este un gimnast de excepție. Evoluția sa la cal cu mânăre a atras admirația tuturor celor aflați în sală. «Magnifical», «He is the best». Cuvinte sincere venite din partea specialiștilor în gimnastică, dar și din partea publicului care a apaludat la scenă deschisă evoluția lui Marius” („Gazeta Sporturilor”, 29 aprilie 2002).

„Ne-am umplut de aur” – titrau ziarele românești după triumful gimnasticii masculine la aceste Campionate Europene.

O generație de aur care va rămâne ca reper de valoare în istoria acestui sport. Dan Grecu a declarat, cu modestie, că bilanțul de la Patras este doar primul pas spre un succes olimpic: „Noi încercăm în fiecare an să depășim recorduri în gimnastica masculină românească și vă promit că nu ne oprim aici. Urmează Mondialele și Olimpiada 2004”.

Și prezența juniorilor – Adrian Bucur, Iulian Ion-Răduțiu, Adrian Ionescu, Cosmin Poescu, Ciprian Vereș – a fost una care nu a trecut neobservată, și aceasta ca urmare a succesului lui Adrian Ionescu la sol și a medaliilor de bronz obținute de Ciprian Vereș la inele. Să mai notăm ca juniorii noștri s-au mai aflat și în alte două finale: sărituri – 7. Adrian Ionescu și cal – 7. Iulian Ion-Răduțiu, 8. Cosmin Popescu, precum și faptul că și-au făcut

apariția câteva viitoare stele ale gimnasticii masculine, germanul Fabian Hambuechen, croatul Ude Filip, ungurul Krisztian Berki, rusul Maxim Deviatovski ș.a.

Sol		Inele	
1. Ionescu Adrian	9.200	1. Mark Freeman	9.237
2. Tsiopoulos Georgios	9.162	2. Anton Golotsuksov	9.162
3. Dominguez Patrick	9.050	3. Ciprian Vereș	9.150

La individual compus nici unul dintre gimnaștii noștri nu a prins finala de 24 ținând seama că ei nu au efectuat toate aparatele, în același timp, la echipe, au terminat competiția pe locul 6, făcând 3 pași mai sus față de ediția anterioară, dar fără a anunța lucruri prea bune pentru următoarele campionate.

1. Rusia	24.925	26.812	26.850	27.650	26.850	26.012	159.099
2. Elveția	26.761	25.949	25.062	26.987	26.224	26.437	157.420
3. Germania	26.737	26.612	24.662	25.687	27.299	26.350	157.347
6. România	26.187	27.274	24.162	27.536	25.475	23.775	154.409

➤ **2004 – Amsterdam (senioare, junioare), Ljubljana (seniori, juniori)**

Anul gimnasticii a fost și 2004. Poate cel mai frumos an al primului deceniu al mileniului trei. Programând Campionate Europene și Jocuri Olimpice, 2004 a adus câteva dintre marile victorii ale gimnasticii feminine din România. Dar, totodată, în ceea ce privește anul 2004 mai trebuie spus că el încheie, la nivelul seniorilor, ciclul perioadelor desfășurării întrecerilor continentale, până acum o dată la doi ani, pentru a trece la o derulare anuală, cu ediții alternative, pentru echipe și finale pe aparate, și o ediție doar cu individual compus și finale pe aparate.

Campionatele Europene feminine 2004 au avut loc, din nou, la Amsterdam (29 aprilie – 2 mai), după ediția din 1967. Deși a concurat în prima grupă valorică, echipa României a strălucit realmente și a cucerit într-o manieră entuziasmantă titlul european. Daniela Sofronie, Cătălina Ponor, Monica Roșu, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu au făcut spectacol, dominând autoritar bârna și solul, dar fiind pe „podium” și la sărituri sau paralele.

1. România	28.174 (2)	27.875 (3)	28.824 (1)	27.899 (1)	112.772
2. Ucraina	27.787 (3)	28.587 (1)	27.349 (3)	27.524 (3)	111.247
3. Rusia	28.574 (1)	26.837 (6)	27.437 (2)	27.575 (2)	110.423

„Echipa României a fost tot timpul invidiată, sau mai bine zis respectată. Iar faptul că am câștigat titlul concurând în prima grupă mărește amploarea victoriei. Eram pe punctul de a învinge la individual compus, cu o coasidebutantă, Sofronie, doar un joc de culise împiedicând acest lucru”, spunea antrenorul Octavian Bellu.

Despre ce este vorba? La finalul concursului individual, Daniela Sofronie a evoluat la sol, cu un exercițiu excelent, dar nota de plecare i-a fost micșorată cu o zecime, pentru a nu câștiga, cu toate că gimnasta învingătoare, Alina Kozich, a declarat că „Sofronie a fost mai bună”.

Până atunci, însă, Daniela Sofronie a fost între cele mai bune trei și în calificări, tot a doua, după Svetlana Khorkina și înaintea Alinei Kozich (Ucraina).

1. Svetlana Khorkina	9.537	9.687	9.262	9.200	37.686
2. Daniela Sofronie	9.375	9.475	9.562	9.112	37.524
3. Alina Kozich	9.275	9.500	9.512	9.075	37.362

Situația nu avea să se schimbe în ceea ce o privește pe gimnasta noastră, mutări pe această „tablă de șah” fiind operate doar în privința reprezentanțelor Ucrainei și Rusiei, Svetlana Khorkina, cu săriturile ratate, cedează inițiativa Alinei Kozich, care intră în posesia aurului european, și Elenei Zamolodchikovei, care trece pe poziția a 3-a.

1. Alina Kozich	9.250	9.475	9.075	9.462	37.262
2. Daniela Sofronie	9.300	9.425	9.212	9.287	37.224
3. Elena Zamolodchikova	9.437	9.125	9.150	9.437	37.149

Finalele pe aparate au adus României un adevărat tezaur de medalii, atât la senioare cât și la junioare.

Senioarele au reușit să cucerească aproape tot aurul, impresionând și încântând spectatorii olandezi, mari iubitori de gimnastică.

Monica Roșu a fost prima pentru care s-a intonat imnul României, devansându-le pe Anna Pavlova și Elena Zamolodchikova, aflate la egalitate pe poziția secundă. Intrată ultima în finală, și-a depășit adversarele prin dificultatea și precizia prin care și-a executat săriturile, având în cele din urmă un ascendent de 118.0 asupra adversarelor, concurs în care Daniela Sofronie a fost pe 5. A fost cel de al 7-lea titlu la acest aparat pentru fetele noastre după 1975, 1979 (Nadia Comăneci), 1981 (Cristina Grigoraș), 1994 (Lavinia Miloșovici), 1996, 2000 (Simona Amânar).

Iată cum au notat arbitrele din Spania, Cipru, Norvegia, Cehia, Turcia și Germania:

1. Monica Roșu	9.8	9.55	9.55	9.50	9.50	9.50	9.55	9.512	
	9.9	9.50	9.45	9.60	9.50	9.50	9.45	9.487	9.499
2. Anna Pavlova								9.400 / 9.362	9.381
2. Elena Zamolodchikova								9.475 / 9.287	9.381
5. Daniela Sofronie	9.70	9.10	9.25	9.00	9.00	9.15	9.10	9.087	
	9.80	9.40	9.35	9.25	9.30	9.15	9.30	9.300	9.193

Bârna a fost cea mai frumoasă. Duelul pentru aur s-a dat între două românce: Cătălina Ponor și Alexandra Eremia. A părut foarte simplu pentru Alexandra să depășească 9.325 a Svetlanei Khorkina. Așa că, după o evoluție superbă, a primit 9.575. Cătălina Ponor a lăsat o impresie copleșitoare. Elegantă și frumoasă, antrenată să câștige, cu o precizie în execuție de invidiat, a oferit un recital de cascade acrobatice, care au avut valoarea în aur a titlului, al -lea pentru gimnastele românce, după 1975 (Nadia Comăneci), 1983 (Lavinia Agache), 1987 (Saniela Silivaș), 1989 (Gabriela Potorac), 1994 (Gina Gogean) și pentru a doua oară când primele două trepte ale podiumului sunt ocupate de fetele noastre, premiera fiind în 1987, la Moscova, cu Daniela Silivaș și Eugenia Golea.

De această dată la masa juriului s-au aflat arbitre din Franța, Ungaria, Islanda, Belgia, Finlanda și Austria:

1. Cătălina Ponor	10.0	9.65	9.75	9.70	9.75	9.70	9.75	9.725
2. Alexandra Eremia	9.9	9.55	9.65	9.50	9.60	9.55	9.60	9.575
3. Svetlana Khorkina	9.8	9.30	9.45	9.35	9.25	9.30	9.35	9.325

Același recital și la sol, beneficiind de o coregrafie deosebită, bine aleasă și pe profilul unei mari campioane, arbitrele din Belarus, M. Britanie, Slovacia, Croația, Germania și Elveția acordându-i Cătălinei Ponor cele mai mari note, ea călcând pe urmele Nadiei Comănești (1979), Ecaterinei Szabo (1983), Daniellei Silivaș (1987, 1989), Gijnei Gogean (1992), Laviniei Miloșovici (1996) și Corinei Ungureanu (1998)

1. Cătălina Ponor	10.0		9.70	9.65	9.60	9.65	9.65	9.60	9.637
2. Elena Gomez	10.0		9.60	9.60	9.55	9.50	9.60	9.55	9.575
3. Teresa Gargano	9.8		9.45	9.20	9.35	9.40	9.30	9.35	9.350

„Vedeta echipei, Cătălina Ponor, care a obținut trei medalii de aur (echipa, bârnă și sol), a spus că la Atena ar vrea să câștige tot atâtea medalii din același metal: «Vreau să fiu pe prima treaptă a podiumului și-mi doresc să devin urmașa Nadiei Comănești». Ceea ce s-a și întâmplat... Vis de copil care merită să fie acolo, sus, pe locul întâi...”, scria ProSport.

Junioarele. Tot la Amsterdam, în paralel cu senioarele. Un final cu un bogat palmares, mai ales ca urmare a reușitelor Steliane Nistor (trei medalii), Alinei Stănculescu și Sandrei Izbașa, care își face debutul în „arena leaicalor” gimnasticii internaționale, dar și a poziționării la echipe, în concurs aflându-se 27 de formații.

Cu o evoluție mai bună la paralele (M. Britanie, în final pe 4, a avut cel mai mare punctaj) și la bârnă, echipa României ar fi putut urca pe treapta de sus a podiumului, dar acest aparat – au fost pe locul 7 -, altădată, unul forte, a început să fie „călcâiul lui Achile”, motiv pentru care a rămas cu medaliile de argint. Chiar dacă a câștigat solul și a fost pe locul secund la sărituri și bârnă (totuși, la 1.338 de învingătoare), performanța repetată, din 1998, de la St. Petersburg, la fiecare ediție.

1. Rusia	28.061 (1)	26.449 (4)	27.275 (1)	25.774 (5)	107.559
2. România	27.899 (2)	24.824 (7)	25.937 (2)	27.724 (1)	106.384
3. Italia	27.850 (3)	26.649 (3)	25.174 (3)	26.299 (3)	105.972

În schimb, Steliana Nistor a ieșit campioană europeană, după evoluții deosebit de frumoase, aducând al 8-lea titlu în vitrina cu trofee a gimnasticii juvenile românești (1978 – Emilia Eberle, 1980, 1982 – Ecaterina Szabo, 1991 – Vanda Hădărean, 1994, 1996 – Alexandra Marinescu, 2000 – Sabina Cojocar)

Calificările nu anunțau ceea ce avea să se întâmple în finală. Deocamdată gimnastele din Rusia își anunțaseră intenția de a se afla în frunte, ajutate, e drept, și de evoluțiile mai puțin convingătoare ale Sandrei Izbașa și Steliane Nistor, la sărituri și paralele, în special, dar situate în careul frunțaș.

1. Yulia Lozhecko	9.262	9.450	9.575	8.887	37.174
2. Svetlana Kliukina	9.487	9.012	9.050	8.387	35.936
3. Sandra Izbașa	9.287	8.687	8.600	9.275	35.849
4. Steliana Nistor	9.350	8.375	8.600	9.387	35.712

Ziua dintre calificări și finală a fost un „sfetnic bun” pentru Steliana Nistor, distanța dintre prima și a doua fază a concursului fiind evidentă în favoarea gimnastei noastre, care a devenit campioană continentală cu notele cele mai mari pe toate aparatele. În același timp, Sandra Izbașa nu rezistă, aceleași sărituri și paralele, fiind cu deosebire motivul pentru care a și coborât trei locuri în clasament, evident cu regretul că a fost tocmai în finală. Și, dacă, la rândul lor, gimnastele ruse n-au rămas nici ele pe poziții, remarcăm ascensiunea unei sportive care avea să devină una dintre cele mai cunoscute gimnaste ale lumii: italianca Vanessa Ferrari.

1. Steliana Nistor	9.287	9.375	9.575	9.350	37.587
2. Vanessa Ferrari	9.225	8.900	9.125	9.275	36.525
3. Yulia Lozecko	9.237	9.537	8.637	9.037	36.448
6. Sandra Izbașa	9.125	8.862	8.100	9.237	35.324

Tot Steliana Nistor, în tandem cu Sandra Izbașa, au fost pe primele două locuri la sol, în timp ce Alina Stănculescu a luat aurul la bârnă.

Sol		Bârnă		Sărituri	
1. Steliana Nistor	9.312	1. Alina Stănculescu	9.312	1. Svetalana Kliukina	9.300
2. Sandra Izbașa	9.237	2. Yulia Lozecko	9.200	2. Steliana Nistor	9.262
3. Federica Macri	9.037	3. Vanessa Ferrari	9.175	3. Tatiana Kazanțeva	9.231
		4. Sandra Izbașa	8.887	5. Sandra Izbașa	9.075

„La 15 ani, Steliana Nistor, campioana absolută la individual compus în concursul rezervat junioarelor, este deja o mică vedetă la Amsterdam. De la antrenorii celorlalte țări participante și până la arbitre, toți au rămas plăcut impresionați de evoluțiile ei, dar și de prestația pe care acest ghemotoc de fată o are la o vârstă atât de fragedă. «Va fi o mare vedetă», au afirmat jurnaliștii prezenți. Nadia Comăneci a spus că îi place la nebunie această fetiță. «Are ceva deosebit. Pot spune că m-am îndrăgostit de evoluțiile ei», spune Nadia. Cu o față de păpușă, proaspăta campioană europeană recunoaște că este copleșită de faptul că toată lumea îi acordă o așa mare atenție. «Mă simt puțin amețită când văd atâta lume în jurul meu, dar sunt fericită că am reușit», spune Steliana. Sportivă a clubului din Sibiu, pregătită de antrenorul Raluca Bugner, Steliana Nistor are toate șansele ca nu peste mult timp să devină una dintre marile stele ale gimnasticii românești și mondiale”, scria ProSport.

Cronologic vorbind, prima mare victorie a anului 2004 a fost la Campionatele Europene masculine de la Ljubljana (Slovenia), ediția a 26-a disputându-se între 15 și 18 aprilie, înaintea confruntării fetelor de la Amsterdam.

Ziarul „Adevărul” vedea în Marian Drăgulescu o „variantă feminină a Nadiei Comăneci”, deoarece „la această ediție de la Ljubljana, Marian Drăgulescu a repetat performanța Nadiei Comăneci de la Skien, din Norvegia, cucerind 4 medalii de aur. Primele patru finale, cea de vineri, pe echipe, sâmbătă, la individual compus, și ieri, finalele de la sol și sărituri, au însemnat tot atâtea medalii de aur. Au fost, dacă vreți, campionatele naționale de gimnastică ale României, pentru că Drăgulescu, Suciu, Urzică, Potra și Șelariu au obținut tot ce se putea obține de la aceste europene... Cu două medalii de aur în buzunar înaintea finalelor pe aparate de ieri, la echipe și la individual compus, Drăgulescu a abordat cu mult calm finala de la sol. La finele unui exercițiu perfect, Drăgulescu a devenit campion european la

sol, anunțându-și o candidatură serioasă la medaliile de aur de la Jocurile Olimpice. În fine, pentru ca succesul lui Marian Drăgulescu să fie total, compatriotul nostru a reușit tot ieri în finala de la sărituri o execuție senzațională care i-a adus un nou titlu european. Românul a executat perfect săritura «Drăgulescu» ce este numită așa pentru că sportivul nostru a fost primul care a prezentat-o într-un concurs oficial. Pentru asta a primit nota de 9.875, cea mai mare din întreg concursul și și-a agățat la gât cea de-a patra medalie de aur din patru finale la care a participat. Nici nu apucase bucureșteanul legitimat la Dinamo să se obișnuiască cu ideea că are patru medalii de aur, că a și început finala de la cal cu mânăre. Ioan Suciș și Marius Urzică erau cei doi români care vizau aurul și argintul la acest aparat, dar o greșeala a veteranului Urzică, care a ratat exercițiul, ne-a privat de o medalie la-ndemână. În aceste condiții, Suciș a fost cel care a adus aurul pentru echipa noastră. Sibianul, care a stat multă vreme în umbra marelui Urzică a avut, în sfârșit, ocazia să ridice victorios brațele în sus. Echipa României, adică Marian Drăgulescu, Marius Urzică, Ioan Suciș, Dan Potra și Răzvan Șelariu, condusă și la aceste europene de Dan Grecu, avea, printre altele, și o misiune de onoare. În 2002, la Patras, în Grecia, România a cucerit titlul de campioană europeană pe echipe, iar Dan Potra a devenit campion european absolut, rezultate care au fost privite cu indulgență de lumea gimnasticii. S-a spus, atunci, că a fost doar o întâmplare, că țara noastră a profitat de o conjunctură favorabilă, dar după cele întamplate la Ljubljana, a devenit clar pentru toată lumea că acum suntem o putere și în gimnastica masculină și, foarte important, vom conta în lupta pentru medaliile de la Olimpiadă. Revenind la concursul pe echipe de la aceste europene, este de apreciat felul în care România a câștigat, dominând concursul de la un capăt la altul. Este adevărat că am avut noroc, și după primele două rotații, sol și cal cu mânăre, aparate la care am excelat întotdeauna, aveam un avans confortabil de peste un punct, ceea ce ne-a permis să abordăm liniștiți partea a doua a concursului. După o evoluție surprinzător de sigură la inele, aparat la care nu numai că nu am greșit, dar am și obținut trei note de peste 9.362, și chiar un 9.525, adus de Șelariu, au urmat săriturile, aparat la care Drăgulescu a obținut un senzațional 9.775, cea de-a doua notă din concurs, după ce Marius Urzică le smulsesse arbitrilor de la cal cu mânăre un incredibil 9.800. Din acest moment, era clar pentru toată lumea că țara noastră nu mai poate pierde medalia de aur, dacă gimnaștii se vor mulțumi să-si facă exercițiile fără să riște pentru o notă mare. Din fericire pentru noi, planul tactic pus la cale de conducerea tehnică a echipei a funcționat perfect și, pentru a doua oară consecutiv, România este campioană europeană pe echipe la masculin. Sâmbătă, după cum evoluase în concursul pe echipe, Drăgulescu își avertizase adversarii că poate obține titlul, mai ales ca românului i-a reușit tot ce și-a propus și a acumulat cele mai multe puncte, grație și celui 9.775 de la sărituri. În aceste condiții, nu a surprins pe nimeni că finala de la individual compus a fost, cum au subliniat și slovenii, un „Marian Dragulescu’s Show”. Românul a condus de la prima rotație, după ce a obținut o notă excelentă, 9.712 la sol, unul dintre aparatele sale preferate, până la sfârșit, când, la bară, a luat una dintre cele mai mici note ale sale din concurs, 9.225, suficient însă pentru a-și asigura medalia de aur și titlul european. Mai mult, Drăgulescu a reușit ca la sol și la sărituri să obțină cele mai mari note din concurs, 9.712, respectiv 9.762, rezultate care îl recomandau drept favorit și în finalele pe aparate de ieri, țara noastră având reprezentanți în patru din cele șase finale: Drăgulescu, la sol și sărituri, Ioan Suciș, la sol, cal cu mânăre și sărituri, și Marius Urzică, la cal cu mânăre și paralele...”

Să recapitulăm rezultatele.

Finalul concursului pe echipe, cu 30 de formații la start. Formația României, în zi mare, termină pe primul loc, la aproape un punct și jumătate distanță de a doua clasată, Belarus (cu Denis Savenkov, Ivan Ivankov în prim-plan), și la peste două puncte și un sfert de medaliata cu bronz, Franța (cu Florent Maree, Yan Cucherat, Dimitri Karbanewnko, cei mai buni).

1.Romania	28.987(1)	29.062(1)	28.374(4)	28.950(1)	27.862(5)	27.849(7)	171.084
Marius Urzică	-	9.800	-	-	9.625	9.162	28.587
Marian Drăgulescu	9.725	9.525	9.362	9.775	9.275	9.475	57.137
Ioan Suci	9.675	9.737	-	9.575	8.962	-	37.949
Dan Potra	-	-	9.487	-	-	-	9.487
Razvan Șelariu	9.587	-	9.525	9.600	-	9.212	37.924
2.Belarus	27.974(7)	28.824(2)	27.949(7)	28.300(2)	28.274(1)	28.411(3)	169.732
3.Franța	28.212(2)	27.886(9)	28.399(3)	27.850(8)	28.236(3)	28.212(5)	168.795

La individual compus, Marian Drăgulescu, singurul dintre gimnaștii noștri care a făcut toate aparatele, s-a instalat în fotoliul de lider încă din calificări și nu s-a mai „ridicat” decât să se îndrepte spre treapta de sus a podiumului de premieră. Marian Drăgulescu și-a adjudecat calificările la 0.101 de ucraineanul Roman Zozulia, dar în finală se mai aflau și alte nume ce aspirau la podium, Rafael Martinez (Spania), Nikolai Kriukov (Rusia), Denis Savenkov (Belarus), Vlasios Maras (Grecia) și alții.

1. Marian Drăgulescu	9.725	9.525	9.362	9.775	9.275	9.475	57.137
2. Roman Zozulia	9.250	9.587	9.687	9.412	9.650	9.450	57.036
3. Rafael Martinez	9.675	9.612	9.512	9.462	9.325	9.337	56.923

În runda finală Marian Drăgulescu a făcut, din nou, dovada calităților sale, chiar dacă paralelele și, chiar, bara, au reprezentat un moment de cumpănă, evoluții compensate cu brio de prestațiile de la sol sau sărituri. „Scenariul” în ceea ce privește locul întâi s-a repetat doar în cazul lui Marian Drăgulescu, pentru că ceilalți aspiranți la titlu au fost nevoiți să se mulțumească doar cu pozițiile următoare, înregistrându-se schimbări de poziții, ascensiuni și coborâri, cel mai spectaculos salt făcându-l Denis Savenkov, de pe 5 pe podium. După trei ani, cât au trecut de la ewdiția din 2002, de la Patras, cu Dan Potra învingător, a fost rândul lui Marian Drăgulescu să dubleze această performanță, ambele rezultate nefiind egale în perioada următoare de niciun alt gimnast român.

1. Marian Drăgulescu	9.712	9.525	9.412	9.762	9.162	9.225	56.798
2. Rafael Martinez (Spania)	9.612	9.662	8.950	9.325	9.625	9.537	56.711
3. Denis Savenkov (Belarus)	9.550	8.912	9.437	9.262	9.475	9.525	56.161

În finalele pe aparate am asistat la un nou recital marca Marian Drăgulescu, la sol și sărituri, dar și la evoluția de excepție a lui Ioan Suci, la cal, aparat la care, în anii următori își vor da măsura un Krisztian Berki sau Marius Urzică.

Sol	Sărituri	Cal
1. Marian Drăgulescu 9.775	1. Marian Drăgulescu 9.756	1. Silviu Suciu 9.725
2. Jordan Jovtchev 9.737	2. Jevgēņijs Saproņenko 9.662	2. Alberto Busnari 9.712
3. Rafael Martinez 9.675	3. Leszek Blanik 9.643	3. Krisztian Berki 9.700
6. Ioan Suciu 9.450	7. Ioan Suciu 9.350	8. Marius Urzică 9.625

„Eroul delegației noastre a fost, fără indoială, Marian Drăgulescu, cel care a plecat de la Ljubljana cu patru medalii de aur la gât și cu titlul, neonorific, de cel mai bun gimnast la aceste CE. După concursul câștigat sâmbata seara, Drăgulescu, deși obosit, a stat la dispoziția ziaristilor zeci de minute, așa cum se cade să faca un campion. «După ce am făcut toate cele șase rotații în finala pe echipe și, din nou, sașe rotații la individual compus, trebuie să recunosc că sunt foarte obosit», a declarat românul, «dar este o oboseală plăcută. Sincer să fiu, înainte de ultimul aparat, când aveam un avans de trei zecimi, mi-am dat seama că pot să pierd numai dacă ratez exercițiul, numai dacă fac cine știe ce mare greșeală. Din fericire, nu s-a întâmplat nimic neprevăzut, am câștigat și acum nu-mi doresc decât să repet această evoluție și la Olimpiadă»».

Spre deosebire de seniori, juniorii au avut, de această dată, o prezență mult mai palidă decât la edițiile trecute, în palmaresul tinerilor noștri gimnaști înregistrându-se doar o medalie de bronz, prin Cosmin Popescu, la cal, în rest clasări suficient de modeste pentru Flavius Koczi, Cosmin Popescu și Ovidiu Buidoso, Andrei Suciu și Cristian Ioniță.

Cu un total de 158.010, echipa României s-a situat pe locul 6, aceeași poziție ca în urmă cu doi ani, la Patras, după Rusia, Germania, Ucraina, Franța și Elveția.

1.Rusia	26.412(7)	28.199(1)	27.299(1)	27.737(1)	27.812(1)	27.236(3)	164.695
2.Germania	26.637(3)	26.786(6)	26.137(2)	27.036(8)	27.662(2)	27.949(1)	162.207
3.Ucraina	26.474(5)	28.162(2)	24.287(13)	27.375(5)	27.025(3)	26.425(6)	159.748
6.România	26.211(8)	27.975(3)	25.287(7)	26.450(17)	25.500(9)	26.587(4)	158.010
Cosmin Popescu	-	9.500	-	-	8.475	-	17.975
Flavius Koczi	8.837	9.100	8.637	8.675	8.625	9.112	52.986
Andrei Suciu	8.712	-	8.775	8.875	8.400	-	34.762
Ovidiu Buidoso	8.662	-	-	8.900	-	9.175	26.737
Cristian Ioniță	-	9.375	7.875	-	-	8.300	25.550

Probele individuale au adus doar bronz la cal, obținut de Cosmin Popescu, cu 9.500, după Louis Smith (M. Britanie) 9.575 și Vid Hidvegi (Ungaria) 9.550, ceilalți ocupând locuri modeste.

- individual compus: locul 11 – Flavius Koczi (9.262 / 9.500 / 8.350 / 8.550 / 8.475 / 7.750 = 51.887), campion fiind rusul Evgeni Vasiliev 55.174.

- bară: locul 7 – Ovidiu Buidoso 8.475, medalia de aur fiind adjudecată de germanul Fabian Hambuechen.

➤ 2005 – Debrecen (senioare, seniori) – individuale

Orașul ungar Debrecen a fost gazda, între 2 și 5 iunie, a celui dintâi Campionat European individual, atât formula de desfășurare, cât periodicitatea schimbându-se cu această ediție, întrecerile continentale devenind anuale, în anii impari fiind individuale (individual compus și aparate), iar în cei impari pe echipe (echipe și aparate). De asemenea, acesta a fost ultimul campionat la care a fost utilizat vechiul sistem de arbitraj, din 2006 fiind introdus Codul

de Punctaj, limitându-se, totodată, la doi sportivi de țară posibilitatea de calificare în finale (individual compus și aparate).

La Debrecen au fost prezente Floarea Leonida, Cătălina Ponor și Daniela Sofronie, precum și Ioan Suci, Răzvan Șelariu, Marian Drăgulescu, Daniel Popescu și Alin Jivan.

Doar Floarea Leonida a făcut toate aparatele, intrând în disputa pentru podium la individual compus, ea urcând în finala de 24 de pe locul 12 al calificărilor (a încheiat pe 13, dar a beneficiat de clauza de regulament cu doar două sportive de țară), poziția ei fiind urmarea notelor scăzute la bârnă și sol.

1. Emilie Lepennec	9.350	9.600	9.175	9.375	37.500
2. Elizabeth Tweddle	8.700	9.625	8.950	9.450	36.725
3. Francesca Benolli	9.375	9.112	8.812	9.050	36.349
13. Floarea Leonida	9.025	9.200	8.375	8.450	35.050

În finală ierarhia a arătat complet diferit, cu schimbări de poziție nenumărate, titlul revenind reprezentantei Franței, Marine Debaue, locul 4 în calificări, fiind pentru prima oară când o gimnastă din Hexagon ajunge pe un asemenea loc în competiția continentală. Ea a fost urmată de Anna Pavlova (Rusia) – locul 8 în calificări și Yulia Lozecko (Rusia) – aflată pe 5. În acest joc al schimbărilor de poziții, și ca urmare a unei evoluții mai bune pe fiecare aparat, chiar dacă păstrându-se în parametri din runda anterioară, s-a aflat și gimnasta noastră, Floarea Leonida, care a pus punct concursului pe locul 7.

1. Marine Debaue	8.962	9.487	9.487	9.162	37.098			
2. Anna Pavlova	9.450	9.037	9.462	9.125	37.074			
3. Yulia Lozhecko	9.037	9.325	9.150	9.237	36.749			
7. Floarea Leonida	9.187	9.312	8.525	8.775	35.799			
Sărituri 9.7	9.15	9.20	9.35	9.20	9.20	9.15	9.187	(8)
Paralele 9.8	9.35	9.20	9.30	9.40	9.10	9.40	9.312	(5)
Bârnă 9.6	8.60	8.45	8.60	8.45	8.45	8.65	8,525	(10)
Sol 9.5	8.75	8.95	8.90	8.80	8.65	8.65	8.775	(9)

În finalele pe aparate au obținut calificarea Cătălina Ponor (bârnă și sol), Daniela Sofronie (paralele), finale la capătul cărora a existat bucuria medaliei de aur obținută de Cătălina Ponor, care s-a detașat net de celelalte competitori, urcând, astfel, pentru a doua oară consecutiv în vârful ierarhiei, după performanța din 2004, de la Amsterdam. Arbitrele din Turcia, Luxemburg, Germania, Grecia, Bulgaria și Irlanda, aflate în juriul de bârnă au acordat următoarele note:

1. Cătălina Ponor	10.0	9.65	9.80	9.75	9.80	9.75	9.60	9.737
2. Marine Debaue	9.9	9.45	9.40	9.45	9.55	9.60	9.50	9.487
3. Anna Pavlova	9.9	9.20	9.40	9.35	9.50	9.20	9.35	9.325

În schimb, la sol, Cătălina Ponor a fost pe locul 4, iar abitrele din Belarus, Israel, Islanda, Finlanda, Slovenia, M. Britanie văzând astfel evoluția fetelor:

1. Isabelle Severino	10.0	9.65	9.55	9.60	9.55	9.50	9.60		9.575
2. Suzanne Harnes	10.0	9.40	9.35	9.35	9.40	9.35	9.50		9.375
3. Emilie Lepennec	9.9	9.40	9.35	9.30	9.35	9.30	9.35		9.337
4. Cătălina Ponor	9.9	9.45	9.30	9.25	9.25	9.25	9.40	0.1	9.200

Daniela Sofronie a încheiat pe locul 8 la paralele.

„Recolta” băieților a fost mult mai bogată în comparație cu cea a fetelor, ei întorcându-se de la Debreceen cu o medalie de aur (Marian Drăgulescu – sol), trei de argint (Răzvan Șelariu – individual compus și sol; Marius Urzică – cal) și una de bronz (Răzvan Șelariu – sărituri).

În concursul de la individual compus, cu 60 de gimnaști la start, Răzvan Șelariu și Ioan Suciuc au pășit cu dreptul, terminând pe locurile 2, respectiv 3, după spaniolul Rafael Martinez, și punându-și, astfel, candidatura la podiumul final, cu reale indicii că au capacitatea necesară de a se afla printre laureații ediției.

1. Rafel Martinez	8.987	9.575	9.200	9.475	9.187	9.412			55.836
2. Răzvan Șelariu	9.437	9.150	9.362	9.487	8.950	8.912			55.298
Sol	9.9	9.50	9.45	9.30	9.40	9.40	9.55		9.437
Cal	9.7	9.10	9.30	9.10	8.90	9.20	9.20		9.150
Inele	9.9	9.35	9.20	9.40	9.30	9.40	9.40		9.362
Sărituri									
S. 1.	9.9	9.45	9.45	9.55	9.50	9.60	9.45	9.487	9.487
S. 2.	9.9	9.50	9.50	9.55	9.45	9.55	9.60	9.525	
Paralele	9.6	8.90	9.10	8.95	8.95	9.00	8.90	8.950	
Bară	9.6	8.85	8.70	8.85	8.95	9.05	9.00	8.912	
3. Ioan Suciuc	9.225	9.175	8.887	9.575	9.087	8.000			53.949
Sol	9.6	9.25	9.25	9.20	9.10	9.20	9.25		9.225
Cal	10.0	9.25	8.85	9.10	9.30	9.10	9.25		9.175
Inele	9.7	8.80	8.70	8.90	9.10	8.80	9.05		8.887
Sărituri	9.9	9.55	9.55	9.50	9.60	9.60	9.65		9.575
Paralele	9.6	9.00	9.20	9.00	9.10	9.10	9.15		9.087
Bară	9.2	8.00	8.00	8.00	8.10	8.00	8.00		8.000

Totul avea să evolueze în direcția dorită doar în ceea ce îl privește pe Răzvan Șelariu, care și-a conservat poziția de argint, în timp ce Ioan Suciuc a făcut trei pași înapoi, tocmai pe locul 6 al ierarhiei finale, urmare a ratării exercițiului la paralele. Dacă ar fi repetat nota din calificări ar fi fost campion!, astfel titlu a fost cucerit de Rafael Martinez

1. Rafael Martinez	9.300	9.100	9.225	8.900	9.175	9.650			55.350
2. Răzvan Șelariu	9.475	9.187	9.025	9.550	8.950	9.050			55.237
	9.9	9.40	9.45	9.60	9.45	9.40	9.60		9.475
	9.7	9.35	9.00	9.30	9.25	9.05	9.15		9.187
	9.6	9.15	8.95	9.00	9.00	9.15	8.95		9.025
	9.9	9.55	9.60	9.50	9.55	9.60	9.45		9.550
	9.6	9.05	9.00	8.80	9.00	9.00	8.75		8.950
	9.5	9.00	9.00	9.20	9.10	9.10	8.90		9.050
3. Denis Savenkov	8.937	9.262	9.000	9.450	9.137	9.162			54.948
6. Ioan Suciuc	9.212	9.612	9.125	9.687	7.787	8.825			54.248

9.6	9.20	9.20	9.25	9.40	9.20	9.20	9.212
10.0	9.65	9.60	9.55	9.60	9.70	9.60	9.612
9.7	9.10	9.05	9.20	9.15	9.05	9.20	9.125
9.9	9.70	9.75	9.70	9.65	9.65	9.70	9.687
9.1	8.10	7.60	7.65	7.70	7.80	8.00	7.787
9.3	8.80	8.80	8.85	8.85	8.85	8.60	8.825

Gimnaștii noștri aveau să-și demonstreze valoarea și în finala de la sol, cu un Marian Drăgulescu în vervă deosebită, arbitrii (Bulgaria, Turcia, Polonia, Slovacia, Austria, Germania) acordându-i la unison cele mai mari note din concurs, și un Răzvan Șelariu, pe locul de argin, ca urmare a notei mai mici la dificultate, ceea ce a influențat aprecierea generală. Să mai notăm și faptul că, exceptându-i pe primii patru clasaiți, toți ceilalți ai fost penalizați (mai mult sau mai puțin) de arbitri din Bulgaria, Turcia, Polonia, Slovacia, Austria și Germania pentru diverse ratări.

1. Marian Drăgulescu	10.0	9.70	9.60	9.55	9.65	9.60	9.70	9.637
2. Răzvan Șelariu	9.9	9.50	9.45	9.50	9.50	9.40	9.55	9.487
3. Róbert Gal	9.8	9.50	9.40	9.35	9.30	9.35	9.45	9.387

Încă două medalii în palmaresul sportivilor noștri aveau să vină pe „calul” lui Marius Urzică și în urma „săriturilor” lui Răzvan Șelariu, cel dintâi fiind medaliat cu argint, celălalt cu bronz.

Debutând în 2004, la Ljubljana, cu bronzul european, ungerul Krisztian Berki a continuat ascensiunea în elita specialiștilor calului, o prezență care, în anii următori, va fi aureolată de încă cinci titluri continentale, dar și de alte medalii olimpice și mondiale. La rândul său, Marius Urzică a pus punct șirului de titluri europene (Praga 1994, Bremen 2000, Patras 2002), dar a încheiat, totuși, cu o medalie, lăsând în urmă o carieră de excepție și făcând loc noii generații. Pe același aparat, Ilie Popescu a fost pe 5.

Arbitri din Portugalia, Suedia, Islanda, Norvegia, Olanda și Bulgaria au notat astfel:

1. Krisztian Berki	10.0	9.80	9.80	9.70	9.85	9.70	9.80	9.775
2. Marius Urzică	10.0	9.75	9.75	9.75	9.80	9.75	9.80	9.762
3. Nikolai Kriukov	10.0	9.55	9.65	9.70	9.70	9.30	9.70	9.650
5. Ilie Popescu	10.0	9.45	9.50	9.45	9.50	9.50	9.65	9.487

Cu medalia de bronz a coborât Răzvan Șelariu și de pe podiumul săriturilor (la egalitate cu olandezul Jeffrey Wammes), finală cu Alin Jivan pe locul 6, după cum au decis arbitrii din Ungaria, M. Britanie, Ucraina, Finlanda, Cehia și Italia, care i-au văzut pe letonul Evgeni Saproneko – medaliatul cu argint la Jocurile Olimpice de la Atena 2004, la „mondialele” 1999, 2001 și „europenele” 2004 – și pe bulgarul Filip Ianev pe primele două poziții.

1. Evgeni Saproneko	10.0	9.60	9.55	9.70	9.70	9.60	9.60	9.625	
	10.0	9.70	9.80	9.80	9.80	9.75	9.55	9.762	9.693
2. Filip Ianev	9.9	9.70	9.60	9.60	9.65	9.60	9.65	9.625	
	9.9	9.60	9.35	9.60	9.50	9.55	9.60	9.562	9.593

3. Răzvan Șelariu	9.9	9.60	9.55	9.45	9.60	9.60	9.65	9.587
	9.9	9.60	9.60	9.50	9.65	9.50	9.45	9.550 9.568
3. Jeffrey Wammes	9.9	9.55	9.65	9.60	9.55	9.60	9.60	9.587
	9.9	9.60	9.50	9.50	9.50	9.60	9.60	9.550 9.568
6. Alin Jivan	9.9	9.60	9.45	9.50	9.65	9.50	9.60	9.550
	9.9	9.50	9.45	9.25	9.55	9.35	9.35	9.412 9.481

În ceea ce îi privește pe băieți, această ediție s-a încheiat cu un loc 5 – Marius Urzică (9.200 = 9.70 // 9.20 – 9.35 – 9.10 – 9.15 – 9.20 – 9.25) și un loc 7 – Ioan Suci (7.925 = 9.3 // 8.00 – 8.20 – 8.00 – 7.80 – 7.90 – 7.80) la paralele, finală care l-a avut pe spaniolul Manuel Carballo (9.712) pe primul loc.

➤ 2006 – Volos (senioare, junioare, seniori, juniori)

Scena Campionatelor Europene a fost „ridicată” la Volos (Grecia), locul unde s-au întâlnit și fetele (27 – 30 aprilie), și băieții (4 – 7 mai). A fost cea dintâi ediție la care s-a utilizat noul sistem de notare, pe baza Codului de Punctaj 2006 elaborat de Fig și UEG.

Din 2006, la conducerea lotului feminin a venit Nicolae Forminte, împreună cu Liliana Cosma, Lucian Sandu, Cătălin Daniel Meran, Marius Vintilă, Eliza Stoica și Raluca Bugner. Drept urmare, Campionatele Europene de la Volos au constituit primul examen important al noii echipe manageriale, în „teren” cu Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Cătălina Ponor, Alina Stănculescu și Floarea Leonida.

24 de echipe s-au aflat în confruntarea pentru noul podium continental al gimnasticii, o confruntare care a adus în prim-plan cunoscutele forțe (România, Rusia, Ucraina ș.a.), dar, surprinzător, și o formație a Italiei foarte puternică și foarte competitivă, cu semnal direct către podium încă din calificări. Prima fază a competiției s-a desfășurat, în genere, între parametri normali de valoare și plasament în ierarhie, cu gimnastele noastre cele mai bune la bârnă și sol (cu același punct nevralgic reprezentat de paralele), cu cele din Rusia la sărituri (poziții între primele trei la celelalte aparate), dar și cu neașteptata evoluție a italiencelor la paralele.

Drept urmare echipele calificate în finală s-au aflat în următoarea ordine:

1. Rusia	44.425 (1)	43.100 (3)	45.175 (2)	43.450 (2)	176.150
2. România	43.925 (2)	41.075 (8)	46.425 (1)	44.525 (1)	175.950
Sandra Izbașa	14.900	13.075	15.675	15.550	59.200
Steliana Nistor	–	14.575	–	–	14.575
Cătălina Ponor	14.800	–	15.450	14.675	44.925
Floarea Leonida	14.225	13.425	–	–	27.650
Alina Stănculescu	–	–	15.300	14.300	29.600
3. Italia	43.375 (4)	44.200 (1)	44.400 (3)	42.675 (5)	174.650
4. Ucraina	43.400 (3)	43.100 (3)	43.525 (6)	43.275 (3)	173.300
5 Spania	41.700 (9)	43.375 (2)	43.600 (5)	42.925 (4)	171.600
6. Franța	43.325 (5)	42.625 (5)	40.900 (11)	41.600 (8)	168.450
7. M. Britanie	42.250 (8)	42.600 (6)	41.425 (9)	40.950 (10)	167.225
8. Olanda	40.575 (15)	40.900 (9)	43.150 (7)	41.775 (7)	166.400

Finala avea să bulverseze cunoscutele ierarhii, pe de o parte ca urmare a ratărilor gimnastelor ruse la bârnă (în mod special) și sol, iar pe de alta ca urmare a evoluțiilor spectaculoase ale italiencelor, foarte omogene, la nivelul

de sus, pe fiecare aparat, ceea ce a făcut în final ca Vanessa Ferrari, Monica Bergamelli, Lia Parolari, Federica Macri, Carlotta Giovannini să devină laureate cu aur, cel dintâi titlu european la echipe pentru Italia, producând marea surpriză a campionatelor.

La rândul ei, reprezentativa României s-a păstrat pe aceleași cote, gimnastele noastre dominând, din nou, bârna și solul, fiind pe locul 3 la sărituri, dar, foarte important, cu o prezență mai bună pe paralele și un punctaj în consecință (42.875 față de 41.075), chiar dacă au fost pe 5, ele terminând pe poziția secundă, urmate fiind de Rusia.

1.Italia	42.975(2)	43.400(3)	44.875(2)	43.975(2)	175.225				
2.România	42.700(3)	42.825(5)	45.125(1)	44.475(1)	175.125				
Sandra Izbașa	14.825	14.275	15.100	15.500	59.700				
Sărituri	5.8	9.00	9.00	9.00	9.10	8.90	9.10		14.825
Paralele	5.6	8.30	8.90	8.80	8.60	8.60	8.70		14.275
Bârnă	6.3	8.30	8.80	9.10	8.60	9.10	8.70		15.100
Sol	6.4	8.60	9.20	9.00	9.00	9.20	9.30		15.500
Steliana Nistor	–	15.025	–	–	15.025				
Paralele	6.4	8.40	8.50	8.90	8.70	8.30	8.90		15.025
Cătălina Ponor	14.325	–		15.175	14.600	44.100			
Sărituri	5.5	8.70	8.80	8.90	8.80	8.80	8.90		14.325
Bârnă	6.0	9.00	9.10	9.20	9.30	9.40	9.10		15.175
Sol	5.7	8.90	9.00	8.60	8.90	8.80	9.00		14.600
Floarea Leonida	13.550	13.525	–	–	27.075				
Sărituri	5.5	8.20	8.50	8.60	8.20	8.50	8.20	0.3	13.550
Paralele	6.2	7.10	7.40	7.50	7.70	7.00	7.30		13.525
Alina Stănculescu	–		–		14.850	14.375	29.225		
Bârnă	6.0	8.90	9.00	8.90	8.80	8.70	8.80		14.850
Sol	5.5	8.70	8.90	8.80	8.50	9.10	9.10		14.375
3.Rusia	43.525(1)	44.025(1)	42.100(5)	43.725(3)	173.375				

Tandemul Cătălina Ponor – Sandra Izbașa s-a dovedit a fi cel mai puternic în finalele de la bârnă și sol. Pe „puntea suspinelor” Cătălina Ponor a cucerit detașat medalia de aur, la rândul ei Sandra Izbașa fiind pe locul de bronz, la egalitatea cu ucraineanca Marina Proskurina, ambele întrecute de Lenika De Simone (Spania). Drept urmare, Cătălina Ponor devine prima gimnastă, după Nadia Comăneci, în 1979, care obține trei titluri europene consecutive la un aparat.

Podiumul și punctajele la bârnă, cu notele acordate de arbitrele din M. Britanie, Franța, Turcia, Cipru, Danemarca și Croația:

1. Cătălina Ponor	6.30 /	9.50	9.50	9.50	9.50	9.50	9.40	9.500	15.800
2. Lenika De Simone	6.40 /	8.90	9.10	9.50	8.80	8.80	9.00	8.950	15.350
3. Marina Proskurina	6.50 /	8.90	8.90	9.30	8.40	8.80	8.60	8.800	15.300
3. Sandra Izbașa	6.30 /	9.00	9.20	8.90	9.10	9.00	8.90	9.000	15.300

La sol situația s-a inversat în ceea ce le privește pe gimnastele noastre, de această dată aurul revenind Sandrei Izbașa, cu Cătălina Ponor pe poziția a treia, între ceel două interpunându-se italianca Vanessa Ferrari.

Au avut „catalogul” în mână arbitre din Slovacia, Finlanda, Serbia&Muntele, Norvegia, Grecia și Lituania:

1. Sandra Izbașa	6.4	9.30	9.20	9.20	9.10	9.10	9.10	9.150	15.550
2. Vanessa Ferrari	6.4	9.00	9.20	9.10	9.00	9.00	9.10	9.050	15.450
3. Cătălina Ponor	5.7	8.90	8.80	8.90	9.10	8.80	9.00	8.900	14.600

Cu o săritură notată cu a doua notă din finală (14.676), dar cu cealaltă având cea mai mică notă (13.225), Sandra Izbașa a încheiat pe locul 7 la sărituri, concurs câștigat de Ana Grudko (Rusia, 14.362 – 14.925 / 13.800), iar Steliana Nistor a fost pe 6 (14.525) la paralele, aurul fiind adjudecat de britanica Elizabeth Tweddle (16.050).

65 de junioare și 26 de echipe s-au aflat în competiție pentru podiumurile europene, Aluissa Lăcusteanu, Andreea Grigore, Cerasela Pătrașcu, Mădălina Guțu și Alexandra Ghiță fiind tinerele noastre gimnaste prezente la Volos.

Competiția echipelor a avut o singură solistă, Rusia, care s-a impus pe trei din cele patru aparate (paralele, bârnă, sol), cedând inițiativa doar la sărituri, acolo unde cele mai bune au fost reprezentatele noastre, cu Andreea Grigore și Aluissa Lăcusteanu având cele mai mari note din concurs. Dacă Rusia s-a impus la peste șase puncte față de echipa noastră, clasată pe locul secund, la rândul lor româncele s-au aflat la o distanță de aproape trei puncte față de Germania, medaliată cu bronz.

1. Rusia	41.825 (2)	46.375 (1)	45.100 (1)	43.150 (1)	176.450
2. România	42.525 (1)	41.250 (6)	44.100 (2)	42.375 (2)	170.250
Aluissa Locusteanu	14.450	14.000	14.625	14.575	57.650
Andreea Grigore	14.500	13.625	14.925	14.000	57.050
Mădălina Guțu	13.025	12.775	–	–	25.800
Cerasela Pătrașcu	13.575	13.625	14.550	13.800	55.550
Alexandra Ghiță	–	–	13.950	13.175	27.125
3. Germania	41.000 (5)	43.425 (2)	41.850 (6)	41.075 (3)	167.350

Evoluțiile de la echipe au contat și pentru clasamentul la individual compus, evident în competiție pentru podium intrând doar acele gimnaste care au făcut toate aparatele, în ceea ce ne privește acestea fiind Aluissa Locusteanu, Andreea Grigore și Cerasela Pătrașcu. A fost, în final, un podium în integralitate rusesc, punctele forte fiind evoluțiile la paralele, bârnă și sol, de fapt aceleași aparate care au adus victoria și la echipe. Alouissa Locusteanu și Andreea Grigore au fost în zona de frunte și au terminat pe locurile 4, respectiv 5, la rândul ei Cerasela Pătrașcu încheind pe 10.

1. Daria Elizarova	13.700	15.150	15.525	14.875	59.250
2. Karina Miasnikova	14.450	15.475	14.875	14.000	58.800
3. Elena Kokareva	13.550	15.750	14.700	14.000	58.000
5. Aluissa Locusteanu	14.450	14.000	14.625	14.575	57.650
6. Andreea Grigore	14.500	13.625	14.925	14.000	57.050
10. Cerasela Pătrașcu	13.575	13.625	14.550	13.800	55.550

Finalele pe aparate, după evoluții la nivelul de sus al participantelor, au confirmat faptul că Aluissa Lăcusteanu și Andreea Grigore sunt lidele echipei, fiecare înscriindu-și în palmares rezultate dintre cele mai bune, Alouissa Lăcusteanu – o medalie de aur și una de bronz, iar Andreea Grigore – două de argint. În concursul de la sărituri, Cerasele Pătrașcu a încheiat pe 5.

În concursul de la sol, Alouissa Lăcusteanu nu a avut adversare, arbitrele din Slovenia, Spania, Finlanda, Slovacia, Ungaria, Ucraina fiind cvasi în unanimitate (excepție arbitra din Ungaria, care a văzut-o mai bună pe Andreea Grigore) în a-i acorda cele mai mari note.

1. Aluissa Lăcusteanu	5.8	9.00	8.60	9.00	8.70	8.80	8.90	8.850	14.650
2. Andreea Grigore	5.5	8.40	8.90	8.70	8.40	8.90	8.60	8.650	14.150
3. Gaelle Mys	5.8	8.50	8.30	8.40	8.20	7.90	8.40	8.325	14.125

Pe podium le-au văzut arbitrele din Luxemburg, Turcia, Lituania, Norvegia, Italia și Franța pe fetele noastre și în finala de la bârnă:

1. Daria Elizarova	6.3	9.10	9.30	9.00	8.80	9.10	9.10	9.075	15.375
2. Andreea Grigore	6.0	9.10	9.30	9.20	9.10	9.20	9.30	9.200	15.200
3. Aluissa Lăcusteanu	5.9	8.70	8.60	9.20	8.80	8.90	8.90	8.825	14.725

La doar o săptămână după fete, Campionatele Europene masculine au reafirmat înalta clasă a generației de aur a băieților. Multiplul campion Marian Drăgulescu, împreună cu colegii săi, Răzvan Șelariu, Flavius Koczi, Daniel Popescu, Alin Jivan, au reușit să mențină România în elita gimnasticii europene, câștigând medalia de argint în finala pe echipe.

Din 2000, de la Bremen, reprezentativa României nu a mai coborât de pe podium, după argintul din Germania, a urmat aurul de la Patras și Ljubljana. La Volos băieții au avut o misiune mult mai dificilă comparativ cu edițiile precedente în încercarea de a se menține în elita gimnasticii continentale.

Un concurs cu emoții în calificări, cu 26 de echipe, gimnaștii noștri regăsindu-se cu greu – la paralele, cu deosebire, unde s-au aflat pe 16 – pentru a face pasul înainte spre finala de 8, „salvarea” venind de la sărituri (cu evoluții deosebite, care au și plasat formația română pe prima poziție la acest aparat), și paralele (locul secund) departe de scorurile care le-au înregistrat chiar echipele din fața sa:

1. Rusia	44.650(4)	43.600(5)	45.225(2)	49.250(1)	45.475(2)	45.350(3)	273.550
2. Ucraina	43.900(6)	44.100(3)	45.575(1)	47.850(9)	43.150(9)	44.325(6)	268.900
3. Franța	44.700(3)	42.050(7)	42.175(10)	48.925(3)	45.475(2)	45.500(2)	268.825
4. Belarus	43.600(7)	41.925(8)	44.475(4)	48.900(4)	46.475(1)	42.850(14)	268.225
5. Italia	42.900(9)	43.700(4)	45.075(3)	46.550(22)	43.825(5)	45.875(1)	267.925
6. Germania	42.525(11)	44.275(2)	42.700(5)	48.000(8)	44.400(4)	44.875(4)	266.775
7. România	46.275(1)	43.200(6)	42.675(6)	49.050(2)	40.575(16)	43.850(8)	265.625
Marian Dăgulescu	15.975	13.150	–	16.450	–	14.375	59.950
Răzvan Șelariu	15.525	–	14.700	16.300	13.975	14.875	75.375
Ilie Popescu	–	15.250	13.450	–	13.975	–	42.675
Alin Jivan	–	–	14.525	16.300	12.625	–	43.450
Flavius Koczi	14.775	14.800	14.600	–	–	–	44.175
8. Elveția	44.925(2)	40.700(11)	42.325(9)	47.475(13)	43.200(8)	44.200(7)	262.825

Săriturile, paralele și bara aveau să fie punctele forte ale echipei României în finală, cu notări care au fost decisive în stabilirea ierarhiei finale, la capătul cărei, dacă nu a putut trece de Rusia, în schimb s-a detașat de celelalte finaliste, astfel că gimnaștii noștri reușesc performanța de a se menține în elită, obținând medaliile de argint.

1.Russia	44.675(3)	42.975(6)	45.475(2)	48.825(3)	45.200(1)	45.075(2)	272.225
2.România	46.425(1)	43.150(5)	43.800(5)	49.300(1)	43.150(7)	44.500(3)	270.325
Marian Drăgulescu	15.800	-	-	16.725	-	15.000	47.525
Răzvan Șelariu	15.300	13.875	15.025	16.200	14.550	14.850	89.800
Ilie Popescu	-	15.050	14.050	-	14.425	-	43.525
Alin Jivan	-	-	14.725	16.375	14.175	-	45.275
Flavius Koczi	15.325	14.225	-	-	-	14.650	44.200
3.Belarus	44.975(2)	41.825(7)	44.900(4)	48.425(4)	45.175(2)	43.675(6)	268.975

În finalele pe aparate, a fost rândul foarte tânărului Flavius Koczi să câștige aurul european. Vrednic urmaș al lui Marius Urzică, Flavius a devenit „regele calului cu mânere”, cucerind într-o manieră entuziasmantă primul aur european dintr-o carieră impresionantă. În aceeași finală, Daniel Popescu s-a situat pe locul 5. Au fost arbitri din M. Britanie, Polonia, Bulgaria, Rusia, Luxemburg, Elveția care au decis că reprezentantul nostru este cel mai bun:

1. Flavius Koczi	5.9	9.40	9.30	9.30	9.40	9.40	9.30	9.350	15.250
2. Eugen Spiridonov	5.7	9.10	8.90	9.00	9.10	9.10	9.10	9.075	14.775
3. Alexander Suprun	5.3	9.40	9.50	9.50	9.50	9.40	9.40	9.450	14.750
4. Krisztian Berki	6.0	8.50	8.70	8.70	8.80	8.00	8.50	8.600	14.600
5. Ilie Popescu	6.0	8.50	8.10	8.50	8.50	8.20	8.50	8.425	14.425

La sărituri, a fost iarăși „dublă” românească: Marian Drăgulescu – titlul continental, al treilea după 2002 și 2004, iar Alin Jivan – argintul, situație generală asemănătoare celei de la Campionatele Mondiale de la Melbourne din 2005, dovedind astfel că sunt cei mai buni din lume.

Au acordat notele arbitri din Ucraina, Israel, Austria, Italia, Cipru și Olanda:

1. Marian Drăgulescu	7.0	9.80	9.70	9.80	9.70	9.70	9.70	9.725	16.725
16.587	7.0	9.50	9.60	9.40	9.50	9.40	9.40	9.450	16.450
2. Alin Jivan	6.8	9.50	9.50	9.50	9.60	9.30	9.40	9.475	16.275
16.387	6.8	9.60	9.70	9.70	9.70	9.70	9.70	9.700	16.500
3. Raphael Wignanitz	7.0	9.40	9.60	9.60	9.40	9.50	9.40	9.475	16.475
16.337	6.8	9.60	9.70	9.70	9.70	9.70	9.70	9.700	16.500

În finala de la sol, Marian Drăgulescu, pe podium neîntrerupt din 2000, a adăugat încă o medalie de argint impresionantului său palmares. Pe locul 4, în aceeași finală, foarte aproape de podium, a fost Răzvan Șelariu. Ierarhia a fost stabilită conform notărilor arbitrilor din Finlanda, Serbia&Munteșu, Slovenia, Portugalia, Letonia și Islanda:

1. Anton Golotsutskov	6.4	9.00	9.20	9.30	8.90	9.40	9.30	9.200	15.600
2. Marian Drăgulescu	6.3	9.30	9.10	9.50	8.80	9.20	9.30	9.225	15.525
3. Martin Konecny	6.2	9.20	9.40	9.40	9.50	9.10	9.00	9.275	15.475
4. Răzvan Șelariu	6.2	9.10	9.10	9.20	9.20	9.40	9.20	9.175	15.375

Dar, la Volos au fost și juniorii Cosmin Malița, Andrei Ursache, Cristian Bătagă, Bogdan Oprea și Andrei Muntean, care n-au reușit să țină ritmul cu seniorii, încheind participarea la această ediție fără niciun loc pe podium, cea mai bună plasare fiind locul 5 de la echipe, cu un loc mai bun față de 2002 și 2004:

1. Germania	44.150 (1)	40.400 (6)	41.775 (2)	47.750 (2)	43.675 (1)	44.775 (1)	262.525
2. Rusia	42.775 (3)	42.525 (3)	42.725 (1)	47.625 (4)	43.425 (2)	43.150 (2)	262.225
3. Ucraina	42.600 (4)	42.775 (2)	40.975 (4)	47.350 (8)	42.675 (3)	43.000 (3)	259.375
4. M. Britanie	42.550 (5)	42.075 (4)	39.575 (9)	47.425 (5)	41.625 (6)	42.375 (7)	255.625
5. România	42.075 (7)	43.150 (1)	40.300 (6)	46.975 (13)	41.650 (5)	41.225 (10)	255.375
Andrei Ursache	14.000	14.575	-	15.375	13.475	13.400	70.825
Cosmin Malița	13.925	14.425	13.500	15.800	14.025	13.500	85.175
Cristian Bătagă	14.150	13.825	13.250	15.550	13.525	11.900	82.200
Andrei Muntean	11.100	-	13.550	15.625	14.100	14.325	68.700
Bogdan Oprea	-	14.150	12.575	-	-	-	26.725

Campion la individual compus a fost ucraineanul Mikola Kusenkov, urmat de Vladimir Olennikov (Rusia) și Max Finzel (Germania), la rândul lor Cosmin Malița și Cristian Bătagă, singurii care au făcut toate aparatele, s-au situat pe 7, respectiv 21.

1. Mikola Kusenkov	14.750	14.625	14.050	16.100	14.550	14.550	88.625
2. Vladimir Olennikov	14.650	14.425	13.675	16.075	14.400	14.400	87.625
3. Max Finzel	4.550	13.475	13.575	15.800	14.600	15.025	87.025
7. Cosmin Malița	13.925	14.425	13.500	15.800	14.025	13.500	85.175
21. Cristian Bătagă	14.150	13.825	13.250	15.550	13.525	11.900	82.200

O singură prezență a juniorilor în finalele pe aparate, la cal, cu Cosmin Malița pe locul 6 (14.200) și Andrei Ursache pe locul 8 (13.000), concurs câștigat de britanicul Louis Smith (14.950).

Având în vedere palmaresul la nivelul seniorilor, cu 5 medalii (2+3+0), reprezentativa masculină a României a dovedit că rămâne în elita gimnasticii europene, fiind pe locul secund în clasamentul general pe națiuni, cu cel mai mare total, dar depășită de Rusia va urma a medaliilor de aur (4 = 3+1+0), cu mențiunea că cele 7 medalii de aur au fost împărțite doar între 4 țări – Rusia 3, România 2, Grecia și Slovenia – câte una.

➤ 2007 – Amsterdam (senioare, seniori) – individuale

Între 26 și 29 aprilie, gimnastica revine pentru a treia oară în marele port olandez Amsterdam, de această dată pentru a doua ediție în program doar cu individual compus și aparate.

Pentru podiumul la individual compus și-au disputat întâietatea gimnaste din Albania, Belarus, Belgia, Bulgaria, Cehia, Franța, Germania, Grecia, Islanda, Israel, Italia, Lituania, M. Britanie, Portugalia, România, Rusia, Spania, Suedia, Ucraina, Ungaria, lotul nostru având în componență

pe Steliana Nistor, Sandra Izbaşa și Andreea Grigore, toate trei fiind integriste, dar doar Steliana Nistor și Sandra Izbaşa, obținând calificarea în finala de 24, ca urmare a regulii conform căreia pot lua parte doar doi sportivi de țară.

1. Vanessa Ferrari	14.725	15.600	16.000	15.250	61.575
2. Steliana Nistor	14.475	15.225	15.650	14.775	60.125
3. Sandra Izbaşa	14.650	14.050	15.700	15.350	59.750
8. Andreea Grigore	13.750	14.200	15.050	13.975	56.975

Finala pentru titlul european absolut a fost una a ratărilor. Principala favorită la titlu, Vanessa Ferrari, campioana mondială, a avut ca rivale pe româncele Steliana Nistor și Sandra Izbaşa, care au dovedit o formă de concurs excelentă în calificări.

Steliana Nistor a început sub auspicii favorabile și, la jumătatea concursului, părea de nedepășit. 14.375 la sărituri și 15.475 la paralele îi dădeau speranțe la aurul european, având în vedere că urmau aparatele ei forte.

Sandra Izbaşa a început la paralele, de care a scăpat cu bine: 14.325. Steliana Nistor. Cădere la bârnă! Nota 14.625 nu a scos-o încă din lupta pentru un loc pe podium, doar din cursa pentru aur, deoarece Vanessa Ferrari a fost cotate cu 15.375 la bârnă, 15.075 la sol și 14.925 la sărituri. Sandra Izbaşa a entuziasmat la bârnă și sol: 15.625 și 15.425, cele mai mari din concurs.

Ultima rotație. Vanessa Ferrari își consolidează poziția de lider și are asigurat aurul. Sandra Izbaşa sare pentru 14.475, suficient pentru locul 2. Alina Kozich (Ucraina) trece pe locul 3. Steliana Nistor trebuie doar să-și facă integralul la sol și poate obține medalia de bronz. Ratare. Locul 4.

1. Vanessa Ferrari	14.925	15.700	15.375	15.075	61.075
2. Sandra Izbaşa	14.475	14.325	15.625	15.475	59.900
3. Alina Kozich	14.675	14.250	15.675	14.700	59.300
4. Steliana Nistor	14.375	15.425	14.625	13.750	58.175

În finalele pe aparate, ghinionul s-a ținut scai de echipa română. Sandra Izbaşa nu a fost în apele ei la sărituri și a terminat pe locul 8 (13.975 = 14.600 / 13.350), pe primul fiind Carlotta Giovannini (Italia, 14.812 = 15.00 / 14.812). Atmosfera a fost oarecum destinsă de Steliana Nistor, care a obținut argintul la paralele, la numai 0.050 de ucraineanca Daria Zgoba, și bronzul la bârnă, la egalitate cu Stefani Bismipikou (Grecia), dar și de argintul Sandrei Izbaşa, tot pe „puntea suspinelor”, aparat câștigat de Iulia Lozenko (Rusia). Ar mai fi fost și finala de la sol, cu Sandra Izbaşa calificată cu prima notă și principala favorită a competiției, dar aceasta a acuzat o accidentare și a renunțat la concurs, victoria aparținând deja cunoscutei Vanessa Ferrari (Italia), Steliana Nistor încheind pe locul 5.

Sărituri		Bârnă	
1. Carlotta Giovannini	14.812	1. Yulia Lozhecko	15.675
2. Oksana Shushovitina	14.725	2. Sandra Izbaşa	15.525
3. Anna Grudko	14.625	3. Stefani Bismipikou	15.475
8. Sandra Izbaşa	13.975	3. Steliana Nistor	15.475

Paralele		Sol	
1. Daria Zgoba	15.775	1. Vanessa Ferrari	15.400
2. Steliana Nistor	15.725	2. Beth Twedlle	15.250
3. Ekaterina Kramarenko	15.425	3. Alina Kozich	15.050
4. Kathleen Lindor	14.700	5. Steliana Nistor	14.600

Băieții – Marius Berbecar, Adrian Bucur, Ovidiu Buidoso, Marian Drăgulescu, Flavius Koczi, Răzvan Șelariu – au făcut un concurs relativ bun, dar fără să mai strălucească.

59 de gimnaști au fost prezenți la startul concursului de la individual compus, în prim-planul calificărilor aflându-se nume noi și nume vechi, între cei care s-au încumetat a frace toate aparatele fiind și Flavius Koczi și Răzvan Șelariu, ceilalți evoluând pe aparatele preferate. A fost un concurs greu, cu debut pentru cei doi gimnaști români la bară, Flavius Koczi, în ciuda unei note mici la acest aparat, reușind în final să fie pe locul 3 al calificărilor, cu cele mai mari note din competiție la sol, cal și sărituri, în timp ce Răzvan Șelariu și-a obținut prezența în finală terminând pe 7,

1. Fabian Hambuechen	14.925	13.925	14.950	16.000	14.900	15.475	90.175
2. Rafael Martinez	14.975	15.000	13.850	16.125	15.425	14.725	90.100
3. Flavius Koczi	15.150	15.300	14.525	16.400	14.550	13.725	89.650
4. Yury Riazanov	14.375	14.625	15.175	15.800	14.850	14.525	89.350
5. Maxim Deviatovski	14.025	14.400	15.100	15.975	14.875	14.675	89.050
7. Răzvan Șelariu	14.875	14.525	14.700	16.225	14.300	14.375	89.000

Finala avea să aducă schimbări de poziții nu numai pentru gimnaștii noștri. Flavius Koczi s-a clasat pe locul 5, în timp ce Răzvan Șelariu a încheiat pe 6, în special ca urmare a ratării exercițiului de la bară, o repetare a notei din faza anterioară ar fi echivalat cu medalia de bronz. Final fericit, în schimb, pentru rusul Maxim Deviatovski, cu o spectaculoasă revenire (de pe 6) în finala de 24, care a reușit singura performanță deosebită a carierei, depășindu-l pe germanul Fabian Hambuechen, care, la rândul-i, obține prima medalie din palmaresul european la individual compus (peste doi ani, la Torino, va fi aur).

1. Maxim Deviatovski	14.525	14.925	15.100	16.250	15.575	13.875	90.250
2. Fabian Hambuechen	15.225	13.575	14.450	15.825	15.200	15.400	89.675
3. Yury Riazanov	14.475	14.275	15.075	15.650	15.100	14.425	89.000
4. Rafael Martinez	13.975	13.675	14.900	16.075	15.200	14.600	88.425
5. Flavius Koczi	14.800	14.900	13.750	16.550	13.775	14.050	87.825
6. Răzvan Șelariu	15.100	14.525	14.650	16.150	14.625	12.625	87.675

Plecat de pe poziția a 7- a a calificărilor spre finala de la cal, Flavius Koczi a urcat pe podium în finală, bronzul cucerit fiind singura medalie din palmaresul băieților la această ediție.

Calificări	Finala		
1. Krisztian Berki (Ungaria)	16.175	1. Krisztian Berki	15.800
2. Nikolai Kriukov (Rusia)	15.725	2. Daniel Keatings (M. Britanie)	15.450
3. Louis Smith (M. Britanie)	15.725	3. Flavius Koczi	15.325
7. Flavius Koczi	15.300		

Accidentarea lui Marian Drăgulescu a privat România de alte două medalii ce păreau sigure, la sol și sărituri: „La plecarea spre Amsterdam, cele mai certe medalii păreau cele ale lui Marian Drăgulescu, la sol și sărituri. Numai că socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din târg. Calificat de pe prima poziție la sol, «Marocanul» s-a accidentat la o rulare de pe diagonală mică, lovind podeaua cu creștetul. Deși s-a redresat, el nu a mai putut continua exercitiul, întrucât picioarele nu l-au mai ascultat. «Marian a fost pur și simplu groggy, precum boxerii, la astfel de lovituri cerebelul, centrul mișcării, nu mai este oxigenat o fracțiune de secundă și afectează coordonarea», a declarat președintele Federației Române de Gimnastică, Adrian Stoica. Notat cu 14.300, Drăgulescu s-a clasat al 7-lea, ultimul loc revenindu-i unui alt român, Flavius Koczi (14.250). Deși sfătuit de medicul întrecerii să renunțe la finala de la sărituri, nu a acceptat, fiind dornic de o revanșă. Ghinionul însă l-a urmărit în continuare. După ce a executat bine săritura care-i poartă numele, primind cea mai mare notă din concurs, 16.625, gimnastul român a ratat aterizarea la cea de-a doua, terminând doar pe locul al cincilea”.

Așadar, Romania a obținut cinci medalii, însă nici una de aur. Pe cea de-a doua treaptă a podiumului au urcat Sandra Izbașa (individual compus și bârnă) și Steliana Nistor (paralele), iar Flavius Koczi și aceeași Steliana Nistor și-au adjudecat bronzul la cal, respectiv paralele. Motivul principal al lipsei aurului, a fost, printre altele, și accidentarea vedetelor lotului Marian Drăgulescu (s-a accidentat la cap în timpul exercițiului de la sol) și Sandra Izbașa (și-a scrântit glezna și a declarat forfait la sol). Din cauza incidentului care l-a împiedicat să-și încheie exercițiul de la sol, unde a ocupat poziția a 7-a, Marian Drăgulescu nu a putut concura la nivelul maxim nici la sărituri, unde a ratat și s-a clasat doar al cincilea.

„...Putem spune că s-au cucerit cinci medalii și s-au pierdut tot cinci, dintre care trei de aur – ale lui Marian Drăgulescu la sol și sărituri și a Sandrei Izbașa la sol. Nu se poate da însă vina pe nimeni. Cele întâmplare sportivilor români la această ediție sunt incidente rarissime într-o competiție de gimnastică. Important este ca accidentarea lui Drăgulescu – el va intra într-un circuit complex de analize medicale – sa nu aibă urmări, iar Sandra Izbașa să se refacă repede. Sper că nu vor fi probleme nici la Mondiale, deși nu-mi place că sunt cam aproape, iar pentru Jocurile Olimpice nu sunt în nici un caz pesimist. deoarece componenții lotului actual au demonstrat că au potențial... Mai este însa foarte mult de muncă...”, a declarat după concurs Adrian Stoica, președintele Federației Române de Gimnastică.

➤ 2008 – Clermont-Ferrand (senioare, junioare), Lausanne (seniori, juniori)

Și au fost Campionatele Europene. La Clermont-Ferrand și-au disputat întâietatea fetele (3 – 6 aprilie), iar la Lausanne s-au aflat în competiție băieții (8 – 11 mai).

Situat în centrul Franței, orașul Clermont-Ferrand, născut în 1630, prin edictul Regelui Louis XIII, din unirea celor două localități, a fost gazda întrecerilor feminine, o ediție, a XXII-a, cu concurs pe echipe și finale pe aparate, fără individual compus. Un clasament general individual a fost alcătuit pe baza calificărilor, fără a avea decât o semnificație particulară, fără influență în vreo ierarhie, calificările având ca unic obiectiv stabilirea celor 8 participanților la finalele pe echipe și pe aparate.

Având în vedere formatul acestui campionat, numeroase gimnaste au ales să evolueze doar pe unele aparate, vizând punctual un anume clasament. Este și motivul pentru care doar 40 de gimnaste din cele 141 de participante au intrat

pe toate cele patru aparate, situație în care s-au aflat și gimnastele noastre.

Așadar, cum a fost la Clermont-Ferrand?

Un campionat foarte frumos pentru România, cu Gabriela Drăgoi, Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Cerasela Pătrașcu și Anamaria Tămîrjan în competiția senioarelor și cu Diana Chelaru, Ana Porgras, Amelia Racea, Loredana Sabău și Claudia Voicu la nivelul junioarelor.

Un campionat aurit în ceea ce privește echipa de senioare, în dispută cu celelalte 20 de participante, evident, înainte de toate, cu formațiile constant candidate la podium și la titlul continental.

Cu două aparate câștigate (bârnă și sol), cu poziția a doua la sărituri și a treia la paralele, echipa României a dominat fără drept de apel calificările, având un avans de aproape cinci puncte față de a doua clasată, Rusia, și, desigur, cu un decalaj mai mare în comparație cu Italia, Franța, Marea Britanie, Germania, Ucraina sau Olanda, echipe, la rândul lor, promovate în finală. Dintre fetele noastre s-a remarcat Steliana Nistor, singura care a fost pe toate aparatele și care în clasamentul general s-a aflat pe locul întâi, ea fiind, totodată, pe poziția secundă la bârnă, după Sandra Izbașa, cea dintâi și la sol.

1. România	44.250 (2)	44.375 (3)	47.075 (1)	45.650 (1)	181.350				
Steliana Nistor	14.675	15.400	15.800	14.825	60.700				
Sărituri 5.8	9.00	9.00	9.10	8.50	8.80	8.70	8.875	14.675	
Paralele 7.1	8.50	8.20	8.30	8.20	8.20	8.80	8.300	15.400	
Bârnă 6.6	9.40	9.10	9.10	9.30	9.10	9.30	9.200	15.800	
Sol 6.1	8.70	8.70	8.80	8.70	9.20	8.30	8.725	14.825	
Sandra Izbașa	14.925	–	15.875	15.700	46.500				
Sărituri 5.8	9.00	9.10	9.10	9.20	9.10	9.20	9.125	14.925	
Bârnă 6.7	8.90	9.10	9.20	9.30	9.30	9.10	9.175	15.875	
Sol 6.4	9.20	9.30	9.10	9.30	9.40	9.40	9.300	15.700	
Cerasela Pătrașcu	14.650	14.475	–	–	29.125				
Sărituri 5.8	8.80	8.60	8.90	8.90	9.10	8.80	8.850	14.650	
Paralele 6.5	8.00	8.00	7.80	8.10	8.60	7.80	7.975	14.475	
Anamaria Tămîrjan	–	14.500	15.400	15.125	45.025				
Paralele 6.0	9.10	8.60	8.70	8.30	8.20	8.40	8.500	14.500	
Bârnă 6.4	9.10	9.00	8.90	9.10	8.90	9.00	9.000	15.400	
Sol 6.0	9.20	9.10	9.10	9.20	9.10	9.10	9.125	15.125	
2. Rusia	42.775 (7)	45.600 (1)	44.475 (2)	43.575 (5)	176.425				
3. Italia	44.475 (1)	43.025 (6)	44.025 (5)	43.925 (3)	175.450				

Finala echipelor a fost din nou dominată de reprezentantele României, Rusiei și Franței, „Maison des Sports” fiind martora unor evoluții care adesea au ridicat sala în picioare.

După prima rotație, doar Ksenia Semenova (16.200 la paralele) a ieșit în evidență în mod deosebit, deși nici româncele nu au evoluat rău: Steliana Nistor 15.700, Gabriela Drăgoi 14.600, Anamaria Tămîrjan 14.775. Astfel că, pe primul loc era Rusia, urmată de Franța și România. Gimnastele țării gazdă au impresionat în mod plăcut la sol, coreografiile lor (pregătite de Adriana Pop) fiind mult aplaudate: Marine Petit 14.910, Pauline Morel 15.000, iar Cassy Vericel 15.175 (deși a avut o ieșire din covor).

Reprezentantele Rusiei și ale României au făcut spectacol la bârnă,

ambele echipe obținând punctaje excelente: Svetlana Klyukina 15.325, Ksenia Semenova 15.275 și Anna Pavlova 14.950, respectiv Ana Maria Tămîrjan 15.575, Sandra Izbașa 15.350 și Steliana Nistor 15.525.

La a treia rotație s-a produs „marea desprindere“. Foarte bine pregătite la acest aparat, gimnastele românce au reușit evoluții excelente (Sandra Izbașa 15.750, Steliana Nistor 15.075 și Anamaria Tămîrjan 15,125), grație cărora au trecut în fruntea clasamentului, devansându-le cu aproape două puncte pe gimnastele din Rusia și cu patru pe cele din Franța.

La ultima rotație, sărituri, s-a menținut diferența: Gabriela Drăgoi 14.225, Steliana Nistor 14.750, Sandra Izbașa 15.075. Evoluții foarte bune au avut la paralele și fetele pregătite de Ion Pop (antrenorul român din anii 1990-1992 la marile competiții): Pauline Morel 15.200 sau Laetitia Dugain 14.775.

Finalul concursului a fost emoționant, mai ales pentru echipa Franței, care spera să nu piardă „bronzul“, dar datorită unor ratări (L. Wong din Anglia, și Vanessa Ferrari din Italia, la bârnă), emoțiile le-au fost diminuate.

1. România	44.050 (1)	45.075 (3)	46.450 (1)	45.950 (1)	181.525				
Steliana Nistor	14.750	15.700	15.525	15.075	61.050				
Sărituri 5.8	8.90	8.80	9.20	8.90	9.30	8.70	8.950	14.750	
Paralele 7.1	8.60	8.60	8.90	8.70	8.30	8.50	8.600	15.700	
Bârnă 6.5	9.20	8.90	9.10	9.10	8.80	9.00	9.025	15.525	
Sol 6.0	9.30	9.20	9.00	9.10	8.60	9.00	9.075	15.075	
Sandra Izbașa	15.075	–	15.350	15.750	46.175				
Sărituri 5.8	9.40	9.40	9.30	9.00	9.30	9.10	9.275	15.075	
Bârnă 6.4	8.80	9.10	8.90	9.10	9.00	8.70	8.950	15.350	
Sol 6.5	9.40	9.20	9.20	9.30	9.20	9.30	9.250	15.750	
Gabriela Drăgoi	14.225	14.600	–	–	28.825				
Sărituri 5.5	8.80	8.90	8.80	8.70	8.40	8.60	8.725	14.225	
Paralele 6.1	8.50	8.50	9.00	8.40	8.30	8.60	8.500	14.600	
Anamaria Tămîrjan	–	14.775	15.575	15.125	45.475				
Paralele 6.0	8.30	9.00	8.80	8.80	8.60	8.90	8.775	14.775	
Bârnă 6.5	9.00	9.00	9.10	9.20	9.00	9.30	9.075	15.575	
Sol 6.0	9.40	9.20	9.00	9.00	9.10	9.20	9.125	15.125	
2. Rusia	44.000 (2)	46.075 (1)	45.550 (3)	43.850 (4)	179.475				
3. Franța	42.375 (7)	44.525 (4)	45.200 (4)	45.075 (2)	177.175				

„După patru ani, România a redevenit regina gimnasticii continentale. Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Ana Maria Tămîrjan, Gabriela Drăgoi și Cerasela Pătrașcu au cucerit prima medalie de aur a generației pregătite de antrenorul Nicolae Forminte. Deși ghinionul s-a ținut scai de ele (Cerasela Pătrașcu s-a accidentat în calificări, ea fiind adusă pe brațe pe podiumul de premiere de către Forminte), fetele s-au mobilizat exemplar la Clermont-Ferrand. Experiența și siguranța celor doi lideri, Izbașa și Nistor, îmbinate cu dorința de afirmare a tinerelor speranțe, Tămîrjan și Drăgoi, au fost ingredientele perfecte pentru a face să răsune în sala „Maison des Sports“ Imnul României“, scria ProSport.

Finalele pe aparate. Două zile frumoase. Gimnastele românce au fost eroinele competiției.

La paralele, Anastasia Koval (Ucraina) a deschis o finală foarte disputată: 15.425. Rebecca Downie (Marea Britanie) a primit 14.700, iar Lia Parolari

(Italia) 14.825. Daria Zgoba, a doua ucraineană din finală, a evoluat foarte bine: 15.625. Elisabeth Tweddle, marea favorită, în stilu-i caracteristic, dar a primit doar 15.425. Karina Myasnikova (Rusia) a obținut 14.800. După ea a evoluat Steliana Nistor. Cea mai mare notă de plecare (7.3), 8.500 la execuție și un total de 15.800. Însă, ultima finalistă, nimeni alta decât campioana mondială a probei, Ksenia Semenova 15.900. Steliana Nistor, argint, ca la Campionatele Europene din 2007, de la Amsterdam.

Arbitrele din Finlanda, Belarus, Islanda, Grecia, Lituania și Bulgaria au punctat astfel:

1. Ksenia Semenova	7.0	9.10	9.20	8.80	8.80	8.80	8.90	8.900	15.900
2. Steliana Nistor	7.3	8.50	8.50	8.60	8.40	8.00	8.70	8.500	15.800
3. Daria Zgoba	6.9	8.40	8.90	8.90	8.70	8.90	8.80	8.825	15.625

Finala la bârnă. Evoluând la început, Sandra Izbașa a avut câteva mici probleme la elementele de legare cu Danilova, astfel că a primit 15.450. Vanessa Ferrari a luat mai puțin – 15.175 și a încheiat pe 5. Ksenia Semenova, fără emoție, 15.950. Steliana Nistor ratează, așa că doar 15.075. Pauline Morel (Franța) impresionează încă o dată: 15.300 și va fi a 4-a. Dar Alina Kozich (Ucraina) primește 15.450 și o egalează pe Sandra Izbașa.

Cum au văzut arbitrele din Ungaria, Cehia, Letonia, Olanda, Suedia și Irlanda...

1. Ksenia Semenova	6.7	9.30	9.40	9.30	9.20	9.10	9.20	9.250	15.950
2. Sandra Izbașa	6.5	9.00	8.80	9.00	8.70	9.00	9.00	8.950	15.450
2. Alina Kozich	6.7	8.90	8.40	8.70	8.60	8.80	8.90	8.750	15.450
6. Steliana Nistor	6.7	8.40	8.50	8.50	8.30	8.20	8.30	8.375	15.075

Solul. Ultima speranță pentru aur. Mai întâi e Anna Pavlova cu o coregrafie nouă, frumoasă. Cassy Vericel, o mare favorită la titlul european, are emoții și cu două ieșiri din covor pierde șansa de a-l obține. Anamaria Tămârjan aduce cu ea „Lacul lebedelor” lui Ceaikovski. Coregrafia Puia Valer. Începe cu emoții: Tsukahara echer la prima linie nu iese perfect. Apoi, o piruetă, cloș la cap, rondă flick două șuruburi și jumătate, iar pe final o rondă flick dublu echer. 14.975. Oksana Șusovitina se apropie. Elisabeth Tweddle, merituoașă campioană engleză, cu un exercițiu frumos, foarte bine executat, extrem de dificil, un tango superb și o notă pe măsură. Ultima finalistă e Sandra Izbașa. Beneficiind de o nouă coregrafie, pe „Bandita” (Michael Lorenc, Taniec Eleny), Sandra Izbașa ridică pulsul spectatorilor entuziasmând și impresionând la maximum. La fel și pe arbitre, care îi dau cea mai mare notă din finală la execuție, ea având și cea mai mare notă de plecare, astfel că obține cel mai ridicat punctaj general din întreg campionatul la acest aparat.

Arbitrele din Cipru, Israel, Belgia, Spania, Luxemburg și Slovacia au fost unanime: Sandra Izbașa, medalie de aur!

1. Sandra Izbașa	6.5	9.30	9.30	9.10	9.30	9.20	9.30	9.275	15.775
2. Elisabeth Tweddle	6.4	9.20	9.20	8.80	9.10	9.10	9.10	9.125	15.525
3. Anamaria Tămârjan	6.0	9.10	9.20	9.10	9.00	9.10	9.00	9.075	14.975

La acest campionat nu s-a realizat și un clasament pentru individual compus, totuși a existat unul neoficial, menit doar a oferi un tablou mai exact asupra valorilor din concurs, ierarhie care a întărit opinia generală despre gimnastele noastre, pe primul loc situându-se Steliana Nistor, cu un total de 60.700, ea fiind urmată de Vanessa Ferrari (Italia) 59.350, Marine Petit (Franța) 58.075, Katja Abel (Germania) 57.975, Lenika De Simone (Spania) 57.750, Anastasia Koval (Ucraina) 56.950 ș.a.

Au fost cinci medalii pentru delegația României, două de aur, două de argint și una de bronz. Nici o altă țară nu a mai adunat atâtea distincții, România fiind pe primul loc și în clasamentul pe medalii, în palmarea intrând o treime din cele 15 acordate în total, pe podium mai aflându-se Rusia (3 = 2 – 1 – 0) și Germania (1 = 1 – 0 – 0), în urma lor plasându-se Italia și Ucraina (2 = 0 – 1 – 1).

La junioare, echipa Rusiei a fost invincibilă, cu Alya Mustafina, Tatiana Nabieva, Anna Demetyeva. Formația României – Diana Chelaru, Ana Porgras, Amelia Racea, Loredana Sabău, Claudia Voicu – a terminat pe locul 4, coborând pentru prima oară de pe podium după St. Petersburg 1998 și după cinci campionate în care a fost mereu pe poziția secundă.

1. Rusia	43.625 (1)	46.175 (1)	46.400 (1)	44.425 (1)	180.625
2. Franța	42.150 (2)	42.675 (4)	44.150 (3)	41.525 (6)	170.500
3. Olanda	41.350 (6)	43.850 (2)	42.550 (4)	42.200 (4)	169.950
4. România	41.375 (5)	40.775 (8)	44.800 (2)	42.950 (2)	169.900
Ana Porgras	13.650	13.450	15.150	14.075	56.325
Loredana Sabău	13.700	13.950	14.750	14.200	56.600
Claudia Voicu	13.250	12.750	14.775	14.075	54.850
Amelia Racea	14.025	13.375	14.875	14.675	56.950

Nici la individual compus situația nu a fost mai bună, chiar dacă trei dintre fete (Amelia Racea, Loredana Sabău, Ana Porgras) s-au aflat în „top 10”, dar niciuna pe podium, repetându-se în mare pozițiile ocupate în urmă cu doi ani, la Volos:

1. Tatiana Nabieva	14.800	15.550	15.625	14.875	60.850
2. Alya Mustafina	14.375	15.600	15.525	14.800	60.300
3. Youna Dufournet	14.450	15.600	15.700	14.475	60.225
4. Amelia Racea	14.025	13.375	14.875	14.675	56.950
6. Loredana Sabău	13.700	13.950	14.750	14.200	56.600
9. Ana Porgras	13.650	13.450	15.150	14.075	56.325
18. Claudia Voicu	13.250	12.750	14.775	14.075	54.850

Dar, ceea ce nu s-a reușit la echipe și la individual compus, s-a întâmplat în finalele pe aparate, Ana Porgras câștigând medalia de aur la bârnă, într-o manieră entuziasmantă (15.700), pe locul doi situându-se, la egalitate, Amelia Racea și Tatiana Nabieva (15.150), gimnasta noastră obținând și bronzul la sol, finală în care Loredana Sabău a fost pe 7.

Arbitrele din Portugalia, Letonia, Lituania, Bulgaria, Polonia și M. Britanie au văzut astfel evoluțiile finalistelor de la bârnă:

1. Ana Porgras	6.6	9.20	9.00	8.90	9.20	9.00	9.20	9.100	15.700
2. Amelia Racea	6.4	8.70	8.80	8.80	8.80	8.70	8.10	8.750	15.150
2. Tatiana Nabieva				6.3 / 8.850					15.150

La sol, au fost arbitre din Grecia, Spania, Elveția, Ucraina, Suedia și Irlanda:

1. Tatiana Nabieva					5.9 / 8.900				14.800
2. Youna Dufournet					6.1 / 8.675				14.775
3. Amelia Racea	5.8	8.90	9.00	8.90	9.00	8.90	9.10	8.950	14.750
7. Loredana Sabău	5.6	8.70	8.50	8.80	8.40	8.60	8.90	8.650	14.250

Dacă fetele au fost în Franța, băieții s-au reunit în „orașul olimpic”, la Laussane, în Elveția, pentru cea de a 28-a ediție, desfășurată între 8 și 11 mai.

Gimnaștii români au rămas pe podium la echipe, înregistrând o prezență neîntreruptă din 2000, de la Campionatele Europene de la Bremen. De data aceasta, ei au câștigat medalia de bronz, echipa fiind alcătuită din Ilie Popescu, Flavius Koczi, Răzvan Șelariu, Robert George Stănescu și Cosmin Malița.

Calificările s-au încheiat cu echipa României pe locul 4, după Rusia, Germania și Ucraina, cu semne vizibile că pot fi în urcare în finală, în ciuda unei presiuni sporite în această fază a competiției. În prima parte a concursului, sportivii noștri au fost cei mai buni pe sărituri, dar cu mari slăbiciuni la inele, cu o notare care i-a plasat pe locul 11, ceea ce a grevat asupra poziției finale, dar, înainte de toate, importantă era calificarea în finală, acolo unde totul se ia de la capăt.

1. Rusia	44.625(2)	45.275(1)	45.700(1)	47.825(4)	46.950(1)	42.800(5)	273.175
2. Germania	45.175(1)	42.025(10)	43.825(7)	47.850(3)	43.575(9)	45.550(1)	268.000
3. Ucraina	43.175(10)	44.025(5)	44.025(5)	47.425(8)	45.800(3)	42.575(6)	267.025
4. România	44.225(4)	44.300(4)	43.100(11)	48.600(1)	43.750(7)	42.300(7)	266.275
Ilie Popescu	14.925	14.575	14.075	16.450	–	–	60.025
Flavius Koczi	13.900	15.625	14.375	16.000	14.525	14.250	88.675
Răzvan Șelariu	15.400	–	–	16.150	14.900	14.375	60.825
Osmîn Maliț	–	14.100	–	–	–	13.675	27.775
George Stănescu	–	–	14.650	–	14.325	–	28.975

Așa cum era de așteptat, băieții au avut o altă evoluție în finală, evident pe fondul unei ale comportari și din partea adversarilor, cu Rusia și Germania pe aceleași poziții, ca urmare a unor prestații mai omogene de la un aparat la altul. În ciuda faptului că au fost cei mai buni pe sol, cal și sărituri, gimnaștii noștri au fost pe o curbă descendentă la inele și bară, fiind pe locul 6 între cele opt finaliste, astfel că au trebuit să se mulțumească doar cu medaliile de bronz, la, totuși, o distanță destul de largă față de primele două clasate.

1. Rusia	45.050(2)	42.575(3)	45.925(1)	47.650(4)	46.550(2)	44.700(2)	272.450
2. Germania	44.950(3)	43.550(2)	42.975(7)	47.275(7)	45.150(5)	45.675(1)	269.575
3. România	45.175(1)	43.800(1)	43.925(6)	48.725(1)	44.800(6)	42.525(7)	268.950
Ilie Popescu	14.800	15.400	14.975	16.200	–	–	61.375
Flavius Koczi	14.975	13.800	14.050	16.450	15.125	13.875	88.275
Răzvan Șelariu	15.400	–	–	16.075	14.750	14.475	60.700
Cosmin Malița	–	14.600	–	–	–	14.175	28.775
George Stănescu	–	–	14.900	–	14.925	–	29.825

Confirmarea poziției de prim-plan de la echipe, avea să vină și de la finalele pe aparate, cu Răzvan Șelariu (sol) și Ilie Popescu (sărituri), printre medaliați, cel dintâi cu argint, celălalt cu bronz.

Sol

1. Anton Golotsutkov	6.5	9.30	9.30	9.00	9.40	9.20	8.90	9.200	15.700
2. Răzvan Șelariu	6.4	9.40	9.30	9.20	9.20	9.20	9.30	9.250	15.650
3. Fabian Hambuechen	6.6	8.90	8.50	9.00	8.90	8.80	8.90	8.875	15.375

Sărituri

1. Leszek Blanik									16.562
2. Dimitri Kaspiarovich									16.400
3. Ilie Popescu	7.0	9.30	9.20	9.10	9.40	9.20	9.30	9.250	16.250
	7.0	9.50	9.40	9.40	9.50	9.30	9.50	9.450	16.350
5. Răzvan Șelariu	6.6	9.30	9.40	9.30	9.40	9.30	9.40	9.350	15.950

Cal

1. Krisztian Be									16.025
2. Filip Ude									15.625
3. Robert Seligman									15.550
4. Flavius Koczi	6.4	9.10	9.00	8.90	9.20	9.30	8.80	9.050	15.450

Despre participarea gimnaștilor români, antrenorul coordonator a declarat în „Pro Sport” că „nu reprezintă un progres” și că era loc de mai bine: „Eram pe aproape (de aur), mai ales la sol. Răzvan a dorit să nu riște și nu și-a adăugat elementul care i-ar fi mărit nota de plecare și automat și nota finală. Cred că se putea obține o medalie și la cal cu mânăre, dar așa a fost concursul. Băieții nu au fost pregătiți pentru a face noile exerciții cu care vor merge la Beijing și au dorit să se prezinte la fel ca la Mondiale. Rezultatele sunt mulțumitoare, în condițiile în care toate echipele care au venit, au avut în componență pe cei mai buni sportivi și au prezentat, majoritatea, exercițiile pentru Olimpiadă. Așa cum am spus la plecare, noi am încercat să facem și acele elemente noi, dar deocamdată atât s-a putut. După calificări, băieții s-au mobilizat, au fost mai siguri, ratările au fost mai puține”.

Echipele de juniori a fost alcătuită din Cornel Burduhosu, Vlad Cotuna, Ștefan Marinescu, Ștefan Muțiu și Laurențiu Nistor.

28 de formații au intrat în dispută pentru podiumul ediției, cu Marea Britanie, Rusia și Germania, în cele din urmă, medaliat, reprezentativa noastră ocupând cel mai slab loc din istoria participărilor, o poziție asemănătoare mai fiind consemnată la Bremen, în 2000, atunci pe locul 9. De această dată, a fost 10:

1. Marea Britanie									265.475
2. Rusia									263.300
3. Germania									258.475
10. România	41.850(8)	38.725(12)	41.200(10)	46.550(5)	42.075(7)	39.675(15)	250.075		
Vlad Cotuna	14.475	12.525	14.175	15.750	14.350	14.025	85.300		
Cornel Burduhosu	13.625	12.850	13.550	15.600	–	12.525	68.150		
Ștefan Muțiu	13.750	–	13.475	15.200	13.875	11.975	68.275		
Laurențiu Nistor	–	12.900	–	–	13.775	13.125	39.800		
Ștefan Marinescu	13.275	12.975	13.200	14.100	13.850	–	67.400		

Doar Vlad Cotuna a făcut toate aparatele și, astfel, a intrat în clasamentul la individual compus, terminând competiția pe locul 11:

1. Daniel Keatings (M. Britanie)							89.700
2. Daniel Purvis (M. Britanie)							87.600
3. Gustavo Simoes (Portugalia)							86.500
11. Vlad Cotuna	14.475	12.525	14.175	15.750	14.350	14.025	85.300

În ceea ce privește finalele pe aparate, o singură calificare, la sol, din partea lui Vlad Cotuna, care, cu 14.400, a încheiat pe locul 6, aurul revenindu-i grecului Elefterios Kosmidis.

➤ **2009 – Milano (senioare, seniori) – individuale**

Cel de al 3-lea Campionat European – individual s-a desfășurat la Milano, între 29 martie și 5 aprilie, în program figurând numai individualul compus și aparatele.

Anul 2009 a însemnat începutul unui nou ciclu olimpic, care a adus cu el modificări majore în echipele mari din gimnastica mondială, multe dintre vedetele de la Jocurile Olimpice de la Beijing s-au retras din diverse motive, Nastia Liukin, Shawn Johnson sau Steliana Nistor fiind doar câteva dintre ele. La ediția milaneză feminină, cea de a 3-a în șirul celor individuale, România a fost reprezentată de Sandra Izbașa, Ana Maria Tămârjan, Gabriela Drăgoi și Diana Chelaru, în competiția pentru titlul european la individual compus participând doar Ana Maria Tămârjan și Diana Chelaru.

După calificări, Ana Maria Tămârjan a avut a doua notă din concurs la sărituri și bârnă, la rândul ei Diana Chelaru fiind pe locul 15.

1. Ksenia Semenova	14.325	14.425	14.475	14.400	57.625			
2. Ana Maria Tămârjan	14.650	13.900	14.525	14.200	57.275			
Sărituri	5.8	9.00	8.70	8.80	8.90	8.80	8.90	8.850
Paralele	5.2	8.70	8.70	8.70	8.80	8.60	8.70	8.700
Bârnă	6.0	8.30	8.00	8.60	8.70	8.60	8.60	8.525
Sol	5.5	8.90	8.30	8.90	8.40	8.70	8.80	8.700
3. Aagje Van Walleggem	14.300	14.325	13.775	13.750	56.150			
15. Diana Chelaru	14.450	13.700	13.050	13.550	54.750			
Sărituri	5.8	8.50	8.50	8.60	9.00	8.70	8.80	8.650
	4.4	8.60	8.40	8.70	8.50	8.60	8.80	8.600 0.1
Paralele	5.3	8.20	8.60	8.30	8.50	8.80	8.20	8.400
Bârnă	5.2	7.60	7.50	8.00	7.90	8.20	7.90	7.850
Sol	5.1	8.40	8.50	8.70	8.40	8.30	8.50	8.450

Finala de 24 a avut un început favorabil gimnastelor rusoaice, Ksenia Semenova debutând la paralele, unde a evoluat foarte bine și a primit cea mai mare notă din concurs. Ana Maria Tămârjan a început la sol, dar a ieșit din covor și, apoi, a căzut în mâini la prima linie acrobatică. Astfel că i-a fost imposibil să mai recupereze, nota primită (12.700, penultima dintre cele 24 de finaliste) scoțând-o definitiv din lupta pentru o medalie. La celalalte aparate, ea s-a comportat meritoriu – locul secund la bârnă, a 4-a notă la sărituri sau a 9-a notă la paralele -, dar nu a mai reușit să recupereze. Diana Chelaru a fost în aceeași grupă cu colega sa și a început bine, cu un sol pe acordurile din

„Rapsodia ungară”, pentru a continua la sărituri (la ambele aparate a avut a treia notă), paralele (a 16-a notă) și bârnă (locul 21). Ksenia Semenova s-a menținut în fruntea clasamentului până la sfârșit și doar Ksenia Afanasyeva i-a fost permanent aproape pentru a se situa pe locul 2. Surpriza a venit de la Ariella Kaeslin (Elveția), care, având o evoluție constantă la toate aparatele, a reușit să se claseze pe locul 3 și să primească o prețioasă medalie de bronz, fetele noastre terminând pe locul 5, respectiv 14.

1. Ksenia Semenova	14.225	14.925	14.800	14.225	58.175				
2. Ksenia Afanaseva	14.525	14.925	13.575	14.575	57.600				
3. Ariella Kaeslin	15.300	13.975	14.300	13.700	57.275				
5. Ana Maria Tămârjan	14.650	13.975	14.600	12.700	55.925				
Sărituri	5.8	9.10	8.90	8.80	8.80	8.70	8.90	8.850	
Paralele	5.3	8.60	8.70	9.00	8.50	8.70	8.70	8.675	
Bârnă	6.0	9.10	8.50	8.60	8.60	8.50	8.70	8.600	
Sol	5.6	7.80	7.90	7.40	7.50	7.50	7.60	7.600	0.5
14. Diana Chelaru	14.675	13.525	11.900	14.400	54.500				
Sărituri	5.8	9.10	9.10	8.90	8.70	8.80	8.70	8.875	
Paralele	5.2	8.20	8.50	8.40	8.30	8.40	8.20	8.325	
Bârnă	5.2	6.70	6.50	6.90	6.60	6.70	6.80	6.700	
Sol	5.6	8.60	8.80	8.40	8.90	8.90	8.90	8.800	

Finalele pe aparate.

La bârnă a fost argint și bronz. Gabriela Drăgoi a avut o intrare simplă pe aparat, dar un exercițiu foarte greu, singura ezitare vizibilă fiind la piruetă. 14.650. Anamaria Tămârjan a evoluat bine, cu 14.750. Doar că gimnasta Yana Demyanchuk (Ucraina) a obținut un pic mai mult decât sportivele române, în timp ce marea favorită la titlu, Ksenia Semenova, a avut trei greșeli mari care au costat-o mult, cu 14.125 fiind doar pe locul 5. Arbitrele din Portugalia, Bulgaria, M. Britanie, Polonia, Lituania și Finlanda au punctat astfel:

1. Yana Demyanchuk	5.9	8.90	9.10	8.80	8.70	8.80	9.00	8.875	14.775
2. Ana Maria Tămârjan	6.0	8.70	8.80	8.70	8.80	8.70	8.90	8.750	14.750
3. Gabriela Drăgoi	5.9	8.80	8.50	8.70	8.70	8.80	8.80	8.750	14.650

La sol, sportivele noastre au fost favorite. Finala a început cu evoluția Aneimaria Tămârjan, care putea să se revanșeze pentru căderea de la individual compus, care a costat-o o importantă medalie. S-a revanșat doar pe jumătate, pentru că la prima linie acrobatică a ieșit din covor (14.075), dar, din nou, și din calculele pentru o medalie. A doua în finală a fost Sandra Izbașa. Nu îi este validată o linie acrobatică. Nicolae Forminte înaintează depune contestație. Nota nu se modifică (13.900). Beth Tweddle. Sandra o felicită înainte de apariția notei (15.150). Vanessa Ferrari ridică tribunele în picioare (14.650), iar Ksenia Semenova execută de bronz. Au fost arbitrele din Slovacia, Cipru, Germania, Ungaria, Grecia și Elevția care au dat verdictul:

1. Elizabeth Tweddle	6.0	9.20	9.10	9.20	9.20	9.10	9.00	9.150		15.150
2. Vanessa Ferrari	5.4	9.30	9.20	9.10	9.40	9.30	9.30	9.275		14.675
3. Ksenia Semenova	5.4	9.30	9.30	9.20	9.10	9.30	9.00	9.225		14.625
4. Ana Maria Tămârjan	5.5	8.60	8.80	8.70	8.70	8.50	8.70	8.675	0.1	14.075
7. Sandra Izbaşa	4.9	8.80	8.90	9.10	9.10	9.00	9.00	9.000		13.900

151 de gimnaşti au luat startul în competiția masculină, între aceștia și Flavius Koczi, Marius Berbecar, Ilie Popescu, Alin Jivan, Cosmin Popescu, George Stănescu, cu o prezență care, în final, avea să se concretizeze cu medalia de argint a lui Flavius Koczi la cal.

În calificările la individual compus, Flavius Koczi a reușit o plasare în primii 10, Marius Berbecare prinzând, la rându-i, ultimele locuri ale finalei.

1. Daniel Keatings		14.650	15.500	13.875	15.500	15.350	14.275	89.150			
2. Fabian Hambuechen		15.375	13.800	14.700	16.000	15.050	14.125	89.050			
3. Yuri Riazanov		14.650	14.800	14.700	15.375	14.950	14.425	88.900			
5. Flavius Koczi		13.800	14.825	13.375	16.275	14.250	14.425	86.950			
Sol	6.4	7.40	7.60	7.70	7.30	7.20	7.80	7.500	0.1	13.800	
Cal	6.8	8.20	8.00	7.80	7.80	8.10	8.30	8.025		14.825	
Inele	6.1	7.40	7.20	7.20	7.30	7.10	7.40	7.275		13.375	
Sărituri	7.0	9.30	9.20	9.40	9.10	9.30	9.30	9.275		16.275	
		9.20	8.90	9.30	8.90	9.00	9.20	9.075	0.1	15.975	
Paralele	5.8	8.40	8.90	8.50	8.30	8.20	8.60	8.450		14.250	
Bară	6.3	8.10	8.10	7.80	8.30	8.30	8.00	8.125		14.425	
22. Marius Berbecar		13.950	12.650	13.500	14.650	14.675	13.800	83.225			
Sol	5.8	8.10	8.40	8.40	8.30	8.30	8.60	8.350	0.2	13.950	
Cal	5.2	7.60	7.20	7.80	6.60	7.50	7.50	7.450		12.650	
Inele	5.2	7.90	8.30	8.50	8.30	8.40	8.20	8.300		13.500	
Sărituri	7.0	7.90	7.90	8.10	7.90	8.10	7.90	7.950	0.3	14.650	
		6.6	8.10	8.00	7.80	8.00	7.80	8.00	7.950	0.1	14.450
Paralele	6.1	8.60	9.00	8.70	8.50	8.50	8.00	8.575		14.675	
Bară	5.7	8.50	8.30	8.00	8.00	7.70	8.10	8.100		13.800	

Finala nu a adus mari schimbări în ceea ce privește ierarhia. Germanul Fabian Hambuechen a obținut primul (și va fi singurul) titlu european, după argintul din 2007, de la Amsterdam, el făcând schimb de poziții cu britanicul Daniel Keatings, locul secund și singura medalie din palmaresul continental la general. În ceea ce îi privește pe gimnaștii noștri, ambii au rămas pe aceleași locuri din calificări, Flavius Koczi pe 5 – cu cea mai mare notă din concurs la sărituri, dar, din păcate, și cu una foarte slabă la inele (locul 20), iar Marius Berbecar pe 22.

1. Fabian Hambuechen		15.500	13.850	14.750	16.025	14.225	14.825	89.175		
2. Daniel Keatings		14.475	15.475	13.425	15.550	15.000	14.350	88.275		
3. Yuri Riazanov		14.375	14.575	14.625	15.000	14.775	14.850	88.200		
5. Flavius Koczi		14.300	13.575	13.225	16.475	14.625	14.575	86.775		
Sol	6.1	8.60	8.80	8.70	8.90	8.70	8.50	8.700	0.5	14.300
Cal	6.7	6.80	6.80	6.20	6.90	7.10	7.00	6.875		13.575
Inele	6.1	7.20	7.40	7.30	7.10	6.90	6.80	7.125		13.225
Sărituri	7.0	9.40	9.50	9.60	9.50	9.30	9.50	9.475		16.475

Paralele	5.9	9.00	8.70	8.80	8.60	8.80	8.60	8.725		14.625
Bară	6.3	8.50	8.10	8.20	8.20	8.20	8.60	8.275		14.575
22. Marius Berbecar		13.550	13.150	13.575	15.200	13.250	13.025		81.750	
Sol	5.5	7.80	8.30	8.20	8.10	8.10	7.80	8.050		13.550
Cal	5.4	7.90	6.60	7.80	7.70	7.70	7.80	7.750		13.150
Inele	5.8	7.10	8.20	7.60	8.00	7.50	8.00	7.775		13.575
Sărituri	6.6	8.50	8.60	8.50	8.60	8.70	8.80	8.600		15.200
Paralele	6.1	7.70	7.00	7.10	6.30	7.10	7.40	7.150		13.250
Bară	5.6	7.60	7.40	7.70	7.20	7.30	7.40	7.425		13.025

Cum era de așteptat, ca urmare a notei din calificări, Flavius Koczi a obținut prezența în finala de la sărituri, alături de el fiind și Ilie Popescu, dar, de această dată, arbitrii din Rusia, Bulgaria, Italia, Danemarca și Norvegia nu l-au mai văzut pe primul loc, așa cum a fost în finala de la echipe, poziția de aur revenindu-i francezului Thomas Bouhail, medaliatul cu aur de la Jocurile Olimpice de la Beijing 2008 și care se va menține pe același loc și la Campionatele Mondiale 2010 și Campionatele Europene 2011, dar care își va compromite cariera la 24 decembrie 2011, victimă a unei grave accidentări, ca urmare a unei căderi la antrenament. Flavius Koczi a încheiat pe treapta de argint, fiind prima medalie europeană la acest aparat.

1. Thomas Buhail	7.0 / 9.275 = 16.275;	7.0 / 9.375 = 16.375								16.325
2. Flavius Koczi	7.0	9.40	9.20	9.30	9.40	9.30	9.10	9.300		
	7.0	9.40	9.30	9.30	9.50	9.30	9.20	9.325		16.312
3. Matthias Fahrig	7.0 / 9.400 = 16.400;	6.6 / 9.450 = 16.050								16.225
5. Ilie Popescu	7.0	9.40	9.20	9.40	9.30	9.30	9.30	9.325	0.1	
	7.0	9.00	8.90	9.00	8.90	8.80	8.80	8.900	0.3	15.912

Să mai notă și prezența lui Ilie Popescu în finala de la cal – locul 7 (6.400 / 7.125 / 13.525), victorios fiind Krisztian Berki (Ungaria, 6.7 / 8.900 / 15.600), precum și a lui Cosmin Popescu la paralele, cu locul 5 (6.2 / 8.875 / 15.075), prima poziție revenindu-i francezului Yann Coucherat (6.5 / 9.325 / 15.825).

➤ 2010 – Birmingham (senioare, junioare, seniori, juniori)

2010 este anul unui nou început.

La Campionatele Europene feminine, desfășurate în perioada 21 aprilie – 2 mai, la Birmingham, România a prezentat echipe competitive atât la senioare – Ana Porgras, Amelia Racea, Raluca Haidu, Diana Chelaru, Cerasela Pătrașcu -, cât și la junioare – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Dorina Diana Rusu, Beatrice Mărgărit și Mădălina Neagu -, în încercarea de a se păstra în elita gimnasticii continentale, cu obiectiv mai îndepărtat, Jocurile Olimpice de la Londra, un drum, însă, până acolo greu și plin de neprevăzut..

Calificările au avut pe linia de start 25 de echipe, în zona de sus fiind aceleași candidate la podium, fiecare cu atuu-rile sale, astfel că această parte a campionatelor a oferit o primă evaluare a forțelor care urmau să se confrunte în decisiva bătălie a finalei. Reprezentativa României a avut cel mai mare scor la bârnă, dar, din nou, ceea ce a început să devină o veritabilă „obsesie” – paralelele -, fiind zona deficitară. Amelia Racea, care a făcut toate aparatele, a fost lidera echipei și a clasamentului individual al calificărilor:

1. Rusia	42.775 (1)	41.450 (3)	42.375 (2)	41.725 (1)	168.325
2. România	42.075 (2)	41.000 (5)	43.350 (1)	40.375 (3)	166.800
Ana Porgras	-	14.075	14.950	-	29.025
Amelia Racea	14.250	13.825	13.900	13.625	55.600
Diana Chelaru	14.300	-	-	14.150	28.450
Raluca Haidu	13.525	13.100	14.500	12.600	53.725
3. M. Britanie	41.250 (3)	44.200 (1)	38.425 (9)	41.425 (2)	165.300

Competiția finală a fost impresionantă. A început excelent pentru Rusia și Marea Britanie, dar cum nu se putea mai rău pentru România. Emoții, plus gleznă șubredă, plus bârnă egal ratare. Raluca Haidu a căzut de două ori de pe „puntea suspinelor” și a obținut doar 12.100, după ce în calificări făcuse un exercițiu bun. Amelia Racea ne-a „adus inima la loc” evoluând foarte bine: 14.100. Singura medaliată a României de la CM 2009, Ana Porgras, a plâns la aterizare, coborând schiopătând de pe podium, dar chiar și așa a obținut cea mai mare notă a concursului pentru românce (14.800). Franța și Marea Britanie, la sărituri, Olanda și Rusia la sol, Elveția și Italia la paralele. Youna Dufournet lasă o impresie bună (14.200). Asemenea și Vanessa Ferrari (14.100). Anna Myzdrikova și Aliya Mustafina 14.475, respectiv 14.400. După primul schimb de aparate în frunte este Rusia, urmată de Franța și Marea Britanie. Cu un total de 41.000, România a cedat din start bătălia pentru aur, la un aparat care este specialitatea casei

La sol, România dă semne că își revine. Raluca Haidu se revanșează și face un exercițiu frumos, curat, chiar dacă nu primește o notă prea mare: 13.325. Amelia Racea 13.625, iar Diana Chelaru 14.200. Rusia, la sărituri, are notări excelente și ia o opțiune certă pentru aurul european (Aliya Mustafina 14.700, Tatiana Nabieva 14.575, Ekaterina Kurbatova 14.000). La paralele, Beth Tweddle 15.850, iar sala salută frenetic trecerea pe locul 2 a echipei gazdă. România e pe 3.

La sărituri, Raluca Haidu 13.625, Amelia Racea 14.100 și Diana Chelaru 14.250. Total 41.975, al doilea din concurs. Olanda ratează la paralele, Franța la bârnă, Marea Britanie se descurcă și trece cu bine de „puntea suspinelor”, iar Rusia, la paralele, prezintă evoluții spectaculoase, chiar dacă și Tatiana Nabieva ratează....

Înainte a ultimei rotații, lucrurile se simplificaseră. România încheie la paralele. Raluca Haidu primește 13.150, Amelia Racea 13.950, iar Ana Porgras 13.700 și rămâne cu lacrimi în ochi. Pe ecranele TV este surprinsă glezna Anei, cu pungă de gheață, doare enorm... La sol, Marine Brevet, Paulina Morel și Youna Dufournet nu reușesc să adune un punctaj suficient, așa că România se bucură pentru bronz. Beth Tweddle încheie cu la sol (14.925) și scrie istorie pentru țara gazdă: pentru prima dată Marea Britanie cucerește argintul pe echipe. Iar Rusia, după o pauză de 8 ani, câștigă titlul european.

1. Rusia	43.275 (1)	41.950 (2)	41.875 (1)	42.600 (2)	169.700
2. M. Britanie	41.675 (4)	43.775 (1)	40.125 (5)	42.700 (1)	168.275
3. România	41.975 (2)	40.825 (3)	41.000 (2)	41.175 (3)	164.975
Ana Porgras	-	13.700	14.800	-	28.500
Amelia Racea	14.100	13.975	14.100	13.650	55.825
Diana Chelaru	14.250	-	-	14.200	28.450
Raluca Haidu	13.625	13.150	12.100	13.325	52.200

România rămâne, așadar, pe podium. De șaisprezece ani, româncele se mențin între primele națiuni ale gimnasticii continentale. La Birmingham, gimnastele au cucerit bronzul, așa cum au făcut-o și în 1996 în același oraș, atunci cu o altă generație, acum în formație cu două debutante, Amelia Racea și Raluca Haidu, singurele gimnaste care au evoluat la toate cele patru aparate și care, atunci când România cucerea primul aur pe echipe, în 1994, la Stockholm, cele două nici nu erau născute.

Actul doi al acestei „piese” cu numărul 28 pe răbojul Campionatelor Europene: finalele pe aparate.

Diana Chelaru și Amelia Racea se prezintă la sărituri. Ariella Kaeslin are mici probleme. Diana Chelaru o depășește. Ekaterina Kurbatova, notă mare. Youna Dufournet (Franța) trece pe locul secund. Amelia Racea nu intră pe podium. Tatiana Nabieva urcă pe locul 3. Ultima finalistă, Nicole Hibbert (M. Britanie) cade, spre dezamăgirea tribunei... Arbitrele din Italia, Austria, Belarus, Croația, Olanda și Islanda au dat verdictul:

1. Ekaterina Kurbatova (Rusia)										14.287
2. Youna Dufournet (Franța)										14.275
3. Tatiana Nabieva (Rusia)										14.150
4. Diana Chelaru	5.8	9.00	8.60	8.60	8.60	8.50	8.50	8.575	14.375	
		5.3	8.50	8.50	8.40	8.70	8.30	8.40	8.450	13.750
										14.062
7. Amelia Racea	5.8	8.30	8.10	8.30	8.30	8.20	8.30	8.275	14.075	
		5.0	8.30	8.30	8.20	8.40	8.20	8.20	8.250	13.250
										13.662

Finala de la bârnă a fost plină de surprize. Ana Porgras a fost înlocuită de Amelia Racea. 14.400. Notă de medalie. Care? Să așteptăm. Valentina Holenkova (Ucraina) ratează. Anna Myzdrikova, câteva mici dezechilibrări. Aliya Mustafina, noua vedetă a gimnasticii, are un exercițiu bun, dar nu trece de Amelia. Celine von Gerner (Olanda) speră la un loc pe podium. După ce campioana europeană din 2009, ucraineanca Yana Demyanchuk, cade de pe aparat, Raluca Haidu se revanșează pentru ratările din finala pe echipe și reușește să se claseze pe locul 3. Și ultima finalistă, Elisabetta Preziosa, cade și ea... Drept urmare, arbitrele din M. Britanie, Austria, Belarus, Bulgaria, Slovenia și Spania decid:

1. Amelia Racea	6.2	8.20	8.30	7.90	8.10	8.50	8.20	8.200	14.400
2. Alya Mustafina	6.0	8.80	8.50	8.30	8.10	8.50	8.20	8.375	14.375
3. Raluca Haidu	5.8	8.40	8.20	7.90	8.40	7.90	8.10	8.150	13.950

La sol, din nou emoții. Prima este Anna Myzdrikova. 14.325. Niamh Rippin (Marea Britanie) greșește la dublu salt înainte. Vanessa Ferrari prezintă aceeași coregrafie impresionantă. Aliya Mustafina. Cu linii acrobatică excelent executate. Și, totuși, cade în mâini la a treia linie acrobatică. Beth Tweddle. Liniile acrobatică îi ies ca la carte. Amelia Racea are un sol bun, dar o greșală e plătită scump. Marine Brevet (Franța) iese din covor la două linii acrobatică. Și din calculele pentru medalie. Diana Chelaru, dublu salt întins pe prima linie, pirueta triplă, Tsukahara și... iese din covor la linia a treia. Beth Tweddle – aur (a 11-a medalie din palmaresul continental al gimnastei britanice, de la Patras 2002 încoace), Anna Myzdrikova – argint și bronzul

pentru Diana Chelaru. Arbitrele din Germania, Austria, Belarus, Finlanda, Eleveția și Slovacia au punctat:

1. Elizabeth Tweddle	6.2	8.70	8.60	8.60	8.60	8.80	8.30	8.625	14.825
2. Anna Myzdrikova	5.9	8.50	8.40	8.40	8.40	8.60	8.40	8.425	14.325
3. Diana Chelaru	6.0	8.30	8.20	8.10	8.30	7.90	8.40	8.225	0.1 14.125
5. Amelia Racea	5.5	8.30	8.10	7.90	8.20	8.30	8.20	8.200	13.700

Junioarele – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Dorina Diana Rusu, Beatrice Mărgărit și Mădălina Neagu – au strâns o salbă frumoasă de medalii: argint pentru echipă, bronz la individual compus, aur la sol și argint la bârnă – Larisa Iordache și bronz la paralele, Diana Bulimar.

În confruntarea echipelor, junioarele din Rusia, asemenea colegelor lor mai mari, se impun detașat, secondate de formația noastră, și ea la distanță de a treia clasată Italia.

1. Rusia	44.025 (1)	42.625 (1)	43.650 (1)	43.450 (1)	173.750
2. Romania	41.075 (3)	39.575 (4)	40.775 (2)	43.275 (2)	164.700
Diana Bulimar	13.250	13.650	13.200	14.425	54.525
Larisa Iordache	13.875	13.275	13.625	14.775	55.550
Diana Rusu	13.575	9.925	13.150	13.600	50.250
Beatrice Mărgărit	-	13.625	12.850	14.075	40.550
Mădălina Neagu	-	12.650	13.950	-	26.600
3. Italia	40.475 (5)	39.750 (3)	40.275 (3)	40.950 (3)	161.450

Individualul compus a însemnat o dură dispută între gimnastele din Rusia și cele din România, pe de o parte Victoria Komova și Anastasia Grishina, iar pe de alta Larisa Iordache și Diana Bulimar, cele dintâi ieșind câștigătoare, prin plasarea pe pozițiile de aur și argint, bronzul și locul 4 revenind gimnastelor noastre, Larisa Iordache având cea mai bună bârnă din concurs.

1. Viktoria Komova	14.525	15.325	14.100	14.425	58.375			
2. Anastasia Grișina	13.950	15.225	13.400	14.375	56.950			
3. Larisa Iordache	13.650	13.150	14.675	14.200	55.675			
Sărituri	5.0	8.50	8.70	8.90	8.40	8.60	8.80	8.650
Paralele	5.7	7.00	7.40	7.30	7.90	8.00	7.20	7.450
Bârnă	6.0	8.70	8.50	8.70	8.80	8.70	8.60	8.675
Sol	5.8	8.40	8.30	8.10	8.50	8.40	8.60	8.400
4. Diana Bulimar	13.125	12.575	14.150	14.325	54.175			
Sărituri	4.6	8.20	8.60	8.40	8.50	8.60	8.60	8.525
Paralele	5.2	6.80	8.10	7.70	7.10	7.30	7.40	7.375
Bârnă	5.9	8.00	8.30	8.50	9.00	8.20	8.00	8.250
Sol	5.5	8.90	8.80	8.60	8.70	8.90	8.90	8.825

Finale aparate au însemnat cele două medalii de argint ale Larisei Iordache, precum și bronzul Diane Bulimar, titlurile fiind împărțite în mod egal între gimnastele ruse Viktoria Komova și Anastasia Grișina.

Sărituri		Paralele	
1. Viktoria Komova	14.950	1. Anastasia Grishina	15.375
2. Maria Paseka	14.275	2. Viktoria Komova	15.200
3. Erika Fasana	13.912	3. Diana Bulimar	13.575
4. Larisa Iordache	13.862		
6. Diana Rusu	13.487		
Bărnă		Sol	
1. Viktoria Komova	14.900	1. Anastasia Grishina	14.275
2. Larisa Iordache	14.575	2. Larisa Iordache	14.275
3. Tess Moonen	13.975	3. Anastasia Sidorova	14.200
6. Mădălina Neagu	13.150	4. Diana Bulimar	14.175

Cea de a 29-a ediție a întrecerii masculine a fost programată între 21 și 25 aprilie. De teama efectelor produse de puternica erupție a vulcanului islandez Eyjafjöll, care a perturbat întregul trafic aerian european în acele zile, programul inițial a fost modificat, calificările fiind amânate cu o zi față de data inițială, dar, și în aceste condiții, Rusia, Belarus și Ucraina n-au mai ajuns la locul competiției.

Pentru prima dată în ultimul deceniu când România nu urcă pe podium în competiția masculină, seniorii – Flavius Koczi, Adrian Bucur, Ovidiu Buidoso, Alin Jivan, Cosmin Iancu – se clasează pe locul 7, iar juniorii – Andrei Groza, Adelin Kotrong, Andrei V. Muntean, Laurențiu Nistor, Daniel Rădeanu – ocupă poziția a 4-a la echipe. În concursurile individuale, doar Flavius Koczi este singurul medaliat, cu bronz european la sărituri, în rest, și la seniori și la juniori, câteva clasări în finalele pe aparate.

Dar, să punctăm ceva mai în detaliu unele dintre probe, începând cu seniorii.

Încă din calificări, formațiile Franței, Marii Britanii și Germaniei și-au afirmat intenția de a urca pe podium, dispută în care au intrat și gimnaștii noștri până la un punct, comportarea de la sărituri (cel mai mare punctaj) și cal (pe locul 3) fiind compromisă de evoluțiile de la bară (11), în special, și parțial de cele de la inele și paralele (6), drept urmare obținând calificarea de pe locul 5.

1. Franța	42.850(6)	43.625(2)	42.925(4)	46.625(4)	45.300(1)	42.525(2)	263.850
2. Germania	46.150(1)	40.050(9)	43.325(1)	47.275(2)	42.250(7)	44.250(1)	263.300
3. M. Britanie	44.825(2)	44.925(1)	41.475(10)	46.300(6)	43.625(3)	40.875(9)	262.025
5. România	43.600(5)	43.250(3)	42.100(6)	47.525(1)	42.300(6)	38.775(11)	257.550
Flavius Koczi	14.775	15.175	14.400	16.100	14.600	–	75.050
Adrian Bucur	14.675	13.750	13.975	–	–	13.000	55.400
Ovidiu Buidoso	–	14.325	–	15.625	3.450	12.200	55.600
Alin Jivan	14.150	–	13.725	15.800	–	–	43.675
Cosmin Iancu	–	–	–	–	14.250	13.575	27.825

Disputa celor opt calificate în finală, o dispută reluată de la zero, a menținut în zona podiumului Franța, Germania și M. Britanie, cu mențiunea că francezii au făcut rocadă cu celelalte două, coborând pe locul 3, pe fondul unei evoluții a germanilor de zile mari, cu trei aparate câștigate (sol, paralele, bară) și două pe locul secund (inele, sărituri), Philipp Boy, Mathias Fahrig, Fabian Hambuechen, Marcel Nguyen și Evgenij Spiridonov impunându-se

la mai mult de trei puncte distanță de britanici, pe locul secund, și franzezi.

Cu excepția săriturilor, din nou pe prima poziție, gimnaștii noștri au cedat și mai mult teren în finală, fiind depășiți și de Elveția și Spania, formații pe care le lăseseră în urmă la capătul calificărilor, urmare fiind situarea pe locul 7, departe de clasările medaliate anterioare.

1. Germania	44.625(1)	41.200(6)	43.475(2)	47.525(2)	44.150(1)	45.175(1)	266.150
2. M. Britanie	44.450(2)	43.825(2)	42.550(5)	46.875(5)	42.425(4)	42.900(2)	263.025
3. Franța	42.525(6)	44.525(1)	42.675(4)	47.025(4)	41.975(5)	41.375(6)	260.100
7. România	43.675(3)	41.400(5)	41.475(7)	48.175(1)	38.500(8)	41.450(5)	254.675
Flavius Kocz	14.950	14.575	14.050	16.450	–	14.550	74.575
Adrian Bucur	14.350	12.625	13.550	–	–	13.700	54.225
Ovidiu Buidoso	–	14.200	–	15.675	12.800	13.950	56.625
Alin Jivan	14.375	–	13.875	–	–	16.050	44.300
Cosmin Iancu	–	–	–	–	11.150	13.800	24.950

În probele individuale, Flavius Koczi a continuat să fie liderul lotului, așa cum a fost, de altfel, și pe parcursul evoluțiilor în concursul pe echipe, el fiind singurul care a reușit să urce pe podium, obținând bronzul de la sărituri, dar și locul 4 la cal cu mănere, locul 6 la sol. Al doilea gimnast român care s-a calificat în finala de la sol, Adrian Bucur, s-a clasat pe locul 8.

La sărituri, arbitri din Italia, Azerbaidjan, Bulgaria, Cehia, Portugalia și M. Britanie au apreciat că finlandezul Tomi Tuuha a fost cel mai bun, aurul european fiind singura performanță din cariera acestui gimnast, indiferent la care competiții internaționale ne raportăm, succes realizat cu o marjă foarte mică față de ceilalți doi ocupanți ai podiumului, Mathias Fahrig și Flavius Koczi.

1. Tomi Tuuha	6.6	9.50	9.20	9.20	9.40	9.40	9.40	9.350	15.950
	6.6	9.30	9.40	9.40	9.40	9.60	9.40	9.400	15.975
2. Mathias Fahrig	7.0	9.10	9.20	9.20	9.20	9.00	9.10	9.150	16.150
	6.6	9.40	9.20	9.10	9.20	9.20	9.00	9.175	15.775
3. Flavius Koczi	6.2	9.40	9.40	9.20	9.30	9.40	9.30	9.350	15.550
	7.0	9.30	9.30	9.30	9.30	9.30	9.20	9.300	16.300

La sol, Flavius Koczi a fost pe 7 (6.2 / 8.750 / 14.950), iar Adrian Bucur pe 8 (6.0 / 8.700 / 14.700), succesul aparținând germanului Mathias Fahrig (6.7 / 8.950 / 15.650), în timp ce la cal, Flavius Koczi a încheiat pe 4 (6.4 / 8.475 / 14.875) la 0.025 de poziția de bronz a slovenului Saso Bertonec (14.900 / 6.3 / 8.600), câștigător fiind britanicul Daniel Keatings (6.7 / 8.900 / 15.600).

Dacă luăm ca punct de reper ediția precedentă a Campionatelor Europene de juniori, de la Lausanne, rundă cu o clasare pe locul 10, constatăm pași importanți făcuți de echipa noastră, care, la Birmingham, revine în „careul” frunțașelor, Andrei Groza, Adelin Kotrong, Andrei V. Muntean, Laurențiu Nistor, Daniel Rădeanu terminând pe 4 – de reținut evoluția la sol, cu un punctaj general de locul 2, și bară, pe 3 – într-o dispută câștigată de M. Britanie, în formație cu câțiva dintre cei care foarte curând se vor afla pe primele locuri și în ierarhiile seniorilor (Sam Oldham, Max Whitlock).

1. M. Britanie	42.675 (1)	42.100 (1)	41.850 (1)	45.525 (3)	41.625 (1)	40.425 (2)	254.200
2. Elveția	41.250 (4)	39.200 (3)	40.250 (4)	45.675 (1)	41.450 (2)	40.700 (1)	248.525
3. Franța	41.125 (5)	38.225 (4)	41.025 (3)	45.500 (4)	41.000 (4)	38.500 (8)	245.375
4. România	42.150 (2)	37.575 (5)	40.025 (5)	45.350 (6)	39.975 (7)	39.425 (3)	244.500
Andrei Muntean	13.950	12.900	13.900	15.425	14.175	13.400	83.750
Daniel Rădeanu	13.150	11.950	12.750	15.050	12.575	13.175	78.650
Andrei Groza	14.125	–	12.775	14.875	10.900	11.375	64.050
Laurențiu Nistor	–	12.000	13.350	0.000	13.225	11.950	50.525
Adelin Kotrong	14.075	12.675	–	14.750	–	12.850	54.350

Și individualul compus a fost dominat de britanici, Sam Oldham și Max Whitlock aflându-se pe primele două locuri de la început până la final, din calificări până pe podiumul de premiere, cu o mențiune pentru elvețianul Pablo Braegger, care a devenit medaliat cu bronz, după ce a plecat de pe locul 8 al „grilei” de calificare.

Întrecerile din calificările europene au adus 124 de sportivi la start, cu Andrei Muntean pe 4 și Daniel Rădeanu pe 26.

1. Sam Oldham	14.450	13.700	13.700	15.100	13.525	13.725	84.200
2. Max Whitlock	14.150	14.650	13.875	15.100	13.775	12.600	84.150
3. Reiss Beckford	14.075	13.050	14.275	14.850	13.925	13.625	83.800
4. Andrei Muntean	13.950	12.900	13.900	15.425	14.175	13.400	83.750
26. Daniel Rădeanu	13.150	11.950	12.750	15.050	12.575	13.175	78.650

În plutonul fruntaș de 24 au ajuns Andrei Muntean și Daniel Rădeanu, cel dintâi, mai ales ca urmare a evoluției la sol și cal, a rămas departe de zona de sus, încheind cu trei locuri mai jos decât în calificări, iar Daniel Rădeanu, care a intrat în finală ca urmare a regulii promovării doar a câte doi gimnaști de țară, s-a aflat pe un loc în zona inferioară a clasamentului.

1. Sam Oldham	14.450	13.500	13.525	15.600	13.675	13.825	84.575
2. Max Whitlock	14.000	14.125	13.725	15.275	13.800	13.350	84.275
3. Pablo Braegger	14.125	12.500	13.500	15.625	13.800	13.600	83.150
7. Andrei Muntean	12.575	11.825	14.075	15.650	13.650	13.125	80.900
17. Daniel Rădeanu	14.325	12.300	12.975	14.075	11.925	12.975	78.575

La Birmingham disputa a fost pe două fronturi, unul având ca obiectiv Campionatul European, celălalt obținerea calificării la prima ediție a Jocurilor Olimpice ale Tineretului, care urma să aibă loc la Singapore, între 14 și 26 august 2010. Asemenea tuturor disciplinelor olimpice, ediția 2010 a Campionatelor Europene ale juniorilor a fost criteriu de calificare pentru Singapore, cu drept de participare juniorii născuți în 1993 și 1994, cu excepția celor care au luat parte la concursurile seniorilor. Acest al doilea obiectiv a fost atins de Andrei Munteanu, care a ocupat locul 3 în ierarhia speranțelor olimpice, tot după cei doi gimnaști din M. Britanie, iar ceea ce s-a întâmplat la Singapore, alături de Diana Bulimar, se știe deja...

Finalele aparate l-au păstrat în prim-plan pe Andrei Muntean, care a devenit campion continental al juniorilor la paralele, dar și cu locul 4 la inele, aparat la care, în scurt timp, avea să devină campion olimpic de tineret, dar și

pe Adelin Kotrong, medaliat cu argint la sol. La rândul său, Daniel Rădeanu a fost pe locul 6 la sărituri, iar Andrei Groza pe 8 la sol.

Paralele				Sol			
1. Andrei Muntean	5.2	8.600	13.800	1. Max Whitlock	5.2	8.975	14.175
2. Oliver Hegi	5.1	8.650	13.750	2. Simeon Volkaert	5.3	8.825	14.125
3. Eddy Yusof	4.7	8.775	13.475	2. Adelin Kotrong	5.4	8.725	14.125
				8. Andrei Groza	5.1	8.650	0.2 13.550
Inele				Sărituri			
1. Nestor Abad	5.0	9.250	14.250	1. Artur Davtian (Armenia)			15.462
2. Stephen Micholet	5.3	8.850	14.150	2. Fabian Gonzalez (Spania)			15.350
3. Reiss Beckford	5.1	9.025	14.125	3. Marco Lodadio (Italia)			15.275
4. Andrei Muntean	5.2	8.750	13.950	6. Daniel Rădeanu			15.075

➤ 2011 – Berlin (senioare, seniori) – individual

Din nou o ediție individuală, a 4-a, programată la Berlin, între 4 și 10 aprilie, cu 325 de gimnaști (195) și gimnaste (128) din 39 de țări la start.

Întregerile feminine s-au bucurat de o participare numeroasă și valoroasă, pe lista de start regăsindu-se nume importante, precum Sandra Izbașa, Diana Chelaru, Amelia Racea, Ana Porgras sau Aliya Mustafina, Anna Dementieva, Tatiana Nabieva (Rusia), Vanessa Ferrari și Elisabeta Preziosa (Italia), Ariella Kaeslin și Giulia Steingruber (Elveția), Aagje van Walllenghem și Julie Croket (Belgia), Celine van Gerner (Olanda), Marine Brevet (Franța), Elisabeth Tweddle (Marea Britanie) etc.

Concursul de calificare la individual compus – cu 62 de gimnaste –, din 6 aprilie, a fost favorabil sportivelor din Rusia, care au dovedit o formă sportivă excelentă, ele fiind pe primele două poziții. Dintre reprezentantele noastre doar Diana Chelaru și Amelia Racea au evoluat pe toate aparatele, ambele intrând în finală, cu Diana Chelaru în zona podiumului, iar Amelia Racea prinzând ultimul tren al calificării:

1. Aliya Mustafina	14.725	15.600	14.900	14.525	59.750
2. Anna Dementieva	13.600	14.450	14.825	14.025	56.900
3. Diana Chelaru	14.400	13.650	13.900	14.400	56.350
26. Amelia Racea	14.525	12.675	13.875	10.925	52.000

Marea finală avea, însă, să răstoarne toate calculele și să infirme toate previziunile.

Concursul părea să fie la discreția Aliyei Mustafina, calificată cu primul punctaj, urmată de Anna Dementieva și Diana Chelaru. Cum a fost până la final?

Gimnasta britanică Danusia Francis a deschis concursul la sărituri, cu 13.500. Anna Dementieva a început la paralele, cu un exercițiu frumos, din care n-au lipsit elementele spectaculoase: Tkatchev depărtat, Geinger, Jager, treceri de pe o bară pe alta, dublu salt întins la coborâre și 14.250. Carlota Ferlito (Italia) impresionează la sol, fiind răsplătită cu 13.900. Ariella Kaeslin primește 13.625 la paralele. Aliya Mustafina efectuează o săritură grea, extrem de dificilă, având ca notă de plecare 6.5. Aterizarea este însă nefastă și Aliya se accidentează grav (!) și este transportată la spital, punând capăt

încercării de a deveni campioană, după ce în calificări și Viktoria Komova a avut probleme și s-a retras din competiție.

Concursul continuă... Amelia Racea debutează la paralele, ajutată de Ana Porgras. Germanca Elisabeth Seitz impresionează, la sărituri, cu o rondă flick cu 7.2, notată cu 14.625. La paralele, britanica Hananh Whelan începe concursul printr-o ratare la un element foarte dificil. Diana Chelaru ridică tribunele în picioare: 14.550, notă foarte bună la sol.

După prima rotație, Aliya Mustafina e prima cu 15.375 însă... O urmează Elisabeth Seitz, Diana Chelaru, Anna Dementyeva și Marine Brevet.

În schimbul al doilea, Hannah Whelan realizează un exercițiu frumos la bârnă – 13.750. Diana Chelaru execută bine săritura din 5.80 (salt întins cu două șuruburi și jumătate) pentru care primește 14.350. La bârnă, Anna Dementyeva execută elemente foarte dificile – o piruetă frumoasă de valoare D, Danilovă înainte legată cu cloș, sărituri gimnice și artistice de efect, coborâre dificilă: rondă flick cu 1080 – deși cu un pas mare la aterizare, totuși, nota ei reflectă valoarea 15.150, cu dificultate 6.6. Julie Croket (Belgia) 14.175 la sol. Amelia Racea scapă cu bine de bârnă.

La jumătatea concursului, Diana Chelaru și Amelia Racea sunt devansate doar de Anna Dementyeva și Elisabeth Seitz.

Următorul schimb mai lămurește un pic lucrurile în fruntea clasamentului. Elisabeth Seitz face un exercițiu bun la bârnă, care o menține în plutonul fruntaș, 13.625 fiindu-i suficient să rămână în fața românelor. Amelia Racea, 13.825 la sol (două piruete de valoare D, Tsukahara, un 1080 superb întors și executat, o piruetă triplă, iar pe final o rondă flick dublu grupat). Dorina Boczogo (Ungaria) la bârnă, iar Diana Chelaru 13.450 a paralele (roată liberă cu 3.60, legată cu Gienger, Jager, subbalansare, coborâre cu dublu salt întins). Anna Dementyeva la sol. Acrobatică grea, cu execuție ireproșabilă (Tkatchev de două ori, salt 1080, piruetă, cloș la cap, 900 cu salt înainte, dublu echer) și 14.475, cea mai mare din concurs.

Ultimul schimb. Elisabeth Seitz trebuie să deschidă evoluțiile de la sol. Stă liniștită pe margine, fără să știe că e prima în ultima rotație! După un timp, arbitrele se hotărăsc și o cheamă pe podiumul de concurs. Și a reușit un exercițiu bun, din care n-au lipsit Tsukahara echer, saltul 900, sărituri artistice de efect, piruete, cloș la cap, dublu salt grupat. Spectatorii își susțin favorita până la afișarea notei: 13.725. Diana Chelaru, la bârnă, după o evoluție bună, 13.925. La sărituri, Giulia Steingruber 15.375, de departe cea mai mare notă. Momentul culminant al serii se petrece tot la sărituri. Anna Dementyeva execută bine o săritură în echer (13.600) și saltă direct spre aurul european. Nicio altă gimnastă nu mai poate s-o depășească.

Finalul e însă surprinzător pentru România. Amelia Racea sare, primește 14.400, și ajunge pe locul 3, obținând bronzul. Prima care o felicită e chiar Diana Chelaru, cea care a coborât, după evoluția colegei sale, de pe 3 pe locul 4.

1. Anna Dementyeva	13.600	14.250	15.150	14.475	57.475
2. Elisabeth Seitz	14.625	14.725	13.625	13.725	56.700
3. Amelia Racea	14.400	13.825	14.550	13.825	56.600
4. Diana Chelaru	14.350	13.450	13.975	14.550	56.325

Finalele pe aparate. Spectacol și bucurii, lacrimi și reușite.

Săriturile încep cu Oksana Shushovitina (Germania). Două sărituri bune. Prima e din 6.3, cu mici probleme la aterizare (14.800), a doua mai bine executată, dar cu o dificultate mai redusă (5.5). Media notelor îi dă speranțe la o medalie. Nastassia Marachkouskaya (Belarus), două sărituri cu note de plecare mai mici, ceea ce îi scade considerabil punctajul, media ei fiind doar 13.062. Amelia Racea are probleme la prima săritură, mai repară la a doua: 13.725. Giulia Steingruber (Elveția) este marea favorită. Surpriză de proporții: ratează prima săritură, de dificultate 6.3, și, chiar dacă a doua e mai bună, pierde șansa la medalie: 14.000. Elisabeth Seiz ridică tribunele în picioare: 14.675 pentru prima săritură și 13.700 pentru a doua. Media: 14.187. Urmează Sandra Izbașa, convinsă de antrenorii Octavian Belu și Mariana Bitang să efectueze două sărituri. Prima (din 5.8) e perfectă, fără niciun pas la aterizare, vârfurile întinse, poziție bună în timpul zborului. 14.700. Și 14.650 pentru a doua săritură. Ariella Kaeslin dă emoții: 14.950 la cea dintâi (din 6.3), însă are probleme la a doua (14.000), așa că medalia este 14.475. Singura care mai poate interveni în clasament este Tatiana Nabieva, însă cu 14.287, se va situa pe locul 4. Astfel, România reușește, prin Sandra Izbașa, supremația europeană la sărituri. De mulți ani nu a mai obținut România aurul în această probă. Ultimele medalii de aur fuseseră ale Monicăi Roșu, la Campionatele Europene și la Jocurile Olimpice din 2004.

1. Sandra Izbașa	5.8	8.900	14.700	
	5.6	9.050	14.650	14.675
2. Oksana Shushovitina	6.3	8.500	14.800	
	5.5	8.775	14.275	14.537
3. Ariella Kaeslin	6.3	8.650	14.950	
	5.8	8.200	14.000	14.475
7. Amelia Racea	5.8	8.200	14.000	
	4.8	8.650	13.450	13.725

La bârnă și paralele, finale fără românce (!), dar este rândul lor să se afirme spectaculos la sol. Prima finalistă este Anna Dementyeva, care nu reușește să-și facă bine integralul și doar 13.950. Reprezentanta Ungariei, Tunde Csillag, obține 13.150, având și o penalizare de 0.1. Yulia Belokoblyskaya (Rusia), cea mai tânără gimnastă din echipa rusă, reușește linii acrobatic grele și 14.450. Julie Crocket, cu 14.725, nu va fi pe podium. Sandra Izbașa evoluează pe un tango de vis cu o superbă interpretare, exercițiul ei având nota de plecare din 5.8. Arbitrele calculează îndelung și dau verdictul: 14.500, cu cea mai mare notă la execuție 98.700. Elisabeth Tweddle are cel mai greu exercițiu, singura sportivă cu 6.0 dificultate, dar, cu 8.300 la execuție, are doar 14.300. Diana Chelar. Rapsodia ungară răsună maiestuos. Interpretarea e fascinantă, acrobatica are amplitudine, dificultate, precizie. 14.475, la doar 0.025 de Sandra Izbașa. Ultima finalistă, Carlotta Ferlito (Italia) nu reușește decât 14.050, nota de plecare (5.5) făcând diferența. Sandra Izbașa și Diana Chelaru sunt „reginele” solului....

1. Sandra Izbașa	5.8	8.700	14.500
2. Diana Chelaru	5.9	8.575	14.475
3. Yulia Belokobylskaya	5.9	8.550	14.450

În „Pro Sport” din 11 aprilie, Mirela Băsescu realizează o frumoasă radiografie a performanței Sandrei Izbașa: *„Gimnastica românească visează frumos în anul preolimpic. România revine de la Europenele din Berlin cu șase medalii, dintre care trei titluri continentale, bifând astfel una dintre cele mai valoroase ediții. Fără îndoială, vedeta delegației a fost campioana olimpică la sol, Sandra Izbașa, care a cucerit două medalii de aur. Max-Schmeling-Halle din Berlin este de azi o parte a istoriei recente a gimnasticii tricolore. Este locul în care Izbașa a câștigat pariul cu ea însăși, a depășit toate prejudecățile și a urcat, după trei ani de absență, pe podium. Nu o dată, ci de două ori, chiar pe prima treaptă a ierarhiei: la sol, aparatul ei de suflet, și, în premieră, la sărituri. O dublă de aur cu gust amar, care lasă în urma o accidentare gravă, multă durere și suferință, mii de ore de antrenament și de recuperare specială pentru a putea relua jocul cu gimnastica. La Berlin, Sandra a demonstrat, încă o dată, că este o campioană atipică pentru România. Un an a stat pe „bară”. Ce face o gimnastă care la 19 ani suferă o accidentare groaznică la un antrenament, ruperea tendonului lui Ahile la piciorul drept, dar și fracturarea mâinii stângi, și trece la un pas de o tragedie? Când luni în șir visează clipă de clipă momentul accidentării și are coșmaruri ori de câte ori reveed sala de antrenament? Când e „împunsă” din toate părțile de priviri sceptice și îndoieli în ceea ce privește viitorul ei în sport? Când recuperarea o ține departe de concursuri un an? Când are toate motivele de partea ei ca să renunțe după o carieră încununată de aur? La patru luni după accidentarea care a trimis-o direct la cuțit, Sandra Izbașa oferea răspunsul la toate aceste întrebări: «Vreau să arăt că o astfel de accidentare nu înseamnă sfârșitul carierei. Că prin multă muncă, ambiție, poți să fii la fel de bun ca înainte, dacă nu chiar mai bun. Știu că mulți sunt sceptici în ce mă privește, dar eu voi face ce știu mai bine: voi lupta». Și a luptat, deși nu i-a fost deloc ușor. Sandra a luat-o practic de la zero. A dat la o parte cârjele și a reînvoțat să pășească în piciorul care a trădat-o, a redescoperit încrederea în propriul organism și în tot acest timp a visat continuu: să fie pe podium. Exact la un an de la operație, în toamna anului trecut, ieșea în primul concurs oficial: etapa de Cupă Mondială de la Gent, de unde revenea cu aurul. Încrederea și optimismul s-au spulberat repede însă, după numai o lună, după finala la sol la Mondialul de la Rotterdam, unde Sandra a „scăpat” medalia după ce a aterizat în afara covorului de concurs. Dezamăgire, multe lacrimi și înapoi în sală. Antrenamente și mai multă muncă. Zâmbetul a venit de la „tango amore”. Patru luni de repetat constant, de pus la punct detaliile, de recorectat și regândit mișcărilor. Prima etapă spre Londra 2012, primul obiectiv: aur la Europene. Cu doar trei săptămâni înaintea întrecerii de la Berlin, Sandra și-a „scos” noul sol în lume, la etapa de Cupă Mondială de la Paris. A fost răsplătită cu aur, iar lansarea spre competiția continentală era făcută. O competiție în care Sandra a debutat în forță: cele mai mari note în calificari la sol și sărituri. O întrecere care a arătat lumii o nouă Sandra, care și-a recuperat cele trei atuuri care au propulsat-o pe podiumul olimpic de la Beijing: siguranță, tupeu în concurs și atitudine. Trei ingrediente care s-au mixat perfect și în finalele în care s-a bătut pentru aur. La sol, aparatul ei de suflet, Sandra a fost imperială. A intrat a cincea în concurs, și-a interpretat bine scena, a pus emoție și trăire, a zâmbit către arbitre și public și a alunecat perfect pe acordurile melodiei „Tango Amore”. Și-a primit liniștită nota, 14.500, după care a așteptat evoluția ultimelor trei. Emoții? Poate doar la Diana*

Chelaru, singura care îi putea lua aurul. Însă de această dată, duelul românesc a fost câștigat de gimnasta mai matură și mai experimentată. Sandra își trece în palmares al treilea titlu european la sol."

La masculin, cu 148 de înscriși în competiție, între care și reprezentanții noștri Flavius Koczi, Vlad Cotuna, Andrei Ursache și Andrei Muntean, o mare surpriză a fost Flavius Koczi, care a strălucit atât în finala de la individual compus, unde a obținut medalia de argint, cât și în finalele pe aparate.

Flavius Koczi a intrat la individual compus (67 de competitori) având în urmă-i un bogat palmares european, dar fără a cuprinde și vreo reușită în această demonstrație de valoare pe toate aparatele, astfel că, oricum, având în vedere și ceilalți candidați, el nu figura cu o cotă prea mare la „bursa pariurilor”, iar calificările păreau să argumenteze acest pronostic, gimnastul nostru încheind pe locul 6, cu afișarea unui promițător potențial și a capacității de a-și disputa una dintre pozițiile de top. Vlad Cotuna și Andrei Ursache, la rândul loc cu evoluții pe toate cele șase, dar cu clasări în partea a doua nu au reușit să prindă finala.

Prin urmare, în cea dintâi fază a sa, „bariera” calificărilor s-a dovedit a fi suficient de ridicată pentru majoritatea gimnaștilor, pe deasupra ei trecând 24 de sportivi, evident orice calcule indicând faptul că doar cei aflați în zona primilor 10 pot intra cu șanse reale în disputa directă pentru podium.

1. Philipp Boy	15.250	14.600	14.025	15.775	15.025	15.700	90.375
2. Marcel Nguyen	14.950	13.550	14.625	15.825	15.525	15.250	89.725
3. Maxim Devyatovski	14.925	13.750	14.775	15.825	15.250	14.900	89.425
4. Daniel Purvis	15.225	13.950	14.525	16.200	15.000	14.400	89.300
5. Mykola Kusenkov	14.700	14.000	13.975	15.600	15.225	15.175	88.675
6. Flavius Koczi	15.125	14.075	14.325	16.125	14.675	14.000	88.325
32. Vlad Cotuna	13.150	11.400	13.525	15.300	14.000	13.975	81.350
38. Andrei Ursache	13.850	12.975	12.875	14.375	13.675	11.950	79.700

Și finala avea să confirme anticipările. Dacă germanul Philipp Boy, medaliatul cu argint mondial la Rotterdam 2010, a rămas în vârful ierarhiei, devenind campion european, după locul 4 în urmă cu doi ani, la Milano, performanță cu caracter de unicat în palmaresul său continental, dacă Marcel Nguyen și Maxim Devyatovski aveau să cadă din „schemă” (primul pe locul 6, celălalt pe 9), în schimb, un salt spectaculos avea să facă Flavius Koczi. Cu o evoluție de zile mari pe aproape toate aparatele – la cal a avut cea mai mare notă din concurs -, a urcat pe locul secund și a obținut medalia de argint, la numai 0.050 de sportivul german, lăsând, la rândul-i, mult în urmă pe cei doi medaliați cu bronz.

1. Philipp Boy	15.150	13.825	14.625	15.950	14.200	15.125	88.875
2. Flavius Koczi	15.250	14.575	14.450	16.100	14.225	14.225	88.825
3. Daniel Purvis	15.175	14.125	14.225	15.900	14.575	14.350	88.350
3. Mykola Kusenkov	14.675	14.025	14.375	15.600	14.550	15.125	88.350

Cotidianul „Gazeta Sporturilor”, din 10 aprilie, consemna: „Flavius Koczi a demonstrat că e cel mai bun din Europa. După ce vineri a luat argintul la individual compus, ieri românul a luat aurul la sol. Flavius Koczi e în transă. În transa

cea bună... Concentrat până la ultimul mușchi, Flavius a intrat penultimul în finala de la sol. A respirat adânc. A lipit aterizările la diagonale. Și, la final, a știut că a reușit un exercițiu de aur. 15.500 a primit românul. Un punctaj care nu l-a făcut să zâmbească. Toată adrenalina se risipise în colțul covorului, atunci când a încheiat ultima linie. Românul i-a depășit pe Alexander Shatilov (Israel, 15.400) și pe Anton Goloțuțkov (Rusia, 15.300)...". Pe Alexander Shatilov, uzbekul devenit israelian, medaliat cu bronz mondial (2009 și 2010) și european (2009), pe Anton Golotsutskov, campionul european 2006 și 2008, bronz olimpic 2008 sau pe francezul Thomas Bouhail, argintul din 2007.

1. Flavius Koczi	6.600	8.900	15.500
2. Alexander Shatilov	6.500	8.900	15.400
3. Anton Golotsutskov	6.400	8.925	15.325
4. Thomas Bouhail	6.100	9.200	15.300
Kristian Thomas	6.200	9.100	15.300
6. Denis Ablyazin	6.700	8.650	0.1
7. Daniel Purvis	6.400	8.000	14.400
8. Philipp Boy	6.200	8.075	14.275

„Joi și vineri, Flavius Koczi a făcut două concursuri complete, alegându-se cu argintul, dar după o mică dezamăgire. Germanul Philipp Boy i-a suflat aurul pentru doar 5 sutimi. «Nu știu dacă m-au ambiționat cele 5 sutimi, dar am fost mult mai liniștit. Câștigasem deja o medalie și nu mai aveam emoții. Calmul și-a spus cuvântul, chiar și când am văzut ce note mari au luat cei din fața mea, 15.300 sau 15.400. Mi-am spus că nu pot să câștig, decât dacă sunt calm», a spus Flavius Koczi. Liniștea și calmul sunt achiziții noi pentru gimnastul de 23 de ani, care, în trecut, la competițiile importante, în finale, era dominat de emoții și «reușea» să scape aurul. Înainte de isprava de la Berlin, Flavius avea o singură medalie de aur, cucerită în 2006, la primul său concurs important la seniori, la cal cu mânăre...”

„Să sperăm că mai urmează de acum încolo și alte medalii la sărituri, la cal, la individual. Sunt foarte fericit, mi-am îndeplinit toate obiectivele”, spunea Flavius.

După șase ani, gimnastica românească primea din nou un aur european la sol, după ce, în 2005, Marian Drăgulescu ocupa prima poziție la Campionatele Europene de la Debrecen.

Pentru Flavius Koczi însă concursul nu se încheiase, mai având de evoluat în finala de la sărituri. „Sincer să fiu, la sărituri plec cu șanse mai mari decât am plecat la sol. Dar niciodată nu se știe, concursul e concurs”, declara Flavius Koczi înaintea finalei. Era aparatul care îi adusese cele mai multe medalii reșițeanului, mai precis trei, două europene și una mondială. (De cea mondială se leagă și momentul care a rămas întipărit pe retina lumii. În 2009, Marian Drăgulescu și Flavius Koczi cucereau medaliiile de aur și de argint și se urcau cu steagul tricolor chiar pe masa de la sărituri! Un gest care nu se mai văzuse într-o sală de gimnastică la o competiție atât de importantă și care a dus și la intervenții în regulamentele competițiilor. „A fost poate singurul moment de nebunie al lui Koczi, care zâmbește foarte rar și se exteriorizează și mai rar”.) Cu toate că Flavius Koczi spera la medalia de aur a săriturilor, a ratat podiumul, clasându-se pe locul 4, succesul aparținând francezului campionului en-titre (Milano, 2009), Thomas Bouhail, vice-campion olimpic 2008 și

aur mondial 2010 – primul gimnast din Hexagon cu astfel de performanță în istoria modernă a gimnasticii -, pe locurile următoare fiind Samir Ait Saïd, mai mult un specialist al inelelor, performanța de la Berlin fiind singulară, și Anton Golotsutskov, campionul continental din 2007, bronz olimpic 2008, bronz (2009) și argint (2010) mondial.

1. Thomas Bouhail	7.00	9.500	16.500	7.00	9.225	16.225	16.362
2. Samir Aït Saïd	7.00	9.200	16.200	7.00	9.325	16.325	16.262
3. Anton Golotsutskov	7.00	9.300	16.300	7.00	9.050	0.1	15.950
4. Flavius Koczi	7.00	9.375	16.375	7.00	8.325	15.325	15.850

Cu un total de 6 medalii (3 + 2 + 1), cea de a 4-a ediție individuală a Campionatelor Europene, de la Berlin, s-a încheiat pentru România cu locul secund în clasamentul general pe națiuni, după Rusia (3 + 2 + 3), rămânând, astfel, una dintre marile puteri ale gimnasticii internaționale.

➤ 2012 – Bruxelles (senioare, junioare), Montpellier (seniori, juniori)

Bruxelles, renumitul oraș belgian, în tot atât de renumitul „Bryssels Expo”, a reunit între 9 și 13 mai, confruntările pentru noile ierarhii continentale, în concurs cu 252 de gimnaste, junioare (114) și senioare (134), din 36 de țări, pe listele de start ale celei de a 29-a ediții a Campionatelor Europene – ediție doar pe echipe și aparate -, competiție care a prefațat, totodată, și mult așteptatele Jocurile Olimpice, de la Londra, din vară.

La nivelul senioarelor, s-au aflat la Bruxelles 134 de gimnaste, reprezentând 34 de țări, dintre care 21 cu echipe de 5 (Belgia, Belarus, Croația, Danemarca, Spania, Franța, M. Britanie, Grecia, Germania, Islanda, Israel, Italia, Olanda, Portugalia, România, Rusia, Slovacia, Elveția, Suedia, Ucraina), cu 4 gimnaste au fost Austria, Finlanda, Norvegia, Polonia, cu 3 – Irlanda și Turcia, cu 2 – Cehia, Lituania și Luxemburg, cu câte una – Letonia, Moldova și Slovacia.

România a fost în prim-planul competițiilor și nu a lipsit de pe podium la niciuna dintre ediții, încă de la debutul acestei întreceri continentale, la București, în 1957, atunci când Elena Leuștean și Sonia Iovan cucereau 6 medalii (4 argint și 2 bronz), și până la ultimele confruntări, din 2010 sau 2011, generații după generații, cu sportive de o deosebită valoare – Alina Goreac, Anca Grigoraș, Nadia Comăneci (primele medalii de aur), Emilia Eberle, Cristina Grigoraș, Rodica Dunca, Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Eugenia Golea, Camelia Voinea, Gabriela Potorac, Cristina Bontaș, Gina Gogean, Lavinia Miloșovici, Simona Amânar, Claudia Presecan, Maria Olaru, Corina Ungureanu, Andreea Răducan, Daniela Sofronie, Monica Roșu, Cătălina Ponor, Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Diana Chelaru, Amelia Racea și înca multe, care au contribuit la un palmares deosebit de bogat al gimnasticii noastre feminine în arena continentală și mondială.

La senioare, colectivul tehnic al lotului nostru – Octavian Bellu, Mariana Bitang, Lucian Sandu, Marius Vintila – le-a desemnat pe Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Larisa Iordache, Diana Bulimar și Raluca Haidu să ducă greul acestei ediții și să reconfirme clasa gimnasticii feminine românești, antrenora Mariana Bitang neuitând a spune că: „*Foarte greu am făcut departajarea între cele care trebuie să facă parte din echipă și cele care trebuie să rămână acasă, având în vedere și constrângerile regulamentare privind participarea și numărul maxim admis de gimnaste*”.

Fetele noastre au ajuns la Bruxelles după o perioadă competițională în care au demonstrat consistență și sigurană, confirmând că sunt pretendente serioase la primul loc pe podium, poziție pe care nu au mai urcat din 2008, de la Clermont-Ferrand, atunci când laureate au fost Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Gabriela Drăgoi, Ana Maria Tămârjan și Cerasela Pătrașcu. Din echipa de acum patru ani (între timp a mai fost și editia din 2010 de la Birmingham, cu un loc 3) pe „teren” s-a mai aflat doar Sandra Izbașa, devenită un veritabil star al gimnasticii românești și internaționale, dar în căutarea formei care a consacrat-o și care a adus-o în fruntea ierarhiilor, revenind după o lungă perioadă de recuperare în urma unei accidentări. *„Mă bucură faptul că Sandra și-a depășit angoasele care o macină de multă vreme și și-a dat drumul la a doua săritură, cu care a impresionat arbitrele...”,* declara Mariana Bitang la finalul sesiunii „podiumului oficial”.

Referindu-se la Campionatele Europene de la Bruxelles, antrenorul coordonator al lotului feminin de gimnastică al României, Octavian Bellu, a declarat pentru Sport Total FM: *„Tricolorele vor aborda competiția continentală ca pe un antrenament înaintea Jocurilor Olimpice de la Londra, principalul obiectiv al sportivelor fiind evitarea accidentărilor.... Gimnastica trebuie să treacă de acest test de la europene. Și noi, și cei din celelalte țări care vor participa, vom fi cu gândul la Olimpiadă, vedem unde ne aflăm cu pregătirea, ce mai este de făcut, ce se mai poate face. Pentru mine principala preocupare va fi starea de sănătate a sportivelor, pentru că, fiind atât de aproape Jocurile Olimpice, orice mică accidentare înseamnă ratarea participării la Olimpiadă... Nu avem un obiectiv în ceea ce privește numărul medaliilor. Ajuns acolo îți dai seama că lucrurile nu sunt ca acasă și poți pleca cu gândul de a câștiga un anumit număr de medalii, dar poți câștiga mai multe sau mai puține... Au fost alese cele care s-au dovedit mai sigure la ultimele concursuri de verificare. După Campionatele Europene vom trage linie și vom vedea care sunt fetele cele mai capabile să înceapă pregătirea pentru Olimpiadă și să ne reprezinte onorabil la Londra... Este un test, important, necesar și obligatoriu în care te întâlnești cu o parte din adversarii tradiționali printre care și Rusia, dar în ultima vreme nu mai surprinde pe nimeni ca țări precum Columbia sau Vietnam să se bată pentru o medalie. De asemenea, țări ca Italia, Franța, Spania, state cu potențial sportiv și economic însemnat, au început să câștige medalii la diverse concursuri...”*.

Sandra Izbașa – campioana de la sol în 2011, la Berlin, Cătălina Ponor – tripla medaliată cu aur la Jocurile Olimpice de la Atena – sau Larisa Iordache, la primul ei an de seniorat, au avut de înfruntat numeroase gimnaste de renume internațional, printre care pe gimnastele din Rusia, Victoria Komova – argint la individual compus și aur la paralele la Campionatele Mondiale de la Tokyo 2011, Aliya Mustafina – campioana mondială la individual compus în 2010 și Ksenia Afanaseva – deținătoarea titlului la sol, pe franțuzoaica Youna Dufournet, italianca Vanessa Ferrari sau germanele Oksana Shushovitina și Elisabeth Seitz.

O sumara trecere în revistă a forțelor care s-au confruntat la nivelul echipelor de seniorate, aduce în prim-plan Rusia, România, Marea Britanie, Italia, Franța și Germania în lupta pentru podium.

Campioana en-titre, Rusia, a aliniat un formidabil trio, cu Aliya Mustafina, Viktoria Komova și Anastasia Grishina, plus nou venita Anastasia Sidороva. Alya Mustafina, care a suferit un accident la călcâiul lui Achile în aprilie, la C.E. de la Berlin, a fost gata pentru o evoluție puternică pe toate aparatele.

De observat, că deținătoarea titlului la individual compus, Anna Demyanovich, nu a făcut parte din echipă, fiind înlocuită, pe ultima sută, de Ksenia Afanasyeva, care s-a aflat pe lista inițială, dar care a cedat la un moment dat.

În lupta directă pentru titlu, specialiștii au anticipat că doar România poate fi o adversară redutabilă și pretendentă la medaliile de aur, având ca argument faptul că echipa noastră se baza pe aportul Sandrei Izbasa, campioana de la sol, de la Berlin, cu o revenire de top după lunga perioadă de recuperare în urma accidentului de la tendonul lui Achile, și Cătălinei Ponor, tripla campioană olimpică într-o foarte bună formă, lor adăugându-li-se Larisa Iordache, considerată noul star al gimnasticii mondiale, dar și Diana Bulimar sau Raluca Haidu.

Cum nu se acorda titlul la individual compus, în centrul atenției s-au aflat echipele, disputa lor fiind, însă, dublată și de stabilirea ierarhiei continentale pe „aparate”.

Ziua calificărilor la echipe, pentru finala de 8, dar și pentru celelalte finale.

Cele dintâi au fost gimnastele din România, Italia, Danemarca, Austria, Rusia, Polonia și Croația, componente ale primei subdiviziuni.

Fetele noastre au debutat la paralele, împreună cu Danemarca, Italia – la sărituri, Austria și Rusia – la bârnă, Polonia și Croația – la sol.

Concursul a fost deschis de Diana Bulimar 13.841 (D. 5.5; E. 8.341), apoi Larisa Iordache 14.266 (D 5.9; E 8.366), Raluca Haidu 13.700 (D. 5.5, E. 8.200) și un total de 41.807 la paralele. Locul 3, după Rusia 44.149 (bârnă) și Italia 42.741 (sărituri). Să mai notăm: sărituri – Vanessa Ferrari (Italia) 14.000, Carla Ferlito (Italia) 14.075; bârnă – A. Sidorova (Rusia) 14.400, A. Grishina (Rusia) 14.833, Viktoria Komova (Rusia) 14.916

Următoarea rotație...

La cea de a doua rotație, România și Danemarca – bârnă, sărituri – Polonia și Croația, paralele – Italia, sol – Austria și Rusia.

Fetele noastre: Diana Bulimar 14.900 (D 6.0, E 8.900), Larisa Iordache 15.733 (D 6.7, E. 9.033), Cătălina Ponor 15.633 (E.6.400, E. 9.233), Larisa și Cătălina, cele mai mari note din concurs la acest aparat. Alte rezultate: paralele – Georgia Campana (Italia) 13.500, Erika Fasana (Italia) 13.533, Vanessa Ferrari 14.233; sol – A. Sidorova (Rusia) 12.908, Aliya Mustafina (Rusia) 12.966, A. Grishina 13.133.

Cel de al treilea aparat. România, Rusia și Italia se află alături, dominând întrecerea și punându-și candidatura pentru calificarea în finala mare. Reprezentantelor noastre le-a venit rândul la sol: Diana Bulimar 14.200 (D. 5.8, E. 8.500), Cătălina Ponor 14.800 (D. 6.2, E. 8.600), Larisa Iordache 15.131 (D. 6.4, E. 8.733) – dominare categorică a fetelor noastre la acest aparat.

După trei aparate: 1. România 132.206, 2. Rusia 127.188, 3. Italia 126.188

Ultimul aparat pentru gimnastele din România – săriturile: Cătălina Ponor 15.166 (D. 5.8, E. 9.365), Larisa Iordache 15.000 (D. 5.8, E. 9.200), Sandra Izbașa 15.100 (D. 5.8, E. 9.300).

În urma rezultatelor consemnate, configurația ierarhiei după încheierea Subdiviziunii 1 a fost următoarea:

1. România	45.266	41.807	46.266	44.133	177.472
Sandra Izbașa	15.100	–	–	–	15.100
Cătălina Ponor	15.166	–	15.633	14.800	45.599
Larisa Iordache	15.000	14.266	15.733	15.133	60.132
Raluca Haidu	–	13.700	–	–	13.700
Diana Bulimar	–	13.841	14.900	14.200	42.940
2. Rusia	44.032	45.374	44.149	39.007	172.562
3. Italia	42.741	41.266	42.032	41.966	168.005
4. Polonia	154.897	5. Austria	145.803	6. Croația	143.945
				7. Danemarca	133.663

Beatrice Gheorghisor de la „The Couch Gymnast” scria: „Gimnastele din Romania au început la paralele, cu exerciții sigure. Nu s-au făcut cele mai dificile exerciții, pentru că antrenorii au hotărât să mizeze pe siguranță. Astfel, Diana Bulimar a avut un exercițiu cu dificultate 5.5, ea compensând însă printr-o notă bună la execuție: 13.841. A urmat Larisa Iordache, și ea cu un exercițiu mai puțin dificil, din 5.9 (comparativ 6.2 – 6.3 dificultatea ei din concursurile de verificare). La sfârșitul zilei Larisa a declarat că s-a decis să scoată combinația Shaposhnikova – roata liberă cu 360 – pentru siguranță, dar că o va reintroduce în finală. Raluca Haidu a fost ultima și, cu mici emoții, ea a reușit un exercițiu bun, însă cu ceva mai multe greșeli de execuție: 13.700 (5.5 dificultate). Lucrurile au mers aproape perfect în a doua rotație, la bârnă. Diana Bulimar a fost prima – ea are în deschiderea exercițiului o combinație foarte dificilă, un flic legat de salt întins pe care le-a executat foarte bine. La finalul calificărilor, Diana era mulțumită, mai ales pentru nota mare la execuție (8.900), însă puțin tristă că nu a reușit să facă toate elementele (a simțit că ceva era în neregulă după Danilova și nu a continuat cea de-a doua serie acrobatică pentru a nu risca o greșeală mai mare). Nota obținută, 14.900, o plasează pe locul patru în clasamentul de la bârnă. Ea nu va putea participa însă în finală pentru că două dintre colegele ei de echipă au luat note mai mari: Larisa Iordache 15.733, cu cel mai dificil exercițiu al zilei, din 6.7, și Cătălina Ponor, cu un exercițiu mai puțin dificil, din 6.4, dar pentru care a primit cea mai mare notă la execuție la acest aparat (15.633, execuție de 9.233). Cătălina și-a introdus un element nou în exercițiu, un cloș la cap pe care, într-un timp foarte scurt, numai două luni, a ajuns să îl stăpânească și care în calificări a fost unul dintre cele mai spectaculoase momente ale exercițiului ei. Gimnastele noastre au continuat cu solul, iar Diana Bulimar a deschis din nou concursul: a lipit primele două diagonale însă, din nefericire, a ieșit din covor la a treia (Tsukahara echer) și a avut o foarte mică ezitare pe ultima diagonală (dublu grupat înapoi), ceea ce a costat-o cel puțin cinci zecimi din nota la execuție (14.200, 5.8 dificultate). Cătălina Ponor s-a concentrat din nou foarte bine și a avut o execuție sigură pe muzica lui Clint Mansell din filmul „Requiem for a Dream” (14.800 / 6.2). Exercițiul zilei a fost însă cel al Larisei, care și-a introdus pe prima diagonală unul dintre cele mai dificile elemente din Codul de Punctaj, un Silvoaş (dublu salt înapoi cu 720 de grade întoarcere). Ea a primit nota 15.133 și este favorită pentru obținerea medaliei de aur și la acest aparat. Concursul s-a încheiat la sărituri, unde țara noastră a fost reprezentată de Larisa Iordache, Cătălina Ponor și Sandra Izbașa. Toate fetele au sărit Yurchenko cu două șuruburi, aproape impecabile și au fost răsplătite cu trei note peste 15. Gimnastele din România au terminat calificările pe locul întâi, ceea ce le va permite începerea finalei pe echipe la sărituri, Rusia, cea de-a doua clasată, va porni cu bârna, iar Marea Britanie, locul trei în calificări, la paralele. Gimnastele din Rusia au avut multe ratări, în special la sol, unde niciuna dintre cele trei reprezentante nu și-a reușit exercițiul. Și la paralele au un potențial mult mai mare, ele având

exerciții superioare din punct de vedere al execuției și al dificultății. Așa dar, în finală România pornește ca favorită, însă Rusia nu trebuie subestimată, întrecerea decisivă anunțându-se a fi una mult mai strânsă decât a fost concursul de calificare...”

După evoluția tuturor celor 27 de echipe, România, câștigătoare pe trei din cele 4 aparate, s-a păstrat, așa dar, în fruntea ierarhiei.

1. România	45.266 (1)	41.807 (4)	46.266 (1)	44.133 (1)	177.472
2. Rusia	44.032 (2)	45.374 (1)	44.149 (2)	39.007 (9)	172.562
3. M. Britanie	42.966 (4)	42.466 (3)	42.766 (4)	41.233 (3)	169.431
4. Italia	42.741 (5)	41.266 (6)	42.032 (5)	41.966 (2)	168.005
5. Franța	42.266 (8)	41.732 (5)	42.800 (3)	40.324 (6)	167.122
6. Spania	42.407 (7)	39.099 (10)	41.766 (6)	40.366 (5)	163.638
7. Germania	43.199 (3)	42.524 (2)	37.899 (15)	39.400 (7)	163.022
8. Belgia	41.699 (12)	38.075 (11)	41.299 (8)	40.899 (4)	161.972

La terminarea concursului din calificări au fost consemnate și câteva declarații ale fetelor:

Cătălina Ponor: *„Sunt mulțumită de exerciții, dar, spun, pe ici, pe colo, se mai poate câte o zecime în plus. Să ne luăm elanul, așa cum trebuie, și să plecăm de la Bruxelles cu capul sus, ca să ne batem pentru locul 1 și la Jocurile Olimpice. Se poate și mai bine de atât, cel puțin la bârnă, dacă nu greșeam. Se mai întâmplă. Cu o seară înainte am adunat echipa și am făcut o mică ședință între noi, ne-am adunat și șuntem conștient de ce avem de făcut. Sâmbătă este ziua cea mai importantă și de acolo putem să plecăm cu o altă părere. A fost o zi de moral și sper că și colegile să fie cu moralul sus și să facem din ce în ce mai bine. Bârna este pentru mine cel mai important aparat”.*

Sandra Izbașa: *„Contează foarte mult că părinții mei sunt lângă mine. Ei sunt optimiști, la fel ca și mine, și trebuie să merg mai departe. Antrenorii știu foarte bine de ce m-au pus să fac un singur aparat. Au decis să fac niște sărituri mai simple pentru că, oricum, mă calificam, iar în finală îmi doresc să fac săritura pe care am pregătit-o de atâta timp”.*

Larisa Iordache: *„Mai este de lucrat. Puteam mai bine. Trebuie să lipesc mai mult aterizările, să fac mai bine. După ce am terminat la ultimul aparat, la sărituri, m-am uitat și la paralele, la rusoaice. Pe timpul concursului am fost concentrată la mine. Sunt conștientă că a fost cel mai important concurs al meu de până acum, dar urmează și Jocurile Olimpice”.*

În urma calificărilor au evoluat în ultima rundă, formațiile (în ordinea din ierarhiei din faza anterioară):

România – Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Larisa Iordache, Diana Bulimar, Raluca Haidu

Rusia – A. Mustafina, V. Komova, A. Grishina, M. Paseka, A. Sidorova

M. Britanie – R. Tunney, H. Whelan, J. Pinches, D. Francis, R. Harrold

Italia – V. Ferrari, E. Fasana, F. Deagostini, G. Campaba, C. Ferlito

Franța – M. Brevet, Y. Dufournet, S. Kuhm, V. Sabatou, S. Serseri

Spania – M. Izuieta, A. Urbano Carmota, M. Vargas, Y. Rojas Pascual, S.

Colussi Pelaez

germania – K. Bui, O. Shusovitina, K. Hill, N. Jarosch, P. Tolle

Belgia – J. Crocket, G. Mys, T. Grandry, E. Vandersteern, L. Verschueren.

A fost finala pe echipe. Punctul central al acestei a 29-a ediții a Campionatelor Europene de gimnastică, concurs urmărit de aproximativ 6.000 de spectatori, fetele noastre fiind ovaționate de fiecare dată când li s-a rostit numele și aplaudate frenetic după fiecare evoluție, la fel ca și în primele trei zile de competiție. Iar ele au răsplătit pe măsură încurajările suporterilor, românii dominând întreaga tribună...

Fetele noastre au deschis la sărituri: Cătălina Ponor 15.033 (D.5.8, E. 9333), Larisa Iordache 15.058 (5.2, E. 9.258), Sandra Izbașa 15.200 (D.5.2, E. 9.400) și un total de 45.291. Celelalte formații: Marea Britanie 42.632, Franța 43.132, Rusia 41.398, Italia 42.599, Belgia 40.532, Spania 39.557, 38.099.

Rotația a doua. La paralele: Diana Bulimar 13.933 (D. 5.5, E. 8.433), Larisa Iordache 14.220 (D.5.9, E.8.433) și Raluca Haidu 13.833 (D.5.5, E. 8.333) și un total de 42.99 la paralele. Total general România – 87.300. Alte rezultate din rotația 2: sol – Rusia 42.747, Germania 39.866, Spania 39.557, bârnă – Marea Britanie 40.333, Italia 43.200.

După două rotații: România 87.390, Italia 85.799, Rusia 83.872, Marea Britanie 82.965, Belgia 82.456, Spania 81.623, Germania 77.965

Rotația a 3-a. La bârnă: Diana Bulimar 14.733 (D. 5.900, E. 8.833), Larisa Iordache 14.333 (D. 6.400, E. 7.933) – notă marcată de o cădere -, și Cătălina Ponor 15.433 (D. 6.400, E. 9.033) și un total de 44.499, care menținea echipa României pe primul loc, cu 131.889.

Clasament înaintea ultimului aparat: România 131.889, Rusia 128.604, Italia 128.365, Franța 125.063, Marea Britanie 124.531, Belgia 123.455, Spania 123.023, Germania 120.898.

Și a fost și cea din urmă rotație, cu echipa noastră la sol, Diana Bulimar 14.635 (D.5.800, E. 8.833), Cătălina Ponor 14.733 (D. 6.000, E. 8.733) și Larisa Iordache 15.032 (D.6.200, E. 8.833). Se trage linie: 44.399 și un punctaj general de 176.288, cu 0.752 peste a doua clasată, reprezentativa Rusiei.

1. România	45.291 (1)	42.099 (4)	44.499 (1)	44.399 (1)	176.288
Sandra Izbașa	15.200	-	-	-	15.200
Cătălina Ponor	15.033	-	15.433	14.733	45.199
Larisa Iordache	15.058	14.333	14.333	15.033	58.757
Raluca Haidu	-	13.833	-	-	13.833
Diana Bulimar	-	13.933	14.733	14.633	43.299
2. Rusia	44.732 (2)	46.932 (1)	41.398 (3)	42.474 (3)	175.536
3. Italia	43.065 (5)	42.599 (3)	43.200 (2)	42.566 (2)	171.430
4. M. Britanie	43.232 (3)	42.632 (2)	40.333 (7)	41.566 (4)	167.763
5. Franța	43.132 (4)	41.266 (6)	40.665 (4)	39.232 (8)	164.295
6. Belgia	41.924 (8)	40.999 (7)	40.366 (6)	40.532 (5)	163.821
7. Spania	42.066 (7)	41.400 (5)	40.499 (5)	39.557 (7)	163.522
8. Germania	42.933 (6)	39.599 (8)	38.099 (8)	39.866 (6)	160.497

După o pauză de patru ani, Diana Bulimar, Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Larisa Iordache și Raluca Haidu au urcat pe prima poziție a competiției continentale, înscriind în palmares cea de a 129-a medalie, a 6-a la echipe în întrecerile europene. Ultimul titlu european cucerit de echipa feminină a României a fost în 2008, la Clermont-Ferrant (Franța), atunci când „tricolorele” le-au întrecut pe gimnastele din Rusia și din Franța, din echipa de

atunci făcând parte Diana Chelaru, Raluca Haidu, Cerasela Pătrașcu, Sandra Izbașa și Amelia Racea.

„A fost o zi frumoasă pentru România la Bruxelles, așa cum zile frumoase au fost și în primăvara anului 2004, la Amsterdam, sau în 2008, la Clermont-Ferrand (Franța), acolo unde echipa României a câștigat titlurile europene. Sandra Izbașa și-a reconfirmat valoarea la sărituri, având cea mai mare notă din concurs (15.200) și a fost bine secondată de Larisa Iordache (15.166, a treia notă) și Cătălina Ponor (15.033, locul 4). În același timp, Cătălina Ponor a fost remarcabilă la bârnă (15.433), aparat la care s-au aflat aproape și Diana Bulimar (locul 3, cu 14.733) și Larisa Iordache (locul 5, cu 14.333, în ciuda unei ratări), pentru a consemna o dominare totală la sol, cu Larisa Iordache (15.033), Cătălina Ponor (14.733) și Diana Bulimar (14.666), în ordine acolo sus. Am reamintit notele și pozițiile pe aparate, tocmai pentru a sublinia coeziunea echipei, faptul că toate fetele au evoluat la nivelul de sus, pe fondul unei concurențe acerbe pentru întâietate, cu Rusia și Italia, în special, fapt demonstrat, în cele din urmă, și faptul că distanța față de rivalele de la Moscova a fost sub un punct, iar titlul a fost decis abia după ultima evoluție din ultima rotație! A fost, indiscutabil, o finală pasionantă, România devansând Rusia, într-o cursă paralelă, de la început și până la sfârșit, care a oferit o competiție incredibilă. Bătălia dintre cele două formații a fost permanentă. Ambele au avut ratări la bârnă, ceea ce a făcut ca ultima rundă să devină decisivă. Încurajate de un public entuziast și generos, gimnastele au dat tot ce puteau pe ultima carte... Rezultatele realizate de România, la bârnă, și Rusia, la paralele, sunt scorurile cele mai mari obținute în această competiție. Rusia a reușit un pariu ce părea irealizabil, acela de a realiza de către toate cele trei gimnaste note superioare barierei de 15 puncte, reușind un total de 175.536. Această prestație spectaculoasă nu s-a dovedit, însă, suficientă pentru a neliniști România. Iar suporterii au simțit acest lucru și au izbucnit în urale.... Celelalte formații au făcut prea multe greșeli pentru a putea rivaliza cu TOP 2! Italia, cea mai apropiată, a prezentat exerciții corecte, cu o bună execuție, dar cu un scăzut grad de dificultate, astfel că nu putea pretinde mai mult decât locul 3. Și Marea Britanie a avut o zi bună, dar fără a putea emite pretenții la podium, în timp ce Franța a depășit în extremis Belgia, pentru locurile 5-6, gazdele fiind la prima lor apariție într-o finală pe echipe la un Campionat European...”

Cătălina Ponor: „Mi-am dorit să retrăiesc bucuria din 2004, de la Amsterdam. Sunt fericită. Mă bucur de fete că s-au adunat și am reușit, toate, să facem o echipă. Am încercat să fac tot ceea am putut face, pentru ca să redevenim acea echipă care a fost înainte... Finala pe aparate?! De ce să nu luăm încă trei medalii de aur! La sol, la bârnă și la sărituri... Se poate!”

Sandra Izbașa: „Întotdeauna ne-am ajutat la greu. Dacă eu am avut vreo problemă, toate au sărit să mă spijine...”

Mariana Bitang: „Să nu ne îmbătăm cu apă rece. E doar un titlu european. Noi vrem mai mult... Eu nu cred că istoria se repetă. Istoria se scrie de fiecare dată de la capăt. Mi-aș dori să se repete, pentru că Amsterdam și Atena a fost o istorie frumoasă. Acum se scrie altceva. Este Bruxelles și Londra... Am avut încredere în Larisa și, iată, că ea devine om de bază în echipă. Nu am făcut altceva decât să muncim. Încerc să le insuflu acea dorință de a câștiga și încercăm să scoatem, de la o parte dintre ele, acele inhibiții și temeri de a rata cu care intrau permanent în competiție. Ceea ce e mai important este dorința de a învăța și de a fi cel mai bun”.

Octavian Bellu: „Este un rezultat bun. Fetele pot reflecta la ce au făcut bine, la ce nu au făcut bine în această competiție, ce mai este de făcut până la Jocurile

Olimpice de la Londra. Eu încerc să le țin cu picioarele pe pământ, pentru că Jocurile Olimpice vor fi cu totul altceva. Aici am întâlnit Rusia în două situații. Chiar mă bucur că au mers bine, pentru că și fetele noastre trebuie să înțeleagă că nu ești favorit sau câștigător de drept al unei competiții până nu s-a desfășurat și până nu ți-ai făcut treaba... Ceea ce este la acest Campionat European nu are nicio legătură cu ce va fi la Jocurile Olimpice. Acolo este un cu totul și cu totul alt concurs. Cu totul și cu totul altă atmosferă, altă situație..."

Plecând de la rezultatele de la Berlin 2011, precum și de la modul cum au evoluat principalele favorite în concursurile internaționale care au precedat aceste Campionate, specialiștii de la „FullTwist” au realizat o pertinentă analiză, în încercarea de a găsi răspuns la întrebarea: Care vor fi noile ierarhii pe aparate?

„La sărituri, se anticipează o dispută între Giulia Steingruber, Sandra Izbașa – campioana de la Berlin – , Elisabeth Seitz, Oksana Shushovitina, din garda veche, la care se pot adăuga nou-venitele Valeria Maksiuta, Larisa Iordache și Aliya Mustafina. La sol, este așteptată Sandra Izbașa, dar și Cătălina Ponor sau Larisa Iordache sau Aliya Mustafina, în absența Viktoriei Komova, care, s-a anunțat, că nu va intra la acest aparat. La bârnă, atenția se îndreaptă, desigur, spre Cătălina Ponor, care va avea adversare puternice în Viktoria Komova și Aliya Mustafina, cum nu trebuie uitată nici grațioasa Vasiliki Millousi, în timp ce la paralele șansele sunt de partea gimnastelor din Rusia. Desigur, însă, oricând pot fi surprize..."

Și au început săriturile, cu Sandra Izbașa printre marile favorite. Execuție excelentă și gimnasta noastră este notată cu 14.833 și rămâne pe primul loc, două dintre contra-candidate nereușind să fie mai bune: Oksana Shushovitina (Germania) 14.683 și Anastasia Grishina (Rusia) 14.266. Dar, pe lista de start mai erau câteva gimnaste care râvneau la medalia de aur. Concursul a continuat: Valeria Maksiuta (Israel) 14.500, Wyomi Masela (Olanda) 14.166, Dorina Boczogo (Ungaria) 12.733, Erika Fasana (Italia) 13.766. Ultima în concurs Giulia Steingruber (Elveția), care mai putea schimba ordinea pe podium, în acel moment cu Sandra Izbașa, Oksana Chusovitina și Valeria Maksiuta. 15.215 la prima săritură, 14.033 la adoua și... Sandra Izbașa este campioană.

1. Sandra Izbașa	6.1	8.800	14.900	/	5.8	9.066	14.866	14.883
2. Oksana Shushovitina	6.3	8.633	14.933	/	5.5	8.933	14.433	14.683
3. Giulia Steingruber	6.3	8.916	15.216	/	5.2	8.833	14.033	14.624

Sandra Izbașa: „Le mulțumesc tuturor celor care au fost alături de mine și m-au încurajat. M-am simțit extraordinar, mi-am dorit din suflet această medalie. Bineînțeles am muncit foarte mult, dar sunt conștientă că pentru Jocurile Olimpice va trebui să muncesc mult mai mult, să îmbunătățesc săriturile. Au existat și aici mici greșeli, dar este important că am făcut o săritură destul de grea și mi-a dat încredere pentru Olimpiadă că pot să sar din ce în ce mai bine și din ce în ce mai dificil.”

Având în vedere că antrenorii noștri au retras-o din concursul la paralele pe Larisa Iordache, o mișcare tactică, pentru a-și păstra forțele în vederea disputei ultimelor două finale, acolo unde avea șanse la medalii, gimnastele noastre au mai fost prezente la bârnă și sol, cu Cătălina Ponor și Larisa Iordache.

A doua finală importantă pentru noi, după ce Sandra Izbașa s-a impus la

sărituri, a fost cea de la bârnă, cu Larisa Iordache și Cătălina Ponor, creditate în calificari cu cele mai bune notări. Prima a evoluat, conform ordinii de start, Larisa Iordache. A prezentat un exercițiu dificil, încărcat cu elemente deosebit de spectaculoase cu nota de plecare din 6.4, la care s-a adăugat impresia artistică (8.733), ușor depunctată pentru unele imperfecțiuni, pentru un total de 15.133. Niciuna din cele care au urmat nu a avut un exercițiu mai dificil și mai bine susținut, până când, ultima din concurs, Cătălina Ponor, a oferit o evoluție de zile mari. Cu o dificultate cum numai româncele au avut (tot 6.4) și cu o prezență mai puțin ezitantă în cele mai importante momente, a fost notată cu 15.200. Medalie de aur – Cătălina Ponor, medalie de argint – Larisa Iordache, în ovațiile îndelungate ale spectatorilor. Pe locul trei s-a situat Hannah Welan (Marea Britanie).

Solul. Larisa Iordache a produs „explozie” la Bruxelles, în tribune, dar și pe marginea covorului, ea încheind, în aplauzele antrenorilor Octavian Bellu și Mariana Bitang, dar și ale Cătălinei Ponor, un exercitiu care a propulsat-o, la prima ei apariție la nivelul senioarelor, în fruntea ierarhiei. Larisa Iordache, medalie de aur, Cătălina Ponor, argint, astfel că România a încheiat în triumf, marcând o revenire fără egal în istoria gimnasticii continentale. În fapt, această ordine pe podiumul ultimului aparat a fost o inversare de roluri după proba precedentă, de la bârnă, Cătălina Ponor cu aur, iar Larisa Iordache, cu argint, într-o zi deschisă de titlul continental reușit la sărituri de o altă româncă, Sandra Izbașa.

În finala de la sol, conducerea a luat-o, din al doilea exercițiu prezentat, Cătălina Ponor, cu 14.633, și cea mai mare nota de plecare (6.0), care a condus până la a șasea concurentă, Larisa Iordache. Cu 6.4 nota de plecare și un total de 15.266, cel mai bun realizat pe aparat în toate cele 4 zile de concurs, a devenit campioană. Cu patru diagonale acrobatice de cea mai mare dificultate și exerciții gimnice executate perfect, între care și o cvadruplă piruetă, Larisa Iordache a avut un integral de cea mai înaltă clasă. Prin urmare, Larisa Iordache – aur, Cătălina Ponor – argint, bronzul revenind, ca și la bârnă, interesantă coincidență, britanicei Hannah Whelan.

Bârnă				Sol			
1. Cătălina Ponor	6.4	8.900	15.200	1. Larisa Iordache	6.4	8.833	15.233
2. Larisa Iordache	6.4	8.733	15.133	2. Cătălina Ponor	6.0	8.633	14.633
3. Hannah Whelan	6.0	8.333	14.333	3. Hannah Whelan	5.9	8.633	14.533

Presă internațională a subliniat performanța extraordinară obținută de echipa României, dar și în concursul pe aparate.

L'Equipe (Franța): „România este de nota maximă” și comentează: „...Cu 176.288 puncte (contra 175.536 ale Rusiei), România a cucerit la Bruxelles cel de-al cincilea titlu european din istoria sa, după cele din 1996, 1998, 2004, 2008 și 2012. O renaștere pentru protejatele lui Octavian Bellu, legendarul mustăcios din Ploiești”.

Marca (Spania): „România și Rusia își împart aurul în finalele pe aparate” și constată că: „Româncele își confirmă dominația în gimnastică, cucerind trei de medalii de aur în finalele pe aparate... Româncele Sandra Izbașa și-a conservat titlul continental la sărituri, Cătălina Ponor, campioana olimpică la Atena în 2004, și Larisa Iordache au semnat o dublă la bârnă, iar Iordache a încheiat festivalul românesc în finala de la sol”.

Emilie Gorski, pe site-ul competiției a titrat: „Aurul românesc a plouat peste

Bruxelles”, pentru a nota în continuare: „...La sărituri, româncea Sandra Izbaşa este incontestabil cea mai bună. Scorul său este fără de apel: 14.883. Nicio gimnastă nu va ajunge să egaleze aceasta notă. Nici măcar multipla medaliată Oksana Shushovitina... La bârnă, două românce sunt aşteptate: vedeta Cătălina Ponor şi mult mai tânăra Iordache... Ultima gimnastă la bârnă, Ponor este aşteptată cu nerăbdare. Şi ea nu dezamăgeşte nicio secundă. Campioana olimpică demonstrează întreaga sa clasă şi marea sa pasiune pentru acest aparat. O plăcere pentru ochi. Cu un total de 15.200, ea îşi ia zborul spre titlu de campioană europeană. Larisa Iordache nu s-a aflat departe. Această tânără gimnastă care va face să se vorbească de ea, este răsplătită cu medalia de argint... Româncele nu se lasă şi strălucesc, de asemenea, şi la sol. Cătălina Ponor şi Larisa Iordache oferă două prestaţii de foarte înalt nivel! Ponor rămâne timp îndelungat în frunte, cu 14.633. Dar urmează diagonalele explozive ale Larisăi Iordache, căreia juriul îi atribuie superba nota de 15.233. La 16 ani, româncea a obţinut aurul!”

Miile de spectatori prezenţi la Campionatele Europene din Centrul de Expoziţii de la Bruxelles şi milioane de telespectatori au avut prilejul să înveţe Imnul României, intonat de 4 ori spre a celebra tot atâtea medalii de aur ale gimnastelor noastre, pentru titlul pe echipe (Cătălina Ponor, Larisa Iordache, Sandra Izbaşa, Diana Bulimar şi Raluca Haidu) şi pe aparate de Sandra Izbaşa (sărituri), Cătălina Ponor (bârnă) şi Larisa Iordache (sol), la care se adaugă argintul adjudecat de Larisa Iordache (bârnă) şi Cătălina Ponor (sol), într-o schimbare de ştafetă, care ilustrează strălucit îmbinarea generaţiilor noi echipe a României, la revenirea cuplului Octavian Bellu şi Mariana Bitang la cârma lotului.

De altfel, clasamentul pe medalii este o confirmare a dominaţiei fără precedent a gimnastelor noastre la Campionatele Europene: 1. România 6 (4+2+0), 2. Rusia 3 (1+2+0), 3. Germania 1 (0+1+0), 4. Marea Britanie 2 (0+0+2), 5 – 7. Italia, Elveţia şi Ucraina 1 (0+0+1).

Delegaţia României, la revenirea acasă a fost primită la Salonul Oficial de la Aeroportul Internaţional Henri Coandă, cu aplauze şi flori de către persoanele oficiale, Doina Melinte, preşedinte ANST, Mircea Apolzan, secretar general FRG, Arthur Hoffman, secretar general adjunct COSR, Alexandru Epuran, şef misiune olimpică Londra 2012, Graziela Vâjâială, preşedintele ANAD, Puia Gârbă, director general ANST, Elisabeta Lipă şi George Boroi, preşedinţii cluburilor Dinamo şi Steaua, Elena Frâncu, Otilia Bădescu, Emanuel Fântâneanu, membru în Comitetul Executiv al AIPS, sportivi, antrenori, rude, prieteni şi foarte numeroşi jurnalişti.

Octavian Bellu: *„Ne bucurăm toţi că gimnastica românească şi-a dovedit încă o dată potenţialul. Ar trebui să rămânem însă cu picioarele pe pământ, am discutat şi cu fetele după concurs, e o bătălie câştigată de gimnastica românească, dar nu am câştigat şi războiul. Ele sunt conştiente de acest lucru, dar sunt convins că după acest rezultat vor intra cu mai mult aplomb în sală, şi mă refer la cele mai tinere, şi cu mai multă încredere că mai sunt capabile să facă faţă pentru înalta performanţă, şi mă refer la cele mai mature. România e obişnuită să ia patru medalii de aur la europene, am mai luat, suntem capabili şi fetele sunt convinse că pot. Este cel mai mare câştig după acest Campionat European”.*

Catalina Ponor: *„A fost frumos şi mi-am reaminit ce înseamnă sa fi pe primul loc, să câştigi. Nu sunt un fenomen, ar putea fi Oksana Shushovitina care, la 37 de ani, concurează încă şi are rezultate. Eu sunt o fostă gimnastă revenită în activitate,*

care a reușit să arate tuturor că se poate face sport și după patru ani de pauză. Normal că mi-a fost greu, dar mă bucur că am ajuns aici. Ne dorim ca și de la Jocurile Olimpice să ne întoarcem medaliate, dar ar trebui să nu ne îmbătăm cu apă rece... Inițial m-am gândit la Jocurile Olimpice, nici prin gând nu mi-a trecut că voi putea concura la mondiale și europene. Și că pot obține aceste medalii. A fost multă muncă la început, am reușit să reintru în echipă. Pentru mine e foarte important având în vedere pauza pe care am avut-o, dar eu nu voi fi niciodată mulțumită de mine. M-am bucurat pentru aceste medalii, dar aștept mai multe, pentru că pot. E dificil să spun dacă e mai greu ca sportiv sau ca antrenor. Poate mai ușor ca sportiv, deoarece ști ce ai de făcut, iar ca antrenor nu poți ști ce face sportiva. Nu avem timp, trebuie să ne pregătim dur pentru Jocurile Olimpice."

Sandra Izbașa: „Cine știe să își stăpânească emoțiile reușește să și câștige. Toată lumea vrea să viseze frumos, dar o Olimpiadă nu se compară cu un Campionat European. Sperăm că va fi bine. Ne dorim să fim cât mai sus, bătălie va fi între toate echipele, nu doar între două. Nu simțim o presiune în plus, cred că sunt patru echipe asupra cărora sunt ațintiți ochii”.

Larisa Iordache: „Îmi doream trei medalii de aur, însă la bârnă nu s-a putut, emoțiile și-au spus cuvântul. Sper ca la Olimpiadă să fie mai multe. Îmi doresc din tot sufletul ca la Londra româncele să se bată pentru primele locuri. M-am uitat la medalie atent, să realizez că am câștigat-o, apoi am pus-o deoparte. Dacă era un vis, nu voiam să mă trezesc...”

Mariana Bitang: „Obiectivul nostru este participarea onorabilă la Jocurile Olimpice de la Londra. Prioritatea noastră este să rămânem cu picioarele pe pământ. A fost un rezultat, ne ținem în continuare de pregătirea pentru Londra”.

Între cele peste o sută de competitoare din 27 de țări, la startul Campionatelor Europene rezervate tinerei generații, desigur, și reprezentantele României: Andreea Munteanu, Cristina Tudorache, Ștefania Stănilă, Miriam Aribășoiu, Silvia Zarzu, conduse de Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan și Gheorghe Orban. Este pentru a 9-a oară când se disputa o ediție pe echipe în cadrul Campionatului European la nivelul juniorilor, 7 din cele 8 titluri acordate revenind formației Rusiei, dar, cea mai titrată națiune la aceste campionate ale tinerei generații era România, aflată în fața celei de a 100 medalii, în palmares figurând 99 de prezențe pe podiumul juvenil.

Junioarele și-au făcut simțită prezența cu adevărat, odată cu „podiumul oficial”, moment la finalul căruia antrenorul Cristian Moldovan a fost desemnat de ziariștii din sală „antrenorul zilei”, ca urmare a atitudinii sale, a calmului afișat și a modului cum a știut să explice fetelor ce se așteaptă de la ele, remarcându-se, totodată, că între Silvia Zarzu și britanica Angel Romaeo, amândouă foarte capabile la sol și sărituri, în ciuda staturii lor, există o izbitoră asemănare, încât cu greu le puteai deosebi, mai ales dacă ar fi purtat... același costum!

Dar să revenim, consemnând că cele mici și-au început evoluțiile intrând în chiar prima sesiune, ele fiind în Subdiviziunea 1, alături de Slovenia, Danemarca, Bulgaria, Slovacia, Grecia, Serbia, Georgia, Turcia, Islanda, Lituania, Ucraina, Marea Britanie și Suedia.

Gimnastele noastre – Ștefania Stănilă, Cristina Tudorache, Miriam Aribășoiu, Silvia Zarzu, Andreea Munteanu – au evoluat în nota obișnuită, la capătul căreia și-a pus candidatura la un loc pe podium, în așteptarea

evoluțiilor gimnastelor din Rusia și Italia, cu foarte puternice garnituri. În prima Subdiviziune, echipa noastră a câștigat duelul cu Marea Britanie, principala contracandidată din această zonă, cu șanse să rămână pe podiumul de la Bruxelles și la capătul competiției. Cel mai mare progres s-a văzut la sărituri, unde „senatoare” a fost Ștefania Stănilă, cu al său Yurcenko cu două șuruburi, o săritură cu dificultate 5.8, dar, din păcate, ea a ratat la paralele și la sol. *„Am avut emoții... Știu că puteam mai mult, dar, sper, să rămânem pe podium. Mă bucur pentru sărituri și sper să prind finala la acest aparat”*.

Fetele noastre: Ștefania Stănilă 13.687 (S.1 – 13.966; S.2 – 13.408), Andreea Munteanu 13.416 (13.666 – 13.166) și Silvia Zarzu 12.849 (13.333 – 12.366, cu penalizari la ambele) și, cu un total de 40.965, România se afla pe primul loc după primul aparat, apoi Marea Britanie 39.899, Croația 38.465, Ucraina 37.166, Islanda 31.732 și Lituania 30.600

„Calcâiul lui Ahile” a fost din nou la paralele. Chiar dacă au avut o singură ratare – Ștefania Stănilă, la o desprindere -, fetele au pierdut zecimi importante la acest aparat. Din nou cea mai bună a fost Andreea Munteanu, urmată de Cristina Tudorache, cea mai mică din concurs, dacă avem în vedere vârsta. Au punctat: Cristina Tudorache 12.666, Ștefania Stănilă 11.900, Andreea Munteanu 13.033 și Miriam Aribăsoiu 12.208, iar echipa României acumula 78.872 și se menținea pe primul loc după două aparate. Apoi, Ucraina 77.064, Croația 69.597, Islanda 65.597, Lituania 51.816.

Miriam Aribăsoiu a fost constantă, notele ei intrând în calcul la trei aparate: sol, paralele și bârnă. *„Este important când ești în concurs să simți ca ești susținut de oamenii din tribune. Le mulțumesc celor care ne-au încurajat. Simt că vom rămâne pe podium”*.

Trupa condusă de Gheorghe Orban și soții Moldovan a concurat bine, mai ales la bârnă, aparatul forte al tricolorilor aducând cel mai bun punctaj. Lidera notării a fost fiind Andreea Munteanu, care a demonstrat siguranță și consistență în prezentarea exercițiului, ținuta sa fiind remarcată de toți specialiștii. *„E aparatul meu preferat și mă bucur că am putut să prezint un exercițiu bun. Cred că ne-am mobilizat bine și sperăm să rămânem pe podium... Se putea și mai bine...”,* declara Andreea Munteanu la câteva minute după terminarea concursului. Prima intrată în concurs – Ștefania Stănilă 13.533, apoi Cristina Tudorache 13.200, Andreea Munteanu 14.300 și Miriam Aribăsoiu 13.500, grupate toate, cu Andreea în frunte, pe primele patru locuri la acest aparat, iar echipa României 120.205 rămânea pe primul loc înaintea solului, ultimul test al Subdiviziunii.

Solul a fost al treilea aparat din punct de vedere valoric. Evoluând pe muzică irlandeză, micuța Silvia Zarzu a trezit toată sala, exercițiul său fiind răsplătit cu 13.900, dar „artista” a fost, din nou, Andreea Munteanu care a amintit de grația Anei Porgras, fiind cotate cu al doilea punctaj pentru echipă la acest aparat (13.666). *„M-am simțit foarte bine când am auzit aplauzele. Am simțit că am energie. Îmi place să evoluez la sol și sper să prind finala la acest aparat. România va lua medalie astăzi. Să vedem ce culoare va avea, însă, după ce termină Rusia și Italia...”*. Ștefania Stănilă 12.566, Silvia Zarzu 13.900 – cea mai mare notă din concurs -, Andreea Munteanu 13.666, Miriam Aribăsoiu 13.266, iar echipa României 40.832 și un total de 161.037, care o menținea pe primul loc la finalul primei Subdiviziuni, pe locurile următoare fiind Marea Britanie 160.121, Ucraina 156.395, Suedia 152.197...

Antrenorul Cristian Moldovan era încrezător în șansa echipei de a trece în palmares cea de a 100-a medalie pentru gimnastica noastră juvenilă la nivel european: „România a totalizat 161.037 și a învins cu aproape un punct Marea Britanie. Cred că rămânem pe podium. Rusia și Italia pot trece de noi. În rest, nu cred că ne pot depăși, Franța sau alte țări. Sunt mulțumit. Întotdeauna se poate mai bine, dar fetele au progresat enorm într-un an...”

În cele din urmă, reprezentativa de junioare a României – Andreea Munteanu, Cristina Tudorache, Ștefania Stănilă, Miriam Aribășoiu, Silvia Zarzu, conduse de Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan și Gheorghe Orban – s-a păstrat în elita gimnasticii artistice juvenile, reușind să cucerească medalia de bronz. O foarte frumoasă performanță, care coincide cu așezarea în vitrina cu trofee a celei de a 100-a medalii la întrecerile europene feminine ale tinerei generații.

1. Russia	41.366 (1)	42.966 (1)	41.266 (2)	41.732 (1)	167.330
2. Italia	41.199 (2)	40.433 (3)	40.833 (3)	41.566 (2)	164.031
3. România	40.965 (3)	37.907 (10)	41.333 (1)	40.832 (3)	161.037
Andreea Munteanu	13.666	13.033	14.300	13.666	54.665
Cristina Tudorache	–	12.666	13.200	–	25.866
Ștefania Stănilă	13.966	11.900	13.533	12.566	51.965
Miriam Aribășoiu	12.500	12.208	13.500	13.266	51.474
Silvia Zarzu	13.333	–	–	13.900	27.233

Așa cum s-a anticipat, disputa pentru podium s-a dat între România, Rusia și Italia, cele trei urcând, în final, pe podiumul de premieră, din nou cu o victorie a gimnastelor ruse, cu o echipă mai matură decât garnitura aliniată de antrenorii noștri.

Andreea Munteanu: „A fost bine la bârnă și la sol. Mă gândesc să fiu pe podium la individual compus.”

Ștefania Stănilă: „Cel mai bine m-am simțit la sărituri, dar și la celelalte aparate se putea mai bine. Am prins finala la sărituri și îmi doresc să iau o medalie la acest aparat.”

Silvia Zarzu: „Am avut o evoluție bună la sol și îmi doresc chiar să iau și o medalie.”

Paula Tudorache: „Sunt bucuroasă de medalia de bronz cu echipa. Am avut doar două aparate și mi-am facut treaba. Dar întotdeauna e loc de mai bine.”

Antrenorul Cristian Moldovan: „Nu pot să zic că nu ne așteptam la această medalie. Ne doream o clasare pe podium. A fost foarte greu, am depus o muncă titanică din februarie 2011, de când am preluat lotul la Deva, după ce ne-am întors de la Izvorani. Referitor la următoarele zile de concurs, cele mai mari șanse le avem în finalele pe aparate, atât la bârnă, cât și la sol. Chiar și la sărituri, cu două bune din partea Ștefaniei Stănilă putem spera și aici la o medalie. La individual compus lupta este dificilă, având în vedere că acolo doar Andreea Munteanu ar avea șanse la o medalie, în urma notelor de plecare. Dar concursul e concurs...”

Întrecerile din calificări au contat, totodată și pentru stabilirea primelor 24 promovate în disputa directă pentru individual compus, între care s-au aflat și reprezentantele noastre Andreea Munteanu și Ștefania Stănilă, prima situată pe locul 4 în calificări, cu 54.565, în timp ce Ștefania Stănilă pleca de pe poziția a 12-a (59.565), în faza finală promovând doar câte două gimnaste de

țară, ceea ce explică „numărul de ordine” de pe lista finală a celor 24:

1. Kharenkova Maria	14.100	13.566	14.100	14.366	56.132
2. Meneghini Elisa	13.800	13.700	14.100	13.833	55.433
3. Shelgunova Evgeniia	13.200	14.333	13.766	13.866	55.165
4. Munteanu Andreea	13.666	13.033	14.300	13.666	54.665
14. Stănilă Ștefania	13.966	11.900	13.533	12.566	51.965
21. Aribășoiu Miriam	12.500	12.208	13.500	13.266	51.474

După foarte frumoasa comportare de la echipe, din nou gimnastele noastre aveau ocazia să încheie pe podium și la individual compus, repetând performanța de la ediția trecută, de la Birmingham, cu Larisa Iordache între primele trei.

Vineri, 11 mai 2011.

Ora 20.00. Gimnastele și-au făcut apariția pe scena de la „Brussels Expo”. Marea dispută a început!. Andreea Munteanu – la sărituri 13.858 (D. 5.0, E. 8.850) și Ștefania Stănilă – la bârnă 13.333 (D. 5.5, E.7.833)

Ora 20.25. S-a încheiat prima rotație. Conduce în clasament gimnasta spaniolă de origine română Roxana Nedelcu Popa (14.641 la sărituri), urmată de Enus Mariani (Italia, 14.566 la paralele) și Sophie Scheder (Germania, 14.333 la paralele). Fetele noastre se afla pe locurile: 5. Andreea Munteanu (13.859, la bârnă) și 10. Ștefania Stănilă (13.333, la bârnă).

Ora 20.40. Runda a doua. Clasamentul general este în continuă mișcare, în funcție de timpul în care fiecare concurentă termină exercițiul. Ambele noastre gimnaste au evoluat în același timp: Andreea Munteanu – la paralele 12.766 (D.4.9, E.7.866) și un total de 26.624; Ștefania Stănilă – la sol 12.066 (D.5.4, E. 6.966, P. 0.30) și un total de 25.399.

Ora 20. 50. După două runde, noi mișcări în zona superioară a clasamentului. Cu 14.566 (paralele) și 13.966 (bârnă) și un total de 28.532, italianca Enus Mariani a trecut în frunte, depășind-o pe Roxana Popa Nedelcu (Spania) 27.874, pe locul 3 fiind Elena Selgunova (Rusia) cu 27.733 (14.133 – sărituri, 13.600 – sol). Reprezentantele noastre: 9. Andreea Munteanu 26.624, 15. Ștefania Stănilă 25.399

Ora 21.05. Fetele au făcut a treia rotație. Andreea Munteanu a fost la bârnă și a încheiat cu 14.400 (D. 5.7; E. 8700) și un total de 41.024, în timp ce Ștefania Stănilă a evoluat la sărituri: 14.166 (D.5.80, E. 8.366) și un total de 39.566. După trei aparate: 1. Enus Mariani (Italia) 42.566, 2. Elena Selgunova (Rusia) 41.133, 3. Gabrielle Jupp (M.Britanie) 41.032, 4. Andreea Munteanu 41.024... 8. Ștefania Stănilă 39.565.

Ora 21.15. Ultima rotație. Mari emoții. Andreea Munteanu este în luptă directă pentru podium cu britanica Gabrielle Jupp, de care o desparte o minimă diferență. Amândouă sunt la același aparat – solul. Mai întâi Andrea Munteanu, apoi Gabrielle Jupp pe lista de start. Andreea Munteanu – 13.833 (D.5.2, E. 8.633) și un total general de 54.857. La rândul ei, Ștefania Stănilă 12.366 (D.4.9, E. 7.466), la paralele, și un total de 51.931. Gabrielle Jupp 13.666 și 54.698. Andreea Munteanu este pe treapta de bronz. Ștefania Stănilă a terminat pe locul 12, cu 51.931.

Medalia de aur a revenit italiencei Enus Mariani (56.265), care a pornit din calificări de pe locul 6, iar argintul a fost cucerit de rusoaica Evghenia

Selgunova (55.199), plecată de pe poziția a treia în faza precedentă. Gimnaste aflate pe locurile 1 și 2 în calificări, Maria Karenkova (Rusia) și Elisa Meneghini (Italia), au cedat pasul în concursul final, încheind pe poziția a 6-a (54.631), respectiv a 4-a (54.782).

1. Mariani Enus	13.700	14.566	13.966	14.033	56.265
2. Shelgunova Evgeniya	14.133	13.400	14.066	13.600	55.199
3. Munteanu Andreea	13.858	12.766	14.400	13.833	54.857
12. Stănilă Ștefania	14.166	12.366	13.333	12.066	51.931

La finalul întrecerii, foarte tânăra noastră gimnasta – peste câteva zile împlinea 14 ani, fiind născută la 29 mai 1998 – declara: „Sunt foarte bucuroasă pentru medalia cucerită. O prețuiesc foarte mult, pentru că aceasta am obținut-o singură, într-o competiție în care trebuie să arăți cât ești de bun la toate aparatele. Sper ca bronzul de la echipe și acesta de la individual compus să îl transform în aur în finala de la bârnă”.

Început excelent pentru junioarele noastre în concursul final pe aparate al Campionatului European 2012, cu locul secund al Ștefaniei Stănilă la sărituri, un aparat la care noi nu am mai avut o gimnastă pe podium la acest nivel din 2004, de la argintul Stelianeii Nistor, la Amsterdam.

1. Chantysa Netteb	5.0	9.100	14.100	/	5.3	8.866	14.166	14.133
2. Ștefania Stănilă	5.0	8.600	13.600	/	5.8	8.333	14.133	13.866
3. Maria Kharenkova	4.7	8.733	13.433	/	5.0	8.966	13.966	13.699

Ștefania Stănilă: „Sunt foarte fericită, se putea și mai bine, puteam să fiu mai atentă să încerc exercițiul mai tare și mai corect. Mi-am dorit chiar să câștig aurul, dar trebuie să mă mulțumesc și cu medalia de argint. Chiar dacă nu am fost atât de bine cotate, m-am calificat a patra și am ieșit a doua și pentru mine e foarte bine. Pot să spun că săriturile îmi plac, la fel ca și celelalte, dar aici se pare că am lucrat mai bine”

Și a continuat la fel de frumos, în finala de la bârnă. În urmă cu doi ani, Larisa Iordache, încă junioară, cucerea argintul la acest aparat, acum misiunea de a ne păstra pe podium revenind Andreei Munteanu, care a avut ordinea de start 4, după principalele candidate la titlu Gabrielle Jupp, Elisa Meneghini și Maria Kharenkova. Rând pe rând, gimnastele și-au prezentat exercițiile: Gabrielle Jupp (Marea Britanie) 13.700, Elisa Meneghini (Italia) 14.233 (mult mai bine), Maria Kharenkova (Rusia) 14.766, scor cu care se instalează la conducere. Și a fost rândul Andreei Munteanu 14.433, care urca pe treapta de argint. Celelalte patru concurente: – Eythora Thorsdotter (Olanda) 11.166, Evgeniya Shelgunova (Rusia) 14.133, Maelys Plessis (Franța) 12.933 și Tea Ugrin (Italia) 14.133 – n-au constituit un pericol.

În urmă cu doi ani, la Birmingham, Larisa Iordache a terminat pe 2, iar Diana Bulimar pe 4, ca să nu facem referiri mai îndepărtate la finalele de la sol, Silvia Zarzu și Andreea Munteanu reprezentând noua generație a pretenzentelor la medalii la acest aparat. Concursul.... Charlie Fellows 13.466, Elisa Meneghini 13.933. Silvia Zarzu 13.933 (D.5.400, E. 8.533), scor cu care a trecut în fruntea clasamentului la jumătatea concursului. Următoarele 5 gimnaste: Gabrielle Jupp 13.900 – schimbare radicală față de calificări -, Maria Kharenkova 14.233 – lidera din calificări a avut din nou un exercițiu bine apreciat,

cea ce a urcat-o pe prima poziție în clasament -, Evgeniya Shelgunova 13.566 și Enus Mariani 13.133 . Ultima intrată, Andreea Munteanu, medaliata cu bronz de la individual compus, care a fost notată cu 13.900, ceea ce a plasat-o pe locul 3, o nouă medalie de bronz, la egalitate cu britanica Gabrielle Jupp.

1. Maria Kharenkova	6.1	8.666	14.766	1. Maria Kharenkova	5.6	8.733	0.1	14.233
2. Andreea Munteanu	5.7	8.733	14.433	2. Silvia Zarzu	5.4	8.533		13.933
3. Elisa Menenghini	5.6	8.633	14.233	3. Gabrielle Jupp	5.4	8.500		13.900
				3. Andreea Munteanu	5.2	8.700		13.900

Gimnastele junioare s-au întors, așadar, cu trei medalii de argint – Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Sivia Zarzu – și trei de bronz – echipe (Andreea Munteanu, Cristina Tudorache, Ștefania Stănilă, Miriam Aribășoiu, Silvia Zarzu, conduse de Cristian Moldovan, Lacramioara Moldovan și Gheorghe Orban), individual compus și sol (Andreea Munteanu).

Nu s-au stins bine ecourile întrecerilor continentale feminine că a debutat cea de a 30-a ediție a Campionatelor Europene masculine, pentru seniori și juniori, programată, între 23 și 27 mai 2012, la Montpellier (Franța).

Franța găzduia pentru a treia oară un Campionat European, după edițiile din 1957, de la Paris, și 1973, de la Grenoble, în timp ce Montpellier, la rândul-i, nu era străin de lumea gimnasticii, dacă avem în vedere că aici a avut loc, cu puțin timp în urmă, Campionatul Mondial de gimnastică ritmică. Și, pentru că am amintit de Campionatele Europene de la Grenoble, din 1973, trebuie să ne aducem aminte că atunci a fost desemnat cel dintâi rezultat de marcă din istoria gimnasticii noastre masculine la o întrecere continentală, Dan Grecu obținând medalia de argint la inele, același Dan Grecu care, la Montpellier, a fost arbitru supervisor desemnat de Uniunea Europeană de Gimnastică.

Un total de 36 de țări și-au anunțat participarea – 36 la seniori și 35 la juniori -, cu 309 gimnaști (150 seniori și 159 juniori), între aceștia aflându-se și sportivii noștri Flavius Koczi, Marius Berbecar, Ovidiu Buidoso, Vlad Cotuna, Cristian Bățagă (antrenori Ioan Suci, Ștefan Gal, Vasile Vug) – seniori, Daniel Rădeanu, Liviu Necșa, Adrian Popa, Andrei Savu (antrenori Adrian Ianculescu, Lucian Alexa, Augustin Pop).

Să reamintim că patru dintre juniorii de la Campionatele din 2004 – Ljubljana, 2006 – Volos și 2008 – Milano, Flavius Koczi, Ovidiu Buidoso, Cristian Bățagă și Vlad Cotuna au fost la Montpellier titularii echipei de seniori.

În general, mai toate principalele forțe și-au trimis cele mai bune garnituri de care dispuneau, chiar dacă unele grevate de absențe fortuite. S-au aflat în competiție, Germania, deținătoarea titlului, avându-l ca lider pe Philippe Boy, campionul la individual compus și medaliatul cu argint de la Tokyo, de la Campionatele Mondiale, medaliatele cu argint și bronz de la Birmingham 2010, echipele M. Britanii și Frantei, dar și Rusia, locul 4 la „mondialele” 2011. Au fost și absențe, superstarul german Fabian Hambüchen – campion european la individual compus în 2009, la Milano, și aur cu echipa în 2010, nere făcut după accidentările din ultimii trei ani, francezul Thomas Buhail, care acuza doctorii de malpraxis, în urma operației efectuată după accidentul din 24 decembrie 2011, când a căzut de la bară, fracturându-și tibia piciorului stâng și rupându-și ligamentele, ucraineanul Mikola Kuksenkov, locul 7 la Campionatele Mondiale la individual compus, ca urmare a unei accidentări

la ligamente la ultimele antrenamente ș.a.

Asemenea competiției feminine, și la nivelul seniorilor au fost puse în joc doar podiumurile la echipe și la aparate, neacordându-se medalii la individual compus, ceea ce nu a exclus o serie de calcule și anticipări. În disputa pentru întâietate în concursul la cele 6 aparate au fost vehiculate ca nume favorite: Anton Golotsutskov (Rusia), bronz la Jocurile Olimpice din 2008 și la Campionatele Europene de la Berlin la sol, dar cu șanse și la sărituri, în absența lui Thomas Buhail, aparat la care a cucerit bronzul la JO 2008 și argintul la Tokyo 2011; la cal, englezul Louis Smith, francezul Cyrill Tommasone și, desigur, spre ungurul Krisztian Berky, campion european și mondial, favoritul numărul 1; la paralele și bară, Epke Zonderland (Olanda), vicecampion la paralele și deținătorul titlului continental la bară, germanul Marcel Nguyen, campionul de la paralele și bronzul de bară la ultimele Campionate de la Berlin, dar și grecul Vasileos Tsolakidis, medaliat cu argint la „mondiale”. Lista favoriților era, însă, mult mai lungă și îi cuprindea și pe Dimitri Kaspiarovitch (Belarus, locul 3 la sărituri – CM. 2010), Alexander Shatilov (Israel, locul 4 la sol la CM 2010, locul 2 la sol la CE 2011), Matteo Morandi (Italia, locul 3 la inele la CM 2010), dar și pe Flavius Koczi cotate cu șanse la sol, aparat la care venea de pe poziția campionului.

Concursul de calificare al seniorilor – echipe și aparate. O zi extrem de dificilă, oboșitoare din toate punctele de vedere, la start cu gimnaști din 36 de țări, repartizați în trei subdiviziuni.

Echipa României a evoluat în prima Subdiviziune, încheind pe locul 2, după Marea Britanie, dar depășind Belarus, Portugalia, Irlanda, Grecia, Olanda, Lituania și Georgia. La capătul zilei, în fața noastră aveau să treacă alte trei echipe, Rusia, Franța și Germania. Echipa României nu a avut o zi prea bună, cu o prestație sub nivelul obișnuit, cu exerciții ratate sau cu unele care nu au fost duse până la capăt, ceea ce s-a repercutat și asupra calificărilor în finalele pe aparate. După noi, au încheiat concursul pe locurile 6, 7 și 8, în ordine, Belarus (256.935), Ucraina (256.186) și Elveția (254.513).

1. M. Britanie	45.282(2)	45.699(1)	42.315(7)	46.190(6)	43.700(3)	42.532(4)	265.718
2. Rusia	45.365(1)	40.932(8)	44.898(1)	47.882(1)	43.765(2)	41.632(5)	264.474
3. Franța	43.866(6)	40.566(10)	44.399(2)	47.466(2)	43.657(4)	43.733(1)	263.687
4. Germania	44.066(4)	41.907(5)	41.832(12)	46.799(4)	43.232(7)	42.965(2)	260.801
5. România	43.132(8)	41.732(7)	41.899(11)	46.833(3)	42.199(8)	41.532(7)	257.327
Flavius Koczi	14.366	14.066	13.633	15.900	–	–	57.965
Marius Berbecar	–	–	13.733	15.233	14.833	–	43.799
Ovidiu Buidoso	–	13.166	13.033	13.666	–	–	39.865
Vlad Cotuna	14.333	–	–	–	14.333	14.366	43.032
Cristian Bătagă	14.433	14.500	14.533	15.700	–	13.500	72.666

Pentru lumea gimnasticii masculine continentale, reunită la Montpellier, momentul de vârf al acestei a 30-a ediții a Campionatelor Europene l-a reprezentat finala pe echipe, cu cele mai bune opt din 28 de țări care au prezentat formații complete, în ordinea din calificări: Marea Britanie, Rusia, Franța, Germania, România, Belarus, Ucraina și Elveția.

România a debutat la inele, cu Marius Berbecar, Cristian Bătagă și Flavius Koczi, un aparat care nu le face prea multă „plăcere”, dar de care au trecut

cu bine: Marius Berbecar 14.100 (D. 5.6, E. 8.433), Cristian Bătagă 14.333 (6.1, E. 8.233) și Flavius Koczi 13.900 (D. 6.10, E. 7.800), un total de 42.333, plasând formația noastră, după primul aparat, pe locul 6, după Rusia (la 2.541 p), Elveția, Marea Britanie, Ucraina și Belarus.

Era de așteptat ca săriturile să aducă un plus la punctajul general, și totul ar fi mers bine, dar Marius Berbecar a primit doar 15.191 (D.6.6, E. 8.591), ceilalți fiind notați cu 16.133 (D.7.0, E. 9.133) – Flavius Koczi, 15.400 (D.6.6, E. 8.900, penalizat cu 0.1) – Cristian Bătagă. Drept urmare, un total de 46.724, și un general de 89.057, care o urcă pe poziția a 3-a, după Rusia 91.906 și Marea Britanie 90.057.

Rotația a treia pentru România, la paralele, cu Ovidiu Buidoso, Vlad Cotuna și Marius Berbecar. Formația noastră în dispută strânsă cu Rusia, Marea Britanie, Elveția și Belarus pentru podium. Ovidiu Buidoso doar 14.166 (D. 5.8, E. 8.366), Vlad Cotuna 14.433 (D.6.5, E.7.993), Marius Berbecar 15.100 (D. 6.4, E. 8.700) și 132.756. Surprinzător de slab, Germania (inele, sărituri) și Franța, cu foarte multe ratări, Cyril Tomasone – zero (!) la bară, asemenea și colegul său Ait Said la sărituri! La jumătatea concursului: 1. Rusia 135.705, 2. Marea Britanie 133.356, 3. România 132.756, 4. Ucraina 131.132, 5. Elveția 131.031.

Concursul a continuat sub semnul acelorași mari emoții. Fiecare zecime contează extraordinar de mult în economia punctajului general al fiecărei formații.

S-a pășit în a doua jumătate a concursului la bară, cu Cristian Bătagă 13.633 (D.5.8, E. 7.833), Ovidiu Buidoso 13.66 (D.5.8, E. 7.866) și Vlad Cotuna 14.633 (D.6.5, E.8.133) și un total general de 174.688, ceea ce înseamnă locul 4 la finalul celei de a patra rotații, după Marea Britanie 180.456, Rusia 178.437 și Ucraina 176.031, dar înaintea Germaniei 173.671 și Belarusului 172.670.

Nimic nu este jucat. Emoțiile se ridică la cote maxime. Mai sunt două aparate. Pentru noi, solul și calul.

Solul – cu Cristian Bătagă, Vlad Cotuna și Flavius Koczi. Greu, foarte greu. Nemții vin puternic din urmă. Ucrainenii au evoluții din ce în ce mai bune. Britanicii și rușii se mențin la același nivel. Cristian Bătagă 14.233 (D.5.8, E. 8.533, penalizare 0.1), Vlad Cotuna 14.966 (D.6.3, E.8.00) și Flavius Koczi 15.033 (D.6.3, E. 8.733) și 218.920. S-a încheiat și rotația 5, iar în clasament: 1. Marea Britanie 224.455, 2. Rusia 223.169, 3. România 218.920, 4. Ucraina 217.597, 5. Belarus 217.169, 6. Germania 215.437, 7. Elveția 211.9231, 8. Franța 174.695.

Ultimele calcule. Emoții maxime. Cel din urmă aparat – calul. Ovidiu Buidoso 14.266 (D. 6.0, E. 8.266), Cristian Bătagă 13.500 (D. 5.5, E. 8. 000) și Flavius Koczi 14.633 (D.6.30, E. 8.33). Echipa României 261.319 și medalie de bronz!

1. M. Britanie	44.624(2)	45.433(1)	43.299(2)	47.100(2)	43.999(6)	41.841(5)	266.296
2. Rusia	44.732(1)	42.366(4)	44.874(1)	47.032(3)	43.799(7)	42.732(2)	265.535
3. România	44.232(3)	42.399(3)	42.333(3)	46.724(4)	43.699(8)	41.932(4)	261.319
Flavius Koczi	15.033	14.633	13.900	16.133	–	–	59.699
Marius Berbecar	–	–	14.100	15.191	15.100	–	44.391
Ovidiu Buidoso	–	14.266	–	–	14.166	13.666	42.098
Vlad Cotuna	14.966	–	–	–	14.433	14.633	44.032
Cristian Bătagă	14.233	13.500	14.333	15.400	–	13.633	71.099

Echipa masculină a României a rămas în elita continentală, urcând pe treapta de bronz a celei de a 30-a ediții a Campionatelor Europene, la capătul

unei finale care a stat sub semnul marilor emoții până la evoluția ultimului gimnast. O performanță foarte bună, care readuce gimnastica noastră masculină acolo unde îi este locul, adică în topul formațiilor europene.

Dar, să dăm cuvântul protagoniștilor acestui rezultat de podium:

Flavius Koczi: „Victoria am adus-o cu toții, împreună, pentru că unul fără altul nu se poate. Astăzi ne-am arătat adevărata valoare. Părerea mea este că ceea ce s-a întâmplat în calificări o putem pune pe seama trezirii prea de dimineată, pentru că am fost nevoiți să ne trezim la șase dimineata, ca să fim gata pentru concurs. Practic nici nu am reușit să ne trezim așa bine, și a și trebuit să ridicăm mâna pentru calificări. Mă bucur că am reușit să ne adunăm în această zi și că am demonstrat că nu suntem o echipă slabă, că nu suntem o echipă care nu poate lua o medalie în finală, și tuturor celor care au crezut că se poate, noi le mulțumim foarte mult. În finala de duminică, de la sărituri, toată lumea începe de la zero. Este adevărat că există favoriți, dar contează ziua. Dacă momentul este de partea ta, toate sunt bune.”

Marius Berbecar: „Și în prima zi am făcut un paralel foarte bun. Uneori nu depinde totul numai de tine, mai depinzi și de alții. Astăzi am făcut cu toții un concurs bun, un concurs frumos, am fost unul lângă altul și până la urmă a ieșit bine, așa cum ne-am dorit și cum poate mulți nu credeau. Trebuia să ne mobilizăm, să fim unul lângă altul, să ne încurajăm, știam că putem, că avem șanse, totul era să ne facem treaba cât puteam noi mai bine, fără greșeli mari și așa s-a și întâmplat.”

Ovidiu Buidoso: „Vreau să-mi felicit colegii, au făcut cu toții un concurs nemaipomenit de bun. La cal au fost emoțiile cele mai mari. Evident, ultimul aparat, ultima execuție, știind că avem șansă, a fost greu. După ce a terminat Flavius Koczi ultima execuție, la cal, am știut că suntem pe podium sau foarte aproape, în cel mai rău caz.”

Vlad Cotuna: „Am avut note mult mai bune decât în prima zi, în calificări. După cum a zis și Flavius Koczi, programul a fost foarte greu, ne trezeam devreme și a contat și acest lucru în prima zi. Dar acum ne-am mobilizat cu toții, pentru că știam că avem șanse la podium dacă ne facem treaba și totul a mers bine. Eu personal am sperat la acest loc 3. Este o mare realizare pentru mine, este prima medalie importantă cu echipa.”

Cristian Bătagă: „Am mers destul de bine, important este că nu am ratat și că ne-am mobilizat și până la urmă a ieșit bine. Este o motivație în plus pentru noi această medalie și sperăm să facem o figură frumoasă și la Jocurile Olimpice.”

În finalele pe aparate România a fost reprezentantă doar de un singur sportiv – situație cam neobișnuită pentru gimnaștii români la o asemenea întrecere -, Flavius Koczi, care a obținut a 7-a notă la sărituri, cu o medie de 15.783.

Peste 3000 de spectatori au ținut să fie prezenți la ultima apariție a gimnaștilor seniori pe scena Campionatelor Europene.

Și încep săriturile!

Flavius Koczi în deschidere. Săritura 1: 16.100 (D.7.0, E.9.200, P. 0.1); Săritura 2: 16.133 (7.00, E. 9.133), total: 16.116. Și urmează: D. Kasparovich (Belarus) 15.958, E. Panteleymov (M. Britanie) 15.816, M. Fahrig (Germania) 15.849, K. Thomas (M. Britanie) 15.366, D. Ablyazin (Rusia) 16.062, A. Golotsutskov (Rusia) 15.533, I. Radivilov (Ucraina) 16.062.

Flavius Koczi are aur!

1. Flavius Koczi	7.0	9.3	9.2	9.3	9.1	9.1	9.200	9.1	9.1	9.100	9.200	0.1	16.100
	7.0	9.0	9.3	9.1	9.2	9.1	9.133	9.0	9.1	9.050	9.133		16.133 16.116

2. Igor Radivilov	7.0	9.1	9.0	9.4	9.2	9.4	9.233	9.3	9.0	9.150	9.233	16.233
	7.0	8.8	8.8	9.0	8.9	9.0	8.900	8.9	8.8	8.850	8.900	15.900 16.066
3. Denis Ablyazin	7.0	9.2	8.9	8.6	9.0	9.0	8.966	9.1	9.1	9.100	8.966	15.966
	7.2	9.0	9.2	9.1	9.1	8.9	9.066	8.9	8.8	8.850	8.958	16.158 16.062

Flavius Koczi: „Eu am venit cu gândul de a face un concurs cât mai bun. Nu speram nicidecum la sărituri, mă gândeam la o finală la sol și, poate, să-mi pot apăra titlul cucerit anul trecut, dar calculele de acasă nu s-au potrivit cu cele din concurs. Sunt însă foarte fericit, cu atât mai mult cu cât am fost primul pe lista de start. Nici nu am apucat să îmi pun gândurile în ordine și a trebuit să ridic mâna și să sar. Până acum m-am chinuit să iau o medalie de aur la sărituri, și când a fost o finală ușoară, ba îmi aluneca mâna, ba am ratat și n-am reușit. Chiar nu mă așteptam la această finală, pentru că am intrat cu a șaptea notă. Știam că e greu. După ce am sărit am vrut să ies afară, dar regulamentul îmi interzice și a trebuit să stau acolo. Cred că mi-a crescut puțin și tensiunea, dar e bine când se termină totul cu bine. Cu siguranță sunt mulțumit, a ieșit mai bine decât mă așteptam, mai mult decât îmi doream și asta e un lucru bun...”.

Juniorii. Daniel Rădeanu, Adrian Popa, Emanuel Bădilă, Andrei Savu și Liviu Necșa (antrenori – Adrian Ianculescu, Lucian Alexa și Ermil Popescu) au alcătuit una dintre cele mai tinere formații prezente în competiție, cu o medie de 14.8 ani. Grevată de absența de ultim moment a lui Andrei Groza, care s-a accidentat la un antrenament înaintea plecării spre Montpellier, misiunea de a aspira la un loc de top devenise extrem de dificilă.

După peste 12 ore de foc a fost cunoscută noua ierarhie la echipe, precum și gimnaștii calificați pentru finalele la individual compus și pe aparate.

Cum era de așteptat, favorite la podium, Marea Britanie (253.684), Rusia (251.094), Elveția (249.686), Franța (245.185) și Belgia (244.662) s-au instalat, în ordine, după două Subdiviziuni. În cele din urmă, Marea Britanie a câștigat cel de al treilea titlu consecutiv la echipe, urmată fiind de Rusia și Elveția.

Conform tragerii la sorți, reprezentativa României a evoluat în ultima Subdiviziune și a încheiat pe locul 16 din 35 de participante, în timp ce Daniel Rădeanu a reușit trei calificări la individual compus, sărituri (cu cea mai mare notă) și sol (al doilea), lăsând speranța pentru cel puțin două finale medaliate.

Gimnaștii noștri, marcați excesiv de emoție, au evoluat nesigur la toate aparatele, chiar și la acelea la care se spera realizarea unui punctaj competitiv – 10 sol, 23 cal, 19 inele, 14 sărituri, 17 paralele, 16 bară -, tot greu fiind dus de Daniel Rădeanu. Drept urmare, doar locul 16, la mare distanță de formațiile din top 6.

1. M. Britanie	41.932(2)	41.299(1)	41.790(1)	46.307(1)	41.149(3)	41.207(1)	253.684
2. Rusia	41.366(3)	41.199(2)	41.332(3)	45.449(3)	41.999(1)	39.749(3)	251.094
3. Elveția	41.032(4)	40.766(3)	41.249(4)	45.066(4)	41.199(2)	40.374(2)	249.686
16. România	39.766	34.691	37.299	43.457	38.633	36.499	230.345
Daniel Rădeanu	14.233	11.833	13.033	15.500	13.400	12.733	80.732
Liviu Necșa	11.200	–	11.391	–	12.333	–	34.924
Adrian Popa	12.600	12.125	12.566	14.466	12.733	12.300	76.790
Emanuel Bădilă	–	10.733	–	13.491	–	10.408	34.632
Andrei Savu	12.933	10.466	11.700	12.166	12.500	11.466	71.231

În aceste condiții, marile speranțe s-au îndreptat spre obținerea prezenței în finala la individual compus și pe aparate, reușită care i-a aparținut doar lui

Daniel Rădeanu.

La individual compus am asistat la o luptă strânsă pentru calificarea între cei mai buni 24, remarcându-se, de asemenea, Frank Baines (M. Britanie, 84.939), Eddy Yusof (Elveția, 84.132) și Grigori Zirianov (83.957), în timp ce pe aparate s-au evidențiat Frank Baines (sol, 14.456), Bram Louville (Belgia, cal, 14.166), Courtney Tulloch (M. Britanie, inele, 14.516), Marco Walter (Elveția, sărituri, 15.300), Grigori Zirianov (Rusia, paralele, 14.266) și Nile Wilson (M. Britanie, bară, 14.066).

Cei mai buni 24 de juniori, din 159 câți s-au aflat la startul individualului compus, la capătul a două ore de competiție au stabilit noua configurație continentală.

Conform regulamentului, Daniel Rădeanu a început la inele și și-a continuat cursa la sărituri – în calificări a avut cea mai mare notă -, paralele, bară, sol – s-a situat pe locul secund în calificări -, pentru a încheia la cal și pe poziția a 10-a la peste patru puncte de podium, ocupat de britanicii Frank Baines și Nile Wilson, și de elvețianul Eddy Yousuf.

1. Frank Baines	13.833	14.200	13.633	15.425	14.041	13.800	84.932
2. Nile Wilson	13.633	13.766	13.916	15.066	14.133	13.666	84.180
3. Eddy Yousuf	13.866	13.608	13.841	15.033	13.933	13.550	83.831
10. Daniel Rădeanu	14.016	11.900	12.966	15.600	13.341	12.900	80.723

În deschiderea finalelor pe aparate, debut foarte bun pentru culorile noastre.

Pornit cu numărul 1 în concurs, Daniel Rădeanu, afectat și de o ușoară jenă la picior, reușește, totuși, un exercițiu bun, fiind cotate cu 14.208 (D.5.6, E. 8.608), punctaj care l-a adus pe primul loc. În continuare, britanicul Frank Baines 14.100 (D. 5.4, E. 8.700) și croatul Andrej Korosteliev care s-a apropiat la 8 miimi: 14.200 (5.40, E. 8.800). Și fost rândul rusului Kiril Prokopiiev care, chiar dacă n-a avut o dificultate prea mare (5.1), a convins printr-o execuție foarte bună (9.233), ceea ce i-a adus 14.333, punctaj cu care a trecut pe locul întâi în clasamentul general, coborându-l pe Daniel Rădeanu pe treapta de argint. Cu numărul 5 în concurs: Gaius Thompson (M. Britanie) 13.733 (D. 5.3, E. 8.733, P. 0.3). Apoi, belgianul Daan Kenis 14.200 (D. 5.3, E. 9.000, P. 0.1), punctaj egal cu al croatului Andrej Korosteliev, care-l duce pe locul 3. Cel de al doilea reprezentant al Belgiei, Jonathan Vrolix 14.100 (D.5.2, E. 8.900), concursul fiind încheiat de Aliaksei Kușneryk (Belarus) 13.066 (D.5.0, E. 8.066).

Daniel Rădeanu, medalie de argint.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	Scor	P	Total
1. K. Prokopiiev	5.1	9.2	9.1	9.2	9.2	9.3	9.233	9.2	9.4	9.300	9.230		14.330
2. D. Rădeanu	6.6	8.4	8.3	8.7	8.4	8.6	8.466	8.7	8.8	8.750	8.610		14.210
3. D. Kenis	5.3	9.1	9.1	8.9	8.9	8.9	9.000	8.8	8.9	8.850	9.000	0.1	14.200
3. A. Korosteljev	5.4	8.9	8.9	8.4	8.8	8.7	8.800	8.6	8.9	8.750	8.800		14.200

Nici nu a avut timp Daniel Rădeanu să se bucure de argintul cucerit la sol, că a și fost anunțat debutul concursului la sărituri. Din nou emoții, din

nou speranțe.

Primul, francezul Edgar Boulet, urmat de spaniolul Marchant Perez și francezul Paul Degouy. Elvețianul Marco Walter, cu 15.183, trece în fruntea clasamentului. Este rândul belgianului Daan Kenis și al olandezului Casimir Schmidt, cu 15.283, punctaj cu care urcă pe primul loc. Penultimul concurent: britanicul Gaius Thompson. Și Daniel Rădeanu! Prima săritura: 15.566 și a doua: 14.833, cu o penalizare de 0.1 pentru pas afară la aterizare, dar un total de 15.199, care îi aduce o nouă medalie de argint.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	Scor	P	Nota
1. C. Schmidt	6.6	9.1	9.1	9.0	9.0	9.2	9.066	8.9	9.2	9.05	9.066	0.1	15.566
(15.283)	6.2	8.9	8.8	8.9	8.7	8.7	8.800	9.1	8.8	8.95	8.800		15.000
2. D. Rădeanu	6.6	9.0	9.2	8.9	9.0	8.9	8.966	9.0	9.0	9.00	8.966		15.566
(15.199)	6.2	8.6	8.9	8.9	8.7	8.6	8.733	8.9	8.5	8.70	8.733	0.1	14.833
3. M. Walter	6.6	8.8	8.9	8.6	8.7	8.6	8.700	8.8	8.7	8.75	8.700	0.1	15.200
(15.183)	6.2	9.0	9.0	8.9	8.8	9.0	8.966	8.8	8.8	8.80	8.966		15.166

Punct final în întrecerile juniorilor la cea de a 30-a ediție a Campionatelor Europene, un final care a adus în vitrina cu trofee două prețioase medalii de argint, cucerite la sol și sărituri.

Daniel Rădeanu, ultima sa apariție la juniori: „A fost o întrecere grea, pentru mine cu două momente de concentrare maximă, încă de la startul competiției. Eu am deschis concursul la sol, primul aparat din programul zilei, și nu este ușor să te afli într-o asemenea situație. De altfel, exceptându-i pe britanicii Courtney Tulloch și Frank Baines, niciunul dintre cei care s-au aflat pe primul loc pe lista de start nu a ajuns în frunte. Oricum, este un rezultat pentru care mă bucur foarte mult și care, nici nu se poate altfel, trebuie să mă ambiționeze pentru ceea ce vine. Și ce vine, nu este deloc ușor, pentru că la nivelul seniorilor, altfel se pune problema, chiar dacă pe mulți dintre cei cu care m-am confruntat aici, la Montpellier, mă voi întâlni nu peste multă vreme la alt nivel...”

În „Park&Suite Arena” din localitate este, de acum, liniste. Gimnaștii noștri și-au înscris în palmares patru medalii: una de aur, prin Flavius Koczi (sărituri), una de bronz (echipe) – la nivelul seniorilor și două de argint, cucerite de juniorul Daniel Rădeanu (sol și sărituri), ceea ce a situat România pe locul 3 pe națiuni, după Marea Britanie și Rusia.

➤ 2013 – Moscova (senioare, seniori)

Pentru a doua oară, după 1987, legendarul Complex Sportiv Olimpiyskiy, complet schimbat, a fost gazda Campionatelor Europene – o a treia „ediție rusă” s-a desfășurat la St. Petersburg, în 1998 -, după ce întrecerile au fost mutate de la Kazan la Moscova. În perioada 17 – 21 aprilie 2013 au avut loc, prin urmare, întrecerile celui de al 5-lea Campionat European individual al gimnasticii artistice, cel dintâi concurs de amploare din noul ciclu olimpic la care au luat parte 260 de gimnaști și gimnaste din 37 de țări, la Moscova făcând deplasarea Diana Bulimar și Larisa Iordache, Flavius Koczi, Ovidiu Buidoso, Marius Berbecar, Vlad Cotuna, Andrei V. Muntean și Andrei Ursache, dar, în „culise” s-au aflat și Dan Grecu (UEG – supervisor sol), Gabriela Robu, Angela Cacovean, Augustin Pop, Dragoș Bârzu (arbitri), Anca Grigoraș și Mircea Apolzan (delegați tehnici UEG).

Referindu-se la întreceri, Adrian Stoica, președintele federației, declara:

„Competiția este mai importantă pentru băieți, decât pentru fete. Băieții se află de mai mult timp în pregătire, iar fetele care se afla aici sunt de obiectiv. Nu este o competiție de viață și pe moarte, dar nici nu suntem la Moscova conform cunoscutei principiu enunțat de Pierre de Coubertin”.

Cea de a 5-a ediție individuală a Campionatelor Europene a fost cel dintâi eveniment major al gimnasticii continentale în noul ciclu olimpic, o competiție care a schițat primele elemente ale valorilor din anii viitori, cu bătaie, desigur, pentru Rio 2016.

Dar, până acolo drumul era încă la început și foarte lung, cu surprize, confirmări, infirmări și posibile apariții ale unor noi performeri, motiv pentru care „europenele” moscovite 2013 au avut o caracteristică aparte din toate punctele de vedere.

În competiția feminină se anunța o dispută dură, fetele noastre, Larisa Iordache și Diana Bulimar, ajungând la Moscova după o serie de concursuri de Cupă Mondială în cadrul carora au avut o buna evoluție (Roche sur Yon sau Doha), dar existau încă multe probleme și doar antrenorii Octavian Bellu și Lucian Sandu urmau a decide care este cea mai bună tactică de urmat. Oricum, fetele noastre erau văzute a fi printre cele mai serioase candidate la titluri, aspect evidențiat și de Sara D. Dorrien într-un amplu comentariu publicat în „The Couch Gymnast”, referitor la șansele principalelor candidate de a urca pe podium, sub titlul „The 2013 European Championships”, afirmând că există toate șansele ca disputele pentru aur să se transforme într-o „afacere româno-rusă”, așa cum a mai fost și la alte nenumărate ediții.

O primă constatare referitoare la competiție feminină era aceea că lipsea învingătoarea de la Berlin, dar era așteptată Aliya Mustafina, cea mai puternică dintre candidatele la titlu la individual compus, dar care avea în Larisa Iordache și Diana Bulimar pe cele mai puternice „contestatatoare”, în acest calcul intrând, de asemenea, și Anastasia Grishina (Rusia), gazdele în plus și cu Maria Paseka sau Ksenia Afanaseva. Dintre gimnastele aflate în „top 10” acum doi ani, doar patru se mai aflau pe podiumul de la Moscova: Carla Ferlito (Italia – locul 5), doar pe două aparate, lăsând locul colegei sale Vanessa Ferrari, campioana de la Aarhus 2006 (!), cu o revenire după șapte ani!, Giulia Steingruber (Elveția – 9) și Marine Brevet (Franța – 10).

Calificările feminine ale individualului compus au fost dominate de Larisa Iordache și Diana Bulimar, ele făcând pasul înainte, așteptat de altfel, dar și de pe poziții care le demonstra valoarea, fiind pe primele două locuri la individual compus, și urmând a fi în finale la sărituri, bârnă, sol – Larisa Iordache și bârna și sol – Diana Bulimar.

În disputa de la individual compus am asistat la destul de multe confirmări, dar, în același timp, și la destule dezamăgiri din partea unor sportive de la care se aștepta mai mult, iar acestea au fost, cu deosebire, gimnastele gazdă. Larisa Iordache, cu un total de 57.198, și Diana Bulimar, cu 56.132, și-au asigurat cu brio prezența în finală, dar era previzibil de anticipat că sportivele ruse nu-și spusese rău ultimul cuvânt. „Călcâiul lui Achile” s-a dovedit a fi, din nou, paralelele, acolo unde s-a punctat slab. Să mai notăm faptul că, evoluând în prima Subdiviziune, campioana britanică Gabrielle Jupp a suferit un serios accident în timpul evoluției la bârnă, în a doua rotație, abandonând concursul.

1. Larisa Iordache	14.766	12.966	15.066	14.400	57.198
2. Diana Bulimar	14.833	12.700	14.366	14.233	56.132
3. Anastasia Grishina	14.833	13.566	13.400	14.266	56.065
4. Alya Mustafina	15.066	15.025	11.666	14.300	56.057

Finala de la individual compus a captat atenția încă de la debut, numeroșii spectatori urmărind „duelul” dintre Larisa Iordache și Diana Bulimar, pe de o parte, Aliya Mustafina (toate trei aflate în aceeași grupă) și Anastasia Grishina, de cealaltă. Și au avut ce vedea.

De pornit, s-a pornit cu dreptul, în avantajul sportivelor noastre, Larisa Iordache primind cele mai bune note la primele două aparate: 14.833 (6.4 / 8.433) – la bârnă și 14.866 (6.3 / 8.566) – la sol, iar Diana Bulimar fiind cotată cu 14.400 (5.8 / 8.600), respectiv 14.233 (5.8 / 8.433), în plasa lor aflându-se cele două gimnaste din Rusia.

Larisa Iordache s-a păstrat în fruntea ierarhiei și după a treia rotație, primind 14.900 la sărituri, în urma sa (total 44.599), în clasamentul general, situându-se Aliya Mustafina (43.899), Anastasia Grishina (43.799) și Diana Bulimar (43.399). Ultimul aparat – paralele, ultima în concurs Aliya Mustafina. În acel moment a fost clar că noua campioană, dacă nu se întâmpla vreun accident, va fi gimnasta rusă, având toate avantajele pe aparatul ei preferat. În calificări, distanța dintre Mustafina și Iordache a fost de 2.095, fiind ușor de prevăzut că diferența dintre cele două, de numai 0.700, poate fi ușor surmontată. Și în disputa pentru bronzul european, același avantaj din partea Grishinei în rivalitatea cu Diana Bulimar. Ceea ce s-a anticipat, s-a și petrecut, Aliya Mustafina adjudecându-și titlul, după ce a fost cotată cu 15.133, cea mai mare notă din concurs la paralele, în condițiile în care și Larisa Iordache (13.833 – 5.5 / 8.33) și Diana Bulimar (13.666 – 5.4 / 8.266) au avut note superioare celor din calificări.

1. Alya Mustafina	15.033	15.133	14.400	14.466	59.032
2. Larisa Iordache	14.900	13.833	14.833	14.866	58.432
3. Anastasia Grishina	14.900	15.033	14.133	13.866	57.932
4. Diana Bulimar	14.766	13.666	14.400	14.233	57.065

Cu această reușită, Larisa Iordache a readus gimnastica noastră în prim-planul individualului compus, după ce, în 2007, Sandra Izbașa s-a aflat pe aceeași poziție, evident și după ce au existat momentele Nadia Comăneci, triplă campioană europeană absolută, și Daniela Silivaș, în 1987, chiar la Moscova, în aceeași sală!

Larisa Iordache: „Sunt, poate, puțin dezamăgită, pentru că, la fiecare aparat, aș fi putut face ceva mai bine. Oricum, mă bucur pentru acest rezultat, iar medalia mă va face să mă concentrez și mai bine în concursul pe aparate. Indiscutabil, este loc de mai bine. Această medalie nu ar fi fost posibilă fără ajutorul antrenorilor, care m-au adus la acest moment important al carierei și al noului ciclu olimpic, și cărora trebuie să le mulțumesc mult. Sper că, în urma concursului pe aparate, să am în palmares și alte medalii, de aur, dacă totul va decurge așa cum trebuie...”

Diana Bulimar: „Am încercat să-mi fac treaba cât mai bine, și vreau să o fac și mai bine în celelalte finale. Poate, dacă la sol și sărituri mi-ar fi ieșit mai bine, aș fi

fost pe podium, dar... Oricum, medalia Larisei nu trebuie să rămână... singură. Mai avem încă de lucru în finalele pe aparate..."

Concursul pe aparate rezervat fetelor, care și-au disputat întâietatea la sărituri, cu mari emoții pentru noi, având în vedere că în competiție s-a aflat și Larisa Iordache, între favoritele la podium. N-a fost ușor, pentru că fiecare dintre gimnastele care și-au afirmat în calificări aspirațiile la medalie au fost la fel de hotărâte în a-și demonstra valoarea și în finală. N-a făcut excepție nici Larisa Iordache, pentru prima oară cu două sărituri din grupe diferite la o competiție de astfel de amploare. Larisa Iordache a executat mai întâi un Iurcenko cu 720 grade și dificultate 5.8, a doua fiind din 5.2, un Tsukahara cu 360 grade, notat destul de drastic față de acuratețea execuției. Pentru cea dintâi a primit 14.900 (D.5.8 / E. 9.100), iar la cea de a doua a fost notată cu 14.033 (5.2 / 8,333), ceea ce i-a adus un total de 14.466. Intrată a treia în competiție, Larisa Iordache a așteptat, apoi, cu emoție și evoluțiile celorlalte gimnaste, cu deosebire Giulia Steingruber (Elveția) – lideră după calificări, gimnasta care este printre cele mai bune din lume la acest aparat -, Noel van Klaveren – pe 3 în calificări -, și Maria Paseka – pe treapta a doua a „podiumului” calificărilor. Giulia Steingruber a fost la înălțimea așteptărilor, cu o primă săritura care a făcut, în cele din urmă, diferența, ea având la general 14.750 (15.300 / 14.200). Olandeza Noel van Klaveren, cu un total de 14.466 (14.900 / 14.033), o egalează pe Larisa Iordache, pentru ca Maia Paseka să rateze aterizarea la ambele sărituri și să încheie întrecerea pe locul 7.

1. Giulia Steingruber	6.2	9.100	15.300	14.750
	5.2	9.000	14.200	
2. Noel van Klaveren	5.8	9.100	14.900	14.466
	5.2	8.833	14.033	
2. Larisa Iordache	5.8	9.100	14.900	14.466
	5.2	8.833	14.033	

- *Cum a fost?*

- Ce pot spune?! A fost bine, dar se putea și mai bine... Eu îmi doream să devin campioană. Să iau aurul. A fost argint. Nu e ușor să ajungi aici. Fiecare concurs este altfel, fiecare încearcă să câștige, și învinge cel mai bun.

- *Când ai coborat de pe podium ce ți-a spus antrenorul Octavian Bellu?*

- Că a fost bine, dar trebuie muncit mai mult, să am două sărituri cu o notă de plecare mai mare, dacă vreau să devin campioană la acest aparat.

- *Doua medalii de argint...*

- Sper să fie și aur.

- *Succes!*

În sală și-au făcut apariția cele opt finaliste ale concursului de la barnă, între ele Larisa Iordache și Diana Bulimar. În sfârșit, avea să fie și aur! Larisa Iordache, cu titlul european și medalia de aur, și Diana Bulimar, argint, au realizat scorul perfect. Ambele au depășit copios evoluțiile din calificări, unde, de asemenea, au fost pe primele două locuri. Larisa Iordache, cu un exercițiu cu dificultate 6.4, cea mai mare din concurs, a totalizat 15.266, iar Diana Bulimar (dificultate 6.0) – 14.833, în timp ce medalia de bronz a fost câștigată de rusoaica Anastasia Grishina – 14.366. Aceasta a fost cea de-a 11-a victorie la Campionatele Europene și a 4-a dublă (aur-argint) la barnă pentru

gimnastica românească, consemnându-se, astfel, peste 300 medalii numai la întrecerile continentale, dintre care 37 pe „puntea suspinelor”.

1. Larisa Iordache	6.4	8.866	15.266
2. Diana Bulimar	6.0	8.833	14.833
3. Anastasia Grishina	5.6	8.766	14.366

Solul. O specialitate a fetelor noastre, fie și dacă ne raportăm la rezultatele ultimului deceniu, pentru a nu ne duce prea mult în timp (primul succes a fost în 1979, Nadia Comăneci), cu succesele Cătălinei Ponor, Sandrei Izbașa, Larisei Iordache sau medaliile de argint și bronz din palmaresul Anei Maria Tămârjan, Dianeii Chelaru ori Dianeii Bulimar. Bilanțului României la aceste întreceri continentale din Capitala moscovită i-au fost adăugate alte două medalii, argint pentru Larisa Iordache și bronz pentru Diana Bulimar. Titlul continental a intrat, însă, în posesia rusoaicei Ksenia Afanaseva, care a profitat din plin de postura de gazdă, fiind recompensată cu o notă foarte mare (15.166), cu peste jumătate de punct față de ceea ce arătase în calificări (14.633).

1. Ksenia Afanaseva	6.3	8.866	15.166
2. Larisa Iordache	6.1	8.633	14.733
3. Diana Bulimar	5.8	8.733	14.533

Larisa Iordache: *„Am obținut argintul la sol, dar sunt supărată pe mine pentru că puteam să fac totul mult mai bine. Oricum, este o medalie muncită, pe care aș vrea în viitor să o transform în aur. Le mulțumesc tuturor celor care m-au sprijinit, care au fost alături de mine mereu. Le mulțumesc și antrenorilor, care se străduie zi de zi să fim cât mai bune. Nu putem câștiga nicio medalie fără să muncim... La bârnă nu eram sigură ca voi câștiga aurul, pentru că nu știam dacă voi reuși să stau pe aparat până la final. Sunt mulțumită de cum a ieșit, dar putea fi și mai bine. A fost o presiune mai mică...”*

Diana Bulimar: *„Am meritat medalia. Mă bucur că am reușit. Mă bucur pentru ambele medalii, deoarece, așa cum zicea și Larisa, am muncit pentru ele. Dar, mai avem încă mult de muncă. Cui dedic aceste medalii? Înainte de toate antrenorilor, apoi tuturor celor ce iubesc gimnastica și sunt alături de noi...”*

Octavian Bellu: *„Am supraviețuit. A fost o competiție foarte puternică și interesantă, în care s-a demonstrat că obținerea unei medalii de aur nu mai e doar apanajul Rusiei și României. S-a văzut că pot face asta și alte țări. A fost un exemplu de maturitate pentru aceste sportive... Oricum, aceste două fete merită aprecierea noastră pentru că au reușit să-și arate valoarea, pentru că s-au străduit la nivelul la care au ajuns în acest an greu, post-olimpic, să lupte pentru medalii la aparate la care nimeni nu se aștepta, așa cum a făcut Larisa la sărituri. Un început bun de nou ciclu olimpic...”*

Să mai adăugăm doar că așteptările Larisei Iordache, cu referire la aurul de la bârnă, aveau să se îndeplinească în anul următor, la Sofia.

160 de gimnaști din 37 de țări s-au aflat pe lista de start în concursul masculin, dar doar 65 dintre aceștia, ceea ce a însemnat doar 43 la sută, au făcut toate aparatele, aflându-se în cursă și pentru individual compus. Asemenea concursului feminin – cu absența Annei Dementieva (Rusia),

accidentată -, de data aceasta însă prin retragerea din activitatea competițională a lui Philipp Boy (Germania), campionul, de la Berlin, în 2011, și foto-liul de lider al băieților a rămas liber. Drept urmare, singurul medaliat de la „europenele” din urmă cu doi ani, britanicul Daniel Purvis, părea a se afla în pole-position pentru a deveni noul medaliat cu aur, situație facilitată și de faptul că ceilalți medaliați din 2011 nu se aflau în această dispută, cu referire la Flavius Koczi, argintul, care urma să facă doar trei aparate, și bronzul Mikolai Kuksenkow (Ucraina), care nu s-a aflat în lot deoarece a trecut din Ucraina în Rusia, fără a avea însă dreptul să concureze în acel moment la CE 2013., în timp ce Fabian Hambüchenm, după accidentul la deget din primăvară, a abordat doar calul. În context, nu trebuiau neglijate șansele altor gimnaști, între aceștia Nikita Ignatiev (Rusia), Andreas Tobă (Germania) – fiul lui Marius Tobă, fostul campionul român -, Denis Ablyazin, Alexander Balandin, David Belyavsky și Emin Garibov, Matvey Petrov, Oleg Vernyayev (Ucraina), Max Whitlock (M. Britanie), Krisztian Berki (Ungaria), Eleftherios Kosmidis și Eleftherios Petrounias (Grecia), Samir Ait Saïd (Franța), Dan Keatings (M. Britanie) sau Igor Radivilov (Ucraina), dar era previzibilă și apariția noi aspiranți la marea performanță, gimnaști care s-au aflat până nu demult pe băncile junioratului. Interesant rămâne, totuși, faptul că mai mult de jumătate dintre participanți nu a fost interesată de individual compus.

Antrenorul coordonator Ioan Suciuc a abordat prima competiție majoră a noului ciclu olimpic cu intenția de a reconstrui un nucleu de echipă în vederea participării la marile competiții din anii viitori, dar anticipa și posibilitatea obținerii unor medalii de la Flavius Koczi, Marius Berbecar și Andrei Vasile Muntean. *„Nu am așteptări prea mari de la acest Campionat European. Îmi doresc, în primul rând, să reconstruim sau să repositionăm un nucleu de echipă, care să ne dea speranțe și șanse în abordarea următorilor ani de calificare la JO 2016. Cei care ar putea accede la medalii sunt Koczi, Berbecar și Muntean. Pregătirile s-au desfășurat de așa manieră, încât la momentul acesta putem spera la o medalie, dar din păcate unul dintre componentii de bază, Daniel Rădeanu, s-a accidentat acum o săptămână, ruptură a tendonului lui Ahile. Era unul dintre pretendenții la o finală, dacă nu chiar la o medalie la sol. Este foarte tânăr și cu siguranță în viitorul apropiat va urca acolo unde trebuie”,* declara Ioan Suciuc.

Din cauza unei accidentari, din lotul anunțat inițial, a lipsit și Ovidiu Buidoso, care a fost înlocuit cu Cristian Bățagă. Consemnăm și debutul lui Andrei Vasile Muntean (21 ani), un gimnast de perspectivă, campionul olimpic de tineret la inele, la prima sa mare competiție a seniorilor.

La Moscova, doar Cristian Bățagă a atacat toate cele 6 aparate, ceilalți au fost prezenți în concurs doar pe: sol – Flavius Koczi, Vlad Cotuna; cal – Flavius Koczi, Andrei Ursache; inele – Andrei Vasile Muntean; sărituri – Marius Berbecar, Flavius Koczi (campion european în 2012); paralele – Vlad Cotuna, Marius Berbecar, Andrei Muntean și bară – Vlad Cotuna.

La finalul unei zile tensionate a calificărilor, patru dintre reprezentanții noștri au obținut promovarea în finale: Flavius Koczi – sol și sărituri, Andrei V. Muntean – paralele – și Cristian Bățagă – individual compus.

Ce se anticipa?

Cu o bună prestație, Flavius Koczi avea șansa să obțină din nou medalii la o mare competiție, după ce a reușit calificarea cu al 5-lea rezultat la sol (15.300), dar și cu cel mai dificil grad de dificultate abordat de vreunul din

finaliști (6.9) și o nota la execuție de 8.400. De asemenea, Flavius Koczi, cu a 3-a medie la sărituri (15.054), pornea, din nou, printre favoriții podiumului la acest aparat, la care, la Montpellier, a intrat în posesia titlului continental. O comportare bună, la prima sa apariție la o competiție majoră a seniorilor, a avut-o campionul olimpic de tineret de la Singapore, Andrei Muntean, calificat pentru finala de la paralele, cu a doua notă (15.566), foarte aproape de lider, ucraineanul Oleg Stepko (15.700). La individual compus s-a calificat și Cristian Bătagă, pe locul 12, cu un total de 83.731, la mijlocul ierarhiei primilor 24 care și-au asigurat prezența în competiția pentru cel mai complet gimnast. S-ar putea spune că Marius Berbecar a fost ghinionistul lotului și nu numai, dacă avem în vedere că a fost singurul gimnast în situația de a fi fost prima rezervă la două aparate – sărituri (14.733) și paralele (14.900) -, el ratând de puțin intrarea între primii opt.

Un sumar al rezultatelor gimnaștilor noștri în calificări:

Individual compus (50 concurenți):

12. Cristian Bataga	83.731 (14.600 / 13.933 / 14.166 / 14.166 / 14.133 / 12.733)
Sol (88 concurenți):	
5. Flavius Koczi	15.300 (6.9 / 8.400)
15. Vlad Cotuna	14.950 (6.5 / 8.450)
23. Cristian Bătagă	14.600 (5.9 / 8.700)
Cal (92 concurenți):	
24. Flavius Koczi	14.233 (6.6 / 7.633)
28. Cristian Bătagă	13.933 (6.1 / 7.833)
41. Andrei Ursache	13.166 (6.3 / 6.866)
Inele (87 concurenți):	
33. Cristian Bătagă	14.166 (6.1 / 8.066)
36. Andrei Muntean	14.100 (6.4 / 7.700)
Sărituri (76 concurenți / 30 cu 2 sărituri):	
3. Flavius Koczi	15.054 (S.1 – 15.208 / 6.0 / 9.100; S.2 – 14.900 / 5.6 / 9.300)
10. Marius Berbecar	14.549 (S.1 – 14.733 / 5.6 / 9.133; S.2 – 14.733 / 5.6 / 8.866)
32. Cristian Bătagă	14.166 (S. 1 – 5.2 / 8.966)
Paralele (80 concurenți):	
2. Andrei V. Muntean	15.666 (6.6 / 9.066)
9. Marius Berbecar	14.900 (6.5 / 8.400)
23. Vlad Cotuna	14.300 (6.1 / 8.200)
27. Cristian Bătagă	14.133 (5.8 / 8.333)
Bară (79 concurenți):	
16. Vlad Cotuna	14.266 (6.4 / 7.866)
56. Cristian Bătagă	12.733 (5.8 / 6.933).

Ce a ieșit?

Tensiunea a crescut în cunoscuta sală moscovită, odată cu debutul întrecerilor finale la individual compus

Așa cum se anticipa, ceea ce a fost în calificări nu s-a mai repetat, cei 24 de finaliști încercând să demonstreze „altceva”, mai ales din punct de vedere al ținutei tehnice la care au cam rămas datori în faza anterioară. De această dată, Max Withlock (M. Britanie) n-a mai fost liderul cvasi-autoritar, câțiva dintre ceilalți favoriți – David Belyavsky (Rusia), cu deosebire, Oleg Verniaev (Ucraina),

Oleg Stepko (Ucraina), Daniel Purvis (M. Britanie), Fabian Gonzalez (Spania) sau Andreas Tobă (Germania), încercând a-i contesta supremația gimnastului britanic, reușita aparținându-i rusului David Belyavsky, care a terminat cu un avans de 0.603, în timp ce Max Withlock a trebuit să se mulțumească cu medalia de argint, bronzul revenind unui alt ucrainean, Oleg Verniaev, cu 88.398. La rândul său, Cristian Bățașă a încercat să țina pasul, pentru a ocupa un loc cât mai bun, dar calul și inelele l-au tras înapoi, terminând pe locul 15.

1. David Belyavsky	15.266	14.900	14.633	15.400	15.000	14.600	89.799
2. Max Withlock	15.500	15.366	14.208	14.433	14.966	14.633	89.106
3. Oleg Verniaev	14.333	14.066	14.733	15.500	15.666	14.100	88.398
15. Cristian Bățașă	14.333	12.966	14.200	14.433	12.500	13.600	82.032

În finalele pe aparate, debutul a fost făcut la sol. După cum au decurs lucrurile în calificări, speranțele ca Flavius Koczi să urce pe podium erau cât se poate de îndreptățite, mai mult chiar să fie pe treapta de sus a podiumului. N-a fost să fie. El a intrat al treilea în concurs, a avut cea mai mare notă în ceea ce privește dificultatea (7.0), de departe cea mai ridicată, dar a ratat chiar primul element acrobatic, dublu salt înainte echer, fiind depunctat drastic la execuție, obținând doar a 6-a notă (7.666). Drept urmare, s-a vazut depășit de Max Whilock (M. Britanie), apoi de Alexander Shatilov (Israel), ambii cu 15.333, medaliați cu aur la egalitate, bronzul revenind, totuși, surprinzător, italianului Andrea Cingolani, cu 14.900. Flavius Koczi a rămas în afara podiumului, fiind nevoit să se mulțumească doar cu poziția a 4-a, pentru a rămâne doar cu amintirea succesului din 2011, ultimul pentru gimnaștii noștri.

1. Max Whilock	6.6	8.833	0.1	15.333
1. Alexander Shatilov	6.4	8.933		15.333
3. Andrea Cingolani	6.2	8.700		14.900
4. Flavius Koczi	7.0	7.666		14.666

La finalul competiției, Flavius Koczi: „Evident că sunt dezamăgit, deoarece nu am reușit să urc pe podium. Am greșit, mai ales la prima linie. În același timp, trebuie să spun că acest exercițiu, cu un grad de dificultate mare, nu este încă pus la punct, el urmând a fi finisat până la Campionatele Mondiale din septembrie, din Belgia, unde sper să fiu atunci pe podium.”

Ultima zi, ultimele finale și emoții pentru Flavius Koczi și Andrei V. Muntean, la sărituri, respectiv paralele.

Flavius Koczi a reușit, din nou, să se mențină în elita continentală, clasându-se pe un meritat și laudabil loc secund, cu o medie de 14.887, într-o întrecere câștigată destul de detașat de rusul Denis Ablyazin, cel cu care s-a confruntat și în primăvara trecută, în Franța. Bronzul a fost adjudecat de armeanul Artur Davtyan – 14.866. Cu o afecțiune la coapsă, Flavius Koczi a ales să riște tot, mai ales că primul dintre competitori, rusul Denis Ablyazin, deschisese cu o notă foarte mare. El a ales două sărituri de dificultate 6.0, primind pentru prima 15.158, dar la a doua, cu accidentarea accentuată, i s-a scăzut nota de plecare, la 5.6, suficient să termine al doilea, cu toate problemele pe care le-a avut.

1. Denis Ablyazin	S.1	6.0	9.433		15.433	15.408
	S.2	6.2	9.183		15.383	
2. Flavius Koczi	S.1	6.0	9.158		15.158	14.887
	S.2	5.6	9.016		14.616	
3. Artur Davtyan	S.1	6.0	9.366	0.1	15.266	14.866
	S.2	5.2	9.266			14.466

Flavius Koczi: „A fost primul concurs mare pe noul Cod de Punctaj, au fost foarte multe ratări, din partea noastră și a celorlalți concurenți. Mai mult nu se putea, într-un concurs, totuși, în care s-a ratat foarte mult. Mi-aș fi dorit aurul, mai ales la sol, dar mă bucur și pentru acest argint...”

La paralele, în calificări, Andrei V. Muntean a încheiat pe poziția secundă. Intrând primul pe aparat, cu emoțiile inerente debutului într-o competiție de o asemenea amploare, n-a mai repetat comportarea din etapa precedentă, terminând pe locul 7, consolându-se că, la debutul european al seniorilor, s-a aflat, totuși, într-o finală, acolo unde nu au ajuns unele nume grele, aparat la care, de la debutul „europenelor” și până în 1987, cu bronzul lui Marian Rizan, și de atunci încoace, niciun gimnast român nu s-a mai aflat pe podium.

1. Oleg Stepko		6.6	9.166		15.766
2. Lucas Fischer		6.5	9.133		15.633
3. David Belyavskiy		6.4	9.133		15.533
7. Andrei Muntean		6.0	7.866		13.866

Cu 7 medalii s-au întors gimnastele și gimnaștii noștri de la Moscova. Atunci, pe adresa sportivilor noștri au sosit sute de mesaje de felicitare și încurajare. De altfel, așa cum s-a întâmplat mai de fiecare dată când reprezentanții gimnasticii noastre au venit acasă. Dintre zecile de rânduri, doar unul, cel trimis de Sabina Cornovac: „Vă mulțumim!... Dragilor, vă mulțumim pentru aceste momente unice pe care ni le oferiți. Pentru că ne faceți să ne mândrim cu gimnastica din România de ani de zile. Țin minte când eram mică și mă uitam la Nadia Comăneci ca la o zeiță și sper să facă la fel și fetițele de acum cu voi... Ne cerem scuze că nu vă mulțumim suficient și nu vă promovăm așa cum ați merita. Că ne amintim de voi doar atunci când câștigați medalii și poate nu vă răsplătim așa cum ar trebui. Pentru fiecare zi din copilăria pe care v-ați sacrificat-o, pentru fiecare medalie la care ați sperat, pentru fiecare zi în care timpul liber pentru voi a fost inexistent și pentru fiecare efort pe care l-ați făcut pentru sportul vostru preferat...”

➤ 2014 – Sofia (senioare, junioare, seniori, juniori)

Un festival al gimnasticii – feminine și masculine -, desfășurat pe parcursul a două săptămâni, la Sofia, Capitala Bulgariei revenind în prim-planul organizării unei asemenea competiții după aproape o jumătate de secol, acum în noua și impozanta „Armeeec Arena”. Este cunoscut faptul că, începând cu ediția 2005, de la Debrecen (Ungaria), formatul Campionatelor Europene s-a schimbat, alternând edițiile individuale (numai individual compus și aparate), cu cele pe echipe (numai echipe și aparate), aceasta în ceea ce le privește pe senioare, la nivelul junioarelor, întrecerile continentale având loc o dată la doi ani cu programul complet. La Sofia venise rândul rundeii pe echipe și finale pe aparate

Așadar, în perioada 12 – 18 mai 2014, la Sofia a avut loc cea de a 30-a ediție a Campionatelor Europene feminine, reamintindu-ne faptul că a mai fost gazdă a „europenelor” în 1965, atunci când celebra Věra Čáslavská (Cehoslovacia) a câștigat toate titlurile. S-au aflat în competiție cele mai în formă gimnaste ale momentului, în ordinea apariției în scena de concurs, cele dintâi fiind junioarele, urmate de senioare. Au evoluat reprezentantele a 37 țări (37 la senioare – 34 în 2012; 35 la junioare – 29 în 2012) cu 288 gimnaste – 149 senioare (138 în 2012) și 139 junioare (114 în 2012) – din Austria, Azerbaidjan, Belgia, Belarus, Bulgaria, Cipru, Croația, Danemarca, Spania, Finlanda, Franța, Georgia, M. Britanie, Grecia, Germania, Ungaria, Irlanda, Islanda, Israel, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Norvegia, Polonia, Olanda, Portugalia, Cehia, Rusia, Serbia, Slovacia, Slovenia, Suedia, Elveția, Turcia, Ucraina și, desigur, nu în ultimul rând, România. Referindu-ne la participare, trebuie să reținem situația gimnastelor din Ucraina, a căror prezență a fost, la un moment dat, incertă, mergându-se până la punctul de a renunța la a ajunge Sofia, din cauza problemelor financiare extrem de grave – țara a fost măcinată de dispute interne, cu anexarea Crimeii de către Rusia, cu morți și răniți -, situație surmontată prin intervenția de ultim moment a forului internațional care a acordat Comitetului Olimpic din Ucraina suportul financiar necesar deplasării loturilor de gimnastică la concurs.

Aceste Campionate s-au bucurat din partea specialiștilor – nu și din partea publicului, deoarece a existat surpriza neplăcută a unor tribune goale (!) pe parcursul celor două săptămâni (feminin și masculin) – de o atenție specială, deoarece a fost o bună ocazie de vedea la lucru forțele europene și modul cum s-au adaptat noului Cod de Punctaj, dar și pentru că, în același timp, competiția a oferit, la nivelul senioarelor, locurile pentru cea dintâi ediție a Jocurilor Europene, de la Baku, din 2015, iar la cel al junioarelor, „pașapoartele” pentru Jocurile Olimpice ale Tineretului, de la Nanjing (China), din vara anului 2014.

La doi ani după Jocurile Olimpice de la Londra și cu tot atâția înaintea celor de la Rio, a fost evident că o serie de întrebări se puneau cu insistență: Care va fi noua campioană pe echipe? Care vor fi noile deținătoare ale titlurilor pe aparate? Ce noi talente își vor face apariția pentru a deveni starurile de mâine? Ce confirmări și infirmări? Dar la nivelul generației de mine? Cum arată aceasta? Întrebări cu răspunsuri la „ecuații” dificile, calcule în care fetele noastre, la ambele nivele, au fost prezente, fiind cotate nu numai printre medaliante, ci printre marile favorite fie de a-și păstra titlul cucerit în 2012, la Bruxelles, sau de a fi, din nou pe podium, chiar pe treapta de sus, în ciuda schimbărilor produse în ambele efective, schimbări, de altfel, vizibile și la celelalte participante, în această ecuație mai intrând și Rusia – locul secund în 2012 -, Italia – poziția a 3-a la senioare și a 2-a la junioare -, M. Britanie, Germania ș.a.

Evident, și competiția senioarelor trebuia privită din mai multe unghiuri, pe de o parte pentru că oferea o imagine asupra valorilor europene, în perspectiva mai apropiată a Campionatelor Mondiale din toamnă, dar și cu bătaie mai lungă, spre Jocurile Olimpice 2016, ținând seama că ne aflăm la jumătatea ciclului olimpic. Ținând seama de tradiție, de modul cum s-au comportat gimnastele noastre în diferitele concursuri internaționale din lunile premergătoare competiției europene, România este cotate ca favorită

la medaliile de aur, alături de Rusia și Marea Britanie, cu deosebire, în condițiile în care, totuși, „moscovitele”, acuzând o serie de accidentări, afixau o echipă tânără, iar britanicele mizau pe originalitatea compoziției exercițiilor și pe puterea noilor componente.

Cum nu a existat concurs la individual compus, atenția s-a concentrat pe „bătălia” echipelor, cu un format de 5 – 3 – 3, care impunea o mare atenție din partea colectivelor de antrenori în ceea ce privește nominalizarea gimnastelor pe aparate, orice eroare fiind scump taxată, dar și pe disputa în vederea noilor ierarhii pe aparate.

Loturile României au avut următoarea configurație:

Senioare: Larisa Iordache, Diana Bulimar, Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Silvia Zarzu; antrenori: Octavian Bellu, Lucian Sandu

Junioare: Laura Jurcă, Andreea Iridon, Anda Butuc, Andra Stoica, Andreea Ciurusniuc; antrenori: Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan, Adela Popa

Arbitre: Gabriela Robu, Angela Cacoveanu

Fetele au fost cele care au deschis acest „festival” al gimnasticii europene, antrenorul Octavian Bellu declarând că echipa României pornește cu șanse egale cu celelalte participante la Campionatele Europene de la Sofia, fiind optimist în privința rezultatelor: *„Nu plecăm cu șansa a doua, plecăm cu o șansă pe care o au toți participanții la Campionatele Europene și eu sper ca experimentatele Bulimar și Iordache să-și facă treaba așa cum și-au făcut-o și la alte competiții, iar cele două junioare Stănilă și Munteanu să vină cu ceea ce pot mai bun la bugetul echipei. Orice mică neatenție costă enorm, pentru că acum se iau doar trei note din trei sportive. Nu ne speriem de nimeni, nu plecăm de acasă cu locul doi sau trei. S-au văzut și miracole, dar să plecăm cu optimism și să ne facem treaba cât mai bine... Echipa este formată din Larisa Iordache, Diana Bulimar, Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Silvia Zarzu și, în pregătire, pentru a avea, totuși, o rezervă, Ana Maria Ocolîșan. Ne referim la fetele care au vârsta de 16 ani, care să fie admise în concursul de senioare. Din echipa de la Bruxelles au mai rămas doar două, Larisa Iordache și Diana Bulimar, prin plecarea a două gimnaste foarte importante, Sandra Izbașa și Cătălina Ponor, care au contribuit foarte mult la cucerirea aceluia titlu. Având în vedere formatul concursului, pentru fiecare moment al competiției, cele mai bune trei sportive vor fi pe aparate, indiferent de experiența pe care o au în spate... Sunt foarte puține lucruri de schimbat pe ultima sută. Eu sper ca fetele să fie sănătoase, să ajungă la «Europene» și să facă treabă bună acolo, pentru că s-au pregătit. Chiar dacă unele au avut mult de recuperat din pregătire după pauze foarte lungi, iar aici cel mai bun exemplu este Diana Bulimar, care a avut de petrecut un drum extrem de greu. Sper să nu apară probleme de ultim moment”.*

La rândul său, Adrian Stoica, președintele federației, anunța înaintea plecării că obiectivul pentru Campionatele Europene 2014, de la Sofia, este cucerirea a 3-4 medalii: *„Federația, la palmaresul pe care îl deține, are obligația de a aduce în continuare medalii sportului românesc, gimnasticii românești. «Suntem condamnați» într-un fel să aducem medalii. Sportul românesc nu este în cea mai fastă perioadă a dezvoltării sale. Noi ne-am propus să ne întoarcem cu 3 – 4 medalii de la Campionate Europene. Sigur, sperăm să fie mai multe, dar pot fi și mai puține, situație în care nu dorim să ne aflăm... Am încrederea că vom putea gestiona bine aceste Campionate Europene, care sunt, în același timp, și etapă de pregătire a Campionatelor Mondiale, întrecerile de la Sofia fiind folositoare atât loturilor de fete, cât și*

celor masculine. Ne-am propus cu ambele loturi să ajungem la medalii, dar mai ales la fete, care sunt mai aproape de pragul care trebuie..."

Majoritatea echipelor participante au suferit schimbări majore, fie ca urmare a unor retrageri din activitate, fie a unor accidentări, multe dintre gimnastele cunoscute lăsând loc noului val reprezentat de junioarele și juniorii de „ieri”, care au făcut pasul spre eșalonul superior.

România a intrat, prin urmare, în concurs cu două experimentate gimnaste – Larisa Iordache și Diana Bulimar -, locul lăsat liber de Sandra Izbașa și Cătălina Ponor fiind ocupat de Andreea Munteanu și Ștefania Stănilă, familiarizate cu un concurs la un asemenea nivel, dar și de Silvia Zarzu, la primul ei an de seniorat, toate formând o echipă capabilă să se bată din nou pentru vârful ierarhiei.

În context, Rusia rămânea cea mai puternică adversară, chiar dacă Alya Mustafina a fost prezentă doar la paralele și bârnă, ca urmare a accidentării la picior, dar a mai beneficiat de talentatele Maria Kharenkova și Daria Spiridonova, și ele la prima prezență la seniorat, fără a o omite pe Alla Sosnitskaya. Pe locul al 3-lea în 2012, Italia – cu finalista mondială de la bârnă, Carlotta Ferlito, retrasă în 2013 -, a mizat pe starurile cunoscute: Vanessa Ferrari, fostă campioană mondială la individual compus și medaliată cu argint la sol în 2013, Martina Rizzelli, Erika Fasana, Giorgia Campana și Elisa Menighini. La rândul ei, M. Britanie a adus tot ce a avut mai bun, la Sofia încercând să uite ceea ce s-a întâmplat în 2012, când a ratat medalia ca urmare a accidentării liderei de atunci a echipei, Beth Tweddle, motiv pentru care s-a bazat pe experimentatele Ruby Harrold (în 2013 finalistă mondială la paralele), Rebecca Tunney (în 2012 componentă a echipei olimpice), Becky Downie (în 2008 la J.O.) și Hannah Whelan (cu două prezențe la J.O), cărora li s-a alăturat Claudia Fragapane, un nou talent. Cu Cagla Akyol, prezentă și în urmă cu un an la Campionatele Europene de la Moscova, cu Kim Bui și Janine Berger (ambele în echipa olimpică de la Londra), cu Sophie Scheder (finalistă la paralele la CM 2013) și Pauline Schaefer (care s-a remarcat la campionatele naționale), echipa Germaniei avea, de asemenea, șansa ei. Cum, desigur, mai erau și alte echipe care puteau produce surprize...

Conform tragerii la sorți, echipele participante au evoluat în patru Subdiviziuni:

Subdiviziunea 1: VT – Norvegia, Azerbaidjan; UB – Finlanda, Suedia; BB – Bulgaria, Cehia; FX: Ucraina, Letonia

Subdiviziunea 2: VT – Lituania, Luxemburg, Danemarca; UB – Slovenia, Serbia, Croația; BB – Austria, Elveția; FX – Grecia, Georgia, Cipru

Subdiviziunea 3: VT – Irlanda, Islanda; UB – Belarus, Portugalia, Turcia; BB – Ungaria, Polonia; FX – Slovacia, Israel, Olanda

Subdiviziunea 4: VT – Germania, Rusia; UB – România, Belgia; BB – Spania, M. Britanie; FX – Franța, Italia

Cele 288 de sportive – junioare și senioare – au prefațat disputa pentru medalii cu „podiumul oficial”, după „speranțe” fiind rândul celor mari să efectueze repetiția generală în ritm de concurs. Echipa României – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu -, condusă de Octavian Bellu și Lucian Sandu, a intrat în ultima Subdiviziune, alături de Germania, Rusia, Belgia, Spania, M. Britanie, Franța și Italia, mai toate candidate la primele locuri. „A fost o repetiție satisfăcătoare, într-o ambianță

cu totul deosebită și diferită de sălile de antrenament. Avem o echipă total schimbată față de Bruxelles, prin plecarea Sandrei Izbașa și Cătălinei Ponor, ceea ce înseamnă că cele care au venit în locul lor trebuie să-și dovedească potențialul, să simtă că este timpul lor. Cu Larisa Iordache și Diana Bulimar, care au nivelul cunoscut și care sunt piese de bază, sperăm să ne facem treaba așa cum trebuie, pentru că fiecare lucrează pentru echipă... În fiecare echipă există gimnaste foarte bune, care vor încerca să urce pe podium, pentru că toți și toate vin la concurs să câștige, toată lumea visează la medalia de aur, dar numai unul o câștigă...”, declara antrenorul Octavian Bellu.

Ținând seama de formatul concursului 5 – 3 – 3, ceea ce înseamnă că 5 sunt în echipă, 3 intră pe fiecare aparat și tot atâtea rezultate se iau în calcul, antrenorii au decis următoarea ordine: sărituri – Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu, Larisa Iordache; paralele – Ștefania Stănilă, Diana Bulimar, Larisa Iordache; bârnă – Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Larisa Iordache; sol – Andreea Munteanu, Diana Bulimar, Larisa Iordache.

E greu? E ușor? Ce simt fetele?... După podiumul oficial:

Larisa Iordache: „A fost un antrenament bun, fiecare dintre noi având obligația de a ne face exercițiile cât mai bine... Primul și cel mai puternic adversar pe care trebuie să-l învingem, suntem... noi! Dacă vom câștiga această «bătălie», atunci o vom câștiga și pe cealaltă...”

Diana Bulimar: „Suntem o echipă, iar noi avem, totodată, și datoria de a fi una lângă alta, de a ne susține reciproc... Nu cred că este mai greu ca la alte campionate, acolo unde am urcat pe podium... Dacă ne facem treaba așa cum am exersat la antrenamente, atunci sunt convinsă că totul va fi bine...”

Cele „mici”, acum „mari”, adică Ștefania Stănilă, Andreea Munteanu, Silvia Zarzu – toate venind cu experiența și medaliile de la junioare, dar și cu dorința de a demonstra că vin hotărâte pe locurile lăsate libere de mari campioane, sunt de acord că „... Este o misiune grea, dar nu ne dăm bătute... Trebuie să ne facem treaba, acesta este cuvântul de ordine... Suntem acum la un nivel mai sus, ceea ce înseamnă că și noi trebuie să fim mai sus! ...”

Să nu uităm, însă, că o gimnastă trebuie să dea absolut tot și să facă totul cu o precizie matematică, milimetrică, într-un minut și treizeci de secunde. În acest minut și treizeci de secunde se concentrează o muncă de ore, de zile, de săptămâni, de ani. Acel minut trebuie să fie minutul de aur... Și a fost !

Până în 1987, Campionatele Europene feminine și masculine s-au desfășurat separat, ca loc și timp, pentru prima oară ele reunindu-se la Moscova (1987), atunci când, la individual compus, a triumfat Daniela Silivaș, care a șocat pur și simplu lumea gimnasticii prin câștigarea a patru medalii de aur (individual compus, paralele, bârnă, sol).

Dacă prima ediție a Campionatului European a avut loc la București, sub denumirea de Cupa Europei, ediția care a marcat schimbarea de denumire în actuala a fost la Sofia, în 1965, cu prilejul celei de a 5-a ediții. De atunci, din acea perioadă, fetele noastre și-au câștigat pe deplin meritat locul între cele mai mari staruri ale gimnasticii mondiale, de la Elena Leuștean și Sonia Iovan în 1957, la Nadia Comăneci, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, iar mai încoace Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, pentru ca, astăzi, la Sofia, să găsim la fel campioane sau medaliante din edițiile precedente ale Campionatelor Europene, cum ar fi Larisa Iordache și Diana Bulimar.

De când, în 1994, la Stockholm, a fost introdusă și competiția pe echipe, reprezentativa României a urcat de șase ori pe treapta de sus a podiumului

(1994, Stockholm – Simona Amânar, Gina Gogean, Nadia Hațăgn, Lavinia Miloșovici; 1996, Birmingham – Simona Amânar, Gina Gogean, Lavinia Miloșovici; 1998, St. Petersburg – Simona Amânar, Maria Olaru, Claudia Presăcan, Corina Ungureanu; 2004, Amsterdam – Cătălina Ponor, Monica Roșu, Daniela Sofronie, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu; 2008 – Clermot-Ferrand – Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Gabriela Drăgoi, Ana Maria Tămârjan, Cerasela Pătrașcu; 2012 – Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Larisa Iordache, Raluca Haidu, Diana Bulimar), urmată fiind de Rusia, cu trei titluri (2000, 2002, 2010).

Mai întâi calificările... Concursul a început de dimineață, dar toată lumea aștepta evoluțiile echipelor din ultima Subdiviziune, acolo unde au evoluat principalele pretedente la titlu.

România a debutat la paralele, Germania, Rusia, Belgia, Spania, M. Britanie, Franța, Italia, la celelalte aparate. Prima rotație. Fetele noastre: Ștefania Stănilă 12.633 (5.1 / 7.533), Diana Bulmar 14.100 (5.3 / 8.800), Larisa Iordache 14.533 (6.0 / 8.533). România, după primul aparat: 41.266. Germania la sărituri – 42.890, Rusia la sărituri – 42.532, Belgia la paralele – 40.966, Spania la bârnă – 38.141, M. Britanie la bârnă – 41.324, Franța la sol 40.100 – , Italia la sol – 41.899 .

A doua rotație. România la bârnă. Diana Bulimar 14.033 (5.6 / 8.433), Andeea Munteanu 14.033 (6.2 / 7.833), cade la aterizare. Larisa Iordache 15.166 (6.4 / 8.766), cea mai mare notă din concurs. După două rotații: Rusia 87.398, Germania 85.897, Italia 84.531, România 84.498

Urmează rotația a 3-a. România, Belgia – sol, Spania, M. Britanie – sărituri, Franța, Italia – paralele, Germania, Rusia – bârnă. Solul. Andreea Munteanu 13.200 (5.7 / 7.500), Diana Bulimar 14.366 (5.7 / 8.666), Larisa Iordache 15.000 (6.3 / 8.00), cea mai mare notă la aparat. Total: 42.566. După trei rotații: Rusia 130.755, M. Britanie 127.415, România 127.064, Germania 126.529, Italia 125.896

Ultima rotație. România, Belgia – sărituri, Spania, M. Britanie – paralele, Franța, Italia – bârnă, Germania, Rusia – sol. Săriturile. Ștefania Stănilă 14.700 (5.8 / 8.900), Silvia Zarzu 14.566 (5.8 / 8.766), Larisa Iordache (2 sărituri) 14.800 (5,8 / 9.000) și 14.100 (5.2 / 8.900). Total sărituri: 44.066. Total general 171.130.

Primele opt pentru finală, conform clasamentului, au fost:

1. M. Britanie	43.825(2)	44.732(2)	41.324(3)	42.266(2)	172.174
2. România	44.066(1)	41.266(6)	43.232(2)	42.566(1)	171.130
Diana Bulimar	-	14.100	14.033	14.366	
Larisa Iordache	14.800	14.533	15.166	15.000	
Andreea Munteanu	-	-	14.033	13.200	
Ștefania Stănilă	14.700	12.633	-	-	
Silvia Zarzu	14.566	-	-	-	
3. Rusia	42.532 (6)	44.866 (1)	43.357 (1)	39.866(11)	170.621
4. Italia	42.632 (5)	41.365 (5)	41.032 (4)	41.899 (3)	166.928
5. Germania	42.898 (3)	42.999 (3)	40.632 (5)	40.166 (8)	166.695
6. Elveția	42.733 (4)	39.966 (9)	39.732 (8)	41.232 (4)	163.663
7. Belgia	41.399(12)	40.966 (7)	39.766 (7)	40.499 (6)	162.630
8. Spania	42.266 (7)	41.932 (4)	38.141(12)	39.932(10)	162.271

Întrecerile au însemnat, totodată, și criteriu de calificări în finalele pe aparate, Larisa Iordache având de realizat un veritabil „individual compus”, fiind singura dintre toate participantele care a trecut în faza decisivă la toate aparatele, alături de ea doar Diana Bulimar mai fiind prezentă la sol.

Ținta principală a calificărilor a fost, înainte de toate, accesarea între cele mai bune 8 la toate categoriile, concursul a oferit confirmări, surprize și, evident, dezamăgiri, așa cum stă bine oricărei confruntări sportive. Între acești parametri s-au înscris și evoluțiile gimnastelor noastre Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu, a căror calificare în finală nu a fost pusă nicio clipă la îndoială. În ansamblu, preliminariile s-au dovedit a fi mult mai atractive decât se aștepta, „ora exactă” fiind dată de evoluția echipelor din ultima Subdiviziune, acolo unde s-au aflat câteva dintre principalele forțe ale gimnasticii europene, fie și dacă luăm ca punct de referință ultima ediție, Bruxelles 2012, și nu numai: România, Rusia, Italia, M. Britanie, Franța, Belgia, Germania, cu șase dintre acestea, până la urmă, în finală.

Marea surpriză a venit de peste Canal, Marea Britanie producând un veritabil șoc la nivelul senioarelor, cu o determinantă evoluție la sărituri și o consistentă prestație la bârnă și sol, terminând pe primul loc al calificărilor, înaintea României și Rusiei, prezentând o echipă omogenă la nivelul de sus. De asemenea, britanicile s-au aflat și în toate finalele pe aparate: Rebecca Downie (15.100 – cea mai mare notă a zilei, aplicată fiind regula egalității față de Alyia Mustafina) și Rebecca Tunney (14.966) la paralele (15.100, Rebecca Downie la bârnă (14.200) și Claudia Fragapane, a doua la sol (14.766) și a treia la sărituri (14.462). Rusia a venit pe locul 3, după echipa noastră (171.130), având un total de 170.621, cu Aliya Mustafina concurând doar la paralele și bârnă, ca urmare a accidentării la picior, dar cu prestație convingătoare la paralele, unde a terminat pe 2, la egalitate cu prima poziție; cu Maria Kharenkova, a cărei evoluție s-a tradus în realizări de calitate la sărituri, bârnă (6.4 / 15.066, locul secund) și sol (5.6 / 13.833), dar și cu greșelile Dariei Spiridonova, primul an la seniorat, la sol. La randul lor, gimnastele ruse s-au aflat în toate finalele: Spiridonova și Aliya Mustafina la paralele (14.900, respective 15.100), Alla Sosnitskaya la sărituri (14.333) și sol (14.133), Mustafina și Maria Kharenkova la bârnă (14.233 / 15.066). Celelalte calificate au fost Italia – condusă de Vanessa Ferrari (finală la sol și bârnă), Germania – lideră a echipei, veterana Kim Bui (finalistă la sărituri și paralele, 13.899 / 14.500), plus Janine Berger (sărituri, 14.416) și Sophie Scheder (paralele, 14.866) -, Elveția, Belgia, Spania, ieșind din cursă Franța, acum doi ani pe locul 5.

Echipa condusă de Octavian Bellu și Lucian Sandu a fost, așa cum era de așteptat, în prim-plan, terminând calificările pe locul secund, cu Larisa Iordache de departe cea mai bună – la bârnă (15.166) și sol (15.000), în special – nu numai în cadrul formației noastre, ci din întreaga competiție, acolo unde au fost prezente 130 de gimnaste. Să vedem care a fost contribuția fiecărei gimnaste:

La Sofia nu a existat un clasament la individual compus, unul oficial, dar cel neoficial, în care au fost incluse 41 de sportive care au făcut toate aparatele, a argumentat această afirmație, reprezentanta noastră având cel mai bun punctaj al zilei (59.499), la 1.734 aflându-se Giulia Steingruber (Elveția) 57.765, singurele de altfel care au trecut de 57, gimnastele din Rusia lipsind din această ierarhie, niciuna dintre ele nefiind pe toate aparatele. Evoluția Larisei Iordache a fost bine susținută, normal, de Diana Bulimar (calificată în

finala de la sol, cu 14.366), cu o zi foarte bună și execuții excelente, simțindu-se însă, în ceea ce privește dificultatea, că nu este încă pe deplin recuperată. În contrast, în ciuda faptului că, totuși, echipa a încheiat pe poziția secunda, am asistat la prestații destul de inconsistente din partea „noii generații”, marcată prea mult de emoție, deoarece altfel nu se explică, spre exemplu, acele ratări care nu o caracterizează pe Andreea Munteanu (medaliată cu bronz la individual compus și argint la bârnă la CE junioare 2012) la bârnă și sol, ambele la ultimul element, sau, de asemenea, căderea Ștefaniei Stănilă la paralele.

„A fost primul concurs. Normal că încă nu am dat tot ce putem. Normal că nu suntem tocmai mulțumite, ne dorim mai mult și sperăm să fie mai bine. Sâmbătă va avea loc un cu totul alt concurs și vom lua totul de la capăt, fiecare va încerca să-și facă treaba cât mai bine și nu se gândesc dacă sunt sau nu sunt favorite”, a declarat Diana Bulimar, după încheierea concursului.

Indiscutabil, finala se aștepta a fi un alt concurs.

„Este un concurs mare și pentru mine și pentru ele. Am și eu emoții, au și ele emoții... Sperăm ca la finala pe echipe să ne concentrăm cât putem de bine și să face totul frumos, așa cum știm noi...”, declara și Larisa Iordache.

Finala...

Colectivul tehnic a decis să nu opereze modificări, astfel că s-au aflat pe aparate: Ștefania Stănilă, Silvia Zarzu, Larisa Iordache – sărituri, Ștefania Stănilă, Diana Bulimar, Larisa Iordache – paralele, Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Larisa Iordache – bârnă, Andreea Munteanu, Diana Bulimar, Larisa Iordache – sol.

România a condus încă din prima rotație și nu a permis să fie întrecută până la final.

Rotația 1: 1. România 44.165 (sărituri — Ștefania Stănilă 14.666 / 5.8 / 8.866, Silvia Zarzu 14.633 / 5.8 / 8.833, Larisa Iordache 14.866 / 5.8 / 9.066), 2. Rusia 43.665, 3. Italia 42.899, 4. M. Britanie 41.333, 5. Spania 41.166, 6. Belgia 39.632, 7. Germania 38.899, 8. Elveția 37.999.

Rotația 2: 1. România 85.764 (paralele – Ștefania Stănilă 13.500 / 5.1 / 8.400, Diana Bulimar 14.133 / 5.3 / 8.833, Larisa Iordache 13.966 / 5.9 / 8.066), 2. Rusia 85.131, 3. M. Britanie 82,598, 4. Germania 81.798, 5. Belgia 80.998, 6. Italia 79.498, 7. Elveția 64.265, 8. Spania 66.199

Rotația 3: 1. România 129.930 (bârnă – Diana Bulimar 14.533 / 5.8 / 8.733, Andreea Munteanu 14.933 / 6.3 / 8.633, Larisa Iordache 14.700 / 6.2 / 8.500), 2. M. Britanie 126.331, 3. Rusia 125.963, 4. Germania 125.697, 5. Belgia 122.363, 6. Elveția 119.564, 7. Italia 119.164, Spania 118.965.

Rotația 4: 1. România 172.754 (sol – Andreea Munteanu 14.133 / 5.7 / 8.433, Diana Bulimar 14.225 / 5.7 / 8.525, Larisa Iordache 14.466 / 6.1 / 8.366), 2. M. Britanie 170.663, 3. Rusia 169.329, 4. Germania 161.488, 5. Italia 161.488, 6. Spania 160.921, 7. Belgia 160.728, 8. Elveția 160.397.

Așa dar,

1. România	44.165 (1)	41.599 (4)	44.166 (1)	42.824 (1)	172.754
Diana Bulimar	–	14.133	14.533	14.225	
Larisa Iordache	14.866	13.966	14.700	14.466	
Andreea Munteanu	–	–	14.933	14.133	
Alina Stănilă	14.666	13.500	–	–	
Silvia Zarzu	14.633	–	–	–	

2. M. Britanie	43.733 (2)	44.332 (1)	41.333 (3)	41.265 (3)	170.663
3. Rusia	43.366 (3)	43.665 (3)	41.666 (2)	40.632 (4)	169.329
4. Germania	42.899 (4)	43.899 (2)	41.099 (4)	38.899 (8)	166.796
5. Italia	42.899 (4)	36.599 (8)	39.666 (5)	42.324 (2)	161.488
6. Spania	41.965 (7)	41.166 (6)	37.633 (8)	40.157 (5)	160.921
7. Belgia	41.366 (8)	41.365 (5)	38.365 (6)	39.632 (6)	160.728
8. Elveția	42.299 (6)	40.833 (7)	37.999 (7)	39.266 (7)	160.397

România este campioană europeană! Al 7-lea titlu continental pentru echipa României.

În 1994, la Stockholm, în programul competițional al Campionatelor Europene feminine era introdus și concursul pe echipe, cel dintâi titlu revenind reprezentativei României, pentru ca, în timpul care a trecut, în vitrina cu trofee a gimnastelor noastre să mai fie așezate încă cinci rânduri de medalii de aur (1996 – Birmingham, 1998 – St. Petersburg, 2004, Amsterdam, 2008 Clermont-Ferrand, 2012 – Bruxelles), celebrarea a două decenii de la succesul Simonei Amânar, Ginei Gogean, Nadiei Hățăgan și Laviniei Miloșovici să fie tot printr-o medalie de aur, de data aceasta cucerită de Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă și Sivia Zarzu, gimnaste care nici se născuseră în acel an, astfel numărul titlurilor a ajuns la 7, pentru a lăsa și mai mult în urmă Rusia, cu doar trei victorii. Și atunci, în 1994, și acum, în 2014, aceeași antrenori Octavian Bellu și Mariana Bitang, dar și Lucian Sandu, ca un arc peste timp al continuității în performanță la cel mai înalt nivel.

Cu o echipă a României în plină reconstrucție – cu trei debutante la o asemenea competiție a senioarelor -, cu Rusia pe același drum și cu Marea Britanie în creștere, acest Campionat părea a fi, după calificări, poate cel mai puțin predictibil în comparație chiar cu ultimele trei ediții, ceea ce a mărit, firește, cota de interes pentru o competiție care lăsa puțin spațiu de manevră, cea mai mică eroare putând face diferența.

Numai că cele cinci fete – Larisa Iordache, Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Ștefania Stănilă și Silvia Zarzu -, conduse la Sofia de Octavian Bellu și Lucian Sandu, și-au impus încă din start valoarea, lăsând fără replică adversarele, care au fost nevoite să-și dispute doar argintul și bronzul aproape de la prima rotație. Și rezultatul final a fost o medalie de aur, care a mărit „zestrea” delegației noastre, înaintea finalelor pe aparate, la trei, după argintul (Laura Jurca – individual compus) și bronzul (echipe) de la junioare.

Cu un total de 172.754, echipa României a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, lăsând a doua clasată, Marea Britanie, la peste două puncte distanță (170.663), decalajul față de Rusia (169.329) fiind și mai clar, poate unul dintre cele mai mari din istoria Campionatului.

Echipa noastră a câștigat trei din cele patru aparate, cea mai bună prestație fiind la sărituri, aparatul de debut al concursului, cu care a „tăiat respirația” celorlalte competitoare încă din start, și bârnă – cu o evoluție fără cusur din partea Dianei Bulimar și cu cea mai mare notă a zilei (14.933) obținută de Andreea Munteanu -, dar și la sol, cu o cotație omogenă. Larisa Iordache a fost, din nou, omul de bază, ea urmând a fi prezentă și în toate finalele pe aparate, în ciuda faptului că evoluția sa n-a mai fost chiar cu aceeași strălucire ca în calificări (vezi eroarea de la paralele și o serie de absențe a unor legări la bârnă), efortul ei – se simte că și-a luat în serios rolul de lideră a echipei (*„Am simțit că totul va merge bine încă de când m-am trezit de dimineață.*

Le-am spus fetelor să se concentreze, să nu se sperie și să-și facă treaba așa cum știu ele mai bine... Și ne-am făcut-o...”) – fiind foarte bine sprijinit de Diana Bulimar – cu note consistente la bârnă, paralele și sol -, în timp ce Andreea Munteanu a redevenit ea însăși după greșelile din calificări, cum nu trebuie omisă nici contribuția Silviei Zarzu (sărituri) și Ștefaniei Stănilă (sărituri, paralele).

Astfel, echipa condusă de Octavian Bellu și Lucian Sandu și-a apărât cu succes titlul obținut acum doi ani, la Bruxelles. „Mi-am dat seama că vom câștiga după bârnă. Știam că fetele pot să facă soluri foarte bune. Bineînțeles, și Marea Britanie a făcut un paralel foarte bun, iar Rusia s-a prezentat bine la sărituri. Deci, a fost o luptă, o întrecere frumoasă și publicul a apreciat acest lucru... Am făcut un pas mare pe drumul reconstrucției dorite, dar eu consider aceste Campionate Europene doar un reper înaintea Campionatelor Mondiale din toamnă – acolo unde se vor afla și China, și SUA -, cum disputele de la Nanjing sunt, la rândul lor, un punct de trecere către Jocurile Olimpice... De asemenea, eu vreau să mulțumesc și antrenorilor de la cluburi care le-au îndreptat pe aceste fete spre performanță, dar și sponsorilor, care ne-au sprijinit să rezolvăm anumite probleme foarte importante...”, a declarat Octavian Bellu.

„Toate rezultatele de la echipe sunt importante, pentru că ele reflectă munca în comun, efortul nostru al tuturor de a fi cele mai bune”, spunea și Diana Bulimar.

Din nou emoții – finalele pe aparate

După-amiaza zilei de 18 mai 2014, de la ora 14.00, un veritabil „individual compus” pentru Larisa Iordache, calificată în finală la toate aparatele, în concursul de la sol fiind prezentă și Diana Bulimar.

Întrebat la câte medalii se așteaptă duminică, în finalele pe aparate, Octavian Bellu a declarat: „Nu pot spune câte medalii, că nu este ca aia, câte kilograme de grâu se fac la hectar. Câte putem lua, luăm!...”.

Primul aparat, săriturile, Alla Sosnitskaya (Rusia), Giulia Steingruber (Elveția), Noemi Makra (Ungaria), Claudia Fragapane (M. Britanie), Janine Berger (Germania), Larisa Iordache (România), Anna Pavlova (Azerbaijan) și Kim Bui (Germania). Fiecare gimnastă execută câte două. Rând pe rând Alla Sosnitskaya (Rusia) 14.449, Giulia Steingruber (Elveția) 14.466, Noemi Makra (Ungaria) 13.362, Claudia Fragapane (M. Britanie) 14.333, Janine Berger (Germania) 14.399, Larisa Iordache (România) 14.533 (S. 1 – 14.866 / 5.8 / 9.066; S. 2 – 14.200 / 5.2 / 9.000), Anna Pavlova (Azerbaijan) 14.583, Kim Bui (Germania) 13.916.

Campionă – Giulia Steingruber, argint – Anna Pavlova, bronz – Larisa Iordache.

Arbitrele Carmen Basla (Italia, D1), Alena Horka (Cehia, D2), Nadezda Seile (Letonia), Suzanne Kennedy (Irlanda), Kaja Reegard (Norvegia), Svitlana Kutsenko (Ucraina), Bernarda Mavric (Slovenia), Marie Hoffman (Luxemburg, ER1), Berglind Petursdottir (Islanda, ER2), Kaat Deben (Belgia – linie) au punctat astfel:

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	Scor	Nota
1. G. Steingruber	6.2	9.0	9.0	9.0	9.0	9.1	9.000	9.0	9.2	9.10	9.000	15.200
(14.666)	5.0	9.1	9.3	9.0	9.2	9.1	9.133	9.1	9.3	9.20	9.133	14.133
2. Anna Pavlova	5.8	8.9	9.0	8.9	9.0	9.1	8.966	9.0	9.0	9.00	8.966	14.766
(14.583)	5.6	8.7	8.9	8.7	8.9	8.8	8.800	8.8	8.9	8.85	8.800	14.400
3. Larisa Iordache	5.8	9.1	9.0	9.1	9.1	9.0	9.066	9.1	9.1	9.1	9.066	14.866
(14.533)	5.2	9.0	9.0	9.0	9.0	8.9	9.000	9.0	8.8	8.9	9.000	14.200

Cea de a doua finală – paralele. Au fost în concurs: Larisa Iordache (România) 14.533 (6.0 / 8.533), Rebecca Tunney (M. Britanie) 14.933 (6.6 / 8.333), Daria Spiridonova (Rusia) 14.966 (6.4 / 8.566), Kim Bui (Germania) 14.400 (6.0 / 8.400), Roxana Popa Nedelcu (Spania) 14.266 (6.2 / 8.066), Aliya Mustafina (Rusia) 15.266 (6.3 / 8.966), Rebecca Downie (M. Britanie) 15.500 (6.6 / 8.900), Sophie Scheder (Germania) 14.733 (6.4 / 8.333).

Campionă – Rebecca Downie, argint – Aliya Mustafina, bronz – Daria Spiridonova. Locul – 6: Larisa Iordache

Al treilea aparat – bârna, așteptată cu mult interes, având în vedere valoarea participantelor. Au fost în concurs: Giulia Steingruber (Elveția) 13.200 (5.9 / 7.833), Marta Pihan-Kulesza (Polonia) 13.733 (5.9 / 7.833), Aliya Mustafina (Rusia) 14.733 (6.0 / 8.733), Maria Kharenkova (Rusia) 14.933 (6.4 / 8.533), Larisa Iordache (România) 14.800 (6.4 / 8.400), Vanessa Ferrari (Italia) 14.133 (5.7 / 8.433), Rebecca Downie (M. Britanie) 14.366 (5.9 / 8.466), Claire Martin (Franța) 13.366 (5.8 / 7.556).

Campionă – Maria Kharenkova, argint – Larisa Iordache, bronz – Aliya Mustafina

La masa juriului s-au aflat Johanna Gratt (Austria, D 1), Marua Ratynska-Bury (Polonia, D2), Marleene Van Dooren (Belgia), Oksana Omelianchyk-Ziurkalov (Ucraina), Anna Hamalainen (Finlanda), Rusudan Sikharulidze (Georgia), Fatma Unal (ER1), MaikeSalewski-Krischok (Germania, ER2).

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	Scor	Total
1. M. Kharenkova	6.4	8.5	8.6	8.5	8.6	8.3	8.533	8.5	8.4	8.45	8.533	14.933
Artistic		0.2	0.2	0.1	0.1	0.1		0.1	0.2			
Execuție		1.3	1.2	1.4	1.3	1.6		1.4	1.4			
2. Larisa Iordache	6.4	8.5	8.3	8.4	8.7	8.2	8.400	8.4	8.6	8.50	8.400	14.800
		0.1	0.2	0.1	0.1	0		0.1	0.1			
		1.4	1.5	1.5	1.3	1.7		1.5	1.5			
3. Aliya Mustafina	6.0	8.6	8.7	8.7	8.8	9.0	8.733	8.3	8.7	8.50	8.733	14.733
		0.2	0.1	0.1	0.1	0.1		0.1	0.1			
		1.2	1.2	1.2	1.1	0.9		1.6	1.2			

Ultima finală a celei de a 30-a ediții a Campionatelor Europene feminine – solul. În ordinea intrării în concurs: Diana Bulimar (România) 14.400 (5.8 / 8.600), Marta Pihan Kulesza (Polonia) 14.400 (6.00 / 8.400), Claudia Fraga-pane (M. Britanie) 14.133 (6.0 / 8.133), Roxana Popa Nedelcu (Spania) 14.191 (5.8 / 8.391), Larisa Iordache (România) 14.800 (6.1 / 8.700), Giulia Steingruber (Elveția) 14.500 (6.1 / 8.400), Vanessa Ferrari (Italia) 14.800 (6.3 / 8.500), Alla Sosnitskaya (Rusia) 14.266 (5.7 / 8.566).

Campionă (la egalitate) – Larisa Iordache și Vanessa Ferrari, bronz – Giulia Steingruber. Locul 4 – Diana Bulimar.

	D	E1	E2	E3	E4	E5	EJ	ER1	ER2	ER	Scor	Total
1. Vanessa Ferrari	6.3	8.6	8.2	8.6	8.6	8.3	8.500	8.7	8.6	8.650	8.500	14.800
Artistic		0.1	0.1	0.1	0.1	0.2		0.0	0.0			
Execuție		1.3	1.7	1.3	1.3	1.5		1.3	1.4			
1. Larisa Iordache	6.1	8.7	8.7	8.7	8.7	8.9	8.700	8.8	8.7	8.750	8.700	14.800

		0.1	0	0.1	0.1	0.1		0.0	0.0			
		1.2	1.3	1.2	1.2	1.0		1.2	1.3			
3. G. Steingruber	6.1	8.6	8.5	8.3	8.1	8.4	8.400	8.3	8.4	8.350	8.400	14.500
		0.1	0.2	0	0.2	0.3		0.1	0.1			
		1.3	1.3	1.7	1.7	1.3		1.6	1.5			

Și încă o „medalie” pentru Larisa Iordache: a fost aleasă „Miss Campionat European 2014” de către ziaristii și specialiștii prezenți la Sofia, pentru eleganța evoluțiilor, pentru prestanța și atitudinea în timpul concursului. Voturi au mai primit, de asemenea, Vanessa Ferrari (Italia), Guilia Steingruber (Elveția), Claire Martin (Franța), Aliya Mustafina (Rusia) și Catherine Lyons (M. Britanie). *„Sunt surprinsă și foarte fericită că am primit această recunoaștere. Nu mă așteptam! Pentru mine cel mai important lucru a fost concursul. Acum sunt onorată a fi Miss Campionatul European – cât de frumos! ..”*

Cele care au deschis însă „săptămâna gimnasticii feminine continentale” de la Sofia au fost, însă, junioarele, antrenorii Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan și Adela Popa bazându-se pe o echipă formată din Laura Jurca, Andreea Iridon, Andra Stoica, Anda Butuc și Andreea Ciurusniuc, aceasta din urmă înlocuind-o în ultimul moment pe Asiana Peng.

Încă din 1978, de la Milano, junioarele s-au aflat permanent pe podium, cu îndreptățite speranțe și la Sofia, de a fi, iarăși, printre cele mai bune. Evident, față de ediția precedentă, de la Bruxelles, situația s-a schimbat mult, practic fiind cu totul și cu totul altă „garnitură”, ceea ce, desigur, nu mai putea oferi niciun termen de comparație sau referință. Oricum, cu două fete deja experimentate – Laura Jurca și Andreea Iridon -, cotate printre cele mai bune ale generației, cu celelalte trei – Andra Stoica, Anda Butuc, Andreea Ciurusniuc – care trebuiau să demonstreze că se află pe drumul cel bun, echipa României aspira la un loc pe podium, fetele având capacitatea de a evolua la cota de sus și pentru individualul compus sau aparate. De altfel, antrenorul Cristian Moldovan afirma: *„În contextul unei confruntări dificile, cred că fetele dispun de acea valoare capabilă să le asigure locurile din față. Sigur, concursul este concurs, cu neprevăzutele sale, dar sunt încrezător. Cu o parte din adversarele principale ne-am confruntat direct, ceea ce înseamnă mult, pe altele le-am văzut ce au făcut în diferite concursuri, concluzia fiind că avem adversare puternice. Și, oricum, un Campionat European este altceva decât un concurs obișnuit, fie el cât de puternic. Altele sunt ambițiile, alta este determinarea, alta este încărcătura psihică... Oricum, noi sperăm să trecem cu bine peste toate barierele...”*

Întrecerea de la Sofia a mai avut o importanță aparte pentru gimnastele născute în 1999, deoarece confruntările de individual compus au fost și criteriu de calificare pentru a doua ediție a Jocurilor Olimpice ale Tineretului, cu doar 19 locuri europene pentru Nanjing.

Tradițional, România și Rusia au dominat permanent concursul la nivelul junioarelor, ceea ce se aștepta și în Capitala Bulgariei, la „pândă” însă, cu Italia, Marea Britanie, Germania, Belgia ș.a.

Dacă analizăm eșalonul junioarelor prin prisma evoluțiilor și scorurilor consemnate cu ocazia concursurilor internaționale de pregătire, desfășurate în perioada premergătoare acestor Campionate, atunci un asemenea clasament ar arăta astfel: Rusia 165.361, România 164.050 (după triumfiularul cu Franța și Belgia), Belgia 161.950, Germania 160.650, Marea Britanie 159.850, Franța 159.450, Italia 158.900, Elveția 153.450, Spania 147.950, rezultate care,

în condițiile competiției oficiale, devin pur orientative, cele de mai sus putând doar să creioneze imaginea valorilor prezente la Sofia.

Echipa României s-a aflat în ultima Subdiviziune, la finalul zilei fiind cunoscută și noua configurație a podiumului:

Subdiviziunea 1: VT- Israel, Ungaria; UB – Slovenia, Danemarca; BB – Azerbaidjan, Belarus, Austria; FX – Irlanda

Subdiviziunea 2: VT – Georgia, Luxemburg, Bulgaria; UB – Norvegia, Spania; BB – Lituania, Cipru, Finlanda; FX – Belgia, Suedia, Slovacia

Subdiviziunea 3: VT – Islanda, Portugalia; UB – Letonia, Croația, Cehia; BB – Turcia, Grecia, FX: Polonia, Elveția

Subdiviziunea 4: VT: Franța, Olanda; UB: Rusia, Germania; BB – România, Ucraina; FX – M. Britanie, Italia

După podiumul oficial și înaintea concursului propriu-zis, antrenorul Cristian Moldovan declara: *„Înainte de toate, trebuie să remarc faptul că întreaga ambianță și-a pus amprenta asupra evoluției fiecăreia dintre fete, cu atât mai mult asupra debutantelor. Au văzut că este cu totul și cu totul altceva un asemenea campionat... Numai trecerea prin trei săli, una la antrenament, a doua la încălzire și, în final, în sala cea mare, cu întregul său decor, a generat o stare psihică emotivă. În general, Laura Jurca, Andra Stoica și Anda Butuc s-au descurcat cel mai bine, celelalte, Andreea Iridon și Andreea Ciurusniuc având o prezență cu mici greșeli, însă dispunem de timpul necesar pentru a face corecturile necesare. Știu, avem adversare puternice, cu unele vom fi pe aceeași linie de start, supraveghind-ne unii pe ceilalți, cu unele ne-am confruntat în concursurile de pregătire, altora le-am văzut rezultatele, dar, am speranța că vom fi acolo unde... trebuie!”*

Totul este pus la punct. Sala pregătită, oferă un cadru competițional deosebit. Cele 137 de junioare din 33 de țări, între care și România, cu Laura Jurca, Andreea Iridon, Anda Butuc, Andra Stoica, Andreea Ciurusniuc și antrenorii Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldoan și Adela Popa, se află pe linia de start, reprezentantele noastre făcând parte din cea de a 4-a Subdiviziune. A fost o zi lungă, foarte lungă...

Ora 10.00. Start. Au intrat primele în fața exigentelor jurii – la paralele s-a aflat și arbitra internațională Angela Cacovean – echipele Belarus, Irlandei, Israelului, Sloveniei, Austriei, Ungariei și Danemarcei. După două ore, în care tinerele competitoare au încercat să-și pună în valoare buna pregătire, Subdiviziunea a fost dominată de gimnastele din Ungaria 151.269 (39.499 – 38.432 – 35.033 – 38.332), urmate de Belarus 140.262, Israel 138.228, Irlanda 135.095, Austria 134.904, Slovenia 129.697 și Danemarca 129.066. În același timp, pe primele poziții la individual compus s-au situat Boglarka Devai (Ungaria) 50.265 (13.800 – 12.166 – 11.633 – 12.666), urmată de Casey Bell (Irlanda) 49.565 și Kitti Honti (Ungaria) 49.365. Aceste ierarhii vor suferi, firește, pe măsură ce intră în scenă celelalte competitoare, importante schimbări.

Ora 12.10. Timp de două ore, pe podium au fost echipele din a doua Subdiviziune: Bulgaria, Norvegia, Spania, Finlanda, Belgia, precum și gimnaste doar în concursul individual din Georgia, Lituania, Luxemburg, Slovacia, Cipru și Suedia. Schimbări în clasament, astfel că în frunte a trecut Belgia 159.929 (40.699 – 39.666 – 39.365 – 40.199), urmată de Ungaria 151.296, Spania 144.754, Finlanda 141.537, Norvegia 141.230, Belarus 140.262, Israel 138.228, Bulgaria 138.046 etc. Și în ierarhia la individual compus s-au produs mișcări substanțiale, belgiencele trecând pe primele trei locuri: Axelle

Klinkaert 53.731 (13.666 – 13.166 – 13.266 – 13.633), Rune Hermans 52.966 și Nina Derwael 52.799. Cele mai mari note în concursul pe aparate le-au obținut până acum: sărituri – Boglarka Devai (Ungaria) 13.666; paralele – Nina Derwael 13.400; bârnă și sol – Nina Klinkaert 12.266, respective 13.633.

Ora 15.30. Echipele din Subdiviziunea 3. Cu Islanda, Portugalia, Cehia, Turcia, Grecia, Polonia, Elveția și, la individual Letonia și Croația. Belgia a rămas în fruntea clasamentului, ușoare modificări fiind în partea inferioară.

Ora 17.30. Subdiviziunea 4, cu echipa României în prim-plan.

Cel dintâi aparat: bârna. Laura Jurca. 13.575 (D. 5.4 / 8.200). Andra Stoica. Cade la aterizare. 12.933 (5.8 / 7.133). Andreea Iridon. 13.933 (5.7 / 8.233). Anda Butuc. Un exercițiu foarte bun, cu care obține cea mai mare notă dintre fetele noastre: 14.066 (5.8 / 8.266). Cu punctajul de la sărituri, după prima rotație, echipa României – se iau în calcul cele mai bune 3 rezultate din 4 – este pe locul secund, cu 41.574, după Rusia, cu 43.032, care a fost la paralele. Urmează Franța 41.499 (sărituri) și M. Britanie 41.166 (sol).

Rotația 2. România și Ucraina – sol, Franța, Olanda – paralele, M. Britanie, Italia – sărituri, Rusia, Germania – bârnă. Andreea Iridon 13.966 (5.3 / 8.666). Laura Jurca 13.933 (5.5 / 8.433). Andra Stoica 12.700 (5.5 / 7.300), cu o diagonală ratată. Anda Butuc 13.200 (4.9 / 8.300). România total la sol 41.099. Total, după două aparate: 82.673. Rusia la bârnă – 41.332, M. Britanie la sărituri – 43.532, Italia la sărituri – 41.559. După două aparate: 1. M. Britanie 84.698, 2. Rusia 84.364, 3. România 82.673, 4. Italia 82.431, 5. Belgia 80.998

Rotația 3: România și Ucraina – sărituri, M. Britanie și Italia – paralele, Franța și Olanda – bârnă, Rusia și Germania – sol. Andreea Iridon. Cade la aterizare. 12.666 (5.0 / 7.666 / 0.1). Laura Jurca 14.633 (5.8 / 8.833). Andra Stoica 13.900 (5.00 / 8.900). Andreea Ciurusniuc 13.700 (5.0 / 8.700). Total pentru echipa României la sărituri: 42.233. M. Britanie la paralele 40.199, Rusia la sol: 40.766. După trei aparate: 1. Rusia 125.130, 2. România 124.906, 3. M. Britanie 124.897. După 3 aparate, individual compus: 1. A. Melnikova (Rusia) 42.999, 2. Laura Jurca 42.141, 16. Andra Stoica 39.533; sărituri: 1. E. Dowie (M. Britanie) 14.516, 2. Laura Jurca 14.333; Bârnă : 1. A. Melnikova 14.400, 2. Anda Butuc 14.066, 3. Andreea Iridon 13.933, 4. Laura Jurca 13.575; sol: 1. Andreea Iridon 13.966, 2. Laura Jurca 13.933.

Rotația 4. Decisivă. România și Ucraina – paralele, Rusia, Germania – sărituri, M. Britanie, Italia – bârnă, Franța, Olanda – sol. Anda Butuc 12.900 (4.9 / 8.000). Laura Jurca 13.500 (5.4 / 8.100). Andreea Iridon 13.400 (5.5 / 7.900). Andreea Ciurusniuc 13.166 (5.3 / 7.866). Total la paralele: 40.066. Total general 164.972.

Echipa de junioare a României, medalie de bronz.

1. Rusia	42.966 (2)	43.032 (1)	41.332 (2)	40.932 (3)	168.262
2. M. Britanie	43.532 (1)	40.199 (3)	40.108 (3)	41.166 (1)	165.005
3. România	42.233 (3)	40.066 (4)	41.574 (1)	41.099 (2)	164.972
Anda Butuc	–	12.900	14.066	13.200	
Andreea Ciurusniuc	13.700	13.166	–	–	
Andreea Iridon	12.666	13.400	13.933	13.966	
Laura Jurca	14.633	13.500	13.575	13.933	
Andra Stoica	13.900	12.933		0.1	12.700

Bucurie și lacrimi. Zâmbete și priviri triste. La finalul unui concurs al echipelor de junioare din cele 27 de țări aflate în cursa pentru podiumul Campionatului European, care a fost, poate, în „Armeec Arena” din Capitala bulgară, cel mai plin de suspans din cele de până acum, cu o configurație a podiumului decisă pe ultimele aparate, fiecare rotație desfășurându-se sub semnul unei curse în permanență schimbare de poziții. O întrecere la capătul căreia România s-a aflat din nou pe podium, noua generație – reprezentată de Laura Jurca, Andreea Iridon, Anda Butuc, Andra Stoica, Andreea Ciurusniuc – reușind să mențină echipa între cele mai bune trei din Europa, gimnastele noastre urcând pentru a 10-a oară pe podium din cele 12 ediții care s-au scurs de la Arezzo (1992), când această categorie a fost inclusă în program. Acestei mai mult decât frumoase comportări s-a adăugat și calificarea în finalele de la individual compus (Laura Jurca și Andreea Iridon), bârnă (Anda Butuc, Andreea Iridon), sol (Laura Jurca, Andreea Iridon) și sărituri (Laura Jurca), cu indiscutabile reale șanse de a obține noi medalii. Un rezultat la reușita căruia, desigur, și-au adus o contribuție esențială și antrenorii Cristian Moldovan, Lăcrămioara Moldovan și Adela Popa.

La rândul ei, Rusia a avut o echipă consistentă, dar nu atât de consistentă ca la edițiile precedente, reușind, totuși, să încheie cu un avans de trei puncte. Condușă de campioana națională a junioarelor, Angelina Melnikova, și de finalista Seda Tutkhalyan, Rusia a urcat pe treapta de sus a podiumului, de departe cea mai bună la paralele (aparatură de start), cu Seda Tutkhalyan, Angelina Melnikova și Daria Skrypnik având note peste 14.0, cu care și-au asigurat un avantaj mai mult decât asigurator, păstrat, mai apoi, față de celelalte adversare, cheia succesului constituind-o, însă, săriturile (Seda Tutkhalyan, Angelina Melnikova), dar cu bune prestații și la bârnă, aparat câștigat de România, dar numai cu o marjă de 0.25 față de Rusia, Angelina Melnikova fiind cea care a terminat în „pole-position”.

Marea surpriză în ceea ce privește evoluția generală a venit din partea Marii Britanii, care a realizat o performanță în premieră, fiind pentru întâia oară în istoria Campionatelor Europene de junioare când echipa britanică urcă pe podium. Gimnastele din Albion au avut un parcurs foarte bun și constant, de la început și până la final, câștigând două din cele patru aparate (sărituri și sol). Cu câteva ezitări la paralele, ele au compensat la bârnă, ultima apariție, în ciuda unor ușoare erori, Catherine Lyons, Teal Grindle și Elisa Downie reușind să obțină argintul la o diferență de numai 0.033 față de România, una dintre cele mai mici diferențe înregistrată până acum.

România, prin urmare, a terminat pe poziția de bronz, așa cum a mai făcut-o și în 2012, la capătul unei prestații în care cel mai puternic aparat s-a dovedit a fi bârnă, cu Anda Butuc și Andreea Iridon în „*fantastică formă pe acest aparat*” (cf. Bea Gheorghisor – The Couch Gymnast). În același timp, Andreea Iridon a avut cea mai bună execuție la sol, dar Andra Stoica a căzut, Laura Jurca a fost una dintre cele mai bune la sărituri, dar Andreea Iridon a căzut la aterizare, pentru ca și evoluțiile la paralele să fie marcate de erori mici, dar decisive în contextul general. Totuși, așa cum au apreciat și mulți dintre comentarii prezenți la Sofia, nu România a fost aceea care a pierdut argintul, ci Marea Britanie l-a obținut, să recunoaștem cu sportivitate, după o admirabilă luptă și efort comun.

Antrenorul Cristian Moldovan: „*Un loc 3 la un Campionat European, cu 27*

de echipe în competiție, reprezintă, totuși, o bună performanță. O performanță care ne menține între cele mai bune echipe de pe continent, ceea ce nu este de neglijat, ci de apreciat. Se putea mai bine? Cu siguranță! Dar concursul este concurs, emoțiile și-au spus cuvântul, au fost comise unele erori, care, în final, s-au dovedit a cântări în... bronz! O diferență de 0.033 per total echipă este și greu de tradus... Dincolo de acest bronz, există reala posibilitate a unor noi medalii în probele individuale, având în vedere modul cum s-a obținut calificarea atât la individual compus, cât și pe aparate..."

Junioarele au pornit, așa dar, cu dreptul intrând în posesia medaliilor de bronz la echipe, în timp ce s-au obținut și calificările la individual compus și aparate.

În prim-plan, finala la individual compus, dispută în care Laura Jurca – cu o atitudine sigură pe exerciții, prestațiile de la bârnă și sol, cu o dificultate ridicată și bine executate – a plecat de pe locul 3 al „grilei de start”, iar Andreea Iridon de pe 9, ambele având de făcut față unor adversare foarte puternice. Cu deosebire gimnastele din Rusia, Angelina Melnikova (56.699, în calificări) – campioana Rusiei, foarte puternică la paralele și bârnă (cu note peste 14.00), dar și cu un sol solid și un DTY la sărituri – și Seda Tutkhalyan (56.332) – totuși, fără consistența în execuții a kolegei sale -, dar fiecare din primele opt din faza preliminară dispunea de capacitatea de a urca pe podium, anunțându-se o luptă foarte strânsă. Pe lista candidatelor îndreptățite la un loc cât mai sus în ierarhie s-a aflat și Andreea Iridon, în dispută cu fetele noastre mai fiind Ellie Downie, Catherine Lyons, Tabea Alt, Loan His sau Yana Horokhova (Ucraina). Dar ceea ce a a marcat un reper istoric în întrecerile continentale ale junioarelor, a fost calificarea în finala de la individual compus a gimnastei Casey Bell (14 ani) din Irlanda, prima junioară din istoria acestei țări care ajunge în finala unui Campionat European, performanță neatinsă vreodată de gimnastica feminină irlandeză.

1. Melnikova Angelina	56.699	14.200	14.633	14.400	13.466
2. Tutkhalyan Seda	56.332	14.700	14.166	13.566	13.900
3. Jurca Laura	55.641	14.633	13.500	13.575	13.933
9. Iridon Andreea	53.965	12.666	13.400	13.933	13.966

Din 1978, de la prima ediție a Campionatelor Europene pentru junioare, reprezentantele României s-au aflat constant pe podium la individual compus, „ispravă” repetată și în „Armeec Sport Arena” de Laura Jurca, ea devenind junioara noastră de argint la ediția 2014 – ultima performanță asemănătoare a fost realizată în urmă cu un deceniu, în 2004 la Amsterdam -, urmând, astfel, tradiția începută de Emilia Eberle și continuată de Ecaterina Szabo, Vanda Hădărean, Alexandra Marinescu, Steliana Nistor, dar și de Larisa Iordache și Diana Bulimar, la Sofia în fruntea generației senioarelor, sau de Andreea Munteanu și Ștefania Stănilă, trecute și ele la echipa mare. De notat și performanța Andreei Iridon, care a fost a 6-a junioară europeană, ceea ce nu este deloc puțin.

Pe locul întâi și în calificări, Angelina Melnikova (Rusia, 14 ani în iulie 2014) s-a dovedit a fi din nou cea mai bună, intrând în posesia titlului european, medalia de bronz revenind britanicei Ellie Downie (cu nota cea mai mare la sărituri), sora mai mică a gimnastei olimpice Becky Downie, prima

medalie pentru gimnastica britanică la europenele junioarelor, pe locul 4 clasându-se Catherine Lyons, o performanță cu adevărat istorică pentru culorile engleze la nivelul junioarelor. Noua campioană a avut cea mai bună evoluție, primind prima notă la paralele (locul 1 – 14.566 / 6.1 / 8.466) și bârnă (14.175 / 6.1 / 8.075), fiind totodată pe podium și la sărituri, ceea ce a menținut-o permanent în lupta pentru medalia de aur, configurație a podiumului decisă, totuși, abia după ultimul aparat.

După prima rotație, Elissa Downie (M. Britanie) se afla la conducere, urmată de Angelina Melnikova și Maike Enderle (Germania). După rotația a 2-a, Angelina Melnikova trece în frunte, urmată de Elissa Downie și Laura Jurca. După a 3-a rotație, Laura Jurca urcă în „fotoliul de lider”, pe locurile următoare fiind Angelina Melnikova și Elissa Downie. Ultima rotația a decis clasamentul final, cu Angelina Melnikova pe primul loc (57.107), pozițiile următoare pe podium fiind ocupate de Laura Jurca (55.698) și Elissa Downie (55.332), Andreea Iridon încheind pe 6, cu 53.933. Laura Jurca a obținut a doua notă la sărituri (14.733 / 5.8 / 8.933) și sol (13.966 / 5.5 / 8.466) și a treia la bârnă (14.066 / 5.6 / 8.466), dovedind o constanță la nivelul de sus, și, în același timp, și un frumos potențial la paralele, aparat care i-a pus ceva probleme, dar nu într-atât încât să-i pericliteze locul al doilea pe podium. Cu un total de 53.933, Andreea Iridon a terminat pe locul 6, o performanță ce trebuie apreciată, cu atât mai mult cu cât s-a aflat foarte aproape de podium, săriturile (locul 15 – 13.400 / 5.0 / 8.400) și bârnă (locul 8 – 13.200 / 5.6 / 7.600) trăgându-o înapoi, cel mai bun aparat al său fiind solul (locul 3 – 13.933 / 5.3 / 8.566).

1. Angelina Melnikova	14.500	14.566	14.175	13.866	57.107
2. Laura Jurca	14.733	12.933	14.066	13.966	55.698
3. Ellie Downie	14.800	13.366	13.333	13.833	55.332
6. Andreea Iridon	13.400	13.400	13.200	13.933	53.933

Din 2009 înapoi, Laura Jurca s-a obișnuit să fie pe podium la competițiile interne și internaționale, dar niciodată nu a urcat atât de sus: „Sunt foarte fericită că am câștigat această medalie. Sper ca duminică, la sărituri, să fie și mai bine. Aș vrea să câștig medalia de aur la sărituri și, de ce nu?, și la sol...”.

Referindu-se la concurs, dar și la rezultatele înregistrate, antrenorul Cristian Moldovan afirma: „A fost o competiție foarte bună, cu un grad înalt al nivelului tehnic, ambele fete reușind să treacă peste exigențe competiției și să ducă la bun sfârșit cu evoluții la fel de bune ca în prima zi, atunci când echipa noastră a cucerit medaliile de bronz. Cum mai avem încă un test important, finalele pe aparate, sunt convins că îl vom trece cu bine și pe acesta, cu mari posibilități de a ne afla și pe treapta de sus a podiumului...”

Aflată în tribună, Sandra Izbașa, la finalul competiției, n-a rezistat să rămână pe loc, fiind prima care a coborât lângă podiumul de premieră pentru a o felicita pe Laura Jurca, fetele noastre fiind permanent încurajate de un entuziast grup, format în majoritate din părinți, care a fost, cu „inimă” și „vocea”, alături Laura Jurca și Andreea Iridon...

Zi, din nou plină de tensiune. Ultima a aceste ediții a Campionatelor Europene feminine. Finalele pe aparate.

Săriturile. Cea dintâi concurentă – Laura Jurca. 14.338 (S. 1 – 14.766 / 5.8 / 8.996; S. 2 – 14.000 / 5.0 / 9.000). Apoi Seda Tutkhalyan (Rusia) 14.266, Sofia

Busato (Italia) 14.249, Angelina Melnikova (Rusia) 14.200, Desiree Carofiglio (Italia) 14.103, Amy Tinkler (M. Britanie) 13.349, Isa Maasen (Olanda) 12.933 și Elissa Downie (M. Britanie) 14.633.

Campioană – Elissa Downie, argint – Laura Jurca, bronz – Amy Tinkler

1. Elissa Downie	5.8	9.2	9.1	9	9.1	9.3	9.133	9.2	9.0	9.1	9.133	14.933
(14.633)	5.2	9.0	9.0	9.2	9.2	9.2	9.133	9.0	9.1	9.05	9.133	14.333
2. Laura Jurca	5.8	8.8	9.0	8.9	9.0	9.1	8.966	8.8	8.8	8.8	8.966	14.766
(14.383)	5.0	9.0	9.1	9.1	8.9	8.8	9.000	9.0	9.0	9.0	9.000	14.000
3. Amy Tinkler	5.8	9.0	8.9	8.8	8.9	9.1	8.933	9.0	8.9	8.95	8.933	14.733
(14.349)	5.0	9.1	8.9	9.0	9.0	8.9	8.966	9.0	9.0	9.0	8.966	13.966

După argintul Laurei Jurca la sărituri, o nouă finală pentru fetele noastre, la bârnă, a patra în concurs Andreea Iridon, iar ultima pe linia de start Anda Butuc, ambele gimnastele având cele mai bune evoluții. Așadar, în ordine: Seda Tutkhalyan (Rusia) 13.100, Axelle Klinkaert (Belgia) 12.933, Angelina Melnikova (Rusia) 14.575, Andreea Iridon (România) 14.333 (6.8 / 8.633), Teal Grindle (M. Britanie) 13.733, Tabea Alt (Germania) 14.200, Catherine Lyons (M. Britanie) 13.666, Anda Butuc (România) 13.333 (5.6 / 7.733 / cadere). Campioană – Angelina Melnikova, argint – Andreea Iridon, bronz – Alt Tabea. Locul 6 – Anda Butuc.

1. A. Melnikova	6.1	8.3	8.3	8.3	8.7	8.2	8.300	8.6	8.7	8.650	8.475	14.575
2. Andreea Iridon	5.8	9.0	8.6	8.8	8.5	8.4	8.633	8.2	8.5	8.350	8.633	14.433
3. Tabea Alt	5.7	8.9	8.5	8.6	8.4	8.4	8.500	9.0	9.2	8.600	8.500	14.200
6. Anda Butuc	5.6	7.9	7.4	7.8	7.9	7.5	7.733	8.1	7.4	7.750	7.733	13.333

A fost și finala la paralele: 1. Draia Skrypnik (Rusia) 14.833, 2. Angelina Melnikova (Rusia) 14.766, 3. Maike Enderle (Germania) 14.500.

Ultima finală a Campionatului European al junioarelor – solul. În concurs, Laura Jurca – prima pe linia de start, și Andreea Iridon – a patra. Conform ordinei de start: Laura Jurca (România) 13.633 (5.5 / 8.233), Axelle Klinkaert (Belgia) 13.366, Catherine Lyons (M. Britanie) 14.033, Andreea Iridon (România) 13.966 (5.3 / 8.666), Chiara Imeraj (Italia) 13.700, Seda Tutkhalyan (Rusia) 13.033, Ami Tinkler (M. Britanie) 13.966 (5.4 / 8.556), Anastasiia Dmitrieva (Rusia) 13.500. Campioană – Catherine Lyons, argint – Andreea Iridon și Amy Tinkler. Locul 5 – Laura Jurca

1. C. Lyons	5.2	8.9	9.0	8.8	8.5	8.8	8.833	8.7	9.0	8.850	8.833	14.033
2. Amy Tinkler	5.4	8.6	8.6	8.5	8.7	8.4	8.566	8.5	8.6	8.550	8.566	13.966
2. Andreea Iridon	5.3	8.7	8.7	8.6	8.7	8.6	8.666	8.7	8.5	8.600	8.666	13.966
5. Laura Jurca	5.5	8.3	8.2	8.2	8.4	8.2	8.233	8.2	8.3	8.250	8.233 / 0.1	13.633

Junioarele și-au încheiat evoluțiile în cadrul Campionatelor Europene, desfășurate în „Armee Sport Arena” din Capitala, în palmaresul general figurând patru medalii de argint – Laura Jurca (individual compus, sărituri) și Andreea Iridon (bârnă, sol) – și una de bronz – echipa României (Laura Jurca, Andreea Iridon, Anda Butuc, Andra Soica, Andreea Ciurusniuc), în „umbra” gimnastelor aflându-se antrenorii Cristian Moldovan, Lăcrămioara

Moldovan și Adela Popa, cu merite incontestabile în realizarea acestor performanțe care situează România pe primele poziții în ierarhia pe națiuni.

Referindu-se la această competiție, antrenorul Cristian Moldovan declara: *„Cu patru medalii de argint și una de bronz, junioarele au rămas pe podiumul întrecerilor europene, înregistrând, și de această dată, o performanță mulțumitoare. Desigur, nu pot să nu constat că, din nou, aurul nu s-a... lipit de noi! Acum, ne vom concentra atenția spre pregătirea Jocurilor Olimpice ale Tineretului, junioarele reușind să obțină locul calificativ. Sper că în China, vom cuceri și aurul...”. Din păcate, n-avea să fie nici acolo.*

Pentru gimnastica noastră feminină, prezența la Campionatele Europene de la Sofia a fost echivalentă cu adăugarea în palmares a încă nouă medalii, în prim-plan cu cele două de aur la nivelul senioarelor, un rezultat care a păstrat pe fetele noastre în topul ierarhiilor continentale și internaționale.

Sofia, 20 mai 2014. Fetele au ieșit din scena Campionatului European, lăsând loc băieților, care și-au disputa podiumurile ediției cu numărul 31, o ediție care, în „Armeec Sport Arena” a reunit un total de 39 de țări la seniori, cu 117 de gimnaști, și 36 la juniori, cu 150 de tineri sportivi, între participanți aflându-se și reprezentanții României.

Seniori: Marius Berbecar, Andrei Muntean, Cristian Bățașă, Andrei Ursachi, Daniel Rădeanu, Laurențiu Nistor

Antrenori: Ioan Suciuz, Vasile Vug, Ionuț Corlaci

Juniori: Robert Ghiuzan, Ovidiu Prichindel, Emanuel Bădilă, Răzvan Todor, Toma Modoianu-Zseder

Antrenori: Adrian Ianculescu, Lucian Alexa

Arbitri: Dan Grecu, Eugen Cățean

În ceea ce îi privește pe seniori a fost același format competițional, doar cu concurs pe echipe (5 – 3 – 3) și aparate, la juniori programul fiind complet, la Sofia constatându-se o creștere a numărului participanți față de runda precedentă.

Competiția celor „mari” se anunța una echilibrată, având în vedere schimbările care au avut loc în efectivele fiecărei formații, aceleași modificări fiind vizibile și la nivelul juniorilor, dar a oferit, în același timp, asemenea concursului feminin, posibilitatea de a vedea în ce punct se afla gimnastica europeană la jumătatea ciclului olimpic.

Era de urmărit echipa britanică apărându-și titlul (și la seniori, și la juniori) – la J.O. de la Londra a fost pe locul 3 -, dar doar cu trei din cei 5 gimnaști campioni în 2012, Daniel Purvis, Kristian Thomas și Max Whitlock, dar nu trebuia uitat nici Sam Oldham, care a fost prezent la Londra 2012, așteptat cu bune rezultate în finalele pe aparate. În același timp Rusia, medaliata cu argint la Montpellier 2012, se baza pe mult titrații Denis Abliazin, Aleksandr Balandin, David Belyavskiy – campionul european la individual compus – și Nikolai Kuksenkov, care a intrat în echipă în decembrie 2012, în cursă mai aflându-se și Germania, campioana continentală din 2010, care îi avea în componență pe Fabian Hambuechen și Marcel Nguyen, o pretendentă serioasă la primele locuri. La rândul lor Ucraina – Igor Radivilov, Oleg Verniaev -, Belarus – Andrei Likhovitki, Dzmitri Barkalau – sau Franța – Samie Ait Said, Hamilton Sabot, Cyril Tomasone – nu erau de neglijat, în timp ce în finalele pe aparate erau așteptați, printre alții Daniel Purvis – locul 4 la sol la C.M. 2013 -, Max Whitlock, Alexander Shatilov, Dmitri Abliazin, Krisztian Berki,

A. Balandin, S. Ait Said, I. Radivilov, K. Thomas, E. Zonderland, Ibrahim Colak medaliați și campioni olimpici, mondiali sau continentali.

Medaliată cu bronz la ultima ediție, de la Montpellier (Franța) în 2012, echipa României, s-a prezentat cu o formulă din care doar Marius Berbecar și Cristian Bățașă mai făceau parte din lotul de „bronz” 2012, locul lui Flavius Koczi și Ovidiu Buidoso (retrași) și Vlad Cotuna (accidentat) fiind luat de Andrei Munteanu, Andrei Ursache și Laurențiu Nistor, cu o misiune extrem de dificilă în a fi, din nou, în zona podiumului. Prin accidentarea lui Vlad Cotuna, unul dintre gimnaștii de bază, situația s-a complicat, antrenorii fiind obligați să găsească cele mai bune soluții. Ioan Suci, antrenorul coordonator: *„Din păcate, la băieți, avem o componență destul de restrânsă în ultima perioadă. Au intervenit o sumedenie de alte lucruri, unii au renunțat, unii s-au accidentat, dar încercăm să strângem cureaua și să avem o comportare cât mai meritorie la Sofia. Băieții își doresc – la fel de mult cum ne dorim și noi – să reedităm rezultatul de la Montpellier, din 2012, să venim pe podium cu echipa. Sperăm la acest lucru, dar va fi foarte greu în condițiile actuale..”*.

A fost un concurs aspru, formatul 5 – 3 – 3 presupunând o mare coeziune din partea gimnaștilor care se aflau pe aparate, fiecare eroare fiind greu taxată în punctajul general și, firește, mai departe, în ierarhia finală.

Ținta primei zile de concurs, extrem de încărcată și tensionată, a fost obținerea calificării în finalele de 8, acolo unde urma să se dea asaltul decisiv asupra podiumului.

Cele 39 țări participante (echipe și individual), ca urmare a tragerii la sorți, s-au aflat distribuite în trei Subdiviziuni, echipa României făcând parte din ultima, cu debut la sol.

Subdiviziunea 1: Norvegia, Cehia, Azerbaidjan, Slovenia, Ungaria, Austria, Irlanda, Slovacia, Suedia, Islanda, Olanda, Serbia, Finlanda, Danemarca

Subdiviziunea 2: Letonia, Polonia, Belgia, Lituania, Croația, Georgia, Cipru, Israel, Bulgaria, Grecia, Turcia, Grupa Mixtă (Monaco, Luxemburg)

Subdiviziunea 3: România, Italia, Spania, Belarus, Portugalia, Rusia, Germania, Ucraina, Armenia, M. Britanie, Franța, Elveția

La capătul unei zile lungi, plină de suspans până la ultimul gimnast, echipa României – Marius Berbecar, Cristian Bățașă, Andrei Munteanu, Andrei Ursache și Laurențiu Nistor – a reușit accederea în finala de 8, realizată, de asemenea, și de Marius Berbecar și Andrei Munteanu la paralele.

Conform așteptărilor și anticipărilor, Marea Britanie, deținătoarea titlului, a fost cea care a dominat concursul, impunându-se la jumătate din aparate (sol, cal, bară) și lăsând la 2.772 puncte pe cea de a doua clasată, Rusia, argintul de la Montpellier 2012, dar și pe Ucraina sau Belarus. Trebuie să remarcăm faptul că, totuși, fiecare echipă a avut oscilații (unele mari) de la un aparat la altul, în acești parametri înscriindu-se și gimnaștii noștri: 12 – sol, 8 – cal, 8 – inele, 11 – sărituri, 16 – bară, dar prima poziție la paralele, aparat la care au fost de departe cei mai buni, în special prin Marius Berbecar și Andrei Munteanu.

Subdiviziunea 1. Desfășurată dimineața, au fost prezenți în competiție o serie dintre cei mai buni gimnaști. Favoritul Epke Zonderland (Olanda) nu a dezamăgit la aparatul care i-a adus atâtea satisfacții, terminând cu 15.866 la bară, pe fondul unei incredibile note de plecare (7.3), el neavând probleme

a se califica și în finala de la paralele (15.600). „Lord of the Rings” cum este numit olandezul Van Gelder a prezentat un exercițiu cu elemente impecabil executate fără un aparent efort, obținând 15.500. În ciuda unor ușoare ezitări, campionul olimpic de la cal, Krisztian Berki (Ungaria), cu 15.500, avea să-și asigure prezența în runda decisivă (15.500), după Max Whitlock (M. Britanie) 15.966 și Filip Ude (Croatia) 15.666. În ansamblu, echipa Olandei s-a dovedit a fi cea mai bună, pentru a-și asigura, în final, calificarea în disputa pentru podium de pe locul 6, un salt uriaș, dacă rememorăm faptul că olandezii au fost pe locul 20 în urmă cu doi ani, la Montpellier!

Subdiviziunea 2. Israelianul Alexander Shatilov și grecul Eleftherios Kosmidis au fost notați cu 15.233, respectiv 15.200 la sol, în timp ce croatul Filip Ude a avut cel mai bun moment la cal, cu un foarte bun 15.666, plecând de la aceeași dificultate (6.7) ca a gimnastului ungar. Olandezul Van Gelder avea să piardă primul loc la inele, după evoluția lui Eleftherios Petrounias (Grecia), care a crescut dificultatea cu 0.3, realizând un scor de 15.566.

Subdiviziunea 3. S-au reunit medaliatele din urmă cu doi ani, Marea Britanie – aur, Rusia – argint, România – bronz, dar și Germania, Ucraina sau Franța. Germania a pornit cu stângul, cu Nguyen ratând aterizarea la sărituri, cu Bretschneider căzând la paralele, dar Hambuechen a fost foarte bun la fiecare aparat, reușind să acumuleze punctajul necesar ca nemții să rămână între primele 8. O reală „bătălie” s-a dat între Marea Britanie și Rusia, „moscoviții” conducând după primele două rotații cu 1.6, grație, cu deosebire, reușitelor lui Abliazin (15.766) și Balandin (15.633), la inele, precum și cu punctajul lui Abliazin de la sărituri (15.100). La rândul ei, M. Britanie a avut evoluții consistente la paralele, bară, dar și la sol, cu Max Whitlock și Dan Purvis în top, 15.600 respectiv 15.266. Rusia avea să piardă pasul la bară, după căderea lui Ignatiev, în timp ce britanicii, chiar dacă au ratat calul (Dan Keatings a pierdut și calificarea în finală la acest aparat), au avut prin Max Whitlock un excelent punctaj (15.966). În cele din urmă, Marea Britanie avea să termine în frunte, cu un total de 267.076, urmată de Rusia 264.304 și Ucraina 261.277.

1.MareaBritanie	45.866(1)	44.965(1)	43.799(4)	43.149(9)	44.865(5)	44.432(1)	267.076
2.Rusia	43.166(8)	42.208(5)	46.399(1)	44.566(1)	45.591(3)	42.374(6)	264.304
3.Ucraina	41.732(14)	44.516(2)	44.140(3)	44.358(3)	45.632(2)	40.899(11)	261.277
4.Belarus	43.366(4)	43.799(3)	42.032(10)	43.299(7)	43.766(9)	43.899(3)	260.161
5.Franța	43.065(9)	42.358(4)	43.566(5)	43.333(5)	44.333(6)	43.124(4)	259.779
6.Olanda	44.066(2)	39.732(13)	43.399(6)	43.333(5)	43.999(7)	44.132(2)	258.661
7.Germania	41.166(17)	40.466(9)	43.108(7)	42.990(10)	43.832(8)	43.065(5)	254.627
8.România	42.100(12)	40.932(8)	42.599(8)	42.666(11)	45.658(1)	40.099(16)	254.054
Cristian Bătagă	6.0/8.200	6.4/6.866	6.3/7.900	5.6/9.100	–	5.6/7.500	
	0.1/14.100	13.266	14.200	14.700	–	13.100	
Marius Berbecar	–	5.3/7.966	–	5.6/8.733	6.7/8.958	–	
	–	13.266	–	14.333	15.658	–	
Andrei Muntean	5.9/8.200	–	6.6/8.433	6.0/7.933	6.6/8.9005.6/7.566	–	
	14.100	–	15.033	0.3/13.366	15.500	13.833	
LaurențiuNistor	–	–	5.4/7.966	–	–	5.6/7.566	
	–	–	13.366	–	–	13.166	
AndreiUrsache	5.9/8.000	6.2/8.200	–	–	5.8/8.700	–	
	13.900	14.400	–	–	14.500	–	

Urmărind care a fost contribuția fiecărui gimnast la zestrea de puncte a formației noastre se poate observa că echipa s-a bazat cu deosebire pe evoluțiile lui Marius Berbecar, Andrei Muntean și Cristian Bătagă, dar, să recunoaștem, și acestea cu o linie oscilantă. Cea mai bună prestație au avut-o gimnaștii noștri la paralele, aparatul preferat al lui Marius Berbecar și al lui Andrei Muntean, fapt care le-a permis acestora să intre în finala de opt, Marius Berbecar având a doua notă (15.658 / 6.7 / 8.958), după ucraineanul Oleg Verniaev (15.900 / 6.8 / 9.100), în timp ce Andrei Munteanu a fost pe locul 6, cu 15.500 (6.6 / 8.900), evoluții care oferă speranțe de podium, dacă gimnaștii români vor reuși să se păstreze pe aceeași linie. Ei vor avea adversari extrem de puternici, recunoscute valori Oleg Verniev (Ucraina), Mitja Petkovsek (Sovenia), Epke Zonderland (Olanda), David Belyavski și Nikolai Kusenkov (Rusia).

Din păcate, la celelalte aparate au fost consemnate poziții foarte modeste (de la locul 12 – Andrei Munteanu, la sărituri, la locul 60 – Cristian Bătagă, la bară), cu o singură prezență în „top 10”, Andrei Munteanu, locul 9 la inele, ceea ce l-a adus doar în poziția de primă rezervă.

„Suntem foarte mulțumiți. Ne-am calificat în finală. Avem și finale pe aparate. A fost un concurs bun”, a declarat Marius Berbecar. De asemenea, Marius Berbecar a fost de părere că, deși a prins ultimul loc pentru finala pe echipe, performanța este bună deoarece „important era nu să obținem un loc mai în frunte, ci să ne calificăm, apoi important devine modul cum vom evolua în finală și locul pe care îl vom ocupa. În ceea ce mă privește, sunt fericit că m-am calificat în finala de la paralele...”

Sâmbătă 24 mai 2014, cea de a 31 ediție a Campionatelor Europene a ajuns în faza finalelor, cele mai bune opt echipe ale întrecerilor continentale din „Armeec Sport Arena”, disputându-și noul podium. Antrenorii Ioan Suci, Vasile Vug și Ionuț Corlaci au stabilit ordinea de concurs, România urmând să ia startul la cal:

- Rotația 1 – cal: Marius Berbecar, Andrei Ursache, Cristian Bătagă
 - Rotația 2 – inele: Laurențiu Nistor, Cristian Bătagă, Andrei Muntean
 - Rotația 3 – sărituri: Cristian Bătagă, Marius Berbecar, Andrei Muntean
 - Rotația 4 – paralele: Andrei Ursache, Andrei Muntean, Marius Berbecar
 - Rotația 5 – bară: Laurențiu Nistor, Cristian Bătagă, Andrei Muntean
 - Rotația 6 – sol: Andrei Ursache, Andrei Muntean, Cristian Bătagă
- Ora 14.30. Start.

Rotația 1: Sol – Belarus 42.133 Germania 43.600, cal – Rusia 42.499, România 39.866 (Marius Berbecar 12.000 / 5.1 / 6.900 – o rată, Andrei Ursache 14.133 / 6.2 / 7.933, Cristian Bătagă 13.733 / 6.1 / 7.633); inele – M. Britanie 42.782, Ucraina 43.900; sărituri – Olanda 44.166, Franța 42.132. După prima rotație, 1. Olanda 44.166, 2. Ucraina 43.900, 3. Germania 43.066, 4. M. Britanie 42.782, 5. Rusia 42.499, 6. Belarus 42.133, 7. Franța 42.132, 8. România 39.866

Rotația 2: Cal – Belarus 41.333, Germania 43.066; inele – Rusia 46.199, România 42.899 (Laurențiu Nistor 13.233 / 5.5 / 7.733, Cristian Bătagă 14.500 / 6.3 / 8.200, Andrei Muntean 15.166 / 6.6 / 8.566); sărituri – M. Britanie 43.565, Ucraina 43.783; paralele – Olanda 41.933, Franța 45.199. După două aparate: 1. Rusia 88.698, 2. Ucraina 87.683, 3. Franța 87.331, 4. M. Britanie 86.347, 5. Olanda 86.099, 6. Germania 84.632, 7. Belarus 83.466, 8. România 82.765.

Rotația 3. Inele – Belarus 41.900, Germania 44.166; sărituri – Rusia 44.198, România 43.266 (Cristian Bătagă 14.600 / 5.6 / 9.000, Marius Berbecar 13.766 / 5.6 / 8.266, Andrei Muntean 14.900 / 6.0 / 9.000 / 0.100); paralele – M. Britanie 44.433, Ucraina 44.857; bară – Olanda 45.282, Franța 41.932. După 3 rotații: 1. Rusia 132.896, 2. Ucraina 132.540, 3. Olanda 131.381, 4. M. Britanie 130.780, 5. Franța 129.263, 6. Germania 128.798, 7. România 126.031, 8. Belarus 125.366

Rotația 4. Sărituri – Belarus 40.933, Germania 44.507; paralele – Rusia 44.698, România 44.840 (Andrei Ursache 14.341 / 5.8 / 8.541, Andrei Muntean 14.833 / 6.2 / 8.633, Marius Berbecar 15.666 / 6.7 / 8.966); bară – M. Britanie 44.132, Ucraina 42.999; sol – Olanda 41.233, Franța 43.532. După 4 rotații: 1. Rusia 177.594, 2. Ucraina 175.539, 3. M. Britanie 174.912, 4. Germania 173.305, 5. Franța 172.795, 6. Olanda 172.614, 7. România 170.871, 8. Belarus 166.299.

Rotația 5. Paralele – Belarus 44.599, Germania 44.274; bară – Rusia 44.066, România 39.733 (Laurențiu Nistor 12.400 / 5.7 / 6.700, Cristian Bătagă 13.333 / 5.5 / 7.833, Andrei Muntean 14.00 / 5.7 / 8.300); sol – M. Britanie 45.900, Ucraina 43.482; cal – Olanda 40.932, Franța 41.665. După 5 aparate: 1. Rusia 221.660, 2. M. Britanie 220.812, 3. Ucraina 219.021, 4. Germania 217.579, 5. Franța 214.460, 6. Olanda 213.546, 7. Belarus 210.898, 8. România 210.604.

Ultima rotație. Bară – Belarus 41.774, Germania 43.132; sol – Rusia 46.299, România 42.175 (Andrei Ursache 13.775 / 5.9 / 7.875, Andrei Muntean 14.000 / 5.9 / 8.100, Cristian Bătagă 14.400 / 6.1 / 8.300); cal – M. Britanie 45.141, Ucraina 43.066; inele – Olanda 43.433, Franța 44.432. Clasament final: 1. Rusia (Nikita Ignatiev, David Belyavski, Denis Abliazin, Nikolai Kusenkov, Aleksandr Baladin) 267.959, 2. M. Britanie (Daniel Purvis, Daniel Keatings, Max Whitlock, Sam Oldham, Kristian Thomas) 265.953, 3. Ucraina (Maksim Semiankiv, Andri Sienichkin, Oleg Verniaev, Volodimir Okacev, Igor Radivilov) 262.087, 4. Germania 260.711, 5. Franța 258.892, 6. Olanda 256.979, 7. România (Marius Berbecar, Cristian Bătagă, Andrei Muntean, Andrei Ursache, Laurențiu Nistor) 252.779, 8. Belarus 252.672

1. Rusia	46.299(1)	42.499(3)	46.199(1)	44.198(2)	44.698(4)	44.066(3)	267.959
2. M. Britanie	45.900(2)	45.141(1)	42.782(7)	43.565(5)	44.433(6)	44.132(2)	265.953
3. Ucraina	43.482(4)	43.066(2)	43.900(4)	43.783(4)	44.857(2)	42.999(5)	262.087
7. România	42.175(6)	39.866(8)	42.899(6)	43.266(6)	44.840(3)	39.733(8)	252.779
Cristian Bătagă	6.1/8.300	6.1/7.633	6.3/8.200	5.6/9.000	–	5.5/7.833	
	14.400	13.733	14.500	14.600	–	13.333	
Marius Berbecar	–	5.1/6.900	–	5.6/8.266	6.7/8.966	–	
	12.000	–	0.1/13.766	14.833	–		
Vasile Muntean	5.9/8.100	–	6.6/8.566	6.0/9.000	6.2/8.633	5.7/6.700	
	14.000	–	15.166	0.1/14.900	14.833	14.000	
Laurențiu Nistor	–	–	5.5/7.733	–	–	5.7/6.700	
	–	–	13.233	–	–	12.400	
Andrei Ursache	5.9/7.875	6.2/7.933	–	–	5.8/8.541	–	
	13.775	14.933	–	–	14.341		

A 31-a ediție a Campionatelor Europene masculin – seniori și juniori-, desfășurată în „Armeec Sport Arena” din Capitala bulgară, a devenit istorie, odată cu încheierea finalelor pe aparate ale seniorilor, concurs care a avut la

paralele printre cei mai buni 8 gimnaști și pe reprezentanții noștri Marius Berbecar – locul 4, cea mai bună performanță realizată de gimnaștii noștri după medalia de bronz reușită de Marian Rizan în 1987 la întrecerile continentale de la Moscova – și Andrei Muntean – locul 6, sportivii români revenind, totuși, acasă fără a fi urcat pe podium la actuala ediție, marii performeri fiind gimnaștii ruși – la seniori – și cei britanici- la juniori.

Intrat penultimul în concurs, în timp ce Oleg Verniaev (Ucraina), cu 15.966, și David Belyavski (Rusia), cu 15.666, ocupau primele două poziții, Marius Berbecar – cu al doilea rezultat al calificărilor 15.658 / 6.700 / 8.958 -, cu o prestație, totuși, suficient de inconsistentă față de ceea ce a făcut în faza anterioară, atât la dificultate, cât și la execuție, a fost notat cu 14.966 (6.5 / 8.466) și a urcat pe poziția a 3-a. Pentru scurtă vreme, deoarece ultimul concurent, Epke Zonderland (Olanda), a obținut 15.533, echivalentul medaliei de bronz. La rândul său, Andrei V. Muntean a ocupat locul 6, cu 14.166 (6.2 / 7.966).

1. Oleg Verniaev	6.800	9.166	15.966
2. David Belyavski	6.600	8.966	15.566
3. Epke Zonderland	6.500	9.033	15.533
4. Marius Berbecar	6.500	8.466	14.966
6. Andrei Muntean	6.200	7.966	14.166

Cu medalia de aur la echipe și încă trei în finalele pe aparate – Denis Abliazin învingător la sol, sărituri și inele (la egalitate cu colegul său Alexandr Balandin) -, Rusia a dominat Campionatelor Europene de seniori, cum, de evidențiat este și prestația gimnaștilor din Marea Britanie – argint la echipe și cu victoria lui Max Withlock la cal, în fața mult titratului Krisztian Berki (Ungaria) -, a „olandezului zburător” Epke Zonderland, cu o notă la dificultate de 7.3 la bară, dar și a gimnaștilor ucraineni, la un pas de a nu se afla la Sofia, dacă nu intervenea forul mondial al gimnasticii cu un serios sprijin financiar.

Conform programului, juniori s-au aflat cei dintâi în competiție, cu o primă zi în care s-a decis ierarhia echipelor și calificările pentru concursurile individuale, România fiind în cea dintâi Subdiviziune:

Subdiviziunea 1: România (a început la sol), Polonia, Islanda, Serbia, Grecia, Slovenia, Suedia și o Grupă mixtă (Georgia, Slovacia)

Subdiviziunea 2: Turcia, Danemarca, Irlanda, Cipru, Spania, Norvegia, Portugalia, Croația, Cehia, Finlanda, Israel, plus o Grupă mixtă (Lituania, Armenia, Letonia)

Subdiviziunea 3: Ucraina, Ungaria, Franța, Germania, M. Britanie, Rusia, Italia, Belgia, Elveția, Olanda, Bulgaria, Belarus.

Așadar, echipa României – Emanuel Bădilă, Robert Ghiuzan, Liviu Necșa, Ovidiu Prichindel, Ionuț Todor – a evoluat în prima Subdiviziune, alături de Polonia, Islanda, Serbia, Grecia, Slovacia, Austria, Georgia, Slovacia și Suedia, încheind pe locul 3, cu un total de 227.533, fiind depășită de Austria 236.220 și Suedia 233.254, pentru a lăsa în urmă Polonia 226.252, Serbia 221.185, Grecia 208.852 și Slovenia 206.843. Evoluția gimnaștilor noștri a fost marcată de multe penalizări, de un indice scăzut al dificultății, de note mici la toate aparatele, ceea ce a însemnat mai mereu punctaje spre zona a doua a

ierarhiei (21 – sol, 18 – cal, 10 – inele, 13 – sărituri, 22 – paralele și bară), dacă avem în vedere faptul că la start s-au aflat 30 de echipe.

Emanuel Bădilă	13.533 5.1 / 0.1 / 8.533	10.433 3.8 / 6.633	12.275 4.3 / 8.425	13.500 4.4 / 9.100	12.666 3.9 / 8.766	11.666 4.6 / 7.166
Rober Ghiuzan	12.833 5.1 / 0.3 / 8.033	-	13.466 4.8 / 6.533	14.066 5.2 / 0.1 / 8.966	12.733 4.6 / 8.133	12.208 4.2 / 8.006
Liviu Necșa	12.866 4.8 / 0.3 / 8.033	10.933 4.4 / 6.533	-	-	12.033 3.7 / 8.333	-
Ov. Prichindel	-	10.533 4.3 / 6.233	13.233 4.6 / 8.633	13.266 4.4 / 0.1 / 8.966	-	11.966 4.0 / 7.966
Ionuț Todor	12.966 4.8 / 8.166	11.966 3.9 / 8.066	13.2 4.5 / 8.700	12.966 4.4 / 0.1 / 8.666	12.766 4.2 / 8.566	10.7 2.3 / 8.400

Medaliile de aur au fost adjudecate de Marea Britanie, care a obținut cele de al 4-lea titlu consecutiv, urmată pe podium de Rusia și Franța. România a terminat ediția 2014 a întrecerilor continentale pe locul 19, cea mai slabă clasare din istoria participărilor la Campionatele Europene ale juniorilor. De asemenea, juniorii noștri nu au reușit nicio calificare în finala la individual compus (57. Ionuț Todor 74.564) sau pe aparate (sol – 45. Emanuel Bădilă; cal – 53. Ionuț Todor; inele – 36. Robert Ghiuzan; sărituri – 19. Robert Ghiuzan; paralele – 76. Ionuț Todor; bară – 69. Robert Ghiuzan).

1. M. Britanie	42.832(1)	39.866(2)	42.366(2)	44.033(1)	43.732(1)	41.256(1)	254.094
2. Rusia	42.266(3)	40.866(1)	42.566(1)	43.633(2)	42.965(2)	40.099(4)	252.395
3. Franța	41.465(5)	38.132(6)	40.382(7)	43.633(2)	42.316(3)	40.474(2)	246.402
19. România	39.365(21)	33.432(18)	39.899(10)	40.832(13)	38.165(22)	35.840(22)	227.533

Juniorii noștri nu au obținut nicio calificare în finalele individuale, situație unică în istoria participărilor la Campionatele Europene. Dacă Rusia a dominat concursul seniorilor, la nivelul juniorilor gimnaștii din Marea Britanie au fost imbatabili. Au câștigat titlul la echipe, la individual compus, prin Nile Wilson, același care și-a adăugat în palmares încă trei medalii de aur (cal, paralele și bară) și la sol prin Giarnni Regini-Moran (aur) și Gaius Thompson (argint), nelăsând adversarilor nicio speranță. Ceilalți învingători în finalele pe aparate au fost Vinzenz Hoerck (Austria) – inele și Nikita Nago-rnîi (Rusia) – sărituri.

Bilanțul României la Campionatele Europene 2014 s-a bazat numai pe succesele feminine, junioarele și senioarele cucerind un total de 9 medalii, inclusiv cel de al 7-lea titlu continental în concursul echipelor de senioare.

➤ 2015 Montpellier (seniori – feminin, masculin)

Sâmbătă, 11 aprilie 2015, cu o cursă Air France, loturile României au plecat spre Montpellier (Franța), în vederea participării la cea de a 6-a ediție a Campionatelor Europene individuale, care au avut loc în perioada 15 – 19 aprilie 2015, în Park&Suites Arena din localitate: Diana Bulimar, Andreea Munteanu, Laura Jurca, Andreea Iridon (antrenori Lucian Sandu, Adela Popa, Ioan Coroiu), precum și Cristian Bățașă, Marius Berbecar, Vlad Cotuna, Andrei Muntean, Daniel Rădeanu, Andrei Ursache (antrenori Ioan Suciu,

Ștefan Gall, Vasile Vug), precum și staff-ul medical – dr. Cristian Stoiciu, Florin Aștefanei, Răzvan Spirescu (paramedici) -, arbitrii Dan Grecu, Eugen Cătean, Gabriela Robu, Angela Cacoveanu, Emanuel Fântâneau- oficial presă și Adrian Stoica, președinte F.R.G., șef al delegației, în timp ce Anca Grigoraș, membră a Comitetului Tehnic, a fost în Juriul Superior.

Plasată cu șase luni înaintea Campionatelor Mondiale de la Glasgow, etapă extrem de importantă pe drumul calificărilor directe către Jocurile Olimpice de la Rio 2016, această a 6-a ediție continentală (individuală) a căpătat o semnificație aparte.

Cam care au fost anticipările?

În competiția feminină erau anunțate aproape 125 de gimnaste din 33 de federații. Din diverse motive, o serie de gimnaste candidate sigure la titlu au lipsit din concurs (Larisa Iordache, Alyia Mustafina, Elisabeth Seitz ș.a.), ceea ce a lăsat deschisă „poarta” pentru ca noile staruri să pătrundă în forță, între acestea Maria Kharenkova (Rusia), Erika Fasana (Italia), Eythora Thorsdottir (Olanda) sau Giulia Steingruber (Elveția), Rebecca Downie (M. Britanie) se aflau printre cele bine cotate, o anume cotă fiindu-le acordată și fetelor noastre, Diana Bulimar, care era în revenire după o absență de aproape un an ca urmare a accidentărilor, și Laura Jurca, care, deși la primul ei „european” de senioare, afișase la concursurile anterioare frumoase calități. Aceasta în ceea ce privește individualul compus. Pe „tabloul favoritelor” în concursul pe aparate,

Vanessa Ferrari (Italia), Claudia Fragapane și Ellie Downie (M. Britanie), Alla Sosnitskaya (Rusia), Natalia Pavlova (Azerbaidjan), Noel Van Klaveren (Olanda), Daria Spiridonova (Rusia) sau Jonna Adlerteg (Suedia), Claire Martin (Franța), Vasiliki Millousi (Grecia), Sanne Wevers (Olanda), Pauline Schaeffer (Germania) ori Carla Ferlito (Italia). În această cursă s-au aflat înscrise și Andreea Munteanu, Diana Bulimar, Laura Jurca și Andreea Iridon, fiacre cu șansa și autu-urile sale...

Schimbând planul, ajungem la concursul băieților, cu o primă constatare în ceea ce ne privește, că atenția s-a îndreptat doar spre competițiile pe aparate, niciunul dintre cei șase gimnaști neabordând, de această dată, individualul compus, acolo unde și-au pus candidatura Oleg Stepko (Azerbaidjan), Oleg Verniaev (Ucraina), Daniel Purvis, Max Whitlock (M. Britanie), David Belyavskiy, Nikolay Kuksenkov (Rusia), Sam Oldham (M. Britanie), Cyril Tommasone (Franța), Saša Bertonec (Slovenia), Filip Ude (Croatia), Alexandr Shatilov (Israel), Epke Zonderland (Olanda), Ait Saïd (Franța) ș.a. Băieții noștri au revenit la Montpellier, după „europenele” din 2012, atunci echipa a cucerit o foarte frumoasă medalie de bronz, urmând a-i vedea la lucru doar pe Cristian Bătagă, Marius Berbecar și Vlad Cotuna din echipa medaliată, cum, de asemenea, Daniel Rădeanu, pe atunci junior, cucerea aici două medalii de argint (sol și sărituri). Acum lor, pe podiumul din „Park&Suites Arena” li s-au alăturat Andrei Muntean și Andrei Ursache, ambii având și experiența „europeanului” de la Sofia 2014, fiecare cu ambițiile sale și, mai ales, cu capacitatea de a juca un rol de prim-plan la diverse aparate.

Așadar, se anunța o competiție dură pe toate fronturile... Cum a fost în cele din urmă?

Să refacem drumul parcurs de cei aproape 300 de gimnaști, răsfoind „jurnalul de bord” al acelei săptămâni...

13 aprilie 2015.

A început și urcușul către pozițiile de rang înalt ale gimnasticii europene, pe de o parte fetele au efectuat podiumul oficial, pe de alta băieții au continuat antrenamentele. Conform ultimelor informații transmise de organizatori, în competiție urmau să se afle sportivi reprezentând 38 țări în concursul masculin cu 167 de gimnaști, în timp ce la feminin 33 de țări cu 100 de gimnaste.

Cu trei zile înaintea începerii competiției a avut loc, în prezența lui Georges Guelzec, președintele UEG, și a lui Dominique Merieux, președintele Comitetului de Organizare, o reuniune a tuturor reprezentanților delegațiilor prezente, prilej cu care s-a anunțat că, la finalul competiției, Drapelul UEG va înmânat următoarei gazde a întrecerilor europene: București 2017!

Respectându-se tragerea la sorți, antrenamentul oficial pe podiumul de concurs constituie avan-premiera, fetele și băieții având posibilitatea de a intra în contact direct cu condițiile de concurs, de încerca, mai apoi, în scurt-timp rămas la dispoziție să-și cizeleze exercițiile. În ceea ce ne privește, Laura Jurca și Andreea Iridon au fost prezente în seria a II-a, programată după-amiază, celelalte – Diana Bulimar și Andreea Munteanu -, în ultima, care a avut loc la orele serii. *„Ca întotdeauna, un antrenament mai mult decât util, mai ales pentru gimnastele debutante la o astfel de competiție, o posibilitate de a-și mai domoli emoțiile, absolute firești, dar, de asemenea, și pentru consacrate. Firește, se așteaptă mult de la Diana Bulimar, ea fiind decisă să-și onoreze cartea de vizită cunoscută, celelalte, la rândul lor, au prilejul, chiar de la debut, să argumenteze faptul că sunt cu adevărat stele în devenire pe scena internațională... Obiectivul foarte apropiat, calificări în finale, apoi... Desigur, la modul general, privim totul prin prisma Campionatelor Mondiale din toamnă și, de asemenea, spre mai departe, la Rio...”,* ne-a spus antrenorul Lucian Sandu.

Dacă prima parte a competiției uram să se deruleze după formatul cunoscut, acesta se schimba în momentul finalelor pe aparate, atunci când evoluțiile băieților au fost alternative cu cele ale fetelor. *„Acest nou format, pus în aplicare la Baku, la Test Eventul în vederea primei ediții a Jocurilor Europene, a întrunit multe aprecieri pozitive. Spectatorii din Park & Suites Arena și din întreaga lume vor descoperi o nouă viziune asupra gimnasticii, realizată pentru televiziune, cu deosebire, dar și pentru noile suporturi de comunicare (ordinatoare, telefoane, tablete etc). Grafica specialiștilor de la Swiss Timing va realiza această adaptare la noile mijloace de informare, la care noua generație s-a conectat foarte rapid”,* afirma președintele UEG, Georges Guelzec.

14 aprilie 2015.

Ambasador al acestor Campionate Europene, Thomas Buhail (Franța), declara că *„Va fi o competiție absolut excepțională”*. Podiumul oficial al băieților a lăsat să se întrevadă, ca și în cazul fetelor, că fostul medaliat olimpic și campion continental și mondial la sărituri are dreptate. Va fi o „competiție feroce”, în arena leilor urmând să se afle și reprezentanții noștri Cristian Bățașă, Marius Berbecar, Vlad Cotuna, Andrei Muntean, Andrei Rădeanu și Daniel Rădeanu.

La finalul sesiunii de antrenamente pe podiumul oficial, antrenorul coordonator Ioan Suciuc ne spunea că *„Acestea au decurs în parametri normali, reușindu-se execuții bune, chiar foarte bune în unele cazuri. Știm ca va fi greu, situația este mult schimbată față de ceea ce a fost în urmă cu trei ani, când echipa a cucerit*

în această sală medalia de bronz, iar Daniel Rădeanu, pe atunci junior, a fost, la rândul-i, medaliat de două ori cu argint... Și când spun că s-a schimbat, mă gândesc, evident, la faptul că valorile au crescut, că există o concurență mult mai serioasă. De atunci și până astăzi ne-am mai întâlnit cu mulți dintre ei, dacă nu chiar cu toți – la celelalte europene, la mondiale, la alte competiții majore -, cunoscând-le potențialul și calitățile. Băieții vor încerca, desigur, să țină pasul, și mă gândesc că există mari șanse nu numai de a obține o serie de calificări în finale, dar chiar și poziții pe podium, cu deosebire la paralele, sărituri sau sol... Să vedem. Concursul este concurs și orice apreciere acum poate fi hazardată. Cert este un lucru: va fi o competiție tare, orice eroare putând fi scump plătită. Joi vom avea primele răspunsuri...”

În context, după cum ne spunea dr. Cristian Stoiciu, „băieții se simt bine din punct de vedere al sănătății, cu inerentele acuze ale unor dureri pe ici pe colo, așa cum îi stă bine oricărui gimnast care se respectă! Glumesc, desigur... Important este, însă, că din acest punct de vedere ne aflăm într-o bună situație. Și-mi doresc să rămână așa...”

Au fost anunțate și înscrierile: Cristian Bătagă – bară, cal; Marius Brbecar – paralele, sărituri; Vlad Cotuna – sol, cal, paralele, bară; Andrei Muntean – sol, inele, sărituri, paralele; Daniel Rădeanu – sol, cal, inele, bară; Andrei Ursache – sol, cal, paralele

15 aprilie 2015.

Ziua calificărilor feminine. Cele 100 de gimnaste anunțate pe listele de concurs s-au aflat în fața celor 70 de arbitre – din jurii au făcut parte și Angela Cacoveanu și Gabriela Robu, precum și Anca Grigoraș, din partea UEG – pentru a face primul pas spre topul ierarhiilor la individual compus și aparate, primele 24, respectiv primele 8 finaliste. Apoi, bătălia aspră pentru medalii... O ediție cu favorite și out-sidere, cele din urmă reprezentate de gimnaste la prima lo apariție la senioare, cu deosebire la un campionat european, dar care și-au format o bună reputație la nivelul junioarelor. Gimnastele noastre se găsesc în ... ambele categorii, cu Diana Bulimar, lider de netăgăduit, alături de ea fiind Laura Jurca, Andreea Iridon și Andreea Munteanu, toate cu capacitatea de a se afla printre cele mai bune, chiar având în vedere și problemele mai mult sau mai puțin plăcute din perioada anterioară.

Fetele noastre au luat startul în Subdiviziunea 2, mai întâi cu Laura Jurca și Andreea Iridon, apoi în Subdiviziunea 4 cu Diana Bulimar și Andreea Muntean.

Se anticipa că drumul spre „stele” individuale va fi greu de parcurs, iar anticipările au fost confirmate de ziua calificărilor, una lungă și extrem de obositoare, cu „nervii” întinși la maxim. Cele 99 de gimnaste au oferit un spectacol – în fața unei săli pline și extrem de entuziastă – care a avut de toate, cu bune, chiar foarte bune, dar și cu evoluții mai puțin faste sau, chiar, deloc (accidentări, exerciții ratate ș.a.). În acest context, fetele noastre au avut, în ansamblu, o evoluție de mijloc, care s-a încheiat cu prezența în trei finale, la individual compus – Diana Bulimar, Laura Jurca, bârnă – Andreea Munteanu, sol – Andreea Munteanu.

La individual compus zona de sus a fost ocupată de gimnaste care, conform anticipărilor, aveau capacitatea de a se afla în dispută directă pentru podium, cu Diana Bulimar pe locul 14 și Laura Jurca pe 16, punctajul lor fiind afectat, cu deosebire, de notele de plecare maimici comparativ cu gimnastele afalte pe pozițiile din față, chiar dacă la execuție le-au fost egale sau, uneori, mai bune.

1.	M. Kharenkova	5.0	13.866	6.2	14.733	6.4	15.033	5.9	14.066	57.698
		8.866		8.533		8.633		8.166		
2.	G. Steingruber	6.2	15.366	6.0	13.966	5.8	13.300	.06	14.333	56.965
		9.166		7.966		7.500		8.333		
3.	Elissa Downie	5.8	14.933	5.9	13.966	5.5	13.891	5.6	13.400	56.190
								8.100		
		9.133		7.066		8.931		/0.3		
14.	Diana Bulimar	5.0	13.766	5.3	13.666	5.5	13.700	5.5	13.066	54.198
		8.766		8.366		8.200		7.566		
16.	Laura Jurca	5.8	14.400	5.5	12.800	5.4	12.466	5.5	13.666	53.332
		8.700/0.1		7.300		7.066		8.166		

Nu vom insista asupra fiecărei evoluții în parte în ceea ce privește evoluțiile pe aparate, ierarhiile calificărilor fiind suficient de corecte, fără prea multe aprecieri eronate (nu excludem și unele interpretări subiective, normale, din partea celor „nemulțumiți”), ceea ce configurează și modul în care s-a prezentat fiecare gimnastă. În ceea ce ne privește, regretăm erorile care au grevat asupra notelor fetelor noastre, atunci când nu trebuia să se... întâmplă sau faptul că Andreea Iridon, în cele din urmă, după ce s-a aflat pe primul loc la jumătatea concursului, a ratat de puțin intrarea în finala de la bârnă, mulțumindu-se cu poziția primei rezerve, ca și Diana Bulimar este rezerva a 3-a la paralele, ca și Laura Jurca la sol.

Andreea Munteanu a fost aceea care a obținut calificarea în două finale pe aparate, bârnă și sol, în cea dintâi având o bună poziționare, cu impresia generală că poate mai mult...

1.	Maria Kharenkova	6.400		8.633		15.033
2.	Rebecca Downie	6.100		8.266		14.366
3.	Pauline Schaefer	5.800		8.533		14.333
4.	Andreea Munteanu	6.300		7.933		14.233
5.	Sanne Wevers	5.700		8.625	-0.1	14.225
6.	Claire Martin	5.800		8.366		14.166
6.	Claudia Fragapane	5.800		8.366		14.166
8.	Vasiliki Millousi	6.100		8.166	-0.1	14.166

Având în vedere cum au decurs lucrurile în calificări, era dificil de a anticipa ce se va întâmpla în finale. Andreea Munteanu, prezentă între cele mai bune 8 la două aparate (bârnă, sol – locul 8), care se afla, potrivit ierarhiei din calificări, mai aproape de podium în concursul de la bârnă, înainte „*de toate nu mă gândesc la medalie, ci la faptul că trebuie să-mi fac exercițiul așa cum știu mai bine...*”.

Fără îndoială, aceasta este prima condiție unor aspirații firești de fi în topul topului! Cu gândul la finale, acolo unde totul pleacă dela zero, suntem convinși că vom asista la o cu totul altă prestație din partea celor trei, Diana Bulimar, Laura Jurca și Andreea Munteanu având potențialul și determinarea de a fi ele, cele pe care le știm!

17 aprilie 2015.

Au fost și calificările masculine. Sita arbitrilor a cernut. A fost o zi grea, cu împliniri și dezamăgiri, o zi în care gimnaștii noștri au încercat să urce în top, dintre toți reușita aparținând doar lui Maris Berbecar și Andrei Muntean, la paralele, cu o evoluție care ne trimite cu gândul la medalia de bronz din

1987 a lui Marian Rizan (azi antrenor al gimnaștilor danezi), ultima aflată în palmaresul gimnaștilor noștri la acest aparat. Evoluția din calificări este dătătoare de mari speranțe. Vrem să credem că și finala de duminică le va confirma...

Evoluând în Subdiviziunea 3, paralelele au fost ultimul aparat pentru Marius Berbecar și Andrei Muntean, în postura de „deschizători de pârtie”. Și au făcut-o foarte bine, Marius Berbecar a obținut cea de a doua notă a zilei la acest aparat (15.566 / 6.7 / 8.866), după Oleg Verniaev (16.000 / 6.9 / 9.100).

După concurs, Marius Berbecar avea să ne declare: „A fost bine, chiar foarte bine. Sincer să fiu, nu mă așteptam să obțin nota care am... obținut-o. Dar mă bucur... Sper ca la finală să fac exercițiul așa cum l-am făcut în antrenamentul pe podiumul oficial, iar atunci, rezultatul va veni, cu siguranță, așa cum ni-l dorim...”.

La rândul său, și Andrei Muntean a terminat pe locul 6 (15.300 / 6.6 / 8.700), la egalitate cu Oleg Stepko și Ferhat Arican, ordinea celor trei fiind stabilită conform regulii tie-break-ului. „Putea să fie și mai bine, dar, oricum, mă bucur că am prins o finală. Și când spun că se putea și mai bine, mă gândesc cel puțin la inele, unde ar fi trebuit să fiu ceva mai atent. A fost un concurs greu la acest aparat, dar sunt mulțumit că mi-am făcut exercițiul, deoarece este unul nou. Se vede, însă, că mai am mult de muncă...”

Ceialalți, Cristian Bătagă, Vlad Cotuna (“Mai mult nu am putut, în condițiile în care am avut problemele care le-am avut de atâta timp...”), Daniel Rădeanu și Andrei Ursache au rămas în afara finalelor.

La doar câteva minute de la încheierea calificărilor, antrenorul Ioan Suciuc a încercat să sintetizeze această zi: „Având în vedere tensiunea concursului, cred că au reușit să-și facă exercițiile. În ceea ce îi privește pe cei doi finaliști, vom încerca, până duminică, să mai facem ceva pentru a mai urca câteva zecimi. Vom vedea... Trebuie să fim atenți la detalii, cu speranța, totodată, că vor prinde și o zi bună, pentru a face o figură cât mai frumoasă. A fost o competiție puternică, chiar peste așteptările noastre. În ceea ce ne privește, au fost și erori, mai mari sau mai mici, motiv pentru care trebuie să fim foarte atenți, să încercăm a le corecta, deoarece eu cred într-o calificare directă la Jocurile Olimpice de la Rio, în urma Campionatelor Mondiale de la Glasgow. Suntem, în același timp, conștienți că va fi greu, chiar foarte greu... Pe de altă parte, actuala ediție europeană ne-a fost foarte utilă, tocmai având la bază ceea ce am afirmat mai înainte, deoarece am avut posibilitatea să-l testăm pe un Daniel Rădeanu, pe un Andrei Ursache, care vor face parte din structura și compoziția echipei. Oricum, am parcurs o etapă foarte utilă în perspectiva obiectivelor din acest sezon...”

Montpellier este un loc cu „noroc” pentru gimnaștii noștri, dacă ne aducem aminte că tot aici, în 2012, echipa României cucerea medalia de bronz. Dar, să nu uităm, „norocul” și-l mai face și fiecare cu mâna lui...

Odată încheiate și calificările masculine, atenția s-a mutat către finale, în prim-plan cu individualul compus al fetelor, ținând seama că băieții nu s-au aflat în competiție. Așa dar, Diana Bulimar și Laura Jurca, după o zi extrem de aspră a calificărilor, au făcut pasul spre faza decisivă a disputei pentru podium. De la acest punct au început și... întrebările: Care va fi noua campioană europeană? Care va fi configurația podiumului? Cum vor evolua fetele noastre? Etc...etc...

O primă constatare: niciuna dintre gimnastele care s-au aflat pe podium la Moscova, în 2013, la precedenta ediție individuală, nu a fost prezentă la Montpellier: Aliya Mustafina (Rusia – aur), Larisa Iordache (România – argint) și

Anastasia Grishina (Rusia – bronz). Între cele mai bune 24 s-au calificat gimnaste din 16 țări, șapte dintre acestea intrând cu câte două concurente (Rusia, Elveția, Italia, Olanda, Franța, Spania, România), cu câteva dintre sportive candidate fără doar și poate la podium, dacă avem în vedere evoluțiile din calificări.

Prima finală a zilei, individualul compus feminin. 72 de gimnaste din cele 99 aflate pe tabloul de concurs s-au încumetat să se prezinte în concursul pentru desemnarea „campionului absolute”. După calificări, 24 dintre acestea au făcut un pas mai departe, între cele mai bune, pentru o nouă încercare, mai dificilă decât precedenta, de a ajunge cât mai sus în vârful ierarhiei. În a i n t e a competiției ne puneam întrebarea: care va fi noua configurație a podiumului?, având în vedere că medaliile de la Moscova nu mai sunt aici la Montpellier, dar și alte sportive care dispuneau de valoarea necesară de a urca pe podium. Drept urmare, ușă larg deschisă, mai ales pentru noua generație, dar și pentru pentru o serie de gimnaste care se străduiesc de mai multă vreme să se afle în frunte.

După două ore am avut o perfectă combinație din elementele amintite, cu Giulia Steingruber (Elveția) – aur la Moscova 2013 și Sofia 2014 (sărituri), bronz la Bruxelles 2012 (sărituri) și Sofia 2014 (sol) -, care și-a văzut un vis împlinit, la 20 de ani, cucerind titlul, urmată de Maria Kharenkova (Rusia, 16 ani) – anul trecut la primul an la seniorat, cu aur la bârnă la C.E. Sofia 2014 – și Elissa Downie (M. Britanie, 15 ani) – afirmată la Jocurile Olimpice de Tineret de la Nanjing. Cu două locuri întâi (sărituri – 15.266, sol – 14.566), unul secund (bârnă – 14.375) și doar cu paralelele ceva mai slab (14.375 – locul 9), Giulia Steingruber a dominat finala fără drept de apel, răsturnând cam toate pronosticurile care o dădeau pe Maria Kharenkova învingătoare, dar care nu a mai fost atât de convingătoare ca în calificări, ea adjudecându-și doar bârna (15.000), în rest oscilând între poziția a 3-a la paralele (14.006), locul 5 la sol (14.133) și 8 la sărituri (13.933), astfel că între cele două a fost în cele din urmă o diferență de 0.742, una dintre cele mai largi înregistrate în ultimii ani la C.E. Giulia Steingruber, noua campioană a individualului compus, devine prima gimnastă elvețiană care ajunge în vârful ierarhiei gimnasticii europene feminine.

În acest context – să mai adăugăm că în această dispută pentru podium s-au mai aflat, alături de gimnastele de pe podium, și Erica Fasana (Italia), Marta Pihan-Kulesza (Polonia) sau Claudia Fragapane (M. Britanie) -, reprezentantele noastre au avut o prestație nu într-atât încât să le poziționeze în disputa pentru medalii. „A fost un concurs reușit, fără ratări, dar nu la nivelul la care ne așteptam”, afirma antrenorul Lucian Sandu, iar notele obținute de fetele noastre sunt elocvente în acest sens:

1.	G. Steingruber	6.2	15.266	5.7	13.666	5.9	14.375	6.0	14.566	57.873
		9.066		7.966		8.475		8.566		
2.	M. Kharenkova	5.0	13.933	6.0	14.066	6.4	15.000	5.8	14.133	57.132
		8.933		8.066		8.600		8.333		
3.	Elissa Downie	5.8	14.833	5.9	14.233	5.5	13.891	5.6	13.666	56.623
		9.033		8.333		8.391		8.166/0.1		
7.	Laura Jurca	5.8	14.766	5.5	12.866	5.5	13.500	5.5	13.733	54.865
		8.966		7.366		8.000		8.233		
10	Diana Bulimar	5.0	13.766	5.3	13.533	5.7	13.666	5.6	13.666	54.631
		8.766		8.233		7.966		8.166/0.1		

„Pentru Laura Jurca, un plus pentru astăzi, ea concurând bine, ambițioasă. Este nevoie să creștem în dificultate pentru a aspira la mai bine. Minus, clar, Diana Bulimar. Eu, personal, sunt dezamăgit de modul cum s-a comportat, mai ales la bârnă și sol. Se vede lipsa de încredere, poate și firească în condițiile în care de un an de zile nu a mai concurat. Sperăm să treacă peste toate emoțiile, care au fost foarte vizibile, și să ne urmăim parcursul, deoarece peste două luni avem deja o altă competiție, Jocurile Europene, pentru care trebuie să ne pregătim și să ne prezentăm cât mai frumos...”, declara antrenorul Lucian Sandu la sfârșitul întrecerii.

Finala fetelor a fost după-amiază, cea a băieților, la orele serii. Plecat de pe prima poziție a calificărilor, ucraineanul Oleg Verniaev s-a instalat în fruntea plutonului de la primul aparat, loc păstrat până la finalul competiției (89.582), acolo unde l-a așteptat... medalia de aur!, intrând, astfel, în posesia primului său titlu continental absolut. Exercițiul la paralele, aparat la care este campion european și mondial, a fost cvasi-perfect și notat în consecință cu 16.166, cea mai mare notă din competiție. Campionul continental en-titre, David Belyavskiy (Rusia), care a avut unele probleme la cal, dar a strălucit la sărituri, la paralele și la bară, a reușit, astfel, să urce pe treapta a doua (88.131), dar la 1.5 puncte de ucrainean. Campionul britanic Dan Purvis a obținut bronzul (87.423), în ciuda faptului că bara fixă l-a cam tras înapoi.

Urmează finalele pe aparate, cu Andrea Munteanu la bârnă și sol. *„Sperăm să concureze bine. Poate să lucreze foarte bine și să obțină un rezultat pe măsură. Totul depinde de ea. Noi îi suntem alături... În context, trebuie să spun că este nevoie de fiecare gimnastă, de fiecare exercițiu, deoarece alții au progresat, iar noi, din păcate, am cam regresat în ultima perioadă...”*

18 aprilie 2015.

Prima zi a finalelor pe aparate – sărituri și paralele (feminine), sol, cal, inele (masculine). Deținătoare a titlului la sărituri și proaspătă campioană la individual compus, Giulia Steingruber (Elveția) a fost depășită de Maria Paseka (Rusia), care s-a impus cu doar o zecime (15.250 – 15.149). Exercițiul (Cheng și Amânar) medaliat cu aur a avut o dificultate mai ridicată (6.4 / 6.3) ceea ce, chiar dacă elvețianca a fost mai bună la execuție, i-a permis să obțină aurul continental. În disputa pentru bronz a ieșit, din nou, învingătoare o sportivă din Rusia, Ksenia Afanaseva (14.866), care a câștigat bătălia cu olandeza Noel Van Klaveren (14.583).

La paralele am asistat la o cursă pentru titlu între Rebecca Downie (M. Britanie) și Daria Spiridonova (Rusia), ambele având 6.7 scorul la dificultate. Execuția Dăriei Spiridonova a fost mai bună, astfel că a urcat pe prima treaptă a podiumului (15.466), la puțin peste două zecimi de britanică (15.233). Bronzul s-a dus către olandeza, Sanne Wevers (14.200), care a reușit o frumoasă performanță, în dauna surorii mai mici a Rebecăi, Elissa Downie (locul 4 – 14.100).

Concursul de la sol al băieților n-a fost lipst de peripeții. Kristian Thomas (M. Britanie), la capătul unui frumos exercițiu a reușit să încheie pe primul loc (15.166), profitând de erorile comise de David Belyavskiy, penalizat serios la execuție și salvat de dificultate (6.6 / 8.466 / 15.066). Pablo Braegger (Elveția) și-a adjudecat bronzul (14.941). Dar, în cea mai neplăcută situație s-a aflat spaniolul Miguel Zapata care, după ce a primit permisiunea de a reface exercițiul ca urmare a unei erori de timp, s-a văzut pe locul 3, numai că arbitrii și-au dat seama că au... uitat să ia în calcul penalizarea de la linie, ceea ce l-a trimis pe spaniol tocmai pe locul 5 (14.900).

Britanicul Louis Smith, medaliatul cu argint din 2009, 2010, 2012 a fost, în sfârșit, primul în „șaua” calului! El a părut a fi în elementul său pe un aparat cunoscut pentru dificultatea sa, reușind să combine excelent execuția foarte bună (8.900) cu un grad ridicat de plecare (6.9). Aproape 0.500 îl separă de al doilea clasat, Harutyum Merdinyan (Armenia, 15.333), în timp ce italianul Alberto Busnari (15.200) se bucură pentru bronz.

La aparatul său preferat, inelele, grecul Eleftherios Petrounias a cucerit primul său titlu european, primind cele mai mari note la dificultate (6.8) și execuție (9.066), la rândul său, campionul din 2014, Denis Ablyazin (Rusia) a împărțit poziția secundă cu Samir Air Said, campionul din 2013 și bronzul din 2014, ambi având 15.566.

19 aprilie 2015.

Și astfel am ajuns la doar la cinci... finale depărtare de lăsarea cortinei: bârnă și sol (feminine), paralele, sărituri și bară (masculine), cu Andreea Munteanu, în ambele, cu Marius Berbecar și Andrei Muntean, amândoi la paralele -, toți trei având șansa unui rezultat valoros.

Și s-a pornit cu dreptul spre podium! Andreea Munteanu, continuând puternica tradiție românească a victoriilor la bârnă, a devenit noua campioană a Europei!

Ea s-a impus în fața unor adversare care plecau din start cu... nota cea mai mare, dar care au trebuit să se mulțumească cu locurile următoare ale ierarhiei.

1. Andreea Munteanu	6.1	8.7	8.3	8.2	8.1	8.3	8.266	8.4	8.1	8.250	8.266	14.366
2. Rebecca Downie	6.0	8.3	8.3	8.4	8.3	8.1	8.300	8.4	8.4	8.400	8.300	14.300
3. Claire Martin	5.8	8.6	8.2	8.5	8.3	8.4	8.400	8.6	8.5	8.550	8.400	14.200

Performanța Andreei Munteanu ne obligă la puțină istorie, pentru a ne reaminti că acesta este cel de al 11-lea titlu european din istoria gimnasticii românești la acest aparat, ea continuând seria succeselor, care au debutat în 1975, cu Nadia Comăneci, pentru a continua cu Lavinia Agache (1983), Daniela Silivaș (1987), Gabriela Potorac (1989), Gina Gogean (1994), Cătălina Ponor (2004, 2005), Amelia Racea (2010), Cătălina Ponor (2012) și Larisa Iordache (2013).

- Andreea, cum este să fii campioană?

- Greu de spus! Mi-am dorit acest lucru, dar nu am crezut decât atunci când am primit medalia de aur că această dorință s-a îndeplinit. Parcă nici acum nu-mi vine să cred că am câștigat...

- Dacă întoarceam timpul, cum îți vezi exercițiul?

- Mi-aș fi dorit să fac un exercițiu mai bun, pentru că nu a fost foarte bun!...

- N-a fost „foarte bun”, dar ai câștigat medalia de aur!

- Este adevărat! A fost îndeajuns cât să câștig. Și mă simt foarte bine!

- Cum vezi mai departe?

- Multă muncă. Antrenamente. Și concursuri!

- Ai fost, de asemenea, și în finala de la sol...

- Este adevărat, a fost un exercițiu curat, cu o dificultate mai mică, dar fără pretenții de podium.

- Ești conștientă că trebuie să „tragi” de tine, că altfel nu se poate...

- Da, normal, știu, că trebuie să fac mai mult în continuare, că nimic nu

vine de-a gata și nimeni nu mă așteaptă doar pe mine pe podium, cu florile...
- Prima la bârnă, între primele opt gimnaste europene la sol, aceste performanțe înseamnă mult...

- Fără îndoială. Și obligă...

- Ești urmașa Nadiei Comăneci, a Danielei Silivaș, a Ginei Gogean, a Cătălinei Ponor, care are trei medalii de aur la acest aparat, este o „povară” dulce, dar grea...

- Nimic nu se obține ușor, iar faptul că am reușit să duc mai departe această ștafetă a succeselor mă face să mă gândesc la multe și la mult pentru viitor... Unul pe care îl vreau cât mai medaliat...

- Succes!

Este mulțumit antrenorul Lucian Sandu? Răspunsul cel mai la îndemână este cel afirmativ. Pentru că, normal, oricine este bucuros când este vorba de un titlu, mai ales de unul european...

- Cum apreciezi performanța Andreei Munteanu?

- O felicit pentru această mare reușită, deoarece o medalie de aur este o medalie de aur și este o bucurie și o onoare să o poți avea în palmares. Sper, sperăm cu toții, că trebuie să-și dea seama că trebuie să muncească mult mai mult. Sper, de asemenea, să se și antreneze mai mult.

- Poate fi și un punct de plecare, de ambiție...

- Poate să fie și un punct de plecare, dar ceea ce cred este că trebuie să luăm ce-i mai bun de aici, de la Montpellier, și să știm să mergem mai departe

- În continuare?

- Cel mai important concurs va fi cel de la Campionatele Mondiale, din toamnă, de la Glasgow, acolo unde se decid calificările directe pentru Jocurile Olimpice 2016. Acolo trebuie să ne prezentăm cu o echipă competitivă, cu care să fie cât mai bine pregătită. Dar pentru asta trebuie să muncim mult mai mult. Fetele trebuie să conștientizeze că nivelul a crescut, că toată lumea lucrează bine, că trebuie și noi să fim în rândul... lumii!

- Pentru final, cum apreciezi nivelul Campionatelor?

- A fost un nivel destul de bun, chiar foarte bun, la sărituri, la sol.

Calificările băieților la paralele au demonstrat că Marius Berbecar și Andrei Muntean dispun de capacitatea de a se afla, indiscutabil, acolo... sus!

În urmă cu aproape trei decenii, în mai 1987, bronzul finalei la paralele avea să revină gimnastului nostru Marian Rizan. Era cea de a 17-a ediție a Campionatelor Europene, programate la Moscova. Până atunci, niciun gimnast roman nu mai urcase pe podium la acest aparat. Nici de-atunci încoace n-a mai făcut-o. Până la Montpellier. Ceea ce părea că va rămâne o performanță unicat a fost întrecută cu brio de Marius Berbecar, la capătul unei evoluții care i-a convins pe arbitri că trebuie să fie acolo sus, pe podium. Un rezultat care a avut, în context, o valoare mult mai mare și care a răsplătit și o activitate îndelungată la nivel de reală performanță. Să mai adăugăm că în aceeași finală s-a aflat și Andrei Muntean, cu un meritoriu loc 5, deloc departe de podium.

1.	Oleg Verniaev	6.9	8.9	9.0	8.9	9.0	9.1	8.966	8.7	8.9	8.800	8.966	15.866
2.	Marius Berbecar	6.7	8.4	8.5	8.9	8.0	8.9	8.600	8.4	8.7	8.550	8.600	15.300
2.	Christian Bauman	6.4	9.0	8.9	9.2	8.7	8.8	8.900	9.0	9.0	9.000	8.900	15.300
5.	Andrei Muntean	6.6	8.5	8.6	8.7	8.4	8.5	8.533	8.5	8.6	8.550	8.533	15.133

- Ai intrat al doilea în concurs...

- Da, am intrat al doilea, am terminat pe locul doi! Eu unul mă bucur pentru acest rezultat.

- Se pare că ceea ce ți-ai propus la aceste Campionate ți-a cam reușit...

- Sincer să fiu, mi-am propus doar să-mi fac exercițiul așa cum știu eu mai bine. Și am reușit. De altfel, tot ce mi-am propus la aceste „europene” mi-a ieșit. În plus, este medalia! Sunt foarte mulțumit!

- De atâta timp și la alte campionate ai tot încercat, era și timpul...

- O așteptam. Și, în sfârșit, a venit! Mă bucur tare mult. A venit și soarele pe strada mea până la urmă.

- Cum ți s-a părut concursul?

- A fost greu, cu gimnaști unul și unul...

- Ți-ai privit adversarii? Sau ai așteptat cu emoție să vezi doar tabela de final?

- Nu, m-am uitat. N-am avut niciun fel de reținere. Știam ce am de făcut. Am știut ce am făcut. Mi-am și zis: dacă reușesc să fac exercițiul așa cum trebuie, cu siguranță va veni și o medalie... A fost o finală destul de grea, s-a ratat și mult, dar asta e, astea sunt finalele, cu emoții, cu trăiri, care trebuie stăpânite atunci când ești pe aparat.

- În urmă cu trei ani, aici, la Montpellier a fost bronz cu echipa, acum, din nou aici, argintul tău...

- Iar la București, de ce nu, peste doi ani, aur!

Campion continental și mondial la paralele, proaspăt medaliat cu aur la individual compus, ucraineanu Oleg Verniaev a reușit să-și apere cu succes titlul, datorită unui 15.866, care i-a răsplătit o frumoasă evoluție, urmat fiind, la egalitate pe poziția secundă, de Maius Berbecar și elvețianul Christian Bauman.

La finalul concursului i-am solicitat și părerea antrenorului coordonator Ioan Suci: „Când te urci în avionul spre casă cu o medalie, nu poți decât să te bucuri. Cu atât mai mult cu cât succesul vine din partea unui sportiv care merita de mult o asemenea apreciere, chiar și pentru faptul că la acest aparat ne raportăm mereu, fără succes, doar la realizarea de acum trei decenii. Se pare că sala de aici, din Montpellier, ne priește, deoarece în urmă cu trei ani, echipa era medaliată cu bronz, iar acum, la această ediție individuală, am făcut un pas mai sus, spre argint. Sigur, ne bucurăm, dar ne și uităm la calendar și cronometru, pentru că tot spre Campionatele Mondiale ne duce gândul. La Glasgow va fi o competiție dură, foarte dură, și numai cel foarte bine pregătit va putea să meargă mai departe, adică spre Rio 2016. Ceea ce ne dorim și noi foarte mult și cu speranța că nu vom rămâne doar la acest stadiu. De altfel, totul depinde de noi...”

Celelalte finale...

Fosta campioană europeană și mondială a solului, Ksenia Afanaseva (Rusia) s-a impus din nou (14.733), cu o spectaculoasă revenire după o lungă perioadă de pauză ca urmare a unei accidentări, depășindu-le pe Claudia Fragapane (M. Britanie, 14.633) și Giulia Steingruber (Elveția, 14.466)

Campionul en-titre al săriturilor, Denis Ablyazin (Rusia), și medaliatul olimpic Igor Radivilov (Ucraina) – ambii cu un total de 15.083, dar și ambii penalizați cu 0.3 pentru ... aterizările nereușite – s-au văzut depășiți de tânărul Nikita Nagornyy (Rusia), care a devenit pentru prima oară medaliat cu aur pentru două sărituribine executate (15.099).

În absența din finală a lui Epke Zonderland (Olanda), care a ratat în

calificări tocmai aparatul care i-a adus atâta glorie (ca și finala la paralele), croatul Marijo Moznik, executând elementele sale din Codul de Punctaj, a cucerit medalia de aur la bară (14.833), urmat de britanicul Sam Oldham (14.766) și fostul campion mondial, grecul Vlasios Maras (14.666).

De la cea de a 6-a ediție individuală a Campionatelor Europene, gimnastele și gimnaștii noștri s-au întors cu aurul Andreei Munteanu la bârnă, precum și cu argintul lui Marius Berbecar la paralele. Dar și cu Drapelul UEG, ca semn al faptului că Municipiul București va fi gazda celei de a 7-a ediții a Campionatelor Europene individuale, în aprilie 2017.

La finalul Campionatului, președintelui Federației Române de Gimnastică, Adrian Stoica, i-a fost înmănat Drapelul Uniunii Europene de Gimnastică de către președintele UEG, Georges Guelzec, confirmându-se, astfel, încă o dată că, în 2017, Bucureștiul va fi gazda celei de a 7-a ediții individuale a Campionatului European.

- O misiune onorantă pentru București, pentru România, de a fi gazda unui asemenea eveniment, de o importanță și rezonanță deosebite nu numai în lumea sportului.

- Bucureștiul a fost gazda primului Campionat European feminin, în 1957, în Sala Floreasca. După 60 de ani, iată, gimnastica de mare performanță se întoarce în Capitala României...

- Meritam și noi să organizăm un campionat așa de important. Gimnastica este sportul care a adus cele mai multe medalii olimpice, mondiale și europene și ne-a făcut să ne simțim mândri că suntem români și dincolo de granițele țării... Federația Română de Gimnastică aniversază 110 ani de la înființare, fiind una dintre cele mai vechi și titrate foruri sportive din țară și din lume, iar organizarea Campionatelor Europene se înscrie în linia acestei frumoase celebrări a valorii gimnasticii românești. Ediția 2017 este, de asemenea, o ediție jubiliară și pentru gimnastica europeană, deoarece se vor împlini 60 de ani de la desfășurarea celei dintâi ediții a Campionatelor Europene, în Sala Floreasca din Capitală, inaugurare, cu acel prilej, a unui lung și aurit șir de succese ale gimnastelor și gimnaștilor noștri la Campionatele Europene, Campionatele Mondiale sau Jocurile Olimpice, ceea ce plasează România pe primele locuri în ierarhiile sportului. Faptul că vom organiza un Campionat European înseamnă o recunoaștere a ceea ce a făcut România în gimnastica mondială, dar este și o responsabilitate mare pentru noi pentru că nu este o organizare ușoară...

- Să nu părăsim orașul Montpellier fără o opinie și despre ediția abia încheiată...

- Campionatele Europene sunt, în general, prima competiție oficială a anului. Este o competiție cu puțin mai multe ratări decât în mod normal. Fiecare vrea să-și încerce compozițiile noi, exercițiile noi, să vadă dacă este capabil să le perfecționeze pentru celelalte importante competiții din calendar, Campionate Mondiale sau Jocuri Olimpice.

Ce se poate spune despre gimnaștii și gimnastele noastre?

- Au fost și lucruri bune, dar și unele mai puțin bune. Ce este îmbucurător, este faptul că s-a reușit cucerirea medaliei de aur la bârnă, de către Andreea Munteanu, care este o fată extrem de talentată, dar care mai are nevoie de multă muncă. În ceea ce îi privește pe băieți, mi se pare că ne aflăm în fața unui reînceput. Marius Berbecar a muncit mulți ani pentru această medalie. Cred că le-a dat un imbold tuturor componentilor lotului... Atunci

când ai dificultate, dar și faci și o execuție bună, iată că se poate...

După cinci zile de competiție la înalt nivel, în clasamentul general pe medalii, în care au intrat doar 11 țări din cele 38 prezente, România s-a situat pe locul 5, cu 2 medalii (1 – 1 – 0), înaintea sa situându-se Rusia 10 (4 – 5 – 1), M. Britanie 8 (2 – 4 – 2), Ucraina 3 (2 – 1 – 0) și Elveția 5 (1 – 2 – 2).

➤ **2016 Berna (senioare, junioare, seniori, juniori)**

În 1955, la Frankfurt, gimnastica europeană intra pe un nou drum, punându-se în aplicare ideea Federației Internaționale de a se crea „Cupa Europei”, competiție destinată gimnaștilor, ceea ce avea să se redefiniească nu după multă vreme, în Campionate Europene. Regulamentul acestei noi competiții, denumită Cupa Europei, avea să fie stabilit abia la al 35-lea Congres FIG, desfășurat la Viena, în 1956, regulament care precedea ca întrecerile să se desfășoare o dată la doi ani, între Campionatele Mondiale și Jocurile Olimpice, într-unul din orașele europene, fiind deschise tuturor federațiilor afiliate la forul internațional. La același Congres de la Viena, la propunerea și din inițiativa României, s-a decis, de asemenea, și crearea unei competiții similare feminine, pentru a fi în „echilibru” cu competiția masculină, argumentația specialiștilor români în favoarea acestei idei fiind extrem de solidă și convingătoare. Drept urmare, doi ani mai târziu, având ascendentul „europeanului” de la Frankfurt, și gimnastele au un campionat propriu, debutul fiind făcut în Sala Floreasca din București. După două decenii, în 1978, la Milano, aveau să intre în scenă și juniorii. Astfel că, în 2016 s-a ajuns, trecându-se prin destul de multe transformări, la cea de a 32-a ediție masculină și a 31-a feminină, la nivelul seniorilor, în timp ce juniorii au trecut pragul ediției cu numărul 23, competiții care au avut loc în perioada 25 – 29 mai 2016 (masculin – seniori / juniori) și 1 – 5 iunie 2016 (feminin – senioare / junioare), în PostFinance Arena din Berna (Elveția).

Cu două luni înaintea Jocurilor Olimpice de la Rio, în PostFinance Arena din Berna, s-au aflat în concurs aproape o mie de gimnaști și gimnaste, evident cu staff-urile aferente, întrecerile de la Berna reunind 138 de senioare din 35 de țări și 128 de tinere gimnaste din 32 de țări, precum și 165 de seniori din 37 de țări și 158 de juniori din 34 de țări. O ediție grea din toate punctele de vedere, care a solicitat un efort organizatoric deosebit pentru a se asigura tuturor participanților o platformă de etalare a valorii la cele mai înalte standarde. Să mai facem precizarea că, la nivelul elitei, programul a cuprins doar concursul pe echipe și pe aparate, știut fiind faptul că există și varianta „individuală”, doar cu individual compus și aparate, totodată fără a fi organizată și o ediție a juniorilor.

Deși, în ordine cronologică, în competiție au intrat băieții, vom inversa „timpul” pentru a da întâietate fetelor, fie și ca un gest de... galanterie masculină.

Afectată de o serie de importante și neașteptate indisponibilități (Larisa Iordache, Diana Bulimar, Laura Jurca, Dora Vulcan etc), pe fondul și a unui declin vizibil la nivelul lotului feminine, argumentat de evoluțiile ratate de la Campionatele Mondiale (2015 – Glasgow) și Test Event (2016 – Rio), competiții sinonime cu necalificarea la nivel de echipă a gimnastelor noastre la Jocurile Olimpice 2016, antrenorii Lucian Sandu și Adela Popa, care au preluat conducerea tehnică odată cu retragerea lui Octavian Bellu și a Marianei Bitang, au avut o misiune foarte dificilă de a realiza o echipă competitivă,

care să marcheze, totuși, faptul că gimnastica românească este, în continuare, capabilă de performanțe de top.

Drept urmare, la Berna, a plecat o „echipă crudă” din punct de vedere al experienței competiționale la acest nivel, o echipă în care marea campioană Cătălina Ponor, la 29 de ani, și-a făcut o spectaculoasă reapariție, având alături pe Anamaria Ocolișan, Maria Holbură, Anda Butuc și Silvia Zarzu.

Se anunța o luptă puternică, o concurență strânsă, cu argumente destule în acest sens. La Campionatele Mondiale din 2015, gimnastele din M. Britanie au realizat premiera mondială, făcând să „cadă” Rusia de pe podium, ceea ce anticipa un pasionant duel între cele două. Britanicile contau pe surorile Downie, alături Gabby Jupp, Claudia Fragapane și Ruby Harrold, în timp ce Rusia se baza pe campioanele continentale și mondiale Aliya Mustafina, Ksenia Afanasyeva și Daria Spiridonova, dar și pe fostele junioare Angelina Melnikova și Seda Tutkhalyan. Dacă aurul și argintul fusesse tranșat la „bursa pronosticurilor”, mai rămânea doar lupta pentru bronz, care, la rândul-i, se previziona cât se poate de ascuțită. În absența Olandei, care a trimis doar două gimnaste, iar cele mai bune sportive din Germania și Italia se menajau pentru Jocurile Olimpice, a existat un culoar de „alergare” pentru Franța – cu Marine Brevet, Loan His și Marine Boyer -, Elveția – în formație cu deținătoarea titlului la individual compus, Giulia Steingruber -, Belgia, care o testa pe noua senioară Nina Derwael, care reintra după o accidentare la mână. Și, desigur, România, care pornea cu ambiția de a marca revenirea după ratarea calificării la J.O., ca urmare a nefericitelor situații în care s-au aflat fetele noastre. De asemenea, din punct de vedere individual, Vasiliki Millousi (Grecia), Zsafia Kovacs (Ungaria), Filipa Martins (Portugalia), Kim Bui (Germania), Martina Rizzelli (Italia), Ana Perez (Spania) ș.a., și, bineînțeles gimnastele noastre fără excepție, cu Cătălina Ponor în prim-plan, în centrul atenției.

Și concursul a început, cu întrecerile din calificări – echipe și aparate -, reprezentativa României evoluând în Subdiviziunea 4, alături de celelalte favorite: Elveția, M. Britanie, Spania, Belgia, Rusia, Italia, Germania. Formula fiind 5 – 3 – 3, antrenorii noștri au stabilit și modul cum vor intra fetele pe aparate, debutul fiind făcut la sărituri:

Sărituri: Silvia Zarzu, Anamaria Ocolișan, Cătălina Ponor

Paralele: Maria Holbură, Anamaria Ocolișan, Anda Butuc

Bârnă: Anda Butuc, Maria Holbură, Cătălina Ponor

Sol: Maria Holbură, Silvia Zarzu, Cătălina Ponor

La capătul calificărilor, care nici pe departe să fi fost unele „formale”, echipa României a terminat pe locul 4, obținând participarea la finală, în timp ce Cătălina Ponor a urcat între cele mai bune 8 la bârnă și sol. Înainte de un scurt remember al execuțiilor fetelor noastre în calificări, am să-l citez pe unul dintre tinerii noștri confrați, Mihai Pârvulescu: „Pe lângă rezultate, note, clasamente, ratări, reușite și tot ceea ce implică un concurs, am avut din nou acel sentiment că echipa României este o ECHIPĂ, în adevăratul sens al cuvântului. Nu am mai văzut tristețe, lacrimi și dezamăgire, ci mulțumire și optimism. Nu a fost un concurs fără greșală, e adevărat, dar a fost un concurs de moral, unul constructiv, o gură de aer proaspăt care ne poate da elan pentru ceea ce va urma... Nu o să uit prea curând cum Cătălina a luat-o în brațe pe Anamaria după ratarea la paralele, cum a pupat-o și a încurajat-o.

Sau cum micuța Maria a luptat să salveze acel salt năvăș, ca și cum avea în spate ani de experiență și nu doar câteva luni în arena senioarelor. O tărie de caracter pentru care mulți campioni deja consacrați ar tânji...”

A fost, după vreo 12 ore de concurs, un loc 4 în calificări, sinonim cu pasul înainte spre finala de 8, de asemenea și cu gândul, pe baza celor petrecute, că există chiar șanse de fi mai bine în confruntarea directă pentru medalii, în ciuda faptului că au fost vizibile unele evoluții sinuoase, cu exerciții bine sau foarte bine cotate, ori, dimpotrivă, ratate. Una peste alta, însă existau speranțe pentru mai bine...

4. *Sărituri 43.407*

Silvia Zarzu: ronda flic, salt înapoi întins cu un șurub (Yurchenko 360), cu probleme de ținută și ușor echerată – 13.600 (5.0)

Anamaria Ocolisan: rondă flic, salt înapoi întins cu două șuruburi, cu un pas în spate la aterizare (Yurchenko 720) – 14.666 (5.80)

Cătălina Ponor: rondă flic, salt înapoi întins cu două șuruburi, aterizare stată (Yurchenko 720) – 15.141 (5.8), cel mai mare punctaj în clasamentul celor cu o singură săritură

9. *Paralele 39.032*

Maria Holbura: roata liberă, trecere stalder, jaeger, trecere 180, trecere înapoi, gigantica 360, dublu întins. Exercițiu curat – 13.333 (5.1)

Anamaria Ocolisan: Khorkhina, Jaeger, salt Pak, Shaposhnikova (nu prinde bara și cade pe spate), repetă Shapo (bine), trecere cu 180, gigantica 360, tsukahara – 12.566 (5.6)

Anda Butuc: shapo, roata 360, trecere, roata 180, jaeger, gigantica înainte 180, gigantica 360, coborâre șurub cu 540 – 13.133 (5.2)

4. *Bârnă 41.499*

Anda Butuc: cloche 180 (ușor neîntors), flic, salt cu deschidere, pirueta cu piciorul 180 (ușor supra-rotată), cloche, flic, seria gimnică, Onodi, danilova înainte cu săritura, pirueta cu piciorul la 90, danilova laterală, coborâre gainer echer – 13.366 (5.2)

Maria Holbură: cloche cu salt înapoi grupat, ronda salt întins (salvat), danilova înainte, serie gimnică, cloche lateral, piruetă cu piciorul la 180 (dezechilibrare), danilova laterală, dublu echer (lipit) – 13.700 (5.5)

Cătălina Ponor: cloche la cap (dezechilibrare), pirueta dublă, Onodi, flic, salt cu deschidere (dezechilibrare), danilova înainte, serie gimnică, cloche cu 180, cloche, Kothetkova (dezechilibrare), dublu echer – 14.433 (6.0)

3. *Sol 40.932*

Maria Holbura: pirueta Memmel (frumos), tsukahara grupat (aterizat ușor jos), tsukahara echer (aterizat ușor jos), dublu înapoi echer, cloche la cap, dublu înapoi grupat (hop în față) – 13.633 (5.6)

Silvia Zarzu: 540 + 1080 (neîntors și pas mare în față), 900 + salt înainte (aterizat complet afară), dublu echer (pas mare în spate), dublu grupat (stat) – 12.733 (5.3)

Cătălina Ponor: dublu întins (ușor sărit), whip, whip tsukahara, 1080 (stat), dublu echer – 14566 (6.0).

Prestațiile fetelor noastre, precum și ale celorlalte competitori au făcut ca la finele calificărilor, în partea sa superioară, clasamentul să fie astfel:

1. M. Britanie	44.566	43.632	41.699	43.466	173.363
2. Rusia	44.565	44.798	43.066	40.832	173.261
3. Elveția	43.598	41.166	39.698	41.666	166.128
4. România	43.407	39.032	41.499	40.932	164.870
Anda Butuc	-	13.133	13.366	-	
Maria Holbură	-	13.333	13.700	13.633	
Anamaria Ocolișan	14.666	12.566	-	-	
Cătălina Ponor	15.141	-	14.433	14.566	
Silvia Zarzu	13.600	-	-	12.733	

Finala pe echipe. Mai întâi o constatare generală: nicio formație n-a scăpat de oscilații de la un aparat la altul, numai că majoritatea, pe fondul unui echilibru valoric intern, au reușit să nu cedeze prea multe puncte, situație în care nu s-a aflat echipa noastră, cu suficiente discrepanțe între componentele sale, ceea ce a condus la crearea unui decalaj față de celelalte formații.

Tragerea la sorți a impus, încă o dată, începerea concursului la paralele, aparatul care a pus și pune mari probleme fetelor, un aparat delicat, dar cu o particularitate decisivă în punctajul general. Din nou, testul nu a fost trecut, cum, de această dată, nici bârna n-a mai fost „specialitatea” casei. Aceasta nu înseamnă că celelalte formații, inclusiv medaliatele nu au fost marcate de existența unor puncte slabe – poate, doar cu excepția Rusiei -, dar nu au cedat prea multe puncte adversarelor.

În ceea ce ne privește, excepția s-a chemat Cătălina Ponor, care a întrunit sufragiile tuturor specialiștilor și aplauzele entuziaste ale publicului, fiind una dintre vedetele incontestabile ale campionatului, poziție argumentată și de evoluțiile sale. Nu se poate spune, însă, că Anamaria Ocolișan, Anda Butuc, Maria Holbură nu s-au străduit, dimpotrivă, adesea au fost la nivelul celor mai bune, dar le-a lipsit, în momentele hotărâtoare, sângele rece, posibilitatea de a face față stresului, iar acesta din urmă a făcut diferența.

Cu Silvia Zarzu scoasă din line-up, fiind înlocuită cu Maria Holbură (la sărituri) și cu Anamaria Ocolișan (la sol), echipa României a terminat, după două ore de concurs, cu un total de 164.596, ceva mai scăzut decât în calificări (164.870 – de reținut, și cu acesta, în finală, tot locul 6!), marcându-și prezența prin prestații de înaltă clasă (vezi Cătălina Ponor), dar și prin unele erori (Anamaria Ocolișan – paralele, Maria Holbură – bârnă).

Echipa Rusiei a fost de departe cea mai bună, „realmente sublimă”, după unii comentatori, fără a lăsa nicio speranță adversarelor, câștigând 3 din cele 4 aparate (sărituri, paralele, bârnă) și pe locul secund la sol, cu Angelina Melnikova, Seda Tutkhalyan sau Aliya Mustafina pline de resurse pentru a traversa la înălțime momentele dificile. M. Britanie, cu iluzia succesului din calificări, n-a mai opus o rezistență asemănătoare fazei precedente, în ciuda faptului că a debutat cu cel mai mare punctaj la sol. Avea să piardă, încet-încet, acest avantaj, la jumătatea concursului rusoaicele având un avantaj de trei puncte. La bârnă, Claudia Fragapane a căzut, Becky Downie chiar de două ori, astfel că visul de a cuceri titlul s-a spulberat.

Veritabila bătălie s-a dat pentru bronz, dispută în care au încercat să intre și gimnastele noastre, dar s-au văzut depășite de Franța – care a făcut o competiție solidă, terminând cu aparatul lor cel mai bun, paralele (Alison Lepin, care a căzut de două ori în calificări, de această dată a ieșit cu 14.600!) -,

de Elveția, care n-a mai repetat calificările, cu erorile Ilariei Kaeslin (cădere la paralele) și problemele campioanei europene Giulia Steingruber la bârnă – și de Italia – performantă la bârnă, în special -, strădaniile Cătălinei Ponor, cu evoluțiile sale la bârnă și sol, dar și cu acel super Yurchenko cu două șuruburi, nefiind suficient sprijinite de coechiperele sale mult mai puțin experimentate, drumul până în vârf anunțându-se încă deosebit de dificil.

1. Rusia	44.715	45.665	43.233	41.599	175.212
2. M. Britanie	44.599	42.615	39.899	43.199	170.312
3. Franța	42.799	43.499	40.866	41.332	168.496
6. România	43.565	39.066	40.500	41.465	164.596
Anda Butuc	-	13.233	13.000	-	
Maria Holbură	13.733	13.100	12.900	13.633	
Anamaria Ocolișan	14.766	12.733	-	13.266	
Cătălina Ponor	15.066	-	14.600	14.566	

Să trecem în revistă exercițiile prezentate de fetele noastre:

3. Sărituri 43.565

Anamaria Ocolișan 14.766 (5.8 / 8.966 – rondă-flic, salt înapoi întins cu două șuruburi (stat))

Maria Holbură 13.733 (5.0 / 8.733 – rondă-flic, salt înapoi întins cu un șurub / aproape stat, ușor genunchii îndoiiți)

Cătălina Ponor 15.066 (5.8 / 9.266 – rondă-flic, salt înapoi întins cu două șuruburi / înalt și stat)

8. Paralele 39.066

Maria Holbură 13.100 (5.1 / 6.000 – roata liberă, trecere pe bara mare Jager, trecere cu 180 /salvează/, gigantica 360, coborâre dublu întins)

Anamaria Ocolișan 12.733 (5.5 / 7.133 – Khorkhina, Jager, Pak, Shaposhnikova, gigantica 360, tsukahara coborâre / ratează) ,

Anda Butuc 13.233 (5.2 / 8.033 – shapo, roata pe tălpi 360, trecere 180, roata pe tălpi 180 + Jaeger, gigantica 180, gigantica 360, coborâre 540)

5. Bârnă 40.500

Anda Butuc 13.000 (4.8 / 8.200 – flic +salt deschidere /ușoară dezechilibrare/, pirueta cu piciorul la 180, cloche + Danilova laterală, Onodi + Danilova înainte + săritură, piruetă cu piciorul la 90, Gainer echer iesire / stat)

Maria Holbură 12.900 (5.6 / 7.300 – cloche cu salt înapoi, flic + salt intins /ratare/, Danilova înainte cu serie gimnică, cloche lateral, piruetă cu piciorul la 180, Danilova laterală, dublu echer)

Cătălina Ponor 14.600 (5.9 / 8.700 – cloche la cap, pirueta simplă, Onodi cu flic si salt cu deschidere, Danilova înainte cu serie gimnică, cloche cu 180 intoarcere, cloche cu Omelianchik, dublu echer / stat!)

4. Sol 41.465

Maria Holbură 13.633 (5.7 / 7.933 – pirueta Memmel /wow/, Tsukahara grupat, Tsukahara echer /aterizare joasa/, dublu înapoi echer / hop în spate/, cloche la cap, dublu grupat)

Anamaria Ocolisan 13.266 (5.3 7.966 – pirueta cu piciorul la 180, 1080 /bine/, 900 cu salt înainte, săritura la cap, cloche la cap, dublu înapoi grupat /stat)

Cătălina Ponor 14.566 (6.0 / 8.566 – dublu întins /înalt, frumos), whip whip Tsukahara /stat/, pirueta triplă /cu problem/, 1080, dublu echer).

Aplaudată la scena deschisă!

O poziție finală 6 pentru echipa noastră.

Cele mai bune 8 gimnaste și-au disputat podiumurile aparatelor, finale în care a fost prezentă și Cătălina Ponor.

La bârnă, Cătălina Ponor a fost cea care a deschis concursul, însă integralul prezentat a avut câteva mici probleme, cu toate că, față de zilele anterioare, a încercat să-și crească nota de plecare, prin reintroducerea saltului întins, executat din rondă. De aceasta dată a pierdut legarea de la Onodi – flic – salt cu deschidere, iar mai apoi a renunțat în a mai duce până la capăt elementul Omelianchick, din legarea cu cloche-ul simplu, unul dintre posibilele motive fiind acela că era la limită cu timpul. A terminat exercitiul cu un dublu înapoi echer, stat, însă depășise deja timpul regulamentar, pentru care i-a fost aplicată o penalizare de 0.1 puncte. A așteptat cu mare emoție finalul, având în vedere că ea a deschis concursul, fiind urmată de o serie de gimnaste foarte, foarte valoroase, Aliya Mustafina, Marine Boyer – care aveau să ocupe primele două locuri -, Ilaria Kaeslin sau Angelina Melnikova. În cele din urmă, Cătălina a obținut bronzul cu 14. 266 (5.9 / 8.466), cu dificultate mai mică decât de obicei, ceea ce s-a cunoscut și în nota finală.

1. Aliya Mustafina	6.300	8.800		15.100
2. Marine Boyer	6.300	8.300		14.600
3. Cătălina Ponor	5.900	8.466	-0.1	14.266

Solul a aparținut, fără îndoială, favoritei gazdelor, Giulia Steingruber, care a avut în „elementul Silivaș” (Tsukahara dublă), „elementul Chusovitina” (dublu întins cu 360 grade) și Tsukahara simplă principalele arme, totul dublat de o execuție foarte bună. La rândul ei, Cătălina Ponor a prezentat un frumos dublu întins, o Tsukahara echer precedată de două Tkaciov-uri, un salt înapoi întins cu 3 șuruburi (aterizare ușor necontrolată) și a terminat cu un dublu înapoi echer. Pirueta a fost cea care nu i-a ieșit nici de această dată cvadruplă, pentru care a pierdut 2 zecimi la nota de dificultate

1. Giulia Steingruber	6.400	8.800		15.200
2. Elissa Downie	6.100	8.466		14.566
3. Cătălina Ponor	6.000	8.466		14.466

Spre bucuria tuturor celor care iubesc cu adevărat gimnastica, a celor care s-au aflat în sala din Capitala Elveției sau au urmărit cu sufletul la gură (așa cum au putut, în lipsa unei transmisii TV la scară națională) evoluțiile gimnastei noastre, Cătălina Ponor a urcat de două ori pe podiumul de premiere pentru a primi medaliile de bronz de la bârnă și sol. Două locuri în finalele pe aparate a avut România în competiția senioarelor, iar în ambele cazuri s-a concluzionat cu o medalie. Aceeași culoare – bronz – și aceeași gimnastă: Cătălina Ponor.

Foarte cunoscutul gazetar Lucian Oprea, la scurte momente de la încheierea finalelor, scria pe activul său blog: „Să ne bucurăm când avem de ce!...”

Într-adevăr, am avut de ce să ne bucurăm! La aproape 29 de ani (îi împlinea pe 20 august), Cătălina Ponor și-a mai pus încă două medalii, de bronz, în încărcata vitrina cu trofee, demonstrând, asemenea lui Marian

Drăgulescu, o vivacitate și tenacitate remarcabile.

Palmaresul Cătălinei Ponor – 24 de medalii olimpice, mondiale și europene, între care 10 de aur (3 olimpice, la Atena), 6 de argint și 8 de bronz – este impresionant.

Și, așa cum spunea un prieten, „Cătălina nu mai are ce să demonstreze altcuiva, decât ei înseși...”.

Că reprezintă o valoare. Un bun național al gimnasticii și sportului românesc.

„Mi-a fost dor de medalii, dar cred că se putea mult mai bine. Din păcate, greșelile au fost făcute. Pentru mine sunt o confirmare a acestor medalii, pentru liniștea mea că nu am muncit degeaba... Concursul a crescut foarte mult, cel puțin finala de la sol am simțit-o ca pe o finală olimpică. A fost o finală grea...”

Cele dintâi însă, conform programului și tradiției, au intrat în competiție cele 128 de junioare din 32 de țări, anunțând o foarte interesantă și echilibrată dispută pentru podium, observație argumentată și de modul în care s-au prezentat tinerele competiționare la antrenamentul oficial. La „europenele mici”, gimnastica românească a fost reprezentată de Alisia Botnaru, Ioana Crișan, Olivia Cîmpian, Denisa Golgotă, Carmen Ghiciuc, însoțite de antrenorii Nicolae Forminte, Liliana Cosma și Florin Cotuțiu, o formație complet nouă față de garnitura de la Sofia, care obținuse bronzul.

Având în vedere rezultatele din 2014 – echipa României a obținut medalia de bronz -, la Berna formația noastră a evoluat în Subdiviziunea 4, de elită, zonă în care s-au aflat și echipele candidate la podium: Elveția, Italia, Rusia, M. Britanie, Belgia, Franța și Germania.

Ierarhia echipelor s-a jucat într-o singură zi, timp de aproape 12 ore fiecare formație trecând prin fața juriilor de concurs, pe baza formulei 5 – 4 – 3, o a doua miză reprezentând-o calificarea pentru finalele individuale (24 la individual compus și câte 8 pe aparate).

România a anunțat următoarea ordine de concurs:

Sărituri: Ioana Crișan, Olivia Cîmpian, Denisa Golgotă, Carmen Ghiciuc

Paralele: Carmen Ghiciuc, Ioana Crișan, Alisia Botnaru, Olivia Cîmpian

Bârnă: Carmen Ghiciuc, Alisia Botnaru, Ioana Crișan, Olivia Cîmpian

Sol: Carmen Ghiciuc, Ioana Crișan, Denisa Golgotă, Olivia Cîmpian

Având în vedere schimbările care se produc la acest nivel, cu masive intrări, era greu de avansat un pronostic, de anticipat o ierarhizare pre-concurs. Cu toate acestea, se putea afirma că între favorite se aflau M. Britanie (cu noua campioană Maisie Methuen și Taeja James, argintul din urmă cu 2 ani), Rusia (Anastasia Ilyankova, Yelena Yeryomina și dorința de a rămâne pe primul loc), România (cu o echipă total schimbată, dar nu mai puțin valoroasă) sau Italia. Ceea ce s-a și întâmplat, pentru că forțele s-au concentrat la nivelul formațiilor României, Rusiei, Marii Britanii, Italiei sau Franței și Elveției.

În condițiile în care Rusia și-a afirmat supremația, instalându-se la conducere de la debutul competiției, lupta pentru celelalte poziții s-a dat, cu precădere între România și M. Britanie.

Fetele noastre au pornit foarte bine, la sărituri, totalul de 43.415 plasându-le, în cele din urmă, pe primul loc la acest aparat. Ioana Crișan a primit 13.833 (5.0 / 8.833 – rondă flic, salt înapoi întins cu un șurub; aterizare cu pas înapoi), notă care nu a intrat în calculul general deoarece coechipierele

sale au punctat mai bine. Olivia Cîmpian 14.566 (5.8 / 8.766 – rondă flic, salt înapoi întins cu două șuruburi), la prima săritură, care a contat la echipe, la a doua având 14.066 (5.0 / 9.066 – rondă flic, salt înapoi întins cu un șurub, bine executat, cu înălțime frumoasă), ceea ce a însemnat un total de 14.316, cu care a intrat în finala de 8. Denisa Golgotă avea să obțină o notă mai mare: 14.933 (5.8 / 9.133 – rondă flic, salt înapoi întins cu două șuruburi), a doua fiind 14.000 (5.0 / 9.000 – rondă flic, salt înapoi întins cu un șurub), un total de 14.466 și a 2-a notă a calificărilor. La rândul ei, Carmen Ghiciuc 13.916 (5.0 / 8.916 – rondă flic, salt înapoi întins cu un șurub).

După încheierea primei Rotații a fost clar care sunt principalele formații angajate în disputa pentru podium: România 43.415 (sărituri), Rusia 43.000 (paralele), Elveția 41.899 (sărituri), M. Britanie 41.416 (barnă), Italia 39.699 (paralele), Franța 39.566 (sol),

Și a venit rândul paralelelor. Aparatul care continuă să fie „călcâiul lui Achile”. În cele din urmă, s-a ieșit cât de cât cu bine, finalul găsindu-ne pe locul 8 pe acest aparat, cu un 38.832, o pierdere de puncte în disputa cu M. Britanie, în special, și cu celelalte formații, ceea ce presupunea o concentrare maximă pe următoarele două. Drept urmare: Carmen Ghiciuc 12.966 (5.1 / 7.866 – shapo, Jaeger, giant full, double pike dismount, low landing, almost touches the mat), Ioana Crisan 12.966 (5.1 / 7.866 – stalder, stalder 1/1 – late turn -, Tkatchev, Pak, stalder 1/2, full-in dismount with a hop), Alisia Botnaru 11.600 (5.0 / 6.600 – toe on 1/2, jaeger / cădere, după fiindu-i destul de greu să-și continue exercițiul) și Olivia Cîmpian 12.900 (5.4 / 7.500 – toe on full, shapo, jaeger salto, pak, legs apart on LB, full-in dismount with many steps back).

După două aparate: Rusia 85.498, Elveția 82.264, România 82.247, Franța 81.649, M. Britanie 81.615.

Din păcate, în a 3-a Rotație, tinerele noastre gimnaste n-au reușit să se redreseze la maximum, astfel că prestațiile la barnă au fost pe alocuri ezitante, ceea ce nu le-a împiedicat să aibă al 3-lea punctaj al aparatului (40.932), dar fără a recupera prea mult din distanța față de M. Britanie, cea care devine singura adversară pentru poziția secundă. Au evoluat, pe rând Carmen Ghiciuc 13.566 (5.4 / 8.166 – switch 1/2, front aerial, side aerial + leap, side switch, bhs + back tuck, full turn + split, side somi, 2/1 off), Alisia Botnaru 13.233 (5.5 / 7.733 – wolf turn 1/1, switch + tuck back, bhs + pike back, switch ring, front aerial, sheep jump, side aerial, double), Ioana Crișan 14.133 (6.0 / 8.133 – bhs + bhs, side switch, full turn (not fully), bhs + bhs +layout, front aerial, side aerial, side aerial, double pike) și Olivia Cîmpian 12.400 (5.6 / 7.100 / 0.3 – back tuck, switch leap, ring jump, bhs + full back (fall), front aerial, full turn, double pike).

S-a ajuns, astfel, ca ierarhia în partea sa superioară să fie Rusia 126.047, M. Britanie 123.380, România 123.179, Franța 122.582, Elveția 121.163.

Dacă Rusia avea un avans suficient pentru a nu mai rata aurul pe ultimul aparat, pentru argint și bronz disputa era „cap la cap”. România, la sol. Marea Britanie, la paralele.

Solul avea să confirme tradiția școlii românești la acest aparat, fetele noastre reușind un total de 40.499 – a 2-a poziție după Rusia – și înaintea M. Britanii, dar, să recunoaștem, insuficient pentru a recupera ceea ce s-a pierdut pe parcurs. La sol, prin urmare: Carmen Ghiciuc 13.366 (5.2 / 8.166 – double

pike, double tuck (stuck), 2 + 1/2, 1L turn, 2/1 twist), un frumos exercițiu, Ioana Crisan 13.433 (5.6 / 7.833 – full-in pike, full-in tuck, double pike (stuck), double tuck), Denisa Golgota 13.433 (5.5 / 7.933 – full-in pike, full-in tuck (stuck), double pike, 2L turn, double tuck), iar Olivia Cîmpian 13.633 (5.5 / 8.133 – full-in pike, full-in tuck, Semenova turn, 3/1 twist, double tuck).

În ciuda faptului că Rusia, la sărituri, nu a făcut mare lucru – două sărituri ratate, inclusiv un „0” (!) al Ulianei Perebinosova –, și-a păstrat prima poziție în clasamentul general. M. Britanie, la paralele, a fost stăpână pe ea, astfel că gimnastele noastre au încheiat competiția pe locul 3, o prețioasă medalie de bronz, care confirmau disponibilitățile valorice ale acestei generații.

1. Rusia	41.165	43.000	42.715	41.299	168.179
2. M. Britanie	41.765	40.532	41.416	40.199	163.912
3. România	43.415	38.832	40.932	40.499	163.678
Alisia Botnaru	-	11.600	13.233	-	
Olivia Cîmpian	14.566	12.900	12.400	13.633	
Ioana Crișan	13.833	12.966	14.133	13.433	
Carmen Ghiciuc	13.916	12.966	13.566	13.366	
Denisa Golgotă	14.933	-	-	13.433	

În plan secund, dar, fără îndoială, important, s-au situat calificările pentru individuale, gimnastele noastre reușind să intre în patru: individual compus – Ioana Crișan, Carmen Ghiciuc, sărituri – Denisa Golgotă, Olivia Cîmpian, bârnă – Ioana Crișan (Carmen Ghiciuc – rezerva 3), sol – Olivia Cîmpian, Denisa Golgotă.

Disputa celor mai bune 24 de junioare a atras în tribune câteva mii de spectatori, ca de fiecare dată extrem de generoși în entuziaste aplauze. A fost un concurs foarte interesant, cu urcușuri și coborâșuri pentru fiecare finalistă, cu un podium decis abia la ultima evoluție. Și noua campioană a fost Elena Eremina (Rusia), care a tremurat până la afișarea rezultatului de la sol, exercițiu care încheia campionatul, având în vedere marile surprize produse de Lynn Genhart (Elveția) și Martina Basile (Italia), cu prestații total schimbate, desigur în bine, și care se aflau la conducere. De altfel, între cele trei diferența a fost, în cele din urmă, sub 0.3.

După un start relativ bun la sărituri (7. Carmen Ghiciuc 14.041, 8. Ioana Crișan 14.033), care le poziționa în disputa pentru podium, a urmat (pentru a câta oară?!), involuția de la paralele (18. Carmen Ghiciuc 12.100, 23. Ioana Crișan 11.466). „Răul” fusese făcut, pentru că bârna – cu Ioana Crișan de departe lider (13.966), iar Carmen Ghiciuc în top (locul 7 – 13.366), care mai îndreptat oarecum situația, a fost urmată de sol, cu notări de mijloc de clasament: 10. Ioana Crișan 13.033, 12. Carmen Ghiciuc 13.000.

Iată și ce au prezentat fetele noastre juriilor de arbitre:

8. *Carmen Ghiciuc* 52.507

Paralele: shapo, gigantică 180, desprindere jaeger, trecere cu 180 pe bara mică, roata liberă și scapă standul, trebuie să improvizeze, trecere roata pe tâlpi, gigantică 360, dublu înapoi echer – 12.100 (4.9)

Bârnă: cloche cu 180, danilova înainte, danilova laterală, cloche lateral (ușor aplecată), flic + salt echer, piruetă cu sissone, salt lateral, coborâre cu două șuruburi, pas în lateral – 13.366 (5.3)

Sol: dublu echer, dublu grupat (aterizare sărită), două șuruburi și jumătate, pirueta simplă cu piciorul la 90, cloche la cap, două șuruburi pe final, cu aterizare stată – 13.000 (5.2)

Sărituri: ronda-flic, salt înapoi întins cu un șurub (Yurchenko 360), aterizare ușor sărită – 14.041 (5.0)

9. *Ioana Crișan* 52.498

Sărituri: ronda-flic, salt înapoi întins cu un șurub (Yurchenko 360), cu un mic hop la aterizare, dar bine – 14.033 (5.0)

Paralele: stalder și scapă bara, începe din nou, stalder simplu, stalder 360, Tkatchev, Pak, stalder 180, trecere pe bara mare, gigantica înainte cu 180, tsukahara coborâre cu un pas în față – 11.466 (5.1)

Bârnă: flic + salt cu deschidere, cloche cu cloche lateral, pirueta simplă, flic + flic + salt întins, danilova înainte, danilova laterală, serie gimnica, cloche 180 (dezechilibrare), salt lateral, pirueta pe lateralul aparatului, dublu echer înapoi cu 3 pași în spate – 13.966 (6.1)

Sol: tsukahara echer (aterizare sărită), tsukahara grupat (pas în spate, în afara liniei), dublu echer (stat), dublu grupat – 13.033 (5.6)

Topul primelor clasate la individual compus a avut următoarea configurație: 1. Elena Eremina (Rusia) 56.732, 2. Anastasia Iliankova (Rusia) 56.049, 3. Alice Kinsella (M. Britanie) 55.465, 4. Lorette Charpy (Franța) 55.307, 5. Ioana Crisan (România) 54.365, 6. Martina Basile (Italia) 54.032, 7. Maisie Methuen (M. Britanie) 53.998, 8. Anina Wildi (Elveția) 53.832, 9. Carmen Ghiciuc (România) 53.814, 10. Emma Hoefele (Germania) 53.166.

Că se putea mai mult, a fost evident. Și cum timpul le este încă favorabil, greul abia începe în această cursă grea spre marea performanță.

Junioarele nu-și spusese rău ultimul cuvânt. Mai erau finalele pe aparate, în care Olivia Cîmpian (sărituri, sol), Denisa Golgotă (sărituri, sol), Ioana Crișan (bârnă) au demonstrat, conform calificărilor, că pot fi concurente de temut.

Evoluțiile decisive pe aparate, cu peripeții, dar și cu multe bucurii...

Vom schimba ordinea aparatelor. Este o vorbă pe la noi, conform căreia „cei din urmă vor fi cei dintâi”. Sigur, fără a-i păstra sensul biblic, am aplicat-o și în ceea ce o privește pe Denisa Golgotă, pentru că foarte tânăra noastră gimnastă a fost ultima gimnastă din ultima probă, dar care a devenit cea dintâi! La sol. Denisa Golgotă, care a venit de pe locul 8 al calificărilor, s-a dovedit a fi o demnă reprezentantă a școlii românești la acest aparat. Pe o muzică dinamică, pe care publicul a apreciat-o și a acompaniat-o într-o atmosferă spravoltată, ea a demonstrat grație și bună stăpânire a elementelor (Tsukahara echer, Tsukahara grupat, dublu echer, pirueta dublă cu piciorul la 90, dublu înapoi grupat), a reușit un exercițiu care a atras sufragiile brigăzii de arbitre, ultima notă din concurs (13.933 / 5.5 / 8.433) dovedindu-se a fi de aur!

Finalele junioarelor au fost deschise de evoluțiile la sărituri, un aparat, în general, pe placul sportivelor noastre, dovadă că în finală România se afla cu două dintre fete, Denisa Golgotă și Olivia Cîmpian, cea dintâi intrând de pe locul secund, cealaltă de pe 4.

Olivia Cîmpian a intrat a 4-a, a executat prima săritură (13.866 / 5.00 / 8.866), a efectuat-o și pe a doua, cu un ridicat grad de dificultate, dar, la aterizare, glezna care o supăra încă de la echipe, a trădat-o, părăsind spațiul de

concurs cu sprijinul antrenorului Nicolae Forminte. Avea să se dovedească, mai apoi, că nu a fost nimic grav, care să o pună în pericol, dar a fost cotatează cu doar 13.266 (5.8 / 7.566 / 0.1), ceea ce însemnat un total de 13.566, echivalent cu locul 8. Și, oricum, obligată să renunțe la finala de la sol! ...

Denisa Golgotă, ultima pe linia de start (și aici, așa cum avea să fie și la sol!). În fruntea ierarhiei erau cele două reprezentante ale Italiei, Martina Maggio 14.499 și Martina Basile 14.233, precum și daneza Marie Skammelsen 14.045. Cu un prim 14.533 (5.8 / 8.833 / 0.1 – Yurchenko double twist) și, apoi, 13.933 (5.0 / 8.933 – Yurchenko full twist), Denisa Golgotă a obținut o medie de 14.233, care a propulsat-o pe treapta a doua a podiumului, la egalitate cu Martina Basile. Un argint extrem de valoros, Denisa Golgotă urcând, cronologic, pe primul ei podium continental.

Finalistă a fost și Ioana Crișan, la bârnă, dar a riscat fără rost, a alunecat la flic-ul primei serii acrobatică, pentru a avea parte de o căzătură urâtă, în urma căreia s-a retras din concurs. Asemenea Oliviei Cîmpian, nici în ceea ce o privește pe Ioana Crișan nu au fost urmări grave.

„Vocea României” a fost, în competiția junioarelor, Denisa Golgotă, medaliată cu aur și argint. Scria gazetarul sportiv Lucian Oprea, un fin cunosător al sportului, pe blogul său, la încheierea competiției: *„Poate mai mult decât atât, la nivel simbolic, Campionatele Europene de gimnastică de la Berna s-au încheiat cu o splendidă victorie românească, la ultimul aparat, la ultima evoluție, junioara româncă Denisa Golgotă obținând medalia de aur la sol, după o evoluție entuziasmantă... Vorbeam de simboluri: Golgota gimnasticii românești începe chiar cu o sportivă numită așa, Denisa cucerind și un argint la sărituri. Dacă ținem seama că echipa junioarelor a câștigat și bronzul în prima zi a competiției, avem, iată, nu numai o excepție, cum, deocamdată, se întâmplă la senioare, ci un tir grupat al celor mici. Pentru aceasta, însă, trebuie pregătire și, mai ales, liniște... Nu ezit să spun clar: starea de nervozitate, de inconfort profund, de stânjenală, lipsa de prețuire pentru zeci de ani de muncă, ieșirile unor neaveniți, care își dau cu părerea despre gimnastică, ei scrântindu-și mâna când își fac cruce, ba își și luxează glezna dacă sar două trepte, punând în pericol, concret, inclusiv integritatea sportivelor! Nimănui nu-i place să lucreze, și nici nu prea lucrează, în tensiunea venită din afara lumii lui specifice...”*

Prezența la a 23-a ediție a campionatelor celor mai tinere performere europene s-a încheiat cu 3 medalii: aur și argint – Denisa Golgotă, bronz – echipe: Alisia Butnaru, Olivia Cîmpian, Ioana Crișan, Carmen Ghiciuc, Denisa Golgotă, antrenori Nicolae Forminte, Liliana Cosma și Florin Cotuțiu, lăsând să se întrevadă că există o sursă bună pentru gimnastica românească.

Dar, dincolo de concursul propriu-zis, în PostFinance Arena din Bern au mai fost și alte momente emoționante, unul dintre acestea având în centrul său pe Angela Cacoveanu, care și-a aniversat ziua de naștere la „masa de arbitraj”, cărei gazdele i-au urat „La mulți ani”, iar cei peste 3000 de spectatori i-au cântat la unison „Happy Birthday!”.

Între arbitrii care au oficiat la ediția 2016 a europenelor s-au mai aflat și Olga Didilescu, Dan Grecu și Eugen Cățean, iar Anca Grigoraș în Juriul Superior.

Să schimbăm decorul.

Între cei peste 300 de gimnaști din 37 de țări au fost pe linia de start și reprezentanții noștri, în formula Marian Drăgulescu, Cristian Bățagă, Vlad

Cotuna, Andrei Muntean, Marius Berbecar, cu antrenorii Ioan Suci, Ștefan Gal, Ionuț Corlaci (seniori) și Alexandru Băncicioiu, Cătălin Drunea, Cristian Anghel, Eduard Gavrilă, Beniamin Cristea și antrenorii Adrian Ianculescu, Cornel Burduhosu, Augustin Pop (juniori).

La nivelul seniorilor erau anticipate dispute interesante, programate cu două luni înaintea Jocurilor Olimpice și la start cu 7 din cele 12 echipe olimpice pentru Rio având ca punct de plecare „Bătrânul continent”, firește fără a-i lua în calcul și pe gimnaștii calificați individual.

Era de așteptat, din nou, o bătălie între Rusia și M. Britanie, aurul și argintul, dar nici șansele celorlalte de a accede la podium nu erau de neglijat, cum și disputa pentru titlurile individuale se anunța extrem de strânsă, dată fiind valoarea aspiranților la podiumuri, Oleg Verniaev, Louis Smith, Kristian Thomas, Denis Ablyazin, Nikita Nagornîy, Marian Drăgulescu, Yuri Van Gelder, Eleftherios Petrounias, Samir Ait Said, Marcel Nguyen și încă mulți alții.

Echipa României, care în 2014 a încheiat pe locul 7, a evoluat în ultima Subdiviziune fiind alături de principalele candidate la primele locuri ale ierarhiei, în formula de echipă fiind de reținut revenirea lui Marian Drăgulescu – după un deceniu! – și Vlad Cotuna, după o destul de lungă perioadă de accidentari, reveniri care aveau să se situeze la poli opuși!

Calificările. Un concurs de toată frumusețea, conform sistemului 5 – 3 – 3, ceea ce a impus o concentrare maximă. Rusia și Marea Britanie – chiar dacă nu a beneficiat de aportul lui Max Whitlock, accidentat în ultimul moment – și-au disputat întâietatea, anunțând o bătălie de excepție în finală, în prim-plan aflându-se, de asemenea, o surpriză, Elveția (la ediția precedentă pe 9), cum pentru bronzul din 2014, Ucraina, n-a fost o zi prea fastă, dar a încheiat pe 4, reușind să-și mai asigure prezența în top Franța, Germania, Spania și Italia.

Echipa României a plecat ca una dintre formațiile ce se anunța cu posibilități și șanse reale de a fi printre finaliste. Din păcate, „socoteala de acasă” nu s-a potrivit cu podiumul de concurs! Cu un debut nefast la cal (38.400 – locul 21, cea mai bună poziție Cristian Bătagă – 14 / 14.500), cu o evoluție slabă la bară (36.799 – locul 27, poziții pe locurile 50, 51, 91) și una de pluton la inele (locul 10 – 42.932, cel mai bun Andrei Muntean – 18 / 14.666), cu o verigă slabă în Vlad Cotuna (11.600 – cal și 10.700 – inele, în special), într-un concurs în care, cum spuneam, orice miime conta, echipa României a fost nevoită să se mulțumească doar cu locul 10. Fiecare greșeală și rată au cântărit semnificativ în economia clasamentului, iar echipa României a adunat destul de multe astfel de probleme, cât să se situeze, la final, în afara celor mai bune 8 echipe ale Europei.

În finală, Rusia a reușit să-și apere titlul, câștigând 4 din cele 6 aparate (sol, cal, sărituri, paralele), iar în celelalte situându-se pe locul 2, pentru a se impune la o diferență de aproape 3 puncte față de principalii contra-candidați, gimnaștii britanici, mai mereu cu un pas în urmă. După ultima fază, pe podium au urcat Rusia, M. Britanie și Elveția, surpriza întrecerii, care își înscrie în palmares prima medalie europeană la nivelul seniorilor, în timp ce Ucraina, Germania, campioana din 2010, Franța, Italia și Spania s-au plasat pe pozițiile următoare.

1. Rusia	45.866	45.099	45.283	46.199	45.665	43.266	271.378
2. M. Britanie	45.132	44.566	45.499	44.899	44.966	43.365	268.427
3. Elveția	44.832	43.566	43.566	43.316	45.532	42.466	263.278
10. România	43.366	38.400	42.932	43.990	44.532	36.799	250.019
Cristian Bățașă	-	14.500	14.100	14.666	-	13.066	
Marius Berbecar	-	12.300	-	-	15.766	-	
Vlad Cotuna	13.933	11.600	14.166	-	13.366	10.700	
Marian Drăgulescu	15.033	-	-	14.558	-	-	
Andrei Muntean	14.400	-	14.666	14.766	15.400	13.033	

Cu toate acestea, trebuie să apreciem faptul că băieții noștri și-au făcut treaba la aparatele forte, mai ales cei cu șanse reale chiar și la o medalie europeană, pentru că Marian Drăgulescu s-a calificat în finalele de la sol (locul 3) și sărituri (locul 8), Andrei Muntean la paralele (locul 8), iar, poate, cea mai încântătoare evoluție, notată cu peste 9 la execuție, a venit tot la paralele, din partea vice-campionului european en-titre la acest aparat, Marius Berbecar (locul 2).

La finele unor prestații individuale spectaculoase, de la un capăt la celălalt, s-au consemnat foarte multe răsturnări de situații, cel puțin în această primă fază, în comparație cu ediția precedentă, din 2015.

Solul a fost dominat de Oleg Verniaev (Ucraina), Nikita Nagornîy (Rusia) și Marian Drăgulescu (România), în ordine, cei trei distanțându-se de ceilalți competitori, nu numai printr-o notă de plecare ridicată, dar și printr-o execuție pe măsură. Marian Drăgulescu – campion continental 2000, 2004, 2005, argint 2006, bronz 2002 – și-a făcut o frumoasă revenire în arena competițională, anunțându-și și pentru finală intenția de a fi în cursă directă pentru un nou podium, după un deceniu! Dar, nu era ușor, pentru că, alături de Oleg Verniaev (Ucraina) și Nikita Nagornîy (Rusia), principalii candidați și favoriți, medaliații de la Montpellier 2015 nu-și spusese răsunetul ultimului cuvânt, chiar dacă nu au demonstrat prea mult de această dată, campionul Kristian Thomas (M. Britanie) terminând pe 8, argintul David Belyavskiy (Rusia) pe 4, iar bronzul Pablo Brägger (Elveția) pe 7, precum și un Daniel Purvis (M. Britanie) sau Alexander Shatilov (Israel). De notat, de asemenea, că rusul Denis Abliazin, campionul 2014, cu cea mai mare notă la dificultate (7.0), a venit doar pe 9, ca urmare a unor ratări la execuție.

Săriturile au marcat menținerea în pole-position a celor doi gimnaști ruși Denis Abliazin, campion în 2013 și 2014 – de departe cel mai bun – și Nikita Nagornîy, aur în 2015, dar și reintrarea lui Marian Drăgulescu – și el în vârful ierarhiei în urmă cu un deceniu -, chiar dacă a prins doar ultima treaptă a calificărilor, și aceasta ca urmare a unei mai puțin reușite prime sărituri ("Drăgulescu" – un mare pas înainte la aterizare), cotată cu doar 14.533 (6.0 / 8.653), a doua (6.2 / 8.833 – handspring front layout 1.5 twist) reușind să mai îndrepe lucrurile, dar așteptându-se cu mari emoții finalul, unul care a însemnat locul 8, dar și pasul spre finală, acolo unde lucrurile se dorea a fi altfel. Să mai notăm că Igor Radivilov (Ucraina), argintul din 2012 și 2014 a ratat șansa unei noi finale, încheind pe 10, precum și ascensiunea armeanului Artur Davtian, e drept bronz în 2013.

Calificările la paralele au oferit aceeași dispută de valoare între Oleg Verniaev (campionul din 2014 și 2015), Marius Berbecar (argintul 2015), David Belyavskiy (bronz 2013 și argint 2014) și elvețianul Christian Baumann,

anul trecut pe locul 3. Dacă Oleg Verniaev s-a desprins cu un 16.066 (6.9 / 9.166), Marius Berbecar, chiar cu o notă mai mică de plecare (6.7), a avut o execuție (belle, bhavsar, tippelt, double pike) de toată frumusețea (9.066 – a doua notă din concurs), ceea ce, cu 15.766, l-a adus pe poziția secundă a calificărilor. Acest fapt nu a fost egal cu sfârșitul bătăliei pentru podium, orice răsturnări putând fi consemnate, având în vedere extrem de micile diferențe dintre competitori. Asemenea anului trecut, când a terminat pe locul 5, Andrei Muntean a prins din nou finala paralelelor, chiar dacă pe 8, cu șanse, evident de urcare, ceea ce demonstra apetitul gimnaștilor noștri pentru acest dificil aparat, în care cea mai bună și singura performanță a aparținut, până la argintul lui Marius Berbecar, lui Marius Rizan în 1987, bronz. De menționat, că Marcel Nguyen (Germania), campionul din 2012, a terminat pe 5, iar aurul din 2013, Oleg Stepko nu a fost decât pe 10.

Ceilalți gimnaști români s-au concentrat cu precădere asupra unei evoluții suport pentru concursul pe echipe, concurs care, din păcate, s-a soldat fără reușita calificării în finală, formația noastră terminând pe locul 10, fiind prima contra-performanță de acest gen în istoria participărilor la „europene”.

Ultima zi i-a adus în fața unui extrem de numeros și entuziast public pe finaliștii aparatelor, angrenați într-o spectaculoasă dispută pentru podium. Cu Marian Drăgulescu (sol, sărituri), Marius Berbecar, Andrei Muntean (paralele), în competiție, emoțiile au fost pe măsură, aplauzele publicului, între care foarte mulți spectatori de origine română, răsplătind evoluții de foarte bună calitate.

Performerul zilei, în ceea ce ne privește, a fost, indiscutabil, Marian Drăgulescu, care, după mai mult de un deceniu, a revenit pe podium, adăugând impresionantului său palmares internațional încă două medalii de argint, la sol și sărituri. Puțin i-a lipsit și lui Marius Berbecar să repete performanța de la Montpellier, în final doar pe locul 4, în timp ce Andrei Muntean a rămas în grupul de frunte european, ocupând aceeași poziție ca în 2015.

Așadar, programul a debutat cu evoluțiile la sol, o finală cu gimnaști foarte valoroși, finală în care Marian Drăgulescu a intrat cu al 3-lea rezultat din calificări. Cei doi ruși, David Belyavsky și Nikita Nagorniy au demarat în forță, cel dintâi fiind cotate cu 15.200 (6.5), iar celălalt, cu un convingător exercițiu, cu frumoase combinații și șuruburi, a fost cotate cu 15.566 (6,8), până la urmă de nedepășit. La rândul său, Kristian Thomas (M. Britanie), deținătorul titlului, a făcut un exercițiu curat, dar cu notă scăzută de plecare nu putea spera la mai mult, astfel că 15.041 (6.2), în timp ce ucraineanul Oleg Verniaev, cel mai bun în calificări, nu a putut reedita performanța, având un exercițiu cvasi-ratat pentru care a primit doar 14.700 (6.6), ieșind din cursă. Israelianul Alexander Shatilov, un specialist al solului, campion european 2013 și bronz 2014 și 2015, n-a ratat ocazia să-și pună în valoare calitățile, realizând a doua notă: 15.300 (6.6 / 8.800), dar numai până la intrarea în concurs a lui Marian Drăgulescu, penultimul pe lista de start.

La 36 de ani, Marian Drăgulescu a oferit un exercițiu cu cea mai mare notă de plecare (6.8), dar și cu câteva mici erori – între altele și 0.1 penalizare -, evoluție care i-a adus, totuși, o nouă medalie, de argint. O revenire pe podium după 10 ani (!), la un aparat pe care l-a dominat în intervalul 2000 – 2006, răstimp în care a cucerit 3 titluri continentale (2000, 2004, 2005),

o medalie de argint (2006) și una de bronz (3), consemnând, desigur, acum doar performanțele europene.

După mai puțin de 40 de minute, aproape fără nicio încălzire, având în vedere că timpul amintit a fost consumat cu Ceremoniile de premiere, a fost dat startul la sărituri. Marian Drăgulescu – numărul 4. Fiecare gimnast a avut de executat câte două sărituri, debutul făcându-l deținătorul titlului Nikita Nagornyy. Pentru primul salt a ales un „Drăgulescu” – 15.466 (6.0), dar la al doilea a ieșit din axă, nu și-a putut păstra elanul și, pentru a evita căderea, a făcut un pas mare lateral părăsind podiumul, ceea ce a însemnat o penalizare de 0.4 și 14.366 (6.0), pe un total de 14.916. Compatriotul său Denis Ablazin, primul în calificări, a fost gimnastul care a prezentat cele mai dificile exerciții, dar care n-a fost în ziua sa bună. Fiecare salt a pus mari probleme juriului în a stabili notele, ca urmare a marilor ratări de la aterizare. A terminat cu 14.033. Artur Davtyan (Armenia), o primă săritură de 15.400 (6.0), o a doua de 15.233 (6.0), o medie de 15.316 și argint.

Cvadruplul campion mondial Marian Drăgulescu a început cu săritura care-i poartă numele: 15.433 (6.0). A doua a fost mai dificilă (6.2) și 15.200. Total 15.316. O nouă medalie continentală, de această dată de argint, o performanță care se adaugă și celor trei titluri europene (2002, 2004, 2006).

Marian Drăgulescu și Artur Davtyan aveau însă să se vadă depășiiți de unul dintre favoriți, Oleg Verniaiev (Ucraina) – care a început tot cu „Drăgulescu” -, cu 15.366 (6.0) și 15.433 (6.0), o medie de 15.399 și aur!

Campionul continental din 2014 și 2015, Oleg Verniaiev (Ucraina), favoritul de la paralele, cu 16.000 în calificări, a avut o ezitare care a necesitat corecții ulterioare, ceea ce a dus la diminuarea notei finale, bună doar pentru argint: 15.716 (6.9). Al 3-lea în calificări, David Belyavsky n-a avut adversari, pentru un 16.033 (6.9), în a obține aurul, bronzul revenind germanului Marcel Nguyen, cu un exercițiu dificil, cotelat cu 15.566 (7.0). Elvețianul Christian Baumann, medaliatul cu bronz 2015, a ratat încă din start, fiind obligat să se mulțumească cu locul 6: 14.333 (6.6).

Evident, speranțele noastre se îndreptau către Marius Berbecar, argintul din 2015 și a doua notă în calificări, și spre Andrei Muntean, cu reale perspective pentru o bună poziționare.

Debutul finalei i-a aprținut lui Andrei Munteanu, cu un exercițiu curat, fără erori majore, ce avea să fie notat cu 14.958 (6.2), dar, care, în final, avea să fie similar doar cu locul 5, la fel ca la ediția precedentă a europenelor.

Marius Berbecar a pus punct finalei, din păcate fără a repeta performanța trecută, ca urmare a unei ușoare ezități la execuția unui element, ceea ce a cerut, apoi, o improvizație pentru a ieși din „necaz”, astfel că a fost notat cu doar 15.000 (6.2) și locul 4.

De notat această prezență consecutivă (2015 și 2016) în finală, care îi plasează, totuși în topul continental al aparatului, dacă avem în vedere că la startul concursului la acest aparat s-au prezentat 91 de gimnaști.

Cu cele două medalii de argint ale lui Marian Drăgulescu, gimnastica masculină românească s-a numărat printre cele 9 medaliate, din 38 de țări participante, iar pe sportivul nostru în „clubul” restrâns al celor care au urcat pe podium.

- După un deceniu, din nou pe podium. La impresionantul palmares – și mă refer doar la cel continental – ai adăugat încă două medalii. Acum argint, după o foarte lungă absență și la 36 de ani...

- Este adevărat, a trecut destul timp de la ultimul Campionat European. Era cazul să arăt că încă exist! Sunt foarte fericit. Am reușit, mai întâi să intru în două finale, ceea ce nu este puțin și să plec de aici cu tot atâtea medalii. Ambele de argint, dar, cred, că au o valoare mult mai mare.

- *Debutul l-ai făcut la sol...*

- În adevăr, solul a deschis ziua finalei pe aparate. Am intrat foarte hotărât. Știam că nota de plecare mă poziționa între primii 3. Dacă îmi făceam treaba, știam, de asemenea, că o să ajung pe podium. Concursul a fost plin de emoții. Greșise și Oleg Verniaev, cel care avea cele mai multe șanse, în fața mea, așa că mi-am spus: „Mariane, acu-i acu! Cât mai bine poți tu...!”. În schimb, după prima linie, m-am dezumflat puțin, pentru că am aterizat direct cu un picior afară, motiv pentru care am intrat un pic în panică. M-am gândit că nu mai am nicio șansă la medalie. Doar dacă opresc toate aterizările pe mai departe... Acel moment m-a determinat să deschid puțin mai devreme la a doua linie și, acolo, iarăși am făcut un pas care nu mi-l doream. Dar, ce să mai spun?!, mă bucur că ultima „aterizare” a fost pe ... podium! A fost bine că am reușit să-mi fac toate elementele din exercițiu, astfel că am avut și o notă mare de plecare, din 6.8, că am reușit medalia mult dorită...

- *„Rotația” următoare: la sărituri. Dar, după o pauză de vreo 40 de minute, ca urmare a Ceremoniei de premiere de la primele aparate, inclusiv solul... Nu prea a fost, până la start, timp de încălzire apoi...*

- A fost, într-adevăr, o schimbare de aparat și abordare. După pauza aceea în care am stat în picioare și fără încălzire, a fost greu, indiscutabil. Mă bucur că mi-au ieșit ambele sărituri. Aveam un semn de întrebare: dacă la prima săritură (nn. – celebra și dificila „Drăgulescu”) să stau sau nu, deoarece atunci când vrei să stai la un element există și riscul să deschizi puțin mai devreme și e suficient cât să faci o greșeală foarte mare. Chiar i-am spus antrenorului: „Ce să fac?”, iar el mi-a răspuns „Mergi la sigur”, la care i-am replicat: „O să văd eu în aer cum mă simt și o să văd atunci...” Și mă bucur că am reușit să „stau”, fapt care mi-a adus medalia.

- *Cu două luni înaintea Jocurilor Olimpice, două medalii europene, o spectaculoasă revenire. Urmează o perioadă grea de pregătire.*

- Oricum, nu vreau să las lucrurile așa. Vreau să îmbunătățesc solul la nota de plecare cu încă 4 zecimi. La Berna am avut deja un element nou pe prima linie, pentru ca a 3-a să fie una în premieră executată în competiție. Și la sărituri doresc să-mi ridic nota de plecare, să mai adaug 4 zecimi. E greu, dar nu imposibil. Iar întrecerea olimpică va fi un „iad”.

- *Te vei opri, din nou, după Rio?*

- Nici nu mă gândesc. În 2017 sunt Campionatele Europene la Cluj și-mi doresc cu din tot sufletul să ajung acolo, să evoluez la noi acasă, cu mii de români în tribună, la o întrecere europeană. Este un moment unic în cariera unui gimnast. Este, într-un fel, marea medalie de aur din palmares...

Dacă seniorii s-au întors acasă cu cele două medalii ale lui Marian Drăgulescu, cu prezența în finala de la paralele prin Marius Berbecar și Andrei Muntean, juniorii au avut „coșul” gol, păstrându-se pe aceleași coordonate ca la ediția precedentă. S-au aflat în PostFinance Arena din Berna 150 de gimnaști în concursurile individuale și 31 de echipe, între care și sportivii noștri Anghel Anghel, Iosif Cristea, Alexandru Băncioiu, Cătălin Drunea

și Eduard-Liviu Gavrilă, însoțiți de antrenorii Adrian Ianculescu, Cornel Burduhosu și Augustin Pop

În urmă cu doi ani, formația noastră de juniori a fost pe locul 19, noua generație nereușind nici ea prea mult. Cu o evoluție de ansamblu la nivel de mijloc – pozițiile ocupate pe aparate fiind elocvente în acest sens -, având în sărituri aparatul cu cea mai mare pierdere de puncte (locul 25!!), juniorii români au coborât tot mai mult pe măsură ce au intrat în concurs și celelalte echipe – cu deosebire cele din ultima Subdiviziune -, astfel că, în final, s-au poziționat pe locul 16. Dacă privim partea plină a paharului, atunci putem spune că echipa, într- componentă total nouă, a făcut trei pași înainte față de ediția precedentă, dar insatisfacția este mult mai mare, dacă avem în vedere că am fost depășiți de juniorii din Georgia, Suedia, Turcia, Serbia, Norvegia, ca să dăm doar câteva exemple.

Medaliile de aur și argintul au revenit M. Britanii și Rusiei, în aceeași ordine și la Sofia 2014, iar bronzul a intrat în posesia Elveției, care a făcut rocadă cu Franța, față de ediția precedentă.

Evoluții oscilante, cu, în general, o dificultate scăzută, nu au permis juniorilor noștri să se afle nici în disputa pentru o calificare între primii 24 la individual compus sau în primii 8 pe aparate. Cele mai bune poziții la individual: 47. Cătălin Drunea (individual compus), 36. Eduard Gavrilă (sol), 36. Iosif Cristea (cal), 27. Alexandru Băncioiu (inele), 26. Cătălin Drunea (paralele), 49. Iosif Cristea (bară).

Spunea Marian Drăgulescu: „În 2017 sunt Campionatele Europene la Cluj și-mi doresc cu din tot sufletul să ajung acolo, să evoluez la noi acasă, cu mii de români în tribună, la o întrecere europeană. Este un moment unic în cariera unui gimnast. Este, într-un fel, marea medalie de aur din palmares...”

Așadar, la Cluj, între 19 și 24 aprilie...

*

Privite prin prisma europeanului pasionat de sport, Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale și Campionatele Europene, reprezintă, indiscutabil, punctele de sprijin ale unei activități competiționale de vârf, care dau măsura valorii gimnasticii pe plan mondial, școala românească ocupând un loc de frunte.

Este momentul să tragem linie pentru a face loc câtorva elemente statistice, ce se vor doar limitate argumente pentru valoarea gimnasticii românești.

La nivelul european al senioarelor și seniorilor, tabloul medaliilor realizate de sportivii noștri la fiecare ediție are următoarea configurație

Ediții	Senioare				Seniori			
	Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
1957	0	4	2	6	0	0	0	0
1959	0	3	1	4	0	0	0	0
1973	0	1	3	4	0	1	0	1
1975	4	1	2	7	1	1	0	2
1977	2	1	0	3	0	0	0	0
1979	3	3	1	7	0	0	0	0
1981	1	2	2	5	0	1	0	1
1983	3	3	3	9	0	0	1	1

1985	0	1	1	2	0	0	2	2
1987	4	3	1	8	0	0	2	2
1989	2	2	3	7	0	2	1	3
1990	1	1	1	3	0	0	1	1
1992	1	2	1	4	0	0	1	1
1994	4	1	3	8	1	1	0	2
1996	4	2	1	7	0	0	1	1
1998	2	3	4	9	0	0	0	0
2000	1	2	1	4	3	1	1	5
2002	0	0	1	1	4	0	1	5
2004	4	2	0	6	5	0	0	5
2005	1	0	0	1	1	3	1	5
2006	2	1	2	5	1	3	0	4
2007	0	3	1	4	0	0	1	1
2008	2	2	1	5	0	1	2	3
2009	0	1	1	2	0	1	0	1
2010	1	0	3	4	0	0	1	1
2011	2	1	1	4	1	1	0	2
2012	4	2	0	6	1	0	1	2
2013	1	4	1	6	0	1	0	1
2014	2	1	1	4	0	0	0	0
2015	1	0	0	1	0	1	0	1
2016	0	0	2	2	0	2	0	2

53 de gimnaste și 29 de gimnaști și-au înscris numele pe tabloul medaliaților, „plutonul” fiind condus, prin numărul de medalii, dar mai ales prin valoarea în aur a acestora de Nadia Comăneci, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Simona Amânar, Marian Drăgulescu, Marius Urzică, Ioan Suci.

Feminin

	Aur	Argint	Bronz	Total
Nadia Comăneci	10	2	1	13
Sandra Izbașa	7	4	1	12
Cătălina Ponor	7	2	3	12
Simona Amânar	6	3	3	12
Larisa Iordache	5	5	1	11
Daniela Silivaș	5	3	2	10
Gina Gogean	4	4	2	10
Lavinia Miloșovici	4	1	1	6
Ecaterina Szabo	2	3	1	6
Diana Bulimar	2	1	1	4
Raluca Haidu	2	0	2	4
Andreea Munteanu	2	0	0	2
Monica Roșu	2	0	0	2
Corina Ungureanu	2	0	0	2
Steliana Nistor	1	3	1	5
Lavinia Agache	1	1	2	4
Ana Maria Tămârjan	1	1	1	3
Alexandra Eremia	1	1	0	2

Maria Olaru	1	1	0	2
Nicoleta Sofronie	1	1	0	2
Caludia Presecan	1	0	2	3
Amelia Racea	1	0	2	3
Oana Ban	1	0	0	1
Ana Maria Bican	1	0	0	1
Andreea Cacovean	1	0	0	1
Alexandra Dobrescu	1	0	0	1
Nadia Hățăgan	1	0	0	1
Mirela Pașca	1	0	0	1
Cerasela Pătrașcu	1	0	0	1
Gabriela Potorac	1	0	0	1
Alina Stănilă	1	0	0	1
Silvia Stroescu	1	0	0	1
Elena Leuștean	0	5	0	5
Emilia Eberle	0	3	0	3
Sonia Iovan	0	2	3	5
Alina Goreac	0	1	4	5
Diana Chelaru	0	1	2	3
Cristina Bontaș	0	1	1	2
Eugenia Golea	0	1	1	2
Andreea Răducă	0	1	1	2
Cristina Grigoraș	0	1	0	1
Florica Leonida	0	1	0	1
Alina Stăiculescu	0	1	0	1
Camelia Voinea	0	1	0	1
Loredana Boboc	0	0	1	1
Gabriela Drăgoi	0	0	1	1
Rodica Dunca	0	0	1	1
Anca Grigoraș	0	0	1	1
Vanda Hădărean	0	0	1	1
Andreea Isărecu	0	0	1	1
Maria Neculiță	0	0	1	1
Ioana Petrovski	0	0	1	1
Ana Porgras	0	0	1	1
Mihaela Stănuleț	0	0	1	1

Masculin

	Aur	Argint	Bronz	Total
Marian Drăgulescu	8	5	1	14
Marius Urzică	5	2	0	7
Ioan Suci	4	2	0	6
Dan Potra	3	0	0	3
Flavius Koczi	2	4	4	10
Răzvan Șelariu	1	4	2	7
Dan Grecu	1	1	0	2
Constantin Covaci	1	0	0	1
Alin Jivan	0	2	0	2

Ilie Popescu	0	1	2	3
Marius Berbecar	0	1	1	2
Cristian Leric	0	1	1	2
Cristian Brezeanu	0	1	0	1
Rareș Orzață	0	1	0	1
Kurt Szillier	0	1	0	1
Nicușor Pascu	0	1	0	1
Dorin Petcu	0	1	0	1
Marian Rizan	0	0	2	2
Cristian Bătagă	0	0	1	1
Mihai Borș	0	0	1	1
Oviudiu Buidoso	0	0	1	1
Vlad Cotuna	0	0	1	1
Adrian Gal	0	0	1	1
Marius Gherman	0	0	1	1
Cosmin Malița	0	0	1	1
Levente Molnar	0	0	1	1
Valentin Pîntea	0	0	1	1
Robert Stănescu	0	0	1	1
Nicu Stroia	0	0	1	1

De asemenea, numeroase poziții pe podiumul întrecerilor europene și la nivelul juniorilor:

Junioare					Juniori			
Ediții	Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
1978	3	3	0	6	0	0	0	0
1980	4	0	1	5	0	0	3	3
1982	3	1	0	4	0	0	2	2
1984	1	2	1	4	0	2	0	2
1986	2	1	3	6	2	1	1	4
1988	1	3	2	6	0	2	0	2
1991	4	1	0	5	0	0	3	3
1992	3	1	1	5	-	-	-	-
1993	2	4	4	10	1	1	1	3
1994	4	0	2	6	2	1	0	3
1995	2	3	0	5	0	2	2	4
1996	3	1	1	5	0	1	1	2
1998	1	4	1	6	1	2	2	5
2000	5	3	0	8	1	0	1	2
2002	1	3	2	6	1	0	1	2
2004	3	3	0	6	0	0	1	1
2006	1	3	1	5	0	0	0	0
2008	1	1	1	3	0	0	0	0
2010	1	2	2	5	1	1	0	2
2012	0	3	3	6	0	2	0	2
2014	0	4	1	5	0	0	0	0
2016	1	1	1	3	0	0	0	0

Pe plan internațional, calendarul competițional la nivel continental, însă, este cu mult mai bogat, fie dacă ne referim și la ceea ce se întâmplă pe alte continente – Jocurile Africane, Jocurile Americii Centrale și Caraibelor, Jocurile Pan Americane, Jocurile Americii de Sud, Jocurile Asiei, Jocurile Commonwealthului, Universiade etc – și chiar în Europa, cu numeroase competiții bilaterale amicale în organizarea federațiilor naționale ori cluburi sau oficiale (Cupa Mondială, inițiată în 1975, și continuată cu FIG World Cup și FIG Challenge Cup), sub egida forului internațional sau continentale, cu Jocurile Europene (din 2015), fiecare cu o vechime mai mare sau mai mică, dar fiecare cu o contribuție solidă la dezvoltarea gimnasticii. Trebuie să facem mențiunea că, în timp, aceste competiții au suferit importante modificări de format și ritmicitate, pentru a se adapta mai bine condițiilor dintr-o perioadă sau alta, că altele au apărut și dispărut – Mastersul European (1997 – 2003), Campionate Balcanice (1976 – 1992) ș.a. -, cu toate lăsând, însă, urme vizibile în mersul ascendent continuu al gimnasticii.

DE LA CAMPIONATE LA „JOCURI”

*„Mă simt fericit ori de câte ori reușesc
să mă ridic deasupra unui obstacol”*

Ludwig van Beethoven, compozitor

În calendarul internațional al anului 2015, unul dintre cele mai importante evenimente a fost desfășurarea, la Baku (Azerbaidjan), primei ediții a Jocurilor Europene, competiție nou intrată în peisajul sportului mondial.

Printre cele mai importante sporturi din Program, gimnastica a fost prezentă cu toate cele 5 discipline ale sale – artistică masculin și feminin, aerobica, ritmică, trampoline, acrobatică – întrecerile desfășurându-se într-un nou format, aplicat deja la Campionatele Europene de la Montpellier din 2015 și care au prefațat noua concepție referitoare la organizarea unor „campionate unite” ale gimnasticii în același timp și în același loc.

La „Arena Națională de Gimnastică” din Baku, gimnastica noastră a fost prezentă în întrecerile de la artistic și aerobic, fiind reprezentată de:

Artistică – Feminin: Andreea Iridon, Laura Jurca, Sivia Zarzu; antrenori – Lucian Sandu, Lăcrămioara Moldovan

Artistică – Masculin: Cristian Bățașă, Marius Berbecar, Vlad Cotuna; antrenori – Ioan Suciuc, Ionuț Corlaci

Arbitri: Dan Grecu, Olga Didilescu (artistică), Cristiana Spînu (aerobic)

Echipă medical: dr. Mhaela Beldie, asist. Petra Teleman

Delegați arbitri UEG: Anca Grigoraș (artistică), Alina Drăgan (aerobic) – membre ale Comitetelor Tehnice UEG.

După fastuoasa Ceremonie de Deschidere, găzduită de Stadionul Olimpic din Baku, cu o capacitate de 68.195 locuri, sub bagheta directorul artistic Dimitris Papaioannou, creatorul Ceremoniilor Jocurile Olimpice de la Atena 2004, primii care au intrat în competiție au fost gimnaștii și gimnastele de la artistică, conform regulamentului cu 90 de sportivi (26 echipe și 12 individual) și 89 de sportive (26 echipe și 11 individual), întrecerile desfășurându-se în perioada 14 – 20 iunie pe Arena Națională de Gimnastică, cu o capacitate de 6.862 de locuri.

Prima parte a competiției a fost programată pe parcursul a două zile – câte 3 aparate la băieți și 2 la fete -, la finalul celei de a doua zi fiind cunoscute primele echipe campioane din istoria acestei competiții, precum și finaliștii individualului compus și pe aparate.

În competiția feminină, echipele și gimnastele individuale au evoluat în cadrul a 8 grupe, prima zi a calificărilor având în program două aparate: sărituri și paralele, în următoarea desfășurându-se bârna și solul, în timp ce băieții, în cele 5 Subdiviziuni, au evoluat, mai întâi, la sol, cal și inele, apoi la sărituri, paralele și bară.

Disputa a fost foarte strânsă, indiferent că aducem în discuție concursul pe echipe sau cel individual – doar câte un sportiv de țară în finale, cele pe aparate fiind de 6 -, iar cum formațiile au fost alcătuite doar din câte 3 componenți, a devine și mai clară ideea că orice eroare s-a transformat într-o „piatră de moară” în cursa spre podium.

Înainte de începerea competiției, o scurtă discuție cu Laura Jurca, în urmă cu un an medaliată cu argint la Campionatele Europene de junioare, participantă la Jocurile Olimpice ale Tineretului, în 2015 în echipa de senioare la Campionatele Europene de la Montpellier, iar Jocurile de la Baku cea de a doua mare competiție...

- Care sunt așteptările tale pentru Jocuri?

- *Voi încerca să cel mai bun exercițiu în cadrul concursului pe echipe și să urc pe podium în finale.*

- Pregătești noi elemente pentru această competiție sau ai un nou exercițiu?

- Am introdus noi elemente pentru concursul de aici și pentru apropiatele Campionate Mondiale.

- Anul trecut ai fost prezentă la Jocurile Olimpice ale Tineretului. Care este cea mai mare diferență între o participare la o manifestare multi-sport, ca aceste Jocuri, și un Campionat European normal?

- *Da, am luat parte la Jocurile Olimpice ale Tineretului. Există multe diferențe între Campionatele Europene și Jocurile Europene. Printre acestea se se află numărul mare de evenimente sportive în același timp și marele număr de sportivi care vor să urce pe podium.*

- Cum este „viața” în Satul Sportivilor?

- *În Satul Sportivilor avem posibilitatea să întâlnim persoane din țări diferite, din culturi diferite, îți poți face noi prieteni și să petreci timpul liber într-un mod foarte plăcut.*

- Ce doresc spectatorii să vadă?

- *Spectatorii vor să vadă evoluția favoriților, să-i susțină și să-i încurajeze, să-i aplaude în fiecare moment al competiției.*

- Dacă ai avea posibilitatea de a vedea un alt sport, pe care îl preferi?

- *Ador tenisul și mi-ar place să văd un turneu de tenis.*

- Mulțumim, Laura ! Mult succes, aici, la Baku!

Formația noastră feminină a evoluat în Subdiviziunea 5 din cele 8, alături de echipele Olandei și Olandei, precum și cu câteva gimnaste din Georgia, Serbia și Cipru. Principalele adversare s-au aflat în Subdiviziunea 1 (M. Britanie), în cea de a 2-a (Rusia – cu Aliya Mustafina, Viktoria Komova, Seda Tutkhalian), a 4-a (Elveția – cu Giulia Steingruber; Germania – cu Elisabeth Seitz), a 6-a (Italia, Polonia) sau a 7-a (Belgia, Cehia, Franța), fetele noastre având următoarea ordine de start:

Sărituri – Laura Jurca (ordine de start 4), Silvia Zarzu (5), Andreea Iridon (6)

Paralele – Laura Jurca (4), Andreea Iridon (5), Silvia Zarzu (6)

Bârnă – Andreea Iridon (1), Laura Jurca (2), Silvia Zarzu (3)

Sol – Laura Jurca (1), Silvia Zarzu (2), Andreea Iridon (3).

S-au aliniat la start 25 de formații, cu evoluțiile la sărituri și paralele (se iau în calcul doar cele mai bune 2 rezultate pe aparat), un concurs dominat de Rusia, care a aliniat cea mai puternică garnitură (Victoria Komova, Aliya Mustafina, Seda Tutkhalian), care s-a impus în ambele aparate, cu cele trei

gimnaste pe primele poziții la individual compus. Cu un total de 60.165, Rusia a depășit Germania (Elisabeth Seitz și Sophie Scheder punctele forte) cu peste două puncte (2.099) și doar un „accident” major putea să o mai scoată din „fotoliul” liderului.

În condițiile unei dispute strânse, echipa României a început bine concursul, obținând al treilea punctaj la sărituri (29.133), după Rusia (30.099) și Elveția (29.266), cea din urmă cu solida contribuție a campioanei europene 2015, Giulia Steingruber. Punctul slab, chiar foarte slab, avea să fie, din nou, la paralele,

După ce la sărituri s-a reușit o evoluție bună – un DTZ al Silviei Zarzu (14.333/5.8), urmat de prestația solidă a Laurei Jurca (14.800/5.8) și un Yurchenko executat de Andreea Iridon (12.566/4.0) – a urmat... dezastrul. În rotația a doua, fetele noastre s-au aflat la paralele.

Laura Jurca a intrat prima în concurs, marcată de responsabilitatea ce-i revenea, a căzut la un Hindorf în „secvența de deschidere”, urmând apoi de un șir ciudat de greșeli și de o nouă ratare (Geinger). Drept urmare, doar 10.433, la finalul unui exercițiu care nu a fost prea dificil, nici nou în program, exercițiu pentru care primise, cu două săptămâni înainte, la patruleterul de la Torino, 13.700.

Andreea Iridon a fost a doua la start pentru culorile noastre, reușind să compenseze oarecum din pierderea suferită de colega sa, ieșind de pe paralele cu un Kudos, executat pentru prima oară la un concurs oficial, ceea ce i-a adus și calificarea în finala aparatului, fiind cotate cu 13.733 /5.7.

Dar, a fost și rândul Silviei Zarzu, și, din nou, n-a fost bine, exercițiul său fiind marcat de o cădere, după ce a fost plin de erori, ceea ce a însemnat încă o notă de 10.0, mai exact 10.500. Poate că greșelile n-au constituit, totuși, o surpriză, dacă avem în vedere că Silvia Zarzu nu a evoluat de mult timp pe acest aparat în concursurile internaționale, ea intrând în competiție nepregătită, doar pentru a se încerca „eliminarea” din calcul a rezultatului Laurei Jurca, ținând seama de regulament, tentative nereușită. Laura Jurca, Silvia Zarzu și Andreea Iridon au terminat pe locul 12 (24.233) la acest aparat, ceea ce a însemnat, coroborat cu celelalte rezultate, locul 10 în ierarhia generală la mijlocul concursului, cu 53.366.

Dar, iată cum au fost notate fetele noastre:

Sărituri: Andreea Iridon 12.566 (4.0 / 8.566), Laura Jurca 14.800 (5.8 / 9.000), Silvia Zarzu 14.333 (5.8 / 8.533). Total: 29.133 – locul 3

Paralele: Andreea Iridon 13.733 (5.6 / 8.133), Laura Jurca 10.433 (5.4 / 5.033), Silvia Zarzu 10.500 (4.8 / 5.700). Total: 24.233 – locul 12.

La jumătatea concursului, înaintea evoluțiile de la bârnă și sol, ierarhia avea următoarea configurație: 1. Rusia 60.165, 2. Germania 58.066, 3. Ungaria 55.964, 4. Olanda 55.433, 5. Elveția 55.232, 6. Italia 55.198, 7. M. Britanie 54.832, 8. Franța 54.699, 9. Belgia 54.465, 10. România 53.366.

Formația feminină a încheiat evoluția la această cea dintâi ediție a Jocurilor Europene ratând șansa de a înscrie o performanță medaliată. Deși, în 3 din cele 4 aparate a fost pe podium (3 – sărituri și bârnă și câștigătoare la sol), prestația la paralele a cântărit mai greu decât o „piatră de moară” în punctajul general (108.499), ceea ce a fost, în final, echivalentul locului 7. Și regretul a fost cu atât mai mare, cu cât, spre exemplu, medaliata cu argint, Germania, exceptând paralele (locul 2), a oscilat la celelalte aparate între pozițiile 7 și 9.

În cea de a doua zi a competiției, gimnastele românce au pornit de pe locul 10, după sărituri și paralele, reușind să facă trei pași înainte, având în vedere că programul a cuprins evoluțiile la bârnă și sol, punctele lor forte, rând pe rând fetele noastre fiind cotate, în ansamblu, cu note bune și foarte bune:

Bârnă: Andreea Iridon 14.100 (5.9 / 8.200), Laura Jurca 13.400 (5.6 / 7.800), Silvia Zarzu 11.966 (4.9 / 7.066)

Sol: Andreea Iridon 12.600 (5.3 / 7.300), Laura Jurca 13.700 (5.7 / 8.000), Silvia Zarzu 13.933 (5.7 / 8.233).

Finalul concursului a adus pe podium echipele Rusiei, Germaniei și Olandei, gimnastele ruse – Victoria Komova, Aliya Mustafina, Seda Tutkhalian – dovedindu-se a fi cu adevărat cele mai bune, ele terminând cu un avantaj de 6.5 puncte față de a doua clasată, Germania, și cu 6.798 față de Olanda, medaliata cu bronz. Doar 1.600 le-a despărțit pe fetele noastre de podium, ceea ce trimite, încă o dată, la „călcâiul lui Achile”, adică la vulnerabilitatea ce o reprezintă paralelele în ansamblul unei competiții cu valori apropiate.

1.	Rusia	30.099	30.066	29.166	27.566	116.897
2.	Germania	28.077	30.000	25.899	26.432	110.397
3.	Olanda	27.933	27.500	27.766	26.900	110.099
7.	România	29.133	24.233	27.500	27.633	108.499
	Andreea Iridon	12.566	13.733	14.100	12.600	
	Laura Jurca	14.800	10.433	13.400	13.700	
	Silvia Zarzu	14.333	10.500	11.966	13.933	

76 de gimnaste au intrat în calificările la individual compus, 18 dintre acestea continuând cursa în runda finală. Conform regulamentului, a acces în ultima fază doar câte o sportivă de țară, astfel că s-a ajuns în situația de a se afla în dispută pentru podium gimnaste care au terminat calificările tocmai pe la jumătatea clasamentului, ultimul loc fiind adjudecat de o sportivă slovacă de pe locul 38!

Competiția calificărilor a fost dominată de cele trei gimnaste din Rusia, în frunte cu Aliya Mustafina. Situată pe locul 17, Andreea Iridon și-a asigurat locul în finală, cu un total de 52.999, înaintea ei fiind, printre altele Aliya Mustafina 58.865, Giulia Steingruber 56.565, Sophie Scheder 56.432, Lieke Wevers 55.099, Tea Ugrin 54.765, Valentine Pikul 54.566, Celine van Gerner 54.400. La rândul lor, Laura Jurca a încheiat pe locul 21 (52.333), iar Silvia Zarzu pe 31, cu 50.732.

Era de așteptat, deci, ca disputa finală pentru medalia de aur să se desfășoare între Aliya Mustafina (Rusia), revenită după o lungă perioadă, în plinitudinea forțelor, după cum a lăsat să se vadă în calificări unde s-a impus detașat, și Giulia Steingruber (Elveția), campioana europeană de la Montpellier 2015. În această „goană” după podium erau așteptate să intervină Sophie Scheder (Germania), care a obținut prezența în finală în dauna colegei sale Elisabeth Seitz, Lierke Wevers (Olanda), dar și alte... surprize.

Obținuseră calificarea în finala feminină: Aliya Mustafina (Rusia), Giulia Steingruber (Elveția), Sophie Scheder (Germania), Lieke Wevers (Olanda), Tea Ugrin (Italia), Valentine Pikul (Franța), Dorina Bogczco (Ungaria), Kellz Simm (M. Britanie), Gaele Mzs (Belgia), Andreea Iridon (România), Gabriela

Janik (Polonia), Tutya Yilmaz (Turcia), Vasiliki Miloussi (Grecia), Ainhoa Carmona Urbano (Spania), Marina Nekrasova (Azerbaidjan), Angelina Kysla (Ucraina), Tzuf Feldon (Israel), Barbora Mokosova (Slovacia).

În calificări, Aliya Mustafina (Rusia) a terminat pe primul loc, „eliminându-le” pe colegile sale Seda Tutkhalyan și Victoria Komova, situate pe pozițiile 2 și 3, dar... regulamentul e regulament, astfel că următoarele în clasament, Giulia Steingruber (Elveția), Sophie Scheder (Germania) și Lieke Wevers (Olanda), au făcut câte doi pași spre vârf. Și acolo aveau să fie cele patru, doar cu o schimbare de poziție între gimnasta olandeză și germană, și la finalul... finalei individualului compus, cu Aliya Mustafina, per ansamblu, de departe cea mai bună.

Înainte de finale, tehnicienii noștri au decis să o înlocuiască pe Andreea Iridon, care obținuse prezența în finală, cu Laura Jurca, apreciind că aceasta ar avea mai multe șanse într-o clasare superioară. Gimnasta noastră a fost, însă, prea timorată de misiunea primită, dorința de a concura mai de la egal la egal cu puternicele adversare, transformându-se într-o veritabilă „piatră de moară”, chiar dacă notele sale au fost parțial mai bune decât cele din calificări, cu excepția săriturilor, unde a pierdut 1.500, și solului, unde a cedat 0.034, drept urmare dacă așezăm față în față finala și calificările, avem următoarea situație: sărituri 13.400 – 14.800; paralele 12.200 – 10.433; bârnă 13.666 – 13.400; sol 13.666 – 13.700, note în finală care au echivalat cu locul 16 – sărituri, 13 – paralele, 4 – bârnă, 5 – sol.

Iată care a fost și evoluția în cadrul celor patru rotații:

După 2 aparate: 1. Aliya Mustafina 30.366, 2. Giulia Steingruber 28.733, 3. Sophie Scheder și Lieke Wevers 27.666... 7. Laura Jurca 27.032 (bârnă 13.666 / 5.6 / 8.066; sol: 13.666 / 5.7 / 7.666)

După 3 aparate: 1. Aliya Mustafina 44.866, 2. Giulia Steingruber 42.499, 3. Sophie Scheder 41.899... 8. Laura Jurca 40.432 (bârnă 13.666 / 5.6 / 8.066; sol: 13.666 / 5.7 / 7.666; sărituri: 13.400 / 5.8 / 7.700 / 0.10)

După 4 aparate: 1. Aliya Mustafina 58.566, 2. Giulia Steingruber 56.699, 3. Lieke Wevers 54.932... 9. Laura Jurca 52.632 (bârnă 13.666 / 5.6 / 8.066; sol: 13.666 / 5.7 / 7.666; sărituri: 13.400 / 5.8 / 7.700 / 0.10; paralele: 12.200 / 5.5 / 6.700).

1. Aliya Mustafina	14.866(2)	15.500 (1)	14.500 (1)	13.700 (3)	58.566
2. Giulia Steingruber	15.600 (1)	13.133 (9)	13.766 (3)	14.200 (1)	58.566
3. Lieke Wevers	13.700 (13)	13.966 (3)	13.533 (5)	13.866 (2)	56.699
9. Laura Jurca	13.400 (16)	12.200 (13)	13.666 (4)	13.366 (5)	52.632

O ultimă șansă pentru fetele noastre de a urca pe podium l-au avut finalistele de la aparate, cu Andreea Iridon – la paralele și bârnă – și Silvia Zarzu – la sol -, Andreea Iridon obținând, în final, două medalii, una de argint, cealaltă de bronz.

Andreea Iridon a intrat în competiție mai întâi la paralele și, apoi, la bârnă. Oricum, ea a fost out-sidera care a urcat pe podium, pentru că gimnasta noastră a intrat între cele mai bune 6 de la paralele de pe locul 9 al calificărilor. Așa cum a fost și în faza anterioară, multipla campioană Aliya Mustafina a dominat indiscutabil la toate capitolele, obținând din partea juriului un meritat 15.400 (6.5 / 8.900), pentru a fi secondată, la fel, de Sophie

Scheder (15.200 / 6.4 / 8.800). Restul gimnastelor finaliste aveau la dispoziție doar bronzul, care avea să revină gimnastei noastre (12.800 / 5.5 / 7.300) – în ciuda faptului că a căzut la al său Gienger – în fața ungueroaicei Noemi Makra (12.733) și a olandezei Celine van Gerner (12.666), având asupra lor ascendentul unei note de plecare mai mare.

1. Aliya Mustafina	6.500	8.900	15.400
2. Sophie Scheder	6.400	8.800	15.200
3. Andreea Iridon	5.500	7.300	12.800

Aflată prima pe bârna finală, Andreea Iridon, care terminase calificările pe locul 6, a ridicat încă din debutul concursului ștacheta exigențelor. Cu o evoluție dintre cele mai bune, plecând din 5.8 (care avea să se dovedească în final cea mai mare, totuși cu un mic pas înapoi față de runda precedentă) și cu o execuție de calitate, a coborât de pe „puntea suspinelor” cu 14.000 (5.8 / 8.200), instalându-se pe primul loc. Și avea să rămână pe această poziție și după trecerea Sedei Tutkhalian (câștigătoarea calificărilor – 14.600), penalizată pentru o cădere, sau Giuliei Steingruber (a 3-a – 14.400), anticipat principalele candidate la primele poziții, ambele cu note mai mici decât gimnasta noastră, mai mult sportiva rusă încheind în cele din urmă pe locul 5! Surpriza a avea să vină însă de la olandeza Lieke Wevers, bronzul de la individual compus, care a prins loc în finală ca urmare a prevederii regulamentare că nu pot fi mai mult de doi sportivi în disputa decisivă, ea fiind a 7-a în calificări, cu 14.066. Iar Lieke Wevers a răsturnat toate calculele, și, din ultima în competiția finală, a ajuns prima în clasament, obținând medalia de aur, cu 14.200, ca urmare a unei notei mari de la execuție (8.700)!

1. Lieke Wevers	5.500	8.700	14.200
2. Andreea Iridon	5.800	8.200	14.000
3. Giulia Steingruber	5.600	8.100	13.700

Între finalistele pe aparate s-a aflat și Silvia Zarzu, la sol, care a încheiat competiția pe locul 5, cu 13.566 (5.7 / 8.066 / 0.2), ea nereușind să repete evoluția din calificări, fază în care a terminat pe poziția secundă (13.933 / 5.7 / 8.233), după Aliya Mustafina, care fost depășită, la rândul ei de Giulia Steingruber, în runda anterioară pe locul 5, dar care a obținut un avantaj de 0.066 în fața gimnastei ruse.

1. Giulia Steingruber	6.000	8.366	0.1	14.266
2. Aliya Mustafina	5.900	8.300		14.200
3. Lieke Wevers	5.400	8.400		13.800
5. Silvia Zarzu	5.700	8.066	0.2	13.566

O dispută „tare” se anunța și în competiția masculină, cu 5 Subdiviziuni, și participarea multe nume mari. Campionii europeni 2015, Oleg Verniaev (Ucraina, individual compus, paralele), Marijo Moznik (Croatia, bară) și Eleftherios Petrounias (Grecia, inele), ei urmând a se confrunța cu Fabian Hambuechen (Germania), care a renunțat la campionatele continentale pentru a se concentra asupra acestei competiții, cu Oleg Stepko, marea speranță a

gazdelor, sau Alexander Shatilov (Israel), care a intrat în competiție la sol și bară. Rusia a venit cu o echipă puternică, avându-i în componență pe David Belyavskiy, Nikolai Kuksenkov și Nikita Ignatiev, Marea Britanie a aliniat o formație tânără, compusă din campionii europeni ai juniorilor Frank Baines, Brinn Bevan și Nile Wilson.

Formația României a fost alcătuită din Marius Berbecar – medaliatul cu argint la paralele al ultimului European -, Cristian Bătagă și Vlad Cotuna, gimnaști experimentați, componenți de bază ai lotului nostru. „Va fi un concurs tare, o etapă foarte importantă pentru fiecare gimnast și echipă, deoarece în toamnă ne așteaptă Campionatele Mondiale de la Glasgow, acolo unde se va face primul pas spre Jocurile Olimpice. Este și motivul pentru care acordăm o mare atenție Jocurilor Europene de la Baku, ca o posibilitate deosebită de testare a momentului în care bne aflăm cu pregătirile și, desigur, unde trebuie să efectuăm reglajele necesare”, declara Ioan Suci, antrenorul coordonator.

În acest context, echipa României a evoluat în Subdiviziunea a 5-a, alături de Irlanda, Turcia, Serbia, Franța și o serie de gimnaști individuali:

Inele – Vlad Cotuna (1), Cristian Bătagă (2), Marius Berbecar (3)

Sol – Vlad Cotuna (1), Cristian Bătagă (2), Marius Berbecar (3)

Cal – Marius Berbecar (1), Vlad Cotuna (2), Cristian Bătagă (3)

Bară – Marius Berbecar (3), Cristian Bătagă (4), Vlad Cotuna (5)

Sărituri – Vlad Cotuna (2), Cristian Bătagă (3), Marius Berbecar (4)

Paralele – Cristian Bătagă (2), Vlad Cotuna (3), Marius Berbecar (4).

Ucraina 88.598, Rusia 88.199, Azerbaidjan 86.098, Belarus 85.632, respectiv Oleg Verniaev 45.000, David Belyavskiy 44.000, Oleg Stepko 43.899 au fost echipele și gimnaștii care au „acaparât” primele poziții în competiția masculină, iar tabloul nu mai are nevoie de comentarii.

Echipa României a avut o evoluție de mijloc, dacă luăm în considerare faptul că a încheiat, după trei aparate (inele, sol, cal) pe locul 10 din 26 de formații aflate în concurs, având un total de 83.065, fiind pe 15 la sol (27.866), 8 la cal (27.766) și 9 la sărituri (27.433). După primele tri aparate, programate în ziua întâi a concursului:

Sol: Vlad Cotuna 14.166 (6.2 / 7.966), Cristian Bătagă 13.700 (6.0 / 8.000 / 0.3)

Cal: Cristian Bătagă 14.300 (6.3 / 8.000), Marius Berbecar 13.466 (5.4 / 8.066), Vlad Cotuna 13.200 (5.6 / 7.600)

Inele: Vlad Cotuna 13.833 (6.0 / 7.833), Cristian Bătagă 13.600 (6.3 / 7.300)

A urmat ziua decisivă pentru stabilirea ierarhiei în concursul pe echipe, la finalul căreia formația noastră a terminat pe locul 9, punctajele obținute pe ultimele trei aparate (sărituri, paralele, bară) neinfluențând poziția ocupată la mijlocul competiției, gimnaștii români păstrându-se la aceleași cote ale locurilor 8 – 10 la sărituri și bară, dar fiind printre cei mai buni la paralele, cu 30.699 având al 3-lea scor, după Azerbaidjan 30.832 și Rusia 30.766, cea dintâi, în final, medaliată cu bronz, iar cealaltă intrând în posesia titlului, între ele fiind Ucraina, care, la acest aparat, a fost tocmai pe locul 7. Cu 27.866 la sol (locul 15), 27.766 la cal (8), 27.433 la inele (9), 28.833 la sărituri (10), 30.699 la paralele (3) și 28.600 la bară (8), gimnaștii noștri au avut un total de 171.197, suficient de departe de pozițiile fruntașe.

1.	Rusia	29.500	29.166	29.533	29.666	30.766	30.332	178.963
2.	Ucraina	29.566	28.266	30.766	30.732	28.966	29.133	177.429
3.	Azerbaidjan	28.699	29.966	27.433	29.699	30.832	27.566	174.195
9.	România	27.866	27.766	27.433	28.833	30.699	28.600	171.197
	Cristian Băţagă	13.700	14.300	13.600	14.533	14.333	13.600	
	Marius Berbecar		13.466		13.200	15.633	13.800	
	Vlad Cotuna	14.166	13.200	13.833	14.300	15.066	14.800	

66 de gimnaşti şi-au încercat... forţele pentru calificarea între cei 18 finalişti, printre cei care au reuşit fiind şi Vlad Cotuna, de pe locul 9, cu un total de 85.365, la capătul unui concurs dominat de campionul continental Oleg Verniaev 91.532, care şi-a adjudecat două aparate (paralele, sărituri), pe alte două (inele, bară) fiind al 3-lea. În urma sa, la peste două puncte s-au situat Nikita Ignatiev 89.065 şi Oleg Stepko 88.231.

Asemenea fetelor, şi la băieţi lista calificărilor a ajuns până la locul 26 al ierarhiei, o serie de gimnaşti de valoare fiind, astfel, obligaţi să fie în... tribună. La rândul său, Cristian Băţagă a încheiat pe locul 15, cu 84.066. Conform aşteptărilor, medaliatul cu argint al ultimului campionat continental, de la Montpellier, din aprilie, Marius Berbecar şi-a valorificat pe deplin valenţele, calificându-se în finala de la paralele, cu 15.633, acolo unde a reeditat disputa cu Oleg Verniaev (15.666), campionul european, şi azerul Oleg Stepko (15.566), locul 4 la Montpellier, fără a-l omite şi pe rusul David Belzavski (15.600), alături de aceştia mai fiind Ferhat Arican (15.366) şi Axel Augis (15.100), care urcă de pe locul 9. La rândul lor, Vlad Cotuna – locul 12 (15.066) şi Cristian Băţagă – locul 23 (14.333). Cu două sărituri de 14.416 (14.533 / 5.6 / 9.033 / 0.1 şi 14.300 / 5.2 / 9.100), Cristian Băţagă a prins ultimul loc al calificărilor la sărituri, la capătul unor întreceri dominate de acelaşi Oleg Verniaev, singurul care a trecut de graniţa unei medii de 15.000, el fiind cotate cu 15.333, în ultima rundă urmând a mai fi prezenţi Oleg Stepko 14.833, Tom Tuuha 14.650, Ferhat Arican 14.483 şi Casimir Schmidt 14.416, în afară rămânând Igor Radivilov, care a avut a doua notă (14.966).

Campionul european en-titre, ucraineanul Oleg Verniaev a afişat încă din faza anterioară o superioritate evidentă, fiind greu de crezut (dar orice era posibil!) că va fi învins de Nikita Ignatiev (Rusia), Oleg Stepko (Azerbaidjan) sau Fabian Hambuechen (Germania), principalii candidaţi la primul titlu european al Jocurilor.

S-au aflat, aşadar, în finala de la individual compus, în ordinea calificării: Oleg Verniaev (Ucraina), Nikita Ignatiev (Rusia), Oleg Stepko (Azerbaidjan), Fabian Hambuechen (Germania), Dzmitry Barkalau (Belarus), Brinn Bevan (M. Britanie), Ferhat Arican (Turcia), Vlad Cotuna (România), Axel Augis (Franţa), Nestor Abad (Spania), Alexander Shatilov (Israel), Kieran Behan (Irlanda), Casimir Schmidt (Olanda), Stian Skjerahaug (Norvegia), Tommaso di Vecchis (Italia), Rokas Guscinas (Lituania), Taha Serhani (Elveţia), Jimmz Verbaez (Belgia).

Disputa decisivă a fost dominată de campionul european en-titre, ucraineanul Oleg Verniaev, care şi-a adjudecat două (cal, sărituri) din cele 6 aparate, la inele şi bară fiind pe poziţia secundă, astfel că, deşi a avut note mai scăzute la sol şi paralele, el s-a detaşat de următorul clasat, azerul Oleg Stepko, la 1.267. Dacă în calificări Nikita Ignatiev (Rusia) a fost pe locul al

doilea, înaintea lui Oleg Stepko cu aproape un punct, în finală rolurile s-au inversat, gimnastul din Azerbaidjan cucerind medalia de argint la 1.7 puncte distanță de sportivul rus, care a trebuit să se mulțumească cu bronzul. Oricum, cei trei s-au aflat pe „podium” de la începutul și până la sfârșitul concursului, fie că vorbim de calificări sau finală.

Vlad Cotuna a intrat în finală de pe locul 9, dar a terminat pe... 18, ultima poziție, fiind total marcat de tensiunea concursului. Cu excepția inelelor, unde s-a aflat între primii 10, la toate celelalte aparate a avut notări de subsolul ierarhiei: 17 – sol, 15 – cal, 13 – sărituri, 17 – paralele, 16 – bară și 8 – inele, la aproape toate cu notări sub calificări: 14.166 – 14.066 (sol), 13.200 – 13.200 (cal), 13.866 -13.933 (inele), 14.300 – 14.033 (sărituri), 15.066 – 13.433 (paralele), 14.800 – 12.333 (bară), note care, în contextul unor evoluții crescute din partea celorlalți finaliști, l-au menținut permanent pe ultima poziție a ierarhiei.

Iată care a fost, de altfel, evoluția pe parcursul concursului:

După 2 aparate : 1. Oleg Verniaiev 30.433, 2. Oleg Stepko 29.900, 3. Dzmitry Barkalau 29.333... 18. Vlad Cotuna 26.399 (sol: 14.066 / 6.6 / 8.066; bară: 12.333 / 6.2 / 6.133)

După 3 aparate: 1. Oleg Verniaiev 45.333, 2. Oleg Stepko 44.533, 3. Nikita Ignatiev 44.233... 18. Vlad Cotuna 39.599 (sol: 14.066 / 6.6 / 8.066; bară: 12.333 / 6.2 / 6.133; cal: 13.200 / 5.6 / 7.600)

După 4 aparate: 1. Oleg Verniaiev 60.633, 2. Oleg Stepko 59.299, 3. Nikita Ignatiev 59.199... 17 . Vlad Cotuna 53.532 (sol: 14.066 / 6.6 / 8.066; bară: 12.333 / 6.2 / 6.133; cal: 13.200 / 5.6 / 7.600; inele: 13.933 / 6.0 / 7.933)

După 5 aparate: 1. Oleg Verniaiev 75.566, 2. Oleg Stepko 75.165, 3. Nikita Ignatiev 74.465... 18. Vlad Cotuna 67.565 (sol: 14.066 / 6.6 / 8.066; bară: 12.333 / 6.2 / 6.133; cal: 13.200 / 5.6 / 7.600; inele: 13.933 / 6.0 / 7.933; sărituri: 14.033 / 5.2 / 8.833)

După 6 aparate: 1. Oleg Verniaiev 90.332, 2. Oleg Stepko 89.065, 3. Nikita Ignatiev 87.365, 18. Vlad Cotuna 80.998 (sol: 14.066 / 6.6 / 8.066; bară: 12.333 / 6.2 / 6.133; cal: 13.200 / 5.6 / 7.600; inele: 13.933 / 6.0 / 7.933; sărituri: 14.033 / 5.2 / 8.833; paralele: 13.433 / 5.8 / 7.633).

În ceea ce privește competiția masculină, să mai notăm un fapt, poate mai puțin întâlnit: cel mai bun de la sol, irlandezul Kieran Behan (cu 15.133 / 6.0 / 8.833), a terminat, în final, pe locul 17!

1.	Oleg Verniaiev	14.533 (8)	15.900 (1)	14.900 (2)	15.300 (1)	14.933 (5)	14.766 (2)	90.332
2.	Oleg Stepko	14.600 (7)	15.300 (2)	14.633 (3)	14.766 (5)	15.866 (1)	13.900 (9)	89.065
3.	Nikita Ignatiev	14.900 (2)	14.300 (5)	15.033 (1)	14.966 (2)	15.266 (2)	12.900 (15)	87.365
18.	Vlad Cotuna	14.066 (17)	13.200 (16)	13.933 (8)	14.033 (13)	13.433 (17)	12.333 (16)	80.998
15.	Cristian Bătagă	13.700	14.300	13.600	14.533	14.333	13.600	84.066

Finalele pe aparate. Marius Berbecar – la paralele și Cristian Bătagă – la sărituri.

Conform așteptărilor, medaliatul cu argint al Campionate Europene de la Montpellier, Marius Berbecar, a fost printre principalii candidați la podium, ceea ce s-a și tradus în cele din urmă prin cucerirea medaliei de bronz (15.600 /6.7 / 8.900), fiind de puțin depășit de Oleg Stepko 15.733 – prima medalie de aur pentru gimnastica azeră – și David Belyavskiy 15.700. Evoluția sa a fost în aceeași notă de bună prestație în actualul sezon, în fond o confirmare

a faptului că a devenit unul dintre specialiștii de top ai acestui aparat. De notat, că cel care era considerat campion sigur, ucraineanul Oleg Verniaev, campionul european și mondial al paralelelor, învingătorul de la individual compus, a terminat pe locul 5!

1.	Oleg Stepko	6.800	8.933	15.733
2.	David Belyavskiy	6.600	9.100	15.700
3.	Marius Berbecar	6.700	8.900	15.600

Noul campion olandez de individual compus, Casimir Schmidt, a fost foarte aproape de a-și adjudeca aurul săriturilor la Jocurile Europene, el plătind tribute unei prime intrări mai puțin reușite, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul mult mai experimentatului Oleg Verniaev, care și-a adăugat încă un titlu în palmares. Cristian Bățașă, care a avut meritul de a fi intrat, totuși, între cei mai buni șase gimnaști din competiție, a încheiat pe locul 5.

1.	Oleg Verniaev	6.000	9.400	15.400	15.266
		6.000	9.133	15.133	
2.	Casimir Schmidt	6.000	9.133	0.1	15.033
		6.000	9.200	15.200	
3.	Oleg Stepko	5.600	9.333	14.933	14.966
		5.600	9.400	15.000	
5.	Cristian Bățașă	5.600	9.133	14.733	14.616
		5.200	9.300	14.500	

Așadar, bilanțul gimnaștilor noștri a fost următorul:

Argint – Andreea Iridon (barnă)

Bronz – Andreea Iridon (paralele), Marius Berbecar (paralele)

Locul 5 – Silvia Zarzu (sol), Cristian Bățașă (sărituri)

Locul 7 – Echipa feminin

Locul 9 – Laura Jurca (individual compus), Echipa masculin

Locul 18 – Vlad Cotuna (individual compus)

Dar, în „Arena Națională de Gimnastică” din Baku a fost prezentă și gimnastica aerobică, pe baza calificărilor de la Campionatele Europene, în concurs aflându-se 10 perechi și 11 grupuri, care și-au disputat, mai întâi, preliminariile, cele mai bune 6 intrând în finale. Au fost în competiție multe nume cunoscute, gimnaști cu o bogată carte de vizită în succese la Campionatele Mondiale și Europene, din Azerbaidjan, Spania, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Portugalia, Rusia, Ucraina (perechi) și Azerbaidjan, Finlanda, Cehia, Spania, Franța, M. Britanie, Ungaria, Italia, Rusia, Ucraina (grup).

Gimnaștii români s-au aflat încă de la debutul în lumea mării performanțe a gimnasticii aerobice printre cei mai buni, fiind, aproape fără excepție, pe podiumul marilor competiții mondiale și continentale, așa cum și-au dorit să fie și la Jocurile Europene Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Marian Broței, Lucian Săvulescu, Dacian Barna, Gabriel Bocșer și antrenorii Maria Fumea, Mircea Brînzea.

La Cancun, în urmă cu un an, la Campionatele Mondiale, Bianca Gorgovan urca pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premieră fiind una dintre fetele de aur, ea rămânând una dintre „piesele” de bază ale lotului.

- Bianca Gorgovan, armonia fizică este esențială în obținerea unui scor ridicat...
 - De succes depinde foarte mult și sincronizarea emoțională. Este foarte important să fim uniți, să fim puternici și să ne luptăm ca unul.
 - Există un foarte frumos și mobilizator îndemn...
 - Unul pentru celălalt și toți pentru unul... Este, de asemenea, important să fii mulțumit, să-ți dorești medalia de aur și să ai permanent în minte această dorință... Și dacă fiecare luptă pentru reușită, atunci cu siguranță... reușești!

- Așadar?

- Suntem aici pentru a ne bucura de fiecare zi, de fiecare minut petrecut aici. Am venit aici să învingem!

În concursul de la perechi au evoluat 10 cupluri, multe dintre ele recunoscute pentru valoarea demonstrată în arena internațională. România este deținătoarea titlului mondial, cu alți gimnaști (Marius Petrusse, Bianca Becze), dar și în noua formula – Lavinia Panaete, Dacian Barna – se speră într-un rezultat de valoare, argumentele fiind în performanțele realizate la ultimele concursuri. Dar ei au avut adversari foarte puternici în medaliații cu bronz la Campionatele Mondiale 2014, Dukhik Dzhanazian – Denis Solovev (Rusia), în cuplul numărul 1 în ierarhia mondială 2015, Sara Moreno Lopez – Vicente Lli Lloris (Spania), dar și în Dora Hegyi – Daniel Bali (Ungaria) sau Michaela Castoldi – Davide Donati (Italia), pentru a nu exclude și eventualele surprize. Cuplul român Lavinia Panaete – Dacian Barna și-a confirmat statutul, obținând calificarea în finală. Lavinia Panaete și Dacian Barna au avut poziția a 5-a pe „linia de start”, după ce, cu puțin înainte evoluaseră Dora Hegyi și Daniel Bali (Ungaria) și Michela Castoldi și Davide Donati (Italia), notați cu 20.200 și, respectiv 21.050, italienii instalându-se în fruntea ierarhiei. Lavinia Panaete și Dacian Barna au fost la înălțimea așteptărilor, fiind notați cu un total de 21.000 (3.3 / 8.950 / 8.850), diferența fiind făcută doar la „execuție”, arbitrele văzându-i pe italienii cu 0.050 mai buni. Prestațiile spaniolilor Sara Moreno Lopez – Vicente Lli Lloris (20.800) și rușilor Dukhik Dzhanazian – Denis Solovev (20.350) au fost, la rândul lor, de bună calitate, ceea ce lasă să se întrevadă pentru finală o dispută foarte strânsă și echilibrată, cu rezultat deschis.

1. Michela Castoldi Davide Donati	3.300	8.950	8.800	21.050
2. Lavinia Panaete Dacian Barna	3.300	8.950	8.750	21.000
3. Sara Moreno Lopez Vicente Lli Lloris	3.100	9.100	8.600	20.800

Lavinia Panaete și Dacian Barna sunt parteneri de un an, ei luând, cu succes, locul perechii Bianca Becze – Marius Petrusse, iar evoluția lor a lăsat să se vadă că există o conexiune emoțională unul față de celălalt, dar și una în care sunt atrași și membrii juriului de arbitraj.

- Ce poți spune, Lavinia Panaete?

- Este o atitudine naturală. Este vorba de stabilirea unei comuniuni între noi, dar și de sentimentele ce sunt transmise și juriului, cu ochii, cu zâmbetul, cu tot corpul trebuie să creezi o atmosferă prin care să spui «acest exercițiu vă este dedicat»...

- *Charismă, tehnică, precizie a performanței...*

- Nimic nu se obține ușor. Pentru a crea această atmosferă, trebuie să repeți, și să repeți, și să repeți. Să repeți fiecare mișcare, fiecare pas, în fața oglinzii și privind mereu unul la celălalt. Noi încercăm să spunem o poveste frumoasă...

- *Este suficient, Dacian Barna?*

- Numai pasiunea nu este îndeajuns pentru a lua aur. Este nevoie și de talent, de ore de pregătire. Fără falsă modestie, suntem buni și sperăm să câștigăm...

Și adaugă Lavinia

- Este ceea ce și dorim să facem...

După cum a fost ierarhia în calificări, se pronostica un loc de podium și pentru Lavinia Panaete – Dacian Barna în finala de la perechi, numai că acesta nu a avut să vină, cei doi încheind competiția pe un neașteptat loc 6, fiind depunctați la toate capitolele, încheind cu 20.100 (2.900 / 8.750 / 8.450), mai puțin cu 0.900 față de calificări. O repetare a punctajului din prima parte (21.000), le-ar fi adus măcar medalia de bronz. Succesul a aparținut multimediatei perechi spaniole Sara Moreno – Vicente Lli Lloris, de altfel deținători ai locului întâi în clasamentul FIG, căreia nici italienii Michela Castoldi – Davide Donati sau rușii Dzhikh Dzhanazian – Denis Solovev n-au să le facă față, mulțumindu-se cu următoarele poziții pe podium.

1. Sara Moreno – Vicente Lli Lloris	3.050	9.250	8.850	21.150
2. Michela Castoldi – Davide Donati	3.250	9.050	8.750	21.050
3. Dzhikh Dzhanazian – Denis Solovev	3.200	8.750	8.550	20.500
6. Lavinia Panaete – Dacian Barna	2.900	8.750	8.450	20.100

În „Arena Națională a Gimnasticii” din Capitala Azerbaidjanului au evoluat 11 grupuri, România fiind prezentă cu Lavinia Panaete, Bianca Gorgovan, Dacian Barna, Gabriel Bocșer, Lucian Săvulescu, o „echipă” care s-a afirmat la competițiile internaționale ale primăverii și care s-a numărat printre favoritele concursului, în ordinea listei de start, Ucraina, Finlanda, Italia, Azerbaidjan, Spania, România, Cehia, Rusia, Franța, Ungaria și Marea Britanie, dintre acestea primele șase calificându-se pentru finala.

Se anunța o întrecere nu numai spectaculoasă, dar și foarte strânsă, pe podium urmând să urce 5 din primele 8 grupuri de la Campionatele Mondiale 2014, de la Cancun, în prim-plan cu România și Franța, campioana, respectiv argintul mondial, dar nu trebuia omisă valoarea nici a celorlalte competitori, cu deosebire Italia, Spania, Ungaria, chiar dacă mai toate grupurile au suferit mai mult sau mai puțin schimbări de componență, ceea ce, desigur, schimbă și perspectiva din care trebuie analizate șansele fiecăruia.

După cum era de așteptat, calificările în proba de grup a gimnasticii aerobice au avut în prim-plan pe sportivii noștri – Lavinia Panaete, Bianca Gorgovan, Dacian Barna, Gabriel Bocșer, Lucian Săvulescu -, care au reușit să termine competiția pe primul loc, argumentând cu putere dorința de a-și pune numele pe lista campionilor primei ediții a Jocurilor Europene. În concurs s-au aflat 11 grupuri, România intrând pe „scenă”, conform tragerii la sorți, a 6-a, pentru a se instala la conducere, la finalul unei veritabile demonstrații de tehnică, dublată de o exprimare artistică deosebită. Totodată, cei 5 gimnaști

români au avut și cea mai mare cotație la dificultate, ceea ce a însemnat în final un total de 21.094 (D. 3.444 / A. 8.950 / E. 8.700), la jumătate de punct față de Spania, pe locul secund, cu 20.683, și Ungaria 20.561, pe poziția a 3-a, acestea două, dar și Rusia, fiind principalele adversare din finala.

1. România	3.444	8.950	8.700	21.094
2. Spania	3.333	8.950	8.400	20.683
3. Ungaria	3.111	8.950	8.500	20.561
4. Rusia	3.055	8.775	8.600	20.430

Primele patru formații din calificări – în ordine, România, Spania, Ungaria, Rusia – au alcătuit „careul” favoritelor și pentru podiumul final. Surpriza a venit din partea gimnaștilor unguri, cu o altă „față” la dificultate și artistică (cea mai mare notă), cu deosebire, ceea ce le-a permis realizarea unui punctaj mai bun cu 0.583 față de faza anterioară. Cu un total de 21.144, Ungaria a trecut pe primul loc la jumătatea concursului, poziție pe care a rămas până la final. În același timp, gimnaștii noștri au avut o evoluție la „indigo” față de calificări, cu un punctaj identic peste tot: 21.094 (3.444 / 8.950 / 8.700) – cu cea mai mare notă la execuție -, care, din păcate, nu s-a mai dovedit însă suficient pentru a fi pe prima poziție, asemenea rundei precedente, ci doar pentru un prețios, la rândul său, argint, într-o dispută în care Spania, mai ales cu a doua notă la artistic, și Rusia s-au dovedit a avea evoluții foarte bune și de nivel ridicat.

1. Ungaria	3.444	9.050	8.650	21.144
2. România	3.444	8.950	8.700	21.094
3. Spania	3.333	9.000	8.600	29.933

Aceasta a fost, în linii mari, mai ales în ceea ce ne privește, istoria primei ediții a Jocurilor Europene – Baku 2015.

Incluzând sporturi olimpice și neolimpice, primite cu suficient entuziasm și încredere de lumea sportului european, noile Jocuri continentale și-au atras însă și suficiente critici, iar urmările s-au văzut imediat după Ceremonia de Închidere.

În luna mai 2015, Olanda a primit și acceptat organizarea celei de a doua ediții, în iunie aceasta anunță însă că se retrage, ca urmare a lipsei de sprijin din partea autorităților, costurile fiind prea mari și nesustenabile pentru sportul olandez. A fost necesară o reorientare, către Rusia, cu Soci sau Kazan, dar evoluțiile pe plan internațional – scandalul dopajului de stat în Rusia, care a pus sub semnul întrebării chiar și participarea la Jocurile Olimpice de la Rio 2016; arestarea și încarcerarea la Rio, în timpul Olimpiadei, pentru trafic ilegal de bilete, a lui Patrick Hickey, președintele ANOC, cel care a inițiat această nouă competiție etc – se înscriu ca noi obstacole de primă mărime, care pun sub semnul întrebării continuitatea.

Următoarea ediție este programată în 2019. Dar va avea loc sau va rămâne doar o competiție efemeră, așa cum au mai fost și altele (Jocurile Mării Negre, Jocurile Europei de Sud-Est ș.a.)?

RITMURILE VICTORIEI

*„Succesul, în mare parte, stă în voința de a învinge;
să ne străduim, deci, să ne străduim”*

Seneca

„MICROBUL LUI PASTEUR...”

*„Cele mai incredibile frumuseți și cel mai satisfăcător mod de viață
provin din afirmarea propriei unicități”*

Jane Fonda – actriță

S-AU APRINS REFLECTOARELE

„Aerobic este mai mult decât un sport, este o atitudine”

OXIGENUL VIEȚII

*„Într-un minut poți doborî un record, într-o oră poți juca meciul vieții tale,
într-un an poți deveni un campion adevărat, dar abia într-un secol
un campion se poate transforma într-o legendă”*

Aurel Rațiu – ziarist

NUMAI ÎNVIINGĂTORI

„Pentru a fi învingător, lucrează numai cu învingători”

Warren Buffet

„SPORTUL ÎNGERILOR”

*„Cele patru lucruri cu ajutorul cărora oamenii obișnuiesc să facă educația
erau știința de carte, gimnastica, muzica și desenul”*

Aristotel

„MICROBUL LUI PASTEUR...”

*„Cele mai incredibile frumuseți
și cel mai satisfăcător mod de viață
provin din afirmarea propriei unicități”*
Jane Fonda – actriță

„A trăi în grup. A simți muzica, să dorești să te exprimi și să demonstrezi tot ceea ce ai mai bun în suflet. Gimnastica aerobică este sinonimă cu motivația, plăcerea și dinamismul de grup. Super idei de mișcare, multă spontaneitate, combinații surprinzătoare, pe scurt entuziasmul stării de puritate!”.

Cam aceasta ar putea fi „definiția” unei activități care cucerește tot mai mult, care își extinde aria de cuprindere cu fiecare zi, o activitate ce a depășit granițele unei preocupări de plăcere, pentru a căpăta rigurozitatea unui sport modern în adevăratul sens al cuvântului, desigur cu tot ceea ce presupune o asemenea preocupare.

Ce înseamnă „aerobic”? Pot exista mai multe explicații. Prima parte a cuvântului provine, indiscutabil, de la grecul „aeros”, care înseamnă „aer”, „aerob” fiind egal cu „cel care consumă oxigen”, pentru cea de a doua parte a cuvântului explicația devenind ceva mai dificilă, fie ca având la origine cuvântul englez „gymnastic”, fie plecând de la combinația tot a doi termeni eleni – „aero” pentru aer și „bios” – pentru viață. Încă din antichitate acest cuvânt a fost folosit ca adjectiv, caracterizând organismele care trăiesc doar prin prezența oxigenului molecular liber în mediul extern. Plantele, ființa umană, animalele, dar și o parte din microorganisme sunt aerobe.

În dicționarul englez (London, 1995) cuvântul „aerobic” este definit ca fiind „o metodă de exerciții fizice pentru a produce schimbări esențiale în sistemele respirator și circulator prin activități care solicită doar o modestă creștere a cerinței de oxigen și care astfel pot fi menținute timp îndelungat”.

Oricum, dincolo de orice demonstrații semantice, rămâne fondul, acela al existenței unui sport, care se practică pe un fond muzical modern, cu o concepție coregrafică a unui exercițiu care lasă loc creativității și dinamismului, un sport care are propriile reguli, propriile organisme naționale și internaționale, propriile competiții, de la nivel local la cel mondial, cu sute de mii de practicanți și campioni de anvergură.

Ce atrage? Care sunt caracteristicile principale ale acestei discipline? Și încă alte multe întrebări, iar răspunsurile, conform specialiștilor, ar putea fi sintetizate astfel:

- are caracter competitiv
- este considerat „sport de scenă”
- prezintă mișcări dinamice de forță, mobilitate, coordonare și muzicalitate
- mișcările sunt caracterizate prin echilibru și componentă tehnică
- exercițiile sunt dinamice, momentele de dans aerobic și elementele

dificultate dând un aspect echilibrat și original exercițiului

- exercițiile se caracterizează prin originalitate, dată de capacitatea de creativitate a sportivilor și antrenorilor

- are caracter individual și de grup, adresându-se celor cu aptitudini deosebite

- dispune de o gamă specifică de mișcări executate continuu, care trebuie să demonstreze flexibilitate și forță, combinațiile dintre pașii de dans și mișcările brațelor desfășurându-se pe muzică, pentru a crea secvențe dinamice, ritmice

- antrenament riguros, ce presupune o muncă de mare intensitate, atât din partea gimnaștilor, cât și din partea antrenorilor...

Desigur argumentele în favoarea acestui „sport de scenă” sunt mult mai multe, iar drumul spre înalta performanță deschis, dar deloc ușor de parcurs.

La început a fost Dr. Louis Pasteur (Franța) care, în 1875, a introdus termenul de „aerobic”, decoperind bacteria care are nevoie de oxygen pentru a trăi!

Literatura de specialitate amintește de anul 1920, când în SUA, Walter Camp a pregătit pentru prima dată un program de „fitness-aerobic” pentru menținerea prospețimii. În anul 1960, în aceeași țară, Kenneth Cooper, medicul Centrului Spațial, s-a preocupat de pregătirea fizică și întărirea sănătății, pe baze științifice, a piloților și astronautilor americani. Cunoscut medic cardiolog și fost colonel în Air Force, i s-a încredințat pregătirea fizică și întărirea sănătății pe baze științifice a piloților și astronautilor americani la Huston. Sistemul său de fortificare se baza pe angrenarea judicioasă a calităților motrice, dar, în paralel, avea în vedere antrenarea funcțiilor vitale, prin anumite exercitii complexe, pentru realizarea echilibrului temeinic studiat – privind consumul și aportul de oxygen în organism. Acestuia îi aparține introducerea conceptului de „aerobic” – lansat în 1968, în cartea intitulată „Aerobics”, dar, mai ales, prin mult mai accesibila „The New Aerobics”, apărută câțiva ani mai târziu -, încercând să pună la punct un sistem bazat pe urcarea a 10 000 de trepte pe zi pentru a realiza o sănătate fizică prin mers. Să nu uităm că renumitul „Test Cooper” – țelul testului, bazat pe distanța alergată de persoana testată, vârstă și sex în 12 minute, este menit să măsoare starea persoanei, reflectând condiția fizică a individului – este utilizat pe scară largă în sport, cum ar fi, spre exemplu, fotbalul.

Așadar, istoria „aerobicului” începe în 1960, atunci când Dr. Kenneth H. Cooper a pus la punct un sistem de exercitii fizice pentru prevenția bolilor cardio-vasculare. După apariția cărții amintite a medicului american, prin anii '70, dansatoarea profesionistă Jackie Sorenson preia ștafeta și dezvoltă „Aerobic Dance Training Programme”, care utiliza exerciții ale Canadian Air Force, fiind executate pe muzică și incluzând câteva mișcări din cunoscutul și modernul „step”, cu adresabilitate numai pentru femei într-o primă perioadă, concepute pentru îmbunătățirea stării cardiace. „Aerobic-dance” va intra, din 2012, ca probă distinctă în cadrul Campionatelor Mondiale și continentale.

În același timp, în SUA, Phyllis C. Jacobson, dezvoltă o nouă metodă de antrenament, numită „Hooked on aerobic”, bazată pe o serie de metode aparținând mișcărilor aerobice, cu programe de joasă sau medie intensitate.

Mai târziu, în 1969, Jacki Sorensen a extins exercițiile aerobice la 15-20 de minute, introducând în afara alergării, gimnastica, tenisul și dansul. În S.U.A. a devenit cel mai cunoscut consultant în probleme de aerobic, considerând că programul zilnic de aerobic ne ocrotește, dând imunitate împotriva stresului.

Astfel, în 1970, a apărut dansul aerobic.

Dar marele „boom” avea să fie consemnat odată cu intrarea în „scenă” a celebrei actrițe americane Jane Fonda, care, după 1970, inspirându-se din metoda Dr. Cooper, fondează „gimnastica aerobică de întreținere” – păstrează denumirea de „gimnastică aerobică”, de la „aerobics”, termen folosit Dr. Cooper -, intervenind cu idei proprii, bazate pe stretching, folosind exerciții accesibile și din gimnastica Yoga, precum și variații de pași de dans și elemente de balet clasic.

În Europa, Monica Beckman a devenit una dintre primele promotoare ale acestei activități, pentru ca, în perioada 1981 – 1982, în Germania, actrița de origine greacă Sidney Rome, să deschidă propria școală de gimnastică aerobică, bazată pe sistemul inițiat de Jane Fonda, dar, în plus, a pus un mai mare accent pe exercițiile de dans și balet jazz.

Gimnastica aerobică devine „en vogue”, câștigă teren, pentru a se practica cu entuziasm în Franța, Belgia, Elveția, Canada, Japonia și Brazilia, fiind organizate, de acum, și competiții cu caracter național și internațional, un număr mare de amatori fiind consemnat și în România.

Drept urmare, sportul aerobic nu a rămas doar la stadiul de formă de antrenament fizic, începând din anii 1980, dar devenind și un sport competitiv de nivel superior, o disciplină nouă a gimnasticii cu caracter spectacular, folosind elemente atât din gimnastica artistică, ritmică, acrobatică, dans sportiv, cât și cei 7 pași de bază: knee, kick, jachs, lunge, march, jog, skip.

Dezvoltându-se ca disciplină sportivă cu caracteristicile sale proprii, sportul aerobic de performanță a evoluat sub îndrumarea mai multor federații internaționale: International Aerobic Federation (IAF), Federația Internațională a Sportului Aerobic și Fitness (FISAF), American, Național, Aerobics, Comision (ANAC), care au promovat sisteme competiționale proprii, cu regulamente și modalități de organizare specifice, conduse până la nivelul unor confruntări cu caracter mondial.

Forul internațional al gimnasticii (FIG) – singurul recunoscut de CIO, de Sport Acord și IWGA (International World Games Association) – a inclus în cadrul activităților sale generale și a contribuit la dezvoltarea acestui sport de pe la jumătatea lui 1980. La 30 octombrie 1993, federațiile afiliate au solicitat Comitetului Executiv al FIG, care se afla întrunit în reuniune la Alicante (Spania), să introducă gimnastica aerobică în calendarul său competițional.

Succesul obținut, cererea din ce în ce mai mare, afinitățile și suprapunerile de obiective și conținut ale sportului aerobic de performanță cu gimnastica, au determinat Federația Internațională de Gimnastică (FIG) să susțină și să promoveze această nouă ramură competițională a familiei gimnasticii: „Gimnastică aerobică sportivă”. FIG a urmărit etapizat, unificarea sub tutela sa, a tuturor sistemelor competiționale ale Federațiilor Internaționale de Sport Aerobic, într-una singură, cu același regulament competițional și cu un singur Campionat Mondial recunoscut. Și sub impulsul Comitetului Internațional Olimpic, la al 69-lea Congres al Federației Internaționale de Gimnastică, din 1994, care a avut loc la Geneva, președintele FIG, Yuri Titov propune

delegaților să accepte formarea Comisiei pentru Sportul Aerobic și să se organizeze Campionate Mondiale, pentru acest proiect fiind desemnat vice-președintele FIG, Hans-Jürgen Zacharias (Germania), în calitate de coordonator al Comisiei, împreună cu Margaret Sikkens Ahlquist (Suedia) și Slava Corn (Canada).

La 14 martie 1995 are loc cel dintâi curs pentru arbitri și antrenori, la Ebnat Kappel (Elveția), condus de Yvonne Lin (Suedia) și Gabriele Hässler (Elveția), pentru ca în decembrie același an, Federația Franceză de Gimnastică să fie gazda primului Campionat Mondial, desfășurat la Paris, la Stade de Coubertin.

A fost dificil să fie reunit la un loc un număr mare de competitori din Brazilia, Argentina, Australia, Noua Zeelandă, SUA, Japonia, Germania, Italia, Spania etc, care concureau după regulamente diferite, dar primul pas odată făcut – au luat parte sportivi din 34 de țări, între care și România – s-a produs o cotitură pronunțată, de la amatorism la profesionism, de la un activitate de „casă” la „performanță”, la un sport cu o definiție și identitate proprie, cu regulamentele sale, cu calendarul său competițional, cu concursurile sale proprii, la care participă în prezent sportivi de pe toate continentele. Începând din 1996, Comisia, condusă de Hans-Jürgen Zacharias (Germania) și compusă din André F. Gueisbuhler (FIG Secretar), John Atkinson (M. Britanie), Carmen Fado (Spania), Tiina Hannene-Simpanen (Finlanda), Holly Abraham (Canada) și Elena Levina (Ucraina), desfășoară o intensă activitate, impunând tot mai mult noua disciplină a gimnasticii în atenția generală.

La 17 iulie 1996, la următorul Congres FIG, de la Atlanta (SUA), președintele Bruno Grandi solicită în mod oficial recunoașterea Sportului Aerobic ca disciplină a FIG, propunere votată cu 68 pentru, 9 împotriva și 8 abțineri, în timp ce Comisia rămâne în aceeași componență, încă doi ani, deoarece în 1988, John Atkinson devine noul președinte, fiind cooptați și noi membri – Tammy Yagi-Kitagawa (Japonia), Hans van der Krogt (Olanda) -, în timp ce Mireille Ganzin (Franța) va fi reprezentanta UEG. În 2000, John Atkinson este numit președinte al Comitetului Tehnic FIG pentru Gimnastica Aerobică, funcție din care se retrage în octombrie 2008, când locul său este preluat de Mireille Ganzin, evident componența CT suferind, la rândul-I, unele modificări.

În 2004, pe baza deciziei Congresului FIG, „sportul aerobic” este redefinit sub numele de „gimnastică aerobică”, pentru a continua o frumoasă poveste...

Campionatele Mondiale de Gimnastică Aerobică își deschid porțile în anul 1995 la Paris în Franța. Până în anul 2000 se organizează anual, apoi o dată la doi ani. În perioada 1995 – 2000 programul de concurs cuprindea individual feminin și masculin, perechi mixte și trio, pentru ca din 2002 să se adauge și proba de grup, iar după un deceniu apar încă noi probe – dance aerobic și step aerobic. De asemenea, se decide, în 2006, ca în cadrul campionatelor să se ofere medalii și pe echipe la sfârșitul competițiilor de calificare. Până în momentul de față Campionatele Mondiale de Gimnastică Aerobică au fost găzduite de Franța, Olanda, Australia, Italia, Germania, Lituania, Bulgaria, China și Mexic. Federația Internațională de Gimnastică (FIG) decide în 2006 ca în cadrul campionatelor să se ofere medalii și pe echipe la sfârșitul competițiilor.

Ediții Campionate Mondiale:

I	1995	16 – 17 decembrie	Paris	Franța
II	1996	19 – 20 octombrie	Haga	Olanda
III	1997	29 mai – 01 iunie	Perth	Australia
IV	1998	15 – 16 mai	Catania	Italia
V	1999	04 – 06 iunie	Hanovra	Germania
VI	2000	02 – 04 iunie	Riesa	Germania
VII	2002	29 – 31 iulie	Klaipėda	Lituania
VIII	2004	01 – 03 iunie	Sofia	Bulgaria
IX	2006	01 – 03 iunie	Nanjing	China
X	2008	25 – 27 aprilie	Ulm	Germania
XI	2010	15 – 17 iunie	Rodez	Franța
XII	2012	01 – 03 iunie	Sofia	Bulgaria
XIII	2014	27 – 29 iunie	Cancun	Mexic
XIV	2016	17 – 19 iunie	Incheon	Coreea de Sud

Dacă, FIG a introdus și organizat primul Campionat Mondial în 1995, la Paris, Uniunea Europeană de Gimnastică (UEG) a integrat acest sport sub umbrela sa din 1999, organizând, Campionatele continentale din 2 în 2 ani – din 2005 se introduce și categoria de juniori -, întreceri care, până în momentul de față, s-au desfășurat în Marea Britanie, Spania, Ungaria, Portugalia, Cehia, România și Franța, context în care România s-a situat, de fiecare dată, printre țările cele mai active.

I	1999	02 – 05 decembrie	Birmingham	M. Britanie
II	2001	23 – 25 noiembrie	Zaragoza	Spania
III	2003	24 – 26 noiembrie	Debrecen	Ungaria
IV	2005	27 – 30 octombrie	Coimbra	Portugalia
V	2007	18 – 25 noiembrie	Szombathely	Ungaria
VI	2009	20 – 22 noiembrie	Liberec	Cehia
VII	2011	09 – 13 noiembrie	Bucharest	România
VIII	2013	04 – 10 noiembrie	Arques	Franța
IX	2015	06 – 09 noiembrie	Elvas	Portugalia

La nivel continental, însă, gimnastica aerobică se manifestă și în alte zone, argumentând, astfel că a devenit în sport în adevăratul sens al cuvântului, având în momentul de față o acoperire globală. Campionatelor Mondiale, Cupelor Mondiale, Jocurilor Mondiale, Jocurilor Europene, Universiadei și Gymnasiadei li se alătură și Campionatele Continentale, cu un deosebit impact în planul performanței.

Asia		PanAmerican			Africa		
2008	Bangkok	1999	Mérida	2010	Camboriu	2008	Walvis Bay
2010	Ho Chi Minh	2001	Santiago	2011	San Felipe	2010	Walvis Bay
2012	Palembang	2005	Mexico City	2012	Acapulco	2012	Pretoria
2014	Busan	2006	San Cristobal	2013	Santiago	2014	Walvis Bay
2015	Ho Chi Minh	2007	Morelos	2015	Morelos		
		2009	Morelos	2016	Lima		

Așadar, pe plan internațional, câștigând o audiență tot mai mare, transformându-se în timp scurt dintr-o activitate și posibilitate de preservare a tonusului fizic și psihic într-un sport în adevăratul sens al cuvântului, gimnastica aerobică a reușit, dispunând de solide argumente, să convingă că dispune de toate atu-urile pentru a fi considerată astfel...

S-AU APRINS REFLECTOARELE

*„Aerobic este mai mult decât un sport,
este o atitudine”*

Această linie avea să fie urmată de adepții acestei noi discipline sportive și în România, discuții despre o asemenea „adopție” purtându-se insistent și la nivelul federației noastre de gimnastică, care, în anii '90, gestiona gimnastica artistică și pe cea ritmică. (Gimnastica Ritmică a funcționat, din 1961, ca secție în cadrul Federației Române de Gimnastică, activitatea fiind coordonată de Comisia Tehnică de Gimnastică Ritmică, pentru ca din ianuarie 1990 să se desprindă de FRG, constituindu-se ca Federație independentă, situație în care s-a aflat până după Jocurile Olimpice de la Atlanta, din 1996, moment în care revine sub „acoperișul” FRG unde rămâne până în 2002, în anul următor fiind consemnată o nouă desprindere, gimnastica ritmică funcționând ca organism separat în plan național, dar, în același timp, sub coordonarea FIG și UEG, având în vedere că această disciplină este inclusă, alături de celelalte forme ale gimnasticii, sub autoritatea forului internațional și continental).

Președintele de atunci al forului nostru de specialitate, Nicolae Vieru, împreună cu Gineta Stoenescu, cu Maria Fumea sau Gabriel Popescu, aduc în fața Biroului Federal al FRG problema recunoașterii gimnasticii aerobice ca disciplină sportivă așa cum o făcuse, cu puțin timp în urmă, și Federația Internațională, propunându-se constituirea Comisiei Naționale pentru Gimnastică Aerobică, ceea ce se și întâmplă, iar modul cum s-au desfășurat lucrurile de atunci și până în prezent a demonstrat indubitabil că a fost o decizie mai mult decât inspirată, una care s-a dovedit a fi de aur, dacă avem în vedere modul de manifestare al sportivilor noștri la marile competiții internaționale.

Cu un impresionant și convingător moment demonstrativ în timpul Congresului Uniunii Europene, din 1995, de la Brașov, cu invitarea unor specialiști străini pentru a susține cursuri de arbitraj, sub impulsul unor entuziaști și pricepuți tehnicieni, în prim-plan cu Gineta Stoenescu și Maria Fumea, activitatea demarează în forță, iar primele semne al unui succes temeinic sunt vizibile încă de la prima ediție a Campionatelor Mondiale, din 1995, de la Paris, cu participarea a 33 de țări, atunci când trio-ul Claudiu Moldovan, Andrei Nezezon, Claudiu Varlam urcă pe treapta a doua a podiumului de premiere.

În același timp, pe plan intern, se fac eforturi organizatorice, cu sprijinul și implicarea unor tehnicieni și entuziaști conducători de cluburi, astfel că se inițiază, în 1994, primul Campionat Național, dar și o serie de competiții interne – Cupa Farul, Cupa Iași, Memorialul Gineta Stoenescu etc –, pentru toate categoriile de vârstă, care devin din ce în ce mai solide din toate punctele de vedere, constituindu-se în platforme de afirmare a reprezentanților noștri în arena internațională, Constanța, Arad, București, Deva, Petroșani etc

afirmându-se ca puternice centre ale gimnasticii aerobice, Farul Constanța, CSS1 Constanța, CS Urania Arad, Universitatea Arad, Triumf București, CNS Cetate Deva, CSS Petroșani, CSM Arad, UNEFS București ș.a. desfășurând o activitate cu foarte bune rezultate.

Cu Alina Drăgan, antrenor federal, director tehnic al FRG și președinte, Comitetele Tehnice al Federației își structurează mai activ strategia și implicarea, fiind de menționat aportul adus, de asemenea, Carmencita Constantin, Ileana Drăgulin, Ramona Haidu, Mariana Mezei, Cristiana Spânu, Mădălina Susan, Bogdan Banta, Cristina Dulgheroiu ș.a. la realizarea obiectivelor propuse, în timp ce colectivele tehnice ale loturilor naționale, sub conducerea Mariei Fumea, au reușit să formeze generații după generații de gimnaști și gimnaste cu un greu de egalat palmares internațional: Cristian Moldovan, Isabela Lăcătuș, Remus Nicolai, Tania Pahoăț, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Tania Pohoăț, Mircea Brînzea, Cristina Marin, Petru Pori-me-Tolan, Andreea Bogati, Mădălina Cioveie, Aurelia Ciurea, Mirela Rusu, Corina Constantin, Cristina Nedelcu, Florin Nebunu, Daniela Nicolai, Bianca Becze, Claudiu Varlam ș.a., mulți dintre ei, maștri emerți sau maștri ai sportului, devenind, la final de carieră competițională, apreciați antrenori la nivel de club sau națională.

Din punct de vedere competițional, desigur, Campionatele Naționale, structurate pe diverse categorii, constituie pilonul principal al calendarului intern, dar, de asemenea, gimnastica aerobică românească se sprijină și pe alte câteva concursuri, devenite de tradiție și care, de fiecare dată, se înscriu ca elemente de sprijin ale întregii activități, între acestea aflându-se „Cupa Cetății” Deva, „Cupa Farul” Constanța sau „Cupa Iași”, deschise juniorilor și seniorilor.

Campionatele Naționale sunt, ca în orice altă disciplină sportivă, punctul central al calendarului intern, principala oportunitate pentru cluburi de a aduce în prim-plan noi elemente de valoare, dar, totodată, și posibilitatea consolidării unei „cărți de vizită” a oricărui performer. Trebuie remarcat, însă, faptul că nu la fiecare ediție au fost acordate toate titlurile, deoarece nu de fiecare dată s-au întrunit condițiile regulamentare pentru a se desfășura concursurile în toate probele.

1.	1994		
2.	1995		
3.	1996	06 – 07 decembrie	București
4.	1997	04 – 05 decembrie	București
5.	1998	13 – 15 noiembrie	București
6.	1999	13 – 14 noiembrie	București
7.	2000	22 – 23 noiembrie	București
8.	2001	08 – 10 noiembrie	Arad
9.	2002	11 – 13 octombrie	Sibiu
10.	2003	03 – 04 octombrie	București
11.	2004	08 – 09 noiembrie	București
12.	2005	08 – 09 noiembrie	Petroșani
13.	2006	01 – 02 octombrie	București
14.	2007	27 – 28 noiembrie	Petroșani
15.	2008	21 – 23 octombrie	Deva

16.	2009	26 – 28 iunie	Constanța
17.	2010	03 – 05 septembrie	Constanța
18.	2011	14 – 16 octombrie	Constanța
19.	2012	28 – 30 septembrie	Constanța
20.	2013	19 – 20 octombrie	Constanța
21.	2014	18 – 19 octombrie	Constanța
22.	2015	17 – 18 octombrie	Constanța
23.	2016	29 – 30 octombrie	Izvorani / București

Activitatea specialiștilor români ai gimnastici aerobice nu se oprește doar la nivelul podiumului de concurs, ei afirmându-se și în concernul internațional, contribuind eficient și competent la dezvoltarea globală a acestui sport, Maria Fumea și Alina Drăgan fiind două nume recunoscute, iar faptul că au fost alese în cadrul Comitetelor Tehnice ale Federației Internaționale, respectiv Uniunii Europene, reprezintă un argument.

Am putea spune, fără a greși, că, pe plan intern, punctul de referință al perioadei 1994 – 2016, l-a constituit, neîndoielnic, organizarea celei de a 7-a ediții a Campionatelor Europene, prima competiție continentală a gimnasticii care a avut loc în țara noastră după mai bine de cinci decenii, atunci când, în Sala Floreasca din Capitală a fost consemnat debutul „europenelor” feminine ale gimnasticii artistice. Ceea ce părea greu de reușit, desfășurarea la nivel de top a celei de a 7-a ediții a Campionatelor Europene de gimnastică aerobică, ediție care a fost găzduită de Complexul Expozițional Romexpo din Capitală și care a reunit la start juniori și seniori din 20 de țări, s-a dovedit a fi, în final, un concurs care a întrunit numai elogiul din partea celor prezenți. Președintele Uniunii Europene de Gimnastică, Georges Guelzec, ne declara în cadrul unui interviu că *„A fost o ediție deosebit de reușită din punct de vedere organizatoric, în cele mai mici amănunte, ceea ce a ridicat ștacheta în privința nivelului la care se vor prezenta viitoarele gazde...”*, iar directorul de presă al UEG, Oriane do Rosario, a avut doar un singur cuvânt de apreciere, dar care a sintetizat tot și toate: *„Impecabil”*. Rememorând toate acestea, trebuie să spunem că munca și entuziasmul unui grup format din pasionați ai gimnasticii – Adrian Stoica, Mircea Apolzan, Alina Drăgan, Carmencita Constantin, Mihaela Gheorghe, Irina Țiganuș, Bogdan Popa, Mircea Dragotă, Diana Gheorghiuță, George Rusu, Sandu Popescu și nu numai – a condus la realizarea unui eveniment la înălțime. Iar „arbitrii”, reprezentanții UEG și oaspeții aveau să fie mai mult decât multumiți. O reușită organizatorică l-a reprezentat și faptul că în ajutor au venit și aproape 150 de voluntari – studenți ai Universității București, ai Universității Spiru Haret și ai Universității Româno-Americane -, care s-au implicat cu entuziasm în întreaga desfășurare de forțe organizatorice, un ajutor esențial pe parcursul unei săptămâni de foc. Lor avea să li se alature și numeroși sponsori, ceea ce a făcut, indiscutabil, ca totul să se ridice la nivelul cerințelor internaționale de vârf. Și, poate, nu în ultimul rând, trebuie să amintim și de entuziasmul și numerosul public care i-a susținut frenetic pe competitori. Iar toți sportivii au răsplătit aceasta muncă nevăzută cu evoluții de calitate și, spre bucuria tuturor, gimnaștii noștri s-au aflat, din nou, pe podium, cucerind medalii de aur, argint și bronz...

De asemenea, din această perspectivă a contribuției substanțiale la dezvoltarea gimnasticii aerobice pe plan continental și mondial, trebuie să privim

și afirmarea între arbitri internaționali a reprezentanților noștri, prezenți în toate brigăzile marilor confruntări: Banta Bogdan, Cioveie Mădălina, Copoiu Nicoleta, Cristache Laura, Drăgan Alina, Drăgulin Ileana, Dulgheroiu Cristina, Fumea Maria, Haidu Ramona, Izabela Lăcătuș, Iovan Ramona, Marin Cristina, Mezei Mariana, Nicolai Remus, Piscoi Iuliana, Spînu Cristiana, Toth Andreea, Țuțuianu Viorica ș.a.

Sigur, într-o perioadă scurtă de timp, s-au scris pagini substanțiale în ceea ce privește gimnastica aerobică românească, o dată pusă o temelie suficient de solidă, activitatea a cunoscut o linie ascendentă, pe mai multe planuri (organizatoric, competițional, implicare internațională etc). O simplă punctare a unor evenimente din ultimele două decade poate oferi argumente pentru a înțelege mai bine poziția gimnasticii aerobice românești.

1999

- Pe scena Teatrului „Smeraldo”, cel mai mare din Milano, o instituție pe a cărei scenă se prezintă spectacole în premieră mondială, aparținând de celebrul „Scala”, 16 sportivi ai gimnasticii aerobice – Cristian Moldovan, Claudiu Varlam, Remus Nicolai, Dorel Moiş, Lăcrimioara Filip, Izabela Lăcătuș, Mihaela Pohoată, Mădălina Gogătu, Daniela Mărănduca ș.a. – au oferit spectacole foarte apreciate. După cum spunea Marcela Fumea, care i-a însoțit pe sportivi în Italia, „atmosfera de acolo nu se poate reda în cuvinte. În fiecare seară, sala a fost arhiplină, cele 2800 de locuri dovedindu-se prea puține pentru cei dornici să-i urmărească pe români, care au avut un succes nemaipomenit, cel mai însemnat al tuturor manifestărilor milaneze ale acelei săptămâni – în oraș s-au desfășurat inclusiv Zilele modei milaneze – peste 200 de oameni, jurnaliști sau simpli spectatori rămânând afară în fiecare seară. O mulțime de personalități, din afara sportului – actorul Nicholas Cage, Ramona Bădescu etc. – ne-au onorat. Adrian Stoica, secretarul general al F.R. Gimnastică, îmi spunea că nu l-au mai încercat niciodată asemenea emoții, nici chiar la un campionat mondial. Cei trei coregrafi care au lucrat pentru show (cu durată efectivă de o oră și un sfert), americanii Daniel Egealow, autorul Oscarurilor '98, Moses Pandleton și David Pasons, au reușit să creeze o combinație extraordinară între sport, dans, patinaj etc, ceea ce i-a determinat până și pe cei mai exigenți critici, cel mai «rău» fiind Mario Pasi, să aibă numai aprecieri pozitive la adresa noastră, spunându-se că s-a creat o nouă eră în dans. Fără a exagera, pot afirma că gimnaștii noștri s-au constituit în adevărați ambascadori ai României”.

2010

- La Rodez (Franța) s-a desfășurat cea de a **11-a ediție a Campionatelor Mondiale**, la startul competiției aflându-se 220 de gimnaști (51 la individual feminin, 27 la trio, 17 ansamblu) din 33 de țări de pe toate continentele, bilanțul delegației României fiind: 2 medalii de aur (echipe și grup), 2 de argint (individual masculin și trio) și una de bronz (perechi) în întrecerea seniorilor, la acestea adăugându-se și locurile pe podium în cadrul Concursului Mondial pe grupe de vârstă, la categoria juniori mari (15 – 18 ani): 3 aur (grup, trio și individual feminin) și un bronz (perechi). În urma acestor rezultate, România s-a clasat pe primul loc în clasamentul neoficial pe națiuni, devansând Franța, China, Brazilia, Spania, Italia, Australia și Noua Zeelandă. Antrenoarea Marcela Fumea, care a coordonat pregătirea, a aliniat o garnitură puternică, având în componență performeri de clasă, care s-au aflat mereu pe podiumul marilor întreceri, fie și dacă îi amintim doar

pe Valentin Mavrodineanu – triplu campion mondial (2006 – mixt și trio, 2008 – trio), Mircea Zamfir – două titluri mondiale (2006, 2008 – la trio), Cristina Nedelecu – vicecampionă mondială (2008 – individual), Cristina Antonescu – vicecampionă mondială (2008 – mixt) etc. Evoluția la Campionatele Mondiale s-a concretizat în cucerirea medaliei de aur la echipe, ca urmare a prestațiilor Cristinei Nedelcu, Valentin Mavrodineanu, Petru Porime, Mircea Zamfir, Florin Nebunu, Cosmin Muj, Bogdan Popa, care s-au aflat pe primele poziții în cele 5 probe care au contat în stabilirea ierarhiei (loc 1 – grup, loc 2 – perechi, loc 3 – trio și individual masculin). Foarte bună a fost prestația și în concursul de „trio”, formația noastră – Valentin Mavrodineanu, Petru Porime, Mircea Zamfir – urcând pe treapta a doua a podiumului de premiere. O medalie de aur a fost obținută și în proba de „grup”, România (21.650) – Valentin Mavrodineanu, Petru Porime, Mircea Zamfir, Florin Nebunu, Cosmin Muj, Bogdan Popa -, fiind urmată de China (21.550) și Franța (21.139). La rândul ei, România II (20.234) s-a situat pe locul 7. Mircea Zamfir a obținut argintul (21.600) la individual masculin, după francezul Morgan Jacquemin (22.250), dar înaintea australianului Kieran Gorman (21.500). Comportare bună pentru perechea Valentin Mavrodineanu – Corina Nedelcu care s-a clasat pe locul 3 (21.000), după Spania II (21.750) și Franța I (21.100). La individual feminin, Cristina Nedelcu s-a situat pe locul 6. Prefațând evoluțiile seniorilor a avut loc Concursul Mondial pe grupe de vârstă, nimic altceva decât un veritabil Campionat Mondial al juniorilor, cei mari (15-18 ani) cucerind 3 medalii de aur (grup – Bianca Becze, Lăcrămioara Caraivan, Florentina Iliescu, Delia Lăcătaru, Ioana Lăutaru, Simona Nache; individual feminin – Bianca Becze; trio – Lăcrămioara Caraivan, Delia Lăcătaru, Ionela Poteleanu), una de bronz (perechi – Nicolae Barna, Ionela Cimpoi) și un loc 5 la „trio” (Florentina Ilieșu, Ioana Lăutaru, Simona Nache). A doua zi după încheierea întrecerilor celei de a 11-a ediții a Campionatelor Mondiale, Comitetul Tehnic al forului internațional a invitat șase gimnaști pentru a filma în beneficiul FIG câteva dintre cele mai reușite elemente ale programului susținut la disputele „mondiale”. Între gimnaștii selecționați s-au aflat și Cristina Nedelcu, Corina Constantin și Valentin Mavrodineanu, alături de Huang Jinxuan, Che Lei, Tao Le (China) și de Morgan Jacquemin și Benjamin Garavel (Franța)

- Timp de două zile, Casa de Cultură a Sindicatelor din Constanța a fost gazda a două dintre competițiile de varf la nivel național: a 15-a ediție a Campionatului Național și ediția a 11-a Cupei Farul. *„A fost mai mult decât un concurs, a fost de-a dreptul un spectacol excepțional, totul bucurându-se de o regie de cea mai înaltă calitate, la capătul căruia au fost desemnați campionii naționali la toate categoriile. A fost un concurs-spectacol sau spectacol-concurs, desfășurat sub o simbolică denumire – „Toamna se culeg roadele muncii”, pe muzica inegalabilului Gheorghe Zamfir -, care s-a bucurat de o reală audiență pe toate planurile...”* S-au aflat în întrecere peste 100 de sportivi de la 12 cluburi (Farul Constanța, Win Gym Constanța, CSS 1 Constanța, UNEFS București, Triumf București, CSS Petroșani, CSM Arad, Urania Arad, Universitatea Arad, Palestra 21 Caracal, Gimnis Iași, CNS Cetate Deva). Dacă în concursul seniorilor nu au fost consemnate surprize, pe treapta de sus a podiumului urcând, conform așteptărilor Cristina Nedelcu și Mircea Zamfir, la celelalte categorii disputa a fost foarte strânsă.

„Înainte de toate trebuie să remarc organizarea impecabilă, impresia generală

fiind, așa cum am și spus, că n-a fost numai un concurs, ci un veritabil spectacol, de înaltă clasă, pus în scenă de Ilie Floroiu, un cunoscut și recunoscut om al sportului, președintele Clubului Farul. Pot spune că cea mai frumoasă zi, din cele două de întrecere, a fost aceea în care i-am văzut pe cei mai mici, a căror evoluție a încântat toată asistența. Dacă ar fi fost după opinia mea, și nu numai, toți ar fi trebuit să fie pe primul loc, dar concursul e concurs și...”, declara Alina Drăgan, antrenor federal, președintele Comitetului Tehnic. La categoria a III-a, cei de la UNES – Ceylan Dagdemir, Isabela Dumitrașcu, Patricia Misăilă, Ana Găucan, Ana Sprintu, Teodora Cucu, Alican Dagdemir – au câștigat tot ce se poate câștiga (grup, perechi, trio), remarcându-se prin valoarea exercițiilor prezentate. Unul dintre cele mai importante trofee care s-au înmănat a fost „Premiul Gineta Stoenescu” – în memoria celei ce a fost creatoarea gimnasticii aerobice la noi. Pe primele trei locuri s-au aflat Farul Constanța, UNES București și CNS Cetate Deva, premiile îndreptându-se, conform regulamentului, către antrenorii de la aceste unități.

- Federația Română de Gimnastică, în colaborare cu Federația Sportului Școlar și Universitar, prin Comisia Națională Universitară de Gimnastică Aerobică, și cu sprijinul Universității „Politehnica” din București, a organizat, între 12 și 14 noiembrie 2010, un Curs de instruire pentru arbitri din învățământul universitar. Cursul a fost susținut de Maria Fumea – Membru în Comitetul Tehnic FIG de Gimnastică Aerobică și Alina Drăgan – antrenor federal, cu sprijinul organizatoric al conf. dr. Ileana Drăgulin de la U.P.B. La curs au participat 16 profesoare și profesori din 8 universități din București și din țară.

2011

- Pe scena Casei de Cultură „Dragan Muntean” din Deva a avut loc (12 aprilie) cea de-a XIV-a ediție a „Cupei Cetății”, zece cluburi fiind prezente – CSS Cetate Deva, CSM Arad, Urania Arad, CSS Triumf București, UNEFS București, CSS 1 Constanța, Win-Gym Constanța, CSG GIMNIS Iași, CSS Petroșani -, acestora adăugându-li-se și lotul național de seniori.

- Cel de al doilea turneu din cadrul Cupei Mondiale a avut loc (13 – 14 mai) la Boroveț (Bulgaria), concurs la care au luat parte 90 de sportivi din 18 țări, reprezentând patru continente. Între competitori s-au aflat și gimnaștii români, care, deși cu un lot remaniat și grevat de accidente, au urcat de trei ori pe podium, la individual feminin, perechi mixte și grup. La individual masculin, chinezul Che Lei a fost pe primul loc, probă în care Mihăiță Cimpoi, locul 5 în calificări, a terminat pe 7, în timp ce Marius Petrusse nu a prins finala, încheind calificările pe poziția a 9-a. În competiția feminină, Maria Pavel, care conducea după prima zi, a rămas în afara podiumului, terminând pe 4, colega sa Corina Constantin urcând pe treapta a doua, una în plus față de calificări. La perechi mixt, campionii mondiali Sara Moreno și Vicente Lli Lloris (Spania) au ocupat primul loc, devansându-i pe sportivii noștri Marius Petrusse și Maria Becze, care s-au aflat pe locul 7 în calificări. Clasamentul final la grup a avut aceeași configurație din calificări: 1. China, 2. Rusia, 3. România (Andreea Bogati, Laura Cristache, Delia Lăcătaru, Maria Luisa Pavel, Corina Constantin, Anca Surdu).

- Municipiul Iasi a fost (6 – 7 august) „capitala” gimnasticii aerobice românești, aici desfășurându-se prima ediție a „Cupei Iași”, la startul căreia s-au aflat juniori și seniori de la CSM Arad, Urania Arad, Universitatea Arad, CSS

Triumf București, UNEFS București, Farul Constanța, Win-Gym Constanța, CNS Cetate Deva, Gimnis Iași, CSS Petrosani, dar și Loturile naționale de juniori și seniori, carora li s-au alăturat și componenții echipei de juniori a Moldovei. Evenimentul, care a avut loc la Casa de Cultură a Studenților, în organizarea Federației Române de Gimnastică, Clubului Sportiv de Gimnastică Gimnis Iași și Palatului Copiilor Iași, cu sprijinul a numeroși și entuziaști sponsori, a oferit un cadru de excepție pentru desfășurarea întregului eveniment. De la juniori la seniori, evoluțiile celor aproape 140 de sportivi au încântat nu numai publicul, dar au primit și aprecierile arbitrilor, printre cei care s-au aflat în prim-plan numărându-se Oana Constantin, Valentin Mavrodineanu, Andreea Bogati, Marius Gavriiloaie, Mihăiță Cimpoi, Delia Lăcătaru, Marius Petruse, Maria Luisa Pavel, Bianca Becze, Lucian Frățiloiu etc.

- Componenții loturile de seniori și juniori s-au aflat la startul celei de a 5-a ediții a Open-ului Internațional al Ungariei, competiție care a avut loc în localitatea Budaörs. Așa cum era de așteptat, reprezentanții noștri s-au aflat, la fiecare probă la care au luat parte, printre protagoniști, ei reușind să se impună la perechi mixte – juniori (Lavinia Panaete, Cristian Drăghici), trio juniori (Alina Radu, Diana Deac, Bianca Gorgovan) și grup – seniori (Corina Constantin, Maria Luisa Pavel, Andreea Bogati, Delia Lăcătaru, Anca Surdu, Laura Cristache).

- CAMPIONATELE EUROPENE, LA BUCUREȘTI!

Anul 2011 a fost marcat de desfășurarea întrecerilor continentale, sub egida Uniunii Europene de Gimnastică (UEG) la toate disciplinele, între 9 și 13 noiembrie urmând a se desfășura Campionatele Europene pentru seniori și juniori, pentru a căror organizare România și-a depus, în martie, candidatură, voturile majoritare îndreptându-se spre București. Drept urmare, Pavilionul Central de la Complexul Expozițional Romexpo din București a găzduit, la mijloc de noiembrie, ediția a 7-a a Campionatelor Europene. Președintele UEG, Georges Guelzec, remarca faptul că *„Gimnastica românească este foarte cunoscută prin gimnastica artistică, dar uităm adesea că gimnastica aerobică românească este foarte performantă. Pentru UEG organizarea unui Campionat European la București este o onoare și o mare satisfacție”*.

După zile lungi, timp în care au fost puse la punct toate amănunțele organizatorice, în marea sală de la Romexpo, impecabil pregătită, a debutat cea de a 7-a ediție a Campionatelor Europene, la start cu seniori și juniori din 20 de țări (Germania, Lituania, Ucraina, Bulgaria, Rusia, Cehia, Marea Britanie, Grecia, Ungaria, Moldova, Franța, Spania, Italia, Finlanda, Austria, Portugalia, Slovacia, Israel, Suedia și România) Echipele României au avut următoarea alcătuire: Mihai Cimpoi, Mircea Zamfir, Maria Luisa Pavel, Corina Constantin, Valentin Mavrodineanu, Andreea Bogati, Delia Lăcătaru, Marius Gavriiloaie, Marius Petruse, Lucian Frățiloiu, Patru Porime Tolan, Laura Cristache, Anca Surdu (seniori), Cristian Drăghici, Cristian Iordan, Lavinia Panaete, Alina Radu, Nicolae Barna, Ionela Cimpoi, Florentina Iliescu, Premia Matei, Bianca Gorgovan, Diana Deac, Carmen Iliescu, Amelia Nicolae (juniori), cu Ramona Ioan, Elena Becze, Maria Fumea (antrenori) și Cristiana Spînu, Ramona Haidu (arbitre). Cea de a 7-a ediție a Campionatelor Europene a debutat sub cele mai bune auspicii.

Prima zi a avut în prim-plan calificările juniorilor, atenția concentrându-se asupra concursului individual feminin, la start cu 34 de sportive, și trio,

cu 19 țări pe podium. Într-o atmosferă de-a dreptul exuberantă s-a asistat la un spectacol în care valențele sportului s-au îmbinat perfect cu cele artistice. Concursul junioarelor a fost dominat de reprezentantele noastre, Alina Radu, cu 19.600, situându-se pe primul loc, cu o evoluție în care elementele tehnice și spectaculare au avut cea mai mare notare din partea juriului, ea depunându-și, astfel, o serioasă candidatură la podium. O foarte bună prezență a avut și cealaltă reprezentantă a României, Lavinia Panaete, aflată în primul an de juniorat la asemenea nivel, care a încheiat pe poziția a 4-a (19.100), fiind depășită de puțin de surpriza zilei la această categorie, italinca Michaela Castoldi (19.450), precum și de Anastasia Degtyareva (Rusia), cu 19.350, recunoscută pentru valoarea sa. A doua probă a zilei a fost cea de trio, cu 19 națiuni la start, concurs cu o netă dominare a culorilor noastre, ambele trio-uri situându-se pe primele două locuri al clasamentului calificărilor. Intrat în concurs cu numărul 10, trio-ul România 2 – Florentina Iliescu, Lavinia Panaete, Premia Matei – s-a instalat la conducere, cu un total de 19.634, rămânând pe această poziție doar până la evoluția celui alt trio românesc – Bianca Gorgovan, Alina Radu, Cristina Deac -, cele trei fete încântând publicul prin acuratețea și spectaculozitatea exercițiului, iar juriul le-a văzut pe primul loc, cu 19.681, ele depășindu-le cu puțin pe colegele lor de lot. Finala anunța, totuși, o dispută cât se poate de strânsă, șansele celor două echipe ale Rusiei clasate pe următoarele două poziții, fiind reale. La grup, România – Alina Radu, Bianca Gorgovan, Cristina Deac, Florentina Iliescu, Amalia Nicola, Premia Matei – s-a plasat în fruntea clasamentului (19.431), pe următoarele două locuri fiind Ungaria 1, cu 19.328, și Rusia 1, cu 19.131. La individual masculin au intrat în concurs și Cristian Drăghici și Cristian Iordan, avantajul fiind de partea lui Cristian Drăghici care a încheiat cu 18.950, pe poziția a treia, după Riccardo Pentassuglia (Italia) 19.850 și Salman Isrefilov (Rusia) 19.250. În același timp, Cristian Iordan a venit imediat după colegul său, la o diferență de o sutime, cu 18.850. În calificările rezervate perechilor mixte s-au prezentat în fața juriului și Nicolae Barna – Ionela Cimpoi și Cristian Drăghici – Lavinia Panaete. Competiția fost dominată de perechea rusă Viktoria Zakharova -Denis Soloviev, cu un total de 19.350, pe locul secund fiind Italia 1 – Davide Donati, Michaela Castoldi, cu 19.000, treapta a treia revenind cuplului nostru Cristian Draghici – Lavinia Panaete, cu 18.900, în timp ce Nicolae Barna și Ionela Cimpoi au încheiat pe 6, cu 17.900. După calificările juniorilor, programul a cuprins calificările seniorilor. Reprezentanții noștri s-au aflat din nou în prim-plan. Corina Constantin a fost, de ziua ei, zi în care și-a aniversat 20 de ani, cea mai bună la individual, făcându-și, astfel, un frumos cadou. Cu 20.750, Corina s-a instalat pe primul loc, dar avea în Sara Moreno (Spania) 20.700 și în colega sa Maria Luisa Pavel 20.250, în special, două adversare redutabile, ceea ce făcea ca drumul spre treapta de sus a podiumului să nu fie prea ușor, dimpotrivă. Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir și Petru Porime Tolan au fost cei mai buni la „trio” (21.950), încheind calificările la mare distanță de următorii concurenți, Rusia 1 (21.00) și Italia (20.920). Cu o formulă ușor schimbată, prin alăturarea lui Petru Porime Tolan în locul lui Mircea Brânzea, trio-ul nostru a reușit să demonstreze, așa cum a făcut-o și la Liberec, în urmă cu doi ani, că este cel mai bun. Cel de al doilea trio românesc – Marius Gavriloaie, Marius Petrusse, Lucian Frățiloiu -, cu un total de 19.100, a trebuit să se mulțumească doar cu poziția de primă

rezeră, fiind primul de sub linia de 8 a calificărilor. Campionul European 2009, Ivan Parejo (Spania), și-a anunțat, printr-o evoluție care l-a plasat pe locul 1 (21.750) la distanță de „urmăritori”, că are intenția de a nu renunța la medalia de aur. În același timp, față de ordinea finală de la Liberec, pentru celelalte locuri din partea superioară a ierarhiei rămăseseră în cursă cu Mircea Zamfir (bronz 2009) 21.050, Emanuele Pagliuca (Italia) 20.900 și Alexander Kondraticev (Rusia, argint 2009) 20.150, fără a-l scoate din calcule, evident, și pe Mihăiță Cimpoi, doar pe locul 6 (20.100). La ediția precedentă, Valentin Mavrodineanu și Cristina Nedelcu cucereau medaliile de aur la perechi. La București, Valentin Mavrodineanu a avut o nouă parteneră, Andreea Bogati, ei situându-se pe locul 4 în calificari (20.950), la o diferență mică de podium, ocupat de Italia 21.250, Rusia 21.050 și Spania 21.000. De asemenea, și Mihăiță Cimpoi și Delia Lăcătaru (locul 7 – 20.200), nou veniți în finală, aveau șansele lor. În urmă cu doi ani, România era imbatabilă, prin „grupul” de băieți, în timp ce fetele ocupau locul 4 în clasamentul final. De această dată, România s-a prezentat cu un singur grup, cel alcătuit din Corina Constantin, Andreea Bogati, Delia Lăcătaru, Maria Luisa Pavel, Laura Cristache și Anca Surdu, dintre finalistele de la Liberec mai fiind în aceasta formulă doar ultimele două gimnaste. Doar patru formații au reușit să treacă de bariera celor 20 de puncte, Rusia, cu ambele echipe (21.300, respective 20.289), Franța (20.800) și România (20.128), dintre acestea anticipându-se configurația podiumului. Prin urmare, se anunțau, atât la juniori, cât și la seniori finale mai mult decât echilibrate.

Juniorii.

Finala perechilor a aparținut italienilor Lolo Antonio și Rosella Vetrone (19.670) și ambelor cupluri ruse (19.400, respective 19.150), sportivii noștri Dacian Barna – Ionela Cimpoi și Cristian Drăghici – Lavinia Panaete situându-se pe pozițiile 4 (19.100) și 5 (18.900). Întrecerea individuală masculină a fost dominată de gimnaștii italieni Riccardo Pentassulia (20.150) și Davide Donati (19.600), cel puțin primul detașându-se net de ceilalți concurenți. Cristian Drăghici s-a păstrat în parametri anunțați din calificări, rămânând pe aceeași treaptă a treia a podiumului (19.350). În schimb, Iordan Cristian (19.100) a coborât un loc, fiind pe un 5 final. După cele două medalii, de argint și bronz, obținute la individual feminin, respectiv masculin, a venit rândul finalei de trio, o finală în care reprezentanții noștri s-au întrecut pe sine, câștigând medaliile de aur și argint, această excelentă performanță fiind reușită de Bianca Gorgovan, Alina Radu, Cristina Deac (19.834), respectiv Florentina Iliescu, Lavinia Panaete, Premia Matei (19.484), între cele două trio-uri și restul concurenților existând un evident decalaj valoric, pe locul 3 fiind Rusia cu 19.386. De altfel, Bianca Gorgovan, Alina Radu, Cristina Deac și Florentina Iliescu, Lavinia Panaete, Premia Matei nu au făcut altceva, decât să respecte... tradiția, pentru că, fără a ne duce prea mult în timp, și la ediția precedentă, din 2009, de la Liberec, aurul și argintul european a revenit tot gimnaștilor noștri, atunci într-o altă formulă. Cu proba de grup, finalele juniorilor au luat sfârșit, gimnaștii români impunându-se și în această probă, cu 19.784, cele șase fete – Alina Radu, Bianca Gorgovan, Cristina Deac, Florentina Iliescu, Amalia Nicola, Premia Matei – cucerind titlul continental. Restul podiumului a fost exclusiv rusesc.

Și a venit rândul seniorilor.

Plecat cu șanse la medalie, nu numai pentru faptul ca s-a situat pe locul secund în calificări, dar și pentru valoarea demonstrată cu alte ocazii, Mircea Zamfir nu a mai arătat ceea ce i-a adus atâtea victorii, el terminând tocmai pe locul 7 (19.875), la capătul unei întreceri în care spaniolul Ivan Parejo (21.850), italianul Emanuele Pagliuca (21.350) și rusul Alexander Kondratichiev (20.850) s-au dovedit a fi oamenii de podium. La rândul său, Mihăiță Cimpoi s-a situat pe poziția a 6-a (19.950). Italianul Antonio Caforio, după câteva ratări, s-a... supărat și a ieșit de pe podium, astfel explicându-se și nota „zero” primită. La individual feminin, cele opt concurente au oferit un spectacol de reală încântare, dar, în același timp, și pe fondul unor remarcabile reușite tehnice. Din nou, așa cum a făcut-o și în calificări, Corina Constantin a ținut să-și demonstreze superioritatea (21.050), ea având un avantaj substanțial asupra principalelor sale contracandidate, Sara Moreno (Spania) 20.800 și Maria Luisa Pavel (România) 20.350, argintul și bronzul european. Foarte stransă a fost disputa la perechi, primele patru cupluri fiind despărțite la „milimetru” unul de celălalt, între toate existând un evident echilibru valoric, diferența făcând-o doar ochiul experimentat al arbitrilor, ceea ce a însemnat și plasarea pe locul 4 a cuplului Valentin Mavrodineanu – Andreea Bogati, care a terminat cu un total de 21.150, în timp ce perechile de pe podium au fost cotate cu: 1. Franța (Aurelie Joly / Julien Chaninet) 21.500, 2. Spania (Sara Moreno / Vicente Lli Lloris) 21.450, 3. Rusia (Evgeniya Kudymova / Maxim Grinin) 21.100. Mihăiță Cimpoi și Delia Lacataru s-au situat pe locul 7, cu 19.800. Cu un punctaj foarte apropiat de cel din calificări, cei șase baieti care au alcătuit grupul Rusia 1 – Igor Trushkov, Alexander Kondratichiev, Kiril Lobazyuk, Garsevan Dzhazanazyan, Danil Chayun, Valeri Gusev – s-au impus și în finală (21.550), adjudecându-și pe merit victoria. Fetele noastre – Corina Constantin, Andreea Bogati, Delia Lăcătaru, Maria Luisa Pavel, Laura Cristache, Anca Surdu – și-au încheiat evoluția ocupând un foarte aplaudat loc secund (20.794), depășind Rusia 2 (20.439) și Franța (20.350) Nicio speranță nu au lăsat adversarilor Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir și Petru Porime Tolan în competiția trio-urilor, ei demonstrând o siguranță și o execuție tehnică demne de invidiat, iar diferența de 0.750 față de a doua clasată, Rusia (21.200), constituie un argument elocvent în favoarea sportivilor noștri, recunoscuți pentru valoarea lor și de la precedentele ediții ale Campionatelor Europene sau Mondiale: 1. Mavrodineanu Valentin / Zamfir Mircea / Porime-Tolan Petru (Romania) 21.950, 2. Lobazyuk Kirill / Kondratichiev Alexander / Trushkov Igor (Rusia) 21.200, 3. Decker Breteil / Maxime Garavel / Nicolas Garavel (Franta) 21.150

Cea de a 7-a ediție a Campionatelor Europene de gimnastică aerobiă – juniori și seniori -s-a încheiat, după trei zile de spectaculoase întreceri, desfășurate în Pavilionul Central de la Romexpo – București, cu unanime și deosebit de favorabile aprecieri referitoare la organizarea competiției la cele mai înalte standarde. Cu un total de 9 medalii, dintre care 4 de aur, 3 de argint și 2 de bronz, juniorii și seniorii noștri s-au situat pe locul întâi în clasamentul neoficial pe națiuni, ierarhie în care s-au aflat doar 5 dintre cele 20 de participante. Președintele Uniunii Europene de Gimnastica, Georges Guelzec, ne-a declarat în cadrul unui interviu că „A fost o ediție deosebit de reușită din punct de vedere organizatoric, în cele mai mici amănunte, ceea ce a ridicat ștacheta în privința nivelului la care se vor prezenta viitoarele gaze...”, iar directorul de

presă al UEG, Oriane do Rosario, a avut doar un singur cuvânt de apreciere, dar care a sintetizat tot și toate: „*Impecabil*”. Rememorând toate acestea, trebuie să spunem că munca și entuziasmul unui grup format din pasionați ai gimnasticii – Adrian Stoica, Mircea Apolzan, Alina Drăgan, Carmencita Constantin, Mihaela Gheorghe, Irina Țigănuș, Bogdan Popa, Mircea Dragotă, Diana Gheorghiuță, George Rusu, Alexandru Popescu și nu numai, cărora li s-au alăturat câteva sute de voluntari, studenți ai facultăților bucureștene – a condus la realizarea unui eveniment la înălțime.

2012

- Primul important concurs internațional al sezonului, cea de a 7-a ediție a Open-ului Cehiei, a avut loc la început de martie în localitatea Zlin, cu participarea unora dintre cei mai buni specialiști ai acestei discipline la nivelul seniorilor și juniorilor, din Franța, Ucraina, Ungaria, Slovacia, Bulgaria, Austria s.a. Gimnastica aerobică românească a fost reprezentată de juniorii de la Urania Arad, care au avut o buna comportare, cea mai bună clasare fiind obținută de Anca Sfîșie, Anna Meszar, Vivienne Adjudeanu, Alexandra Perpelici, Sorina Nistor, Renatte Marcu (grup) și Renatte Marcu, Anna Meszar, Vivienne Adjudeanu (trio) – loc 2, în timp ce Renatte Marcu, Anna Meszar, Vivienne Adjudeanu (trio) au ocupat locul 3. De asemenea, trebuie consemnată și prezența în finale și a altor sportive arădene: Sorina Nistor (locul 5), Alexandra Prepelici (loc 6) și Barbara Huber (loc 8), la categoriile lor de vârstă. Să mai notăm, de asemenea, și faptul că printre arbitrele care au oficiat la ediția 2012 a Open-ului Cehiei de la Zlin s-a aflat și Ramona Haidu.

- Continuând tradiția, iubitorii sportului din Deva au avut posibilitatea să asiste (7 aprilie) la întrecerile din cadrul „Cupei Cetății”, ajunsa la cea de a 15-a ediție, eveniment care s-a desfășurat sub patronajul Federației Române de Gimnastică, Direcției Județene pentru Tineret și Sport Hunedoara, Primăriei Municipiului Deva, Asociației Salvital-SMURD Deva și, nu în ultimul rând, Colegiului Național Sportiv „Cetate” din localitate. Virtuozitate tehnică, sincronizare, eleganță au „colorat”, timp de 12 ore, scena, sportivi reprezentând C.S.M. Arad, Urania Arad, Universitatea Arad, C.S.S. Palestra 21 Caracal, C.S.S. 1 Constanta, Farul Constanța, C.S.S. Petroșani, UNEFS București, Triumf București, Gimnis Iași și, bineînțeles, gazda competiției, Colegiul National Sportiv Cetate Deva, aflându-se într-o competiție care a fost urmărită cu mult interes.

- Cea de a 13-a ediție a Open-ului Internațional al Slovaciei a avut loc în localitatea Novi Zamki. La această ediție – concurenți din Austria, Bulgaria, Cehia, Finlanda, Franța, România, Rusia, Slovacia, Ucraina, Ungaria – au fost prezenți Bianca Becze și Marius Petruse, care s-au impus la perechi, în timp ce Bianca Becze a urcat și pe treapta a treia a podiumului la individual.

- În celebrul Metropolitan Gymnasium din Tokyo au evoluat cei 53 de sportivi înscriși pe listele celei de a 23-a ediții a Turneului Internațional dotat cu „Cupa Suzuki”, competiție intrată sub egida Federației Internaționale în 2010 și figurând ca etapă de Cupă Mondială. România s-a prezentat cu o garnitură formată din Oana Constantin, Mircea Brînzea, Mircea Zamfir, Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu. Gimnastii noștri au mai fost prezenți la întrecerile din Capitala Japoniei, cea mai bună performanță fiind înregistrată de trio-ul Cristian Moldovan – Dorel Moiş – Claudiu Varlam, în 1998, atunci când a urcat pe treapta a treia a podiumului. La noua ediție

din Metropolitan Gymnasium, palmaresul sportivilor noștri s-a îmbogățit, Mircea Brânzea și Mircea Zamfir clasându-se pe pozițiile 2, respectiv 3 la individual masculin, în timp ce Corina Constantin a terminat pe 4 la individual feminin, iar la perechi mixte (Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu) și trio (Mircea Brânzea, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir) doar pe locul 5.

- Componentii lotului național s-au aflat în localitatea franceză Arques, unde s-au desfășurat întrecerile celei de a 15-a ediții a Campionatelor Open ale Franței, competiție care a reunit la categoriile înscrise în program sportivi, juniori și seniori, din Marea Britanie, Bulgaria, Canada, Belgia, Suedia, Grecia, Germania și Franța. Gimnastii români s-au aflat permanent în prim-planul concursului, urcând de 10 ori pe podium: individual feminin – 2. Corina Constantin, 3. Maria Luisa Pavel, individual masculin – 2. Mircea Zamfir, 4. Mircea Brânzea, perechi – 1. Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu, 3. Bianca Becze, Marius Petrusse, trio – 2. Mircea Zamfir, Mircea Brânzea, Valentin Mavrodineanu, 3. Lucian Frățiloiu, Marius Gavriloaie, Marius Petrusse, grup – Mircea Zamfir, Mircea Brânzea, Valentin Mavrodineanu, Florin Nebunu, Petru Porime Tolan, Marius Gavriloaie, 3. Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Laura Cristache, Maria Luisa Pavel, Anca Surdu.

- **A 12-a ediție a Campionatelor Mondiale** pentru seniori și a 5-a a juniorilor (Age Group), întreceri programate, începând din 29 mai 2012, la Sofia, în concurs fiind 819 competitori (317 la seniori și 448 la juniori – Age Group) din 41 de țări din șase continente, aceste întreceri asigurând calificarea pentru a 9-a ediție a Jocurilor Mondiale din 2013, de la Cali (Columbia). România a participat la aceste Campionate Mondiale cu o delegație din care au făcut parte Corina Constantin, Valentin Mavrodineanu, Mircea Brânzea, Mircea Zamfir, Bianca Becze, Andreea Bogati, Alina Radu, Lavinia Panaete Petru Tolan Porime, Florin Nebunu.

29 mai 2012. Competiția a debutat cu întrecerile din calificări ale juniorilor. Sportivii noștri au acces în 6 finale: Ștefan Husea (individual) – cat. 12-14 ani, Lavinia Panaete și Nicolae Barna (individual), Cristian Drăghici, Lavinia Panaete și Nicolae Barna, Amalia Nicola (perechi mixte), Bianca Gorgovan, Alina Radu, Andreea Darie și Lavinia Panaete, Amalia Nicola, Premia Matei (trio), Aurelia Drenea, Andreea Darie, Alina Radu, Premia Matei, Bianca Gorgovan, Amalia Nicola (grup) – cat. 15-17 ani. La finalul calificărilor, la cat. 12-14 ani – categorie la care au luat startul 186 de concurenți din 30 de țări -, dominată de micii gimnaști din Rusia, Japonia și Bulgaria, excepția a constituit-o sportivul nostru Ștefan Husea, care s-a detașat substanțial de adversarii săi. Din păcate, nici Patricia Misăila și nici Carmen Cucu nu au acces în finală. În ceea ce privește categoria juniorilor mari (15-17 ani), cu 201 sportivi din 33 de țări, a fost o dispută strânsă pentru prezența în finale, gimnaștii români fiind în patru dintre acestea (individual – masculin și feminin, perechi mixte, trio și grup

31 mai 2012. Zi dificilă și foarte importantă pentru juniorii participanți la cea de a 5-a ediție a „mondialului” tinerei generații – World Age Group Competition -, o zi în care s-au decis noile ierarhii. Plecat din poziția de lider, după calificări, Ștefan Husea s-a văzut întrecut în finală de reprezentantul țării gazdă, Tihomir Barotev, locul 3 în faza anterioară cu 17.850, care de aceasta dată a fost văzut de brigada de arbitre a fi fost cel mai bun, el fiind notat cu 18.500, spre deosebire de sportivul nostru care, după 18.150 în calificări, a primit acum 18.200. De notat că francezul Tom Joudan, care abia a prins

ultimul loc în calificari, a avut o spectaculoasă revenire, cucerind bronzul, în dauna lui Semen Makhov, care a coborât de pe 3 pe 7! Dacă în competiția perechilor la 12-14 ani – medaliile de aur și argint au revenit Rusiei, iar locurile 3 și 4 Bulgariei – nu am avut reprezentanți în concurs, în schimb au fost prezente în finala de la 15-17 ani, prin Amalia Nicola – Nicolae Barna (România 2) și Cristian Draghici – Lavinia Panaete (România 1). Dacă Amalia Nicola și Nicolae Barna au cucerit bronzul, la egalitate cu Ungaria (Daniel Bali și Fanni Mazacs), cel de al doilea cuplu s-a situat pe locul 5. Victoria a revenit perechii bulgare Antoniu Papazov – Ana Maria Stoilova, iar argintul chinezilor Lixi Pan – Li Qi. În finala de la masculin (cat.15-17 ani) s-a aflat și Nicolae Barna, el încheind competiția pe locul 8, medalia de aur aparținând japonezului Mizuki Sato. Să notăm și celelalte rezultate: cat. 15-17 ani, individual feminin – 5. Lavinia Panaete; trio – 5. Bianca Gorgovan, Alina Radu, Andreea Scînteie, 7. Lavinia Panaete, Amalia Nicola, Premia Matei; grup – 6. Alina Radu, Bianca Gorgovan, Andreea Scînteie, Premia Matei, Aurelia Drenea, Andreea Darie.

1 iunie 2012. Prefațată de întrecerile juniorilor, cea de a 12-a ediție a Campionatelor Mondiale a debutat având la start 323 de sportivi din 27 de țări. Pentru prima dată în istoria acestei competiții, care a început în 1995, la Paris, în program au fost înscrise două noi probe – step și dance -, pe lângă cele clasice: individual, perechi, trio, grup, ca urmare a succesului tot mai mare de care se bucură cele două în planul spectaculozității aparițiilor. Echipa României – Petru Tolan Porime, Florin Nebunu, Marius Petrus, Lucian Frățiloiu, Bianca Becze, Laura Cristache, Maria Luisa Pavel, Anca Surdu – s-a dovedit a fi cea mai bună în calificările de la „Dance”, competiție în care europenii – plus Franța și Rusia, în special – au avut serioși oponenți în „grupul asiatic”, cu China și Coreea de Sud.. În programul zilei au figurat și calificările la individual feminin și trio, cu participarea a 52 de sportive și a 32 de „trio”-uri, care au oferit un foarte frumos spectacol sportiv, pe fondul unei evoluții tehnice de calitate. Cele mai bune 8 s-au calificat pentru finale între care și toți reprezentanții României: Corina Constantin, Maria Luisa Pavel (individual), Marius Gvriloaie, Lucian Frățiloiu, Marius Petrus și Mircea Zamfir, Valentin Mavrodineanu, Mircea Brînzea (trio). În absența campioanei mondiale din 2010, de la Rodez, Marcela Lopez (Brazilia) și a medaliatei cu bronz, Angela McMillan (Noua Zeelandă), deținătoarea argintului de acum doi ani, Giulia Bianchi (Italia), părea a ocupa fotoliul de lider ca principală candidată la titlu, fapt infirmat de calificări, ea „prinzând” greu ultimul loc. În acești doi ani au apărut și alte potențiale campioane și medaliante, între care s-au aflat Corina Constantin – locul 3, Maria Luisa Pavel – locul 7, alături de Sara Moreno (Spania), Aurelie Joly (Franța), Denitsei Parichkova (Bulgaria) sau sud-coreencei Kyung Hyun Shin. Și la „trio” România a reușit calificarea în finală, cu ambele formații, campionii mondiali din 2006 și 2008 – Mircea Zamfir, Valentin Mavrodineanu, Mircea Brînzea (4.750 la dificultate, cel mai mare scor) – s-au situat pe poziția secundă, la o diferență minimă de chinezii Le Tao, Lei Che (din trio-ul medaliat cu aur în 2010), Mingzhe Han: 22.150 – 22.200, care au punctat mai mult la „artistic”, românii și chinezii fiind, de altfel, singurii care au reușit să depășească bariera de 22 puncte, între ei anunțându-se lupta directă pentru aur, dispută în care, totuși, mai puteau interveni sportivii din Coreea de Sud, nou venită pe lista

potențialilor învingători, și Rusia. Să mai notam Mircea Brânzea a revenit în formație, înlocuindu-l pe Petru Tolan Porime, în 2010 pe treapta a doua a podiumului, la Rodez. În ceea ce îi privește pe Marius Gavriiloaie, Lucian Frățiloiu și Marius Petruse, ei s-au situat pe locul 8. Cele dintâi finale au fost la cele două noi introduse probe – aerobic dance și aerobic step -, România cu Petru Tolan Porime, Florin Nebunu, Marius Petruse, Lucian Frățiloiu, Bianca Becze, Laura Cristache, Maria Luisa Pavel și Anca Surdu, obținând medalia de argint la „dance”, o frumoasă performanță. Victoria a revenit reprezentanților Chinei care au dovedit mai multă acurateță în ceea ce privește lucrul în echipă, pe fondul unei prestații tehnice superioare și cu o vivacitate a mișcărilor foarte ridicată. Drept urmare: 1. China 19.513, 2. Romania 19.213, 3. Franța 19.013. Marea surpriză a fost consemnată la „step”, China și Rusia (17.800) au împărțit primul loc, urmate de Mongolia (17.700).

3 iunie 2012. Andreea Bogati și Valentin Mavrodineanu – medalie de aur, la egalitate cu cuplul spaniol Vincente Lli Lloris și Sara Moreno (campioni mondiali și în 2010), ambele cupluri fiind cotate cu 21.650. Cu un exercițiu având cel mai înalt grad de dificultate din concurs (4.100) și cu cea mai mare notă la execuție (8.800), Andreea Bogati și Valentin Mavrodineanu (bronz la ediția de la Rodez, cu Cristina Nedelcu) i-au egalat pe gimnastii spanioli care tocmai evoluasera înaintea lor, aceștia compensând cu o prezență artistică mai bine apreciată (9.150 – 8.750). Medaliile de bronz au revenit sportivilor Maxim Grinin și Ekaterina Kudymova (Rusia). Spaniolul Ivan Parejo a demonstrat că este unul dintre cei mai buni gimnaști ai momentului. Succesul său a fost convingător, cu cea mai mare notă la artistic (9.100) și un total de 22.200. La rândul său, Mircea Zamfir și-a dublat medalia de argint de la Campionatele Mondiale de la Rodez 2010, cu un exercițiu având un înalt grad de dificultate (4.150), dar a pierdut în zona de artistic și execuție, încheind cu 21.650. Mircea Brânzea și chinezul Li Liangfa au urcat împreună pe treapta a treia (21.600), profitând de greșelile tehnice comise de francezul Benjamin Garavel, cel care încheiase calificările pe locul secund. După medalia de aur cucerită de perechea Andreea Bogati – Valentin Mavrodineanu, după medalia de argint a lui Mircea Zamfir și bronzul obținut de Mircea Brânzea, a fost rândul celor de la grup – Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Petru Tolan Porime, Mircea Brânzea, Florin Nebunu, Marius Gavriiloaie – să-și încheie și ei evoluția cu o medalie, cucerind bronzul (21.700), fiind depășiți de China, noua campioana (22.200), și de Franța, la doar 0.050. Grupul fetelor – Maria Luisa Pavel, Anca Surdu, Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Laura Cristache – a terminat pe poziția a 5-a (21.105).

La cea de a 12-a ediție a Campionatelor Mondiale și a 5-a a întrecerilor juniorilor (World Age Group Competition) România a cucerit cel mai mare număr de medalii, gimnastii noștri întorcându-se de la Sofia cu 6 medalii – 2 de aur, una de argint și 3 de bronz -, ceea ce a însemnat primul loc pe națiuni în competiția seniorilor

1. România	2	1	3	6
2. China	2	0	2	4
3. Spania	3	0	0	3
4. Franța	0	3	0	3
5. Coreea de Sud	1	0	0	1
6. Austria	0	0	1	1
6. Rusia	0	0	1	1

La această reușită și-au adus contribuția toți componenții echipei – Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Mircea Brânzea, Maria Luisa Pavel, Corina Constantin, Bianca Becze, Marius Petrusse, Marius Gavriiloaie, Lucian Frățiloiu, Anca Surdu, Laura Cristache, Petru Tolan Porime, Florin Nebunu, Marius Gavriiloaie – , dar și antrenorii lor: Marcela Fumea, Remus Nicolai, Elena Becze, Mariana Mezei, Ileana Drăgulin și nu numai.

Să adăugăm la performanțele seniorilor și medaliile juniorilor, cu un argint – Ștefan Hustea – și un bronz – Amalia Nicola, Nicolae Barna -, ceea ce a situat România printre primele 5 țări la această categorie de vârstă.

- La Casa de Cultură a Sindicatelor din Constanța s-a desfășurat (28-30 septembrie) cel de al 17-lea Campionat Național, în paralel cu ediția a 13-a a Cupei Farul, competiție la care au luat parte reprezentanții cluburilor C.S.M. Arad, Urania Arad, C.S.U. Arad, Palestra 21 Caracal, C.S.S. Petroșani, C.S.S. CSM Cetate Deva, C.S.U. București, Triumf București, Gimnis Iași, C.S.S. 1, C.S. Win-Gym și Farul Constanța. La capătul unor frumoase evoluții, noii campioni naționali la individual au fost Corina Constantin (Farul Constanța) și Mihăiță Cimpoi (C.S.S. Petroșani). Disputa senioarelor a fost dominată de constănțencele Corina Constantin – campioana europeană – și de Andreea Bogati, poziția a 3-a revenind reprezentantei clubului din Petroșani, Bianca Becze. Dacă la senioare, petroșenii s-au „consolat” cu medalia de bronz, în schimb, s-au bucurat pentru victorie în concursul baieților, cel care s-a impus fiind Mihăiță Cimpoi, urmat de Marius Petrusse (Universitatea Arad), iar pe locul 3 constănțeanul Marius Gavriiloaie. Succes al gazdelor a fost consemnat și la „trio” – Andreea Bogati, Corina Constantin, Anca Surdu – , la Grup cat. 1 – Andreea Drenea, Daciana Enache, Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Alexandra Popescu, Andreea Scânteie – și la perechi (cat. 2) – Ioana Calenici și Alexandru Scânteie. Victoriile ale UNEFS București la „grup”, prin Teodora Cucu, Isabela Dumitrașcu, Ana Găucan, Mădălina Iacob, Patricia Misăila, Ana Sprințu (cat. 2) și Ioana Chelu, Bogdan Cucu, Ruxandra Grigoriu, Diana Maria, Sarmiza Niculescu, Anca Săvoiu (cat.3). Având în vedere rezultatele consemnate, „Cupa Farul”, aflată la a 13-a ediție a revenit gazdelor.

- Tipsport Arena din Liberec (Cehia) a fost gazda (13 – 14 octombrie), celei de a patra etape din cadrul Cupei Mondiale (seniori) și a Open-ului Cehiei (juniori), la care au participat gimnaști și gimnaste din Franța, România, Slovacia, Suedia, Rusia, Finlanda, Austria, Bulgaria, Cehia ș.a., la start aflându-se și reprezentanții noștri Bianca Becze, Corina Constantin, Lucian Frățiloiu, Mihăiță Cimpoi, Marius Petrusse, Marius Gavriiloaie, la nivelul seniorilor, și Alina Radu, în competiția juniorilor. Junioara Alina Radu, la individual, în cadrul Open-ului Internațional a dominat fără drept de apel, în confruntarea cu alte 19 gimnaste din Rusia, Cehia, Finlanda și Slovacia. Evoluții frumoase și în ceea ce privește concursul seniorilor, ei reușind să se impună în disputele din cadrul Cupei Mondiale, prin Corina Constantin (individual) și trio-ul format din Marius Petrusse, Lucian Frățiloiu, Marius Gavriiloaie, în timp ce Bianca Maria Becze și Mihăiță Cimpoi s-au situat pe locul 3 în concursul individual.

2013

- În organizarea federației noastre de specialitate și sub egida forului internațional, la Izvorani 1 – 5 martie), s-au reunit 18 arbitri din Cehia,

Finlanda, Italia, Marea Britanie, Iran și România, lucrările fiind supervizate de Maria Mineva (Bulgaria), expert FIG, vicepreședinte al Comitetului Tehnic pentru Gimnastica Aerobica a Federației Internaționale.

- „Aqua 2013” (24 și 25 martie), la Centrul de Congrese din localitatea franceza Aix-les-Bains, cu participarea a aproape o sută de sportivi din 11 țări – Austria, Belgia, Congo, Estonia, Marea Britanie, Grecia, Israel, Ungaria, Mexic, Portugalia, România, Rusia, Slovacia, Franța, Turcia – au concurat în cadrul etapei de Cupă Mondială și „Aqua Open Cup International. Au fost prezenți, Corina Constantin și Mihăiță Cimpoi, conduși de antrenorul Mircea Brînzea, care au evoluat doar în probele individuale ale Cupei Mondiale. Corina Constantin, (re)demonstrând că se afla printre specialistele genului a terminat competiția pe locul al doilea, după reprezentanta țării gazdă, Aurelie Joly. Competiția masculină a fost dominată de mexicanul Iván Veloz Velázquez. Gimnastul nostru, Mihăiță Cimpoi, după un loc 5 în calificări, a reușit să facă un pas înainte, încheind pe 4. Din juriul de arbitraj a făcut parte și Viorica Tuțuianu.

- La „Ota City General Gymnasium” din Tokyo (5 – 7 aprilie) a avut loc tradiționala Cupă Suzuki, etapă în cadrul FIG World Cup Serie, concurs la care au luat parte și reprezentanții nostri Corina Constantin, Bianca Becze și Marius Petrușe, alături de sportivi din Australia, Austria, China, Spania, Franța, Italia, Japonia, Coreea, Mongolia, Noua Zeelandă, România și Vietnam. Reprezentantele noastre Bianca Becze și Corina Constantin au avut în celelalte 19 sportive – din Italia, Japonia, Franța, Austria, Argentina, China, Thailanda, Coreea, Australia, Noua Zeelandă, Germania, Spania și Vietnam -, adversare bine pregătite, cu un ridicat nivel de competitivitate. Bianca Becze, care a terminat calificările pe prima poziție, a încheiat pe locul 4, la egalitate cu colega sa, Corina Constantin, în timp ce la perechi, Bianca Becze și Marius Petrușe au coborât de pe 3 pe 5. Din juriul de concurs a făcut parte Alina Drăgan.

- În sala mare a Casei de Cultură „Dragan Muntean” din Deva s-a desfășurat (29 aprilie) a XVI-a ediție a tradiționalei întreceri „Cupa Cetății”, concurs organizat de Direcția Județeană de Tineret și Sport (DJTS) Hunedoara, în colaborare cu CNS Cetate Deva și Asociația Județeană de Gimnastică, sub egida Federației Române de Gimnastică. S-au aflat pe podium CSM Arad, Urania Arad, Universitatea Arad, UNEFS București, CSS Triumf București, Farul Constanta, CSS1 Constanta, CSS Petrosani, CNS Cetate Deva și Gimnis Iasi, alături de componentii ai Lotului National. Pe podiumurile de premiere au urcat, printre alții, Teodora Cucu, Patricia Misăila, Andreea Darie (UNEFȘ), Alexandra Prepelici, Marian Cristescu (Urania), Alina Radu (Triumf), Ștefan Huștea, Valentin Lovin, Lucian Săvulescu, Adrian Biciu, Andrada Zaman, Lorena Jinga, Bianca Gorgovan (Farul), Adina Trinca (Cetate), David Gavrilovici, Sorina Dărăbeanu (Gimnis), Cristian Iordan (Universitatea Arad), dar și Bianca Becze, Corina Constantin, Lavinia Panaete, Mihăiță Cimpoi, Marius Petrușe, Andreea Bogati, Cristian Iordan, Dacian Barna sau Valentina Istrate.

- Teatrul Micaelense, din cadrul Centrului Cultural și de Congrese din Ponta Delgada, din Azore, în organizarea Federației Portugheze de Gimnastică și a Clubului de Atividades Gimnicas de Ponta Delgada, a găzduit (10 – 12 mai) cea de a 3-a ediție portugheză a FIG World Cup, concurs de categoria B, la care au participat gimnaști și gimnaste din zece țări, între care și România,

cu patru sportivi – Corina Constantin (individual, trio), Anca Surdu (trio), Andreea Bogati (perechi, trio), Cristian Iordan (individual, perechi) -, sub conducerea antrenorei Maria Fumea. Reprezentantii nostri s-au aflat printre cei mai buni, Imnul României răsunând de două ori, pentru Andreea Bogati și Cristian Iordan (perechi) și pentru Anca Surdu, Andreea Bogati, Corina Constantin (trio), succese la care s-au adăugat poziția secundă a Corinei Constantin (individual) și locul 4 obținut de Cristian Iordan, în competiția baietilor.

- În cadrul „Cupei Open a Orașului Borovets”, gimnaștii români au obținut un total de 10 locuri pe podium, de 7 ori fiind pe treapta de sus la toate categoriile de concurs: 9 – 11 ani, 12 – 14 ani și 15 – 17 ani. În prim-plan s-au aflat Ioana Calenici și Alexandru Scânteie (perechi, 9-11 ani), Ștefan Huștea și Teodora Cucu (individual, 12-14 ani), Lavinia Panaete (individual), Andreea Scanteie, Aurelia Drenea, Bianca Gorgovan (trio), Bianca Gorgovan, Lucian Savulescu (perechi), Elena Enache, Ioana Popescu, Aurelia Drenea, Lavinia Panaete, Andreea Scanteie (grup), la cat. 15-17 ani.

- La etapa de Cupă Mondială, care a avut loc la Borovets (Bulgaria), gimnaștii noștri s-au aflat printre cei mai buni, în competiție cu specialiști ai genului din Austria, Belarus, China, Cehia, Spania, Finlanda, Marea Britanie, Grecia, Ungaria, Indonezia, Japonia, Mexic, Rusia, Slovacia, Thailanda, Turcia și Vietnam. „Grupul”, alcătuit din Dana Deac, Anca Surdu, Corina Constantin, Andreea Bogati, Bianca Becze, și-a afirmat superioritatea încă din calificări, în finală având un avans de 0.655 față de China, următoarea clasată. Disputa fetelor la individual a fost foarte strânsă și plină de neprevăzut, dar dominată, în ansamblu, de Bianca Becze și Corina Constantin. Un nou succes, perechea Bianca Becze – Marius Petrusse, la egalitate pe primul loc cu cuplul vietnamez Ba dong Yu și Thi Thu Ha Tran, în timp ce pe treapta a treia aveau să se afle Andreea Bogati și Cristian Iordan. În concursul masculin, Cristian Iordan – locul 7 și Mihăiță Cimpoi – locul 10, în calificări, – nu s-au aflat în disputa pentru întâietate.

- Cea de a 9-a ediție a **Jocurilor Mondiale**, la Cali (Columbia). Antrenorii Mircea Brânzea și Mariana Mezei au înscris în competiție pe Anca Surdu, Corina Constantin, Bianca Becze, Andreea Bogati, Cristina Deac, Dacian Barna, Marius Petrusse și Cristian Iordan, pe listele de start aflându-se 144 de gimnaști și gimnaste din 14 țări. La Jocurile Mondiale, care se dispută o dată la patru ani, calificarea este obținută doar de primii 8 clasăți la Campionatele Mondiale anterioare, la individual masculin și feminin, și primii 6 la perechi, trio, grup, step și dance. După calificări, în finale au acces numai cei mai buni 4, ceea ce presupune o evoluție la cel mai de sus nivel în ambele faze ale întrecerii, programate în aceeași zi. Prima, din cele două zile ale întrecerilor, a însemnat pentru reprezentanții României și câștigarea a două medalii: una de aur, la perechi – prin Bianca Becze și Marius Petrusse – și una de argint, la aero dance, pe podium urcând Bianca Becze, Dacian Barna, Anca Surdu, Diana Deac, Marius Petrusse, Andreea Bogati, Cristian Iordan și Marius Gavriloiu. Având în vedere listele de start, precum și valoarea cuplurilor, s-a anticipat o foarte strânsă dispută. Pronosticurile s-au dovedit a fi exacte, în finala de patru calificându-se Franța (20.650), România (20.600), Spania (20.600) și Vietnam (20.450), ultima pereche beneficiind de regula tie-break în fața Chinei. Și a fost finala, una în care nu s-a putut face nicio diferențiere

între competitori, fiecare având punctele sale forte, astfel că, situație inedită și singulară în istoria tuturor probelor gimnasticii aerobice la Jocurile Mondiale, toate cele patru perechi au terminat la egalitate, fiind medaliat cu aur: Spania (2.700 / 9.100 / 8.650), Franța (3.050 / 8.850 / 8.550), România (3.150 / 8.750 / 8.550), Vietnam (3.050 / 8.850 / 8.550), toate cu un punctaj general de 20.450. În concurs la aerobic dance, Bianca Becze, Dacian Barna, Anca Surdu, Diana Deac, Marius Petrusse, Andreea Bogati, Cristian Iordan, Marius Gavrioloaie au avut o excelentă comportare, cucerind medaliile de argint, în confruntarea finală cu China, Rusia și Ungaria. Campioana mondială, China (Qin Zou, Minchao Shou, Zitong Tu, Le Tao, Zhi Li, Chao Ma, Guang Yang, Yangyang Yu), care a primit o penalizare de 0.1 în calificări, n-a mai repetat greșeala și, cu o notă mai mare la artistic (9.100) și cu una îmbunătățită la execuție (8.900), a trecut în frunte, cucerind medaliile de aur, cu un total de 19.200, sportivii noștri primind argintul la egalitate cu Rusia (Evgeniia Kudymova, Igor Trushkov, Aleksei Germanov, Valeriy Gusev, Oxana Trukhacheva, Irina Dobryagina. Polina Polyanskikh, Veronika Korneva), ambele cu 19.000. Nicio surpriză în ceea ce privește individual masculin, titlul revenind campionului mondial Benjamin Garavel (Franta) cu 21.600, Cristian Iordan terminând pe locul 5, după calificări, cu 20.100 (3.300 / 8.500 / 8.300). Finala feminină a oferit Corinei Constantin excelentă posibilitate – cu o notă foarte mare la dificultate (3.400), cu sărituri înalte, cu o flexibilitate deosebită și o execuție fără greșeală – de a-și pune în valoare talentul și foarte buna pregătire, ceea ce i-a adus victoria: 1. Corina Constantin (3.400 9.100 8.950) 21.450, 2. Sara Moreno (3.250 / 9.250 / 8.900) 21.400, 3. Lubov Gazov (3.250 / 9.000 / 8.850) 21.100, 4. Aurelie Joly (3.250 / 8.900 / 8.600) 20.750. Chinezii Zizhuo Wang, Lei Che Han, Mingzhe Han s-au dovedit a fi imbatabili, din calificări și până în finală (21.850 – 3.600 / 9.250 / 9.000), Anca Surdu, Corina Constantin și Andreea Bogati (calificări: 21.044 – 3.444 / 8.800 / 8.800, finală: 21.355 – 3.555 / 8.950 / 8.850) având o prestație care nu le-a pus sub semnul întrebării locul secund și medaliile de argint, înaintea Rusiei (21.266 – 3.555 / 8.950 / 8.850) și Vietnamului (20.833 – 3.333 / 8.800 / 8.700). Asemenea precedentelor ediții, China (Bangda Hu, Zizhuo Wang, Guang Yang, Lei Che, Mingzhe Han) a reușit să se impună pentru a treia oară consecutive la ghrup, în timp ce Bianca Becze, Anca Surdu, Cristina Deac, Corina Constantin, Andreea Bogati au adus culorilor noastre tot al treilea argint la rând, gimnaștii francezi, prin Mathieu Deliers, Maxime Decker-Breitell, Benjamin Garavel, Jonathan Gajdane și David Orta, terminând pe treapta a de bronz. Aflați la finalul calificărilor pe locul 3, după China 20.900 și Franta 20.750, Bianca Becze, Anca Surdu, Cristina Deac, Corina Constantin și Andreea Bogati (20.733 – 3.333 / 8.850 / 8.550), cu o notă mult mai bună la execuție în finală, au reușit să se păstreze pe „tradițională” poziție secundă. Podium: 1. China (3.200 9.000 8.750) 20.950, 2. România (3.333 8.850 8.700) 20.883, 3. Franța (3.400 8.800 8.500) 20.700

- A 3-a editie a „Cupei Iașului”, programată în perioada 28–29 septembrie, la Casa de Cultură a Studenților, organizată sub egida Federației Române de Gimnastică, de Clubul Sportiv de Gimnastică Gimnis Iasi și Palatul Copiilor Iaș, a reunit 10 cluburi – Farul Constanța, CSS1 Constanța, UNEFS București, CSM Arad, Triumf București, Urania Arad, CSG Gimnis Iași, CNS Cetate Deva s.a -, precum și loturile de juniori din Republica Moldova și România.

- Constanța a fost gazda celei de a 18-a ediții a Campionatul Național și

cele de a 14-a ediție a Cupei Farul. Într-o atmosferă exuberantă, cu un public entuziast, cei mai buni specialiști au oferit un veritabil regal pe scena Casei de Cultură. Cu 10 cluburi în competiție, cu peste 150 de gimnaști pe listele de concurs, după două zile, cel mai bun club a fost Farul Constanța (antrenoare – Marcela Fumea, la seniori; Cristiana Spînu și Cristina Dulgheroiu la juniori), clasat pe primul loc, cu 222 puncte, fiind urmat pe podium de UNEFS București (129) și CNS Cetate Deva (82), ca urmare a celor 18 medalii (opt de aur, șase de argint și patru de bronz), egalând, cu această ocazie, recordul de medalii obținute de un club la Campionatele Naționale de gimnastică aerobică. Au fost învingători: Individual, seniori – Bianca Becze (Farul) și Mircea Zamfir (Farul); Individual, cat. 1 – Alina Radu (CSS Triumf) și Lucian Săvulescu (Farul); Perechi, cat. 2 – Ioana Gorgovan, Dragoș Darie (CSS 1); Trio, seniori – Anca Surdu, Andreea Bogati, Corina Constantin (Farul); Trio, cat. 2 – Isabela Dumitrașcu, Patricia Misaila, Teodora Cucu (UNEFs); Grup, cat. 1 – Andreea Drenea, Bianca Gorgovan, Daciana Enache, Lavinia Panaete, Andreea Scanteie (Farul); Grup, cat. 3 – Bogdan Cucu, Ioana Chelu, Maria Diana, Ruxandra Grigoriu, Miruna Iordache (UNEFs), Individual Feminin, cat. 2 – Teodora Cucu (UNEFs); Individual Masculin, cat. 2 – Ștefan Hustea (Farul); Perechi Mixte, cat. 1 – Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu (Farul); Perechi Mixte, cat. 3 – Daniel Tavoc, Nicoleta Patrichi (CSS Petrosani); Trio, cat. 1 – Alina Uta, Carmen Dobre, Viorica Dima (Farul), Trio, cat. 3 – Ioana Chelu, Ruxandra Grigoriu, Maria Diana; Grup, cat. 2 – Anca Gaucan, Madalina Iacob, Patricia Misaila, Teodora Cucu, Isabela Dumitrescu.

- **A 8-a ediție a Campionatelor Europene**, în localitatea franceză Arques, în departamentul Pas de Calais, între 4 și 10 noiembrie. 21 de țări la startul competiției seniorilor: Germania, Austria, Belarus, Bulgaria, Spania, Finlanda, Franța, Marea Britanie, Grecia, Ungaria, Israel, Italia, Letonia, Lituania, Portugalia, Cehia, România, Rusia, Slovacia, Suedia și Ucraina. În ceea ce îi privește pe gimnaștii noștri, au fost prezenți: Mircea Zamfir, Cristian Jordan, Bianca Becze, Corina Constantin, Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu, Marius Petrusse, Anca Surdu, Mariua Gavriiloaie, Cristina Deac, cu antrenorii Mircea Brînzea și Mariana Mezei. Aproape 100 de juniori din 20 de țări: Germania, Austria, Bulgaria, Spania, Estonia, Finlanda, Franța, Marea Britanie, Grecia, Ungaria, Israel, Italia, Letonia, Lituania, Portugalia, Cehia, România, Rusia, Slovacia și Ucraina. La această categorie de vârstă, România a fost reprezentată de: Alina radu, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Bianca Gorgovan, Daciana Enache, Andreea Drenea, Ioana Darie, Andreea Scînteie, antrenoare Ramona Iovan. România nu a fost prezentă doar pe podiumul de concurs, ci și într-o altă importantă zonă, aceea arbitrajului, prin Alina Drăgan, Ramona Haidu și Cristiana Spînu. Cea de a 8-a ediție a Campionatului European a început, după o scurtă și antrenantă Cereemonie de Deschidere, startul oficial fiind dat de Georges Guelzec, președintele Uniunii Europene de Gimnastică. Întrecerile continentale au debutat cu evoluțiile juniorilor, reprezentanții noștri pășind cu dreptul pe drumul spre podiumurile ediției 2013, într-o competiție cu aproape 200 de gimnaști din 22 de țări. Pentru prima oară la un Campionat European s-a alcătuit și un clasament pe echipe (pe baza locurilor ocupate în concursul din calificări la fiecare categorie), România cucerind medaliiile de argint, după o comportare foarte bună. Meritul de a fi obținut această foarte frumoasă performanță

revine tinerilor gimnaști Lavinia Panaete, Bianca Gorgovan, Alina Radu, Andreea Drenea, Andreea Scînteie și Lucian Săvulescu, cei care au ocupat poziții în topul ierarhiilor la individual, perechi, trio și grup, categorii care au fost luate în calcul pentru întocmirea clasamentului. Medaliile de aur au revenit puternicei garnituri a Rusiei, pe treapta a 3-a a podiumului aflându-se Ungaria. Sportivii romani au avut de înfruntat „barajul” aproape de netrecut al gimnastilor din Rusia, dar Lavinia Panaete (individual) – locul 4, Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu (perechi) – locul 3, Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Alina Radu (trio) – locul 3 și Andreea Drenea, Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Alina Radu, Andreea Scînteie (grup) – locul 2 au acumuat punctele necesare pentru a primi medaliile de argint.

Ziua seniorilor. A calificărilor. O zi în care reprezentanții României și-au demonstrat, încă o dată, valoarea, calificându-se, fără excepție, în finalele de 8. Trebuie precizat și faptul că prestațiile din calificări au permis nu numai câștigarea titlului european la echipe, dar și obținerea prezenței la Jocurile Europene din 2015, de la Baku, și la „perechi”, după ce „grupul” promovase direct. Primele au intrat în concurs cele 36 de fete. Situația, la final, a fost conform previziunilor, cu Sara Moreno pe primul loc (21.050), dar la egalitate cu „surpriza” calificărilor feminine, Dora Hegyi (Ungaria). Corina Constantin și Bianca Becze și-au menținut poziția în ierarhia internațională, fiind candidate extrem de puternice la podium, gimnastele noastre „plecând” de pe 3 (Corina Constantin – 21.000) și 5 (Bianca Becze – 20.850). Concursul la trio a reunit 12 pretendente la finală, desigur cu sportivii noștri în prim-plan, Andreea Bogati, Corina Constantin, Anca Surdu și Marius Gavriloaie, Cristian Iordan, Marius Petrusse. De altfel, fetele și-au argumentat poziția de favorite, impunându-se clar cu un avans de 0.155, de trio-ul francez. Într-o nouă alcătuire față de ediția de la București, trio-ul masculin a avut o comportare bună, menținându-se în „cărți” pentru finală. O interesantă dispută au oferit și cei 15 gimnaști aflați pe lista de start a întrecerii individuale masculine, în prim-plan cu Mircea Zamfir, italianul Riccardo Pentassuglia, rusul Alexander Kondratichiev și francezul Benjamin Garavel. La debut european la seniori, Cristian Iordan a prins și el finala, chiar dacă de pe ultima poziție. 16 perechi s-au prezentat la start. Fiecare cu o evoluție care de care mai apreciată de arbitre, Andreea Bogati – Valentin Mavrodineanu și Bianca Becze – Marius Petrusse având o misiune dificilă în fața unor cupluri cu mari pretenții, dacă avem în vedere Spania, Franța, Italia și Rusia. În cele din urmă a fost o dispută în trei, Dukhik Dzhaznazyan, Denis Soloviev (Rusia), care s-a impus ca urmare a notei de la dificultate (3.25), Bianca Becze, Marius Petrusse (Romania), cu prima nota la execuție (8.80) și a doua la artistic (9.18), și Vicente Lli Lloris, Sara Moreno (Spania), cea mai mare notă la artistic (9.80), aceste cupluri terminand pe podiumul calificărilor. O nota bună și pentru Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu, locul 6. Poate cea mai palpitantă dispută au oferit-o cele 11 grupuri, mult echilibrate valoric și fiecare extrem de motivat, cu atât mai mult cu cât de rezultatul acestei categorii depindea și ierarhia echipelor. Rusia, deținătoarea titlului european, a intrat în concurs cu două grupuri, cel dintâi reușind să termine în fruntea calificărilor, cu 21.605, fiind foarte aproape urmat de România – Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Diana Deac, Anca Surdu -, cu 21.352, pe locul 3 încheind Franța, cu 21.350.

Drept urmare...

Echipa de seniori a României a devenit campioană continentală! Cea dintâi medalie de aur acordată în istoria Campionatelor Europene de Gimnastica Aerobica a intrat în palmaresul gimnaștilor noștri. Meritul pentru aceasta reușită a fost al tuturor componentilor lotului – Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Diana Deac, Anca Surdu, Mircea Zamfir, Valentin Mavrodineanu, Cristian Jordan, Marius Petruse, Marius Gavrioloaie –, desigur cu deosebire celor care au adus punctele victoriei, precum și antrenorilor Maria Fumea, Mariana Mezei și Mircea Brînzea. A fost o dispută extrem de stransă pentru podiumul la echipe, în special între România și Rusia, dispută terminată în favoarea gimnaștilor noștri, prin punctele aduse de Mircea Zamfir (individual masculin), Bianca Becze, Marius Petruse (perechi), Andreea Bogati, Corina Constantin, Anca Surdu (trio) și Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Diana Deac, Anca Surdu (grup). Clasamentul final a fost următorul: 1. România 7 p, 2. Rusia 11 p, 3. Italia 15 p, 4. Franța 16 p, 5. Spania 18 p, Ungaria 27 p.

Ziua finalelor, atât la juniori cât și la seniori.

Competiția a fost deschisă de concursul junioarelor la individual feminin, între favorite aflându-se Alina Radu și Lavinia Panaete, care, la capatul unor evoluții foarte frumoase au ontrat în posesia medaliilor de argint, respectiv bronz. Podium: 1. Ekaterina Pykhtova (Rusia) 21.000 (8.900 / 9.050 / 2.8), 2. Alina Radu 20.500 (8.850 / 9.000 / 2.65), 3. Lavinia Panaete 20.400 (8.900 / 8.550 / 2.65). În întrecera individuală masculină, Lucian Săvulescu, la debutul într-o finală europeană, a ocupat locul 8, cu 20.000 (8.650 / 8.550 / 2.800), podiumul fiind ocupat de Ivan Cavalieri (Italia) 20.600, Daniel Bali (Ungaria) 20.400 și Roman Semenov (Rusia) 20.350. Bianca Gorgovan și Lucian Săvulescu, înfruntând adversari foarte bine pregătiți, în special cele două cupluri din Rusia, care au și ocupat primele două locuri ale clasamentului, Anastasia Degtiareva, Alexey Zhuralev 20.500 și Salman Isrefilov, Ekaterina Pykhtova 19.900, cu un exercițiu frumos, bine executat în ansamblu, au fost cotați cu 19.750, intrând în posesia medaliilor de bronz. Aur pentru trio. Între cele opt finaliste, pe de o parte Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Alina Radu, pe de alta Andreea Darie, Andreea Drenea, Daciana Enache, ambele oferind exerciții bine realizate și din punct de vedere artistic, dar și tehnic, astfel că la jumătatea concursului, cu 20.600, respectiv 20.100 se aflau pe primele locuri ale clasamentului. A fost rândul trio-urilor Alexander Kolbunov, Roman Semenov, Ruslan Zubairov (Rusia), cu 20.500, și Ivan Cavalieri, Paolo Conti, Giovanni Liguori (Italia), cu 20.400, să se intercaleze între reprezentantele noastre, astfel că, în final, Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete și Alina Radu au cucerit medaliile de aur, în timp ce Andreea Darie, Andreea Drenea, Daciana Enache au trebuit să se mulțumească cu locul 4.

Finalele seniorilor.

Competiția masculină a adus la start nume cunoscute, vechi rivali la podium, Mircea Zamfir (România), Benjamin Garavel (Franța), Ricardo Pentassuglia (Italia) sau Alexander Kondratichiev (Rusia), ceea ce a conferit concursului un ridicat nivel tehnic și spectacular. Mircea Zamfir a intrat cu numărul 2, un număr de start destul de ingrat, fiind cotaț cu 21.550, o notă mai mare decât în calificări, ridicând, astfel, mai sus ștacheta exigenței. A intrat imediat pe podium reprezentantul gazdelor, Benjamin Garavel, care

a primit doar 21.350. Riccardo Pentassuglia, pe primul loc și în calificări, s-a dovedit a fi mai sigur, cu un exercițiu având un grad de dificultate mare (3.950), ceea ce i-a adus un total de 21.950 și titlul european, medalia de argint revenind lui Mircea Zamfir, pe treapta a treia a podiumului situându-se Benjamin Garavel. La debut european, Cristian Iordan, pe locul 8, cu 19.450. Între cele opt finaliste de la individual s-au aflat Corina Constantin și Bianca Becze, într-o dispută cu Aurelie Joly, Sara Moreno, Lubov Gazov și Dora Hegyi, sportivele noastre, cu 21.250, respectiv 21.050, terminând pe pozițiile 4 și 6, titlul fiind adjudecat de Sara Moreno (21.500), urmată de Lubov Gazov (21.450) și Dora Hegyi (21.400). Aur pentru Bianca Becze și Marius Petrusse. După ce spaniolii Vicente Lli Lloris și Sara Moreno au obținut 20.800, după ce francezii Benjamin Garavel și Aurelie Joly au trecut înaintea lor, cu 20.950, iar italienii Mihela Castoldi și Davide Donati au ridicat stacheta la 21.150, a venit rândul primului nostru cuplu, Andreea Bogati – Valentin Mavrodineanu, cu 20.900, rezultat care avea să-i plaseze în final pe locul 5. Rușii Dukhik Dzhanazyan și Denis Soloviev aveau să treacă în fruntea clasamentului, cu 21.250. Concursul a fost încheiat de Bianca Becze și Marius Petrusse, cu o evoluție de zile mari, ceea ce le-a adus 21.250 și medaliile de aur, la egalitate cu perechea rusă. Stransă, extrem de stransă și finala de la trio, dominată de Andreea Bogati, Corina Constantin și Anca Surdu. O victorie care nu a fost pusă în niciun moment sub semnul întrebării, Andreea Bogati, Corina Constantin și Anca Surdu având cea mai mare notă din concurs (21.555). La rândul lor, Marius Gavriloaie, Cristian Iordan și Marius Petrusse, locul 5. Medaliile de argint au revenit Rusiei 21.405, iar cele de bronz Franței 21.250. În palmaresul seniorilor noștri a mai fost o medalie, de argint, la grup, prin fetele de aur ale gimnasticii noastre aerobice, Bianca Becze, Andreea Bogati Corina Constantin, Diana Deac și Anca Surdu, la capătul unor evoluții foarte echilibrate, dovadă că între grupul campion, Franța, și România, argintul european, a fost o diferență minimă: 21.550 – 21.438. Locul 3 a revenit Rusiei (21.066).

Drept urmare, România a ocupat locul întâi în clasamentul neoficial pe națiuni (juniori și seniori), în palmares cu 11 medalii (5 – 4 – 2), fiind cea mai titrată dintre toate participantele. În „umbra” acestor performanțe s-a aflat un colectiv tehnic entuziast și plin de pasiune: Maria Fumea (coordonator), Mariana Mezei, Mircea Brînzea, Cristina Spînu, Ramona Iovan

Clasament seniori: 1. România 5 (3+2+0), 2. Rusia 4 (1+2+1), 3 – 4. Franța 3 (1+0+2), Italia 3 (1+0+2).

Clasament juniori: 1. Rusia 7 (3+3+1), 2. România 6 (2+2+2), 3. Italia 2 (1+0+1).

Clasament general:

1. România	5	4	2
2. Rusia	4	5	2
3. Italia	2	-	4
4. Franța	1	-	2
5. Spania	1	-	-
6. Ungaria	-	1	2
7. Austria	-	1	-

- Congresul desfășurat (4 – 7 decembrie) în cadrul celei de a 25-a Adunări Generale a Uniunii Europene de Gimnastică, care a avut loc la Portoroz (Slovenia), a confirmat bunele aprecieri referitoare la capacitatea și implicarea tehnicienilor gimnasticii românești în dezvoltarea și organizarea acestui sport, Alina Drăgan fiind aleasă membră a Comitetul Tehnic UEG, fiind primul specialist din România în această onorantă poziție a gimnasticii aerobice continentale.

2014

- La Zlin (Cehia) a avut loc a 8-a ediție a Open-ului Cehiei, cu participarea a peste 700 de competitori din Austria, Belarus, Ungaria, Italia, Iran, Lituania, Rusia, Slovacia, Turcia, Ucraina și România, reprezentată de gimnaștii de la C.S.Urania Arad. Gimnaștii pregătiți de Ramona Haidu și Horvat Alexandra s-au făcut remarcăți prin evoluții bine apreciate, aflându-se printre laureați, evidențiindu-se Zsofia Meszar, Barbara Huber, Denis Maxinan, Vivienne Adjudeanu, Anna Meszar, Dacina Nenciu, Alexandra Prepelici, Diana Iacob, Denis Sarca, Larisa Cuzmanov,

Alexandra Aconi, Melinda Timotity, Larisa Sarca.

- În localitatea slovacă Nove Zamki s-au desfășurat (5 – 6 aprilie) întrecerile celei de a 15-a ediții a Open-ului Slovaciei, la care au luat parte juniori și seniori din 16 țări, reprezentanții României fiind gimnaștii de la clubul arădean Urania. Cu o bună evoluție bună, juniorii români s-au aflat în prim-planul competiției, urcând de mai multe ori pe podium la categoriile respective, evidențiindu-se Timea Szendrei, Cristian Cristescu, Alexandra Prepelici, Dacina Neciu, Diana Iacob, Barbara Huber, Zsofia Meszar, Anna Meszar, sub îndrumarea antrenoarelor Ramona Micu și Alexandra Horvath.

- Gimnaști din cinci continente și-au dat întâlnire la ediția 2014 a „Cupei Mondiale „Suzuki World Cup și cea de a 25-a ediție a Campionatului Internațional, întrecerile desfășurându-se în Ota-City General Gymnasium (12 – 13 aprilie). Această etapă de Cupă Mondială, a treia rundă din cadrul sezonului, a reunit la start juniori și seniori din 21 de țări – SUA, Argentina, Indonesia, Australia, Austria, Coreea de Sud, Thailanda, China, China Taipei, Germania, Japonia, Noua Zeelandă, Filipine, Brazilia, Franța, Bulgaria, Vietnam, Venezuela, Hong Kong, România și Rusia. Întrecerile s-au încheiat cu un veritabil triumf al reprezentanților României, care s-au impus în trei din cele cinci probe, iar în două s-au situat pe pozițiile secunde.

Orice speranță din partea celor opt finaliste de la individual feminin, cu mari pretenții mai ales din partea austriecei Lubov Gazov, argentinienei Daiana Nanzer sau sud-coreencei Sang A Choi, au fost spulberate odată cu evoluția Corinei Constantin, care avut un exercițiu cu un mare grad de dificultate, dar și cu execuție și o prezentare aristică deosebită, care au detașat-o mult de celelalte competitori din toate punctele de vedere, ascestora nemai-rămânându-le decât disputa pentru următoarele două locuri pe podium. Dispută în care a intrat, cum era de așteptat, și Bianca Becze, chiar dacă venită de pe locul 7 al calificărilor, dar care, de această dată și-a pus în valoare adevăratele calități, terminând pe poziția a doua, o performanță de toată lauda. Este pentru prima oară în istoria acestei competiții, care a debutat în 1990, când se consemnează o victorie românească, mai mult o dublă, dacă avem în vedere și poziția secundă din clasament. Podium: 1. Corina Constantin (8.850 / 8.950 / 3.600) 21.400, 2. Bianca Becze (8.650 / 8.750 / 3.300) 20.700, Daiana Nanzer, Sang

A Choi, Lubov Gazov 20.500. În calificări, perechea Marius Petrusse – Bianca Becze se impusese la doar 0.050 de francezii Benjamin Garavel / Aurelie Joly (20.550) și la 0.400 față de sud-coreenii Chang-il Yoon / Yeon Sun Park 20.200, aceștia fiind rămânând principalii contra-candidați și pentru finală. Singurul lucru demn de remarcat în această ultimă fază a fost doar faptul că francezii și sud-coreenei au făcut rotație pe locurile 2 și 3, deoarece campionii europeni Marius Petrusse și Bianca Becze s-au dovedit invincibili, mai mult încheind la o diferență mult mai mare de această dată, 0.300 față de poziția secundă, înscriind, astfel, la rândul lor o premieră pe tabloul medaliaților all-time al „Cupei Suzuki”. Podium: 1. Marius Petrusse / Bianca Becze (8.650 / 9.000 / 3.200) 20.850, 2. Chang-il Yoon / Yeon Sun Park 20.550, 3. Benjamin Garavel / Aurelie Joly 20.450. În 1998, trio-ul Cristian Moldovan, Dorel Moiş, Claudiu Varlam încheia pe locul 3, de atunci și până acum trecând peste un deceniu și jumătate, fără ca gimnaștii noștri să mai fi reușit o evoluție de podium în această probă. Au reușit de această dată deținătoarele titlului continental Andreea Bogati, Corina Constantin și Anca Surdu, ele făcând chiar un pas mai sus, față de predecesorii lor. Totala dominație asiatică din calificări a fost frântă de reprezentantele noastre (locul 4 în calificări) care au urcat pe treapta a doua, depășind trio-urile Japoniei și Coreei de Sud (de pe locul 1 al calificărilor, pe 6 în finală), dar și pe cele ale Franței și Vietnamului. Concursul a fost dominat, în ansamblu, de China (locul 2 în calificări), cu note ceva mai mari la execuție și artistic. Podium: 1. China 21.150, 2. România 20.916 (8.600 / 8.650 / 3.666), 3. Japonia 20.650. Calificările de la grup aduseseră în fruntea ierarhiei Franța, urmată de China, pe poziția a 3-a aflându-se România (Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Bianca Gorgovan, Anca Surdu), dar fetele noastre au obținut cele mai mari note, încheind pe primul loc în această probă (introdusă în program în 2010), performanță care, de asemenea, constituie o premieră (a patra!) pentru culorile românești la această importantă competiție de anvergură mondială. Podium: 1. România (Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Bianca Gorgovan, Anca Surdu) 20.816 (8.350 / 8.800 / 3.666), 2. Coreea de Sud 20.750, 3. China 20.700. La individual compus, podium complet schimbat față de calificări, cu japonezul Mizuki Saito pe primul loc și francezii Benjamin Garavel și Breitel Decker pe următoarele două, în timp ce Mircea Zamfir a terminat pe 7. Să mai notăm și activitatea depusă de Marcela Fumea (membră Comitetul Tehnic FIG) și Alina Drăgan (membră Comitetul Tehnic UEG) în cadrul arbitrajului.

- Un eveniment devenit tradițional în gimnastica aerobică, „Cupa Cetății”, care a ajuns la a 17-a ediție și s-a desfășurat la Deva (26 – 27 aprilie), a reunit la start aproape 100 de sportivi de la Cetate Deva, CSS Petroșani, CSM Arad, Urania Arad, CSS 1 Constanța, Farul Constanța, CS Gimnastica Gimnis Iași, CSS Triumf București, UNEFS București și Lotul Național. Prima poziție a revenit clubului Farul Constanța 216 p, urmat de CNS Cetate Deva 133 p și UNEFS București 91. În prim planul diferitelor categorii s-au aflat, printre alții, Corina Constantin (Farul Constanța), Alina Radu (Triumf București), Bianca Becze (Farul Constanța), Mircea Zamfir (Farul Constanța), Bianca Becze / Marius Petrusse (Lotul Național), Anca Surdu / Andreea Bogati / Corina Constantin (Farul), Teodora Cucu (UNEFB București), Lucian Săvulescu (Farul Constanța), Andreea Scînteie / Andreea Drenea / Daciana Enache / Carmen Dobre / Alexandra Popescu (Farul Constanța) ș.a.

- Orașul bulgar Borovets a fost pentru a 8-a oară gazda „Cupei Mondiale FIG” și a „Borovets Open Cup Aerobics”, eveniment reunind aproape 450 de specialiști ai gimnasticii aerobice din 25 de țări, între care și reprezentanții României: Corina Constantin, Bianca Becze, Marius Petrusse, Mircea Zamfir, Bianca Gorgovan, Anca Surdu, Andreea Bogati, Marius Gavriiloaie, Dacian Barna, Alina Radu, însoțiți de antrenorii Mariana Mezei și Mircea Brânzea, care au concurat în „Cupa Mondială”, în timp ce timp ce un grup de mici sportivi de la UNEFS București au luat startul la „Open”. Primul succes al finalelor de la Borovets a venit odată cu cea dintâi probă din program, individualul feminin, cu câteva valori bine cunoscute ale acestei categorii. Intrată cu numărul 2 de start, după Sara Moreno, multipla medaliată a marilor competiții, reprezentanta noastră Corina Constantin, a avut o evoluție la cota de sus, a obținut un punctaj de locul întâi (21.350) și a rămas acolo până la sfârșit, pe locul secund terminând cunoscuta Dora Hegyi (Ungaria), cu 21.050, în timp ce Bianca Becze a completat cu succes performanța colegei sale, urcând pe treapta a 3-a a podiumului, cu 20.800. Rămânând în zona „individualului”, consemnăm o evoluție mai consistentă din partea lui Mircea Zamfir, care se apropie de forma care l-a consacrat, el urcând pe locul 3, cu 21.050, fiind devansat de ungurul Daniel Bali și italianul Riccardo Pentassuglia, ambii cu 21.500. O a doua victorie a fost realizată de trio-ul feminin Anca Claudia Surdu, Andreea Bogati și Oana Corina Constantin, cu 20.700, la capătul unei evoluții dintre cele mai bune detașându-se clar de următoarele clasate, Vietnam (Ba Dong Vu, Viet Anh Nguyen, Phuong Dung Le Vu), cu 20.261, și China (Liu Yang, Yang Ji, Zeliang Hao), cu 20.255, pe 4 încheind Marius Ciprian Petrusse, Marius Gavriiloaie și Dacian Barna, cu 20.150. „Podiumul” succesorilor gimnaștilor noștri a fost completat cu succesul de la grup – Bianca Gorgovan, Anca Surdu, Corina Constantin, Andreea Bogati și Bianca Becze -, cu 20.683, la mare distanță de China (Kai Feng, Feiyang Hua, Yang Ji, Huaju Wang, Jianlun Ma) 18.500 și Azerbaidjan (Timur Alekperov, Anastasiia Koltunova, Ekaterina Kotliarova, Vera Bositykh, Anna Polesshchuk) 17.822. Cele două cupluri Alina Radu – Dacian Barna și Bianca Becze – Marius Petrusse s-au aflat în finala de la perechi mixte, concurs în care s-au impus spaniolii Sara Moreno – Vicente Lli (20.300), urmați, la egalitate de italienii Michela Castoldi – Davide Donati și rușii Polina Amosenok – Anton Shishighin, notați cu 20.250 p și medaliați cu argint. Pe locul al patrulea s-au clasat Alina Radu și Dacian Nicolae Barna (20.050), în timp ce Marius Petrusse – Bianca Becze, cu 19.700, au încheiat pe 7. În paralel cu întrecerile din cadrul Cupei Mondiale, la Bortovets au avut loc și o nouă ediție a „Open Cup”, concurs deschis „speranțelor” gimnasticii aerobice, în competiție aflându-se și reprezentantele clubului UNEFS București, la rândul loc cu evoluții de vârf de podium, prin succesul realizat la grup (cat. 9 – 11 ani) – Ruxandra Grigoriu, Ioana Geamănu, Ioana Chelu, Claudia Ristea, Miruna Iordache (17.550) – și trio – Ruxandra Grigoriu, Claudia Ristea, Miruna Iordache (17.850) – la capătul unor evoluții cu care au cucerit nu numai publicul, dar și aprecierile unanime al juriului

- După evoluțiile pline de succes în concursurile de la Tokyo și Borovets, un nou test, la Ponta Delgado (Portugalia), în cadrul unei noi etape de Cupă Mondială (16 – 18 mai), la care au luat parte Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati, Bianca Becze și Marius Petrusse, alături de gimnaști din

Austria, China, Germania, Indonezia, Japonia, Mexic, Africa de Sud, Spania și Portugalia. În competiția feminină a fost o „ciocnire” a starurilor probei, cunoscuta Lubov Gazov (Austria) reușind să se impună de această dată, cu o minimă diferență, în fața Corinei Constantin 21.650 față de 21.600, la rândul ei, Bianca Becze intrând în posesia bronzului, cu 20.525. Poziția secundă pe care s-a situat Corina Constantin i-a permis, însă, gimnastei noastre să obțină și prețiosul Trofeu al anului competițional internațional, Cupa Mondială FIG, depășind-o în clasamentul general pe Lubov Gazov (85 – 80). La perechi mixte, campionii mondiali 2012, Sara Moreno și Vicente Lli Lloris (Spania), pe fondul unui exercițiu cu o notă mare la dificultate (9.2), au reușit să câștige cu un total de 21.050, înaintea reprezentanților noștri Marius Petrusse – Bianca Becze (20.050) și ai gazdelor, Elena Roșca și Tiago Faquinha (19.300), dar, cu remarca absolut necesară că, urmare a acestui rezultat, gimnaștii români și-au pus în vitrina cu trofee și Cupa Mondială 2014, lăsându-i în urmă tocmai pe Sara Moreno și Vicente Lli. Cum era de așteptat, trio-ul nostru feminin – Anca Surdu, Andreea Bogati, Corina Constantin – s-a dovedit invincibil, terminând pe primul loc, cu 21.205, la o diferență apreciabilă față de Reyes / Alfaro / Ramirez (Mexic), cu 20.550, și de Richard / Rosca / Sardinha (Spania), cu 20.072, consolidându-și poziția și pe primul loc al Cupei Mondiale.

- „Cupa Mondială”, aflată sub egida Federației Internaționale de Gimnastică, cu ale sale etape pe două continente – Europa și Asia – este una dintre cele mai importante competiții anuale ale forului mondial, la concursurile de la Cantanhede (Portugalia), Aix-les-Bains (Franța), Tokyo (Japonia), Borovets (Bulgaria) și Ponta Delgado (Portugalia), care au alcătuit circuitul 2014, luând parte cei mai cunoscuți specialiști ai genului, campioni mondiali și continentali. Gimnaștii noștri s-au aflat permanent în fruntea ierarhiilor la etapele la care au luat parte, strădaniile și valoarea lor fiind întregită de cucerirea marilor Trofee la trei categorii: Corina Constantin (individual feminin), Marius Petrusse – Bianca Becze (perechi) și Anca Surdu, Bianca Becze, Corina Constantin (trio), cum, de asemenea Mircea Zamfir, Bianca Becze, Alina Radu, Dacian Barna, Marius Gavrioloaie s-au situat pe locuri fruntașe în ierarhiile mondiale.

- Indiscutabil, lung este drumul – la propriu și la figurat – către podiurile celei **de a 13-a ediții a Campionatelor Mondiale**, programate în „Moon Palace Arena” din Cancun, foarte cunoscutul oraș mexican, situat pe țărmul Mării Caribelor. Lung pentru că, de peste 24 de ore – numai 14 în... „aer” -, de la ieșirea pe poarta Complexului dela Izvorani și până a ajunge de partea cealaltă a „lumii”, au avut nevoie gimnaștii noștri – Corina Constantin, Andreea Bogati, Bianca Becze, Anca Surdu, Bianca Gorgovan, Alina Radu, Mircea Zamfir, Marius Petrusse, Marius Gavrioloaie, Dacian Barna, însoțiți de antrenorii Mariana Mezei și Mircea Brânzea – pentru a ajunge în punctul de unde pleacă celălalt „drum”, reala ascensiune către performanță. 575 de gimnaști din 42 de țări au sosit pe Riviera Maya, pentru a se afla la startul celei de a 13-a ediții a Campionatelor Mondiale de gimnastică aerobică pentru seniori și cea de a 6-a pentru juniori (World Age Group), în căutarea „comorilor din Caraibe”, în frunte cu toți campionii ediției precedente (Sofia 2012), fie și dacă ne referim doar la întrecerile mondiale. Prin desfășurarea ediției 2014 a Campionatelor Mondiale în Mexic, gimnastica aerobică a căpătat un veritabil cadru universal. Pentru a doua oară în istorie, începută în 1995, la

Paris, Campionatul Mondial părăsește Europa, după ce, în urmă cu opt ani, în 2006, întrecerile au avut loc la Nanjing (China). „Scena” e pregătită! Să intre „actorii”! O scurtă și antrenantă Ceremonie de Deschidere a precedat întrecerile propriu-zise. După intrarea fiecărei națiuni participante, pe fondul muzical al cunoscutei „La Bamba”, au urmat momentele oficiale, în prezența Guvernatorului Statului Quintana Roo, Roberto Borge Angulo, președintelui FIG, Bruno Grandi, și a președintelui forului mexican, Gustavo Salazar, depunerea Jurământului în numele sportivilor și arbitrilor, recum și un scurt program susținut de un grup de dansatori mexicani. Și „vânătoarea” medaliilor a început... La individual, Aurelie Joly (Franța), fostă gimnastă la artistic, convertită la aerobic, aflată pentru a 6-a oară la un Campionat Mondial, a prezentat un nou exercițiu, pe melodia „Memory”, interpretată de Barbara Streisand, reușind să-și ducă exercițiul integral și cu precizie, pentru care a fost notată cu 21.350, cu jumătate de punct mai mult decât nou venita Yu Yangyang (China, 20.900), de 19 ani, care a intrat printre primele în concurs. Câteva erori în debutul exercițiului au costat-o pe Corina Constantin (20.850) prima poziție. Gimnaștii chinezi, campionii de la Sofia la trio nu au dezamăgit, evoluând la nivelul reputației de care se bucură, prezentând exerciții inovative, cu accente teatrale, ceea ce le-a adus primul loc la ambele categorii, la trio Wang Zizhuo, Han Mingzhe și Che Lei, fiind notați cu 21.500. Ei au fost urmași de francezii Benjamin Garavel, Maxime Decker-Breitel and Mathieu Deliers, care au evoluat pe o adaptare de „Gangnam Style”, cu o notă mare la execuție (9.125) și un total de 21.425. Fetele noastre – Corina Constantin, Andrea Bogati, Anca Surdu -, cu 21.411 au fost pe locul 3. Intrând ultima în calificările de la dance, echipa Chinei a terminat pe primul loc, cu 18.900, la capătul unui exercițiu dinamic, artistic și cu o foarte bună sincronizare. Cu același scor general, dar cu o execuție mai slabă, Coreea de Sud (pe muzica din „Transformers”), care a avut, totuși, cea mai mare notă la artistic (9.150), a încheiat pe locul 2, poziția a 3-a revenindu-i Rusiei, cu frumoase „zboruri” pe „Cotton Eyed Joe”, care au plăcut juriului, oferindu-i 18.875, deși gimnaștii din România (fără subiectivism) au fost mai buni, la rândul lor Italia, Ungaria, Argentina și Spania obținând calificarea în finală. Întrecerile din calificări la perechi. Primii au intrat pe podium Alina Radu și Dacian Barna, ei încheind cu 20.400 (D. 3.150 / A. 8.750 / E. 8.500), fiind primul cuplu care a trecut de granița celor 20 p, dar marii favoriți sunt așteptați în partea a doua. Și au intrat Bianca Becze și Marius Petrusse, câștigătorii Jocurilor Mondiale de la Cali 2013 și ai Cupei Mondiale 2014. Au făcut-o în maniera cunoscută, având de departe cea mai bună evoluție, fiind notați cu un punctaj general de 21.050 (D. 3.150 / A. 9.150, E. 8.750), lăsând pe locurile următoare pe francezii Benjamin Garavel și Aurelie Joly (20.900), chinezii Guang Yang și Yhan Wang (20.450), pe italienii Sofia Pastori, Antonio Caforio (20.425) și pe Alina Radu, Dacian Barna (20.400). Și a venit și rândul lui Mircea Zamfir, în confruntarea de la individual, concurs având pe lista de start 30 de competitori, mulți dintre ei cu o carte de vizită bogată în succese. La capătul unei evoluții bune, Mircea Zamfir a fost cotate cu 21.425 (D. 3.950 / A. 8.800 / E. 8.675), reușind calificarea în finală, de pe locul 5, cel mai bun fiind mexicanul Ivan Veloz (22.250). Întrecerile de la grup, concurs în care au fost angrenate 13 formații, cu o „echipă” a României – Anca Surdu, Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Bianca Gorgovan – printre cele mai bune și cu numărul 9 de start,

au pus punct calificărilor. Finalul avea să le găsească pe cele 5 fete pe primul loc: 21.655 (D. 3.555 / A. 9.250 / E. 8.850) – cea mai mare apoi, Japonia 19.441, Italia 20.350, Marea Britanie 18.533, Brazilia 18.200. Primele medalii au fost acordate, echipa României obținând medaliile de argint, Corina Constantin, Bianca Becze, Marius Petrusse, Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati, Bianca Gorgovan, Dacian Barna, Alina Radu și Marius Gavriiloaie rămânând și la această ediție pe podiumul mondial, așa cum au făcut-o gimnaștii noștri permanent de la introducerea acestei ierarhii. A fost un succes colectiv, care argumenta valoarea de ansamblu a gimnasticii noastre aerobice, valoare demonstrată la toate marile competiții internaționale: Jocuri Mondiale, Campionate Europene sau Cupe Mondiale. Clasament 2014 – echipe: 1. Franța 9 p, 2. România 12 p, 3. China 13 p, 4. Coreea de Sud 30 p, 5. Rusia 37 p, 6. Italia 40 p, 7. Ungaria 44 p, 8. Mexic 51 p, 9. Argentina 59 p. S-au aflat în concurs 42 de țări de pe toate continentele, punctele (pe baza rezultatelor din calificări) echipei României fiind realizate de Corina Constantin (individual – loc 3), Bianca Becze, Marius Petrusse (perechi – 1), Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati (trio – 3), Anca Surdu, Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Bianca Gorgovan (grup – 1), Anca Surdu, Mircea Zamfir, Andreea Bogati, Marius Petrusse, Dacian Barna, Bianca Gorgovan, Marius Gavriiloaie, Alina Radu (dance – 4). Cea dintâi finală a fost a fetelor, o finală puternică, cu 9 gimnaste având în vedere egalitatea din calificări, în care Corina Constantin a intrat a doua, o poziție mai mult decât incomodă, în urma ei venind și Lubov Gazov, și Aurelie Joly, și Sara Moreno, și Yangyang Yu, ca să le numim doar pe câteva dintre aspirantele la medalia de aur. Aproape 50 de gimnaste au fost la startul inițial. Cele mai bune 8 au rămas în concurs pentru a-și disputa podiumul. Și niciuna nu a precupețit efortul, încercând să cucerească sufragiile arbitrelor. Prin urmare, în ordine, Daiana Nazer (Argentina) 20.850 (3.200 / 9.150 / 9.000, Corina Constantin 22.000 (D. 3.850 / A. 9.150 / E. 9.000), Lubov Gazov (Austria) 22.150 (3.800 / 9.350 / 9.000), Denitsa Parichkova (Bulgaria) 20.600 (3.400 / 8.850 / 8.350), Viktoria Titkova (Rusia) 19.700 (2.700 / 8.750 / 8.250), Roypim Ngampeera-pong (Thailanda) 20.900 (3.250 / 9.100 / 8.550), Aurelie Joly (Franța) 21.450 (3.350 / 9.300 / 8.800), Sara Moreno (Spania) – campioana mondială de acum doi ani – 20.625 (2.950 / 9.175 / 8.500), Yangyang Yu (China) 21.100 (3.350 / 9.050 / 8.700). Corina Constantin, argint la individual, câștigătoarea Jocurilor Mondiale 2013 și a Cupei Mondiale 2014, oferind unul dintre cele mai bune exerciții ale zilei, pentru care a primit 22.000, chiar dacă a fost nevoită să cedeze prima poziție austriecei Lubov Gazov (22.150), bronzul de la ediția precedentă, în zi de excepție, după ce a prins finala abia de pe locul 7 al calificărilor, dar a intrat pe podiumul de concurs cu o determinare împinsă la extrem, un „totul sau nimic”, pe muzica Arethei Franklin, înscriind, în cele din urmă, o performanță cu caracter de unicat în gimnastica aerobică austriacă. Corina Constantin a păstrat tradiția prezențelor românești pe podium – lung șirag cu medalii de toate culorile, cucerite de Izabela Lăcătuș, Tania Pohoăță sau Cristina Nedelcu –, performanță care îi argumentează, o dată în plus, valoarea și locul de prim-plan ce îl ocupă în arena internațională. „Am venit să înving, dar mă mulțumesc și cu locul secund. Nu am niciun fel de regret, deoarece am tot ceea ce am putut mai bine și sunt fericită pentru orice loc ar fi...”. Abia au coborât de pe podium premiantele concursului individual

feminin, că s-a și dat startul finalei de trio. Corina Constantin, Anca Surdu și Andreea Bogati au păstrat tradiția victoriilor românești în această probă, cucerind medaliile de aur. Dacă în calificări, primele două poziții au fost adjudecate de primele trio-uri ale Chinei și Franței, gimnastele noastre fiind pe locul 3, finala a oferit un alt spectacol, mult mai determinant, mai plin de ambiție. Cu o evoluție foarte bună România a încheiat pe locul întâi, cucerind un binemeritat titlu. În ordinea intrării în concurs, au fost acordate și următoarele calificative: Italia 19.375 (2.800 / 8.650 / 7.925), China 20.800 (3.500 / 8.800 / 8.500), România – Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati – 21.541 (3.666 / 9.075 / 8.800), Coreea de Sud 21.100 (3.500 / 8.975 / 8.625), Japonia 20.200 (2.888 / 8.850 / 8.462), China 21.350 (3.500 / 9.050 / 8.800), Franța 20.650 (3.100 / 9.200 / 8.450 / 0.100), Rusia 21.091 (3.666 / 9.000 / 8.425). La aerobic dance, totul s-a jucat pe 0.150 între primele patru clasate, cu o surprinzătoare trupă a Rusiei, în cele din urmă pe primul loc, care a atras sufragiile juriului prin interpretarea compoziției exercițiului, unul ceva mai original, bazat pe elemente de folclor rus, de altfel asemenea sud-coreenilor, cei din urmă văzuți doar de arbitri (diferență 0.1) în fața de gimnaștilor noștri – Mircea Zamfir, Marius Petrusse, Alina Radu, Dacian Barna, Anca Surdu, Andreea Bogati, Marius Gavriloaie și Banca Gorgovan -, care au trbuit să se mulțumească cu poziția a 4-a (19.000 – D. 1.200 / A. 9.150 / 8.650), pe podium urcând Rusia 19.150, China 19.125 și Coreea de Sud 19.100. Ultimele evoluții la individual masculin. Mircea Zamfir a deschis competiția, cu un exercițiu bine executat, cu aplomb, cu siguranța celui care este obișnuit cu atmosfera marilor competiții (21.500 = D. 3.850 / A. 8.90 / E. 8.700), dar care, în final nu i-a adus decât locul 4. Mexicanul Ivan Veloz, cu 22.450 (4.000 / 9.450 / 9.000), a fost noul campion. Urmat de Benjamin Garavel 21.975, Daniel Bali 21.775 și Mircea Zamfir 21.500. Finala la perechi, cu Bianca Becze și Marius Petrusse, câștigătorii Cupei Mondiale 2014, în postura de mari favoriți, mai toți „pariind” pe victoria lor, ceea ce în final s-a și adevărit, gimnaștii noștri devenind campioni mondiali, la capătul unei evoluții care a încântat sub toate aspectele. La rândul lor, Alina Radu și Dacian Barna au încheiat – și ei la prima lor prezență într-o finală mondială – pe locul 7. Nu se poate spune că au avut o poziție comodă în ceea ce privește startul în concurs, Bianca Becze și Marius Petrusse intrând cu numărul 2 (Alina Radu și Dacian Barna cu 3), dar lucrul acesta nu i-a împiedicat pe cei doi să prezinte un exercițiu de toată frumusețea, elegant, armonios, pe fondul unor exigențe tehnice de înalt nivel. Mai întâi au fost campionii europeni, rușii Denis Solovev, Dukhik Dzhana-zian 20.800 (3.250 / 9.000 / 8.550), apoi Bianca Becze și Marius Petrusse, care au încântat prin valoarea artistică a prezentării – 21.125 (3.200 / 9.200 / 8.725) -, precum și cel de al doilea cuplu român Alina Radu, Dacian Barna 20.450 (3.150 / 8.850 / 8.450). Au mai fost, italienii Antonio Caforio, Sofia Pastori 20.450 (3.000 / 8.950 / 8.500), vietnamezii Ba Dong Vu, Thi Thu Ha Tran 20.600 (3.100 / 8.900 / 8.600), Sara Moreno, Vicente Lli Lloris 20.550 (2.950 / 9.100 / 8.500), Guang Yang, Yhan Wang 20.700 (3.100 / 9.000 / 8.600), Benjamin Garavel, Aurelie Joly 21.100 (3.200 / 9.200 / 8.725). După argintul de la echipe și individual feminin, după aurul de la trio și de la perechi, o nouă medalie era așteptată de la fetele noastre, care alcătuiau un grup de valoare. Iar, Anca Surdu, Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Bianca Gorgovan, conduse de antrenorii Mircea Brînzea și Mariana Mezei, și-au onorat cu brio

statutul de favorite, cu o evoluție care a ridicat sala în picioare, readucând supremația culorilor noastre la această categorie. După Argentina 19.483, Coreea de Sud 21.105, Italia 20.350, China 21.525 a urmat România, care, cu un total de 21.705 (3.555 / 9.350 / 8.800), a pus ștacheta foarte sus, Franța oprindu-se la 21.527, iar Rusia la 21.055, astfel că o nouă medalie de aur mondială a intrat în palmaresul gimnasticii aerobice românești. Cu 3 medalii de aur – Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati (trio), Anca Surdu, Bianca Becze, Andreea Bogati, Corina Constantin, Bianca Gorgovan (grup), Bianca Becze, Marius Petrusse (perechi) – și 2 de argint – Corina Constantin, Bianca Becze, Marius Petrusse, Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati, Bianca Gorgovan, Dacian Barna, Alina Radu, Marius Gavriiloaie (echipe), Corina Constantin (individual); antrenori Maria Fumea, Mircea Brînzea, Mariana Mezei –, România a ocupat detașat primul loc pe națiuni, fiind cea mai aurită delegație, lăsând în urmă Franța, China, Rusia, la rândul lor, recunoscute valori ale gimnasticii aerobice mondiale.

1. România	3	2	-
2. Franța	1	3	2
3. China	1	2	2
4. Rusia	1	1	1
5. Mexic	1	-	-
5. Austria	1	-	-
7. Coreea de Sud	-	-	2
8. Ungaria	-	-	1

Trebuie să reliefăm și contribuția arbitrelor internaționale Alina Drăgan, membră a Comitetului Tehnic al UEG, și Cristina Spînu, care a primit Scri-soarea de Felicitarea FIG pentru prestația avută. Antrenorii Maria Fumea – la rândul-i membră a Comitetului Tehnic FIG și respectată și apreciată specia-listă pe plan internațional, artizanul tuturor marilor succese ale gimnasticii aerobice românești -, Mircea Brînzea – fostul mare campion -, Mariana Mezei – „vinovată” pentru promovarea și pregătirea multor sportivi de autentică valoare -, cu sprijinul tehnicienilor de la cluburi din Constanța, Deva, Bucu-rești, Petroșani, Arad etc, au avut o contribuție de prim-ordin la succesele amintite.

- În peisajul competițional intern al gimnasticii aerobice, o competiție tinde să devină un pilon de bază ale acestei discipline: Cupa Iași. În perioada 4-5 octombrie 2014, la Casa de Cultură a Studenților Iași s-a desfășurat cea de a IV-a ediție a acestui Concurs Național de Gimnastică Aerobică, organizat de Federația Română de Gimnastică, Clubul Sportiv de Gimnastică Gimnis Iași și Palatul Copiilor Iași. La ediția din acest an au participat 8 cluburi: CS Farul Constanța, CSS 1 Constanța, UNEFS București, CSM Arad, CS Triumf București, Palatul Copiilor Arad, CSG Gimnis Iași, CNS Cetate Deva, care au oferit un spectacol deosebit de reușit din toate punctele de vedere. După cum au declarat și organizatorii, „obiectivul principal al competiției a fost și este promovarea gimnasticii aerobice la nivel local și regional, având în vedere dezvoltarea acestui sport pe plan național și internațional, a tendințelor de acceptare a gimnas-ticii aerobice ca sport olimpic, precum și lipsa unor evenimente similare atât în Iași, cât și în regiunea Moldovei care să promoveze practicarea acestui sport spectaculos

de către copii și tineri”.

- Pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor s-au desfășurat (19 – 20 octombrie) a 19-a ediție a Campionatelor Naționale de Gimnastică Aerobică și a 15-a ediție a Cupei Farul, la start cu 140 de gimnaști, între care multiplii campioni naționali și medaliați la numeroase întreceri internaționale, competiții aflate sub egida Federației Române de Gimnastică, în colaborare cu Clubul Farul, Primăria Constanța și DJTS. Unul dintre momentele cele mai emoționante l-a constituit Festivitatea de retragere din activitate a marilor campioni de la C.S. Farul Constanța, Mircea Brînzea, Mircea Zamfir și Valentin Mavrodineanu, în al căror palmares figurează numeroase titluri continentale, mondiale și naționale. Să mai notăm, de asemenea, că pentru prima dată, Cupa Farul s-a bucurat și de o participare internațională, prin prezența a trei tinere gimnaste portugheze – Marian Borges, Matilde Aguiar și Rafaela Damasio, însoțite de antrenora Alexandra Barroso. Revenind la concursurile propriu-zise, la care au luat parte juniori și seniori de la Farul Constanța, CNS Cetate Deva, URANIA Arad, CS Gimnastică Gimnis Iași, CSS 1 Constanța, CSS Triumf București, CSS Petroșani, Universitatea Arad, să consemnăm succesul realizat de Farul Constanța (antrenoare: Maria Fumea, Cristiana Spînu, Cristina Dulgheroiu; coregraf Nicoleta Dendiu), care, cu 33 competitori la start, s-a clasat pe primul loc, cu 207 p, urmat de UNEFS București 144 p și Cetate Deva 100 p. Titlurile naționale au fost cucerite de Andreea Darie, Sarmiza Niculescu (UNEFB București), Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu (Farul), Daniel Tavoc (CSS Petroșani), Dacian Barna (Farul) – individual, Marian Brotei / Steliana Stoescu (CNS Cetate Deva), Bogdan Cucu / Ruxandra Grigoriu (UNEFB București), Daniel Tavoc / Nicoleta Patrichi (CSS Petroșani) – perechi, Alexandra Popescu / Carmen Dobre / Viorica Dima (Farul), Alexandra Prepelici / Dacina Neciu / Diana Iacob (URANIA Arad), Miruna Iordache / Ruxandra Grigoriu / Claudia Ristea (UNEFB București), Bianca Gorgovan / Andreea Drenea / Lavinia Panaete (Farul) – trio, Andreea Scânteie / Andreea Drenea / Daciana Enache / Carmen Dobre / Alexandra Popescu (Farul), Sarmiza Niculescu / Ana Sprințu / Diana Maria / Teodora Cucu / Isabela Dumitrașcu (UNEFB), Claudia Gheorghe / Iustina Rusu / Claudia Ristea / Ruxandra Grigoriu / Mirula Iordache (UNEFB). „Trofeul Fair-Play” a fost acordat arbitrei Cristina Dulgheroiu.

- Conform tradiției, pe baza performanțelor realizate a fost alcătuită ierarhia Primilor 10 sportivi ai anului, în fruntea clasamentului gimnasticii aerobice s-a aflat, asemenea anului precedent, Corina Constantin.

2015

- O nouă și de top competiție multi-sport și-a făcut debutul: Jocurile Europene, programate la Baku (Azerbaidjan), în perioada 12 – 18 iunie. Competiția a fost precedată, conform modelului olimpic, de o serie de concursuri test. Această prefață a gimnasticii aerobice a avut loc între 2 și 7 martie, la care au fost invitate să participe, alături de gimnaștii gazdă, încă trei națiuni: România, Spania și Ucraina. Gimnastica aerobică, încă disciplină neolimpică, a fost prezentă în Programul Jocurilor cu două probe: grup și perechi. La Baku pentru acest Test Event au făcut deplasarea Lavinia Pananete, Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu, Gabriel Bocșer și Dacian Barna, însoțiți de antrenorul Mircea Brînzea și arbitra Mariana Mezei. Gimnaștii noștri s-au afirmat prin prestații foarte valoroase, grupul alcătuit din Lavinia Pananete,

Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu, Gabriel Bocșer și Dacian Barna, în schimbare de componență față de anul trecut, a dominat competiția și în calificări, și în finală, impunându-se detașat în fața Spaniei și Azerbaidjanului. Comportare foarte bună și la perechi, cu Lavinia Panaete și Dacian Barna pe poziția secundă, după multiplii campioni Sara Moreno și Vicente Lli Lloris (Spania), mult mai experimentați decât gimnaștii noștri, locul al 3-lea revenind gazdelor. La Baku, au fost prezente, de asemenea, Alina Drăgan, membră a CT UEG, președinta Juriului, precum și Mariana Mezei, la masa de arbitraj.

- În orașul Zlin (Cehia) au avut loc (15 – 18 martie) întrecerile din cadrul celei de a 9-a ediții a Open-ului Cehiei la gimnastică aerobică, la start cu aproape 700 de concurenți din Austria, Cehia, România, Slovacia, Ungaria, Italia, Grecia, Azerbaidjan, Bulgaria, Lituania, Suedia, Belarus, Rusia. Gimnaștii noștri – Marian Brăței, Andreea Darie și Steliana Stoenescu -, componenți ai lotului național, care au concurat la categoria seniori, precum și sportivii de la Urania Arad, aflați în competiție la celelalte probe, au avut o evoluție care le-a permis să se afle permanent în dispută pentru primele poziții, reușind să urce de 12 pe podiumul de premiere, de 5 pe locul 1 – Brotei Marian (seniori), Broței Marian, Stoenescu Steliana, Darie Andreea (senioare – TR), Perpelici Alexandra (AG 1 – IW), Morar Francesca (AG2 – IW), Meszar Zsofia, Huber Barbara, Morar Francesca (AG2 – TR); de 3 ori pe locul 2 – Darie Andreea (senioare), Cuzmanov Larisa, Timotity Melinda, Barna Larisa (ND – GR), Sarca Denis (ND – IW); de 4 ori pe locul 3 – Neciu Dacina (senioare), Cuzmanov Larisa (ND – IW), Cuzmanov Larisa, Sarca Denis (ND – MP), Cuzmanov Larisa, Timotity Melinda, Barna Larisa (ND – TR).

- „Tokyo Suzuki World Cup”, aflată la cea de a 26-a ediție, s-a încheiat în Ota City General Gymnasium din Capitala Japoniei (4 – 5 aprilie), concurs care a reunit pe cei mai buni specialiști din 24 de țări, gimnaștii României – Gabriel Bocșer, Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Dacian Barna și Lucian Săndulescu, însoțiți de antrenorea Maria Fumea – fiind, și de această dată printre protagoniștii competiției. Finala de la grup a confirmat valoarea reprezentanților noștri Gabriel Bocșer, Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Dacian Barna și Lucian Săndulescu, ei demonstrând foarte frumoase calități, pe fondul unui exercițiu bine apreciat de juriu, cu un total de 20.638, la numai 0.062 de câștigători, grupul Coreei de Sud (20.700), cu o revenire de zile mari, dacă avem în vedere că terminase calificările pe locul 4. Pe treapta de bronz, grupul Rusiei, cu 20.550. Pe podium a terminat și perechea Dacian Barna – Lavinia Panaete (20.600), pe același loc 3 ca în calificări, și ei la scurtă distanță de ocupanții primei poziții, de această dată cei mai buni fiind, la egalitate, Daniel Bali, Dora Hegyi (Ungaria) și Vicente Lli Lloris, Sara Moreno (Spania), ambele cupluri fiind cotate cu 20.750. Bianca Gorgovan și Lucian Săvulescu au terminat pe locul 7 (20.500). La trio, în ordine, Coreea de Sud (21.550), China (20.450), Japonia (20.261), România (20.155). Dacian Barna, Lucian Săvulescu, Lavinia Panaete, în ciuda faptului că au avut o notare superioară celei din calificări (19.800), nu au reușit să facă pasul pe podium, aceasta și ca urmare a faptului că și ceilalți finaliști au avut notări mai mari, dar, oricum, este de apreciat că au avut o evoluție mult mai bine cotate. Să mai notăm că din juriul de concurs a făcut parte și Alina Drăgan, arbitru internațional, membră a Comitetului Tehnic UEG.

- Continuă seria succeselor, noua generație participând cu succes la cea de a 16-a ediție a Campionatelor Internaționale Open ale Slovaciei. În Sala Sporturilor Šurany din Nove Zamky și-au dat întâlnire sportivi din Austria, Belarus, Bulgaria, Cehia, Marea Britanie, Ungaria, Iran, Italia, Lituania, Suedia, Tucia și Slovacia, România fiind reprezentată de Andreea Darie, Steliana Stoenescu, Marian Broței și Iulian Perșe. Gimnaștii noștri au intrat în trei probe și de tot atâtea ori au terminat învingători! Andreea Darie și Marian Broței (individual) și Andreea Darie, Steliana Stoenescu, Marian Broței (trio), rezultate la care se adaugă și locul 3 al lui Iulian Perșe (individual).

- Devenită tradițională, „Cupa Cetății” a reunit, la Deva, pe cei mai buni reprezentanți ai acestui sport, într-un eveniment de top, organizat de Clubul Național Sportiv Cetate Deva și Federația Română de Gimnastică, cu sprijinul Direcției Județene pentru Sport și Tineret și Asociației Județene de Gimnastică Hunedoara. La această a 18-a ediție s-au aflat în competiție gimnaști de la CSM Arad, Urania Arad, CSS Triumf București, UNEFS București, CSS 1 Constanța, Farul Constanța, CNS Cetate Deva, Gimnis Iași și CSS Petroșani. Născută în 1997, la inițiativa antrenoarelor de atunci de la CNS Cetate Deva, „Cupa Cetății” și-a câștigat, prin cele 18 ediții derulate, o reputație de top între competițiile naționale, pe scena Casei de cultură „Drăgan Muntean” evoluând la actuala ediție cei mai buni sportivi ai momentului, numărul total al participanților fiind de aproximativ 130. Având în vedere rezultatele obținute, pe primul loc în clasamentul cluburilor, pe primul loc s-au aflat gimnaștii de la Farul Constanța, păstrându-și, astfel, poziția de lideri, dar și reprezentanții celor două cluburi hunedorene – CS Petroșani și CNS Cetate Deva – au lăsat o impresie foarte bună, urcând pe podium în ierarhia generală, ocupând locurile 2 și 3. De asemenea, rămân în prim-plan cluburile UNEFS București și Urania Arad, reprezentanții acestora aflându-se, la rândul lor, printre cei care s-au aflat în topul concursului. S-au impus, la diferitele categorii, Teodora Cucu (UNEFS), Andreea Șotânga (CSS Petroșani), Roberta Dănescu (Cetate), Mihai Popa (Cetate), Danil Tavoc (CSS Petroșani), Adrian Biciu, Daciana Enache (Farul), Daniel Tavoc, Nicoleta Patriche (CSS Petroșani), Alexandra Popa, Branda Darius (CSS Petroșani), Teodora Cucu, Isabela Dumitrașcu, Sabina Crăciunescu (UNEFS), Andreea Șotânga, Daniel Tavoc, Nicoleta Patrichi (CSS Petroșani), Iustina Rusu, Claudia Ristea, Sofia Ioniță (UNEFS), Andrada Zaman, Andreea Caster, Daciana Enache, Ioana Gorgovan, Laura Tofan (Farul / CSS1Constanța), Ana Sprințu, Diana Geamănu, Catinca Gheorghe, Claudia Niculescu (UNEFS), Alexe Raisa, Iustina Rusu, Lupei Andra, Ristea Claudia, Sofia Ioniță (UNEFS).

- „Borovets Aerobics FIG World Cup” și „Borovets Cup Aerobics Open” au avut loc în perioada 1 – 3 mai 2015, pe scena de la Hotelul „Samokov” din Borovets (Bulgaria), ca în fiecare an cu o participare selectă și foarte numeroasă, peste 450 de gimnaști și gimnaste din 25 de țări, România fiind una dintre prezențele de tradiție și de top. Prima parte a evenimentului a cuprins peste 300 de evoluții în Cupa Open Borovets, la cele trei categorii de vârstă și probe, la finalul cărora am consemnat, din nou, succese ale micilor noștri reprezentanți, învingători fiind Teodora Cucu (individual AG2) și Alexandru Scînteie, Ioana Calenici (perechi AG1), în timp ce David Gavrilovici (individual AG1) s-a situat pe locul 2 la individual, iar David Gavrilovici, Sorina Dărăbeanu (perechi AG1) și Cătălina Straliciuc, Ioana Calenici, Ștefania

Nistorencu, Ioana Sofica, Bianca Petcu (grup AG1) au ocupat locul 3. La nivelul seniorilor, gimnaștii noștri s-au aflat pe primul loc la grup – Bianca Gorgovan, Gabriel Bocser, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Dacian Barna -, pe poziția secundă la individual feminin – Bianca Gorgovan – și pe locul 3 la trio – Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Dacian Barna -, încheind, astfel, o prezență de top în contextul unei participări la un nivel foarte ridicat. Finalul calificărilor a găsit grupul nostru pe locul 4, după China, Rusia și Franța, cele trei lăsând impresia că nu vor putea fi... clintite de pe pozițiile ocupate nici în urma finalei. A fost doar o impresie, deoarece Bianca Gorgovan, Gabriel Bocser, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Dacian Barna și-au pus în valoare întreaga capacitate, reușind o victorie meritată, chiar dacă la o diferență minimă față de următoare clasată – China: 20.938 – 20.900. Dacă în calificări gimnaștii noștri au avut 19.994 (8.250 / 8.800 / 2.994), în finală, pe fondul unei creșteri substanțiale și a dificultății (3.388), ei au avut cele mai mari note la execuție (8.550) și artistic (9.000), ceea ce le-a permis să obțină avansul de 0.038, deoarece gimnaștii chinezi, ca și francezii de altfel, au prezentat exerciții cu un indice de dificultate mai ridicat. Era de așteptat ca Lubov Gazov (Austria), campioana mondială, să-și confirme statutul de favorită, ceea ce s-a consemnat și în calificări, și în finală, astfel că disputa pentru poziția secundă s-a dat între Bianca Gorgovan și foarte cunoscuta Dora Hegyi (Ungaria), dispută încheiată în favoarea sportivei noastre. Dacă în calificări a fost pe locul 3, Bianca Gorgovan s-a prezentat în finală mult mai bine primind calificative superioare la toate capitolele: 8.600 – execuție (cea mai mare notă din concurs), 8.800 – artistic și 3.250 – dificultate, astfel că a totalizat 20.650, cu 0.050 mai mult decât Dora Hegyi, cu 20.600, care a fost salvată de dificultatea mai ridicată (3.450). Lubov Gazov s-a impus cu 21.100 (8.400 / 9.100 / 3.600). În calificări, Andreea Darie s-a situat pe locul 11. Pe podium s-a încheiat și evoluția trio-ului Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Dacian Barna, care a fost pe locul 3 la finalul competiției, gimnaștii români nereușind să-și mențină poziția de lideri cu care au încheiat calificările, făcând rocadă cu trio-ul din Rusia. Drept urmare, Rusia s-a impus cu 20.650, pe locul secund urcând China 2, cu 20.250, pentru ca poziția a treia să fie ocupată, la egalitate, de România 2 (8.400 / 8.800 / 3.000) și China 1, ambele cu 20.200. Cel de al doilea trio – Marian Broței, Steliana Stoenescu, Andreea Darie – s-a clasat pe locul 5 (19.600 / 8.050 / 8.550 / 3.000). Și în finala de la perechi au fost două prezențe românești – Dacian Barna, Lavinia Panaete și Lucian Săvulescu, Bianca Gorgovan -, în dispută cu multiplii campioni Sara Moreno, Vicente Lli Lloris (Spania) și Michela Castoldi, Davide Donati (Italia), pe primele două locuri -, cu regretul că Dacian Barna, Lavinia Panaete au făcut doi pași înapoi, dar și cu mențiunea că Lucian Săvulescu și Bianca Gorgovan au urcat două poziții. Calificat în ultima sesiune de pe locul 6, Gabriel Bocser n-a rezistat tensiunii, încheind pe poziția a 8-a (19.650 / 8.250 / 8.300 / 3.100), pe podium urcând foarte valoroșii campioni Ivan Veloz (Mexic) 21.450 – care a câștigat și Cupa Mondială -, Maxime Decker-Breitell (Franța) 21.350 și Riccardo Pentasuglia (Italia) 21.300. În calificări, Marian Broței – locul 16.

- Sezonul Cupei Mondiale 2015 al gimnasticii aerobice s-a încheiat, după desfășurarea celor trei etape ale circuitului – Portugalia (Cantanhende, 27 februarie – 1 martie), Japonia (Tokyo, 4- 5 aprilie), Bulgaria (Borovets, 2 – 3 mai) -, Federația Internațională de Gimnastică anunțându-i pe noii deținători

ai Trofeelor. Respectând tradiția, gimnaștii români s-au aflat, așa cum ne-au obișnuit, în prim-plan, fiind, și de această dată, printre marii învingători. Grupului Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Dacian Barna, Gabriel Bocser, Lucian Săvulescu i-a revenit Trofeul Cupei Mondiale 2015, dar pe podium s-au aflat și trio-ul Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Dacian Barna – pe poziția secundă, precum și Bianca Gorgovan (individual) și Lavinia Panaete, Dacian Barna (perechi) – situați pe locul 3. Este de subliniat, că performanțele realizate în ediția 2015 a Cupei Mondiale, este și urmarea eforturilor depuse de colectivul tehnic – Maria Fumea, Mircea Brînzea, Mariana Mezei, Petra Teleman -, care a știut să treacă cu bine peste impasul din iarnă, atunci când o serie dintre valoroșii noștri gimnaști și-au anunțat retragerea din activitate, precum și peste inerentele situații ale unei activități foarte intense și solicitante.

- Arbitrei internaționale Cristiana Spînu, Federația Internațională de Gimnastică i-a adresat o Scrisoare oficială de recunoaștere a „excelenței în arbitraj”, având în vedere prestația la Campionatele Mondiale de la Cancun (Mexic), din 2014. Sub semnătura Președintelui FIG, Bruno Grandi, și a Secretarului General, André F. Gueisbuhler, forul internațional a transmis: *„Suntem bucuroși să vă informăm că arbitra Cristiana Spînu îi este răsplătită cu această Scrisoare de Felicitare și Apreciere pentru o excelentă prestație la Campionatele Mondiale de Gimnastică Aerobică 2014. Felicităm Federația Dumneavoastră și pe arbitru...”*

- Tradiționalul Concurs Național de Gimnastică Aerobică „Cupa Iașului” (5 octombrie) a ajuns la cea de a V-a ediție, la invitația clubului organizator – CSG GIMNIS – la Casa de Cultură a Studenților reunindu-se aproape 200 de sportivi de la cele mai importante cluburi sportive din țară (Farul Constanța, UNEFS București, CSS 1 Constanța, Triumf București, CSM Arad, CNS Cetate Deva, Gimnis Iași), precum și componenții loturilor naționale de juniori și seniori ai României. Au fost mulți cei care s-au evidențiat, la toate categoriile, printre învingători aflându-se Panaete Lavinia, Barna Dacian, Săvulescu Lucian, Gorgovan Bianca, Bocser Gabriel, Perșe Iulian, Brotei Marian, Stoenescu Steliana, Darie Andreea, Drenea Andreea, Ganea Denisa, Dănescu Roberta, Oprea Alexandra, Enache Daciana, Gorgovan Ioana, Zaman Andrada, Cucu Teodora, Jinga Lorena, Niculescu Sarmiza, Maria Diana, Sprințu Ana, Gheorghe Claudia, Geamănu Catinca, Ristea Claudia, Rusu Iustina, Ioniță Sofia, Alexe Raisa, Lupei Andra, Biciu Adrian, Cucu Bogdan, Huștea Ștefan, Crăciunescu Sabina, Gherca Paul, Chelaru Martin Ștefania, Dumitrașcu Isabela, Grigoriu Ruxandra, Popescu Alexandra, Dobre Carmen, Dima Viorica ș.a.

- Componenții lotului național de juniori s-au aflat la startul „Open-ului Ungariei” (10 octombrie), care s-a desfășurat la Budaörs, mică localitate aflată în perimetrul metropolitan al Budapestei, la start aflându-se gimnaste și gimnaști din 16 țări. Au fost prezenți Teodora Cucu, Daciana Enache, Ioana Gorgovan, Lorena Jinga, Andrada Zaman, Mihai Popa, Francesca Morar, Ștefan Huștea, Sabina Crăciunescu și Isabela Dumitrescu (antrenor: Cristiana Spînu), care au avut o frumoasă comportare câștigând toate probele, succese la care se adaugă și două locuri 3.

Câștigători au fost: individual – Teodora Cucu și Ștefan Huștea; perechi – Francesca Morar și Mihai Popa; trio – Daciana Enache, Teodora Cucu, Andrada Zaman; grup – Daciana Enache, Teodora Cucu, Andrada Zaman, Ioana Gorgovan, Lorena Jinga, iar pe treapta a 3-a a podiumului au urcat Mihai Popa (individual) și Sabina Crăciunescu, Ștefan Huștea (perechi).

- Timp de două zile (17 – 18 octombrie), Casa de Cultură a Sindicatelor din Constanța a fost gazda celei de a 20-a ediții a Campionatelor Naționale de gimnastică aerobică și a 16-a ediție a Cupei „Farul”, atât la juniori, cât și la seniori. Pe prima poziție în ierarhia cluburilor s-a situat Farul Constanța, cei 34 de reprezentanți ai săi acumulând un total de 232.330 p, pentru a depăși detașat pe UNEFS București 145.270 și CNS Cetate Deva 87.190. La reîntoarcerea în activitatea competițională, Corina Constantin (Farul Constanța) a revenit și în fruntea senioarelor după o „pauză” de doi ani, întrecându-le pe colegile de club Lavinia Panaete și Bianca Gorgovan – campioana din 2014 -, primele două fiind singurele care au depășit „granița” celor 20.0 puncte: 20.950, respectiv 20.250. Un nou campion și pe lista băieților, Gabriel Bocser (Universitatea Arad), în premieră pe prima poziție a clasamentului, cu 20.750, la 0.550 constanțeanul Lucian Săvulescu, cu 20.200, pe locul 3 fiind campionul de anul trecut, Dacian Barna, cu 20.200. După o pauză de trei ani în acordarea titlului la perechi, lista podiumului a fost completată, de această dată, cu trei cupluri constănțene, avându-i în frunte pe Lavinia Panaete și Dacian Barna, după o foarte strânsă dispută cu Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu, respectiv Daciana Enache, Adrian Biciu. Dominarea gazdelor a continuat și la trio, prin Dacian Barna, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu. La ultima, dar nu cea din urmă categorie „clasică”, arbitrele au avut de notat doar evoluția grupului alcătuit din componente Lotului national – Bianca Gorgovan, Dacian Barna, Gabriel Bocșer, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, într-un test în regim de concurs a exercițiului pentru „europene”. Mai nou intrat pe scenă, aero dance a căpătat o audiență din ce în ce mai mare, Andreea Drenea, Andreea Darie, Iulian Perșe, Marian Broței, Alexandra Oprea, Roberta Dănescu au oferit măsura unei evoluții de bună calitate. Să mai adăugăm că au mai urcat pe treapta de sus la diversele categorii de concurs și Teodora Cucu (UNEFs București), Ștefan Huștea, Andrada Zaman, Daciana Enache, Ioana Gorgovan, Lorena Jînga (Farul Constanța), Francesca Morar (Cetate Deva), Mihai Popa (Universitatea Arad) – categoria 1, Niculescu Sarmiza, Bogdan Cucu, Diana Maria, Miruna Iordache (UNEFs București), Alexandru Scînteie, Ioana Calenici (Farul Constanța) – categoria 2-a, Andreea Klauszman, Vlăduț Popa, Alexandra Popa, Andra Dănilă, Eric Deli (CSS Petroșani), Ana Sprințu, Diana Maria, Catinca Geamănu, Claudia Gheorghe, Sarmiza Niculescu, Iustina Rusu, Claudia Ristea, Sofia Ioniță (UNEFs București) – categoria a 3-a.

2016

- Pe scena sălii Hotelului Samokov din Borovets (Bulgaria), în perioada 22 – 24 aprilie, a avut loc o nouă ediție a Open-ului, competiție care se înscrie ca una dintre principalele evenimente din calendarul internațional al gimnasticii aerobice. La actuala ediție au luat aproape 400 de sportivi din 25 de țări, între competitori aflându-se și gimnaștii noștri Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Dacian Barna, Gabriel Bocser, Lucian Săvulescu, în concurs fiind, de asemenea, și sportivi de la UNEFS și Farul Constanța. Așa cum ne-au obișnuit, reprezentanții gimnasticii aerobice românești s-au aflat, din nou, printre cei mai buni, fiind de 8 ori pe locul 1, de 4 ori pe poziția secundă și o dată pe locul 3.

- În localitatea portugheză Cantanhede (6 – 8 mai) a avut loc etapa de Cupă Mondială, cu gimnaștii noștri în prim-plan: individual – 1. Corina Constantin, 2. Bianca Gorgovan; perechi – 3. Dacian Barna, Lavinia Panaete; trio – 1. Lavinia Panaete, Dacian Barna, Lucian Săvulescu, 2. Corina Constantin, Andreea Bogati, Anca Surdu; grup – 1. România (Gabriel Bocșer, Bianca

Gorgovan, Dacian Barna, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu).

- **Campionatele Mondiale** au avut loc în străvechiul Incheon (Coreea de Sud, 17 – 19 iunie), în Namdong Gymnasium. S-au reunit 302 gimnaști (131) și gimnaste (171) din 41 de țări, o cifră record. Reprezentanții noștri s-au dovedit a fi între cei mai buni, România, prin rezultatele înregistrate, situându-se pe locul 3 pe națiuni. Echipa României a cucerit medalia de argint, ca o expresie a valorii de ansamblu, contribuția pentru acest rezultat aparținând „echipei” formată din Corina Constantin (individual feminin), Lavinia Panaete, Dacian Barna (perechi), Lucian Săvulescu, Lavinia Panaete, Dacian Barna (trio), Bianca Gorgovan, Gabriel Bocșer, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, Andreea Bogati (grup) și Anca Surdu, Mădălina Cioveie, Andreea Bogati, Alexandra Oprea, Andreea Darie, Laura Cristache, Denisa Ganea, Bianca Becze (Aerobic Dance). Este pentru a 8-a oară consecutiv în istoria Campionatelor Mondiale când echipa României se află pe podium. Câștigătoare a Jocurilor Mondiale, învingătoare în Cupa Mondială, multiplă medaliată – aur și argint – la Campionatele Mondiale, niciodată campioană la individual, Corina Constantin a fost cea mai bună din lume! *„Un vis împlinit”* – avea să declare după ce a coborât de pe podiumul de premiere. Un succes care încununează o carieră sportivă de excepție pentru gimnasta Farului Constanța și antrenora Maria Fumea. În Namdong Gymnasium, Corina Constantin și-a îndeplinit „ultimul vis”: de a fi campioană mondială. *„La ultimul Campionat Mondial am obținut argintul, azi mi-am luat revanșa!”*. Drept urmare, Corina Constantin revine în fruntea ierarhiei specialistelor gimnasticii aerobice, reînnoșând firul rupt în 2000, la Riesa, după succesul altei mari campioane, Izabela Lăcătuș, răstimp în care în palmaresul fetelor au mai fost și medaliile Taniei Pohoăț (2002, 2004) și Cristinei Nedelcu (2008). Să revenim la exercițiul prezentat. Ce se poate spune? *„Nu poate fi unul mai artistic decât cel demonstrat azi”*. Energie, exuberanță, determinare și încă multe alte adjective pot caracteriza exercițiul Corinei Constantin, un exercițiu care, în ansamblu, a fost mai bun decât în calificări. La 24 de ani, Corina Constantin a realizat performanța carierei, intrând în „cartea de istorie” a gimnasticii aerobice internaționale. Lideră după calificări, Yu Yangyang, deși a avut un exercițiu cu o dificultate mai ridicată decât a Corinei Constantin, deși a lucrat frumos, a fost nevoită să se mulțumească cu argintul mondial, oricum făcând doi pași înainte față de ediția precedentă. Aurélie Joly (Franța), revenită după o perioadă de absență, a obținut cel de al doilea bronz consecutiv. Cu multe staruri printre finaliști, concursul de la perechi a fost urmărit cu mult interes. Succesul a aparținut italienilor Michela Castoldi și Davide Donati, aflați într-o foarte bună armonie, cu un exercițiu frumos și emoționant. La rândul lor, Dora Hegyi și Daniel Bali (Ungaria), un cuplu de renume, pe locul secund, în timp ce Yu Yangyang și Hua Feiyang (China) au fost pe 3. În finală s-au aflat și reprezentanții noștri, Lavinia Panaete și Dacian Barna, care n-au rezistat tensiunii, încheind pe locul 6. Susținut de un public entuziast, trio-ul sud-coreean a fost la înălțime, Kim Hanjin, Go Kyungmin, Ryu Jusun realizând o spectaculoasă victorie în fața Japoniei și Rusiei. Trio-ul nostru – Lucian Săvulescu, Lavinia Panaete, Dacian Barna -, în calificări pe locul 5, a făcut un pas înainte în finală, terminând pe un onorant loc 4 și doar puțin a lipsit să nu se afle pe podium, despărțit de doar 0.100! Pe treapta de bronz, la grup – Gabriel Bocșer, Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu, Lavinia Panaete, Dacian Barna.

Din 2002, de la Klapeida, de când a fost introdusă în programul mondial această categorie, gimnaștii români s-au aflat, cu puține excepții, mereu pe podium. Dacă cvintetul Chinei a fost cu un pas înaintea... restului lumii, pentru argint a avut câștig de cauză Italia. La individual masculin, succes al japonezului Mizuki Saito, iar la Aerobic Step – victorie strânsă a Franței. Gimnaștii noștri Mircea Zamfir și Gabriel Bocșer nu au acces în finală, iar la Aerobic Step nu s-a intrat în concurs.

- CSG Gimnis Iași a fost gazda (2 octombrie), la Casa de Cultură a Studenților, celei de a 6-a ediții a Concursului Național de Gimnastică Aerobică „Cupa Iașului”, la care au luat parte 150 sportivi de la Farul Constanța, UNEFS București, CSS1 Constanța, Triumf București, CSM Arad, Gimnis Iași, precum gimnaști din Rep.Moldova de la Școala Sportivă Nr.1 Bălți.

- Sala de la Complexul Olimpic Izvorani (29-30 octombrie) a găzduit întrecerile celei de a 21-a ediții a Campionatelor Naționale de Gimnastică Aerobică. Reprezentanți a 10 cluburi – CSM Arad, Urania Arad, Universitatea Arad, UNEFS București, Triumf București, Farul Constanta, CSS 1 Constanța, CNS Cetate Deva, Gimnis Iasi, CSS Petrosani – s-au aflat în competiție, în final Farul Constanța conservându-și prima poziție obținută și la edițiile anterioare (2013, 2014, 2015), plusul venind mai cu seamă de la faptul că gimnaștii constanțeni au punctat și la nivelul seniorilor, astfel că, având un total de 221.42, puternicul club de pe Litoral s-a detașat în fruntea ierarhiei, fiind urmat de UNEFS București 150.80 și CSS Petroșani 140.00. Concursul masculin pentru titlul seniorilor a adus la rampă pe componenții lotului național, cei care s-au evidențiat și la ultima ediție a Campionatelor Mondiale din Coreea de Sud, Dacian Barna (Universitatea Arad) obținând al doilea succes consecutiv (22.000), impunându-se suficient de detașat în fața celor de la Farul, situați pe locurile următoare: Lucian Săvulescu 21.350, Marian Brotei 21.250, Dacian Barna (campionul din 2014) 20.450. În absența campioanei mondiale Corina Constantin, Bianca Gorgovan (Farul), cu 21.000, a revenit în fruntea ierarhiei individuale a senioarelor, după succesul din 2014, de data aceasta depășind-o cu 0.500 pe colega sa Lavinia Panaete 20.500, poziția a 3-a revenindui Andreei Darie (UNEFS) 20.350, ele fiind, de altfel, și singurele care au trecut de 20.000 puncte. Nicio schimbare în ceea ce privește pe titularii de la perechi, Dacian Barna, Lavinia Panaete (Farul – 20.850) rămânând în posesia titlului, cu doar 0.150 în fața unui alt cuplu valoros, colegii de club Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu (20.700), bronzul fiind adjudecat de Marian Brotei, Steliana Stoenescu (CNS Cetate Deva / Farul) 20.150. Situație similară și la trio, cu Dacian Barna, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu, învingători în 2015, învingători în aceeași formulă și la actuala ediție. Dar, în competiție s-au aflat și gimnaștii de la categoriile I, II și III, de fapt „viitorul” gimnasticii aerobice românești, între ei o serie de gimnaști deja cu nume, dar și alții care abia își fac intarea în „lumea bună” a mării performanțe: Ștefan Huștea, Teodora Cucu, Andrada Zaman, Sandra Dinică, Sarmiza Niculescu, Miruna Iordache, Bogdan Cucu, Daniel Tavoc, Nicoleta Patrichi ș.s.

Pentru a „vizualiza” drumul ascendent urmat de gimnastica aerobică românească, firește, ne putem întoarce în timp încă la prima zi a celei dintâi competiții naționale și internaționale, înapoi cu mai mult de două decenii, pentru a fi în accord și cu Federația Internațională, la Paris, în 1997, sau la Birmingham, în 1999, pentru întrecerile mondiale și continentale, sau, de ce nu?, chiar în 1996, pentru primul Campionat Național...

OXIGENUL VIETII...

*„Într-un minut poți doborî un record,
într-o oră poți juca meciul vieții tale,
într-un an poți deveni un campion adevărat,
dar abia într-un secol
un campion se poate transforma într-o legendă”*
Aurel Rațiu – ziarist

Încă de la debutul lor în lumea mare a gimnasticii aerobice, reprezentanții noștri s-au dovedit a fi printre cei mai buni, pozițiile de prim-plan ocupate în principalele competiții internaționale confirmând această afirmație. Gimnastica aerobică la nivel internațional s-a dezvoltat foarte rapid, făcându-și apariția o serie de concursuri pilon (Campionate Mondiale, Campionate continentale, Cupa Mondială) sub egida Federației Internaționale sau continentale, fiind, totodată, inclusă în programul altor evenimente cu rezonanță sportivă (Universiada, Jocuri Mondiale, Pan-Americane etc), iar, din 2015, și în cadrul Jocurilor Europene, cu prima lor ediție la Baku.

Competiția fanion a gimnasticii aerobice o constituie, desigur, Campionatele Mondiale, competiție care, prin organizarea ediției cu numărul 13 la Cancun, în Mexic, în 2014, a devenit cu adevărat globală, după ce, în 1997, întrecerile mondiale au avut loc la Perth (Australia), iar în 2006 la Nanjing (China), depășindu-se, astfel, granițele europene.

În această întrecere pentru dominația mondială a gimnasticii aerobice, reprezentanții noștri s-au dovedit a fi între cei mai buni, numărul de medalii obținute din 1995, de la prima ediție, demonstrând o autoritate a talentului și a bunei pregătiri, astfel că România se află pe primul loc în clasamentul pe națiuni, cu un total ce exclude orice comentarii, la mare distanță de toate celelalte 18 țări aflate în această ierarhie și care au urcat pe podiumul mondial la o ediție sau alta.

1	România	17	16	18	51
2	China	11	9	8	28
3	Spania	11	1	2	14
4	Brazilia	9	3	3	15
5	Rusia	6	5	11	22
6	Coreea de Sud	6	5	6	16
7	Franța	5	14	11	30
8	Japonia	4	2	0	6
9	Bulgaria	2	4	1	7
10	Italia	1	4	0	5
11	Ungaria	1	3	3	7
12	Australia	1	2	2	5
13	Noua Zeelandă	1	0	2	3

14	Austria	1	0	1	2
	Mexic	1	0	1	2
16	Suedia	0	0	2	2
	Mongolia	0	0	2	2
18	Chile	0	0	1	1
	Islanda	0	0	1	1

O prezentare a rezultatelor obținute de sportivii noștri la Campionatele Mondiale argumentează, în afară de orice comentariu, modul în care gimnastica aerobică românească a cucerit scena internațională pe parcursul a două decenii, de la înființarea și universalizarea acestei competiții, sportivi ca Izabela Lăcătuș, Andrei Nezezon, Claudiu Moldovan, Valentin Mavrodineanu, Mircea Brînzea, Mircea Zamfir, Remus Nicolai, Cristina Nedelcu, Tania Pohoăț, Corina Constantin, Andreea Bogati ș.a. au consolidat și dezvoltat școala românească a gimnastici aerobice, dovadă și faptul că, este simplu de observat, sportivii noștri au urcat pe podiumul întrecerii mondiale, fără excepție, la fiecare ediție.

Individual

Masculin				Feminin				
1997	Andrei Nezezon	-	-	1998	Izabela Lăcătuș	-	-	1
2000	Cristian Moldovan	-	-	1999	Izabela Lăcătuș	-	1	-
2004	Remus Nicolai	-	1	-	2000	Izabela Lăcătuș	1	-
2006	Mircea Zamfir	-	-	1	2002	Izabela Lăcătuș	-	1
2010	Mircea Zamfir	-	1	-		Tania Pohoăț	-	-
2012	Mircea Zamfir	-	1	-	2004	Tania Pohoăț	-	-
	Mircea Brînzea	-	-	1	2008	Cristina Nedelcu	-	1
					2014	Corina Constantin	-	1
					2016	Corina Constantin	1	-

Perechi Mixte

1998	Izabela Lăcătuș, Claudiu Varlam	-	-	1
2000	Izabela Lăcătuș, Remus Nicolai	-	1	-
2002	Izabela Lăcătuș, Remus Nicolai	-	-	1
2004	Izabela Lăcătuș, Remus Nicolai	-	-	1
2006	Tania Pohoăț, Valentin Mavrodineanu	1	-	-
2008	Cristina Antonesc, Mircea Brînzea	-	1	-
	Cristina Nedelcu, Valentin Mavrodineanu	-	-	1
2010	Cristina Nedelcu, Valentin Mavrodineanu	-	-	1
2012	Andreea Bogati, Valentin Mavrodineanu	1	-	-
2014	Bianca Becze, Marius Petrus	1	-	-

Trio

1995	Claudiu Moldovan, Andrei Nezezon, Claudiu Varlam	-	1	-
1996	Claudiu Moldovan, Andrei Nezezon, Claudiu Varlam	1	-	-
1997	Claudiu Moldovan, Andrei Nezezon, Claudiu Varlam	1	-	-
1998	Gheorghe Moiş, Claudiu Moldovan, Claudiu Varlam	-	1	-
1999	Gheorghe Moiş, Remus Nicolai, Claudiu Moldovan	-	-	1
2000	Gheorghe Moiş, Claudiu Moldovan, Remus Nicolai	1	-	-
2004	Rodica Babaligea, Mădălina Cioveie, Aurelia Ciurea	-	1	-

	Cristina Marin, Daniela Nicolai, Mirela Rusu	-	-	1
2006	Mircea Brînzea, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir	1	-	-
2008	Mircea Brînzea, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir	1	-	-
2010	Valentin Mavrodineanu, Petru Porime-Tolan, Mircea Zamfir			
		-	1	-
2012	Mircea Zamfir, Mircea Brînzea, Valentin Mavrodineanu	-	-	1
2014	Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati	1	-	-

Grup

2002	Mădălina Cioveie, Aurelia Ciurea, Cristina Marin Daniela Nicolai, Tania Pohoăț, Mirela Rusu	1	-	-
2004	Mădălina Cioveie, Aurelia Ciurea, Cristina Marin Daniela Nicolai, Tania Pohoăț, Mirela Rusu	1	-	-
2010	Valentin Mavrodineanu, Petru Tolan-Porime, Mircea Zamfir Florin Nebunu, Cosmin Muj, Bogdan Popa	1	-	-
2012	Marius Gavrioloaie, Mircea Zamfir, Mircea Brînzea Valentin Mavrodineanu, Petru Porime-Tolan, Florin Nebunu			
		-	-	1
2014	Corina Constantin, Anca Surdu, Andreea Bogati Bianca Becze, Bianca Gorgovan	1	-	-
2016	Gabriel Bocsr, Bianca Gorgovan, Lucian Savulescu, Lavinia Panaete, Dacian Barna			
		-	-	1

Aerobic Dance

2012	Bianca Becze, Lucian Frățiloiu, Maria Luisa Pavel, Anca Surdu Laura Cristache, Marius Petruse, Petru Porime-Tolan, Florin Nebunu			
		-	1	-

Echipe

2002	Izabela Lăcătuș, Remus Nicolai, Daniela Mărânduca, Cristina Marin Mirela Rusu, Mădălina Gogitu, Aurelia Ciurea, Tania Pohoăț	1	-	-
2004	Remus Nicolai, Izabela Lăcătuș, Raluca Babaligea, Mădălina Cioveie Aurelia Ciurea, Cristina Marin, Daniela Nicolai, Tania Pohoăț, Mirela Rusu	1	-	-
2006	Mircea Zamfir, Tania Pohoăț, Cristina Antonescu, Mircea Brînzea, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Raluca Babaligea, Mădălina Cioveie, Cristina Marin, Cristian Nedelcu	1	-	-
2008	Mircea Zamfir, Cristina Nedelcu, V. Mavrodineanu, Petru Porime-Tolan, Cristina Antonescu, Mircea Brînzea, Ferdinand Răileanu, Nadina Hotcă			
		1	-	-
2010	Mircea Brînzea, Corina Constantin, V. Mavrodineanu, Andreea Bogati, Mircea Zamfir, Marius Gavrioloaie, Petru Porime-Tolan, Florin Nebunu			
		1	-	-
2012	Mircea Zamfir, Cristina Nedelcu, V. Mavrodineanu, Petru Porime-Tolan, Florin Nebunu, Cosmin Muj, Bogdan Popa	1	-	-
2014	Mircea Zamfir, Corina Constantin, Marius Petruse, Bianca Becze, Anca Surdu, Andreea Bogati, Bianca Gorgovan, Dacian Barna, Marius Gavrioloaie, Alina Radu			
		-	1	-

2016 Corina Constantin, Lavinia Panaete, Dacian Barna, Lucian Săvulescu,
 Bianca Gorgovan, Gabriel Bocșer, Andreea Bogati, Anca Surdu,
 Mădălina Cioveie, Alexandra Oprea, Andreea Darie, Laura Cristache,
 Denisa Ganea, Bianca Becze

- 1 -

Campionatele Mondiale, la fiecare ediție, au adus în scenă competitori deosebit de valoroși din tot mai multe țări, podiumurile nemaifiind apanajul doar a câtorva dintre performeri, aceasta și pe fondul măririi continue a națiunilor participante, dar și a lărgirii formatului competițional:

	F	E	IM	IW	PM	TR	GR	AD	AS	T	
1995	Paris	33	-	28	28	19	21	-	-	-	157
1996	Haga	36	-	21	32	21	19	-	-	-	152
1997	Perth	41	-	23	24	17	21	-	-	-	144
1998	Catania	35	-	39	28	31	28	-	-	-	213
1999	Hanovra	38	-	44	44	27	34	-	-	-	244
2000	Riesa	37	-	38	43	29	29	-	-	-	226
2002	Klapeida	39	-	31	43	24	28	16	-	-	302
2006	Nanjing	33	10	45	48	29	28	17	-	-	232
2008	Ulm	34	9	36	68	27	35	21	-	-	271
2010	Rodez	33	8	36	51	27	27	17	-	-	224
2012	Sofia	37	12	40	59	32	33	16	10	11	321
2014	Cancun	37	9	30	48	31	25	13	11	8	262
2016	Incheon	41	11	42	54	31	25	16	13	10	302

Un nou argument în ceea ce privește valoarea sportului nostru aerobic, unul în plus – și solid, în același timp – îl reprezintă și prezența la Campionatele Europene, pe „răboj” fiind înscrise, începând din 1999, la nivelul seniorilor, un număr de 9 ediții, în același plan putând include și întrecerile continentale ale juniorilor sau la „age group”.

În clasamentul pe națiuni, la nivelul seniorilor, gimnaștii noștri conduc detașat, având un palmares ce ilustrează o dominare fără drept de apel:

1.	România	23	12	11	46
2.	Rusia	8	8	8	24
3.	Spania	7	6	2	15
4.	Franța	6	10	12	28
5.	Italia	6	6	8	20
6.	Bulgaria	2	0	2	4
7.	Ungaria	1	6	5	12
8.	Islanda	0	1	1	2
9.	Austria	0	1	0	1
10.	Portugalia	0	0	1	1
	Ucraina	0	0	1	1

Gimnastica aerobică românească și-a construit un impresionant palmares cu medalii de toate culorile, obținute la marile competiții internaționale oficiale, ceea ce plasează România în rândul marilor forțe ale acestei discipline, cu nimic mai prejos decât „sora” mai mare, gimnastica artistică.

Ediție	An	Competiție	Aur	Argint	Bronz
Campionate Mondiale					
I	1995	Paris (Franța)	-	1	-
II	1996	Haga (Olanda)	1	-	-
III	1997	Perth (Australia)	1	-	1
IV	1998	Catania (Italia)	-	1	2
V	1999	Hanovra (GER)	-	1	1
VI	2000	Riesa (Germania)	2	1	1
VII	2002	Klapeida (Lituania)	2	1	2
VIII	2004	Sofia (Bulgaria)	2	2	3
IX	2006	Nanjing (China)	3	-	2
X	2008	Ulm (Germania)	2	2	1
XI	2010	Rodez (Franța)	2	2	1
XII	2012	Sofia (Bulgaria)	2	2	3
XIII	2014	Cancun (Mexic)	3	2	-
XIV	2016	Incheon (Coreea de Sud)	1	1	1

Campionate Europene

I	1999	Birmingham (M. Britanie)	2	2	1
II	2001	Zaragoza (Spania)	2	2	-
III	2003	Debrecen (Ungaria)	2	3	-
IV	2005	Coimbra (Portugalia)	4	-	2
V	2007	Szombathely (Ungaria)	2	1	1
VI	2009	Liberec (Cehia)	3	1	2
VII	2011	București (România)	2	1	1
VIII	2013	Arques (Franța)	3	3	-
IX	2015	Elvas (Portugalia)	3	1	3

Jocurile Mondiale

I	2001	Akita (Japonia)	1	1	-
II	2005	Duisburg (Germania)	1	2	1
III	2009	Kaohsiung (Taipei)	1	1	-
IV	2013	Cali (Columbia)	2	3	-
		Universiadă			
	2011	Shenzhen (China)	1	1	2
		Cupa Mondială			
I	2001	Rimini (Italia)	2	2	-
II	2003	St. Petersburg (Rusia)	2	-	1
III	2007	Rodez (Franța)	1	1	1

Jocurile Europene

I	2015	Baku (Azerbaidjan)	-	-	1
---	------	--------------------	---	---	---

„SPORTUL ÎNGERILOR”

*„Cele patru lucruri cu ajutorul cărora oamenii
obișnuiesc să facă educația
erau știința de carte, gimnastica, muzica și desenul”*
Aristotel

Pentru a închide cercul, să acordăm un scurt spațiu și acelei discipline a gimnasticii, numită de mulți a fi „sportul îngerilor”, care este un amestec unic de dans, artă și sport – gimnastica ritmică, multă vreme aflată sub umbrela Federației Române de Gimnastică până a avea, acum, un for separat, deși, din punct de vedere internațional, întreaga gimnastă se află sub coordonarea Federației Internaționale (FIG) și a Uniunii Europene (UEG). Și, să nu uităm, prima medalie olimpică a gimnasticii noastre este în strânsă legătură cu această disciplină, care cucerește din ce în ce mai mult teren.

Deși din punct de vedere al sportului de performanță gimnastica ritmică are un istoric de doar câteva decenii, apariția și practicarea acesteia vine din istoria dezvoltării omenirii, datorită elementelor sale componente și anume din gimnastică, balet și dans.

Istoricii de sport au diferite teorii privind originea exactă a gimnasticii ritmice, dar toate converg spre ideea că această formă de exprimare fizică are un trecut foarte îndepărtat. Chiar dacă nu există un consens asupra „datei” precise, ea se duce cu câteva milenii în urmă, cu aproape 3500 de ani, în vechiul Egipt, conform desenelor pe vasele de ceramică din epocă sau a celor aflate în piramide, toate reliefând o preocupare pentru expresia artistică a corpului. Documentele aflate în arhivele FIG fiind un important argument în acest sens, acestea fiind mai vechi decât cele din zona elenă.

Drumul gimnasticii ritmice spre accepțiunea și formele competitive de azi a început, firește, odată cu cristalizarea noțiunii de sport, de diversificare a formelor fizice de manifestare.

Pe acest lung drum sunt numeroase repere care au marcat această disciplină...

1814. Gimnastică ritmică a crescut din sistemul suedez de exerciții libere, dezvoltat în de către Per Henrik Ling, care a promovat gimnastica estetică, elevii exprimându-și sentimentele și emoțiile prin mișcare corporală, o gimnastică însă fără aparate.

1837. Ideea a fost preluată de Catherine E. Beecher, fondator al Institutului Feminin de Vest din Ohio. Programul a fost numit „grație fără dans”, tinerele efectuând diferite exerciții pe muzică, de la mișcări simple la activități fizice intense.

1864. Dio Lewis, un profesor din Boston, crede că exercițiile gimnastice sunt importante pentru toate vârstele și ambele sexe, motiv pentru care a încercat să elibereze femeile din corsete și alte articole de îmbrăcăminte restrictive introducând un sistem de exerciții de stretching, care a utilizat

mingi de cauciuc, cercuri, și gantere ușoare.

1906. A fost constituit, la Totonto, primul club athletic „Yritys” aparținând comunității finlandeze. S-a încercat să introducă gimnastica ritmică, dar fără a câștiga multă popularitate deoarece s-a adresat în principal foarte puțin numeroșilor membri ai comunității finlandeze.

1912. Apariția gimnasticii pe aparate la J.O. de la Stockholm a făcut ca gimnastica ritmică să devină una dintre probele programului.

1928. Femeile au fost admise la Jocurile Olimpice din 1928, cu un exercițiu opțional de ansamblu, punctajul fiind adăugat la scorul general al echipei obținut la „artistică”, fiind, apoi, alcătuit, clasamentul general.

1929. Hinrich Medau a înființat o școală la Berlin pentru a instrui în ceea ce el numea „gimnastica modernă”. A studiat exercițiile ritmice și a început introducerea de aparate, cum ar fi mingi, frângerii și tamburine. A lansat un veritabil stil, care este adoptat și azi. Lucrul pe o varietate de muzică și ritmuri, mișcarea „medau” încurajează organismul să se miște cu energie, forță, suplețe și coordonare, concentrându-se pe corecta poziție și aliniere a corpului.

1930 (anii...). Apariția primelor competiții în Europa de Est.

1930. Erenest Idla, medic în Estonia, la fel ca Elsa Jalkanin, în Finlanda, a realizat importanța exercițiilor cu mingea, idei care au revoluționat gimnastica, cu privire la dezvoltarea naturală a corpului prin rularea, mersul pe jos, legănări ale corpului, folosind mingea ca un ajutor.

Coarda a fost folosită prima dată de către un grup suedez în jurul anilor 1930, iar cercul a devenit popular după o demonstrație, în 1936, la Jocurile Olimpice.

1940 (anii...). Dezvoltarea acestui sport în cadrul cluburilor de gimnastică artistică din URSS.

1942. Gimnastica ritmică s-a aflat pe „linia de start” atunci când a avut loc primul Campionat Național al URSS.

1945. În Canada, clubul „Sokol” a introdus gimnastica ritmică în programele sale.

1948. Gimnastica ritmică masculină s-a manifestat în Japonia, ca disciplină separată, fiind inițiată, oficial, în 1948 de profesorul Kiichiro Toyama.

1949. Primul Campionat Național al gimnasticii ritmice a avut loc în URSS, organizat la Moscova.

1950. Gimnastica ritmică este introdusă în programa Academiei Naționale pentru Sport din Bulgaria. Prima carte de metodică a fost editată de Yulia Nikolayevna, având un număr însemnat de autori: A.R.Bashnina, T.T. Varakina, R.A. Varshavskaya, E.D. Verbova, E.N.Gorlova ș.a.

1951. Termenul de „gimnastică modernă” este oficial recunoscut, înființându-se, totodată, Federația Internațională de Gimnastică Modernă. FIG va adopta termenul de „gimnastica ritmică modernă” în 1973, apoi de „gimnastică ritmică sportivă” în 1977 și pe cel de „gimnastică ritmică” în 1988.

1954. Coarda, cercul, mingea și panglica au devenit obiectele oficiale. În același timp, în scopul de a standardiza tehnicile corporale, au fost stabilite diverse norme

1956. La Jocurile Olimpice de la Melbourne, în cadrul programului cu „exerciții portabile”, gimnastele României au evoluat utilizând coarda, ceea ce a reprezentat o mare surpriză.

1960. Recunoscută ca disciplină de sine stătătoare, ia numele de Gimnastică Modernă.

1961. Are loc prima competiție internațională, cu participarea sportivilor din URSS, Bulgaria și Cehoslovacia. Gimnastica ritmică își face apariția în cadrul Universiadei, la Sofia.

1962. Aplicând parțial tabela de dificultate realizată de Ernest Idlas, în Europa s-a dezvoltat un sistem de notare care a creat competitivitatea în cadrul gimnasticii ritmice, disciplină care a fost, în același an, recunoscută ca sport feminin de către FIG.

1963. Are loc primul Campionat Mondial, la Budapesta.

1964. Cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Tokyo, în urma unei reuniuni a reprezentanților Japoniei, Coreei de Sud, Chinei și Filipinelor s-a acceptat introducerea gimnasticii în programul Jocurilor Asiei, fiind creată, totodată, și Federația Asiatică de Gimnastică (AGF).

1967. Proba de grup a fost introdusă la cel de al 3-lea Campionat Mondial (Copenhaga).

1968. Definirea normelor pe aparate.

1970. Introducerea unui Cod de Punctaj internațional.

1971. La Campionatele Mondiale de la Havana, gimnastica ritmică a avut în program toate cele patru aparate. Apare concursul la „panglică”, dispărea cel cu „mâinile libere”. Finale pe aparate, pe baza rezultatelor concursului general individual.

1973. Evelyn Koop (Canada) apelează la serviciile Tamarei Bompa, născută în România. Acum, Tamara Bompa este Lector Asociat la York University și reputat arbitru. SUA participă pentru întâia oară la Campionatele Mondiale.

1975. Programul tehnic al gimnasticii ritmice, în probele individuale, s-a stabilit la 4 exerciții liber alese, cu obiecte portative admise de FIG (cerc, minge, coardă, panglică, măciuci), program cu schimbări din 2 în 2 ani.

1975. Gimnastica Modernă devine Gimnastica Ritmică și Sportivă.

1978. La Madrid are loc prima ediție a Campionatelor Europene.

1981. Gimnastica ritmică este introdusă oficial în Programul Olimpic al Jocurilor din 1984, de la Los Angeles.

1983. Are loc primul Campionat Mondial, la Strasbourg (Franța).

1984. Cea dintâi apariție olimpică, la Los Angeles (1984).

1987. Bianka Panova (Bulgaria) realizează primul „scor perfect” – nota 10.0 la toate cele 8 exerciții – la Campionatele Mondiale de la Varna.

1988. Primul „scor perfect” pe scena olimpică a fost realizat la Seul de Marina Lobatch (USSR), de la preliminarii până la finale.

1989. Acompaniamentul muzical cu mai multe instrumente a fost autorizat de FIG.

1990. Gimnastica ritmică este introdusă în Programul Jocurilor Commonwealth-ului. De asemenea, gimnastica ritmică devine sport oficial în cadrul Special Olympics.

1993. Campionatele Europene de juniori, aflate la ediția a 9-a, au loc la București. În perioada 20 – 23 mai.

1996. Este schimbată structura sistemului de scor.

1996. Apariția în programul olimpic (Atlanta, 1996) a probei de ansamblu.

1997. Este pentru prima oară că rezultatele Campionatului Mondial sunt

afișate on-line pe internet.

1997. Este acordat primul Premiu Longines pentru Eleganță, la Campionatele Mondiale de la Berlin, obținut de Natalia Lipkovskaya (Russia), în timp ce Ekaterina Serebryanskaya a fost numită Ambasadoare Longines.

1998. FIG a decis să schimbe numele din Gimnastică Ritmică Sportivă în Gimnastică ritmică. Comitetul Executiv al FIG a stabilit orientări revoluționare comune de urmat pentru noile Coduri de Punctaj pentru toate disciplinele FIG.

2003. Are loc primul concurs de gimnastică ritmică masculină, cu participarea sportivilor din Canada, SUA, Malaysia, Coreea de Sud și Japonia.

2012. Yevgeniya Kanayeva (Rusia) devine prima gimnastă care cucerește medalia de aur la două ediții olimpice consecutive (2008 și 2012).

2013. Unul din 4 exerciții pot fi efectuate pe fond muzical vocal. Este schimbat, din nou, „scorul maxim”. De la cel mult 10 la 30 în 2003, apoi un maxim de 20 de puncte în 2005, din nou la un maxim de 30 în 2008, în 2013 s-a revenit la 20 – dificultate și execuție.

2015. A avut loc cel de al 34-lea Campionat Mondial la Stuttgart, cu participarea a 57 de țări.

Această scurtă cronologie să o lărgim apelând și la articolul „Istoricul gimnasticii ritmice de performanță” având ca autor pe conf.univ. dr. Manuela Manos:

„Istoria plasează debutul gimnasticii ritmice competiționale în fost URSS, unde, la inițiativa unui grup de specialiste, a fost organizată, în anul 1936, prima competiție de gimnastică artitică, la care au participat aproximativ 70 de gimnaste, cu un program alcătuit din exerciții liber alese (fără obiect, cu obiect portative și o combinație cu caracter de dans și pantomimă)...

Dar rădăcinile gimnasticii ritmice recunoscute pe plan mondial sunt mult mai adânci, astfel, în cadrul Jocurilor Olimpice de la Amsterdam, din 1928, deși gimnastica feminină nu a figurat în programul competițional, s-a organizat o evoluție internațională demonstrativă pe echipe, programul tehnic fiind alcătuit din exerciții de ansamblu, unul cu obiecte liber alese și unul fără obiecte portative...

În arena confruntărilor internaționale, gimnastica ritmică a apărut destul de târziu. Astfel, sub denumirea de gimnastică artistică, este inclusă în programul tehnic al echipelor feminine de gimnastică, la Jocurile Olimpice de la Londra (1948), Helsinki (1952) și Melbourne (1956), cu un exercițiu de ansamblu cu obiecte portative.

În acest context, la Jocurile Olimpice de la Melbourne, din anul 1956, echipa de gimnastică sportivă a României (Dobrowolschi-Fodor Elena, Hurmuzache Georgeta, Ioban Sonia, Leuștean Elena, Săcălici Ileana, Vătășoiu-Liță Emilia, Schalnd Porceanu Uta) câștigă prima medalie de bronz, în proba de ansamblu, prezentând o evoluție cu corzi împodobite cu flori, în acordurile «Rapsodiei» lui George Enescu. Coregrafia a fost semnată de reputata specialistă Ioana Mănescu (șef de lucrări la catedra de gimnastică artistică a Institutului de Cultură Fizică din București, în perioada 1949-1961)...

După cel de al II-lea Război Mondial, gimnastica artistică începe să fie practică în toate țările din Europa Centrală și de Est, aflate în zona de influență a fostei URSS. Din inițiativa forului de specialitate din această țară se organizează, în anul 1961, în Bulgaria, prima competiție de gimnastică artistică, cu un conținut tehnic specific diferit de cel al gimnasticii sportive, la care au participat sportive din URSS, Bulgaria, Cehoslovacia și România.

Extinderea ariei de practicare a gimnasticii artistice și în alte țări a reprezentat un pas important în recunoașterea independenței acestui sport de către Federația Internațională de Gimnastică (1962). Tot atunci, la propunerea Comisiei de specialitate, denumirea de gimnastică artistică este schimbată în gimnastică modernă...

Creșterea numărului țărilor membre, cât și dezvoltarea acestei ramuri, a dus la extinderea sferei de influență a subcomisiei de specialitate (1968). Rezultatul a fost constituirea Comitetului Tehnic al gimnasticii ritmice..., conform Comunicatului Oficial al Federației Internaționale la Conferința de la Ljubljana – 1970...

Experiența acumulată la cele cinci Campionate Mondiale, nivelul ridicat al performanțelor și interesul manifestat în lumea întreagă a față de acest sport, a determinat Comitetul Tehnic internațional de gimnastică ritmică să solicite Comitetului Olimpic, la Congresul de la München (1972), includerea acestei discipline în programul Jocurilor Olimpice, denumind-o, cu această ocazie, gimnastică ritmică modernă...

În urma eforturilor depuse, Comitetul Olimpic Internațional admite gimnastica ritmică sportivă (Denumirea de gimnastică ritmică sportivă a fost schimbată, în septembrie 2001, în gimnastică ritmică) în programul olimpic... începând cu anul 1981... În anul 1978 (Madrid), FIG organizează primul Campionat European de gimnastică ritmică...

În anul 1955, profesoara Ioana Mănescu organizează un concurs demonstrativ cu studentele Institutului de Cultură Fizică și Sport. Anul 1961 a reprezentat debutul competițiilor oficiale organizate de Federația Română de Gimnastică..."

Referitor la concursul amintit, ziarul Sportul popular din 19 mai 1955, publică o foarte scurtă notiță: „Primul concurs de gimnastică artistică. Primit cu interes de publicul sportiv al Capitalei, primul concurs de gimnastică artistică, desfășurat duminică în sala Floreasca, a constituit un examen pe care l-au trecut cu succes nu numai cele 26 de concurente, dar și antrenorele lor – în primul rând prof. Ioana Mănescu – arbitrele și chiar organizatorii. Lipsurile neînsemnate și inerente oricărui început vor fi, desigur, înlăturate la viitoarele concursuri de acest gen. Și, acum, câteva rezultate: categoria a II-a: Antoaneta Tolescu 28.00, 2. Mihaela Petrovici 27.80, 3. Amelia Necșulescu 27.55; categoria a III-a: 1. Silvia Tcaciuc 28.25, 2. Anica Roșu 27.95, 3. Margareta Breazu și Angela Oprea 27.90”.

Drumul dezvoltării gimnasticii ritmice românești a fost marcat de alte repere, care îi jalonează istoria:

- 1956 Primul concurs de gimnastică artistică
- 1961 Are loc la București primul concurs republican de gimnastică ritmică
- 1963 Este consemnată prima participare la Campionatele Mondiale (Budapesta)
- 1968 Are loc primul campionat de copii, la Sibiu.
- 1968 La Sibiu se desfășoară primul campionat republican de senioare
- 1969 Se organizează prima ediție a „Cupei României”. Prima participare a României la Campionatele Mondiale (Varna), atât în probele individuale, cât și de ansamblu.
- 1970 La Timișoara se desfășoară primul Campionat Balcanic

În perioada 1970 – 1993 sunt consemnate în palmaresul gimnasticii ritmice românești cele dintâi medalii la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale sau Campionate Europene, precum și la alte mari competiții internaționale, printre cele mai bune rezultate ale perioadei fiind medalie de

argint a Doinei Stăiculescu și locul 4 al Alinei Drăgan (azi director tehnic în FRG pentru gimnastică aerobică și membră a CT UEG) la Jocurile Olimpice de la Los Angeles 1984.

- 1973. Olomouc – prima medalie de aur la junioare la Cupa Interviziunii (competiție internațională rezervată campionilor din Europa), prin Cristina Sima (Vladu), antrenore Ileana Iosif

- 1977. Miskolc – prima medalie la senioare la Cupa Interviziunii: Mihala Târnovean (Mănos), antrenore Ana Moțet

- 1984. Los Angeles – prima medalie (argint) la Jocurile Olimpice: Doina Stăiculescu (antrenore Maria Gîrba)

- 1990. Göteborg – prima medalie la Campionatele Europene (bronz la exerciții cu mingea – Irina Deleanu)

- 1990. Bruxelles – prima medalie (bronz) la Cupa Mondială: Irina Deleanu

- 1991. Bruxelles – prima medalie (bronz) la Cupa: Irina Deleanu

- 1991. Bruxelles – primele medalii (bronz), la Olimpiada de tineret: Irina Deleanu

- 1992. Bruxelles – prima medalie la Campionatele Mondialer (bronz la exerciții cu coarda): Irina Deleanu

- 1993. București – prima medalie la junioare (argint cu echipa) la Campionatele Europene, prin Filis Șerif, Dana Carteleanu, Alina Stoica, antrenore Maria Nicolin

- 1993. București – prima medalie (bronz) la Campionatele Europene de senioare (ansamblul cu 6 corzi): Elena Vladu, Ana Vladu, Mariana Tera, Raluca Turnea, Victorița Rebreanu, Mirela Simon, antrenore Mihaela Mănos

Gimnastica ritmică s-a aflat sub egida Federației Române de Gimnastică din 1961 și până în 1990, activitatea fiind coordonată de Comisia Tehnică alcătuită din voluntari, președinți ai Comisiei fiind, printre alții, Ileana Sima (1961 – 1967, 1970 – 1993), Antoaneta Totescu (1968 – 1969), Viorica Moiciani (1984 – 1987), Gineta Stoenescu (1988 – 1989).

Din ianuarie 1990 s-a desprins de FRG și s-a constituit ca federație independentă sub numele de Federația Română de Gimnastica Ritmică (FRGR). Președinții aleși ai FRGR în această perioadă au fost Sabina Macovei (1990-1992) și Gheorghe Fodoreanu (1993-1996); secretar general Victoria Tiron (1990-1996) și antrenori federali Maria Gîrbă (1990-1992) și Ana Moțet (1993-1996). Activitatea independentă a FRGR s-a desfășurat până după JO de la Atlanta (1996), înregistrând o dezvoltare deosebită și o serie de rezultate semnificative pe plan internațional, printre care: 1990 – bronz la Campionatul European de senioare, bronz la Cupa Mondială; 1991 – bronz la Cupa Europei; 1992 – bronz la Campionatul Mondial prin Irina Deleanu, antrenore Maria Gîrbă; 1993 – bronz la Campionatul European de senioare în proba de ansamblu: Victoria Rebreanu, Mirela Simon, Mariana Tera, Raluca Turnea, Marilena Amironesei, Iulia Ciobănică, Ana Vladu, Elena Vladu; antrenore Mihaela Manos; 1993 – argint pe echipe la Campionatul European de junioare: Alina Stoica, Filis Șerif, Dana Cărtelleanu, antrenore Maria Nicolin; calificare cu maximum posibil: 2 gimnaste la Jocurile Olimpice de la Barcelona 1992 și Atlanta 1996; locul 6 în finala Olimpică de la Barcelona prin Irina Deleanu, antrenor Maria Gîrbă.

În această perioadă, FRGR a participat direct la organizarea, în 1993 la

București, a Campionatului European de Gimnastica Ritmică, eveniment deosebit pe plan internațional. În 1995, a contribuit la organizarea, la Brașov, a Congresului Uniunii Europene de Gimnastică.

După Jocurile Olimpice de la Atlanta (1996), FRGR a reintrat în structura organizatorică a FRG (1996-2002), având ca președinte pe Nicolae Vieru, secretar general Adrian Stoica, secretar federal Dana Encuțescu (1996-2002), antrenor federal Maria Gîrbă (1996-2001). Activitatea gimnasticii ritmice, în această perioadă, a fost coordonată de Comisia Națională de Gimnastica Ritmică având ca președinte pe: Dana Encuțescu (1996-2001) și Mihaela Manos (2002). Anul 2003 a fost marcat de o nouă reorganizare, Federația Română de Gimnastică Ritmică reîntorcându-se la statutul de for independent. La insistențele specialiștilor în gimnastică și în baza prevederilor Legii nr. 69/2000 a Educației fizice și sportului și ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, precum și ale H.G. nr. 834/2001 s-a reînființat Federația Română de Gimnastică Ritmică (FRGR), ca o structură sportivă independentă, președintă fiind aleasă maestra emerită a sportului Irina Deleanu, vicepreședinte Elena Frîncu (2003-2008), secretar general Georgeta Niculescu (2003-2008), antrenor federal/director tehnic Sabina Macovei (2003-2008).

„Prin aducerea în prim-plan a gimnasticii ritmice, singura disciplină exclusiv feminină, se vrea o promovare în rândul tinerelor a frumosului, bunului gust, educării minții și trupului, politica FRGR urmărind dezvoltarea gimnasticii ritmice atât în plan intern cât și extern prin relansarea sportivelor noastre în competiții internaționale de anvergură...”

La Federația Română de Gimnastică Ritmică sunt afiliate (la nivelul anului 2014): Clubul Sportiv Municipal Arad, Clubul Sportiv, Liceul cu Program Sportiv Oradea, Liceul cu Program Sportiv Bistrița, Clubul Sportiv Universitatea Brașov, Clubul Sportiv A.N.E.F.S. București, Clubul Sportiv Studentesc București, Clubul Sportiv Olimpia București, Clubul Sportiv Școlar Reșița, Clubul Sportiv Farul Constanța, Clubul Sportiv Școlar nr. 1 Constanta, Școlar Anghel Saligny Iasi, Clubul de Gimnastică Corrado, Liceul cu Program Sportiv Baia Mare, Liceul cu Program Sportiv Târgu-Mureș, Clubul Sportiv Școlar nr. 1, A.S. Royal Motors Pitești și Clubul Sportiv Municipal Ploiești, fiind organizate întreceri la nivel național, dar și internațional, în prim-plan situându-se „Cupa Irina Deleanu”, prima competiție de gimnastică ritmică din România, înscrisă în calendarul oficial al Federației Internaționale de Gimnastică.

DINCOLO DE LUMINA REFLECTOARELOIR

*„Pentru ca o sută de oameni să se ocupe de cultura fizică,
cincizeci trebuie să facă sport; pentru ca cincizeci să facă sport,
douăzeci trebuie să se specializeze; pentru ca douăzeci să se specializeze,
cinci trebuie să fie capabili de performanțe uimitoare”*

Pierre de Coubertin

„ZIDITORI” LA EDIFICIUL GIMNASTICII...

*„Trebuie să încerci neconștient să urci foarte sus,
dacă vrei să poți să vezi foarte departe...”*

Constantin Brâncuși

ZIDITORI LA EDIFICIUL GIMNASTICII

*„Sportul servește societății
pentru a-i furniza exemple adevărate ale excelenței”*
George F. Will, publicist

ABRAHAM, ANDREI (András Ábrahám)

Născut la 7 octombrie 1916, la Cluj. Component al echipei României participant la Jocurile Olimpice din 1936, locul 14 cu echipa. La 19 ani și 308 zile a fost cel mai tânăr dintre cei 8 gimnaști români prezenți la Berlin.

ABRUDEANU, ELISABETA

Născută la 28 iunie 1926, componentă a echipei României, locul 9 la Jocurile Olimpice din 1952 (Helsinki).

ACĂTRINEI, ANDREEA ROXANA

Născută la 7 aprilie 1992, la Brașov. Absolventă a LPS din Brașov. A început să se inițieze la vârsta de trei ani și jumătate. În 2002, a ajuns la CNS Cetate Deva. S-a pregătit cu lotul național de junioare la LPS Onești (2005) și, apoi, la Deva, cu Mihai Ipate, Gh. Orban și Adela Popa. Rezultate bune la CN de junioare. În 2006, selecționată în lotul național de seniori, rezultatele obținute recomandând-o pentru JO din 2008 (Beijing). Deși confruntată cu dureri mari de spate și articulații, își aduce contribuția la cucerirea medaliei de bronz La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Nicolae Forminte, Liliana Cosma, Cătălin Meran, Marius Vintilă, Lucian Sandu, Raluca Bugner și coregraful Puia Valer. În 2008, DJS Hunedoara a desemnat-o cea mai bună sportivă, iar Consiliul Județean Brașov i-a acordat Diploma de Onoare. Campioană națională la sol, locul 3 la individual compus și poziția secundă la paralele la Campionatele Naționale 2008. Tot în anul 2008, a fost decorată cu Ordinul Meritul Sportiv, clasa a III-a cu două barete. Din cauza problemelor de sănătate, după JO, a fost nevoită să se retragă din gimnastică la numai 17 ani.

ACHIM, VIRGIL

S-a născut la Satu Mare în anul 1952. A încetat din viață în 17 februarie 2009. Component al lotului național masculin. Participant la numeroase competiții interne și internaționale. Între 1976 și 1981 a activat la catedra de gimnastică a Clubului Sportiv Școlar, unde a revenit în 2007, nu înainte de a trece pe la Dinamo, apoi în Elveția, și din nou la Reșița, la finele anilor 1990. A pregătit numeroase generații de gimnaști din Reșița și din țară, atât în cadrul colectivului tehnic al lotului olimpic, cât și în calitate de antrenor coordonator al lotului național de juniori al României (Marius Tobă, Răzvan Șelariu, Daniel Popescu, Alin Jivan ș.a.).

AGACHE (-CARNEY), LAVINIA

Născută la Căiuți (jud. Bacău), la 11 februarie 1966. Maestră emerită a sportului. Începe gimnastica la Onești, în anul 1975, cu antrenorii Maria Cosma și Mihai Agoșton, apoi se pregătește la CSS „Cetate” Deva cu antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Belgiau. Pe plan intern, devine

campioană națională absolută la junioare în 1979, iar în anii 1981, 1982 și 1983 cucerește titlul de campioană absolută a țării la senioare. Debutază pe plan internațional la CE de juniori din 1980, unde obține medalia de bronz la individual compus. La CE de seniori din anul 1983 câștigă medalia de aur la bârnă, 2 medalii de argint la individual compus și paralele, precum și o medalie de bronz la sărituri. În anul 1981 debutează la CM, unde se clasează pe locul VII la individual compus, iar la CM din 1983 obține 3 medalii de argint (în proba pe echipe, de paralele și de sărituri) și o medalie de bronz la bârnă. La Cupa Mondială organizată în anul 1982, cucerește o medalie de argint la sol, iar la individual compus se clasează pe locul III. Face parte din echipa care câștigă medalia de aur și titlul de campioană olimpică la JO din 1984 de la Los Angeles, iar în proba de sărituri obține medalia de bronz. După 1990 se stabilește în SUA. A participat, împreună cu Daniela Silivaș și Aurela Dobre, la prima ediție a Campionatelor Mondiale ale profesioniștilor, din anul 1991.

AGACHI, GABRIELA

Născută la 13 decembrie 1976, la Constanța. Componentă a lotului reprezentativ, cu bune rezultate în confruntările internaționale: 1991 – loc 4 individual compus (M. Britanie – România), loc 1 individual compus și sol (Kosice International, 1992 – loc 1 echipe și 6 individual compus (Campionatele Balcanice), locul 8 individual compus, 6 la bârnă și 8 la sol (World Stars).

AGOP, CORNELIU

Născut în 1952 la Bacău. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS – Institutul Pedagogic din Bacău, cu studii finalizate în cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași., promoția 2008. Antrenor de gimnastică cu contribuții semnificative la selecționarea, pregătirea și promovarea unor gimnaste de valoare în loturile naționale. Împreună cu soția sa, Vasilica Agop, a realizat o secție reprezentativă de gimnastică, la SC Municipal Bacău, care s-a afirmat pe plan intern și internațional. În perioada 1977-1987 a fost încadrat cu 1/4 normă, ca profesor la Școala Generală nr. 30 din Bacău. Din 1976, fără întrerupere, a activat ca antrenor la SC Municipal Bacău. Pe plan intern, a obținut cu sportivele sale 14 titluri naționale și numeroase clasări pe locurile II și III la CN organizate pentru diferite categorii de vârstă. A promovat în loturile naționale 7 junioare și 2 senioare. Dintre gimnastele cu rezultate deosebite se remarcă: Cecilia Mărtinaș, Cornelia Andronic, Monica Roșu. În 2005, antrenor emerit. Președinte al Asociației județene de gimnastică Bacău. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2005).

AGOP (MAVRICHE), VASILICA

Născută în 1973, în Parincea, jud. Bacău. Studii liceale. Antrenoare de gimnastică, absolventă a Școlii Naționale de Antrenori. A practicat gimnastica, începând de la vârsta de 6 ani. Legitimată la SC Municipal Bacău, antrenori Corneliu Agop și Eugenia Prisecaru. În perioada 1990-1993, instructor sportiv, la SCM Bacău, iar din 1993, fără întrerupere, antrenoare de gimnastică, la același club. A contribuit, alături de soțul său Corneliu Agop, la consolidarea unei Secții reprezentative de gimnastică care a pregătit și promovat în loturile naționale sportive care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Gimnastele, la a căror pregătire a contribuit, au fost Monica Roșu, Dana Bordian, Andreea Putanu, Bibiana Iștoc și Mădălina Neagu. Arbitră federală (1996) și arbitră internațională (1997). Antrenoare Emerită (2005). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2005)

ALBERT, ION (János Albert)

Născut la Cluj, 2 iunie 1910 – 1990. Component al echipei României participantă la Jocurile Olimpice din 1936, de la Berlin.

ALBU (IONESCU), ATANASIA

Născută la Ploiești, 19 martie 1935 – 1990. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF din București. Maestră a sportului și Maestră emerită a sportului la gimnastică. Componentă a echipei de gimnastică a ICF și a clubului „Știința”, unde s-a pregătit sub îndrumarea profesorului Nicolae Băiașu. Multiplă campioană națională în proba pe echipe și deținătoare a 3 titluri pe aparate – la paralele în 1959, 1964 și la bârnă în 1963. Începând din 1957 a fost selecționată în loturile naționale. Și-a adus contribuția la cucerirea primei medalii a gimnasticii românești la CM din 1958 de la Moscova, unde echipa a intrat în posesia medaliei de bronz. La CM din 1962, de la Praga, s-a clasat, în concursul pe echipe, pe locul IX. La JO din 1960 de la Roma, a fost medaliată cu bronz pe echipe, iar în 1964, la Tokyo, s-a clasat pe locul VI în aceeași probă. În calitate de arbitru internațional, a oficiat la mai multe competiții internaționale. A funcționat, ca asistent și apoi ca lector universitar, la catedra de educație fizică a Institutului de Medicină și Farmacie din București, unde a obținut cu studentele pe care le-a pregătit mai multe titluri de campioane universitare la gimnastică. În 1981 a făcut parte din colectivul de tehnicieni care au pregătit lotul național universitar al României pentru Universiada din București, soldată cu rezultate remarcabile. În 1987 a fost numită antrenore federală. S-a distins prin profesionalism și dăruire în rezolvarea problemelor gimnasticii românești, contribuind la dezvoltarea acesteia și la afirmarea ei pe plan internațional. A fost membră a Biroului FRG și a Colegiului central al antrenorilor. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorații: Ordinul Muncii clasa a III-a (1960); Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976); Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982).

AMÂNAR (-TABĂRĂ), SIMONA

Născută la Constanța, 7 octombrie 1979. A activat cu dublă legitimare la CSS nr. 1 și la clubul Farul Constanța. La club, s-a pregătit sub îndrumarea antrenorilor Ileana Mihail, Mirela Szemerjai, N. Forminte și M. Frum, iar la lotul național cu antrenorii O. Bellu, Maria Bitang, N. Forminte și T. Ponoran. Participă la concursuri de la vârsta de 9 ani. Debutază în 1992, la Balcaniada de gimnastică din Bulgaria, cu medalia de bronz la individual compus și la CE de juniori, unde obține medalia de aur în proba pe echipe. În perioada 1994-1998 participă la trei CE, cinci CM și la JO din 1996, câștigând 23 de medalii, dintre care 12 de aur. La CE realizează un palmares impresionant: medalie de aur cu echipa în 1994 (Stockholm); 3 medalii de aur – în probele de sărituri, de paralele și pe echipe – în 1996 (Birmingham); medalie de aur cu echipa, 2 medalii de argint – la individual compus și sărituri, precum și 2 medalii de bronz – la bârnă și la sol, în 1998 (St. Petersburg). Componentă a naționalei care a cucerit medalii de aur în proba pe echipe la CM din 1994 (Dortmund), 1995 (Sabae), 1997 (Lausanne) și 1999 (Tianjin). La CM din 1995 de la Sabae (Japonia), se impune la sărituri, câștigând primul său titlu mondial individual. În 1996, la San Juan (Porto Rico), intră în posesia medaliei de argint la sărituri. Rezultatele deosebite obținute în anul 1996 la CE, CM și la Internaționalele României, unde câștigă medalii de aur la individual

compus, la sărituri și la sol, prefațează participarea excelentă de la JO de la Atlanta, unde obține 4 medalii: aur la sărituri (singura gimnastă româncă medaliată cu aur), argint la sol, bronz la individual compus și își aduce contribuția la câștigarea „bronzului” în proba pe echipe. La CM din 1997 (Lausanne), aur la sărituri și argint la individual compus. În 1998 este vedeta finalelor Cupei Mondiale, învingătoare la sărituri și la sol. CM din 1999, de la Tianjin (China), îi oferă posibilitatea de a-și demonstra valoarea internațională, prin cucerirea titlului mondial cu echipa și a medaliilor de argint la sărituri și sol. La JO de la Sydney din 2000 devine campioană olimpică absolută, cucerește aur cu echipa și bronz la sol. S-a impus prin programe cu execuții valoroase, cu înalt grad de dificultate, dovedind siguranța și eleganță în execuții, un moral excepțional, fiind un adevărat portdrapel al gimnasticii românești. A demonstrat o clasă deosebit de înaltă la sărituri, deținând toate cele 3 titluri: campioană mondială, europeană și olimpică. Maestră emerită a sportului. În anul 2000 a fost desemnată sportiva numărul 1 a lumii la sporturile tehnice, festivitate desfășurată la Londra (16 ianuarie 2001). Prin Decret Prezidențial, în anul 2000 i s-a conferit Ordinul național „Serviciul Credincios”, în grad de comandor. Vicepreședinte al FRG. În 2007 a intrat în Hall of Fame, iar în 2008 a primit Trofeul Campionilor de Legendă. Vicepreședinte a FR de Gimnastică; membră în Comisia de etică a COR; membră în Comisia antidoping; sprijinirea activității Special Olympics.

APOLZAN, MIRCEA

Născut la 26 octombrie 1958, la Sibiu. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFȘ din București, promoția 1984 și jurist, Facultatea de Drept promoția 1992. Gimnast de performanță, sport pe care a început să-l practice de la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea antrenorului Horst Stoltz. A fost legitimat la CSS Sibiu. Numeroase titluri la toate categoriile de copii și juniori. Ca senior a activat la CS Dinamo București, din care a cucerit două titluri de campion național pe echipe. În palmares 20 de titluri de campion național de copii și juniori Ioan Suciuc s-a afirmat în gimnastica de înaltă performanță. În anul 1994 a fost promovat în funcția de antrenor federal, până în 2006, când a devenit secretar general. Bogată activitate în calitate și două de seniori. Selecționat de 20 de ori în lotul național de juniori și de 8 în cel de seniori. În 1981 a primit maestru al sportului. În perioada 1982-1994, a activat ca antrenor la CSȘ Sibiu unde a selecționat și pregătit numeroși copii și juniori cu care a cucerit 15 titluri de campioni naționali. Arbitru internațional din 1989, arbitru la toate competițiile oficiale (JO, CM, CE). Membru al Comitetului Tehnic Masculin al Uniunii Europene de Gimnastică (2001 – 2013). Medalia Serviciul Credincios clasa a III-a (2000) și cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu o baretă (2004).

BADEA (- SANDOU), AUGUSTINA

Născută la București, la 8 noiembrie 1971. A început gimnastica la CSȘ 2 București, cu antrenorii Luci Marcu și Mihai Tache. A făcut parte din lotul național al României, atât la junioare cât și la senioare. Campioană a României în 1986, cu echipa de club, campioană națională la aparate la diverse categorii, medaliată în competiții internaționale. După încetarea activității competiționale a devenit antrenoare, activând în Germania, apoi în SUA din noiembrie 1991.

BAIZAT (-FILIPESCU), ROZALIA

Născută la Nimiega de Jos (Năsăud), la 4 aprilie 1947. Club: CSS Cluj.

A început sportul în 1960 (volei). Campioană națională – bârnă (1965), sol (1968) și multiplă laureată a Campionatelor Naționale. Componentă a echipei României la Jocurile Olimpice, Campionatele Europene și Mondiale.

BALINT, EUGEN

Născut la 5 martie 1927. A activat la clubul Dinamo. Component al formației României participantă la Jocurile Olimpice din 1952, de la Helsinki, situată pe locul 20. A activat în cadrul clubului Astra Arad. Locul 3 (paralele) la Campionatele Naționale 1951.

BALOGH, ZOLTAN

Născut la 3 august 1930, în Chișineu Criș (jud. Arad). Participant la Jocurile Olimpice 1952. Locul 2 la cal, la Campionatele Naționale 1956.

BAN (-GRIGORE), OANA

Născută la 11 ianuarie 1986, în Cluj-Napoca. Profesoară de educației fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din Cluj-Napoca. A început gimnastica în orașul său natal, la clubul Viitorul, cu antrenorii Rodica Câmpean și Ciupe Anton. Din 1998, s-a pregătit la Deva și a reprezentat în competiții CSȘ Cetate Primul campionat în România, în 1998, cu victorie la sol. În anul 1999 a început să lucreze cu antrenorii Octavian Bellu și Mariana Bitang la lotul olimpic din Deva. Câștigă TopGym (Belgia), în 1999, și o medalie de bronz, în 2001, la Zilele Tineretului Olimpic European. La Campionatele Mondiale de la Debrecen, din 2002, medalie de argint la bârnă și locul 4 la sol. A contribuit la câștigarea medaliei de argint a echipei României, în 2003, la Campionatele Mondiale. În 2004, la Jocurile Olimpice de vară de la Atena, împreună cu Monica Rosu, Alexandra Eremia, Cătălina Ponor, Daniela Sofronie și Silvia Stroescu, a câștigat medalia de aur în concursul pe echipe. S-a retras după Jocurile Olimpice. Antrenoare. Maestră Emerită a Sportului (2003). Decorată cu ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

BARBALATA (-HUBNER), MIRELA

Născută la 23 octombrie 1967, la Moinești. A început gimnastica în 1974 la CSM Onești, sub îndrumarea antrenorilor Maria Florescu Cosma și Mihai Agoșton, iar la lotul național a fost pregătită de Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu. În 1980 a fost selecționată de antrenorii Martha și Bela Karoly la lotul olimpic al României. Multiplă medaliată națională și internațională. Vicecampionă a lumii cu echipa României la Campionatele Mondiale de la Budapesta, din 1983. În 1985, selecționată pentru Jocurile Mondiale Universitare. Cu echipa, medalie de argint la Universiada de la Kobe, locul 4 la sărituri și pe locul 5 la sol. După competiția de la Kobe s-a retras din activitatea sportivă. Din 1991, stabilită în Germania. Maestră a Sportului din anul 1984.

BĂDULESCU, MIRCEA

Născut la București, în anul 1935. Absolvent al ICF, promoția 1959. Practică gimnastica de performanță la Clubul „Steaua”, câștigând, în 1955, titlul național pe echipe. În 1956 trece la Dinamo, inițial la Tânărul Dinamovist, avându-l antrenor pe Ștefan Tarco, apoi la echipa mare sub îndrumarea lui Ștefan Kocisc, unde rămâne ca sportiv până în 1960, perioadă în care reușește să obțină 9 titluri de campioni cu echipa clubului. A început activitatea ca antrenor la SȘE Nr.2, iar după câțiva ani s-a transferat la Centrul Sportiv Experimental Viitorul (1961-1965). A pregătit numeroși gimnaști valoroși, printre care: Dănuț Grecu, Nicolae Oprescu, Nicolae Achim, Cornel Bălan. Între 1965-1980, la Dinamo, unde antrenează cu rezultate bune echipa

masculină, iar din 1970 antrenor al lotului național. A obținut cca 30 de titluri de campioni naționali de juniori și de seniori, dintre care s-au evidențiat Dănuț Grecu, Cornel Bălan, Ion Checicheș. Arbitru internațional. Antrenor emerit (1974). Emigrează în 1980 în SUA. Antrenor la Toledo (1980), Middletown (1982), Universitatea Santa Barbara din California. Arbitru internațional în perioada 1968-1980, oficiind la JO (1972 și 1976), la CM (1970, 1974, 1978, 1979), la JMU (1973, 1975, 1979), la CE (1971, 1973, 1975, 1977, 1979), activitate pe care a continuat-o și în perioada din America. În 2006, distins cu trofeul Nadia Comăneci, cu ocazia Centenarului Gimnasticii Românești. Antrenor Emerit (1974). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976) și Meritul Sportiv clasa a II-a (1977).

BĂIAȘU, NICOLAE

Născut în 1918, în com. Crucea, jud. Iași. Decedat 27 martie 2009, București. Absolvent al ANEF (promoția 1941) și al Facultății de Litere și Filosofie din București (promoția 1947). Cadru didactic universitar, cu grad de conferențiar, a predat, timp de 37 ani, la ANEF / IEF / ICF / IEFS și la Institutul Pedagogic, gimnastica, înotul, săriturile în apă, schiul, boxul, scrima, atletismul și dansurile naționale, detașându-se prin exigență, profesionalism și printr-un exemplar atașament față de valorile perene morale și istorice ale românilor. Iubit de studenți pentru bonomia și talentul său pedagogic, dar și pentru modul de organizare a taberelor și excursiilor cărora le-a impregnat un bogat conținut educativ și instructiv. Din respect pentru trecut și adevăr, cu o remarcabilă vocație pentru investigarea și valorizarea faptului istoric, a cules și a făcut cunoscută o bogată, originală și variată informație despre începuturile, evoluția și efectele procesului de formare a cadrelor ANEF/ IEF/ ICF/ IEFS, despre personalitățile care i-au conferit acestei instituții de învățământ autoritate universitară și notorietate națională și internațională. A fost membru de onoare al FRG, antrenor de lot național și arbitru internațional. Medalia Meritul Sportiv clasa I (1972).

BĂIAȘU, TEOFILA

S-a născut la 25 iulie 1927. Campioană națională la paralele (1953, 1954) și bârnă (1955), locul 2 la individual compus (1954), locul 3 la bârnă (1953, 1954). Componentă a echipei României la Jocurile Olimpice de la Helsinki (1952) și la Campionatele Mondiale de la Roma (1954).

BĂLAN, LILIANA

Originară din comuna Dragalina (Vaslui) și a practicat gimnastica la C.S.Ș. Galați, primul său antrenor fiind Maricel Bujoreanu. La lotul național universitar a lucrat cu Gheorghe Gorgoi și Iulia Rotărescu, precum și cu Mihai Breștean. Campioană mondială universitară la sol, la Universiada de la Edmonton (Canada), din anul 1983. În același concurs, argint în competiția pe echipe.

BĂȚAGĂ, CRISTIAN-IOAN

Născut la 10 aprilie 1988 la Târgu Mureș. Multiplu campion și medaliat la CN la toate categoriile de vârstă. Se remarcă la CN din 2010 seniori – categoria maestri, reprezentând LPS CSM Bistrița. Component al loturilor naționale de juniori și seniori, a participat la numeroase întreceri internaționale și competiții oficiale. Participant la CE de juniori din 2006 (Volos) unde

s-a clasat pe locul 5 în proba pe echipe. În anul 2011, participă la CM de seniori, de la Tokyo. În 2011, medalie de bronz pe echipe, la JMU, de la

Shenzhen. În 2012, bronz cu echipa la CE de la

Bruxelles, iar la JO de la Londra locul 10 în aceeași probă. Maestru al sportului.

BÂRLEA (PROTOPOPESCU), ADINA

Născută în 1924, la Lugoj (Timiș). Decedată 2006. A absolvit ANEF, în 1947. Profesor de educație fizică și sport Asistentă la Catedra de gimnastică a ANEF / IEF, a predat, pe lângă educația fizică – disciplina de bază -, înotul și schiul. Între 1960-1970 a funcționat la Facultatea de Educație Fizică din cadrul Institutului Pedagogic de 3 ani București. În intervalul 1970-1976 revine la IEFS în calitate de șef de lucrări. Ulterior, după 1990, a fost încadrată la Facultatea de Educație Fizică a Universității Ecologice din București. S-a remarcat printr-o pregătire profesională excepțională și capacitate pedagogică deosebită. În paralel, antrenoare a lotului național feminin de gimnastică. Arbitră internațională. A publicat numeroase articole și lucrări de specialitate. Medalia Muncii (1972).

BÂRSAN, HELGA

Născută la 29 iunie 1928. Componentă a echipei României, locul 9 la Jocurile Olimpice de la Helsinki. Locul 2 (sărituri) la Campionatele Naționale 1952. Profesoară de educație fizică la Liceul Vasile Alecsandri din Galați.

BEDÖ, CAROL

Născut la 13 decembrie 1930, Aiud (jud. Alba). Absolvent al ICF, promoția 1954. Profesor de educație fizică și sport, specializarea gimnastică. Asistent universitar, apoi conferențiar la catedra de specialitate. A predat în paralel înotul și schiul. Ca sportiv, a făcut parte din lotul național de gimnastică și a participat la Jocurile Olimpice de la Helsinki din 1952, la Festivalul Tineretului din 1951 și de la București, din 1953. În 1952, campion național la sol. Director educativ în cadrul ICF, vicepreședinte al CS IEFS și responsabil pentru demonstrațiile sportive de mase etc. A publicat articole metodice în revistele de specialitate. A obținut brevetul de inovator pentru „plasa elastică” folosită pentru sărituri și exerciții acrobaticе, de mare spectaculozitate. Medalia Meritul Sportiv clasa II-a(1972).

BEJENARU, NICOLAE

Născut la București, la 30 mai 1968. Cunoscut gimnast, participant la două ediții ale Jocurilor Olimpice (1988 – Seul, 1992 – Barcelona), locul 7 cu echipa. Campion (sol – 1996, paralele – 1993), locul 2 (sol – 1989, inele – 1989, 1991, 1993, bară – 1996), locul 3 (sol – 1995, cal – 1988, 1995, sărituri – 1988, paralele – 1985, 1986, 1991, 1996, bară – 1989) la Campionatele Naționale. Stabilizat în Canada, antrenor.

BELLU, OCTAVIAN

Născut la 17 februarie 1951 la Ploiești. Absolvent al ICF, promoția 1974, specializare gimnastică. A practicat atletismul, baschetul și voleiul. În perioada 1974 – 1978, profesor la Valea Călugarească; 1978-1981, antrenor C.S. Petrolul Ploiesti. În anul 1981, a fost solicitat să lucreze, la Deva, ca antrenor la lotul olimpic. Antrenor al Lotului feminin de gimnastică. Din 1991 preia asupra sa toată răspunderea, devenind antrenor coordonator, iar din 1992 împreună cu Mariana Bitang și cu sprijinul altor antrenori, vor forma cea mai puternică echipă de tehnicieni care a reușit să mențină valoarea gimnasticii românești la cele mai înalte cote. Succesele Peste 300 de medalii olimpice, mondiale, europene ș.a. Printre gimnastele pregătite, Ecaterina Szabo,

Simona Păuca, Daniela Silivaș, Gabriela Potorac, Lavinia Miloșovici, Cristina Bontaș, Gina Gogean, Simona Amânar, Lavinia Agache, Aurelia Dobre, Mirela Pașca, Maria Neculiță, Andreea Cacovean, Alexandra Marinescu, Maria Olaru, Andreea Răducan, Corina Ungureanu, Andreea Isărescu, Loredana Boboc, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Bulimar ș.a. După 24 de ani de activitate cu lotul feminin, la 30 august 2005, Octavian Bellu și Mariana Bitang s-au retras, renunțând la colaborarea cu gimnastica, înscriind în istoria gimnasticii din țara noastră un bilanț de excepție. În ianuarie 2006 Octavian Bellu și Mariana Bitang au devenit consilieri de stat pe probleme de sport în Administrația Prezidențială. În anii următori a primit funcții de răspundere în conducerea sportului românesc: președinte al Agenției Naționale pentru Sport (2006-2007); secretar de stat în Ministerul Tineretului și Sportului (2009). În aceste calități a fost șef al delegației române la Conferința miniștrilor europeni responsabili cu sportul din cadrul Consiliului Europei, la Conferința miniștrilor responsabili cu sportul din țările membre ale Uniunii Europene și la Conferința ministerială a CONFES, membru al Biroului Executiv al Conferinței ministeriale a CONFES. În luna mai 2009, a fost ales președinte al Consiliului de Onoare al Ordinului Meritul Sportiv, iar în august 2009, a fost numit director al Academiei Olimpice de Excelență. În anul 2010, acest cuplu puternic de antrenori cu multă experiență a acceptat să revină și să continue pregătirea tinerelor gimnaste pentru cucerirea de noi succese, pentru a se retrage în 2016, continuând activitatea în cadrul Programului „Țară, țară vrem campioane!”. Numeroase titluri și distincții: Diploma de Onoare și titlul de Entaineur Honoraire, acordate de FIG (2000); Colanul de Aur Comitetului Olimpic Român (2005); cel mai de succes antrenor din lume, desemnat de către World Record Academy (2007); includerea în International Gymnastics Hall of Fame (2008); Antrenor Emerit (1987). Decorații: Ordinul Meritul Sportiv Clasa I (1987); Ordinul Meritul Sportiv Clasa a III-a cu două barete (2004); Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Ofițer (2000); Ordinul Steaua României în grad de Comandor (2004), Ordinul Meritul Sportiv Clasa I (2008).

BERBECAR, DANIEL MARIUS

Născut la 15 mai 1985) în Bistrița. Gimnast de performanță. Legitimant la LPS și CSM Bistrița. Component al loturilor naționale de junior și seniori. Multiplu campion național și medaliat la campionatele naționale, la toate categoriile de vârstă. Pe plan internațional, cele mai bune rezultate: bronz echipe la CE 2012 (Bruxelles), la CM din 2011 (Tokyo), locul 6 la paralele și 8 echipe, la JMU de la Shezhen, argint la paralele și bronz pe echipe. Participant la JO din 2012 (Londra), locul 10 echipe, la CE Motpellier 2014, medalie de argint la paralele. Maestru al Sportului.

BIBIRE (SECARA), MARINA

Născută în 1938, în județul Vrancea. Antrenoare de gimnastică, absolventă a Școlii de Antrenori. Gimnastă de performanță. A început gimnastica în Școala din Bacău în 1953. În 1955, promovează în lotul național de junioare, iar în anul 1959 este selecționată în lotul național. În 1956 se căsătorește cu antrenorul ei, Mircea Bibire, cu care a continuat să asigure pregătirea gimnastelor din structurile organizatorice în care au activat. A continuat să practice gimnastica la Steaua Roșie din Bacău. A fost selecționată în lotul lărgit pentru JO de la Roma, însă nu a făcut deplasarea pe considerente politice. A fost

antrenoare la Dinamo Bacău. Timp de 30 de ani, alături de soțul său, a selecționat și pregătit numeroase gimnaste de valoare. La înființarea Liceului de gimnastică din Onești, a făcut parte din colectivul de antrenori care a activat la această unitate, contribuind, alături de ceilalți tehnicieni, la afirmarea gimnasticii feminine pe plan internațional. Arbitră internațională. A oficiat la numeroase competiții interne și internaționale. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004).

BIBIRE, MIRCEA

Născut în 1930, în Bacău, decedat 17 noiembrie 2016. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF (1953-1960). Antrenor de gimnastică. După absolvire, la Grupul Școlar de Chimie din Bacău. Între 1954-1960, antrenor ȘSE Bacău, AS Steaua Roșie, Dinamo, SCM Bacău. În anul 1966, asistent, apoi lector și, din 1992 conferențiar la FEFS din Universitatea Bacău, până în anul 2005, contribuind la formare de cadre în domeniul educației fizice în general și al gimnasticii în mod special. Între anii 1969-1971, în colectivul tehnic al Liceului de gimnastică din Onești, devenit Centru olimpic de pregătire în gimnastica feminină. În calitate de expert a participat la numeroase cursuri de perfecționare a antrenorilor în țară și în străinătate. A publicat numeroase material metodice, cursuri, articole și o lucrare privind pregătirea la paralele inegale. Preocupările sale insistente pentru asigurarea condițiilor materiale, necesare unei pregătiri superioare, s-au soldat cu obținerea în exclusivitate a sălii pentru gimnastică și dotarea cu instalații și aparate, reușind să determine recunoașterea gimnasticii ca ramură principală în municipiul Bacău, iar rezultatele muncii lor să contribuie eficient la afirmarea acestei ramuri de sport pe plan intern și internațional. Antrenor Emerit. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976), Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004).

BICAN, ANA MARIA

S-a născut la 3 martie 1980, la Zărnești. A început gimnastica la vârsta de 6 ani, fiind foarte repede în lotul de la Deva. A fost componentă a lotului olimpic pentru Jocurile Olimpice de la Atlanta (1996), dar s-a accidentat înaintea startului. Nu a mai revenit în activitatea competițională. Principalele performanțe: 1991 – Campionate Balcanice junioare: locul 3; 1992 – Campionatele Europene junioare: locul 1 echipe; 1993 – Campionatele Naționale: locul 3 individual compus, locul 2: sărituri, sol și 3 la paralele; 1994 – Campionate Europene junioare: bronz la individual compus, aur sărituri, 7 paralele și bârnă; 1995 – American Cup: medalie de argint, Internaționalele României: 4 individual compus și paralele, 3 sol și 8 sărituri; 1996 – Internaționalele României: locul 2 individual compus și locul 1 la bârnă, World Stars – locul 3 la individual compus.

BITANG (BELLU / STĂNESCU), MARIA-MARIANA

Născută la 3 august 1962, la Râmnicu-Sărat. Absolventă a IEFS din București, cu specializarea gimnastică, promoția 1985. Lucrează ca antrenoare la Liceul de Gimnastică din Deva (1985-1992), unde, din 1992, se alătură lui Octavian Bellu la pregătirea lotului olimpic feminin. A contribuit la pregătirea gimnastelor Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Claudia Presăcan, Corina Ungureanu, Alexandra Marinescu, Mirela Tugurlan, Maria Olaru, Simona Amânar, Andreea Răducan, Cătălina Ponor, Sandra Izbașa, Larisa Iordache, Diana Bulimar și altele. A contribuit la realizarea unui bilanț de excepție: 19 medalii olimpice (7 aur, 5 argint și 7 bronz); 44 medalii (18 aur,

15 argint și 11 bronz), la 11 ediții ale CM; 36 medalii (16 aur, 10 argint și 10 bronz), la 7 ediții ale CE de seniori; 44 medalii (16 aur, 15 argint și 10 bronz), la CE de juniori; 16 medalii (6 aur, 6 argint și 4 bronz) la Cupa Mondială. A participat direct la înființarea Fundației Casa Campionilor, devenind președintele acesteia. Periodic, Fundația a înmănat marilor campioni ai României, gloriilor sportului românesc, trofeul Campioni de Legendă. S-a retras de la lotul național în 2016. Antrenor Emerit (1994). Diploma de onoare și titlul de Entraîneur Honoraire, acordate de FIG (2000). Colanul de Aur al COR (2005). Cea mai de succes antrenoare din lume desemnată de World Record Academy (2008). Decorații: Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Ofițer (2000); Ordinul Meritul Sportiv Clasa a III cu două barete (2004); Ordinul Meritul Sportiv Clasa I (2008); Ordinul Steaua României în grad de Comandor (2004).

BOBOC, LOREDANA

S-a născut la București, în 1984. Profesoară de educație fizică și sport. Legitimată la CSA – CSȘ nr. 3 Steaua București, unde s-a pregătit cu antrenoarele Eliza Stoica și Elena Ceampelea. Multiplă medaliată la campionatele naționale de gimnastică. În 1997, a fost selecționată în lotul de junioare la Onești, iar în 1999, la centrul din Deva, unde s-a pregătit cu Adrian și Elena Boboc. La lotul național s-a pregătit cu colectivul tehnic compus din: Octavian Bellu, Mariana Bitang, Lucian Sandu, Adrian și Elena Boboc. A făcut parte din echipa feminină de gimnastică, care a cucerit: titlurile mondiale, în 1999 la Tianjin și în 2001 la Gent; titlul olimpic, în anul 2000 la Sydney; medalia de bronz la CE din 2000 de la Paris. După unele accidentări suferite în anul 2001, s-a retras din activitatea competițională în 2002. Maestră Emerită a Sportului (2000). Ordinul Național pentru Merit în grad de Comandor (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

BONTAȘ (-ȚÂNȚARU), CRISTINA

Născută în 15 decembrie 1973, în satul Ștefan cel Mare, jud. Bacău. A început gimnastica la vârsta de 6 ani, la clubul sportiv CSS Onești. A fost descoperită și antrenată de Mihail și Dorina Săndulescu, iar la lotul de senioare de la Deva a continuat să fie pregătită de Mihail Sandulescu, precum și de Octavian Bellu, Ioan Pop, Leana Sima. În 1988 debutează la CE de junioare, obținând bronzul la individual compus. La CE de senioare din 1989, se remarcă la sol și la sărituri, unde câștigă medaliile de bronz, iar la cel din 1990, argint la sărituri. Face parte din echipa care, la CM din 1989, obține medalia de argint, iar pe aparate, argint la sărituri și bronz la sol. La Campionatele Mondiale din 1991 (Indianapolis, SUA), bronz la individual compus și aur la sol, la egalitate cu gimnasta rusă Oksana Chushovitina. Era pentru a treia oară consecutiv când două gimnaste din România și Uniunea Sovietică terminau la egalitate, pe primul loc în concursul de la sol la Campionatul Mondial (1987 – Yelena Shushunova și Daniela Silivaș, iar în 1989 Svetlana Boguinskaia și Daniela Silivaș). La JO de la Barcelona, din 1992, argint pe echipe și locul 3 la sol. Maestră emerită a sportului (1989). După 1992, a plecat în Italia, iar ulterior, primind o invitație de la un club din Canada, i s-a oferit un contract de antrenoare. După câțiva ani, împreună cu soțul său, au renunțat la statutul de angajați și au înființat clubul de gimnastică World Class Gymnastics, în Hamilton. În anul 2000 i s-a conferit Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa a III-a.

BORȘ, MIHAI

Născut la 11 ianuarie 1951, la București. Profesor de educație fizică și sport. Antrenor. A început să practice acest sport de la 15 ani, la Rapid, sub

îndrumarea antrenorului Herbert Waldemear. În perioada 1966-1970, a activat la CSS Triumf, unde realizează performanțe care-l situează în topul celor mai buni sportivi ai clubului. Din 1970, se transferă la Steaua, avându-l antrenor pe Costache Gheorghiu. Multiplu campion național în probele pe echipe și pe aparate. Participant la JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul 5 cu echipa. La CM din 1974 (Varna), ocupă locurile 5 (inele) și 6 (echipe), iar la ediția din 1979 (Fort Worth), locul 8 (echipe). Realizează o performanță deosebită la CE 1975 (Berna), unde cucerește argintul, după ce la ediția din 1973 (Grenoble) se situase pe locul 4. La JMU din 1973 (Moscova) obține medalia de bronz la inele și se clasează pe locul 4 cu echipa. Maestru al Sportului. Medalia Meritul Sportiv clasa I (1976). După 1990, s-a stabilit în SUA, unde activează ca antrenor.

BOTEZ, MIHAI

Născut la 31 mai 1922 / m. 2011. Primul campion național al gimnasticii românești (1948). A cucerit numeroase titluri în perioada 1948 – 1952. Participă la Jocurile Olimpice de la Helsinki din 1952. Component al lotului național până în 1961. Promotor al gimnasticii românești. Activitatea de antrenor a desfășurat-o ca angajat la Clubul „Vagonul” din Arad și la Casa Sindicatelor din localitate. În timpul celui de-al II-lea Război Mondial, prins de americani, în timp ce a fost trimis în Germania la săpat de tranșee, ajunge într-un lagăr din Franța, unde avea să deprindă arta judo-ului și alte tehnici de autoapărare. Când a încheiat cu gimnastica, s-a ocupat de judo, înființând, în 1956, prima secție la clubul Astra Vagoane Arad. A activat mulți ani ca antrenor de judo, având rezultate bune, pentru care a fost distins cu titlul de Antrenor emerit. Împreună cu prof. FI. Frazzei organizează primele întreceri demonstrative între elevii Școlii Sportive din București și elevii cercului Uzinei de Vagoane Arad, pe care l-a înființat în 1957. În 1968 participă, ca membru fondator, la constituirea FRJ. În 1968 a devenit președintele Comisiei de Acordare a Centurii Negre în cadrul nou-înființatei Federații Române de Judo, iar în 1973 a fost primul distins cu titlul de antrenor emerit în judo. Până la sfârșitul vieții (8 decembrie 2011, la Arad), Mihai Botez s-a ocupat de predarea artelor marțiale, câștigând totodată zeci de concursuri la care a participat, fiind, de altfel, și cel mai bătrân campion mondial de judo din lume, campion mondial la veterani la vârsta de 86 de ani!

BUCOVINEANU, ION (?-?)

După absolvirea cursurilor Școlii de gimnastică (ce a funcționat în cadrul Societății Române de Anne, Gimnastică și Dare la Semn), a fost încadrat la Liceul „August Treboniu Laurian” din Botoșani (1878). Prin articolele care-i poartă semnătura în coloanele revistei „Gimnasticul Român”, ca și prin manualul său practic, publicat în 1910, el susține, cu ardoare, importanța gimnasticii suedeze (în antiteză cu D. Ionescu, partizan convins al școlii franceze a lui Demeny), completată cu exerciții preluate din gimnastica germană promovată de L. Jahn și A. Spiess. Manualul său complet de gimnastică va fi retipărit, în 1922, de „Casa Școalelor”, prezentând un volum mare de informații (cuprinse în spațiul a 926 pagini); pe lângă cele 40 de modele de lecții de gimnastică de tip suedez, pentru băieți și fete, și 50 de ocuri dinamice, sunt expuse principii pedagogice, anatomice, fiziologice, igienice și mecanice. S-a afirmat eronat că lucrarea ar fi o traducere din limba germană a unui manual original suedez. Și-a încheiat cariera ca profesor la Școala Militară de Ofițeri de Infanterie și la Liceul „Mihai Viteazul” din București.

BUCUR, ADRIAN

Născut la 26 aprilie 1985, la Tg. Mureș. Și-a început cariera sportivă în 1992. A activate la: CSS Tg. Mureș (1992 – 2000), CSM Sf. Gheorghe (2000 – 2010), Dinamo București (din 2010). Principale performanțe: 2002: CE juniori – 6 cu echipa, 2005: CN – locul 3 individual compus, 2008: Jocurile Olimpice – locul 7 cu echipa, 2009: Internaționalele României – locul 1 la inele; C.N. seniori – locul 2 individual compus; 2010: C.N. – locul 1 cu echipa, 2 la inele. Antrenori: Ioan Suciu, Vasile Vug, Ștefan Gall.

BUCUROIU, ROMULUS

S-a născut la 1 ianuarie 1956, Stăncești (Buzău). Component al clubului Dinamo București. În echipa României la Jocurile Olimpice de la Moscova, situată pe poziția a 4-a. Locul 1 (sărituri – 1976, inele – 1980, 1981, 1982, cal – 1983), locul 2 (inele – 1983), locul 3 (individual compus – 1980, sărituri – 1980) la Campionatele Naționale. Pentru rezultatele realizate la Jocurile Mondiale Universitare – București 1981 a primit Ordinul Meritul Sportiv, clasa I (1982). Director tehnic la clubul francez La Rochefortaise.

BUGNER, RALUCA – MIOARA

Născută în 1970, în Sibiu. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Management Sportiv, din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, specializarea gimnastică. Antrenoare, absolventă a Școlii Naționale de Antrenori. A început să se inițieze în gimnastică la vârsta de 4 ani sub îndrumarea antrenorilor Nicolae Buzoianu și Kristel Kwanka. A fost legitimată la CSȘ Sibiu (1976-1986), având ca antrenori pe cei care au inițiat-o, iar la loturile naționale de juniori pe Atanasia Albu, Eliza Stoica, Florea Ștefănescu, Ion Cărpinișan, Cornel Bălan. Multiplă campioană națională și finalistă în concursurile pe aparate la CN de junioare. A participat la numeroase competiții internaționale reușind să cucerească medalia de bronz la sărituri, în 1984 la CE de junioare, de la Rimini (antrenori Adrian Goreac, Octavian Bellu, Maria Cosma). Profesoară la catedra de gimnastică de la CSȘ Sibiu, în 1992. A contribuit, împreună cu colectivul catedrei, la obținerea a numeroase titluri naționale. În perioada

2000-2005 a făcut parte din colectivul tehnic a lotului de junioare, iar din 2006 a fost promovată la lotul de senioare. Printre sportivele la a căror pregătire a contribuit s-au aflat: Sabina Cojocar, Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Daniela Druncea, Andreea Grigore, Alina Stănculescu, Cerasela Pătrașcu și altele. Arbitră internațională. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a și Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a, cu o baretă.

BULIMAR, DIANA LAURA

Născută la 22 august 1995, la Timișoara. A început gimnastica la CSȘ Timișoara (1999 – 2010). A început să se remarce la CN din 2009 – categoria maeștri. Concurând pentru Universitatea Timișoara se clasează pe locul 1 la bârnă și paralele, iar la sărituri și sol pe locul al II-lea. Tot în 2009, la categoria speranțe ocupă locul 2 la individual compus, iar la CN de juniori locul I la individual compus și sol, iar la bârnă, paralele și sărituri pe poziția a III-a, reprezentând CSȘ Nr.1 Timișoara. Din 2010, componentă a clubului Dianmo București. Medaliată cu bronz la Olimpiada de la Londra în competiția pe echipe, campioană europeană cu echipa în 2012 și 2014, medaliată cu argint la bârnă și bronz la sol la CE de la Moscova 2013, medaliată cu aur la CE Sofia 2014 la echipe și locul 5 la sol. Componentă a CNOPJ Onești (ianuarie

2008 – aprilie 2009), Lotul național de junioare Deva (aprilie 2009 – august 2010), Lotul Olimpic Izvorani (septembrie 2010 – septembrie 2016), antrenori Mariana Tomceanu, Marcel Benea, Lăcrămioara Moldovan, Cristian Moldovan, Octavian Bellu, Maria Bitang, Ioan Coroiu, Alexandru Militaru, Adela Popa, Lucian Sandu. Maestră a Sportului (2010)

BURINCĂ, DAN

Născut la Sibiu la 17 iunie 1982. A început să practice gimnastica la CSȘ din Sibiu, sub îndrumarea antrenorului Horst Stolz, de unde s-a transferat la clubul Steaua București (antrenor Aurelian Georgescu). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Dănuț Grecu, Aurelian Georgescu și Iosif Ferencz. În 1995 a fost campion național la inele, probă în care s-a impus și pe plan internațional. Debutează în 1990 în Bulgaria, la CB, unde obține 2 medalii de bronz – la inele și echipe. În concursuri internaționale de prestigiu: Nikon Cup (1993); American Cup și Jocurile Bunăvoinței (1994) se clasează pe primul loc la inele. La CM din 1994, într-o companie extrem de puternică, bronz la inele, apoi argint în 1995 și locul IV în 1996. La CM din 1995, de la Sabae (Japonia), contribuie la cucerirea medaliei de bronz, prima medalie obținută la un campionat mondial de către echipa masculină. În 1996, la JO de la Atlanta, argint la inele. Antrenor la Liceul Sportiv din Deva. În 1994 i s-a acordat titlul de Maestru emerit al sportului. În anul 2000 i s-a conferit Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa a II-a.

CACOVEAN, ANDREEA

Născută la Turda, în 15 septembrie 1978, jud. Cluj. Formată la Liceul cu Program de Educație Fizică din Deva. Legitimată la CSȘ „Cetate” Deva, elevă a antrenoarei Maria Bitang. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Octavian Bellu, Mariana Bitang, Nicolae Forminte și Toma Ponoran. Debutează în concursurile de gimnastică la vârsta de 9 ani, iar în competițiile internaționale oficiale, la 14 ani. La CE de juniori din 1992 cucerește 3 titluri continentale, unul cu echipa și două pe aparate (bârnă, sol), o medalie de argint la paralele și o medalie de bronz la sărituri. La CE de juniori din 1993, obține 2 medalii de argint individual compus, bârnă) și 2 de bronz (sărituri, sol). În 1993, la CM de seniori de la Birmingham, bronz la paralele. A făcut parte din echipa care a cucerit medalia de aur în 1995 la Sabae (Japonia). Maestră emerită a sportului.

CACOVEANU (SANDU), ANGELA GABRIELA

Născută la 1 iunie 1970, la Călinești (Argeș). A început gimnastica în 1976 cu antrenoarea Marilena Cernovschi. Până în 1981 a lucrat cu soții Pătru, cu Eliza Stoica și Benone Perețeanu. Din 1981 și până 1985 a făcut parte din lotul național de junioare, apoi de seniore al României. A devenit campioană națională și campioană balcanică, dar și alte distincții la concursuri internaționale. O accidentare gravă, chiar înaintea Universiadei de la Kobe din 1985, a pus capăt activității de sportivă. Din 1988 a devenit antrenoare la CSȘ Triumf, iar din 1991 la CSȘ 3 Steaua București și a contribuit la formarea altor generații de aur ale gimnasticii, cele mai cunoscute sportive antrenate de Andreea Căcoveanu fiind Silvia Stroescu, Loredana Boboc, Sandra Izbașa, Andreea Grigore, Daniela Druncea, Alina Stanculescu. Antrenor emerit. Arbitru internațional

CEAMPELEA (LIXANDRU), ELENA

Născută la Ploiești, în 3 martie 1947. A activat la Clubul Petrolul din Ploiești, sub îndrumarea antrenoarei Sima Leana, și la Clubul Dinamo

București. 35 de titluri de campioană națională de junioare și senioare. Din 1964 până în 1974, în loturile naționale, unde s-a pregătit cu antrenorii Emilia Liță și Nicolae Covaci. Palmaresul său cuprinde 8 titluri de campioană internațională a României și 25 de titluri balcanice. Participă la JO din 1964 (Tokyo) și 1972 (München), locul VI cu echipa. La CM din 1966 (Dortmund), fiind doar participări individuale, nu se clasează pe poziții fruntașe, iar la următoarele două ediții ocupă, în concursurile pe echipe, locurile V în 1970 (Ljubljana) și IV în 1974 (Varna). Participă la trei ediții ale CE: 1956 (Sofia) – 2 locuri V, la bârnă și sol; 1967 (Amsterdam) – locul VI la sol; 1971 (Minsk) – locul IV la sărituri. Din 1975 până în 1991 a funcționat ca antrenore la CS Triumf, iar din 1991, la Clubul Steaua. A selecționat și a pregătit numeroase junioare, cu care a câștigat peste 90 de titluri naționale, 10 dintre aceste sportive au fost promovate în loturile naționale. A obținut cu sportivele sale mai multe medalii la C.I. și la Balcaniadă. În 1987 a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul național de junioare. În perioada 2001 – 2010, alături de ceilalți antrenori din colectivul tehnic, a contribuit la pregătirea și promovarea unor gimnaste care au obținut performanțe deosebite la JO, CM și CE, printre care: Sandra Izbașa, Loredana Boboc, Alexandra Eremia, Carmen Ionescu, Florica Leonida și altele Arbitră internațională. Maestră a sportului. Antrenoare emerită (1996). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II – a (2004).

CEPOI, SORIN

Născut la 13 septembrie 1956, București. Căsătorit cu gimnasta Teodora Ungureanu în 1980. Stabilizat în Franța în 1980, apoi în SUA. Component al lotului României la Campionatele Mondiale de la Varna (1974), la Campionatele Europene de la Berna (1975), Vilnius (1977), Strasbourg (1978), Roma (1979) și Moscova (1980), la Jocurile Olimpice de la Montreal (1976) și Moscova (1980). A participat la Campionatele Mondiale Universitare de la Sofia (1977) și Mexic (1979), medalie de bronz cu echipa. Locul al 5-lea la Cupa Americii (1978) și component al lotului României la Campionatele Mondiale de la Strasbourg din același an (1978) și la Moscova în 1980. Principalele rezultate: 1974 – Turneul Prietenia: locul 6 echipe, 7 cal; 1975 – Campionatele Balcanice: 1 individual compus, Blume Memorial: 2 individual compus, Internaționalele României: 5 individual compus; 1976 – Internaționalele României: 4 individual compus, Jocurile Olimpice: 6 echipe, 32 individual compus; 1977 – Campionate Balcanice: 5 individual compus, Euro-Turnier: 2 individual compus, Internaționalele României: 3 individual compus, Paris Grand Prix: 4 individual compus, 2 cal, 2 inele; 1978 – American Cup: 6 individual compus, Internaționalele României: 1 echipe, 2 individual compus, 1 cal, 3 paralele; 1979 – Blume Memorial: 2 individual compus, Internaționalele României: 10 individual compus; Jocurile Universitare: 18 individual compus, Campionatele Mondiale: 8 echipe; 1980 – Campionatele Balcanice: 1 paralele, 3 inele, Jocurile Olimpice: 4 echipe; 1981 – Campionate Balcanice: 2 echipe, 4 individual compus, 2 bară, 3 paralele. Medalia Meritul Sportiv, clasa I (1976).

CHECICHEȘ, IOAN ALEXANDRU (Sandu)

Născut la 18 martie 1955, la Reșița (jud. Caraș-Severin). A decedat în 2004. Gimnast de performanță, sport pe care a început să-l practice la vârsta de 12 ani, la ȘSE Reșița, sub îndrumarea antrenorului Andrei Kerekes. Din 1973, s-a transferat la Steaua București, avându-l antrenor pe profesorul Costache Gheorghiu. A participat la Jocurile Olimpice de la Montreal, locul 6 cu echipa.

În formația României la Campionatele Mondiale (locul 7) din 1978, de la Strasbourg, și 1979, de la Fort Worth (locul 8). La Campionatele Naționale: locul 1 (sol – 1975, 1977, 1977, 1979, sărituri – 1975, 1976), locul 2 (inele – 1977, sărituri – 1977, 1978), locul 3 (individual compus – 1977, inele – 1975, 1976, 1978, 1979). Antrenor la CSM Reșița. Medalia Meritul Sportiv, clasa I (1976). Maestru Emerit al Sportului (1981). Medalia Meritul Sportiv clasa I (1976). Din 2013, la Reșița are loc „Memorialul Sandu Checicheș”.

CHELARU, DIANA

Născută la 15 august 1993 la Onești. A început gimnastica la CSȘ Onești, avându-i ca antrenori pe Elena Dragomir, Octavian Teodoru, Ioana Grava. Din 2003, începe să concureze în competițiile categoriilor sale de vârstă, de la mica gimnastă, apoi la speranțe. Între anii 2004 – 2008 a fost componentă a lotului național de junioare, unde s-a pregătit cu Aurica Nistor, Lăcrămioara Moldovan, Cristian Moldovan, Carmen Bogasiu, Ingrid Istrate și Daniel Nistor. În 2010 s-a transferat la CSM Onești. În perioada 2008 – 2010 a făcut parte din lotul olimpic de la Deva, unde s-a pregătit cu Nicolae Forminte, Liliana Cosma, Florin Cotuțiu, Lucian Sandu, Marius Vintilă și coregraf Puia Valer. Între anii 2010 – 2012 s-a pregătit la Izvorani cu antrenorii Octavian Bellu și Mariana Bitang, Lucian Sandu, Raluca Bugner, Florin Cotuțiu, Marius Vintilă și coregrafe Mariana Ristea și Adriana Pop. Debutază la CE din 2009 (Milano). Medaliată olimpică la Jocurile de la Londra, din 2012, echipe. La Campionatele Mondiale de la Rotterdam din 2010, argint la sol. La Europeenele din același an, medaliată cu bronz, la sol cât și cu echipa. La ediția din 2011 a Europeanelor, argint la sol. S-a retras din activitate după Olimpiada de la Londra. Specialiștii au remarcat calitățile ei de gimnastă energică, dinamică, de bună concurență, cu un psihic puternic. Meritul Sportiv clasa a III-a cu o baretă (2012). Maestră a Sportului.

CHIȚU, GHEORGHE

Născut în 1828 (d. 1897), în com. Oboga, fostul jud. Romanați. A studiat la Viena, unde și-a luat licența în drept. Intrând în politică a fost ales primar, deputat și senator, fiind numit, în decursul anilor, la conducerea diverselor ministere. În calitate de ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor, a decis, în 1876, predarea obligatorie a gimnasticii în școlile secundare și a exercițiilor de tir la licee (a fost alcătuită o programă analitică, unde, pentru școlile primare rurale, la rubrica materii de predare era trecută gimnastica și exercițiul militar”, prevăzute să se predea, în 3 lecții săptămânale, la primele trei o programă analitică săptămânală asemănătoare este elaborată pentru școlile primare urbane, unde gimnastica urma să se predea la toate clasele de băieți și fete. Pentru școlile rurale erau prevăzute, „exerciții de muzică și gimnastică. În legea inițiată pentru numirea profesorilor în gimnazii, licee și școli profesionale, ministerul condus de Gh. C. stipula organizarea unui examen (concurs) și pentru ocuparea catedrelor de gimnastică și scrimă, candidaților cerându-li-se, pe lângă cunoștințele necesare predării exercițiilor fizice, și cele de anatomie și igienă.

COJOCAR, ȘABINA CAROLINA

S-a născut la 23 octombrie 1985, la Sibiu. Profesor de educație fizică și sport, absolventă a FEFS Sibiu. Legitimată la CSȘ Sibiu, unde s-a pregătit cu antrenorii Nicolae Buzoianu, Sandu Lucian, Nicoleta Zaharie, Raluca Bugner. A făcut parte din lotul național de junioare de la Onești (antrenori

– Elena și Adrian Boboc, Nicoleta Zaharie și Valer Puia) și din lotul de seniore (antrenori – Octavian Bellu, Mariana Bitang, Sandu Lucian, Adrian Boboc). Debutază la CE de junioare din 2000, de la Paris, aur la individual compus, sărituri și bârnă și argint, la sol și echipe. La CN din 2001 a câștigat titlul la individual compus, 2 locuri II la sol și sărituri și un loc III la bârnă. La CM din 2001, de la Gent, a contribuit la cucerirea titlului mondial în proba pe echipe. Maestră emerită a sportului. Crucea Națională Serviciul Credincios clasa a III-a (2001); Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004)

COMĂNECI (CONNER), NADIA

Născută la Onești, la data de 12 noiembrie 1961. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS București. Una dintre cele mai mari sportive și gimnaste din România și din lume. A făcut cunoștință cu gimnastica la vârsta de 5 ani, pe timpul grădiniței. A fost selecționată de antrenorul Marcel Duncan și legitimată la AS Flacăra Onești. De la vârsta de 7 ani, în orașul său natal, în cadrul celei dintâi instituții școlare cu program de gimnastică din țara noastră (unde va funcționa și Centrul național de gimnastică, unitate care îi va purta numele), s-a pregătit, mai întâi, sub îndrumarea antrenorilor Martha Karoly și Valeriu Munteanu; din 1971, a fost antrenată de Bella și Martha Karoly. După 1977, în anumite perioade, s-a pregătit la București, cu antrenorii Iosif Hidi, Gheorghe Condovici, Atanasia Albu (septembrie 1977-august 1988), Gheorghe Gorgoi, Anca Grigoraș (aprilie 1980-august 1981). La vârsta de 11 ani, câștigă primul său titlu de campioană națională absolută, iar la 11 ani și jumătate, concurează la categoria maestre, unde ocupă locul 3. Palmares impresionant, care începe la „Internaționalele” României din 1973, unde cucerește toate cele 5 medalii de aur, continuă la Skien, de unde culege patru medalii de aur și una de argint, inclusiv primul titlu european absolut, apoi la Montreal – trei titluri olimpice (individual compus, paralele și bârnă), la care se adaugă argintul cu echipa și bronzul la sol, trecând prin Praga (1977), Strassbourg (1978), Copenhaga și Forth Wort (1979), Olimpiada de la Moscova (1980). Cariera excepțională se termină la București, în 1981, unde în cadrul Universiadei, Nadia câștigă cinci medalii de aur. Retragerea din activitatea competițională a avut loc, oficial, în 6 mai 1984, și a fost onorată de însuși președintele CIO, Juan Antonio Samaranch. Considerată o gimnastă perfectă, un adevărat fenomen, impunându-se prin grație, precizie, armonie, simț artistic, amplitudine și îndrăzneală în abordarea unor elemente de mare dificultate. În calitate de antrenor federal – funcție pe care a îndeplinit-o în perioada 1984-1989, după ce a abandonat activitatea competițională – a adus o însemnată contribuție la pregătirea loturilor naționale de gimnastică. În noiembrie 1989, emigrează în SUA, apoi în Canada. Revine în SUA și se stabilește la Oklahoma. Se căsătorește cu Bart Conner, campion de gimnastică al SUA, dublu campion olimpic, ceremonia având loc, în aprilie 1996, la București. În Codul de Punctaj al FIG, la paralele, sunt incluse două elemente care-i poartă numele: coborâre Comăneci și salt Comăneci. Președinte de onoare a Federației Române de Gimnastică (din 1996), membră a Academiei Internaționale „Laureus”, președinte al Fundației „Nadia Comăneci” și al Clinicii „Nadia Comăneci” din București. Vicepreședinte al Consiliului Director al „Special Olympics International”, președinte onorific al Comitetului Olimpic Român (martie 2002), Ambasadorul Sporturilor Românești, vicepreședinte în Consiliul Director al Asociației Distrofiei

Musculare și membră a Fundației Federației Internaționale de Gimnastică. În cadrul unei ceremonii desfășurate la Washington (SUA), a fost recompensată cu premiul „Flo Hyman” (1998) pentru merite deosebite în sport, iar în 1999, la Viena, a fost declarată „Sportiva secolului XX”. Pe plan internațional i s-au conferit numeroase distincții, printre care: Medalia Păcii a Națiunilor Unite (1977), Marele Premiu al AIPS (1977), Marele Premiu al Academiei Sporturilor din Franța (1977), Trofeul Extraordinar de Aur al ziarului AS, din Spania (1977). În 1984, CIO i-a acordat Ordinul Olimpic de Argint, pentru meritele deosebite în domeniul sportului și servicii remarcabile aduse cauzei olimpice. Performanțele ei strălucite obținute la JO de la Montreal, evidențiate și nuanțate prin aprecierile elogioase ale specialiștilor din întreaga lume, au determinat oficialitățile române ale timpului să-i decerneze cea mai înaltă distincție a statului din acea vreme – titlul de Erou al Muncii Socialiste (1976). World Records Academy (Academia Recordurilor Mondiale) a omologat în 2007 recordul reușit de Nadia Comăneci, la Jocurile Olimpice de la Montreal, adică șapte note 10 la o singură ediție a JO. În 2000 primește Ordinul Național „Steaua României”. A fost membră a primei Comisii a sportivilor din cadrul CIO (1984-1988). În 2007, Fundația Casa campionilor i-a acordat Trofeul Campioni de legendă. Maestră Emerită a Sportului (1975). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1981 și 1982). Ordinul Național Steaua României în grad de Comandor (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004). Ordinul „Sfinții Împărați Constantin și Elena” (2009, acordat de Patriarhul Daniel). În decembrie 2003, i s-a publicat prima carte: „Scrisori către o tânără gimnastă”.

CONDOVICI, GHEORGHE

Născut la 30 iulie 1944, București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1964. A început gimnastica la Liceul cu Program Sportiv, secția gimnastică, din București sub conducerea profesorului Nicolae Vieru. Legitimat la Știința București, Steaua București. Selecționat în lotul național, a reprezentat gimnastica sportivă românească, în intervalul 1960-1965, în mai multe turnee și competiții internaționale. A făcut parte din echipa României la JO de la Tokyo din 1964, care a ocupat locul 12. Antrenor federal în perioada 1967-1970, apoi Dinamo (1970-1978) și Steaua (1979-1987). Antrenor al lotului național masculin în perioada 1970-1987, cu care a participat la CE de la Madrid (1971), Grenoble (1973), Berna (1975), Essen (1979), Roma (1981). A făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit echipa masculină la CM 1974 (Varna), 1978 (Strasbourg), 1983 (Budapesta), 1987 (Rotterdam) și la JO 1980 (Moscova). Printre gimnaștii pe care i-a antrenat, G. Păunescu, N. Oprescu, St. Gal, L. Mazilu, R. Branea, Dănuț Grecu, M. Borș, Kurt Szilier, S. Cepoi, A. Georgescu. În perioada 1977-1978 a făcut parte din colectivul care a pregătit-o, la București, pe Nadia Comăneci. Antrenor emerit (1987) și

CONSTANTIN, MARIANA

Născută la Ploiești, la 3 august 1960. A făcut parte din echipa care a cucerit, pentru prima dată, medalia de argint la Jocurile Olimpice, Montreal (1976), iar în concursul individual compus s-a clasat pe locul 11. Este multiplă laureată la concursuri naționale și internaționale. La Campionatele Naționale, locul 3 (sărituri – 1975, individual compus – 1976). Ordinul Meritul Sportiv, clasa II (1976).

COROBEANU (TÖVISSI), BERTA

Născută la 9 aprilie 1927, la Câmpia Turzii, jud. Cluj. Absolventă a ICF, promoția 1952. Activitatea didactică și-a început-o ca preparator la catedra

de gimnastică a ICF, promovând în ierarhia universitară până la gradul de șef de lucrări. În paralel, a urmat cursurile secției de psihologie a Facultății de Filozofie a Universității din București, pe care a absolvit-o în 1968, iar în 1979 a susținut teza de doctorat în psihologie. A fost prima mare gimnastă a țării după război, multiplă campioană națională și balcanică și participantă la marile concursuri ale anilor 1947-1951. În cei 40 de ani de activitate didactică la IEFS, s-a distins prin pricepere metodologică și prin activitatea de cercetare, din care se desprinde folosirea metodei movografice în înregistrarea rapidă simbolică (figurală) a mișcărilor de gimnastică, pentru care a primit certificat de inventator. Maestră a sportului. Distinsă cu Diploma pentru merite în activitatea sportivă.

COSMA (FLORESCU), MARIA

Născută Florescu, la Timișoara, în anul 1950. A absolvit IEFS în anul 1974. La lotul național în ianuarie 1982. Contribuție deosebit de importantă la formarea generațiilor de sportive din perioada 1982 – 1988. Arbitră internațională, foarte serioasă și foarte apreciată, Maria Cosma a fost un om de calitate, cu capacități deosebite și recunoscute, reușind, alături de sportive, să inventeze elemente spectaculoase sau artistice la bârnă și la sol. A făcut parte din colectivul care a compus exercițiul impus la sol din ciclul olimpic 1989 – 1992. În 2006 a primit Ordinul Național Serviciu Credincios în rang de Comandor.

COSMA, LILIANA

Născută la 30 decembrie 1971, la Hunedoara. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității de Vest Timișoara, specializarea gimnastică. Antrenoare. A practicat gimnastica, inițiindu-se sub îndrumarea antrenorilor Ioan Cărpinișan și Ulpia Barbu. A fost legitimată la CSS Cetate Deva (1979-1986), având ca antrenori pe I. Cărpinișan, Vasilica Grecu, Ani Ghenadie, Marilena Neacșu, Ioan Bulacu. A început să practice gimnastica la șase ani, la Deva, după o selecție făcută de soții Bela și Martha Karolyi. A făcut gimnastică de performanță, timp de 11 ani. Campioană națională la junioare și senioare, finalistă în concursurile pe aparate. 10 medalii naționale. Aparatul favorit a fost solul Din 1992, a fost încadrată ca profesoară la CSS Cetate Deva, contribuind, alături de ceilalți profesori-antrenori, la obținerea a 35 titluri naționale și numeroase clasări pe locurile II și III la CN pentru toate categoriile de vârstă. Pe parcursul anilor, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de junioare și senioare (1996 – lot junioare București; 1997 – lot junioare Deva; 2002 – lot junioare Onești; 2002 – 2003 lot olimpic Deva; 2003 – 2005 lot junioare Deva; 2005 și în continuare – lot senioare Deva). S-a ocupat în special de bârnă. După 2010, a plecat în Italia, pentru o perioadă de doi ani cu contract cu Federația Italiană de specialitate. A lucrat la cluburile Cesena și Bologna. În 2012 a revenit în țară, iar din aprilie 2013 a reluat activitatea la Centrul de la Deva. Ordinul „Meritul Sportiv” clasa a II-a cu 2 barete (27 august 2008). Arbitru internațional. Decorată cu Ordinele Meritul Sportiv clasa a II-a și clasa a III-a în 2008.

COȘARIU, VASILE

Născut în 1945, la Lugoj. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS. Antrenor. Gimnast de performanță, sport pe care a început să-l practice la Lugoj sub îndrumarea profesorului Isar Titus. Și-a continuat activitatea la

Dinamo București, cucerind mai multe titluri naționale în perioada 1970-1976: locul 1 (inele – 1970), locul 2 (sol – 1966, cal – 1968, 1971, paralele – 1971), locul 3 (individual compus – 1969, 1971, bară – 1971). Component al lotului național. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenor la Dinamo. A făcut parte din colectivele tehnice care, în perioada 1979-1987, au pregătit loturile naționale, pentru participarea la JO din 1980 și 1984, Universiada din 1981, CM 1981 (Moscova), 1983 (Budapesta) și 1985 (Montreal) precum și CE din 1981 (Roma) și 1987 (Moscova). Între gimnaștii la a căror pregătire a contribuit, se numără: Dănuț Grecu, Nicolae Oprescu, Sorin Cepoi, Romulus Bucuroiu, Ioan Cherecheș, Aurelian Georgescu, Emilian Necula, Kurt Sziller și alții. În 1983, Antrenor Emerit. După 1989 emigrează în Canada, împreună cu familia. Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982)

COVACI, NICOLAE

Născut în 1935, în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF București, specializarea gimnastică, promoția 1956. Cadru didactic la Catedra de gimnastică a ICF/IEFS, în perioada 1964-1977 (asistent -1964, lector -1975). Antrenor de gimnastică. A practicat gimnastica de performanță. S-a inițiat, ca junior, la Tânărul Dinamovist (antrenor Ștefan Tarko), iar în 1953 a fost promovat în secția de gimnastică a Dinamo (antrenor Francisc Kocsis). Se remarcă în competiția Cupa Orașelor, din 1952, ca reprezentant al Bucureștiului, locul I la individual compus, sol, sărituri și în proba pe echipe. La prima sa participare în CN de seniori pe echipe se clasează pe locul al IV-lea, în anul 1953. Contribuie la câștigarea titlurilor naționale în perioada 1955-1959. La CN, campion la sărituri, 1958. În intervalul 1965-1977, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit lotul național feminin. Împreună cu antrenorii Emilia Liță și Caius Jianu pentru CM Dortmund (1966), Ljubljana (1970), Varna (1974). S-a mai ocupat, împreună cu Emilia Liță de pregătirea lotului feminin pentru JO 1972 (München) și CE din 1973 (Londra). A mai contribuit la pregătirea lotului universitar JMU 1977 (Sofia). În anul 1977, F.R.G. l-a recomandat să lucreze ca antrenor la un club din Mexic, unde ulterior s-a stabilit definitiv și a continuat să activeze în acest domeniu. În 1975, Antrenor Emerit. Ordinul Sportiv clasa I (1977).

COTUNA, BOGDAN-VLAD

Născut la 4 iunie 20 noiembrie 1990, la Timișoara. Gimnast de performanță. Și-a început activitatea la CSM Lugoj, sub îndrumarea antrenorului emerit, prof. Ioan Boici. Multiplu campion și medaliat la CN la toate categoriile de vârstă. La CN multiplu campion și medaliat. Component al loturilor de juniori și seniori. În 2012, contribuie la cucerirea medaliei de bronz la echipe, la CE de seniori (Bruxelles). La CM din 2011 Tokyo, se clasează cu echipa pe locul 8. În 2011 în echipa de bronz la JMU de la Shenzhen. Participant la JO din 2012 (Londra), locul 10 echipe. În anul 2011, locul 5 în topul celor mai valoroși sportivi ai județului Timiș, iar în 2012, pe locul I.

CUTINA (-LICACIU), LAURA

Născută la 13 septembrie 1968, la București. A început să practice gimnastica la CSS 7 Dinamo București, în 1974. La Dinamo s-a pregătit cu antrenorii Emilia Liță și Florin Ștefănescu, iar la lotul național, cu Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu. Se remarcă la CN din anul 1983, unde se clasează pe locul I la sol și cu echipa, iar la individual compus pe locul III. Face parte din echipele medaliate cu argint la CM 1983 și 1985. În 1984, la „Cupa Americii”,

se clasează pe locul secund la individual compus. La JO de la Los Angeles 1984, aur cu echipa. Stabilită în Italia. Maestră emerită a sportului. Meritul Sportiv clasa I-a (2008).

DAN, ALEXANDRU

Născut la 26 iulie 1907, la Mülheim (Germania). Decedat 2007. Component al echipei României (locul 14) la Jocurile Olimpice din 1936, de la Berlin. S-a stabilit în Reșița până la sfârșitul vieții. În anul 1922, la 15 ani, a făcut primii pași în sport ca fotbalist, dar în 1924 înființează o secție de gimnastică la Reșița unde activează până în 1931 ca sportiv și antrenor, atât la băieți cât și la fete. În 1933 a revenit în secția de gimnastică de pe lângă Uzinele Domeniilor Reșița. A făcut parte din echipa participantă la JO de la Berlin din 1936. Antrenor la UDR până în 1944. Deportat în URSS. După întoarcerea în țară, și-a reluat activitatea de antrenor. A pregătit echipa națională masculină, cu care a participat la mai multe competiții interne și internaționale. Între 1958-1968, arbitru.

DIDILESCU, OLGA-FĂNICĂ

Născută în 1947 la Constanța. Profesor-antrenor de gimnastică. Absolventă a IEFS din București – șefa catedrei de gimnastică a CSS Constanța. A contribuit la pregătirea gimnastelor Camelia Voinea și Daniela Mărănduca. Arbitră internațională la CM, CE și JO. A antrenor emerit în 1992. Membră a Biroului Federal. Antrenor Emerit în 1992. Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

DOBOȘAN (-IONIȚĂ), CRISTINA

Născută la Reșița, la 22 mai 1943. Club. Știința București. A început gimnastica în 1956. Componentă a echipei României participantă la Jocurile Olimpice de la Tokyo 1964, situată pe locul 6. Medaliată la Campionatele Naționale: locul 2 la sol și locul 3 la paralele, la ediția din 1965.

DOBRE (-MOFID), AURELIA

Născută la București, 16 noiembrie 1972. A început să practice gimnastica la Clubul Dinamo București, sub îndrumarea antrenorilor Emilia Liță și Florin Ștefănescu. În ianuarie 1983 este selecționată la lotul național de junioare de la Onești, unde se antrenează cu Atanasia Albu, Eliza Stoica și Florin Ștefănescu. Prima participare internațională, în primăvara anului 1984, la Europeenele de junioare de la Rimini. S-a pregătit la Centrul de Gimnastică din Deva, avându-i ca antrenori pe Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu. În 1986, la CE de juniori, locul 1 la paralele și sărituri, 2 la bârnă și 3 la individual compus. În 1987, la CM de seniori de la Rotterdam, 3 medalii de aur (individual compus, bârnă, echipe), 2 de bronz (sărituri și sol). Prima gimnastă din România care devine campioană mondială la individual compus. Contribuție la cucerirea argintului la echipe la JO de la Seul. Gimnastă cu un grad înalt de tehnicitate, eleganță și expresivitate în executarea unor exerciții și combinații de mare dificultate, inteligență și un simț motric deosebite. După 1990, s-a stabilit în SUA, unde s-a căsătorit cu fostul gimnast iranian Boz Mofit și au patru fii. Dețin o sală de gimnastică în Maryland. Maestră emerită a sportului. În 2016, inclusă în International Hall of Fame.

DOBROVOLSCHI (-FODOR, – NICULESCU), ELENA

Născută la Timișoara, la 25 octombrie 1936. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București. Cadru didactic universitar la Academia de Studii Economice. A activat la clubul Știința din București, sub îndrumarea

profesorului Nicolae Băiașu. Multiplă campioană națională. Din 1953, în loturile naționale, unde s-a pregătit cu antrenorii Maria Simionescu, Petre Dungaciu și Caius Jianu. Debut internațional, la CM 1954 de la Roma. La 20 de ani a făcut parte din echipa României care a cucerit prima medalie olimpică (Melbourne, 1956), alături de Geta Hurmuzachi, Sonia Iovan, Elena Leuștean, Elena Săcălici și Emilia Vătășoiu – Liță. S-a stabilit în Germania, unde lucrează în domeniul kinetoterapiei. Maestră a sportului.

DRĂGHICI, FREDERIC

Născut la 1 iunie 1913, la Reșița. Decedat 1973. Component al echipei României la Jocurile Olimpice din 1936, de la Berlin. Primul campion național la individual compus (1947). Absolvent al liceului teoretic Reșița. În 1926, la vârsta de 13 ani, a fost selecționat în echipa de copii la fotbal (clubul UDR), până în 1928 când a optat pentru gimnastică, atletism, lupte, box, și ciclism. Legitimă ca gimnast la CSUD Reșița. În 1936 selecționat în echipa națională pentru JO de la Berlin. În 1946 a participat la Jocurile Balcanice (Sofia), iar în 1947 la Jocurile Balcanice (Ljubljana). În 1947, campion național la individual compus și echipe. În 1950 antrenorul echipei Metalul Reșița, campioană națională. În perioada 1946-1961, antrenor la Locomotiva – CS Muncitoresc Reșița. Antrenorul lotului național masculin. În 1950 – 1954, antrenor lotul național feminin. Arbitru național și internațional (în 1954, cursurile de arbitraj la Roma). Distins cu numeroase decorații, diplome sau premii. În 1938, cu ocazia Zilei Sporturilor, decorat Meritul Cultural pentru Sport clasa a II-a și tot în acel an, a fost citat pe ordinea de zi a Biroului UFSR.

DRĂGOI, GABRIELA

Născută la 28 august 1992, la Buzău. La CSS Buzău i-a avut ca antrenori pe Costică Clinciu și Gabriela Trușcă-Robu. S-a evidențiat la CN de juniori II. Din anul 2005, în lotul național, sub conducerea antrenorilor Nicolae Forminte, Liliana Cosma, Cătălin Meran, Marius Vintilă, Lucian Sandu, Raluca Bugner și coregraful Puia Valer. În 2007, locul 4 la individual compus la Trofeului Internațional de la Lugano, iar la a 27-a ediție a Campionatelor Internaționale de Juniori de la Yokohama locul 8 la individual compus, 4 la sol, 6 la sărituri și 8 la paralele. Componentă a loturilor naționale și olimpice. Medaliată cu bronz la Beijing 2008, finalistă olimpică la bârnă. Campioană europeană cu echipa, în 2008, medaliată cu bronz la bârnă la CE din 2009. Ordinul „Meritul Sportiv” clasa a III-a cu 2 barete, după participarea la Jocurile Olimpice din 2008. S-a retras din activitatea competițională după Campionatele Mondiale din 2010 de la Rotterdam.

DRĂGULESCU, MARIAN

Născut la 18 decembrie 1980, la București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS. Inspector de poliție MAI A început să practice gimnastica în 1988, la CSS 2 București, sub îndrumarea profesorului Petre Sacerdoțeanu. Legitimă la Dinamo (antrenor Dănuț Grecu). Multiplu campion național. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Dănuț Grecu, Aurelian Georgescu, Ștefan Gal, Adrian Sandu. A debutat la CE de juniori din 1998 (St. Petersburg), aur la cal, argint la sărituri și bronz la sol și echipe. A debutat în echipa de seniori la CM 1999 (Tianjin). În anul 2000, se remarcă la CE de seniori (Bremen), aur la sol, argint echipe și, pentru prima dată în istoria gimnasticii masculine românești, câștigă medalia (bronz) la individual compus. La CM din 2001 (Gent), în premieră pentru gimnastica masculină

românească, 2 medalii de aur (sol și sărituri). Performanțe de referință: 2002 – CE Pastras (aur echipa, argint sărituri, bronz sol), CM Debrecen (aur sol); 2003 – CM Anaheim (argint sărituri); 2004 – JO Atena (argint sol, bronz sărituri, echipe), CE Ljubljana (aur individual compus, sol, sărituri, echipe); 2005 – CE Debrecen (aur sol), CM Melbourne (aur sărituri); 2006 – CE Volos (aur sărituri, argint sol, echipe), CM Aarhus (aur sărituri, sol); 2008 – JO Beijing (locul 4 sărituri); 2009 – CM Londra (aur sol și sărituri). Pentru CM din 2009, revenit la lot după o pauză de 4 luni, l-a avut ca antrenor coordonator pe Nicușor Pascu. A obținut numeroase medalii la Cupele Mondiale. Săritura sa de succes îi poartă numele în Codul de Punctaj. În 2009, antrenor la grupele de copii la CS Dinamo. Revenire spectaculoasă în 2015, după o foarte lungă pauză competițională, la C.M. de la Glasgow cu medalie de argint la sărituri, și două medalii de argint (sărituri, sol) la C. E. 2016. Locul 4 la sărituri la J.O. Rio 2016, unde înregistrează recordul de participări olimpice (4), precum și recordul de „vârstă”. În 2005, Sportivul numărul 1 în Balcani. Cel mai bun sportiv în 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2009, 2015, 2016. Maestru emerit al sportului. Arbitru. În 2001 și 2005, „Premiul Național”. Medalia Națională pentru Merit clasa a III-a (2000); Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Ofițer (2001); Ordinele Meritul Sportiv clasa a III-a cu 2 barete și clasa a II-a cu 2 barete (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2009).

DRUNCEA, DANIELA

Născută în 1990, în Buftea, jud. Ilfov. Studii liceale. De la vârsta de 4 ani, la CSȘ Triumf, sub îndrumarea antrenorilor Cleopatra Șeitan și Valentin Bușe. S-a afirmat la Steaua fiind pregătită de antrenorii Eliza Stoica, Elena Ceampelea, Angela Cacoveanu, Gh. Neagu. Campioană și medașliată națională la junioare și senioare. Din 2005, în loturile naționale cu antrenorii Nicolae Forminte, Liliana Cosma, Cătălin Meran, Marius Vintilă, Lucian Sandu, Raluca Bugner și coregraful Puia Valer. La CI ale României (2006), locul 2 la individual compus. În echipă la CM Stuttgart și C.M. Aarhus. Rezervă a echipei la Jocurile Olimpice de la Beijing 2008. În 2009, trece la canotaj (cârmaci la 8+1). Daniela Druncea nu este prima care a schimbat gimnastica pe canotaj, încercare făcută, în 2001, la Jocurile Mondiale Universitare, și de Claudia Presăcan, campioana olimpică din 2000, de la Sydney. În barca de aur de la C.E. din 2013 și 2014. Medaliată cu bronz la Jocurile Olimpice Rio 2016. Maestră a sportului. Ordinul „Meritul Sportiv”, clasa a III-a, cu două barete (2016).

DUMITRU, T. CARMEN

Născută în 1934, la București. Absolventă a Facultății de Medicină Generală din București, în 1962. Medic primar. Doctor în științe medicale. Antrenoare de gimnastică. S-a specializat în medicina sportivă, participând la primul curs cu dublu profil – de medic sportiv și de antrenor – organizat în țara noastră între 1960-1962. A lucrat, apoi, permanent în domeniul gimnasticii de performanță, contribuind la succesele obținute în această disciplină sportivă în numeroase competiții de înalt nivel internațional. Și-a aprofundat pregătirea profesională prin activitate concomitentă în Laboratorul de Explorări Funcționale din Centrul de Medicină Sportivă și stagii în clinicile universitare de profil. Datele adunate prin cercetări științifice și observații s-au concretizat într-un număr mare de comunicări susținute la congrese din țară și de peste hotare, tipărite în reviste românești și străine. S-a remarcat și prin activitatea

organizatorică desfășurată în cadrul rețelei de medicină sportivă, Societății de Medicină Sportivă și FRG. Pentru rezultatele obținute a fost distinsă cu ordine, medalii și diplome de onoare, a fost promovată șefa a secției de explorări funcționale din Centrul de Medicină Sportivă și directoare a acestei instituții. A fost aleasă vicepreședinte al Societății de Medicină Sportivă din România, în Comisia Medicală a Federației Internaționale de Gimnastică și în organele de conducere ale FRG. În ultimii ani și-a polarizat preocupările în medicina alternativă, dobândind competențe oficiale în homeopatie, fizioterapie și acupunctura. Ordinul Meritul Sportiv, clasa a II-a (1982).

DUNCA (PAPP), RODICA

Născută la Baia Mare, la 16 mai 1965. Venită la gimnastică de la balet, pasiune pe care o va continua peste ani. A activat la CSM Baia Mare, sub îndrumarea antrenorilor Elena Marinescu și Alexandru Aldea. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Martha și Bella Karoly. Contribuție la cucerirea primului titlu de campioană mondială de către echipa feminină, în 1979, la Fort Worth. La JO de la Moscova 1980, argint la echipe. În anul 1981 la CE, bronz la bârnă. Antrenoare la CSM Baia Mare (1983 – 1986). Atracția sa pentru teatru și în special pentru balet, a fost atât de puternică încât a revenit la prima pasiune. Timp de peste 20 de ani, ca balerină, a participat la zeci de spectacole. Căsătorită cu Papp Zoltan, coregraful care a călăuzit-o în cariera sa. Maestră Emerită a Sportului (1981). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1981); Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982); Medalia Națională Pentru Merit clasa a III-a (2000); Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004)

DUNCAN, MARCEL,

Născut în 1922 în București (decedat ?). Antrenor la Flacăra Roșie București. În anii '50, la Constructorul – Olimpia din Capitală. Antrenorul care a adus-o în sala de gimnastică pe Nadia Comăneci. În perioada 1964 – 1970, la Onești, în cadrul asociației sportive „Flacăra Gh.Gheorghiu Dej. A militat, alături de alți specialiști, pentru crearea unui liceu sportiv cu profil de gimnastică la Onești. Datorită demersurilor și insistențelor sale, în 1967 se construiește sala de gimnastică din Onești care, în 1969, devine Centul Olimpic de pregătire pentru gimnastica feminină. Pleacă din Onești la Galați, unde în anii 1971-1974 înființează un alt centru de gimnastică feminină, amenajează cu sprijinul organelor locale o sală nouă. Participând la un congres al gimnasticii în Italia rămâne acolo și apoi emigrează în Israel.

DUNGACIU, PETRE

Născut în 1927, la Gurahont, jud. Arad. Decedat 2002. A absolvit ICF, promoția 1951. Preparador la Catedra de gimnastică, unde, ulterior, a promovat la gradul de șef de lucrări. Între 1952 și 1956 a urmat cursurile de aspirantură la Institutul Central de Cultură Fizică din Moscova. Antrenor al echipelor ICF și Dinamo București. Solicitat de federațiile din Spania, Italia și Mexic pentru conducerea pregătirii echipelor lor reprezentative. A publicat articole metodologice de specialitate în revista „Educație Fizică și Sport”. Înzestrat excepțional din punct de vedere motric, dar și cu o mare sensibilitate și o aleasă cultură muzicală, a creat, în instituțiile de învățământ în care a funcționat, atmosfera și cadrul propice organizării concursurilor sportive, a serbărilor și a demonstrațiilor de gimnastică și, deopotrivă, constituirii și ființării echipelor școlare de dansuri populare. Este autor a mai multe cărți de specialitate și a unei biografii dedicate primei medaliate olimpice a

gimnasticii românești, Elena Leușteanu. În anul 1967, membru al Biroului FR de Gimnastică.

EBERLE (-KOLLAR), EMILIA

S-a născut la Arad, la 4 martie 1964. Urmând exemplul mamei sale, și ea gimnastă, campioană națională în anul 1950, a început să practice gimnastica la vârsta de 7 ani, la CSM Arad, sub îndrumarea antrenorilor Judita Varkony, Pavel Rosenfeld, Geza Veinerth și Judith Frenkel. A mai activat la Liceul cu Program de Gimnastică din Onești și CSȘ Cetate Deva, fiind pregătită de antrenorii Martha și Bella Karoly. A debutat în competiții internaționale în 1976, iar în anul următor a câștigat două probe, sărituri și paralele, la CB. La primul CE de junioare de la Milano, din 1978, aur la individual compus, sărituri și paralele, argint la sol și locul 4 la bârnă. La CE de senioare de la Copenhaga, din 1979, argint la individual compus, paralele și bârnă. În 1978, la CM de la Strasbourg, locul 2 cu echipa, bronz la paralele, sol, bârnă și locul 5 la individual compus. În anul 1979, la CM de la Fort Worth, face parte din echipa care câștigă primul titlu de campioană mondială și se impune la sol, iar la paralele se clasează pe locul 3. Participă la Cupa Mondială de la Tokyo din 1979, unde se clasează pe locul 2 la individual compus, pe locul 1 la paralele și bârnă, iar la sol, pe locul 3. La JO de la Moscova, argint pe echipe și paralele. După 1988, a activat ca antrenoare în Ungaria, apoi în SUA. Maestră a sportului și Maestră emerită a sportului. În 1981 și 1982, Ordinul Meritul Sportiv, clasa I, iar în 2000, Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa a III-a. În 2010, omagiată la CSM Arad. Senatul Universității de Vest Vasile Goldiș, i-a acordat o Diplomă de Excelență și o Medalie.

EREMIA, ALEXANDRA

Născută în București, la 19 februarie 1987. Legitimată CS3 Steaua și CSA Steaua București, cu antrenorii: Eliza Stoica, Elena Ceampelea, Angela Cacoavean, Gh. Neagu. Pe plan intern, a obținut primul său succes la CN de copii II – Micul Gimnast în 1995, unde s-a clasat pe locul al 3-lea cu echipa. La CN de copii și juniori s-a clasat de 3 ori pe locul I și de 2 ori pe locul al 3-lea (1996-2001), iar la cele de seniori maștri a obținut 3 locuri 1, 6 locuri 2 și 4 locuri 3 (2001-2005). La CE de juniori, din 2002 (Patras) se clasează pe locul al 2-lea cu echipa și pe locul al 4-lea la bârnă (antrenori: O. Bellu, M. Bitang, B. Perețeanu, T. Ponoran, L. Sandu). În 2003, CM de la Anaheim (SUA), vicecampioană cu echipa. Campioană europeană cu echipa și vicecampioană la bârnă, în 2004 (Amsterdam). La JO de la Atena, aur cu echipa și locul 3 la bârnă. Maestră emerită a sportului (2005). Ordinele Meritul Sportiv clasa III-a și clasa I (2004)

FILIP (-MOLDOVAN), LĂCRĂMIOARA

Născută la 4 aprilie 1973, la Moinești. Absolventă Facultatea de Educație Fizică și Sport – Universitatea Ecologică. Anul începerii carierei sportive: 1979. Debutul în sportul de performanță a fost la gimnastică artistică, la Centrul Național de la Onești, prima participarea internațională fiind în 1988, la „Cupa Prietenia”, locul 2 cu echipa, 5 la individual compus, 2 la sărituri. A făcut parte din formația medaliată cu argint la Campionatele Mondiale din 1989, alături de Cristina Bontaș, Aurelia Dobre, Eugenia Popa, Gabriela Potorac și Daniela Silivaș. În palmares având și alte rezultate notabile (Cupa Cottbus, Internaționalele României). De asemernea, a luat parte la Campionatele Balcanice (Izmir, 1988) – locul 1 echipe, 3 sărituri, și Campionatele

Mondiale (Indianapolis, 1991) – loc 3 echipe. S-a retras din gimnastica artistică în 1991, an în care a trecut la gimnastica aerobică. S-a pregătit la Farul Constanța, cu antrenorea Maria Fumea. În 1999, medalie de aur la grup, la Campionatele Europene și, împreună cu partenerul sau, Claudiu Moldovan, locul 4 la perechi la C.M. În 2000 se retrage din activitatea competițională. În perioada 1998-2003, a făcut parte din grupului AEROS, spectacole în Italia și SUA. Căsătorită cu Claudiu Moldovan. În 2000, antrenorează la Dinamo București, apoi la Centrele de la Onești (februarie 2007 – aprilie 2009), Deva (2009 – 2011) și Izvorani (din 2010), pregătind junioare și senioare (Larisa Iordache, Diana Bulimar, Elena Chiric) care s-au afirmat în arena internațională. Maestră emerită a sportului (1998).

FIREA (DUMITRU), ELENA

Născută la Chișinău, 1928. Decedată în 2010. Profesor de educație de educație fizică și sport. A urmat cursurile Liceului Teoretic din Focșani (1947). Absolventă a ICF, șef de promoție (1951). Doctorat în științele educației la Universitatea București (1998). A practicat gimnastica de performanță, selecționată în lotul național (1950-1951). După absolvirea ICF, asistentă la Catedra de istoria, teoria, metodică și organizarea educației fizice (1951-1990). În 1985, șefa acestei catedre. Professor universitar. Decan (1981-1984) și rector al IEFS (1984-1990), fiind prima femeie profesor din istoria institutului căreia i se încredințează această funcție. În 1990, înființează Facultățile de educație fizică și sport în cadrul Universității Ecologice și al Universității „Spiru Haret” din București. A contribuit la formarea a 49 de promoții de specialiști (profesori și antrenori) și la promovarea lor în ierarhia specifică învățământului și sportului românesc. Autoarea cursului Bazele generale ale metodicii educației fizice școlare și sportului și coautoare la lucrarea Sistemul unitar de verificare și apreciere a elevilor (SUVA). De asemenea, a făcut parte din colectivul de specialiști care au elaborat Terminologia educației fizice și sportului (un amplu dicționar cuprinzând 200 de termeni redați în 6 limbi – română, franceză, spaniolă, germană, engleză și rusă), apărută la Ed. Stadion, în 1973. aproape 200 de studii, referate și articole: Aspecte ale bioritmului circadian la studenții IEFS, Valoarea biopedagogică a lecțiilor de educație fizică, Evoluția și tendințele de dezvoltare ale științei educației fizice și sportului, Evaluarea nivelului somato-funcțional și motric al populației școlare din România cu ajutorul testelor EUROFIT ș.a. Arbitru internațional. Vicepreședintă a FRG. Membră în Biroul Executiv CNEFS (1986-1990). Președinte Colegiului de arbitri al FRG (1970-1980). Președinte Club sportiv IEFS (1984-1990) și Universitatea Ecologică (1996-2000). Medalia „Muncii”. Ordinul Meritul pentru Învățământ în grad de Cavaler (2004).

FORMINTE, NICOLAE VALERIAN

Născut la 17 octombrie 1956, la Câmpulung Moldovenesc. Profesor de educație fizică, absolvent al Secției de Educație Fizică a Institutului Pedagogic de 3 ani, din Constanța (1980) și al unui an de specializare (gimnastică), la IEFS București (1981). A început să practice gimnastica la vârsta de 8 ani, la CSS Nr.1 din Constanța, sub îndrumarea antrenorului Cornel Dinescu. Selecționat în lotul național de junior. Antrenor, din 1981 la Farul Constanța. Antrenor la lotul național feminin și antrenor coordonator, din 1993. A contribuit la pregătirea mai multor gimnaste medaliante la marile competiții internaționale: Daniela Mărăduca, Simona Amănar, Lavinia Miloșovici,

Gina Gogean, Claudia Presăcan, Corina Ungurean, Maria Olaru, Andreea Raducan, Daniela Sofronie, Andreea Munteanu, Cătălina Ponor, Silvia Stroescu, Sabina Cojocar, Alexandra Marinescu, Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Amelia Racea, Ana Porgras, Diana Chelaru s.a. „Cetatean de Onoare” al orașelor Constanța și Deva. Coordonator al loturilor de junioare (din 2005) și senioare, în palmare cu peste 100 de medalii olimpice, mondiale și europene „Bijuteria de aur” a antrenorului a fost „solul” Sandrei Izbașa care i-a adus medalia de aur și titlul olimpic. În perioada 1999 – 2000, antrenor, pentru perioade de câte 3 luni în Bangladesh. A activat în Italia, la clubul sportiv Gal Lissone din provincia Emilia Romagna. Membru al Comitetului Executiv al FRG. Medalia Națională pentru Merit Clasa a III-a (2000). Ordinul Meritul Sportiv Clasa a III-a cu 1 baretă (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2008). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a cu 1 baretă (2008)

GABOR (-ANTOHI), GEORGETA

Născută la 10 ianuarie 1962, la Onești. A început gimnastica în orașul natal, fiind selecționată în 1969 și pregătită de soții Karoly. Multiplă medaliată națională și internațională. A făcut parte din echipa olimpică a României. Ordinul Meritul Sportiv, clasa a II-a (1976).

GAL, ADRIAN-FRANCISC

Născut la 6 septembrie 1970, campion național în mai multe rânduri în anii 90. Medaliat cu bronz la sol la Campionatele Europene 1990, campion absolut la Internaționalele României din 1991, component de bază a echipei României, participant la Mondialele de la Indianapolis 1991 și la Olimpiada de la Barcelona din 1992, unde a ocupat locul 7 la individual compus. La lotul național a lucrat cu Dan Grecu și Aurelian Georgescu.

GAL, ȘTEFAN CSABA

Născut la 8 august 1951, Gheorgheni (jud. Harghita). Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFȘ București promoția 1978. Antrenor de gimnastică. Gimnast de performanță. A început să practice gimnastica la vârsta de 11 ani, la ȘSE din Tg. Mureș (1962-1966), sub îndrumarea antrenorului Dr. Eugen Duma. În perioada 1966-1970, a activat la Liceul cu program special de educație fizică (antrenor Francisc Barabaș), iar din 1970 la CS Dinamo București (antrenor Gheorghe Condovici). La Campionatele Naționale, învingător la cal (1973, 1975), bară (1976), locul 2 la bară (1975) și locul 3 la individual compus (1975), cal (1977) și paralele (1975) Selecționat în lotul de seniori (1972-1978), avându-i ca antrenori pe Costache Gheorghiu, Mircea Bădulescu și Gheorghe Condovici. Campion balcanic cu echipa și argint la individual compus (1974-1975). Participant la CM 1974 (Varna), locul 6 echipe. Locul 6 la JO din 1976 (Montreal), echipe. Din 1980, antrenor la CSȘ 3 Steaua, CSȘ Triumf (1983-1990) și Aurora Montevarchi (Italia, 1991-1992). Din 1993, antrenor de lot. Și-a adus contribuția la pregătirea și afirmarea unor valoroși gimnaști și gimnaste (Alexandra Marinescu, Corina Ungureanu, Claudia Presăcan, Andreea Isărescu, Andreea Răducan, Marius Urzică, Daniel Popescu, Ioan Suci, Răzvan Șelariu, Flavius Koczi, Marian Drăgulescu). În 1976, Maestru al sportului. Arbitru federal. În 1996, antrenor emerit. Medalia Meritul Sportiv cl. I (1976), Medalia națională Pentru Merit cl. a III-a (2000), Medalia Meritul Sportiv clasa I (2004), Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004), Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu o baretă (2009).

GARABET, CLEMENTA

Născută la Câmpulung Muscel, în 1955. Antrenoare CS Farul Constanța. A mai participat ca antrenoare la pregătirea lotului de juniori la Onești și la Deva (1997-1998). A pregătit sportive ca Olimpia Popa, Camelia Voinea, Elena Oprea, ș.a. A pregătit lotul de juniori pentru CE din 1998, din care au făcut parte Andreea Isărescu și Andreea Răducan. Antrenor emerit. Arbitru internațional. Ordinul Meritul sportiv clasa I (2004).

GECZÓ (-GÖLLNER), OLGA

Născută la 8 noiembrie 1930, la Cluj-Napoca. Medaliată a Campionatelor Naționale (1950 – 1952), componentă a echipei naționale, locul 9, la Jocurile Olimpice din 1952 (Helsinki).

GEORGESCU, AURELIAN

Născut la 7 noiembrie 1958, București. Studii liceale. Antrenor, absolvent al Școlii de antrenori. Legitimat la ȘSE Nr.1, CSȘ Nr.1 Liceul nr. 35, sub îndrumarea profesorului Vasile Chiooreanu, iar din 1978 a trecut la Steaua. Campion național, campion internațional al României, medaliat la Campionatele Balcanice și concursuri internaționale, participamnt la Jocurile Olimpice. A făcut parte din echipa națională de gimnastică, la 4 ediții ale CM 1978 (loc 7), 1979 (loc 9), 1981 (loc 9) și 1983 (loc 11). La JO 1980 (Moscova), locul 6 echipe. La club și la lotul național s-a pregătit cu antrenorii Gabriel Molea, Vasile Coșariu, Costache Gheorghiu, Gheorghe Condovici, Mircea Lisovschi. Antrenor la Steaua. Antrenor al loturilor naționale (7 ediții CE de juniori, 1991-2000; 10 ediții CE seniori, 1989-2006; 11 ediții CM seniori, 1993-2005; 4 ediții JO, 1992-2004). A contribuit la pregătirea unor gimnaști valoroși: Adrian Ianculescu, Dan Burincă, Marius Urzică, Alin Jivan, Răzvan Șelariu, Daniel Popescu, Marian Drăgulescu, Ioan Suciu, Dan Potra, Flavius Koczi, Marius Gherman, Marian Rizan ș.a. În 1980, Maestru al sportului. Arbitru internațional (1993 – 2000). Antrenor Emerit (1995). Medalia Meritul Sportiv clasa I (1981); Medalia Națională Pentru Merit clasa a II-a (2000); Medalia Meritul Sportiv clasa I (2004); Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004)

GHEORGHIU, COSTACHE

Născut în 1934, la Focșani. Absolvent al ICF București, 1956. A debutat în gimnastică în 1948, la Liceul „Unirea” Focșani, pentru ca, în 1954, să fie selecționat în lotul național, cu care a participat la 21 de concursuri internaționale. În 1957, campion absolut universitar la categoria maeștri. În 1958, campion național universitar și campion la: sol, cal, sărituri, paralele și bară. A concurat sub culorile cluburilor CCA și Dinamo. Maestru al sportului în 1961. Antrenor, echipă națională la Campionatele Europene (1971, 1973, 1975, 1977), Campionatele Mondiale (1962, 1970, 1974, 1978) Jocurile Mondiale Universitare (1973, 1977) și Jocurile Olimpice (1964, 1972, 1976). Sportivii pregătiți: Petre Mihăiuc, Sorin Cepoi, Mihai Borș, Ion Checicheș etc. În perioada 1966 – 1979 a funcționat ca antrenor la Clubul Steaua. Maestru al sportului (1961). Antrenor emerit (1975). Arbitru internațional (1964). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976). În 1980 a emigrat în SUA, unde a activat ca antrenor coordonator la Cleveland Gymnastics Centre. Din 1982 a fost numit antrenor coordonator al Clubului Discover, Manhattan.

GHEORGHIU, MIRCEA

Născut la 8 august 1948, la București. Sub culorile clubului Dinamo București. Participant la Jocurile Olimpice de la München (1972), locul 7 cu

echipa. În echipa României (locul 8) la Campionatele Mondiale 1970 (Ljubljana) și Campionatele Europene 1971 (Madrid). Campion național: individual compus (1970), cal (1969, 1970), sărituri (1974), paralele (1970, 1972). Pe podiumul naționalelor: locul 2 – individual compus (1969), sol (1969, 1972, 1974), sărituri (1973), paralele (1973), bară (1969), locul 3 – cal (1973), inele (1971, 1973), sărituri (1969, 1970, 1972), bară (1970, 1973). Maestru al sportului.

GHERMAN, MARIUS

S-a născut în 1967, la Sibiu. A debutat CSȘ Sibiu, sub îndrumarea antrenorilor H. Ștolz și A. Stan, apoi la Clubul Dinamo, cu antrenorul Dănuț Grecu. La lotul național s-a pregătit cu Dănuț Grecu, I. Albu, Șt. Hărgălaș, V. Achim. A fost unul dintre gimnaștii cei mai longevivi și mai talentați din generația sa, cucerind peste 50 de titluri de campion național (dintre care cinci titluri consecutive la individual compus, din 1988 și până în 1992 inclusiv) și numeroase medalii la diferite concursuri internaționale. La CI ale României din 1985 a obținut pentru prima dată titlul la individual compus, iar în perioada 1987-1991 alte cinci titluri absolute, cărora le-a adăugat numeroase distincții cu echipa Dinamo și în finalele pe aparate. La CE a cucerit 2 medalii de bronz, la bară – 1985 și 1989 – sărituri. În perioada 1987 – 1994, a participat la șase ediții ale CM, printre cele mai semnificative rezultate: locul 6 cu echipa și 4 la sol și sărituri – 1989; locul 4 la sol și 6 la sărituri – 1992; argint la bară – 1993. La JO din 1988, bronz la bară și locul 5 la individual compus și paralele, iar pe echipe, locul 7. Maestru al sportului. Maestru emerit al sportului. Din 1997, antrenor în Anglia. În 2000, Medalia națională „Pentru Merit”, clasa a II-a.

GLĂVAN, DINU-DORU

Născut la 7 iunie 1946, în Timișoara. Promotor fervent al gimnasticii românești. Ziarist, producător, reporter și comentator sportiv. În cei peste 50 de ani de prezență în mass-media a abordat toate formele jurnalismului. După 1960 începe să scrie la ziarele naționale pentru copii, iar după 1964 colaborează în presa locală și regională, ocupându-se în special de domeniul sportiv. În 1965 a devenit corespondent al ziarului Sportul popular (ulterior Gazeta sporturilor), comentator sportiv, cu deosebire gimnastică, atletism, natație, sporturi de iarnă. A dovedit calități deosebite, ceea ce a făcut ca emisiunile și comentariile să fie pline de substanță. Din 1996 a condus Radio Reșița. Trimis special al Radio București și al Gazetei sporturilor la mari competiții internaționale (Jocuri Olimpice, campionate și cupe europene, mondiale și regionale) de gimnastică, atletism, natație, desfășurate în Europa, America, Asia și Australia. Președinte al Filialei Caraș – Severin a Academiei Olimpice Române. Numeroase trofee, premii și diplome personale. Membru și președinte al Comisiei de Presă a Federației Române de Gimnastică. Președinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din 2011.

GOGEAN (-GROZA), GINA

Născută la 9 septembrie 1977, la Câmpuri, jud. Vrancea. Legitimată la CSȘ Focșani. A început gimnastica sub îndrumarea antrenorilor Tatiana și Sergiu Popa. La lotul național a avut ca antrenori pe Octavian Bellu, Maria Bitang, N. Forminte și T. Ponoran. Participă în concursuri de la vârsta de 9 ani, cucerind numeroase titluri de campioană națională și medalii în competițiile internaționale. Debutază la CI ale Japoniei, la Yokohama, în 1991, unde obține medalia de aur la sol. A participat, între 1992-1997, la trei CE, șase CM și două ediții ale JO, obținând 30 de medalii, dintre care 14 de

aur. La CE din 1992 (Nantes) cucerește primul său titlu continental la sol și 2 medalii de argint (individual compus, sărituri), iar în 1994 (Stockholm), 3 titluri europene – echipe, individual compus, bârnă – și bronz, la sol. La CE din 1996 (Birmingham), își aduce contribuția la cucerirea titlului continental în proba pe echipe, iar la bârnă și sărituri – argint. La CM debutează în 1993 (Birmingham) cu 2 medalii de argint (individual compus, sol) și una de bronz (bârnă). În 1994, campioană mondială cu echipa, la Dortmund, iar la CM individual, în 1994, la Brisbane, titlul la sărituri, bronz la sol și locul 4 la individual compus. La ediția din 1995 a CM Sabae (Japonia), două titluri mondiale (echipe, sol), și bronz la sărituri. Campioană mondială în 1996 San Juan (Porto Rico), la sol și la sărituri. CM 1997 (Lausanne) – 3 medalii de aur (echipe, bârnă, sol) și una de bronz (sărituri). Face parte din echipa care, la JO din 1992 de la Barcelona, obține medalia de argint. La JO din 1996 de la Atlanta, 4 medalii (în condițiile deosebite ale desfășurării întrecerilor și la o lună după o operație de apendicită) – argint la individual compus și bronz la sărituri, bârnă și echipe. În 1994, Cea mai bună sportivă a României. În 1995, Asociația Presei Sportive a desemnat-o drept cea mai bună sportivă a anului. Ultimul concurs oficial, finalele Cupei Mondiale din mai 1998, de la Sabae, locul 2 la sărituri și 3 la bârnă. În toamna anului 1998 s-a retras din activitatea competițională, dedicându-se muncii de antrenore la CS Gimnastică din Focșani. Maestră emerită a sportului. Premiul Național pentru sport. În anul 2000, Crucea națională „Serviciul Credincios”, clasa I.

GOLEA (-PAREDEZ), EUGENIA

Născută la București, 10 martie 1971. A început să practice gimnastica la CSȘ 2 București, sub îndrumarea antrenorilor Mihai Demetrescu și Lucia Marcu. La lotul național s-a pregătit, la Deva, cu antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma, Octavian Bellu și Adrian Stan. A făcut parte din echipa care s-a clasat pe locul secund la CM de la Montreal, din 1985. La CM de la Rotterdam din 1987, titlul la echipe, și argint la sărituri. La CE Moscova 1987, argint la bârnă și bronz la sărituri. În 1988, în echipa vicecampioană olimpică la JO de la Seul, an în care s-a retras din activitatea competițională. Maestră emerită a sportului. După 1990 a activat ca antrenore de gimnastică în Porto Rico și apoi în SUA. În anul 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a.

GOREAC, ADRIAN

Născut la Lugoj, 21 iulie 1951. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS, specializarea gimnastică. A avut o contribuție deosebită la reprezentarea gimnasticii feminine, din țara noastră, pe plan internațional. Din 1981, profesor-antrenor la CSȘ Cetate Deva și antrenor coordonator la lotul feminin de gimnastică. În cei 9 ani (1981-1989), cât s-a aflat în această funcție, împreună cu ceilalți antrenori care au făcut parte din colectivele tehnice, a contribuit la cucerirea unui număr de 71 de medalii (28 de aur, 24 argint și 19 bronz) la JO, CM și CE. De numele lui (și al kolegei sale Maria Cosma) se leagă succesele obținute cu Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Daniela Silivaș, Celestina Popa, Aurelia Dobre, Gabriela Potorac ș.a. Meritul incontestabil în pregătirea primului titlu olimpic pe echipe din istoria gimnasticii românești (prin Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Simona Păuca, Mihaela Stănuț, Cristina Grigoraș) la Los Angeles, în 1984, și primul titlu de campioană mondială, câștigat de Aurelia Dobre, la Rotterdam 1987. De asemenea, a condus echipa la Mondialele din 1987. Căsătorit cu Carmen

Goreac, fostă profesoară și antrenore la CSȘ Deva. După 1990, s-a stabilit în Franța unde a lucrat o perioadă, ca antrenor de gimnastică, la un club din Dijon. După această perioadă s-a angajat la Primăria din Dijon – la departamentul de comunicare și presă, fiind implicat în realizarea unor materiale foto și video pentru diferite acțiuni, competiții și manifestări culturale și sportive. Antrenor Emerit (1984). Ordinul Serviciul Credincios (2006).

GOREAC, ALINA

Născută la Lugoj, 28 septembrie 1952. Profesoară de educație fizică, absolventă IEFS 1977. A început să practice gimnastica la Școala Sportivă (CSȘ 2) Lugoj, sub îndrumarea profesorilor Tatiana și Titus Isar. În 1969, la Dinamo București, cu antrenorii Emilia Liță, Petre Miclăuș, Florin Ștefănescu. Debutază în competițiile pentru copii în 1962. În perioada 1964 -1979, participă în peste 100 de competiții interne. Multiplă campioană națională la copii, junioare și senioare. Peste 20 de titluri obținute în CN de senioare. Din 1969 până în 1979, a fost selecționată în loturile naționale, unde s-a pregătit cu profesorul Nicolae Covaci. Participare la peste 80 de concursuri internaționale de junioare și senioare. Multiplă campioană balcanică. A câștigat 4 medalii, dintre care 2 titluri mondiale universitare (Sofia – 1977). Debutază la CM din 1970 (Ljubljana), locul 5 cu echipa. La JO 1972, locul 6 la echipe. La CE 1973 (Londra), argint la bârnă, bronz la sol și paralele, locul 4 la individual compus și sărituri. La CM 1974 (Varna), locul 4 la echipe și sărituri, pe locul 5 la bârnă și 8 la individual compus. CE 1975 (Skien), bronz la bârnă și sărituri, 4 la sol și 6 la individual compus. Cea mai bună gimnastă în 1968 și 1973. În 1980 s-a retras din activitatea competițională. Antrenoare la Viitorul București și Steaua”, având în atribuții selecția și pregătirea copiilor și juniorilor. Maestră a sportului (1970). Maestră emerită a sportului (1975). Ordinul „Meritul Sportiv”, clasa a II-a și clasa I.

GOREAC (SAVU), CARMEN

Născută la 26 noiembrie 1963 la Cislădie, județul Sibiu. A început gimnastica la CSȘ Sibiu. A participat la diferite competiții naționale și internaționale, medaliată națională în anii 70. Colegă de generație cu Nadia Comăneci. Căsătorită cu antrenorul român Adrian Goreac, coordonatorul echipei olimpice a României în perioada 1982-1990, cel mai titrat antrenor în perioada respectivă. După 1990, s-a stabilit în Franța cu familia. A rămas aproape de gimnastică. În prezent lucrează cu echipa de gimnastică a Clubului din Dijon, vicecampioană a Franței.

GORGOI, GHEORGHE

Născut și crescut la Mărăcineni (Argeș), șlefuitor de talente. Absolvent al Institutului de Educație Fizică, în 1964, a lucrat ca antrenor la CS 23 August din București și CSM Cluj. Antrenor din 1966. În 1969, când s-a înființat Centrul de gimnastică de la Onești, a fost unul dintre tehnicienii selecționați să lucreze acolo. Fetele pe care le-a pregătit au participat cu rezultate deosebite la Olimpiadele din 1972 (München), 1976 (Montreal), 1980 (Moscova), la Campionatele Mondialele din 1978 (Salzburg) sau la Jocurile Mondialele Universitare din 1979 (Mexico) și 1983 (Edmonton). George Gorgoi nu a fost doar antrenorul al Nadiei Comăneci, ci și al altor mari nume ale gimnasticii românești, Emilia Eberle, Anca Grigoraș, Mihaela Riciu sau Liliana Bălan. La sfârșitul anului 1986 a emigrat în Israel, de unde a plecat în Canada, iar în final s-a stabilit în SUA. Odată ajuns în Canada, George Gorgoi a lucrat

ca antrenor de gimnastică. Sub îndrumarea sa, canadienii au obținut prima medalie mondială din istoria gimnasticii masculine. După trei ani petrecuți în Canada, a plecat în SUA. A cumpărat un club în New York, „Buffalo One Gymnastics”, pe care l-a vândut în 2005. Din octombrie 2006, George Gorgoi s-a mutat în Minesotta, unde a lucrat ca antrenor la clubul „Jets Gymnastic” din Rochester. Ordinul Meritul Sportiv, clasa I (1982). Antrenor emerit (1984).

GRECU, DĂNUȚ

Născut la București, 1950. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS 1980. Debutază în gimnastică la 12 ani, la Iași. sub îndrumarea profesorului Octav Ungureanu. În 1963, la Clubul Viitorul București, de unde se transferă la Dinamo. La cele două cluburi, precum și la lotul național, s-a pregătit cu antrenorul Mircea Rădulescu. În 1966, primul titlu de campion la juniori. Va câștiga mai mult de 25 de titluri de campion național. În cei peste 10 ani de activitate competițională internațională, participă la 3 Olimpiade, 4 CM, 4 CE, 2 JMU și la 3 ediții ale Cupei Mondiale, cucerind, pentru gimnastica românească, primele titluri de campion mondial și european. Principalele rezultate: CM – 1974 (Vama), aur inele; 1978 (Strasbourg), bronz la inele; 1979 (Fort Worth), argint inele; CE – 1973 (Grenoble), argint la inele; 1975 (Bema), aur la inele; JO – 1976 (Montreal) – bronz la inele, 4 la sărituri; Cupa Mondială – bronz în 1975; argint în 1978 la inele: 2 titluri de campion mondial universitar, 6 titluri de campion balcanic și nenumărate medalii obținute la diverse concursuri internaționale. În 1974, el mai bun sportiv al țării și al treilea din Balcani. După accidentalul suferit (ruptură musculară) pe timpul executării exercițiului la inele, în cadrul JO din 1980, a întrerupt activitatea competițională. Antrenor la Dinamo. În 1984, antrenor coordonator la Centrul Olimpic din Reșița. Ca urmare a activității sale și a antrenorilor cu care a colaborat, în perioada 1988 – 1999, gimnaștii români (între care s-au evidențiat Marius Urzică, Marius Gherman, Dan Burincă, Cristinel Brezeanu, Cristian Leric, Nicu Stoica, Nicușor Pascu, Adrian Ianculescu) au cucerit, la JO, CM și CE, 18 medalii dintre care 2 de aur. În anul 2000 a realizat, cu sportivii pe care i-a pregătit, performanțe de prestigiu la CE de la Bremen și la JO de la Sydney. Maestru al sportului (1971). Maestru emerit al sportului (1974). Antrenor emerit (1992). Antrenor federal. Arbitru internațional. Vicepreședinte FRG. Ordinul Meritul Sportiv Clasa a II-a (1976). Ordinul Meritul Sportiv Clasa I (1977). Medalia Meritul Sportiv Clasa I (1981). Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Cavaler (2000). Ordinul Meritul Sportiv Clasa a III-a cu 2 barete și Clasa a II-a cu 2 barete (2004).

GRIGORAȘ (MIHĂILESCU), ANCA GABRIELA

Născută la Comănești, jud. Bacău, 8 noiembrie 1957. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS. Din anul 1966, la AS Flacăra Onești, iar din 1976, la Dinamo București. S-a pregătit cu mai mulți antrenori, printre care Marcel Duncan, Maria Simionescu, Gheorghe Gorgoi, Nicolae Covacs, iar la lot cu Martha și Bella Karoly. În anul 1972, la vârsta de 15 ani, obține prima performanță de prestigiu – titlul național, performanță pe care o repetă și în 1973. Debutază pe plan internațional în 1973, la CE de la Londra, cu bronz la bârnă. În anii 1973 și 1975, cucerește titlul balcanic absolută. La JMU în 1977, argint la bârnă și echipe și bronz la sărituri, iar la Cupa Mondială, din același an, bronz la bârnă. În 1978, la Strasbourg, face parte din echipa vicecampioană mondială. La JO din 1976 (Montreal), argint olimpic cu echipa. A făcut

parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit reprezentativa României pentru JMU din anul 1981. Din anul 1982, antrenor la Dinamo. Bogată activitate ca arbitru internațional (1983), oficiind la toate competițiile europene, mondiale și JO, bucurându-se de un binemeritat prestigiu pentru competența sa. Din 1990, antrenor federal. Maestră Emerită a Sportului (1976). Antrenoare Emerită (1998). Membră a Comitetului Tehnic feminin al UEG. Membră a Comitetului Tehnic feminin FIG. Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1976). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1982). Crucea Națională Serviciul Credincios, clasa a II-a (2000).

GRIGORAȘ, CRISTINA ELENA

Născută în 11 februarie 1966, la Satu Mare. Începe gimnastica la Onești, în 1972, sub îndrumarea antrenorilor Maria Cosma și Mihai Agoșton. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Bella și Martha Karoly, iar din 1981, cu Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu. A debutat la nivel internațional în 1980, la meciul Italia – România. Campioană națională (sărituri – 1982). Bronz la Cupa Mondială (Toronto – 1980). În 1981, la Campionatele Europene de la Madrid (1981), aur la sărituri, argint la individual compus și paralele și bronz la sol. La Campionatele Mondiale din 1981, locul 5 la individual compus. Participantă la două ediții ale Jocurilor Olimpice. A făcut parte din echipa care, la Jocurile de la Moscova (1980), a câștigat medalia de argint. A contribuit la cucerirea medaliei de aur de către echipa feminină de gimnastică a României, la Jocurile Olimpice de la Los Angeles (USA) din 1984. Și-a pus numele pe un element din Codul de Punctaj la bârnă (salt înainte grupat cu întoarcere 180 grade, cu aterizare pe ambele picioare) la Jocurile Olimpice din 1980. Ultima apariție internațională, în 1985 la întâlnirea Olanda – România. Maestră și Maestră emerită a sportului. În anul 1991 s-a stabilit în Grecia. Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1981)- Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

GRIGORE, ANDREEA FLORENTINA

Născută la 11 aprilie 1991, la București. A debutat la CSS București. În lotul național din 2002. Locul 3 cu echipa la Campionatele Mondiale din 2007, de la Stuttgart. Medaliată cu bronz în concursul olimpic pe echipe de la Beijing din 2008. De asemenea, trei medalii de argint (echipe, sol, bârnă) la Campionatele Europene de junior din 2006. A activat sub culorile clubului CSS 3 / CSA Steaua București. În 2008, Meritul Sportiv, clasa a III-a. A încheiat activitatea în 2009.

GRIGORE V. C., CORNELIU

Născut în 1953, în Câmpulung Muscel, jud. Argeș. Corepetitor pian. Fost atlet de performanță la Farul Constanța. S-a dedicat pianului și a reușit să se plaseze printre cei mai buni corepetitori pentru gimnastică, apreciat pe plan național și internațional. În această calitate, a activat la Farul, Universitatea, Facultatea de Educație Fizică din Constanța, Triumf București, IEFS/ ANEFS. Corepetitor la loturile olimpice de artistică și ritmică (1977 – 1990). De asemenea, a compus, scris, adaptat și orchestrat partituri muzicale, asigurând fondul muzical pentru probele de concurs ale sportivelor.

GRIGORE (GRÉCU), VASILICA

Născută în 1954, în Reșița, jud. Caraș-Severin. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a IEFS, promoția 1977. Studii doctorale la ANEFS București. Gimnastă de performanță, legitimate la CSM Reșița, selecționată

de soții Kerekes. Campioana națională de junioare la sărituri și vicecampioană la sol, bârnă. A făcut parte din prima serie de eleve ale Liceului cu Program de Gimnastică de la Onești (1969) și din lotul național lărgit. Din 1972, în urma unei accidentări, a trecut la ritmică, sub îndrumarea prof. Livia Grama și prof. Viorica Mociani, reprezentând Liceul Sportiv nr. 35 și IEFS București (1973-1977). Profesoară de educație fizică la Grupul Școlar Industrial Metalurgic din Călan și Școala generală nr. 7 (1978). La Deva, împreună cu Cibi Victor, antrenează lotul de gimnaste (Simona Păuca, Maria Silișteanu, Viorica Gyuto ș.a.). Cu Ion Cărpinișan, formează selecționata claselor I dintre elevele primei serii a Școlii de la Deva (1978), pe care le pregătește și, în 1979, aduce Clubului Cetate Deva primele titluri de campion național. În 1980-1981, la lotul de junioare de la Deva. Din 1983, carieră universitară: șefa Catedrei de Gimnastică (1998-2000); Director al Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic (2000-2002); Prodecan (2002); Decan (2002-2008); director interimar Departament Studii Universitare de Doctorat (2009). Profesor universitar doctor la IEFS/ ANEFS București. Expert evaluator pentru diferite organisme naționale și internaționale. Președinte Asociația Municipală de Gimnastică București. Membru în comisia de apel a FRG. Referent de specialitate la mai multe reviste. Peste 50 de lucrări științifice, 14 cărți și cursuri pentru studenți, 25 articole în reviste și peste 75 lucrări pentru congrese și conferințe științifice. Numeroase premii și diplome de merit și de excelență. Pentru promovarea olimpismului, a distinsă cu Diploma CIO.

GYARFAȘ, ILEANA (Ilona)

Născută la 8 ianuarie 1932, la Cluj. Printre primele performere ale gimnasticii feminine. Componentă a echipei României (locul 9) la Jocurile Olimpice din 1952, de la Helsinki. La Campionatele naționale: locul 1 în 1952 (bară înaltă) și 1953 (exerciții cu cerc), locul 2 la paralele (1952) și bârnă (1953), locul 3 individual compus (1952, 1953), sărituri (1952) și sol (1954). În ierarhia mondială a a nului 1955 a ocupat locul 37, alături de colegele sale Teofila Băiașu, Elena Dobrovolschi, Agneta Hoffman, Eveline Slavici, Anita Țicu și Emilia Vătășoiu. Maestră a sportului.

Haidu, RALUCA

Născută la 20 noiembrie 1994, la Petrila, jud. Hunedoara. A început gimnastica la CNS Cetate Deva, cu antrenorii Ramona Micu și Florin Cotuțiu. Componentă a lotului olimpic în perioada 2008 – 2012. Multiplă laureată națională și la diferite întreceri internaționale. La Festivalul Olimpic al Tineretului European din 2009, bronz cu echipa și la sol. A cucerit titlul european cu echipa României în 2012, iar în 2011, bronz cu echipa și la bârnă. A participat la două ediții ale Campionatelor Mondiale, 2010 și 2011, situându-se, de fiecare dată, pe locul 4 cu echipa României. S-a retras din activitatea competițională după Jocurile Olimpice de la Londra din 2012.

HARET, SPIRU

S-a născut la Iași, la 15 februarie 1851, în familia unui judecător, părinții săi fiind Costache și Smaranda Haret. A încetat din viață pe 17 decembrie 1912, la vârsta de 61 de ani, la București. A fost un matematician, astronom și pedagog român de origine armenescă, renumit pentru organizarea învățământului modern românesc din funcția de ministru al educației, pe care a deținut-o de trei ori. A fost membru titular al Academiei Române. În cei aproape zece ani cât a funcționat ca ministru al Instrucțiunii Publice (31

martie 1897 – 30 martie 1899, 14 februarie 1901 – 20 decembrie 1904, 12 martie 1907 – 28 decembrie 1910), a reorganizat tot sistemul de învățământ, acordând o mare atenție îmbunătățirii conținutului predării gimnasticii. A oficializat obligativitatea acesteia în școală, cu o oră pe săptămână pentru fiecare clasă și a separat educația fizică de instrucția militară. Odată cu instalarea sa la conducerea ministerului, a stabilit comisii speciale pentru realizarea programelor de gimnastică în școlile primare, secundare și normale. Din inițiativa sa, la data de 21 – 24 septembrie 1904, a avut loc la București, la Liceul „Gheorghe Lazăr”, prima conferință pe țară a profesorilor de gimnastică, prezidată de către profesorul universitar Paul Bujor din Iași și onorată de prezența ministrului Spiru Haret. La această conferință au participat 43 de profesori de educație fizică care, pe lângă dezbaterile asupra programelor, au asistat la lecții practice ilustrative asupra exercițiilor gimnastice și au purtat discuții asupra jocurilor școlare, a practicării jocului popular oina și a dansurilor naționale. După trei ani, în 25 – 28 noiembrie 1907, tot în localul Liceului „Gheorghe Lazăr”, a avut loc a doua conferință pe țară a profesorilor de educație fizică, la care s-au purtat discuții asupra aplicării programei de gimnastică în învățământul secundar și asupra terminologiei. Concepția progresistă a lui Spiru Haret despre educație fizică s-a manifestat și prin luarea altor măsuri destinate propagării acesteia pe plan național, deși a întâmpinat multe greutăți, chiar ostilitate din partea oficialităților. A intervenit la nivelul prefecturilor județene și orașelor pentru a se sprijini înființarea de societăți de gimnastică, de jocuri, de tragere la semn, de natație și de canotaj și organizarea de serbări locale și competiții inter-județene. Pentru rezolvarea uneia dintre cele mai acute neajunsuri ale domeniului, lipsa unui sistem de pregătire a cadrelor didactice de specialitate, a oficializat școlile înființate de către societățile de gimnastică din București și Iași, pentru pregătirea cadrelor de specialitate. Astfel, Societatea de gimnastică din Iași (pe baza aprobării ministrului, în anii 1904 și 1907) a pregătit 56 de profesori titulari și 18 suplینitori, iar Societatea „Înainte „ din București (în anul 1912) a pregătit 39 de profesori titulari și patru suplینitori.

HĂDĂREAN, VANDA MARIA

Născută în 1976, la Cluj-Napoca. Legitimată la CSS Cluj-Napoca. A lucrat cu antrenorul Gh. Iușan. La lotul național s-a pregătit cu O. Bellu, I. Pop, Leana Sima. Medaliată la CN și la diferite concursuri internaționale. Debutază la CE de junioare 1991, aur la individual compus și paralele. Tot în 1991, bronz pe echipe la CM de la Indianapolis. În 1992, la CE de senioare de la Nantes, bronz la individual compus, iar la JO de la Barcelona, argint echipe. Maestră emerită a sportului. După 1994, antrenoare. În 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a.

HĂRGĂLAȘ, ȘTEFAN CONSTANTIN

Născut la Călărași, în 1933. Absolvent al ICF București, 1956. Campion național la sol (1958 și 1959) și la inele (1959). A făcut parte din echipa României la opt întâlniri internaționale. Profesor antrenor la ȘSE nr. 2 (1959 – 1961); antrenor la CS Triumf (1961 – 1973); profesor antrenor la CSS nr. 2 (1973 – 1980); profesor la Liceul de Filologie-Istorie (1980 – 1987); profesor antrenor la CSS 7 Dinamo (1987 – 1998); antrenor la lotul olimpic masculin Reșița (1984 – 1990); antrenor la Centrul Olimpic Timișoara (1994 – 1997). A pregătit cca 80 campioni naționali de juniori și școlari; a obținut cu elevii săi numeroase medalii la CE de la Lucerna din 1973 (Mihai Bors), de la St. Petersburg din

1998 – sărituri (Mihai Drăgulescu), la CE de juniori din 1995 (Adrian Rădoi) etc. A contribuit la pregătirea unor gimnaști cunoscuți ca: Mircea Gheorghiu, Petre Mihăiuc, Adrian Stoica, Petre Potcovaru, Ion Stoica, Mihai Borș, Marian Rizan, Florin Zimcencu (1990-1998), Adrian Rădoi, Robert Ene. Arbitru internațional. Maestru al sportului. Antrenor emerit (1992). Medalia Națională Pentru Merit, clasa a II-a. (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004). Ordinul Meritul sportiv clasa a II-a cu 1 baretă (2009).

HĂȚĂGAN (-NECKEL), NADIA

S-a născut la Mediaș. Elevă la Liceul cu Program de Educație Fizică din Deva. Legitimată la CSS Cetate Deva, elevă a antrenorei Maria Bitang. La lotul național s-a pregătit cu O. Bellu, Maria Bitang, N. Forminte și T. Ponoran. Debutază, în 1992, la CE de juniori, în echipa care cucerește titlul continental. La CE de juniori din 1993 se impune la paralele. Cu echipa de senioare cucerește, în 1994, titlul european. În 1994, la CM de la Dortmund, face parte din echipa care cucerește medalia de aur. Maestră emerită a sportului. În 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a.

HIDI, IOSIF-ARPAĐ

Născut la Cluj-Napoca, în 1930. Profesor de educație fizică, specializarea gimnastică, absolvent al ICF PF Lesgaft din St. Petersburg (Rusia), promoția 1954. A practicat gimnastica și alte ramuri de sport la care a obținut clasificare sportivă. După absolvire, a promovat toate treptele didactice în cadrul ICF, catedra de gimnastică, în 1990 obținând gradul de conferențiar, iar în 1994 pe cel de profesor universitar. După 1990, șef al catedrei de gimnastică din cadrul ANEFS. A contribuit la formarea și specializarea mai multor generații de profesori de educație fizică și antrenori care s-au dedicat gimnasticii. A predat la peste 500 de cursuri de perfecționare a antrenorilor de gimnastica organizate de Ministerul Învățământului, FR de Gimnastica și COR. A îndrumat aproape 250 de lucrări de diplomă, de licență sau lucrări de gradul I. Împreună cu colegul său, conf. Carol Bődö, a realizat numeroase programe de gimnastică, demonstrații artistice și culturale cu tematică de gimnastică sportivă și acrobatică, susținute de studenții IEFS și ANEFS. În anumite perioade, a făcut parte din colectivele de tehnicieni care au pregătit sportivi din loturile naționale, olimpice și universitare, printre aceștia aflându-se și Sonia Iovan, Nadia Comăneci și alții. A desfășurat o îndelungată activitate în calitate de vicepreședinte al FRG, de președinte al colegiilor de antrenori și de arbitri. Ca arbitru internațional, din 1959, a oficiat la numeroase competiții interne și internaționale. A activat, ca lector, la cursuri de antrenori din Portugalia (1976), Italia (1979) și Ungaria (1982). Activitatea sa metodico-științifică s-a concretizat în numeroase articole de specialitate, peste 20 de comunicări, editarea unui manual de gimnastică (1968), precum și în cea de coautor la patru cursuri universitare. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982).

HURMUZACHI (-DUMITRESCU), GEORGETA

Născută la 23 ianuarie 1936. Una dintre pionierele gimnasticii românești. Pe podium la Campionatele Naționale în anii '50 (locul 2 – individual compus, bârnă, sol 1956). Medalie de bronz cu echipa la Jocurile Olimpice din 1956, de la Melbourne, locul 16 la individual compus.

IANCULESCU, ADRIAN

Născut la Lugoj, în 28 octombrie 1973. Prima legitimare la CSS din Lugoj, antrenor F. Belgiacsak, de unde s-a transferat la Clubul „Steaua”, antrenor

A. Georgescu. La lotul național s-a pregătit cu D. Grecu și A. Georgescu. Campion național cu echipa și locul 2 la individual compus în 1995, campion național cu echipa și locurile 2 la sol, cal cu mână și sărituri, în 1996. La CE din 1996, se clasează pe locul 6 cu echipa. La JO din 1996 de la Atlanta, locul 9 cu echipa. În 1995, la CM de la Sabae, contribuție la medalia de bronz pe echipe și locul 8 la sărituri. La CM din 1997, de la Lausanne, bronz la sărituri și locul 7 la cal. În colectivul de antrenori care se ocupă de pregătirea lotului de juniori. Maestru emerit al sportului. În anul 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a.

IONESCU, CARMEN

Născută în 1985, la București. Legitimată la CSA – CSȘ 3 Steaua București, fiind pregătită de antrenoarele Eliza Stoica, Elena Ceampelea. La lotul național, de colectivul tehnic condus de Octavian Bellu. Primele performanțe pe plan internațional le realizează în anul 2000, la CE de juniori de la Paris, unde câștigă două medalii de argint, la individual compus și echipe. În 2001, a făcut parte din echipa feminină de gimnastică care a cucerit medalia de aur la CM de la Gent. Medalia Națională Pentru Merit clasa a III-a (2001).

IONESCU, DIMITRIE

Născut la București, în 1864 (d. 1946). Studiile și le-a făcut la Roma, la Școala Centrală de Gimnastică. În 1883 a fost numit profesor suplitor la gimnaziul din Galați, fiind apoi, în 1886, transferat la Liceul „Gh. Lazăr” din București. Predă, în paralel, la Școala Normală și la Liceul „Sf. Gheorghe”. În intervalele 1907 – 1912 și 1925 – 1939, a funcționat ca inspector școlar, pe problemele gimnasticii, la Ministerul Instrucțiunii Publice. Poate fi considerat ca pionier al gimnasticii din România și un demn continuator al operei și activității lui Gh. Moceanu. Ministrul Instrucțiunii Publice Spiru Haret i-a acordat prețuirea sa și l-a însărcinat să conceapă și să coordoneze diverse acțiuni pe linia formării maștrilor și profesorilor de gimnastică, să organizeze cursurile pentru perfecționarea lor în 1909 și 1910. La inițiativa lui D. I., se înființează, la București, în 1905, Societatea de gimnastică „Înainte”, care va impulsiona, pentru moment, activitatea în domeniu și va pregăti apariția primei federații sportive românești – Federația Societăților de Gimnastică din România (1906). Ca și predecesorul său Gh. Moceanu, D. I. era adeptul sistemului german de gimnastică, al lui L. Jahn, impregnat de elemente ale sistemului francez de gimnastică al lui Demeny (acesta din urmă fiind invitat, în 1914, pentru a susține mai multe conferințe la București, Craiova, Iași și la Galați). Apărând eficiența și valoarea instructiv-educativă a sistemului hibrid germano-francez, D. I. a intrat într-o dispută spinoasă cu I. Bucovineanu, ardent susținător al sistemului suedez, animând, la o scară mai mică, așa-zisa „bătălie a sistemelor” purtată, în mai toate statele din Europa celei de-a doua jumătăți a sec. XIX, între discipolii diverșilor creatori ai sistemelor de gimnastică. Acceptând, în cele din urmă, teza că gimnasticii trebuie să i se alătore și activitățile sportive care înregistrau, la începutul sec. XX, o dezvoltare impetuoasă, consemnată prin apariția federațiilor naționale de bază, D. I. publică, pentru prima dată în România, un regulament de fotbal, încorporat în Tratatul de jocuri școlare pentru uzul școalelor de ambele sexe. Prin intermediul articolelor publicate în revista „Gimnasticul Român” (pe care a creat-o și condus-o în 1907) și în revista „Educațiunea” (1892), D. I. a contribuit esențial la răspândirea, organizarea și afirmarea gimnasticii în țara noastră. De

asemenea, a semnat mai multe articole și lucrări de metodică și de istorie a gimnasticii, precum: Instrucțiunea gimnasticii în școlile de băieți și fete, curs elementar (1891); Jocuri școlare (1895), în colaborare cu Gh. Teodosiu; Jocul oina (1900), în colaborare cu N. Velescu; Importanța unor sisteme de educație fizică (1905); Gimnastica. Studii critice, editată în colaborare cu N. Velescu (1906); Conducător pentru predarea gimnasticii în școlile primare, secundare și normale de băieți și fete (1915); Metodica gimnasticii (1916); Raport asupra Congresului de Educație Fizică de la Paris (1913); Istoricul gimnasticii și al educației fizice la noi (1939). Pentru meritele sale deosebite, a fost distins cu înalte distincții ale timpului: „Coroana României”, Ordinul „Sf. Sofia”, „Răsplata muncii” clasa I, „Diploma de Ofițer al Instrucțiunii Publice” (acordată de statul francez), „Meritul cultural”.

IORDACHE, LARISA ANDREEA

Născută la 19 iunie 1996, la București. A început gimnastica la CSȘ 7 Dinamo (2001 – 2010), cu Mariana Silișteanu Câmpeanu, Raluca Suci Popescu și Vladimir Potop, apoi Dinamo București (din 2010). Componentă a CNOPJ Onești (februarie 2007 – aprilie 2009), Lotul național de junioare Deva (aprilie 2009 – august 2010), Lotul olimpic Izvorani din sept 2010. Multiplă medaliată la Europenele de junioare din 2010, unde a câștigat o medalie de aur, două de argint și una de bronz. Triplă medaliată cu aur la Festivalul Olimpic al Tineretului European de la Trazbon, din 2011. Titlul european cu echipa și la sol la Campionatele Europene din 2012, argint la bârnă. Bronz în competiția pe echipe la Olimpiada de la Londra din 2012. În 2013, titlul european la bârnă, argint la individual compus, sărituri și sol, iar la Mondialele de la Antwerp, bronz la bârnă. În 2014, la Sofia, la CE: aur – echipe și sol, argint – bârnă, bronz – sărituri și locul 6 la paralele, iar la Campionatele Mondiale (Nanning) – argint la individual compus și sol, locul 4 cu echipe. Bronz la C.M. Glasgow 2015 la individual compus. Multiplă medaliată națională (campionă la individual compus 2013, 2014, 2015, sărituri 2014, paralele 2013, 2014, 2015, bârnă 2013, 2015, sol 2014, 2015). Câștigătoare a numeroase concursuri internaționale. Gimnasta nr.1 în 2013, 2014, 2015.

IOVAN (INOVAN), SONIA

Născută în 1935, la Cluj. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București. A început să practice gimnastica la Liceul Financiar din Cluj. A activat la Clubul Știința București, sub îndrumarea profesorului Nicolae Băiașu și Iosif Hidi. Multiplă campioană națională: 7 titluri cu echipa Știința (1959-1965), 4 la individual compus, 4 la bârnă, câte 2 la paralele și sărituri, unul la sol. Peste 10 ani de activitate în loturile naționale, cu contribuții deosebite la realizarea unor performanțe de prestigiu, unele în premieră. Pe parcursul anilor, la loturile naționale, s-a pregătit sub îndrumarea antrenorilor Maria Simionescu, Petre Dungaciu și Caius Jianu. Campioană internațională a României în 1960 (sol), 1961 (sărituri, paralele și bârnă), 1963 (individual compus, paralele și bârnă), 1964 (sărituri și paralele). A participat la 3 ediții ale JO: 1956 (Melbourne) – prima medalie olimpică de bronz pe echipe și locul 14 la individual compus; 1960 (Roma) – medalie de bronz pe echipe, 2 locuri 5, la individual compus și la sărituri, 2 locuri 6, la sol și paralele; 1964 (Tokyo) – locul 6 cu echipa și 14 la individual compus. La CM din 1958 (Moscova) – medalie de bronz cu echipa (prima medalie obținută la CM), iar la ediția din 1962 (Praga) – locul 9 cu echipa și 20 la individual

compus. Participantă la 3 ediții ale CE (desfășurate la început sub denumirea de Cupa Europei) obține următoarele rezultate: 1957 (București) – argint la bârnă, 2 bronz, la individual compus și sărituri, locul 4 la sol și 5 la paralele; 1959 (Cracovia) – argint la sol, bronz la individual compus, locul 4 la paralele; 1961 (Leipzig) – locul 8 la individual compus. În anii 1966-1967, antrenor federal. După absolvirea institutului, și-a desfășurat activitatea în învățământ, parcurgând toate treptele didactice până la cea de profesor universitar în cadrul Academiei de Studii Economice, unde a fost și șefa catedrei de educație fizică. A fost căsătorită cu ziaristul sportiv Paul Iovan. În 1996, cadru didactic la Facultatea de Educație Fizică a Universității Ecologice. Din 1997 a fost solicitată să lucreze la Institutul de Educație Fizică și Sport din Balahad (Liban). Stabilită în Franța. Maestră a sportului. Maestră emerită a sportului. Medalia Muncii (1956). Ordinul Muncii clasa a III-a (1960).

ISĂRESCU (-BUZATU), ANDREEA-FLORENTINA

Născută la București, în 1984. Profesoară de educație fizică și sport, promoția 2006. Absolventă a programului de masterat în Managementul Activităților Sportive (2008). Activează ca gimnastă la LPS „Nadia Comăneci” Onești, sub îndrumarea antrenorilor Aurica și Dan Nistor. Campioană națională la speranțe și junioare. În 1996 selecționată în lotul național de junioare, iar din 1998, în lotul olimpic. S-a remarcat la CE de juniori de la St. Petersburg (1998), medalie de aur la sol și 3 medalii de argint la individual compus, sărituri și echipe. A făcut parte din echipa care, la CM de seniori de la Tianjin din China (1999), a cucerit pentru a patra oară consecutiv titlul de campioană mondială. La JO 2000 de la Sydney, în echipa campioană olimpică. Antrenoare de fitness. Maestră emerită a sportului. În 2000, Ordinul Național „Pentru Merit”, în grad de Comandor. Meritul Sportiv clasa I (2004).

IZBAȘA, SANDRA

Născută la 18 iunie 1990, la București. Facultatea de Educație Fizică și Sport a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. A început să se inițieze în gimnastică de la vârsta de 4 ani, sub îndrumarea antrenoarei Corina Oancea. Legitimată la CSS nr. 3 – CSA Steaua București, începând din 1996, cu antrenorii Eliza Stoica, Elena Ceampelea, Angela Cacoveanu, Mariana Ristea, Marius Vintilă și Gheorghe Neagu. În anul 2002 s-a alăturat lotului național de gimnastică. La Campionatele Europene de Juniori din 2004 s-a clasat a șasea la individual și a câștigat medalia de argint în finala la sol. Un an mai târziu, la întâlnirea internațională de juniori din Japonia a câștigat medalia de aur la sol și sărituri. Prima competiție la nivel de senioare, în 2006, la Campionatele Europene, unde a câștigat medalia de aur la sol, argintul cu echipa și bronzul la bârnă, câteva luni mai târziu obținând argintul la bârnă și bronzul la individual compus la Campionatele Mondiale. La întrecerile continentale din 2007, argint la individual compus și bârnă, o accidentare la gleznă împiedicând-o să-și apere titlul la sol. Un an mai târziu, la „europene” recâștigă aurul la sol, adăugând argintul la bârnă. La Jocurile Olimpice de la Beijing devine campioana solului și medaliată cu bronz la echipe. Accidentată la tendonul lui Achile, ratează sezonul 2009 – 2010, dar revine la C.E. din 2011 (aur la sol și sărituri). A participat la mai multe ediții ale Campionatelor Europene și Campionatelor Mondiale. În 2012 a cucerit titlul european și titlul olimpic la sărituri, încununându-și cu aceste titluri frumoasa carieră sportivă. Un palmares cu 4 medalii olimpice (aur – 2008, 2012 și bronz – 2008, 2012), 3 medalii mondiale (argint

– 2006, bronz – 2006, 2007) și 12 europene (7 aur – 2006, 2008, 2011, 2012; 4 argint – 2006, 2007, 2008 și una de bronz – 2006). Victorii în Cupa Mondială și Campionatele Naționale (2005, 2006 – individual compus, sărituri – 2005, 2006, 2010, sol – 2005, 2006, 2007, 2010, 2013). Sportiva anului 2008. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2008). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008). Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de cavalier (2012).

JIANU, CAIUS

Născut în 1927 la Reșița, jud. Caraș-Severin. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea gimnastică, promoția 1952. Antrenor. În perioada 1942-1948, a practicat gimnastica și atletismul. Carieră prestigioasă ca antrenor, cu contribuții semnificative la dezvoltarea și afirmarea gimnasticii feminine. Antrenor la echipele feminine Dinamo și CS Știința București, în perioada 1952-1968. În 1953, a făcut parte din colectivul de antrenori, care a pregătit echipa națională pentru Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, de la București. Timp de 15 ani, a contribuit la pregătirea lotului feminin de gimnastică. În 1968 contract, în RFG, iar în 1969 profesor la Universitatea din Bohum. În diferite perioade, a mai pregătit echipele naționale de fete ale Olandei și RFG. După 1970, până în 2005, s-a pensionat, lector la numeroase cursuri pentru antrenori în Anglia, Suedia, Olanda, RFG ș.a. Medalia Muncii (1956).

JIVAN, ALIN-SILVIU

Născut la 2 decembrie 1983, la Reșița. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, promoția 2009. A început să se inițieze în acest sport la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea antrenorului Mircea Ciocănel. Legitimat la CSS Reșița, până în 2003 (antrenori Mircea Ciocănel, Cristina Predescu, Marian Colăcel). Din 2003, la CSA Steaua București. Multiplu campion național, până în anul 2009, obținând peste 30 de titluri la categoriile juniori și seniori. Component al loturilor naționale de juniori și seniori. A debutat, pe plan internațional, la CE de juniori, din anul 2000 (Bremen), în competițiile de seniori se remarcă în special în proba de sărituri. În anul 2005, bronz la sărituri, la CM de la Melbourne. Vicecampion european, cu echipa și la sărituri, în 2006 la CE de la Volos. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii D. Grecu, A. Georgescu, E. Grecu, A. Sandu, Ș. Gal, N. Pascu, I. Suci, V. Vug. După ce s-a retras din activitatea competițională (2011), a început să compună muzică religioasă. În 2005, cel mai bun sportiv al CSA Steaua. Maestru Emerit al Sportului (2006).

KADAR (Cadar), ANTON (Antal)

Născut la 18 ianuarie 1941, la Târgu Mureș. Profesiune: tapițer. A început gimnastica în 1955. A activat la Dinamo București. Participant la Jocurile Olimpice de la Tokyo 1964, locul 12 cu echipa. În 1967, participă la Campionatele Europene de la tampere, locul 14 la individual compus. Campion național – individual compus (1963, 1964), cal (1963, 1964, 1967, 1968), inele (1963, 1964, 1967), și paralele (1963, 1964, 1966, 1967), plus alte numeroase poziții pe podium. Multiplu campion internațional al României. Maestru al Sportului.

KÁROLY BÉLA

Născut la Cluj, în 13 septembrie 1942. Absolvent al Institutului Pedagogic de 3 ani, Facultatea de Educație Fizică, promoția 1963. Inițial, a practicat atletismul și handbalul. După absolvirea facultății, profesor la Secția de handbal din Vulcan, antrenor la CSS Petroșani și CS Onești, Secția de handbal. În

perioada 1969 – 1971, la inițiativa Mariei Simionescu și a lui Marcel Duncan, se înființează Liceul cu program special de gimnastică la Onești, unde soții Károly vor activa până în 1978, când se înființează lotul olimpic de la Deva pe care-l vor conduce până în 1981. Béla Károly a fost cel care a pregătit-o pe Nadia Comăneci. Stabilită în SUA, în 1981. În perioada 1984 – 2000, a adus pentru americani, prin Mary Lou Retton, primul titlu olimpic absolut, prin Kim Zmeskal, primul titlu mondial absolut și prin echipa pe care a coordonat-o în 1996, primul titlu olimpic pe echipe. Antrenor emerit. În Hall of Fame (1997). Trofeul Antrenori de legendă (Fundația Campionilor). Ordinul Muncii, clasa I (1976). Ordinul Național Pentru Merit în grad de Ofițer (2000).

KÁROLY (GYONGYVER), MARTHA

Născută în 1942, la Odorhei. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF 1963. Profesoară și antrenoare la CSE Vulcan (1963-1966), apoi din Petroșani (1966-1968). Din 1968, la Onești, la Liceul nr. 1, devenit în 1969 „Liceu cu Program de Gimnastică”, la care a activat până în 1978, când s-a mutat la Deva, la o școală generală și la CSȘ Cetate. Cu sportivele pregătite, au fost câștigate peste 150 de titluri naționale, începând de la categoria copii până la senioare, și peste 100 de locuri 1 în concursurile internaționale. A contribuit la pregătirea generației de aur a gimnasticii feminine românești, care a dominat CE, CM și JO în perioada 1975-1980. În 1975, antrenoare emerită. În 1981 s-a stabilit în SUA, unde a continuat să activeze în domeniul gimnasticii. La începutul anului 2001, Federația Americană de Gimnastică a oficializat numirea sa în funcția de antrenoare coordonatoare a lotului feminin de gimnastică al SUA. S-a retras în 2016. Alături de Béla Károly, a pregătit campioane de excepție: Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Melitta Ruhn, Mary Lou Retton, Julianne McNamara, Phoebe Mills, Kim Zmeskal, Betty Okino, Dominique Moceanu ș.a. Ordinul Meritul Sportiv, clasa I (1976). Antrenoare emerită (1975). Fundația Casa Campionilor, în 2007, Trofeul Antrenori de Legendă. Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1976).

KEREKEȘ, ANDREI

Născut la 9 ianuarie 1925, la Reșița. Unul dintre primii gimnaști români de înaltă performanță. Component al echipei României la Jocurile Olimpice de la Helsinki (1952), la Campionatul Mondial (Roma 1954, Moscova 1958). Campion național: 1951, 1952, 1953, 1955, 1956, 1957 – individual compus, 1951, 1953, 1955, 1956 – sol, 1952, 1953, 1956 – cal, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958 – inele, 1952, 1956 – sărituri, 1950, 1951, 1953, 1956, 1957 – paralele, 1959, 1951 – bară. Antrenor.

KOCSIS, FRANCISC

Născut în 19 mai 1930, com. Ciungi, jud. Satu Mare. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF 1954. Antrenor la Dinamo București, unde a funcționat peste 30 de ani, până la pensionare, selecționând și pregătind gimnaști de valoare ai clubului sau ai lotului național (Fr. Orendi, Gh. Tohăneanu, I. Zamfir, A. Kadar, Al. Szilahy, Dănuț Grecu ș.a.). A făcut parte din lotul național (1950-1956), participând la CE, CM și JO (Helsinki, 1952). Antrenor al lotului masculin la CM 1954, 1958, 1962. După pensionare a continuat să colaboreze ca antrenor la Clubul Dinamo și la ANEFS, contribuind la pregătirea unor gimnaști fruntași, campioni naționali și medaliați la competițiile internaționale oficiale. Antrenor emerit (1973). Arbitru internațional. Medalia Muncii (1963). Medalia Meritul Sportiv clasa I (1968).

KOCZI, FLAVIUS

Născut la 26 august 1987, la Reșița. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” Arad. A început să practice gimnastica la vârsta de 7 ani, fiind legitimat la CSS Reșița (1994-2006), sub îndrumarea antrenorilor Mircea Ciocănel, Daniel Paraschiv și Ioan Balint. Din anul 2006, la Dinamo Multiplu campion național la individual compus (2009, 2010, 2011), sol (2010, 2012, 2013), cal (2006, 2010, 2011, 2012), sărituri (2006, 2010, 2011, 2012, 2013) și bară (2006). Vicecampion mondial la sol, 2009 la Londra. Campion european la cal în 2006, la sol în 2011 și la sărituri în 2012. Patru medalii de argint (individual compus – 2011, sărituri – 2009, 2013, echipe – 2006) și 4 de bronz (echipe – 2008, 2012, cal – 2007, sărituri – 2010) la Campionatele Europene. La lotul național s-a pregătit cu Nicușor Pascu, Marius Urzică, Vasile Vug, Ștefan Gal, Ioan Suci. Campion absolut la „Internaționalele” României (2009, 2010). Aur (sol, sărituri) și bronz echipe, cal) la Jocurile Mondiale Universitare (2009 – Belgrad, 2011 – Shenzhen). A participat la două ediții ale Jocurilor Olimpice, la Beijing (2008) și Londra (2012). S-a retras din activitatea competițională la sfârșitul anului 2013. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului (2007). Ordinul Meritul sportiv clasa a III-a (2009).

LEONIDA, FLORICA

Născută în 1987) în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ANEFS București, specializare gimnastică, promoția 2007. Gimnastă de performanță la CSS 3 Steaua /, Steaua București, cu antrenorii: Eliza Stoica, Elena Ceampelea, Angela Cacovean și Gh. Neagu. Campioană națională de junioare. Componentă a loturilor de junioare (1999) și senioare (2000). Debutează la CE de juniori din 2002 (Patras). Participă la CM de seniori 2003 (Anaheim), argint echipe La Universiada din 2007, bronz la bârnă. La lotul național s-a pregătit cu O. Bellu, M. Bitang, L. Sandu și N. Forminte. Maestră a Sportului.

LERIC, CRISTIAN

Născut la 27 iunie 1974, la Arad. Cursuri FEFS Arad, Universitatea de Vest Timișoara. Legitimă la CSS Arad, unde a fost pregătit de antrenorul Lucian Popa. În competiții a reprezentat CSS Arad (1987-1991), iar cu dublă legitimitate CSS Arad – CSS Timișoara (1991-1993), CSM – CSS Arad (1993-1995) și CSM Arad – CSU Timișoara (1996-1998). Multiplu campion național la juniori și seniori, cu performanțe semnificative la individual compus și sărituri. La CN, categoria maeștri, din 1995 și 1996, se clasează pe locul 1 la aceste probe. Component al loturilor naționale de juniori și seniori. În 1991, la CE de juniori, de la Atena, bronz la sărituri. La CE de seniori din 1994 (Praga), argint și locul 7 cu echipa, iar la ediția din 1996 (Copenhaga) locul al 3 la sărituri și 6 cu echipa. Participant la CM din 1996 (Dortmund) – locul 10 echipă; 1995 (Sabae) – bronz cu echipa, 5 la sărituri și 11 la individual compus; 1997 (Lausanne) – locul 7 cu echipa. La JO din 1996 (Atlanta) – locul 9 cu echipa și 11 la individual compus. Argint la sărituri și bronz la individual compus la JMU 1995 (Fukouka) și bronz pe echipe la JMU 1997 (Sicilia). În 1998 s-a retras din activitatea competițională și s-a stabilit în SUA, antrenor la New York. Maestru emerit al sportului (1995)

LEUȘTEAN (TEODORESCU, POPESCU), ELENA

Născută la Cernăuți-Rosa, la 4 iulie 1935. Decedată în 2008, la București. Numele real al primei noastre medaliat olimpice la gimnastica este

Lehniuc. Sportiva născută în Bucovina de Nord a purtat acest nume până la vârsta de 8 ani. Odată cu mutarea familiei la Brașov, numele de Lehniuc avea să dispară definitiv, luând numele unei plante în care se ascunsese tatăl viitoarei gimnaste, după cel de-al II-lea Război Mondial, atunci când mulți dintre românii bucovineni au fost vânați de agenții sovietici spre a fi deportați în Siberia. Drept urmare, din Lehnic, numele de familie a devenit Leuștean. Una dintre primele noastre gimnaste care au deschis drumul afirmării acestei ramuri de sport pe plan internațional. Profesoară de educație fizică, cu specializarea gimnastică sportivă, absolventă a ICF București 1957. A fost încadrată ca asistent universitar la Catedra de gimnastică a ICF până în 1959, când s-a transferat la Catedra de educație fizică a Institutului de Construcții București, unde, în 1974, este promovată șef de lucrări. Activitatea sportivă a început-o la SMTCF-Brașov, sub îndrumarea prof. Dumitru Popescu-Colibași, dovedind aptitudini pentru jocurile sportive (în special handbal), atletism, schi și gimnastică. Inițial, s-a remarcat în atletism, în 1949 campioană națională de junioare la triatlon. În 1953 a făcut parte din lotul național, cu rezultatele de 5.14 m la lungime și 1.43 m la înălțime. Deși a fost solicitată atât la atletism, cât și la handbal, a optat pentru gimnastică. S-a pregătit la început cu prof. Adina Bârlea, apoi cu prof. Ileana Jipa. Legitimată la Clubul Știința București. În perioada 1953-1964, a câștigat 7 titluri de campioană națională și 9 pe aparate. Selecționată în lotul național, începând din anul 1951. Primul concurs internațional, Festivalul Mondial al Tineretului, din 1951, locul 5, cu echipa. În intervalul 1958-1964, a obținut 10 titluri de campioană internațională a României. Activitatea competițională oficială desfășurată în perioada 1954-1964 cuprinde participarea la două CM, două CE și trei ediții ale JO și un total de 9 medalii, unele performanțe fiind realizate pentru prima dată în gimnastica românească. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Maria Simionescu, Petre Dungaciuc și Caius Jianu. La CM din 1954 (Roma), locul 6 cu echipa, 5 la individual compus și 6 la bârnă. La ediția următoare a CM din 1958 (Moscova), bronz cu echipa (prima medalie obținută de gimnastica românească la un CM) și 6 la sărituri. Premiere sunt și medaliiile de bronz obținute la JO din 1956 (Melbourne) în proba pe echipe și la sol. Tot în proba pe echipe, mai câștigă o medalie de bronz la JO din 1960 (Roma), iar în 1964 (Tokyo), o clasare pe locul 6. Realizează performanțe remarcabile la CE – 3 medalii de argint (individual compus, paralele și sol) la prima ediție din 1957 (București) și 2 medalii de argint (individual compus, paralele), în 1959 (Cracovia). A fost prima gimnastă din țara noastră care a folosit, la sol, un acompaniamnt muzical ("Rapsodia română" de George Enescu). Maestră emerită a sportului. În 2000, Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa a III-a.

LISOFSCHI, MIRCEA

Născut în București, în 1943, la Ploiești. Locul 3 la cal la Campionatele Naționale (1967). Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, peia-lizarea gimnastică, promoția 1963. Antrenor de gimnastică. După absolvire, asistent la catedra de gimnastică a Institutului până la 1978. A început să practice gimnastica în 1956, participând la CN de juniori. Selecționat în lotul de juniori în perioada 1959-1960 și ulterior în lotul național de seniori. În 1968, antrenor al echipei ICF, iar în 1974 la lotul național de juniori, fiind încadrat la CSȘ Triumf București. În perioada 1981-1984, antrenor coordonator al lotului olimpic masculin. 1986-1988, antrenor la echipa națională a

Indoneziei. 1990-1993, antrenor federal FRG pentru gimnastică masculină juniori. 1994-1996, antrenor coordonator la lotul național al Greciei. Din 1997, în Venezuela. Antrenor Emerit (1992). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982).

LIȚĂ (VĂTĂȘOIU) EMILIA

Născută în 20 octombrie 1933, în comuna Căineni, jud. Vâlcea. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF din București. Colonel MI în rezervă. A început să practice gimnastica la Tânărul Dinamovist în 1951, apoi la Dinamo, unde a activat până în 1965. Multiplă campioană națională: trei ani consecutiv (1953-1955) cu echipa Dinamo; în 1954 și 1962, campioană națională la sărituri, în 1963, la paralele. Timp de peste 10 ani a făcut parte din loturile naționale, unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenorilor Maria Simionescu, Livia Costa, Petre Dungaciu, Caius Jianu. Medaliată la numeroase concursuri internaționale. A contribuit la realizarea unor performanțe în premieră pentru gimnastica românească. Debutază la CM din 1954 (Roma), unde se clasează pe locul 6 în concursul pe echipe, la ediția din 1958 (Moscova), bronz, aceasta fiind prima medalie pentru echipa de gimnastică a României, iar în 1962 (Praga) locul 9, în aceeași probă. Participantă la trei ediții ale JO: 1956 (Melbourne) – bronz pe echipe (prima medalie olimpică pentru gimnastica românească), locul 5 la ansamblu și locul 20 la individual compus; 1960 (Roma) – bronz pe echipe și locul 16 la individual compus. După retragerea din activitatea competițională, începând din 1965 până în 1985, s-a dedicat muncii de antrenore. A pregătit numeroase sportive care s-au afirmat pe plan intern și internațional, campioane naționale și medaliat la diferite concursuri internaționale, componente ale loturilor naționale: Aurelia Dobre, Simona Păuca, Laura Cutina ș.a. Arbitră internațională. A participat în calitate de antrenore și arbitră la JO de la München (1972), Montreal (1976), Moscova (1980), precum și la CM și CE organizate în perioada 1967-1984. Membră în Biroul FRG și în comisiile de specialitate ale acesteia. Maestră a sportului, Maestră emerită a sportului. Arbitru internațional. Antrenore emerită. Medalia Muncii (1956). Medalia Ordinul Muncii clasa a III-a (1960). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1968). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976). Ordinul Meritul Sportiv clasa I(1977). Medalia Națională Pentru Merit, clasa a III-a (2000).

LOAIEȘ, IONELA

Născută în 1979, la Comănești, jud. Bacău. Prima legitimare la CSS din Onești, ulterior Liceul cu program sportiv „Nadia Comănești”. La club s-a pregătit cu antrenorii Livia și Toma Ponoran. A debutat la vârsta de 9 ani. În 1994, în echipa care a cucerit medalia de aur la CM pe echipe de la Dortmund. La JO din 1996 de la Atlanta, bronz la echipe. Maestră emerită a sportului. În anul 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a.

LOȘNIȚĂ, AUREL

Născut la 2 noiembrie 1927. Locul 2 la inele și locul 3 la sol și bară la primul Campionat Național pe aparate (1948), precum și locul 2 (1951) și locul 3 (1952) la paralele. Component al echipei României la Jocurile Olimpice de la Helsinki.

LÖVY, FRANCISC

Născut în 1915 (d. ?), în Sighet, jud. Maramureș. După o serie de activități în producție și satisfacerea stagiului militar, a fost concentrat și trimis la muncă obligatorie într-un detașament din Polonia, de unde a fost eliberat în

1945. După 1945, în paralel cu munca profesională, a activat voluntar pe linie de sport, la județeană OSP Bistrița. După absolvirea unei școli de organizatori sportivi, în 1948 este promovat în aparatul central al OSP, apoi în CCFS/CM, UCFS și CNEFS. A îndeplinit funcția de inspector pentru gimnastică, iar după 1958, până în 1962 pe cea de secretar general al FRG. 1962-1975, secretar general. În cei aproape 20 de ani cât a activat pe linia gimnasticii, a contribuit semnificativ la dezvoltarea și afirmarea acestei ramuri pe plan intern și internațional.

LUCA (STÂNCULESCU), ALICE

Născută în 1934, la Comoșteni, jud. Dolj. Absolventă a ICF din București în 1956, profesoară de educație fizică cu specializarea gimnastică. Pregătește echipe de atletism, baschet și, în mod deosebit, echipe de gimnastică, cu care obține rezultate remarcabile în campionatele școlare și apoi universitare, cucerește numeroase locuri I, II, și III, mai ales cu echipa de gimnastică ritmică sportivă a Clubului Universitatea Iași, unde își desfășoară activitatea până în 1974. Din 1961 se transferă la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Iași, profesor universitar, șefa catedrei de gimnastică. În perioada 1974-1978, detașată în Algeria, la Constantine și Alger. Participă, ca arbitru, la numeroase concursuri, la Jocurile Mediteraneene, la stagii de pregătire și cursuri de perfecționare. 1957-1974 – președinta Comisiei județene de gimnastică; 1965-1974 – membră a Comitetului FRG; 1974-1978 – șefa disciplinei gimnastică din cadrul Facultății de Educație Fizică și Sport din Constantine (Algeria); 1963-1974 – membră a Consiliului profesional, secretar științific; președinta Comisiei județene „Sport feminin”. Distincții: „Meritul Sportiv”, „Merite deosebite în dezvoltarea sportului românesc”, „Merite în dezvoltarea activității culturale studentești”.

LUDU, REMUS

Născut la 13 mai 1914, la Târgu Lăpuș. Decedat: 1982. Component al echipei României la Jocurile Olimpice de la Berlin, 1936.

MACOVEI, CONSTANTIN

Născut în 1932, Hudești, jud. Botoșani. Absolvent al școlii normale de învățători din Sendriceni – Dorohoi (1951) și al Institutului „Maxim Gorki” din București (1955). În 1953 a debutat în presă la ziarul „Scânțea Tinerețului”, până în 1957. Din martie 1957 până în septembrie a fost șeful secției internaționale a ziarului „Drumul socialismului” Deva. Din 1959, redactor la ziarul „Sportul popular” (apoi „Sportul”, din 1989 „Gazeta sporturilor”). Redactor, șeful secției internaționale, secretar general, redactor șef. Președinte al Asociației Presei Sportive. Cel mai cunoscut ziarist specializat în gimnastică, participant la Jocuri Olimpice, Campionate Europene și Mondiale.

MAGDA, SILVIU

Născută în 1932, în com. Băcăinți, jud. Alba. Absolvent al ICF 1955. A făcut parte din lotul național (1957-1961). Antrenor al secției de gimnastică a Clubului „Steaua”, cu a cărei echipă a câștigat Campionatul Național. Antrenor al lotului național. Antrenor federal (1973-1983). A format și a contribuit la consacrarea unor gimnaști de elită: M. Borș, St. Harco, D. Grecu, A. Georgescu. Activitate didactică, șef de lucrări la Catedra de Gimnastică a ANEFS. A semnat 10 lucrări, printre care Manual de gimnastică (1982), Gimnastica acrobatică (1984), Gimnastica zilnică pentru bărbați (1983), Sănătate, forță, frumusețe (1985). Maestru al sportului.

MARINESCU, ALEXANDRA

Născută în 1981, la București. Liceul cu Program de Educație Fizică din Deva. Legitimată la Triumf București, unde i-a avut ca antrenori pe Marilena și Benoni Perețeanu, M. Borș și V. Grecu. La lotul național de junioare s-a pregătit cu Eliza Stoica, B. Perețeanu și Șt. Gal, iar la lotul olimpic, sub îndrumarea colectivului tehnic coordonat de Octavian Bellu. A debutat la vârsta de 9 ani. S-a afirmat la CE de juniori 1994, două titluri continentale (la individual compus și la bârnă) și bronz la sol, iar în 1996, două titluri europene de juniori, la individual compus și bârnă, argint la paralele și bronz la sol. În 1995, în echipa care, la CM de la Sabae (Japonia), se clasează pe primul loc. În 1996, la CM de la San Juan (Porto Rico), obține prima medalie la individual (argint la bârnă). În echipa JO 1996 de la Atlanta, care cucerește medalia de bronz. La CM din 1997 (Lausanne), componentă a echipei medaliată cu aur. Maestră emerită a sportului. În anul 2000, Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa a III-a.

MATUSEK, IOSIF

Născut la 17 februarie 1907, la Arad. Participant la Jocurile Olimpice de la Berlin (1936). La 29 de ani și 177 de zile, cel mai în vârstă component al formației noastre olimpice.

MAYER, IOSIF

Născut în 1912, la Timișoara. Decedat 2005). Absolvent al Școlii Tehnice Superioare a Facultății Electrotehnice din Viena. Atras de fenomenul sportiv, s-a încadrat ca specialist în gimnastică în Organizația Sportului Popular. Profesor de educație fizică și sport. Absolvent al ICF, obținând licența în educație fizică în anul 1958, cursuri fără frecvență. A funcționat la Catedra de gimnastica între 1950-1961, cu delegație de cadru didactic (șef de lucrări). Cercetător științific din anul 1961 la CCPS. Mai multe invenții, îndeosebi în perioada în care a lucrat la CCPS, unde a creat Laboratorul de biomotrie (care, ulterior, îi va purta numele). Antrenor coordonator al primului lot național de gimnastică feminină.

MĂRĂȘESCU, MARCEL

Născut în 1933, în Peștișani, jud. Gorj. Profesor de educație fizică, absolvent al SMTCF Craiova. Antrenor la ȘSE și CSȘ Olimpia Craiova, în perioada 1953-1993. În perioada 1987- 1988, antrenor în Spania la juniori. Antrenor Emerit (1992). Medalia Meritul Sportiv cl. I (1967).

MĂRGĂRIT (-DOBROVOLȘHI, -FODOR, -NICULESCU), ELENA

Născută la 25 octombrie 1936, la Timișoara. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București. Cadru didactic universitar la Academia de Studii Economice. A activat la clubul Știința București, sub îndrumarea profesorului Nicolae Băiașu. Multiplă campioană națională în concursul pe echipe și un titlu la individual, în 1960, la sărituri. Selecționată, începând din 1953, în loturile naționale, unde s-a pregătit cu antrenorii Maria Simionescu, Petre Dungaciu și Caius Jianu. Debutază la CM din 1954 Roma, locul 4 cu echipa. Contribuie la obținerea (în premieră pentru gimnastica românească) medaliilor de bronz în concursul pe echipe la ediția din 1958 de la Moscova, iar în 1962, la Praga, se clasează pe locul 9 în aceeași probă. La JO din 1956, de la Melbourne, face parte din echipa care cucerește pentru prima dată o medalie olimpică (bronz) și se clasează pe locul 5 la ansamblu, iar la ediția din 1960, de la Roma, o nouă medalie de bronz tot în concursul pe echipe. S-a stabilit în Germania. Maestră a sportului la gimnastică.

MERAN, CĂTĂLIN-DANIEL

Născut în 1972, în Târgu Ocna, jud. Bacău. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, Universitatea Ovidius Constanța, Antrenor de gimnastică. A practicat judo-ul la CSȘ Onești. Din 1997, la CSȘ 1 Constanța, la catedra de gimnastică. A făcut parte din colectivul de antrenori la loturile naționale de junioare de la Onești (2001-2004), iar din 2005 din colectivele de tehnicieni de la Deva. Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2008). Ordinul Meritul Sportiv clasa cu 1 baretă (2008)

MICLĂUȘ, PETRE

Născut la 10 iunie 1939, la Satu Mare. 1957 – 1960 Școala Medie Tehnică de Cultură Fizică Timișoara. 1960 – 1964 Institutul de Cultură Fizică București. Profesor educație fizică. 1982 – 1999 legitimat la Clubul Sportiv Municipal Baia Mare. Component al lotului între anii 1960 – 1964. A evoluat la Campionatele Internaționale ale României (1963 – 1964), Campionatele Europene (Belgrad – 1963), Jocurile Olimpice (Tokyo – 1964). Campion național la sărituri (1962), locul 2 la cal (1964), inele (1962, 1963, 1964), sărituri (1963) și locul 3 la cal (1963). Antrenor: 1974 – 1982 la Petrolul Ploiești, 1969 – 1971 Centrul Olimpic Onești, 1968 – 1974 Dinamo București, 1964 -1968 la Steaua. Maestru al sportului. Consultant tehnic la cluburi din Franța (Nimes și Vergese) în 1993, 1994 și 2002. Din 1994, firmă privată de Gimnastică de întreținere, recuperare și dezvoltare pentru copii și adulți.

MIHAIUC, PETRE

Născut la 5 iulie 1948, la București. A evoluat pentru Steaua. Participant la Jocurile Olimpice din 1972, locul 7 cu echipa și 34 la individual compus. În echipa României la Campionatele Europene din 1967, de la Tampere (locul 34 la individual compus), din 1969, de la Varșovia (locul 42 la individual compus) și la Campionatele Mondiale din 1970, de la Ljubljana (locul 8 la echipe și 28 la individual compus). Campion național la individual compus (1969, 1971), sol (1969, 1971), inele (1969, 1971), sărituri (1967, 1969, 1971), paralele (1969, 1971), bară (1969, 1971), dar și alte locuri pe podium.

MILEA (RĂILEANU), LUMINIȚA, ELENA

Născută la 11 martie 1962, în satul Vintilă Vodă, județul Buzău. Selecționată și pregătită de soții Martha și Bella Karoly din grădiniță. Practică gimnastica din anul 1970. Apare în concursuri oficiale din 1972. Argint cu echipa la Jocurile Olimpice de la Montreal. Maestră a sportului. Antrenoare. Profesoară.

MILOȘOVICI (-VÂNĂTU), LAVINIA

Născută la 21 octombrie 1976, la Lugoj. Facultatea de Educație Fizică a Universității din Timișoara. A început activitatea la CSȘ Lugoj, apoi la CSȘ Cetate Deva. La club s-a pregătit cu antrenorii P. Șebu și Mirela Sucală-Dicu, iar la lotul național cu O. Bellu, Mariana Bitang, N. Forminte și T. Ponoran. Începe activitatea competițională la vârsta de 10 ani. În cei peste 6 ani de activitate în loturile naționale participă la trei CE de juniori și seniori, șapte CM și la două ediții ale JO, la care a obținut 29 de medalii, din care 13 de aur. Deținătoare a numeroase titluri de campioană națională, câștigătoare a unui mare număr de campionate și concursuri. Debutează în competițiile internaționale oficiale în 1991, la CE de juniori, unde câștigă 2 medalii de aur (sol și sărituri) și una de argint (bărnă). În 1991, la CM de seniori de la Indianapolis (SUA),

aur și primul său titlu mondial la sărituri, precum și 2 medalii de bronz, la bârnă și echipe. În 1992, la CM de la Paris, câștigă locul 1 la paralele, în 1993, la CM de la Birmingham, locul 1 la bârnă și argint la sărituri. A făcut parte din echipa care, la CM Dortmund în 1994, a cucerit medalia de aur. La CM de la Brisbane, două locuri secunde (individual compus și sol) și bronz la sărituri. În 1995, campioană mondială cu echipa la Sabae (Japonia), unde mai câștigă și o medalie de bronz la individual compus, iar la CM din 1996 de la San Juan (Porto Rico), bronz la sol. La CE din 1994, titlul continental cu echipa și la sărituri, argint la sol și bronz la bârnă, iar în 1996, două titluri europene (echipe, sol) și bronz la individual compus. Strălucește la JO din 1992, unde se impune prin cele două titluri, la sol (toți arbitri i-au acordat nota 10) și la sărituri, bronz la individual compus și argint cu echipa. La JO de la Atlanta 1996, bronz la individual compus și echipe. A fost medaliată, la individual, la fiecare Campionat Mondial, Jocuri Olimpice și Campionat European în perioada 1991 – 1996, fiind una dintre cele trei gimnaste xu o asemenea performanță după Larisa Latynina și Věra Čáslavská, care a obținut cel puțin un titlu în cele 4 probe. A fost ultima gimnastă care a primit nota 10.0 la o competiție olimpică. A fost declarată cea mai bună sportivă a României în 1992, 1993 și 1995. În Codul de punctaj al FIG, un element tehnic la bârnă îi poartă numele – urcare Miloșovici (ronda salt grupat înapoi cu revenire în poziția călare). Maestră emerită a sportului. Premiul Național pentru sport. S-a retras din activitatea competițională oficială după JO din 1996. În anul 2000, Ordinul Național „Pentru Merit”, în grad de ofițer.

MOCEANU, GHEORGHE

Născut 1931. Decedat 1909. Considerat părintele educației fizice școlare din țara noastră, a fost un militant activ pentru introducerea educației fizice în școli. Timp de mai bine de treizeci de ani și-a dedicat energia organizării și conducerii activității de educație fizică din sistemul școlar și militar, dar și în înființarea unor societăți sportive și în formarea instructorilor și profesorilor de specialitate. Gheorghe Moceanu s-a născut în comuna Orman din fostul județ Someș, părinții săi fiind țărani săraci. Primele studii le-a făcut la Blaj și Cluj, apoi a plecat la Viena, unde a studiat teologia și a urmat conservatorul de muzică și declamații. Mai târziu s-a angajat ca acrobat în trupa de gimnaști trapeziști a englezilor James-Robinson, cu care a colindat lumea. În urma unui accident a renunțat la trupă și s-a reîntors la Cluj, unde a fost numit profesor de gimnastică la liceele catolice din localitate. Venind la București (nu există certitudine în privința anului sosirii sale la București. După unii autori în 1860, după alții în 1862. Mai posibil pare anul 1862) a fost angajat profesor de gimnastică la pensionul Șeicariu. În același timp. V. A. Urechia i-a dat să compună partea coregrafică a piesei sale de teatru „Banu Mărăcine”. Moceanu se remarcă prin modul în care prezintă jocurile „Bătuta” și „Brîul” (aceasta a fost una dintre primele reprezentări artistice a dansurilor populare). Devenind cunoscut, a fost numit profesor de gimnastică la „Sf. Sava” (aici lucrează până la pensionare), liceul „Matei Basarab”, Școala normală, Școala de ofițeri etc. În 1868 a fost angajat și de „Societatea centrală română de arme, gimnastică și dare la semn” (Tîrul), tot ca profesor. El a activat aici până în 1898. În anul 1904, ieșind la pensie din învățămînt, înființează o școală particulară de gimnastică, pe care o conduce până la moartea sa (14 septembrie 1909). Închinându-și întreaga viață educației fizice, Gh. Moceanu

a depus o activitate multilaterală pe acest tărâm. Printre altele, Moceanu a fost unul din inițiatorii „Societății centrale române de arme, gimnastică și dare la semn” (Tirul), unde a activat ca profesor din 1868. Reușind să atragă atenția câtorva personalități (generalul Florescu, V. A. Urechia, dr. Davila, dr. Istrati), el a obținut sprijinul lor într-o serie de acțiuni menite să răspândească gimnastica. Astfel, la sugestia sa, generalul Florescu legiferează introducerea gimnasticii în armată. Crearea unui climat favorabil gimnasticii determină introducerea acesteia în licee în 1864, ca obiect facultativ. În 1871, Moceanu înființează pe lângă societatea „Tirul” o școală de gimnastică pentru școlari, fiind astfel primul pedagog român care a căutat să introducă exercițiile fizice în activitatea extrașcolară a elevilor. Peste trei ani a înființat o altă școală de scrimă și gimnastică. Concomitent cu strălucita sa carieră didactică și organizatorică în domeniul gimnasticii, dansurilor populare, înotului, tirului, patinajului, el a elaborat mai multe lucrări menite să-i fundamenteze și să-i propage ideile și materializarea lor: Cartea de gimnastică cu figuri în text (1869) – cu prefață de B. P. Hasdeu; Istoria, anatomia și igiena gimnasticii (1887); Școala de patinaj (1892); Cartea de gimnastică pentru uzul școlilor primare și secundare de fete (1882); Gimnastica populară și rațională pentru uzul școlilor primare, secundare și superioare, semnată în colaborare cu N. Velescu (1887); Memorii asupra gimnasticii și călătoriilor mele în Europa, Asia, Afiica și America (1895). Considerat promotorul gimnasticii și dansurilor populare în școala românească. Despre personalitatea și realizările lui în domeniul educației fizice și sportului scrie elogios Nicolae Iorga, în cartea sa „Oameni care au fost...”, numindu-l „Gimnasticu Moceanu”.

MOLDOVAN, VASILE

Născut la 28 august 1911, la Cluj. Component al echipei României la Jocurile Olimpice de la Berlin, 1936.

MOLNAR, LEVENTE

Multiplu laureat la diverse competiții naționale și internaționale. Campion mondial universitar la inele, 1983 Edmonton (Canada) și bronz la Campionatele Europenele din 1983. Campion național la inele (1983, 1984, 1985, 1986, 1987) și locul 3 la cal (1986) și inele (1989). Legitimă la Dinamo București.

MORARIU, ALBIN

Născut la Kosice, în Slovacia, în 1905, într-o familie de români originari din Ardeal. Decedat 1974. Înainte de a se stabili, în 1919, la Cluj, el și cei trei frați ai săi au făcut parte din organizația „Sokolilor”, care le-a stimulat pasiunea pentru gimnastică. Ulterior s-a antrenat și perfecționat în cadrul asociației Angajaților Comerciali, pentru care a concurat la tradiționalele întreceri sportive școlare de la Blaj (1922 – 1923), Cluj, Cristuru Secuiesc, Belgrad, Praga. La inițiativa prof. Iuliu Hațieganu, va participa la un lung turneu de demonstrații susținute în orașele ardelene, alături de Istvan Pelle, campionul olimpic de gimnastică (Los Angeles, 1932), și de A. Vandor, campionul Ungariei. Exercițiile lui, mai ales cele executate la inele, au egalat măiestria campionului olimpic. Satisfacția consacării în elita sportivă a timpului i-o va oferi pregătirea și conducerea echipelor masculine și feminine de tenis de masă ale țării, câștigătoare ale medaliilor de argint, la CM de la Praga (1936), și de bronz, la CM din 1939. A fost un bun patinator, înotător și săritor de la trambulină. În paralel cu activitățile competiționale, fiind unul dintre

colaboratorii prof. Iuliu Hațieganu, și-a consacrat eforturile și energia demersurilor de stimulare a educației fizice și sportului în lumea satelor, considerându-le ca surse ale regenerării morale, spirituale și fizice a populației rurale. În acest sens, a înființat, în 1928, AS „Șoimii Carpaților”, al cărei președinte a fost ales prof. Iuliu Hațieganu. Succesele obținute de formațiile țărănești la serbările anuale organizate de ASTRA, la serbările din București, precum și la demonstrațiile sokolilor de la Praga (1938) i-au conferit notorietate publică. Alături de același mare animator care a fost prof. Iuliu Hațieganu, a construit și amenajat pentru studenții Universității din Cluj, în 1928, „Parcul Sportiv”, unic în Europa, ale cărui fotografii și schițe vor primi, la Congresul Preolimpic al Muzeelor, în 1936, medalia de bronz. Publică, în anii 1968 și 1969, două lucrări cu caracter istoric și memorialistic: „50 de ani de sport” și „Iuliu Hațieganu și ideea educației fizice în România”. Pentru activitatea sa prodigioasă a fost distins, între altele, cu titlul de Maestru emerit al sportului.

MUNTEAN, ANDREI

Născut la 30 ianuarie 1993, la Sibiu. Primii antrenori, Ciprian Băiaș și Carmen Roșianu. S-a transferat la Bistrița când a fost selecționat la lotul olimpic de juniori. În 2009, laureat cu argint la sol și cu bronz pe echipe la Festivalul Olimpic al Tineretului European de la Tampere. În 2010 a devenit primul campion olimpic de tineret din România, după ce a câștigat aurul la inele la Jocurile Olimpice pentru tineret din 2010. S-a clasat și pe locul 2 la paralele. Aur la paralele, la Campionatele Europene de juniori de la Birmingham. Din 2011 component al lotului de seniori. Campion Național la individual compus 2012, 2014, inele 2013, 2014, 2015, sărituri 2014, paralele 2015, bară 2010, precum și alte locuri pe podium. Finalist la Campionatele Europene (Montpellier 2015, Berna 2016 – locul 5) și la Jocurile Olimpice Rio 2016 (locul 6).

MUNTEANU, ANDREEA

Născută la 29 mai 1998, la Bustuchin, jud. Gorj. A început gimnastica de performanță la CNS Cetate Deva, cu antrenorii Mirela Dicu, Alexandru Militaru, Lenuța Slabu, Sorin Tolteanu. Între anii 2011-2013 a fost componentă a lotului național de junioare, coordonat de Ramon Micu, Cristian și Lăcrămioara Moldovan, Adela Popa, Gherghe Orban și coregafa Corina Dorean. Din 2013, la Centrul Olimpic de la Izvorani. La Campionatele Europene de junioare de la Bruxelles, din 2012, argint la bârnă și bronz cu echipa, individual compus și sol. În 2015, la Montpellier, campioană europeană la bârnă. Campioană națională la bârnă (2014).

MUNTEANU, OLGA

Născută la 18 octombrie 1927. Componentă a echipei României la Jocurile Olimpice de la Helsinki.

NEACȘU, MARILENA

Născută la Sibiu, la 15 august 1961. Descoperită de antrenorii Cristi Voiciulescu și Nicolae Buzoianu la vârsta de 10 ani. Campioană națională de juniori 1974, la individual compus și 3 aparate. Componentă a lotului național, s-a pregătit cu Martha și Bella Karoly, apoi cu Nicolae Covaci. A făcut parte din lotul care a participat la JO din 1976, fiind rezervă. La Campionatele Europene de la Praga, din 1977, și la Campionatele Mondiale de la Strasbourg, din 1978, argint cu echipa. Campioană absolută la Internaționalele României din 1978, iar în perioada 1976-1978 a fost de mai multe ori

medaliată la diverse competiții din țară și din străinătate. După retragerea din activitate, antrenor la CSȘ Cetate Deva. După 1990, s-a stabilit în Canada. Maestră a Sportului.

NECULIȚĂ, MARIA

S-a născut la Hunedoara, la 30 martie 1974. Legitimată la CSȘ Cetate Deva, unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenorului I. Bulacu, iar la lotul național cu O. Bellu, I. Pop, Leana Sima. Medaliată la CN de junioare și senioare, precum și la diferite concursuri internaționale. Debutază în 1990 la CE cu bronz la bârnă. La CM 1991, la Indianapolis, bronz pe echipe, iar la ediția din 1992, de la Paris, argint la bârnă și bronz la sol. La JO 1992, argint echipe. Maestră emerită a sportului. După 1993, antrenoare în Italia.

NICOLAU (-STATKUS), ELIZA

Născută la București. A început gimnastica la CSȘ Triumf București, iar din 1990 s-a mutat la CSM Onești. A fost o mare speranță a gimnasticii românești la începutul anilor 1990, câștigătoare a Cupei Leverkusen (1990, 1991). Antrenoare. Stabilită în SUA.

NICULA, EMILIAN

Născut la 29 mai 1963, în București. Multiplu campion national – individual compus 1983, 1984, 1985, inele 1984, 1987, paralele 1983, bară 1981, 1982, 1983 – și medaliat la „naționale”. Învingător la Internaționalele României. Campion mondial universitar la bară, aur cu echipa la Universiada de la București în 1981. La Olimpiada de la Los Angeles, în finală la individual compus (locul 14) și cal (locul 7). Ordinul Meritul Sportiv, clasa I (1982).

NISTOR, STELIANA

Născută la Sibiu, la 15 septembrie 1989. A început gimnastica la CSȘ Sibiu, antrenoare Mihaela Stănuleț și Raluca Bugner. La Europenele de la Amsterdam din 2004, aur la individual compus și sol, argint cu echipa și la sărituri. La senioare, campioană europeană cu echipa la Clermont-Ferrand în 2008. Multiplă campioană națională sau câștigătoare la Internaționalele României. Bronz cu echipa la Jocurile Olimpice de la Beijing, argint și bronz la Campionatele Mondiale 2007, o medalie de aur, trei de argint și una de bronz la Campionatele Europene din 2006, 2007 și 2008, desfășurate în Volos, Amsterdam și Clermont Ferrand. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu 2 barete (2008).

NISTOR, ȘANDRO

Născut la 17 septembrie 1974, Oradea. Absolvent al ANEFS (2006), specializare gimnastică. Legitimă la clubul Steaua București. Component al echipei naționale de seniori la Jocuri Olimpice (1996, 2000), Campionate Mondiale (1994, 1995 – bronz, 1997, 1999), Campionate Europene (1994, 1996), Jocurile Bunăvoinței (1994 - medalie de argint la bară) și junior (1991 – bronz la cal și inele). Campion național individual compus (1996, 1997), inele (1996), bară (1995, 1999). Stabilit în SUA. Antrenor. Arbitru.

ODORHEAN, DAN

Născut la 19 octombrie 1962. Fost component al loturilor naționale de junior și seniori la finalul anilor '70 – '80. Clubul Steaua. Campion național – sol 1981, 1982, 1983, sărituri 1982. Component al echipei României la Campionatele Mondiale 1983 (Budapesta), locul 11. Campion balcanic. Campion mondial universitar la sol în 1981 (București) și argint la sărituri. Maestru emerit al sportului. Meritul Sportiv, clasa I (1982).

OLARU, MARIA

Născută în 4 iunie 1982, la Fălticeni. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS Timișoara și a studiilor de masterat. Descoperită de prof. Doina Pasmangia, care a îndrumat-o către CSS Cetate Deva, unde și-a continuat pregătirea sub îndrumarea antrenorilor Ioan Cărpinișan și Liliana Cosma. La lotul național s-a pregătit cu colectivul de tehnicieni coordonat de Octavian Bellu. Campioană națională de junioare. Prima participare internațională, la CE de juniori din 1996 (Birmingham), medalie de aur la sărituri. În 1998 la CE de senioare, aur echipe și argint la sărituri. La CM de la Tianjin (China), a contribuit la cucerirea celui de-al patrulea titlu mondial consecutiv de către echipa României. Debutantă la o asemenea competiție, la numai 17 ani, titlul mondial la individual compus, aceasta fiind a doua performanță absolută după cea realizată de Aurelia Dobre (Rotterdam, 1987) și bronz la sărituri. La JO de la Sydney din 2000, contribuție la cucerirea aurului pe echipe, iar la individual compus medalie de argint. Maestră emerită a sportului (1999). Arbitru internațional. În anul 2000, Ordinul Național „Serviciul Credincios”, în grad de comandor (2000). Meritul Sportiv clasa I (2008).

OPRESCU, NICOLAE

Născut la 1 martie 1953, la București. A activat sub culorile clubului Dinamo București. Component al echipei României la trei ediții ale Jocurilor Olimpice (1972, 1976, 1980). Cea mai bună performanță, locul 4 la Moscova 1980, cu echipa. Component al echipei la C.M. 1974 (Varna), 1978 (Strasbourg) – locul 7 la inele -, 1979 (Fort Worth) și C.E. 1969 (Varșovia), 1973 (Grenoble) – locul 6 la sol, 1979 (Essen) – locul 8 la inele și 6 la paralele. Campion național 1972, 1975 (cal), 1970 (sărituri), 1977, 1980 (bară). Medalia Meritul Sportiv, clasa I (1976).

ORENDI, FREDERIC

S-a născut la 12 martie 1930, la Mediaș. Profesie: desenator etnografic. Unul dintre pionierii gimnasticii de performanță, de profesie desenator tehnic. A activat la Dinamo București, în perioada 1952-1964, unde s-a pregătit cu antrenorul F. Kocsis. A cucerit 37 de titluri de campion național: 8 cu echipa și 29 individuale, dintre care 4 de campion absolut, dovedindu-se un bun concurent la toate aparatele. Medaliat la numeroase concursuri internaționale. De șase ori campion internațional al României în 1958, 1960-1964. În perioada 1962-1964 ocupând, s-a pregătit la lotul național cu antrenorii Nicolae Vieru și Costache Gheorghiu. A participat la JO din 1952, locul 20 cu echipa și, în 1964, locul 12, tot cu echipa; la CM din 1954 și din 1958 – locul 13 pe echipe și 20 la individual compus, iar la cele din 1962 – locul 17 la bară. La Cupa Europei din 1963, s-a clasat pe locul 31 la individual compus. Mastru al sportului și Mastru emerit al sportului (1973).

ORZAȚA, RAREȘ, IULIAN

Născut la 16 februarie 1977, la Brașov. Antrenor de gimnastică, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Gimnast legitimat la CSS Brașovia unde, până în 1992, s-a pregătit cu antrenorii George Hristov și Gheorghe Blaj. A mai reprezentat în competiții: CSS Brașovia – CS Steaua (1992-1995 – cu dublă legitimare); CS Steaua (1995-1996); CS Brașovia – CSU Brașov (1997); CS Dinamo (1998-2002). Multiplu campion național și medaliat la CN de juniori și maestri. Component al loturilor naționale de juniori și seniori (1995-2001), unde a fost pregătit de colective tehnice coordonate de antrenorul Dănuț

Greco. Participant la CE și seniori, la CM și JO. În 2002, s-a retras din activitatea competițională, actor la „Cirque du Soleil”, în anul 2005 devenind unul dintre componenții de bază ai acestei trupe. În 2007, stabilit în SUA, la Las Vegas, interpretând roluri de acrobat. Maestru Emerit al Sportului (2000).

PASCU, NICUȘOR

Născut în 1969, în Brașov. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Transilvania Brașov, promoția 2009, unde și-a continuat și masteratul. Antrenor. Și-a început activitatea la 6 ani. Legitimă la CSȘ Brașovia (1975-1987), avându-i ca antrenori pe Marton Sima și Gheorghe Blaj. 1987-1991 a reprezentat Dinamo București. 30 de titluri de campion național de juniori și 20 de seniori. Component al loturilor naționale. La CE 1989 (Stockholm), argint la bară (antrenori Dănuț Greco și Aurelian Georgescu). Evoluțiile sale valoroase la bară au fost notate de 4 ori cu nota 10. Din 1991, antrenor, revenind, la CSȘ Brașovia. A făcut parte din colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile naționale de juniori la 4 ediții ale CE (1991-1995). Între 1996-1998, a contribuit la pregătirea loturilor naționale de seniori și a continuat activitatea de antrenor în Elveția. În 2009, antrenor coordonator la lotul național masculin al României. Arbitru. Maestru Emerit al Sportului (1989). Stabilit în Elveția.

PAULA, IOAN

Născută la 1 aprilie 1955, la București. Componentă a echipei României, participantă la Jocurile Olimpice din 1972. Campioană națională 1972 (sărituri).

PAȘCA (-ROMAS), MIRELA, ANA

Născută la 19 februarie 1975, la Baia Mare. Legitimată la Clubul Sportiv Municipal Baia Mare, sub îndrumarea antrenorilor Elena Marinescu, Alex. Aldea, Iuliana Simonfi. La lotul național de la Deva, a lucrat cu antrenorii O. Bellu, I. Pop și Eliza Stoica. Campioană națională la junioare și la senioare, medaliată la diferite concursuri internaționale. S-a impus în arena internațională la CE din 1990, aur la paralele. La CM din 1991 de la Indianapolis, bronz pe echipe, iar la ediția din 1992 de la Paris, bronz la paralele. La JO din 1992 de la Barcelona, argint pe echipe, finalistă la paralele. Maestră emerită a sportului. Antrenoare.

PĂTRAȘCU, CERASELA, ȘTEFANIA

Născută în 1992, în Balș, jud. Olt. Legitimată la CSȘ Cetate Deva (2001), unde s-a pregătit cu antrenorii Ramona Micu și Florin Cotuțiu. Se remarcă la CN din 2005. Selecționată în lotul național de junioare (2005) și, apoi, în cel de senioare unde s-a pregătit cu antrenorii Nicolae Forminte, Liliana Cosma, Cătălin Meran, Marius Vintilă, Lucian Sandu, Raluca Bugner și coregraful Puia Valer. În anul 2006, participă la CE de juniori (Volos). În anul următor (2007), la CM de seniori (Stuttgart). La CE de la Clermont Ferrand (2008), după o aterizare greșită la paralele accident la meniscul genunchiului drept, care a necesitat două intervenții chirurgicale. După recuperare, în 2010, inclusă în lotul pentru CE Birmingham. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2008).

PĂUCA (-RUS), SIMONA

Născută la 19 septembrie, la Azuga, jud. Prahova. A început să practice gimnastica în anul 1974 la CSȘ 2 București, sub îndrumarea antrenoarei Iulia Rotărăscu. Din 1982, la Dinamo București (antrenori Emilia Liță și Florin Ștefănescu). La lotul național s-a pregătit cu Adrian Goreac, Maria Cosma, Octavian Bellu, Adrian Stan. În anul 1983, campioană balcanică absolută și

campioană națională în proba pe echipe. În 1984, locul 1 la bârnă la Campionatele Internaționale ale RDG. Contribuție însemnată la buna reprezentare la JO din 1984, de la Los Angeles, două titluri (echipe, bârnă), iar la individual compus locul 3. A activat ca antrenore la grupele de copii la CSȘ 7 Dinamo. Maestră emerită a sportului.

PĂUNESCU, GHEORGHE

Născut la 20 ianuarie 1948, la Craiova. Club: Dinamo București. A făcut parte din echipa României care participa la două ediții ale Campionatelor Mondiale – Ljubljana (1970) și Varna (1974), la două „europene” – Madrid (1971) și Grenoble (1973), la Olimpiada de la Munchen din 1972. Multiplu campion național (1968, 1970, 1972, 1973 – sărituri, 1970 – sol, 1971, 1972 – cal, 1970 – bară) și balcanic. Responsabil al Centrului Federal de Gimnastică din regiunea Lazio, în cadrul Centrului Olimpic Aqua Acetosa. Stabilît în Italia. Antrenor.

PĂUNESCU, MARCELA

Născută la 11 ianuarie 1955, la Criova. Sora lui Gheorghe Păunescu. Componentă a echipei româniei la J.O. 1972.

PERIN, STELA

Născută la 6 mai 1934, la Arad. A activat în perioada 1950 – 1955. Multiplă campioană națională (sărituri – 1950, 1951, 1952, 1953 și sol – 1952, 1953, 1954). Componentă a echipei olimpice la Jocurile de la Helsinki 1952.

PESCARU, DANUȚ FLORENTIN

Născut la 25 martie 1977, la Caracal (jud. Olt). Club: CSS Reșița. Component al echipei României la Jocurile Olimpice de la Sydney, la Campionatele Mondiale (Tianjin, 1999), Jocurile Mondiale Universitare (Sicilia, 1997 – locul 3 cu echipa), la Campionatele Europene (Charleroi, 1995 și Praga, 1994). Medalie de argint (CE 1955) și campion European (CE 1994), la sărituri. Campion național 1999 – individual compus.

PETROVSCHI (-HEAD), OANA ANDREEA

Născută la 5 februarie 1986, la Bârlad. A început gimnastica în orașul natal, iar la 7 ani a plecat la Deva, fiind elevă a CSȘ Cetate Deva. Începând din 1997, se remarcă la CN. Parcursul de performanță a fost perturbat de mai multe accidentări în perioada 2000-2002. Cele mai valoroase rezultate: bronz CE seniori 2002 (Patras), la sărituri, argint CM 2002 (Debrecen) la paralele. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii O. Bellu, M. Bitang, A. Sandu și B. Pereșeanu. S-a retras din activitate în 2003. Maestră a Sportului

PÎNTEA, VALENTIN

Născut la 19 aprilie 1962, la Lugoj. Gimnast de valoare, participant la Jocurile Olimpice din 1984 și 1988. La Olimpiada californiană, locul 6 la sol. Bronz la inele la Campionatele Europene din 1985, de la Varna. Multiplu campion național (1984, 1985, 1986, 1988 – sol, 1983, 1984 – sărituri) și al „Internaționalelor” României.

PODLAHA, ROBERT

Născut la Timișoara. 1918 – 1990. Liceul „Piarist” Timișoara 1938. Cursurile ANEF, diploma de licență în 1942. După anul 1946, a activat ca Inspector pentru Natație și alte ramuri de sport, în cadrul OSP. După absolvirea ANEF, până în anul 1949, șef de lucrări la Catedra de Gimnastică (condusă de prof. Virgil Roșală). Profesor suplinitor la liceele „Aurel Vlaicu”, „Nicolae Bălcescu” și „Construcții Civile și Edilitare” din București. Secretar al FRG. Președintele

Comisiei Tehnice pentru antrenori și arbitri. În perioada 1950-1955, antrenor la Steaua. A publicat o serie de articole și de lucrări cu caracter metodic și de cercetare, referitoare la specialitatea gimnasticii sportive. Peste 70 de titluri. 7 inovații și invenții brevetate. Arbitru internațional. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1972).

PONOR, CĂTĂLINA

Născută la Constanța, la 20 august 1987. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS Constanța, 2009. Antrenoare de gimnastică. Descoperită de Matei Stănei. A început gimnastica la Farul Constanța, cu Matei Stănei, Camelia Voinea și Gabriela Dosoftei. Cluburi: Farul Constanța, Dinamo București. La lotul național, cu Octavian Bellu, Mariana Bitang și Lucian Sandu. După Mondialele de la Anaheim din 2003, trei medalii de argint (cu echipa, la bârnă și la sol), triplă campioană europeană la Amsterdam, în 2004, și olimpică la Atena, în 2004, la aceleași probe. La Mondialele de la Melbourne, din 2005, bronz la bârnă. S-a retras în 2006. A revenit în mai 2007, componentă a clubului bucureștean Dinamo. În anul 2009, a plecat în SUA ca antrenoare la sala care aparține soților Teodora Ungureanu și Sorin Cepoi, unde s-a ocupat de inițierea unei grupe de fete, în special la sol și la bârnă. Mai multe încercări ca antrenoare (Canada, SUA, Coreea de Sud, Clubul Dinamo), precum și participări la diferite spectacole demonstrative. La începutul anului 2011 s-a reîntors la lotul olimpic, sub pregătirea antrenorilor Mariana Bitang și Octavian Bellu. La Campionatele Europene de la Bruxelles, două titluri continentale, cu echipa și la bârnă, precum și argint la sol. La Olimpiada de la Londra, bronz la echipe, argint la sol și locul 4 la bârnă. S-a retras, din nou, din activitatea competițională după Olimpiada din 2012. A revenit în 2014, pentru a obține două medalii de bronz la Campionatele Europene 2016 (Berna), la sol și bârnă. La 28 de ani, devine a 4-a gimnastă din istoria olimpică românească participantă la 3 ediții ale Jocurile Olimpice, după Sonia Iovan, Elena Leuștean și Emilia Vătășoiu-Liță (1956, 1960, 1964), prin participarea la ediția de la Rio 2016. Portdrapel al Delegației României la Jocurile Olimpice de la Rio 2016, o premieră pentru gimnastica olimpică românească. Maestră Emerită a Sportului (2005). În 2004, decorată cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu 2 barete și cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I, iar după JO din 2012 cu Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de cavalier.

PONORAN, TOMA ALEXANDRU

Născut în 1955, la Lugoj. A absolvit studiile secției de Educație Fizică a Institutului Pedagogic din Oradea. Component al lotului de juniori (1972-1973). Antrenor CS Onești, lot olimpic Deva (1992-1996) și lot de juniori Onești (1996-1998). Contribuție la obținerea unor rezultate remarcabile: locul 1 echipe la CM Dortmund (1996), locul 3 echipe la JO de la Atlanta (1996) și locul 3 la CE din Suedia. A contribuit la pregătirea sportivelor Ionela Loaieș, Ana Maria Bican. Antrenor emerit (1995). Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004).

POPA (-TOMA), CELESTINA ȘTEFANIA

Născută la Ploiești, la 12 iulie 1970. A activat la Petrolul Ploiești, antrenoare Leana Sima. La lotul național, cu antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu. La CM 1985, argint echipe, iar la CM 1987, aur echipe. Din 1995, antrenoare în Canada. Maestră emerită a sportului (1986)

POPA (-DICSON), EUGENIA

Născută la București, la 10 septembrie 1973. A activat la CSS nr. 7 și la Dinamo București, cu antrenorii Rodica Apăteanu și L. Mazilu. În cadrul lotului național, antrenori A. Goreac, O. Bellu, Leana Sima, Eliza Stoica, A. Stan. Medaliată la CN și la diferite concursuri internaționale. Argint în 1998 la CE de junioare; argint la CM din 1989 de la Stuttgart și bronz în 1991, la Indianapolis, ambele pe echipe. Maestră emerită a sportului (1989). După 1994, antrenoare în Irlanda și SUA.

POPA, LUCIAN

Născut în 1956, în Cluj-Napoca. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj-Napoca. Lector-dotorand la Universitatea Aurel Vlaicu Arad. Antrenor. A practicat gimnastica de performanță, Legitimat la CSM Cluj-Napoca și CSU Oradea. Component al lotului național de juniori. A elaborat mai multe lucrări științifice, 8 dintre acestea fiind publicate în revistele de specialitate. Contribuie la dezvoltarea gimnasticii în județul Arad, fiind președintele Asociației județene de gimnastică. Antrenor Emerit (1998).

POPESCU, DANIEL ILIE

Născut la 1 iunie 1983, la Reșița. Profesor de educație fizică și sport. Absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din Bacău, promoția 2009. A început sportul la 5 ani, dar a practicat mai întâi luptele libere, încurajat de unchiul sau Ilie Ene, antrenor de lupte. Remarcat de antrenorul Ion Albu care a insistat să vină la gimnastică. Legitimat la CSS Reșița (1989-2001), unde s-a pregătit cu antrenorii Cristina Predescu și Marian Colăcel. 2001-2009, la Dinamo București, unde a fost angajat ca agent. S-a pregătit cu antrenorul Adrian Sandu. Multiplu campion național la juniori și la categoria maeștri. Component al loturilor naționale de juniori (1998) și de seniori, unde s-a pregătit cu antrenorii Dănuț Grecu, Adrian Sandu, Ștefan Gal și Aurelian Georgescu. În 2000, la Stuttgart, campion european de juniori, iar un an mai târziu, selectionat în lotul național de seniori. În 2006, la Campionatele Europene de la Volos (Grecia), argint cu echipa, iar în 2007, la Campionatele Mondiale de la Stuttgart, a urcat pe treapta a doua a podiului la sărituri. În 2008, la Campionatele Europene de la Lausanne, bronz la cal. Prezent la două ediții ale Jocurilor Olimpice, la Atena, unde a cucerit medalia de bronz cu echipa, și la Beijing. În 2009 s-a retras din activitate și a devenit antrenor de gimnastică în Germania, la TV Schwäbisch Gmünd Wetzgau. Maestru Emerit al Sportului (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a, cu 2 barete (2004).

PORECEANU (-SCHLANDT, -IONESCU), UTTA

S-a născut la 13 noiembrie 1936, la Brașov. Absolventă a SMTC Brașov, în 1954 și a ICF (specialitatea gimnastică sportivă), în 1958. În anul 1960, a fost încadrată asistent universitar la Catedra de Gimnastică a Facultății de Educație Fizică de la Institutul Pedagogic de 3 ani, unde a activat până în anul 1976. Între anii 1976-1979, și-a continuat activitatea profesională în cadrul Catedrei de Gimnastică a IEFS, după care s-a stabilit în Germania. A început să practice gimnastica din 1952, când era elevă la SMTCF Brașov, antrenată de profesoarele Meta Zink și Marta Ebert. Între anii 1954-1962, componentă a echipei Știința București, condusă de conf. Nicolae Gh. Băiașu. Începând din anul 1953 și până în 1962, a făcut parte din lotul național. A participat la 10 CN și la peste 30 de concursuri internaționale, la CM 1958 (Moscova) și

1962 (Praga), precum și la JO 1956 (Melbourne) și 1960 (Roma), unde echipa noa locul III, bronz echipe. În anul 1962 s-a retras din activitatea sportivă de performanță, dedicându-se activității didactice. Intre 1976 și 1979, Uta Poreceanu și-a continuat activitatea profesională în cadrul Catedrei de Gimnastică a Institutului de Educație Fizică și Sport, după care s-a stabilit în Germania.

PORGRAS, ANA

Născută la 18 decembrie 1993. A început gimnastica la Galați, orașul natal, împreună cu antrenorii Agripina și Paul Gâlea. La lotul național de junioare, cu antrenorii Ramona Micu, Florin Cotuțiu. La lotul național de la Deva, cu antrenorii Nicolae Forminte, Liliana Cosma, Lucian Sandu, Marius Vintilă. Campioană europeană de junioare la bârnă în 2008. La Mondialele de la Rotterdam, din 2010, titlul mondial la bârnă. După CM din 2011 s-a retras din activitatea competițională. Meritul Sportiv clasa I (2009). Maestră a Sportului

POTORAC (-ANDOU), GABRIELA

Născută la data de 6 februarie 1973, la Bacău. A început să practice gimnastica la vârsta de 6 ani, la CS Bacău, sub îndrumarea antrenorilor Marina și Mircea Bibire. Cu lotul național s-a pregătit la Centrul Olimpic de Gimnastică din Deva. În perioada 1981-1984, la CN pentru copii și juniori, locul 1 la individual compus, sărituri și paralele. La CN de senioare din 1984, locul 1 la paralele. Debutază la CE de juniori din 1986, bronz la paralele, iar la ediția din 1988, titlul continental la bârnă, argint (individual compus și paralele) și bronz la sol. În 1989, la CE de seniori de la Bruxelles, aur la bârnă. La CM din 1989, cu echipa, argint, iar la bârnă, bronz. La JO din 1988, contribuție la clasarea echipei pe locul secund, argint la sărituri și bronz la bârnă. Maestră emerită a sportului. După 1990 pleacă în Japonia, unde activează ca antrenoare de gimnastică. În anul 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a II-a (2000).

POTRA, DAN

Născut la 28 iulie 1978, la Timișoara. Absolvent al Facultății de Educație fizică și Sport din Timișoara. Legitimă la CSS Timișoara (1984 – 1996), Universitatea Timișoara (1996 – 2001), Dinamo București (din 2001). Dan Potra a scris o impresionantă filă din cartea de aur a gimnasticii românești și a marcat un eveniment istoric: cucerirea titlurilor supreme, pe echipe și la individual compus, pentru prima dată de România la Campionatele Europene (Patras, 2002). Are meritul de a fi primul gimnast român care a reușit o asemenea izbândă. A lucrat cu antrenorii Ioan Boici (cel care l-a și descoperit) și Adrian Stan, iar la loturile naționale cu Nicușor Pascu, Dan Grecu, Ștefan Gal. Medaliat cu bronz cu echipa la Jocurile Olimpice de la Atena și aur la Europenele din 2006, locul 6 la Mondialele de la Gent, locul 5 la Mondialele de la Anaheim. La Campionatele Mondiale de la Gent (2001), locul 4 la individual compus. Multiplu medaliat în competițiile interne și internaționale. Master în management sportiv (2006-2008) la Facultatea Ecologică București. Maestru Emerit al Sportului (2002). Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara (2004). Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de ofițer (2002); Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu o bareță. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu 2 barete (ambele în 2004).

PRESECAN (-WITHERINGTON), CLAUDIA

Născută la Sibiu, în 1979. A absolvit Liceul cu Program de Educație Fizică din Deva. A activat cu dublă legitimitate, la CSȘ Sibiu și Steaua București. La

club s-a pregătit sub îndrumarea antrenorilor Ana Crihan și C. Barbu, iar la lotul național de junioare, cu Eliza Stoica, B. Perețeanu și Șt. Gal. Participă la competiții de la vârsta de 8 ani. Pe plan internațional, debutează în 1994 la CI de gimnastică ale Turciei, argint la individual compus. În 1994, la CE de juniori, titlu continental la sol, locul 4 la sărituri. La CM 1994 și 1995 de la Sabae, aur pe echipe. Locul 3 la JO de la Atlanta și din echipa campioană mondială la Lausanne în 1997, unde a fost finalistă la sol și paralele. În 1998, aur cu echipa la CE de la St. Petersburg, bronz la individual compus și paralele. A făcut parte din echipa campioană olimpică la Sydney în 2000. După 2004 s-a stabilit în Anglia, a funcționat ca angajată la o sală de gimnastică, activitate pe care a abandonat-o, apoi la o prestigioasă firmă de asigurări, după absolvirea cursurile de contabilitate. Consiliul local al Municipiului Sibiu i-a decernat titlul de „Cetățean de onoare”. Maestră emerită a sportului (1994). Ordinul Național Pentru Merit, în grad de Comandor (2000); Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

RACEA AMELIA

Născută la Ploșoru (Târgu Jiu), 29 august 1994. A început gimnastica la CSS Cetate Deva la vârsta de 6 ani și a lucrat cu antrenorii Florin Cotuțiu, Liliana Cosma, Lucian Sandu, Marius Vintilă, Ramona Micu, Corina Dodean. Campioană europeană la bârnă, în 2010, la Birmingham. S-a retras din activitate după Campionatele Mondiale de la Tokio din 2011.

S-a legitimat și a reprezentat în competiții Colegiul Național Sportiv Cetate Deva, începând de la 12 ani, participă la competițiile interne cu bune rezultate Componentă a lotului național. În 2010, inclusă în lotul participant la CE de gimnastică, de la Birmingham. Deși nu se calificase pentru finala de la bârnă, accidentarea gimnastei Ana Porgras a transferat responsabilitatea reprezentării la acest aparat asupra rezervei Amelia Racea. În finală, a intrat în concurs prima, ceea ce a accentuat starea de încordare, dar evoluția ei și nota obținută (14.400) au situat-o pe locul I, intrând în posesia aurului european. Maestră a Sportului.

RĂDUCAN, ANDREEA-MĂDĂLINA

Născută la 30 septembrie 1983, la Bârlad. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2006. În anul 2008 a finalizat cursurile de masterat, cu specializarea jurnalism tematic la Universitatea București, Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării. Activează ca gimnastă la CSS din Bârlad, sub îndrumarea antrenoarei Veronica Ionașcu. Campioană națională de junioare. Selecționată în lotul național de junioare în 1996 la Onești, unde s-a pregătit cu antrenorii Ștefan Gal, Clemența Garabet, iar în lotul olimpic, din 1998, cu colectivul de antrenori coordonat de Octavian Bellu. S-a remarcat la CE de junioare de la St. Petersburg (1998), argint (echipe, bârnă), bronz la sol, locul 4 la individual compus. La CM de la Tianjin din China (1999), a contribuit la cucerirea celui de-al patrulea titlu mondial consecutiv de către echipa României, aur la sol, argint la bârnă, locul 5 la individual compus. La JO de la Sydney din 2000, contribuție la obținerea medaliei de aur pe echipe; cucerește titlul la individual compus, retras de CIO fiind găsită pozitiv (efedrină) la controlul antidoping, argint la sărituri. La finalul anului 2000, la Cupa Mondială de la Glasgow, aur la sol și bârnă. La CM din 2001, aur (bârnă, sol, echipe) și bronz la individual compus și sărituri. Maestră emerită a sportului. Membru

fondator al proiectului Fundația Casa Campionilor, inițiat de Mariana Bitang și Octavian Bellu. În anul 2010 a apărut prima sa carte intitulată Reversul medaliei. Premiul Național pentru Sport. În anul 2000, Ordinul Național „Serviciul Credincios”, în grad de comandor.

RIZAN, MARIAN

Născut la Craiova, în 29 octombrie 1966. A început să practice gimnastica la Craiova, sub îndrumarea antrenorului Marcel Mărășescu, apoi și-a continuat activitatea la Steaua, cu Gh. Condovici și A. Georgescu. La lotul național, antrenori Dănuț Grecu, I. Albu, A. Georgescu. Multiplu campion național, în special la cal, aparatul său favorit. În 1986, campion absolut al României și campion cu echipa. Argint la paralele, în 1984, la CE de juniori. La CE de seniori de la Moscova (1987), bronz (paralele, cal). Antrenor la Timișoara, iar din 1997 la Reșița. În 1995, în colectivul de antrenori pentru pregătirea lotului național de juniori. Maestru emerit al sportului (1988). Din 1996, antrenor în Franța.

RÎCIU (-SURDUCAN), MIHAELA

Născută la Brașov, la 11 martie 1968. Descoperită de antrenorii Gheorghe Blaj și Martin Simon, care au pregătit-o la CSȘ Brașovia. În 1981, admisă în lotul național de la Onești, sub îndrumarea antrenorului Mihai Agoșton. În 1983, la Universiada de la Edmonton, argint (echipe, individual compus, sol) și bronz (sărituri, paralele).

ROȘALĂ, VIRGIL

Născut în satul Căciulata, jud. Făgăraș. 1903-1988. Profesor universitar. Absolvă INEF, cu „Magna cum laudae”, în 1926, după care este oprit ca asistent la Catedra de gimnastică. Este trimis pentru perfecționare la Institutul Regal Central de Gimnastică din Stockholm, Școala Superioară de Gimnastică din Lund (Suedia), Institutul de Gimnastică din Copenhaga și la Școala Superioară de Gimnastică din Ollernup (Danemarca). Revenit în țară, continuă studiile universitare, obținând, în 1937, licența în filosofie și pedagogie la Universitatea din București. Împreună cu cei mai buni gimnaști din rândul studenților de la INEF / ISEF, pregătiți anume de el, a participat la amplele demonstrații de gimnastică desfășurate în cadrul JO din 1936, de la Berlin, și la ediția 1939 a „Lingiadei” de la Stockholm – organizată cu ocazia comemorării centenarului morții lui Per Henrik Ling (1776-1839), creatorul gimnasticii suedeze. Prin formație (grație, mai cu seamă studiilor sale peste hotare), a fost promotorul sistemului suedez de gimnastică, sistem adoptat oficial de învățământul românesc până în 1947. A avut o activitate didactică și științifică bogată, concretizată în peste 115 lucrări și articole publicate, printre care: Sisteme și metode de educație fizică, Gimnastică pentru copii, Organizarea educației fizice în mediul urban și rural. Ordinul Meritul Cultural Pentru Sport în grad de Cavaler clasa a II-a (1943). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III –a (1967).

ROȘU MONICA

Născută la 11 mai 1987, la Bacău. Profesoară educație fizică și sport, absolventă ANEFS București. Masterand la Universitatea București. A început gimnastica la vârsta de patru ani, la CSS Bacău. Selectionată în echipa națională de junioare. A debutat la un turneu de gimnastică organizat la Charleroi (Belgia), la începutul anului 2000. A concurat în 2001, în Olanda și Slovacia. În 2002 a făcut parte din echipa României la Campionatele Europene pentru juniori, bronz la sărituri și sol. La Campionatele Mondiale 2003,

de la Anaheim (SUA), argint cu echipa și locul patru la sărituri. Din echipa României campioană olimpică la Atena 2004 și aur la sărituri. La Campionatele Europene din 2004 (Amsterdam), aur la sărituri și echipe. S-a retras din activitatea competițională în anul 2005. După retragerea din activitatea competițională, a urmat un program de pregătire pentru o carieră de televiziune. În anul 2008 a activat în cadrul Fundației Olimpice Române. Maestră Emerită a Sportului (2005). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu o bareță. Ordinul Meritul Sportiv clasa I (ambele 2004)

RÜHN, MELITA

Născută la Sibiu, în 19 aprilie 1965. A început să practice gimnastica de la 7 ani, la Sibiu, sub îndrumarea antrenorilor Ana Crihan și Adrian Goreac. La Liceul de la Deva și la lotul național s-a pregătit cu antrenorii Martha și Bela Karoly. La prima participare la CE din 1979, locul 5 la individual compus. Contribuție la cucerirea titlului mondial în 1979 la Fort Worth (SUA), bronz la individual compus și la sol și locurile 7 la sărituri și 8 la bârnă. La JO din 1980 de la Moscova, argint (echipe) și bronz (sărituri, paralele). După 1990, s-a stabilit în Germania. Maestră Emerită a Sportului (1981). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1981).

SABĂU, N. IOAN

Născut în 1930 la Alba Iulia. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, 1954. Debutează în gimnastică, în 1942, la Societatea de Gimnastică și Athletică din Alba Iulia, avându-l ca antrenor pe Eduard Sturek, unde activează până în 1949. Între 1950-1954, în secția de gimnastică Știința ICF, sub îndrumarea profesorilor I. Mayer și P. Dungaciu. După absolvirea institutului, cadru didactic la SMTCF București (1954-1956); profesor la Școala Postliceală de Antrenori (1956-1958); antrenor la Institutul de Căi Ferate București; antrenor la Clubul Lucașfăruș Brașov; antrenor federal (1960-1965); antrenor și metodist la Clubul Triumf București, unde îi pregătește pe E. Nicula și B. Petreanu (1965-1990). Membru al Biroului federal, președinte al Comisiei municipale de gimnastică. Preocupări pentru lucrări metodice: Planificarea în gimnastică, Criterii de selecție, probe și norme de control, Selecția în gimnastica masculină, Obiectivizarea pregătirii în vederea participării la marile competiții ș.a. Președinte al Asociației Municipale de Gimnastică București. Antrenor Emerit (2003). Diplome Merite în activitatea sportivă, acordate de CNEFS (1970 și 1982). Diplome de Merit acordate de CSS Triumf (1973 și 1983. Diplome acordate de FRG (1987 și 1996). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1982).

SABĂU (-VĂDUVA), RODICA

Născută la Arad, reprezentată a generației 70. Multiplă laureată pe plan național și internațional, printre primele gimnaste din lume care au reușit să execute săritura Tsukahara. Componentă a echipei României, participantă la Campionatele Mondiale de la Varna din 1974, locul 4 în întrecerea pe echipe.

SANDU, ADRIAN

Născut la 19 octombrie 1966, la Sibiu. Gimnast de clasă internațională. Component al echipei României (Jocurile Olimpice 1988, 1992, Campionate Mondiale 1991 ș.a.). Campion național 1993 (individual compus, sol, bară). Antrenor în Danemarca. Medalia Meritul Sportiv clasa I (2004).

SANDU, LUCIAN

Născut la 30 noiembrie 1968, la Sibiu. Antrenor de gimnastică, component al staff-ului tehnic al lotului feminin de gimnastică. Contribuție deosebită la

formarea unor gimnaste de prestigiu. Fratele lui Adrian Sandu. În 27 august 2008, a primit Ordinul „Meritul Sportiv” clasa a II-a cu 2 barete. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport Sibiu. Antrenor de gimnastică, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. A practicat gimnastica la CSS Sibiu (1974-1984) sub îndrumarea antrenorilor Viorel Hoaghea, Mihai Veber și Adrian Stan. Campion național la copii și juniori. Component al lotului național de juniori, participant la unele competiții internaționale. Profesor-antrenor la CSS Sibiu (1992-1998). Din 1998, în colecțiile de antrenori care au pregătit loturile naționale de senioare, la Deva. Cetățean de Onoare al județului Hunedoara. Antrenor Emerit (2005). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu o baretă și Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004). Ordinul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2008).

SĂCĂLICI (-PETROȘANU), ILEANA (Elena)

Născută la Cluj, la 18 iulie 1935. A decedat în 1959, la doar 24 de ani. A activat la AS Energia, în 1956., apoi la Dinamo. Multiplă campioană și medaliată națională. Începând din 1954, selecționată în loturile naționale, sub îndrumarea antrenorilor Maria Simionescu, Petre Dungaciu și Caius Jianu. La JO din 1956 (Melbourne), bronz la echipe și locul 5 la ansamblu. În 1958, la CM de la Moscova, bronz pe echipe, iar la individual compus se clasează pe locul IX. Maestră a sportului. Medalia Muncii (1956).

SCHLANDT (-IONESCU), UTTA

Născută în 1936, în Brașov. Absolventă a SMTC Brașov, în 1954 și a ICF (specialitatea gimnastică sportivă), în 1958. În 1960, asistent universitar la Catedra de Gimnastică a Facultății de Educație Fizică de la Institutul Pedagogic de 3 ani, până în 1976. Între 1976-1979, în cadrul Catedrei de gimnastică a IEFS. A început să practice gimnastica în 1952, elevă la SMTCF Brașov, antrenată de profesoarele Meta Zink și Marta Ebert. Între 1954-1962, componentă a echipei Știința București, condusă de conf. Nicolae Gh. Băiașu. 1953-1962, în lotul național. A participat la 10 CN și la peste 30 de concursuri internaționale, la CM 1958 (Moscova) și 1962 (Praga), precum și la JO 1956 (Melbourne) și 1960 (Roma). În 1962 s-a retras din activitate, dedicându-se activității didactice. După 1979 s-a stabilit în Germania. Maestră a Sportului.

SCHMIDT, IOHAN

Născut la 17 ianuarie 1910. Component al echipei României la Jocurile Olimpice din 1936.

SEMERJAI, MIRELA

Născută în 1957, la București. Antrenoare la CSS Constanța. Maestră emerită a sportului. Multiplă campioană națională, europeană, mondială și olimpică. Arbitru internațional. Antrenor emerit. Antrenor Emerit (1996). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004)

SILIVAȘ (-HARPER), DANIELA VIORICA

Este născută la Deva, în 9 mai 1970. A început să practice gimnastica în anul 1977, la CSS Cetate Deva (antrenori Ioan Cărpinișan și Vasilica Oprea). Debutează pe plan național în 1980, când câștigă finala pe țară a competițiilor dedicate școlilor generale. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Bellu. În perioada 1980-1983, clasându-se pe locul I la individual compus și pe aparate. Pe plan internațional, în perioada 1984-1989, la patru CE, dintre care unul de junioare, trei CM și la JO din anul 1988, cucerind în total 29 de medalii, dintre care 15 de aur. Debut la Cupa Mondială de junioare în

Japonia, 1983, unde aur la individual compus și la sol. În 1984, la CE de junioare, argint la paralele și sol și aur la bârnă. La CE de senioare 1985 la Helsinki – bronz la sol; 1987 la Moscova – aur la individual compus, sol, bârnă și paralele și argint la sărituri; 1989 la Bruxelles – aur la sol, argint la individual compus și la paralele și bronz la bârnă. La CM 1985 la Montreal – campioană la bârnă și argint pe echipe; 1987 la Rotterdam – aur pe echipe, paralele și la sol și bronz la individual compus; 1989 la Stuttgart – campioană mondială la bârnă, paralele, sol și argint cu echipa. La JO din 1988, campioană olimpică, la bârnă, sol și paralele, argint cu echipa și la individual compus, bronz la sărituri. Este singura sportivă din România care a câștigat șase medalii din șase probe posibile la o singură ediție a Jocurilor Olimpice, record de neegalat. La Cupa Mondială din 1986, locul 2 la individual compus, iar la paralele pe locul 3. A reușit să cucerească în cariera sa sportivă 7 titluri mondiale, 5 europene și 3 olimpice. Două elemente tehnice din Codul de Punctaj îi poartă numele la sol – salt Silivaș (salt grupat dublu înapoi cu întoarcere de 720°) și la bârnă – urcare Silivaș (din stând transversal, săritură pe ceafă cu întoarcere de 360° pe umeri). După 1991, se stabilește în Atlanta (SUA), fiind căsătorită cu Scott Harper (2003), manager, unde a activat periodic la nivelul copiilor și juniorilor. Maestră emerită a sportului (1986). Inclusă în „Hall of Fame”. Cea mai bună gimnastă din lume în 1986 și 1988. În 2000, Ordinul Național „Pentru Merit”, în grad de cavalier. Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

SIMA (-TĂTARU), LEANA

Născută în 1937, în com. Găujani, jud. Giurgiu. Decedată 10 ianuarie 2017, Ploiești. Profesoară de educației fizică și sport, absolventă a ICF București, specializarea gimnastică, 1959. Antrenoare la Petrolul Ploiești (1959-2003). În 44 de ani de activitate a obținut cu gimnastele pe care le-a pregătit zeci de titluri de campioane la CN de juniori și seniori. În colectivele de antrenori la loturile naționale de junioare (1986) și senioare pentru CM Paris și JO Barcelona 1992. Printre sportivele promovate s-au aflat: Elena Ceampelea, Elizabeta Turcu, Mariana Constantin, Celestina Popa, Corina Ungureanu ș.a. Arbitră internațională (1980). Antrenoare Emerită (1992). Medalia Meritul Sportiv clasa I (1966). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1976). Ordinul Național Pentru Merit în grad de Cavalier (2001). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

SIMIONESCU (PETRESCU), MARIA

Născută la 29 septembrie 1927 la București. Decedată la 21 august 2012. Absolventă a ICF 1953. Asistenta la Catedra de gimnastica, până în 1956, când a fost numită antrenoare federală, funcție pe care îndeplinit-o până la ieșirea la pensie. A antrenat echipele naționale care au participat la 3 ediții consecutive ale JO: Melbourne – 1956, Roma – 1960, Tokyo – 1964. Vicepreședintă a Federației Române de Gimnastică. Împreună cu soțul ei, Gh. Simionescu, a organizat și asigurat conducerea Liceului de gimnastică de la Onești, creând, pentru prima dată în lume, o școală cu acest profil. A contribuit direct la înregistrarea unui bilanț remarcabil de către gimnastica feminină românească prin cele peste 234 de medalii cucerite la edițiile JO, CM, CE. În 1972, membru în Comitetul Tehnic al FIG și, ulterior, vicepreședintă a acestuia. În Comisia de arbitri a FIG, oficiază la CM, JO și din 1972 și până în 1996. Antrenoare emerita. În 2000, Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa I.

SLAVICI, EVELINE

Născută la 7 decembrie 1932, la București. Componentă a echipei României la Jocurile Olimpice de la Helsinki (1952) și la Campionatele Mondiale

de la Roma (1954). La Campionatele Naționale – 1953: locul 2 la individual compus, paralele și bară joasă, locul 3 la bârnă și sol

SOFRONIE DANIELA

Născută la 12 februarie 1988, la Constanța. Profesoara de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Ovidiu Constanța. Și-a început activitatea la CSȘ Nr.1 Constanța, ulterior cu dublă legitimare și la Farul. S-a pregătit cu antrenorii Mirela Semerjai și Cătălin Meran. Componentă a loturilor naționale și olimpice. Campioană olimpică și europeană cu echipa, în 2004. La aceleași competiții a obținut argintul european la individual compus și argintul olimpic la sol. A fost prezentă și în finala individuală feminină de la Atena, terminând pe locul 5. S-a retras din activitatea competițională în anul 2005. S-a retras din gimnastică în august 2005. Angajată o perioadă la DJS Constanța. În 2008 s-a calificat ca instructor de fitness, Maestră Emerită a Sportului (2005). Ordinele Meritul Sportiv clasa a III-a și clasa I (2004).

STABISEVSKI, CAROL

Născut în 1939, în Negru Vodă, jud. Constanța. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea natație, promoția 1961. Pianist-corepetitor. Asistent-corepetitor, la catedra de gimnastică, 1961-1976. În această calitate, asigură partea muzicală pentru exercițiile la sol ale echipei de gimnastică a studentelor. În aceeași perioadă, a realizat acompaniamentul muzical pentru exercițiile la sol, la loturile feminine de artistică și ritmică. Pianul l-a studiat în copilărie, fără a urma Conservatorul talentului reușind să se remarce ca un corepetitor de înaltă clasă. A alcătuit programe originale, pe muzică clasică și românească. În 1972, a fost solicitat să lucreze cu antrenorii Bella și Martha Karoly, la lotul național de gimnastică. A contribuit la alegerea și aranjamentul original al partiturilor muzicale, care să pună în valoare exercițiile la sol ale gimnastelor noastre. Au rămas memorabile solurile realizate de Nadia Comăneci pe melodia lui Hary Belafonte și un charleston, precum și cel al Teodorei Ungureanu pe un aranjament având ca temă Sanie cu zurgălăi. După 1976 s-a stabilit în SUA, constituind un business de succes în care gimnastica a ocupat un loc important. Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1976).

STĂNEI, MATEI

Născut în 1945, la Sâmbăta Nouă, jud. Tulcea. După terminarea studiilor liceale, a urmat cursurile Școlii postliceale de antrenori, primind calificarea de antrenor de gimnastică. A început să practice gimnastica la vârsta de 11 ani, sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Burtoi. A fost legitimat la Farul Constanța (1956-1964), unde s-a pregătit cu antrenorii Th. Burtoi, Constantin Stoicea, Gh. Munteanu, Jana Baltă și Gh. Popa. Campion național de juniori, la inele și campion național cu echipa de seniori în 1964. A concurat la categoria maeștri. Mare iubitor și practicant al iahtingului, s-a clasat de 3 ori pe locul al 3-lea la CN, cu iahtul Corsarul (construcție proprie). Membru al Iaht Club Regal, posedă carnet de comandant pentru iahturi croazieră categoria A. În perioada 1990-2008, a efectuat croaziere și a concurat la competiții interne și internaționale, organizate pe Marea Neagră. Din 1964 și-a început activitatea de antrenor de gimnastică la Farul Constanța. Între 1987-1990, antrenor în Grecia, după care a revenit la Farul. În această calitate a avut realizări și contribuții deosebite: 275 de titluri de campioane naționale la toate categoriile; numeroase sportive promovate în loturile naționale – 16 în cel de junioare, 7 la tineret și 14

la senioare. La Farul, antrenor coordonator al secției de gimnastică. Antrenor la loturile naționale de juniori (1976), junioare (1982), la lotul olimpic de la Deva (1984-1985), la lotul național de senioare (cu sportiva sa Cătălina Ponor). Președinte al Comisiei județene de gimnastică. Trofeul Nadia Comăneci. Antrenor Emerit (1992). Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

STĂNESCU, ROBERT GEORGE

Născut la 17 ianuarie 1985, la București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS. Gimnast de performanță, sport pe care a început să-l practice la vârsta de 5 ani la CSȘ nr.7 Dinamo. Și-a continuat activitatea la Dinamo (antrenor Dănuț Grecu). Component al lotului național de juniori, în anul 2003, a fost promovat la lotul național de seniori. Cunoscut gimnast, având ca aparat preferat inelele. Medaliat cu bronz la „europene” (echipe) și finalist la Jocurile Olimpice din 2008 (inele). Locul 4 la inele la Campionatele Mondiale din 2009. Component al echipei naționale la mari întreceri internaționale. Retras din echipa națională în 2010, urmare a unor afecțiuni la coloana vertebrală. Campion național 2007, 2008, 2009, 2010 – inele. Stabilizat în Canada, Antrenor. Mastru al Sportului.

STĂNILĂ ȘTEFANIA

Născută la 27 decembrie 1997, la Aninoasa, jud. Hunedoara. A început gimnastica la CNS Cetate Deva, cu antrenorii Mirela Dicu, Alexandru Militaru, Lenuța Slabu, Sorin Tolteanu. În 2012 argint la sărituri și bronz cu echipa la Campionatele Europene de la Bruxelles. În 2013, componentă a echipei României la Mondialele de la Antwerp.

STĂNULEȚ, MIHAELA

Născută în 5 iulie 1966, la Sibiu. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Lucian Blaga din Sibiu. Specializată în managementul sportiv. Practică gimnastica de la 8 ani la CSȘ din Sibiu, sub îndrumarea profesorilor Nicolae Buzoianu, Adrian Goreac și Ana Crihan. Din 1980 s-a pregătit la Centrul Olimpic de la Deva cu antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma, Octavian Bellu și Adrian Stan. În 1982, campioană balcanică absolută. La CE 1983, bronz la bârnă. În echipa care se clasează pe locul 2 la CM 1983. La JO de la Los Angeles, componentă a echipei care cucerește medalia de aur. Antrenoare la CSȘ Sibiu. Împreună cu Constanța Barbu, a contribuit la pregătirea Cludiei Presăcan, Maestră emerită a sportului (1984). Medalia Națională Pentru Merit clasa a III-a (2000); Medalia Meritul Sportiv clasa a I (2004).

STOICA, ADRIAN

Născut în 1950, la Aiud, jud. Alba. Absolvent al IEFȘ București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFȘ București. A practicat gimnastica la CSȘ Triumf. În perioada 1973-1975, antrenor la Șteaua, între 1975 și 1990, antrenor federal și, ulterior, secretar general al FR de Gimnastică. Antrenor la lotul olimpic masculin (1979-1980). În 1969, arbitru federal, iar din 1976 arbitru internațional, calitate în care a oficiat la 17 ediții CM, 8 CE, 5 JO și la peste alte 150 de competiții internaționale. Ales la Congresul de la Salou (Spania), în 1992, vice-președinte al Comitetului Tehnic masculin al FIG, devine, în 2000, președinte, funcție deținută timp de cinci mandate, până în 2012. În cei 20 de ani are o participare activă în cadrul Comitetului Tehnic, cât și a Comitetului Executiv, unde era membru drept. A avut responsabilitatea, împreună cu membrii Comitetului său, a elaborării Codului de Punctaj, revizuit și

completat în fiecare ciclu olimpic. Contribuție majoră la orientarea și definitivarea noului concept de arbitraj, fiind, totodată, inițiatorul noului sistem de calificare și de notare pentru finalele la sărituri masculin și feminin (1997) și autorul unor modificări importante ale Regulamentului Tehnic (dreptul de a folosi rezerva la finala pe echipe; sistemul de departajare a egalităților la calificările pentru finale; normele pentru privind aparatura; elaborarea și aprobarea regulamentului arbitrilor etc). La Congresul F.I.G. de la Cancun (Mexic – 2012), a fost ales vice-președinte de onoare al forului internațional. Membru al Comitetului Executiv al COSR. Diploma de onoare a FIG (1998). Ordinul Național Pentru Merit în grad de Cavaler (2000). Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2004).

STOICA (PAVEL), ELIZA

Născută în 1954 la București. Profesor de educație fizică, absolventă a ICF. Antrenoare la Triumf (1978-1991), apoi Steaua, din 1991. Campioană națională de juniori. Promovează sportive la loturile de junioare și la cel de senioare. A funcționat la lotul de junioare în perioadele 1982-1984 și 1993-1995 și la lotul de senioare între 1989-1991. A contribuit la pregătirea gimnastelor Lavinia Miloșovici, Vanda Hădărean, Cristina Bontaș, Alexandra Marinescu, Claudia Presăcan, Mirela Țugurlan, Corina Ungureanu etc. Arbitru internațional. Antrenoare Emerită (1992). Medalia Națională Pentru Merit, clasa a III-a (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

STOICIU, CRISTIAN

Născut la 23 decembrie 1951, la București. Absolvent al Facultății de Medicină Generală, promoția 1977. Medic medicină generală, repartizat în comuna Galbenu, jud. Brăila (1977-1983). Medic secundar în specialitatea medicină sportivă, balneofizioterapie și recuperare medicală. Medic specialist. 1983-1987, la Centrul de Medicină Sportivă București. 1980-1987 medic de lot atletism (1981), lupte libere (1982-1984), gimnastică seniori și juniori (1984-1986), box juniori (1987). În 1987, se transferă la Policlinica Iancului București, ca medic specialist balneofizioterapie și recuperare medicală, unde va funcționa până în anul 2000. Din anul 1988 își continuă activitatea de medic la lotul masculin de gimnastică până în 2015. În 2000, ales membru în Comisia medicală a Federației Române de Gimnastică. Din 2000 este titular al Cabinetului medical individual Dr. Stoiciu Gheorghe Cristian. A participat, în calitate de medic, la Jocuri Olimpice, Campionate Mondiale și Europene ale gimnasticii, fiind, de asemenea, solicitat la nivelul Federației Internaționale de Gimnastică să coordoneze departamentele medicale ale unor competiții internaționale. Meritul Sportiv clasa a I-a și clasa a III-a (2004).

STROESCU, ADINA

Născută în Șimand, jud. Arad. 1914-1991. Absolventă a ISEF, 1935. Cadru didactic în învățământul secundar și, apoi, în învățământul superior de profil. A fost cadru didactic în Catedra de gimnastică a ANEF/IEF/ICF și IEFS în perioada 1950-1974, cu gradul de profesor universitar (din 1969) și din 1956 după pensionarea prof. Virgil Roșală, a preluat conducerea catedrei. Membră a Biroului FRde Gimnastică. Antrenoare a lotului național feminin. Arbitru internațional pentru gimnastica sportivă și ritmică. A semnat peste 65 de articole, metodice și științifice, în publicațiile de specialitate. Împreună cu un colectiv de autori, elaborează lucrările Gimnastica – un manual foarte bine sistematizat și documentat – și Terminologia gimnasticii – un îndreptar prețios pentru cei care

se ocupau de acest domeniu, sursă de inspirație și de documentare și pentru alte discipline sportive. Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (1972)

STROESCU, SILVIA

Născută la București, la 8 mai 1985. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ANEFS București, specializarea gimnastică, promoția 2008. A absolvit și cursurile facultății de Sociologie-Psihologie. După absolvire, preparator la catedra de gimnastică UNEFS București. A început să practice această ramură de sport la 4 ani și jumătate, legitimată la CSA- CSȘ nr. 3 Steaua București (antrenoare Eliza Stoica, Elena Ceampelea). 17 titluri de campioană națională la toate categoriile de campionate. În 1998, în lotul național de junioare de la Onești, unde s-a pregătit cu antrenorii: Daniel Nistor, Elena și Adrian Boboc. Se remarcă pe plan internațional la CE de juniori din 2000 (Paris), unde cucereste 2 medalii de aur, la sol, bârnă și 2 medalie de argint la individual compus și cu echipa. La CM de la Gent din anul 2001, a contribuit la cucerirea medaliei de aur în proba pe echipe. Este nevoită să întrerupă activitatea competițională, datorită durerilor de spate, însă în aprilie 2003 revine la lot reușind să cucerească (în 2004), titlul olimpic la Atena și cel european la Amsterdam, ambele pe echipe. Pe parcursul anilor s-a impus și la alte competiții internaționale de prestigiu. Maestru al Sportului (2000). Maestru Emerit al Sportului (2005). Crucea Națională Serviciul Credicios clasa a III-a (2001). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

STROIA, NICU

Născut 20 octombrie 1971 la Pângărați, jud. Neamț. A activat la CSȘ Gheorgheni sub îndrumarea antrenorului Francisc Hoffman, la Steaua București cu antrenorul A. Georgescu, la CSU Timișoara cu D. I. Sandici. La lotul național s-a pregătit cu Dănuț Grecu, A. Georgescu și I. Ferencz. Campion național cu echipa Steaua, locul secund la bară fixă și locul 3 la inele, în 1995; campion național la paralele și la bară, locul 2 la inele, locul 3 la individual compus și locul 2 cu CSU Timișoara, în 1996. Campion absolut la CI ale României, în 1996. Bronz la bară, la CE 1992 de la Nantes, iar la ediția din 1996, locul 11 cu echipa. La JO 1992, locul 7 cu echipa. În 1995, bronz la CM de la Sabae (Japonia), prima medalie obținută de echipa masculină la mondiale. La Cupa Europei de la Bruxelles din 1993, aur la bară și bronz la paralele. Maestru emerit al sportului (1995).

SUCIU, IOAN SILVIU

Născut la 24 noiembrie 1986, la Sibiu. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS București, specializarea gimnastică, promoția 2001. A început să practice gimnastica la Sibiu, în 1983, cu antrenorul Mircea Apolzan. A activat la CSU Timișoara (1997), iar din 1998 la Dinamo București (antrenor Dănuț Grecu). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Dănuț Grecu, Aurelian Georgescu, Ștefan Gal, Adrian Sandu. Debutază la CE de juniori din 1995, argint la cal (pe echipe), împreună cu Adrian Rădoi și bronz la paralele (pe echipe), împreună cu Florentin Pescaru. În 1997, campion mondial universitar la cal, argint la sărituri și bronz la sol și echipe. La CE 2000 de la Bremen, campion european la sărituri și argint cu echipa. În același an a participat la Jocurile Olimpice din 2000 de la Sydney. A cucerit medalia de argint la cal cu mânere și medalia de aur pe echipe la Campionatul european din 2002. Doi ani mai târziu a câștigat două medalii de aur la Campionatul European din 2004, la cal cu mânere și pe echipe. La Jocurile Olimpice din 2004 de la Atena

s-a clasat pe locul 4 la individual compus. A fost în componenta echipei care a obținut prima medalie olimpică românească (bronz). Campion național 2000, 2004 – individual compus, 1997 – sol, 2002 – cal, 1997, 1998, 2000 – sărituri. S-a retras din activitate în 2005. Antrenor federal. Membru al Biroului federal. Președinte Comitetului tehnic masculin FRG. Antrenor al lotului național și olimpic masculin de gimnastică. Arbitru. Maestru Emerit al Sportului (2000). Medalia Națională Pentru Merit clasa a III-a (2000). Ordinul Național Serviciul Credincios clasa a III-a (2002). Medalia Meritul Sportiv clasa a III-a cu 2 barete (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

SZABO (-TĂMAȘ), ECATERINA (Katalyn Szabo)

Născută la Zagon, jud. Covasna, în 22 ianuarie 1966. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS. A început să practice gimnastica în 1973 în Zagon, sub îndrumarea profesoarei Iren Farckaș, apoi la Brașov, iar din 1976, sub conducerea lui Bela Karoly, la Onești. S-a pregătit și la Liceul cu Program de Gimnastică din Onești (antrenori Mihai Agoșton și Maria Cosma) și la CSȘ Cetate Deva (antrenori Adrian Goreac, Adrian Stan, Maria Cosma și Octavian Bellu). A realizat, în perioada 1980-1987, un palmares de excepție. A participat la două CE de junioare, două CE de senioare (prima gimnastă care a câștigat de două ori consecutiv titlul continental la individual compus ('80, '81), trei CM și la JO de la Los Angeles din 1984, obținând în total 28 de medalii, dintre care 15 de aur. Debutează la CE de juniori de la Lyon din 1980, aur la individual compus, sărituri, bârnă și sol. La CE de junioare de la Ankara, din 1982, aur la individual compus, sărituri și sol, argint, la paralele. Câștigătoarea CI ale României, edițiile 1982-1984. La CE de senioare de la Göteborg 1983, aur la paralele și sol, argint la sărituri și bronz la individual compus, iar la europenele de la Helsinki din 1985, argint la sărituri. La CM de la Budapesta 1983, titlul mondial la sol, vicecampionă la sărituri, paralele și pe echipe și bronz la individual compus. În 1985 la CM de la Montréal, argint, la sărituri, bârnă și pe echipe, iar în 1987 la Rotterdam, cu echipa medalia de aur și bronz la bârnă. La JO de la Los Angeles, campioană olimpică, cu echipa, sărituri, bârnă și sol, argint la individual compus. 17 note de 10 între 1983 și 1984. Maestră emerită a sportului. Arbitră internațională. A lucrat ca antrenoare la Deva, până în 1992, avându-le printre eleve pe Maria Olaru, Nadia Hațegan și Andreea Cacovean. După 1992, antrenoare în Germania și Franța. Stabilită în Franța. Este căsătorită, din iunie 1991, cu Cristian Tamaș, fost component al lotului național de caiac. În „Hall of Fame” (2000). Ordinul Național Pentru Merit, în grad de Cavaler (2000), Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004); Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

SZILAGYI, ALEXANDRU (Sándor Szilágyi)

Născut la Cluj, la 8 februarie 1942. Club: Dinamo București. A început sportul în 1953. Campion național 1962, 1964, 1966 – sol, 1965, 1966 – sărituri, 1961, 1962 – paralele, alte locuri pe podium. Campion internațional al României. Participant la Jocurile Olimpice de la Tokyo.

SZILLIER, KURT

Născut la Lugoj, în 11 ianuarie 1957. Profesor de educație fizică și sport. A început cariera în gimnastică la Clubul Sportiv Lugoj, cu antrenorul Francisc Belsack. Se va pregăti la CSȘ Timișoara și la Dinamo București. Multiplu laureat la Internaționalele României. În 1981, argint la Europenele de la Roma. La Universiada de la București, dublu campion mondial cu echipa și

la individual compus. A participat la mai multe ediții europene și mondiale (1979 și 1981), precum și la Olimpiada de la Moscova 1980, unde s-a clasat, cu echipa României, pe locul 4. Stabilite în Germania din 1982. A reprezentat RFG din 1985. Antrenor. Maestru Emerit al Sportului (1982). Medalia Meritul Sportiv clasa I (1981). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982).

ȘELARIU, RĂZVAN DORIN

Născut la 2 noiembrie 1983, la Reșița. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătate, din Bacău. Antrenor de gimnastică. A început să practice gimnastica la vârsta de 6 ani, legitimat la CSȘ Reșița, sub îndrumarea antrenorului Sandu Cheșcaș. A participat, pentru prima dată, la un concurs în 1993. O perioadă, a activat cu dublă legitimare la CSȘ Reșița – Dinamo București, iar din anul 2004 s-a transferat la Dinamo. Multiplu campion național de juniori și seniori. În 2001, selecționat în lotul olimpic. Debutează la CM 2001 (Gand). A reprezentat România în perioada 2001-2008. Titlul european cu echipa la Campionatele Europene din 2004. În 2004, bronz olimpic cu echipa. La Europenele de la Debrecen din 2005, argint la individual compus și sol și bronz la sărituri. La Europenele din 200, argint cu echipa, iar în 2008 la Laussane, argint cu echipa și bronz la sol. Campion național 2005, 2006 2008 – individual compus, 2006, 2008 – sol, 2004, 2006 – inele, 2004 – paralele, 2003, 2004, 2005, 2008 – bară. După CM 2009 (Londra) se retrage din activitatea competițională și, acceptând contractul oferit, s-a stabilit cu familia în Qatar unde, la sfârșitul anului 2009, și-a început activitatea de antrenor. Maestru Emerit al sportului (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a, cu o baretă (2004).

TĂCIULEȚ, ROBERT

Născut la 8 februarie 1972, la Buzău. Component al echipei României, locul 9 la Jocurile Olimpice de la Atlanta (1996), la Campionatele Mondiale (Dortmund 1994). Campion național: 1995 – sol, 1993 – sărituri, 1995 – paralele.

TĂMĂRJAN. ANAMARIA

Născută la 8 mai 1991, la Constanța. A început să practice gimnastica la vârsta de 6 ani, împreună cu sora sa geamănă – Adriana, la Petrolul Ploiești. Primii antrenori, Gabriela Eftenie și Doina Olaru. Selecționată în loturile naționale de juniori și seniori, s-au pregătit la Onești și apoi la Deva. A început să se afirme la CN de juniori 2, în anul 2005. Campioană națională. Debutează în echipa națională de senioare, la 17 ani, în anul 2008, la Clermont Ferrand, (Milano). La lotul național s-a pregătit cu N. Forminte, L. Cosma, L. Sandu, M. Vintilă, F. Cotuțiu. Medaliată la numeroase concursuri naționale și internaționale. Aur cu echipa și bronz la sol la Europenele din 2008 și bronz cu echipa la Olimpiada de la Beijing din 2008. La Europenele din 2009, argint la sol. Maestră emerită a sportului. Ordinul „Meritul Sportiv” clasa a III-a cu 2 barete (2008).

TOBĂ, MARIUS EUGEN

Născut la 9 ianuarie 1968, la Reșița. Club: CSS Reșița. În primii ani, îndrumat de prof. Lili Argeșanu, Nicolae Stăncună, Ioan Albu, Virgil Achim. La 10 ani, inclus în lotul de juniori. De 8 ori campion al României (juniori și seniori). Din 1990, stabilit în Germania. Din 1992, de 15 ori campion al Germaniei, bronz la „europenele” din 1994, finalist la J.O. de la Atlanta și Sydney. Participant și laureat la Campionate Mondiale, Europene, Jocuri Olimpice și alte mari competiții. În 2003 s-a retras din sportul de performanță.

Antrenor. Club: TKH Hannovera (Germania). Fiul său, Andreas, gimnast de performanță, cu rezultate internaționale în echipa Germaniei.

TOHĂNEANU, GHEORGHE

Născut la 1 iunie 1936, la Întorsura Buzăului, Covasna. A debutat în gimnastică în 1953, la Brașov, unde a activat până în 1956. Absolvent al I.C.F. A trecut la Dinamo București, unde, îndrumat de antrenorul Francisc Kocics, devine unul dintre cei mai buni gimnaști ai țării. Multiplu campion internațional al României, iar în anii următori multiplu campion național: 1965, 1966, 1967, 1968 – individual compus, 1960, 1961, 1963, 1965 – sol, 1965, 1966, 1968 – inele, 1964 – sărituri, 1965-1968 – paralele, 1959, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968 – bară. Component al echipei naționale. Participant la Jocurile Olimpice din 1964. Antrenor.

TRUȘCĂ (-ROBU), GABRIELA

Născută la 15 august 1957, la Bacău. Profesoară de educație fizică și sport. A început să practice această ramură la 7 ani, în Bacău și ulterior în Onești, sub îndrumarea antrenorilor Marina și Mircea Bibere. Din 1973, în lotul național, având ca antrenori pe Marta și Bella Karoly. Campioană națională. Numeroase succese pe plan național și internațional. La Olimpiada de la Montreal, argint cu echipa. La JMU din 1977, argint cu echipa și la paralele. După retragerea din activitate a devenit antrenoare la CSS Buzău, pregătind cu succes mai multe generații de gimnaste, printre care Gabriela Drăgoi, Georgiana Boteanu, Cristina Culea, Larisa Neicu, Cătălina Răducan, Mădălina Râpeanu ș.a. Maestră Emerită al Sportului (1976). Antrenoare. Arbitră internațională din 1992. Membră în Comitetul Tehnic feminin al FRG. Ordinul Meritul Sportiv, clasa a II-a (1976, 1977, 2004).

TUDUSCIUC, ION

Născut 1940 (d -?), în Vaslui. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al SMTCF, promoția 1954 și al Institutului de Cultură Fizică, specializarea gimnastică (1963). În 1972 absolvă Facultatea de Filozofie (pedagogie -limba română) la Universitatea București. Din 1964, antrenor și arbitru de gimnastică. În 2002, doctor în științele educației. Din 2004, antrenor de handbal. Din 1959 a practicat gimnastica de performanță la ICF. În aceeași perioadă proiectează și montează împreună cu lector Carol Bédö mai multe cabinete metodice de gimnastică pentru studenți la ICF, IEFS și FEFS din Universitatea Spiru Haret. Între anii 1988-1989, inspector școlar de educație fizică și sport în județul Ilfov. În perioada 1963-2010 a elaborate 15 cărți de educație fizică, gimnastică acrobatică, gimnastică artistică, dintre care 5 în calitate de coautor. A publicat în reviste, ziare, broșuri, teme din cercetări experimentale, studii personale etc. un număr de 47 lucrări, dintre care 10 în calitate de coautor. Pe plan național a susținut 70 de comunicări științifice din domeniul gimnasticii școlare, 21 dintre comunicări au fost premiate și publicate.

TURCU, ELISABETA

Născută la 2 mai 1953, la Ploiești. Componentă a echipei naționale la Jocurile Olimpice de la München 1972 (locul 6). Campioană națională 1970 la sărituri.

TURNER (-BECK), DUMITRIȚA

Născută la 12 februarie 1964, la Onești, jud. Bacău. A început gimnastica la Liceul cu Program de Gimnastică din Onești, sub îndrumarea antrenorilor

Florica și Florin Dobre. La lotul național s-a pregătit la liceul din Deva, cu antrenorii Bella și Martha Karoly. Contribuție la cucerirea primului titlu de campioană mondială, în 1979 la Fort Worth (SUA). Tot aici, se impune și la sărituri. În 1980, la JO de la Moscova, argint pe echipe. La CM 1981, locul 4, campioană mondială universitară (echipe), în 1981 la București. Antrenoare la Liceul cu Program de Gimnastică din Onești. Din 1994, antrenoare în Guatemala. Stabilită în Australia. Maestră Emerită a Sportului (1981). Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1981). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982); Crucea Națională Serviciul Credincios (2000).

ȚOPESCU, CRISTIAN

Născut la București, în 1937. A absolvit Academia Nationala de Educație Fizică și Sport 1970. Jurnalist și comentator sportiv. Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști. Vicepreședinte al Asociației Presei Sportive din România, vicepreședinte al Fundației ProSport, ProFamilie, ProEducație. Membru al Comitetului Olimpic și Sportiv Român. Director al cotidianului „ProSport”. Între 1964 și 1999 a lucrat în Televiziunea Română, unde a fost reporter sportiv, realizator de emisiuni, comentator sportiv, redactor-șef și director general adjunct. Cărți publicate: „Evenimente, succese, sancțiuni la microfonul TV” (2002), în colaborare cu Alexandru Raducanu; „Steaua – performanță și prestigiu” (1987), în colaborare cu Octavian Vintilă; „Fair Play”, în colaborare cu Virgil Ludu (1980). Distincții: Ordinul „Meritul Sportiv”, Ordinul „Colanul de Aur” al CIO. Participant la 11 ediții ale Jocurilor Olimpice. Senator în Parlamentul României.

ȚUGURLAN (-DANTIS), MIRELA

Născută în 1980, la Focșani. Prima legitimare la CSȘ de Gimnastică Focșani. Elevă a antrenorilor Jenica și Mihai Stănculescu. La lotul național de junioare, cu antrenorii Eliza Stoica, Ștefan Gal, Liviu Mazilu, B. Perețeanu. Debutază în competițiile interne la vârsta de 8 ani, iar în cele internaționale, la 11 ani. În 1995, la CE de juniori, aur la bârnă pe echipe și argint la paralele pe echipe și în proba pe echipe. În echipa olimpică în 1996, medalie de bronz. La CM 1997, aur cu echipa. Datorită unei accidentări la genunchi, abandonează cariera sportivă. Maestră emerită a sportului. În 2000, Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a și Medalia Meritul Sportiv clasa I (2004).

ULMEANU (-OBREJAN), ANDREEA

Născută în 1984, la Timișoara. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Universitatea de Vest din Timișoara și a unui Master în Fitness și Sănătate din cadrul aceleiași universități. Legitimată la CSȘ 1 Timișoara și SC Bacău, sub îndrumarea antrenorului Marcel Benea. Multiplă medaliată la CN copii, juniori, speranțe și maestre în perioada 1995-2001. Componentă a lotului național, unde s-a pregătit cu colectivul tehnic condus de Octavian Bellu. A făcut parte din echipa feminină de gimnastică care a cucerit titlul mondial, în 2001, la CM Gent. Rezervă în echipa campioană olimpică la Sydney 2000. Maestră a Sportului. Medalia Națională Serviciul Credincios clasa a III-a (2001).

UNGUREANU, CORINA GEORGIANA

Născută la Ploiești, la 29 august 1980. Legitimată la Petrolul Ploiești, sub îndrumarea antrenoarei emerite Leana Sima. În CN, debutează la categoria a II-a în 1993, unde ocupă locul 1 la paralele și locul 3 la bârnă, iar în 1994 la junioare I, locul 1 la paralele și la individual compus, bârnă și sărituri. În CN

de senioare, locul 2 cu echipa Petrolul în 1996, iar în 1997, pe locul 2 la paralele. În 1993, selecționată în lotul național de junioare, fiind pregătită de colectivul tehnic compus din Eliza Stoica, Ștefan Gal, Benone Perețeanu, Adrian Boboc, Mariana Rîstea și Liviu Mazilu. Din 1996, promovată în lotul de senioare, unde s-a pregătit cu Octavian Bellu, Mariana Bitang, Nicolae Forminte, Benone Perețeanu și Corina Moroșan, iar din vara anului 1998, cu O. Bellu, Mariana Bitang, Lucian Sandu și Ciprian Crețu. La CM din 1997, contribuție la titlul mondială pe echipe. În 1998, la CE de la St. Petersburg, aur pe echipe și la sol. În 1999, la CM de la Tianjin (China), din echipa care a cucerit titlul mondial. După ce s-a retras, antrenoare la Petrolul Ploiești. Arbitră internațională (2006). În 2007, s-a stabilit în Isle of Man (Marea Britanie) la prietena ei, fosta gimnastă Claudia Presăcan, unde i s-a propus un contract pe trei ani cu două grupe de copii, la Ellen Vanin Gymnastics Club. Maestră Emerită a Sportului (2000). Medalia Națională Pentru Merit, clasa a III-a (2000);

UNGUREANU (CEPOI), TEODORA

Născută la 13 noiembrie 1960, la Reșița. Selecționată din 1969 în secția de gimnastică de la CSM Reșița (antrenor Andrei Kerekes), iar din 1971 la Liceul cu Program de Gimnastică din Onești (antrenori Martha și Bela Karoly). Debutază la concursurile din Cupa Prietenia, în 1973, locul 2 la individual compus, iar din 1974, pe locul 1 la paralele și bârnă. În anul 1974, la finala campionatului național de junioare maestre, se clasează pe primul loc, la egalitate cu Nadia Comăneci. Un accident la cot o împiedică, în anul 1974, să concureze mai bine de 6 luni. După reintrarea în activitatea competițională, în anul 1975, devine a doua gimnastă a României. În 1975, la Cupa Mondială de la Londra, locul 2 la sol, iar în 1976 la Turneul Campionilor (Londra), primul loc. La JO de la Montréal, contribuție la argintul olimpic la echipe, argint la paralele și bronz la bârnă. Din echipa care, la CM din 1978 de la Strasbourg, cucerește medalia de argint. La JMU din 1979 (Mexico), aur la individual compus, paralele și bârnă, argint la sol și pe echipe și bronz la sărituri. S-a retras în 1981, și după ce s-a căsătorit cu fostul gimnast Sorin Cepoi, au colaborat la diferite spectacole de circ în mai multe orașe ale lumii. Au activat împreună ca antrenori în 1987 Grenoble, apoi s-au stabilit în SUA, în New Jersey, unde au deschis un club de gimnastică Dynamic Gymnastics. Inclusă în Hall of Fame (2001). Maestră Emerită a Sportului (1976). Ordinul Muncii clasa I (1976) și Crucea Națională Serviciul Credincios, clasa I (2000)

URZICĂ, MARIUS DANIEL

Născut la 30 septembrie 1975, la Toplița, jud. Harghita. Absolvent ANEFS București. Cluburi: CS Gheorgheni (1981 – 1994), Dinamo București (1994-2006). Prima legitimare la CSȘ Gheorgheni, antrenor pe Iosif Ferenc, apoi dublă legitimare la AS Progym Gheorgheni – ANEFS București. Multiplu campion național. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Dănuț Grecu, Aurelian Georgescu și Ștefan Gal. A debutat în 1991, la Istanbul, la juniori, campion balcanic la cal, iar în 1993 campion european de juniori. În 1994, la CE de seniori, aur la cal. Tot în 1994, CM de la Brisbane, aur la cal. În 1995, la Sabae (Japonia), bronz echipe, iar la cal locul 4. La JO din 1996, argint la cal. Deși se accidentează grav în concursul la inele din Cupa Americii (martie 1998), reușește să participe cu succes la Cupa Mondială de Gimnastică din mai 1998, de la Sabae, aur în proba favorită, și apoi în concursurile GP de la Glasgow, Zürich și Stuttgart, clasându-se de asemenea pe locul 1. În 1999,

la CM de la Tianjin (China), argint la cal. A creat un nou element tehnic, la paralele, care-i poartă numele în Codul de Punctaj. La CE 2000, de la Bremen, campion la cal, argint la echipe, iar la JO de la Sydney campion olimpic la cal. La CM din 2001 (Gent), aur la cal. S-a retras din activitatea competițională, în 2005. Antrenor: Dinamo București (juniori, 2007 – 2009 și seniori din 2010). Antrenor al lotului național (2010). Maestru Emerit al Sportului (2000). Ordinul Național Pentru Merit în Grad de Comandor (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa a I-a cu o baretă (2004). Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2004). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

VIERU, NICOLAE

Personalitate a gimnasticii românești și internaționale (n. 21 aprilie 1932, Buhuși, jud. Vaslui – m. 2 septembrie 2016, București) . Absolvent al ICF, promoția 1956. Profesor la Catedra de gimnastică a Liceului nr. 35 cu program de educație fizică (1957-1964). În colectivul de antrenori care a pregătit lotul național (1962-1964). Contribuție la afirmarea unor gimnaști valoroși printre care Frederic Orendi, Petre Miclăuș, Gheorghe Tohăneanu, Anton Cadar, Gheorghe Condovici. 1965-1967, antrenor federal. Secretar general al FR de Gimnastică (1967-1983). Președinte executiv al FRG (1990- 1999). În 2000, este reales în fruntea FRG. Arbitru internațional. Expert al Centrului de perfecționare a cadrelor din CNEFS (1983-1990). Din 1997, conferențiar universitar, la Universitatea Ecologică. Membru al Comitetului Executiv al FIG, cu ocazia Congresului de la Montreal, în 1976, înaintea Jocurilor Olimpice. Cunoscut și apreciat de președintele FIG, Arthur Gander, cu ocazia cursurilor intercontinentale din 1970, de la Roma și fiind promovat de acesta în Comisia de Statut a FIG, în 1973. Pe toată durata celor 8 mandate în F.I.G, din care 4 ca vice-președinte, a făcut parte sau a fost președinte al multor Comisii ale Comitetului Executiv. „Fișa” prezenței sale în forul internațional arată astfel: 1996 – 2004, președinte al Comisiei de statut și regulamente; 1984 -1992, președinte al Comisiei de competiții; 1981-1984, președinte al Comisiei de gimnastică generală; 2000 – 2008, președinte al Comisiei de aparate și membru pentru perioada 2009 – 2016; 1996 – 2002, președinte al Comisiei pentru antrenori, devenită apoi programul Academei FIG. Nicolae Vieru nu s-a limitat doar a face parte din structurile F.I.G., el fiind implicat în elaborarea Codului Etic al FIG, în realizarea proiectului de Regulament al arbitrilor internaționali, pentru toate disciplinele, împreună cu Adrian Stoica, realizarea sistemului de calificare pentru Jocurile Olimpice din perioada 2008 – 2012, în adoptarea modificărilor de Statut și Regulament Tehnic etc. La Congresul de la Helsinki, în 2008, după Jocurile Olimpice de la Beijing, se retrage din activitate, după 32 de ani, fiind ales vice-președinte de onoare al Federației Internaționale. De asemenea, în 2005, a fost director tehnic al Confederația Balcanică de Gimnastică. Președinte de onoare al FRG (2006). Autor de cârți. În 2001, Diploma CIO pentru contribuții valoroase la dezvoltarea sportului și olimpismului, la promovarea prieteniei și solidarității între popoare. În 2002, Antrenor Emerit. Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1976). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1981 și 2004). Medalia Națională Serviciul Credincios clasa I (2000). Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Cavaler (2002).

VLĂDĂRĂU (-PEREȚEANU), MARILENA

Născută în 1963, la București. A activat la Triumf București, antrenori Cristina și Ioan Pătru. În 1978, la CE de junioare, argint la paralele și la bărnă.

În 1978, la CM de seniori, din echipa care câștigă medalia de argint. În 1979 la Fort Worth (SUA), aur cu echipa. După retragerea din activitatea competițională, antrenoare la CSȘ Triumf. Arbitră internațională. Maestră emerită a sportului (1981). Antrenoare emerită (1998). Arbitră internațională. În 2000, Medalia Națională „Serviciul Credincios”, clasa a III-a.

VOINEA (-MĂNECĂ), CAMELIA

Născută la 2 martie 1970, la Constanța. Promovată în lotul național de către CSȘ Farul Constanța, sub îndrumarea antrenorilor Matei Stănei și Olga Didilescu. Debut pe plan internațional, la CM din 1985, argint cu echipa, iar la paralele locul 4. În 1987, aur cu echipa la CM de la Rotterdam. La CE din 1987, argint la sol. În 1988, la JO de la Seul, argint cu echipa. În 1986, la Cupa Mondială de la Beijing, locul secund, la sol. Are exerciții care îi poartă numele în Codul de Punctaj: dublu întins – salt înainte, executat la sol și roată Auerbach salt șurub 360° la bârnă. A refuzat ofertele de a antrena în alte țări, dedicându-se muncii de antrenor la Farul Constanța, împreună cu Florin Uzum, având deja peste 13 ani în această activitate. În 2000, Cetățean de Onoare al municipiului Constanța. Maestră Emerită a Sportului (1986). Medalia Națională Pentru Merit, clasa a III-a (2000). Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

WEINERTH, GEZA

Născut 1924 (- ?), în Arad. A desfășurat o activitate prestigioasă în calitate de antrenor la Vagonul (1962-1970); SSE (1962-1975), CS Arad (1975-1989). A pregătit, împreună cu Iudita Frankel, mai multe gimnaste care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Antrenor Emerit (1982)

GIMNASTICĂ AEROBICĂ

*„Pentru a fi învingător,
lucrează numai cu învingători”*
Warren Buffet

ANTONESCU, CRISTINA

Născută la 27 septembrie 1986 în București. Club: CSS 1 Farul Constanța. Antrenor: Maria Fumea și Claudiu Varlaam. Multiplă campioană națională și medaliată în competițiile internaționale: C.M. 2008 – argint perechi, C.E. 2005 – aur grup, 2007, 2009 – argint perechi, 2005 – bronz perechi, 2007 – bronz grup, perechi.

BĂBĂLIGEA, RALUCA ELENA

Născută la 5 aprilie 1984, la București. A activat la clubul Triumf București. A câștigat două medalii la Campionatele Mondiale (argint – 2004, Sofia, trio și bronz – 2006, Nanjing, trio) și la Campionatele Europene (aur – 2005, Coimbra, grup și bronz – 2005, Coimbra, trio). S-a retras din activitate în 2006.

BECZE, BIANCA

Născută la 22 martie 1993. S-a lansat în gimnastica aerobică de performanță la CSS Petroșani, pentru a continua la Farul Constanța. Campioană națională 2013. Medaliată cu aur și argint la C.E. și C.M.

BOGATI, ANDREEA

Născută la 18 septembrie 1981, la Cluj-Napoca. S-a lansat în sportul de performanță la Deva. Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport București. Club: Farul Constanța. Medaliată la Campionate Mondiale și Europene.

BRÎNZEĂ, MIRCEA

Născut la 25 ianuarie 1986, la București. Facultatea de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității Spiru Haret București. A început să practice gimnastica artistică la vârsta de 5 ani, fiind legitimat la CSS Nr.7 Dinamo (1991-2001) sub îndrumarea antrenorului Victor Velea, cu care câștiga un titlu național la juniori I în proba pe echipe. În 2001 se transferă la CSS Triumf, profilându-se pe gimnastica aerobică (antrenoare Laura Nicolaescu), iar din 2006 trece la Farul Constanța (antrenoare Maria Fumea). Multiplu campion național de junior și seniori. Component al loturilor naționale din 2005 (antrenori Maria Fumea și Claudiu Varlam).. Are în palmares 3 medalii mondiale (2 aur – 2006, Nanjing, trio / 2008, Ulm, trio și un argint – 2008, Nanjing, perechi) și 7 la Campionatele Europene (4 aur – 2005, Coimbra, trio / 2007, Szombathely, trio / 2009, Liberec, trio / 2009, Liberec, grup; 2 argint – 2007, Szombathely, perechi / 2009, Liberec, perechi; 1 bronz – 2005, Coimbra, perechi). Campion balcanic și finalist la Cupa Mondială (2007). Antrenor al echipei naționale. Laureat al sportului românesc (2006). Maestru al Sportului (2001). Maestru Emerit al Sportului (2005).

CIOVEIE, MĂDĂLINA

Născută la 19 august 1983, la Tg. Jiu. A câștigat 3 medalii la Campionatele Mondiale (aur, argint, bronz) și 3 la Campionatele Europene (2 aur, argint). După retragerea din activitate, antrenoare de gimnastică aerobică.

CONSTANTIN, OANA CORINA

S-a născut pe 12 noiembrie 1991 la Constanța și de mică a intrat în lumea sportului, prima dragoste fiind gimnastica ritmică pe care a practicat-o de la 4 ani și jumătate. La 14 ani, sportiva a început practicarea gimnasticii aerobice din cauza unor probleme medicale care au forțat-o să abandoneze gimnastica ritmică. Medaliată cu aur la individual la Jocurile Mondiale de la Cali (Columbia, 2013). În 2011 și 2013, la Campionatele Europene de la București și Arques (Franța), câte două medalii, aur (individual) și argint (grup). La Campionatele Mondiale de la Cancun (Mexic), din iunie 2014, aur cu echipa și argint la individual. În 2015, la Campionatele Europene de la Elvas (Portugalia), campioană europeană. Este implicată în proiectul „Happy Dance Power System Romania”, proiect lansat în peste 20 de țări, având ca obiectiv ca toată lumea, indiferent de vârstă, să se bucure de mișcare uitând de problemele personale și conștientizând ce înseamnă stilul de viață sănătos.

DRĂGAN, ALINA

Născută în 11 mai 1969, la București. Profesoară de educație fizică, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport – Universitatea Ecologică București (promoția 2000). Din anul 1981 până în 1986, este componentă a lotului național de gimnastică ritmică sportivă. Devine campioană națională având categoria I, în 1984, la individual compus, locul 2 la minge, locul 1 și locurile 2 la coardă, măciucă, panglică și cerc. Trecând la categoria maestri, în 1985, cucerește titlul de campioană a României la individual compus, cerc, minge, măciuci, panglică. La CB din 1984, obține locul 1 la individual compus și măciuci și devine campioană balcanică. La JO din 1984, ocupă locul 4 la individual compus. În anul 1993 a absolvit Școala Națională de Antrenori. Din anul 1992, referent de specialitate la FRG. Din 1995, membră a Comisiei Naționale de Gimnastică Aerobică, iar din 2000 a fost numită antrenore federale și director tehnic pentru gimnastica aerobică în cadrul FRG. Maestră a sportului (1984). Din 1997 oficiază ca arbitru internațională pentru gimnastică aerobică. Din 2013, membră a Comitetului Tehnic al UEG pentru gimnastică aerobică.

FILIP (-MOLDOVAN), LĂCRĂMIOARA

Născută la 4 aprilie 1973, la Moinești. Absolventă Facultatea de Educație Fizică și Sport – Universitatea Ecologică. Anul începerii carierei sportive: 1979. Debutul în sportul de performanță a fost la gimnastică artistică, la Centrul Național de la Onești, prima participare internațională fiind în 1988, la „Cupa Prietenia”, locul 2 cu echipa, 5 la individual compus, 2 la sărituri. A făcut parte din formația medaliată cu argint la Campionatele Mondiale din 1989, alături de Cristina Bontaș, Aurelia Dobre, Eugenia Popa, Gabriela Potorac și Daniela Silivaș. În palmares având și alte rezultate notabile (Cupa Cottbus, Internaționalele României). De asemenea, a luat parte la Campionatele Balcanice (Izmir, 1988) – locul 1 echipe, 3 sărituri, și Campionatele Mondiale (Indianapolis, 1991) – loc 3 echipe. S-a retras din gimnastica artistică în 1991, an în care a trecut la gimnastica aerobică. S-a pregătit la Farul Constanța, cu antrenorele Maria Fumea. În 1999, medalie de aur la grup, la Campionatele Europene și, împreună cu partenerul sau, Claudiu Moldovan, locul 4 la perechi la C.M. Căsătorită cu Claudiu Moldovan. Antrenoare la CSS Onești (1979 – 1991), Clubul Universitatea Ecologică (1994-1997), Farul Constanța (1997 – 2000). În 2000, devine antrenore la Dinamo București, apoi

la Centrele de la Onești (februarie 2007 – aprilie 2009), Deva (2009 – 2011) și Izvorani (din 2010), pregătind junioare și senioare (Larisa Iordache, Diana Bulimar, Elena Chiric) care s-au afirmat în arena internațională. Maestră emerită a sportului.

FUMEA, MARCELA MARIA

Născută în 1953, la Ceamurlia de Jos, jud. Tulcea. Antrenoare de gimnastică ritmică sportivă și aerobică, absolventă a Institutului Politehnic București și a Școlii de Antrenori de pe lângă CNEFS. A practicat gimnastica ritmică de performanță, fiind campioană universitară, campioană națională la proba de ansamblu (1975, 1978) și locurile 3 la Campionatele Individuale de gimnastică ritmică (1975, 1976, 1977). Participă în calitate de coregraf la pregătirea loturilor naționale de juniori și a celui olimpic de la Deva, în perioada 1993 – 1994. Din 1994, antrenor la lotul național de gimnastică aerobică. A reușit prin competență, exigență și o excepțională capacitate de muncă, să realizeze în scurt timp cu lotul de gimnaști rezultate de excepție la CM, CE, Jocurile Mondiale etc. A participat cu sportivii lotului la spectacolul „Dans Athletic”, organizat în premieră mondială, la Milano, în 1998. Antrenor emerit. Arbitră internațională la gimnastică aerobică, a oficiat la toate marile competiții mondiale. La congresul FIG de la Marrakech din 2000, a fost aleasă membră a Comisiei Tehnice – Gimnastică Aerobică a forului internațional, ca o recunoaștere a competenței și a reputației sale în această disciplină sportivă. În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a II-a.

LĂCĂTUȘ, IZABELA DANIELA

Născută în 1976, la București. Absolventă a Colegiului Național de Antrenori din cadrul ANEFS, promoția 1999. A început să practice gimnastica la CSS „Triumf”. În anul 1991, la CE de juniori de la Atena, obține locul 4 la individual compus, paralele și un loc 7 la sărituri. Tot în acest an, se retrage din activitate, urmând ca mai târziu, în anul 1994, să fie selecționată la lotul național de gimnastică aerobică, având-o ca antrenoare pe Maria Fumea, cu debut internațional la prima ediție a Campionatelor Mondiale (Paris, 1955). Pe durata carierei sale a concurat la individual, perechi (parteneri: Claudiu Varlam – până în 1999, Remus Nicolai – după 1999) și grup. La individual, 4 medalii mondiale (aur 2000, argint 1999, 2002 și bronz 1998) și 4 europene (aur 2001, 2005 și argint 1999, 2003). La perechi, un argint și 3 medalii de bronz la Campionatele Mondiale (2000, 1998, 2002, 2004) și 3 continentale (aur 2003, argint 2001 și bronz 1999). La grup, titlul European în 2005. S-a retras din activitate în 2006, după Campionatele Mondiale. Antrenoare la Triumf București. Maestră a sportului la gimnastica artistică și Maestră emerită la gimnastică aerobică. În 2000, Medalia națională „Pentru Merit”, clasa a II-a.

MAVRODINEANU, VALENTIN

Născut la 3 iulie 1986, în București. Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret din București. A început să practice sportul la vârsta de 5 ani, în secția de gimnastică artistică a CSS 3 Steaua (1991-2002), avându-i ca antrenori pe Daniel Stancu și Gabriel Negulescu. A participat la CN de gimnastică artistică, la categoria, copii și juniori. În perioada 2002-2006, la CSS Triumf (antrenoare Laura Nicolaescu). Multiplu campion național. Din 2006, Farul Constanța. Unul dintre cei mai titrați gimnaști, în palmares cu 7 medalii la Campionatele Mondiale (4 aur: 2006 – perechi, trio; 2008 – trio; 2010 – grup; 1 argint: 2010 – trio; 2 bronz: 2008, 2010

– perechi) și 7 la Campionatele Europene (6 aur: 2005, 2009 – perechi, 2007, 2009, 2011 – trio, 2009 – grup; 1 bronz: 2007 – grup). Argint la Universiadă (2011 – aero dance). Campion balcanic (2007). Laureat al sportului românesc (2006). Maestru al Sportului (2001). Maestru Emerit al Sportului (2005).

MĂRĂNDUCA, DANIELA (-NICOLAI)

Născută la 17 iunie 1976, Constanța. A practicat gimnastica artistică și aerobică, de la vârsta de 6 ani la clubul Farul Constanța. În 1991 devine prima gimnastă a clubului selecționată în echipa națională. A participat la Internaționalele României și la Campionatele Naționale (gimnastică artistică). Locul 3 la Internaționalele României, la individual compus. După accidentarea din 1991, revine în gimnastică în 1994, participând la Campionatele Mondiale de la Dortmund, cu o apreciată contribuție la obținerea medaliei de aur la echipe. Se retrage din gimnastica artistică la finalul anului 1994. Evoluează, apoi, în spectacolul „Aeros”, împreună cu Izabela Lăcătuș, Lăcrămioara Filip, Cristian Leric și Remus Nicolai. În 1996 se orientează către gimnastica aerobică, pentru ca, în 1999, să fie selecționată în lotul național. Pe parcursul carierei, în gimnastica aerobică, a câștigat două titluri mondiale (2002 și 2004) și 3 continentale (1999, 2001 și 2003). De asemenea, are în palmares o medalie de bronz la „mondiale” și 2 la „europene” (2001, 2003). S-a retras din activitate în 2005. Căsătorită cu colegul său, Remus Nicolai. Din 2013, antrenoare la Lotul de junioare de la Onești.

MOLDOVAN, CRISTIAN CLAUDIU

Născut la 20 septembrie 1974, la Târgu Mureș. Profesor de educație fizică, absolvent al ANEFS. A fost legitimat la CSS 1 Tg. Mureș (1981 – 1993), ANEFS București (1993 – 1997), Farul Constanța (1997 – 2004). Inițial a practicat gimnastica artistică (obținând categoria I de clasificare și locul 3 în CN pe echipe), de unde a trecut la gimnastica aerobică. Legitimat la CSU ANEFS. Participând, în premieră, la CM de gimnastică aerobică din 1995, de la Paris – Bercy, a cucerit medalia de argint în proba de trio, alături de Andrei Nezezon și Claudiu Varlam. În aceeași formație, trio-ul românesc s-a impus și la următoarele CM (1996 – Haga, 1997 – Perth), iar la ediția din 1998 – Catania (Italia), argint la trio, cu Gheorghe Moiş și Claudiu Varlam. La CM din 1999 (Hanovra), bronz la trio, împreună cu Remus Nicolai și Gheorghe Moiş. La prima participare la CE din 1999, aur la trio și bronz la solo. La CM de la Riesa din 2000, campion la trio, împreună cu Remus Nicolai și Gheorghe Moiş, iar în proba de solo, bronz. Pregătirea și compozițiile au fost asigurate de antrenorii Marcela Fumea și Gabriel Popescu, asistați de experimentata specialistă, prof. Gineta Stoescu. În anul 2000, ales Comisia Sportivilor a FIG pe perioada 2001 – 2004. Debut ca antrenor: 1994, la Dinamo București (din 1994), precum și la Loturile naționale de la Onești (2007 – 2009), Deva (2009 – 2011) și Izvorani (din 2010). Antrenor al loturilor naționale de gimnastică artistică de junioare. Maestru emerit al sportului. În 2000, Medalia Națională pentru Merit, clasa I.

NEBUNU, FLORIN

Născut la 21 aprilie 1987 în București. Practicând tu cmult success al gimnasticii aerobice, în palmares cu 3 medalii la Campionatele Mondiale (aur, argint, bronz) și 2 la Campionatele Europene (aur, bronz).

NEDELCU, CRISTINA SIMONA

Născută la 28 februarie 1987. Profesoară de educație fizică și sport,

absolventă a FEFS din cadrul Universității Spiru Haret București. Continuă cursul la masterat. Sportivă de performanță la gimnastică aerobică. A început să se inițieze în gimnastică la vârsta de 4 ani. Legitimată la CSȘ1-Farul Constanța (2000). S-a pregătit cu antrenorii Cristiana Spânu, Maria Fumea și Claudiu Varlam. Multiplă campioană de junioare și senioare. Pe parcursul carierei, 4 medalii (argint: 2008 – individual; 3 bronz: 2006 – trio; 2008, 2010 – perechi) la Campionatele Mondiale și 4 la „europene” (2 aur: 2005 – perechi, 2009 – grup; 2 bronz: 2005 – trio, 2007 – grup). A făcut parte din trupa „Aeros”. Antrenoare. Laureată a Sportului românesc în 2005, 2006 și 2008. În anul 2007, Direcția pentru Sport a Județului Constanța i-a acordat Premiul special pentru sport. Maestru al Sportului (2005).

NEZEZON, ANDREI

Născut în 1975, la Satu Mare. Profesor de educație fizică, absolvent al ANEFS. Maestru emerit al sportului la gimnastică aerobică. Legitimă la CSU ANEFS București. Practicant al gimnasticii artistice, cu categoria I de clasificare și pe locul 3 în CN pe echipe, a trecut la gimnastica aerobică. Acest transfer s-a dovedit a fi inspirat, întrucât, la prima participare, în 1995, la CM de gimnastică aerobică de la Paris – Bercy, a obținut medalia de argint în proba de trio, împreună cu Claudiu Varlam și Cristian Moldovan. În aceeași formulă de echipă, a mai cucerit 2 medalii de aur la CM (1996 – Haga, 1997 – Perth). În proba individuală, locul 4 în 1995 și 3 în 1997. După această ultimă competiție, a abandonat activitatea, devenind antrenor în Germania, la TKH Hanovra.

NICOLAI, REMUS

Născut la 10 iunie 1977, la Bistrița. Sportiv de succes, în palmares cu 6 medalii mondiale (2 aur, 2 argint, 2 bronz). După retragerea din activitate, împreună cu soția (Daniela Mărănduca), a deschis un club în Constanța. Din 2013, antrenor la Lotul de gimnastică artistică de la Onești și Deva.

PETRUSE, MARIUS CIPRIAN

Născut la 5 martie 1992, la Arad. Multiplu medaliat la Campionatele Mondiale, Campionatele Europene, Jocurile Mondiale, Cupe Mondiale, în perioada 2011 – 2014.

POHOAȚĂ, MIHAELA

Născută la 28 octombrie 1981, la Fălticeni. A activat la clubul Farul Constanța. În palmares, 5 medalii la Campionatele Mondiale (aur: 2002, 2004 – grup, 2006 – perechi; bronz: 2002, 2004 – individual) și 3 de aur (2001, 2003 – grup; 2005 – perechi) la Campionatele Europene.

RUSU, MIRELA IULIANA

Născută la 5 martie 1978, Bacău. A activat la clubul Farul Constanța. În palmares, 3 medalii la Campionatele Mondiale (2 aur: 2002, 2004 – grup; bronz: 2004 – trio) și 5 la Campionatele Europene (3 aur: 1999, 2001, 2003 – grup; 2 argint: 2001, 2003 – trio). S-a retras din activitate în 2004.

STOENESCU GEORGETA (GINETA)

Născută în 1928, la Bârlad. A fost una dintre marile personalități ale gimnasticii românești, cu deosebire în gimnastica ritmică și aerobică. Absolventă IEF, promoția 1950. Repartizată și încadrată ca asistentă la Catedra de educație fizică și sport a Institutului Politehnic. În 1964, lector universitar, iar în 1980, conferențiar universitar. În 1990, la Facultatea de Educație Fizică a Universității Ecologice, unde, în 1999, devine profesor universitar. În

anii '50 a lucrat la Dispensarul Central pentru Sportivi, specializându-se în gimnastica medicală. A fost componenta mai multor ansambluri de gimnastică ritmică. Antrenoare de dans sportiv. Arbitru internațional de gimnastică aerobică. A condus cursuri de gimnastică ritmică în țară și în străinătate (Spania). În intervalul de timp cât a fost președinta Comisiei Naționale pentru Sport Aerobic (1994 – 1999), sportivii români practicanți ai acestei discipline au obținut la CM 4 medalii de aur, 4 de argint și 6 de bronz. Ginetă Stoescu a fost autoarea a 16 lucrări și coautoare a altor 4 cărți de specialitate. A scris și publicat peste 20 de articole în reviste de specialitate din țară și străinătate. Temele abordate vizează gimnastica ritmică, aerobică și medicală, expresia corporală și dansul sportiv. În memoria sa s-a organizat Memorialul Ginetă Stoescu. Antrenor Emerit (1997). Medalia Meritul Sportiv clasa I (1966). Medalia Națională Pentru Merit clasa a II-a (2000).

TOLAN PORIME, PETRU

Născut la 21 martie 1986, Târgu Mureș. În palmares, 2 medalii la Campionatele Mondiale (aur, argint) și 4 la Campionatele Europene (2 aur, 2 bronz).

VARLAM, CLAUDIU CĂTĂLIN

Născut la 31 mai 1975, la Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent al ANEFS. Maestru emerit al sportului la gimnastică aerobică. Legitimat la CSU ANEFS. A trecut de la gimnastica artistică la gimnastica aerobică cu categoria I de clasificare și locul 3 în CN pe echipe. A participat la CM de gimnastică aerobică din 1995 de la Paris – Bercy, unde a obținut medalia de argint în proba de trio, împreună cu Cristian Moldovan și Aandrei Nezezon. În aceeași formație, a cucerit medaliile de aur și 2 titluri de campioni mondiali în proba de trio, în 1996 la Haga și în 1997 la Perth, iar la ediția din 1998 de la Catania – Italia, medalia de argint la trio, cu Dorel Moiş și Cristian Moldovan, precum și medalia de bronz la dublu mixt, cu Izabela Lăcătuș. În perioada 1999 – 2000, a lucrat ca antrenor secund al lotului național de gimnastică aerobică. A participat în această calitate la CM de la Riesa 2000, cu rezultate bune – 2 medalii de aur, o medalie de argint și o medalie de bronz. În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională „Pentru Merit”, clasa a III-a.

ZAMFIR, MIRCEA

Născut la 29 mai 1985, în București. A început să practice gimnastica artistică la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea antrenorului Emilian Nicula. Legitimat la CSȘ Nr.3 Steaua. A continuat activitatea cu antrenorul Velea Victor la CSȘ Nr.7 Dinamo (1995-2002). Se transferă la CSȘ Triumf (2003 -2006) club la care începe să se afirme, pe plan național și internațional la aerobică. Din 2007, la Farul Constanța, având ca antrenoare pe Maria Fumea. Multiplu campion și medaliat național. În loturile naționale de juniori și seniori (antrenori Maria Fumea și Claudiu Varlam), Unul dintre cei mai cunoscuți gimnaști, în palmares cu 6 medalii mondiale (aur: 2006, 2008 – trio, 2010 – grup; argint: 2010 – individual, trio, 2014 – echipe; bronz: 2006 – individual) și 7 europene (aur: 2005, 2007, 2009, 2011 – trio; 2007 – individual; bronz; 2009 – individual). La Universiada de la Shenzen (2011), argint la aero dance. În 2007, campion balcanic. Maestru al Sportului (2001). Maestru Emerit al Sportului (2005). Cel mai bun sportiv al județului Constanța (2007).

„MAGNA CUM LAUDE”

*„E o recunoaștere a faptului că ți-ai făcut treaba bine,
că ți-ai făcut meseria bine,
că ai dat dovadă de perseverență,
de răbdare, de atașament pentru meseria respectivă
și pentru sportul respectiv.”*

Octavian Bellu

RECUNOAȘTEREA VALORILOR...

„Când ai deja două personalități, cu siguranță există și a treia”
Sigmund Freud – filozof

AMÂNAR? DRĂGULESCU? SILIVAȘ?

„Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea de a le face”
Constantin Brancuși

„SHE’S PERFECT!”

„Oamenii mă întreabă mereu cum definesc eu perfecțiunea. Le spun că așa ceva nu există. Într-un anumit moment din timp, când aveam 14 ani, am făcut ceva la care nimeni nu se aștepta...”
Nadia Comăneci

ANTRENORI EMERIȚI

„Ceea ce e mai important este dorința de a învăța și de a fi cel mai bun”
Mariana Bitang, antrenor emerit

MAEȘTRI ȘI MAEȘTRI EMERIȚI AI SPORTULUI

„Medaliile de aur nu sunt făcute din aur. Sunt făcute din transpirație, determinare și un greu de găsit de aliaj numit curaj”
Dan Gable, olimpic și antrenor american

PRIMII 10 SPORTIVI

„În viață izbânzile sunt strâns legate de chinuri și osteneli”
George Călinescu

ARBITRI INTERNAȚIONALI

„Prima dintre datorii este aceea de a fi drept”.
Voltaire

HALL OF FAME

„International Gymnastics Hall of Fame onorează excelența și puterea sa de a inspira, de a uni și împlini speranțele și visele unei întregi planete...”

RECUNOAȘTEREA VALORILOR

*„Când ai deja două personalități,
cu siguranță există și a treia”*
Sigmund Freud – filozof

„Implicarea este cheia fundamentală a succesului”, afirma cândva celebrul Pablo Picasso, referitor la modul în care se impune, pe diverse paliere, prezența fiecăruia în viața „cetății”, denumită societate.

Revenind la domeniul sportului, este indubitabil faptul că *„Istoria sportului o scriu sportivii. Evoluțiile lor sunt urmărite cu interes și emoții de milioane de spectatori și sunt reflectate pe larg în mijloacele de informare și în literatura de specialitate”,* în același timp, însă, trebuie să aducem în discuție și o altă latură a acestei implicări, la fel de importantă, cu influență decisivă asupra bunelor evoluții ale performerilor

„Activitatea sportivă mai are însă o componentă esențială, dar mai puțin vizibilă, reprezentată de organizațiile internaționale, Federațiile Internaționale, Federațiile Continentale sau celelalte organisme care guvernează sportul mondial (CIO, Sport Acord, Agenția Mondială Antidoping etc). Rolul acestora este imens, sub egida lor desfășurându-se întreaga gamă de competiții și acțiuni în cele mai variate domenii ale sportului, acestea asigurând strategia dezvoltării sportului de performanță mondial”, scrie Constantin Matache, în a sa foarte documentată lucrare *„Prezențe românești în organizațiile sportive internaționale”*.

„Procesul de formare a organizațiilor sportive internaționale a început în a doua jumătate a secolului al XIX-lea în Europa Occidentală, și a continuat pe tot parcursul secolului XX. Nu întâmplător, printre primele organizații internaționale care au apărut în domeniul sportului au fost federațiile internaționale pe ramuri de sport. Inițial, ele au cuprins un număr restrâns de organizații din țări industrializate, în care sportul era dezvoltat. Așa cum arăta Denis Oswald, membru al CIO, scopul înființării federațiilor internaționale a fost acela de a unifica regulile de practicare a sportului și de organizare a competițiilor, pentru ca sportivii din diferite țări să poată concura pe baza unor reguli cunoscute de toți participanții (M.O. nr.XI/1985). De asemenea, chiar de la constituire, Federațiile Internaționale și-au propus să urmărească și modul de aplicare a regulilor în timpul competițiilor, preocuparea respectivă continuând să figureze și în prezent printre multiplele lor obiective.

În mod treptat, pe măsura dezvoltării propriei activități și a recunoașterii rolului sportului în societate, organizațiile sportive internaționale au inclus în sfera lor de preocupări și alte obiective, precum: adoptarea de măsuri vizând perfecționarea continuă a ramurii de sport sau a domeniului propriu de activitate în plan internațional și național; promovarea valențelor umaniste și educative ale sportului; dezvoltarea pe baze loiale a cooperării și prieteniei între membri afiliați și excluderea oricărui fel de discriminare; dezvoltarea armonioasă a omului; combaterea dopajului în sport; menținerea păcii în lume prin promovarea cooperării sportive în spiritul respectului reciproc ș.a.

Fondatorii organizațiilor sportive internaționale au oferit posibilitatea aderării ulterioare la acestea și a organizațiilor sportive din alte țări, impunând, însă, prin

statute, condiția ca solicitanții să-și declare necondiționat acordul cu statutele și regulamentele organizației internaționale respective și să-și desfășoare propria activitate în conformitate cu documentele amintite...

Puternicul ecou al întrecerilor sportive internaționale desfășurate la sfârșitul secolului al XIX-le – începutul secolului XX sub auspiciile Federațiilor Internaționale a stimulat pentru practicarea sportului pe baza regulamentelor regulamentelor internaționale într-un număr din ce în ce mai mare de țări de pe toate continentele. Acest fapt a dus în final la creșterea considerabilă a numărului membrilor afiliați la Federațiile sportive internaționale și, implicit, la consolidarea acestora din urmă...”, constată Constantin Matache în volumul amintit.

Printre cele mai vechi organizații sportive internaționale, care au trecut examenul timpului, se află și Federația Internațională de Gimnastică, creată în 1881, acesteia putând, desigur, să-i alăturăm și alte organisme și federații sportive cu vechime și prestigiu sau chiar mai noi, dar care au un rol extrem de serios în dezvoltarea sportului și educației fizice la nivelul întregului mapamond.

Gimnastica nu face, așadar, excepție de la această regulă, mai mult credem că o consolidează.

Nu mai este nimic de demonstrat, știut fiind faptul că gimnastica la nivel global – în diversele sale forme de manifestare – se află sub „umbrela” Federației Internaționale și a Uniunilor continentale, singurele organisme competente care pot gira competiții în cadrul Jocurilor Olimpice, Campionatelor Mondiale, Cupelor Mondiale, Jocurilor Mondiale, Campionatelor continentale sau alte concursuri cu caracter internațional oficial.

Evident, fiecare dintre aceste instituții dispune de o „organigramă” menită să realizeze obiectivul central, acela de a dezvolta gimnastica pe toate nivelurile și la toate disciplinele (artistică, aerobică, ritmică, trampoline, acrobatică ș.a.), activitatea derulându-se pe diverse paliere (Comitet Executiv, Comitete Tehnice etc), cu toții fiind aleși, o dată la patru ani, în cadrul Congreselor.

Nu vom mai intra în amănunte privind organizarea forurilor internaționale, vom sublinia, însă, doar importanța de a face parte din aceste structuri, ca o dovadă a competenței și profesionalismului, a capacității de a contribui în plan global la dezvoltarea sportului, a gimnasticii, în cazul nostru.

Că România s-a afirmat prin talentul și valoarea sportivilor, a antrenorilor și specialiștilor săi – este o afirmație care are deja putere de axiomă. În același timp, însă, este necesar a sublinia și contribuția reprezentanților României la construirea și funcționarea uriașului edificiu al organizațiilor sportive internaționale, gimnastica numărându-se printre sporturile cu cei mai vechi membri în aceste structuri.

În urmă cu peste un secol, în zilele de 11 și 12 (24/25) septembrie 1906, la București s-a desfășurat Congresul Societăților de Gimnastică – manifestare care a contribuit și la înființarea, la 14 septembrie, a Federației Române de Gimnastică -, primul organism central care a îndrumat și coordonat activitatea majorității Societăților de gimnastică ale vremii. A fost ales în funcția de președinte generalul Petre Vasiliu Năsturel, locurile de vice-președinți fiind ocupate de Spiru Haret – ministrul învățământului la vremea respectivă – și lt.col. Th.Petrescu.

După numai un an are loc și afilierea la Federația Internațională de Gimnastică, iar la sfârșitul lui februarie 1910, generalul Petre Vasiliu Năsturel este ales în Biroul Federației Europene de Gimnastica, așa cum a fost denumirea inițială a Federației Internaționale de Gimnastică, fondată la Liege, la 23 iulie 1881, Belgia, Franța și Olanda fiind reprezentate la prima Convenție Internațională, avându-l ca președinte pe belgianul N.J. Cuperus.

Așadar, generalul Vasiliu Petre Năsturel a fost primul reprezentant al gimnasticii românești în structurile internaționale. Desigur, puțini știu însă că Vasiliu P. Năsturel (n. 7 aprilie 1854, București – d. 1920) a fost general de artilerie, publicist, istoric și heraldist, elev al școlii militare din Fontainebleau, înaintat la gradul de sublocotenent pe 3 iulie 1874, apoi locotenent la 24 aprilie 1887, locotenent-colonel la 2 decembrie 1891 și colonel la 10 mai 1895. Lucrările din domeniul heraldicii ale generalului Năsturel au vădit o înaltă ținută științifică și au reliefat erudiția autorului lor, el fiind unul dintre primii istorici români care s-a ocupat cu vexilologia și vexilologia heraldică românească.

O caracterizare a acestuia, a fost publicată în Revista umoristică „Țivil-Cazon”, Nr. 16 din 1906, text însoțit și de caricatura cunoscutului pictor Iosif Iser: *„Vasiliu P. Năsturel, General de Brigadă, Comandant al Corpului I de armată. S-a născut într-o primăvară a anului 1854, la 7 Aprilie, când nu mai putea fi păcălit. După ce învăță alfabetul, aritmetica și etcera, fu dat la școala militară de unde la 1 iulie 1874 iese sublocotenent, întâiul la clasificație. Deși eșise cu cel mai mic număr de clasificație, a avansat totuși repede, și la 10 Mai 1904 fu înaintat General de Brigadă. Nu lipsise nici la campania împotriva turcilor, unde luase parte ca locotenent. A publicat diverse lucrări cazone și țivoile, adecă militare, literare, eraldice și științifice. A absolvit cu succes Școala specială din Bruxelles. A fost director al artileriei la Ministerul de război. A fost profesor la școlile militare. A fost... dar ce aud?: pe loc... repaus! Să trăiți!! De pe flancul stâng al pieptului său strălucește „Virtutea militară” de aur, „Coroana” și „Șteaua” României, „Bene-merenti” cl. I și diverse ordine străine. Semne particulare: E bun, chiar atuncea când e rău și pentru că nu prea ține la cisme, desenatorul nostru l’a vârat cu totul într-o cismă.”*

În anii care au urmat, cu deosebire după 1970, între cele 141 de federații naționale, afiliate sau asociate în prezent la forul internațional, Federația Română de Gimnastică a ocupat și ocupă o poziție de prim-plan. Și aceasta ca urmare a implicării active a specialiștilor noștri în dezvoltarea structurală și organizatorică a gimnasticii în plan mondial, cu însemnate contribuții vizând perfecționarea Statutului și Regulamentelor, cu propuneri vizând diverse paliere ale activității,

Federația Română de Gimnastică (FRG) este autoarea a numeroase propuneri vizând perfecționarea statutului și regulamentelor de concurs ale FIG. Menționăm câteva dintre acestea: modificările aduse Statutului și Regulamentului FIG referitoare la competiții și arbitraj să intre în vigoare la un an după publicarea lor în Buletinul FIG, pentru a se da posibilitatea federațiilor naționale să și le însușească (1980); limitarea participării în finalele concursurilor pe aparate din cadrul Jocurilor Olimpice, Campionatelor Mondiale și Campionatelor continentale a câte doi sportivi de națiune și, respectiv, a câte trei sportivi de națiune în finalele concursului individual-compus. Adoptarea acestei propuneri a stimulat dezvoltarea gimnasticii în lume, întrucât reprezentanții unui număr mai mare de țări au obținut șansa de a se califica în finalele competițiilor menționate.

O altă propunere românească a vizat eliminarea din Regulamentul FIG a prevederii conform căreia deciziile arbitrilor puteau fi contestate în timpul concursului. Această nouă reglementare a dus la sporirea autorității și independenței arbitrilor, ea contribuind la o mai corectă apreciere în arbitraj și, totodată, la eliminarea întreruperilor din timpul concursurilor.

Congresul FIG din anul 1994, de la Geneva, a aprobat propunerea Federației noastre privind eliminarea exercițiilor impuse din programul competițiilor oficiale. Noua reglementare a intrat în vigoare din anul 2000, ea reprezentând o nouă etapă în dezvoltarea gimnasticii, întrucât a contribuit la eliminarea unor eforturi suplimentare ale sportivilor în competiții, la creșterea gradului de spectaculozitate a exercițiilor, la scurtarea duratei concursurilor și implicit la reducerea costurilor acestora.

La propunerea forului român, Congresul FIG din 1996, de la Atlanta, a decis ca tragerile la sorți pentru Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și continentale să se facă manual și deschis, la vedere. De asemenea, Congresul FIG din 1998 a aprobat propunerile referitoare la selecționarea și repartizarea arbitrilor la competițiile oficiale, precum și criteriile pentru stabilirea taxelor de organizare a competițiilor internaționale.

Federația Română a contribuit, de asemenea, la perfecționarea regulamentelor FIG în probleme privind stabilirea vârstei gimnastelor senioare la competiții oficiale, competențele Juriului de Apel, introducerea noului sistem de control în timp real al notelor acordate de arbitri, sistemul de calificare pentru Jocurile Olimpice, organizarea brigăzilor de arbitri pentru competițiile oficiale ș.a.

Aceasta implicare activă a fost facilitată, de faptul că numeroși specialiști români au fost aleși în structurile de conducere și în comisii ale organizațiilor continentale și internaționale, contribuțiile îmbrăcând, cum am văzut, multiple aspecte cu impact.

Drept urmare, ca o recunoaștere a probității și competențelor lor profesionale, specialiști ai gimnasticii românești au fost aleși și realeși, în cadrul Congreselor mondiale sau continentale pentru mai multe mandate în importante funcții în cadrul Federației Internaționale sau Uniunii Europene.

De la cooptarea generalului Petre Vasiliu Năsturel în Biroul Federației Europene de Gimnastică, în 1910, au trebuit să mai treacă peste șase decenii, până când un nou reprezentant al României a ajuns în structurile de conducere internaționale, în 1972, regretata Maria Simionescu fiind aleasă membră a Comitetului Tehnic Feminin.

Care au fost, prin urmare, specialiștii români care au acces în structurile internaționale ?

Maria Simionescu

Antrenoare federală în perioada 1960-1987, a fost aleasă membră a Comitetului Tehnic feminin al FIG, înaintea JO de la München, în 1972. Din 1976 și până în 1992 a fost realeasă permanent vicepreședintă a Comitetului Tehnic feminin al FIG, iar până la retragerea sa în anul 2000, a fost membră a acestui for al FIG. Însumând șapte mandate, activitatea îndelungată a Mariei Simionescu a reprezentat recunoașterea competenței sale și contribuția valoroasă pe care a avut-o la progresul gimnasticii. A avut contribuții importante la perfecționarea regulamentelor tehnice ale competițiilor și Codului de Punctaj al FIG și la stabilirea de către FIG a direcțiilor de dezvoltare a gimnasticii

feminine în lume, pe cicluri olimpice. Printre numeroasele lucrări elaborate de Maria Simionescu din însărcinarea FIG se află: Concepția exercițiilor pe aparate, însoțită de desene; Partiturile muzicale pentru sol și Codul de Punctaj al exercițiilor impuse pentru diferite ediții ale JO și CM; broșuri pentru cursurile internaționale de arbitre conținând desenele exercițiilor ș.a. Pentru a avea o imagine cât mai completă asupra amplitudinii, complexității și importanței activității depuse de Maria Simionescu în postul deținut, prezentăm mai jos lista materialelor vizând perfecționarea Codului de Punctaj al FIG, elaborate în perioada 1973-1974 din însărcinarea Comitetului Tehnic feminin al FIG, care au fost însușite de acesta și puse în aplicare: Broșura pentru cursul de arbitre, însoțită de desenele exercițiilor; Codul de Punctaj pentru concursul de bârnă, însoțit de desenele exercițiilor; Completări la tabelul elementelor grele ale exercițiului la bârnă, însoțit de desenele exercițiilor; Concepția exercițiului impus la sol pentru J.O. 1976, însoțită de desenele desfășurării exercițiilor, de partitura muzicală, film și muzica imprimată pe casetă; Modificări la exercițiile impuse la sol și bârnă pentru Jocurile Olimpice, cu desenele exercițiilor; Concepția și desenele săriturilor liber alese pentru Campionatele Mondiale de la Varna, din 1974; Film pentru experimentarea modului de arbitraj la sărituri. sarcini de o complexitate asemănătoare i-au revenit în fiecare ciclu olimpic, fapt ce și explică longevitatea sa remarcabilă în Comitetul Tehnic feminin al FIG. A fost prezentă, în diferite calități (antrenoare, arbitru, membru al juriilor) la 11 ediții ale JO, la numeroase ediții ale CM și CE. Din însărcinarea FIG a condus cursuri internaționale de arbitre pe toate continentele (Algeria, Elveția, Italia, Franța, Germania, Marea Britanie, Israel, Egipt, Kazahstan, Siria ș.a.), în cadrul cărora a prezentat expuneri pe diferite teme cu conținut tehnic, precum și concluzii asupra modului de executare a exercițiilor din cadrul diferitelor ediții ale JO, CM, CE. A fost distinsă cu Diploma de Onoare a FIG pentru activitate îndelungată și competență în calitate de arbitru internațional. S-a stins din viață în 2012, la vârsta de 85 de ani.

Nicolae Vieru

A debutat ca arbitru internațional, funcționând în această calitate la numeroase ediții ale Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale, Campionate Europene și la alte competiții internaționale oficiale în perioada 1959-1984. Fiind remarcat de președintele FIG, Arthur Gander, pentru excelența cunoașterii și aplicării a statutului și regulamentelor FIG, în anul 1974, Nicolae Vieru a fost numit, împreună cu francezul M. Burette și elvețianul P. Chabloz, ca membru al Comisiei de revizuire a statutului FIG, care pe parcurs suferise numeroase completări. Noul Statut, refăcut de cei trei specialiști, a fost aprobat de congresul FIG din 1976, la Montreal, iar membrii comisiei au fost felicitați de congres pentru activitatea depusă. În anul 1976 a fost ales membru al Comitetului Executiv al FIG, funcție în care a fost reales pentru opt mandate consecutive, vicepreședinte al FIG (1980 – 2000), reales în anul 2000 ca vicepreședinte al Comitetului Executiv al FIG pentru perioada 2001 – 2004. Congresul FIG din anul 2004 l-a reales ca membru al Comitetului Executiv pentru perioada 2005 – 2008. În FIG a îndeplinit numeroase funcții, printre care: președinte al Comitetului pentru gimnastica generală (1984 – 1988), președinte al Comisiei de competiții (1992 – 1996), președinte al Comisiei de antrenori și de program a Academiei de antrenori (1996 – 2000), președinte al Comisiei de statut și regulamente (1996 – 2004), membru al acestei comisii din

anul 1976, președinte al Comisiei de aparate (din anul 2000), membru al comisiilor de revizuire și completare a Regulamentului tehnic al FIG, vice-președinte de onoare al FIG etc. A fost numit de FIG în calitate de președinte al Juriului masculin la CM din anul 1999, președinte al Juriului masculin la întrecerile de gimnastică ale JO 2000, președinte al Juriului feminin la CM din anul 2001, membru al juriilor la JO din anii 1980, 1984, 1988, 1992, 1996 și la numeroase ediții ale CM și CE, la alte competiții oficiale. La JO de la Atena 2004 a îndeplinit funcția de președinte al Juriului de Apel al concursului feminin, iar la CM 2005 – pe cea de responsabil cu aparatul de concurs. Din însărcinarea FIG a coordonat programul de elaborare a Codului de Punctaj pentru toate disciplinele olimpice ale gimnasticii pentru perioada 2001-2004; a elaborat Regulamentul arbitrilor, care a fost aprobat de Comitetul Executiv al FIG în anul 2003, la Porto Rico. A răspuns, în perioada 1997 – 2004, de gimnastica feminină și de aerobică. A contribuit în mod substanțial la elaborarea Broșurii privind forma, dimensiunile și caracteristicile aparatelor de gimnastică pentru ciclul olimpic 2005 – 2008. A condus mai multe cursuri și simpozioane internaționale de antrenori (Roma 1986; Lugano 1993; Veneția 1998 ș.a.), în cadrul cărora a prezentat concluzii asupra aspectelor tehnice ale întrecerilor din cadrul J.O., C.M. și C.E. și a făcut expuneri cu privire la perspectivele dezvoltării gimnasticii în lume. A contribuit la realizarea manualului „Meridians de gymnastique” editat de FIG în anul 1981. Este autor al unor articole de specialitate publicate în revista FIG „World Gymnastics”, în „Le gymnast” (Franța) și „International gymnast” (SUA) ș.a. La Congresul de la Helsinki, în 2008, după Jocurile Olimpice de la Beijing, se retrage din activitate, după 32 de ani, fiind ales vice-președinte de onoare al Federației Internaționale. De asemenea, în 2005, a fost director tehnic al Confederației Balcanice de Gimnastică. A fost distins cu Diploma CIO „pentru contribuții valoroase la dezvoltarea sportului și olimpismului și la promovarea prieteniei și solidarității între popoare” (2001). La 2 septembrie 2016, la București, s-a sinis din viață.

Adrian Stoica

Președinte al Comitetului Tehnic masculin (CTM) al FIG, ales în anul 2000, vicepreședinte al CTM (1992 – 1996), membru al CTM (1996 – 2000), membru al Comitetului Executiv (din anul 2001), membru al Comisiei de Competență (a. 2000). Congresul FIG din anul 2004 l-a reales în funcția de președinte al CTM pe perioada 2005 – 2008. Înainte de a fi ales în posturile amintite a funcționat o lungă perioadă ca arbitru internațional, oficiind la numeroase ediții ale J.O., C.M., C.E., la alte competiții internaționale oficiale. În cadrul CTM a elaborat, printre altele, directivele pentru concursul de sol masculin din Codul de Punctaj pentru perioada 1997 – 2004 și a contribuit la elaborarea întregului Cod de Punctaj al competițiilor internaționale de gimnastică pe perioada menționată. Contribuție majoră la orientarea și definitivarea conceptului de arbitraj, fiind, totodată, inițiatorul noului sistem de calificare și de notare pentru finalele la sărituri masculin și feminin (1997) și autorul unor modificări importante ale Regulamentului Tehnic (dreptul de a folosi rezerva la finala pe echipe; sistemul de departajare a egalităților la calificările pentru finale; normele pentru privind aparatul; elaborarea și aprobarea regulamentului arbitrilor etc). A elaborat noul concept al formulei de desfășurare a Cupei Mondiale, care se aplică începând cu anul 2003, precum și structura Codului de punctaj al concursurilor internaționale masculine de

gimnastică în perioada 2001 – 2012. Prin natura funcției pe care a deținut-o, a fost președinte al Juriului Superior la toate competițiile oficiale de gimnastică masculină, responsabil pentru aplicarea Codului de punctaj masculin al FIG și responsabil pentru formarea și controlul arbitrilor internaționali de gimnastică masculină în întreaga lume. A fost numit membru al juriilor concursurilor masculine de gimnastică din cadrul J.O. din anii 1980, 1988, 1992, 1996 și 2000, 2004, 2008, 2012, la numeroase ediții ale C.M. și C.E., președinte al Juriului concursului masculin la CM din anii 2001, 2002, 2003, 2005, președinte al Juriului de competiție al concursului masculin din cadrul JO Atena 2004. Din însărcinarea FIG a condus cursuri de formare a arbitrilor în numeroase țări: Arabia Saudită, Bulgaria, Franța, Indonezia, Iran, Israel, Kuwait, Maroc, Tunisia, Venezuela etc. În anul 1998 a fost distins cu Diploma de Onoare a FIG pentru activitate excepțională în arbitrajul internațional.

Mircea Apolzan

Antrenor federal din anul 1990 și secretar general din anul 2006, ales în 2001 în cadrul Comitetului Tehnic masculin al UEG și reales încă două mandate, până în 2013. A fost o prezență activă în Comitet, fiind delegat tehnic al competițiilor masculine oficiale ale UEG. Responsabilitate tehnico-metodică în organizarea și îndrumarea cantonamentelor de vară ale UEG la Tirenia pentru gimnastica masculină. În cadrul competițiilor mondiale și olimpice, arbitru, șef de brigadă și de stabilire a dificultății exercițiilor. Delegat de FIG la conducerea de cursuri internaționale de arbitri.

Maria Fumea

Membră a Comitetului Tehnic pentru gimnastică aerobică, din anul 2000, a contribuit în fiecare ciclu la elaborarea sau modificarea Codului de Punctaj aerobice, a predat și participat la cursurile intercontinentale și internaționale de arbitri, a condus cursuri de formare a arbitrelor în mai multe țări, este autoare a mai multor mișcări noi, introduse în Codul de Punctaj. În cadrul Academii FIG a participat la elaborarea conținutului materialelor metodice pentru aerobice cu o contribuție importantă la orientarea conținutului gimnasticii aerobice pe plan mondial. Antrenoare a lotului național de gimnastică aerobică, aleasă ca membră a Comitetului Tehnic aerobice, în anul 1996 și realeasă până în 2016.

Anca Grigoraș-Mihăilescu

În Uniunea Europeană, membru al Comitetului Tehnic Feminin în perioada 1993 – 2005, pentru a reveni din 2009 și 2013. În 2005, aleasă Membru de onoare al UEG. În 2004 – 2008, în Comitetul Tehnic feminin al FIG, poziție în care rămâne până în 2008. În aceste două organisme internaționale a avut o activitate apreciată, în special pe linia contribuției organizării și controlului muncii arbitrelor pe plan european. În cadrul FIG a avut contribuții la elaborarea Codului de Punctaj 2004-2008, în special privind cerințele pentru bârnă. A participat la numeroase Campionate Mondiale, Campionate Europene și Jocuri Olimpice în calitate de supervizor sau arbitru cu diferite responsabilități privind aprecierea gradului de dificultate al elementelor. Se bucură de multă apreciere pentru competență, serozitate și corectitudine.

Alina Drăgan – din 2013, membru Comitetul Tehnic Gimnastică Aerobică UEG. Delegat tehnic la marile competiții, arbitru internațional.

Carmen Dumitru, dr. – în perioada 1992 – 1996, membru asociat în Comisia Medicală

Anca Ionescu – din 2010 – membru Comisie TUE FIG

Cristian Moldovan – pentru mandatul 2000 – 2004, membru Comisia Sportivilor FIG

O altă fațetă a contribuției specialiștilor români și implicarea lor în structurile internaționale o constituie arbitrajul.

Pe măsura dezvoltării sportive și a aderării organismelor sportive naționale la sistemul competițiilor, s-a format și s-a afirmat o întreagă pleiadă de arbitri, aceștia fiind o parte componentă indispensabilă a activității competiționale. Datorită competiției dovedite, mai mulți arbitri au fost aleși în comisiile de arbitri ale unor federații internaționale sau membri și președinți ai juriilor, comisari, observatori, delegați internaționali la marile competiții oficiale. Ceea ce s-a întâmplat și în domeniul gimnasticii, arbitri români afirmându-și competența nu numai în cadrul concursurilor la care au fost delegați, dar și cu o contribuție la stabilirea unei strategii și a unei concepții unitare și moderne în acest domeniu, la dezvoltarea și punerea în aplicare a unor programe specifice. De la Adriana Stroescu și I. Costa – cei dintâi care, conform cu Rapoartele Oficiale ale Comitetelor de Organizare a Jocurilor Olimpice, au oficiat la o mare competiție, la Melbourne 1956 -, la Atanasia Albu, Olga Didilescu, Gabriela Robu, Anca Grigoraș-Mihilescu sau Iosif Hidi, Carol Bedö, Mihai Bădulescu, Silviu Magda, Gheorge Condovici, Ștefan Hărgălaș, Nicolae Vieru, Adrian Stoica, Mircea Apolzan, Dan Grecu, Eugen Cățean și lista ar putea să continue, putem spune că implicarea arbitrilor noștri în dezvoltarea acestui extrem de important sector a fost una foarte importantă în viziunea forului internațional și continental, multora fiindu-le acordate Diplome de Excelență pentru modul cum și-au îndeplinit misiunea la diverse majore competiții.

În umbra performențelor nu se află numai antrenorii. Pentru a atinge vârful mării performanțe, pentru scoaterea la suprafață, în lumina reflectoarelor a strălucirilor ascunse, muncesc cu sârguință și talent și numeroși alți specialiști, care și-au făcut un titlu de glorie de a fi contribuit esențial la marile reușite. Și aceștia sunt coregrafii. Chiar dacă nu există structuri la nivelul organismelor internaționale, continentale sau naționale, asemenea celorlalte categorii de specialiști, credem că este locul în a-i aminti aici, în ceea ce ne privește, pe Geza Poszar, Leo și Maria Cosma, Adriana Pop, Mariana Ristea, Mariana Dudaș, Corina Moroșan, Valer Puia, Elena Grecu, Mirela Vug, Crina Purece, Corina Dorneanu, Maria Fumea ș.a., care au lucrat și lucrează în cadrul loturilor feminine și masculine și a căror realmente faimă a depășit „granițele”. Și nu numai Nadia Comăneci, Simona Amânar, Daniela Silivaș, Cristina Bontaș, Sabina Cojocar, Aurelia Dobre, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu, Vanda Hădărean, Lavinia Miloșovici, Mirela Pașca, Andreea Răducan, Sandra Izbașa, Cătălina Ponor, Diana Bulimar, Larisa Iordache sau Flavius Koczi ori Marian Drăgulescu le datorează o „fărămă” din medaliile cucerite, dar, de asemenea, și Angela Beam, Ashley Miles, Dominique Moceanu (SUA), Coralie Chacon, Marine Debaube, Ludivine Furnon, Emile Lepennec, Melanie Nunes, Eșlvre Teza (Franța), Cheng Fei, Kang Xin, Zhang Nan, Pang Pan Pan (China), Hollie Dykes, Monette Russo, Chloe Sims (Australia), Loes Linders (Olanda), Galina Marinova (Bulgaria), Beth Tweddle (M. Britanie) sau Veronica Wagner (Suedia), ceea ce înseamnă o recunoaștere indicutabilă a valorii coregrafilor noștri.

Participarea activă a specialiștilor noștri la dezvoltarea gimnasticii, la transformarea sa în ceea ce este azi și ceea ce va fi mâine, este mult mai largă, aceasta vizând și alte domenii (medical, sportivi, mass-media etc), cum este de observat și contribuția directă a sportivilor, fie și dacă ne raportăm doar la crearea permanentă a unor noi „elemente” – despre acestea în câteva pagini speciale -, care nu trebuie privite doar ca „inventarea” unor simple artificii tehnice, ci ca o modalitate creativă de a îmbogăți patrimoniul gimnasticii și de a da, în cele din urmă, măsura valorii celor implicați cu adevărat.

În extrem de valoroasa „Enciclopedie a educației fizice și sportului din România” (vol. II, pag.213) se află următoarea mențiune: *„...România și-a dovedit vocația constructivă în viața sportivă internațională contribuind la dezvoltarea relațiilor sportive între națiuni, la progresul diferitelor domenii ale sportului contemporan... Acest fapt l-a determinat pe fostul președinte al C.I.O., Juan Antonio Samaranch, să afirme în 1994 că «Sportivii și oficialii români au constituit întotdeauna un puternic pilon al Mișcării Olimpice»...”, afirmație în care se regăsește, desigur, și gimnastica românească, remarcă întărită, în ceea ce ne privește, și de Bruno Grandi, fost președinte al FIG, care declara că „Istoria gimnasticii este strâns legată de Federația română”, al cărei parcurs este „jalonat de campioni de legendă, care au dat sportului nostru titluri de noblețe”, având „propriul patrimoniu genetic al gimnasticii”, pentru a se păstra la „același nivel tehnic în valori absolute”, constituindu-se în a fi una din „pietrele de temelie” ale edificiului gimnasticii mondiale.*

AMÂNAR? DRĂGULESCU? SILIVAȘ?

*„Lucrurile nu sunt greu de făcut.
Greu este să te pui în starea de a le face”*
Constantin Brâncuși

Campioni olimpici... Jocuri Olimpice. Din 1896. Moderne.
Campioni mondiali... Campionate Mondiale. Din 1903.
Campioni continentali... Campionate Europene, Americane, Africane,
ale Asiei... De peste jumătate de secol.
Campioni naționali... În toate federațiile afiliate la forul internațional...
Unele de peste un secol.

Campioni!... Sau medaliați...
Oricum laureați... Cei ce urcă pe podium se bucură de „lacrimile” succesului, sunt eroii, sunt cei aflați în lumina reflectoarelor și, dacă își multiplică performanța, scriu istorie în sport.

Dar toți aceștia, campioni sau nu, își manifestă calitățile în cadrul unui, să-l numim, sistem organizatoric și de reguli, menit a promova sportul în cauză în condiții de fair-play și de afirmare a talentului și valorii tuturor participanților, indiferent de nivelul dintr-un moment sau altul, cu un esențial aport din partea specialiștilor, a tehnicienilor și sportivilor, contribuția lor manifestându-se pe diverse planuri, de la cel al organizării competiționale la medicină, de la aparatura și echipamentul de concurs la „inventarea” unor noi elemente...

Amânar... Drăgulescu... Comănești... Silivaș... Urzică...

Afirmam în paginile anterioare că participarea activă a specialiștilor noștri la dezvoltarea gimnasticii, la transformarea sa în ceea ce este azi și ceea ce va fi mâine, este mult mai largă, aceasta vizând și contribuția directă a sportivilor, fie și dacă ne raportăm doar la crearea permanentă a unor noi „elemente”, care nu trebuie privite doar ca „inventarea” unor simple artificii tehnice, ci ca o modalitate creativă de a îmbogăți patrimoniul gimnasticii și de a da, în cele din urmă, măsura valorii celor implicați cu adevărat, devenind elemente de bază nu numai în „Codul de punctaj”, ci și în istoria gimnasticii.

Simona Amânar, multipla medaliată olimpică, la Jocurile Olimpice de la Sydney, a uimit publicul și arbitrii executând un element ce nu mai fusese încercat niciodată până atunci. În Codul de Punctaj se numea săritură 900, pentru că sportivul execută o întoarcere de 900 de grade în aer. Este vorba despre acea faimoasă „*rondă flic cu salt întins și un șurub cu întoarcere de 900 de grade*”, un salt artistic extrem de complicat, fără de care, chiar și acum, este greu să se obțină victoria dacă o gimnastă nu îl are în bagajul său tehnic și de execuție. Însăși gimnasta recunoaște că în lume „*sunt 10, maxim 15 gimnaste care execută săritura... Aterizarea este extrem de grea, deoarece se aterizează cu spatele la masa de sărituri... Din pix este ușor să mai întorci încă 90, încă ... dar este greu să pui în aplicare... Cel mai și cel mai greu la această săritură este aterizarea*”

pentru că se aterizează cu spatele și aterizările cu spatele la masă sunt mult mai dificile și mai periculoase pentru genunchi, spate, în special pentru articulații și pentru coloana vertebrală... Mi-am dorit acest lucru foarte mult... Mi-am dorit foarte mult să rămân în gimnastică cu un element care să îmi poarte numele, și acest lucru s-a întâmplat în 2000 la Sydney..."

Gimnastica feminină românească a dat istoriei nenumărate elemente care au intrat în lista de notare internațională: Comăneci, Silivaș, Miloșovici, Gogean, Amânar au devenit exerciții la sol, bârnă, paralele sau sărituri. Fie că le-au adus medalie sau nu, aceste exerciții de mare dificultate le-au asigurat faima mondială.

„Noi suntem obișnuite să câștigăm în principal aur. Așa am fost obișnuite, să atingem maximum”, spunea Silivia Stroescu, acum profesor la Universitatea de Educație Fizică și sport, care este de părere că „doar antrenorul și motivația sportivului construiesc performanța care scrie istorie în gimnastică. Îți trebuie motivație, voință, curaj. Toate aceste aspecte, dacă nu vin din interiorul tău nu ai cum să ajungi. Pe lângă acel noroc de care ai nevoie și de acele accidente pe care trebuie să le eviți. Te gândești să ajungi pe podium, să câștigi o medalie. Asta este răsplata noastră, acea medalie. Când vezi că ai atâția suporteri, sunt atâtea persoane care sunt alături de tine. Și când îți cântă Imnul și știi că sunt atâția oameni care se bucură pentru tine, asta este mulțumirea noastră”

Marian Drăgulescu a introdus la „capitolul” sărituri deja celebra „săritură Drăgulescu”, aflată și ea, cvasi-obligatoriu, ca obstacol în drumul spre podium *„Nu m-am gândit de când am început gimnastica să inventez o săritură. Ideea mi-a venit în 1999 și cred că, practice, nu m-am gândit să reinventez eu gimnastica. Aveam o săritură care tot îmi crea probleme și tot gândindu-mă ce să fac să nu mai am probleme, să schimb ceva la ea, așa s-a născut săritura Drăgulescu... Normal că antrenorii, la început, au fost sceptici pentru că nimeni nu încercase așa ceva. Și așa era una dintre cele mai grele sărituri la momentul respectiv, deci ceva în plus față de ce exista... Înainte de a crea săritura, aveam fără întoarcere, aceeași săritură dar fără întoarcere, și nu reușeam să văd aterizarea. Aterizarea era în spatele meu și eu trebuia să deschid pe băjbâite. A fost chiar și un campionat mondial unde am ratat și au fost mai multe competiții în lanț unde am tot ratat și aveam o frustrare și tocmai din dorința de a nu rata ceva și de a scăpa de ghinion, de frustrare, așa s-a născut. M-am decis să întorc pe ultima parte a săriturii, să pot vedea și eu aterizarea și să nu mai merg la ghici, pe băjbâite...”*. Prima competiție în care a trebuit să o execute a fost și cea mai grea. *„Normal, noi trebuie să punem un număr pe tabelă, numărul săriturii, ăla trebuie trecut ca să aibă idee arbitrii ce vei executa. La mine pe tabelă puseseam 000 pentru că nu mai sărise nimeni, deci nu exista săritura și nu avea un număr în codul de punctaj”*. Timp de șapte ani, Marian Drăgulescu a executat săritura fără greș. Cea mai mare notă pe care a primit-o a fost la Atena, în cadrul Jocurilor Olimpice. 9.90. Nota i-a adus medalia de aur. Săritura Drăgulescu poartă acum numărul 328 în Codul de Punctaj, la fel cum exercițiul la calul cu mâner, inventat de colegul lui, Marius Urzică, a ajuns în lista internațională a celor mai dificile elemente din gimnastica masculină.

Nici o medalie nu poate egala această faimă: numele lor apar în concursurile din întreaga lume.

„Nu trebuie să inventezi ceva ca să câștigi. Trebuie să fie un echilibru. Degeaba te arunci să faci minuni dacă nu le faci corect și bine. Dacă faci triplu salt cu triplu

șurub, aterizezi și pui mâna jos, nu se punctează la gimnastică. Să faci cât poți de greu, dar și cât poți de bine”, spunea Marian Drăgulescu.

Marius Urzică. Singurul campion olimpic al gimnasticii masculine românești a rămas în istoria acestui sport și prin două elemente, care îi poartă numele, la paralele și cal cu mânere. „Cred că dificultatea elementelor executate de mine, pe care am încercat să le fac fără greșală, mi-au atras renumele de «regele calului cu mânere». Unele dintre elementele pe care le executam erau rar întâlnite la ceilalți adversari ai mei”

„Saltul Comăneci”, realizat de Nadia la paralele în premieră la Olimpiada din 1976, este și acum foarte dificil pentru fete, deși gimnastica a evoluat. Sau „Coborârea Comăneci”. „Dintotdeauna am vrut să realizez imposibilul... Mi-am petrecut nenumărate ore, zile, săptămâni și luni perfecționând acel element nemaivăzut...”.

Tripla campioană olimpică la Seul, în 1988, Daniela Silivaș are o urcare pe bârnă cu numele ei, precum și un element la sol. Cristina Grigoraș, și ea campioană și vicecampioană olimpică, a „botezat” un element la bârnă, iar Celestina Popa, campioană mondială în 1987, are contribuția ei la sol. Silvia Stroescu, componentă a lotului medaliat cu aur la JO de la Atena, în 2004, are un element la sol numit după ea.

Fiecare „element” are povestea sa, dar și explicația pur tehnică.

Feminin

Sărituri

Amânar Simona (Jocurile Olimpice, Sydney 2000) – rondă și răsturnare înapoi cu corpul întins și întoacere de 90°

Paralele

Comăneci Nadia (Jocurile Olimpice, Montreal 1976) – coborâre prin sub-balsare, cu întoacere 180° și salt înapoi grupat

Comăneci Nadia (Campionatele Europene, Praga 1977) – din sprijin înainte pe bara înaltă, salt înainte depărtat cu reapucarea barei înalte, în atârnat.

Bârnă

Silivaș Daniela (Jocurile Olimpice, Seul 1988) – săritură cu întoarcere 180° pe ceafă, întoarcere 180 grade pe umeri răsturnat

Silivaș Daniela – din stând transversal, săritura pe ceafă cu întoarcere de 360° pe umeri (C)

Grigoraș Cristina (Jocurile Olimpice, Moscova 1980) – salt înainte grupat cu întoacere 180°, cu aterizare pe ambele picioare.

Miloșovici Lavinia (Campionatele Mondiale, Indianapolis 1991) – rondă, salt înapoi grupat la capătul bârnei cu trecere în sprijin călare.

Miloșovici Lavinia – rondă salt grupat înapoi cu revenire în poziția călare (C)

Sol

Silivaș Daniela (Jocurile Olimpice, Seul 1988) – dublu salt înapoi grupat cu întoarcere de 720°

Silivaș Daniela – urcare din stând transversal, săritură pe ceafă cu întoarcere de 360° pe umeri (C)

Popa Celestina (Campionatele Mondiale, Montreal 1985) – săritură în echer depărtat cu întoarcere 360° și revenire pe două picioare

Cojocar Sabina (Campionatele Mondiale, Gand 2001) – salt înainte întins cu întoarcere de 90°

Bulimar Diana (Campionatele Mondiale, Tokyo 2011) – săritură pas în laterat cu schimbarea picioarelor și întoarcere de 360°

Vulcan Dora (Test Event Rio 2016) – Săritură în sfoară, cu picioarele la cap și întoarcere 180° (C)

Masculin

Cal cu mâner

Urzică Marius – din sprijin pe extremitate, dublu dorsal deasupra primului mâner, Stokli înapoi pe deasupra celui de al doilea mâner în sprijin facial cu mânerul între brațe.

Urzică Marius – din sprijin salt înainte cu corpul întins și întoarcere 360°, în sprijin pe antebrațe

Drăgulescu Marian (Campionatele Mondiale, Gand 2001) – răsturnare înainte prin stând pe mâni și dublu salt înainte grupaj cu întoarcere de 180°

Bară

Urzică Marius – salt înainte din sprijin cu 1/1 întoarcere în sprijin pe brațe

Paralele

Urzică Marius (Campionatele Mondiale, Sabae 1995) – din sprijin, salt înainte cu corpul întins și întoarcere 360° în sprijin pe antebrațe.

Sărituri

Drăgulescu Marian (Campionatele Mondiale, Gand 2001) – răsturnare înainte prin stand pe mâini și dublu salt înainte grupat cu întoarcere de 180°.

„SHE’S PERFECT!”

„Oamenii mă întreabă mereu cum definesc eu perfecțiunea.

Le spun că așa ceva nu există.

*Într-un anumit moment din timp, când aveam 14 ani,
am făcut ceva la care nimeni nu se aștepta...”*

Nadia Comăneci

Atunci când se aduce în discuție „perfecțiunea” în gimnastică, gestul reflex este de a indica evoluția Nadiei Comăneci și, implicit, acea faimoasă „notă 10” acordată pentru evoluția... perfectă de la Jocurile Olimpice de la Montreal.

Și, să recunoaștem, este adevărul-adevărat.

„Nota 10” este simbolul realizării la cel mai de sus nivel a încercării de a fi cel mai bun, o răsplată, o recunoaștere a nivelului atins. Este o apreciere, firește, având la bază anumite criterii de evaluare, de standarde impuse. Și aceasta și pentru că, așa cum spunea cândva, cu mult timp înainte, scriitorul francez Paul Ambroise Valery: „*Perfecțiune înseamnă muncă*”.

Gimnastica a avut și are, la rândul-i sistemul său de măsurare a evoluțiilor sportivilor, sistem pe baza căruia, ca în orice sport, sunt ordonate valorile. Criteriile au fost în continuă schimbare, recunoscându-se, desigur, că mereu au existat referiri pozitive și negative în ceea ce privește modul de notare, de ierarhizare.

Sigur, „*a te apropia neîncetat de perfecțiunea absolută este o nevoie înnăscută, o necesitate impusă omului, este o datorie*” (scriitor Daniel Stern / pseudonim pentru Contesa Marie d’Agoult), este ceea ce încearcă, se poate spune, zi de zi și marii performeri ai sportului și ceea ce era răsplătit, până în urmă cu ceva timp, cu nota 10, ca simbol al atingerii celui mai de sus nivel.

Existența „notei 10”, sinonimă, mai ales în plan subiectiv și emoțional, cu perfecțiunea, a marcat evoluția gimnasticii, devenind un punct de reper, de referință, care a făcut să curgă tone de cerneală în încercarea de a ilustra „perfecțiunea”. Numai că, din 2008, în gimnastică nota „10” a dispărut. A dispărut, de fapt, simbolul a ceea ce însemna (și mai înseamnă) atingerea vârfului, a limitelor, a trecerii, chiar, dincolo de ele. Pentru că execuțiile maștrilor sau maestrelor gimnasticii sunt la fel de încântătoare și de... perfecte! Renunțarea la „nota 10” a gimnasticii, prin introducerea altui sistem de apreciere, a suscitat aprinse discuții pro și contra. (Sistem care a suferit periodic schimbări majore, până s-a ajuns, după aprecierile specialiștilor, a fi o „bombă cu ceas pe care nu mai suntem în stare să o controlăm”, la o „capcană pentru arbitri și pentru gimnaști deopotrivă, și creează situații adesea de necontrolat...”, după cum recunoștea, în 2014, cu prilejul Campionatelor Mondiale, președintele FIG, Bruno Grandi, pentru că „frumusețea, artisticul”, sigur partea subiectivă, a cedat în fața a ceea ce poate fi cuantificat mai exact, să zicem dificultatea, gradul de risc tot mai ridicat... Și odată cu aceasta a dispărut și farmecul, a dispărut tot romantismul și nedisimulata plăcere de a urmări

desenele gimnasticii și arabescurile performerilor, făcându-se pasul de la „om” la „mașină” ...).

„Nota 10” continuă să fascineze și raportările la acea perioadă sunt mereu prezente când se aduce în discuție, mai ales, gimnastica.

Când s-a acordat primul „10”? Olimpic? Mondial? Cine au fost premianții? Etc... etc... etc...

Să răsfoim, așadar, câteva din istoriei...

Jocurile Olimpice 1924. Paris. Între 17 și 20 iulie, 72 de sportivi din 9 țări, cu vârste între 20 și 38 de ani, au participat la concursul olimpic. Acesta a fost compus din 9 probe, desfășurate pe 6 aparate: bară, paralelele, inelele, cal, sărituri pe calul așezat în lungime, sărituri pe calul așezat în lățime și cățărare pe frânghie. Fiecare gimnast a evoluat de două ori la unele dintre aceste aparate, impus și liber, iar punctajul obținut a fost luat în considerare pentru alcătuirea a trei clasamente finale: echipe, individual și aparate. Arbitrajul s-a efectuat după un cod care a fost aplicat doar la acea ediție a JO. Cei trei judecători de la fiecare aparat, de naționalități diferite, acordau note, sistemul fiind diferit de la un aparat la altul. Spre exemplu, la bară, paralele, inele și cal cu mînere, nota maximă putea fi 11.00. Se puteau acorda maximum 0.5 puncte atât pentru urcarea pe aparat, cât și pentru coborâre, iar exercițiul propriu-zis era apreciat cu calificative între 0 și 10. Au fost însă și probe la care vârful l-a reprezentat nota 10.00. Una dintre ele: săriturile la calul așezat în lățime. Fiecare gimnast trebuia să alerge spre cal, să bată în fața acestuia, să pună palmele pe aparat și să efectueze săritura dintr-un simplu stând în mâini. Cu toate acestea, a existat diversitate în stilurile concurenților, multe dintre execuții neputînd fi considerate de arbitri drept veritabile salturi.

Și așa ajungem la momentul pe care istoria ar fi trebuit să-l rețină drept premiera perfecțiunii olimpice, dar pe care împrejurările l-au exilat în uitare.

Citim în „Rapport Officiel – Les Jeux de la VIII Olympiade, Paris 1924”, elaborat de Comitetul Olimpic Francez, referitor la „Épreuve N° 67 – Cheval en largeur”, adică „săritura peste cal pe lățime”, probă aflată pentru prima și ultima oară în programul olimpic: „Săritura peste cal în lățime, a fost, cu siguranță, cu cea mai mică dificultate din întregul program. Toți concurenții, cu excepția unuia sau doi, au efectuat-o fără prea multă dificultate. Dar, trebuie spus, a fost o prea mare diversitate de stiluri și, uneori, chiar dacă trecerea peste cal a fost efectuată, aceasta nu a arătat ca un salt veritabil”, francezii, iugoslavii, cehii, americanii, luxemburghezii obținînd cel mai bun punctaj, pe fondul unor aprecieri generoase, cu doar două note sub 7, majoritatea sportivilor fiind avantajați de talie în realizarea săriturii. Pe podiumul de premieră au urcat trei francezi – „care au avut, astfel, bucuria, atât de rară în ansamblul Jocurilor, de a se vedea fluturînd cele trei culori pe Stadion, în timpul anunțării rezultatelor” – Albert Séguin, François Gangloff și Jean Gounot, ultimii doi, la egalitate, pe poziția secundă.

Pe 20 iulie 1924, pe Stade de Colombes, arbitrii Bilek (Cehoslovacia), Sandras (Franța) și Haas (Luxembourg) i-au desemnat pe cei mai buni trei din cei 70 de sportivi care s-au aflat la startul probei de săritură peste cal în lățime.

Cronicile, rapoartele, festivitatea de premieră au consemnat faptul că titlul olimpic a revenit francezului Albert Séguin (8 martie 1891, la la Vienne, în Isère – 29 mai 1948, la Villefranche-sur-Saône. Era printre cei mai înalți componenți ai echipei Franței. Brunet, tuns scurt, cu o mustăcioară îngrijită,

sprâncene împreunate și două cute de expresie pe obraji. Avea 33 de ani la momentul Jocurilor. A participat la o singură ediție a JO, cea de la Paris 1924). În același timp, Albert Séguin a fost și dublu medaliat cu argint (rope climbing și echipe), deși citim în Raport (redăm în original) la finalul clasamentelor: *„Pas de vainqueurs olympiques dans cette épreuve qui, pour la première fois aux Jeux de Paris 1924, bénéficia de son autonomie”*. Numele gimnastului francez s-a pierdut în ceața uitării și anonimatului, devenind unul dintre cei aproape 5000 de medaliați cu aur ai Olimpiadelor, dintr-un total de 15 000 câți au urcat pe podiumul de onoare al olimpismului modern. Și, totuși... Acest *„foarte frumos gimnast, cu o mare eleganță în mișcări”* (Raportul amintit) a intrat și a rămas în istoria gimnasticii: *el a fost cel dintâi căruia i s-a acordat nota 10 (!) în cadrul competiției olimpice*.

Dacă a fost sau nu întruchiparea „perfectiunii” este greu de spus. Și aceasta nu este tot...

Dacă Albert Seguin a avut „săritura perfectă” de care am amintit, cei 3276 spectatori plătitori (s-au mai aflat în teren încă 1277 de oficiali, ziariști, concurenți etc) *au mai asistat, conform celor consemnate în foile de arbitraj, în acea zi de 20 iulie, la acordarea a încă 23 de note de 10!!*, una dintre ele aceluiași Albert Seguin...

După 1896, 1904, 1906, „urcarea pe frânghie” („rope climbing” / „corde lisse”) a revenit în programul olimpic (va mai fi, apoi, pentru ultima oară în 1936), într-un concurs în care *„urcarea în viteză nu beneficiază de o tehnică clară. De asemenea, a fost vizibil faptul că o serie de echipe nu s-au antrenat suficient, considerând fără îndoială ca această probă are o importanță secundară în comparație cu celelalte. Toate stilurile, toate pozițiile au fost prezente și, mai mult, starturile au fost foarte lente...”*.

În sfârșit, 22 de concurenți, din totalul de 60, au obținut acel „perfect 10” pentru stilul demonstrat, iar pentru că trebuia făcută o departajare, aceasta s-a realizat prin luarea în calcul a timpului înregistrat de fiecare concurent pentru a ajunge în punctul de sus. Medalia de aur a revenit cehului Bedřich Šupčík, care a încheiat în 7.2 secunde, urmat de Albert Séguin (Franța), în 7.4, bronzul fiind acordat la egalitate elvețianului August Güttinger și cehului Ladislav Vácha, ambii în 7.8. Astfel Albert Seguin devine, în istoria olimpică, și primul gimnast care a primit două note de 10 pentru prestațiile sale la o singură ediție...

Pentru a respecta adevărul strict, istoria gimnasticii mai consemnează, până la momentul Montreal, acordarea acelu „perfect 10” și la alte mari competiții – Campionate Mondiale sau Europene -, momente care, nebeneficiind de acea expunere mediatică oferită de anul 1976, neavând acel impact al lui „1.00” din fabulosul an olimpic, au rămas doar note și întâmplări uitate în vechile arhive și de care, oare, câți își mai amintesc?!...

...1926. În perioada 22 – 24 mai, la Lyon au loc întrecerile celei de a 8-a ediții a Campionatelor Mondiale. Leon Štukelj (12 noiembrie 1898 – 8 noiembrie 1999) – unul dintre cei mai faimoși sportivi sloveni (a concurat, însă, pentru Iugoslavia), în palmares cu 8 medalii de aur, 6 de argint și 6 de bronz la Jocurile Olimpice (1924, 1928, 1936) și Campionatele Mondiale – a fost notat cu 10 la inele, aparatul său preferat, el fiind, conform specialiștilor, și cel care a inventat „crucea”.

...1934. Elvețianul Eugen Mack (21 iulie 1907, Arbon – 29 octombrie 1978, Basel) – campion al lumii la individual compus în 1934, dublu campion

olimpic în 1928, sărituri și echipe – a fost recompensat de două ori cu 10.00, la Campionatele Mondiale, desfășurate la Budapesta, în perioada 1 – 2 iunie 1934. În concursul de la sărituri, pentru ambele execuții, Eugen Mack a fost notat cu 10.0, obținând „scorul perfect” (20.0), depășindu-i pe Eduard Steinemann (Elveția) 19.400 și Romeo Neri (Italia) 19.200.

...1950. La cea de a 12-a ediție a Campionatelor Mondiale, care a avut loc între 14 și 16 iulie, la Basel, un alt elvețian, Hans Eugster (27 martie 1929, Heiden – 12 noiembrie 1956, Lucerna) – medalie de aur la paralele, argint cu echipa și bronz la inele -, este notat cu 10.00. Hans Eugster a primit maxim pentru evoluția sa de la impuse, în cadrul concursului de la paralele, notă care, coroborată cu cea de la libere (9.85), avea să-i aducă medalia de aur (19.85), înaintea finlandezului Olavi Rove 19.45 (9.85 / 9.60) și a francezului Raymond Dot 19.35 (9.80 / 9.55).

1967. Amsterdam. A 6-a ediție a Campionatelor Europene. Vera Čáslavská – numită „Divina” -, una dintre cele mai mari gimnaste din lume între 1962 – 1966, cu 35 de medalii în palmares, dintre care 22 de aur la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Campionatele Europene – are două exerciții (bârnă, sol) de nota 10.00.

Și a venit momentul de vârf...

...1976. 18 iulie. „Domul” din Montreal este în fierbere...

Compania Omega, care a avut responsabilitatea realizării afișajului și cronometrajului olimpic încă din 1932, și-a asumat aceeași misiune și pentru ediția din 1976, de la Montreal. Pentru pregătirea programelor necesare, specialiștii elvețieni au contactat înaintea Jocurilor, Comitetul Internațional Olimpic pentru stabilirea detaliilor tehnice în raport cu fiecare disciplină din Program. În ceea ce privește gimnastica, una dintre problemele cu care s-au confruntat a fost dacă să fie înlocuit sau nu panoul tradițional de afișaj al notei, care arăta doar trei cifre (cum ar fi, să zicem, 9.95), cu unul capabil pentru patru cifre (exemplu: 10.00), variantă considerată de specialiștii elvețieni a fi cea mai bună.

„Mi s-a spus, „A, 10.00 nu este posibil!»...”, își amintește Daniel Baumat, director în cadrul Companiei Omega, cel care trebuia să rezolve programarea computerizată. Concluzia? „Așa că am făcut un afișaj cu doar trei cifre...”

Duminică 18 iulie. A doua zi a Jocurilor de la Montreal. O gimnastă în vârstă de 14 de ani, numită Nadia Comăneci, și-a făcut prima apariție. Exercițiul ei la paralele, în acea zi, a fost „perfect”, iar arbitrele au fost de acord că trebuie să-i acorde 10! Stupoare! Acest lucru nu este posibil. Încurcătura în care se află juriul de concurs și organizatorii începe să capete amploare.

Una dintre arbitre s-a apropiat de Daniel Baumat, care se afla în apropierea mesei juriului de concurs, singurul care putea oferi o soluție salvatoare. „M-a întrebat ce să facă. I-am spus că ar putea să fie puse 1.00 sau 100, dar că nu există nicio posibilitate pentru un 10.00. Am făcut așa cum mi-a spus federația...”

Pe ecran: 1.00!

Când Nadia Comaneci a văzut scorul afișat a fost total nedumerită. „Știam că nu a fost totul perfect, pentru că am făcut un foarte, foarte mic pas la aterizare, dar nici că am făcut un exercițiu de o asemenea notă”, avea să spună ea mult mai târziu.

Reacția publicului nu a întârziat. Mai întâi, ca un murmur, confuz, de nedumerire, care a crescut în intensitate și s-a transformat într-o furtună de proteste!

Anunțul făcut la microfon și reverberat din megafoane a transformat, la rândul-i, protestele în aplauze care nu mai conțineau...

„Este ușor de descifrat motivul pentru care CIO a considerat 10.00, un scor niciodată realizabil, acesta nefiind atins anterior într-un concurs olimpic. Iată însă că mica gimnastă română a făcut-o de șapte ori. În 1972, performanțele tinerei Olga Korbut a scos gimnastica din umbra concursurilor olimpice; în 1976, Comaneci pășind în lumina reflectoarelor a creat o legendă...”, scria The Guardian. O observație: nici comentatorul de la The Guardian n-a știut sau nu și-a adus aminte în acele momente fierbinți de faptul că acel „scor” a mai fost atins într-un concurs olimpic. Evident, trăia clipa...

Olga Korbut și antrenorul ei din Belarus, Renald Knysh, se aflau într-o rivalitate de temut nu doar cu Nadia Comăneci și antrenorul ei, Bela Karolyi, dar, de asemenea, cu Ludmila Turischeva și antrenorul Vladislav Rastorotsky. Rezultatul? O perioadă cu un impact imens din punct de vedere tehnic și de creativitate, care a atins apogeul în spectacolele Nadiei Comaneci din Canada. De patru ori a realizat exerciții „perfecte” fiind, după cum scriau ziarele, „aproape inuman în exactitatea ei.”

“Toată lumea a fost surprins să vadă un copil de 14 ani în stare să facă ceea ce am făcut, dar nici eu nu am știut cât a fost de extraordinar momentul respectiv...”

Indiscutabil, acel „perfect 10” a transformat-o pe fetița de 14 ani într-un star mondial și a ajutat, de asemenea, ca gimnastica să devină unul dintre cele mai populare sporturi nu numai la nivelul Jocurilor Olimpice. Nadia Comăneci a câștigat demonstrând imposibilul, demonstrând că „plutește într-un ocean de aer” în exercițiul ei la paralele. Iar faptul că a fost considerat a fi primul scor perfect realizat cu adevărat la Jocurile Olimpice, orice afirmație în acest sens are acoperire la fel de „perfectă”. Nadia Comăneci a continuat cu aceleași evoluții deosebite, primind încă șase note de 10 la Montreal...

Reușita Nadiei Comăneci, sub reflectorul camerelor de luat vederi, indiscutabila posibilitate de propagare instantanee la scară planetară, neputința computerului, ca reflectare a faptului că limita imaginată a valorii nu a putut fi cu adevărat calculată și imaginată, totul îngemănat într-o valoare de simbol, a devenit, pentru sportul mondial, un punct major de referință, urmările sale având reverberații peste timp, depășind valoarea abstractului.

Doar marile gimnaste și gimnaști au putut atinge acest vârf (unii de mai multe ori în aceeași competiție), în această galerie aflându-se și alte reprezentante ale „școlii românești”, ca solid argumente referitoare la locul și poziția gimnasticii noastre în lume.

Lavinia Agache	UB	1983 CM – Libere
Lavinia Agache	FX	1984 RFG – ROU – HUN – Libere
Mirela Barbălată	VT	1983 CM – Libere
Cristina Bontaș	FX	1989 CM – AA
Cristina Bontaș	BB	1991 ROU – GER – Impuse
Cristina Bontaș	FX	1991 ROU – GER – Libere
Nadia Comăneci	VT	1976 American Cup – Preliminarii
Nadia Comăneci	FX	1976 American Cup – Finale
Nadia Comăneci	UB	1976 JO – Impuse
Nadia Comăneci	UB	1976 JO – Libere

Nadia Comănesci	BB	1976 JO – Libere
Nadia Comănesci	UB	1976 JO – AA
Nadia Comănesci	BB	1976 JO – AA
Nadia Comănesci	UB	1976 JO – Finale aparate
Nadia Comănesci	BB	1976 JO – Finale aparate
Nadia Comănesci	UB	1976 Chunichi Cup
Nadia Comănesci	FX	1976 Chunichi Cup
Nadia Comănesci	FX	1979 Cupa Mondială – AA
Nadia Comănesci	FX	1979 Cupa Mondială – Finale aparate
Nadia Comănesci	UB	1980 Internaționalele României – AA
Nadia Comănesci	BB	1980 JO – Impuse
Nadia Comănesci	UB	1980 JO – AA
Aurelia Dobre	VT	1987 CM – Libere
Aurelia Dobre	BB	1987 CM – Libere
Aurelia Dobre	FX	1987 CM – Libere
Aurelia Dobre	VT	1987 CM – AA
Emilia Eberle	UB	1980 JO – Libere
Gina Gogean	VT	1991 ROU – GER – Libere
Eugenia Golea	FX	1986 Internaționalele României – AA
Eugenia Golea	VT	1987 CM – Libere
Lavinia Miloșovici	FX	1991 ROU – GER – Libere
Lavinia Miloșovici	FX	1991 ROU – ITA – Libere
Lavinia Miloșovici	FX	1992 JO – Finale aparate
Mirela Pașca	UB	1991 ROU – ITA – Libere
Simona Păuca	BB	1984 JO – Libere
Melita Rühn	VT	1980 JO – Libere
Daniela Silivaș	FX	1986 Internaționalele României – AA
Daniela Silivaș	FX	1986 Campionate Balcanice – AA
Daniela Silivaș	FX	1986 Campionate Balcanice – Finale aparate
Daniela Silivaș	FX	1987 CE – AA
Daniela Silivaș	BB	1987 CM – Impuse
Daniela Silivaș	FX	1987 CM – Impuse
Daniela Silivaș	UB	1987 CM – Libere
Daniela Silivaș	FX	1987 CM – Libere
Daniela Silivaș	UB	1988 Tokyo Cup
Daniela Silivaș	FX	1988 Tokyo Cup
Daniela Silivaș	UB	1988 JO – Impuse
Daniela Silivaș	FX	1988 JO – Impuse
Daniela Silivaș	UB	1988 JO – Libere
Daniela Silivaș	BB	1988 JO – Libere
Daniela Silivaș	UB	1988 JO – AA
Daniela Silivaș	FX	1988 JO – AA
Daniela Silivaș	UB	1988 JO – Finale aparate
Daniela Silivaș	FX	1989 CE – Finale aparate
Daniela Silivaș	VT	1989 CM – Impuse
Daniela Silivaș	UB	1989 CM – Libere
Daniela Silivaș	FX	1989 CM – Libere
Daniela Silivaș	UB	1989 CM – Finale aparate
Daniela Silivaș	FX	1989 CM – Finale aparate

Ecaterina Szabo	UB	1983 CM – Libere
Ecaterina Szabo	FX	1983 Worlds – Optionals
Ecaterina Szabo	VT	1983 CM – Libere
Ecaterina Szabo	FX	1983CM – AA
Ecaterina Szabo	BB	1984 RFG – ROU – HUN – Impuse
Ecaterina Szabo	FX	1984 RFG – ROU – HUN – Impuse
Ecaterina Szabo	VT	1984 RFG – ROU – HUN – Libere
Ecaterina Szabo	UB	1984 RFG – ROU – HUN – Libere
Ecaterina Szabo	BB	1984 RFG – ROU – HUN – Libere
Ecaterina Szabo	FX	1984 RFG – ROU – HUN – Libere
Ecaterina Szabo	VT	1984 Campionate Balcanice – AA
Ecaterina Szabo	BB	1984 Campionate Balcanice – AA
Ecaterina Szabo	FX	1984 Campionate Balcanice – AA
Ecaterina Szabo	FX	1984 JO – Impuse
Ecaterina Szabo	VT	1984 JO – Impuse
Ecaterina Szabo	BB	1984 JO – AA
Ecaterina Szabo	FX	1984 JO – Finale aparate
Camelia Voinea	FX	1986 Campionate Balcanice – AA
Camelia Voinea	FX	1987 CM – Libere

Fără îndoială, Nadia Comăneci, prin notările primite la Montreal, a deschis un drum pe care au mers încă mulți performeri ai gimnasticii internaționale, un drum al starurilor de „10”, cu o ultimă semnătură, în 1992, pusă tot de o gimnastă română, Lavinia Miloșovici, la Barcelona olimpică. Dacă răsfoim „catalogul” întâlnim și numele altor sportivi care au lăsat urme adânci în acest sport, fiind cotați cu note maxime, nu numai la întrecerile olimpice, dar și la alte importante concursuri internaționale. Lista este lungă – poate nici completă, în cazul nostru -, dar foarte sugestivă pentru analizarea și cunoașterea dezvoltării gimnastice mondiale.

Vladimir Artemov (RUS)	PB	1988 JO – AA
Vladimir Artemov (RUS)	HB	1988 JO – AA
Dmitry Bilozerchev (RUS)	PH	1988 JO – individual
Dmitry Bilozerchev (RUS)	PH	1988 JO – AA
Dmitry Bilozerchev (RUS)	SR	1980 JO – AA
Dmitry Bilozerchev (RUS)	VT	1980 JO – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	VT	1988 DTB Cup – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	VT	1989 Moscova – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	FX	1989 CE – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	FX	1989 CE – Finale aparate
Svetlana Boguinskaya (URSS)	UB	1989 CM – Libere
Svetlana Boguinskaya (URSS)	FX	1989 CM – Libere
Svetlana Boguinskaya (URSS)	VT	1989 CM – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	FX	1989 CM – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	FX	1989 CM – Finale aparate
Svetlana Boguinskaya (URSS)	VT	1990 CE – AA
Svetlana Boguinskaya (URSS)	BB	1990 CE – Finale aparate
Svetlana Boguinskaya (URSS)	FX	1990 CE – Finale aparate
Svetlana Boguinskaya (URSS)	VT	1991 Blume Memorial

Svetlana Boguinskaya (URSS)	BB	1991 URSS – Italia – Impuse
Svetlana Boguinskaya (URSS)	VT	1991 URSS – Italia – Libere
Svetlana Boguinskaya (URSS)	BB	1991 URSS – Italia – Libere
Zsolt Fajkus (HUN)	PH	1988 JO – individual
Chen Cuiting (CHN)	FX	1986 Jocurile Asiei – Echipe
Elena Davydova (URSS)	FX	1980 JO – Libere
Dominique Dawes (SUA)	FX	1992 SUA – Japonia
Stoyan Deltchev (BUL)	SR	1980 JO – AA
Bojanka Demireva (BUL)	VT	1985 Nisipurile de Aur – Libere
Alexander Dityatin (URSS)	VT	1980 JO – AA
Alena Drevjana (TCH)	BB	1984 Olomouc – AA
Diana Dudeva (BUL)	FX	1987 Medico Cup
Olessia Dudnik (URS)	FX	1989 CM – Impuse
Olessia Dudnik (URSS)	VT	1989 CM – Libere
Olessia Dudnik (URSS)	BB	1989 CM – Libere
Gabriele Fahnrich (RDG)	UB	1984 Cottbus International – AA
Gabriele Fahnrich (RDG)	UB	1984 Olomouc – Impuse
Gabriele Fahnrich (RDG)	UB	1984 Olomouc – Finale aparate
Gabriele Fahnrich (RDG)	UB	1985 CM – Impuse
Gabriele Fahnrich (RDG)	UB	1987 CM – Libere
Csaba Fajkus (HUN)	HB	1988 JO – AA
Rhonda Faehn (SUA)	VT	1987 SUA Națională – Libere
Rhonda Faehn (SUA)	VT	1988 SUA Trial Olimpic – Libere
Fan Di (CHN)	UB	1987 CM – Libere
Fan Di (CHN)	UB	1989 CM – Finale aparate
Natalia Frolova (URSS)	VT	1987 SUA – URSS
Roza Galieva (URSS)	VT	1991 URSS – Italia – Impuse
Roza Galieva (URSS)	BB	1991 URSS – Italia – Impuse
Roza Galieva (URSS)	FX	1991 URSS – Italia – Impuse
Roza Galieva (URSS)	FX	1991 URSS – Italia – Libere
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1980 JO – Libere
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1980 JO – Libere
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1983 CM – AA
Maxi Gnauck (RDG)	FX	1984 Cottbus International – AA
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1984 Olomouc – Impuse
Maxi Gnauck (RDG)	VT	1984 Olomouc – Libere
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1984 Olomouc – Libere
Maxi Gnauck (RDG)	FX	1984 Olomouc – AA
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1984 Olomouc – Finale aparate
Maxi Gnauck (RDG)	FX	1984 Olomouc – Finale aparate
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1984 DTB Cup – AA
Maxi Gnauck (RDG)	FX	1984 DTB Cup – AA
Maxi Gnauck (RDG)	UB	1984 DTB Cup – Finale aparate
Maxi Gnauck (RDG)	FX	1984 DTB Cup – Finale aparate
Gyorgy Guiczoghy (HUN)	PH	1988 JO – individual
Elena Gurova (URSS)	FX	1984 Turneul Prietenia
Tatiana Gutsu (URSS)	BB	1991 URSS – Italia – Impuse
Tatiana Gutsu (URSS)	UB	1991 URSS – Italia – Libere
Tatiana Gutsu (URSS)	BB	1991 URSS – Italia – Libere

Tatiana Gutsu (URSS)	UB	1992 World Stars – AA
Mo Huilan (CHN)	UB	1995 China Cup
Svetlana Ivanova (URSS)	FX	1988 Tokyo Cup
Natalia Kalinina (URSS)	FX	1990 SUA – URSS
Natalia Kalinina (URSS)	FX	1990 Goodwill Games – AA
Dagmar Kersten (RDG)	UB	1988 JO – Impuse
Nelli Kim (URSS)	VT	1976 JO – AA
Nelli Kim (URSS)	FX	1976 JO – Finale aparate
Martina Koblizkova (TCH)	VT	1984 Olomouc – Libere
Martina Koblizkova (TCH)	UB	1984 Olomouc – AA
Sylvio Kroll (GER)	PH	1988 JO – AA
Yulia Kut (URSS)	UB	1989 Moscova – Finale aparate
Natalia Laschenova (URSS)	VT	1989 DTB Cup – AA
Natalia Laschenova (URSS)	VT	1989 CM – Libere
Natalia Laschenova (URSS)	VT	1989 CM – AA
Natalia Laschenova (URSS)	UB	1989 CM – AA
Lu Li (CHN)	UB	1992 JO – Finale aparate
Valeri Liukin (URSS)	HB	1988 JO – AA
Tatiana Lysenko (URSS)	FX	1991 URSS – Italia – Impuse
Tatiana Lysenko (URSS)	VT	1991 URSS – Italia – Libere
Zoltan Magyar (HUN)	PH	1980 JO – AA
Zoltan Magyar (HUN)	PH	1980 JO – Finale aparate
Ma Yanhong (CHN)	UB	1984 JO – Libere
Ma Yanhong (CHN)	UB	1984 JO – AA
Ma Yanhong (CHN)	UB	1984 JO – Finale aparate
Milena Mavrodieva (BUL)	VT	1990 Nisipurile de Aur
Julianne McNamara (SUA)	UB	1984 American Cup – Preliminarii
Julianne McNamara (SUA)	UB	1984 American Cup – Finale
Julianne McNamara (SUA)	UB	1984 JO – Libere
Julianne McNamara (SUA)	FX	1984 JO – Libere
Julianne McNamara (SUA)	UB	1984 JO – AA
Julianne McNamara (SUA)	UB	1984 JO – Finale aparate
Julianne McNamara (SUA)	FX	1984 JO – Finale aparate
Shannon Miller (SUA)	BB	1991 Gander Memorial
Olga Mostepanova (URSS)	VT	1983 CM – Libere
Olga Mostepanova (URSS)	VT	1983 CM – AA
Olga Mostepanova (URSS)	VT	1984 Olomouc – Impuse
Olga Mostepanova (URSS)	UB	1984 Olomouc – Impuse
Olga Mostepanova (URSS)	BB	1984 Olomouc – Impuse
Olga Mostepanova (URSS)	VT	1984 Olomouc – Libere
Olga Mostepanova (URSS)	BB	1984 Olomouc – Libere
Olga Mostepanova (URSS)	FX	1984 Olomouc – Libere
Olga Mostepanova (URSS)	VT	1984 Olomouc – AA
Olga Mostepanova (URSS)	UB	1984 Olomouc – AA
Olga Mostepanova (URSS)	BB	1984 Olomouc – AA
Olga Mostepanova (URSS)	FX	1984 Olomouc – AA
Olga Mostepanova (URSS)	BB	1984 Olomouc Finale aparate
Olga Mostepanova (URSS)	FX	1984 Olomouc – Finale aparate
Olga Mostepanova (URSS)	BB	1985 CM – Impuse

Michael Nikolay (GER)	PH	1980 JO – AA
Li Ning (CHN)	FX	1984 JO – individual
Li Ning (CHN)	PH	1984 JO – individual
Li Ning (CHN)	PH	1984 JO – echipe
Li Ning (CHN)	SR	1984 JO – echipe
Li Ning (CHN)	VT	1984 JO – echipe
Betty Okino (SUA)	VT	1991 American Cup
Oksana Omelianchik (URSS)	FX	1985 CM – Libere
Oksana Omelianchik (URSS)	FX	1986 Goodwill Games – AA
Henrietta Onodi (HUN)	FX	1992 Cottbus – Finale aparate
Kristie Phillips (SUA)	VT	1987 US Nationals – Libere
Mary Lou Retton (SUA)	FX	1984 American Cup – Preliminarii
Mary Lou Retton (SUA)	VT	1984 American Cup – Finale
Mary Lou Retton (SUA)	VT	1984 US Nationals – Liberes
Mary Lou Retton (SUA)	FX	1984 US Nationals – Finale aparate
Mary Lou Retton (SUA)	VT	1984 JO – Libere
Mary Lou Retton (SUA)	VT	1984 JO – AA
Mary Lou Retton (SUA)	FX	1984 JO – AA
Hana Ricna (TCH)	BB	1984 Olomouc – Libere
Hana Ricna (TCH)	VT	1984 Olomouc – AA
Hana Ricna (TCH)	UB	1984 Olomouc – AA
Rhonda Schwandt (SUA)	FX	1979 National Festival – AA
Natalia Shaposhnikova (URSS)	VT	1980 JO – Libere
Elena Shevchenko (URSS)	FX	1988 Cupa Europei – Libere
Elena Shushunova (URSS)	VT	1984 Olomouc – Libere
Elena Shushunova (URSS)	VT	1985 CE – AA
Elena Shushunova (URSS)	FX	1985CM – Libere
Elena Shushunova (URSS)	VT	1986 Cupa Mondială – Libere
Elena Shushunova (URSS)	VT	1986 Goodwill Games – AA
Elena Shushunova (URSS)	VT	1987 CM – Impuse
Elena Shushunova (URSS)	FX	1987 CM – Impuse
Elena Shushunova (URSS)	FX	1987 CM – Libere
Elena Shushunova (URSS)	FX	1987 CM – AA
Elena Shushunova (URSS)	UB	1987 Universiadă
Elena Shushunova (URSS)	BB	1987 Universiadă
Elena Shushunova (URSS)	FX	1987 Universiadă
Elena Shushunova (URSS)	BB	1988 Moscova – AA
Elena Shushunova (URSS)	VT	1988 JO – Impuse
Elena Shushunova (URSS)	VT	1988 JO – Libere
Elena Shushunova (URSS)	UB	1988 JO – Libere
Elena Shushunova (URSS)	FX	1988 JO – Libere
Elena Shushunova (URSS)	VT	1988 Olympics – All Around
Elena Shushunova (URSS)	FX	1988 JO – AA
Oksana Shushovitina (URSS)	FX	1991 Blume Memorial
Oksana Shushovitina (UZB)	VT	1991 URSS – Italia – Impuse
Oksana Shushovitina (UZB)	FX	1990 USA vs. USSR
Boriana Stoyanova (BUL)	UB	1984 Olomouc – AA
Olga Strazheva (URSS)	UB	1989 CE – AA
Kim Gwang Suk (PRK)	UB	1991 CM – Finale aparate

Tracee Talavera (SUA)	VT	1979 SUA Echipe Trials – Impuse
Dorte Thummler (RDG)	UB	1987 CM – Libere
Alexander Tkachev (URSS)	HB	1980 JO – AA
Franka Voigt (RDG)	VT	1984 Olomouc – AA
Joyce Wilborn (SUA)	VT	1988 SUA Olympic Trials – Impuse
Anja Wilheml (RFG)	BB	1984 RFG – ROU – HUN – Libere
Natalia Yurchenko (URSS)	VT	1983 CM – Libere
Natalia Yurchenko (URSS)	BB	1983 CM – Libere
Natalia Yurchenko (URSS)	VT	1983 CM – AA
Natalia Yurchenko (URSS)	FX	1983 CM – AA
Natalia Yurchenko (URSS)	UB	1984 Olomouc – Impuse
Natalia Yurchenko (URSS)	VT	1984 Olomouc – Impuse
Natalia Yurchenko (URSS)	VT	1984 Olomouc – AA
Natalia Yurchenko (URSS)	BB	1984 Olomouc – AA
Natalia Yurchenko (URSS)	UB	1984 Olomouc – Finale aparate
Stella Zakharova (UKR)	FX	1979 Moscova – AA
Kim Zmeskal (SUA)	VT	1990 SUA – URSS
Kim Zmeskal (SUA)	FX	1991 American Cup
Kim Zmeskal (SUA)	VT	1991 CM – Libere
Kim Zmeskal (SUA)	VT	1992 SUA Naționale – Libere
Kim Zmeskal (SUA)	VT	1992 US Olympic Trials – Libere

Să restrângem acum aria de referire la nivelul Campionatelor Naționale și să punem aceeași întrebare de început: când au fost consemnate primele note de 10 în principala competiție internă?, răspunsul fiind doar ca urmare a datelor de care am dispus la ora realizării acestor rânduri.

Se știe, „caravana” Campionatelor Naționale, în ceea ce ne privește, a plecat destul de târziu la drum, în raport cu alte țări sau chiar cu alte campionate autohtone al altor sporturi. Cea dintâi ediție a avut loc la Reșița, în 1947, cu un ecou destul de slab și trecută foarte rapid în anonim, pentru ca în anul următor, în perioada 17 – 19 decembrie, să se desfășoare la Sibiu, o a doua ediție, de această dată întrecerile având caracterul unui adevărat campionat național.

Este, credem, momentul când au fost acordate și primele note de 10, oficial, într-o întrecere națională, la nivelul seniorilor. Citim în ziarul „Sportul popular” din 23 decembrie 1948, sub semnătura lui Ion Tomescu, articolul „Concluzii după Campionatele Naționale de gimnastică: Gimnastele noastre posedă o clasă internațională” următoarele: „*Vom începe acum analizarea rezultatelor și a comportării concurenților la aceste campionate, urmând ca în numărul nostru de mâine să vorbim despre băieți.*”

Vom remarca, din primul loc, un fapt îmbucurător pentru noi: clasa gimnastelor noastre este foarte ridicată. Avem cel puțin zece fete care oricând ar putea apăra cu cinste culorile naționale. Posedă o tehnică avansată, deși sunt tinere, au eleganță în exercițiile lor, ceea ce constituie o notă în plus pentru valoarea lor.

Deși exercițiile impuse erau destul de dificile, fiind identice cu cele olimpice, concurențele de la Campionatele Naționale le-au executat foarte bine, unele din ele atingând chiar perfecțiunea.

Astfel, la săritura peste cal, Kerekeș Melinda, campioana națională pe 1948, a obținut nota maximă (10); ceea ce trebuie menționat este faptul că toți cei patru

arbitri au acordat aceeași notă maximă, deși n-avusesse loc nicio consfătuire prealabilă. Într-adevăr, săritura Melindei Kerekeș a fost absolut perfect executată..."

Aceasta referitor la concursul feminin, deoarece, după două zile, la 25 decembrie 1948, revenind asupra competiției masculine, sub titlul „Botez Mihai a impresionat”, același autor să consemneze: „*Campionul național la categoria a I-a, Mihai Botez, de la AMEFA – Flamura Roșie din Arad, a arătat calități extraordinare. A câștigat patru din cele șase probe ale categoriei, acumulând peste 100 de puncte, ceea ce revine la 8.50 puncte pentru fiecare probă. Notele cele mai mari le-a obținut Botez la săritura peste cal, figuri liber alese, și anume: 10 – 10 – 9.8 – 9.6..."*

Reținem, așadar, că „*la săritura peste cal, Kerekeș Melinda, campioana națională pe 1948, a obținut nota maximă (10)..."*”, precum și faptul că „*toți cei patru arbitri au acordat aceeași notă maximă, deși n-avusesse loc nicio consfătuire prealabilă..."*”, dar și că „*Notele cele mai mari le-a obținut Botez la săritura peste cal, figuri liber alese, și anume: 10 – 10 – 9.8 – 9.6..."*”, fiind consemnate două note maxime.

Firește, în anii următori, la următoarele Campionate Naționale și la alte competiții interne sau internaționale, ale căror gazde am fost, până la „abrogarea” acestei „note”, asemenea calificative au mai fost acordate, ca o argumentare a evoluțiilor de foarte bună calitate.

Până la trecerea în doar cărțile de istorie a „notei 10”, firește celor doi li s-au alăturat numeroși performeri care au primit scorul maxim și la nivelul competițiilor interne, oficiale sau nu, dar Melinda Kerekeș și Mihai Botez au avut meritul de fi fost „pionierii”...

Odată cu schimbarea sistemului de punctaj s-a risipit orice brumă de romantism într-o lume a sportului tot mai pragmatică și mai exactă, noțiunea de „perfectiune”, ca punct de reper pentru sportiv sau simplu spectator, ca orizont de sprijin al aprecierii (uman vorbind), s-a risipit.

„Nota 10” a fost scoasă din „catalog”. Doar scriptic, pentru că, poate cineva să susțină contrariul?, în realitate multe dintre evoluțiile marilor performeri ai gimnasticii din anii din urmă au fost de 10. Simona Amânar... Maria Olaru... Cătălina Ponor... Sandra Izbașa... Svetlana Khorkina... Nastia Liukin... Simone Biles... Larisa Iordache... aur olimpic, mondial, continental...

Să înțelegem că nici aurul nu este... perfect!

ANTRENORI EMERIȚI

*„ Ceea ce e mai important este dorința
de a învăța și de a fi cel mai bun ”*
Mariana Bitang, antrenor emerit

Simionescu Maria	1970	Sandici Doru Ionel	1995
Kocsis Francisc	1973	Albu Ion	1996
Bădulescu Mircea	1975	Bulacu Ioan	1996
Gheorghiu Costache	1975	Ceampelea Elena	1996
Karoly Bella	1975	Gal Ștefan	1996
Karoly Martha	1975	Moțet Ana	1996
Covaci Nicolae	1975	Perețeanu Benone	1996
Bibire Mircea	1977	Szermmerjai Mirela	1996
Condovici Condovici	1981	Fumea Maria	1997
Weinert Geza	1982	Popescu Gabriel	1997
Coșariu Vasile	1983	Stoenescu Georgeta	1997
Cosma Maria	1984	Belcsak Francisc	1998
Goreac Adrian	1984	Dobre Florin	1998
Gorgoi Gheorghe	1984	Grigoraș Anca	1998
Ștefănescu Florea	1988	Ipate Mihai	1998
Liță Emilia	1988	Lescovar Ana	1998
Săndulescu Dorina	1991	Perețeanu Marilena	1998
Săndulescu Mihai	1991	Popa Lucian	1998
Apăteanu Rodica	1992	Stănculescu Mihai	1998
Bălan Cornel	1992	Olga Didilescu	2000
Bellu Octavian	1992	Balint Ioan Cristian	2002
Blaj Gheorghe	1992	Benea Marcel	2002
Cărpinișan Ion	1992	Ionașcu Veronica	2002
Crihan Ana	1992	Neagu Gheorghe	2002
Garabet Clementa	1992	Vieru Nicolae	2002
Greco Dănuț	1992	Sabău Ioan	2003
Hărgălaș Ștefan	1992	Cherciu Jenica	2005
Hoffman Francisc	1992	Dosoftei Dosoftei	2005
Lisofski Mircea	1992	Agop Vasilica	2005
Marcu Lucia	1992	Agop Cornel	2005
Mazilu Liviu	1992	Sandu Lucian	2005
Mărășescu Marcel	1992	Spînu Cristiana	2005
Pop Ioan	1992	Cacoveanu Angela	2005
Sima Leana	1992	Achim Virgil	2008
Simonfi Iuliana	1992	Boboc Adrian	2008
Stan Adrian	1992	Boboc Elena	2008
Stănei Adrian	1992	Tomceanu Mariana	2009
Stoica Eliza	1992	Olariu Doina	2010
Gârba Maria	1993	Vintilă Marius	2010
Firică Virginia	1994	Micu Ramona	2010
Ferencz Iosif	1995	Popa Adela	2010
Forminte Nicolae	1995	Cotuțiu Florin	2010
Georgescu Aurelian	1995	Galea Paul	2011
Ponoran Toma	1995	Voinea Voinea	2012

MAEȘTRI EMERIȚI și MAEȘTRI AI SPORTULUI (gimnastică artistică, aerobică, ritmică – 1952 / 2016)

*„Medaliile de aur nu sunt făcute din aur.
Sunt făcute din transpirație, determinare
și un greu de găsit de aliaj numit curaj”*

**Dan Gable,
olimpic și antrenor**

Acatrinei Andreea	Comăneci Nadia	Golea Eugenia
Agache Lavinia	Condovici Gheorghe	Goreac Alina
Amânar Simona	Constantin Corina	Göllner Olga
Antonescu Cristina	Constantin Mariana	Grama Livia
Apăteanu Rodica	Corobeanu Töviși Berta	Greco Dan
Babaligea Raluca	Coșariu Vasile	Grigoraș Anca
Baizat Filipescu Rozalia	Cotuna Vlad	Grigoraș Cristina
Ban Oana	Csapo Alexandru	Grigore Andreea
Barbălată Mirela	Cutina Laura	Grigorescu Gheorghe
Batiz Pop Maria	Deleanu Irina	Gyrfas Ileana
Băiașu Teofila	Diaconescu Ileana	Harko Ștefan
Bălan Liliana	Doboșan Cristina	Hădărean Vanda
Bățașă Cristian	Dobre Aurelia	Hărgălaș Ștefan
Bejenaru Nicolae	Dobrovolschi Elena	Hățăgan Nadia
Berbecar Marius	Drăgulescu Marian	Hurznuzache Georgeta
Boboc Loredana	Drăgoi Gabriela	Ianculescu Adrian
Bontaș Cristina	Druncea Daniela	Ilie Mariana Edmea
Borș Mihai	Dumitrescu Georgeta	Ioan Paula
Botez Mihai	Dunca Rodica	Ionescu Albu Atanasia
Brânzea Mircea	Eberle Emilia	Iovan Sonia
Brezeanu Cristian	Eremia Alexandra	Isărescu Andreea
Bucuroiu Romulus	Făgădău Teofila	Izbașa Sandra
Bulimar Diana	Filip Lăcrămioara	Jivan Alin
Burincă Dan	Focht Iosif	Kadar Anton
Cacovean Andreea	Gabor Georgeta	Kerekeș Andrei
Ceampelea Elena	Gal Ștefan	Kocsis Țicu Anica
Cerņușca Cezar	Georgescu Aurelian	Koczi Flavius
Checicheș Ion	Gherman Marius	Lăcătuș Izabela
Chelaru Diana	Gheorghiu Costache	Leric Cristian
Chiriță Lucia	Gheorghiu Mircea	Leuștean Elena
Cioveie Mădălina	Gogean Gina	Liță Vătășoiu Emilia
Ciurea Aurelia	Gogitu Mădălina	Loaieș Ionela
Cojocar Sabina	Gogîțu Mădălina	Marin Cristina

Marinescu Alexandra
Mavrodineanu Valentin
Mărănduca Daniela
Mărgineanu Ana
Miclăuş Petre
Mihăiuc Petre
Miloşovici Lavinia
Moldovan Cristian
Molnar Levente
Moraru Albin
Moşet Ana
Muji Cosmin
Muntean Vasile
Munteanu Olga
Nebunu Florin
Neculiţă Maria
Nedelcu Cristina
Nezezon Cristian
Nicolaescu Mihaela
Nicolai Remus
Nicula Emilian
Niculescu Ileana
Nistor Şandro
Nistor Steliana
Odorhean Dan
Olaru Maria
Orendi Frederic
Orzaţă Rareş
Pascu Nicuşor
Paşca Mirela
Păuca Simona
Penciu Alexandrina
Perim Stela

Petcu Dorin
Pohoaşă Tania
Ponor Cătălina
Popa Bogdan
Popa Celestina
Popa Eugenia
Popescu Daniel
Poreceanu Utta
Porime Tolan Petru
Potorac Gabriela
Potra Dan
Preda Maria
Presecan Claudia
Racea Amelia
Răducan Andreea
Redl Mihai
Renciu Camelia
Rizan Marian
Roşu Monica
Rusu Mirela
Rühn Melita
Sărăcuţ Irina
Schuszter Magdalena
Silivaş Daniela
Simion Marcel
Slavici Eveline
Sofronie Daniela
Solomonov Mihaela
Stanciu Gheorghe
Stăiculescu Doina
Stănuleş Mihaela
Stroescu Silvia
Stroia Nicu

Suciu Ioan
Szabo Ecaterina
Szilagy Alexandru
Szillier Kurt
Şandro Nistor
Şelariu Răzvan
Şerbănescu Sabina
Ştefan Olga
Tămîrjan Ana Maria
Tohăneanu Gheorghe
Truşcă Gabriela
Turcu Elisabeta
Turner Dumitriţa
Tutan Gered Elena
Tuţuiianu Viorica
Ungureanu Corina
Ungureanu Teodora
Urzică Marius
Varlaam Claudiu
Vîlcu Victoria
Vlădărău Marilena
Voinea Camelia
Wittemberger Hoffman Agneta
Zamfir Ion
Zamfir Mircea

PRIMII 10 SPORTIVI

*„În viață izbânzile sunt strâns legate
de chinuri și osteneli”*
George Călinescu

2016

1. Cătălina Ponor	1. Marian Drăgulescu
2. Larisa Iordache	2. Andrei Muntean
3. Denisa Golgotă	3. Cristian Bățașă
4. Ioana Crișan	4. Vlad Cotuna
5. Carmen Ghiciuc	5. Andrei Groza
6. Olivia Cîmpian	6. Andrei Ursache
7. Maria Holbură	7. Laurențiu Nistor
8. Anda Butuc	8. Robert Pașca
9. Alisia Botnaru	9. Andrei Gulă
10. Carmen Glăvan	10. Benjamin Cristea

2015

1. Drăgulescu Marian	1. Iordache Larisa
2. Berbecar Marius	2. Jurca Laura
3. Muntean Andrei	3. Munteanu Andreea
4. Bățașă Cristian	4. Iridon Andreea
5. Ursache Andrei	5. Bulimar Diana
6. Nistor Laurențiu	6. Zarzu Silvia
7. Ghiuzan Robert	7. Ocolișan Anamaria
8. Groza Andrei	8. Cîmpean Olivia
9. Necșa Bogdan	9. Golgotă Denisa
10. Pașca Robert	10. Botnaru Alesia

2014

1. Marius Berbecar	1. Larisa Iordache
2. Andrei V. Muntean	2. Andreea Munteanu
3. Cristian Bățașă	3. Ștefania Stănilă
4. Laurențiu Nistor	4. Silvia Zarzu
5. Andrei Ursache	5. Diana Bulimar
6. Daniel Rădeanu	6. Ana Maria Ocolișan
7. Vlad Cotuna	7. Paula Tudorache
8. Robert Ghiuzan	8. Laura Jurca
9. Ionuț Tpdor	Andreea Iridon
10. Bogdan Necșa	10. Anda Butuc

2013

1. Marius Berbecar	1. Larisa Iordache
2. Flavius Koczi	2. Diana Bulimar
3. Andrei V. Muntean	3. Sandra Izbasa
4. Cristian Bataga	4. Andreea Munteanu
5. Vlad Cotuna	5. Laura Jurca
6. Andrei Ursache	6. Andreea Iridon
7. Andrei Groza	7. Silvia Zarzu
8. Laurentiu Nistor	8. Alina Stanila
9. Stefan Mutiu	9. Daniela Ciurusniuc
10. Robert Ciuculete	10. Ana Maria Ocolișan

2012

1. Flavius Koczi	1. Sandra Izbasa
2. Cristian Bățağă	2. Cătălina Ponor
3. Vlad Cotuna	3. Larisa Iordache
4. Marius Berbecar	4. Diana Bulimar
5. Ovidiu Buidoso	5. Diana Chelaru
6. Daniel Rădeanu	6. Raluca Haidu
7. Vasile Andrei Muntean	7. Andreea Munteanu
8. Andrei Muntean	8. Alina Stănilă
9. Andrei Ursache	9. Silvia Zarzu
10. Andrei Groza	10. Cristina Tudorache
Miriam Aribășoiu

2011

1. Koczi Flavius	1. Izbașa Sandra
2. Berbecar Marius	2. Chelaru Diana
3. Bățağă Cristian	3. Racea Amelia
4. Drăgulescu Marian	4. Ponor Cătălina
5. Cotuna Vlad	5. Porgras Ana
6. Buidoso Ovidiu	6. Iordache Larisa
7. Ursache Andrei	7. Haidu Raluca
8. Muntean Andrei	8. Bulimar Diana
9. Rădeanu Daniel	9. Andrei Daniela
10. Groza Andrei	10. Trenca Diana

2010

1. Koczi Flavius	1. Porgras Ana
2. Muntean Andrei Vasile	2. Chelaru Diana
3. Berbecar Marius	3. Racea Amalia
4. Buidoso Ovidiu	4. Izbașa Sandra
5. Bucur Adrian	5. Haidu Raluca
6. Bățağă Cristian	6. Drăgoi Gabriela

7. Drăgulescu Marian
8. Cotuna Vlad
9. Jivan Alin
10. Ursache Andrei

7. Bulimar Diana
8. Iordache Larisa
9. Pătrașcu Cerasela
10. Andrei Daniela

2009

1. Drăgulescu Marian
2. Koczi Flavius
3. Stănescu Robert
4. Popescu Cosmin
5. Berbecar Marius
6. Bucur Adrian
7. Popescu Daniel
8. Buidoso Ovidiu
9. Jivan Alin
10. Muntean Andrei Vasile

1. Porgras Ana
2. Tamîrjan Anamaria
3. Drăgoi Gabriela
4. Racea Amelia
5. Chelaru Diana
6. Haidu Raluca
7. Trenca Dana
8. Andrei Daniela
9. Iordache Larisa
10. Bulimar Diana

2008

1. Șelariu Răzvan
2. Koczi Flavius
3. Popescu Daniel
4. Drăgulescu Marian
5. Stănescu Robert
6. Bucur Adrian
7. Malița Cosmin
8. Ursache Andrei
9. Jivan Alin
10. Bățașă Cristian

1. Izbașa Sandra
2. Nistor Steliana
3. Tămîrjan Anamaria
4. Drăgoi Gabriela
5. Acatrinei Andreea
6. Grigore Andreea
7. Porgras Ana
8. Racea Amelia
9. Pătrașcu Cerasela
10. Druncea Daniela

2007

1. Popescu Daniel
2. Koczi Flavius
3. Șelariu Răzvan
4. Stănescu Robert
5. Malița Cosmin
6. Jivan Alin
7. Popescu Cosmin
8. Bucur Adrian
9. Drăgulescu Marian
10. Buidoso Ovidiu

1. Nistor Steliana
2. Izbașa Sandra
3. Ponor Cătălina
4. Druncea Daniela
5. Grigore Andreea
6. Pătrașcu Cerasela
7. Leonida Floarea
8. Tămîrjan Anamaria
9. Stănculescu Alina
10. Drăgoi Gabriela

2006

1. Drăgulescu Marian
2. Koczi Flavius

1. Izbașa Sandra
2. Ponor Cătălina

3. Jivan Alin
4. Şelariu Răzvan
5. Popescu Daniel
6. Potra Dan
7. Stănescu Robert
8. Bucur Adrian
9. Maliţa Cosmin
10. Berbecar Marius

3. Nistor Steliana
4. Leonida Floarea
5. Locusteanu Aluissa
- 6-8. Druncea Dana
- 6-8. Şucar Loredana
- 6-8. Chiric Elena
9. Grigore Andreea
10. Pătraşcu Cerasela

2005

1. Drăgulescu Marian
2. Suci Ioan Silviu
3. Şelariu Răzvan
4. Jivan Alin Sandu
5. Urzică Marius
6. Popescu Daniel
7. Koczi Flavius
8. Bucur Adrian
9. Potra Dan
10. Stănescu Robert

1. Ponor Cătălina
2. Leonida Florica
3. Izbaşa Sandra
4. Stan Roxana
5. Stănculescu Alina
6. Tămîrjan Anamaria
7. Locusteanu Aluissa
8. Eremia Alexandra
9. Druncea Danie
10. Guţu Mădălina

2004

1. Drăgulescu Marian
2. Urzică Marius
3. Suci Ioan
4. Şelariu Răzvan
5. Potra Dan
6. Popescu Daniel
7. Jivan Alin
8. Popescu Cosmin
9. Koczi Flavius
10. Buidoso Flavius

1. Ponor Cătălina
2. Roşu Monica
3. Sofronie Dana
4. Eremia Alexandra
5. Stroescu Silvia
6. Ban Oana
7. Munteanu Andreea
8. Leonida Florica
9. Nistor Steliana
10. Izbaşa Sandra

2003

1. Drăgulescu Marian
2. Suci Ioan
3. Urzică Marius
4. Şelariu Răzvan
5. Potra Dan
6. Nemeş-Bufu Călin
7. Popescu Daniel
8. Orzaţă Bogdan
9. Koczi Flavius
10. Berbecar Marius

1. Ponor Cătălina
2. Ban Oana
3. Munteanu Andreea
4. Roşu Monica
5. Eremia Alexandra
6. Leondia Florica
7. Sofronie Dana
8. Nistor Steliana
9. Stancu Lorena
10. Izbaşa Sandra

2002

1. Drăgulescu Marian
Urzică Marius	1. Petrovski Oana
3. Potra Dan	2. Ban Oana
4. Suci Ioan	3. Leonida Florica
5. Covaci Constantin	4. Cojocar Sabina
6. Ionescu Adrian	5. Roșu Monica
7. Vereș Ciprian	6. Chindea Iuliana
8. Nemeș-Bufu Călin	7. Eremia Alexandra
9. Orzață Bogdan	8. Sofronie Dana
10. Șelariu Răzvan	9. Munteanu Andreea
	10. Ripeanu Mădălina

2001

1. Drăgulescu Marian	1. Răducan Andreea
2. Urzică Marius	2. Cojocar Sabina
3. Suci Ioan	3. Stroescu Silvia
4. Potra Dan	4. Ulmeanu Andreea
5. Orzață Rareș	5. Ionescu Carmen
6. Șelariu Răzvan	6. Boboc Loredana
7. Covaci Constantin	7. Ban Oana
8. Popescu Ilie	8. Petrovski Ioana
9. Orzață Bogdan	9. Apostol Larisa
10. Nemeș-Bufu Călin	10. Sabou Monica

2000

1. Urzică Marius	1. Amănar Simona
2. Drăgulescu Marian	Răducan Andreea
3. Suci Ioan	3. Olaru Maria
4. Orzață Rareș	4. Isărescu Andreea
5. Petcu Dorin	5. Boboc Loredana
6. Pescaru Florentin	6. Presecan Claudia
7. Popescu Ilie	7. Cojocar Sabina
8. Cizmadia Tiberiu	8. Stroescu Silvia
9. Potra Dan	9. Ionescu Carmen
10. Șandro Nistor	10. Ulmeanu Andreea

1999

1. Urzică Marius	1. Olaru Maria
2. Drăgulescu Marian	2. Răducan Andreea
3. Moldovan Cristian	3. Amanar Simona
4. Nicolai Remus	4. Isărescu Andreea
5. Moiş Dorel	5. Boboc Loredana
6. Orzață Rareș	6. Ungureanu Corina
7. Petcu Dorin	Lăcătuș Izabela

8. Pescaru Florentin
9. Șandro Nistor
10. Suciu Ioan

7. Grup aerobic
 - Gogățu Mădălina
 - Filip Lăcrămioara
 - Marin Cristina
 - Mărănducă Daniela
 - Moiş Mariana
 - Rusu Mirel
8. Stroescu Silvia
9. Ionescu Carmen
10. Pohoăță Mihaela

1998

1. Urzică Marius
2. Drăgulescu Marian
3. Trio Aerobic:
 - Moldovan Cristian
 - Moiş Dorel
 - Varlam Claudiu
4. Cioană Vasile
5. Malița Marian
6. Zimcencu Florin
7. Suciu Ioan
8. Orzață Rareș
9. Covaci Constantin

1. Amânar Simona
2. Presăcan Claudia
3. Ungureanu Corina
4. Olaru Maria
5. Isărescu Andreea
6. Răducan Andreea
7. Lăcătuș Izabela
8. Popa Olimpia
9. Ulmeanu Andreea
10. Moldovan Iulia

1997

1. Ianculescu Adrian
2. Urzică Marius
3. Trio Aerobic
 - Moldovan Cristian
 - Nezezon Andrei
 - Varlam Claudiu
4. Suciu Ioan
5. Leric Cristian
6. Petcu Dorin
7. Șandro Nistor
8. Popa Florin
9. Burincă Dan
10. Drăgulescu Marian

1. Gogean Gina
2. Amânar Simona
3. Presăcan Claudia
4. Marinescu Alexandra
5. Ungureanu Corina
6. Țugurlan Mirela
7. Olaru Maria
8. Onel Nicoleta
9. Lăcătuș Izabela
10. Stoica Alina

1996

1. Dan Burincă
2. Marius Urzică
3. Cristian Leric
4. Adrian Ianculescu

1. Simona Amânar
Gina Gogean
3. Lavinia Miloșovici
4. Alexandra Marinescu

5. Nistor Șandro
6. Nicu Stroia
7. Robert Țăciuleț
8. Nicolae Bejenaru
9. Adrian Rădoi
10. Dan Potra

5. Mirela Țugurlan
6. Ionela Loaieș
7. Maria Olaru
8. Ana Maria Bican
9. Erica Boncsina
10. Alexandra Dobrescu

1995

1. Dan Burincă
2. Marius Urzică
3. Cristian Leric
4. Nistor Șandro
5. Adrian Ianculescu
6. Nicu Stroia
7. Nicolae Bejenaru
8. Robert Țăciuleț
9. Ioan Suci
10. Rareș Orzață

1. Lavinia Miloșovici
- 2-3. Simona Amânar
Gina Gogean
4. Alexandra Marinescu
5. Andreea Cacovean
6. Claudia Presecan
7. Nadia Hățagan
8. Mirela Țugurlan
9. Camelia Andronic
10. Alexandra Dobrescu

1994

1. Marius Urzică
2. Dan Burincă
3. Cristian Leric
4. Adrian Ianculescu
5. Vasile Cioană
6. Florentin Pescaru
7. Marius Gherman
8. Nistor Șandro
9. Adrian Sandu
10. Robert Țăciuleț

1. Gina Gogean
2. Lavinia Mioșovici
3. Nadia Hățagan
4. Simona Aamânar
5. Claudia Presecan
6. Daniela Mărănduca
7. Ionela Loaieș
8. Alexandra Marinescu
9. Anamaria Bican
10. Monica Zahiu

1993

1. Gherman Marius
2. Stroia Nicu
3. Urzică Marius
4. Burincă Dan
5. Ciucă Alexandru
6. Sandu Adrian
7. Cioană Vasile
8. Rizan Marian
9. Bejenaru Nicolae
10. Țăciuleț Robert

1. Miloșovici Lavinia
2. Gogean Gina
3. Cacovean Andrea
4. Rusan Claudia
5. Hățagan Nadia
6. Bican Ana-Maria
7. Mărănducă Daniela
8. Presăcan Claudia
9. Marinescu Alexandra
10. Andronic Camelia

1992

1. Marius Gherman	1. Lavinia Miloşovici
2. Nicu Stroia	2. Cristina Bontaş
3. Adrian Gal	3. Gina Gogean
4. Marian Rizan	4. Maria Niculiţă
5. Adrian Sandu	5. Mirela Paşca
6. Nicolae Bejenaru	6. Vanda Hădărean
7. Adrian Ciucă	7. Eugenia Popa
8. Cristian Brezeanu	8. Camelia Mîndricel
9. Dan Burincă	9. Gabriela Agachi
10. Şandro Nistor	10. Echipa CE junioare
	- Claudia Rusan
	- Andreea cacovean
	- Ana-Maria Bican
	- Simona Amânar
	- Simona Mocanu
	- Nadia Hăţăgan

1991

1. Gherman Marius	1. Miloşovici Lavinia
2. Gal Adrian	2. Bontaş Cristina
3. Cătănoiu Adrian	3. Hădărean Vanda
4. Rizan Marian	4. Paşca Mirela
5. Sandu Adrian	5. Popa Eugenia
6. Bejenaru Nicolae	6. Neculiţa Maria
7. Şandro Nistor	7. Lăcătuş Izabela
8. Leric Cristian	8. Agachi Gabriela
9. Stroia Nicu	9. Hăţăgan Nadia
10. Brezeanu Cristian	10. Lazăr Alina

1990

1. Gherman Marius	1. Paşca Mirela
2. Gal Adrian	2. Bontaş Cristina
3. Rizan Marian	3. Neculiţă Maria
4. Catănoiu Adrian	4. Miloşovici Lavinia
5. Stoican Adrian	5. Gogean Gina
6. Sandu Adrian	6. Popa Eugenia
7. Brezeanu Cristian	7. Lăcătuş Izabela
8. Stroia Nicu	8. Hădărean Vanda
9. Tăciuleţ Robert	9. Agachi Gabriela
10. Ciucă Alexandru	10. Hăţăgan Nadia

1989

1. Gherman Marius	1. Silivaş Daniela

2. Rizan Marian
3. Pascu Nicușor
4. Brezeanu Cristian
5. Stoican Marian
6. Sandu Adrian
7. Cătănoiu Adrian
8. Bejenaru Nicolae
9. Ciucă Adrian
10. Gal Adrian

2. Bontaș Cristina
3. Potorac Gabriela
4. Filip Iuliana
5. Popa Eugenia
6. Dobre Aurelia
7. Iojiban Mihaela
8. Neculiță Maria
9. Cîmpureanu Florentina
10. Golea Eugenia

1988

1. Gherman Marius
2. Tobă Marius
3. Bejenaru Nicolae
4. Rizan Marian
5. Pinteă Valentin
6. Sandu Adrian.
7. Gal Adrian
8. Brezeanu Cristian
9. Ciucă Adrian
10. Stoican Marian

1. Silvaș Daniela
2. Potorac Gabriela
3. Dobre Aurelia
4. Popa Celestina
5. Voinea Camelia
6. Golea Eugenia
7. Bontaș Cristina
8. Popa Eugenia
9. Filip Iuliana
10. Gheorghe Gabriela

1987

1. Rizan Marian
2. Gherman Marius
3. Tobă Marius
4. Pinteă Valentin
5. Nicula Emilian
6. Sandu Adrian
7. Stoican Marian
8. Brezeanu Cristian
9. Pascu Nicușor
10. Purge Florin

1. Dobre Aurelia
2. Silivaș Daniela
3. Golea Eugenia
4. Szabo Ecaferina
5. Voinea Camelia
6. Popa Celestina
7. Rus Lenuța
8. Sidon Mirela
9. Potorac Gabriela
10. Bontaș Cristina

1986

1. Rizan Marian
2. Tobă Marius
3. Gherman Marius
4. Stoican Marian
5. Pinteă Valentin
6. Nicula Emilian
7. Gheorghe Florin
8. Gal Adrian
9. Bejenaru Nicolae
10. Bora Radu

1. Silivaș Daniela
2. Szabo Ecaterina
3. Dobre Aurelia
4. Voinea Camelia
5. Potorac Gabriela
6. Sidon Mirela
7. Popa Celestina
8. Badea Augustina
9. Tănase Mădălina
10. Golea Eugenia

1984

1. Nicula Emilian	1. Ecaterina Szabo
2. Pinteă Valentin	2. Păucă Simona
3. Rizan Marian	3. Cutina Iaura
4. Tobă Marius	4. Agache Lavinia
5. Gherman Marius	5. Grigoraș Cristina
6. Stoian Marian	6. Stănuleț Mihaela
7. Molnar Levente	7. Silivaș Daniela
8. Ionașiu Octavian	8. Tănase Mădălina
9. Georgescu Aurelian	9. Dobre Aurelia
10. Colăcel Marian	10. Voinea Camelia

1983

1. Molnar Levente	1. Agache Lavinia
2. Pinteă Valentin	Szabo Ecaterina
3. Nicula Emilian	3. Stănuleț Mihaela
4. Ionașiu Octavian	4. Cutina Laura
5. Georgescu Aurelian	5. Barbălată Mirela
6. Odorhean Dan	6. Bălan Liliana
7. Rizan Marian	7. Eberle Emilia
8. Bucuroiu Romulus	8. Rîciu Mihaela
9. Tobă Marius	9. Renciu Camelia
10. Stoican Marian	10. Păucă Simona

1982

1. Nicula Emilian	1. Agache Lavinia
2. Levente Molnar	2. Szabo Ecaterina
3. Odorhean Dan	3. Stănuleț Mihaela
4. Pinteă Valentin	4. Grigoraș Cristina
5. Georgescu Aurelian	5. Renciu Camelia
6. Nistor Alexandru	6. Barbălată Mirela
7. Ionașiu Octavian	7. Zelenca Cristina
8. Bucuroiu Romulus	8. Iordac Mirela
9. Colăcel Marian	9. Matei Maria
10. Tobă Marius	10. Ranca Magdalena

1978

1. Grecu Dănuț	1. Comăneci Nadia
2. Szilier Kurt	2. Eberle Emilia
3. Checicheș Ion	3. Neacșu Harilena
4. Georgescu Aurelian	4. Vlădărău Marilena
5. Opreșcu Nicolae	5. Ungureanu Teodora
6. Cepoi Sorin	6. Grigoraș Anca
7. Popescu Gabriel	7. Turner Dumitrița

8. Branea Radu
9. Odorhean Dan
10. Ionaşiu Octavian

8. Gheorghiu Gabi
9. Dunca Rodica
10. Bratu Angela

1977

1. Grecu Dănuţ
2. Oprescu Nicolae
3. Cepoi Sorin
4. Checicheş Ionel
5. Georgeacu Aurelian
6. Szilier Kurt
7. Nemeth Dănuţ
8. Alexe Gabriel
9. Nicula Enilian
10. Petre Mircea

1. Nadia Comăneci
2. Alina Goreac
3. Teodora Ungureanu
4. Anca Grigoraş
5. Cristina Itu
6. Emilia Eberle
7. Marilena Neacşu
8. Gabriela Truşcă
9. Gabi Gheorghiu
10. Dumitriţa Turner

1976

1. Nadia Comăneci
2. Teodora Ungureanu
3. Dănuţ Grecu
4. Mariana Constantin
5. Anca Grigoras
6. Gabriela Truşcă
7. Georgeta Gabor
8. Ion Checicheş
9. Kurt Szilier
10. Rodica Mazilu

1975

1. Nadia Comăneci
2. Dănuţ Grecu
3. Mihai Borş
4. Teodora Ungureanu
5. Alina Goreac
6. Georgeta Gabor
7. Anca Grigoras
8. Sorin Cepoi
9. Mariana Constantin
10. Cristina Sima

1974

1. Grecu Dănuţ
2. Borş Mihai
4. Grigoraş Anca
5. Dobre Aurelia
6. Ceampelea Slana
7. Gal Ştefan
8. Ungureanu Teodora
9. Comăneci Nadia
10. Cepoi Sorin

GIMNASTICĂ AEROBICĂ

2016

1. Corina Constantin
2. Lavina Panaete
Dacian Barna
4. Lucian Săvulescu
5. Gabriel Bocșer
Bianca Gorgovan
7. Bianca Becze
Andreea Bogati
Mădălina Cioveie
Laura Cristache
Andreea Darie
Denisa Ganea
Alexandra Oprea
Anca Surdu

2014

1. Constantin Corina
- 2-3. Bogati Andreea
- 2-3. Surdu Anca
4. Becze Bianca
- 5-6. Gorgovan Bianca
- 5-6. Petrusse Marius
7. Zamfir Mircea
- 8-9. Barna Dacian
- 8-9. Radu Alina
10. Gavriiloaie Marius

2012

1. Valentin Mavrodineanu
2. Andreea Bogati
3. Mircea Zamfir
4. Mircea Brînzea
5. Florin Nebunu
Petru Tolan-Porime
7. Marius Gavriiloaie
8. Corina Constantin
9. Bianca Becze
Maria Pavel
Anca Surdu

2015

1. Săvulescu Lucian
- 2-3. Panaete Lavinia
- 2-3. Barna Dacian
4. Constantin Corina
5. Gorgovan Bianca
6. Bocșer Gabriel
7. Broștei Marian
8. Cucu Teodora
9. Morar Francesca
10. Popa Mihai

2013

1. Corina Constantin
2. Bianca Becze
3. Andreea Bogati
4. Anca Surdu
5. Marius Petrusse
6. Dana Deac
7. Mircea Zamfir
8. Cristian Iordan
9. Marius Gavriiloaie
10. Dacian Barna

2011

1. Mavrodineanu Valentin
2. Constantin Corina
- 3-4. Zamfir Mircea
- 3-4. Porime Tolan Petru
5. Pavel Maria Luisa
6. Bogati Andreea
7. Cristache Laura
- 8-9. Lacataru Delia
- 8-9. Surdu Anca
10. Cimpoi Mihaita

2010

1. Zamfir Mircea
2. Mavrodineanu Valentin
3. Porime-Tolan Petru
- 4- 6. Popa Bogdan
Muj Cosmin
Nebunu Florin
7. Nedelcu Cristina
8. Constantin Corina
9. Cristache Laura
10. Pavel Maria Luisa

2008

1. Brînzea Mircea
2. Mavrodineanu Valentin
3. Zamfir Mircea
4. Nedelcu Cristina
5. Antonescu Cristina
6. Porime-Tolan Petru
7. Hotca Nadina
8. Răileanu Ferdinand
9. Muj Cosmin
10. Popa Bogdan

2006

1. Mavrodineanu Valentin
2. Zamfir Mircea
3. Brînzea Mircea
4. Pohoăță Mihaela
- 5-7. Băbăligea Raluca
- 5-7. Cioveie Mădălina
- 5-7. Nedelcu Cristina
8. Antonescu Cristina
- 9-10. Lăcătuș Izabela
- 9-10. Marin Cristina

2009

1. Mavrodineanu Valentin
2. Brînzea Mircea
3. Zamfir Mircea
4. Nedelcu Cristina
- 5-6. Porime-Tolan Petru
- 5-6. Nebunu Florin
7. Răileanu Ferdinand
8. Antonescu Cristina
9. Muj Cosmin
10. Constantin Corina

2007

1. Zamfir Mircea
2. Brînzea Mircea
3. Mavrodineanu Valentin
4. Antonescu Cristina
5. Nedelcu Cristian
6. Popa Bogdan
- 7-8. Marin Cristiana
- 7-8. Porime-Tolan Petru
- 9-10. Răileanu Ferdinand
- 9-10. Surdu Anca

2005

1. Lăcătuș Isabela
2. Mavrodineanu Valentin
3. Brînzea Mircea
4. Antonescu Cristina
- 5-6. Cioveie Mădălina
- 5-6. Băbăligea Raluca
- 5-6. Nedelcu Cristina
8. Zamfir Mircea
9. Pohoăță Mihaela
10. Marin Cristina

PREMII, TROFEE, DISTINCȚII

1948

PLACHETA MERITE EXCEPȚIONALE PENTRU SPORT

Mihai Botez, Berta Corobeanu, Melinda Kerekeş
MERITE SPORTIVE
Magdalena Finta, Maria Pop, William Pașca,
Gheorghe Dema,

1959

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI

6. Elena Leuștean

1960

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI

7. Sonia Iovan.

1970

CUPA FEDERAȚIEI

Elena Ceampelea

1971

CUPA FEDERAȚIEI

Petre Mihaiuc

1975

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

1. Nadia Comăneeci, 6. Dănuț (Dan) Grecu

1976

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

1. Nadia Comăneeci, 3. Teodora Ungureanu

1977

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

1. Nadia Comăneeci, 3. Alina Goreac, 6. Teodora
Ungureanu

1978

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 1. Nadia Comăneeci, 4. Emilia Eberle

Masculin: 8. Dănuț (Dan) Grecu

1979

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 1. Nadia Comăneeci, 2. Emilia Eberle,
4. Dumitrița Turner, 5. Melita Ruhn, 9. Teodora
Ungureanu

Masculin: 3. Dănuț (Dan) Grecu

CELE MAI BUNE ECHIPE ALE ANULUI

1. Echipa feminină de gimnastică

1980

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 1. Nadia Comăneeci, 3. Emilia Eberle, 4.
Melita Ruhn, 7. Rodica Dunca

CELE MAI BUNE ECHIPE ANULUI

2. Echipa națională feminină de gimnastică

1981

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 1. Nadia Comăneeci, 4. Cristina Grigoraș

Masculin: 4. Kurt Szilier, 10. Emilian Nicula

1982

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 6. Lavinia Agache, 10. Ecaterina Szabo

1983

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 2. Ecaterina Szabo, 3. Lavinia Agache

CELE MAI BUNE ECHIPE ALE ANULUI

2. Echipa națională feminină de gimnastică

1984

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 2. Ecaterina Szabo, 4. Simona Păucă, 9.

Laura Cutina.

CELE MAI BUNE ECHIPE ALE ANULUI

1. Echipa națională feminină de gimnastică

1985

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

Feminin: 3. Daniela Silivaș, 5. Ecaterina Szabo

CELE MAI BUNE ECHIPE ALE ANULUI

2. Echipa națională feminină de gimnastică

1986

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

7. Marius Tobă

1987

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

1. Aurelia Dobre, 3. Daniela Silivaș

1988

CEI MAI BUNI 10 PE ȚARĂ

1. Daniela Silivaș, 8. Gabriela Potorac

1990

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI

Ancheta Asociației Presei Sportive din România

Cei mai buni sportivi ai anului: 7. Mirela Pașca

1991

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI

Premii acordate de Ministerul Tineretului și Sportului

Feminin: Cristina Bontaș – gimnastică,

Ancheta ziarului Gazeta Sporturilor

Cei mai buni sportivi ai anului: 1. Lavinia Miloșovici, 2. Cristina Bontaș

1992

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI

Ancheta Asociației Presei Sportive din România

Cei mai buni sportivi ai anului: 1. Lavinia Miloșovici, 5. Cristina Bontaș

Antrenorii anului: Octavian Bellu – gimnastică,

1994

PREMIILE NAȚIONALE PENTRU SPORT ACORDATE DE MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

Masculin: 1. Gheorghe Haği (fotbal), Francisc Vaștag (box), Marius Urzică, 4. Dan Burincă

Feminin: 1. Gina Gogean, Reka Lazăr Szabo (scrimă), Lavinia Miloșovici.

Antrenori: 1. Octavian Bellu

Cele mai bune echipe: Echipa națională feminină de gimnastică

Cea mai bună federație: Federația Română de Gimnastică,

PREMIILE FAIR-PLAY ACORDATE DE COR

Gina Gogean – gimnastică,

TROFEELE ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE

Cea mai bună sportivă: Gina Gogean – gimnastică

1995

PREMIILE MTS

PRIMII 10 SPORTIVI AI ANULUI

Senioare: 1. Laura Badea (scrimă) și Lavinia Miloșovici, 2. Simona Amânar și Gina Gogean

Seniori: 2. Dan Burincă – gimnastică

Echipe: 1. Echipa națională feminină de gimnastică, 2. Echipa națională de scrimă- floretă fete, 3.

Echipa națională feminină de handbal – tineret,

Antrenori: 1. Octavian Bellu

Federații: Federația Română de Gimnastică,

PREMII DECERNATE DE COR

Trofeul Fairplay pentru carieră exemplară: Dănuț (Dan) Grecu

PREMII DECERNATE DE ASOCIAȚIA PRESEI SPORTIVE

Cea mai bună sportivă: Gina Gogean – gimnastică,

Cea mai bună echipă: Echipa națională feminină de gimnastică,

1996

TROFEELE NAȚIONALE PENTRU SPORT ACORDATE DE MTS

Senioare: Simona Amânar

Seniori: Dan Burincă, Marius Urzică

Junioare: Alexandra Marinescu

Antrenor: Octavian Bellu

Federații: Federația Română de Gimnastică,

Premiul de excelență pentru carieră de excepție:

Lavinia Miloșovici – CSȘ Cetate Deva

– gimnastică,

PREMIILE FAIRPLAY ACORDATE DE COR

Trofeul pentru gest sportiv: Alexandra Marinescu

– CSȘ Triumf București – gimnastică, compo-

nentă a echipei medaliate cu bronz la Atlanta,

pentru gestul de a-I ceda locul Simonei Amânar

în concursul individual compus.

LAUREAȚII ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE DIN ROMÂNIA

Echipa anului: Echipa națională feminină de gimnastică,

1997

PREMIILE MTS

Cea mai bună sportivă senioare: Gina Gogean

– gimnastică,

Cel mai bun antrenor: Octavian Bellu

– gimnastică,

Cel mai bun medic sportiv: dr. Ioachim Oană.

PREMIILE ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE DIN ROMÂNIA

Cea mai bună sportivă: Gina Gogean – gimnastică

și Gabriela Szabo – atletism,

1998

TROFEUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

Simona Amânar

PREMIILE ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE DIN ROMÂNIA

Cea mai bună echipă: Echipa națională feminină de gimnastică,

1999

CEI MAI BUNI AI ANULUI:

Seniori: Marius Urzică

Senioare: Maria Olaru și Andeea Răducan

Echipe: Echipa națională feminină

Antrenorii anului: Octavian Bellu

Președinți de federații: Nicolae Vieru

Sportivii secolului: Nadia Comăneci

PREMIILE ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE DIN ROMÂNIA

Cea mai bună echipă: Echipa națională feminină

2000

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

Marius Urzică

LAUREAȚII MTS

Pentru primele 6 locuri la JO Sydney: Simona Amânar, Marius Urzică, Echipa națională feminină de gimnastică (Simona Amânar, Loredana Boboc, Andreea Isărescu, Maria Olaru, Claudia Presecan, Andreea Răducan)

ANCHETA ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE DIN ROMÂNIA

Cea mai bună sportivă: Diana Mocanu – înot, Gabriela Szabo – atletism, Andreea Răducan – gimnastică, Simona Amânar – gimnastică, Georgeta Damian – canotaj, Violeta Beclea- Szekeley – atletism,

Cel mai bun sportiv: Mihai Covaliu – scrimă, Marius Urzică – gimnastică, Gheorghe Hagi – fotbal, Florin Popescu / Mitică Pricop – canoe, *Cea mai bună echipă:* 1. Echipa națională feminină de gimnastică, 2. Echipajul feminin de canotaj 8+1, 3. Echipa națională feminină de handbal – tineret,

2001

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

Feminin: Andreea Răducan

Masculin: Marian Drăgulescu

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI

Feminin: Echipa națională de gimnastică artistică (Andreea Răducan, Loredana Boboc, Carmen Ionescu, Silvia Stroescu, Sabina Cojocar, Andreea Ulmeanu)

Seniori masculin: Marius Urzică

Antrenori: Octavian Bellu, Dănuț (Dan) Grecu

Premii speciale: Nadia Comăneci – pentru întreaga carieră în slujba sportului,

2002

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

Masculin: Marian Drăgulescu, Marius Urzică

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI – LAUREAȚII MTS

Senioare: Echipa națională de gimnastică aerobică (Izabela Daniela Lăcătuș, Mihaela Pohoată, Daniela Mărânducă, Cristina Marin, Mirela Rusu, Aurelia Ciurea, Mădălina Gogitu)

Antrenorii anului: Dănuț (Dan) Grecu și Marcela Fumea

PREMIILE COR

Cel mai bun sportiv: Marius Urzică

Cel mai bun antrenor: Dănuț (Dan) Grecu

TROFEELE ASOCIAȚIEI PRESEI SPORTIVE DIN ROMÂNIA

Cea mai bună echipă: Echipa națională masculină de gimnastică

2004

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT ACORDAT DE ANS

Cătălina Ponor – gimnastică.

LAUREAȚII SPORTULUI ROMÂNESC MEDALIAȚII LA JOCURILE OLIMPICE DE LA ATENA

Campionii olimpici: Cătălina Ponor și Monica Roșu, Echipa națională feminină de gimnastică (Monica Roșu, Cătălina Ponor, Daniela Sofronie, Oana Ban, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu), *Medaliați cu argint:* Daniela Sofronie, Marius Urzică, Marian Drăgulescu.

Medaliați cu bronz: Marian Drăgulescu, Echipa națională masculină de gimnastică (Marius Urzică, Ioan Suci, Marian Drăgulescu, Răzvan Șelariu, Dan Potra, Ilie Popescu)

Antrenori: Octavian Bellu, Mariana Bitang, Dănuț (Dan) Grecu, Maria Fumea

Structuri sportive: Federația Română de Gimnastică

2005

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

Marian Drăgulescu – gimnastică și Mihai Claudiu Covaliu – scrimă

LAUREAȚII INDIVIDUAL

Probe olimpice

Cătălina Ponor, Alin Jivan

LAUREAȚII ECHIPE ȘI ECHIPAJE

Echipa națională de gimnastică aerobică (Isabela Lăcătuș, Cristina Antonescu, Raluca Babaligea, Mădălina Cioveie, Cristina Nedelcu, Cristina Marin, Mihaela Pohoată, Valentin Mavrodineanu, Mircea Brinzea, Mircea Zamfir)

CEI MAI BUNI SPECIALIȘTI

Antrenori: Dănuț (Dan) Grecu – gimnastică,

Cercetători științifici: Diana Burluc – cercetător – psiholog, gimnastică

CELE MAI BUNE STRUCTURI SPORTIVE

Federații sportive naționale: Federația Română de Gimnastică

2006

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

Marian Drăgulescu

Probe olimpice

Masculin: Flavius Koczi

Feminin: Sandra Raluca Izbașa și Cătălina Ponor

LAUREAȚI ECHIBE ȘI ECHIPAJE

Probe neolimpice

Echipa națională feminină de gimnastică aerobică (Constantina Mădălina Cioveie, Cristina Nedelcu, Cristina Marin, Raluca Elena Babaligea, Izabela Lăcătuș, Cristina Antonescu)

Echipa națională masculină de gimnastică aerobică (trio – Valentin Mavrodineanu, Mircea Brânzea, Mircea Zamfir)

LAUREAȚI INDIVIDUAL

Feminin: Tania Mihaela Pohoată – gimnastică aerobică (perechi)

CEI MAI BUNI SPECIALIȘTI

Sporturi olimpice

Antrenori

Dănuț (Dan) Grecu – antrenor coordonator lot masculin și colectivul: Ștefan Csaba Gal, Aurelian Georgescu, Adrian Sandu, Elena Grecu (coregraf), Cristian Stoiciu (medic), Genica Mișu (asistent medical), Răzvan Spirescu (maseur), Nicolae Forminte – antrenor coordonator lot feminin și colectivul: Lucian Sandu, Raluca Mioara Bugner, Marius Răzvan Vintilă, Liliana Cosma, Cătălin Daniel Meran, Puia Valer (coregraf), Margareta Turcu (asistent medical), Stănei Matei

Sporturi neolimpice

Antrenori

Maria Fumea – aerobică, antrenor principal, Claudiu Varlam – aerobică, antrenor secund

STRUCTURI SPORTIVE

Federații sportive naționale: Federația Română de Gimnastică

2007

LAUREAȚI INDIVIDUAL

Probe olimpice

Masculin: Ilie Daniel Popescu

Feminin: Steliana Nistor, Sandra Raluca Izbașa

ANTRENORI

Sporturi olimpice

Nicolae Forminte – antrenor coordonator lot feminin și colectivul: Lucian Sandu, Raluca Bugner, Marius Vintilă, Liliana Cosma, Cătălin Meran, Puia Valer (coregraf), Margareta Turcu (asistent medical),

Dănuț (Dan) Grecu – antrenor coordonator lot masculin și colectivul: Ștefan Gal, Aurelian Georgescu, Adrian Sandu, Elena Grecu (coregraf), Cristian Stoiciu (medic), Genica Mișu (asistent medical), Răzvan Spirescu (maseur),

Medici

dr. Cristian Stoiciu – medic al lotului olimpic de gimnastică masculină,

STRUCTURI SPORTIVE

Federații sportive naționale: Federația Română de Gimnastică

2008

LAUREAȚI INDIVIDUAL

Probe olimpice

Feminin: Sandra Raluca Izbașa

LAUREAȚI ECHIBE ȘI ECHIPAJE

Echipa națională feminină de gimnastică artistică (Sandra Raluca Izbașa, Steliana Nistor, Gabriela Drăgoi, Gabriela Acatrinei, Andreea Grigore, Ana Maria Tămîrjan)

LAUREAȚI ECHIBE ȘI ECHIPAJE

Probe neolimpice

Echipa națională de gimnastică aerobică (Simona Nedelcu, Cristina Antonescu, Nadina Hotca, Mircea Brânzea, Valentin Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Pătru Porime Tolan, Ferdinand Răileanu)

Antrenori

Maria Fumea – gimnastică aerobică

STRUCTURI SPORTIVE

Federații sportive naționale: Federația Română de Gimnastică (președinte: dl. Adrian Stoica)

ARBITRI INTERNAȚIONALI

GIMNASTICĂ ARTISTICĂ

(1936 – 2016)

*„Prima dintre datorii
este aceea de a fi drept”.*

Voltaire, filozof

Masculin

Achim Virgil	Corlaci Ionuț	Lisofschi Mircea	Popescu Ștefan
Albu Ioan	Costa L.	Lörincz Fr.	Predescu Gheorghe
Alexa Lucian	Coșariu Vasile	Magda Silviu	Radu Ștefan
Apolzan Mircea	Drăgulescu Marian	Marin Dorel	Rethi Fr.
Balint Ioan Cristian	Duma Eugen	Mărășescu Marcel	Rizan Ion
Balița Cornel	Durlă Adrian	Mihăescu Adrian	Sabău Ioan
Bădulescu Mircea	Fazekas Csaba	Molea Gabriel	Sacerdoțeanu Petre
Bîrzu Dragoș	Ferentz Iosif	Molnar Levente	Sandici Doru
Bedö Carol	Forika Vicențiu	Munteanu Aurel	Sandu Adrian
Bende Iosif	Gal Ștefan	Murariu Liviu	Simo Martin
Bibire Mircea	Georgescu Aurelian	Negru Constantin	Singeorzan Mircea
Blaj Gheorghe	Gheorghiu Costache	Nicula Emilian	Stan Adrian
Boldor Codruț	Grecu Dănuț	Olah Ioan	Stancu Daniel
Borș Mihai	Grindean Lucian	Orzață Bogdan	Stoica Adrian
Botoș Liviu	Hărgalaș Ștefan	Pancel Rudolf	Stoltz Horst
Bratan Lazăr	Hidi Iosif Arpad	Pascu Nicușor	Suciu Ioan
Bratan Sebastian	Hidi Iosif Laszlo	Podlaha Robert	Trandaburu Ionuț
Breșteanu Mihai	Hidi Iosif Jr.	Pop Augustin	Velea Victor
Căpățână Adrian	Hoffman Francisc	Pop Ciprian	Vermeșan Ion
Cățean Eugen	Horvath Pavel	Pop Liviu	Vîlcu Dumitru
Checicheș Ion	Ianculescu Adrian	Popa Florin	Vieru Nicolae
Chiorean Vasile	Isar Titus	Popa Lucian	Vug Vasile
Coman Adrian	Kovacz Albert	Popescu Ermil	Weber Mihai
Condovici Gheorghe	Kocsis Francisc	Popescu Gabriel	

Feminin

Albu Atanasia	Bitang Maria	Bumbac Ana	Elena
Agop Vasilica	Boboc Elena	Bunea Aurelia	Cepoi Ungureanu
Apăteanu Rodica	Bogdan Vasile	Buruiană Vâlcu	Teodora
Barbu Ulpia	Boru Aneta	Victoria	Cheșa Rodica
Barbălată Mirela	Bratan Lazăr	Buzaea M.	Cintoiu Julieta
Beck Dumitrița	Bratan Sebastian	Cacoveanu Angela	Ciucescu Dumitrița
Bibire Marina	Brânzai Nicoleta	Calangiu Elena	Ciupei Paraschiva
Bidiviu Mirela	Bugner Raluca	Ceampelea (Lixandru)	Cîmpeanu Mariana

Cojocar Sabina	Göntz (Raicu) Maria	Mihaiuc Costela	Rotărescu Iulia
Comăneci Nadia	Goreac Alina	Moroșanu (Haljoni)	Sandu Angela
Constantinescu Madlen	Grigoraș (Mihăilescu)	Corina	Săndulescu Dorina
Cosma Liliana	Anca	Moșet Ana	Sima Leana
Cosma Maria	Gogean (Groza) Gina	Neașu Marilena	Simionescu Maria
Crihan Ana Olivia	Haidu Ibolya	Nedef Eliza	Simonfi Iuliana
Dicu Mirela	Haljoni-Moroșanu	Nicolaescu Olga	Stănei Clementa
Didilescu Olga	Corina	Nistor Aurica	Stoenescu Gineta
Dobre Florica	Iancu Liliana	Olaru Doina	Stoica Eliza
Dobrovolschi Elena	Ioan Cristina	Olaru Maria	Stroescu Adriana
Dragomir Elena	Ionescu Camelia	Pănescu Mirela	Sucală Mirela
Dragomir Elisabeta	Ionescu Mariana	Pereșeanu Marilena	Szabo Ecaterina
Dragomirescu Iulia	Iovan Sonia	Petrea Iuliana	Szemerjei Mirela
Drăgan Maria	Isar Tatiana	Pișcoi Iuliana	Tofan Olimpia
Dimitru Dana	Karoly Martha	Plisca Liliana	Tomceanu Mariana
Dumitrescu Barbara	Lazăr Rodica	Podlaha Aurora	Trandafir Tabita
Dumitrescu Georgeta	Lescovar Adriana	Ponoran Livia	Tutan Elena
Eberle Emilia	Leuștean Elena	Popa Adela	Ungureanu Corina
Fărcaș Adina	Liță Emilia	Popa Tatiana	Văduva Rodica
Firea Elena	Marcov Rodica	Profir Nicoleta	Varkonyi Judith
Garabet Clementa	Marcu Lucia	Radvanyi Mariana	Voiciulescu Christl
Ghenadie Ana	Marinescu Daniela	Rădulescu Camelia	Voinea Niculina
Ghițulescu Olga	Marinescu Elena	Riza Rodica	Zaharie Nicoleta
Gilea Lucia Agripina	Micu Ramona	Robu (Trușcă) Gabriela	Zdrali Mihaela

GIMNASTICĂ AEROBICĂ

Banta Bogdan Andrei	Drăgan Alina	Haidu Ramona	Spînu Cristiana
Cioveie Mădălina	Drăgulin Ileana	Iovan Ramona	Țuțuianu Viorica
Cristache Laura	Dulgheroiu Cristina	Mezei Mariana	
Andreea	Fumea Maria	Nicolai Remus	

LOCUL UNDE SE ÎNTÂLNESC LEGENDELE

*„International Gymnastics Hall of Fame
onorează excelența și puterea sa de a inspira,
de a uni și împlini speranțele și visele
unei întregi planete...”*

2016

Aurelia Dobre (România)
Iordan Jovtchev (Bulgaria)
Tatiana Lysenko (Ucraina)
Igor Korobchinskiy (Ucraina)

2015

Elena Zamolodchikova (Rusia)
Valery Belenky (Azerbaijan)

2014

Jackie Fie (SUA)
Klaus Köste (Germania)
Li Yuejiu (China)
Natalia Yurchenko (Rusia)

2013

Albert Azaryan (Armenia)
Gina Gogean (România)

2012

Zoltan Magyar (Ungaria)
Kim Zmeskal (SUA)
Natalia Shaposhnikova (URSS)

2011

Lavinia Miloșovici (România)
Alexander Tkatchev (Rusia)
Leonid Arkaiev (Rusia)
Steffi Kraeker (Germania)

2010

Henrietta Ónodi (Ungaria)
Yuri Korolev (Rusia)
Mikhail Voronin (Rusia)

2009

Octavian Bellu (România)
Viktor Chukarin (Ucraina)
Dominique Dawes (SUA)
Elvira Saadi (Uzbekistan)
Vitaly Scherbo (Belarus)

2008

Stoyan Deltchev (Bulgaria)
Lilia Podkopayeva (Ucraina)
Shuji Tsurumi (Japonia)
Ma Yanhong (China)

2007

Simona Amânar (România)
Yelena Davydova (URSS)
Eberhard Gienger (Germania)
Shigeru Kasamatsu (Japonia)

2006

Vladimir Artemov (URSS)
Eizo Kenmotsu (Japonia)
Natalia Kuchinskaya (URSS)
Shannon Miller (SUA)

2005

Svetlana Boginskaya (URSS)
Valeri Liukin (URSS)
Akinori Nakayama (Japonia)
Erika Zuchold (R.D.Germană)

2004

Alexander Dityatin (URSS)
Takuji Hayata (Japonia)
Helena Rakoczy (Polonia)
Heikki Savolainen (Finlanda)
Yelena Shushunova (URSS)

2003

Max Bangauter (Elveția)
Dmitry Bilozerchev (URSS)
Karin Janz (R.D.Germană)
Franco Menichelli (Italia)
Kurt Thomas (SUA)

2002

Polina Astakhova (URSS)
Keiko Tanaka Ikeda (Japonia)
Ágnes Keleti (Ungaria)
Boris Shakhlin (URSS)
Daniela Silivaș (România)
Berthe Villancher (Franța)

2001

Nikolai Andrianov (URSS)
Lyubov Burda (URSS)
Bruno Grandi (Italia)
Sawao Kato (Japonia)
William Thoreson (Suedia)
Teodora Ungureanu (România)

2000

Maxi Gnauck (R.D.Germană)
Li Ning (China)
Ecaterina Szabo (România)
Haruhiro Yamashita (Japonia)

1999

Frank Bare (SUA)
Miroslav Cerar (Slovenia)
Yukio Endo (Japonia)
Nellie Kim (URSS)
Eugen Mack (Elveția)
Yuri Titov (URSS)

1998

Věra Čáslavská (Cehoslovacia)
Savino Guglielmetti (Italia)
Larissa Latynina (URSS)
Takashi Ono (Japonia)
Cathy Rigby (SUA)
Ludmilla Tourischeva (URSS)
Peter Vidmar (SUA)

1997

Bart Conner (SUA)
Arthur Gander (Elveția)
Jack Gunthard (Elveția)
Béla Károlyi (România)
Mary Lou Retton (SUA)
Leon Štukelj (Slovenia)
Masao Takemoto (Japonia)

1993

Nadia Comăneci (România)

1988

Olga Korbut (URSS)

PODIUMURI

*„Pentru a ieși victorios,
tot ceea ce trebuie să faci
este să îndraznești, să îndrăznești,
întotdeauna să îndrăznești”*
Napoleon Bonaparte

JOCURI OLIMPICE

*„Cel mai important lucru la Jocurile Olimpice
nu este să câștigi, ci să participi,
așa cum în viață nu contează triumful, ci lupta.
Esențial nu e să cucerești, ci să lupți bine. „*
Jurământul Olimpic

CAMPIONATE MONDIALE

*„Campionii nu devin campioni atunci când câștigă un meci,
ci în orele, săptămânile, lunile și anii când se pregătesc pentru acesta...”*
Alan Armstrong – scriitor

CAMPIONATE EUROPENE

*„Prețul succesului este munca, dăruirea față de ceea ce faci și determinarea că,
dacă vom câștiga sau pierde,
am făcut tot ceea ce este mai bine pentru a ne îndeplini misiunea”*
Vince Lombardi – antrenor

CAMPIONI NAȚIONALI

„Ceea ce e mai important este dorința de a învăța și de a fi cel mai bun”
Mariana Bitang – antrenor emerit

„INTERNAȚIONALELE” ROMÂNIEI

*„Campionii gândesc în viață după următorii termeni:
Pot, Îmi doresc, Sunt”*
Dennis Waitley – scriitor

JOCURILE OLIMPICE

*„Cel mai important lucru la Jocurile Olimpice
nu este să câștigi ci să participi,
așa cum în viață nu contează triumful, ci lupta.
Esențial nu e să cucerești, ci să lupți bine. „
Jurământul Olimpic*

FEMININ

Echipe

Ediții	Aur	Argint	Bronz
1928	Olanda Estella Agsteribbe Jacomina van den Berg Alida van den Bos Petronella Burgerhof Elka de Levie Helena Nordheim Ans Polak Petronella van Randwijk Hendrika van Rumt Jud Simons Jacoba Stelma Anna van der Vegt	Italia Bianca Ambrosetti Lavinia Gianoni Luigina Giavotti Virginia Giorgi Germana Malabarba Clara Marangoni Luigina Perversi Diana Pizzavini Luisa Tanzini Carolina Tronconi Ines Vercesi Rita Vittadini	M. Br itanie Annie Broadbent Lucy Desmond Margaret Hartley Amy Jagger Isobel Judd Jessie Kite Marjorie Moreman Edith Pickles Ethel Seymour Ada Smith Hilda Smith Doris Woods
1936	Germania Anita Bärwirth Erna Bürger Isolde Frölian Friedl Iby Trudi Meyer Paula Pöhlsen Julie Schmitt Käthe Sohnemann	Cehia Jaroslava Bajerová Vlasta Děkanová Božena Dobešová Vlasta Foltová Anna Hřebřinová Matilda Pálfová Zdeňka Veřmiřovská Marie Větrovská	Ungaria Margit Csillik Margit Kalocsai Ilona Madary Gabriella Mészáros Margit Nagy Olga Törös Judit Tóth Eszter Voit
1948	Cehia Zdeňka Honsová Marie Kovářová Miloslava Misáková Milena Müllerová Věra Růžičková Olga Šilhánová Božena Srncová Zdeňka Veřmiřovská	Ungaria Edit Weckinger Mária Zalai-Kövi Irén Karcsics Erzsébet Gulyás-Köteles Erzsébet Balázs Olga Tass Anna Fehér Margit Nagy-Sandor	SUA Ladislava Bakanic Marian Barone Consetta Lenz Dorothy Dalton Meta Elste Helen Schifano Clara Schroth Anita Simonis
1952	URSS Nina Bocharova Pelageya Danilova Maria Gorokhovskaya	Ungaria Andrea Bodó Irén Daruházi-Karcsics Erzsébet Gulyás-Köteles	Cehia Hana Bobková Alena Chadimová Jana Rabasová

	Ekaterina Kalinchuk	Ágnes Keleti	Alena Reichová
	Galina Minaicheva	Margit Korondi	Matylda Šínová
	Galina Shamrai	Edit Parényi-Weckinger	Božena Srncová
	Galina Urbanovich	Olga Tass	Věra Vančurová
	Medeya Jugeli	Mária Kövi-Zalai	Eva Věchtová
1956	URSS	Ungaria	ROMÂNIA
	Polina Astakhova	Andrea Molnár-Bodó	Georgeta Hurmuzachi
	Ludmila Egorova	Erzsébet Gulyás-Köteles	Sonia Iovan
	Lidia Kalinina	Ágnes Keleti	Elena Leuşteanu
	Larisa Latynina	Alice Kertész	Elena Mărgărit
	Tamara Manina	Margit Korondi	Elena Săcălici
	Sofia Muratova	Olga Lemhényi-Tass	Emilia Vătăşoiu
1960	URSS	Cehia	ROMÂNIA
	Polina Astakhova	Eva Bosáková	Atanasia Ionescu
	Lidia Ivanova	Věra Čáslavská	Sonia Iovan
	Larisa Latynina	Matylda Matoušková	Elena Leuştean
	Tamara Lyukhina	Hana Růžičková	Emilia Vătăşoiu-Liţă
	Sofia Muratova	Ludmila Švédová	Elena Niculescu
	Margarita Nikolaeva	Adolfína Tačová	Utta Poreceanu
1964	URSS	Cehia	Japonia
	Larisa Latynina	Věra Čáslavská	Keiko Ikeda
	Polina Astakhova	Jaroslava Sedláčková	Toshiko Aihara
	Tamara Manina	Adolfína Tkačíková	Kiyoko Ono
	Elena Volchetskaya	Marianna Krajčírová	Taniko Nakamura
	Tamara Zamotailova	Hana Růžičková	Hiroko Tsuji
	Ludmila Gromova	Jána Kubičková	Ginko Chiba
1968	URSS	Cehia	R.D.Germană
	Ludmilla Turischeva	Věra Čáslavská	Karin Janz
	Zinaida Voronina	Bohumila Římnáčová	Erika Zuchold
	Larisa Petrik	Míroslava Skleničková	Maritta Bauerschmidt
	Liubov Burda	Marianna Krajčírová	Ute Starke
	Olga Karaseva	Hana Lišková	Marianne Noack
	Natalia Kuchinskaya	Jana Kubičková	Magdalena Schmidt
1972	URSS	R.D.Germană	Ungaria
	Ludmilla Turischeva	Karin Janz	Iloná Bekesi
	Olga Korbut	Erika Zuchold	Monika Csaszar
	Tamara Lazakovich	Angelika Hellmann	Krisztina Medveczky
	Liubov Burda	Irene Abel	Aniko Kery
	Elvira Saadi	Christine Schmitt	Marta Kelemen
	Antonina Koshel	Richarda Schmeisser	Zsuzsa Nagy
1976	URSS	ROMÂNIA	R.D.Germană
	Maria Filatova	Nadia Comănesci	Carola Dombeck
	Svetlana Grozdova	Mariana Constantin	Gitta Escher
	Nellie Kim	Georgeta Gabor	Kerstin Gerschau
	Olga Korbut	Anca Grigoraş	Angelika Hellmann
	Elvira Saadi	Gabriela Truşcă	Marion Kische
	Ludmilla Turiscevah	Teodora Ungureanu	Steffi Kraker
1980	URSS	ROMÂNIA	R.D.Germană
	Elena Davidova	Nadia Comănesci	Maxi Gnauck

	Maria Filatova	Rodica Dunca	Silvia Hindorff
	Nellie Kim	Emilia Eberle	Steffi Kraker
	Elena Naimushina	Melita Ruhn	Katharina Rensch
	Natalia Shaposhnikova	Dumitrița Turner	Karola Sube
	Stella Zakharova	Cristina Elena Grigoraș	Birgit Suss
1984	ROMÂNIA	SUA	China
	Ecaterina Szabo	Mary Lou Retton	Ma Yanhong
	Laura Cutina	Julianne McNamara	Wu Jiani
	Simona Păucă	Kathy Johnson	Chen Yongyan
	Cristina Elena Grigoraș	Michelle Dusserre	Zhou Ping
	Mihaela Stănuleț	Tracee Talavera	Zhou Qiurui
	Lavinia Agache	Pamela Bileck	Huang Qun
1988	URSS	ROMÂNIA	R.D.Germană
	Svetlana Baitova	Camelia Voinea	Martina Jentsch
	Elena Shevchenko	Celestina Popa	Gabriele Faehnrich
	Olga Strazheva	Eugenia Golea	Ulrike Klotz
	Natalia Laschenova	Gabriela Potorac	Betti Schieferdecker
	Svetlana Boginskaya	Aurelia Dobre	Dörte Thümmler
1992	CSI	ROMÂNIA	SUA
	Svetlana Boginskaya	Lavinia Miloșovici	Shannon Miller
	Tatiana Gutsu	Gina Gogean	Kim Zmeskal
	Oksana Chusovitina	Cristina Bontaș	Dominique Dawes
	Tatiana Lysenko	Mirela Pașca	Wendy Bruce
	Elena Grudneva	Maria Neculiță	Betty Okino
	Rozalia Galiyeva	Vanda Hădărean	Kerri Strug
1996	SUA	Rusia	ROMÂNIA
	Amanda Borden	Elena Dolgopolova	Simona Amânar
	Amy Chow	Rozalia Galiyeva	Gina Gogean
	Dominique Dawes	Elena Grosheva	Ionela Loaieș
	Shannon Miller	Svetlana Khorkina	Alexandra Marinescu
	Dominique Moceanu	Dina Kochetkova	Lavinia Miloșovici
	Jaycie Phelps	Yevgeniya Kuznetsova	Mirela Țugurlan
	Kerri Strug	Oksana Lyapina	
2000	ROMÂNIA	Rusia	SUA
	Andreea Răducan	Elena Produnova	Amy Chow
	Maria Olaru	Svetlana Khorkina	Jamie Dantzscher
	Simona Amânar	Ekaterina Lobaznyuk	Dominique Dawes
	Loredana Boboc	Elena Zamolodchikova	Kristen Maloney
	Andreea Isărescu	Anastasiya Kolesnikova	Elise Ray
	Claudia Presăcan	Anna Chepeleva	Tasha Schwikert
2004	ROMÂNIA	SUA	Rusia
	Oana Ban	Mohini Bhardwaj	Ludmila Ezhova
	Alexandra Eremia	Annia Hatch	Svetlana Khorkina
	Cătălina Ponor	Terin Humphrey	Maria Krioutchkova
	Monica Roșu	Courtney Kupets	Anna Pavlova
	Daniela Sofronie	Courtney McCool	Elena Zamolodchikova
	Silvia Stroescu	Carly Patterson	Natalia Ziganchina
2008	China	SUA	ROMÂNIA
	Yang Yilin	Shawn Johnson	Andreea Acatrinei

	Cheng Fei	Nastia Liukin	Gabriela Drăgoi
	Jiang Yuyuan	Chellsie Memmel	Andreea Grigore
	Deng Linlin	Samantha Peszek	Sandra Izbaşa
	He Kexin	Alicia Sacramone	Steliana Nistor
	Li Shanshan	Bridget Sloan	Anamaria Tămârjan
2012	SUA	Rusia	ROMÂNIA
	Gabby Douglas	Aliya Mustafina	Cătălina Ponor
	Jordyn Wieber	Viktoria Komova	Larisa Iordache
	Aly Raisman	Kseniia Afanaseva	Diana Bulimar
	Kyla Ross	Anastasia Grishina	Sandra Izbaşa
	McKayla Maroney	Maria Paseka	Diana Chelaru

Individual compus

1952	Maria Gorokhovskaya (URSS)	Nina Bocharova (URSS)	Margit Korondi (Ungaria)
1956	Larisa Latfina (URSS)	Ágnes Keleti (Ungaria)	Sofia Muratova (URSS)
1960	Larisa Latfina (URSS)	Sofia Muratova (URSS)	Polina Astakhova (URSS)
1964	Věra Čáslavská (Cehia)	Larisa Latfina (URSS)	Polina Astakhova (URSS)
1968	Věra Čáslavská (Cehia)	Zinaida Voronina (URSS)	Natalia Kuchinskaya (URSS)
1972	Ludmilla Turisceva (URSS)	Karin Janz (RD Germană)	Tamara Lazakovich (URSS)
1976	Nadia Comănesci (România)	Nellie Kim (URSS)	Ludmilla Turisceva (URSS)
1980	Elena Davidova (URSS)	Nadia Comănesci (România)	-
		Maxi Gnauck (RD Germană)	
1984	Mary Lou Retton (SUA)	Ecaterina Szabo (România)	Simona Păucă (România)
1988	Elena Şuşunova (URSS)	Daniela Silivaş (România)	Svetlana Boghinskaia (URSS)
1992	Tatiana Gutsu (CSI)	Shannon Miller (SUA)	Lavinia Miloşovici (România)
1996	Lilia Podkopaeva (Ucraina)	Gina Gogean (România)	Simona Amânar (România)
			Lavinia Miloşovici (România)
2000	Simona Amânar (România)	Maria Olaru (România)	Liu Xuan (China)
2004	Carly Patterson (SUA)	Svetlana Horkina (Rusia)	Zhang Nan (China)
2008	Nastia Liukin (SUA)	Shawn Johnson (SUA)	Yang Yilin (China)
2012	Gabby Douglas (SUA)	Viktoria Komova (Rusia)	Aliya Mustafina (Rusia)

Sărituri

1952	Yekaterina Kalinchuk (URSS)	Maria Gorokhovskaya (URSS)	Galina Minaicheva (URSS)
1956	Larisa Latfina (URSS)	Tamara Manina (URSS)	Olga Tass (Ungaria)
			Ann Sofi Colling (Suedia)
1960	Margarita Nikolaeva (URSS)	Sofia Muratova (URSS)	Larisa Latfina (URSS)
1964	Věra Čáslavská (Cehia)	Larissa Latynina (URSS)	-
		Birgit Radochla	
1968	Věra Čáslavská (Cehia)	Erika Zuchold (RD Germană)	Zinaida Voronina (URSS)
1972	Karin Janz (RD Germană)	Erika Zuchold (RD Germană)	Ludmilla Turisceva (URSS)
1976	Nellie Kim (URSS)	Ludmilla Turisceva (URSS)	Carola Dombek (RDG)
1980	Natalia Shaposhnikova (URSS)	Steffi Kraker (RD Germană)	Melita Ruhn (România)
1984	Ecaterina Szabo (România)	Mary Lou Retton (SUA)	Lavinia Agache (România)
1988	Svetlana Boghinskaya (URSS)	Gabriela Potorac (România)	Daniela Silivaş (România)
1992	Lavinia Miloşovici (România)	-	Tatiana Lysenko (URSS)
	Henrietta Ónodi (Ungaria)		

1996	Simona Amânar (România)	Mo Huilan (China)	Gina Gogean (România)
2000	Elena Zamolodchikova (Rusia)	Andreea Răducan (România)	Ekaterina Lobazniuk (Rusia)
2004	Monica Roșu (România)	Annia Hatch (SUA)	Anna Pavlova (Rusia)
2008	Hong Un-Jong (RPD Coreeană)	Oksana Chusovitina (Germania)	Cheng Fei (China)
2012	Sandra Izbașa (România)	McKayla Maroney (SUA)	Maria Paseka (Rusia)

Paralele

1952	Margit Korondi (Ungaria)	Maria Gorokhovskaya (URSS)	Ágnes Keleti (Ungaria)
1956	Ágnes Keleti (Ungaria)	Larisa Latfina (URSS)	Sofia Muratova (URSS)
1960	Polina Astakhova (URSS)	Larisa Latfina (URSS)	Tamara Lyukhina (URSS)
1964	Polina Astakhova (URSS)	Katalin Makray (Ungaria)	Larisa Latfina (URSS)
1968	Věra Čáslavská (Cehia)	Karin Janz (RD Germană)	Zinaida Voronina (URSS)
1972	Karin Janz (RD Germană)	Olga Korbut (URSS) Erika Zuchold (RD Germană)	-
1976	Nadia Comăneci (România)	Teodora Ungureanu (România)	Marta Egervari (Ungaria)
1980	Maxi Gnauck (RD Germană)	Emilia Eberle (România)	Maria Filatova (URSS) Steffi Kraker (RD Germană) Melita Ruhn (România)
1984	Ma Yanhong (China) Julianne McNamara (SUA)	-	Mary Lou Retton (SUA)
1988	Daniela Silivaș (România)	Dagmar Kersten (RD Germană)	Elena Șuşunova (URSS)
1992	Lu Li (China)	Tatiana Gutsu (CSI)	Shannon Miller (SUA)
1996	Svetlana Horkina (Rusia)	Bi Wenjing (China) Amy Chow (SUA)	-
2000	Svetlana Horkina (Rusia)	Jie Ling (China)	Yun Yang (China)
2004	Émilie Le Pennec (Franța)	Terin Humphrey (SUA)	Courtney Kupets (SUA)
2008	He Kexin (China)	Nastia Liukin (SUA)	Yang Yilin (China)
2012	Aliya Mustafina (Rusia)	He Kexin (China)	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)

Bárnă

1952	Nina Bocharova (URSS)	Maria Gorokhovskaya (URSS)	Margit Korondi (Ungaria)
1956	Ágnes Keleti (Ungaria)	Eva Bosáková (Cehia) Tamara Manina (URSS)	-
1960	Eva Bosáková (Cehia)	Larisa Latfina (URSS)	Sofia Muratova (URSS)
1964	Věra Čáslavská (Cehia)	Tamara Manina (URSS)	Larisa Latfina (URSS)
1968	Natalia Kuchinskaya (URSS)	Věra Čáslavská (Cehia)	Larissa Petrik (URSS)
1972	Olga Korbut (URSS)	Tamara Lazakovich (URSS)	Karin Janz (RD Germană)
1976	Nadia Comăneci (România)	Olga Korbut (URSS)	Teodora Ungureanu (România)
1980	Nadia Comăneci (România)	Elena Davîdova (URSS)	Natalia Shaposhnikova (URSS)
1984	Ecaterina Szabo (România) Simona Păucă (România)	-	Kathy Johnson (SUA)
1988	Daniela Silivaș (România)	Elena Șuşunova (URSS)	Phoebe Mills (SUA)

			Gabriela Potorac (România)
1992	Tatiana Lysenko	Shannon Miller (SUA) Lu Li (China)	-
1996	Shannon Miller (SUA)	Lilia Podkopaeva (Ucraina)	Gina Gogean (România)
2000	Liu Xuan (China)	Ekaterina Lobazniuk (Rusia)	Elena Produnova (Rusia)
2004	Cătălina Ponor (România)	Carly Patterson (SUA)	Alexandra Eremia (România)
2008	Shawn Johnson (SUA)	Nastia Liukin (SUA)	Cheng Fei (China)
2012	Deng Linlin (China)	Sui Li (China)	Alexandra Raisman (SUA)
Sol			
1952	Ágnes Keleti (Ungaria)	Maria Gorokhovskaya (URSS)	Margit Korondi (Ungaria)
1956	Ágnes Keleti (Ungaria)	-	Elena Leuştean (România)
	Larisa Latfina (URSS)		
1960	Larisa Latfina (URSS)	Polina Astakhova (URSS)	Tamara Lyukhina (URSS)
1964	Larisa Latfina (URSS)	Polina Astakhova (URSS)	Anikó Jánosi-Duczka (Ungaria)
1968	Věra Čáslavská (Cehia)	-	Natalia Kuchinskaya (URSS)
	Larissa Petrik (URSS)		
1972	Olga Korbut (URSS)	Ludmilla Turischeva (URSS)	Tamara Lazakovich (URSS)
1976	Nellie Kim (URSS)	Ludmilla Turischeva (URSS)	Nadia Comănesci (România)
1980	Nadia Comănesci (România)	-	Maxi Gnauck (RD Germană)
	Nellie Kim (URSS)		Natalia Şapoşnikova (URSS)
1984	Ecaterina Szabo (România)	Julianne McNamara (SUA)	Mary Lou Retton (SUA)
1988	Daniela Silivaş (România)	Svetlana Boghinskaya (URSS)	Diana Dudevă (Bulgaria)
1992	Lavinia Miloşovici (România)	Henrietta Ónodi (Ungaria)	Cristina Bontaş (România)
			Tatiana Gutsu (CSI)
			Shannon Miller (SUA)
1996	Lilia Podkopayeva (Ucraina)	Simona Amânar (România)	Dominique Dawes (SUA)
2000	Elena Zamolodchikova (Rusia)	Svetlana Horkina (Rusia)	Simona Amânar (România)
2004	Cătălina Ponor (România)	Daniela Sofronie (România)	Patricia Moreno (ESP)
2008	Sandra Izbaşa (România)	Shawn Johnson (SUA)	Nastia Liukin (SUA)
2012	Alexandra Raisman (SUA)	Cătălina Ponor (România)	Aliya Mustafina (Rusia)

Notă: Echipa chineză din 2000 a fost depozitată de medalia de bronz. Federația Internațională de Gimnastică a recomandat CIO ca medaliile să fie atribuite echipei din Statele Unite deoarece gimnasta Dong Fangxiao era minoră (sub 16 ani) la momentul concursului. CIO a confirmat decizia FIG în aprilie 2010.

MASCULIN

Ediții	Aur	Argint	Bronz
1904	Statele Unite	Statele Unite	Statele Unite
	John Grieb	Emil Beyer	John Duha
	Anton Heida	John Bissinger	Charles Krause
	Max Hess	Arthur Rosenkampf	Robert Mayack
	Philipp Kassel	Julian Schmitz	George Meyer

1908	Julius Lenhart	Otto Stoffen	Edward Siegler
	Ernst Reckeweg	Max Wolf	Philipp Schuster
	Suedia	Norvegia	Finlanda
	Gösta Åsbrink	Arthur Amundsen	Eino Forsström
	Carl Bertilsson	Carl Andersen	Otto Granström
	Hjalmar Cedercrona	Otto Authen	Johan Kemp
	Andreas Cervin	Hermann Bohne	Iivari Kyykoski
	Rudolf Degermark	Trygve Bøyesen	Heikki Lehmusto
	Carl Folcker	Oskar Bye	Johan Lindroth
	Sven Forssman	Conrad Carlsrud	Edvard Linna
	Erik Granfelt	Sverre Grøner	Yrjö Linko
	Carl Härlemann	Harald Halvorsen	Edvard Linna
	Hugo Jahnke	Peter Hol	Matti Markkanen
	Johan Jarlén	Eugen Ingebretsen	Kaarlo Mikkolainen
	Nils Robert Hellsten	Ole Iversen	Veli Nieminen
	Gunnar Höjer	Per Jespersen	Kaarlo Paasia
	Arvid Holmberg	Sigurd Johannesen	Arvi Pohjanpää
	Carl Holmberg	Nicolai Kiær	Aarne Pohjonen
	Osvald Holmberg	Carl Klæth	Eino Railio
	Gustaf Johnsson	Thor Larsen	Heikki Riipinen
	Rolf Johnsson	Rolf Lefdahl	Arno Saarinen
	Sven Landberg	Hans Lem	Einar Sahlsten
	Olle Lanner	Anders Moen	Arne Salovaara
	Axel Ljung	Frithjof Olsen	Karl Sandelin
	Nils von Kantzow	Carl Petersen	Eljas Sipilä
	Osvald Moberg	Paul Pedersen	Viktor Smeds
	Carl Norberg	Sigvard Sivertsen	Kaarlo Soinio
	Erik Norberg	John Skrataas	Kurt Stenberg
	Tor Norberg	Harald Smedvik	Väinö Tiiri
	Axel Norling	Andreas Strand	Karl Wegelius
	Daniel Norling	Olaf Syvertsen	
	Gustaf Olson	Thomas Thorstensen	
	Leonard Peterson		
Sven Rosén			
Gustaf Rosenquist			
Axel Sjöblom			
Birger Sörvik			
Haakon Sörvik			
Karl-Johan Svensson			
Karl-Gustaf Vingqvist			
Nils Widforss			
1912	Italia	Ungaria	Marea Britanie
	Pietro Bianchi	József Bittenbinder	Albert Betts
	Guido Boni	Imre Erdődy	William Cowhig
	Alberto Braglia	Samu Fóti	Sidney Cross
	Giuseppe Domenichelli	Imre Gellért	Harry Dickason
	Alfredo Gollini	Győző Habercfeld	Herbert Drury
	Francesco Loi	Ottó Hellmich	Bernard Franklin
	Luigi Maiocco	István Herczeg	Leonard Hanson

	Giovanni Mangiante	József Keresztessy	Samuel Hodgetts
	Lorenzo Mangiante	Lajos Kmetykó	Charles Luck
	Serafino Mazzarochi	János Krizmanich	William MacKune
	Carlo Pregosi	Elemér Pászti	Ronald McLean
	Guido Romano	Árpád Pédery	Alfred Messenger
	Paolo Salvi	Jenő Rittich	Henry Oberholzer
	Luciano Savorini	Sigurd Ferenc Szüts	Edward Pepper
	Adolfo Tunesi	Ödön Téry	Edward Potts
	Giorgio Zampori	Géza Tuli	Reginald Potts
	Umberto Zanolini		George Ross
	Angelo Zorzi		Charles Simmons
			Arthur Southern
			William Titt
			Charles Vigurs
			Samuel Walker
			John Whitaker
			Franța
1920	Italia	Belgia	Georges Berger
	Arnaldo Andreoli	Eugenius Auwerkerken	Emile Bouchès
	Ettore Bellotto	Théophile Bauer	René Boulanger
	Pietro Bianchi	François Claessens	Alfred Buyenne
	Fernando Bonatti	Augustus Cootmans	Eugène Cordonnier
	Luigi Cambiaso	Frans Gibens	Léon Delsarte
	Luigi Contessi	Albert Haepers	Lucien Démanet
	Carlo Costigliolo	Dominique Jacobs	Paul Durin
	Luigi Costigliolo	Félicien Kempeneers	Georges Duvant
	Giuseppe Domenichelli	Jules Labéou	Fernand Fauconnier
	Roberto Ferrari	Hubert Lafortune	Arthur Hermann
	Carlo Fregosi	Auguste Landrieu	Albert Hersoy
	Romualdo Ghiglione	Charles Lannie	André Higelin
	Ambrogio Levati	Constant Lorient	Auguste Hoël
	Francesco Loi	Nicolas Maerloos	Louis Kempe
	Vittorio Lucchetti	Ferdinand Minnaert	Georges Lagouge
	Luigi Maiocco	Louis Stoop	Paulin Lemaire
	Ferdinando Mandrini	Jean Van Guysse	Ernest Lespinasse
	Lorenzo Mangiante	Alphonse Van Mele	Emile Martel
	Antonio Marovelli	François Verboven	Jules Pirard
	Michele Mastromarino	Jean Verboven	Eugène Pollet
	Giuseppe Paris	Julien Verdonck	Georges Thurnherr
	Manlio Pastorini	Joseph Verstraeten	Marcos Torrès
	Ezio Roselli	Georges Vivex	François Walker
	Paolo Salvi	Julianus Wagemans	Julien Wartelle
	Giovanni Tubino		Paul Wartelle
	Giorgio Zampori		Elveția
1924	Italia	Franța	Hans Grieder
	Luigi Cambiaso	Eugène Cordonnier	August Güttinger
	Mario Lertora	Léon Delsarte	Jean Gutwenger
	Vittorio Lucchetti	François Gangloff	Georges Miež
	Luigi Maiocco	Jean Gounot	Otto Pfister
	Ferdinando Mandrini	Arthur Hermann	

	Francesco Martino	André Higelin	Antoine Rebetez
	Giuseppe Paris	Joseph Huber	Karl Widmer
	Giorgio Zampori	Albert Seguin	Josef Wilhelm
1928	Elveția	Cehoslovacia	Iugoslavia
	Hans Grieder	Josef Effenberger	Edvard Antosiewicz
	August Güttinger	Jan Gajdoš	Dragutin Cioti
	Hermann Hänggi	Jan Koutný	Stane Derganc
	Eugen Mack	Emanuel Löffler	Boris Gregorka
	Georges Miez	Bedřich Šupčík	Anton Malej
	Otto Pfister	Ladislav Tikal	Janez Porenta
	Eduard Steinemann	Ladislav Vácha	Jože Primožič
	Melchior Wezel	Václav Veselý	Leon Štukelj
1932	Italia	Statele Unite	Finlanda
	Oreste Capuzzo	Frank Cumiskey	Mauri Nyberg-Noroma
	Savino Guglielmetti	Frank Haubold	Veikko Pakarinen
	Mario Lertora	Alfred Jochim	Heikki Savolainen
	Romeo Neri	Frederick Meyer	Einari Teräsvirta
	Franco Tognini	Michael Schuler	Martti Uosikkinen
1936	Germania	Elveția	Finlanda
	Franz Beckert	Walter Bach	Mauri Nyberg-Noroma
	Konrad Frey	Albert Bachmann	Aleksanteri Saarvala
	Alfred Schwarzmann	Walter Beck	Heikki Savolainen
	Willi Stadel	Eugen Mack	Esa Seeste
	Innozenz Stangl	Georges Miez	Veikko Pakarinen
	Walter Steffens	Michael Reusch	Einari Teräsvirta
	Matthias Volz	Eduard Steinemann	Eino Tukiainen
	Ernst Winter	Josef Walter	Martti Uosikkinen
1948	Finlanda	Elveția	Ungaria
	Paavo Aaltonen	Karl Frei	László Baranyai
	Veikko Huhtanen	Christian Kipfer	Jozsef Fekete
	Kalevi Laitinen	Walter Lehmann	Gyözö Mogyorosi
	Olavi Rove	Robert Lucy	János Mogyorósy-Klencs
	Aleksanteri Saarvala	Michael Reusch	Ferenc Pataki
	Sulo Salmi	Josef Stalder	Lajos Sántha
	Heikki Savolainen	Emil Studer	Lajos Tóth
	Einari Teräsvirta	Melchior Thalmann	Ferenc Várkői
1952	URSS	Elveția	Finlanda
	Viktor Tchukarin	Josef Stalder	Onni Lappalainen
	Grant Schaginjan	Hans Eugster	Berndt Lindfors
	Valentin Muratov	Jean Tschabold	Paavo Aaltonen
	Evgeni Korolkov	Jack Günthard	Kaino Lempinen
	Vladimir Beljakov	Melchior Thalmann	Heikki Savolainen
	Josif Berdijev	Ernst Gebendinger	Kalevi Laitinen
	Michail Perelman	Hans Schwarzenruber	Kalevi Viskari
	Dmitri Leonkin	Ernst Fivian	Olavi Rove
1956	URSS	Japonia	Finlanda
	Albert Azarjan	Nobuyuki Aihara	Raimo Heinonen
	Valentin Muratov	Akira Kono	Onni Lappalainen
	Boris Shachlin	Masami Kubota	Olavi Leimuvirta

	Pavel Stolbov	Takashi Ono	Berndt Lindfors
	Yuri Titov	Masao Takemoto	Martti Mansikka
	Viktor Tchukarin	Shinsaku Tsukawaki	Kalevi Suoniemi
1960	Japonia	URSS	Italia
	Nobuyuki Aihara	Albert Azarjan	Giovanni Carminucci
	Yukio Endō	Valeri Kerdemilidi	Pasquale Carminucci
	Takashi Mitsukuri	Nikolai Miligulo	Gianfranco Marzolla
	Takashi Ono	Vladimir Portnoi	Franco Menichelli
	Masao Takemoto	Boris Shachlin	Orlando Polmonari
	Shuji Tsurumi	Yuri Titov	Angelo Vicardi
1964	Japonia	URSS	Germania
	Yukio Endō	Sergei Diomidov	Siegfried Fülle
	Takuji Hayata	Viktor Leontiev	Philipp Fürst
	Takashi Mitsukuri	Viktor Lissizki	Günter Lyhs
	Takashi Ono	Boris Shachlin	Erwin Koppe
	Shuji Tsurumi	Yuri Titov	Klaus Köste
	Haruhiro Yamashita	Yuri Zapenko	Peter Weber
1968	Japonia	URSS	R.D.Germană
	Yukio Endō	Sergei Diomido	Günter Beier
	Sawao Katō	Valeri Iljinich	Matthias Brehme
	Takashi Katō	Valeri Karasov	Gerhard Dietrich
	Eizo Kenmotsu	Viktor Klimenko	Siegfried Fülle
	Akinori Nakayama	Viktor Lissizki	Klaus Köste
	Mitsuo Tsukahara	Mihail Voronin	Peter Weber
1972	Japonia	URSS	R. D. Germană
	Sawao Katō	Nikolai Andrianov	Matthias Brehme
	Eizo Kenmotsu	Viktor Klimenko	Wolfgang Klotz
	Shigeru Kasamatsu	Alexander Malejev	Klaus Köste
	Akinori Nakayama	Eduard Mikaeljan	Jürgen Paeke
	Teruichi Okamura	Vladimir Schukin	Reinhard Rychly
	Mitsuo Tsukahara	Mihail Woronin	Wolfgang Thüne
1976	Japonia	Uniunea Sovietică	R. D. Germană
	Shuniji Fujimoto	Nikolai Andrianov	Roland Brückner
	Hisato Igarashi	Alexander Ditiatin	Rainer Hanschke
	Hiroshi Kajityama	Gennadi Krissin	Bernd Jäger
	Sawao Katō	Vladimir Markelov	Wolfgang Klotz
	Eizo Kenmotsu	Vladimir Martschenko	Lutz Mack
	Mitsuo Tsukahara	Vladimir Tihonov	Michael Nikolay
1980	URSS	R. D. Germană	Ungaria
	Nikolai Andrianov	Andreas Bronst	Ferenc Donáth
	Eduard Azarjan	Roland Brückner	György Guczoghy
	Alexander Ditiatin	Ralf-Peter Hemmann	Zoltán Kelemen
	Bogdan Makuz	Lutz Hoffmann	Péter Kovács
	Vladimir Markelov	Lutz Mack	Zoltán Magyar
	Alexander Tkachev	Michael Nikolay	István Vámos
1984	SUA	China	Japonia
	Bart Conner	Li Ning	Koji Gushiken
	Timothy Daggett	Li Xiaoping	Noritoshi Hirata
	Mitchell Gaylord	Li Yuejiu	Nobuyuki Kajitani

	James Hartung	Lou Yun	Shinji Morisue
	Scott Johnson	Tong Fei	Koji Sotomura
	Peter Vidmar	Xu Zhiqiang	Kyoji Yamawaki
1988	URSS	R. D. Germană	Japonia
	Vladimir Artimov	Holger Behrendt	Yukio Iketani
	Dmitri Bilozherchev	Ralf Büchner	Hiroyuki Konishi
	Sergei Chankov	Ulf Hoffmann	Koichi Mizushima
	Vladimir Gogoladse	Sylvio Kroll	Daisuke Nishikawa
	Valeri Liukin	Sven Tippelt	Toshiharu Sato
	Vladimir Novikov	Andreas Wecker	Takahiro Yamada
1992	Echipa Unificată	China	Japonia
	Valeri Belenki	Guo Linyao	Yutaka Aihara
	Igor Korobchinski	Li Chunyang	Takashi Chinen
	Grigori Misiutin	Li Dashuang	Yoshiaki Hatakeda
	Rustam Sharipov	Li Ge	Yukio Iketani
	Vitali Şcherbo	Li Jing	Masayuki Matsunaga
	Alexei Voropaiev	Li Xiaoshuang	Daisuke Nishikawa
1996	Rusia	China	Ucraina
	Nikolai Krukov	Fan Bin	Juri Jermakov
	Alexei Nemov	Fan Hongbin	Igor Korobtschinski
	Evgeni Podgorni	Huang Huadong	Oleg Kosiak
	Dmitri Trusch	Huang Liping	Grigori Misiutin
	Sergei Tscharkov	Li Xiaoshuang	Vladimir Shamenko
	Dmitri Vasilenko	Shen Jian	Rustam Sharipov
	Alexei Voropaiev	Zhang Jinjing	Oleksandr Svitlichni
2000	China	Ucraina	Rusia
	Huang Xu	Oleksandr Beresch	Maxim Aliosin
	Li Xiaopeng	Valeri Gontscharov	Alexei Bondarenko
	Xiao Junfeng	Ruslan Mesenzev	Dmitri Drevin
	Xing Aowei	Valeri Pereschkura	Nikolai Kriukov
	Yang Wei	Roman Sosulja	Alexei Nemov
	Zheng Lihui	Oleksandr Svitlychni	Evgeni Podgorni
2004	Japonia	SUA	ROMÂNIA
	Takehiro Kashima	Jason Gatson	Marian Drăgulescu
	Hisashi Mizutori	Morgan Hamm	Ilie Daniel Popescu
	Daisuke Nakano	Paul Hamm	Dan Nicolae Potra
	Hiroyuki Tomita	Brett McClure	Răzvan Dorin Şelariu
	Naoya Tsukahara	Blaine Wilson	Ioan Silviu Suci
	Isao Yoneda	Guard Young	Marius Urzică
2008	China	Japonia	SUA
	Chen Yibing	Takehiro Kashima	Alexander Artemev
	Huang Xu	Takuya Nakase	Raj Bhavsar
	Li Xiaopeng	Makoto Okiguchi	Joey Hagerty
	Xiao Qin	Kōki Sakamoto	Jonathan Horton
	Yang Wei	Hiroyuki Tomita	Justin Spring
	Zou Kai	Kōhei Uchimura	Kai Wen Tan
2012	China	Japonia	Marea Britanie
	Chen Yibing	Ryohei Kato	Sam Oldham
	Feng Zhe	Kazuhito Tanaka	Daniel Purvis

	Guo Weiyang	Yusuke Tanaka	Louis Smith
	Zhang Chenglong	Kōhei Uchimura	Kristian Thomas
2016	Japonia	Rusia	China
	Kato Ryohei	Abliazin Denis	Deng Shudi
	Shirai Kenzo	Belyavskiy David	Lin Chaopan
	Tanaka Yusuke	Stretovich Ivan	Liu Yang
	Uchimura Kohei	Kuksenkov Nikolai	You Hao
	Yamamuro Koji	Nagornii Nikita	Zhang Chenglong
	Individual compus		
1900	Gustave Sandras (Franța)	Noël Bas (Franța)	Lucien Démanet (Franța)
1904	Julius Lenhart (SUA)	Wilhelm Weber (Germania)	Adolf Spinnler (Elveția)
1908	Alberto Braglia (Italia)	Walter Tysal (M. Britanie)	Louis Ségura (Franța)
1912	Alberto Braglia (Italia)	Louis Ségura (Franța)	Adolfo Tunesi (Italia)
1920	Giorgio Zampori (Italia)	Marcos Torrès (Franța)	Jean Gounot (Franța)
1924	Leon Štukelj (Iugoslavia)	Robert Prazak (Cehoslovacia)	Bedřich Šupčík (Cehoslovacia)
1928	Georges Miez (Elveția)	Hermann Hänggi (Elveția)	Leon Štukelj (Iugoslavia)
1932	Romeo Neri (Italia)	István Pelle (Ungaria)	Heikki Savolainen (Finlanda)
1936	A. Schwarzmann (Germania)	Eugen Mack (Elveția)	Konrad Frey (Germania)
1948	Veikko Huhtanen (Finlanda)	Walter Lehmann (Elveția)	Paavo Aaltonen (Finlanda)
1952	Viktor Tchukarin (URSS)	Grant Schaginjan (URSS)	Josef Stalder (Elveția)
1956	Viktor Tchukarin (URSS)	Takashi Ono (Japonia)	Yuri Titov (URSS)
1960	Boris Shakhlin (URSS)	Takashi Ono (Japonia)	Yuri Titov (URSS)
		Shuji Tsurumi (Japonia)	
1964	Yukio Endō (Japonia)	Boris Shakhlin (URSS)	-
		Viktor Lissizki (URSS)	
1968	Sawao Katō (Japonia)	Mihail Voronin (URSS)	Nakayama Akinori (Japonia)
1972	Sawao Katō (Japonia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Nakayama Akinori (Japonia)
1976	Nikolai Andrianov (URSS)	Sawao Katō (Japonia)	Mitsuo Tsukahara (Japonia)
1980	Alexander Ditiatin (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS)	Stojan Deltchew (Bulgaria)
1984	Koji Gushiken (Japonia)	Peter Vidmar (SUA)	Li Ning (China)
1988	Vladimir Artiomov (URSS)	Valeri Liukin (URSS)	D. Bilozertchev (URSS)
1992	Vitali Scherbo (CSI)	Grigori Misiutin (CSI)	Valeri Belenki (CSI)
1996	Li Xiaoshuang (China)	Alexei Nemov (Rusia)	Vitali Scherbo (Belarus)
2000	Alexei Nemov (Rusia)	Yang Wei (China)	Alexander Beresch (Ucraina)
2004	Paul Hamm (SUA)	Kim Dae-eun (Coreea de Sud)	Yang Tae-young (Coreea de Sud)
2008	Yang Wei (China)	Kōhei Uchimura (Japonia)	Benoît Caranobe (Franța)
2012	Kōhei Uchimura (Japonia)	Marcel Nguyen (Germania)	Danell Leyva (SUA)
	Sol		
1932	István Pelle (Ungaria)	Georges Miez (Elveția)	Mario Lertora (Italia)
1936	Georges Miez (Elveția)	Josef Walter (Elveția)	Konrad Frey (Germania)
			Eugen Mack (Elveția)
1948	Ferenc Pataki (Ungaria)	János Mogyorósi-Klencs (Ungaria)	Zdeněk Růžička (Cehoslovacia)
1952	William Thoresson (Suedia)	Tadao Uesako (Japonia)	-
		Jerzy Jokiel (Polonia)	

1956	Valentin Muratov (URSS)	Nobuyuki Aihara (Japonia) William Thoresson (Suedia) - Viktor Tchukarin (URSS)	
1960	Nobuyuki Aihara (Japonia)	Yuri Titov (URSS)	Franco Menichelli (Italia)
1964	Franco Menichelli (Italia)	Viktor Lissizki (URSS) Yukio Endō (Japonia)	-
1968	Sawao Katō (Japonia)	Nakayama Akinori (Japonia)	Takeshi Katō (Japonia)
1972	Nikolai Andrianov (URSS)	Nakayama Akinori (Japonia)	Shigeru Kasamatsu (Japonia)
1976	Nikolai Andrianov (URSS)	Vladimir Marschenko (URSS)	Peter Kormann (SUA)
1980	Roland Brückner (RDG)	Nikolai Andrianov (URSS)	Alexander Ditiatin (URSS)
1984	Li Ning (China)	Lou Yun (China)	Koji Sotomura (Japonia) Philippe Vatuone (Franța)
1988	Sergei Sharkov (URSS)	Vladimir Artiomov (URSS)	Lou Yun (China) Yukio Iketani (Japonia)
1992	Li Xiaoshuang (China)	Grigori Misjutin (EUN) Yukio Ilkatani (Japonia)	-
1996	I. Melissanidis (Grecia)	Li Xiaoshuang (China)	Alexei Nemov (Rusia)
2000	Igors Vihrovs (Letonia)	Alexei Nemov (Rusia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2004	Kyle Shewfelt (Canada)	Marian Drăgulescu (România)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2008	Zou Kai (China)	Gervasio Deferr (Spania)	Anton Goluzukov (Rusia)
2012	Zou Kai (China)	Kōhei Uchimura (Japonia)	Denis Ablyazin (Rusia)

Cal

1896	Louis Zutter (Elveția)	Hermann Weingärtner (Germania)	-
1904	Anton Heida (SUA)	George Eyser (SUA)	William Merz (SUA)
1924	Josef Wilhelm (Elveția)	Jean Gutweninger (Elveția)	Antoine Rebetz (Elveția)
1928	Hermann Hänggi (Elveția)	Georges Miez (Elveția)	Heikki Savolainen (Finlanda)
1932	István Pelle (Ungaria)	Omero Bonoli (Italia)	Frank Haubold (SUA)
1936	Konrad Frey (Germania)	Eugen Mack (Elveția)	Albert Bachmann (Elveția)
1948	Paavo Aaltonen (Finlanda) Veikko Huhtanen (Finlanda) Heikki Savolainen (Finlanda)	-	-
1952	Viktor Tchukarin (URSS)	Evgeni Korolkov (URSS) Grant Schaginjan (URSS)	-
1956	Boris Schakhlin (URSS)	Takashi Ono (Japonia)	Viktor Tchukarin (URSS)
1960	Boris Schakhlin (URSS) Eugen Ekman (Finlanda)	-	Shuji Tsurumi (Japonia)
1964	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Shuji Tsurumi (Japonia)	Iuri Zapenko (URSS)
1968	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Olli Laiho (Finlanda)	Mihail Voronin (URSS)
1972	Viktor Klimenko (URSS)	Sawao Katō (Japonia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)
1976	Zoltán Magyar (Ungaria)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Nikolai Andrianov (URSS)
1980	Zoltán Magyar (Ungaria)	Alexander Ditiatin (URSS)	Michael Nikolay (RD. Germană)
1984	Li Ning (China) Peter Vidmar (SUA)	-	Timothy Daggett (SUA)
1988	Ljubomir Geraskov (Bulgaria) - Zsolt Borkai (Ungaria) Dmitri Bilosertchev (URSS)	-	-

1992	Vitali Scherbo (EUN) Pae Gil-su (RPD Coreeană)	-	Andreas Wecker (Germania)
1996	Donghua Li (Elveția)	Marius Urzică (România)	Alexei Nemov (Rusia)
2000	Marius Urzică (România)	Éric Poujade (Franța)	Alexei Nemov (Rusia)
2004	Teng Haibin (China)	Marius Urzică (România)	Takehiro Kashima (Japonia)
2008	Xiao Qin (China)	Filip Ude (Croatia)	Louis Smith (M. Britanie)
2012	Krisztián Berki (Ungaria)	Louis Smith (M. Britanie)	Max Whitlock (M. Britanie)
Inele			
1896	I. Mitropoulos (Grecia)	Hermann Weingärtner (Germania)	Petros Persakis (Grecia)
1904	Herman Glass (SUA)	William Merz (SUA)	Emil Voigt (SUA)
1924	Francesco Martino (Italia)	Robert Prazak (Cehoslovacia)	Ladislav Vácha (Cehoslovacia)
1928	Leon Štukelj (Iugoslavia)	Ladislav Vácha (Cehoslovacia)	Emanuel Löffler (Cehoslovacia)
1932	George J. Gulack (SUA)	William T. Denton (SUA)	Giovanni Lattuada (Italia)
1936	Alois Hudec (Cehoslovacia)	Leon Štukelj (Iugoslavia)	Matthias Volz (Germania)
1948	Karl Frei (Elveția)	Michael Reusch (Elveția)	Zdeněk Růžička (Cehoslovacia)
1952	Grant Shahnian (URSS)	Viktor Tchukarin (URSS)	Hans Eugster (Elveția) Dmitri Leonkin (URSS)
1956	Albert Azarjan (URSS)	Valentin Muratov (URSS)	Masao Takemoto (Japonia) Masami Kubota (Japonia)
1960	Albert Azarjan (URSS)	Boris Shakhlin (URSS)	Takashi Ono (Japonia) Velik Kapsazov (Bulgaria)
1964	Takuji Hayata (Japonia)	Franco Menichelli (Italia)	Boris Shakhlin (URSS)
1968	Nakayama Akinori (Japonia)	Mihail Voronin (URSS)	Sawao Katō (Japonia)
1972	Nakayama Akinori (Japonia)	Mihail Voronin (URSS)	Mitsuo Tsukahara (Japonia)
1976	Nikolai Andrianov (URSS)	Alexander Ditiatin (URSS)	Dan Grecu (România)
1980	Alexander Ditiatin (URSS)	Alexander Tkatschov (URSS)	Jiří Tabák (Cehoslovacia)
1984	Koji Gushiken (Japonia) Li Ning (China)	-	Mitchell Gaylord (SUA)
1988	Holger Behrendt (RDG) D. Bilosertchev (URSS)	-	Sven Tippelt (RD Germană)
1992	Vitali Scherbo (EUN)	Li Jing (China)	Andreas Wecker (Germania) Li Xiaoshuang (China)
1996	Yuri Chechi (Italia)	Dan Burincă (România) Szilveszter Csollany (Ungaria)	-
2000	S. Csollany (Ungaria)	D. Tampakos (Grecia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2004	D. Tampakos (Grecia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Yuri Chechi (Italia)
2008	Chen Yibing (China)	Yang Wei (China)	O. Vorobiov (Ucraina)
2012	Arthur Zanetti (Brazilia)	Chen Yibing (China)	Matteo Morandi (Italia)
Sărituri			
1896	Carl Schuhmann (Germania)	Louis Zutter (Elveția)	H. Weingärtner (Germania)
1904	Anton Heida (SUA) George Eyser (SUA)	-	William Merz (SUA)
1924	Frank Kriz (SUA)	Jan Koutny (Cehoslovacia)	B. Markovski (Cehoslovacia)

1928	Eugen Mack (Elveția)	Emanuel Löffler (Cehoslovacia)	Stane Derganc (Iugoslavia)
1932	Savino Guglielmetti (Italia)	Alfred Jochim (SUA)	Edward Carmichael (SUA)
1936	A. Schwarzmann (Germania)	Eugen Mack (Elveția)	Matthias Volz (Germania)
1948	Paavo Aaltonen (Finlanda)	Olavi Rove (Finlanda)	János Klencs (Ungaria) Ferenc Pataki (Ungaria) Leo Sotornik (Cehoslovacia)
1952	Viktor Tchukarin (URSS)	Masao Takemoto (Japonia)	Tadao Uesako (Japonia) Takashi Ono (Japonia)
1956	Helmut Bantz (Germania) Valentin Muratov (URSS)	-	Yuri Titov (URSS)
1960	Boris Shaklin (URSS) Takashi Ono (Japonia)	-	Vladimir Portnoi (URSS)
1964	Haruhiro Yamashita (Japonia)	Viktor Lissizki (URSS)	Hannu Rantakari (Finlanda)
1968	Mihail Voronin (URSS)	Yukio Endō (Japonia)	Sergei Diomidov (URSS)
1972	Klaus Köste (RD Germană)	Viktor Klimenko (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS)
1976	Nikolai Andrianov (URSS)	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	Hiroshi Kajiyama (Japonia)
1980	Nikolai Andrianov (URSS)	Alexander Dytiatin (URSS)	Roland Brückner (RDG)
1984	Lou Yun (China)	Li Ning (China) Koji Gushiken (Japonia) Mitchell Gaylord (SUA) Shinji Morisue (Japonia)	-
1988	Lou Yun (China)	Sylvio Kroll (RD. Germană)	Park Jong-hoon (Koreea)
1992	Vitali Scherbo (CSI)	Grigori Misjutin (CSI)	Yoo Ok-ryul (Coreea de Sud)
1996	Alexei Nemov (Rusia)	Yeo Hong-chul (Koreea)	Vitali Scherbo (Belarus)
2000	Gervasio Deferr (Spania)	Alexei Bondarenko (Rusia)	Leszek Blanik (Polonia)
2004	Gervasio Deferr (Spania)	Jevgēņijs Saproņenko (Letonia)	Marian Drăgulescu (România)
2008	Leszek Blanik (Polonia)	Thomas Bouhail (Franța)	Anton Goluzuzkov (Rusia)
2012	Yang Hak Seon (Coreea S.)	Denis Ablyazin (Rusia)	Igor Radivilov (Ucraina)

Paralele

1896	Alfred Flatow (Germania)	Louis Zutter (Elveția)	H. Weingartner (Germania)
1904	George Eyser (SUA)	Anton Heida (SUA)	John Duha (SUA)
1924	August Güttinger (Elveția)	Robert Prazak (Cehoslovacia)	Hermann Hänggi (Elveția)
1928	Ladislav Vácha (Cehoslovacia)	Jože Primožič (Iugoslavia)	Eugen Mack (Elveția)
1932	Romeo Neri (Italia)	István Pelle (Ungaria)	Heikki Savolainen (Finlanda)
1936	Konrad Frey (Germania)	Michael Reusch (Elveția)	A. Schwarzmann (Germania)
1948	Michael Reusch (Elveția)	Veikko Huhtanen (Finlanda)	Christian Kipfer (Elveția) Josef Stalder (Elveția)
1952	Hans Eugster (Elveția)	Viktor Tschukarin (URSS)	Josef Stalder (Elveția)
1956	Viktor Tchukarin (URSS)	Masami Kubota (Japonia)	Takashi Ono (Japonia) Masao Takemoto (Japonia)
1960	Boris Shakhlin (URSS)	Giovanni Carminucci (Italia)	Takashi Ono (Japonia)
1964	Yukio Endō (Japonia)	Shuji Tsurumi (Japonia)	Franco Menichelli (Italia)
1968	Nakayama Akinori (Japonia)	Mihail Voronin (URSS)	Viktor Klimenko (URSS)
1972	Sawao Katō (Japonia)	Shigeru Kosamatsu (Japonia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)
1976	Sawao Katō (Japonia)	Nikolai Andrianow (URSS)	Mitsuo Tsukahara (Japonia)

1980	Alexander Tkatchev (URSS)	Alexander Ditiatin (URSS)	Roland Brückner (RDG)
1984	Bart Conner (SUA)	Nobuyuki Kajitani (Japonia)	Mitchell Gaylord (SUA)
1988	Vladimir Artiomov (URSS)	Valeri Liukin (URSS)	Sven Tippelt (RD Germană)
1992	Vitali Scherbo (CSI)	Li Jing (China)	Igor Korobtschinski (CSI) M. Matsunaga (Japonia) Guo Linyao (China)
1996	Rustam Scharipov (Ucraina)	Jair Lynch (SUA)	Vitali Scherbo (Belarus)
2000	Li Xiaopeng (China)	Lee Joo-hyung (Coreea de Sud)	Alexei Nemov (Rusia)
2004	Waleri Gontscharov (Ucraina)	Hiroyuki Tomita (Japonia)	Li Xiaopeng (China)
2008	Li Xiaopeng (China)	Yoo Won-chul (Coreea)	Anton Fokin (Uzbekistan)
2012	Feng Zhe (China)	Marcel Nguyen (Germania)	Hamilton Sabot (Franța)
Bară			
1896	H. Weingärtner (Germania)	Alfred Flatow (Germania)	-
1904	Anton Heida (SUA) Edward Hennig (SUA)	-	George Eyser (SUA)
1924	Leon Štukelj (Iugoslavia)	Jean Gutwenger (Elveția)	André Higelin (Franța)
1928	Georges Miez (Elveția)	Romeo Neri (Italia)	Eugen Mack (Elveția)
1932	Dallas Bixler (SUA)	Heikki Savolainen (Finlanda)	Einari Teräsvirta (Finlanda)
1936	Aleksanteri Saarvala (Finlanda)	Konrad Frey (Germania)	A. Schwarzmänn (Germania)
1948	Josef Stalder (Elveția)	Walter Lehmann (Elveția)	Veikko Huhtanen (Finlanda)
1952	Jack Günthard (Elveția)	Josef Stalder (Elveția) Alfred Schwarzmänn (Germania)	-
1956	Takashi Ono (Japonia)	Iuri Titov (URSS)	Masao Takemoto (Japonia)
1960	Takashi Ono (Japonia)	Masao Takemoto (Japonia)	Boris Schachlin (URSS)
1964	Boris Shakhlin (URSS)	Iuri Titov (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1968	Mihail Voronin (URSS) Nakayama Akinori (Japonia)	-	Eizo Kenmotsu (Japonia)
1972	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	Sawao Katō (Japonia)	Shigeru Kasamatsu (Japonia)
1976	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Henri Boerio (Franța) Eberhard Gienger (RFGermania)
1980	Stojan Deltchev (Bulgaria)	Alexander Ditiatin (URSS)	Nikolai Andrianow (URSS)
1984	Shinji Morisue (Japonia)	Tong Fei (China)	Koji Gushiken (Japonia)
1988	Vladimir Artiomov (URSS) Valeri Liukin (URSS)	-	Holger Behrendt (RDG)
1992	Trent Dimas (SUA)	Grigori Misiutin (CSI) Andreas Wecker (Germania)	-
1996	Andreas Wecker (Germania)	Krassimir Dunev (Bulgaria)	Alexei Nemov (Rusia) Vitali Scherbo (Belarus) Fan Bin (China)
2000	Alexei Nemov (Rusia)	Benjamin Varonian (Franța)	Lee Joo-hyung (Coreea S.)
2004	Igor Cassina (Italia)	Paul Hamm (SUA)	Isao Yoneda (Japonia)
2008	Zou Kai (China)	Jonathan Horton (SUA)	Fabian Ambüchen (Germania)
2012	Epke Zonderland (Olanda)	Fabian Ambüchen (Germania)	Zou Kai (China)

EVENIMNENTE DISCONTINUE

MASCULIN

Combinată – 3 probe (paralele, bară, sărituri pe cal în lungime și în lățime)

1904 St. Louis.

1. Adolf Spinnler (Elveția), 2. Julius Lenhart (Austria), 3. Wilhelm Weber (Germania)

Combinată – 4 probe (paralele, bară, cal, săritură cal în lungime)

1904 St. Louis.

1. Anton Heida (SUA), 2. George Eyser (SUA), 3. William Merz (SUA)

Urcatul pe frânghie (rope climbing)

1896 Atena

1. Nikolaos Andriakopoulos (Grecia) 23.4 sec, 2. Thomas Xenakis (Grecia), 3. Fritz Hofmann (Germania) DNF

1904 St. Louis

1. George Eyser (SUA), 2. Charles Krause (SUA), 3. Emil Voigt (SUA)

1906 Atena

1. Georgios Aliprantis (Grecia), 2. Bela Erody (Ungaria), 3. Konstantinos Kozanitas (Grecia)

1908-1920 nu a avut loc

1924 Paris

1. Bedrich Supölk (Cehoslovacia), 2. Albert Séguin (Franța), 3. August Guttinger (Elveția)

1928 – nu a avut loc

1932 Los Angeles

1. Raymond Bass (SUA), 2. William Galbraith (SUA), 3. Thomas Connelly (SUA).

Club Swinging

1904 St. Louis

1. Edward Hennig (SUA), 2. Emil Voigt (SUA), 3. Ralph Wilson (SUA)

1906 – 1928 nu a avut loc

1932 Los Angeles

1. George Roth (SUA), 2. Philipp Erenberg (SUA), 3. William Kuhlmeier (SUA)

Săritură peste cal

1924

1. Albert Séguin (Franța), 2. Jean Gounot (Franța) și Francois Gangloff (Franța)

Tumbling

1932 Los Angeles

1. Rowland Wolfe (SUA), 2. Edward Gross (SUA), 3. William Hermann (SUA)

Paralele – echipe

1896 Atena

1. Germania (Conrad Böcker, Alfred Flatow, Gustav Felix Flatow, Georg

Hilmar, Fritz Manteuffel, Karl Neukirch, Richard Röstel, Gustav Schuft, Carl Schuhmann, Hermann Weingärtner), 2. Grecia (Clubul Panhellenic Atena – Sotirios Athanasopoulos, Nicolaos Andriakopoulos, Petros Persakis, Thomas Yenakis), 3. Grecia (Clubul Național de Gimnastica Atena – Ioannis Chrysochris, Ioannis Mitropoulos, Dimitrios Loundras, Philippos Karvelas)

Bară – echipe

1896 Atena

1. Germania (Conrad Böcker, Alfred Flatow, Gustav Felix Flatow, Georg Hilmar, Fritz Manteuffel, Karl Neukirch, Richard Röstel, Gustav Schuft, Carl Schuhmann, Hermann Weingärtner)

Exerciții libere și aparate – echipe

1912 Stockholm

1. Norvegia (Isak Abrahamsen, Hans Beyer, Hartmann Björnson, Alfred Engelsen, Bjarne Johnsen, Sigurd Jørgensen, Knud Knudsen, Alf Lie, Rolf Lie, Tor Lund, Petter Martinsen, Per Mathiesen, Jacob Opdahl, Nils Opdahl, Bjarne Pettersen, Frithjof Saelen, Öisteln Schirmer, Georg Selenius, Sigvard Slvertsen, Robert Sjursen, Einar Ström, Gabriel Thorstensen, Thomas Torstensen, Nils Voss), 2. Finlanda (Kaarlo Ekholm, Eino Forsström, Ero Hyvarinen, Mikko Hyvärinen, Ilmari Keinänen, Hjalmar Kivenheimo, Karl Fredrik Lund, Arvid Rydman, Eino Saastamoinen, Aarne Salovaara, Heikki Sammallahti, Hannes Sirola, Klaus Uno Suomela, Lauri Tanner, Väino Tiiri, Kaarlo Vähämäki, Kaarlo Vasama, Tauno Ilmoniemi, Aarne Pelkonen, Ilmari Pernaja), 3. Danemarca (Aksel Andersen, Hjalmar Andersen, Halvor Birch, Herman Grimmelmann, Aage Hansen, Arvor Hansen, Christian Hansen, Charles Jensen, Poul Jørgensen, Hjalmar Johansen, Poul Krebs, Viggo Madsen, Lucas Nielsen, Richard Nordström, Oluf Olsen, Steen Olsen, Carl Pedersen, Christian Petersen, Niels Petersen, Christian Svendsen)

1920 Antwerp

1. Danemarca (Georg Albertsen, Carl Andersen, Viggo Dibbern, Aage Frandsen, Hugo Helsten, Harry Holm, Herold Jansson, Robert Johnsen, Christian Juhl, Wilhelm Lange, Svend Meulengracht Madsen, Peder Marcussen, Peder Moller, Niels Turin Nielsen, Steen Olsen, Christian Pedersen, Stig Rønne, Harry Sorensen, Christian Thomas, Knud Vermehren), 2. Norvegia (Alf Aaning, Karl Aas, Jorgen Andersen, Gustav Bayer, Jorgen Bjornstad, Asbjorn Bodahl, Eilert Böhm, Trygve Boyesen, Ingolf Davidsen, Haakon Endreson, Jacob Erstad, Harald Faerstad, Hermann Helgesen, Petter Hol, Otto Johannessen, Anker Johansen, Steen Krlstoffersen, Henrik Nielsen, Jacob Opdahl, Arthur Rydstrom, Frithjof Saelen, Björn Skjaerpe, Wilhelm Steffensen, Olav Sundal, Reidar Tonsberg, Lauritz Wigand-Larsen)

Sistem suedez – echipe

1912 Stockholm

1. Suedia (Per Daniel Bertilsson, Carl-Ehrenfried Carlberg, Nils Daniel Granfeit, Curt Hartzell, Oswald Holmberg, Anders Hylander Janse, Anders Boo Kuliberg, Sven Landberg, Per Nilsson, Benkt Rudolf Norelius, Axel Norling, Sven Rosen, Nils Silfverskiöld, Carl Silfverstrand, John Sörensson, Yngve Stjernspetz, Carl Erik Svensson, Karl Svensson, Knut Toreil, Edvard Wenerholm, Claes Wersäll, David Wiman, Daniel Norling), 2. Danemarca (Sören Christensen, Ingvald Erlksen, Georg Falche, Thorkild Garp, Hans Trier Hansen, Johannes Hansen, Rasmus Hansen, Kristian Jensen, Sören

Alfred Jensen, Valdemar Jensen, Karl Kirk, Jens Kirkegaard, Olav Kjems, Carl Otto Larsen, Jens Laursen, Marius Lefevre, Poul Sörensen Mark, Ejnar Olsen, Hans Pedersen, Hans Ejert Pedersen, Aksel Sörensen, Martin Hansen Thau, Sören Thorborg, Kristen Möller Vadgaard, Peder Villemoes, Johannes Larsen Vinther, Olaf Pedersen, Peder Larsen Pedersen), 3. Norvegia (Arthur Amundsen, Jorgen Andersen, Trva Boyesen, Georg Brustad, Conrad Christensen, Oscar Engelstad, Marius Eriksen, Axel Henry Hansen, Peter Hol, Eugene Ingebretsen, Olof Ingebretsen, Olof Jacobsen, Thor Jensen, Erling Jenssen, Frithjof Olsen, Oscar Olstad, Edvin Paulsen, Carl Alfred Pedersen, Paul Pedersen, Realf Robach, Sigurd Smeby, Torleif Torkildsen)

1920 Antwerp T: 3, N: 3, D: 8.26.

1. Suedia (Fausto Acke, Albert Andersson, Arvid Anderson, Helge Bäckander, Bengt Bengtsson, Fabion Blörck, Carl-Erik Charpentier, Sture Ericsson, Konrad Granström, Helge Gustafsson, Åke Häger, Türe Hedman, Sven Johnson, Sven-Olof Jonsson, Karl Lindahl, Edmund Lindmark, Bengt Mohrberg, Frans Persson, Klas Särner, Curt Sjöberg, Gunnar Söder, John Sörensen, Erik Svensen, Gösta Törner), 2. Danemarca (Johannes Birk, Frede Hansen, Frederik Hansen, Kristian Hansen, Hans Hovgaard Jakobsen, Aage Jorgensen, Alfred Jorgensen, Alfred Jorgensen Ollerup, Arne Jorgensen, Knud Kirkelokke, Jens Lambse-Kristian Larsen, Kristian Madsen, Niels Erick Nielsen, Niels Kristian Nielsen, Dynes Pedersen, Hans Pedersen, Johannes Pedersen, P. Dorf Pedersen, Rasmus Rasmusen, Hans Christian Sorensen, Hans Laurids Sorensen, Soren Sorensen, Georg Vest, Aage Walther), 3. Belgia (Paul Arets, Léon Bronckart, Léopold Clabots, Jean-Baptist Ciaessens, Léon Darrien, Lucien Dehoux, Ernest Deleu, Emile Duboisson, Ernest Dureuil, Joseph Fiems, Marcel Hansen, Louis Henin, Orner Hoffman, Félix Logiest, Charles Marschaelcke, René Paenhuysen, Arnold Pierret, René Pinchart, Gaspard Plotte, Augustien Pluys, Léopold Son, Edouard Taeymans, Pierre Thiriart, Henri Verhavert)

FEMININ

Exerciții cu aparate portabile

1952 Helsinki

1. Suedia (Karin Lindberg, Gun Röring, Evy Berggren, Göta Pettersson, Ann-Sofi Colling-Pettersson, Ingrid Sandahl, Hjärdis Nordin, Vanja Blomberg), 2. URSS (Maria Horokhovska, Nina Bocharova, Galina Minaicheva, Galina Urbanovich, Pelageya Danilova, Galina Shamrai, Medeya Dzchugeli, Yekaterina Kalinchuk), 3. Ungaria (Margit Korondi, Agnes Keleti, Edit Perenyi Weckinger, Olga Tass, Erzsebet Gulyás, Maria Zalai-Kövi, Andrea Bodo, Iren Daruhäzi-Karcscics)

1956 Melbourne

1. Ungaria (Âgnes Keleti, Margit Korondi, Olga Tass, Andrea Bodo, Aliz Kertász, Erzsebet Gulyás-Köteies), 2. (Ann-Sofi Colling-Pettersson, Karin Lindberg, Eva Rönström, Evy Berggren, Doris Hedberg, Maude Karten), 3. Polonia (Helena Rakoczy, Nataiia Kot, Dorota Jokiel, Danuta Nowak-Stachow, Barbara Slizowska, Lidia Szczerbinska), 3. URSS (Tamara Manina, Larysa Latynina, Sofia Muratova, Lidiya Kalinina, Polina Astakhova, Lyudmila Yegorova), 5. România (Georgeta Hurmuzache, Sonia Iovan, Elena Leuștean, Elena Mărgărit, Elena Săcălici, Emilia Vătășoiu)

JOCURILE OLIMPICE ALE TINERETULUI

MASCULIN

Individual compus

2010	Yuya Kamoto (Japonia)	Oleg Stepko (Ucraina)	Xiaodong Zhu (China)
2014	Giarnni Regini-Moran (M. Britanie)	Nikita Nagorny (Rusia)	Alec Yoder (SUA)

Sol

2010	Ernesto Vila Sarria (Cuba)	Oleg Stepko (Ucraina)	Xiaodong Zhu (China)
2014	Giarnni Regini-Moran (M. Britanie)	Kenya Yuasa (Japonia)	Myongwoo Lim (Coreea S.)

Cal

2010	Oleg Stepko (Ucraina)	Sam Oldham (M. Britanie)	Daniil Kazachov (Rusia)
2014	Nikita Nagorny (Rusia)	Vladyslav Hryko (Ucraina)	Timur Kadirov (Uzbekistan)

Inele

2010	Andrei Muntean (România)	Yuya Kamoto (Japonia)	Nestor Abad (Spania)
2014	Nikita Nagorny (Rusia)	Yue Ma (China)	Vladyslav Hryko (Ucraina)

Sărituri

2010	Erdenebold Ganbat (MGL)	Ferhat Arican (Turcia)	Nestor Abad (Spania)
2010	Giarnni Regini-Moran (M. Britanie)	Ma Yue (China)	Nikita Nagorny (Rusia)

Paralele

2010	Oleg Stepko (Ucraina)	Andrei Muntean (România)	Ludovico Edalli (Italia)
2014	Nikita Nagorny (Rusia)	Botond Kardos (Ungaria)	Giarnni Regini-Moran (M. Britanie)

Bară

2010	Sam Oldham (M. Britanie)	Nestor Abad (Spania)	Xiaodong Kamoto (China)
2014	Kenya Yuasa (Japonia)	Luka Keybus (Belgia)	Giarnni Regini-Moran (M. Britanie)

FEMININ

Individual compus

2010	Viktoria Komova (Rusia)	Tan Sixtin (China)	Carlotta Ferlito (Italia)
2014	Seda Tutkhalyan (Rusia)	Flavia Lopes Saraiva (Brazilia)	Elissa Downie (M. Britanie)

Sărituri

2010	Victoria Komova (Rusia)	Maria Vargas (Spania)	Carlotta Ferlito (Italia)
2014	Yan Yang (China)	Elissa Downie (M. Britanie)	Sae Miyakawa (Japonia)

Paralele

2010	Viktoria Komova (Rusia)	Tan Sixtin (China)	Jonna Adlerteg (Suedia)
2014	Seda Tutkhalyan (Rusia)	Iosra Abdelaziz (Italia)	Yan Wang (China)

Bărnă

2010	Tan Sixtin (China)	Carlotta Ferlito (Italia)	Angela Donald (AUS)
2014	Wang Yan (China)	Flavia Lopes Saraiva (Brazilia)	Elissa Downie (M. Britanie)

Sol

2010	Tan Sixtin (China)	Diana Bulimar (România)	Viktoria Komova (Rusia)
2014	Flavia Lopes Saraiva (Brazilia)	Seda Tutkhalyan (Rusia)	Elissa Downie (M. Britanie)

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN

FEMININ

Individual compus

1993	Anna Shakhoval	UKR Elena Grocheva	RUS Antonina Nakorneyeva	UKR
1995	Evguenia Kouznetsova	RUS Mirela Tugurlan	ROU Ljuba Sheremeta	UKR
1997	Anna Kovaleva	RUS Lyudmilla Ejova	RUS Adriana Crisci	ITA
1999	Olga Roshckinahup	UKR Anastis Kolesnikova	RUS Verona vad de leur	NED
2001	Alina Kozich	UKR Anna Pavlova	RUS Oana Ban	ROU
2003	Yulia Lozhchekho	RUS Dariya Zgoba	UKR Svetlana Klyukina	RUS
2005	Vanessa Ferrari	ITA Karina Myasnikova	RUS Ksenia Afanasieva	RUS
2007	Valentyna Holenkova	UKR Cerasela Pătrașcu	ROU Andreea Acatrinei	ROU
2009	Viktoriya Komova	RUS Amelia Racea	ROU Celine Van Gerner	NED
2011	Larisa Iordache	ROU Erica Fasana	ITA Elisa Meneghini	ITA
2013	Maria Kharenkova	RUS Kim Janas	GER Tyesha Mattis	GBR

Sărituri

1993	Ana Maria Bican	ROU Anna Shakhoval	UKR Alena Polozkova	BLR
1995	Evguenia Kouznetsova	RUS Svetlana Zelepukina	UKR Mirela Tugurlan	ROU
1997	Anna Kovaleva	RUS Maria Olaru	ROU Elena Zamolodchikova	RUS
1999	Hadas Cohen	ISR Anneke Johanna M.Lücke	NED Nataliya Horodniy	UKR
2001	Oana Ban	ROU Ekaterina Shuster	RUS Ilaria Colombo	ITA
2003	Giorgia Benecchi	ITA Loes Linders	NED Mayra Kroonen	NED
2005	Sandra Izbașa	ROU Vanessa Ferrari	ITA Karina Myasnikova	RUS
2007	Cerasela Pătrașcu	ROU Ekaterina Kurbatova	RUS Youna Dufournet	FRA
2009	Amelia Racea	ROU Chahdi Naoual Ouazzani	NED Viktoriya Komova	RUS
2011	Janine Berger	GER Larisa Iordache	ROU Erika Fasana	ITA
2013	Elissa Downie	GBR Laura Jurca	ROU Tyesha Mattis	GBR

Paralele

1993	Ana Maria Bican	ROU Ekaterina Trofimova	RUS Anna Shakhoval	UKR
1995	Evguenia Kouznetsova	RUS Mirela Tugurlan	ROU Svetlana Zelepukina	UKR
1997	Olga Kozlova	UKR Martina Bremini	ITA Lisa Mason	GBR
1999	Olga Roschupkina	UKR Anna Tchepeleva	RUS Annastassia Kolesnikova	RUS
2001	Goulnara Ziganchina	RUS Aagje van Wallegem	BEL Suzanne Harnes	NED
2003	Daria Zgoba	UKR Giorgia Benecchi	ITA Mayra Kroonen	NED
2005	Karina Myasnikova	RUS Krstyna Palesova	CZE Vanessa Ferrari	ITA
2007	Valentyna Holenkova	UKR Youna Dufournet	FRA Joeline Mobius	GER
2009	Viktoriya Komova	RUS Amelia Racea	ROU Nicole Hibbert	GBR
2011	Noemi Makra	HUN Larisa Iordache	ROU Erika Fasana	ITA
2013	Martina Rizzelli	ITA Louise Vanhille	FRA Tea Ugrin	ITA

Bârnă

1993	Ekaterina Trofimova	RUS Ana Maria Bican	ROU Simona Mocanu	ROU
1995	Mirela Tugurlan	ROU Svetlana Bachtina	RUS Ljuba Sheremeta	UKR
1997	Lyudmila Ejova	RUS Anna Kovaleva	RUS Maria Olaru	ROU

1999	Olga Roschupkina	RUS	Anastassia Kolesnikova	RUS	Olimpia Popa	ROU
2001	Anna Pavlova	RUS	Oana Ban	ROU	Ioana Petrovski	ROU
2003	Yulia Lozhechko	RUS	Loes Linders	NED	Lorena Stancu	ROU
2005	Giorgia Benecchi	ITA	Melodi Pulgarin	ESP	Yulia Lozhechko	RUS
2007	Valentyna Holenkova	UKR	Elisabeta Preziosa	ITA	Cerasela Pătraşcu	ROU
2009	Amelia Racea	ROU	Viktoriya Komova	RUS	Celine Van Gerner	NED
2011	Larisa Iordache	ROU	Gabrielle Jupp	GBR	Francesca de Agostini	ITA
2013	Maria Bondareva	RUS	Eythora Thorsdottir	NED	Andreea Iridon	ROU
					Claire Martin	FRA

Sol

1993	Antonina Nakorneyeva	UKR	Alena Polozkova	BLR	Ionela Loaies	ROU
1995	Camelia Andronic	ROU	Mirela Tugurlan	ROU	Svetlana Bachtina	RUS
1997	Maria Olaru	ROU	Lyudmila Ejova	RUS	Anna Kovaleva	RUS
1999	Anastassia Kolesnikova	RUS	Loredana Boboc	ROU	Verona van de Leur	NED
2001	Suzanne Harmes	NED	Oana Ban	ROU	Joanna Skibko	POL
2003	Georgia Benecchi	ITA	Melodi Pulgarin	ESP	Yulia Lozhechko	RUS
2005	Vanessa Ferrari	ITA	Sandra Izbaşa	ROU	Ksenia Afanasieva	RUS
2007	Joeline Mobius	GER	Valentyna Holenkova	UKR	Ana Maria Izuireta	ESP
2009	Violetta Malikova	RUS	Amelia Racea	ROU	Raluca Haidu	ROU
2011	Larisa Iordache	ROU	Erika Fasana	ITA	Evgenzua Shelgunova	RUS
2013	Maria Kharenkova	RUS	Kim Janas	GER	Silvia Zarzu	ROU
2015						

Echipe

1993	Ucraina	România	Rusia
1995	Rusia	Ucraina	România
1997	Rusia	România	Ucraina
1999	Rusia	România	Olanda
2001	România	Rusia	Olanda
2003	Ucraina	Olanda	Rusia
2005	Rusia	România	Italia
2007	Ucraina	Olanda	România
2009	Rusia	România	Olanda
2011	Italia	România	Germania
2013	Rusia	M. Britanie	România
2015			

MASCULIN

Individual compus

2009	David Belyavskiy	RUS	Andrei Muntean	ROU	Igor Pakhomenko	RUS
2011	Courtney Tulloch	GBR	Daniel Rădeanu	ROU	Vasili Mikhailitsyn	BLR
2013	Brinn Bevan	GBR	Nile Wilson	GBR	Ivan Stretovich	RUS

Sol

2009	David Belyavskiy	RUS	Andrei Muntean	ROU	Pablo Bragger	SUI
2011	Daniel Rădeanu	ROU	Frank Baines	GBR	Andrey Lagutov	RUS
2013	Valentin Starikov	RUS	Brinn Bevan	GBR	Tomas Kuzmickas	LTU
2009	Tomas Thys	BEL	Jim Zona	FRA	Pablo Bragger	SUI
2011	Julian Perez Marchant	ESP	Marco Walter	SUI	Christian Bauman	SUI
2013	Kirill Potapov	RUS	Valentin Starikov	RUS	Viktar Hrankouski	BLR

2015

Paralele

2009	Sam Oldham	GBR Thomas Neuteleers	BEL Oliver Hegi	SUI
2011	Frank Baines	GBR Andrei Groza	ROU Vasili Mikhalitsyn	BLR
2013	Ivan Stretovich	RUS Brinn Bevan	GBR Ahmet Onder	TUR

2015

Cal

2009	Sam Oldham	GBR Igor Pakhomenko	RUS Maksym Semyankiv	UKR
2011	Vasili Mikhalitsyn	BLR Sergey Stepanov	RUS Maxime Gentges	BEL
2013	Nile Wilson	GBR Paul Degouy	FRA Ivan Stretovich	RUS

Inele

2009	David Belyavskiy	RUS Mykyta Yermak	UKR Igor Pakhomenko	RUS
2011	Courtney Tulloch	GBR Stephen Micholet	FRA Ibrahim Colak	TUR
2013	Nile Wilson	GBR Paul Degouy	FRA Ivan Stretovich	RUS

Bară

2009	Maximilian Bennet	GBR Velislav Valchev	BUL Oliver Hegi	SUI
2011	Christian Bauman	SUI Robert Tvorgal	LTU Karl Kosztka	NED
2013	Carlo Macchini	ITA Valentin Starikov	RUS Tin Srbich	CRO

Echipe

2009	Rusia	Elveția	România
2011	Rusia	M. Britanie	Elveția
2013	M. Britanie	Rusia	Italia

CAMPIONATE MONDIALE

*„Campionii nu devin campioni
atunci când câștigă un meci,
ci în orele, săptămânile, lunile și anii
când se pregătesc pentru acesta...”*

Alan Armstrong, scriitor

GIMNASTICĂ ARTISTICĂ

MASCULIN

Echipe

	Franța	Belgia	Luxemburg
	Allégre Joseph Bollet	Jan Calson	Andre Bordang
	Georges Charmoille	Eugene Dua	Antoine Bordang
	Daube Georges Dejaeghere	Charles Lannie	Paul Fournelle
1903	J. Lecontre	Paul Mangin	Francois Hentges
	Joseph Lux	Auguste van Ackere	Albert Kayser
	Joseph Martinez	Albert van de Roye	Theodore Kimmes
	Pierre Payssé	Charles van Hulle	Nicolas Kummer
			Jean Lacaff
			Martin Müller
	Franța	Olanda	Belgia
	Georges Dejaeghere	F.J.W. Lambert	Jean de Hoe
	Lucien Démanet	J.H. Reeder	Paul Mangin
1905	Marcel Lalu	J.H.A.G. Schmitt	Auguste van Ackere
	Daniel Lavielle		Albert van de Roye
	Joseph Martinez		Leon van de Roye
	Pierre Payssé		Vital Verdickt
	Boemia	Franța	Belgia
	Josef Czada	Joseph Castiglioni	Herman Carsau
	Frantisek Erben	Georges Charmoille	Louis de Winter
1907	Bohumil Honzátko	Joseph Lux	Paul Giesenfeld
	Karel Sal	Jules Rolland	Karel Lannie
	Josef Seidl	Louis Segura	Paul Mangin
	Karel Stary	Francois Vidal	Leo Pouwels

	Franța	Boemia	Italia
	Joseph Castiglioni	Josef Czada	Pietro Borghi
	Auguste Castille	Frantisek Erben	Alberto Braglia
1909	Armand Coidelle	Frantisek Machovsky	Otello Capitani
	Joseph Martinez	Frantisek Mracek	Angelo Mazzoncini
	Louis Ségura	Karel Stary	Guido Romano
	Marcos Torrès	Ferdinand Steiner	Giorgio Zampori
	Boemia	Franța	Italia
	Josef Czada	Antoine Costa	Pietro Bianchi
	Frantisek Erben	Dominique Follaci	Francesco Loy
1911	Karel Pitl	J. Labeeu	Oswaldo Palazzi
	Karel Stary	J. Lecontre	Guido Romano
	Ferdinand Steiner	M. Maucurier	Paolo Salvi
	Svatopluk Svoboda	Marcos Torres	Giorgio Zampori
	Boemia	Franța	Italia
	Josef Czada	Aubry Ben Sadoun	Pietro Bianchi
	Václav Donda	Laurent Grech	Guido Boni
1913	Robert Prazák	Marquelet	Oswaldo Palazzi
	Karel Stary	Louis Segura	Guido Romano
	Ferdinand Steiner	Marcos Torres	Paolo Salvi
	Josef Sykora		Giorgio Zampori
	Cehoslovakia	Iugoslavia	Franța
	Stanislav Jindruch	Stane Derganc	Jean Gounot
	Miroslav Karásek	Slavko Hlastan	Louis Marty
1922	Miroslav Klinger	Leon Stukelj	Jacques Moser
	Josef Maly	Peter Sumi	Robert Morin
	Frantisek Pechácek	Vladimir Simoncic	Alexandre Pannetier
	Frantisek Vanecek	Stane Vidmar	Marcos Torres
	Cehoslovakia	Iugoslavia	Franța
	Josef Effenberger	Stane Derganc	Francois Gangloff
	Jan Gajdos	Miha Oswald	Marcel Gorisse
	Jan Karafiát	Josip Primosic	Jean Gounot
1926	Frantisek Pechácek	Leon Stukelj	Ernest Heeb
	Ladislav Riessner	Peter Sumi	Alfred Krauss
	Bedrich Supcik	Srecko Srsen	Armand Solbach
	Ladislav Vácha	Stane Vidmar	
	Václav Vesely	Oton Zupan	
	Cehoslovakia	Franța	Iugoslavia
	Josef Effenberger	Louis Castelli	Rafael Ban
	Jan Gajdos	Jean Chanteur	Boris Gregorka
	Emmanuel Löffler	Jean Gounot	Anton Malej
1930	Julius Rybak	Marcel Itten	Josip Primosic
	Bedrich Supcik	Alfred Krauss	Leon Stukelj
	Ladislav Tikal	Georges Leroux	Peter Sumi
	Jindrich Tintera	Maurice Rousseau	Neli Zupancic
	Ladislav Vácha	Armand Solbach	Stane Zilic

	Elveþia	Cehoslovakia	Germania
	Walter Bach	Jaroslav Baroch	Franz Beckert
	Hans Grieder	Jan Gajdos	Konrad Frey
	Hermann Hänggi	Alois Hudec	Kurt Kröttsch
1934	Eugen Mack	Jaroslav Kollinger	Fritz Limburg
	Georges Miez	Emanuel Löffler	Herbert Lorenz
	Eduard Steinemann	Jan Sládek	Heinz Sandrock
	Josef Walter	Ladislav Tikal	Walter Steffens
	Melchior Wezel	Jindrich Tintera	Ernst Winter
	Cehoslovakia	Elveþia	Iugoslavia
	Jan Gajdos	Albert Bachmann	Stjepan Boltisar
	Gustav Hruby	Siegbert Bader	Miroslav Forte
	Alois Hudec	Walter Beck	Boris Gregorka
1938	Emanuel Löffler	Eugen Mack	Josip Kujundzic
	Josef Novotny	Hans Nägelin	Josip Primozic
	Vratislav Petrácek	Michael Reusch	Janez Pristov
	Jan Sládek	Guglielmo Schmid	Milos Skrbinssek
	Jindrich Tintera	Leo Schürmann	Josip Vadnav
	Elveþia	Finlanda	Franþa
	Marcel Adatte	Paavo Aaltonen	Alphonse Anger
	Hans Eugster	Veikko Huhtanen	Raymond Badin
	Ernst Gebendinger	Kalevi Laitinen	Marcel Dewolff
1950	Jack Günthard	Kaino Lempinen	Raymond Dot
	Walter Lehmann	Olavi Rove	Lucien Masset
	Josef Stalder	Heikki Savolainen	Michel Mathiot
	Melchior Thalmann	Esa Seesta	Roger Pruvost
	Jean Tschabold	Kalevi Viskari	Andre Weingand
	URSS	Japonia	Elveþia
	Albert Azarjan	Akimoto Kaneko	Hans Bründler
	Viktor Tchukarin	Akihara Kono	Oswald Bühler
	Sergej Djajani	Masami Kubota	Hans Eugster
1954	Evgeni Korolkov	Tatsumi Nabeya	Jack Günthard
	Valentin Muratov	Takashi Ono	Hans Schwarzentruher
	Boris Shakhlin	Yoshiyuki Oshima	Josef Stalder
	Grant Shaginjan	Masao Takemoto	Melchior Thalmann
	Ivan Vostrikov		Jean Tschabold
	URSS	Japonia	Cehoslovakia
	Albert Azarjan	Nobuyuki Aihara	Jaroslav Bim
	Valentin Lipatov	Akihara Kono	Ferdinand Danis
1958	Valentin Muratov	Takashi Ono	Pavel Gajdos
	Boris Shakhlin	Masao Takemoto	Jindrich Mikulec
	Pavel Stolbov	Katsumi Terai	Josef Skvor
	Yuri Titov	Shinsaku Tsukawaki	Karel Klecka

	Japonia	URSS	Cehoslovacia
	Nobuyuki Aihara	Valeri Kerdimilidi	Pavel Gajdos
	Yukio Endo	Viktor Leontiev	Karel Klecka
1962	Takashi Mitsukuri	Viktor Lissizki	Premysl Krbec
	Takashi Ono	Boris Shakhlin	Vaclav Kubicka
	Shuji Tsurumi	Pavel Stolbov	Ladislav Pazdera
	Haruhiro Yamashita	Yuri Titov	Jaroslav Stastny
	Japonia	URSS	R.D. Germană
	Yukio Endo	Sergej Diomidov	Matthias Brehme
	Takashi Kato	Valeri Karasjov	Gerhard Dietrich
1966	Takashi Mitsukuri	Valeri Kerdimilidi	Werner Dölling
	Akinori Nakayama	Boris Shakhlin	Siegfried Fülle
	Shuji Tsurumi	Yuri Titov	Erwin Koppe
	Haruhiro Yamashita	Mihail Voronin	Peter Weber
	Japonia	URSS	R.D. Germană
	Takuji Hayata	Georgi Bogdanov	Matthias Brehme
	Fumio Honma	Sergej Diomidov	Gerhard Dietrich
1970	Takashi Kato	Valeri Karasjov	Klaus Köste
	Eizo Kenmotsu	Viktor Klimenko	Peter Kunze
	Akinori Nakayama	Viktor Lissizki	Bernd Schiller
	Mitsuo Tsukahara	Mihail Voronin	Wolfgang Thüne
	Japonia	URSS	R.D. Germană
	Fumio Honma	Nikolai Andrianov	Wolfgang Thüne
	Hiroshi Kajiyama	Edvard Mikaelian	Bernd Jäger
1974	Shigeru Kasamatsu	Vladimir Marchenko	Wolfgang Klotz
	Sawao Kato	Paata Shamugiya	Rainer Hanschke
	Eizo Kenmotsu	Vladimir Safronov	Lutz Mack
	Mitsuo Tsukahara	Viktor Klimenko	Olaf Grosse
	Japonia	URSS	R.D. Germană
	Eizo Kenmotsu	Nikolai Andrianov	Roland Brückner
	Shigeru Kasamatsu	Eduard Azarian	Michael Nikolay
1978	Hiroshi Kajiyama	Alexander Ditiatin	Ralph Bärthel
	Junishi Shimizu	Gennadi Krysin	Reinhard Rückriem
	Mitsuo Tsukahara	Vladimir Markelov	Lutz Mack
	Shonzo Shiraishi	Alexander Tkachev	Ralf-Peter Hemmann
	URSS	Japonia	SUA
	Alexander Dityatin	Hiroshi Kajiyama	Kurt Thomas
	Alexander Tkachev	Eizo Kenmotsu	Bart Conner
1979	Vladimir Markelov	Koji Gushiken	Jim Hartung
	Nikolai Andrianov	Toshiomi Nishikii	Larry Gerard
	Nikolai Makuts	Nobuyuki Kajitani	Tim LaFleur
	Bogdan Akopian	Shigeru Kasamatsu	Peter Vidmar
	URSS	Japonia	China
	Yuri Korolev	Nobuyuki Kajitani	Tong Fei
	Bogdan Makuts	Koji Gushiken	Li Ning
1981	Alexander Ditiatin	Koji Sotomura	Li Xiaoping
	Alexander Tkachev	Kiyoshi Goto	Huang Yubin
	Artur Akopian	Kyoji Yamawaki	Peng Yaping
	Pavel Sut	Toshiro Kanai	Li Yuejiu

	China	URSS	Japonia
	Tong Fei	Dmitry Bilozerchev	Koji Gushiken
	Li Ning	Artur Akopian	Koji Sotomura
1983	Lou Yun	Alexander Pogorelov	Nobuyuki Kajitani
	Xu Zhiqiang	Vladimir Artemov	Mitsuake Watanabe
	Li Xiaoping	Yuri Korolev	Noritoshi Hirata
	Li Yuejiu	Bogdan Makuts	Shinji Morisue
	URSS	China	R.D. Germană
	Vladimir Artemov	Li Ning	Sylvio Kroll
	Yuri Korolev	Tong Fei	Holger Behrendt
1985	Valentin Mogilny	Yu Zhiqiang	Ulf Hoffmann
	Yury Balabanov	Lou Yun	Jorg Hasse
	Alexei Tihonkih	Yang Cueshan	Sven Tippelt
	Aleksandr Tumilovich	Zou Limin	Holger Zeig
	URSS	China	R.D. Germană
	Dmitry Bilozerchev	Lou Yun	Sylvio Kroll
	Valeri Liukin	Li Ning	Sven Tippelt
1987	Vladimir Artemov	Wang Zhongsheng	Holger Behrendt
	Yuri Korolev	Xu Zhiqiang	Ulf Hoffmann
	Vladimir Novikov	Li Chunyang	Maik Bele
	Alexei Tihonkih	Guo Linxian	Mario Reichert
	URSS	R.D. Germană	China
	Igor Korobchinsky	Andreas Wecker	Li Jing
	Vladimir Artemov	Sven Tippelt	Li Chunyang
1989	Valentin Mogilny	Sylvio Kroll	Wang Zhongsheng
	Vitali Marinich	Jörg Behrend	Ma Zheng
	Valeri Belenky	Jens Milbradt	Li Ge
	Vladimir Novikov	Enrico Ambros	Guo Linxian
	URSS	China	Germania
	Vitali Scherbo	Li Jing	Sylvio Kroll
	Grigory Misutin	Li Chunyang	Andreas Wecker
1991	Valeri Liukin	Huang Huadong	Ralf Bücher
	Igor Korobchinsky	Guo Linyao	Mario Franke
	Valeri Belenky	Li Xiaoshuang	Jan-Peter Nikiferow
	Alexei Voropaev	Li Ge	Andre Hempel
1992	Fără concurs pe echipe		
1993	Fără concurs pe echipe		
	China	Rusia	Ucraina
	Fan Hongbin	Evgeni Shabaev	Rustam Charipov
	Guo Linyao	Evgeni Jukov	Yuri Ermakov
1994	Huang Huadong	Dmitri Karbanenko	Igor Korobchinski
	Huang Liping	Alexei Nemov	Vitaly Marinich
	Li Dashuang	Dmitri Trush	Grigori Misutin
	Li Xiaoshuang	Dmitri Vasilenko	Vladimir Shamenko
		Alexei Voropaev	Andrei Stepanchenko

	China	Japonia	ROMÂNIA
	Fan Bin	Yoshiaki Hatakeda	Dan Burincă
	Huang Huadong	Daisuke Nishikawa	Adrian Ianculescu
1995	Huang Liping	Hikaru Tanaka	Cristian Leric
	Li Xiaoshuang	Toshiharu Sato	Nistor Sandro
	Zhang Jinjing	Masayuki Matsunaga	Nicu Stroia
	Shen Jian	Hiromasa Masuda	Marius Urzică
	Fan Hongbin	Masayoshi Maeda	Nicolae Bejenaru
1996	Fără concurs pe echipe		
	China	Belarus	Rusia
	Jian Shen	Aleksander Tschostak	Alexei Bondarenko
	Xiaopeng Li	Ivan Ivankov	Evgeni Chukov
1997	Huang Xu	Vladimir Kasperovitsch	Nikolai Krukov
	Yu-Fu Lu	Ivan Pavlovski	Alexei Nemov
	Junfeng Xiao	Vitali Rudnitski	Dmitri Vasilenko
	Zhang Jinjing	Aleksej Sinkevitsch	Alexei Voropaev
	China	Rusia	Belarus
	Dong Zhen	Alexei Bondarenko	Ivan Ivankov
	Huang Xu	Nikolai Kriukov	Alexander Kruzhylov
1999	Li Xiaopeng	Alexei Nemov	Dimitri Kaspiarovich
	Lu Yufu	Maxim Aleshin	Alexander Shostak
	Xing Aowei	Rashid Kasumov	Vitaly Rudnitski
	Yang Wei	Evgeni Podgorni	Ivan Pavlovski
	Belarus	SUA	Ucraina
	Ivan Ivankov	Raj Bhavsar	Alexander Beresh
	Alexander Kruzhylov	Paul Hamm	Sergei Vialtsev
2001	Dimitri Kaspiarovich	Stephen McCain	Roman Zozulia
	Vitali Valinchuk	Brett McClure	Andrei Lipski
	Denis Savenkov	Sean Townsend	Ruslan Mezentsev
	Alexei Sinkevich	Guard Young	Andrei Mihailichenko
2002	Fără concurs pe echipe		
	China	SUA	Japonia
	Huang Xu	Raj Bhavsar	Takehiro Kashima
	Li Xiaopeng	Jason Gatson	Hiroyuki Tomita
2003	Teng Haibin	Morgan Hamm	Naoya Tsukahara
	Xiao Qin	Paul Hamm	Tatsuya Yamada
	Xing Aowei	Brett McClure	
	Yang Wei	Blaine Wilson	
2005	Fără concurs pe echipe		
	China	Rusia	Japonia
	Chen Yibing	Sergei Korokordin	Hiroyuki Tomita
	Liang Fuliang	Maxim Deviatovski	Takuya Nakase
2006	Zou Kai	Nikolai Kriukov	Eiichi Sekiguchi
	Feng Jing	Yury Riazanov	Hisashi Mizutori
	Xiao Qin	Dimitri Gogotov	Takehito Mori
	Yang Wei	Alexander Safoshkin	Naoya Tsukahara

	China	Japonia	Germania
	Yibing Chen	Hiroyuki Tomita	Fabian Hambüchen
	Xu Huang	Shun Kuwahara	Thomas Andergassen
2007	Fuliang Liang	Takuya Nakase	Robert Juckel
	Wei Yang	Yosuke Hoshi	Eugen Spiridonov
	Qin Xiao	Hisashi Mizutori	Marcel Nguyen
	Kai Zou	Makoto Okiguchi	Philipp Boy
2009	Fără concurs pe echipe		
	China	Japonia	Germania
	Chen Yibing	Kohei Uchimura	Philipp Boy
	Feng Zhe	Koji Yamamuro	Fabian Hambuechen
2010	Teng Haibin	Koji Uematsu	Thomas Taranu
	Yan Mingyong	Kazuhito Tanaka	Evgenij Spiridonov
	Lu Bo	Kenya Kobayashi	Sebastian Krimmer
	Zhang Chenglong	Tatsuki Nakashima	Matthias Fahrig
	China	Japonia	SUA
	Zou Kai	Kōhei Uchimura	Jacob Dalton
	Teng Haibin	Kazuhito Tanaka	Jonathan Horton
2011	Chen Yibing	Kenya Kobayashi	Danell Leyva
	Zhang Chenglong	Koji Yamamuro	Steven Legendre
	Feng Zhe	Makoto Okiguchi	Alexander Naddour
	Yan Mingyong	Yusuke Tanaka	John Orozco
2013	Fără concurs pe echipe		
	China	Japonia	SUA
	Cheng Ran	Kohei Kameyama	Jacob Dalton
	Deng Shudi	Ryohei Kato	Danell
2014	Lin Chaopan	Shogo Nonomura	Leyva
	Liu Rongbing	Kenzo Shirai	Samuel Mikulak
	Liu Yang	Tazuyuki Takeda	Alexander Naddour
	You Hao	Yusuke Tanaka	John Orozco
	Zhang Chenglong	Kohei Uchimura	Paul Ruggeri
			Donnel Whittenburg
	Japonia	M. Britanie	China
	Tomomasa Hasegawa	James Hill	Deng Shudi
	Naoto Hayasaka	Brinn Bevan	Lin Chaopan
2015	Ryohei Kato	Daniel Purvis	Liu Rongbing
	Kazuma Kaya	Louis Smith	Liu Yang
	Knezo Shirai	Kristian Thomas	Xiao Ruoteng
	Yusuke Tanaka	Max Whitlock	You Hao
	Kohei Uchimura	Nile Wilson	Zhang Chenglong

Individual compus

1903	Josef Martinez (Franța)	Georges Wierincky (Belgia)	Joseph Lux (Franța)	-
1905	Marcel Lalue (Franța)	Daniel Lavielle (Franța)	Lucien Démanet (Franța)	
1907	Josef Čada (Boemia)	Jules Rolland (Franța)	František Erben (Boemia)	
1909	Marcos Torres (Franța)	Josef Čada (Boemia)	Armand Coidelle (Franța)	
1911	Ferdinand Steiner (Boemia)	Josef Čada (Boemia)	Karel Stary (Boemia)	
		Svatopluk Svoboda (Boemia)		

1913 Marcos Torres (Franța)	Karel Stary (Boemia)	Josef Sykora (Boemia)
1915-1917	N-a avut loc – Primul Război Mondial	
1922 Frantisek Pechacek (Cehoslovacia)		
Petar Sumi (Iugoslavia)	Stane Derganc (Iugoslavia)	Miroslav Klinger (Cehoslovacia)
1926 Petar Sumi (Iugoslavia)	Josef Effenberger (Cehoslovacia)	Ladislav Vacha (Cehoslovacia)
1930 Josip Primozic (Iugoslavia)	Jan Gajdos (Cehoslovacia)	Emanuel Loeffler (Cehoslovacia)
1931 ?	Hudec (Cehoslovacia)	Savoleinen (Finlanda)
		Jan Gajdos (Cehoslovacia)
1934 Eugene Mack (Elveția)	Romeo Neri (Italia)	Emanuel Loeffler (Cehoslovacia)
1938 Jan Gajdos (Cehoslovacia)	Jan Sladek (Cehoslovacia)	Eugene Mack (Elveția)
1942	N-a avut loc – al II-lea Război Mondial	
1950 Walther Lehmann (Elveția)	Marcel Adatte (Elveția)	Olavi Rove (Finlanda)
1954 Viktor Chukarin (URSS)		
Valentin Muratov (URSS)	-	Grant Shahinian (URSS)
1958 Boris Shakhlin (URSS)	Takashi Ono (Japonia)	Yuri Titov (URSS)
1962 Yuri Titov (URSS)	Yukio Endo (Japonia)	Boris Shakhlin (URSS)
1966 Mihail Voronin (URSS)	Shuji Tsurumi (Japonia)	Akinori Nakayama (Japonia)
1970 Eizo Kenmotsu (Japonia)	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	Akinori Nakayama (Japonia)
1974 Shigeru Kasamatsu (Japonia)	Nicolai Andrianov (URSS)	Eizo Kenmotsu (Japonia)
1978 Nicolai Andrianov (URSS)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Alexander Dityatin (URSS)
1979 Alexander Dityatin (URSS)	Kurt Thomas (SUA)	Alexander Tkatchev (URSS)
1981 Yuri Korolev (URSS)	Bogdan Makuts (URSS)	Koji Gushiken (Japonia)
1983 Dimitri Bilozertchev (URSS)	Koji Gushiken (Japonia)	Lou Yun (China)
	Arthur Akopian (URSS)	
1985 Yuri Korolev (URSS)	Vladimir Artemov (URSS)	Sylvio Kroll (RD Germană)
1987 Dimitri Bilozertchev (URSS)	Yuri Korolev (URSS)	Vladimir Artemov (URSS)
1989 Igor Korobchinski (URSS)	Valentin Mogilny (URSS)	Li Jing (China)
1991 Grigory Misutin (URSS)	Vitali Scherbo (URSS)	Valeri Liukin (URSS)
1992	Nu a fost individual compus	
1993 Vitali Scherbo (Belarus)	Sergei Charkov (Rusia)	Andreas Wecker (Germania)
1994 Ivan Ivankov (Belarus)	Alexei Voropaev (Rusia)	Vitali Scherbo (Belarus)
1995 Li Xiaoshuang (China)	Vitali Scherbo (Belarus)	Evgeni Shabaev (Rusia)
1996	Nu a fost individual compus	
1997 Ivan Ivankov (Belarus)	Alexei Bondarenko (Rusia)	Naoya Tsukahara (Japonia)
1999 Nikolai Kriukov (Rusia)	Naoya Tsukahara (Japonia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2001 Feng Jing (China)	Ivan Ivankov (Belarus)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2002	Nu a fost individual compus	
2003 Paul Hamm (SUA)	Yang Wei (China)	Japon Hiroyuki Tomita (Japonia)
2005 Hiroyuki Tomita (Japonia)	Hisashi Mizutori (Japonia)	Denis Savenkov (Belarus)
2006 Yang Wei (China)	Hiroyuki Tomita (Japonia)	Fabian Hambüchen (Germania)
2007 Yang Wei (China)	Fabian Hambüchen (Germania)	Hisashi Mizutori (Japonia)
2009 Kohei Uchimura (Japonia)	Daniel Keatings (M.Britanie)	Yury Ryazanov (Rusia)
2010 Kohei Uchimura (Japonia)	Philipp Boy (Germania)	Jonathan Horton (SUA)
2011 Kohei Uchimura (Japonia)	Philipp Boy (Germania)	Koji Yamamuro (Japonia)
2013 Kōhei Uchimura (Japonia)	Ryohei Kato (Japonia)	Fabian Hambüchen (Germania)
2014 Kohei Uchimura (Japonia)	Max Whitlock (M.Britanie)	Yusuke Tanaka (Japonia)
2015 Kohei Uchimura (Japonia)	Manrique Larduet (Cuba)	Deng Shudi (China)

Sol

1930	Josip Primozic (Iugoslavia)	Emanuel Loeffler (Cehoslovacia)	Alfred Krauss (Franța)
1934	Georges Mieze (Elveția)	Eugene Mack (Elveția)	Kurt Kroetzsch (Germania)
1938	Jan Gajdos (Cehoslovacia)	Eugene Mack (Elveția)	
	Alois Hudec (Cehoslovacia)		-
1942		N-a avut loc	
1950	Ernst Gebendinger (Elveția)		
	Josef Stalder (Elveția)	-	Raymond Dot (Franța)
1954	Masao Takemoto (Japonia)		
	Valentin Muratov (URSS)	-	Karl Thoreson (SWE)
1958	Masao Takemoto (Japonia)	Takashi Ono (Japonia)	Yuri Titov (URSS)
1962	Nobuyuki Aihara (Japonia)		
	Yukio Endo (Japonia)	-	Franco Menichelli (Italia)
1966	Akinori Nakayama (Japonia)	Yukio Endo (Japonia)	Franco Menichelli (Italia)
1970	Akinori Nakayama (Japonia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Takeshi Kato (Japonia)
1974	Shigeru Kasamatsu (Japonia)	Hiroshi Kajiyama (Japonia)	Andrei Keranov (Bulgaria)
1978	Kurt Thomas (SUA)	Shigeru Kasamatsu (Japonia)	Alexander Ditiatin (URSS)
1979	Roland Bruckner (RD Germană)		
	Kurt Thomas (SUA)	-	Alexander Tkatchev (URSS)
1981	Li Yuan (China)		
	Yuri Korolev (URSS)	-	Koji Gushiken (Japonia)
1983	Tong Fei (China)	Dimitri Bilozertchev (URSS)	Li Ning (China)
1985	Tong Fei (China)	Yuri Korolev (URSS)	Li Ning (China)
1987	Lou Yun (China)	Vladimir Artemov (URSS)	Lyubomir Gueraskov (Bulgaria)
1989	Igor Korobchinski (URSS)	Vladimir Artemov (URSS)	Li Chunyang (China)
1991	Igor Korobchinski (URSS)	Vitali Scherbo (URSS)	Daisuke Nishikawa (Japonia)
1992	Igor Korobchinski (CSI)	Vitali Scherbo (CSI)	Maik Krahnberg (Germania)
1993	Grigory Misutin (Ucraina)	Vitali Scherbo (Belarus)	
	Neil Thomas (M. Britanie)	-	
1994	Vitali Scherbo (Belarus)	Neil Thomas (M. Britanie)	
	Ioannis Melissanidis (Grecia)		-
1995	Vitali Scherbo (Belarus)	Li Xiaoshuang (China)	Grigory Misutin (Ucraina)
1996	Vitali Scherbo (Belarus)	Alexei Voropaev (Rusia)	Grigory Misutin (Ucraina)
1997	Alexei Nemov (Rusia)	Dimitri Karbanenko (Franța)	Li Xiaopeng (China)
1999	Alexei Nemov (Rusia)	Gervasio Deferr (Spania)	Xing Aowei (China)
2001	Jordan Jovtchev (Bulgaria)		
	Marian Drăgulescu (România)	-	Igors Vihrovs (Letonia)
2002	Marian Drăgulescu (România)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Paul Hamm (SUA)
2003	Paul Hamm (USA)		
	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	-	Kyle Shewfelt (Canada)
2005	Diego Hypolito (Brazilia)	Brandon O'Neill (Canada)	Robert Gal (Ungaria)
		Liang Fuliang (China)	
2006	Marian Drăgulescu (România)	Diego Hypolito (Brazilia)	Kyle Shewfelt (Canada)
2007	Diego Hypolito (Brazilia)	Gervasio Deferr (Spania)	Hisashi Mizutori (Japonia)

2009	Marian Drăgulescu (România)	Zou Kai (China)	Alexander Shatilov (Israel)
2010	Eleftherios Kosmidis (Grecia)	Kohei Uchimura (Japonia)	Daniel Purvis (M. Britanie)
2011	Kohei Uchimura (Japonia)	Zou Kai (China) Alexander Shatilov (Israel)	Diego Hypolito (Brazilia)
2013	Shirai Kenzo (Japonia)	Jacob Dalton (SUA)	Kohei Uchimura (Japonia)
2014	Denis Abliazin ((Rusia)	Kenzo Shirai (Japonia)	Diego Hipolito (Brazilia)
2015	Kenzo Shirai (Japonia)	Max Whitlock (M. Britanie)	Miguel Zapata (Spania)

Cal

1903	Georges DeJagere (Franța) Joseph Lux (Franța) Henricus Thyssen (Olanda)	-	-
1905	Georges DeJagere (Franța)	Marcel Lalue (Franța)	Daniel Lavielle (Franța)
1907	František Erben (Boemia)	Jules Rolland (Franța)	Karel Sal (Boemia)
1909		Fără concurs la cal	
1911	Oswaldo Palazzi (Italia)	Giorgio Zampori (Italia) Paolo Salvi (Italia)	-
1913	Giorgio Zampori (Italia)	N. Aubry (Franța) Marcos Torres (Franța) Oswaldo Palazzi (Italia)	-
1915-1917		Nu a avut loc – Primul Război Mondial	
1922	Miroslav Klinger (Cehoslovacia)	Stanislav Jindruch (Cehoslovacia) Leon Stukelj (Iugoslavia) Petar Sumi (Iugoslavia)	Miroslav Karasek (Cehoslovacia) Slavko Hlastan (Iugoslavia)
1926	Jan Karafiat (Cehoslovacia)	Jan Gajdos (Cehoslovacia)	Ladislav Vacha (Cehoslovacia)
1930	Josip Primozic (Iugoslavia)	Petar Sumi (Iugoslavia)	Jan Gajdos (Cehoslovacia)
1934	Eugene Mack (Elveția)	Edy Steinemann (Elveția)	Jan Sladek (Cehoslovacia)
1938	Michael Reusch (Elveția) (Cehoslovacia)	Vratislav Petrcek	Léo Schuermann (Elveția)
1942		Nu a avut loc – Al II-lea Război Mondial	
1950	Josef Stalder (Elveția)	Marcel Adatte (Elveția)	Walther Lehmann (Elveția)
1954	Grant Shahnian (URSS)	Josef Stalder (Elveția)	Viktor Chukarin (URSS)
1958	Boris Shakhlin (URSS)	Pavel Stolbov (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1962	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Boris Shakhlin (URSS) Takashi Mitsukuri (Japonia)	Yu Lieh Feng (China)
1966	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Mihail Voronin (URSS)	Takeshi Kato (Japonia)
1970	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Viktor Klimenko (URSS)
1974	Zoltan Magyar (Ungaria)	Nicolai Andrianov (URSS)	Eizo Kenmotsu (Japonia)
1978	Zoltan Magyar (Ungaria)	Eberhard Gienger (RF Germania)	Stojan Deltchev (Bulgaria)
1979	Zoltan Magyar (Ungaria)	Kurt Thomas (SUA)	Koji Gushiken (Japonia)
1981	Li Xiaoping (China) Michael Nikolay (RD Germană)	Yuri Korolev (URSS) -	Gyorgy Guczoghy (Ungaria)
1983	Dimitri Bilozertchev (URSS)	Li Xiaoping (China) Gyorgy Guczoghy (Ungaria)	-
1985	Valentin Mogilny (URSS)	Li Ning (China)	Hiroyuki Konishi (Japonia)

1987 Zsolt Borkai (Ungaria)	Dimitri Bilozertchev (URSS)	-	Lyubomir Gueraskov (Bulgaria)
1989 Valentin Mogilny (URSS)	Andreas Wecker (RD Germană)		Li Jing (China)
1991 Valeri Belenki (URSS)	Guo Linyao (China)		Li Jing (China)
1992 Li Jing (China)	Vitali Scherbo (CSI)		
	Pae Gil-Su (RPD Coreană)	-	-
1993 Pae Gil-Su (RPD Coreană)	Andreas Wecker (Germania)		Karoly Schupkegel (Ungaria)
1994 Marius Urzică (România)	Eric Poujade (Franța)		Donghua Li (Elveția)
	Vitali Marinich (Ucraina)		
1995 Donghua Li (Elveția)	Huang Huadong (China)		Yoshiavaki Hatakeda (Japonia)
1996 Pae Gil-Su (RPD Coreană)	Donghua Li (Elveția)		Alexei Nemov (Rusia)
1997 Valeri Belenki (Germania)	Eric Poujade (Franța)		Pae Gil-Su (RPD Coreană)
1999 Alexei Nemov (Rusia)	Marius Urzică (România)		Nikolai Kriukov (Rusia)
2001 Marius Urzică (România)	Xiao Qin (China)		Olexander Beresh (Ucraina)
2002 Marius Urzică (România)	Xiao Qin (China)		Takehiro Kashima (Japonia)
2003 Teng Haibin (China)			
	Takehiro Kashima (Japonia)	-	Nikolai Kriukov (Rusia)
2005 Xiao Qin (China)	Ioan Suciu (România)		Takehiro Kashima (Japonia)
2006 Xiao Qin (China)	Prashnath Sellathurai (Australia)		Alexander Artemev (SUA)
2007 Xiao Qin (China)	Krisztian Berki (Ungaria)		Louis Smith (M.Britanie)
2009 Zhang Hongtao (China)	Krisztián Berki (Ungaria)		Prashanth Sellathurai (Australia)
2010 Krisztián Berki (Ungaria)	Louis Smith (M.Britanie)		Prashanth Sellathurai (Australia)
2011 Krisztián Berki (Ungaria)	Cyril Tommasone (Franța)		Louis Smith (M.Britanie)
2013 Kohei Kameyama (Japonia)	Max Whitlock (M.Britanie)		Daniel Corral Barron (MEX)
2014 Krsztian Berki (Ungaria)	Filip Ude (Croatia)		Cyril Tommasone (Franța)
2015 Max Whitlock (M. Britanie)	Louis (M.Britanie)		Harutyun Merdinyan (Armenia)
	Kazuma Kaya (Japonia)		

Inele

1903 Josef Martinez (Franța)	François Walravens (Belgia)		
	Joseph Lux (Franța)		-
1905	Nu au fost în program		
1907	Nu au fost în program		
1909 Marcos Torres (Franța)	Angelo Mozzoncini (Italia)		
	Giorgio Romano (Italia)		
	-		Giorgio Zampori (Italia)
	František Erben (Boemia)		
1911 Ferdinand Steiner (Boemia)	Dominique Follaci (Franța)		
	Antoine Costa (Franța)		
	Pietro Bianchi (Italia)		-
1913 Marcos Torres (Franța)			
	Laurent Grech (Franța)		
	Guido Boni (Italia)		
	Giorgio Zampori (Italia)		
	-		-
1915-1917	N-a avut loc – Primul Război Mondial		
1922 Miroslav Karasaek (Cehoslovacia)	Miroslav Klinger (Cehoslovacia)		František Pecháček (Cehoslovacia)

Joseph Maly (Cehoslovacia)	Stanislav Jindruch (Cehoslovacia)	
Petar Sumi (Iugoslavia)	Frantisek Venacek (Cehoslovacia)	
Leon Stuckelj (Iugoslavia)	-	
1926 Leon Stuckelj (Iugoslavia)	Ladislav Vacha (Cehoslovacia)	Bedrich Supcik (Cehoslovacia)
1930 Emanuel Loeffler	Jan Gajdos (Cehoslovacia)	(Cehoslovacia)
1934 Alois Hudec (Cehoslovacia)	Eugene Mack (Elveția)	Mathias Logelin (Luxemburg)
	Jaroslav Kollinger (Cehoslovacia)	
1938 Alois Hudec (Cehoslovacia)	Michael Reusch (Elveția)	
1942	N-a avut loc – Al II-lea Război Mondial	
1950 Walther Lehmann (Elveția)	Olavi Rove (Finlanda)	Hans Eugster (Elveția)
1954 Albert Azarian (URSS)	Eugen Korolkov (URSS)	Valentin Muratov (URSS)
1958 Albert Azarian (URSS)	Nobuyuki Aihara (Japonia)	Yuri Titov (URSS)
1962 Yuri Titov (URSS)	Yukio Endo (Japonia)	
	Boris Shakhlin (URSS)	-
1966 Mihail Voronin (URSS)	Akinori Nakayama (Japonia)	Franco Menichelli (Italia)
1970 Akinori Nakayama (Japonia)	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	Mihail Voronin (URSS)
1974 Dan Grecu (România)		
Nicolai Andrianov (URSS)	-	Andrzej Szajna (Polonia)
1978 Nicolai Andrianov (URSS)	Alexander Ditiatin (URSS)	Dan Grecu (România)
1979 Alexander Ditiatin (URSS)	Dan Grecu (România)	Alexander Tkatchev (URSS)
1981 Alexander Ditiatin (URSS)	Huang Yubin (China)	Bogdan Makuts (URSS)
1983 Koji Gushiken (Japonia)		
Dimitri Bilozertchev (URSS)	-	Li Ning (China)
1985 Li Ning (China)		Yuri Balobanov (URSS)
Yuri Korolev (URSS)	-	Kyoji Yamawaki (Japonia)
1987 Yuri Korolev (URSS)	Li Ning (China)	
	Dimitri Bilozertchev (URSS)	-
1989 Andreas Aguilar	Andreas Wecker (RD Germană)	Yuri Chechi (Italia)
(RF Germania)	Vitali Marinich (URSS)	
1991 Grigory Misutin (URSS)	Andreas Wecker (Germania)	Yuri Chechi (Italia)
1992 Vitali Scherbo (CSI)	Szilveszter Csollany (Ungaria)	Grigory Misutin (CSI)
1993 Yuri Chechi (Italia)	Andreas Wecker (Germania)	Ivan Ivankov (Belarus)
1994 Yuri Chechi (Italia)	Paul O'Neill (SUA)	Valeri Belenki (Germania)
	Dan Burincă (România)	
1995 Yuri Chechi (Italia)	Dan Burincă (România)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
1996 Yuri Chechi (Italia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	
	Szilveszter Csollany (Ungaria)	-
1997 Yuri Chechi (Italia)	Szilveszter Csollany (Ungaria)	Ivan Ivankov (Belarus)
1999 Dong Zhen (China)	Szilveszter Csollany (Ungaria)	Dimos Tampakos (Grecia)
2001 Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Szilveszter Csollany (Ungaria)	Andrea Coppolino (Italia)
2002 Szilveszter Csollany (Ungaria)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Matteo Morandi (Italia)
2003 Jordan Jovtchev (Bulgaria)		Andrea Coppolino (Italia)
Dimos Tampakos (Grecia)	-	Matteo Morandi (Italia)
2005 Yuri van Gelder (Olanda)	Alexander Safoshkin (Rusia)	Matteo Morandi (Italia)
2006 Chen Yibing (China)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Yuri van Gelder (Olanda)
2007 Chen Yibing (China)	Yuri van Gelder (Olanda)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2009 Yang Mingyong (China)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Oleksandr Vorobiov (Ucraina)
2010 Chen Yibing (China)	Yang Mingyong (China)	Matteo Morandi (Italia)

2011	Chen Yibing (China)	Arthur Zanetti (Brazilia)	Koji Yamamuro (Japonia)
2013	Nabarrete Zanetti (Brazilia)	Alexandr Baladin (Rusia)	Brandon Wynn (SUA)
2014	Liu Yang (China)	Arthur Zanetti (Brazilia)	You Hao (China)
		Denis Abliazin (Rusia)	
2015	Elefterios Petrounias (Grecia)	You Hao (China)	Liu Yang (China)

Sărituri

1934	Eugene Mack (Elveția)	Edy Steinemann (Elveția)	Romeo Neri (Italia)
1938	Eugene Mack (Elveția)	Walter Beck (Elveția)	Hans Naegelin (Elveția)
1942		N-a avut loc	
1950	Ernst Gebendinger (Elveția)	Olavi Rove (Finlanda)	Walther Lehmann (Elveția)
1954	Leo Sotornik (Cehoslovacia)	Helmuth Bantz (RF Germania)	Serguei Diaiani (URSS)
1958	Yuri Titov (URSS)	Masao Takemoto (Japonia)	Takashi Ono (Japonia)
1962	Premysel Krbec (Cehoslovacia)	Haruhiro Yamashita (Japonia)	Yukio Endo (Japonia)
			Boris Shakhlin (URSS)
1966	Haruhio Matsuda (Japonia)	Takeshi Kato (Japonia)	Akinori Nakayama (Japonia)
1970	Mitsuo Tsukahara (Japonia)	Viktor Klimenko (URSS)	Takeshi Kato (Japonia)
1974	Shigeru Kasamatsu (Japonia)	Nicolai Andrianov (URSS)	Hiroshi Kajiyama (Japonia)
1978	Junichi Shimizu (Japonia)	Nicolai Andrianov (URSS)	Ralph Baerthel (RDG)
1979	Alexander Ditiatin (URSS)	Nicolai Andrianov (URSS)	Ralph Baerthel (RDG)
			Bart Conner (SUA)
1981	Ralf Hemman (RD Germană)	Arthur Akopian (URSS)	Bogdan Makuts (URSS)
1983	Arthur Akopian (URSS)	Li Ning (China)	Bernd Jensch (RD Germană)
1985	Yuri Korolev (URSS)	Lou Yun (China)	
		Laurent Barbieri (Franța)	-
1987	Lou Yun (China)		
	Sylvio Kroll (RD Germană)	-	Dan Kolev (Bulgaria)
1989	Joerg Behrend (RD Germană)	Sylvio Kroll (RD Germană)	Vladimir Artemov (URSS)
1991	Yoo Ok-Ryul (Coreea de Sud)	Vitali Scherbo (URSS)	Yutaka Aihara (Japonia)
1992	Yoo Ok-Ryul (Coreea de Sud)	Igor Korobchinski (CSI)	Curtis Hibbert (Canada)
			Victor Colon (Puerto Rico)
1993	Vitali Scherbo (Belarus)	Feng Chih Chang (TPE)	Yoo Ok-Ryul (Coreea S.)
1994	Vitali Scherbo (Belarus)	Li Xiaoshuang (China)	Yeo Hong-Chul (Coreea S.)
1995	Alexei Nemov (Rusia)		
	Grigori Misutin (Ucraina)	-	Vitali Scherbo (Belarus)
1996	Alexei Nemov (Rusia)	Andrea Massucchi (Italia)	
		Yeo Hong-Chul (Coreea de Sud)	-
1997	Sergei Fedorchenko (Kazahstan)	Nicolai Kryukov (Rusia)	Adrian Ianculescu (România)
1999	Li Xiaopeng (China)	Evgeni Sapronenko (Letonia)	Dieter Rehm (Elveția)
2001	Marian Drăgulescu (România)	Evgeni Sapronenko (Letonia)	Charles Leon Tamayo (Cuba)
2002	Li Xiaopeng (China)	Leszek Blanik (Polonia)	Yang Wei (China)
2003	Li Xiaopeng (China)	Marian Drăgulescu (România)	Kyle Shewfelt (Canada)
2005	Marian Drăgulescu (România)	Leszek Blanik (Polonia)	Alin Jivan (România)
2006	Marian Drăgulescu (România)	Dimitri Kaspiarovich (Belarus)	Fabian Hambüchen (Germania)

2007	Leszek Blanik (Polonia)	Ilie Daniel Popescu (România)	Ri Se Gwang (RPD Coreeană)
2009	Marian Drăgulescu (România)	Flavius Koczi (România)	Anton Golotsutskov (Rusia)
2010	Thomas Bouhail (Franța)	Anton Golotsutskov (Rusia)	Dmitri Kaspiarovich (Belarus)
2011	Yang Hak-seon (Coreea de Sud)	Anton Golotsutskov (Rusia)	Makoto Okiguchi (Japonia)
2013	Yang Hak Seon (Coreea de Sud)	Steven Legendre (SUA)	Kristian Thomas (M. Britanie)
2014	Ri Se Gwang (RPD Coreeană)	Igor Radivilov (Ucraina)	Jacob Dalton (SUA)
2015	Ri Se Gwang (RPD Coreeană)	Marian Drăgulescu (România)	Donnell Whittenburg (SUA)

Paralele

1903	Josef Martinez (Franța) François Hentges (Luxemburg)	André Bordang (Luxemburg)	Eugène Dua (Belgia)
1905	Josef Martinez (Franța) Marcel Lalue (Franța)	-	Pierre Paysse (Franța)
1907	Joseph Lux (Franța)	Josef Čada (Boemia)	Louis Segura (Franța) František Erben (Boemia)
1909	Josef Martinez (Franța)	Marcos Torres (Franța) Auguste Castille (Franța) Josef Čada (Boemia)	-
1911	Giorgio Zampori (Italia)	Dominique Follaci (Franța)	Jules Labéeu (Belgia) Antoine Costa (Franța) Jules Lecoutre (Franța) Paolo Salvi (Italia) Stane Vidmar (Boemia) Ferdinand Steiner (Boemia)
1913	Giorgio Zampori (Italia) Guido Boni (Italia)	-	Pierre Hentges (Luxemburg)
1915-1917		N-a avut loc – Primul Război Mondial	
1922	Leon Stuckelj (Iugoslavia)	Miroslav Klinger (Cehoslovacia)	Stanislav Jindruch (Cehoslovacia) Petar Sumi (Iugoslavia)
		Stane Vidmar (Iugoslavia) Stane Derganc (Iugoslavia) Vladimir Simoncic (Iugoslavia)	
1926	Ladislav Vacha (Cehoslovacia)	Jan Gajdos (Cehoslovacia)	Leon Stuckelj (Iugoslavia)
1930	Josip Primozic (Iugoslavia)	Alfred Krauss (Franța)	Ladislav Vacha (Cehoslovacia)
1934	Eugene Mack (Elveția)	Josef Walter (Elveția)	Walter Bach (Elveția)
1938	Michael Reusch (Elveția)	Alois Hudec (Cehoslovacia)	Josip Primozic (Iugoslavia)
1942		N-a avut loc – Al II-lea Război Mondial	
1950	Hans Eugster (Elveția)	Olavi Rove (Finlanda)	Raymond Dot (Franța)
1954	Viktor Chukarin (URSS)	Josef Stalder (Elveția)	Helmuth Bantz (RF Germania) Masao Takemoto (Japonia) Hans Eugster (Elveția)
1958	Boris Shakhlin (URSS)	Takashi Ono (Japonia)	Pavel Stolbov (URSS)
1962	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Boris Shakhlin (URSS)	Yukio Endo (Japonia)
1966	Sergei Diamidov (URSS)	Mihail Voronin (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)

1970	Akinori Nakayama (Japonia)	Eizo Kenmotsu (Japonia)	
		Mihail Voronin (URSS)	-
1974	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Nicolai Andrianov (URSS)	Vladimir Marchenko (URSS)
1978	Eizo Kenmotsu (Japonia)	Hiroshi Kajiyama (Japonia)	
		Nicolai Andrianov (URSS)	-
1979	Bart Conner (SUA)	Alexander Tkatchev (URSS)	
		Kurt Thomas (SUA)	-
1981	Koji Gushiken (Japonia)		
	Alexander Ditiatin (URSS)	-	Nobuyuki Kajitani (Japonia)
1983	Lou Yun (China)		Koji Sotomura (Japonia)
	Vladimir Artemov (URSS)	-	Tong Fei (China)
1985	Sylvio Kroll (RD Germană)		
	Valentin Mogilny (URSS)	-	Koji Gushiken (Japonia)
1987	Vladimir Artemov (URSS)	Dimitri Bilozertchev (URSS)	Sven Tippelt (RD Germană)
1989	Li Jing (China)		
	Vladimir Artemov (URSS)	-	Andreas Wecker (RD Germană)
1991	Li Jing (China)	Igor Korobchinski (URSS)	Guo Linyao (China)
1992	Li Jing (China)		
	Alexei Voropaev (CSI)	-	Valeri Belenki (CSI)
1993	Vitali Scherbo (Belarus)	Igor Korobchinski (Ucraina)	Valeri Belenki (Germania)
1994	Huang Liping (China)	Rustam Sharipov (Ucraina)	Alexei Nemov (Rusia)
1995	Vitali Scherbo (Belarus)	Huang Liping (China)	Hikaru Tanaka (Japonia)
1996	Rustam Sharipov (Ucraina)	Vitali Scherbo (Belarus)	
		Alexei Nemov (Rusia)	-
1997	Zhang Jinjing (China)	Li Xiaopeng (China)	Naoya Tsukahara (Japonia)
1999	Lee Joo-Hyung (Coreea de Sud)	Alexei Bondarenko (Rusia)	
		Naoya Tsukahara (Japonia)	-
2001	Sean Townsend (SUA)	Eric Lopez Rios (Cuba)	Ivan Ivankov (Belarus)
2002	Li Xiaopeng (China)	Mitja Petkovšek (Slovenia)	Alexei Sinkevich (Belarus)
2003	Li Xiaopeng (China)	Huang Xu (China)	
		Alexei Nemov (Rusia)	-
2005	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Li Xiaopeng (China)	Yann Cucherat (Franța)
2006	Yang Wei (China)	Hiroyuki Tomita (Japonia)	
		Yoo Won-Chul (Coreea S.)	-
2007	Kim Dae-Eun (Coreea S.)		
	Mitja Petkovsek (Slovenia)	-	Anton Fokin (UZB)
2009	Wang Guanyin (China)	Feng Zhe (China)	Kazuhito Tanaka (Japonia)
2010	Feng Zhe (China)	Teng Haibin (China)	Kohei Uchimura (Japonia)
2011	Danell Leyva (SUA)	Vasileios Tsolakidis (Grecia)	
		Zhang Chenglong (China)	-
2013	Lin Chaopan (China)	Kohei Uchimura (Japonia)	John Orozco (USA)
2014	Oleg Verniaev (Ucraina)	Danell Leyva (SUA)	Ryohei Kato (Japonia)
2015	You Hao (China)	Oleg Verniaev (Ucraina)	Oleg Stepko (Azerbaidjan)
			Deng Shudi (China)

Bară

1903 Josef Martinez (Franța)	Charles Van Hulle (Belgia) Jules Lecoutre (Franța) Pierre Paysse (Franța)	-
1905 Marcel Lalue (Franța)	Josef Martinez (Franța)	Pierre Paysse (Franța) Lucien Démanet (Franța)
1907 Georges Charmoille (Franța) František Erben (Boemia)	-	Jules Rolland (Franța)
1909 Josef Martinez (Franța)	František Erben (Boemia) Josef Čada (Boemia) K. Fuchs (Boemia)	-
1911 Josef Čada (Boemia)	Marcos Torres (Franța)	Giorgio Romano (Italia) Svatopluk Svoboda (Boemia)
1913 Marcos Torres (Franța) Josef Čada (Boemia)	-	Oswaldo Palazzi (Italia) A. Demol (Belgia)
1922 Leon Štukelj (Iugoslavia)	Stane Derganc (Iugoslavia)	František Pecháček (Cehoslovacia)
Miroslav Klinger (Cehoslovacia) Petar Sumi (Iugoslavia)	Miroslav Karasek (Cehoslovacia)	Stane Vidmar (Iugoslavia)
1926 Leon Štukelj (Iugoslavia)	Josip Primožič (Iugoslavia)	Ladislav Vácha (Cehoslovacia) Leon Štukelj (Iugoslavia)
1930 István Pelle (Ungaria)	Miklós Péter (Ungaria)	
1934 Ernst Winter (Germania)	Heinz Sandrock (Germania) Georges Miez (Elveția)	-
1938 Michael Reusch (Elveția)	Alois Hudec (Cehoslovacia)	Walter Beck (Elveția)
1950 Paavo Aaltonen (Finlanda)	Vaikko Uthanan (Finlanda)	Walther Lehmann (Elveția) Josef Stalder (Elveția)
1954 Valentin Muratov (URSS)	Helmuth Bantz (RF Germania) Boris Shakhlin (URSS)	-
1958 Boris Shakhlin (URSS)	Albert Azarian (URSS)	Masao Takemoto (Japonia) Yuri Titov (URSS)
1962 Takashi Ono (Japonia)	Yukio Endo (Japonia) Pavel Stolbov (URSS)	-
1966 Akinori Nakayama (Japonia)	Yukio Endo (Japonia)	Takashi Mitsukuri (Japonia)
1970 Eizo Kenmotsu (Japonia)	Akinori Nakayama (Japonia)	Klaus Köste (RD Germană) Takuji Hayata (Japonia)
1974 Eberhard Gienger (RF Germania)	Wolfgang Thuene (RDG)	Eizo Kenmotsu (Japonia) Andrzej Szajna (Polonia)
1978 Shigeru Kasamatsu (Japonia)	Eberhard Gienger (RDG)	Stojan Deltchev (Bulgaria) Gennadi Kryssin (URSS)
1979 Kurt Thomas (SUA)	Alexander Tkatchev (URSS)	Alexander Ditiatin (URSS)
1981 Alexander Tkatchev (URSS)	Eberhard Gienger (RFG) Arthur Akopian (URSS)	-
1983 Dimitri Bilozertchev (URSS)	Philippe Vatuone (Franța) Alexander Pogorelov (URSS)	-
1985 Tong Fei (China)	Sylvio Kroll (RD Germană)	Mitsuaki Watanabe (Japonia)
1987 Dimitri Bilozertchev (URSS)	Curtis Hibbert (Canada)	Holger Behrendt

		(RD Germană)
		Zsolt Borkai (Ungaria)
1989	Li Chunyang (China)	Vladimir Artemov (URSS)
1991	Li Chunyang (China)	
	Ralf Buechner (Germania)	-
1992	Grigory Misutin (CSI)	Li Jing (China)
1993	Sergei Charkov (Rusia)	Marius Gherman (România)
1994	Vitali Scherbo (Belarus)	Zoltán Supola (Ungaria)
1995	Andreas Wecker (Germania)	Yoshiavaki Hatakeda (Japonia)
		Krasimir Dounev (Bulgaria)
		Zhang Jinjing (China)
1996	Jesus Carballo (Spania)	Krasimir Dounev (Bulgaria)
1997	Jani Tanskanen (Finlanda)	Jesus Carballo (Spania)
1999	Jesus Carballo (Spania)	Alexander Jelkov (Canada)
2001	Vlasios Maras (Grecia)	Olexander Beresh (Ucraina)
		Philippe Rizzo (Australia)
		-
2002	Vlasios Maras (Grecia)	Ivan Ivankov (Belarus)
2003	Takehiro Kashima (Japonia)	Igor Cassina (Italia)
2005	Aljaz Pegan (Slovenia)	Yann Cucherat (Franța)
2006	Philippe Rizzo (Australia)	Aljaz Pegan (Slovenia)
2007	Fabian Hambüchen (Germania)	Aljaz Pegan (Slovenia)
2009	Zou Kai (China)	Epke Zonderland (Olanda)
2010	Zhang Chenglong (China)	Epke Zonderland (Olanda)
		Fabian Hambüchen (Germania)
2011	Zou Kai (China)	Zhang Chenglong (China)
2013	Epke Zonderland (Olanda)	Fabian Hambuechen (Germania)
2014	Epke Zonderland (Olanda)	Kohei Uchimura (Japonia)
2015	Kohei Uchimura (Japonia)	Danell Leyva (SUA)
		Aljaz Pegan (Slovenia)
		Alexei Nemov (Rusia)
		Valeri Goncharov (Ucraina)
		Vlasios Maras (Grecia)
		Hisashi Mizutori (Japonia)
		Igor Cassina (Italia)
		Marjo Moznik (Croația)
		Manrique Larduet (Cuba)

FEMININ

Echipe

1934	Cehoslovacia	Ungaria	Polonia
	Vlasta Děkanová	Margit Kalocsai	Janina Skyrllinska
1938	Cehoslovacia	Iugoslavia	Polonia
	Vlasta Děkanová		Marta Majowska
	Zdenka Vjerzimirsková		
	Matylda Pálfyová		
1950	Suedia	Franța	Italia
	Anna Petersson	Alexandra Lemoine	Laura Micheli
	Evy Berggren	Ginette Durand	Marja Nutti
	Ingrid Sandhal	Jeanette Vowelbacher	Licia Macchini
	Kari Lindberg	Irenne Pittelion	Liliana Scaricabarozzi
	Ann-Sofi Petersson	Madeleine Jouffroy	Elena Santoni
	Gunnel Ljungstrom	Christine Palau	Anna Monlarini
		Colette Hue	
		Liliane Montagne	
1954	URSS	Ungaria	Cehoslovacia
	Nina Bocharova	Eva Banati	Eva Bosáková
	Pelageya Danilova	Ilona Milanovits	Miroslava Brdičková

	Maria Gorokhovskaya	Iren Karcsics	Věra Drazdíková
	Larisa Latynina	Erzsebet Köteles	Zdena Lizkova
	Tamara Manina	Aliz Kertesz	Anna Marejková
	Sofia Muratova	Olga Tass	Alena Reichová
	Galina Rud'ko	Edit Vasarhelyi	Věra Vančurová
	Galina Sarabidze	Ágnes Keleti	Alena Chadimová
1958	URSSS	Cehoslovakia	ROMÂNIA
	Polina Astakhova	Eva Bosáková	Elena Dobrovolschi
	Raisa Borisova	Věra Čáslavská	Atanasia Ionescu
	Lidia Kalinina	Anna Marejková	Sonia Iovan
	Larisa Latynina	Matylda Matoušková	Emilia Vătăşoiu-Liţă
	Tamara Manina	Ludmila Švédová	Ileana Petrosanu
	Sofia Muratova	Adolfina Tačová	Elena Leuşteanu
1962	URSSS	Cehoslovakia	Japonia
	Polina Astakhova	Eva Bosáková	Ginko Abukawa
	Lidiya Ivanova	Věra Čáslavská	Keiko Ikeda
	Larisa Latynina	Libuse Cmiralova	Taniko Nakamura
	Tamara Manina	Hana Ruzickova	Kiyoko Ono
	Sofia Muratova	Ludmila Svedova	Toshiko Shirasu
	Irina Pervushina	Adolfina Tkacikova	Hiroko Tsuji
1966	Cehoslovakia	URSSS	Japonia
	Věra Čáslavská	Polina Astakhova	Keiko Ikeda
	Jindra Kostálová	Zinaida Druzhinina	Hiroko Ikenaga
	Marianna Krajčířová	Olga Kharlova	Mitsuko Kandori
	Jana Kubičková	Natalia Kuchinskaya	Taniko Mitsukuri
	Bohumila Řimnáčová	Larisa Latynina	Taki Shibuya
	Jaroslava Sedláčková	Larisa Petrik	Yasuko Furuyama
1970	URSSS	RD Germaná	Cehoslovakia
	Lyubov Burda	Angelika Hellmann	Soňa Brázdová
	Olga Karaseva	Marianne Moack	Luba Krasna
	Tamara Lazakovich	RichardaSchmeißer	Hana Lišková
	Larissa Petrik	Karin Janz	Marianna Krajcirova
	Ludmilla Tourischeva	Christine Schmitt	Bohumila Řimnáčová
	Zinaida Voronina	Erika Zuchold	Marcella Váchová
1974	URSSS	RD Germaná	Ungaria
	Nina Dronova	Richarda Schmeißer	Krisztina Medveczky
	Nellie Kim	Bärbel Röhrich	Zsuzsa Nagy
	Olga Korbut	Heike Gerisch	Marta Egervari
	Elvira Saadi	Irene Abel	Monika Cszaszar
	Rusudan Sikharulidze	Angelika Hellmann	Zsuzsa Matulai
	Ludmilla Tourischeva	Annelore Zinke	Agnes Banfai
1979	ROMÂNIA	URSSS	RD Germaná
	Nadia Comănesci	Maria Filatova	Maxi Gnauck
	Rodica Dunca	Nellie Kim	Regina Grabolle
	Emilia Eberle	Elena Naimushina	Silvia Hindorff
	Melita Ruhn	Natalia Shaposhnikova	Steffi Kraker
	Dumitriţa Turner	Natalia Tereschenko	Katharina Rensch
	Marilena Vlădăreău	Stella Zakharova	Karola Sube

1981	URSSS Yelena Davydova Olga Bicherova Maria Filatova Stella Zakharova Elena Polevaya Natalia Ilienکو	China Wen Jia Ma Yanhong Chen Wenyan Zhu Zheng Wu Jiani Li Cuiling	RD Germană Steffi Kraker Annett Lindner Maxi Gnauck Birgit Senff Kerstin Jakobs Franka Voigt
1983	URSSS Olga Bicherova Tatiana Frolova Natalia Ilienکو Olga Mostepanova Albina Shishova Natalia Yurchenko	ROMÂNIA Lavinia Agache Mirela Barbălată Laura Cutina Simona Renciu Mihaela Stănuleş Ecaterina Szabo	RD Germană Maxi Gnauck Gabriele Fahrnich Astrid Heese Diana Morawe Silvia Rau Bettina Schieferdecke
1985	URSSS Irina Baraksanova Vera Kolesnikova Olga Mostepanova Oksana Omelianchik Yelena Shushunova Natalia Yurchenko	ROMÂNIA Laura Cutina Eugenia Golea Celestina Popa Daniela Silivaş Ecaterina Szabo Camelia Voinea	RD Germană Gabriele Fahrnich Jana Fuhmann Martina Jentsch Dagmar Kersten Ulrike Klotz Jana Vogel
1987	ROMÂNIA Aurelia Dobre Eugenia Golea Celestina Popa Daniela Silivaş Ecaterina Szabo Camelia Voinea	URSSS Svetlana Baitova Svetlana Boguinskaya Elena Gurova Oksana Omelianchik Yelena Shushunova Tatiana Tuzhikova	RD Germană Gabriele Fahrnich Astrid Heese Martina Jentsch Ulrike Klotz Klaudia Rapp Dörte Thümmeler
1989	URSSS Svetlana Baitova Svetlana Boginskaya Olesya Dudnik Natalia Laschenova Elena Sazonenkova Olga Strazheva	ROMÂNIA Cristina Bontaş Daniela Silivaş Aurelia Dobre Lăcrămioara Filip Eugenia Popa Gabriela Potorac	China Chen Cuiting Fan Di Li Yan Ma Ying Wang Wenjing Yang Bo
1991	URSSS Svetlana Boginskaya Tatiana Gutsu Tatiana Lyssenko Oksana Chusovitina Rozalia Galiyeva Natalia Kalinina	SUA Shannon Miller Kim Zmeskal Betty Okino Kerri Strug Michelle Campi Hilary Grivich	ROMÂNIA Cristina Bontaş Lavinia Miloşovici Vanda Hădărean Maria Neculiţă Mirela Paşca Eugenia Popa
1992		Doar probe individuale	
1993		Doar probe individuale	
1994	ROMÂNIA Simona Amânar Gina Gogean Nadia Hăţăgan Ionela Loaieş	SUA Amanda Borden Amy Chow Dominique Dawes Larissa Fontaine	Rusia Oksana Fabricnova Elena Grosheva Evgenia Rodina Natalia Ivanova

	Daniela Mărănduca	Shannon Miller	Svetlana Khorkina
	Lavinia Miloșovici	Jaycie Phelps	Dina Kotchetkova
	Claudia Presăcan	Kerri Strug	Elena Lebedeva
1995	ROMÂNIA	China	SUA
	Simona Amânar	Bi Wenjing	Mary Beth Arnold
	Andreea Cacovean	Ji Liya	Theresa Kulikowski
	Gina Gogean	Liu Xuan	Shannon Miller
	Nadia Hățăgan	Mao Yanling	Dominique Moceanu
	Alexandra Marinescu	Qiao Ya	Jaycie Phelps
	Lavinia Miloșovici	Meng Fei	Kerri Strug
	Claudia Presăcan	Mo Huilan	Doni Thompson
1996		Doar probe individuale	
1997	ROMÂNIA	Rusia	China
	Simona Amânar	Doni Thompson	Bi Wenjing
	Gina Gogean	Elena Dolgopolova	Liu Xuan
	Alexandra Marinescu	Elena Produnova	Kui Yuan Yuan
	Claudia Presăcan	Elena Grosheva	Zhou Duan
	Mirela Țugurlan	Svetlana Khorkina	Meng Fei
	Corina Ungureanu	Evgenia Kuznetsova	Mo Huilan
1999	ROMÂNIA	Rusia	China
	Simona Amânar	Svetlana Khorkina	Bai Chunyue
	Loredana Boboc	Anna Kovalyova	Huang Mandan
	Andreea Isărescu	Evgenia Kuznetsova	Ling Jie
	Maria Olaru	Elena Produnova	Liu Xuan
	Corina Ungureanu	Elena Zamolodchikova	Xu Jing
	Andreea Răducan	Yekaterina Lobaznyuk	Dong Fangxiao
2001	ROMÂNIA	Rusia	SUA
	Andreea Răducan	Svetlana Khorkina	Mohini Bhardwaj
	Loredana Boboc	Ludmila Ejova	Katie Heenan
	Andrea Ulmeanu	Elena Zamolodchikova	Ashley Miles
	Silvia Stroescu	Maria Zassypkina	Tasha Schwikert
	Sabina Cojocar	Natalia Ziganshiva	Rachel Tidd
	Carmen Ionescu	-	Tabitha Yim
2002		Nu a fost concurs pe echipe	
2003	SUA	ROMÂNIA	Australia
	Courtney Kupets	Oana Ban	Monette Russo
	Terin Humphrey	Alexandra Eremia	Allana Slater
	Chellsie Memmel	Florica Leonida	Belinda Archer
	Carly Patterson	Andreea Munteanu	Jacqueline Dunn
	Tasha Schwikert	Cătălina Ponor	Danielle Kelley
	Hollie Vise	Monica Roșu	Stephanie Moorehouse
2005		Nu a fost concurs pe echipe	
2006	China	SUA	Rusia
	Zhou Zhuoru	Jana Bieger	Svetlana Klyukina
	Zhang Nan	Chellsie Memmel	Kristina Pravdina
	Cheng Fei	Alicia Sacramone	Polina Miller
	Pang Panpan	Anastasia Liukin	Elena Zamolodchikova
	He Ning	Natasha Kelley	Anna Pavlova
	Li Ya	Ashley Priess	Anna Grudko

2007	SUA	China	ROMÂNIA
	Anastasia Liukin	Cheng Fei	Cătălina Ponor
	Alicia Sacramone	Ning He	Sandra Izbasa
	Shayla Worley	Jiang Yuyuan	Steliana Nistor
	Shawn Johnson	Sha Xiao	Cerasela Pătrașcu
	Samantha Peszek	Yang Yilin	Daniela Druncea
	Ivana Hong	Shanshan Li	Andreea Grigore
2009		Fără competiție pe echipe	
2010	Rusia	SUA	China
	Ksenia Afanasyeva	Rebecca Bross	Jiang Yuyuan
	Aliya Mustafina	Mackenzie Caquatto	He Kexin
	Tatiana Nabieva	Bridget Sloan	Lu Sui
	Ksenia Semenova	Mattie Larson	Huang Qiushuang
	Ekaterina Kurbatova	Alexandra Raisman	Deng Linlin
	Anna Dementyeva	Alicia Sacramone	Yang Yilin
2011	SUA	Rusia	China
	Gabrielle Douglas	Ksenia Afanasyeva	Jiang Yuyuan
	McKayla Maroney	Yulia Belokobylskaya	He Kexin
	Sabrina Vega	Yulia Inshina	Sui Lu
	Jordyn Wieber	Victoria Komova	Huang Qiushuang
	Alexandra Raisman	Tatiana Nabieva	Tan Sixin
	Alicia Sacramone	Anna Dementyeva	Yao Jinnan
2013		Fără concurs pe echipe	
2014	SUA	China	Rusia
	Alyssa Bauman	Bay Yawen	Polina Fedorova
	Sione Biles	Huang Huidan	Maria Karenkova
	Madison Dessch	Shang Chunsong	Ekaterina Kramarenko
	Madison Kocian	Tan Jiaxin	Aliya Mustafina
	Ashton Locklear	Xie Yufen	Tatiana Nabieva
	Kyla Ross	Yao Jinnan	Alla Sosnitskaya
	Mykayla Skinner	Chen Siyi	Daria Spiridonova
2015	SUA	China	M. Britanie
	Simone Biles	Chen Siyi	Rebecca Downie
	Gabrielle Douglas	Fan Yin	Elissa Downie
	Brenna Dowell	Mao Yi	Charlie Fellows
	Madison Kocian	Shang Chunsong	Claudia Fragapane
	Margaret Nichols	Tan Jiaxin	Ruby Harold
	Alexandra Raisman	Wang Yan	Kelly Simm
	Mykayla Skinner	Zhu Xiaofang	Amy Tinkler

Individual compus

1934	Vlasta Dakanova (Cehoslovacia)	Margit Kalcosaly (Ungaria)	Janina Skirklińska (Polonia)
1938	Vlasta Dakanova (Cehoslovacia)	Zdenka Vjerzimirsková (Cehoslovacia)	Matylida Pálfyová (Cehoslovacia)
1950	Helena Rakoczy (Polonia)	Anna Petersen (Suedia)	Gertrude Kolar (Austria)
1954	Galina Rudiko (URSS)	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Helena Rakoczy (Polonia)
1958	Larissa Latynina (URSS)	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Tamara Manina (URSS)
1962	Larissa Latynina (URSS)	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Irina Pervuschina (URSS)
1966	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Natalia Kutchinskaya (URSS)	Keiko Ikeda (Japonia)

1970 Ludmila Turicheva (URSS)	Erika Zuchold (RD Germană)	Zinaida Voronina (URSS)
1974 Ludmila Turicheva (URSS)	Olga Korbut (URSS)	Angelika Hellmann (RD Germană)
1978 Elena Mukhina (URSS)	Nellie Kim (URSS)	Natalia Shaposhnikova (URSS)
1979 Nellie Kim (URSS)	Maxi Gnauck (RD Germană)	Melita Ruhn (România)
1981 Olga Bicherova (URSS)	Maria Filatova (URSS)	Yelena Davydova (URSS)
1983 Natalia Yurchenko (URSS)	Olga Mostepanova (URSS)	Ecaterina Szabo (România)
1985 Elena Shushunova (URSS)	Dagmar Kersten (RD Germană)	Oksana Omelianchik (URSS)
1987 Aurelia Dobre (România)	Elena Shushunova (URSS)	Daniela Silivaș (România)
1989 Svetlana Boguinskaya (URSS)	Natalia Lashchenova (URSS)	Olga Strageva (URSS)
1991 Kim Zmeskal (SUA)	Svetlana Boguinskaya (URSS)	Cristina Bontaș (România)
1992	Fără concurs individual	
1993 Shannon Miller (SUA)	Gina Gogean (România)	Tatiana Lysenko (Ucraina)
1994 Shannon Miller (SUA)	Lavinia Miloșovici (România)	Dina Kochetkova (Rusia)
1995 Lilia Podkopyayeva (Ucraina)	Svetlana Khorkina (Rusia)	Lavinia Miloșovici (România)
1996	Fără concurs individual	
1997 Svetlana Khorkina (Rusia)	Simona Amânar (România)	Elena Produnova (Rusia)
1999 Maria Olaru (România)	Viktoria Karpenko (Ucraina)	Elena Zamolodchikova (Rusia)
2001 Svetlana Khorkina (Rusia)	Natalia Ziganchina (Rusia)	Andreea Răducan (România)
2002	Fără concurs individual	
2003 Svetlana Khorkina (Rusia)	Carly Patterson (SUA)	Zhang Nan (China)
2005 Chellsie Memmel (SUA)	Anastasia Liukin (SUA)	Monette Russo (Australia)
2006 Vanessa Ferrari (Italia)	Jana Bieger (SUA)	Sandra Izbașa (România)
2007 Shawn Johnson (SUA)	Steliana Nistor (România)	Jade Barbosa (Brazilia)
2009 Bridget Sloan (SUA)	Rebecca Bross (SUA)	Vanessa Ferrari (Italia)
2010 Aliya Mustafina (Rusia)	Jiang Yuyuan (China)	Koko Tsurumi (Japonia)
2011 Jordyn Wieber (SUA)	Viktoria Komova (Rusia)	Rebecca Bross (SUA)
2013 Simone Biles (SUA)	Kyla Ross (SUA)	Yao Jinnan (China)
2014 Simone Biles (SUA)	Larisa Iordache (România)	Aliya Mustafina (Rusia)
2015 Simone Biles (SUA)	Gabrielle Douglas (SUA)	Kyla Ross (SUA)
		Larisa Iordache (România)

Sărituri

1938 Matylda Pálfyová (Cehoslovacia)		
Marta Majowska (Polonia)		
1950 Helena Rakoczy (Polonia)	Gertrude Kolar (Austria)	Alexandrine Lemoine (Franța)
1954 Anna Petersen (Suedia)		
Tamara Manina (URSS)	-	Evy Berggren (Suedia)
1958		
Larissa Latynina (URSS)	Sofia Muratova (URSS)	
	Lidia Kalinina (URSS)	
	Tamara Manina (URSS)	-
1962 Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Larissa Latynina (URSS)	Tamara Manina (URSS)

1966	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Erika Zuchold (RD Germană)	Natalia Kutchinskaya (URSS)
1970	Erika Zuchold (RD Germană)	Karin Janz (RD Germană)	Ludmilla Tourischeva (URSS)
			Lyubov Burda (URSS)
1974	Olga Korbut (URSS)	Ludmilla Tourischeva (URSS)	Bozena Perdykulova (Cehoslovacia)
1978	Nellie Kim (URSS)	Nadia Comănesci (România)	Steffi Kraker (RD Germană)
1979	Dumitrița Turner (România)	Stella Zakharova (URSS)	Nellie Kim (URSS)
			Steffi Kraker (RD Germană)
1981	Maxi Gnauck (RD Germană)	Stella Zakharova (URSS)	Steffi Kraker (RD Germană)
1983	Boriana Stoyanova (Bulgaria)	Lavinia Agache (România)	-
		Ecaterina Szabo (România)	-
1985	Elena Shushunova (URSS)	Ecaterina Szabo (România)	Dagmar Kersten (RD Germană)
1987	Elena Shushunova (URSS)	Eugenia Golea (România)	Aurelia Dobre (România)
1989	Olesia Dudnik (URSS)	Cristina Bontaș (România)	-
		Brandy Johnson (SUA)	-
1991	Lavinia Miloșovici (România)	Henrietta Ónodi (Ungaria)	-
		Oksana Chusovitina (URSS)	-
1992	Henrietta Ónodi (Ungaria)	Svetlana Boginskaya (CSI)	Oksana Chusovitina (CSI)
1993	Elena Piskun (Belarus)	Lavinia Miloșovici (România)	Oksana Chusovitina (Uzbekistan)
1994	Gina Gogean (România)	Svetlana Khorkina (Rusia)	Lavinia Miloșovici (România)
1995	Lilia Podkopayeva (Ucraina)		
	Simona Amânar (România)	-	Gina Gogean (România)
1996	Gina Gogean (România)	Simona Amânar (România)	Annia Portuondo (Cuba)
1997	Simona Amânar (România)	Zhou Duan (China)	Gina Gogean (România)
1999	Elena Zamolodchikova (Rusia)	Simona Amânar (România)	Maria Olaru (România)
2001	Svetlana Khorkina (Rusia)	Oksana Chusovitina (UZB)	Andreea Răducan (România)
2002	Elena Zamolodchikova (Rusia)	Natalia Ziganshina (Rusia)	Oksana Chusovitina (UZB)
2003	Oksana Chusovitina (Uzbekistan)	Kang Yun Mi (RPD Coreană)	
		Elena Zamolodchikova (Rusia)	-
2005	Cheng Fei (China)	Oksana Chusovitina (Uzbekistan)	Alicia Sacramone (SUA)
2006	Cheng Fei (China)	Alicia Sacramone (SUA)	Oksana Chusovitina (Germania)
2007	Cheng Fei (China)	Hong Su-jong (RPD Coreană)	Alicia Sacramone (SUA)
2009	Kayla Williams (SUA)	Ariella Kaeslin (Elveția)	Youna Dufournet (Franța)
2010	Alicia Sacramone (SUA)	Aliya Mustafina (Rusia)	Jade Barbosa (Brazilia)
2011	McKayla Maroney (SUA)	Oksana Chusovitina (Germania)	Phan Thi Ha Thanh (Vietnam)
2013	McKayla Maroney (SUA)	Simone Biles (SUA)	Hong Su-jong (RPD Coreană)
2014	Hong Un Jong (RPD Coreană)	Simone Biles (SUA)	Mykayla Skinner (SUA)
2015	Maria Paseka (Rusia)	Hong Un Jong (RPD Coreană)	Simone Biles (SUA)

Paralele

1938	Matylda Pálfyová (Cehoslovacia)		
	Vlasta Děkanová (Cehoslovacia)		
1950	Gertrude Kolar (Austria)		
	Anna Petersen (Suedia)	-	Helena Rakoczy (Polonia)
1954	Ágnes Keleti (Ungaria)	Galina Rudiko (URSS)	Helena Rakoczy (Polonia)
1958	Larissa Latynina (URSS)	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Polina Astakhova (URSS)
1962	Irina Pervuschina (URSS)	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Larissa Latynina (URSS)
1966	Natalia Kutchinskaya (URSS)	Keiko Ikeda (Japonia)	Taniko Mitsukuri (Japonia)
1970	Karin Janz (RD Germană)	Ludmila Turicheva (URSS)	Zinaida Voronina (URSS)
1974	Annelore Zinke (RD Germană)	Olga Korbut (URSS)	Ludmila Turicheva (URSS)
1978	Marcia Frederick (SUA)	Elena Mukhina (URSS)	Emilia Eberle (România)
1979	Ma Yanhong (China)		
	Maxi Gnauck (RD Germană)	-	Emilia Eberle (România)
1981	Maxi Gnauck (RD Germană)	Ma Yanhong (China)	Yelena Davydova (URSS)
			Julianne McNamara (SUA)
1983	Maxi Gnauck (RD Germană)	Lavinia Agache (România)	
		Ecaterina Szabo (România)	-
1985	Gabriele Faehnrich (RD Germană)	Dagmar Kersten (RD Germană)	Hana Ricna (Cehoslovacia)
1987	Dörte Thümmeler (RD Germană)		
	Daniela Silivaş (România)	-	Elena Shushunova (URSS)
1989	Fan Di (China)		
	Daniela Silivaş (România)	-	Olga Strageva (URSS)
1991	Kim Gwang Suk (RPD Coreană)	Tatiana Gutsu (URSS)	
		Shannon Miller (SUA)	-
1992	Lavinia Miloşovici (România)	Elizabeth Okino (SUA)	Mirela Paşca (România)
1993	Shannon Miller (SUA)	Dominique Dawes (SUA)	Andreea Cacovean (România)
1994	Luo Li (China)	Svetlana Khorkina (Rusia)	Dina Kochetkova (Rusia)
1995	Svetlana Khorkina (Rusia)	Mo Huilan (China)	
		Lilia Podkopyayeva (Ucraina)	-
1996	Elena Piskun (Belarus)		
	Svetlana Khorkina (Rusia)	-	Isabelle Severino (Franţa)
1997	Svetlana Khorkina (Rusia)	Meng Fei (China)	Bi Wenjing (China)
1999	Svetlana Khorkina (Rusia)	Huang Mandan (China)	Ling Jie (China)
2001	Svetlana Khorkina (Rusia)	Renske Endel (Olanda)	Katie Heenan (SUA)
2002	Courtney Kupets (SUA)	Oana Petrovski (România)	Ludmila Ezhova (Rusia)
2003	Hollie Vise (SUA)		
	Chellsie Memmel (SUA)	-	Elizabeth Tweddle (M.Britanie)
2005	Anastasia Liukin (SUA)	Chellsie Memmel (SUA)	Elizabeth Tweddle (M.Britanie)
2006	Elizabeth Tweddle (M.Britanie)	Anastasia Liukin (SUA)	Vanessa Ferrari (Italia)
2007	Ksenia Semenova (Rusia)	Anastasia Liukin (SUA)	Yang Yilin (China)
2009	He Kexin (China)	Koko Tsurumi (Japonia)	Ana Porgras (România)
			Rebecca Bross (SUA)
2010	Elizabeth Tweddle (M.Britanie)	Aliya Mustafina (Rusia)	Rebecca Bross (SUA)

2011	Viktorija Komova (Rusia)	Tatiana Nabieva (Rusia)	Huang Qiushuang (China)
2013	Huang Huidan (China)	Kyla Ross (SUA)	Aliya Mustafina (Rusia)
2014	Yao Jinnan (China)	Huang Huidan (China)	Daria Spiridonova (Rusia)
2015	Fan Yilin (China)	-	-
	Viktorija Komova (Rusia)		
	Daria Spiridonova (Rusia)		
	Madison Kocian (SUA)		

Bárnă

1938	Vlasta Dĕkanov (Cehoslovacia)		
1950	Helena Rakoczy (Polonia)	Marja Nutti (Italia)	Licia Macchini (Italia)
1954	Keiko Tanaka (Japonia)	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Ágnes Keleti (Ungaria)
1958	Larissa Latynina (URSS)	Sofia Muratova (URSS)	Keiko Tanaka (Japonia)
1962	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Larissa Latynina (URSS)	Aniko Ducza (Ungaria)
			Keiko Ikeda (Japonia)
1966	Natalia Kutchinskaya (URSS)	Vĕra aslavsk (Cehoslovacia)	Larissa Petrik (URSS)
1970	Erika Zuchold (RD Germană)	Cathy Rigby (SUA)	Christine Schmitt (RD Germană)
			Larissa Petrik (URSS)
1974	Ludmila Turicheva (URSS)	Olga Korbut (URSS)	Nellie Kim (URSS)
1978	Nadia Comăneci (România)	Elena Mukhina (URSS)	Emilia Eberle (România)
1979	Vera Cerna (Cehoslovacia)	Nellie Kim (URSS)	Regina Grabolle (RD Germană)
			Wu Jiani (China)
1981	Maxi Gnauck (RD German)	Chen Wenyan (China)	Tracee Talavera (SUA)
			Lavinia Agache (Romnia)
1983	Olga Mostepanova (URSS)	Hana Ricna (Cehoslovacia)	Elena Shushunova (URSS)
1985	Daniela Silivaș (Romnia)	Ecaterina Szabo (Romnia)	Ecaterina Szabo (Romnia)
1987	Aurelia Dobre (Romnia)	Elena Shushunova (URSS)	Gabriela Potorac (Romnia)
1989	Daniela Silivaș (Romnia)	Olesia Dudnik (URSS)	Lavinia Miloșovici (Romnia)
1991	Svetlana Boguinskaya (URSS)	Tatiana Gutsu (URSS)	Elizabeth Okino (SUA)
1992	Kim Zmeskal (SUA)	Li Yifang (China)	-
		Maria Neculiță (Romnia)	-
1993	Lavinia Miloșovici (Romnia)	Dominique Dawes (SUA)	Gina Gogean (Romnia)
1994	Shannon Miller (SUA)	Lilia Podkopayeva (Ucraina)	Oxana Fabricnova (Rusia)
1995	Mo Huilan (China)	Lilia Podkopayeva (Ucraina)	-
		Dominique Moceanu (SUA)	-
1996	Dina Kochetkova (Rusia)	Alexandra Marinescu (Romnia)	Liu Xuan (China)
			Dominique Dawes (SUA)
1997	Gina Gogean (Romnia)	Svetlana Khorkina (Rusia)	Kui Yuan-Yuan (China)
1999	Ling Jie (China)	Andreea Rducan (Romnia)	Olga Roshupkina (Ucraina)
2001	Andreea Rducan (Romnia)	Liudmila Ejova (Rusia)	Sun Xiaojiao (China)
2002	Ashley Postell (SUA)	Oana Ban (Romnia)	Irina Yarotska (Ucraina)
2003	Fan Ye (China)	atlina Ponor (Romnia)	Ludmila Ezhova (Rusia)
2005	Anastasia Liukin (SUA)	Chellsie Memmel (SUA)	atlina Ponor (Romnia)
2006	Iryna Krasnianska (Ucraina)	Sandra Izbașa (Romnia)	Elyse Hopfner-Hibbs (Canada)

2007	Anastasia Liukin (SUA)	Steliana Nistor (România)	
		Li Shanshan (China)	-
2009	Deng Linlin (China)	Lauren Mitchell (Australia)	Ivana Hong (SUA)
2010	Ana Porgras (România)	Rebecca Bross (SUA)	
		Deng Linlin (China)	-
2011	Sui Lu (China)	Yao Jinnan (China)	Jordyn Wieber (SUA)
2013	Aliya Mustafina (Rusia)	Kyla Ross (SUA)	Simone Biles (USA)
2014	Simone Biles (SUA)	Bai Yawn (China)	Aliya Mustafina (Rusia)
2015	Simone Biles (SUA)	Sanne Wevers (Olanda)	Pauline Schaefer (Germania)

Sol

1938	Matylda Pálffyová (Cehoslovacia)		
1950	Helena Rakoczy (Polonia)	Tereza Kočíš (Iugoslavia)	Stefania Reindlova (Polonia)
1954	Tamara Manina (URSS)	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Maria Gorokovskaya (URSS)
1958	Eva Bosáková (Cehoslovacia)	Larissa Latynina (URSS)	Keiko Tanaka (Japonia)
1962	Larissa Latynina (URSS)	Irina Pervuschina (URSS)	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)
1966	Natalia Kutchinskaya (URSS)	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Zinaida Drougina (URSS)
1970	Ludmila Turicheva (URSS)	Olga Karaseva (URSS)	Zinaida Voronina (URSS)
1974	Ludmila Turicheva (URSS)	Olga Korbut (URSS)	Elvira Saadi (URSS)
			Rusudan Siharulidze (URSS)
1978	Nellie Kim (URSS)		Kathy Johnson (SUA)
	Elena Mukhina (URSS)	-	Emilia Eberle (România)
1979	Emilia Eberle (România)	Nellie Kim (URSS)	Melita Ruhn (România)
1981	Natalia Ilyenko (URSS)	Yelena Davydova (URSS)	Zoja Grantcharova (Bulgaria)
1983	Ecaterina Szabo (România)	Olga Mostepanova (URSS)	Boriana Stoyanova (Bulgaria)
1985	Oksana Omelianchik (URSS)	Elena Shushunova (URSS)	Ulrike Klotz (RD Germană)
1987	Daniela Silivaș (România)		Aurelia Dobre (România)
	Elena Shushunova (URSS)	-	
1989	Daniela Silivaș (România)		Cristina Bontaș (România)
	Svetlana Boguinskaya (URSS)	-	
1991	Cristina Bontaș (România)		Kim Zmeskal (SUA)
	Oksana Chusovitina (URSS)	-	Maria Neculiță (România)
1992	Kim Zmeskal (SUA)	Henrietta Ónodi (Ungaria)	Tatiana Lysenko (CSI)
1993	Shannon Miller (SUA)	Gina Gogean (România)	Natalia Bobrova (Rusia)
1994	Dina Kochetkova (Rusia)	Lavinia Miloșovici (România)	Gina Gogean (România)
1995	Gina Gogean (România)	Ji Liya (China)	Ludivine Furnon (Franța)
1996	Kui Yuan-Yuan (China)		Lavinia Miloșovici (România)
	Gina Gogean (România)	-	Liubov Sheremeta (Ucraina)
1997	Gina Gogean (România)	Svetlana Khorkina (Rusia)	Elena Produnova (Rusia)
1999	Andreea Răducan (România)	Simona Amânar (România)	Svetlana Khorkina (Rusia)
2001	Andreea Răducan (România)	Daniele Hypólito (Brazilia)	Svetlana Khorkina (Rusia)
2002	Elena Gómez (Spania)	Verona van de Leur (Olanda)	Samantha Sheehan (SUA)

2003	Daiane Dos Santos (Brazilia)	Cătălina Ponor (România)	Elena Gómez (Spania)
2005	Alicia Sacramone (SUA)	Anastasia Liukin (SUA)	Suzanne Harmes (Olanda)
2006	Cheng Fei (China)	Jana Bieger (SUA)	Vanessa Ferrari (Italia)
2007	Shawn Johnson (SUA)	Alicia Sacramone (SUA)	Cassy Vericel (Franța)
2009	Elizabeth Tweddle (M.Britanie)	Lauren Mitchell (Australia)	Sui Lu (China)
2010	Lauren Mitchell (Australia)	Aliya Mustafina (Rusia)	
		Diana Chelaru (România)	-
2011	Ksenia Afanasieva (Rusia)	Sui Lu (China)	Alexandra Raisman (SUA)
2013	Simone Biles (SUA)	Vanessa Ferrari (Italia)	Larisa Iordache (România)
2014	Simone Biles (SUA)	Larisa Iordache (România)	Aliya Mustafina (Rusia)
2015	Simone Biles (SUA)	Ksenia Afanaseva (Rusia)	Margaret Nichols (SUA)

GIMNASTICĂ AEROBICĂ

Individual

Masculin		Feminin	
1995 Paris	1. Americo Mario-Luis 2. Courte Alain 3. Park Kwang-Soo	BRA FRA KOR	1. Valderas Munoz C. ESP 2. Tierney Patsy AUS 3. Secati Isamara BRA
1996 Haga	1. Park Kwang-Soo 2. Kaloianov Kalojan 3. Franzen Claudio	KOR BUL BRA	1. Secati Isamara BRA 2. Little Juanita AUS 3. Maigre Chloe FRA
1997 Perth	1. Park Kwang-Soo 2. Kaloianov Kalojan 3. Andrei Nezezon	KOR BUL ROU	1. Little Juanita AUS 2. Ito Yuriko JPN 3. Maigre Chloe FRA
1998 Catania	1. Canada Jonathan 2. Park Kwang-Soo 3. Marchenkov Stanis	ESP KOR RUS	1. Ito Yuriko JPN 2. Secati Isamara BRA 3. Izabela Lăcătuș ROU
1999 Hanovra	1. Park Kwang-Soo 2. Florid Olivier 3. Johannsson H.B.	KOR FRA SWE	1. Ito Yuriko JPN 2. Izabela Lăcătuș ROU 3. Tierney Patsy AUS
2000 Riesa	1. Canada Jonathan 2. Park Kwang-Soo 3. Claudiu Moldovan	ESP KOR ROU	1. Izabela Lăcătuș ROU 2. Secati Isamara BRA 3. Kvatcheva Ludmila BUL
2002 Klapeida	1. Canada Jonathan 2. Alcan Gregory 3. Marchenkov S.	ESP FRA RUS	1. Ito Yuriko JPN 2. Izabela Lăcătuș ROU 3. Tania Pohoățã ROU
2004 Sofia	1. Alcan Gregory 2. Remus Nicolai 3. Konstantinov Segei	FRA ROU RUS	1. McMillan Angela NZL 2. Lecis Giovanna ITA 3. Tania Pohoățã ROU
2006 Nanjing	1. Ao Jinping 2. Ivan Pajero 3. Mircea Zamfir	CHN ESP ROU	1. Lopez Marcela BRA 2. Huang Jinxuan CHN 3. Elmira Dassaeva ESP
2008 Ulm	1. Ivan Pajero 2. Jacquemin Morgan 3. Ao Jinping	ESP FRA CHN	1. Lopez Marcela BRA 2. Cristina Nedelcu ROU 3. McMillan Angela NZL
2010 Rodez	1. Jacquemin Morgan 2. Mircea Zamfir	FRA ROU	1. Lopez Marcela BRA 2. Bianchi Giulia ITA

	3. Gorman Kieran		AUS	3. McMillan Angela	NZL
2012 Sofia	1. Ivan Pajero		ESP	1. Sara Moreno	ESP
	2. Zamfir Mircea		ROU	2. Aurelie Joly	FRA
	3. Li Liangfa		CHN	3. Lubov Gazov	AUT
	3. Mircea Brinzea		ROU		
2014 Cancun	1. Ivan Veloz		MEX	1. Lubov Gazov	AUT
	2. Benjamin Garavel		FRA	2. Corina Constantin	ROU
	3. Daniel Bali		HUN	3. Aurelie Joly	FRA
2016	1. Mizuki Saito		JPN	1. Corina Constantin	ROU
	2. Daniel Bali		HUN	2. Yu Yangyang	CHN
	3. Ivan Veloz		MEX	3. Aurelie Joly	FRA
Perechi Mixte			Trio		
1995 Paris	1. Faccio Erica	BRA	1. Faria Amadei Ruy		BRA
	Faccio Pedro		Faria Lopes Gilberto		
	2. Soloviova Tatiana	RUS	Marques Ary		
	Oskner Vladislav		2. Claudiu Moldovan		ROU
	3. Song Ye-Im	KOR	Andrei Nezezon		
	Choi Won-Sil		Claudiu Varlam		
			3. Katus Attila		HUN
			Katus Tamas		
			Szentgyorgyi Romeo		
1996 Haga	1. Canada Jonathan	ESP	1. Claudiu Moldovan		ROU
	De Las Heras Alba		Andrei Nezezon		
	2. Faccio Erica	BRA	Claudiu Varlam		
	Faccio Pedro		2. Ki Hyung-Sun		KOR
	3. Soloviova Tatiana	RUS	Chung In-Suk		
	Oskner Vladislav		Park Kwang-Soo		
			3. Katus Attila		HUN
			Katus Tamas		
			Szentgyorgyi Romeo		
1997 Perth	1. Kaloianov Kalojan	BUL	1. Claudiu Moldovan		ROU
	Popova Konstanza		Andrei Nezezon		
	2. Oskner Vladislav	RUS	Claudiu Varlam		
	Soloviova Tatiana		2. Katus Attila		HUN
	3. Canada Jonathan	ESP	Katus Tamas		
	De Las Heras Alba		Szentgyorgyi Romeo		
			3. Holmgren Maria		SWE
			Nilsson Helene		
			Wickman Kim		
1998 Catania	1. Oskner Vladislav	RUS	1. Katus Attila		HUN
	Soloviova Tatiana		Katus Tamas		
	2. Kaloianov Kaloyan	BUL	Szentgyorgyi Romeo		
	Popova Konstanza		2. Claudiu Moldovan		ROU
	3. Izabela Lăcătuș	ROU	Gheorghe Moiş		
	Claudiu Varlam		Claudiu Varlam		
			3. Holmgren Maria		SWE
			Nilsson Helene		
			Wickman Kim		

1999 Hanovra	1. Oskner Vladislav	RUS	1. Martin Rodrigo	BRA
	Soloviova Tatiana		Nogueira Ibsen	
	2. Choi In-Young	KOR	Vitorio Admilson	
	Song Jae-Young		2. Alcan Gregory	FRA
	3. Muller Rachel	FRA	Julien Xavier	
	Brecard Stephane		Salvan Olivier	
			3. Claudiu Moldovan	ROU
			Remus Nicolai	
			Gheorghe Moiş	
2000 Riesa	1. Soloviova Tatiana	RUS	1. Gheorghe Moiş	ROU
	Oskner Vladislav		Claudiu Moldovan	
	2. Izabela Lăcătuş	ROU	Remus Nicolai	
	Remus Nicolai		2. Choi Young-Han	KOR
	3. Choi Young-Han	KOR	Choi In-Young	
	Choi In-Young		Kim Ki-Sung	
			3. Kozirev Vasily	RUS
			Sichov Victor	
			Ivanov Sergei	
2002 Klapeida	1. Soloviova Tatiana	RUS	1. de las Heras Alba	ESP
	Oskner Vladislav		Canada Jonathan	
	2. Lecis Giovanna	ITA	Carrasco Israel	
	Satti Wilkie		2. Ramizova Assia	BUL
	3. Izabela Lăcătuş	ROU	Hadjieva Tanya	
	Remus Nicolai		Stoyanova Margarita	
			3. Chacon Carolina	CHI
			Olivares Aranciba C.E	
			Olivares Aranciba Jean-Paul	
2004 SOFIA	1. Lazarova Galina	BUL	1. Lopez Marina	BRA
	Kolev Marian		Lopez Marcela	
	2. De Las Heras Alba	ESP	Oliani Cibebe Rosito	
	Canada Jonatan		2. Raluca Babaligea	ROU
	3. Izabela Lăcătuş	ROU	Mădălina Cioveie	
	Remus Nicolai		Aurelia Ciurea	
			3. Cristina Marin	ROU
			Daniela Nicolai	
			Mirela Rusu	
2006 Nanjing	1. Tania Pohoacă	ROU	1. Mircea Brînzea	ROU
	Valentin Mavrodineau		Valentin Mavrodineau	
	2. Lecis Giovanna	ITA	Mircea Zamfir	
	Satti Sanchez Wilkie		2. Yu Wei	CHN
	3. Aurélie Joly	FRA	Qin Yong	
	Julien Chaninet		Zhang Peng	
			3. Iaia Vito	ITA
			D. Cosimo	
			Pagliuca Emanuele	
2008 Ulm	1. Aurélie Joly	FRA	1. Mircea Brînzea	ROU
	Julien Chaninet		Valentin Mavrodineau	
	2. Mircea Brînzea	ROU	Mircea Zamfir	
	Cristina Antonescu		2. Yu Wei	CHN

	3. Oliveira Marcisnei Antero Juliana	BRA	Qin Yong Zhang Peng	
			3. Lopez Marina Lopez Marcela Oliani Cibebe	BRA
2010 Rodez	1. Lli Vicente Moreno Sarah	ESP	1. Tao Le Che Lei	CHN
	2. Aurélie Joly Julien Chaninet	FRA	Qin Yong	
	3. Cristina Nedelcu Valentin Mavrodineau	ROU	2. V. Mavrodineau Petru Porime-Tolan Mircea Zamfir	ROU
			3. Jacquemin Morgan Garavel Benjamin Garavel Nicolas	FRA
2012 Sofia	1. Valentin Mavrodineau Andreea Bogati	ROU	1. Tao Le Che Lei	CHN
	1. Vicente Lli Lloris Sara Moreno	ESP	Han Mingzhe	
	3. Maxim Grinin Evgenia Kudymova	RUS	1. Kim Guontaeck Lee Kyung Ho Ryu Jusun	KOR
			3. Mircea Zamfir Mircea Brinzea Valentin Mavrodineau	ROU
2014 Cancun	1. Marius Petruse Bianca Becze	ROU	1. Corina Constantin Andreea Bogati Bianca Becze	ROU
	2. Benjamin Garavel Aurelie Joly	FRA	2. Zizhuo Wang Mingzhe Han Lei Che	CHN
	3. Denis Solovev Dukhik Dzhanazian	RUS	3. Hanjin Kim Kyiungmin Go Jusun Ryu	KOR
2016 Incheon	1. Michela Castoldi Davide Donati	ITA	1. Kim Hanjin Go Kyungmin Ryu Jusun	KOR
	2. Dora Hegyi Daniel Bali	HUN	2. Saito Mizuki Kitazume Riri Kanai Takum	JPN
	3. Yu Yangyang Hua Feiyang	CHN	3. Semenov Roman Dzhanazian Dukhik Zubairov Ruslan	RUS

Grup

- 2002 Klapeida **1. România**
Mădălina Cioveie
Aurelia Ciurea
Cristina Marin
Daniela Nicolai
Tania Pohoățã
Mirela Rusu
- 2004 Sofia **1. România**
Mădălina Cioveie
Aurelia Ciurea
Cristina Marin
Daniela Nicolai
Tania Pohoățã
Mirela Rusu
- 2006 Nanjing **1. China**
Jinping Ao
Shijian He
Yong Qin
De Liang Xiong
Song Yan
Wei Yu
- 2008 Ulm **1. China**
Jinping Ao
Shijian He
Zhen Hu Ni
Yong Qin
Yu Wei
Peng Zhang
- 2010 Rodez **1. România**
V. Mavrodineanu
Petru Porime-Tolan
Mircea Zamfir
Florin Nebunu
Cosmin Muj
Bogdan Popa
- 2012 Sofia **1. China**
Liangfa Li
Tianbo Liu
Zizhuo Wang
Le Tao
Lei Che
Mingzhe Zhang
- 2014 Cancun **1. România**
Corina Constantin
Anca Surdu
2. Rusia
Marina Ulbina
Irina Ulbina
E. Cherepanova
E. Lunyushkina
Elena Kopolova
Danil Chermenev
2. Rusia
Pavel Grishin
Alexander Golenko
Maria Mamontova
Natalia Morgunova
Danila Shokin
Inna Soldatenko
2. Franța
Adrien Galo
Nicolas Garavel
Morgan Jacquemin
Xavier Julien
Gaylor Oubrier
Vivien Peralta
2. Franța
Gregory Alcan
Julien Chaninet
Adrien Galo
Xavier Julien
Gaylord Oubrier
Morgan Jacquemin
2. China
Le Tao
Lei Che
Chao Liu
Pei Wang
Yong Qin
Junwei Wang
2. Franța
Mathieu Deliers
David Orta
M. Decker-Breitell
Benjamin Garavel
Nicolas Garavel
Jonathan Gajdane
2. Franța
M. Decker-Breitell
Mathieu Desliers
3. Rusia
Mikhail Afus
Viktor Sychov
Vasily Kozirev
Danila Shokin
Inna Soldatenko
Anna Petrovicheva
3. China
Jinping Ao
Shijian He
Yong Qin
Hongbin Tang
Song Yan
Wei Yu
3. China
Xiaoping Guo
Jia Li
Peng Tang
Yongjun Wu
Xue Zhang
Zhuo Zhang
3. Rusia
Dmitry Ekimenko
Stanislav Kuzin
Mikhail Nazariev
Maxim Ozertsov
Danila Shokin
Roman Tymko
3. Franța
Gaylor Oubrier
Benjamin Garavel
Morgan Jacquemin
Nicolas Garavel
Aurelie Joly
Julien Chaninet
- 3. România**
Marius Gavriloaie
Mircea Zamfir
Mircea Brînzea
V. Mavrodineanu
Petru Porime-Tolan
Florin Nebunu
3. China
Zizhuo Wang
Mingzhe Han

	Andreea Bogati	Jonathan Gajdane	Lei Che
	Bianca Becze	David Orta	Bagda Hu
	Bianca Gorgovan	Aurelie Joly	Lixi Pan
2016 Incheon	1. China	2. Italia	3. România
	Ma Chao	Paolo Conti	Gabriel Bocşer
	Li Lingxiao	Sara Natela	Bianca Gorgovan
	Pan Lixi	Michela Castoldi	Lucian Săvulescu
	Xu Xuesong	Davide Donati	Lavinia Panaete
	Ma Dong	Emanuele Caponera	Dacian Barna

Aerobic Dance

2012 Sofia	1. China	2. România	3. Franţa
	Tao Le	Bianca Becze	Dorian Alimelie
	Che Lei	Lucian Frăţiloiu	Jonathan Gajdane
	Han Mingzhe	Maria Luisa Pavel	Christel Lejeune
	Li Zhi	Anca Surdu	Aurelie Joly
	Huang Jinxuan	Laura Cristache	Jacques Hugot
	Zou Qin	Marius Petruse	Eugenie Raphael
	Shou Minchao	Petru Porime-Tolan	Marion Roger
	Hu Bangda	Florin Nebunu	Laure Valdivia
2014 Cancun	1. Rusia	2. China	3. Coreea de Sud
	Danil Chayun	Pan Lixi	Kim Munsu
	Aleksei Germanov	Yu Yangyang	Ryu Jusun
	Denis Shurupov	Han Mingzhe	Lee Kyung Ho
	Igor Trushkov	Shou Minchao	Lee Jon Gu
	Alexei Zhuravlev	Wang Ke	Kim Eungsoo
	Dedis Soloviev	Dong Shilin	Lee Seung Hyun
	Anton Shishigin	Tao Le	Song Jongkun
		Wang Yuhan	Han Jaehyun
2016 Incheon	1. Coreea de Sud	2. China	3. Rusia
	Lee Jongu	Feng Kai	Dzhanazia Garsevan
	Lee Kyungho	Fy Yao	Roman Semenov
	Kim Eungsoo	He Ranran	Danil Chaiun
	Han Jaehyun	Huang Chengkai	Kiril Kulikov
	Lee Seng Hyun	Huang Zijing	Kiril Lobaznyuk
	Kim Munsu	Wang Ke	Anton Shishigin
	Im Seyun	Zhang Huiwen	Igor Trushkov
	Park Hyunmin	Zhao Ming	Aleksei Zhuravlev

Aerobic Step

2012 Sofia	1. China	2. Rusia	3. Mongolia
2014 Cancun	1. China	2. Rusia	3. Franţa
2016 Incheon	1. Franţa	2. China	3. Mongolia

Echipe

2002 Klapeida	1. România	2. Rusia	3. Spania
	Izabela Lăcătuș	Tatiana Soloviova	Jonatan Canada
	Remus Nicolai	Vladislav Oskner	Alba De las Heras
	Daniela Măărănduca	Mikhail Afus	Israel Carrasco
	Cristina Marin	Victor Sychov	Irene Gutierrez
	Mirela Rusu	Vasily Kozirev	Monica Hontoria
	Mădălina Gogitu	Danila Chokhlin	Violeta Monge
	Aurelia Ciurea	Inna Soldatenko	Ester Heredia
	Tania Pohoățã	Anna Petrovicheva	Noelia San Felipe
2004 Sofia	1. România	2. Spania	3. Bulgaria
	Remus Nicolai	Jonatan Canada	Hristian Busarov
	Izabela Lăcătuș	Elmira Dassaeva	Assia Ramizova
	Raluca Babaligea	Alba De Las Heras	Marian Kolev
	Mădălina Cioveie	Rosa Alvarez	Galina Lazarova
	Aurelia Ciurea	Israel Carrasco	Velislava Milanova
	Cristina Marin	Xavier Alegret	Margarita Stoianova
	Daniela Nicolai	Marta Casulleras	Marian Kolev
	Tania Pohoățã	Martin Saray	Ludmila Kovatcheva
	Mirela Rusu		
2006 Nanjing	1. România	2. China	3. Italia
	Mircea Zamfir	Jinping Ao	Vito Iaia
	Tania Pohoățã	Jinhuan Huang	Arianna Ciucci
	Cristina Antonescu	Yong Qin	Giovanna Lecis
	Mircea Brînzea	Wei Yu	Wilkie Satti Sanchez
	V.Mavrodineanu	Peng Zhanhg	Cosimo Amuri
	Cristina Nedelcu	He Shijian	Emanuele Pagliuca
	Raluca Babaligea	Xiong De Liang	Lora Bertone
	Mădălina Cioveie	Yan Song	Alice Capitani
	Cristina Marin		Cinzia Galetti
			Lisa Milani
			Daniela Tosci
2008 Ulm	1. România	2. China	3. Franța
	Mircea Zamfir	Ao Jinping	Morgan Jacquemin
	Cristina Nedelcu	Jinxuan Huang	Aurelie Joly
	V. Mavrodineanu	He Shijian	Julien Chaninet
	Petru Porime-Tolan	Qin Yong	Gregory Alcan
	Cristina Antonescu	Zhang Peng	Adrien Galo
	Mircea Brînzea	Ni Zhen Hua	Julien Xavier
	Ferdinand Răileanu	Yu Wei	Gaylord Oubrier
	Nadina Hotcã		
2010 Sofia	1. România	2. Franța	3. Coreea de Sud
	Mircea Brînzea	M. Decker-Breitel	Ryu Jusun
	Corina Constantin	Aurelie Joly	Hyun Kyung Shin
	V. Mavrodineanu	Julien Chaninet	Changil Yoon
	Andreea Bogati	Benjamin Garavel	Guontaeck Kim
	Mircea Zamfir	Nicolas Garavel	Lee Kyung Ho
	Marius Gavriloaie	David Orta	Song Sungkyu

	Petru Porime-Tolan Florin Nebunu	Jonathan Gajdane Mathieu Deliers	Hwang Inchan Lee Sunghwa Go Jae Youn
2012 Rodez	1. România Mircea Zamfir Cristina Nedelcu V. Mavrodineanu Petru Porime-Tolan Florin Nebunu Cosmin Muj Bogdan Popa	2. Franța Morgan Jacquemin Aurelie Joly Julien Chaninet Benjamin Garavel Nicolas Garavel Gayford Oubrier	3. China Xiaofeng Zhou Jinxuan Huang Yinfei Zhong Wei Zhou Le Tao Lei Che Yong Qin Liu Chao Wang Pei Wang Junwei
2014 Cancun	1. Franța Benjamin Garavel Aurelie Joly M. Decker-Breitell Mathieu Dehliers Jonathan Gajdane David Orta Clara Baraquet Ciralie Ropital Gavin Jourdan Nicolas Garavel Laurena Giunioero	2. România Mircea Zamfir Corina Constantin Marius Petrus Bianca Becze Anca Surdu Andreea Bogati Bianca Gorgovan Dacian Barna Marius Gavrioloaie Alina Radu	3. China Pan Lixi Yu Yangyang Yang Guang Wang Yuhan Eang Zishuo Han Mingzhe Che Lei Hu Bangda Shou Minchao Wang Ke Dong Shilin Tao Le Ma Dong Ma Ye Yin Lu
2016 Incheon	1. China Yu Yangyang Hua Feiyang Li Lingxiao Pan Lixi Xu Xuesong Ma Chao Ma Dong Feng Kai Fu Yao He Ranran Huang Chengkai Huang Zijing Wang Ke Zhang Huiwen Zhao Ming Wang Ke Shou Minchao	2. România Bocser Gabriel Constantin Corina Panaete Lavinia Barna Dacian Savulescu Lucian. Gorgovan Bianca Bogati Andreea. Surdu Anca Becze Bianca Cioveie Mădălina Cristache Laura Darie Andreea Ganea Denisa Oprea Alexandra	3. Coreea de Sud Kim Hanjin Park Yeon Sun Koh Eunbyeol Ryu Jusun Go Kyungmin Kwon Taeyun Kim Tae Hyeon Lee Jongu Lee Kyungho Kim Eungsoo Han Jaehyun Lee Seung Hyun Kim Munsu Im Seyun Park Hyunmin Choi Sanga Ryu Minji

CAMPIONATE EUROPENE

*„Prețul succesului este munca, dăruirea față de ceea ce faci
și determinarea că, dacă vom câștiga sau pierde,
am făcut tot ceea ce este mai bine pentru a ne îndeplini misiunea”*
Vince Lombardi, antrenor

GIMNASTICĂ ARTISTICĂ

SENIORI FEMININ

Echipe

1994	ROMÂNIA Lavinia Miloșovici Gina Gogean Nadia Hațagan Simona Amânar	Rusia Svetlana Khorkina Dina Kotchetkova Oksana Fabrichnova	Ucraina Irina Boulakhova Lilia Podkopyayeva Liubov Sheremeta
1996	ROMÂNIA Lavinia Miloșovici Gina Gogean Simona Amanar Ana Maria Bican Andreea Cacovean	Rusia Dina Kochetkova Svetlana Khorkina Rozalia Galiyeva Oksana Lyapina	Ucraina Liubov Sheremeta Anna Mirgorodskaya Lilia Podkopyayeva
1998	ROMÂNIA Simona Amânar Claudia Presecan Maria Olaru Corina Ungureanu Alexandra Dobrescu	Rusia Eugenia Kuznetsova Elena Dolgopolova Elena Zamolodchikova Svetlana Khorkina Ludmila Eghova	Ucraina Viktoria Karpenko Olga Teslenko Inga Shkarupa Galina Tyryk Natalia Sirenko
2000	Rusia Svetlana Khorkina Elena Zamolodchikova Elena Prodnova Yekaterina Lobaznyuk Evgenia Kuznetsova	Ucraina Viktoria Karpenko Olga Roschupkina Tatiana Yarosch Natalia Horodniy Alona Kvasha	ROMÂNIA Andreea Raducan Simona Amanar Andreea Isarescu Loredana Boboc
2002	Rusia Khorkina Svetlana Ziganshina Natalia Ezhova Ludmila Zamolodchikova Elena	Olanda Van Leuer Verona Nuijten Monique Harmes Suzanne Endel Renske	Italia Gargano M.Teresa Colombo Ilaria Bergamelli Monica
2004	Chuster Ekaterina ROMÂNIA Oana Ban	Wammes Gabriella Ucraina Mirabela Akhunu	Rusia Liudmila Ezhova

	Alexandra Eremia Cătălina Ponor Monica Roșu Nicoleta Sofronie Silvia Stroescu	Alina Kosich Irina Krasnynska Alona Kvasha Olga Sherbatykh Irina Yarotska	Svetlana Khorkina Maria Krioutchkova Anna Pavlova Elena Zamolodchikova Natalia Ziganchina
2005	Ediție individuală		
2006	Italia Vanessa Ferrari Monica Bergamelli Lia Parolari Federica Macri Carlotta Giovannini	ROMÂNIA Sandra Izbasa Steliana Nistor Catalina Ponor Florica Leonida Alina Stanculescu	Rusia Yulia Lozhecko Irina Isayeva Polina Miller Anna Grudko Nadejda Ivanova
2007		Ediție individuală	
2008	ROMÂNIA Steliana Nistor Sandra Izbasa Anamaria Tamarjan Cerasela Pătrașcu	Rusia Anna Pavlova Ksenia Semenova Karina Myasnikova Ksenia Afanaseva Svetlana Klyukina	Franța Cassy Vericel Pauline Morel Marine Petit Laetitia Dugain (Isabelle Severino)
2009		Ediție individuală	
2010	Rusia Aliya Mustafina Tatiana Nabieva Ekaterina Kurbatova Anna Myzdrikova Ksenia Semenova	M. Britanie Elizabeth Tweddle Rebecca Downie Nicole Hibbert Niamh Rippin Jocelyn Hunt	ROMÂNIA Ana Porgras Amelia Racea Diana Chelaru Raluca Haidu
2011		Ediție individuală	
2012	ROMÂNIA Diana Bulimar Raluca Haidu Larisa Iordache Sandra Izbașa Cătălina Ponor	Rusia Anastasia Grishina Victoria Komova Aliya Mustafina Paseka Maria Anastasia Sidorova	Italia Giorgia Campana Francescasca Deagostini Erika Fasana Carlotta Ferlito Vanessa Ferrari
2013		Ediție individuală	
2014	ROMÂNIA Diana Bulimar Raluca Haidu Larisa Iordache Andreea Munteanu Alina Stanilă	M. Britanie Rebecca Downie Claudia Fragapane Ruby Harrold Rebecca Tunney Hannah Whelan	Rusia Maria Kharenkova Aliya Mustafina Anna Rodionova Alla Sosnitskaya Daria Spiridonova
2015		Ediție individuală	
2016	Rusia Ksenia Afanaseva Angelina Melnikova Aliya Mustafina Seda Tutkhalian Daria Spiridonova	M. Britanie Rebecca Downie Elissa Downie Claudia Fragapane Ruby Harrold Gabrielle Jupp	Franța Marine Boyer Marine Brevet Loan His Oreane Lechenault Alison Lepin

Individual compus

1957 Larissa Latynina (URSS)	Elena Teodorescu (România)	Sonia Iovan (România)
1959 Natalia Kot (Polonia)	Elena Teodorescu (România)	Sonia Iovan (România)
1961 Larissa Latîna (URSS)	Polina Astakhova (URSS)	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)
	Ingrid Frost (RD Germană)	
1963 Marjana Bilic (Iugoslavia)	Solveig Egman (Suedia)	Eva Rydell (Suedia)
1965 Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Larissa Latîna (URSS)	Birgit Radochla (RD Germană)
1967 Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Zinaida Druzhinina (URSS)	Mariana Krajcirova (Cehoslovacia)
1969 Karin Janz (RD Germană)	Olga Karasseva (URSS)	Ludmila Turischeva (URSS)
		Erika Zuchold (RD Germană)
1971 Tamara Lazakovich (URSS)	-	Erika Zuchold (RD Germană)
Ludmila Turischeva (URSS)		
1973 Ludmila Turischeva (URSS)	Olga Korbut (URSS)	Kerstin Gerschau (RD Germană)
1975 Nadia Comăneci (România)	Nellie Kim (URSS)	Annelore Zinke (RD Germană)
1977 Nadia Comăneci (România)	Yelena Mukhina (URSS)	Nellie Kim (URSS)
1979 Nadia Comăneci (România)	Emilia Eberle (România)	Natalia Shaposhnikova (URSS)
1981 Maxi Gnauck (RD Germană)	Cristina Grigoraș (România)	Alla Mysnik (URSS)
1983 Olga Bitcherova (URSS)	Lavinia Agache (România)	Albina Zhichova (URSS)
		Ecaterina Szabo (România)
1985 Elena Shushunova (URSS)	Maxi Gnauck (RD Germană)	Oksana Omelianchik (URSS)
1987 Daniela Silivaș (România)	Alevtina Pryakhina (URSS)	Elena Shushunova (URSS)
		Diana Dudeva (Bulgaria)
1989 Svetlana Boginskaya (URSS)	Daniela Silivaș (România)	Olga Strazheva (URSS)
1990 Svetlana Boginskaya (URSS)	Natalia Kalinina (URSS)	Henrietta Onodi (Ungaria)
1992 Tatiana Gutsu (Ucraina)	Gina Gogean (România)	Vanda Hădărean (România)
1994 Gina Gogean (România)	Svetlana Khorkina (Rusia)	
	Dina Kochetkova (Rusia)	-
1996 Lilia Podkopayeva (Ucraina)	Svetlana Boginskaya (Belarus)	Lavinia Miloșovici (România)
1998 Svetlana Khorkina (Rusia)	Simona Amânar (România)	Claudia Presăcan (România)
2000 Svetlana Khorkina (Rusia)	Elena Zamolodchikova (Rusia)	Victoria Karpenko (Ucraina)
2002 Svetlana Khorkina (Rusia)	Verona Van De Leur (Olanda)	Alona Kvasha (Ucraina)
2004 Alina Kozich (Ucraina)	Daniela Sofronie (România)	Elena Zamolodchikova (Rusia)
2005 Marine Debaue (Franța)	Anna Pavlova (Rusia)	Yulia Lozhecko (Rusia)
2006	Fără concurs la individual compus	
2007 Vanessa Ferrari (Italia)	Sandra Izbașa (România)	Alina Kozich (Ucraina)
2008	Fără concurs individual compus	

2009 Ksenia Semenova (Rusia)	Ksenia Afanaseva (Rusia)	Ariella Kaeslin (Elveția)
2010	Fără concurs individual compus	
2011 Anna Dementyeva (Rusia)	Elisabeth Seitz (GER)	Amelia Racea (România)
2012	Fără concurs individual compus	
2013 Aliya Mustafina (Rusia)	Larisa Iordache (România)	Anastasia Grishina (Rusia)
2014	Fără concurs individual compus	
2015 Giulia Steingruber (Elveția)	Maria Kharenkova (Rusia)	Elissa Downie (M. Britanie)
2016	Fără concurs individual compus	

Sărituri

1957 Larissa Latfina (URSS)	Tamara Manina (URSS)	Sonia Iovan (România)
1959 Natalia Kot (Polonia)	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Ingrid Föst (RD Germană)
1961 Ute Starke (RD Germană)	Ingrid Föst (RD Germană)	Natalia Kot (Polonia)
1963 Solveig Egman (Suedia)	Thea Belmer (Olanda)	Jamine Wierstra (Olanda)
1965 Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Ute Starke (RD Germană)	Larissa Latynina (URSS)
1967 Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Erika Zuchold (RD Germană)	Karin Janz (RD Germană)
1969 Karin Janz (RD Germană)	Erika Zuchold (RD Germană)	Olga Karasyova (URSS)
1971 Ludmila Turischeva (URSS)	Tamara Lasakovich (URSS)	Erika Zuchold (RD Germană)
1973 Angelika Hellmann (RD Germană)	-	Uta Schorn (RFG)
Ludmila Turischeva (URSS)		
1975 Nadia Comăneci (România)	Richarda Schmeisser (RDG)	Alina Goreac (România)
		Nelli Kim (URSS)
1977 Nelli Kim (URSS)	Nadia Comăneci (România)	Elena Mukhina (URSS)
1979 Nadia Comăneci (România)	Maxi Gnauck (RD Germană)	Natalya Zhapozhnikova (URSS)
1981 Cristina Grigoraș (România)	Maxi Gnauck (RD Germană)	-
	Birgit Senff (RD Germană)	
1983 Olga Bitcherova (URSS)	Ecaterina Szabo (România)	Lavinia Agache (România)
		Boriana
		Stojanova (Bulgaria)
1985 Elena Shushunova (URSS)	Ecaterina Szabo (România)	Dagmar Kersten (RD Germană)
1987 Elena Shushunova (URSS)	Daniela Silivaș (România)	Eugenia Golea (România)
1989 Svetlana Boginskaya (URSS)	Milena Mavrodleva (Bulgaria)	Cristina Bontaș (România)
1990 Svetlana Boginskaya (URSS)	Cristina Bontaș (România)	Eva Rueda (Spania)
1992 Tatyana Gutsu (CSI)	Gina Gogean (România)	Silvia Mitova (Bulgaria)
1994 Lavinia Miloșovici (România)	Yelena Piskun (Belarus)	Liliya Podkopyayeva (Ucraina)
1996 Simona Amânar (România)	Gina Gogean (România)	Liliya Podkopyayeva (Ucraina)
1998 Adrienn Varga (Ungaria)	Simona Amânar (România)	-
	Maria Olaru (România)	
2000 Simona Amânar (România)	Elena Zamolodchikova (Rusia)	Esther Moya (ESP)
2002 Natalya Ziganshina (Rusia)	Verona van de Leur (Olanda)	Ioana Petrovski (România)

2004	Monica Roșu (România)	Anna Pavlova (Rusia)	-
		Elena Zamolodchikova (Rusia)	
2005	Francesca Benolli (Italia)	Anna Pavlova (Rusia)	Aagje Vanwallegem (BEL)
2006	Anna Grudko (Rusia)	Olga Sherbatykh (Ucraina)	Katja Abel (GER)
2007	Carlotta Giovannini (Italia)	Oxana Shushovitina (GER)	Anna Grudko (Rusia)
2008	Oxana Shushovitina (GER)	Carlotta Giovannini (Italia)	Francesca Benolli (Italia)
2009	Ariella Käslin (Elveția)	Yuliya Berger (Rusia)	Anna Kalashnyk (Ucraina)
2010	Ekaterina Kurbatova (Rusia)	Youna Dufournet (Franța)	Tatyana Nabieva (Rusia)
2011	Sandra Izbașa (România)	Oksana Shushovitina (GER)	Ariella Kaeslin (Elveția)
2012	Sandra Izbașa (România)	Oksana Shushovitina (GER)	Giulia Steingruber (Elveția)
2013	Giulia Steingruber (Elveția)	Larisa Iordache (România)	-
		Noel Van Klaveren (Olanda)	
2014	Giulia Steingruber (Elveția)	Anna Pavlova (AZE)	Larisa Iordache (România)
2015	Maria Paseka (Rusia)	Giulia Steingruber (Elveția)	Ksenia Afanaseva (Rusia)
2016	Giulia Steingruber (Elveția)	Elissa Downie (M. Britanie)	Ksenia Afanaseva (Rusia)

Paralele

1957	Larissa Latynina (URSS)	Elena Leuștean (România)	Eva Bosakova (Cehoslovacia)
1959	Polina Astachova (URSS)	Elena Leuștean (România)	Ingrid Fost (RD Germană)
1961	Polina Astachova (URSS)	Larissa Latfina (URSS)	Ingrid Fost (RD Germană)
1963	Thea Belmer (Olanda)	Tereza Kotic (Iugoslavia)	Solveig Egman (Suedia)
1965	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Larissa Latfina (URSS)	Maria Karaska (Bulgaria)
1967	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Karin Janz (RD Germană)	Mariana Krajcirova (Cehoslovacia)
1969	Karin Janz (RD Germană)	Olga Karasyova (URSS)	Ludmila Turischeva (URSS)
1971	Tamara Lasakovich (URSS)	Ludmila Turischeva (URSS)	Angelika Hellmann (RD Germană)
1973	Ludmila Turischeva (URSS)	Angelika Hellmann (RD Germană)	Alina Goreac (România)
1975	Nadia Comăneci (România)	Annalore Zinke (RD Germană)	Nelli Kim (URSS)
1977	Nadia Comăneci (România)	-	Steffi Kräker (GDR)
	Elena Mukhina (URSS)		
1979	Elena Mukhina (URSS)	Emilia Eberle (România)	Maxi Gnauck (RD Germană)
1981	Maxi Gnauck (RD Germană)	Cristina Grigoraș (România)	-
		Alla Mysnik (URSS)	
1983	Ecaterina Szabo (România)	Lavinia Agache (România)	Jana Labaková (Cehoslovacia)
1985	Elena Chuchunova (URSS)	-	Oksana Omelyanchik (URSS)
	Maxi Gnauck (RD Germană)		
1987	Daniela Silivaș (România)	Diana Dudeva (Bulgaria)	Dörte Thümmeler (RD Germană)
1989	Henrietta Ónodi (Ungaria)	Daniela Silivaș (România)	-
		Olga Strazheva (URSS)	
1990	Svetlana Boginskaya (URSS)	-	-
	Natalya Kalinina (URSS)		

Mirela Pașca (România)

1992	Tatyana Gutsu (EUN)	Tatyana Lissenko (EUN)	Elena Grudnyeva (EUN)
1994	Svetlana Khorkina (Rusia)	Oksana Fabrichnova (Rusia)	Mercedes Pacheco (ESP)
1996	Simona Amânar (România) Svetlana Khorkina (URSS)	-	-
Lilia	Podkopayeva (Ucraina)		
1998	Svetlana Khorkina (Rusia)	Viktoria Karpenko (Ucraina)	Claudia Presăcan (România)
2000	Svetlana Khorkina (Rusia)	Viktoria Karpenko (Ucraina)	Elena Produnova (Rusia)
2002	Svetlana Khorkina (Rusia)	Renske Endel (Olanda)	Elizabeth Tweddle (GBR)
2004	Svetlana Khorkina (Rusia)	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Irina Krasnynska (Ucraina)
2005	Emilie Lepennec (Franța)	Tania Gener (Spania)	Dariya Zgoba (Ucraina)
2006	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Jana Sikulova (Cehoslovacia)	Lenika de Simone (ESP)
2007	Dariya Zgoba (Ucraina)	Steliana Nistor (România)	Ekaterina Kramarenko (Rusia)
2008	Ksenia Semenova (Rusia)	Steliana Nistor (România)	Dariya Zgoba (Ucraina)
2009	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Ksenia Semenova (Rusia)	Anja Brinker (Germania)
2010	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Aliya Mustafina (Rusia)	Natalya Kononenko (Ucraina)
2011	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Tatiana Nabieva (Rusia)	Kim Bui (Germania)
2012	Victoria Komova (Rusia)	Anastasia Grishina (Rusia)	Nataliya Kononenko (Ucraina)
2013	Aliya Mustafina (Rusia)	Jonna Adlerteg (Suedia)	Maria Paseka (Rusia)
2014	Rebecca Downie (M. Britanie)	Aliya Mustafina (Rusia)	Daria Spiridonova (Rusia)
2015	Daria Spiridonova (Rusia)	Rebecca Downie (M. Britanie)	Sanne Wevers (Olanda)
2016	Rebecca Downie (M. Britanie)	Daria Spiridonova (Rusia)	Aliya Mustafina (Rusia)

Bârnă

1957	Larissa Latînina (URSS)	Sonia Iovan (România)	Tamara Manina (URSS)
1959	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Sonia Iovan (România)	Natalia Kot (Polonia)
1961	Polina Astachova (URSS)	Larissa Latînina (URSS)	Ingrid Fost (RD Germană)
1963	Ewa Rydell (Suedia)	Mirjana Bilic (Iugoslavia)	Tererza Kotic (Iugoslavia)
1965	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Larissa Latînina (URSS)	Larissa Petrik (URSS) Birgit Radochla (RD Germană)
1967	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Natalya Kutzhinskaya (URSS)	Zinaida Druzhinina (URSS)
1969	Karin Janz (RD Germană)	Olga Karasyova (URSS)	Jindra Kostalova (Cehoslovacia)
1971	Tamara Lasakovich (URSS)	Ludmila Turischeva (URSS)	Erika Zuchold (RD Germană)
1973	Lyudmila Turischeva (URSS)	Alina Goreac (România)	Anca Grigoraș (România)
1975	Nadia Comăneci (România)	Nelli Kim (URSS)	Alina Goreac (România)
1977	Elena Mukhina (URSS)	Nelli Kim (URSS)	Maria Filatova (URSS)
1979	Natalya Zhapozhnikova (URSS)	Emilia Eberle (România)	Nadia Comăneci (România)
1981	Maxi Gnauck (RD Germană)	Natalya Ilienکو (URSS)	Rodica Dunca (România)
1983	Lavinia Agache (România)	Astrid Heese (RD Germană)	Mihaela Stănuleț (România)
1985	Oksana Omelyanchik (URSS)	Hana Ricna (Cehoslovacia)	Elena Chuchunova (URSS)
1987	Daniela Silivaș (România)	Eugenia Golea (România)	Anja Wilhelm (RFG)

1989	Olessia Doudnik (URSS)	-	Daniela Silivaș (România)
	Gabriela Potorac (România)		
1990	Svetlana Boginskaya (URSS)	Natalya Kalinina (URSS)	Maria Neculiță (România)
1992	Svetlana Boginskaya (CSI)	Tatyana Gutsu (CSI)	Ludmila Stoyltzhataya (CSI)
1994	Gina Gogean (România)	Lilia Podkopayeva (Ucraina)	Lavinia Miloșovici (România)
1996	Rozalia Galieva (Rusia)	Gina Gogean (România)	Elena Piskun (Belarus)
1998	Eugenia Kuznetsova (Rusia)	Olga Teslenko (Ucraina)	Simona Amânar (România)
			Ludmila Eghova (Rusia)
2000	Svetlana Khorkina (Rusia)	Simona Amânar (România)	Elena Zamolodchikova (Rusia)
2002	Ludmila Ejova (Rusia)	Svetlana Khorkina (Rusia)	Verona Van de Leur (Olanda)
2004	Cătălina Ponor (România)	Alexandra Eremia (România)	Svetlana Khorkina (Rusia)
2005	Cătălina Ponor (România)	Marine Debaue (Franța)	Anna Pavlova (Rusia)
2006	Cătălina Ponor (România)	Lenika De Simone (Spania)	Marina Proskurina (Ucraina)
			Sandra Izbașa (România)
2007	Yulia Lozhenco (Rusia)	Sandra Izbașa (România)	Stefani Bimspikou (Grecia)
			Steliana Nistor (România)
2008	Ksenia Semenova (Rusia)	Sandra Izbașa (România)	-
		Alina Kozich (Ucraina)	
2009	Yana Demyanchuk (Ucraina)	Anamaria Tămârjan (România)	Gabriela Drăgoi (România)
2010	Amelia Racea (România)	Aliya Mustafina (Rusia)	Raluca Haidu (România)
2011	Anna Dementyeva (Rusia)	Carlotta Ferlito (Italia)	Elisabetta Preziosa (Italia)
2012	Cătălina Ponor (România)	Larisa Iordache (România)	Hannah Whelan (M. Britanie)
2013	Larisa Iordache (România)	Diana Bulimar (România)	Anastasia Grishina (Rusia)
2014	Maria Kharenkova (Rusia)	Larisa Iordache (România)	Aliya Mustafina (Rusia)
2015	Andreea Munteanu (România)	Rebecca Downie (M. Britanie)	Martin Claire (Franța)
2016	Aliya Mustafina (Rusia)	Marine Boyer (Franța)	Cătălina Ponor (România)

Sol

1957	Larissa Latînina (URSS)	Elena Teodorescu (România)	Eva Bosakova (Cehoslovacia)
1959	Polina Astachova (URSS)	Tamara Manina (URSS)	Eva Bosakova (Cehoslovacia)
1961	Larissa Latynina (URSS)	Polina Astachova (URSS)	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)
1963	Mirjana Bilic (Iugoslavia)	Solveig Egman (Suedia)	Tereza Kosic (Iugoslavia)
1965	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Larissa Latynina (URSS)	-
		Birgit Radochla (RD Germană)	
1967	Věra Čáslavská (Cehoslovacia)	Natalya Kutzhinskaya (URSS)	Zinaida Druzhinina (URSS)
1969	Olga Karasyova (URSS)	Karin Janz (RD Germană)	Jindra Kostalova (Cehoslovacia)
		Ludmilla Turischeva (URSS)	
1971	Ludmila Turischeva (URSS)	Tamara Lasakovich (URSS)	Erika Zuchold (RD Germană)
1973	Ludmila Turischeva (URSS)	Kerstin Gerschau	Alina Goreac

	(RD Germană)	(România)
1975 Nelli Kim (URSS)	Nadia Comăneci (România)	Ludmila Turischeva (URSS)
1977 Maria Filatova (URSS)	-	Nelli Kim (URSS)
Elena Mukhina (URSS)		
1979 Nadia Comăneci (România)	Elena Mukhina (URSS)	-
	Natalya Zhapozhnikova (URSS)	
1981 Maxi Gnauck (RD Germană)	Alla Mysnik (URSS)	Cristina Grigoraș (România)
		Boriana Stojanova (Bulgaria)
1983 Olga Bitcherova (URSS)	-	
Ecaterina Szabo (România)		
1985 Elena Chuchunova (URSS)	Oksana Omelyanchik (URSS)	Daniela Silivaș (România)
1987 Daniela Silivaș (România)	Camelia Voinea (România)	Alevtina Pryakhina (URSS)
1989 Svetlana Boginskaya (URSS)	-	Henrietta Onodi (Ungaria)
Daniela Silivaș (România)		Cristina Bontaș (România)
1990 Svetlana Boginskaya (URSS)	Tatyana Grozhkova (URSS)	Milena Mavrodjeva (Bulgaria)
		Henrietta Onodi (Ungaria)
1992 Gina Gogean (România)	Mélanie Legros (Franța)	Tatiana Gutsu (Ucraina)
1994 Lilia Podkopyayeva (Ucraina)	Lavinia Miloșovici (România)	Gina Gogean (România)
		Dina Kochetkova (Rusia)
1996 Lilia Podkopyayeva (Ucraina)	-	Gina Gogean (România)
Lavinia Miloșovici (România)		Joana Juarez (Spania)
1998 Corina Ungureanu (România)	-	Simona Amânar (România)
Svetlana Khorkina (Rusia)		
2000 Ludivine Furnon (Franța)	Andreea Răducan (România)	-
	Viktoria Karpenko (Ucraina)	
	Elena Produnova (Rusia)	
2002 Alona Kvasha (Ucraina)	Natalia Ziganshina (Rusia)	Verona Van De Leur (Olanda)
2004 Cătălina Ponor (România)	Elena Gomez (Spania)	Maria Teresa Gargano (Italia)
2005 Isabelle Severino (Franța)	Suzanne Harmes (Olanda)	Émilie Lepennec (Franța)
2006 Sandra Izbașa (România)	Vanessa Ferrari (Italia)	Cătălina Ponor (România)
2007 Vanessa Ferrari (Italia)	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Alina Kozich (Ucraina)
2008 Sandra Izbașa (România)	Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Anamaria Tamîrjan (România)
2009 Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Vanessa Ferrari (Italia)	Ksenia Semenova (Rusia)
2010 Elizabeth Tweddle (M. Britanie)	Anna Myzdrikova (Rusia)	Diana Chelaru (România)
2011 Sandra Izbașa (România)	Diana Chelaru (România)	Yulia Belokobylskaya (Rusia)
2012 Larisa Iordache (România)	Cătălina Ponor (România)	Hannah Whelan (M. Britanie)
2013 Ksenia Afanasieva (Rusia)	Larisa Iordache (România)	Diana Bulimar (România)
2014 Vanessa Ferrari (Italia)	-	Giulia Steingruber (Elveția)
Larisa Iordache (România)		
2015 Ksenia Afanaseva (Rusia)	Claudia Fragapane (M. Britanie)	Giulia Steingruber (Elveția)
2016 Giulia Steingruber (Elveția)	Elissa Downie (M. Britanie)	Cătălina Ponor (România)

MASCULIN

Echipe

	Belarus	Rusia	Germania
	Ivan Ivankov	Evgeni Shabaev	Valeri Belenki
1994	Andrej Kann	Alexei Nemov	Andreas Weker
	Alexander Schostak	Dmitri Vassilenko	Ralf Buchner
	Vitali Scherbo		
	Vitali Rudnitski		
	Rusia	Ucraina	Belarus
	Alexei Voropaev	Grigori Misutin	Vitali Scherbo
1996	Dimitri Karbonenko	Oleg Kosiak	Ivan Ivankov
	Sergei Charkov	Alexandre Svetlichni	Andrej Kan
	Eugeni Podgorni	Rustam Sharipov	Vitali Rudnitski
	Dmitri Trough	Yuri Ermakov	Alexander Shostak
	Franța	Rusia	Germania
	Thierry Aymes	Alexei Nemov	Valeri Belenki
1998	Éric Casimir	Alexei Bondarenko	Sergei Kharkov
	Samuel Dumont	Dmitri Lvov	Jan-Peter Nikiferow
	Dmitri Karbanenko	Maxime Alechine	Daniel Farago
	Éric Poujade	Nikolai Kriukov	Dimitri Nonin
	Rusia	ROMÂNIA	Ucraina
	Alexei Nemov	Marian Drăgulescu	Alexandr Beresh
2000	Alexei Bondarenko	Dorin Petcu	Alexandr Svetlichnyu
	Evgeni Podgorni	Ioan Suciu	Valeri Pereshkura
	Maxime Alechine	Marius Urzică	Roman Zozulia
	Yuri Tihonovski	Rareș Orzață	Ruslan Miezyntsev
	ROMÂNIA	Rusia	Belarus
	Marius Urzică	Alexei Nemov	Dimitri Kasparovich
2002	Marian Drăgulescu	Evgueni Podgorni	Alexander Kruzhylov
	Ioan Suciu	Alexei Bondarenko	Denis Savenkov
	Dan Potra	Nikolai Krukov	Vitali Valynchuk
	Constantin Covaci	Evgeni Krilov	Alexei Sinkevich
	ROMÂNIA	Belarus	Franța
	Marius Urzică	Ivan Ivankov	Dimitri Karbanenko
2004	Marian Drăgulescu	Alexei Sinkevich	Florent Maree
	Ioan Suciu	Alexander Kruzhylov	Yann Cucherat
	Dan Potra	Denis Savenkov	Benoit Caranobe
	Răzvan Șelariu	Dimitri Savitski	Pierre-Yves Bény
2005		Fără concurs pe echipe	
	Rusia	ROMÂNIA	Belarus
	Alexander Safoshkin	Marian Drăgulescu	Ivan Ivankov
2006	Sergei Khorokhordin	Răzvan Selariu	Dzianis Savenkov
	Maxim Deviatovski	Ilie Daniel Popescu	Dimitri Savitski
	Anton Golotsutskov	Alin Jivan	Dimitri Kasparovich
	Anatoli Vasiliev	Flavius Koczi	Viacheslav Volkav

2007		Fără concurs pe echipe	
	Rusia	Germania	ROMÂNIA
	Sergei Khorokhordin	Fabian Hambüchen	Ilie Daniel Popescu
2008	Maxim Deviatkovski	Robert Juckel	Flavius Koczi
	Yuri Riazanov	Philipp Boy	Răzvan Șelariu
	Nikolai Kriukov	Marcel Nguyen	Cosmin Malița
	Anton Golozukov	Robert Weber	Robert Stănescu
2009		Fără concurs pe echipe	
	Germania	M. Britanie	Franța
	Philipp Boy	Daniel Keatings	Hamilton Sabot
2010	Matthias Fahrig	Louis Smith	Cyril Tommasone
	Fabian Hambuechen	Samuel Hunter	Samir Aït Saïd
	Marcel Nguyen	Daniel Purvis	Yannick Rayepin Moutoussamy
	Evgeni Spiridonov	Kristian Thomas	Yann Cucherat
2011		Fără concurs pe echipe	
	M. Britanie	Rusia	ROMÂNIA
	Kristian Thomas	Denis Ablyazin	Flavius Koczi
2012	Louis Smith	Emin Garibov	Marius Berbecar
	Daniel Purvis	David Belyavski	Ovidiu Buidoso
	Ruslan Panteleymonov	Anton Golotsukov	Vlad Cotuna
	Max Whitlock	Aleksandr Balandin	Cristian Bătagă
2013		Fără concurs pe echipe	
	Rusia	M. Britanie	Ucraina
	Denis Ablyazin	Daniel Purvis	Oleh Vernyayev
2014	Nikolai Kuksenkov	Daniel Keatings	Ihor Radivilov
	Nikita Ignatiev	Sam Oldham	Maksym Semiankiv
	Aleksandr Balandin	Kristian Thomas	Andrii Sienichkin
	David Belyavski	Max Whitlock	Volodimir Okachev
2015		Fără concurs pe echipe	
2016	Rusia	M. Britanie	Elveția
	Denis Abliazin	Daniel Purvis	Christian Baumann
	David Belyavskiy	Louis Smith	Pablo Braegger
	Nikita Ignatiev	Kristian Thomas	Benjamin Gischar
	Nikolai Kusenkov	Courtney Tulloch	Oliver Hegi
	Nikita Nagorniy	Nile Wilson	Eddy Yusof

Individual compus

1955	Boris Shakhlin (URSS)	Albert Azaryan (URSS)	Helmut Bantz (RFG)
1957	Joaquín Blume (Spania)	Yuri Titov (URSS)	Max Benker (Elveția)
1959	Yuri Titov (URSS)	Pavel Stolbov (URSS)	Phillip FURSSt (RF Germania)
1961	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Yuri Titov (URSS)	Giovanni Carminucci (Italia)
1963	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Boris Shakhlin (URSS)	Vladimir Kerdemilidi (URSS)
1965	Franco Menichelli (Italia)	Viktor Lisitsky (URSS)	Sergei Diamidov (URSS)
1967	Mihail Voronin (URSS)	Viktor Lisitsky (URSS)	Franco Menichelli (Italia)
1969	Mihail Voronin (URSS)	Viktor Klimenko (URSS)	Nikolai Kubica (Polonia)
1971	Viktor Klimenko (URSS)	Mikhail Voronin (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS)

1973	Viktor Klimenko (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS)	Klaus Köste (RD Germană)
1975	Nikolai Andrianov (URSS)	Eberhard Gienger (RF Germania)	Aleksandr Ditiatin (URSS)
1977	Vladimir Markelov (URSS)	Alexander Tkachev (URSS)	Vladimir Tihonov (URSS)
1979	Stoyan Deltchev (Bulgaria)	Bogdan Makuts (URSS)	-
1981	Alexander Tkachev (URSS)	Alexander Tkachev (URSS)	Bogdan Makuts (URSS)
1983	Dmitri Bilozherchev (URSS)	Yuri Korolev (URSS)	György Guczoghy (Ungaria)
1985	Dmitri Bilozherchev (URSS)	Yuri Korolev (URSS)	Vladimir Gogoladze (URSS)
1987	Valeri Liukin (URSS)	Valentin Mogilny (URSS)	Gyorgy Guczoghy (Ungaria)
1989	Igor Korobchinsky (URSS)	Yuri Korolev (URSS)	Holger Behrendt (RD Germană)
1990	Valentin Mogilny (URSS)	Valentin Mogilny (URSS)	Yuri Chechi (Italia)
1992	Igor Korobchinsky (CSI)	Sergei Kharkov (URSS)	Vitali Scherbo (CSI)
1994	Ivan Ivankov (Belarus)	Zoltan Supola (Ungaria)	Evgeni Shabaiev (Rusia)
1996	Ivan Ivankov (Belarus)	Igor Korobchinsky (Ucraina)	Alexei Voropaev (Rusia)
1998	Alexei Bondarenko (Rusia)	Vitali Scherbo (Belarus)	Alexei Nemov (Rusia)
2000	Alexander Beresch (Ucraina)	Dmitri Karbanenko (Franța)	Marian Drăgulescu (România)
2002	Dan Potra (România)	Ivan Ivankov (Belarus)	Alexei Bondarenko (Rusia)
2004	Marian Drăgulescu (România)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Denis Savenkov (Belarus)
2005	Rafael Martinez (Spania)	Rafael Martinez (Spania)	Denis Savenkov (Belarus)
2006	Fără concurs individual compus	Răzvan Șelariu (România)	Denis Savenkov (Belarus)
2007	Maxim Deviatovski (Rusia)	Fără concurs individual compus	Yuri Riazanov (Rusia)
2008	Fără concurs individual compus	Fabian Hambüchen (GER)	Yuri Riazanov (Rusia)
2009	Fabian Hambuechen (Germania)	Daniel Keatings (GBR)	Yuri Riazanov (Rusia)
2010	Fără concurs individual compus	Daniel Keatings (GBR)	Yuri Riazanov (Rusia)
2011	Philipp Boy (Germania)	Flavius Koczi (România)	Daniel Purvis (M. Britanie)
2012	Fără concurs individual compus	Flavius Koczi (România)	Mikola Kuksenkov (Ucraina)
2013	David Belyavskiy (Rusia)	Max Whitlock (M. Britanie)	Oleg Verniaiev (Ucraina)
2014	Fără concurs individual compus	Max Whitlock (M. Britanie)	Oleg Verniaiev (Ucraina)
2015	Oleg Verniaiev (Ucraina)	David Belyavskiy (Rusia)	Daniel Purvis (M. Britanie)
2016	Fără concurs individual compus	David Belyavskiy (Rusia)	Daniel Purvis (M. Britanie)

Sol

1955	Vladimir Prorok (Cehoslovacia)	Jan Cronstedt (Suedia)	Adalbert Dickhut (Germania)
1957	William Thoreson (Suedia)	Nick Stuart (M. Britanie)	Herbert Schmidt (RF Germania)
1959	Ernst Fivian (Elveția)	William Thoreson (Suedia)	Yuri Titov (URSS)
1961	Franco Menichelli (Italia)	Viktor Leontiev (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1963	Franco Menichelli (Italia)	Valeri Kerdemelidi (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1965	Franco Menichelli (Italia)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1967	Lasse Laine (Finlanda)	Viktor Lisitsky (URSS)	-
1969	Raitscho Hristov (Bulgaria)	Franco Menichelli (Italia)	Mikolaj Kubica (Polonia)
1971	Raitscho Hristov (Bulgaria)	Viktor Lisitsky (URSS)	Sylwester Kubica (Polonia)
1973	Nikolay Andrianov (URSS)	José Gines (Spania)	Nikolai Andrianov (URSS)
1975	Nikolay Andrianov (URSS)	Viktor Klimenko (URSS)	Klaus Köste (RD Germană)
Andrzej Zaina (Polonia)	-	-	Jirí Tabak (Cehoslovacia)
1977	Aleksandr Tkachev (URSS)	Vladimir Markelov (URSS)	Aleksandr Tihonov (URSS)

1979 Stojan Deltchev (Bulgaria)	Ralf Barthel (RD Germană)	Lutz Mack (RD Germană)
1981 Yuri Korolev (URSS)		
Roland Bruckner (RD Germană)	-	Aleksandr Tkachev (URSS)
1983 Plamen Petkov (Bulgaria)		Jens Fischer (RD Germană)
Yuri Korolev (URSS)	-	PhilippeVatuone (Franța)
		György Guczoghy (Ungaria)
1985 Dmitri Bilozerchev (URSS)	Philippe Vatuone (Franța)	Laurent Barbieri (Franța)
1987 Valeri Liukin (URSS)	Yuriy Korolev (URSS)	Gyorgy Guczoghy (Ungaria)
1989 Igor Korobchinsky (URSS)	Cristian Brezeanu (România)	Holger Behrendt (RD Germană)
1990 Vitali Scherbo (URSS)	Sergei Kharkov (URSS)	Adrian Gal (România)
1992 Vitali Scherbo (CSI)	Igor Korobchinsky (CSI)	Yuri Chechi (Italia)
		Sergei Kharkov (CSI)
1994 Ivan Ivanov (Bulgaria)	Ivan Ivankov (Belarus)	
	Dmitri Vasilenko (Rusia)	-
1996 Vitali Scherbo (Belarus)	Eugeni Podgorni (Rusia)	Grigory Misutin (Ucraina)
1998 Alexei Nemov (Rusia)	Ioánnis Melissanídis (Grecia)	Alexei Bondarenko (Rusia)
2000 Marian Drăgulescu (România)	Gervasio Deferr (Spania)	Alexei Bondarenko (Rusia)
		Igor Vichrov (Letonia)
2002 Alexei Nemov (Rusia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Marian Drăgulescu (România)
2004 Marian Drăgulescu (România)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Rafael Martinez (Spania)
2005 Marian Drăgulescu (România)	Răzvan Șelariu (România)	Robert Gal (Ungaria)
2006 Anton Golotsutskov (Rusia)	Marian Drăgulescu (România)	Martin Konecny (Cehoslovacia)
2007 Rafael Martinez (Spania)	Thomas Bouhail (Franța)	Matthias Fahrigr (Germania)
		Elefthérios Kosmídis (Grecia)
2008 Anton Golozukow (Rusia)	Răzvan Șelariu (România)	Fabian Hambüchen (Germania)
2009 Fabian Hambuchen (Germania)	Matthias Fahrigr (Germania)	Elefthérios Kosmídis (Grecia)
		Alexander Shatilov (Israel)
2010 Matthias Fahrigr (Germania)	Elefthérios Kosmídis (Grecia)	Daniel Purvis (M. Britanie)
		Marcel Nguyen (Germania)
2011 Flavius Koczi (România)	Alexander Shatilov (ISR)	Anton Golotsukov (Rusia)
2012 Eleftherios Kosmidis (Grecia)	Dmitri Barkalau (Belarus)	Gael da Silva (Franța)
		Alexander Shatilov (Israel)
2013 Max Whitlock (Grecia)		
Alexander Shatilov (Israel)	-	Andrea Cingolani (Italia)
2014 Denis Abliazin (Rusia)	Eleftherios Kosmidis (Grecia)	Daniel Purvis (M. Britanie)
		Alexander Shatilov (Israel)
2015 Kristian Thomas (M. Britanie)	David Belyavskiy (Rusia)	Pablo Braegger (Elveția)
2016 Nikita Nagornîi (Rusia)	Marian Drăgulescu (România)	Alexander Shilatov (Israel)

Cal

1955 Boris Shaklin (URSS)	Jan Cronstedt (Suedia)	Hans Sauter (AUT)
1957 Joachim Blume (Spania)	Max Benker (Elveția)	Ivan Caklec (Iugoslavia)
1959 Yuri Titov (URSS)	Eugen Ekman (FIN)	Philipp Fürst (RFG)
1961 Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Phillip FURSSSt (RFG)	
	Viktor Leontiev (URSS)	-
1963 Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Valeri Kerdelmeli (URSS)	Boris Shaklin (URSS)
1965 Viktor Lisitski (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Sergei Diamidov (URSS)
		Olli Laiho (FIN)
1967 Mihail Voronin (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Gerhard Dietrich (RD Germană)
1969 Miroslav Cerar (Iugoslavia)		
Wilhelm Kubica (Polonia)	-	Mihail Voronin (URSS)
1971 Nikolai Andrianov (URSS)	Matthias Brehme (RD Germană)	Mihail Voronin (URSS)
1973 Zoltan Magyar (Ungaria)	Wilhelm Kubica (Polonia)	Viktor Klimenko (URSS)
1975 Zoltan Magyar (Ungaria)	Nikolai Andrianov (URSS)	Eberhard Gienger (RF Germania)
1977 Zoltan Magyar (Ungaria)	Michael Nikolay (RD Germană)	Vladimir Markelov (URSS)
1979 Aleksandr Dityatin (URSS)		Bogdan Makuts (URSS)
György Guczoghy (Ungaria)	-	Michel Boutard (Franța)
1981 György Guczoghy (Ungaria)	Kurt Szilier (România)	
	Yuriy Korolev (URSS)	
	Michel Boutard (Franța)	-
1983 György Guczoghy (Ungaria)	Yuri Korolev (URSS)	
	Aleksandr Pogorelov (URSS)	-
1985 Dmitri Bilozherchev (URSS)	Gyorgy Guczoghy (Ungaria)	
	Silvio Kroll (RD Germană)	-
1987 Valeri Liukin (URSS)	Lubomir Geraskov (Bulgaria)	Marian Rizan (România)
1989 Valentin Mogilny (URSS)	Andreas Wecker (RD Germană)	Kalofer Hristozov (Bulgaria)
1990 Valentin Mogilny (URSS)	Jens Milbradt (RD Germană)	Sergei Kharkov (URSS)
1992 Igor Korobchinsky (CSI)	Vitaly Scherbo (CSI)	Ralf Büchner (Germania)
1994 Marius Urzică (România)	Eric Poujade (Franța)	Vitali Marinich (Ucraina)
1996 Donghua Li (Elveția)	Ivan Ivankov (Belarus)	Patrice Casimir (Franța)
1998 Eric Poujade (Franța)	Alexei Bondarenko (Rusia)	Nikolai Kriukov (Rusia)
2000 Marius Urzică (România)	Eric Poujade (Franța)	Olexandr Beresch (Ucraina)
2002 Marius Urzică (România)	Ioan Suciu (România)	Alberto Busnari (Italia)
2004 Ioan Suciu (România)	Alberto Busnari (Italia)	Krisztian Berki (Ungaria)
2005 Krisztian Berki (Ungaria)	Marius Urzică (România)	Nikolai Kriukov (Rusia)
2006 Flavius Koczi (România)	Eugen Spiridonov (Germania)	Olexander Suprun (Ucraina)
2007 Krisztian Berki (Ungaria)	Daniel Keatings (M.Britanie)	Flavius Koczi (România)
2008 Krisztian Berki (Ungaria)	Filip Ude (Croatia)	Robert Seligman (Croatia)
2009 Krisztian Berki (Ungaria)	Louis Smith (M.Britanie)	Daniel Keatings (M.Britanie)
2010 Daniel Keatings (M.Britanie)	Louis Smith (M.Britanie)	Saso Bertoncelj (Slovenia)
2011 Krisztian Berki (Ungaria)	Cyril Tommasone (Franța)	Harutyum Merdinyan (Armenia)
2012 Krisztian Berki (Ungaria)	Louis Smith (M.Britanie)	Harutyum Merdinyan (Armenia)

2013 Daniel Keatings (M.Britanie)	Krisztián Berki (Ungaria)	Max Whitlock (M.Britanie)
2014 Max Whitlock (M.Britanie)	Krisztian Berki (Ungaria)	Saso Bertoncelj (Slovenia)
2015 Louis Smith (M. Britanie)	Harytyum Merdinyan (Armenia)	Alberto Busnari (Italia)
2016 Harutyun Merdinyan (Armenia)	David Beliaevskiy (Rusia)	Christian Baumann (Elveția)

Inele

1955 Albert Azarian (URSS)	Helmut Bantz (Germania)	
	Vladimir Prorok (Cehoslovacia)	
	Boris Zhachlin (URSS)	-
1957 Joachim Blume (Spania)	Yuri Titov (URSS)	Kalevi Suoniemi (Finlanda)
1959 Yuri Titov (URSS)	Pavel Stolbov (URSS)	Velik Kapsatschov (Bulgaria)
		Otto Kestola (Finlanda)
1961 Miroslav Cerar (Iugoslavia)		
Velik Kapsazov (Bulgaria)		
Yuri Titov (URSS)	-	-
1963 Miroslav Cerar (Iugoslavia)		
Boris Shaklin (URSS)		
Velik Kapsazov (Bulgaria)	-	-
1965 Viktor Lisitsky (URSS)		
Franco Menichelli (Italia)	-	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1967 Mihail Voronin (URSS)		
Viktor Lisitsky (URSS)	-	Mikolaj Kubica (Polonia)
1969 Mihail Voronin (URSS)	Mikolaj Kubica (Polonia)	
	Viktor Klimenko (URSS)	-
1971 Mihail Voronin (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS)	Andrzej Szajna (Polonia)
1973 Viktor Klimenko (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS)	
	Dan Grecu (România)	-
1975 Dan Grecu (România)	Mihai Borș (România)	Aleksandr Ditiyatın (URSS)
1977 Vladimir Markelov (URSS)	Aleksandr Tkachev (URSS)	Aleksandr Tihonov (URSS)
1979 Aleksandr Ditiyatın (URSS)	Bogdan Makuts (URSS)	Lutz Mack (RD Germană)
1981 Yuri Korolev (URSS)	Rocco Amboni (Italia)	Aleksandr Tkachev (URSS)
1983 Dmitri Bilozerchev (URSS)		Levente Molnar (România)
Plamen Petkov (Bulgaria)	-	György Guczoghy (Ungaria)
		Josef Zellweger (Elveția)
1985 Dmitri Bilozerchev (URSS)	Valentin Mogilny (URSS)	Valentin Pinte a (România)
1987 Valentin Mogilny (URSS)	Valeri Liukin (URSS)	Andreas Aguilar (RF Germania)
1989 Holger Behrendt (RD Germană)	Vitali Marinich (URSS)	Andreas Aguilar (RF Germania)
1990 Yuri Chechi (Italia)	Jens Milbradt (RD Germană)	Szilveszter Csollany (Ungaria)
1992 Yuri Chechi (Italia)	Vitali Scherbo (CSI)	Szilveszter Csollány (Ungaria)
1994 Yuri Chechi (Italia)	Andreas Wecker (Germania)	Szilveszter Csollany (Ungaria)
1996 Yuri Chechi (Italia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	

	Marius Tobă (Germania)	-
1998 Szilveszter Csollany (Ungaria)	Valeri Belenki (Germania)	Dimos Tampakos (GRE)
2000 Dimos Tampakos (Grecia)	Szilvester Csollany (Ungaria)	Ivan Ivankov (Belarus)
2002 Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Dimos Tampakos (Grecia)	Szilveszter Csollany (Ungaria)
2004 Dimosthenis Tampakos (Grecia)		
Alexander Safoshkin (Rusia)	-	Matteo Morandi (Italia)
2005 Andrea Coppolino (Italia)		
Yuri van Gelder (Olanda)	-	Alexander Safoshkin (Rusia)
2006 Alexander Safoshkin (Rusia)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Andrea Coppolino (Italia)
2007 Oleksandr Vorobiov (Ucraina)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	
	Andrea Coppolino (Italia)	-
2008 Yuri van Gelder (Olanda)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)	Danny Rodrigues (Franța)
2009 Yuri van Gelder (Olanda)	Oleksandr Vorobiov (Ucraina)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2010 Matteo Morandi (Italia)	Samir Ait Said (Franța)	Jordan Jovtchev (Bulgaria)
2011 Konstantin Pluzhnikov (Rusia)	Aleksandr Balandin (Rusia)	Eleftherios Petrounias (Grecia)
2012 Aleksandr Balandin (Rusia)	Matteo Morandi (Italia)	Denis Ablyazin (Rusia)
2013 Samir Ait Saïd (Franța)		Matteo Morandi (Italia)
Igor Radivilov (Ucraina)	-	Danny Rodrigues (Franța)
2014 Denis Ablyazin (Rusia)		
Aleksandr Balandin (Rusia)	-	Samir Ait Said (Franța)
2015 Eleftherios Petrounias (Grecia)	Samir Ait Said (Franța)	Denis Abliazin (Rusia)
2016 Eleftherios Petrounias (Grecia)	Vahagn Davtyan (Armenia)	Denis Abliazin (Rusia)

Sărituri

1955 Adalbert Dickhut (Germania)	Helmut Bantz (Germania)	Joseph Stoffel (Luxemburg)
1957 Yuri Titov (URSS)	Rajmund Csanyi (Ungaria)	William Thoreson (Suedia)
1959 Yuri Titov (URSS)		
William Thoreson (Suedia)	-	Ernst Fivian (Elveția)
1961 Giovanni Carminucci (Italia)	Franco Menichelli (Italia)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
		Ernst Fivian (Elveția)
		William Thoreson (Suedia)
1963 Premysl Krbec (Cehoslovacia)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Martin Srot (Iugoslavia)
		Valeri Kerdemelidi (URSS)
1965 Viktor Lisitsky (URSS)	Georgi Adamov (Bulgaria)	
	Raimo Heinonen (Finlanda)	
	Age Storhaug (NOR)	-
1967 Viktor Lisitsky (URSS)	Georgi Adamov (Bulgaria)	Gerhard Dietrich (RD Germană)
1969 Viktor Klimenko (URSS)	Mikolaj Kubica (Polonia)	
	Mihail Voronin (URSS)	-
1971 Nikolai Andrianov (URSS)	Andrzej Szajna (Polonia)	Klaus Köste (RD Germană)
1973 Nikolai Andrianov (URSS)	Andrzej Szajna (Polonia)	Imre Molnar (Ungaria)
1975 Nikolai Andrianov (URSS)	Andrzej Szajna (Polonia)	Jirí Tabak (Cehoslovacia)
1977 Jirí Tabak (Cehoslovacia)		
Ralf Barthel (RD Germană)	-	Vladimir Markelov (URSS)
1979 Bogdan Makuts (URSS)	Jozef Konecny (Cehoslovacia)	Stojan Deltchev (Bulgaria)

1981 Bogdan Makuts (URSS)	Yuri Korolev (URSS)	Ralf Barthel (RD Germană)
1983 Dmitri Bilozerchev (URSS)	Norbert Brylok (RD Germană)	Rocco Amboni (Italia)
1985 Silvio Kroll (RD Germană)	Dmitriy Bilozerchev (URSS)	Yuri Korolev (URSS)
		Albert Haschar (RF Germania)
		Zsolt Borkai (Ungaria)
1987 Yuri Korolev (URSS)	Silvio Kroll (RD Germană)	Valeriy Lyukin (URSS)
		Holger Behrendt (RD Germană)
1989 Valentin Mogilny (URSS)	Gyula Takacs (Ungaria)	Marius Gherman (România)
1990 Vitali Scherbo (URSS)	Ralf Buchner (RD Germană)	Neil Thomas (M.Britanie)
1992 Vitali Scherbo (CSI)	Igor Korobchinsky (CSI)	Zoltan Supola (Ungaria)
1994 Vitali Scherbo (Belarus)	Cristian Leric (România)	Magnus Rosengren (Suedia)
1996 Vitali Scherbo (Belarus)	Dieter Rehm (Elveția)	Cristian Leric (România)
1998 Ioánnis Melissanídis (Grecia)	Leszek Blanik (Polonia)	Dieter Rehm (Elveția)
2000 Ioan Suciu (România)	Dimitri Karbanenko (Franța)	Alexander Svetlichni (Ucraina)
2002 Dimitri Kasparovich (Belarus)		
Marian Drăgulescu (România) -		Kanukai Jackson (M.Britanie)
2004 Marian Drăgulescu (România)	Evgeni Sapronenko (Letonia)	Leszek Blanik (Polonia)
2005 Evgeni Sapronenko (Letonia)	Filip Yanev (Bulgaria)	Răzvan Șelariu (România)
		Jeffrey Wammes (Olanda)
2006 Marian Drăgulescu (România)	Alin Jivan (România)	Raphaël Wignanitz (Franța)
2007 Anton Golotsutkov (Rusia)	Raphaël Wignanitz (Franța)	Jeffrey Wammes (Olanda)
2008 Leszek Blanik (Polonia)	Dimitri Kaspiarovitch (Belarus)	Ilie Popescu (România)
2009 Thomas Bouhail (Franța)	Flavius Koczi (România)	Matthias Fahrigr (Germania)
2010 Tomi Tuuha (Finlanda)	Matthias Fahrigr (Germania)	Flavius Koczi (România)
2011 Thomas Bouhail (Franța)	Samir Ait Said (Franța)	Anton Golotsutkov (Rusia)
2012 Flavius Koczi (România)	Igor Radivilov (Ucraina)	Denis Abliazin (Rusia)
2013 Denis Abliazin (Rusia)	Flavius Koczi (România)	Arthur Davtian (Armenia)
2014 Denis Abliazin (Rusia)	Igor Radivilov (Ucraina)	Oleg Verniaiev (Ucraina)
2015 Nikita Nagorniy (Rusia)	Denis Abliazin (Rusia)	Igor Radivilov (Ucraina)
2016 Oleg Verniaev (Ucraina)	Artur Davtyan (Armenia)	-
	Marian Drăgulescu (România)	

Paralele

1955 Helmut Bantz (Germania)		
Boris Shakhlin (URSS)		
Albert Azaryan (URSS)	-	-
1957 Jack Günthard (Elveția)		
Joachim Blume (Spania)	-	Max Benker (Elveția)
1959 Yuri Titov (URSS)	Ferdinand Danis (Cehoslovacia)	Pavel Stolbov (URSS)
1961 Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Viktor Leontiev (URSS)	Giovanni Carminucci (Italia)
		Franco Menichelli (Italia)
1963 Giovanni Carminucci (Italia)	Boris Shakhlin (URSS)	Franco Menichelli (Italia)
1965 Miroslav Cerar (Iugoslavia)	Franco Menichelli (Italia)	Sergei Diamidov (URSS)

1967	Mihail Voronin (URSS)	Franco Menichelli (Italia)	Erwin Koppe (RD Germană) Giovanni Carminucci (Italia)
1969	Mihail Voronin (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia) Viktor Klimenko (URSS)	-
1971	Giovanni Carminucci (Italia)	Nikolai Andrianov (URSS) Klaus Köste (RD Germană) Mihail Voronin (URSS)	-
1973	Viktor Klimenko (URSS)	Nikolai Andrianov (URSS) Mauro Nissinen (Finlanda)	-
1975	Nikolai Andrianov (URSS)	Aleksandr Ditiatin (URSS)	Viktor Klimenko (URSS)
1977	Aleksandr Tihonov (URSS)	Ralf Barthel (RD Germană) Eberhard Gienger (RF Germania)	-
1979	Bogdan Makuts (URSS)	Aleksandr Ditiatin (URSS)	Eberhard Gienger (RF Germania) Henri Boerio (Franța)
1981	Bogdan Makuts (URSS)	Aleksandr Tkachev (URSS)	Lutz Hoffmann (RD Germană) Eberhard Gienger (RF Germania)
1983	Yuri Korolev (URSS)	Borislav Houtov (Bulgaria)	György Guczoghy (Ungaria)
1985	Dmitri Bilozherchev (URSS)	Silvio Kroll (RD Germană)	Vladimir Gogoladze (URSS) Ulf Hoffmann (RD Germană)
1987	Valeri Liukin (URSS)	Holger Behrendt (RD Germană)	Maik Belle (RD Germană) Marian Rizan (România)
1989	Kalofer Hristozov (Bulgaria)	Andreas Wecker (RD Germană)	Valentin Mogilni (URSS)
1990	Daniel Giubellini (Elveția)	-	Andre Hempel (RD Germană) Kalofer Hristozov (Bulgaria)
	Valentin Mogilny (URSS)	-	Vitali Scherbo (CSI) Igor Korobchinski (CSI) Evgeni Shabaiev (Rusia) Igor Korobchinski (Ucraina)
1992	Zoltan Supola (Ungaria)	Rustam Sharipov (CSI)	
1994	Alexei Nemov (Rusia)	-	
	Rustam Sharipov (Ucraina)	-	
1996	Vitali Scherbo (Belarus)	-	Ivan Ivankov (Belarus)
	Rustam Sharipov (Ucraina)	-	
1998	Alexei Bondarenko (Rusia)	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Andreu Vivo (Spania)
2000	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Ivan Ivankov (Belarus)	Alexei Bondarenko (Rusia)
2002	Vassilios Tsolakidis (Grecia)	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Alexei Sinkevich (Belarus)
2004	Roman Zozulia (Ucraina)	Valeri Goncharov (Ucraina)	Yann Cucherat (Franța)
2005	Manuel Carballo (Spania)	Yann Cucherat (Franța)	Mitja Petkovsek (Slovenia)
2006	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Yann Cucherat (Franța)	Ivan Ivankov (Belarus)
2007	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Nikolai Kriukov (Rusia)	Epke Zonderland (Olanda)
2008	Mitja Petkovšek (Slovenia)	Yann Cucherat (Franța)	Nikolai Kriukov (Rusia)
2009	Yann Cucherat (Franța)	Mitja Petkovsek (Slovenia)	Fabian Hambuchen (Germania)
2010	Yann Cucherat (Franța)	Vassilios Tsolakidis (Grecia)	Adam Kierzkowski

		(Polonia)
		Hamilton Sabot (Franța)
2011	Marcel Nguyen (Germania)	Vassilios Tsolakidis (Grecia)
2012	Marcel Nguyen (Germania)	Mitja Petkovsek (Slovenia)
2013	Oleh Stepko (Ucraina)	David Belyavski (Rusia)
2014	Oleg Verniaev (Ucraina)	Epke Zonderland (Olanda)
2015	Oleg Verniaev (Ucraina)	Christian Bauman (Elveția)
2016	David Belyavskiy (Rusia)	Marcel Nguyen (Germania)

Bară

1955	Boris Shakhlin (URSS)	Albert Azaryan (URSS)	
		Jan Cronstedt (Suedia)	-
1957	Jack Günthard (Elveția)	Joachim Blume (Spania)	Yuri Titov (URSS)
1959	Pavel Stolbov (URSS)	Yuri Titov (URSS)	Jan Cronstedt (Suedia)
			Otto Kestola (Finlanda)
1961	Yuri Titov (URSS)	Raymond Csanyi (Ungaria)	Otto Kestola (Finlanda)
1963	Boris Shaklin (URSS)		
	Miroslav Cerar (Iugoslavia)	-	Valeri Kerdemelidi (URSS)
1965	Franco Menichelli (Italia)	Viktor Lisitsky (URSS)	Sergei Diamidov (URSS)
1967	Viktor Lisitsky (URSS)	Mihail Voronin (URSS)	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
			Franco Menichelli (Italia)
1969	Viktor Lisitsky (URSS)		
	Viktor Klimenko (URSS)	-	Miroslav Cerar (Iugoslavia)
1971	Klaus Köste (RD Germană)	Mihail Voronin (URSS)	Roland Hurzeler (Elveția)
1973	Eberhard Gienger (RF Germania)		
	Klaus Köste (RD Germană)	-	Wolfgang Thune (RD Germană)
1975	Nikolai Andrianov (URSS)		
	Eberhard Gienger (RF Germania)	-	Andrzej Szajna (Polonia)
1977	Stojan Deltchev (Bulgaria)	Vladimir Markelov (URSS)	
		Aleksandr Tkachev (URSS)	-
1979	Alexander Tkachev (URSS)	Péter Kovács (Ungaria)	
	Stojan Deltchev (Bulgaria)		-
1981	Eberhard Gienger (RF Germania)		
	Aleksandr Tkachev (URSS)	-	Bogdan Makuts (URSS)
1983	Dmitri Bilozherchev (URSS)	Norbert Brylok (RD Germană)	Philippe Vatuone (Franța)
1985	Dmitri Bilozherchev (URSS)		
	Zsolt Borkai (Ungaria)	-	Marius Gherman (România)
1987	Valeri Liukin (URSS)	Silvio Kroll (RD Germană)	Gyorgy Guczoghy (Ungaria)
1989	Andreas Wecker (RD Germană)	Vitaliy Marinich (URSS)	
		Nicușor Pascu (România)	-
1990	Vitali Scherbo (URSS)	René Plüss (Elveția)	Alojz Kolman (Iugoslavia)
			Ralf Buchner (RD Germană)
1992	Andreas Wecker (Germania)		
	Rustam Charipov (CSI)	-	Nicu Stroia (România)
1994	Aljaz Pegan (Slovenia)	Vitali Scherbo (Belarus)	Evgeni Shabaev (Rusia)
1996	Krasimir Dounev (Bulgaria)		Alexandre Svetlichni (Ucraina)

Alexei Voropaev (Rusia)	-	Vitali Scherbo (Belarus)
1998 Jesus Carballo (Spania)	Jari Monkkonen (Finlanda)	Dimitri Nonin (Germania)
2000 Olexandr Beresch (Ucraina)	Ivan Ivankov (Belarus)	Aljaz Pegan (Slovenia)
2002 Vlasios Maras (Grecia)	Florent Maree (Franța)	Igor Cassina (Italia)
2004 Vlasios Maras (Grecia)	-	Christoph Schaerer (Elveția)
Aljaz Pegan (Slovenia)	-	Valeri Goncharov (Rusia)
2005 Fabian Hambuechen (Germania)	Igor Cassina (Italia)	Christoph Schaerer (Elveția)
2006 Vlasios Maras (Grecia)	Sergei Khorokhordin (Rusia)	Igor Cassina (Italia)
2007 Fabian Hambuechen (Germania)	Aljaz Pegan (Slovenia)	Aljaž Pegan (Slovenia)
2008 Fabian Hambüchen (Germania)	Vlasios Maras (Grecia)	Umit Samiloglu (Turcia)
2009 Vlasios Maras (Grecia)	Yann Cucherat (Franța)	Nikolai Kuksenkov (Ucraina)
2010 Vlászios Mázras (Grecia)	Epke Zonderland (Olanda)	Philipp Boy (Germania)
2011 Epke Zonderland (Olanda)	Philipp Boy (Germania)	Fabian Hambuchen (Germania)
2012 Emin Garibov (Rusia)	Marijo Moznik (Croația)	Marcel Nguyen (Germania)
2013 Emin Garibov (Rusia)	Sam Oldham (M.Britanie)	Vlasios Maras (Grecia)
2014 Epke Zonderland (Olanda)	Sam Oldham (M.Britanie)	Aleksandr Tsarevich (Belarus)
2015 Marijo Moznik (Croația)	Sam Oldham (M. Britanie)	Kristian Thomas (M.Britanie)
2016 Nile Wilson (M. Britanie)	Kristian Thomas (M. Britanie)	Vlasios Maras (Grecia)
		David Belyavsky (Rusia)

JUNIORI – ROMÂNIA FEMININ

1978 – Milano

Individual compus: 1. Emilia Eberle

Sărituri: 1. Emilia Eberle

Paralele: 1. Emilia Eberle, 2. Marilena Vlădărău

Bărnă: 2. Marilena Vlădărău

Sol: 2. Emilia Eberle

1980 – Lyon

Individual compus: 1. Ecaterina Szabo, 3. Lavinia Agachi

Sărituri: 1. Ecaterina Szabo

Bărnă: 1. Ecaterina Szabo

Sol: 1. Ecaterina Szabo

1982 – Ankara

Individual compus: 1. Ecaterina Szabo

Sărituri: 1. Ecaterina Szabo

Paralele: 2. Ecaterina Szabo

Sol: 1. Ecaterina Szabo

1984 – Rimini

Sărituri: 3. Raluca Bugner

Paralele: 2. Daniela Silivaș

Bărnă: 1. Daniela Silivaș

Sol: 2. Daniela Silivaș

1986 – Karlsruhe

Individual compus: 3. Aurelia Dobre

Sărituri: 1. Aurelia Dobre

paralele: 1. Aurelia Dobre, 3. Gabriela Potorac

bărnă: 2. Aurelia Dobre

sol: 3. Mirela Sidon

1988 – Avignon

Individual compus: 2. Gabriela Potorac, 3. Cristina Bontaș

Paralele: 2. Gabriela Potorac

Bărnă: 1. Gabriela Potorac, 2. Eugenia Popa

Sol: 3. Gabriela Potorac

1991 – Atena

Individual compus: 1. Vanda Hădărean

Sărituri: 1. Lavinia Miloșovici

Paralele: 1. Vanda Hădărean

Bărnă: 2. Lavinia Miloșovici

Sol: 1. Lavinia Miloșovici

1992 – Arezzo

Echipe: 1. România (Simona Amânar, Ana-Maria Bican, Andreea Cacovean, Nadia Hățăgan, Simona Mocanu, Claudia Rusan)

Sărituri – echipe: 3. România (Andreea Cacovean, Claudia Rusan)

Paralele – echipe: 2. România (Ana-Maria Bican, Andreea Cacovean)

Bărnă – echipe: 1. România (Andreea Cacovean, Claudia Rusan)

Sol – echipe: 1. România (Andreea Cacovean, Claudia Rusan)

1993 – Geneva

Individual compus: 2. Andreea Cacovean, 3. Claudia Rusan

Sărituri: 2. Claudia Rusan, 3. Andreea Cacovean

Paralele: 1. Andreea Cacovean și Nadia Hățăgan

Bărnă: 2. Andreea Cacovean, 3. Claudia Rusan

Sol: 2. Claudia Rusan, 3. Andreea Cacovean

1994 – Stockholm

Individual compus: 1. Alexandra Marinescu, 3. Ana-Maria Bican, 7. Claudia Presăcan

Sărituri: 1. Ana-Maria Bican, 4. Claudia Presăcan

Bărnă: 1. Alexandra Marinescu, 13. Claudia Presăcan

Paralele: 6. Alexandra Marinescu, 7. Ana-Maria Bican.

Sol: 1. Claudia Presăcan, 3. Alexandra Marinescu, 11. Ana-Maria Bican

1995 – Charleroi

Echipe: 2. România (Alexandra Dobrescu, Aurelia Gheba, Alina Lăutaru, Nicoleta Onel, Mirela Țugurlan, Monica Zahiu)

Sărituri – echipe: 2. România (Alexandra Dobrescu, Alina Lăutaru)

Paralele inegale – echipe: 2. România (Nicoleta Onel, Mirela Țugurlan)

Bărnă – echipe: 1. România (Aurelia Gheba, Mirela Țugurlan)

Sol – echipe: 1. România (Alexandra Dobrescu, Alina Lăutaru)

1996 – Birmingham

Echipe : 6. România (Alexandra Marinescu, Aurelia Gheba, Maria Olaru)

Individual compus: 1. Alexandra Marinescu, 5. Maria Olaru

Sărituri: 1. Maria Olaru, 6. Alexandra Marinescu

Paralele: 2. Alexandra Marinescu

Bărnă: 1. Alexandra Marinescu

Sol: 3. Alexandra Marinescu, 7. Maria Olaru

1998 – St. Petersburg

Echipe: 2. România (Andreea-Florentina Isărescu, Elena Oprea, Olimpia Popa, Andreea-Mădălina Răducan, Daniela Trandafir)

Individual compus: 2. Andreea Isărescu

Sărituri: 2. Andreea Isărescu

Bărnă: 2. Andreea Răducan, 8. Andreea Isărescu

Sol: 1. Andreea Isărescu, 3. Andreea Răducan

2000 – Paris

Echipe: 2. România (Sabina Cojocar, Carmen Ionescu, Silvia Stroescu)

Individual compus: 1. Sabina Cojocar, 2. Silvia Stroescu

Sărituri: 1. Sabina Cojocar, 9. Silvia Stroescu

Paralele: 7. Carmen Ionescu

Bărnă: 1. Sabina Cojocar și Silvia Stroescu

Sol: 1. Silvia Stroescu, 2. Sabina Cojocar

2002 – Patras

Echipe: 2. România (Floarea Leonida, Monica Roșu, Alexandra Eremia, Elena Velicu, Iuliana Chindea)

Individual compus: 2. Floarea Leonida

Sărituri: 2. Iuliana Chindea, 3. Monica Roșu

Bărnă: 1. Floarea Leonida, 4. Alexandra Eremia

Sol: 2. Floarea Leonida, 3. Monica Roșu

2004 – Amsterdam

Echipe: 2. România (Steliana Nistor, Sandra Izbașa, Alina Stănculescu, Oana Zbenghea, Rodica Marinescu)

Individual compus: 1. Steliana Nistor, 6. Sandra Izbașa

Sărituri: 2. Steliana Nistor, 5. Sandra Izbașa

Bărnă: 1. Alina Stănculescu, 4. Sandra Izbașa

Sol: 1. Steliana Nistor, 2. Sandra Izbașa

2006 – Volos

Echipe: 2. România (Aluissa Lăcusteanu, Andreea Grigore, Cerasela Pătrașcu, Mădălina Guțu,

Alexandra Ghiță

Individual compus: 4. Aluissa Lăcusteanu, 5. Andreea Grigore

Sărituri: 5. Cerasela Pătrașcu

Bărnă: 2. Andreea Grigore, 3. Aluissa Lăcusteanu

Sol: 1. Aluissa Lăcusteanu, 2. Andreea Grigore

2008 – Clermont-Ferrand

Echipe : 4. România (Ana Porgras, Claudia Voicu, Loredana Sabau, Amelia Racea)

Individual compus: 4. Amelia Racea, 6. Loredana Sabău 9. Ana Porgras, 18. Claudia Voicu

Sol: 3. Amelia Racea, 7. Loredana Sabău

Bărnă: 1. Ana Porgras, 2. Amelia Racea

2010 – Birmingham

Echipe: 2. România (Diana Bulimar, Larisa Iordache, Diana Rusu, Beatris Mărgărit, Mădălina Neagu)

Individual compus: 3. Larisa Iordache , 4. Diana Bulimar

Sărituri: 4. Larisa Iordache, 6. Diana Rusu

Paralele: 3. Diana Bulimar

Bărnă: 2. Larisa Iordache, 6. Mădălina Neagu

Sol: 2. Larisa Iordache, 4. Diana Bulimar

2012 – Bruxelles

Echipe: 3. România (Andreea Munteanu, Cristina Tudorache, Alina Stănilă, Miriam Aribășoiu, Silvia Zarzu)

Individual compus: 3. Andreea Munteanu, 12. Alina Stănilă

Barna: 2. Andreea Munteanu

Sărituri: 2. Alina Stănilă

Sol: 2. Silvia Zarzu, 3. Andreea Munteanu

2014 – Sofia

Echipe: 3. România (Laura Jurca, Andreea Iridon, Anda Butuc, Andra Stoica, Andreea Ciurusniuc)

Individual compus: 2. Laura Jurca, 6. Andreea Iridon

Sărituri: 2. Laura Jurca

Bărnă: 2. Andreea Iridon, 6. Anda Butuc

Sol: 2. Andreea Iridon, 5. Laura Jurca

2016 – Berna

Echipe: 3. România (Olivia Cîmpian, Denisa Golgotă, Ioana Crișan, Carmen Ghiciuc, Alisia Butnaru)

Individual compus: 8. Carmen Ghiciuc, 9. Ioana Crișan

Sărituri: 2. Denisa Golgotă, 8. Olivia Cîmpian

Bărnă: 8. Ioana Crișan

Sol: 1. Denisa Golgotă

MASCULIN

1980 – Lyon

Sol: 3. Dan Odorhean

Inele: 3. Emilian Nicula

Bară: 3. Emilian Nicula

1982 – Ankara

Cal: 3. Levente Molnar

Inele: 3. Levente Molnar

1984 – Rimini

Inele: 2. Marius Tobă

Paralele: 2. Marian Rizan

1986 – Karlsruhe

Sol: 2. Marius Tobă

Inele: 1. Marius Tobă

Sărituri: 1. Marian Stoican

Bară: 3. Marius Tobă

1988 – Avignon

Sol: 2. Cristian Brezeanu

Sărituri: 2. Alexandru Ciucă

1991 – Atena

Cal: 3. Nistor Șandro

Inele: 3. Nistor Șandro

Sărituri: 3. Cristian Leric

1993 – Geneva

Individual compus: 4. Marius Urzică, 12. Vasile Cioană, 34. Dan Dobocan

Sol: 7. Marius Urzică

Cal: 1. Marius Urzică

Sărituri: 2. Vasile Cioană

Bară: 3. Dan Dobocan, 6. Marius Urzică

1994 – Praga

Individual compus: 6. Vasile Cioană, 27. Florentin Pescaru, 41. Hunor Babosp.

Sol: 13. Vasile Cioană, 44. Florentin Pescaru, 61. Hunor Babos

Cal: 21. Florentin Pescaru, 32. Hunor Babos, 36. Vasile Cioană

Inele: 26. Vasile Cioană, 48. Florentin Pescaru, 52. Hunor Babos

Sărituri: 1. Florentin Pescaru, 2. Vasile Cioană, 41. Hunor Babos

Paralele: 7. Vasile Cioană, 14. Hunor Babos, 56. Florentin Pescaru

Bară: 1. Vasile Cioană, 19. Florentin Pescaru, 59. Hunor Babos

1995 – Charleroi

Echipe: 4. România (Rareș Orzață, Florin Pescaru, Dan Potra, Adrian Rădoi, Ioan Suciu)

Sol – echipe: 4. România (Rareș Orzață, Florin Pescaru)

Cal – echipe: 2. România (Adrian Rădoi, Ioan Suciu)

Inele – echipe: 4. România (Dan Potra, Ioan Suciu)

Sărituri – echipe: 2. România (Rareș Orzață, Florentin Pescaru)

Paralele – echipe: 3. România (Florentin Pescaru, Ioan Suciu)

Bară – echipe: 3. România (Florentin Pescaru, Rareș Orzață)

1996 – Copenhaga

Echipe: 7. România (Adrian Isac, Dan Potra, Iulian-Adrian Rădoi, Gheorghe Roman)

Individual compus: 9. Dan Potra, 14. Iulian-Adrian Rădoi

Cal: 2. Iulian-Adrian Rădoi, 3. Dan Potra

Paralele: 5. Dan Potra

Bară: 7. Iulian-Adrian Rădoi

1998 – St. Petersburg

Echipe: 3. România (Constantin Covaci, Marian Drăgulescu, Levente Fekete, Arpad Takacs, Florin Zimcencu)

Individual compus: 8. Marian Drăgulescu

Sol: 3. Marian Drăgulescu

Cal: 1. Marian Drăgulescu, 2. Florin Zimcencu

Inele: 8. Levente Fekete

Sărituri: 2. Marian Drăgulescu

2000 – Bremen

Echipe: 9. România (Tiberiu Cizmadia, Alin Jivan, Bogdan Orzață, Daniel Popescu, Cristian Ștefănescu)

Cal: 1. Daniel Popescu

Sărituri: 6. Cristian Ștefănescu

Bară: 3. Tiberiu Cizmadia

2002 – Patras

Echipe: 6. România (Adrian Bucur, Iulian Ion-Răduțiu, Adrian Ionescu, Cosmin Popescu, Ciprian Vereș)

Sol: 1. Adrian Ionescu,

Cal: 7. Iulian Ion-Răduțiu, 8. Cosmin Popescu

Inele: 3. Ciprian Vereș

Sărituri: 7. Adrian Ionescu

2004 – Ljubljana

Echipe: 6. România (Flavius Koczi, Cosmin Popescu, Ovidiu Buidoso)

Individual compus: 11. Flavius Koczi

Cal: 3. Cosmin Popescu

Bară: 7. Ovidiu Buidoso

2006 – Volos

Echipe: 5. România (Cosmin Malița, Andrei Ursache, Cristian Bătagă, Bogdan Oprea, Andrei Muntean)

Individual compus: 6. Cosmin Malița, 20. Cristian Bătagă

Cal: 6. Cosmin Malița, 8. Andrei Ursache

2008 – Lausanne

Echipe: 10. România (Vlad Cotuna, Cornel Burduhosu, Ștefan Mutiu, Laurențiu Nistor, Ștefan Marinescu)

Individual compus: 11. Vlad Cotuna

Sol: 6. Vlad Cotuna

2010 – Birmingham

Echipe : 4. Romania (Andrei Muntean, Daniel Rădeanu, Andrei Groza, Ioan Nistor, Adelin Kotrong)

Individual compus: 7. Andrei Muntean, 17. Daniel Rădeanu

Sol: 2. Adelin Kotrong, 8. Andrei Groza

Sărituri: 6. Daniel Rădeanu

Inele: 4. Andrei Muntean

Paralele: 1. Andrei Muntean

2012 – Montpellier

Echipe: 16. România (Daniel Rădeanu, Liviu Necşa, Adrian Popa, Emanuel Bădilă, Andrei Savu)

Individual compus: 19. Daniel Rădeanu

Sol: 2. Daniel Rădeanu 14.208

Sărituri: Daniel Rădeanu 15. 199

2014 – Sofia

Echipe: 19. România (Emanuel Bădilă, Robert Ghiuzan, Liviu Necşa, Ovidiu Prichindel, Ionuţ Todor)

Individual compus: 57. Ionuţ Todor, 58. Emanuel Bădilă

Sol: 45. Emanuel Bădilă, 85. Ionuţ Todor, 90. Liviu Necşa

Cal: 53. Ionuţ Todor, 80. Liviu Necşa

Inele: 36. Robert Ghiuzan, 49. Ionuţ Todor, 67. Emanuel Bădilă

Sărituri: 19. Robert Ghiuzan

Paralele: 76. Ionuţ Todor, 78. Robert Ghiuzan, 84. Emanuel Bădilă, 107. Liviu Necşa

Bară: 69. Robert Ghiuzan, 81. Ovidiu Prichindel, 86. Emanuel Bădilă

2016 – Berna

Echipe: 16. România (Alexandru Bănicioiu, Cătălin Drunea, Cristian Anghel, Eduard Gavrilă, Benjamin Cristea)

Individual compus: 47. Cătălin Drunea, 51. Benjamin Cristea

Sol: 36. Eduard Gavrilă, 60. Cătălin Drunea, 86. Cristian Anghel

Cal: 36. Benjamin Cristea, 48. Alexandru Bănicioiu, 61. Eduard Gavrilă

Inele: 27. Alexandru Bănicioiu, 58. Cătălin Drunea

Paralele: 26. Cătălin Drunea

Bară: 49. Benjamin Cristea, 53. Alexandru Bănicioiu

GIMNASTICĂ AEROBICĂ

SENIORI

Echipe

2013 Arques

1. **România** (Zamfir Mircea, Constantin Corina, Becze Bianca, Petrusse Marius, Bogati Andreea, Surdu Anca, Deac Cristina)

2. **Russia** (Kondratichiev Alexander, Korneva Veronika, Dzhanazyan Dukhik, Soloviev Denis, Germanov Aleksei, Kulikov Kirill)

3. **Italia** (Pentassuglia Riccardo, Castoldi Michela, Donati Davide, Caforio Antonio, Fancello Luca, Pagliuca Emanuele, Bonatti Simone, Lollo Antonio)

2015 Elvas

1. Ungaria (Hegyi Dora, Bali Daniel, Lendvay Dora, Nagy Barbara, Tacsik Hunor, Farkas Balasz, Szollosi Panna), 2. **România** (Constantin Corina, Barna Dacian, Panaete Lavinia, Savulescu Lucian, Bocser Gabriel, Gorgovan Bianca)

3. Italia (Pentassuglia Riccardo, Castoldi Michela, Donati Davide, Cavaliere Ivan, Conti Paolo, Liguori Giovanni, Caponera Emanuele, Natella Sara)

		Individual			
Masculin				Feminin	
1999	Birmingham	1. Olivier Florid	FRA	1. Giovanna Lecis	ITA
		2. Birgir Johansson	ISL	2. Izabela Lăcătuș	ROU
		3. Cristian Molodovan	ROU	3. Ludmila Kovatcheva	BUL
2001	Zaragosa	1. Jonatan Canada	ESP	1. Izabela Lăcătuș	ROU
		2. Gregory Alcan	FRA	2. Lecis Giovanna	ITA
		3. Birgir Johansson	ISL	3. Ludmila Kovatcheva	BUL
2003	Debrecen	1. Gregory Alcan	FRA	1. Giovana Lecis	ITA
		2. Remus Nicolai	ROU	2. Izabela Lăcătuș	ROU
		3. Vito Iaia	ITA	3. Ana Macanita	POR
2005	Coimbra	1. Vito Iaia	ITA	1. Izabela Lăcătuș	ROU
		2. Ivan Parejo	ESP	2. Elmira Dassaeva	ESP
		3. Adrien Galo	FRA	3. Arianna Ciucci	ITA
2007	Szombathely	1. Mircea Zamfir	ROU	1. Lili Iordanova	BUL
		2. Vito Iaia	ITA	2. Elmira Dassaeva	ESP
		3. Julien Chaninet	FRA	3. Aurelie Joly	FRA
2009	Liberec	1. Ivan Pajero	ESP	1. Giulia Bianchi	ITA
		2. Alex. Kondratichiev	RUS	2. Sara Moreno	ESP
		3. Mircea Zamfir	ROU	3. Aurelie Joly	FRA
2011	București	1. Ivan Parejo	ESP	1. Corina Constantin	ROU
		2. Emanuela Pagliuca	ITA	2. Sara Moreno	ESP
		3. Alex. Kondratichiev	HUN	3. Maria Luisa Pavel	ROU
2013	Arques	1. Riccardo Pantassuglia	ITA	1. Sara Moreno	ESP
		2. Mircea Zamfir	ROU	2. Lubov Gazov	AUT
		3. Benjamin Garavel	FRA	3. Dora Hegyi	HUN
2015	Elvas	1. Vicente Lli	ESP	1. Corina Constantin	ROU
		2. Daniel Bali	HUN	2. Dora Hegyi	HUN
		3. Gabriel Bocser	ROU	3. Bianca Gorgovan	ROU
				Sara Moreno	ESP

Perechi Mixte

1999 Birmingham

1. Tatiana Soloviovas, Vladislav Oskner (Rusia), 2. Rachel Muller, Stephane Brecard (Franța), 3. **Remus Nicolai, Izabela Lăcătuș** (România)

2001 Zaragosa

1. Rachel Muller, Stephan Brecard (Franța), 2. **Izabela Lăcătuș, Remus Nicolai** (România), 3. Tatiana Soloviova, Vladislav Oskner (Rusia)

2003 Debrecen

1. **Izabela Lăcătuș, Remus Nicolai** (România), 2. Giovanna Lecis, Wilkie Satti (Italia), 3. Xavier Alegret, Saray Martin (Spania)

2005 Coimbra

1. **Valentin Mavrodineanu, Tania Pohoățã** (România), 2. Pavel Grishin, Elena Kurochkina (Rusia), 3. **Cristina Antonescu, Mircea Brînzea** (România)

2007 Szombathely

1. Aurelie Joly, Julien Chaninet (Franța), 2. **Antonescu Cristina, Mircea Brînzea** (România), 3. Irina Klopova, Stanislav Kyzin (Rusia)

2009 Liberec

1. **Valentin Mavrodineanu, Cristina Nedelcu** (România), 2. **Mircea Brînzea, Cristina Antonescu** (România), 3. Aurelie Joly, Julien Chaninet (Franța)

2011 București

1. Aurelie Joly, Julien Chaninet (Franța), 2. Sara Moreno, Vicente Lli Lloris (Spania), 3. Evgeniya Kuchymova, Maxim Grinin (Rusia)

2013 Arques

1. Dukhik Dzhaznazyan, Denis Soloviev (Rusia), 2. **Bianca Becze, Marius Petruse** (România), 3. Michela Castoldi, Davide Donati (Italia)

2015 Elvas

1. Vicente Lli, Sara Moreno (Spania), 2. Michela Castoldi, Davide Donati (Italia), 3. Daniel Bali, Dora Hegyi (Ungaria)

Trio

1999 Birmingham

1. **Cristian Moldovan, Gheorghe Moiş, Remus Nicolai** (România), 2. Gregory Alcan, Xavier Julien, Olivier Salvan (Franța), 3. Katus Tamas, Attila Katus, Romeo Szentgyorgyi (Ungaria)

2001 Zaragosa

1. Ludmila Kovatcheva, Krassimira Dotzeva, Galina Lazarova, 2. **Mirela Rusu, Cristina Marin, Daniela Mărănduca** (România), 3. Gregory Alcan, Xavier Julien, Olivier Salvan (Franța)

2003 Debrecen

1. Israel Carrasco, Jonatah Canada, Rosa Alvarez (Spania), 2. **Cristina Marin, Daniela Nicolai, Mirela Rusu** (România), 3. Isabelle Severino, Gregory Alcan, Xavier Julien (Franța)

2005 Coimbra

1. **Brînzea Mircea, Valentin Mavrodineanu, Zamfir Mircea** (România), 2. Mino D'Amuri, Vito Iaia, Emanuela Pagliuca (Italia), 3. **Raluca Babaligea, Mădălina Cioveie, Cristina Nedelcu** (România)

2007 Szombathely

1. **V. Mavrodineanu, Mircea Brînzea, Mircea Zamfir** (România), 2. Vivien Peralta, Nicolas Garavel, Morgan Jacquemin (Franța), 3. Emanuele Pagliuca, Vito Iaia, Ylenia Giugno (Italia)

2009 Liberec

1. **V. Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Mircea Brînzea** (România), 2. Benjamin Garavel, Nicolas Garavel, Morgan Jacquemin (Franța), 3. **Cosmin Muj, Petru Porime-Tolan, Florin Nebunu** (România)

2011 București

1. **V. Mavrodineanu, Mircea Zamfir, Petru Porime-Tolan** (România), 2. Kiril Lobazyuk, Alex. Kondratichiev, Igor Trushitov (Rusia), 3. Maxime D. Breite, Nicolas Garavel, Benjamin Garavel (Franța)

2013 Arques

1. **Andreea Bogati, Corina Constantin, Anca Surdu** (România), 2. Dukhik Dzhaznazyan, Alex. Kondratichiev, Denis Soloviev (Rusia), 3. Maxime D. Breitel, Mathieu Deliers, Benjamin Garavel (Franța)

2015 Elvas

1. **Dacian Barna, Lavinia Panaete, Lucian Săvulescu** (România), 2. Dukhik Dzhaznazyan, Roman Semenov, Ruslan Zubairov, 3. Ivan Cavalieri, Paolo Conti, Giovanni Liguori (Italia)

Grup

1999	Birmingham	1. România Daniela Mărânduca Lăcrămioara Filip Cristina Marin Mariana Moiş Mirela Rusu	2. Ungaria Adrienne Lehiczi Monika Sipoş Gabriela Doka Romeo Szentgyorgy Attila Katus Tamaş Katus	3. Franţa A. Joseph Nelly Struck Assa Diabira J. Harang S. Pommereau Olivier Salvan
2001	Zaragoza	1. România Daniela Mărânduca Mădălina Gogitu Cristina Marin Tania Pohoată Mirela Rusu Aurelia Ciurea	2. Franţa Pierrick Charlias Harold Lorenzi Gaylor Oubrier S. Pommereau Ludovic Robert David Simeon	3. Rusia Inna Soldatenko Sergei Ivanov Victor Sichev Vasili Kozirev Michail Afys Valeri Burlak
2003	Debrecen	1. România Daniela Nicolai Madalina Cioveie Cristina Marin Tania Pohoată Mirela Rusu Aurelia Ciurea	2. Rusia Pavel Grishin Natalia Morgunova Vasili Kozirev Inna Soldatenko Maria Mamontova Danila Chokhin	3. Franţa Xavier Julien G. Oubrier S. Pommereau Jossian Bouille P. Charilas Nicolas Brune
2005	Coimbra	1. România Cristina Antonescu Raluca Babaligea Cristina Marin Izabela Lăcătuş Madalina Cioveie Cristina Nedelcu	2. Rusia Julia Amosova Evgenia Anisimova E. Cherepanova Irina Korochina Maria Mamontova Anna Sedova	3. Italia Lora Bertone Alice Capitani Arianna Ciucci Cinzia Galletti Lisa Milani Daniela Tosch
2007	Szombathely	1. Rusia Danila Shokin Mikhail Nazarev Stanislav Kuzin Maxim Ozertson Dmitru Ekimenko Roman Tymko	2. Franţa Vivien Peralta Nicolas Garavel Morgan Jacquemin Gaylord Dubrier Mathieu Deliers Xavier Julien	3. România Petru Porime-Tolan Bogdan Popa V. Mavrodineanu Cristina Nedelcu Cristina Antonescu Cristina Marin
2009	Liberec	1. România Valentin Mavrodineanu Mircea Zamfir Mircea Brînzea Petru Porime-Tolan Florin Nebunu Ferdinand Răileanu	2. Franţa Julien Chaninet Nicolas Garavel Morgan Jacquemin Gaylord Dubrier Mathieu Deliers Benjamin Garavel	3. Rusia A. Kondratichiev Anton Shishigin A. Tikhomirov Igor Trishkov K. Lobaznyuk M. Nazarev
2011	Bucureşti	1. Rusia Igor Trushkov A. Kondratichiev Kiril Lobazyuk	2. România Corina Constantin Andreea Bogati Delia Lăcătaru	3. Rusia Polina Amosenok Irina Klopova Veronika Komeva

		Garsevan Dzanazyan	Maria Luisa Pavel	Evegeniya Kudimova
		Danil Chayun	Laura Cristache	Anzhella Korotikova
		Valeri Gysev	Anca Surdu	Oxana Trukhaeva
2013	Arques	1. Franța	2. România	3. Rusia
		M. Decker-Breitell	Bianca Becze	Danil Chayun
		Mathieu Deliers	Andreea Bogati	Veronika Korneva
		Jonathan Gajdane	Corina Constantin	Kiril Lobaznyuk
		Benjamin Garavel	Cristina Deac	Denis Shurupov
		David Orta	Anca Surdu	Igor Trushkov
2015		1. Italia	2. Ungaria	3. România
		Emanuele Caponera	Daniel Bali	Dacian Barna
		MichelaCastoldi	Balasz Farkas	Gabriel Bocșer
		Paolo Conti	Dora Hegyi	Bianca Gorgovan
		Davide Donati	Lendvay	Lavinia Panaete
		Sara Natella	Panna Szollosi	Lucian Săvulescu

Aerobic Dance

- 2013 Arques
1. Rusia (Chayun Danil, Dobryagina Irina, Germanov Aleksei, Korneva Veronika, Kudymova Evgeniia, Lobaznyuk Kirill, Trukhacheva Oxana, Trushkov Igor)
 2. Ungaria (Bako Anett, Hagymasi Alexandra, Hegyi Dora, Kun Orsolya, Lendvay Dora, Lendvay Reka, Nagy Dorina, Szorenyi Agota)
 3. Franța (Baraquet Clara, Decker-Breitell Maxime, Deliers Mathieu, Gajdane Jonathan, Joly Aurelie, Lejeune Chrystel, Orta David, Ropital Oceane)
- 2015 Elvas
1. Rusia (Danil Chayun, Aleksei Germanov, Kiril Lobaznyuk, Roman Semenov, Anton Shishigin, Igor Trushkov, Aleksei Zhuravliev, Ruslan Zubairov)
 2. **România** (Marian Broței, Roberta Dănescu, Andreea Darie, Andreea Drenea, Denisa Ganea, Alexandra Oprea, Iulian Perșe, Steliana Stoenescu)
 3. Ungaria (Dora Lendvay, Reka Lendvay, Fanni Mazacs, Dora Meleg, Barbara Nagy, Emese Szaloki, Panna Szollosi, Anna Toth-Szolnoki)

Aerobic Step

- 2013 Arques
1. Rusia
 2. Franța
 3. Ungaria
- 2015 Elvas
1. Rusia
 2. Ungaria
 3. Ucraina

JUNIORI

Echipe

- 2013
1. Semenov Roman, Pykhtova Ekaterina, Isrefilov Salman, Pykhtova Ekaterina, Zubairov Ruslan, Degtiareva Anastasiia, Kolbunov Alexander, Kondrashova Liubov (Rusia),
 2. Săvulescu Lucian, Panaete Lavinia, Gorgovan Bianca, Radu Alina, Drenea Andreea, Sînteie

Andreea (România),

3. Bali Daniel, Molnar Noemi, Mazacs Fanni, Szollosi Panna , Tacsik Hunor (Ungaria)

2015

1. Italia (Davide Nacci, Camila Cubito, Marcello Patteri, Marco Vargiu, Anna Bullo, Chiara Pettinari),

2. România (Teodora Cucu, Francesca Morar, Mihai Popa, Daciana Enache, Andrada Zaman, Ioana Gorgovan, Lorena Jinga),

3. Rusia (Maria Tereshina, Samvel Emiran, Veronika Nadelyaeva, Daria Ivanova, Nika Kudinova, Ekaterina Pykhtova, Alina Zakharova, Anastasia Ziubina)

Individual masculin

Individual feminin

2007	Szombathely	1. Vicente Lli Lloris	ITA	1. Giulia Bianchi	ITA
		2. Benjamin Garavel	FRA	2. Linda Bucsanszki	HUN
		3. Alex. Kondratichiev	RUS	3. Luisa Maria Pavel	ROU
2009	Liberec	1. Donati Davide	ITA	1. Maria Scuotto	ITA
		2. R. Pentassuglia	ITA	2. Maria Luisa Pavel	ROU
		3. Danil Cajun	RUS	3. Bianca Becze	ROU
2011	București	1. R. Pantassuglia	ITA	1. Michaela Castoldi	ITA
		2. Davide Donati	ITA	2. Alina Radu	ROU
		3. Cristian Drăghici	ROU	3. Marta Tovar	HUN
2013	Arques	1. Ivan Cavalieri	ITA	1. Ekaterina Pykhtova	RUS
		2. Daniel Bali	HUN	2. Alina Radu	ROU
		3. Roman Semenov	RUS	3. Lavinia Panaete	ROU
2015	Elvas	1. Marcello Patteri	ITA	1. Teodora Cucu	ROU
		2. Tihomir Barotev	BUL	2. Maria Tereshina	RUS
		2. Davide Nacci	ITA	3. Anna Bullo	ITA

Perechi

2007

1. Ferdinand Răileanu, Maria Dincă (România), 2. Veronika Korneva, Eugenia Kudimova (Rusia),
3. Corina Constantin, Claudia Covrig (România)

2009

1. Bianca Becze, Marius Petrusse (România), 2. Delia Lăcățaru, Mihăiță Cimpoi (România), 3.
Karina Mazunina, Gusev Valeriy (Rusia)

2011

1. Davide Donati, Michaela Castoldi (Italia), 2. Viktoria Zakharova, Denis Soloviev (Rusia), 3. Dukhik
Dzhanazyan, Salman Isrefilov (Rusia)

2013

1. Anastasiia Degtiareva, Alexei Zuravlev (Rusia), 2. Salman Isrefilov, Ekaterian Pykhtova (Rusia), 3.
Bianca Gorgovan, Lucian Săvulescu (România)

2015

1. Francesca Morar, Mihai Popa (România), 2. Sabina Crăciunescu, Ștefan Huștea (România) și
Camilla Cubito, Marcello Patteri (Italia)

Trio

2007

1. Loredana Eremia, Maria Dincă, Andreea Bogati (România), 2. Veronika Korneva, Evgenia Kudymova,
Viktoriy Ereshchenko (Rusia), 3. Corina Constantin, Claudia Covrig, Andreea Iuga (România)

2009

1. Cristina Lăcățaru, Carmen Iliescu, Simona Nache (România), 2. Lăcrămioara Caraivan, Loredana Eremia, Maria Dincă (România), 3. Chelsea Pompei, Linda Zennaro, Valentina Torcellan (Italia)

2011

1. Bianca Gorgovan, Alina Radu, Cristina Deac (România), 2. Florentina Iliescu, Lavinia Panaete, Premia Matei (România), 3. Ekateina Baranova, Anastasia Degtyareva, Kristina Sapsueva (Rusia)

2013

1. Bianca Gorgovan, Lavinia Panaete, Alina Radu (România), 2. Alexander Kolbunov, Roman Semenov, Ruslan Zubairov (Rusia), 3. Ivan Cavaliere, Paolo Conti, Giovanni Liguori (Italia)

2015

1. Davide Nacci, Marcello Patteri, Marco Vargiu (Italia), 2. Teodora Cucu, Daciana Enache, Andrada Zaman (România) și Florian Bugalho, Tom Jourdan, Aude Mendes (Franța)

Grup

2007

1. Korneva Veronica, Kndymova Evgenia, Davydova Oxsana, Ereschenko Victoriya, Petrukhina Valeriya, Valeeva Yana (Rusia),
2. Moraglio Barbara, Ronga Federica, Pugliese Manuela, Bianchi Giulia, Scuotto M. Teresa, Bertoli Francesca, Kimenova, Kristina (Italia),
3. Surdu Anca, Dinca Maria, Eremia Loredana, Constantin Corina, Pavel Maria-Luisa, Bogati Andreea (România)

2009

1. Lăcrămioara Carivan, Claudia Eremia, Andreea Dincă, Carmen Iliescu, Simona Nache, Delia Lăcățaru (România),
2. Lyasan Sharadinova, Viktoria Zakharova, Anna Zykova, Garesvan Dzhanazyan, Vladislav Goltsov (Rusia)
3. Maria Scuotto, Linda Zennaro, Chelsea Pompei, Federica Ruggiero, Valentina Torcellan, Francesca Bertoli (Italia)

2011

1. Radu Alina, Gorgovan Bianca, Deac Cristina, Iliescu Carmen, Nicola Amalia, Matei Premia (România)
2. Dzhanazyan Dukhik, Isrefilov Salman, Zakharova Viktoriia, Soloviev Denis, Bardina Iulia, Germanov Aleksei (Rusia),
3. Sergeeva Yulia, Volkov Daniil, Zubairov Ruslan, Kolbunov Alexander, Rzhannikova Aleksandra, Buzunova Anastasia (Rusia)

2013

1. Drenea Andreea, Gorgovan Bianca, Panaete Lavinia, Radu Alina, Scinteie Andreea (România)
2. Degtiareva Anastasiia, Kolbunov Alexander, Kondrashova Liubov, Semenov Roman, Zubairov Ruslan (Rusia)
3. Bali Daniel, Mazacs Fanni, Molnar Noemi, Szollosi Panna, Tacsik Hunor (Ungaria), Natella Sara, Oberti Elisabetta, Pastori Sofia, Torcellan Elena, Vaccaroni Annette (Italia)

2015

1. Justine Boullier, Florian Bugalho, Tom Jourdan, Aude Mendes, Louise Mesle (Franța).
2. Teodora Cucu, Daciana Enache, Ioana Gorgovan, Lorena Jinga, Andrada Zaman (România)
3. Elena Ivanova, Nika Kudinova, Ekaterina Pykhtova, Alina Zakharova, Anastasia Ziubina (Rusia)

Aerobic Step

- 2013 Arques
1. Rusia
 2. Franța
 3. Ungaria

Aerobic Dance

1. Rusia
2. Ungaria
3. Franța

AGE GRUP**2007 Szombathely****Individual masculin**

1. Sebastian Deverteuil GBR
2. Mihăiță Cimpoi ROU
3. Kiril Kulikov RUS

Individual feminin

1. Rosza Sipeki HUN
2. Bianca Becze ROU
3. Linda Zennaro ITA

Perechi

1. Bianca Becze, Mihăiță Cimpoi (România)
2. Karina Mazunina, Valeriy Gusev (Rusia)
3. Dolina Polyanskikh, Denis Soloviev (Rusia)

Trio

1. Bianca Becze, Mihăiță Cimpoi, Maria Matei (România)
2. Anna Zykova, Kristina Akhmadova, Alena Bobrovskaya (Rusia)
3. Federica Ruggiero, Della Ragione, Benedetta Sotto Di Freca (Italia)

Grup

1. Italia, 2. Rusia, 3. Ungaria

CAMPIONATE NAȚIONALE

*„Tabla valorilor
se stabilește pe îndelete”*
Octavian Goga, scriitor

MASCULIN

Echipe

1947	Locomotiva Reșița	Astra Arad	CSFMC Cluj
1948	AMEFA- Flamura Roșie Arad	CSFPC Cluj	Dermata / Ianoș Herbac Cluj
1950	Dinamo București	x	Flacăra Roșie Arad / Metalul
	Metalul Reșița		
1951	CCA București	Dinamo București	Metalul Reșița
1952	Dinamo București	Metalul Reșița	Metalul Arad
1953	CCA București	Metalul Reșița	Metalul Arad
1954	Dinamo București	Metalul	Știința
1955	Dinamo București	CCA București	Metalul
1956	Dinamo București	Energia	CCA București
1957	Dinamo București	Energia	Voința București
1958	Dinamo București	CCA București	Dinamo 2 București
1959	Dinamo București	Dinamo 2 București	CCA București
1960	Dinamo București	CCA București	Victoria București
1961	CCA București	Dinamo București	Știința București
1962	Dinamo București	Steaua București	Știința București
1963	Dinamo București	Steaua București	Vagonul Arad
1964	Dinamo București	Steaua București	Știința București
1965	Steaua București	Selecționata Banat	Știința București
1966	Dinamo București	Steaua București	CS Banatul Timișoara
1967	Dinamo București	Steaua București	Politehnica Timișoara
1968	Dinamo București	Steaua București	Dinamo 2 București
1969	Dinamo București	Steaua București	Dinamo 2 București
1970	Dinamo București	Steaua București	Dinamo 2 București
1971	Dinamo București	Steaua București	Dinamo 2 București
1972	Dinamo București	x	IEFS București
	Steaua București		
1973	Dinamo București	Steaua București	IEFS București
1974	Dinamo București	Steaua București	IEFS București
1975	Dinamo București	Steaua București	IEFS București
1976	Dinamo București	Steaua București	Lic. 1 București
1977	Dinamo București	Steaua București	Lic. 2 București
1978	Steaua București	Dinamo București	CSS Sibiu

1979	Steaua București	Dinamo București	Lic. 2 București
1980	Steaua București	Dinamo București	Lic. 2 București
1981	Steaua București	Dinamo București	Lic. 2 București
1982	Dinamo București	Steaua București	CSS Dinamo București
1983	Steaua București	Dinamo București	CSS Sibiu / CSS Gheorgheni
1984	Steaua București	Dinamo București	CSS Sibiu
1985	Steaua București	Dinamo București	CSS Reșița
1986	Steaua București	Dinamo București	CSS Reșița
1987	Steaua București	Dinamo I București	Dinamo 2 București
1988	Dinamo București	Steaua București	Dinamo 2 București
1989	Dinamo București	Steaua București	Dinamo 2 București
1990		Nu a avut loc	
1991	Steaua București	Dinamo București	Centrul Olimpic Timișoara
1992		Nu a avut loc	
1993	Dinamo București	Steaua București	Centrul Olimpic Timișoara
1994	Steaua București	Dinamo București	CSS Reșița
1995	Steaua București	CSS Reșița	ANEFS București
1996	Steaua București	Universitatea Timișoara	CSS Brașovia Brașov
1997	Steaua București	Universitatea Timișoara	CSS / CSU Brașovia
1998	Dinamo București	ANEFS București	CSS 1 Timișoara
1999	Dinamo București	CSU Timișoara	ANEFS București
2000	Dinamo București	ANEFS București	CSU / CSS 1 Timișoara
2001	Dinamo Erbașu București	CSS Reșița	CSS 7 Dinamo București
2002	Dinamo București	Unirea Sânnicolau Mare	CSS Reșița / Dinamo București
2003	Dinamo București	CSS Reșița	Unirea Sânnicolau Mare
2004	Dinamo Erbașu București	Steaua București	CSS Reșița
2005	Dinamo Erbașu București	LPS CSM Bistrița	CSS Reșița
2006	Dinamo Erbașu București	LPS CSM Bistrița	CSS CSM Reșița
2007	CSS 7 Dinamo București	CSS CSM Lugoj	LPS CSM Bistrița
2008	Dinamo București	CSM Bistrița	Dinamo 2 București
2009	Dinamo București	Steaua București	CSM Bistrița
2010	Dinamo București	LPS CSM Bistrița	CSM Lugoj
2011	CSM Bistrița	Dinamo București	CSS Reșița
2012	Dinamo București	LPS CSM Bistrița	CSM Lugoj
2013	Dinamo București	LPS CSM Bistrița	CSM Lugoj
2014	CSM LPS Bistrița II	Dinamo București	CSM Lugoj
2015	Dinamo București	CSM Bistrița	Steaua București
2016	Dinamo București	CSM Bistrița	Steaua București

Individual compus

1947	Francisc Drăghici	Andrei Kerekeș	Mihai Botez
1948	Mihai Botez	Gheorghe Dema	Andrei Batiz
1950	Mihai Botez	Andrei Kerekeș	Iacob Neubauer
1951	Andrei Kerekeș	Mihai Redl	Iacob Neubauer
1952	Andrei Kerekeș	Frederic Orendi	Iacob Neubauer
1953	Andrei Kerekeș	Mihai Botez	Ștefan Harko
1954	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Redl
1955	Andrei Kerekeș	Frederic Orendi	Mihai Botez

1956	Andrei Kerekes	Ștefan Harko	Iosif Focht
1957	Andrei Kerekes	Frederic Orendi	Iosif Focht
1958	Costache Gheorghiu	Alexandru Csapo	Ludovic Lakatoș
1959	Gheorghe Stanciu	Gheorghe Tohăneanu	Ștefan Hărgălaș
1960	Frederic Orendi	Gheorghe Tohăneanu	Gheorghe Stanciu
1961	Frederic Orendi	Gheorghe Tohăneanu	Alexandru Szilagyî
1962	Frederic Orendi	Gheorghe Stanciu	Alexandru Szilagyî
1963	Anton Kadar	Frederic Orendi	Gheorghe Tohăneanu
1964	Anton Kadar	Frederic Orendi	Gheorghe Tohăneanu
1965	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Alexandru Szilagyî
1966	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Gheorghe Condovici
1967	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Petre Mihăiuc
1968	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Petre Mihăiuc
1969	Petre Mihăiuc	Mircea Gheorghiu	Vasile Coșariu
1970	Mircea Gheorghiu	Gheorghe Păunescu	Dan Grecu
1971	Petre Mihăiuc	Gheorghe Păunescu	Vasile Coșariu
1972	Dan Grecu	Constantin Petrescu	Gheorghe Păunescu
1973	Dan Grecu	Mircea Gheorghiu	Constantin Petrescu
1974	Dan Grecu	Gheorghe Păunescu	Mircea Gheorghiu
1975	Dan Grecu	Nicolae Oprescu	Ștefan Gall
1976	Dan Grecu	Mihai Borș	Sorin Cepoi
1977	Dan Grecu	x	Ion Checicheș
	Sorin Cepoi		
1978	Kurt Szillier	Dan Grecu	x
		Sorin Cepoi	
1979	Kurt Szillier	x	Sorin Cepoi
	Dan Grecu		
1980	Aurelian Georgescu	Kurt Szillier	Romulus Bucuroiu
1981	Kurt Szillier	Emilian Nicula	Aurelian Georgescu
1982	Kurt Szillier	Emilian Nicula	Aurelian Georgescu
1983	Emilian Nicula	Valentin Pîntea	Dan Odorhean
1984	Emilian Nicula	Aurelian Georgescu	Octavian Ionașiu
1985	Emilian Nicula	Valentin Pîntea	Marius Gherman
			Marius Tobă
1986	Marian Rizan	Emilian Nicula	Marius Gherman
1987	Marian Rizan	Marius Gherman	x
		Valentin Pîntea	
1988	Marius Gherman	Valentin Pîntea	Marian Rizan
			Marius Tobă
1989	Marius Gherman	Marian Rizan	Marian Stoican
1990	Marius Gherman	Marian Rizan	Marian Stoican
1991	Marius Gherman	Adrian Sandu	Adrian Gall
1992	Marius Gherman	Adrian Gall	Cristian Brezeanu
1993	Adrian Sandu	Alexandru Ciucă	Marian Rizan
1994	Adrian Ianculescu	Dan Burincă	Marius Gherman
1995	Cristian Leric	Adrian Ianculescu	Șandro Nistor
1996	Cristian Leric	x	Nicu Stroia
	Șandro Nistor		
1997	Șandro Nistor	Marius Urzică	Rareș Orzață

1998	Marian Malița	Ioan Suciu	Rareș Orzață
1999	Rareș Orzață	Ioan Suciu	Dorin Petcu
2000	Ioan Suciu	Rareș Orzață	Dorin Petcu
2001	Dan Potra	Marian Drăgulescu	Ioan Suciu
2002	Marian Drăgulescu	Ioan Suciu	Dan Potra
2003	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu	Dan Potra
2004	Ioan Suciu	Dan Potra	Marian Drăgulescu
2005	Răzvan Șelariu	Flavius Koczi	Adrian Bucur
2006	Răzvan Șelariu	Flavius Koczi	Dan Potra
2007	Daniel Popescu	Flavius Koczi	Răzvan Șelariu
2008	Răzvan Șelariu	Flavius Koczi	Adrian Bucur
2009	Flavius Koczi	Adrian Bucur	Alin Jivan
2010	Flavius Koczi	Marius Berbecar	Cristian Bătașă
2011	Flavius Koczi	Marius Berbecar	Cristian Bătașă
2012	Andrei Muntean	Vlad Cotuna	Cristian Bătașă
2013	Cristian Bătașă	Andrei Muntean	Vlad Cotuna
2014	Andrei Muntean	Cristian Bătașă	Andrei Ursache
2015	Cristian Bătașă	Andrei Muntean	Andrei Ursache
2016	Andrei Muntean	Cristian Bătașă	Vlad Cotuna

Sol

1947			
	x		x
1948	Mihai Botez	Carol Bedö	Aurel Loșniță
1949		Nu s-au organizat	
1950	Mihai Botez	Andrei Kerekeș	Iacob Neubauer
1951	Andrei Kerekes	Francisc Darvaș	Mihai Redl
1952	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Botez
1953	Andrei Kerekes	Ștefan Harko	Mihai Redl
1954	Carol Bedö	Andrei Kerekeș	Frederic Orendi
1955	Frederic Orendi Andrei Kerekes	Mihai Botez	Mircea Gheorghiu
1956	Andrei Kerekes	Ștefan Harko	Mihai Botez
1957	Ștefan Hărgălaș	Andrei Kerekeș	Gheorghe Stanciu
1958	Costache Gheorghiu	Mircea Bădulescu	Nicolae Covaci
1959	Ștefan Hărgălaș	Gheorghe Tohăneanu	Gheorghe Stanciu
1960	Gheorghe Tohăneanu	Frederic Orendi	Ștefan Hărgălaș
1961	Gheorghe Tohăneanu	Alexandru Silagyi	Frederic Orendi
1962	Alexandru Szilagyi	Gheorghe Stanciu	Frederic Orendi
1963	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Frederic Orendi
1964	Alexandru Szilagyi	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar
1965	Gheorghe Tohăneanu	Alexandru Szilagyi	Anton Kadar
1966	Alexandru Szilagyi	Vasile Coșariu	Gheorghe Tohăneanu
1967	Petre Mihăiuc	Gheorghe Tohăneanu	Alexandru Szilagyi
1968	Petre Mihăiuc	Gheorghe Tohăneanu	Gheorghe Păunescu
1969	Petre Mihăiuc	Mircea Gheorghiu	Dan Grecu
1970	Gheorghe Păunescu	Petre Mihăiuc	Nicolae Oprescu
1971	Petre Mihăiuc	Gheorghe Păunescu	Dan Grecu
1972	Nicolae Oprescu	Mircea Gheorghiu	Dan Grecu

1973	Dan Grecu	Radu Branea	Gheorghe Păunescu
1974	Radu Branea	Mircea Gheorghiu	Dan Grecu
1975	Ion Checicheș	Radu Branea	Nicolae Oprescu
1976	Radu Branea	Nicolae Oprescu	Sorin Cepoi
			Kurt Szillier
1977	Ion Checicheș	Kurt Szillier	Aurelian Georgescu
1978	Ion Checicheș	Kurt Szillier	Aurelian Georgescu
1979	Kurt Szillier	x	Aurelian Georgescu
	Ion Checicheș		
1980	Aurelian Georgescu	Valentin Grecu	Kurt Szillier
1981	Dan Odorhean	Aurelian Georgescu	Emilian Nicula
1982	Dan Odorhean	??	??
1983	Dan Odorhean	Valentin Pîntea	Marian Colăcel
1984	Valentin Pîntea	Dan Odorhean	Nicolae Bejenaru
1985	Valentin Pîntea	Marius Tobă	Emilian Nicula
1986	Valentin Pîntea	x	Marian Stoican
	Marius Gherman	Marius Tobă	
1987	Marius Gherman	??	??
1988	Valentin Pîntea	Marius Tobă	x
		Marius Gherman	
1989	Marius Gherman	Nicolae Bejenaru	Cristian Brezeanu
1990	Adrian Gall	Călin Zaro	Adrian Cătănoiu
1991	Cristian Brezeanu	Adrian Gall	Marius Gherman
1992	Cristian Brezeanu	??	??
1993	Adrian Sandu	Cristian Leric	x
		Șandro Nistor	
1994	Marius Gherman	Marius Urzică	Adrian Ianculescu
1995	Robert Tăciuleț	Vasile Cioană	Nicolae Bejenaru
1996	Nicolae Bejenaru	Adrian Ianculescu	Șandro Nistor
1997	Ioan Suciu	Adrian Ianculescu	Dorin Petcu
1998	Marian Malița	Ioan Suciu	Viorel Popescu
1999	Florentin Pescaru	x	Rareș Orzața
	Marian Drăgulescu		
2000	Marian Drăgulescu	Ioan Suciu	Florentin Pescaru
2001	Marian Drăgulescu	Ioan Suciu	Dan Potra
2002	Marian Drăgulescu	Dan Potra	Răzvan Șelariu
2003	Marian Drăgulescu	Daniel Popescu	x
		Florentin Pescaru	
2004	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu	Ioan Suciu
2005	Marian Drăgulescu	Flavius Koczi	Dan Potra
2006	Răzvan Șelariu	Flavius Koczi	Robert Stănescu
2007	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu	Daniel Popescu
2008	Răzvan Șelariu	Marian Drăgulescu	Adrian Bucur
2009	Marian Drăgulescu	Flavius Koczi	Vlad Cotuna
2010	Flavius Koczi	Alin Jivan	Vlad Cotuna
2011	Marian Drăgulescu	Adrian Bucur	x
		Vlad Cotuna	
2012	Flavius Koczi	Vlad Cotuna	Cristian Bătagă
2013	Flavius Koczi	Cristian Bătagă	Andrei Muntean

2014	Cristian Bătașă	Andrei Muntean	Andrei Ursache
2015	Marian Drăgulescu	Andrei Muntean	Cristian Bătașă
2016	Marian Drăgulescu	Andrei Muntean	Vlad Cotuna

Cal

1947		x		x
1948	William Pașca		Andrei Batiz	Eugen Felvinte
1949			Nu a avut loc	
1950	Mihai Botez		Andrei Batiz	Andrei Kerekeș
1951	Ernest Henz		Andrei Batiz	Iacob Neubauer
			Andrei Kerekeș	
1952	Andrei Kerekeș		Frederic Orendi	Mihai Redl
1953	Andrei Kerekeș		Ștefan Harko	Mihai Redl
1954	Frederic Orendi		??	??
1955	Frederic Orendi		Andrei Kerekeș	Vasile Temeși
1956	Andrei Kerekeș		Zoltan Balogh	Iosif Focht
1957	Frederic Orendi		Andrei Kerekeș	Iosif Focht
1958			Nu s-a acordat	
1959	Cezar Cernușcă		Vasile Temeși	Gheorghe Stanciu
1960	Frederic Orendi		Cezar Cernușcă	Ștefan Harko
1961	Frederic Orendi		Gheorghe Tohăneanu	Cezar Cernușcă
1962	Frederic Orendi		Anton Kadar	Cezar Cernușcă
1963	Anton Kadar		Frederic Orendi	Petre Miclăuș
1964	Anton Kadar		Petre Miclăuș	Marcel Simion
1965	Marcel Simion		Anton Kadar	Gheorghe Tohăneanu
1966	Marcel Simion		Anton Kadar	Alexandru Szilagyi
1967	Anton Kadar		Gheorghe Tohăneanu	Mircea Lisovski
1968	Anton Kadar		Vasile Coșariu	Gheorghe Păunescu
1969	Mircea Gheorghiu		Petre Mihăiuc	Dan Grecu
1970	Mircea Gheorghiu		Gheorghe Păunescu	Dan Grecu
1971	Gheorghe Păunescu		Vasile Coșariu	Dan Grecu
1972	Gheorghe Păunescu		x	Gheorghe Iușan
	Constantin Petrescu			
1973	Ștefan Gall		Dan Grecu	Mircea Gheorghiu
1974	Dan Grecu		??	??
1975	Ștefan Gall		Sorin Cepoi	Dan Grecu
1976	Mihai Borș		Kurt Szillier	Liviu Mazilu
1977	Kurt Szillier		Dan Grecu	Ștefan Gall
1978	Kurt Szillier		x	Gheorghe Popescu
	Sorin Cepoi			Gheorghe Neagu
1979	Sorin Cepoi		Dan Grecu	Octavian Ionașiu
1980	Kurt Szillier		Romulus Bucuroiu	Sorin Cepoi
1981	Sorin Cepoi		x	Alexandru Nistor
	Kurt Szillier			
1982	Kurt Szillier		x	??
	Alexandru Nistor			
1983	Marian Rizan		x	Valentin Pîntea
	Romulus Bucuroiu			

1984	Marian Rizan Octavian Ionaşiu	x	Valentin Pîntea
1985	Octavian Ionaşiu Marius Gherman	x	Csaba Vacgaşi Emilian Nicula
1986	Marian Rizan	Emilian Nicula	Levente Molnar
1987	Marian Rizan	??	??
1988	Marius Gherman Marian Rizan	x	Nicolae Bejenaru
1989	Marian Rizan	Adrian Sandu	Adrian Cătănoiu
1990	Marian Rizan Marius Gherman	x	Cristian Brezeanu
1991	Marius Gherman	Adrian Sandu	Cristian Brezeanu
1992	Marius Urzică	??	??
1993	Marius Urzică	Adrian Ianculescu Alexandru Ciucă	x
1994	Marius Urzică	Marian Rizan	Cristian Leric
1995	Marius Urzică	Şandro Nistor	Nicolae Bejenaru
1996	Marius Urzică	Andrian Ianculescu	Cristian Leric
1997	Marius Urzică	Rareş Orzaţă	Adrian Rădoi
1998	Marius Urzică	Ioan Suciu	Marian Maliţa
1999	Marius Urzică	Ioan Suciu	Florentin Pescaru
2000	Marius Urzică	Dorin Petcu	Ioan Suciu
2001	Marius Urzică	Dan Potra	Daniel Popescu
2002	Ioan Suciu	Rareş Orzaţă	Marian Drăgulescu
2003	Marius Urzică	Ioan Suciu	Daniel Popescu
2004	Marius Urzică	Ioan Suciu	Daniel Popescu
2005	Marius Urzică	Daniel Popescu	Adrian Bucur
2006	Flavius Koczi	Narcis Muscalu Daniel Popescu	x
2007	Daniel Popescu	Cosmin Maliţa	Flavius Koczi
2008	Andrei Ursache	Costin Manolache	Cosmin Popescu
2009	Cosmin Popescu	Daniel Popescu	Flavius Koczi
2010	Flavius Koczi	Costin Manolache	Ovidiu Buidoso
2011	Flavius Koczi	Costin Manolache	Andrei Ursache
2012	Flavius Koczi	Andrei Ursache	Cristian Băţagă
2013	Ovidiu Buidoso	Flavius Koczi	Cristian Băţagă
2014	Cristian Băţagă	Andrei Ursache	Vlad Cotuna
2015	Andrei Ursache	Cristian Băţagă	Marian Drăgulescu
2016	Cristian Băţagă	Vlad Cotuna	Laurenţiu Nistor

Inele

1947	x	x	x
1948	Mihai Botez	Aurel Loşniţă	Gheorghe Dema
1949		Nu a avut loc	
1950	Mihai Botez	Francisc Darvaş	Andrei Kerekeş
1951	Andrei Kerekes	Francisc Darvaş	Mihai Redl
1952	Andrei Kerekes	Mihai Botez	Iacob Neubauer

1953	Andrei Kerekes	Mihai Botez	Ștefan Harko
1954	Andrei Kerekes	Frederic Orendi	Mihai Redl
1955	Andrei Kerekes	Mihai Botez	Vasile Temeși
1956	Andrei Kerekes	Mihai Botez	Ștefan Harko
1957	Andrei Kerekes	Frederic Orendi	Ștefan Harko
1958	Alexandru Csapo	Vasile Temeși	Ludovic Lakatoș
1959	Ștefan Hărgălaș	Vasile Temeși	Francisc Barabaș
1960	Ion Zamfir	Ștefan Hărgălaș	Frederic Orendi
1961	Frederic Orendi	Gheorghe Tohăneanu	Alexandru Szilagyi
1962	Frederic Orendi	Petre Miclăuș	Gheorghe Tohăneanu
1963	Anton Kadar	Petre Miclăuș	Frederic Orendi
1964	Anton Kadar	Frederic Orendi	x
		Petre Miclăuș	
1965	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Ștefan Hărgălaș
1966	Gheorghe Tohăneanu	Ion Zamfir	Anton Kadar
1967	Anton Kadar	Gheorghe Tohăneanu	Ion Zamfir
1968	Gheorghe Tohăneanu	Ion Zamfir	Anton Kadar
1969	Petre Mihăiuc	Dan Grecu	Mircea Gheorghiu
1970	Vasile Coșariu	Dan Grecu	Anton Kadar
1971	Petre Mihăiuc	Dan Grecu	Mircea Gheorghiu
1972	Nicolae Oprescu	Dan Grecu	Mihai Borș
1973	Dan Grecu	Mihai Borș	Mircea Gheorghiu
1974	Dan Grecu	??	??
1975	Nicolae Oprescu	Sorin Cepoi	Ion Checicheș
1976	Dan Grecu	Liviu Mazilu	Ion Checicheș
1977	Sorin Cepoi	Ion Checicheș	Gheorghe Neagu
1978	Dan Grecu	Mihai Borș	Ion Checicheș
1979	Dan Grecu	Mihai Borș	Ion Checicheș
1980	Gabriel Popescu	x	Gheorghe Neagu
	Romulus Bucuroiu		
1981	Romulus Bucuroiu	Adrian Căpățână	Emilian Nicula
1982	Romulus Bucuroiu	??	??
1983	Levente Molnar	Romulus Bucuroiu	Valentin Pîntea
1984	Emilian Nicula	x	Adrian Căpățînă
	Levente Molnar		
1985	Levente Molnar	x	Emilian Nicula
	Valentin Pîntea		
1986	Levente Molnar	Emilian Nicula	Marian Rizan
			Florin Gheorghe
1987	Emilian Nicula	x	??
	Levente Molnar		
1988	Marius Tobă	Valentin Pîntea	Florin Gheorghe
1989	Adrian Cătănoiu	Nicolae Bejenaru	Levente Molnar
1990	Adrian Cătănoiu	Adrian Gall	x
		Alexandru Ciucă	
1991	Dan Burincă	Nicolae Bejenaru	Alexandru Ciucă
1992	Dan Burincă	??	??
1993	Dan Burincă	Nicolae Bejenaru	x
		Nicu Stroia	

1994	Dan Burincă	Șandro Nistor	Cristian Leric
1995	Dan Burincă	Șandro Nistor	Nicu Stroia
1996	Șandro Nistor	Nicu Stroia	Robert Tăciuleț
1997	Dan Burincă	Adrian Ianculescu	Șandro Nistor
1998	Vasile Cioană	Rareș Orzață	Marian Malița
1999	Rareș Orzață	Marian Drăgulescu	Ioan Suci
2000	Marian Drăgulescu	Dan Potra	Șandro Nistor
2001	Dan Potra	Alin Jivan	Marian Drăgulescu
2002	Dan Potra	Răzvan Șelariu	x
		Marian Drăgulescu	
2003	Dan Potra	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu
2004	Răzvan Șelariu	Alin Jivan	Dan Potra
			Ioan Suci
2005	Daniel Popescu	Alin Jivan	Adrian Bucur
			Robert Stănescu
2006	Răzvan Șelariu	Dan Potra	Robert Stănescu
2007	Alin Jivan	x	Răzvan Șelariu
	Robert Stănescu		
2008	Robert Stănescu	Daniel Popescu	Alin Jivan
			Flavius Koczi
2009	Robert Stănescu	Adrian Bucur	Cristian Bătagă
2010	Robert Stănescu	Adrian Bucur	Alin Jivan
2011	Cristian Bătagă	Adrian Bucur	Vlad Cotuna
2012	Cristian Bătagă	Andrei Muntean	Vlad Cotuna
2013	Andrei Muntean	Cristian Bătagă	Laurențiu Nistor
2014	Andrei Muntean	Cristian Bătagă	Marius Berbecar
2015	Andrei Muntean	Cristian Bătagă	Andrei Ursache
2016	Andrei Muntean	Cristian Bătagă	Andrei Groza

Sărituri

1947	x	x	x
1948	Mihai Botez	Andrei Batiz	Mihai Gölner
1949		Nu a avut loc	
1950	Mihai Botez	Andrei Batiz	Andrei Kerekeș
1951	Ștefan Szimalcik	Andrei Batiz	Andrei Kerekeș
1952	Andrei Kerekes	Iacob Neubauer	Andrei Batiz
1953	Ștefan Harko	Andrei Kerekeș	Mihai Botez
1954	Francisc Kocsis	Mihai Redl	Andrei Kerekeș
1955	Zoltan Balogh	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș
		Mircea Bădulescu	
1956	Andrei Kerekes	Mihai Botez	Helmuth Orendi
1957	Ștefan Harko	x	Frederic Orendi
	Ludovic Lakatoș		
1958	Nicolae Covaci	Costache Gheorghiu	Alexandru Csapo
1959	Costache Gheorghiu	Ștefan Hărgălaș	Nicolae Gliga
1960	Frederic Orendi	Ștefan Hărgălaș	Gheorghe Tohăneanu
1961	Frederic Orendi	Alexandru Szilagyi	Gheorghe Tohăneanu
1962	Petre Miclăuș	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar

1963	Alexandru Csapo	Petre Miclăuș	Gheorghe Tohăneanu
1964	Gheorghe Tohăneanu	Alexandru Szilagyi	Anton Kadar
1965	Alexandru Szilagyi	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar
1966	Alexandru Szilagyi	Gheorghe Tohăneanu	Gheorghe Stanciu
1967	Petre Mihăiuc	Gheorghe Tohăneanu	Nicolae Bercă
1968	Gheorghe Păunescu	Petre Miclăuș	Gheorghe Tohăneanu
1969	Petre Mihăiuc	Nicolae Oprescu	Mircea Gheorghiu
1970	Gheorghe Păunescu Nicolae Oprescu	x	Mircea Gheorghiu
1971	Petre Mihăiuc	Gheorghe Păunescu	Nicolae Achim
1972	Gheorghe Păunescu	Petre Mihăiuc	Mircea Gheorghiu
1973	Gheorghe Păunescu	Mircea Gheorghiu	Liviu Mazilu
1974	Dan Grecu Mircea Gheorghiu	x	??
1975	Ion Checicheș	Nicolae Oprescu	Pavel Szabo
1976	Ion Checicheș Romulus Bucuroiu	x	Radu Branea
1977	Aurelian Georgescu	Valer Florea Ion Checicheș	x
1978	Aurelian Georgescu	Ion Checicheș	Gheorghe Popescu
1979	Aurelian Georgescu	Kurt Szillier	Dorel Marin
1980	Aurelian Georgescu	Kurt Szillier	Romulus Bucuroiu
1981	Aurelian Georgescu	Dan Odorhean	Sorin Cepoi
1982	Dan Odorhean	??	??
1983	Valentin Pîntea Valentin Grecu	x	Aurelian Georgescu
1984	Valentin Pîntea	Gianni Murariu	Marian Stoican
1985	Marian Stoican	Marius Tobă Marius Gherman Valentin Pîntea	x
1986	Marius Gherman Marian Stoican	x	Valentin Pîntea
1987	Marian Stoican Valentin Pîntea Marian Colăcel	x	x
1988	Marian Stoican	Marius Gherman	Nicolae Bejenaru
1989	Marian Stoican	Adrian Sandu	Marian Colăcel
1990	Cristian Brezeanu	Marius Gherman	Adrian Gall
1991	Marius Gherman	Cristian Brezeanu	Robert Tăciuleț
1992	Cristian Brezeanu	??	??
1993	Robert Tăciuleț	Cristian Leric	Dan Burincă
1994	Cristian Leric	Marius Gherman	Robert Tăciuleț
1995	Cristian Leric	Robert Tăciuleț	Șandro Nistor
1996	Cristian Leric	Adrian Ianculescu	Robert Tăciuleț
1997	Ioan Suciu	Florentin Pescaru	Vasile Cioană
1998	Ioan Suciu	Viorel Popescu	Marian Drăgulescu
1999	Marian Drăgulescu	Florentin Pescaru	Dorin Petcu
2000	Ioan Suciu	Dorin Petcu	Rareș Orzață
2001	Marian Drăgulescu	Ioan Suciu	Cristian Ștefănescu

2002	Marian Drăgulescu	Ioan Suciu	Răzvan Șelariu
2003	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu	Alin Jivan
2004	Marian Drăgulescu	Alin Jivan	Cristian Ștefănescu
2005	Marian Drăgulescu	Alin Jivan	Răzvan Șelariu
2006	Flavius Koczi	Răzvan Șelariu	Marius Berbecar
2007	Daniel Popescu	Flavius Koczi	Marian Drăgulescu
2008	Alin Jivan	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu
2009	Alin Jivan	Flavius Koczi	Daniel Popescu
2010	Flavius Koczi	Marius Berbecar	Alin Jivan
2011	Flavius Koczi	Marian Drăgulescu	Marius Berbecar
2012	Flavius Koczi	Andrei Muntean	Cristian Bătagă
2013	Flavius Koczi	Marius Berbecar	Cristian Bătagă
2014	Andrei Muntean	Marius Berbecar	Cristian Bătagă
2015	Marian Drăgulescu	Cristian Bătagă	Andrei Muntean
2016	Marian Drăgulescu	Andrei Muntean	Cristian Bătagă

Paralele

1947	x	x	x
1948	Mihai Botez	Gheorghe Dema	Andrei Batiz
1949		Nu a avut loc	
1950	Andrei Kerekeș	Mihai Botez	Gheorghe Dema
1951	Andrei Kerekeș	Aurel Loșniță	Eugen Balint
1952	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Botez
1953	Andrei Kerekeș	Mihai Botez	Aurel Loșniță
1954	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Redl
1955	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Botez
1956	Andrei Kerekeș	x	Iosif Focht
	Ștefan Harko		
1957	Andrei Kerekeș	Frederic Orendi	Iosif Focht
1958	Ludovic Lakatoș	Gheorghe Grigorescu	Nicolae Covaci
1959	Gheorghe Stanciu	Costache Gheorghiu	Ștefan Hărgălaș
1960	Frederic Orendi	Gheorghe Stanciu	Cezar Cernușcă
1961	Alexandru Szilagyî	Cezar Cernușcă	Frederic Orendi
1962	Alexandru Szilagyî	Anton Kadar	Gheorghe Stanciu
1963	Anton Kadar	Gheorghe Tohăneanu	Frederic Orendi
1964	Anton Kadar	Frederic Orendi	Gheorghe Tohăneanu
1965	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	A. Gruin
1966	Anton Kadar	Gheorghe Condovici	Gheorghe Stanciu
1967	Anton Kadar	Petre Mihăiuc	Alexandru Szilagyî
1968	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Petre Mihăiuc
1969	Petre Mihăiuc	Nicolae Achim	Dan Grecu
1970	Mircea Gheorghiu	Dan Grecu	Gheorghe Păunescu
1971	Petre Mihăiuc	Vasile Coșariu	Gheorghe Păunescu
1972	Mircea Gheorghiu	Gheorghe Păunescu	Constantin Petrescu
1973	Dan Grecu	Mircea Gheorghiu	Constantin Petrescu
1974	Dan Grecu	??	??
1975	Dan Grecu	Radu Branea	Ștefan Gall
1976	Dan Grecu	x	Nicolae Oprescu
	Sorin Cepoi		

1977	Dan Grecu	Sorin Cepoi	Nicolae Oprescu
1978	Dan Grecu	Kurt Szillier	Sorin Cepoi
			Nicolae Oprescu
1979	Dan Grecu	Sorin Cepoi	Aurelian Georgescu
1980	Sorin Cepoi	Aurelian Georgescu	x
		Kurt Szillier	
1981	Kurt Szillier	Emilian Nicula	Dumitru Sîrbu
1982	Dumitru Sîrbu	??	??
1983	Emilian Nicula	Valentin Pîntea	Octavian Ionaşiu
1984	Marian Rizan	Emilian Nicula	Marius Gherman
1985	Marius Gherman	Emilian Nicula	Nicolae Bejenaru
1986	Marian Rizan	Marius Gherman	Nicolae Bejenaru
1987	Marian Rizan	??	??
1988	Nicolae Oprescu	Marius Gherman	Marian Rizan
1989	Marian Rizan	Carol Schupkegel	Marius Gherman
1990	Marius Gherman	Alexandru Ciucă	Marian Rizan
1991	Marian Rizan	Marius Gherman	Adrian Gall
			Nicolae Bejenaru
1992	Marius Gherman	??	??
1993	Nicolae Bejenaru	Nicu Stroia	Marius Gherman
1994	Cristian Leric	Marius Urzică	Marius Gherman
1995	Marius Urzică	x	Şandro Nistor
	Robert Tăciuleţ		
1996	Nicu Stroia	Robert Tăciuleţ	Nicolae Bejenaru
1997	Marius Urzică	Rareş Orzaţă	Florin Popa
1998	Vasile Cioană	Călin Anton	Ioan Suciu
1999	Ioan Suciu	Florentin Pescaru	Dorin Petcu
2000	Dorin Petcu	x	Ioan Suciu
	Marius Urzică		Marian Drăgulescu
2001	Marius Urzică	Dan Potra	Rareş Orzaţă
2002	Dan Potra	Ioan Suciu	Călin Nemeş Bufu
2003	Dan Potra	Marian Drăgulescu	Marius Urzică
2004	Răzvan Şelariu	Marius Berbecar	Călin Nemeş Bufu
2005	Dan Potra	Robert Stănescu	x
		Flavius Koczi	
2006	Cosmin Popescu	Dan Potra	Robert Stănescu
2007	Daniel Popescu	Cosmin Popescu	Flavius Koczi
2008	Marius Berbecar	Flavius Koczi	Răzvan Şelariu
2009	Marius Berbecar	Cosmin Popescu	Andrei Ursache
2010	Marius Berbecar	Vlad Cotuna	Ovidiu Buidoso
2011	Marius Berbecar	Vlad Cotuna	Flavius Koczi
2012	Andrei Muntean	Marius Berbecar	Andrei Ursache
2013	Marius Berbecar	Andrei Muntean	Vlad Cotuna
2014	Marius Berbecar	Cristian Băţagă	Vlad Cotuna
2015	Andrei Muntean	Marius Berbecar	Andrei Ursache
			Cristian Băţagă
			Marian Drăgulescu
2016	Andrei Muntean	Vlad Cotuna	Cristian Băţagă

Bara

1947	x	x	x
1948	Gheorghe Dema	Mihai Botez	Aurel Loșniță
1949		Nu a avut loc	
1950	Andrei Kerekeș	Andrei Batiz	Mihai Botez
1951	Andrei Kerekeș Frederic Orendi		Andrei Batiz
1952	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Andrei Batiz
1953	Andrei Kerekeș	Mihai Redl	Helmuth Orendi
1954	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Redl
1955	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Mihai Botez
1956	Helmuth Orendi	Ștefan Harko	Ștefan Hărgălaș
1957	Frederic Orendi	Andrei Kerekeș	Helmuth Orendi
1958	Costache Gheorgiu	Mircea Bădulescu	Nicolae Covaci
1959	Gheorghe Tohăneanu	Ștefan Hărgălaș	Mircea Bădulescu
1960	Frederic Orendi	Gheorghe Stanciu	Gheorghe Tohăneanu
1961	Frederic Orendi	Alexandru Szilagyi	Gheorghe Tohăneanu
1962	Frederic Orendi	Gheorghe Stanciu	Alexandru Szilagyi
1963	Frederic Orendi	Anton Kadar	Gheorghe Grigorescu
1964	Gheorghe Tohăneanu	Frederic Orendi	Anton Kadar
1965	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Mircea Bădulescu
1966	Gheorghe Tohăneanu	Gheorghe Condovici	Gheorghe Stanciu
1967	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Ion Zamfir
1968	Gheorghe Tohăneanu	Anton Kadar	Ion Zamfir
1969	Petre Mihăiuc	Mircea Gheorghiu	Ion Buduruș
1970	Gheorghe Păunescu	Petre Mihăiuc	Mircea Gheorghiu Dan Grecu
1971	Petre Mihăiuc	Gheorghe Păunescu	Vasile Coșariu
1972	Constantin Petrescu	Dan Grecu	Gheorghe Păunescu Petre Mihăiuc
1973	Constantin Petrescu	Gheorghe Iușan	Mircea Gheorghiu
1974	Dan Grecu	??	??
1975	Sorin Cepoi	Ștefan Gall	Constantin Petrescu
1976	Dan Grecu Ștefan Gall		Constantin Petrescu
1977	Sorin Cepoi Nicolae Oprescu		Gheorghe Neagu
1978	Kurt Szillier	Dan Grecu Nicolae Oprescu	x
1979	Dan Grecu	Sorin Cepoi	Gabriel Popescu
1980	Nicolae Oprescu Kurt Szillier		Gabriel Popescu
1981	Emilian Nicula	Kurt Szillier	Aurelian Georgescu
1982	Emilian Nicula	??	??
1983	Emilian Nicula	Valentin Pîntea	Dan Odorhean
1984	Marius Gherman Emilian Nicula		Marian Teodorescu
1985	Marius Gherman	Emilian Nicula	Marian Teodorescu

1986	Marian Colăcel	Adrian Sandu	Marian Rizan
1987	Marius Gherman	??	??
1988	Nicușor Pascu	Marius Gherman	Emilian Nicula
1989	Marius Gherman	Nicușor Pascu	Nicolae Bejenaru
1990	Marius Gherman	Adrian Gall	Adrian Cătănoiu
1991	Marius Gherman Nicu Stroia	x	Adrian Sandu
1992	Marius Gherman	??	??
1993	Adrian Sandu	Marius Urzică	Marian Rizan
1994	Marius Gherman	Dan Burincă	Adrian Sandu
1995	Șandro Nistor	Cristian Leric Nicu Stroia Vasile Cioană	x
1996	Nicu Stroia	Nicolae Bejenaru	Șandro Nistor
1997	Rareș Orzață	Șandro Nistor	Dorin Petcu
1998	Vasile Cioană	Rareș Orzață	Lazăr Bratan
1999	Șandro Nistor	Dorin Petcu	Rareș Orzață
2000	Dorin Petcu	Șandro Nistor	Ioan Suci
2001	Călin Nemeș Bufu	Ioan Suci	Dan Potra
2002	Călin Nemeș Bufu	Tiberiu Cizmadia	Florentin Pescaru
2003	Răzvan Șelariu	Marian Drăgulescu	Constantin Covaci
2004	Răzvan Șelariu	Dan Potra	Călin Nemeș Bufu
2005	Răzvan Șelariu	Marian Drăgulescu	Viorel Lătărețu Flavius Koczi
2006	Flavius Koczi	Dan Potra	Ovidiu Buidoso
2007	Marian Drăgulescu	Răzvan Șelariu	Flavius Koczi
2008	Răzvan Șelariu	Marian Drăgulescu	Andrei Muntean
2009	Marian Drăgulescu	Andrei Muntean	Vlad Cotuna
2010	Andrei Muntean	Ovidiu Buidoso	Vlad Cotuna
2011	Vlad Cotuna	Ovidiu Buidoso	Marius Berbecar
2012	Vlad Cotuna	Ovidiu Buidoso	Andrei Muntean
2013	Vlad Cotuna	Ovidiu Buidoso	Cristian Bătagă
2014	Vlad Cotuna	Cristian Bătagă	Andrei Muntean
2015	Marian Drăgulescu	Andrei Muntean	Cristian Bătagă
2016	Andrei Groza	Vlad Cotuna	Andrei Muntean

FEMININ

Echipe

1947	Dermata Cluj	Locomotiva Reșița	CSFMC Cluj
1948	Dermata Cluj	CSFP Cluj	S.M. București
1949		Nu a avut loc	
1950	Metalul Cluj	Metalul Arad	Flamura roșie Cluj
1951	ICF București	Metalul Cluj	Flamura roșie Cluj
1952	Metalul Cluj	Dinamo București	Progresul București
1953	Dinamo București	Metalul Cluj	Progresul SMTCF Or. Stalin
1954	Dinamo București	Știința București	Constructorul
1955	Dinamo București	Știința București	Metalul București
1956	Energia București	Știința București	Energia II București

1957	Dinamo București	Energia București	Dinamo București
1958	CSU București	Dinamo București	Rapid Cluj
1959	Știința București	Dinamo București	Olimpia Or. Stalin
1960	Știința București	Dinamo București	Voința Cluj
1961	Știința București	Dinamo București	CSS București
1962	Știința București	Dinamo București	Farul Constanța
1963	Știința București	Dinamo București	Știința II București
1964	Știința București	Dinamo București	Selecționata Dobrogea
1965	Știința București	Dinamo București	Selecționata Ploiești
1966	Dinamo București	Farul Constanța	Selecționata Banat
1967	Dinamo București	ICF București	Farul Constanța
1968	Dinamo București	Flacăra Gh.Gh. Dej	Selecționata Timișoara
1969	Selecționata Timiș	IEFS București	Flacăra Gh. Gh. Dej
1970	Dinamo București	Petrolul Ploiești	Flacăra Gh. Gh. Dej
1971	Petrolul Ploiești	Sport Club Bacău	Dimamo București
1972	Sport Club Bacău	Clubul Școlar București	Flacăra Gh. Gh. Dej
1973	Lic. Gimnastică Gh.Gh.Dej	Dinamo București	Sport Club Bacău
1974	Dinamo București	IEFS București	Sport Club Bacău
1975	Lic. Gimnastică Gh.Gh.Dej	Dinamo București	Sport Club Bacău
1976	Dinamo București	Lic.Gimnastica Gh.Gh.Dej	CSO Baia Mare
1977	Dinamo București	CSM Baia Mare	Lic. Gh.Gh.Dej
1978	Dinamo București	Sport Club Bacău	Lic. Gh.Gh.Dej
1979		Nu s-a acordat	
1980		Nu s-a acordat	
1981	CSS Onești	CSS Sibiu	CS Arad
1982	CSS Sibiu	CSS Onești	Farul Constanța
1983	CSS 7 Dinamo București	CSS Onești	Petrolul Ploiești
1984	Dinamo București	CNS Cetate Deva	CSS Onești
1985	CNS Cetate Deva	Dinamo București	CSS 2 București
1986	CSS Cetate Deva	Steaua CSS 2 București	Petrolul Ploiești
1987	CSS 2 Steaua București	CSS Cetate Deva	CSS Triumf București
1988	Petrolul Ploiești	Steaua CSS 2 București	CSS Cetate Deva
1989	CSS Onești	CSS Triumf București	Petrolul Ploiești
1990	CSS Onești	Dinamo București	CSM Baia Mare
1991	CSS Onești	CSM Baia Mare	CSS Onești II
1992	CSS Cetate Deva	CSS Onești II	CSS 1 Farul Constanța
1993	CSS Deva	CSS Onești	CS Focșani
1994	CSS 1 Farul Constanța	CSS Focșani	CSS Cetate Deva
1995	CSS Cetate Deva	CSS Focșani	CSS Onești
1996	CSS Cetate Deva	Petrolul Ploiești	CSS Focșani
1997	CSS 1 Farul Constanța	CSS Sibiu	Lic. Nadia Comăneci Onești
1998	CSS 3 / Steaua București	LPS Nadia Comăneci Onești	CSS Cetate Deva
1999	CSS 3 / Steaua București	CSS Cetate Deva	Lic. Nadia Comăneci Onești
2000	CSS 3 / Steaua București	CSS Cetate Deva	CSS 3 / Steaua II București
2001	CSS 3 / Steaua București	CSS Cetate Deva	CSS 1 Constanța
2002	Farul Constanța	CSS Cetate Deva	SC Bacău

2003	CSS 1 Farul Constanța	CSS 3 / Steaua București	CSS Cetate Deva
2004	Steaua București	Farul Constanța	CSS Cetate Deva
2005	CSS 3 / Steaua București	CSS Cetate Deva	CSSG Focșani
2006	CSS Cetate Deva I	CSS Cetate Deva II	LPS / CSM Onești
2007	CSS CNS Cetate Deva	CSA / CSS 3 Steaua București	x
2008	CSS 3 / Steaua București	CSS Cetate Deva	CSS 7 / Dinamo București
2009		Nu s-a acordat	
2010	CSS Cetate Deva I	Dinamo București	CSS Cetate Deva II
2011	CSS Cetate Deva	Dinamo București	CSM Onești / SC Bacău
2012	CSS Cetate Deva	ASJ Bacău	CSCG Focșani
2013	CSS Cetate Deva	CSS / Dinamo București	CNS Cetate Deva II
2014	CNS Cetate Deva II	CNS Cetate Deva I	Farul / CSS 1 Constanța
2015	Dinamo București	CNS Cetate Deva I	CNS Cetate Deva II
2016	Farul Constanța	CNS Cetate Deva	Steaua București

Individual compus

1947	Ghizela Doboșan	Berta Corobeanu	Magdalena Fința
1948	Melinda Kerekeș	Berta Corobeanu	Magdalena Fința
1949		Nu a avut loc	
1950	Berta Corobeanu	Olga Geczö	Maria Batiz
1951	Berta Corobeanu	Maria Batiz	Agneta Hoffman
1952	Agneta Hoffman	Stela Perin	Ileana Gyafaș
1953	Elena Leuștean	Eveline Slavici	Ileana Gyafaș
1954	Agneta Hoffman	Teofila Băiașu	Emilia Vătășoiu
1955	Elena Leuștean	Elena Mărgărit	Anica Țicu
1956	Elena Leuștean	Georgeta Hurmuzache	Utta Poreceanu-Schlandt
1957	Elena Leuștean-Teodorescu	Emilia Vătășoiu	Atanasia Ionescu
1958	Elena Leuștean-Teodorescu	Sonia Inovănoian	Ileana Petroșanu
1959	Sonia Iovan	Elena Leuștean-Teodorescu	Ileana Petroșanu
1960	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Emilia Vătășoiu-Liță
1961	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Emilia Liță
1962	Sonia Iovan	Emilia Liță	Atanasia Ionescu-Zîmbreșteanu
1963	Sonia Iovan	Emilia Liță	Atanasia Ionescu-Zîmbreșteanu
1964	Sonia Iovan	Elma Leuștean-Popescu	Atanasia Ionescu
1965	Rodica Apăteanu	Elena Tutan	Elena Ceampelea
1966	Elena Ceampelea	Elena Tutan	Rozalia Filipescu
1967	Elena Ceampelea	Lucia Chiriță	Rozalia Filipescu
1968	Rodica Apăteanu	Rozalia Filipescu	Lucia Chiriță
1969	Elena Ceampelea	Alina Goreac	Felicia Dornea
1970	Elena Ceampelea	Olga Ștefan	Elisabeta Turcu
1971	Elena Ceampelea	Alina Goreac	Rodica Sabău
1972	Anca Grigoraș	Elena Ceampelea	Paula Ioan
1973	Anca Grigoraș	Alina Goreac	Elena Ceampelea
1974	Alina Goreac	Anca Grigoraș	Elena Ceampelea
1975	Nadia Comănesci	Teodora Ungureanu	Gabriela Trușcă
1976	Nadia Comănesci	Teodora Ungureanu	Anca Grigoraș Mariana Constantin

1977	Cristina Itu	Marilena Neacșu	Emilia Eberle
1978	Emilia Eberle	Teodora Ungureanu	Anca Grigoraș
1979		Nu a avut loc	
1980		Nu a avut loc	
1981	Lavinia Agache Dumitrița Turner	x	Mihaela Stănuleț
1982	Lavinia Agache	Mihaela Stănuleț	Camelia Renciu
1983	Lavinia Agache	Ecaterina Szabo	Laura Cutina
1984	Ecaterina Szabo	Lavinia Agache	Simona Păuca
1985	Ecaterina Szabo	Daniela Silivaș	Eugenia Golea
1986	Ecaterina Szabo	Daniela Silivaș	Mirela Sidon
1987	Daniela Silivaș	Aurelia Dobre Ecaterina Szabo	x
1988	Daniela Silivaș	Gabriela Potorac	Eugenia Golea
1989	Daniela Silivaș	Gabriela Potorac	Cristina Bontaș
1990	Cristina Bontaș	Mirela Pașca	Lavinia Miloșovici
1991	Lavinia Miloșovici	Vanda Hădărean Cristina Bontaș	x
1992	Lavinia Miloșovici	Cristina Bontaș	Gina Gogean
1993	Lavinia Miloșovici	Nadia Hățăgan	Ana Maria Bican
1994	Lavinia Miloșovici	Gina Gogean	Simona Amânar
1995	Lavinia Miloșovici	Simona Amânar	Andreea Cacovean
1996		Nu a avut loc	
1997	Simona Amânar Claudia Presecan	x	Alexandra Marinescu
1998	Simona Amânar	Andreea Isărescu	Andreea Răducan
1999	Maria Olaru	Andreea Răducan	Andreea Isărescu
2000	Simona Amânar	Andreea Răducan	Andreea Isărescu
2001	Silvia Stroescu	Sabina Cojocar	Andreea Răducan
2002	Florica Leonida Alexandra Eremia	x	Oana Petrovtschi
2003	Andreea Aura Munteanu	Alexandra Eremia	Daniela Sofronie
2004	Cătălina Ponor	Andreea Aura Munteanu	Alexandra Eremia
2005	Sandra Izbașa	Florica Leonida	Roxana Stan
2006	Sandra Izbașa	Steliana Nistor	Aluissa Lăcusteanu
2007	Steliana Nistor	Sandra Izbașa	Daniela Drunea
2008	Steliana Nistor	Andreea Grigore	Andreea Acatrinei
2009	Ana Porgras	Diana Chelaru	Ana Maria Tămîrjan
2010	Ana Porgras	Diana Chelaru	Amelia Racea
2011	Ana Porgras	Amelia Racea	Raluca Haidu
2012		Nu s-a acordat	
2013	Larisa Iordache	Andreea Munteanu	Andreea Iridon
2014	Larisa Iordache	Ștefania Stănilă	Andreea Iridon
2015	Larisa Iordache	Anamaria Ocolîșan	Diana Bulimar
2016	Larisa Iordache	Ioana Crișan	Carmen Glăvan

Sărituri

1947	x		x		x
1948	Melinda Kerekeş		Magdalena Finţa		Berta Corobeanu
1949			Nu a avut loc		
1950	Stela Perin		Berta Corobeanu		Suzana Regöczi
1951	Stela Perin		Ileana Babici		Elena Leuştean
1952	Stela Perin		Helga Bârsan		Ileana Gyarfás
1953	Stela Perin		Elena Leuştean		Emilia Vătăşoiu
1954	Emilia Vătăşoiu		Elena Leuştean		Stela Perin
1955	Elena Leuştean		Elena Săcălici		Anica Ţicu
1956	Elena Leuştean		Elena Mărgărit		Sonia Iovan
1957	Elena Leuştean		Olga Tudor		Sonia Iovan
1958	Ileana Petroşanu		Elena Leuştean		Elena Dobrovolschi
1959	Elena Leuştean-Teodorescu		Sonia Iovan		Ileana Petroşanu
1960	Elena Niculescu		Utta Poreceanu		Atanasia Ionescu
1961	Elena Leuştean		Sonia Iovan		Emilia Vătăşoiu-Liţă
1962	Emilia Liţă		Sonia Iovan		Elena Niculescu
1963	Sonia Iovan		Emilia Liţă		Elena Leuştean
1964	Sonia Iovan		Elena Leuştean-Popescu		Emilia Liţă
1965	Cristina Doboşan		Rodica Apăteanu		Elena Ceampelea
1966	Rodica Apăteanu		Cristina Ioniţă		Lucia Chiriţă
1967	Elena Ceampelea		Alina Goreac		Rodica Apăteanu
1968	Alina Goreac		Rodica Apăteanu		Lucia Chiriţă
1969	Felicia Dornea		Elena Ceampelea		Elisabeta Turcu
1970	Elisabeta Turcu		Paula Ioan		Elena Ceampelea
1971	Ileana Coman		Elena Ceampelea		Rodica Sabău
1972	Paula Ioan		Elena Ceampelea		x
			Mariana Gheciuv		
			Ileana Coman		
1973	Alina Goreac		Elena Ceampelea		Gabriela Truşcă
1974	Alina Goreac		Rodica Sabău		Anca Grigoraş
1975	Nadia Comănesci		Teodora Ungureanu		Mariana Constantin
1976	Nadia Comănesci		Teodora Ungureanu		Paula Ioan
1977	Gabi Gheorghiu		Cristina Itu		Marilena Neacşu
1978	Emilia Eberle		Teodora Ungureanu		Gabi Gheorghiu
1979			Nu a avut loc		
1980			Nu a avut loc		
1981	Anca Grigoraş		Dumitriţa Turner		Rodica Dunca
					Mihaela Stănuleş
1982	Cristina Grigoraş		??		??
1983	Lavinia Miloşovici		??		??
1984	Mirela Barbălată		Simona Bortoloti		Camelia Voinea
1985	Celestina Popa		Camelia Voinea		Mădălina Tănase
1986	Ecaterina Szabo		Mirela Sidon		Gabriela Potorac
1987	Aurelia Dobre		Eugenia Golea		Daniela Silivaş
1988	Eugenia Golea		Daniela Silivaş		Gabriela Gheorghie
1989	Cristina Bontaş		Maria Neculiţă		Lăcrămioara Filip
1990	Lavinia Miloşovici		Mirela Paşca		x
			Cristina Bontaş		

1991	Lavinia Miloșovici	Cristina Bontaș	Gabriela Agachi
1992	Lavinia Miloșovici	??	??
1993	Lavinia Miloșovici	Ana Maria Bican Simona Amânar	x
1994	Lavinia Miloșovici	Daniela Mărănduca	Gina Gogean
1995	Gina Gogean	Lavinia Miloșovici	Simona Amânar
1996		Nu a avut loc	
1997	Simona Amânar	Gina Gogean	Alexandra Marinescu
1998	Simona Amânar	Andreea Răducan	Andreea Ulmeanu
1999	Maria Olaru	Simona Amânar	Andreea Răducan
2000	Andreea Răducan	Andreea Isărescu	Loredana Boboc
2001	Andreea Răducan	Sabina Cojocar	Silvia Stroescu
2002	Oana Petrovski	Monica Roșu	Florica Leonida
2003	Monica Roșu	Daniela Sofronie	Silvia Stroescu
2004	Silvia Stroescu	Oana Ban	Andreea Aura Munteanu
2005	Sandra Izbașa	Florica Leonida	Dana Druncea
2006	Sandra Izbașa	Aluissa Lăcusteanu	Cerasela Pătrașcu
2007	Cătălina Ponor	Daniela Druncea	Steliana Nistor
2008	Steliana Nistor	Daniela Druncea	Elena Chiric
2009	Diana Chelaru	Amelia Racea	Dana Andrei
2010	Sandra Izbașa	Raluca Haidu	Cerasela Pătrașcu
2011	Cătălina Ponor	Raluca Haidu	Amelia Racea
2012	Ștefania Stănilă	Silvia Zarzu	Anamaria Ocoliașan
2013	Anamaria Ocoliașan	Laura Jurca	Dora Vulcan
2014	Larisa Iordache	Andreea Ciurusniuc	Anamaria Ocoliașan Ștefania Stănilă Ștefania Orzu
2015	Denisa Golgotă	Alexandra Mihai	Olivia Cîmpian
2016	Denisa Golgotă	Ioana Crișan	Ioana Oprea

Paralele

1947	x	x	x
1948	Maria Pop	Melinda Kerekeș	Magdalena Fința
1949		Nu a avut loc	
1950	Maria Pop-Batiz	Berta Corobeanu	Olga Geczö
1951	Berta Corobeanu	Agneta Hoffman	Teofila Dașchievici
1952	Agneta Hoffman	Ileana Gyarfás	Teofila Băiașu
1953	Teofila Băiașu	Eveline Slavici	Emilia Vătășoiu
1954	Teofila Băiașu	Agneta Hoffman	Anica Țicu
1955	Elena Mărgărit	Elena Leuștean	Elena Săcălici
1956	Elena Leuștean	Elena Mărgărit	Elena Săcălici
1957	Elena Leuștean	Ileana Petroșanu	Emilia Vătășoiu
1958	Elena Leuștean	Ileana Petroșanu	Sonia Iovan
1959	Atanasia Ionescu	Sonia Iovan	Elena Leuștean-Teodorescu
1960	Sonia Iovan	Emilia Vătășoiu-Liță	Elena Leuștean
1961	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Utta Poreceanu
1962	Sonia Iovan	Emilia Liță	Utta Poreceanu
1963	Emilia Liță	Atanasia Ionescu	Elena Leuștean

1964	Elena Leuştean-Popescu	Sonia Iovan	Emilia Liță
1965	Olga Ionescu	Elena Tutan	Cristina Doboşan
1966	Rodica Apăteanu	Elena Ceampelea Rozalia Filipescu	Elena Tutan
1967	Lucia Chiriță	Elena Ceampelea	Olga Ștefan
1968	Olga Ștefan	Rozalia Filipescu	Rodica Apăteanu
1969	Olga Ștefan	Elena Ceampelea	Alina Goreac
1970	Olga Ștefan	Elena Ceampelea	Felicia Dornea
1971	Anca Grigoraș Alina Goreac	x	Elena Ceampelea
1972	Paula Ioan	Alina Goreac Anca Grigoraș	x
1973	Alina Goreac	Anca Grigoraș	Elena Ceampelea
1974	Alina Goreac	Anca Grigoraș	Elena Ceampelea
1975	Nadia Comănesci	Teodora Ungureanu	Gabriela Trușcă
1976	Nadia Comănesci	Teodora Ungureanu	Gabriela Trușcă
1977	Emilia Eberle	Cristina Itu	Marilena Neacșu
1978	Emilia Eberle	Gabi Gheorghiu	Alina Goreac
1979		Nu a avut loc	
1980		Nu a avut loc	
1981	Dumitrița Turner	Anca Grigoraș	Emilia Eberle
1982	Lavinia Agache	??	??
1983	Ecaterina Szabo	??	??
1984	Gabriela Potorac	Niculina Armeanu	Aurelia Dobre
1985	Ecaterina Szabo	Camelia Voinea	Daniela Silivaș
1986	Daniela Silivaș	Ecaterina Szabo	Gabriela Potorac
1987	Daniela Silivaș	Ecaterina Szabo	Aurelia Dobre
1988	Eugenia Popa	Daniela Silivaș	Celestina Popa
1989	Daniela Silivaș	Eugenia Popa	Gabriela Potorac
1990	Mirela Pașca	Eugenia Popa	Lavinia Miloșovici
1991	Lavinia Miloșovici Eugenia Popa	x	Cristina Bontaș
1992	Lavinia Miloșovici Mirela Pașca	x	??
1993	Nadia Hățăgan	Ionela Loaieș	Ana Maria Bican Lavinia Miloșovici
1994	Gina Gogean	Simona Amânar	Ana Maria Bican
1995	Andreea Cacovean	Lavinia Miloșovici	Ana Maria Bican
1996		Nu a avut loc	
1997	Claudia Presecan	Corina Ungureanu	Simona Amânar
1998	Simona Amânar	Claudia Presecan	Corina Ungureanu
1999	Maria Olaru	Corina Ungureanu	Loredana Boboc
2000	Maria Olaru	Andreea Isărescu	Simona Amânar
2001	Silvia Stroescu	Monica Sabău	Oana Petrovski
2002	Oana Petrovski	Daniela Sofronie	Florica Leonida
2003	Daniela Sofronie	Florica Leonida	Monica Roșu
2004	Florica Leonida	Oana Ban	Alexandra Eremia
2005	Florica Leonida	Roxana Stan	Sandra Izbașa
2006	Steliana Nistor	Aluissa Lăcusteanu	Sandra Izbașa

2007	Steliana Nistor	Sandra Izbașa	Mădălina Guțu
2008	Steliana Nistor	Andreea Acatrinei	Mădălina Guțu
2009	Ana Porgras	Amelia Racea	Dana Andrei
2010	Amelia Racea	Cerasela Pătrașcu	Dana Andrei
2011	Amelia Racea	Raluca Haidu	Diana Trencă
2012	Ștefania Stănilă	Andreea Iridon	Paula Tudorache
2013	Larisa Iordache	Daniela Ciurusniuc	Andreea Iridon
2014	Larisa Iordache	Andreea Iridon	Anamaria Ocolîșan
2015	Larisa Iordache	Laura Jurca	Olivia Cîmpian
2016	Larisa Iordache	Anda Butuc	Maria Holbură

Bărnă

1947	x	x	x
1948	Berta Corobeanu	Maria Pop	Melinda Kerekeș
1949		Nu a avut loc	
1950	Berta Corobeanu	Stela Perin	Olga Geczö
1951	Teofila Dașchievici	Agneta Hoffman	Maria Pop-Batiz Stela Perin
1952	Agneta Hoffman	Olga Götner	Elena Slavici
1953	Elena Leuștean	Ileana Gyarfás	Teofila Băiașu
1954	Agneta Hoffman	Elena Leuștean	Teofila Băiașu
1955	Teofila Băiașu	Emilia Vătășoiu	Sonia Inován
1956	Elena Leuștean	Georgeta Hurmuzache	Utta Poreceanu-Schland
1957	Elena Leuștean	Emilia Vătășoiu	Sonia Inován-Iovan
1958	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Utta Poreceanu-Schland
1959	Sonia Iovan	Utta Poreceanu-Schland	Emilia Vătășoiu-Liță
1960	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Utta Poreceanu
1961	Sonia Iovan	Elena Leuștean	Utta Poreceanu
1962	Sonia Iovan	Emilia Vătășoiu-Liță	Atanasia Ionescu-Zîmbreșteanu
1963	Atanasia Ionescu	Emilia Liță	Elena Tutan
1964	Sonia Iovan	Emilia Liță Atanasia Ionescu	x
1965	Rozalia Baizat	Rodica Apăteanu	Elena Ceampelea
1966	Alina Goreac	Mariana Rusu	Elena Ceampelea
1967	Elena Ceampelea	Rozalia Baizat-Filipescu	Lucia Chiriță
1968	Claudia Pandelescu	Rodica Apăteanu	Rozalia Filipescu
1969	Elena Ceampelea	Elisabeta Turcu	Alina Goreac
1970	Elena Ceampelea	Alina Goreac	Olga Ștefan
1971	Elena Ceampelea	Elisabeta Turcu	Alina Goreac
1972	Anca Grigoraș	Marcela Păunescu	Paula Ioan
1973	Anca Grigoraș	Alina Goreac	Rodica Sabău
1974	Anca Grigoraș	Elena Ceampelea	Alina Goreac
1975	Nadia Comănesci	Teodora Ungureanu	Gabriela Trușcă
1976	Nadia Comănesci	Teodora Ungureanu	Anca Grigoraș
1977	Marilena Neacșu	Cristina Itu	Emilia Eberle
1978	Emilia Eberle	Anca Grigoraș	Alina Goreac
1979		Nu a avut loc	

1980		Nu a avut loc	
1981	Rodica Dunca	Emilia Eberle Mihaela Stănuț	x
1982	Lavinia Agache	??	??
1983	Lavinia Agache	??	??
1984	Dana Dumitru	Aurelia Dobre	Lenuța Rus Celestina Popa
1985	Ecaterina Szabo	Daniela Silivaș	Aurelia Dobre
1986	Daniela Silivaș	Celestina Popa	Eugenia Golea
1987	Daniela Silivaș	Ecaterina Szabo	Celestina Popa
1988	Daniela Silivaș	Gabriela Potorac	Eugenia Golea
1989	Daniela Silivaș	Cristina Bontaș	Lăcrămioara Filip
1990	Cristina Bontaș	Eugenia Popa	Lavinia Miloșovici
1991	Cristina Bontaș	Mirela Pașca	Vanda Hădărean
1992	Vanda Hădărean	??	??
1993	Lavinia Miloșovici	Nadia Hățăgan	Ionela Loaieș
1994	Gina Gogean	Ana Maria Bican	Simona Amânar
1995	Gina Gogean	Lavinia Miloșovici	Andreea Cacovean
1996		Nu a avut loc	
1997	Gina Gogean	Simona Amânar	Claudia Presecan
1998	Claudia Presecan	Andreea Isărescu	Corina Ungureanu
1999	Maria Olaru	Carmen Ionescu	Claudia Presecan
2000	Andreea Răducan	Claudia Presecan	Loredana Boboc
2001	Andreea Răducan	Silvia Stroescu	Sabina Cojocar
2002	Alexandra Eremia	Monica Roșu	Florica Leonida
2003	Oana Ban	Alexandra Eremia	Cătălina Ponor
2004	Cătălina Ponor	Andreea Aura Munteanu	Alexandra Eremia
2005	Cătălina Ponor	Alina Stănculescu	Florica Leonida
2006	Sandra Izbașa	Mădălina Guțu	Aluissa Lăcusteanu
2007	Cătălina Ponor	Steliana Nistor	Sandra Izbașa
2008	Gabriela Drăgoi	Andreea Grigore	Steliana Nistor
2009	Amelia Racea	Ana Maria Tămârjan	Gabriela Drăgoi
2010	Ana Porgras	Sandra Izbașa	Gabriela Drăgoi
2011	Ana Porgras	Cătălina Ponor	Amelia Racea
2012	Andreea Iridon	Anda Butuc	Ștefania Stănilă
2013	Larisa Iordache	Andreea Eugenia Munteanu	Anda Butuc
2014	Andreea Eugenia Munteanu	Larisa Iordache	Andreea Iridon
2015	Larisa Iordache	Diana Bulimar	Anamaria Ocolișan
2016	Cătălina Ponor	Larisa Iordache	Andreea Ciurușniuc

Sol

1947	x	x	x
1948	Berta Corobeanu	Magdalena Fința	Olga Geczö
1949		Nu a avut loc	
1950	Agneta Hoffman	Berta Corobeanu	Maria Pop-Batiz
1951	Berta Corobeanu	Agneta Hofman	Maria Pop-Batiz
1952	Stela Perin	Agneta Hofman	Olga Götner
1953	Stela Perin	Elena Leuștean	Eveline Slavici

1954	Stela Perin	Elena Leuștean	Ileana Gyarfás
1955	Elena Leuștean	Elena Mărgărit	Elena Popovici
1956	Elena Leuștean	Georgeta Hurmuzache	Elena Mărgărit
1957	Elena Leuștean	Atanasia Ionescu	Emilia Vătășoiu
1958	Elena Leuștean	Ileana Petroșanu	Sonia Inovan-Iovan
1959	Ileana Petroșanu	Elena Leuștean-Teodorescu	Sonia Iovan
1960	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Emilia Vătășoiu-Liță
1961	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Emilia Liță
1962	Sonia Iovan	Emilia Liță	Atanasia Ionescu-Zîmbreșteanu
1963	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Emilia Liță
1964	Elena Leuștean-Popescu	Sonia Iovan	Emilia Liță
1965	Elena Ceampelea	Cristina Doboșan	Rozalia Filipescu-Baizat
1966	Elena Ceampelea	Rozalia Filipescu	Rodica Apăteanu
1967	Elena Ceampelea	Rozalia Filipescu	Claudia Pandelescu
1968	Rozalia Filipescu	Elena Ceampelea	Lucia Chiriță
1969	Elena Ceampelea	Felicia Dornea	Mia Variu
1970	Elena Ceampelea	Elena Constantinescu	Felicia Dornea
1971	Elena Ceampelea	Alina Goreac	Rodica Sabău
1972	Elena Ceampelea	Anca Grigoraș	Ștefania Borș Paula Ioan Alina Goreac
1973	Elena Ceampelea	Anca Grigoraș	Rodica Sabău
1974	Elena Ceampelea	Alina Goreac	Anca Grigoraș
1975	Teodora Ungureanu	Nadia Comăneci	Georgeta Gabor
1976	Teodora Ungureanu	Nadia Comăneci	Georgeta Gabor
1977	Cristina Itu	Emilia Eberle	Marilena Neacșu
1978	Marilena Neacșu	Emilia Eberle	Teodora Ungureanu
1979		Nu a avut loc	
1980		Nu a avut loc	
1981	Anca Grigoraș	Mihaela Stănuț	Dumitrița Turner Rodica Dunca
1982	Lavinia Agache	??	??
1983	Lavinia Agache Ecaterina Szabo Laura Cutina	x	x
1984	Celestina Popa	Lenuța Rus	Dana Dumitru
1985	Daniela Silivaș	Celestina Popa Laura Cutina	x
1986	Ecaterina Szabo Camelia Voinea	x	Daniela Silivaș Mirela Sidon
1987	Daniela Silivaș	Camelia Voinea	Aurelia Dobre
1988	Daniela Silivaș	Eugenia Golea	Cristina Bontaș
1989	Daniela Silivaș	Cristina Bontaș	Maria Niculiță Gabriela Potorac
1990	Mirela Pașca	Lavinia Miloșovici Cristina Bontaș	x
1991	Cristina Bontaș	Maria Neculiță	Lavinia Miloșovici Alina Lazăr

1992	Lavinia Miloșovici Gina Gogean Cristina Bontaș	x	x
1993	Lavinia Miloșovici	Ana Maria Bican	Simona Amânar
1994	Gina Gogean	Daniela Mărânduca	Ionela Loaieș
1995	Simona Amânar	Lavinia Miloșovici	Gina Gogean
1996		Nu a avut loc	
1997	Gina Gogean	Claudia Presecan	Alexandra Marinescu
1998	Simona Amânar	Andreea Răducan	Andreea Ulmeanu
1999	Simona Amânar	Maria Olaru	Claudia Presecan
2000	Simona Amânar	Andreea Răducan	Maria Olaru
2001	Andreea Răducan	Silvia Stroescu Sabina Cojocar	x
2002	Florica Leonida	Oana Petrovski	Oana Ban
2003	Andreea Aura Munteanu	Lorena Stancu	Alexandra Eremia Mădălina Râpeanu
2004	Cătălina Ponor	Andreea Aura Munteanu	Florica Leonida
2005	Sandra Izbașa	Cătălina Ponor	Roxana Stan
2006	Sandra Izbașa	Andreea Acatrinei	Loredana Sucar
2007	Sandra Izbașa	Ana Maria Tămîrjan	Steliana Nistor
2008	Andreea Acatrinei	Steliana Nistor	Andreea Grigore
2009	Diana Chelaru	Amelia Racea	Ana Maria Tămîrjan Ana Porgras
2010	Sandra Izbașa	Diana Chelaru	Ana Porgras
2011	Ana Porgras	Cătălina Ponor	Diana Bulimar
2012	Anamaria Ocolișan	Diana Damian	Asiana Peng
2013	Sandra Izbașa	Larisa Iordache	Andreea Eugenia Munteanu
2014	Larisa Iordache	Andreea Eugenia Munteanu	Ștefania Stănilă
2015	Larisa Iordache	Silvia Zarzu	Laura Jurca
2016	Cătălina Ponor	Denisa Golgotă	Ioana Crișan Maria Holbură Ana Maria Puiu

Inele

1948	Melinda Kerekeș	Magdalena Fința	Suzana Regöczi
1950	Olga Geczö	Maria Batiz	Olga Munteanu
1951	Berta Corobeanu Maria Batiz	Elena Leuștean	Agneta Hoffman Ileana Opriș
1952	Lili Munteanu	M. Schuster	Agneta Hoffman
1955	Elena Leuștean	Sonia Iovan	Elena Mărgărit

Aparate portative

1948	Maria Pop-Batiz	Melinda Kerekeș	Magdalena Fința
------	-----------------	-----------------	-----------------

Bară Joasă

1950	Berta Corobeanu	Olga Munteanu	Elisabeta Abrudan
1951	Berta Corobeanu	Suzana Regöczi	Ileana Babici

1953	Teofila Băiașu	Eveline Slavici	Elena Leuștean
1955	Georgeta Hurmuzache	Elena Leuștean	Elena Săcălici

Bară Înaltă

1952	Ileana Gyarfas	??	??
------	----------------	----	----

Exercițiu cu cerc

1953	Ileana Gyarfas	Teofila Băiașu	Emilia Vătășoiu
------	----------------	----------------	-----------------

GIMNASTICĂ AEROBICĂ

Masculin

2015	Gabriel Bocser
2014	Dacian Barna
2013	Mircea Zamfir
2012	Mihăiță Cimpoi
2011	Mircea Zamfir
2010	Mircea Zamfir
2009	Mircea Zamfir
2008	Mircea Brînzea
2007	Mircea Zamfir
2006	Mircea Brînzea
2005	Bogdan Popa
2004	Cristian Ostafe
2003	Mircea Brînzea
2002	Remus Nicolai
2001	Remus Nicolai
2000	Cristian Moldovan
1999	Cristian Moldovan
1998	Cătălin Stanciu
1997	Remus Nicolai
1996	Dorel Moiş

Feminin

2015	Corina Constantin
2014	Bianca Gorgovan
2013	Bianca Becze
2012	Corina Constantin
2011	Maria Luisa Pavel
2010	Cristina Nedelcu
2009	Cristina Nedelcu
2008	Cristina Nedelcu
2007	Cristina Nedelcu
2006	Cristina Nedelcu
2005	Izabela Lăcătuș
2004	-
2003	Izabela Lăcătuș
2002	Mihaela Pohoăță
2001	Izabela Lăcătuș
2000	Izabela Lăcătuș
1999	Mihaela Pohoăță
1998	Laura Nicolaescu
1997	Mariana Oboroceanu
1996	Bianca Ferariu

Perechi

2015	Dacian Barna Lavinia Panaete
2011	Valentin Mavrodineanu Andreea Bogati
2009	Cristina Nedelcu Bianca Gorgovan Valentin Mavrodineanu
2008	Cristina Antonescu Mircea Brînzea
2007	Mircea Brînzea Cristina Antonescu

Trio

2015	Dacian Barna Lavinia Panaete Lucian Săvulescu
2014	Andreea Drenea
2013	Lavinia Panaete Anca Surdu Andreea Bogati
2012	Corina Constantin Andreea Bogati

2005	Valentin Mavrodineanu		Corina Constantin
	Mihaela Pohoățã		Anca Surdu
1999	Lãcrãmioara Filip	2011	Valentin Mavrodineanu
	Cristian Moldovan		Petru Porime Tolan
1998	Mirela Rusu		Mircea Zamfir
	Cãtãlin Borcea	2006	Mircea Brînzea
1997	Cãtãlin Borcea		Mircea Zamfir
	Mirela Rusu		Valentin Mavrodineanu
1996	Mirela Rusu	2005	Mircea Zamfir
	Octavian Romas		Valentin Mavrodineanu
			Mircea Brînzea
		2002	Mirela Rusu
Grup			Daniela Mãrãnduca
2015	Bianca Gorgovan		Cristina Marin
	Dacian Barna	2001	Cristina Antonescu
	Gabriel Bocser		Raluca Babaligea
	Lavinia Panaete		Laura Samoilã
	Lucian Sãvulescu	2000	Laura Samoilã
2007	Anca Surdu		Raluca Babaligea
	Andreea Dincã		Ioana Dunica
	Loredana Eremia	1999	Cristian Moldovan
	Corina Constantin		Remus Nicolai
	Maria Luisa Pavel		Dorel Moiș
	Andreea Bogati	1998	Laura Nicolaescu
			Oana Rizea
Cluburi			Ioana Badea
		1997	Mihaela Pohoățã
2015	Farul Constanța		Elena Neagu
2014	Farul Constanța		Ramona Chiorean
2013	Farul Constanța	1996	Cecilia Oprea
			Laura Nicolescu
			Oana Rizea

„INTERNAȚIONALELE” ROMÂNIEI

*„Campionii gândesc
în viață după următorii termeni:
Pot, Îmi doresc, Sunt”*
Dennis Waitley – scriitor

Masculin

Individual compus

1958	Frederic Orendi	1985	Emilian Nicula
1959	Viktor Lisitki (URSS)		Valentin Pinte
1960	Frederic Orendi		Marius Gherman
1961	Viktor Leontiev (URSS)	1986	Valentin Pinte
1962	Valeri Kerdemelidi (URSS)	1987	Marius Gherman
1963	Vladimir Kut (URSS)	1988	Marius Gherman
1964	Frederic Orendi	1989	Marius Gherman
1965	Gheorghe Tohăneanu	1990	Marius Gherman
1966	Mihail Bogus (URSS)	1991	Adrian Gal
1967	Lothar Forster (RDG)	1992	Marius Gherman
1968	Klaus Köste (RDG)	1993	Rustem Sharipov (Ucraina)
1969	Mathias Brehme (RDG)	1994	Alecsandr Svetlicinii (Ucraina)
1970	Viktor Lisitki (URSS)	1995	Rustan Sapirov (Ucraina)
1971	Gheorghe Păunescu	1996	Nicu Stroia
1972	Dan Grecu	1997	Cristian Leric
1973	Dan Grecu	1998	
1974	Dan Grecu	1999	Rareș Orzață
1975	Dan Grecu	2000	Dorin Petcu
1976	Dan Grecu	2001	Marian Drăgulescu
1977	Kurt Thomas (SUA)	2002	Dan Potra
1978	Kurt Thomas (SUA)	2003	Pavel Goffman (Israel)
1979	Kurt Szilier	2004	Marian Drăgulescu
1980	Dan Grecu	2005	Răzvan Șelariu
1981	Fu Lu Ming (China)	2006	Răzvan Șelariu
1982	Emilian Nicula	2007	Răzvan Șelariu
1983	Emilian Nicula	2008	Răzvan Șelariu
1984	Emilian Nicula	2009	Flavius Koczi
		2010	Flavius Koczi

Sol

1958	J. Jankowicz (POL)	1983	Xia Weindong (CHN)
1959	Viktor Lisitki (URSS)	1984	Valentin Pinte
1960	R. Kacheahidze (URSS)	1985	Valentin Pinte
1961	Aage Storhaug (NOR)	1986	Valentin Pinte
1962	Valeri Kerdemelidi (URSS)	1987	Marius Gherman
1963	Eduard Gromov (URSS)	1988	Marius Tobă
1964	Aage Storhaug (NOR)	1989	Jordy Newman (Sua)

- 1965 Gh. Tohăneanu
Henry Micelli (FRA)
Dietrich Linz (RDG)
- 1966 Viaceslav Davidov (URSS)
- 1967 Petre Mihaiuc
- 1968 Petre Mihaiuc
- 1969 Gheorghe Păunescu
- 1970 Gheorghe Păunescu
- 1971 Gheorghe Păunescu
- 1972 Andrezej Szajna (POL)
- 1973 Jiri Tabac (TCH)
- 1974 Radu Branea
- 1975 Ion Checicheș
- 1976 Kurt Szilier
- 1977 Kurt Thomas (SUA)
Ion Checicheș
- 1978 Aurelian Georgescu
- 1979 Xu Zhong Huan (CHN)
- 1980 Aurelian Georgescu
- 1981 Xuang Xiao Yao (CHN)
- 1982 Valentin Pinte
- 1990 Adrian Cătănoiu
- 1991 Cristinel Brezeanu
- 1992 Marius Gherman
- 1993 Dmitri Vasilenko (RUS)
- 1994 Ivan Ivanov (BUL)
- 1995 Iuri Gotov (RUS)
- 1996 Adrian Ianculescu
- 1997 Rareș Orzață
- 1998 -
- 1999 Robert Gal (HUN)
- 2000 Marian Drăgulescu
- 2001 Dan Potra
- 2002 Marian Drăgulescu
- 2003 Ioan Suci
- 2004 Marian Drăgulescu
- 2005 Patrick Dominguez (SUI)
- 2006 Marian Drăgulescu
- 2007 Marian Drăgulescu
- 2008 Marian Drăgulescu
- 2009 Flavius Koczi
- 2010 Vlad Cotuna

Cal

- 1958 J. Bim (Cehoslovacia)
Paul Gdaios (Cehoslovacia)
- 1959 Viktor Lisitki (URSS)
- 1960 Frederic Orendi
- 1961 Viktor Leontiev (URSS)
- 1962 Valeri Kerdemelidi (URSS)
- 1963 Nenad Vidovici (YUG)
- 1964 Petre Miclăuș
- 1965 Anton Kadar
- 1966 Leonard Rijkov (URSS)
- 1967 Marcel Simion
- 1968 Klaus Köste (RDG)
- 1969 Gerhard Dietrich (RDG)
- 1970 Viktor Lisitki (URSS)
- 1971 Mircea Gheorghiu
- 1972 Dan Grecu
- 1973 Gheorghe Păunescu
- 1974 Dan Grecu
- 1975 Dan Grecu
- 1976 Gheorghe Păunescu
- 1977 Dan Grecu
- 1978 Kurt Thomas (SUA)
- 1979 Romulus Bucuroiu
- 1980 Kurt Szilier
- 1981 Xuang Xiao Yao (China)
- 1982 Emilian Nicula
- 1986 Marian Rizan
- 1987 Marian Rizan
- 1988 Marian Rizan
- 1989 Marian Rizan
- 1990 Marius Gherman
- 1991 Lin Huaishan (China)
- 1992 Marian Rizan
- 1993 Eric Poujade (FRA)
- 1994 Marius Gherman
- 1995 Adrian Ianculescu
- 1996 Adrian Ianculescu
- 1997 Dorin Petcu
- 1998 -
- 1999 Rareș Orzață
- 2000 Ioan Suci
- 2001 Marius Urzică
- 2002 Ioan Suci
- 2003 Ioan Suci
- 2004 Marius Urzică
- 2005 Marius Urzică
- 2006 Daniel Popescu
- 2007 Flavius Koczi
- 2008 Daniel Popescu
- 2009 Flavius Koczi
- 2010 Flavius Koczi
- 2010 Flavius Koczi

1983 Levente Molnar
1984 Levente Molnar
1985 Frank Paschke (RDG)

Inele

1958 J. Bim (Cehoslovacia)
1959 Oskar Vrbenski (Cehoslovacia)
1960 Nadar Makalatija (URSS)
1961 Viktor Leontiev (URSS)
1962 Valeri Kerdelmelidi (URSS)
1963 Anton Kadar
1964 Peter Soos (Ungaria)
1965 Viaceslav Davidov (URSS)
1966 Viaceslav Davidov (URSS)
1967 Martin Srot (Iugoslavia)
1968 Klaus Köste (RDG)
1969 Mathias Brehme (RDG)
1970 Viktor Lisitki (URSS)
1971 Gyula Kovach (Ungaria)
1972 Dan Grecu
1973 Dan Grecu
1974 Dan Grecu
1975 Dan Grecu
1976 Dan Grecu
1977 Dan Grecu
Nicolae Opreșcu
1978 Dan Grecu
1979 Ion Checicheș
1980 Dan Grecu
1981 Ion Checicheș
1982 Emilian Nicula
1983 Levente Molnar

Sărituri

1958 Frederic Orendi
1959 Gh. Tohăneanu
1960 Rudolf Keszthely (Ungaria)
1961 Giovanni Carmunicci (Italia)
1962 Krbec Premysl (Cehoslovacia)
1963 Petre Miclăuș
1964 Alexandru Szilagy
1965 Alexandru Szilagy
1966 Nikola Prodanov (URSS)
1967 Gunther Beier (RDG)
1968 Klaus Köste (RDG)
1969 Gheorghe Păunescu
1970 Gheorghe Păunescu
1971 Nicolae Achim
1972 Andrezej Szajna (Polonia)
1973 Olaf Grosse (RDG)

2010 Flavius Koczi
2009 Flavius Koczi
2010 Flavius Koczi

1984 Levente Molnar
1985 Emilian Nicula
1986 Valentin Pinte
1987 Marius Tobă
1988 Marius Tobă
1989 Marius Tobă
1990 Adrian Cătănoiu
1991 Adrian Cătănoiu
1992 Adrian Cătănoiu
1993 Rustem Saripov (Ucraina)
1994 Dan Burincă
1995 Dan Burincă
1996 Nistor Șandro
1997 Dan Burincă
1998
1999 Nanhe Huang (China)
2000 Said Walid (Israel)
Rareș Orzață
2001 Dan Potra
2002 Giorgallas Herodotos (Cipru)
2003 Dan Potra
2004 Matteo Morandi (Italia)
2005 Yan Mingyong (China)
2006 Răzvan Șelariu
2007 Răzvan Șelariu
2008 Robert Stănescu
2009 Adrian Bucur
2010 Alin Jivan

1987 Marius Gherman
1988 Marius Gherman
1989 Marian Stoican
1990
1991 Adrian Gal
1992 Marius Gherman
Adrian Sandu
1993 Cristian Leric
1994 Ivan Ivanov (Bulgaria)
1995 Magnus Rosengren (Suedia)
1996 Rareș Orzață
1997 Cristian Leric
1998 -
1999 Rareș Orzață
2000 Ioan Suci
2001 Marian Drăgulescu

1974 Maurizio Milanetto (Italia)
 1975 Ion Checicheș
 1976 Radu Branea
 1977 Sorin Cepoi
 1978 Hardtmut Schmit (RDG)
 1979 Ion Checicheș
 1980 Aurelian Georgescu
 Tong Fei (Ungaria)
 Anatolie Milotinov (URSS)
 1981 Romulus Bucuroiu
 1982 Valentin Pinte
 1983 Valentin Pinte
 1984 Valentin Pinte
 1985 Marius Gherman
 1986 Jose C. Sanchez (Cuba)

2002 Lu Bin (China)
 2003 Răzvan Șelariu
 2004 Marian Drăgulescu
 2005 Marian Drăgulescu
 2006 Marian Drăgulescu
 2007 Marian Drăgulescu
 2008 Flavius Koczi
 2009 Flavius Koczi
 2010 Alin Jivan
 2010 Alin Jivan
 2009 Flavius Koczi
 2010 Alin Jivan
 2008 Flavius Koczi
 2009 Flavius Koczi
 2010 Alin Jivan

Paralele

1958 Frederic Orendi
 1959 Viktor Lisitki (URSS)
 Iuri Makurin (URSS)
 1960 L. Varga (HUN)
 1961 Giovanni Carmunicci (Italia)
 1962 Valeri Kerdemelidi (URSS)
 1963 Eduard Gromov (URSS)
 1964 Erwin Koppe (RDG)
 1965 Gerhard Dietrich (RDG)
 1966 Mihail Bogus (URSS)
 1967 Gunther Beier (RDG)
 1968 Anton Cadar
 1969 Gerhard Dietrich (RDG)
 1970 Viktor Lisitki (URSS)
 1971 Efrim Furman (URSS)
 1972 Andrezej Szajna (Polonia)
 1973 Dan Grecu
 1974 Dan Grecu
 1975 Dan Grecu
 1976 Dan Grecu
 1977 Kurt Thomas (SUA)
 1978 Kurt Thomas (SUA)
 1979 Kurt Szilier
 1980 Kurt Szilier
 Roberto Richard (Cuba)
 1981 Fu Lu Ming (China)
 1982 Emilian Nicula
 1983 Emilian Nicula
 Serghei Baranov (URSS)
 Huang Xiaoguang (CHN)

1984 Emilian Nicula
 1985 Frank Paschke (RDG)
 1986 Marius Gherman
 1987 Marius Gherman
 1988 Marius Gherman
 1989 Marian Rizan
 1990 Nicolae Bejenaru
 1991 Marian Rizan
 1992 Nicolae Bejenaru
 1993 Rustem Saripov (Ucraina)
 1994 Marius Gherman
 1995 Ivan Ivanov (Bulgaria)
 1996 Evgheni Jukov (Rusia)
 1997 Cristian Leric
 1998 -
 1999 Rareș Orzață
 2000 Andrei Lipsky (Ucraina)
 2001 Pavel Goffman (Israel)
 2002 Ioan Suci
 2003 Pavel Goffman (Israel)
 2004 Jose Luis Fuentes (Venezuela)
 2005 Marius Urziță
 2006 Niki Böschenstein (Elveția)
 2007 Daniel Popescu
 2008 Cosmin Popescu
 2009 Marius Berbecar
 2010 Dimitrios Markaousis (Grecia)

Bară

1958	Frederic Orendi	1985	Marius Gherman
1959	Iuri Makurin (URSS)	1986	Marian Rizan Wam Chol Hwan (China)
1960	Frederic Orendi	1987	Casimiro Sanchez (Cuba)
1961	Frederic Orendi	1988	Evgheni Indiuikov (URSS)
1962	Frederic Orendi	1989	Nicușor Pascu
1963	Frederic Orendi	1990	Ernesto Garcia (Cuba)
1964	Frederic Orendi	1991	Nicu Stroia
1965	Ernest Havalek (Polonia) Henry Micelli (Franța)	1992	Marius Gherman Nicu Stroia
1966	Mihail Bogus (URSS)	1993	Rustem Saripov (Ucraina)
1967	Gunther Beier (RDG) Gheorghe Tohăneanu	1994	Nicu Stroia
1968	Klaus Köste (RDG)	1995	Jesus Carballo (Spania)
1969	Mathias Brehme (RDG)	1996	Cristian Leric
1970	Viktor Lisitki (URSS)	1997	Dmitri Kasperovici (Belarus)
1971	Gheorghe Păunescu	1998	-
1972	Constantin Petrescu	1999	Rareș Orzață
1973	Reinhardt Schubert (RDG)	2000	Francisco Diaz Falcon (Cuba) Cristoph Schaerer (Elveția)
1974	Dan Grecu	2001	Dan Potra
1975	Pavel Janicek (Cehoslovacia)	2002	Călin Nemeș-Bufu
1976	Dan Grecu	2003	Marian Drăgulescu
1977	Dan Grecu	2004	Răzvan Șelariu
1978	Bogdan Makut (URSS)	2005	Răzvan Șelariu
1979	Tong Fei (China)	2006	Hamilton Sabot (Franța)
1980	Antoli Sedih (URSS) Tong Fei (China)	2007	Răzvan Șelariu
1981	Fu Lu Ming (China)	2008	Ovidiu Buidoso
1982	Emilian Nicula	2009	Adrian Bucur
1983	Serghei Hijneakov (URSS)	2010	Dimitrios Markaousis (Grecia)
1984	Emilian Nicula		

Individual compus

1958	Elena Leuștean	1985	Ecaterina Szabo
1959	Sofia Muratova (URSS)		Daniela Silivaș
1960	Ingrid Fost (RDG)	1987	Daniela Silivaș
1961	Sonia Iovan	1989	Daniela Silivaș
1962	Tamara Ivanova (URSS)	1991	Lavinia Miloșovici Maria Neculiță
1963	Sonia Iovan	1993	Lavinia Miloșovici
1964	Maria Tressel (Ungaria)	1994	Lavinia Miloșovici
1965	Evelyne Letourneur (Franța)	1995	Mirela Țugurlan
1966	Elena Ceampelea	1996	Simona Amânar
1967	Elena Ceampelea	1997	Claudia Presăcan
1968	Elena Ceampelea	1998	Simona Amânar
1969	Rodica Apăteanu	1999	Simona Amânar
1970	Liubov Burda (URSS)	2000	Maria Olaru
1971	Elisabeta Turcu	2001	Andreea Răducan
1972	Elena Ceampelea		

Feminin

1973	Nadia Comănesci	2002	Floarea Leonida
1974	Raisa Biciukina (URSS)	2003	Monica Roșu Alexandra Eremia
1975	Alina Goreac	2004	Alexandra Eremia Cătălina Ponor
1976	Anca Grigoraș	2005	Floarea Leonida
1977	Nadia Comănesci	2006	Sandra Izbașa
1978	Marilena Neacșu	2007	Steliana Nistor
1979	Nadia Comănesci	2008	Steliana Nistor
1980	Nadia Comănesci	2009	Amelia Racea
1981	Cristina Grigoraș	2010	Raluca Haidu
1982	Ecaterina Szabo		
1983	Ecaterina Szabo		
1984	Lavinia Agache		

Sărituri

1958	Elena Leuștean	1985	Ecaterina Szabo
1959	Sofia Muratova (URSS)	1986	Celestina Popa Laura Rodriguez (Spania)
1960	Ingrid Fost (RDG)	1987	Eugenia Golea
1961	Sonia Iovan	1988	Eugenia Golea
1962	Emilia Liță	1989	Velina Ivanceva (Bulgaria)
1963	Maria Krajcirova (Cehoslovacia)	1990	Gina Gogean
1964	Sonia Iovan	1991	Gabriela Agache
1965	Evelyn Letourneur (Franța)	1992	Gabriela Agache
1966	Nadeja Efreмова (URSS)	1993	Lavinia Miloșovici
1967	Elena Ceampelea	1994	Lavinia Miloșovici
1968	Ellen Werner (RDG)	1995	Angela Ghimpu
1969	Elisabeta Turcu	1996	Simona Amânar
1970	Liubov Burda (URSS)	1997	Maria Olaru
1971	Elisabeta Turcu	1998	Maria Olaru
1972	Elena Ceampelea	1999	Simona Amânar
1973	Nadia Comănesci	2000	Simona Amânar
1974	Matulai Szusza (Ungaria)	2001	Andreea Răducan
1975	Gabriela Figlar (Ungaria)	2002	Oana Petrovski
1976	Anca Grigoraș	2003	Monica Roșu
1977	Teodora Ungureanu	2004	Monica Roșu
1978	Anca Grigoraș Kathy Johnson (SUA)	2005	Marx Lara (Luxemburg)
1979	Emilia Eberle	2006	Sandra Izbașa
1980	Melita Ruhn	2007	Dominique Pegg (Canada)
1981	Cristina Grigoraș	2008	Steliana Nistor
1982	Ecaterina Szabo	2009	Diana Chelaru
1983	Lavinia Agache	2010	Diana Chelaru
1984	Ecaterina Szabo		

Paralele

1958	Elena Leuștean	1985	Ecaterina Szabo
1959	Hana Krausova (Cehoslovacia)	1986	Celestina Popa
1960	Ingrid Fost (RDG)	1987	Daniela Silivaș
1961	Sonia Iovan	1988	Daniela Silivaș
1962	Tamara Ivanona (URSS)	1989	Daniela Silivaș

1963	Sonia Iovan	1990	Mirela Pașca
	Mzia Ninosvili (URSS)	1991	Eugenia Popa
1964	Sonia Iovan	1992	Camelia Mândricel
1965	Mariana Ilia	1993	Lavinia Miloșovici
1966	Elena Tiajelova (URSS)	1994	Lavinia Miloșovici
1967	Elena Ceampelea	1995	Mirela Țugurlan
1968	Olga Ștefan		Letitia Begue (Franța)
1969	Rodica Apăteanu	1996	Elena Dolgopolova (Rusia)
1970	Elena Ceampelea	1997	Lisa Mason (M. Britanie)
1971	Tatiana Perskaia (URSS)	1998	Corina Ungureanu
1972	Alina Goreac	1999	Claudia Presăcan
1973	Nadia Comăneci	2000	Maria Olaru
1974	Anca Grigoraș	2001	Verona van de Leur (Olanda)
1975	Georgeta Gabor	2002	Laura van Leeuwen (Olanda)
1976	Marilena Neațșu	2003	Daniela Sofronie
1977	Nadia Comăneci	2004	Daniela Sofronie
1978	Gabriela Trușcă	2005	Floarea Leonida
1979	Nadia Comăneci	2006	Steliana Nistor
1980	Nadia Comăneci	2007	Steliana Nistor
1981	Cristina Grigoraș	2008	Steliana Nistor
1982	Ecaterina Szabo	2009	Gabriela Drăgoi
1983	Ecaterina Szabo	2010	Ana Porgras
1984	Lavinia Agache		

Bârnă

1958	Elena Leuștean	1984	Ecaterina Szabo
1959	Sofia Muratova (URSS)	1985	Daniela Silivaș
	Ludmila Egorova (URSS)	1986	Daniela Silivaș
1960	Ingrid Fost (RDG)	1987	Daniela Silivaș
1961	Sonia Iovan	1988	Eugenia Golea
1962	Sonia Iovan	1989	Daniela Silivaș
	Ludmila Petuhova (URSS)	1990	Zhang Wenning (China)
1963	Sonia Iovan	1991	Cristina Bontaș
1964	Elena Leuștean	1992	Vanda Hădărean
1965	Eva Svetlikova (Cehoslovacia)	1993	Lavinia Miloșovici
1966	Hana Liskova (Cehoslovacia)	1994	Andreea Cacovean
1967	Elena Ceampelea	1995	Alexandra Marinescu
1968	Elena Ceampelea	1996	Ana Maria Bican
1969	Cristhine Bergau (RDG)	1997	Claudia Presăcan
1970	Liubov Burda (URSS)	1998	Simona Amânar
1971	Maria Constantinescu	1999	Simona Amânar
1972	Elena Ceampelea	2000	Maria Olaru
1973	Nadia Comăneci		Ekaterina Lobazniuk (Rusia)
1974	Elena Ceampelea	2001	Andreea Răducan
1975	Georgeta Gabor	2002	Floarea Leonida
1976	Anca Grigoraș	2003	Alexandra Eremia
1977	Nadia Comăneci	2004	Alexandra Eremia
1978	Marilena Neațșu		Cătălina Ponor
1979	Emilia Eberle	2005	Cătălina Ponor

1980	Rodica Dunca	2006	Cătălina Ponor
1981	Cristina Grigoraș	2007	Steliana Nistor
	Rodica Dunca	2008	Steliana Nistor
1982	Lavinia Agache	2009	Ana Porgras
1983	Ecaterina Szabo		Gabriela Drăgoi
	Lavinia Agache	2010	Ana Porgras

Sol

1958	Elena Leuștean	1985	Daniela Silivaș
1959	Elena Leuștean	1986	Daniela Silivaș
1960	Sonia Iovan	1987	Daniela Silivaș
1961	Elena Leuștean	1988	Eugenia Golea
1962	Sonia Iovan	1989	Daniela Silivaș
	Tamara Ivanona (URSS)	1990	Maria Neculiță
1963	Elena Leuștean	1991	Cristina Bontaș
1964	Elena Leuștean		Lavinia Miloșovici
1965	Elena Ceampelea	1992	Gina Gogean
1966	Elena Ceampelea		Maria Neculiță
1967	Rozalia Baizat	1993	Claudia Presăcan
1968	Chistinne Schmith (RDG)	1994	Lavinia Miloșovici
1969	Felicia Dornea	1995	Gina Gogean
1970	Elena Ceampelea	1996	Simona Amânar
1971	Zdenia Dorneakova (Cehoslovacia)	1997	Maria Olaru
1972	Elena Ceampelea	1998	Simona Amânar
1973	Nadia Comănesci	1999	Simona Amânar
1974	Raisa Biciukina (URSS)	2000	Simona Amânar
1975	Georgeta Gabor	2001	Andreea Răducan
1976	Marilena Neacșu	2002	Floarea Leonida
1977	Nadia Comănesci	2003	Floarea Leonida
	Teodora Ungureanu	2004	Cătălina Ponor
1978	Dumitrița Turner	2005	Cătălina Ponor
1979	Emilia Eberle	2006	Sandra Izbașa
1980	Emilia Eberle	2007	Aluissa Lăcuesteanu
1981	Emilia Eberle	2008	Steliana Nistor
1982	Ecaterina Szabo	2009	Raluca Haidu
1983	Ecaterina Szabo	2010	Diana Chelaru
1984	Ecaterina Szabo		Diana Chelaru
1985	Daniela Silivaș		

DESPRE...

*Am încercat
să adun mărgelile risipite și să le înșir pe ața timpului gimnasticii,
cu grijă, cu migală, cu pasiune și dragoste;*

*Am încercat
să pun literă lângă literă, cuvânt lângă cuvânt,
în albe pagini, crâmpoie din auritul drum al gimnasticii*

*Am încercat
să scrijelesc inscripții pe
Columna Gimnasticii Românești,*

Pentru Dumneavoastră,

EMANUEL FÂNTÂNEANU

EMANUEL FÂNTÂNEANU

Ziarist sportiv din 1968, presă scrisă, radio, televiziune, autor cărți

Personalitate inclusă în Enciclopedia „Who' who” în România (2003,2007)

Personalitate inclusă în Enciclopedia Sportului și Educației Fizice (2002)

Comentator sportiv (gimnastică, echitație, rugby, tenis de masă, olimpism, politici globale ale sportului etc)

Redactor, Șef de departament și Redactor Șef Adjunct la Gazeta Sporturilor (1968 – 1995), Comentator și Șef de Departament la Cronica Română, Azi, Realitatea Românească

Senior editor Top Sport, Revista „Calul”

Analist sportiv și comentator pentru Eurosport, Televiziunea Română, Radio România, Money Channel etc.

Participant la Jocuri Olimpice, Campionate Mondiale și Europene, la Sesiunile Comitetului Internațional Olimpic și ale unor Federații Internaționale, Europene și Balcanice, la alte mari evenimente sportive.

Președinte al Asociației Presei Sportive din România (din 1994 – 2007)

Președinte de Onoare al Asociației Presei Sportive din România (din 2007)

Membru în Comitetul Executiv al Asociației Internaționale a Presei Sportive (din 2005)

Membru în Comitetul Executiv al Uniunii Europene a Presei Sportive (1997-2006))

Președinte / Vicepreședinte al Uniunii Balcanice a Presei Sportive (din 1996)

Președinte al Comisiei de Tenis de Masă a Asociației Internaționale a Presei Sportive (1998 – 2013)

Membru al Alianței Internaționale a Jurnaliștilor de Călărie (IEAJ), din 1970

Director presă al Comitetului Olimpic Român (2003-2005)

Purtător de cuvânt al Agenției Naționale pentru Sport (2005-2008)

Consilier personal al Președintelui Agenției Naționale pentru Sport (2005 – 2007)

Consilier personal al Secretarului de Stat din Ministerul Tineretului și Sportului (2008-2009)

Membru al Comitetului Olimpic Român (1992 – 2007)

Membru în delegația României la Reuniunile informale ale miniștrilor sportului din Uniunea Europeană (Stuttgart, Lisabona, Brdo, 2007 – 2008)

Membru în delegația României la Conferința Europeană a Sportului (Atena, 2006, 2008),

Membru în delegația României la Reuniunea Miniștrilor sportului și a Consiliului Director al Jocurilor Mării Negre și Europei de Sud-Est (Trabzon, Salonic, 2008)

Șeful Delegației României la Reuniunea informală a miniștrilor sportului din Uniunea Europeană de la Biarritz (Franța)

Șeful Delegației României la Reuniunea miniștrilor sportului din țările francofone (Nouakchott, Mauritania, 2008)

Șeful Delegației României la Jocurile Mării Negre (Trabzon, 2008)

Membru al Grupului de lucru al Comitetului Internațional Olimpic (CIO) pentru J. O. Atlanta (1994 – 1995)

Ofițer de presă al Federației Române de Călărie (1968 – 1995)

Ofițer de presă al Federației Române de Tenis de Masă (1977 – 1992)

Președinte Comisia de Presă a Federației Române de Gimnastică (din 2010)

Membru al Grupului de lucru al Comitetului Internațional Olimpic (CIO) pentru J. O. Atlanta (1994 – 1995)

Membru al Comisiei de Presă a Uniunii Europene de Tenis de Masă (1978 – 1989)

Cărți:

Inscripții pe un balon oval (1976, cu Tiberiu Stama și Mihai Niculescu)

Vivat Sportul Studențesc (1978, cu Tiberiu Stama)

Volei – Mică Enciclopedie (1981)

Calul – Prietenul Meu (1982, cu Nicolae Șerbănescu)

Călărie de la A la Z – Enciclopedie (1986)

Cristalele Pasiunii (1988)

Mari escroci, Mari escrocherii (1993)

România în lumea sportului (1996 – colectiv)

România Jocurilor Olimpice de Vară (2000)

Romania aux Jeux Olympiques (2000)

Romania at Olympic Games (2000)

Enciclopedia Sportului (2002 – în colectiv)

România Olimpică – 90 Ani (2004, album)

România Olimpică la Atena – (2004, album)

Cercuri îngemănate pe alb înzăpezit (2008)

„Together For Sport, Together For Europe” (2005 – multimedia)

Eternul Pegas (2010)

Distincții

Medalia «Meritul Sportiv» (2004)

Diploma și Insigna de aur a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (2008)

Placheta de aur a Uniunii Europene a Presei Sportive (Dublin, 2006)

Diploma Comitetului Internațional Olimpic și a Comitetului de Organizare a Jocurilor Olimpice de la Sydney (2000)

Diploma și Premiul „Virgil Ludu” pentru creație literară ale Comitetului Olimpic Român și Academia Olimpică Română, pentru cartea «România la Jocurile Olimpice» (București, 2000)

Diploma Uniunii Balcanice a Presei Sportive (Istanbul, 1997)

Diploma Forumului European «Media, marketing & sports» (Salonic, 1997)

Diploma Comitetului Internațional Olimpic și a Comitetului de Organizare a J.O. de la Atlanta (1996)

Diploma Academiei Internaționale Olimpice (Atena, 1995)

Diploma Academiei Internaționale Olimpice (Olympia, 1990)

*Félix Lope de Vega,
unul dintre cei mai importanți poeți și dramaturgi
ai „Secolului de aur” al literaturii spaniole,
spunea cândva:*

„Mulțumirile nu sălășuiesc în aur, însă aurul în mulțumiri, da”

Pentru

**Adrian STOICA
Mircea APOLZAN
Valentin CONSTANDACHE
Constantin MAÇOVEI
Maria Daniela PĂNĂZAN
Cătălin TUDOSE
Daniela UCHIYAMA
Nicolae VIERU**

Mulțumiri, de asemenea, și pentru imagini...

**prin amabilitatea: Pascal PAMFIL, Daniel MOTZ,
Carmen MANDA, Laura CRISTACHE, Robert BENȚIA,
Tania SCHOENMAKER, Nicole CITROEN, Gheorghe TOHĂNEANU,
Marian RIZAN, Nicolae Vieru, arhiva FRG și încă mulți,
mulți alți prieteni ai gimnasticii**

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

- Adobricăi, Ioana / Pop, Maria – Istoria unui Liceu. Liceul unei istorii, Editura Magic print, Onești, 2006
- Alexandrescu, Horia – Stelele Universiadei, Editura Sport-Turism, București, 1981
- Alexandrescu, Horia – Olimpiada 80. Jurnal de reporter, Editura Sport-Turism, 1981
- Alexandrescu, Horia – Olimpiada californiană, Editura Sport-Turism, București, 1985
- Barrull, Raymond – Les etapes de la Gymnastique au sol et aux agres en France et dans le monde, Federation Française de Gymnastique, 1983
- Bănciulescu Victor – Mai mult decât o victorie, Editura Albatros, București, 1986
- Bănciulescu Victor – Acest straniu secol al sportului, Editura Sport Turism, București, 1976
- Chirilă, Ioan – Nadia, Editura Sport-Turism, București, 1977
- Comănesci, Nadia – Scrisori către o tânără gimnastă, Editura Humanitas, București, 2004
- Connock, Marion – Nadia of Romania, Gerald Duckworth&Co.Ltd, London, 1977
- Dimitriu, D – Nadia Comănesci și echipa de aur, Editura Sport-Turism, București
- Drăgan, Ioan – Olimpiada de Vară Atena 2004. De la Sydney 2000 la Atena 2004, Editura Bogdana, 2004
- Drăgan, Ioan – Martor la a IX-a Olimpiadă de Vară, Atlanta 1996, Editura Cucuteni, București, 1996
- Drăgan, Ioan – Sydney 2000, Martor la a X-a Olimpiadă de vară, Editura Z, 2000
- Drăgan, Ioan – Martor la a XII-a Olimpiadă de Vară Beijing 2008. De la Atena 2004 la Beijing 2008, Editura Bogdana, București, 2008
- Fântâneau Emanuel – Cristalele Pasiunii, Editura Albatros, București, 1988
- Fântâneau, Emanuel – România la Jocurile Olimpice, Atena 1896 – Sydney 2000, Editura Publicațiilor pentru Străinătate, București
- George, Tudor / Ludu, Virgil – Olympia, Editura Sport-Turism, 1985
- Ghibu Emil, Todan Ion – Sportul Românesc de-a lungul anilor, Editura Stadion, 1970
- Goga I., Vilara R. – Tokyo. Olimpiada Recordurilor, Editura Uniunii pentru Cultură Fizică și Sport, 1965
- Goga I., Valeriu Em., – Olimpiada Mexicană, Editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, 1965
- Goga I., Bănciulescu V. – Eroii Olimpiadelor, Editura Sport Turism, București, 1980
- Goga Ilie, Bănciulescu Victor – Jocurile Olimpice de la Munchen (1972),

Editura Stadion, 1973

Grossfeld Abie – Changes during 110 years of the world artistic gymnastics, Vol. 6, Issue 2:5-27, Science of Gymnastics Journal 5 Science of Gymnastics Journal, Southern Connecticut State University, New Haven, CT, USA

Jianu, Viorel – Școala campionilor, Editura Emia, Deva, 2003

Kaimakamis, Vasilis / Dallas, George / Panagiotis Stefanidis / Papadopoulos George – The Spread of gymnastics in Europe and America, Vol. 3, Issue 1: 49 – 55, University of Thessaloniki, Department of PE and Sport Science, Greece

Kluge, Volker – Die Olympischen Spiele von 1896 – 1980, Sportverlag Berlin, 1981

Kolt S, Gregory / Kirkby J., Robert – Gymnastics in Australia, Faculty of Health Sciences

La Trobe University

Levinson, Christensen Karin – Encyclopedia of World Sport: From Ancient Times to Present, Oxford University Press, 1999

Lomaca, Constantin – Sydney 2000 Editura Image, 2000

Martin, Patricia – La gymnastique féminine”, éd. Milan

Matei, Ion – Ramul de măslin al Olimpipei, Editura Albatros, București, 1985

Matei Ion – Sportul – Zeitatea cu o mie de fețe, Editura Mlirton, Timișoara. 1996

Menke G. Frabk – The Encyclopedia of Sports, Doubleday & Company, Garden City, New York, 1977

Metzner, Henry Christian Anton – A Brief History of the North American Gymnastic Union – Primary Source Edition Paperback – September 15, 2013

Metzner, H. – History of the American Turners, 4th edition, 1989

Mitra, Gheorge / Retinschi, Alexandru – Constelația Olimpiadelor. Lexicon olimpic, Editura Sport-Turism, București, 1984

Morariu, Albin – 50 de ani în sport. 1918-1968. Editura CNEFS, 1968

Oprea, Lucian – Atena 2004, Jocurile Olimpice din nou acasă, Fundația Rompres, București, 2004

Pănăzan, Maria Daniela – Performanță și prestigiu, Napoca Star, Cluj-Napoca, 2011

Pănăzan, Maria Daniela, O scurtă istorie a gimnasticii artistice românești, Editura CronoLogia, Sibiu, 2012

Postolache, Nicolae – Istoria sportului în România. Date cronologice, Profexim București, 1995

Postolache, Nicolae – Presa sportivă din România, Editura Profexim, București, 1997.

Răducan, Andreea – Reversul medaliei, Editura Cărțile Tango, 2010

Rusu, Flavia – Istoria educației fizice și sportului, Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Facultatea de Educație Fizică și Sport, 2008

Stein Peter, Kreuzer Peter, Michaelis Peter – Atlanta 1996, Peter Stein Verlag, 1996

Stoenescu Gineta – Gimnastica Aerobică și Sportul Aerobic, Editura ISPE, București, 2000

Urziceanu Radu, Vornicu Tudor – Cu sportivii Români la Melbourne, Editura Tineretului, 1958

Urziceanu Radu, Vornicu Tudor – Jocurile Olimpice de la Roma, Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport, 1961
 Val Claudiu, Găvan Narcis – Gloria și lacrimile Atlantei, Editura Compress Six, 1996
 Vieru, Nicolae – Manual de gimnastică sportivă – Editura Diadra, București, 1997
 Vieru, Nicolae / Șiclovan, Horia – Gimnastica românească 1906 – 2006, Un secol de aur, Federația Română de Gimnastică, 2006
 Vilara, Romeo – Olimpiada Nadiei Comăneci, Editura Sport-Turism, București, 1977
 Wallechinsky, David – Summer Olympics, 1992 edition, Little, Brown and Company, Sports Illustrated
 Wallechinsky, David – Summer Olympics, 1996 edition, Little, Brown and Company, Sports Illustrated
 Colectiv – Participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice, Editura Sport Turism, 1975
 Colectiv – România la Jocurile Olimpice, Editura Sport-Turism, București, 1986
 Colectiv – 100 Jahre Olympische Spiele der neuzeit, Olympische Sport Bibliothek, München, 1990
 Colectiv – Gheorghe Moceanu, In memoriam, Ministerul Tineretului și Sportului, Oscar Print, 2008
 Colectiv – Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România, București, Editura Aramis, 2002
 Colectiv (coord. prof. Valentin Costandache, prof. Letiția Miclescu) – Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România, Ed. a 2-a, rev. – Tg.Jiu; Măiastra, 2015

Colecții ziare și reviste

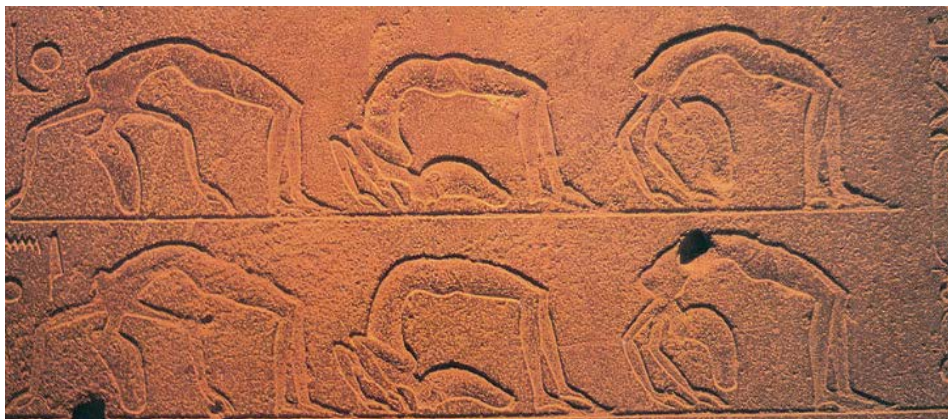
Almanahul Sportul, Almanahul Flacăra, Almanahul Scânteia Tineretului, Sportul popular, Sportul, Sportul Ilustrat, Gazeta Sporturilor, Revista Sport, Revista Flacăra, Pro Sport, Sportul Românesc, Sport Magazin (România), Science of Gymnastics Journal (Grecia), The Australian Gymnast (Australia), International Gymnast (SUA), L'Équipe, L'Équipe Magazine (Franța), Il Ginnasta, Gazzetta dello Sport (Italia), New Zealand Herald (Noua Zeelandă), New York Clipper (SUA), Buletine Federația Română de Gimnastică (România), Anuarele Sportului MTS (România) ș.a.

Bibliotecă virtuală:

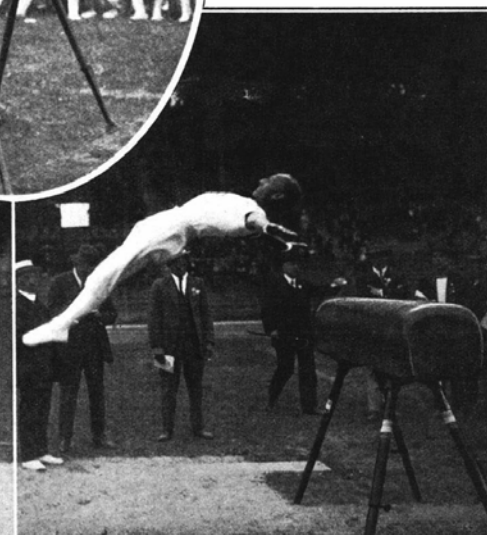
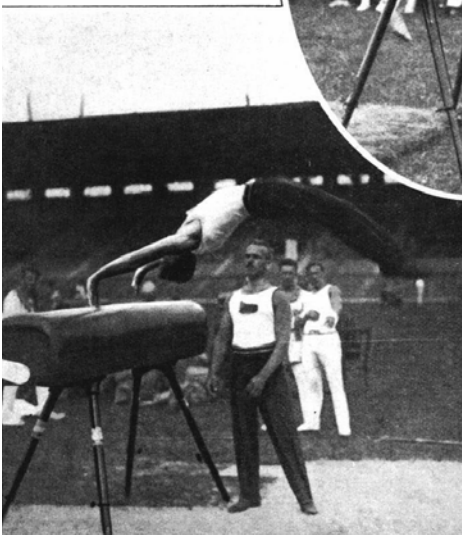
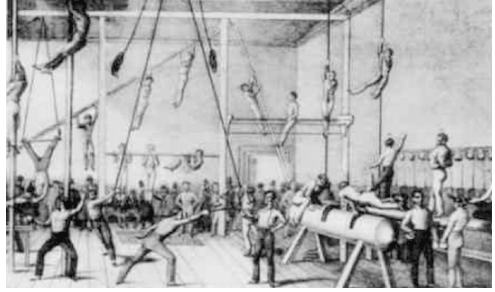
romgym.ro, fig-gymnastics.com, ueg.org, olympic.org, cor.ro, the-all-around.com, gymnasticsresults.com, gym-forum.net, thecouchgymnast.com, gymbox.net, ighof.com, la84foundation.org, intlgymanst.com, gymmedia.com, fulltwist.net, gymnasticsunited.com, wikipedia.com, gymnast.bplaced.com, london2012.com, gymn-stands.com, fangymnastics.com, puzzlegym.ro, prospport.ro, gsp.ro, tvr.ro, dolce-sport.ro, digisport.ro, orașuldeva.ro

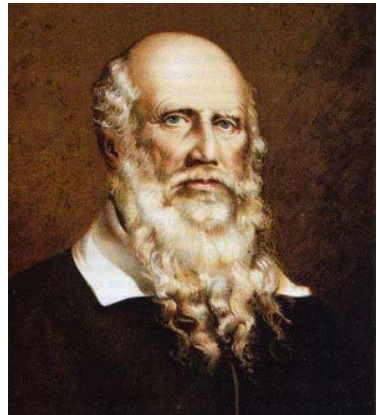
**CRÂMPEIE
DE IMAGINI**

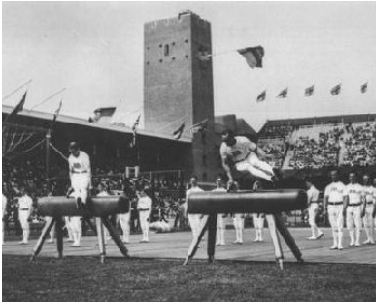
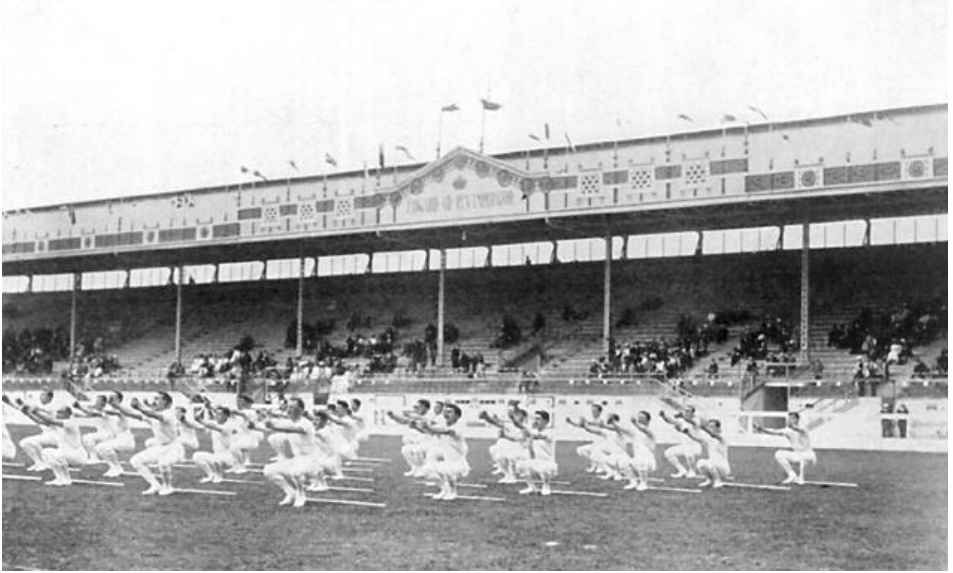
A FOST ODATA...

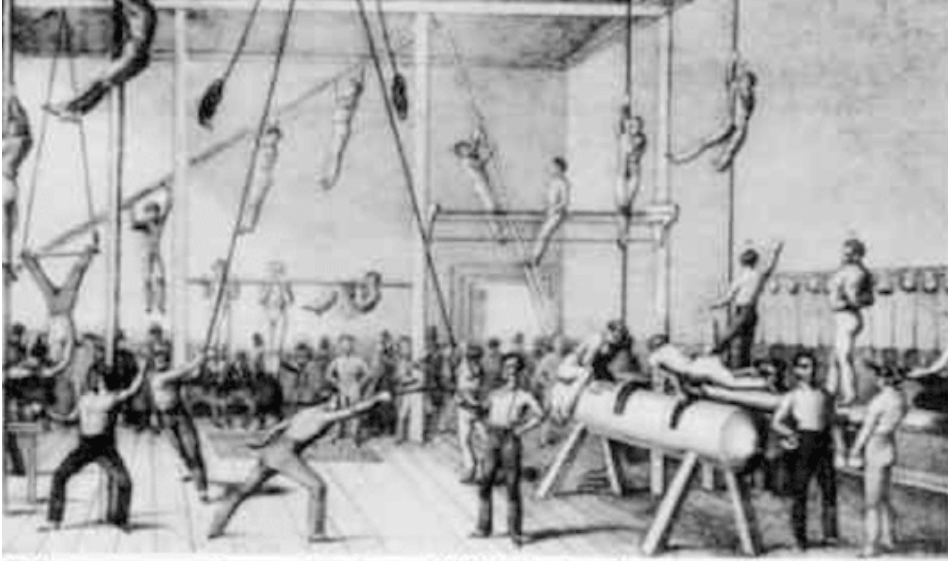

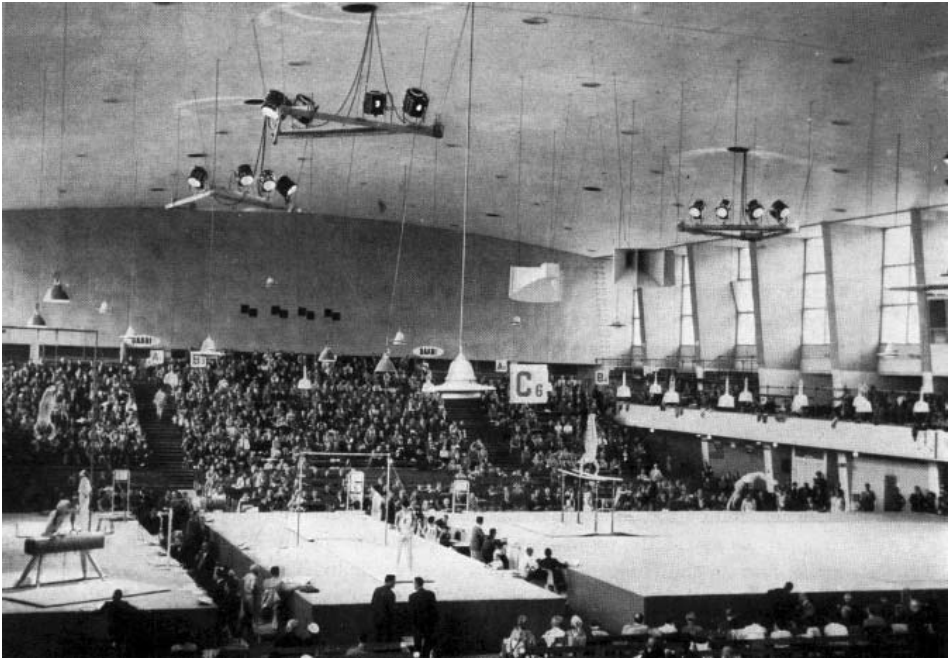
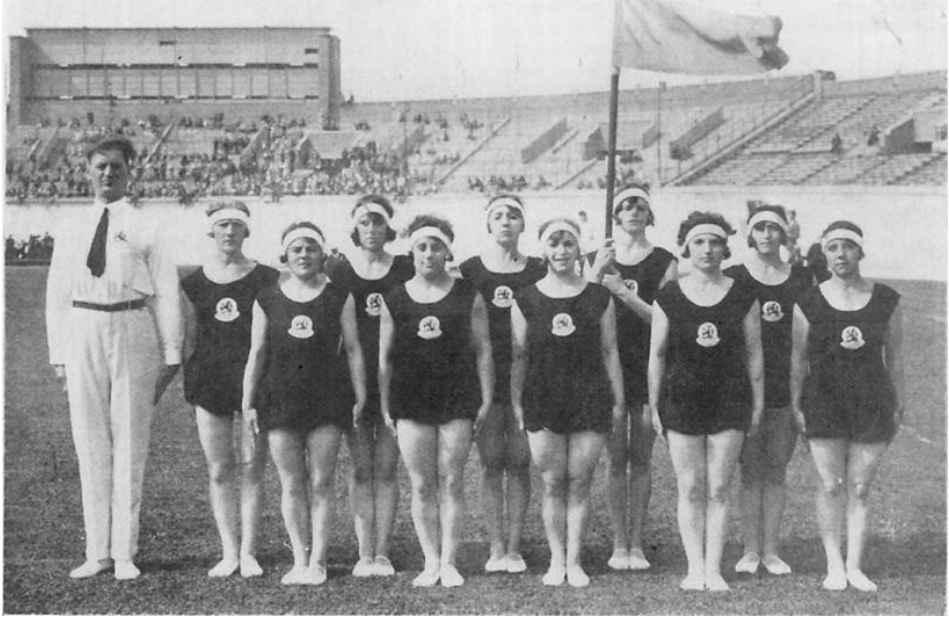

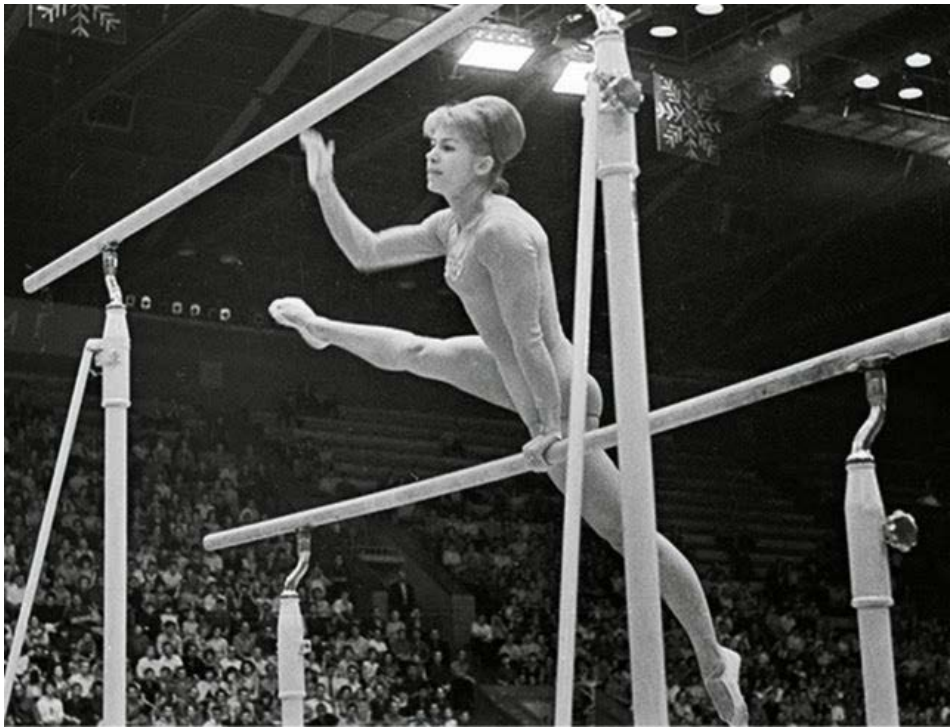

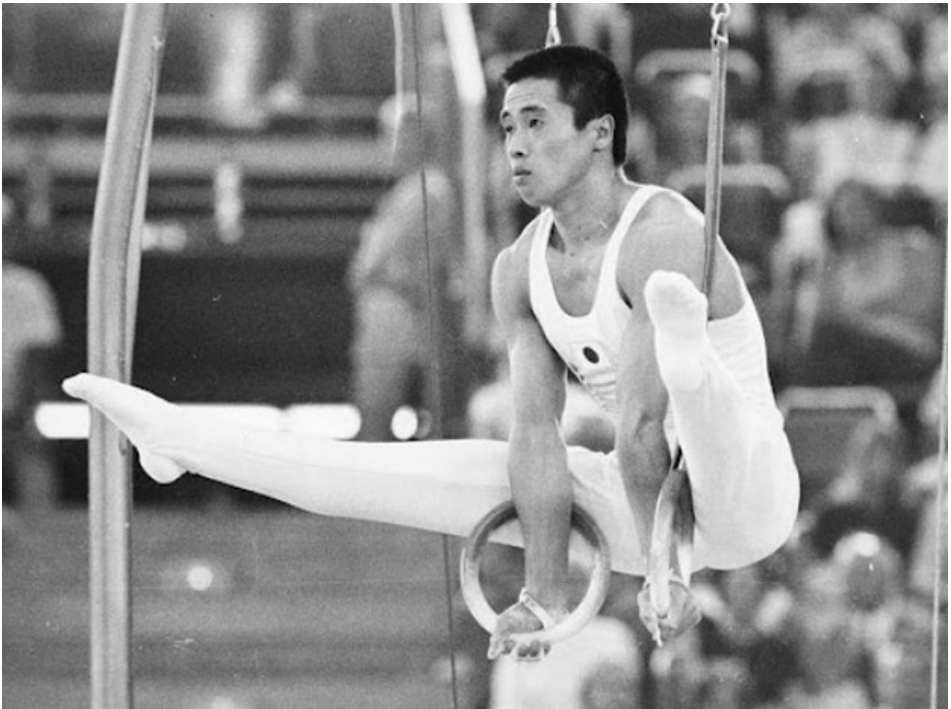

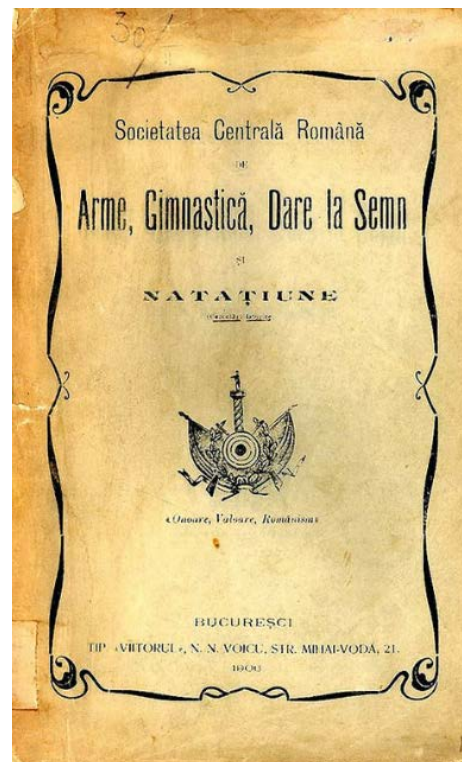
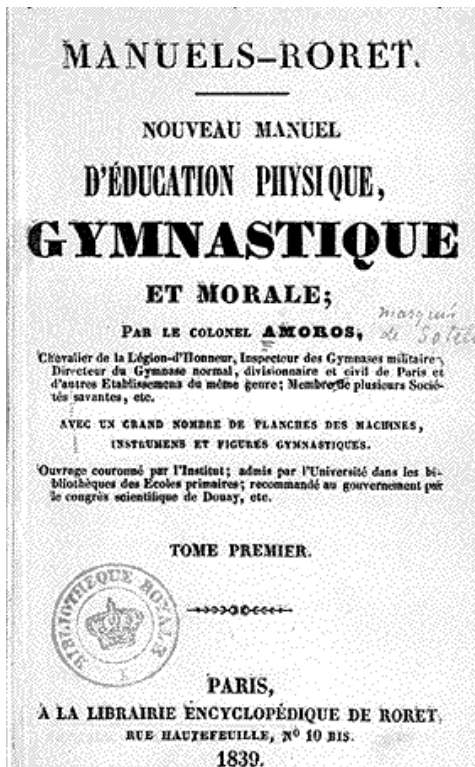
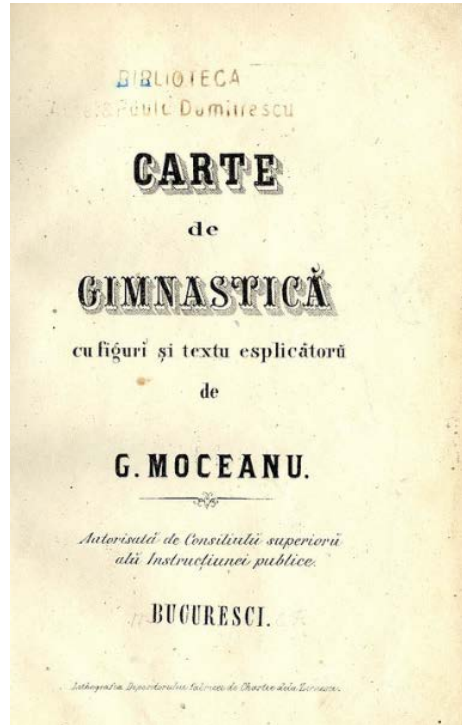

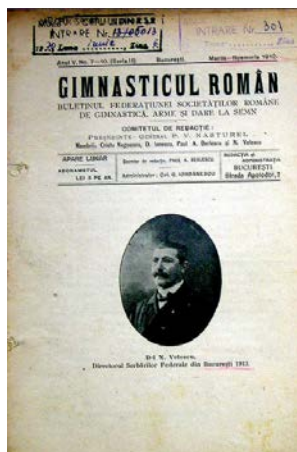
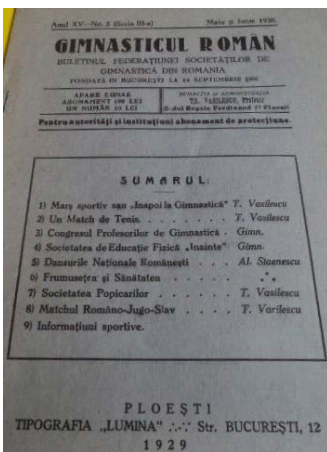

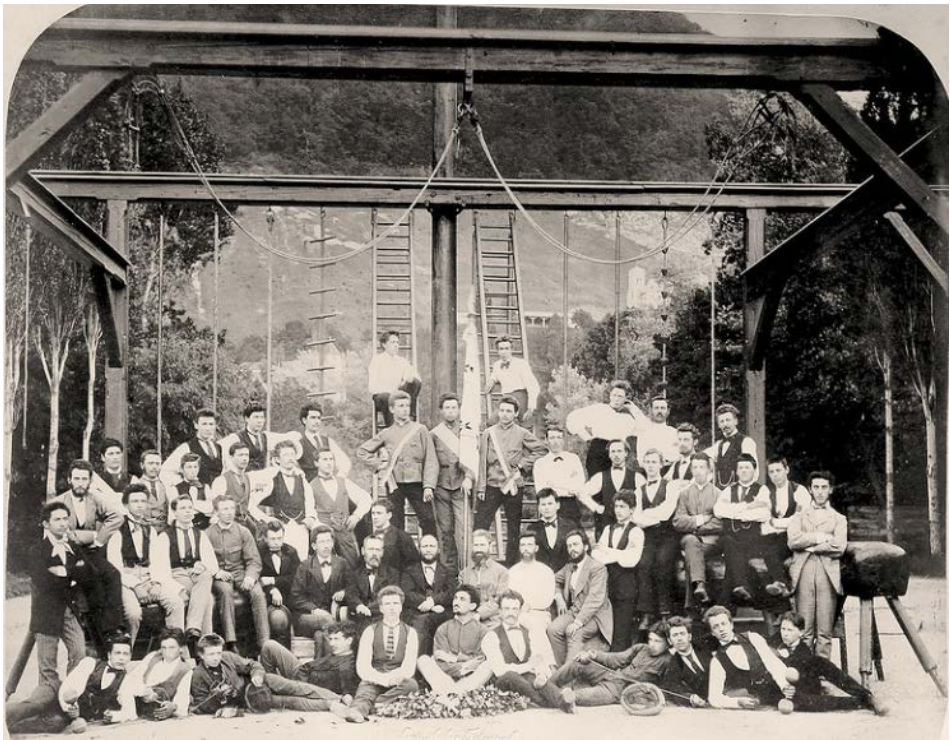
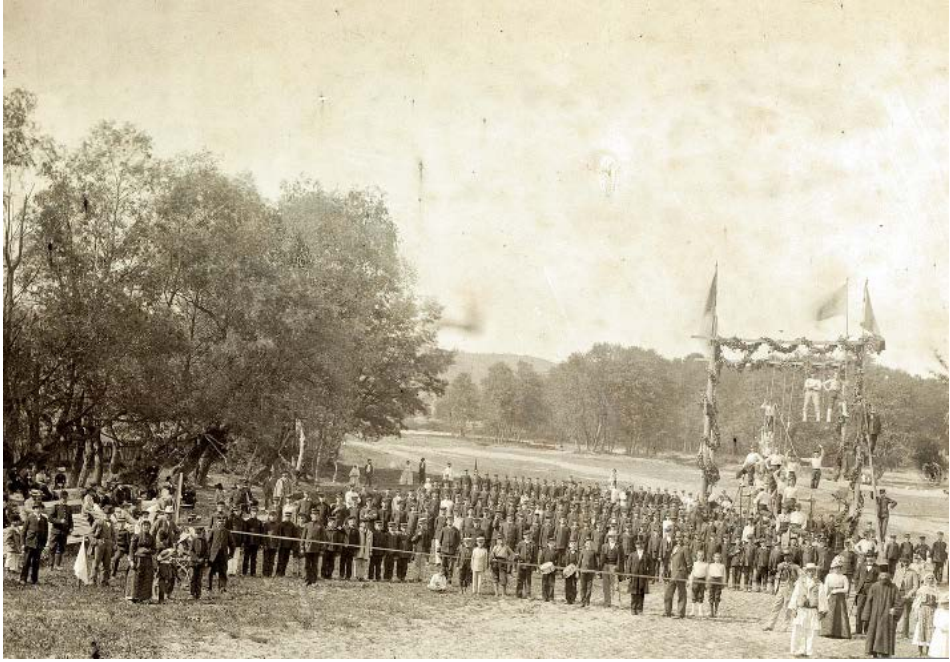

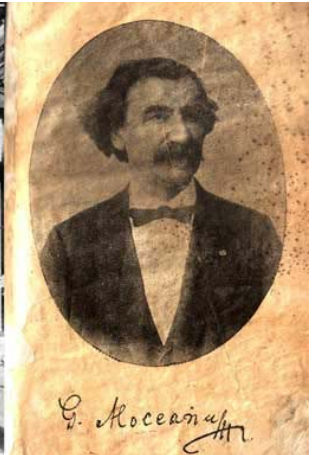
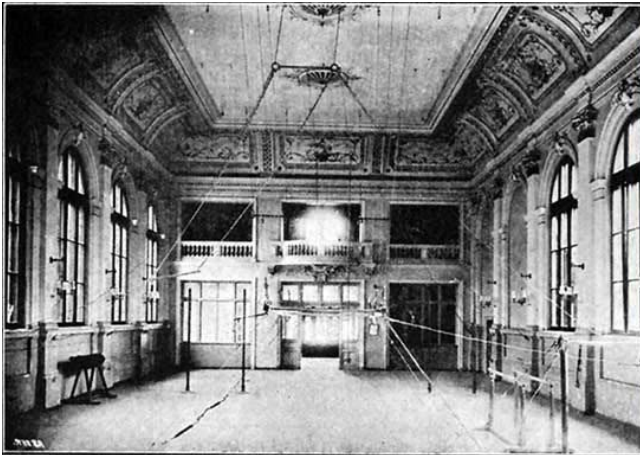

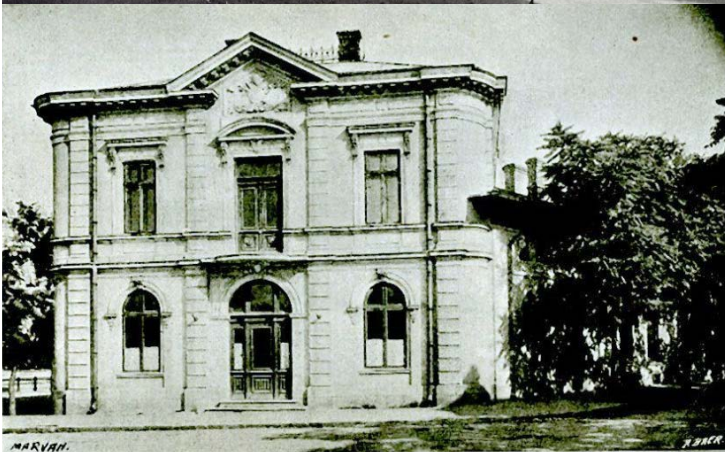
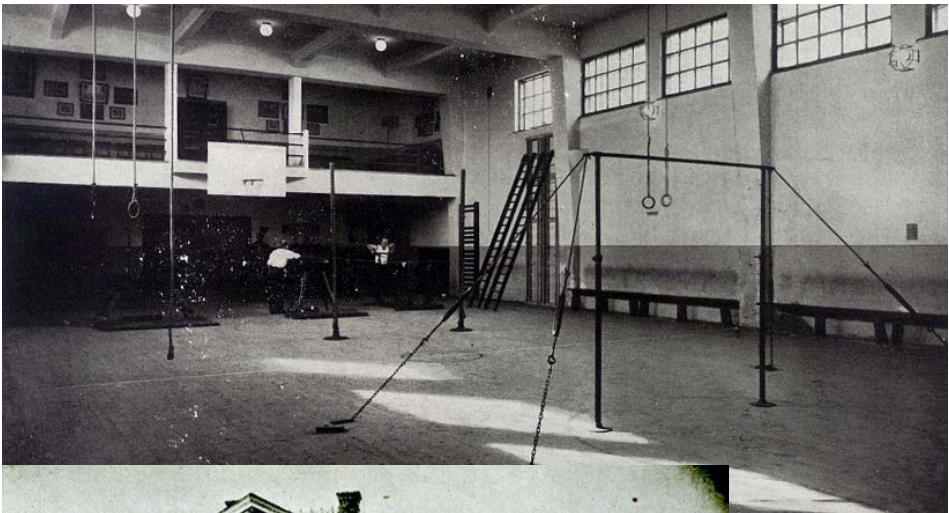
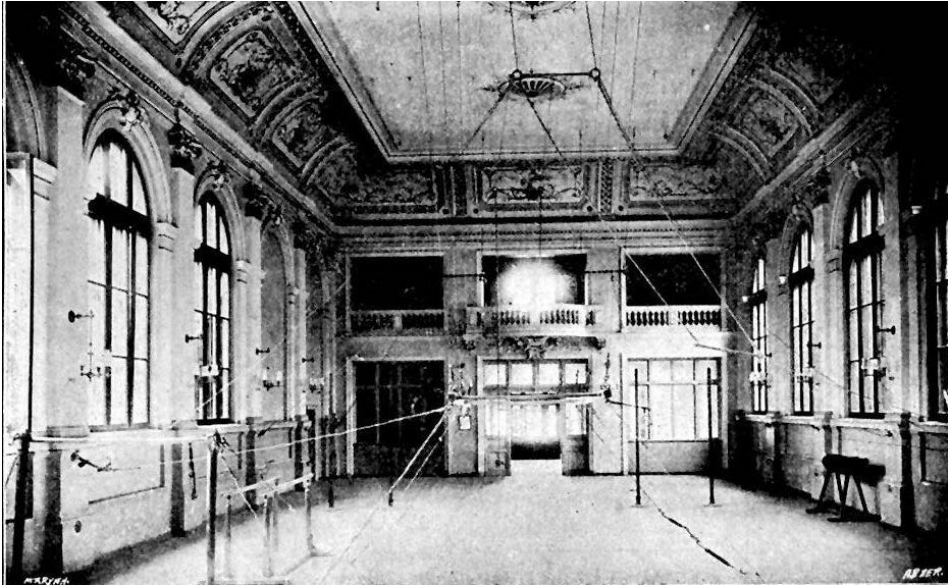

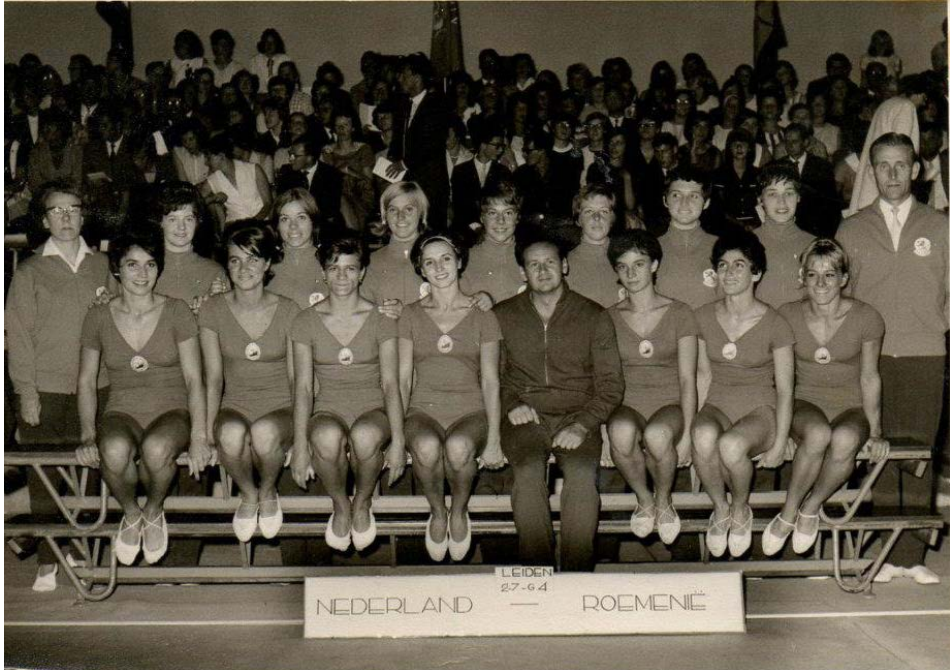

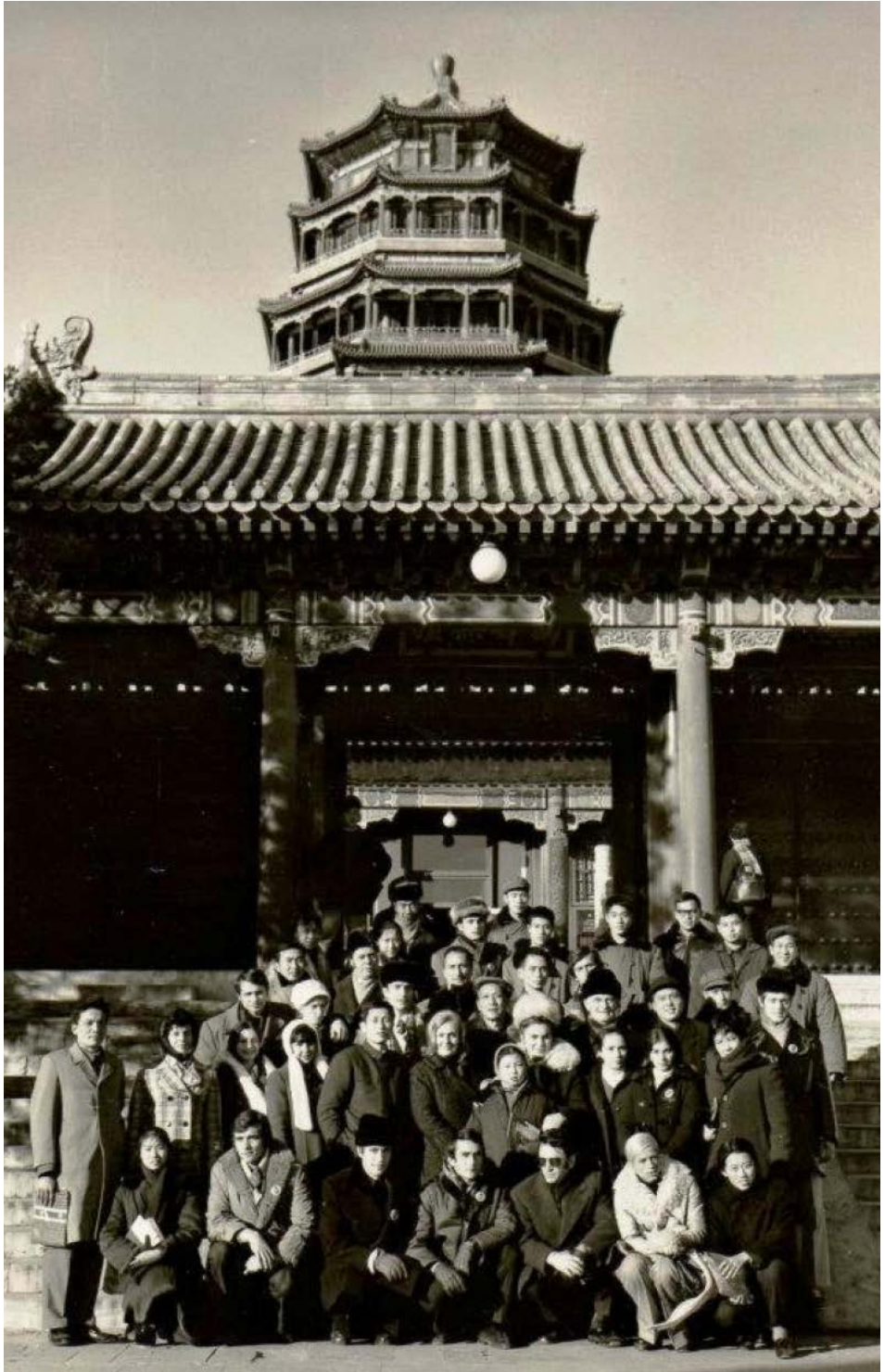

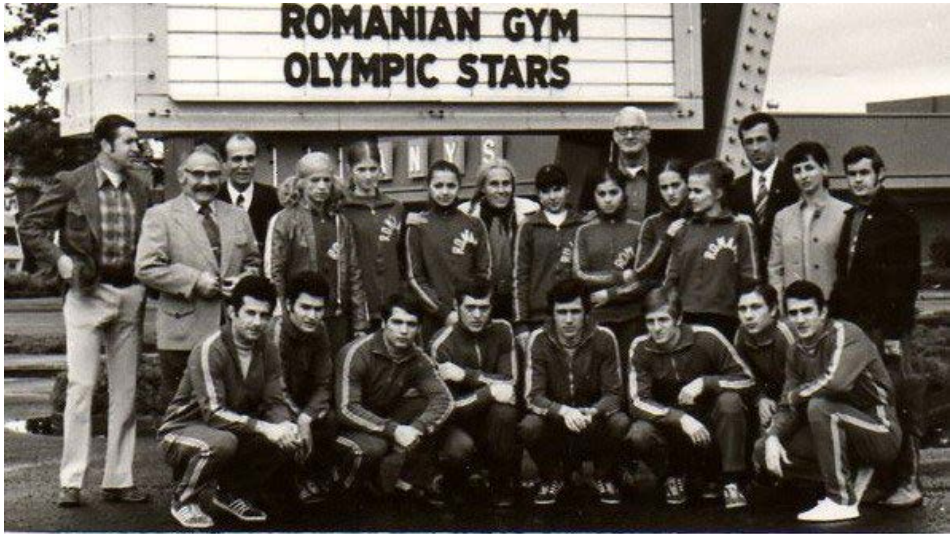

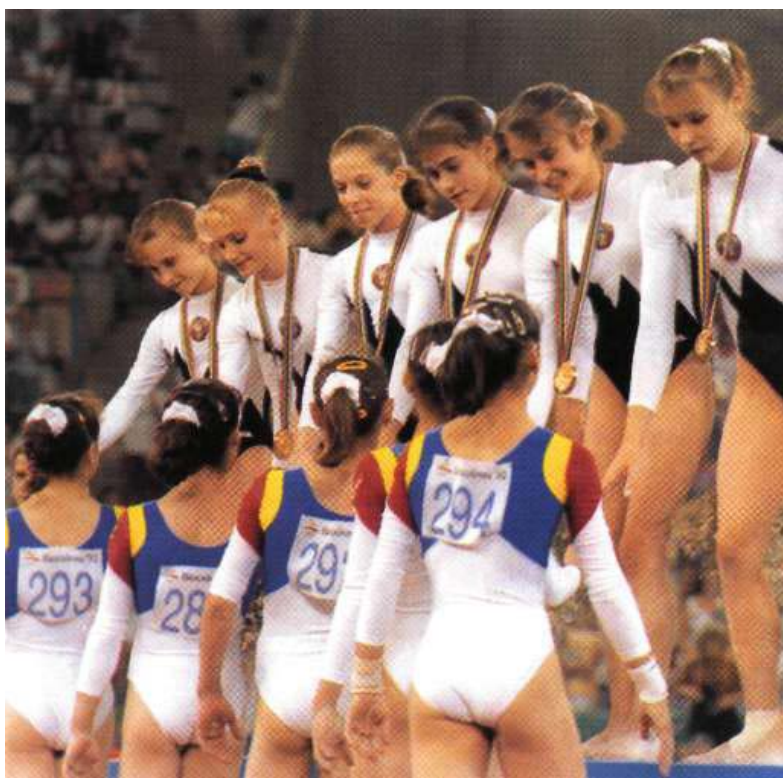

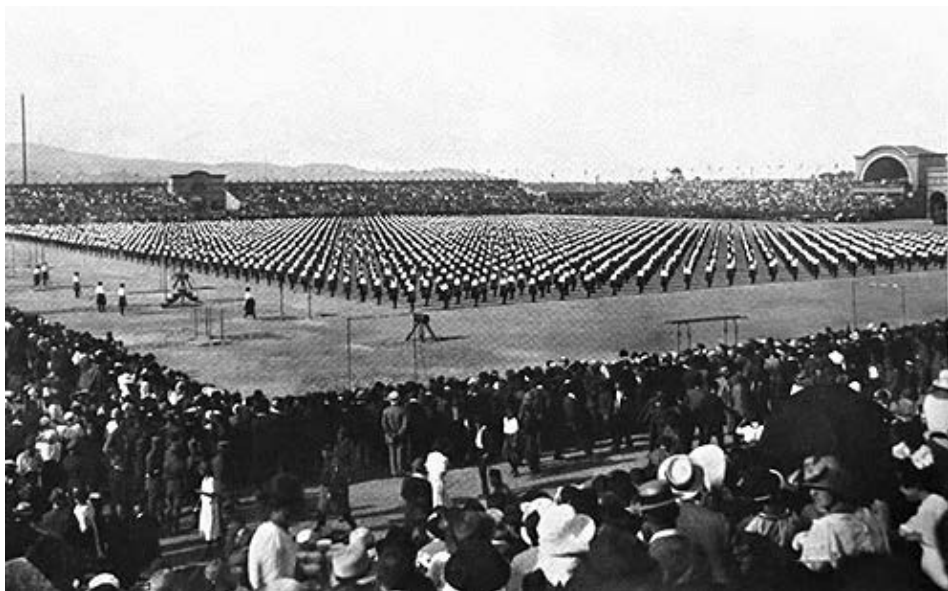

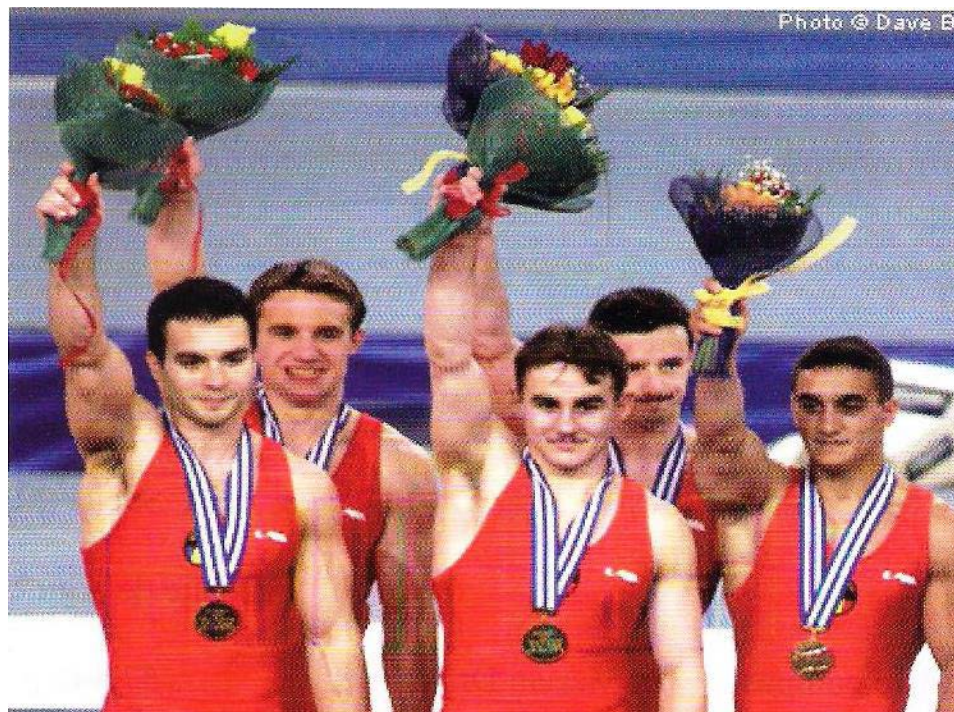
CAMPIONATE MONDIALE

CAMPIONATE EUROPENE

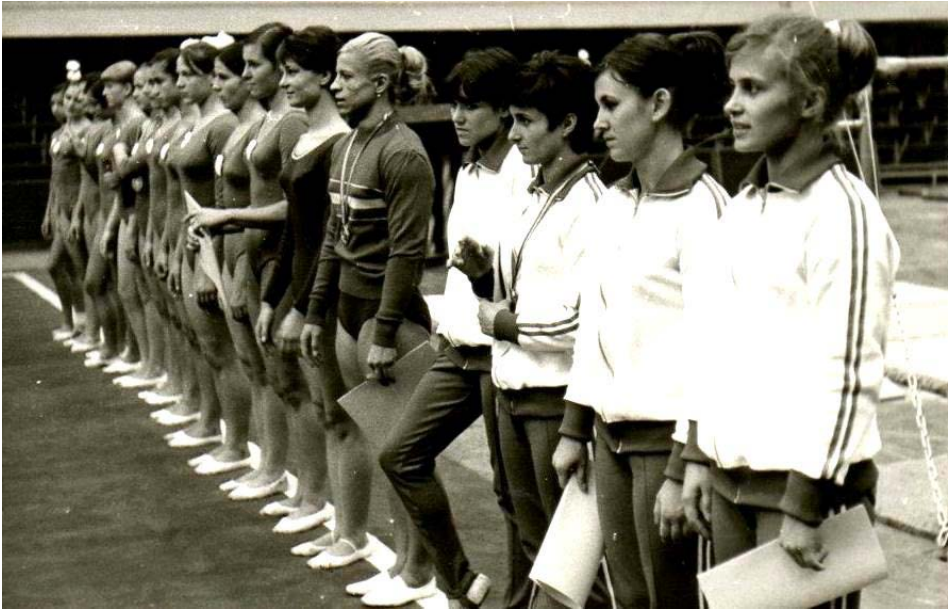

CAMPIONATE NAȚIONALE

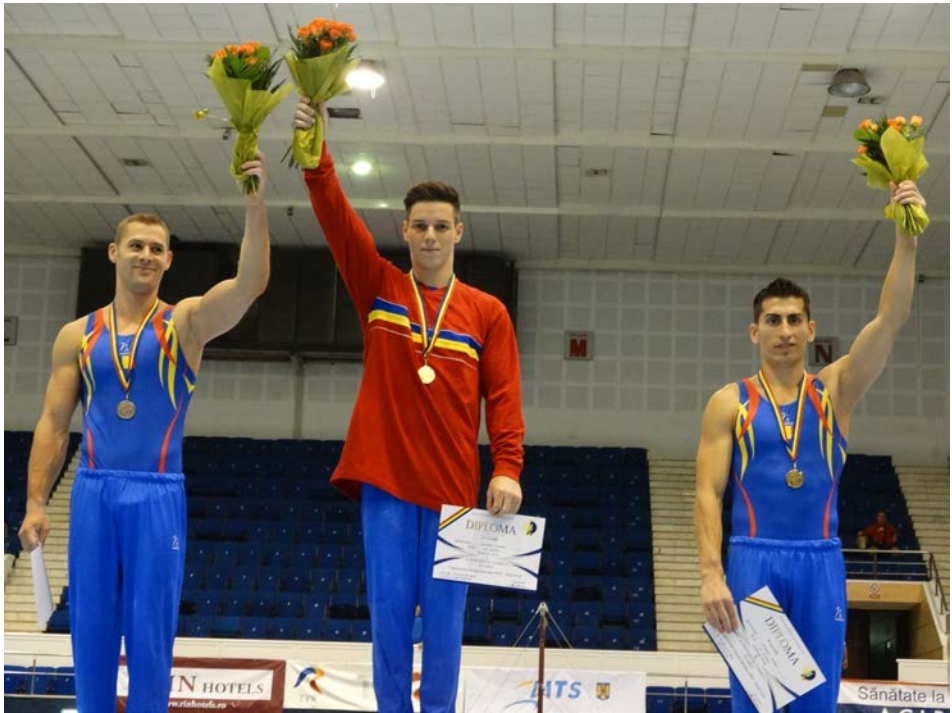

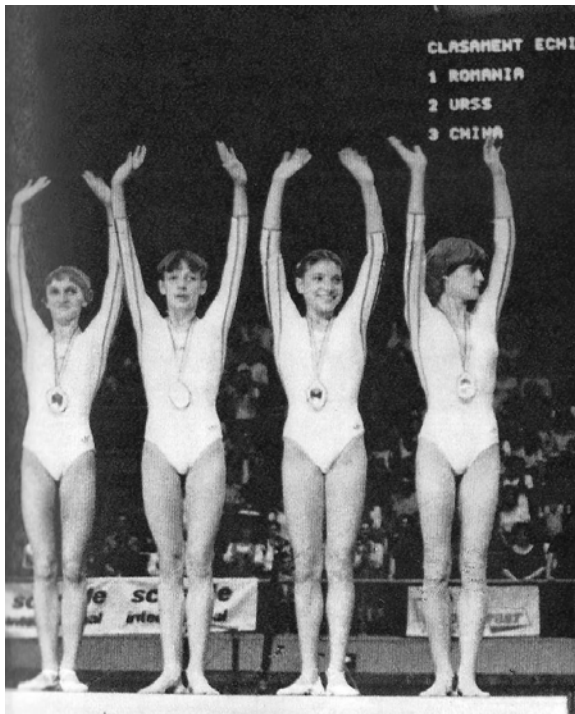

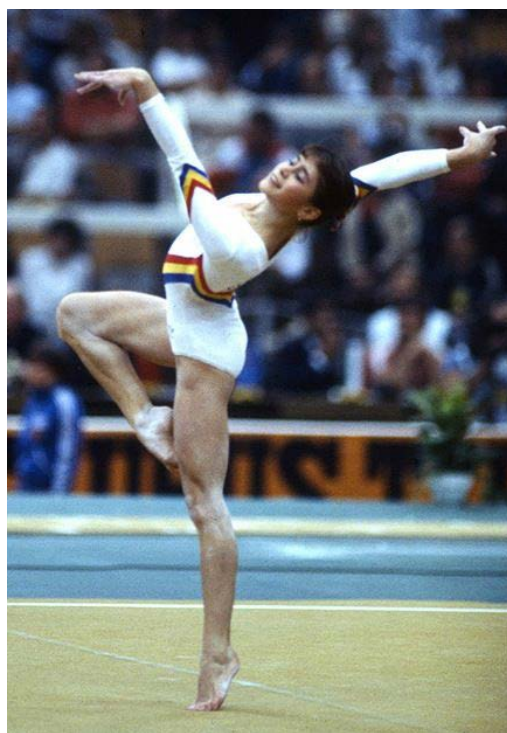
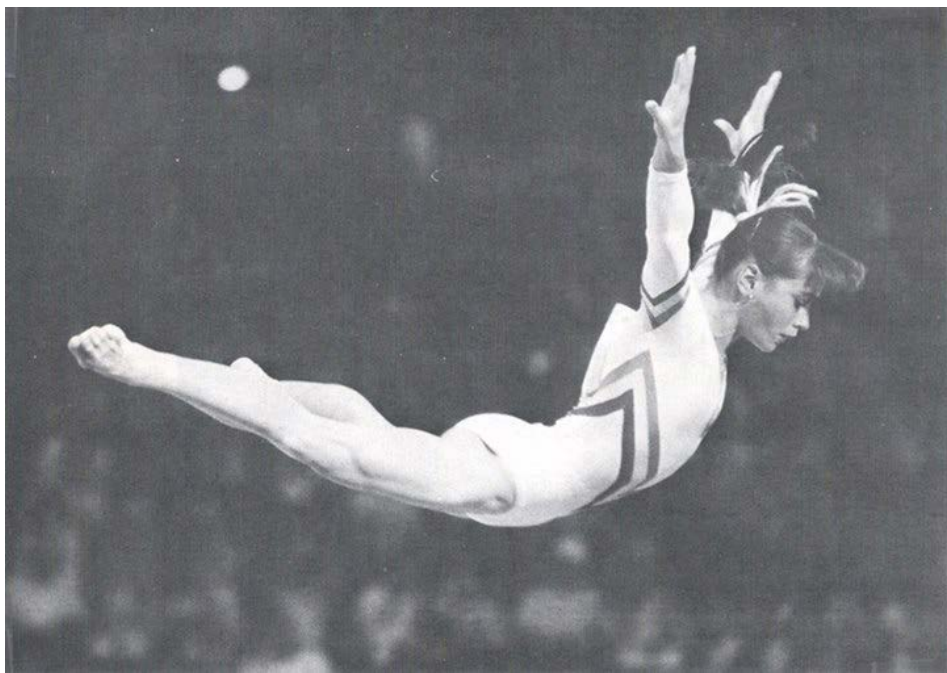
UNIVERSIADA 1981Z

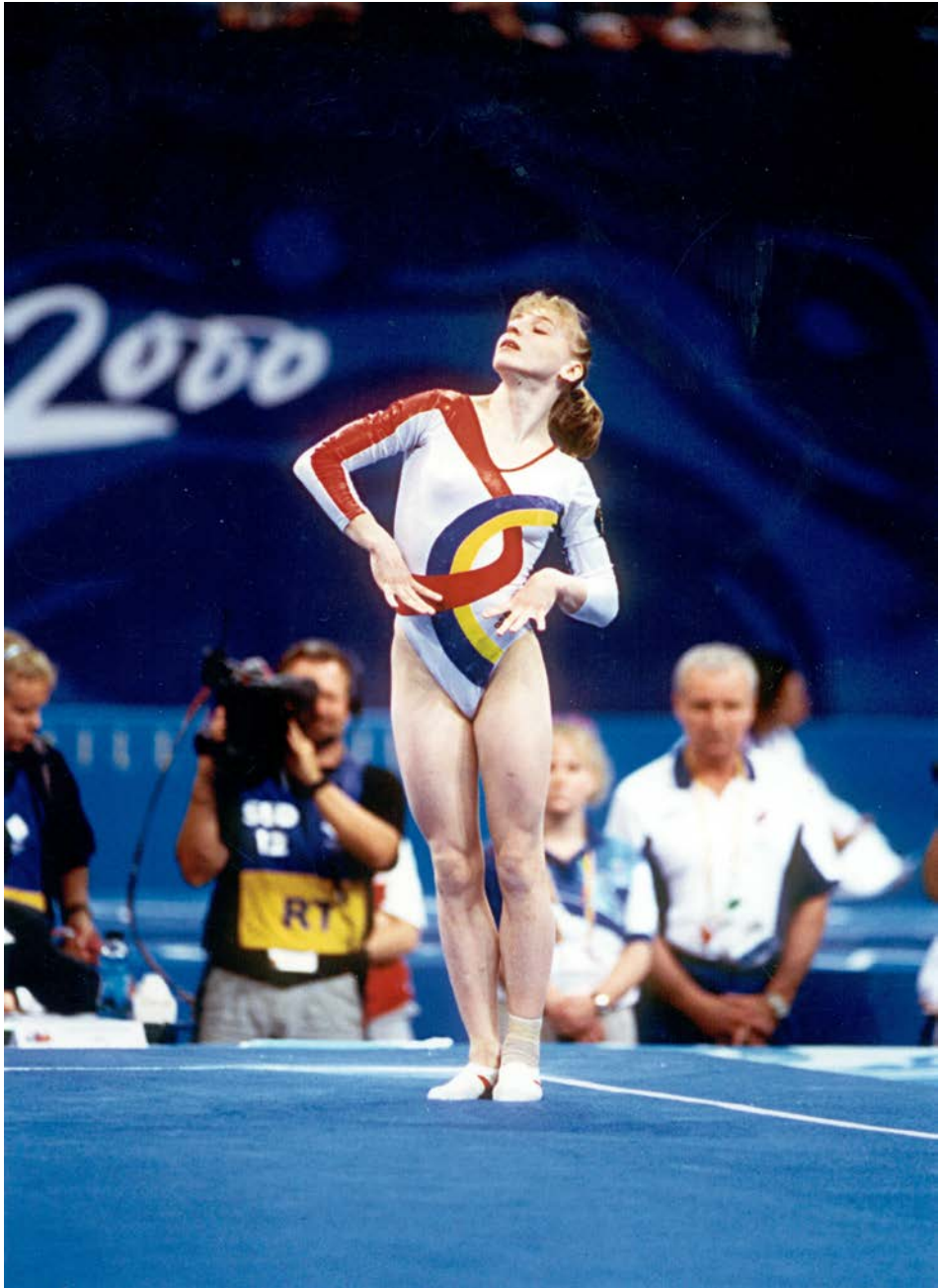
LAVINIA AGACHE

SIMONA AMÂNAR

OANA BAN

MIRELA BARBĂLATA

CRISTIAN BĂȚAGĂ

MARIUS BERBECAR

CRISTINA BONTAŞ

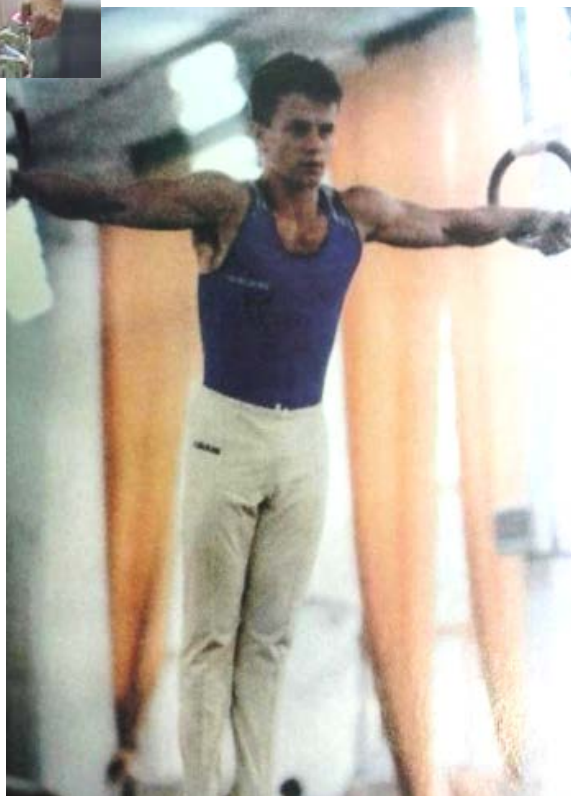
OVIDIU BUIDOSO

DIANA BULIMAR

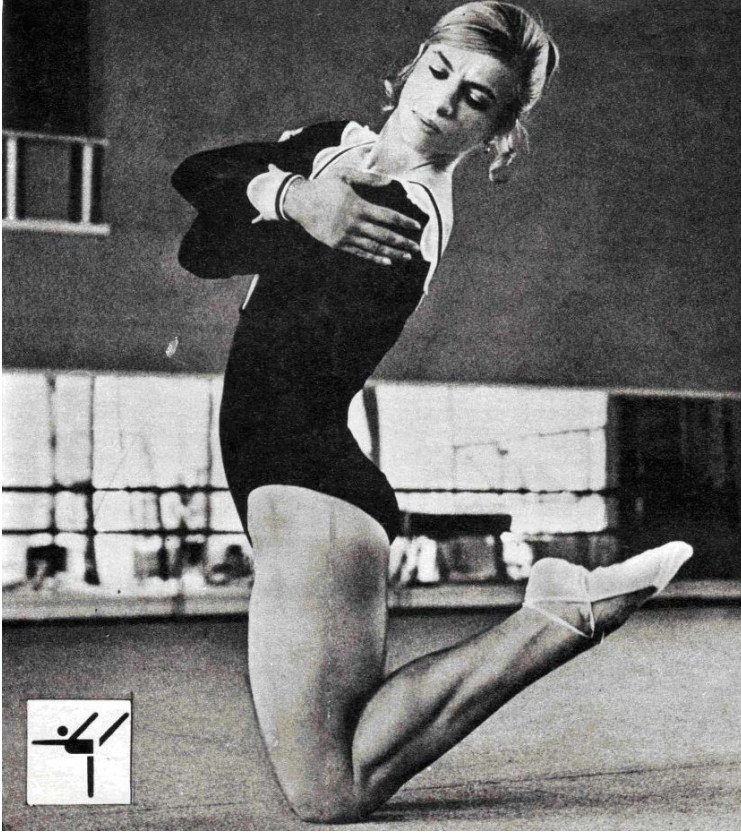
DAN BURINCĂ

ELENA CEAMPELEA

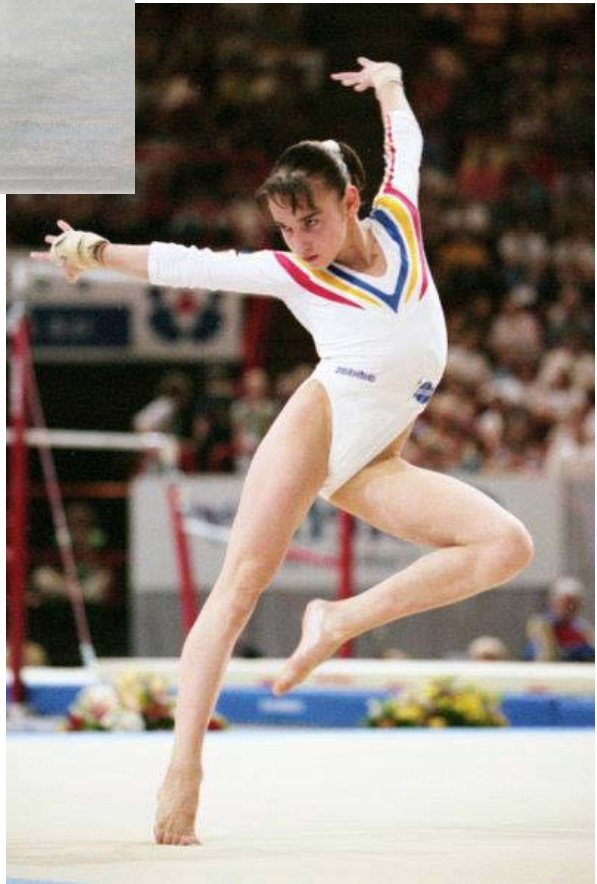

DIANA CHELARU

SABINA COJOCAR

NADIA COMĂNECI

ADMIRABILELE NOASTRE GIMNASTE AU REVENIT ACASĂ NADIA COMĂNECI: „SÎNT CAMPIOANĂ EUROPEANĂ PENTRU CĂ AM MUNCIT MULT ȘI M-AM BUCURAT DE CELE MAI BUNE CONDIȚII DE PREGĂTIRE”

● Primire călduroasă, emoționantă la aeroportul Otopeni ● Ziarele străine: „Prințesa Nadia a fermecat lumea” ● Specialiști: „O nouă stea pe firmamentul gimnasticii mondiale” ● Cea mai tânără campioană din istoria gimnasticii mondiale ● Alina Goreac, o contribuție prețioasă.

La ora cînd apar aceste rânduri, stăruitorul succes al tinerei gimnaste românce Nadia Comăneci a făcut înconjurul lumii.

Nu ne propunem acum, în aceste clipe încă „fierbinți” o analiză a întrecerilor din Norvegia. Un fapt se cere însă subliniat din vîlul laudelor: cunoscutărea sa-rea ridicată și posibilitățile tehnice ale Nadiei, federati-nea de specialitate, împreună cu antrenorii Marta și Beia au pregătit cu minuțiozitate dezbatal acestei competiții oficiale. În asemenea împreor, anul 1974 a fost exercițiile cu

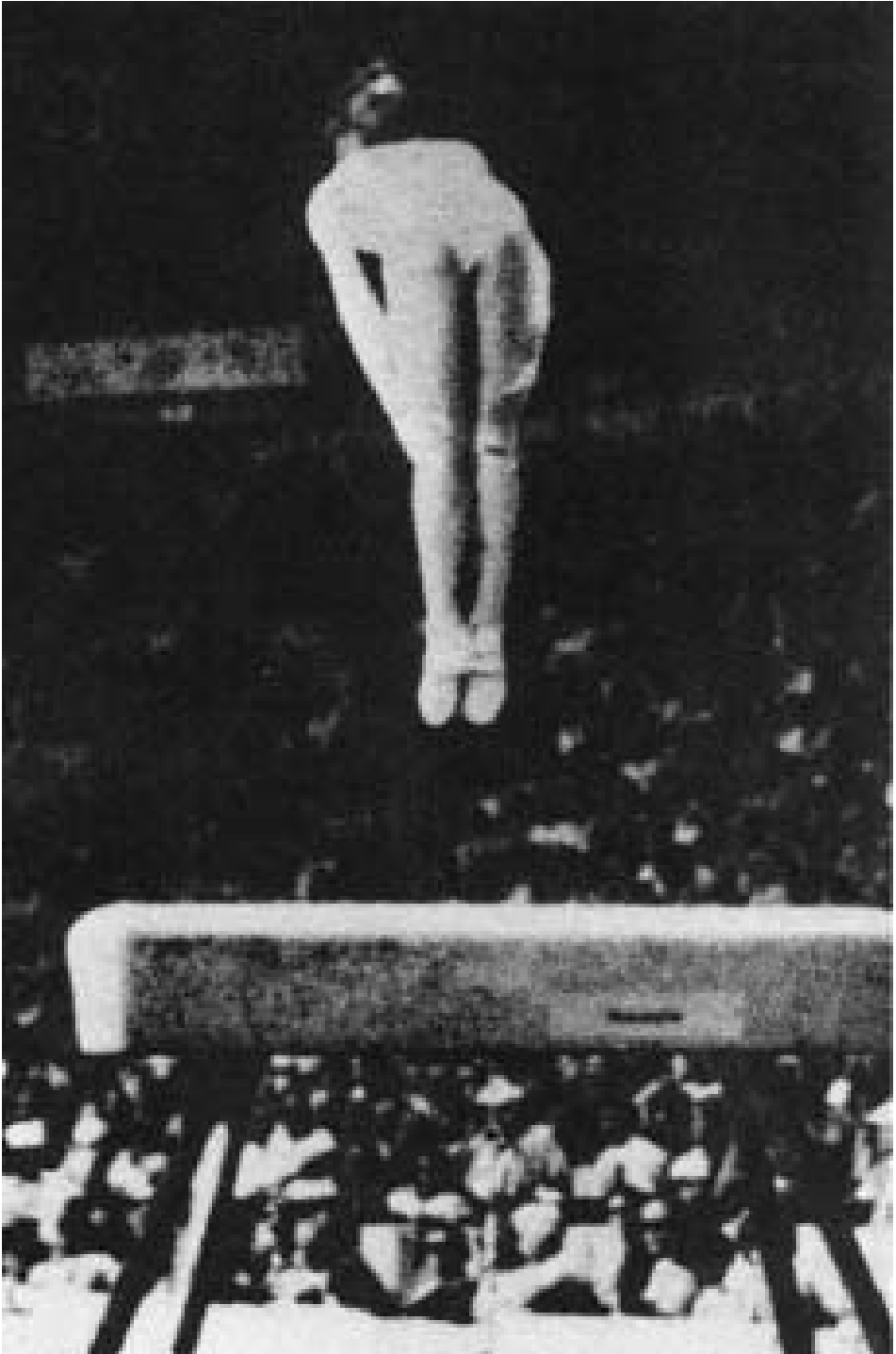

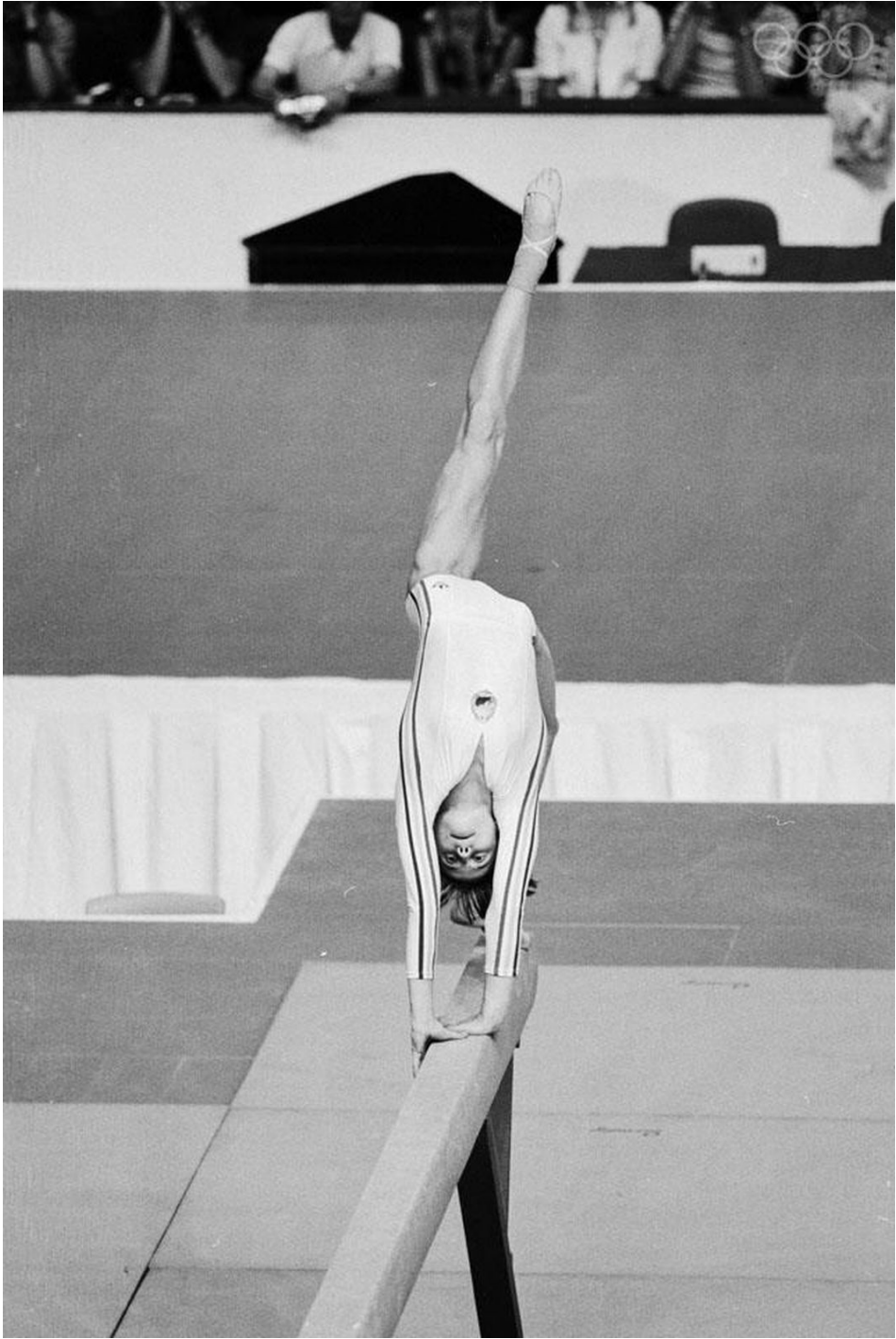
licitat autografe ca unei mari campioane. În aceeași atmosferă caldă de entuziasm și mare satisfacție pentru performanțele

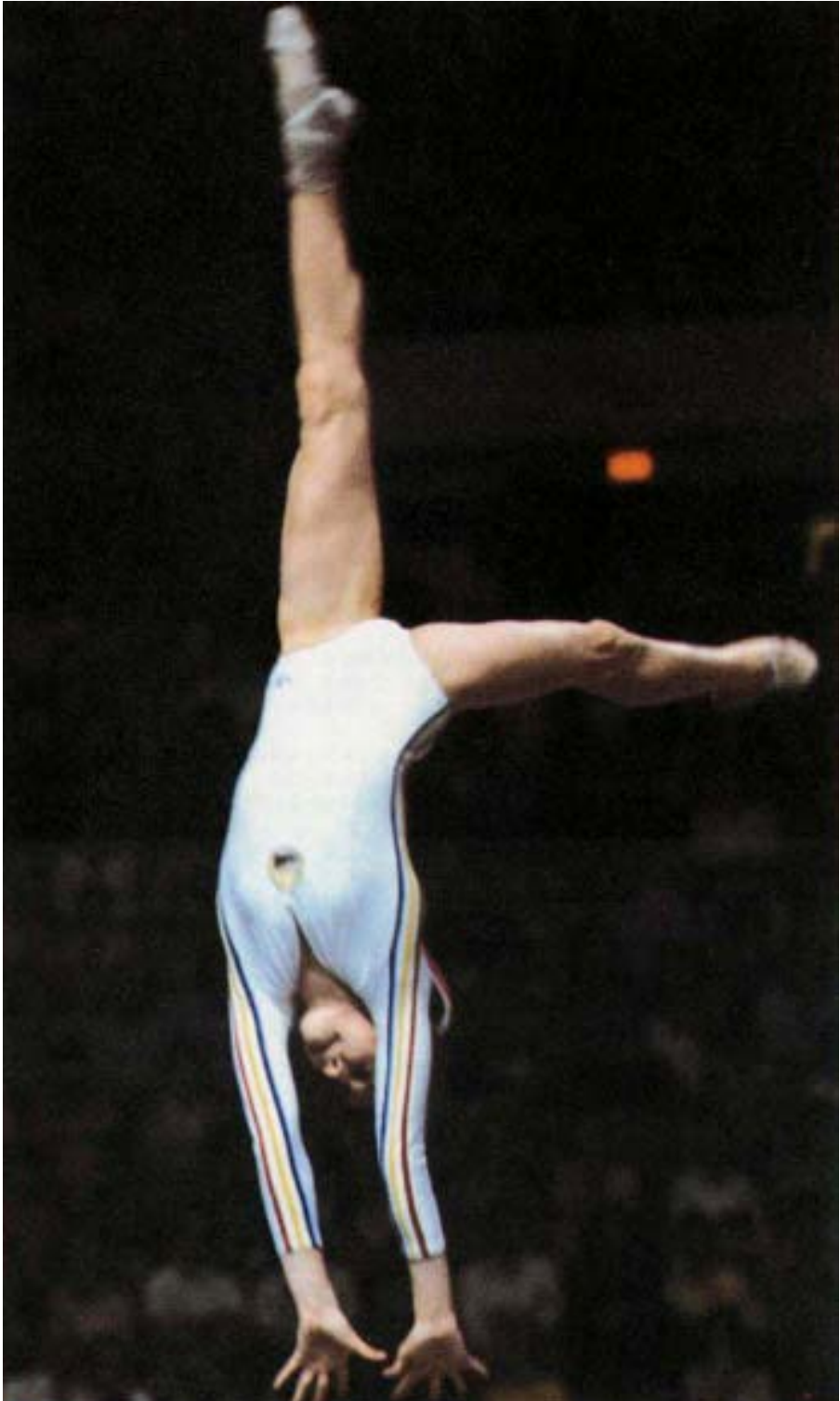

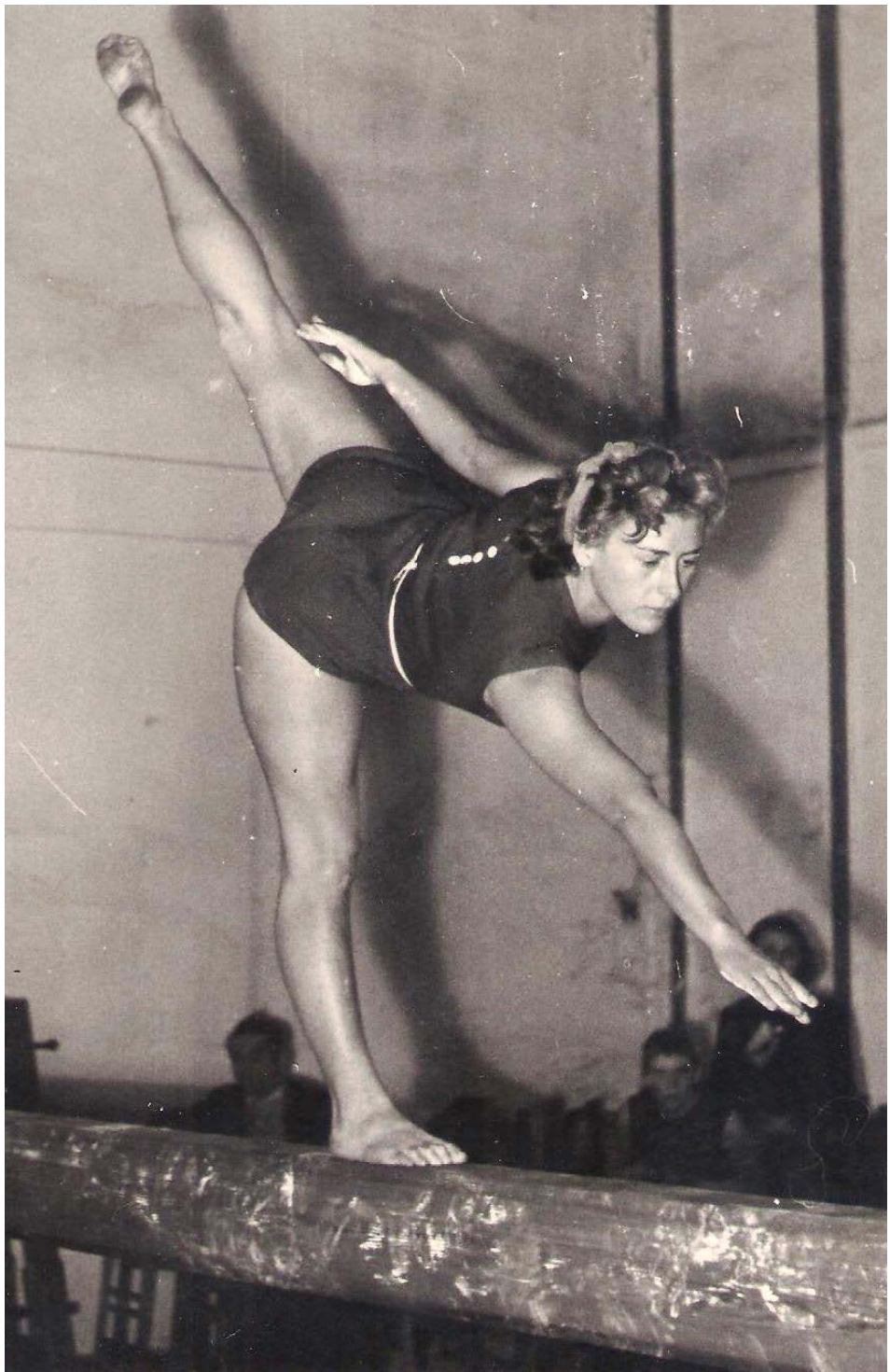

BERTA COROBEANU

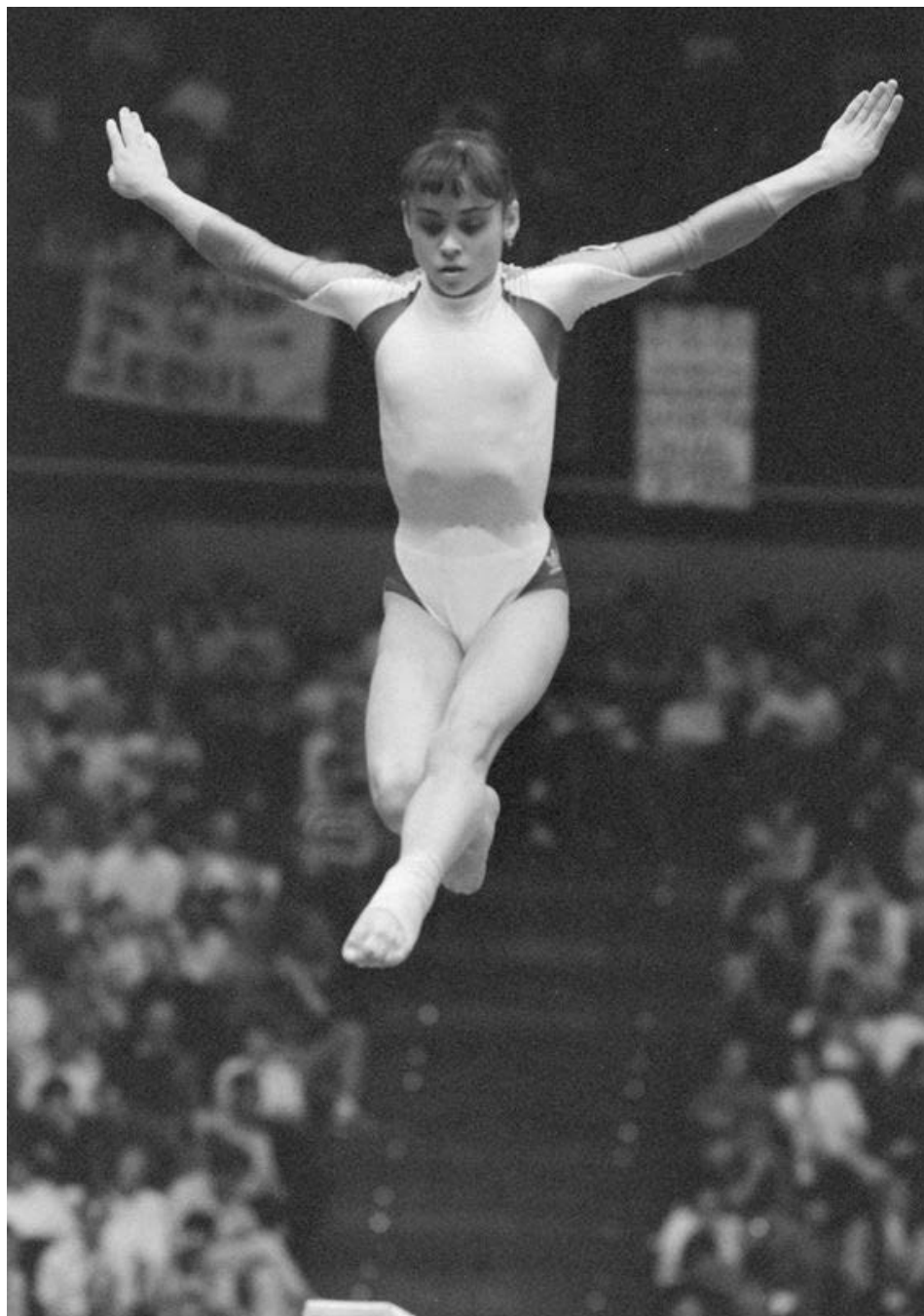
VLAD COTUNA

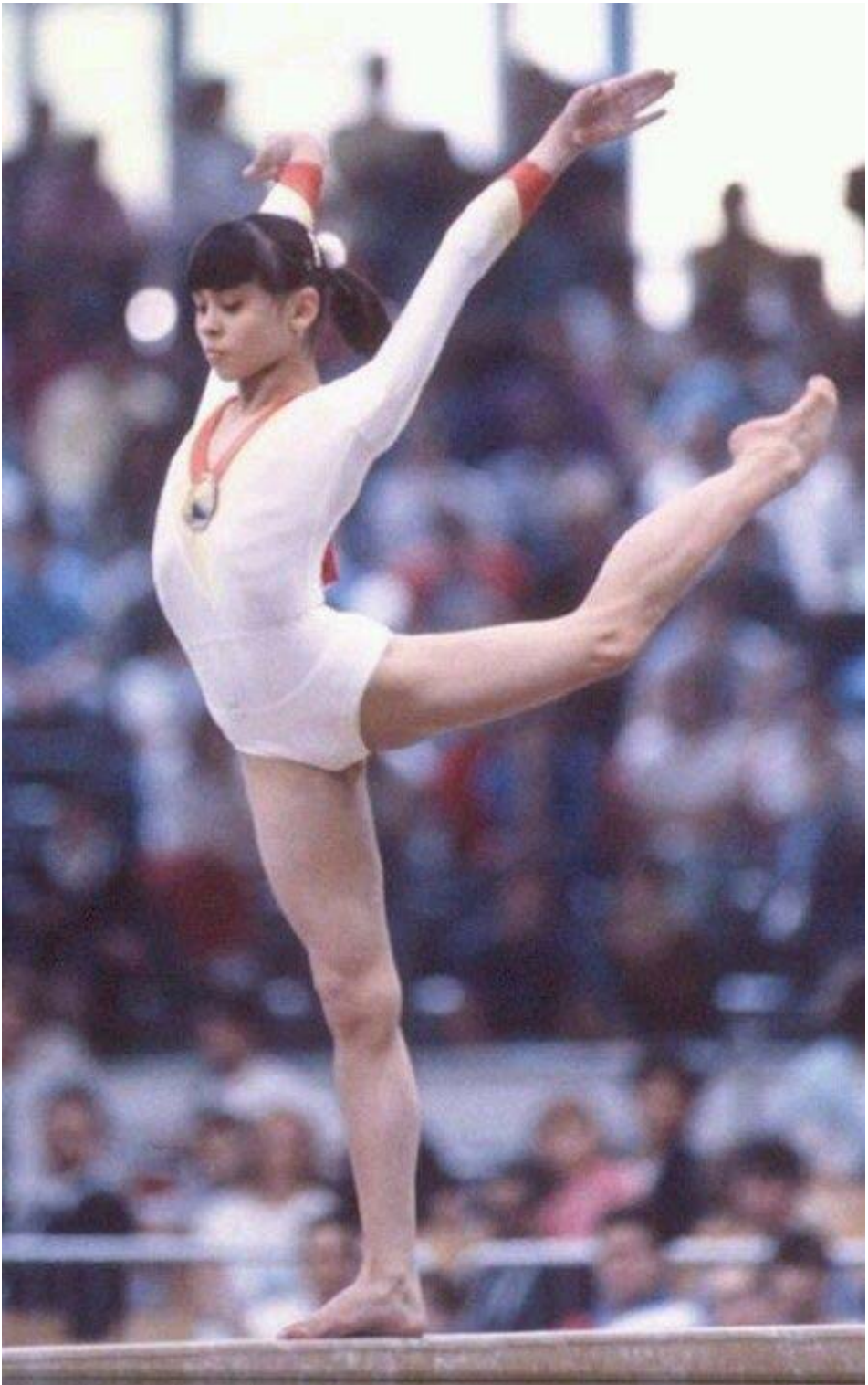

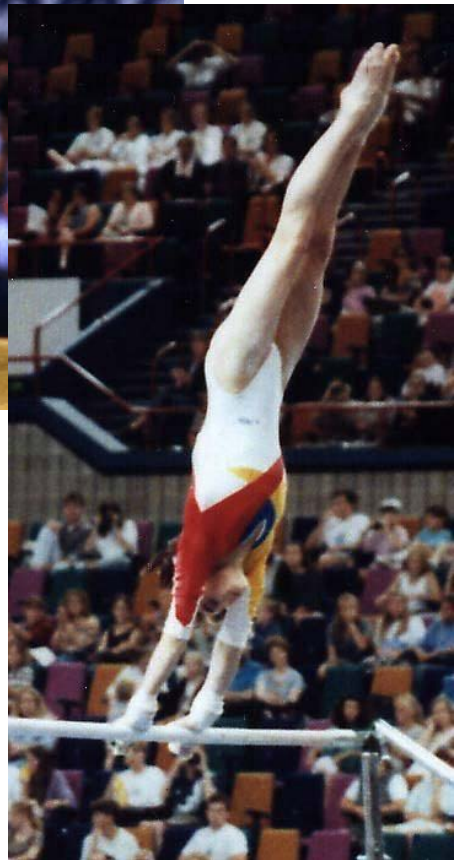
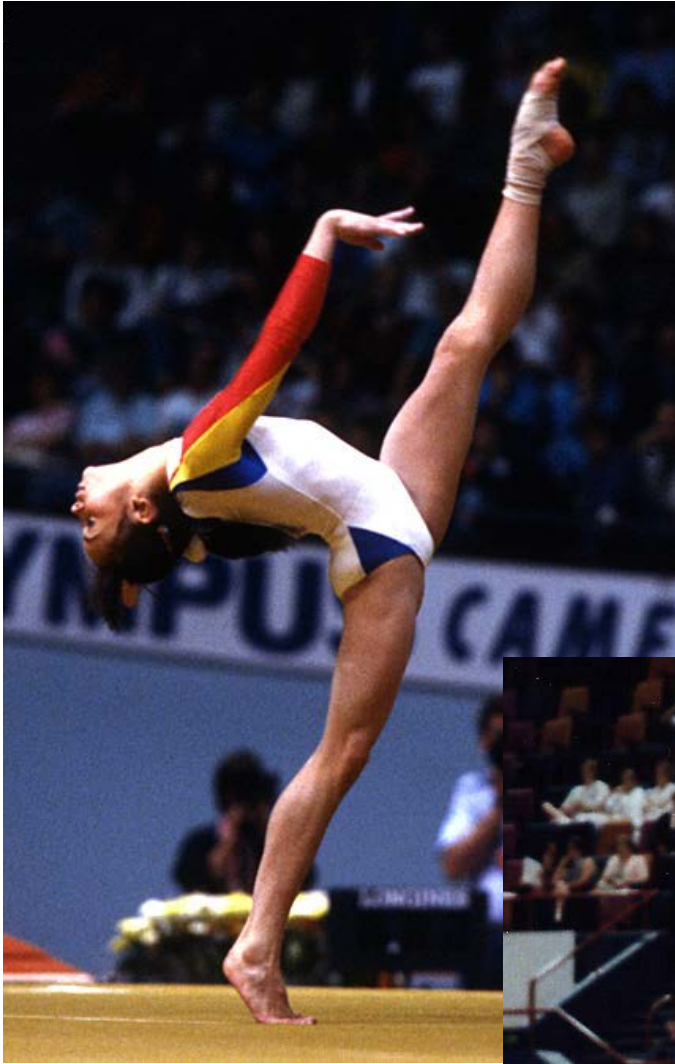
LAURA CUTINA

AURELIA DOBRE

MARIAN DRAGULESCU

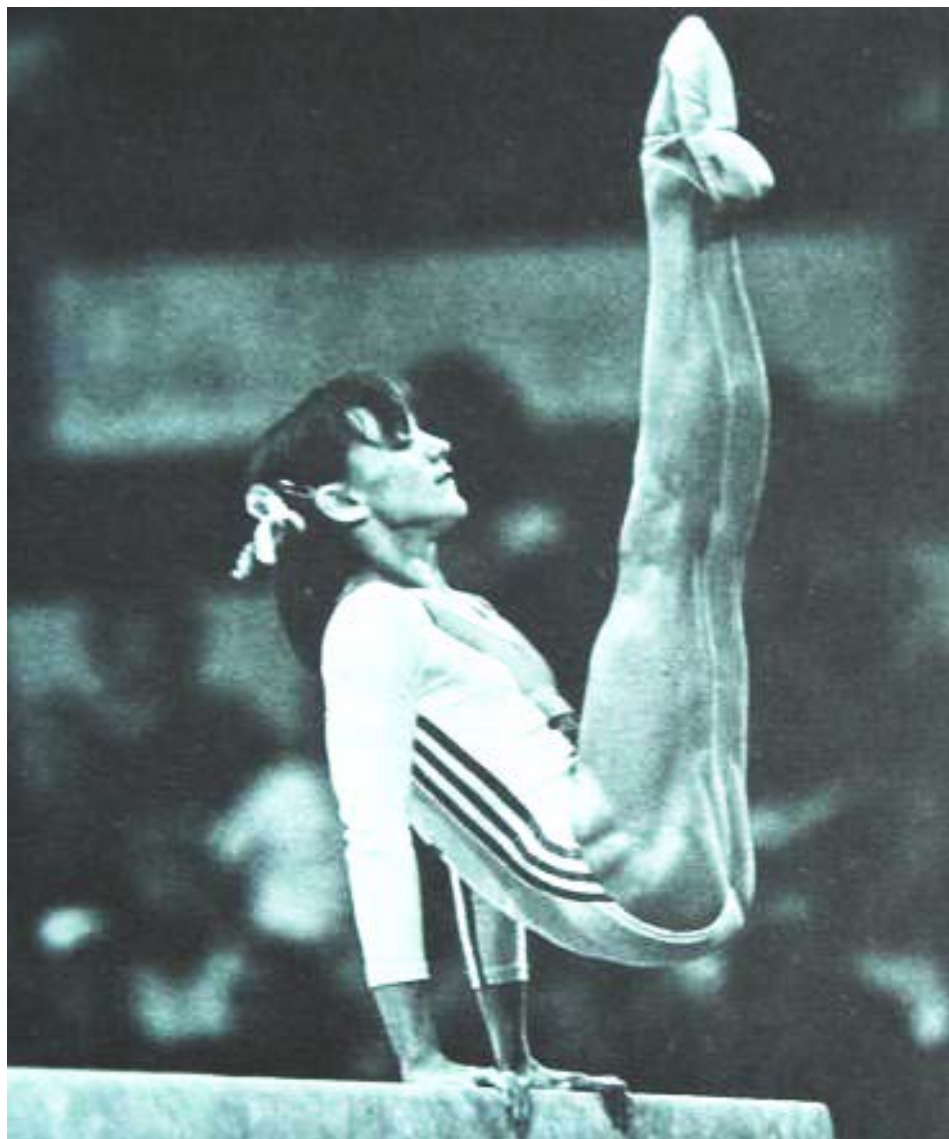
DANA DUMITRU

RODICA DUNCA

EMILIA EBERLE

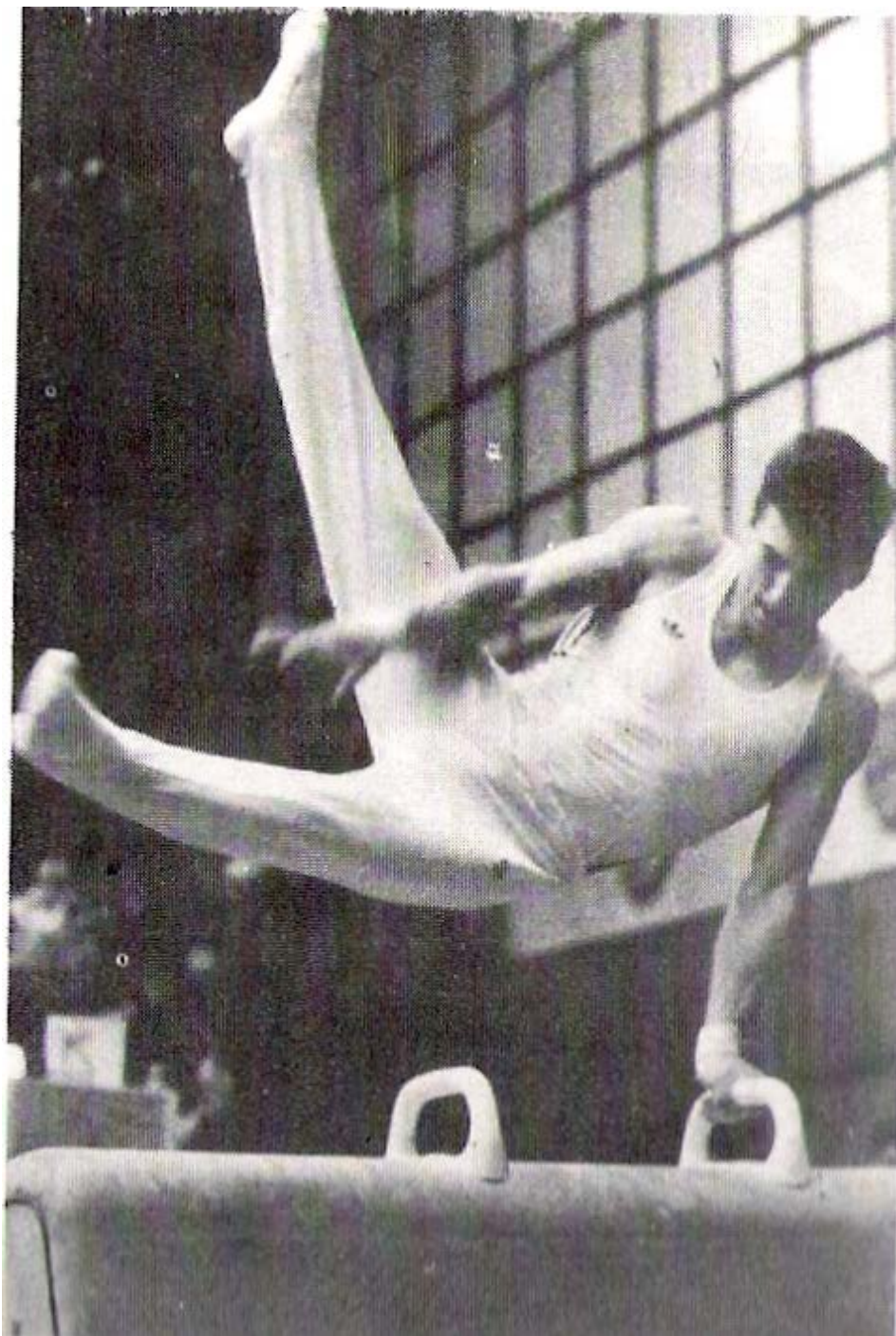

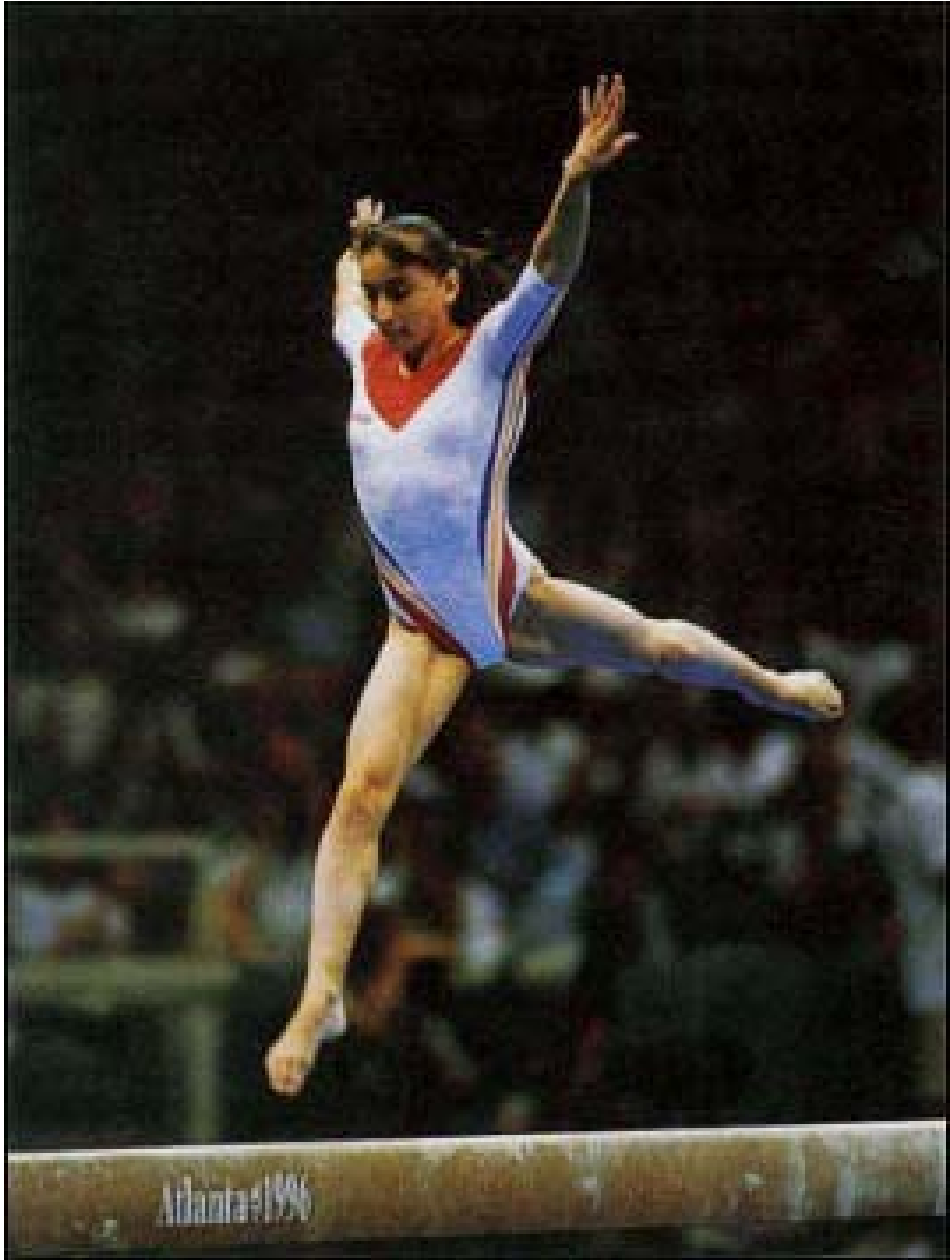
ALEXANDRA EREMIA

MARIUS GHERMAN

GINA GOGEAN

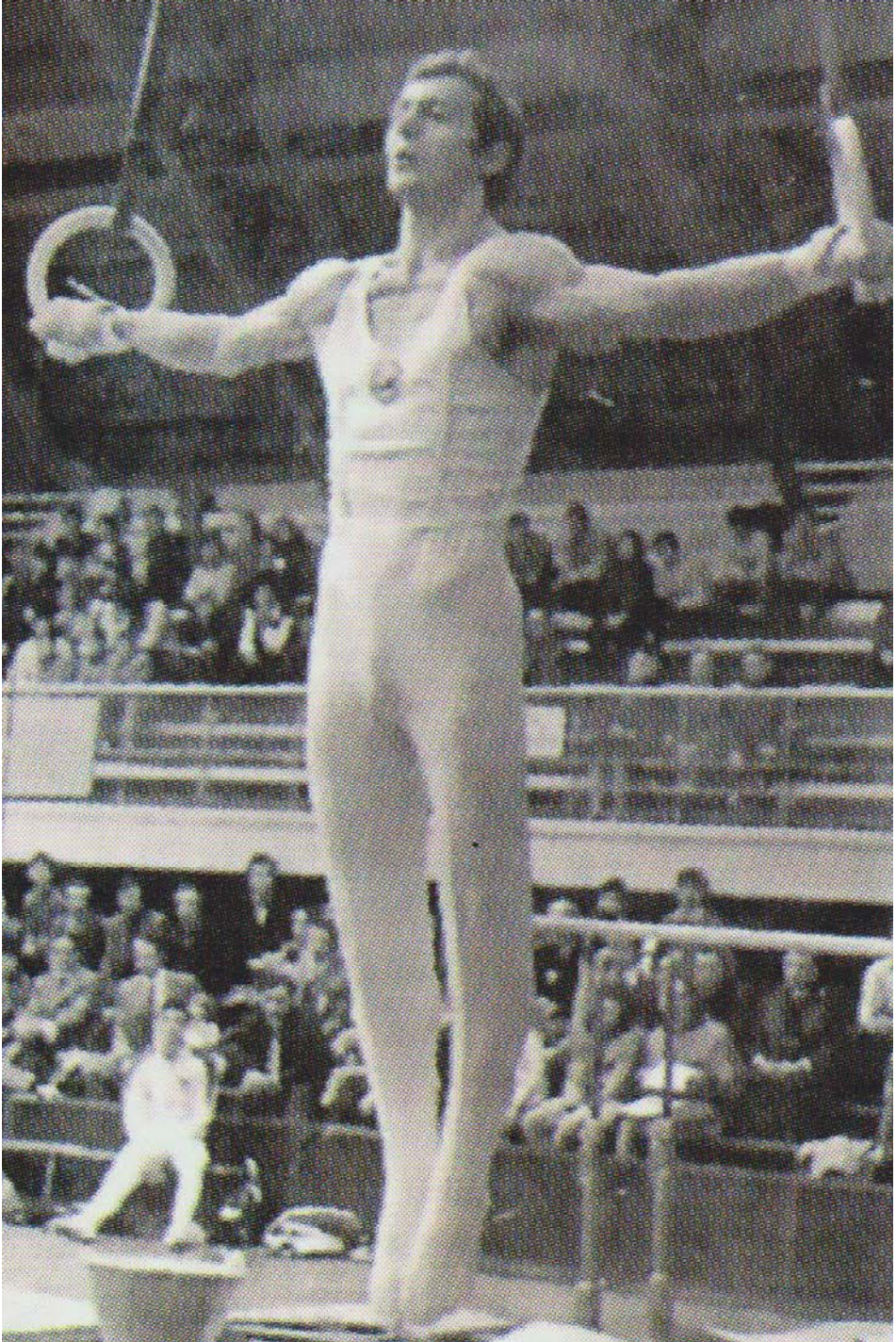
EUGENIA GOLEA

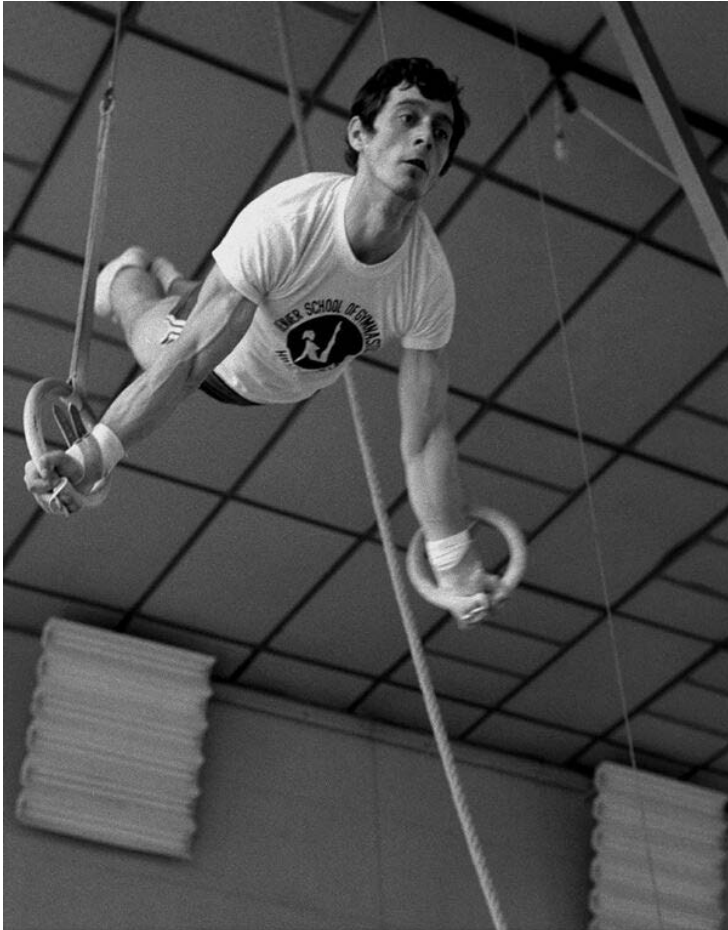

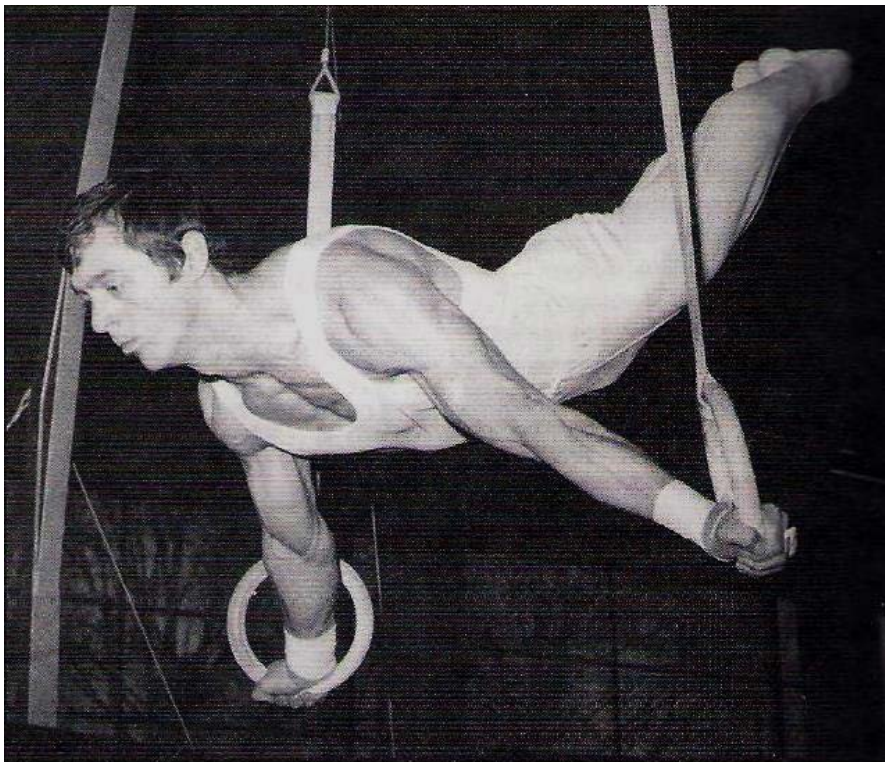
DENISA GOLGOTĂ

DAN GRECU

ANCA GRIGORAŞ

CRISTINA GRIGORAŞ

NADIA HĂȚĂGAN

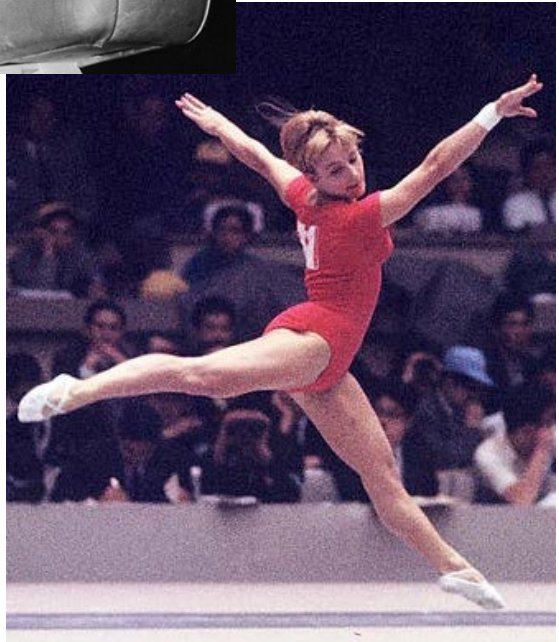
LARISA IORDACHE

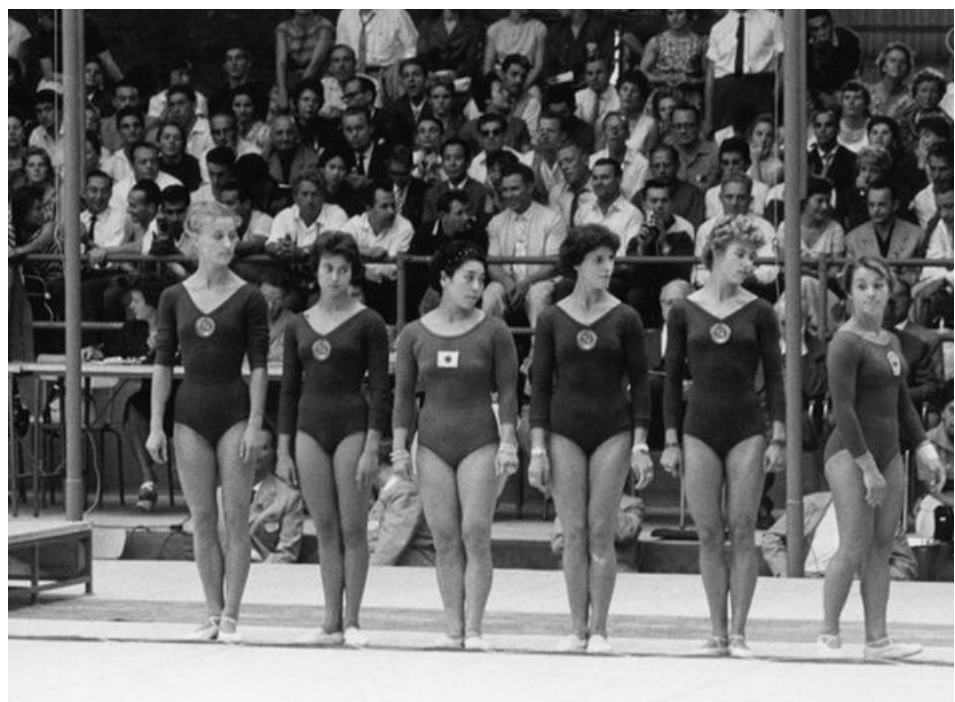

SONIA IOVAN

SANDRA IZBAŞA

LAURA JURCA

ANDREI KEREKES - MIHAI BOTEZ

FLAVIUS KOCZI

CRISTIAN LERIC

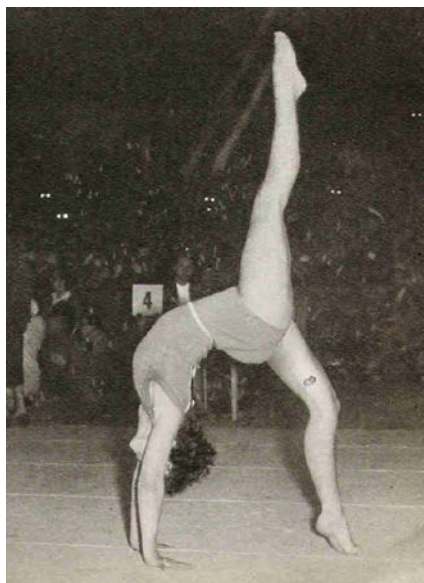

ELENA LEUȘTEAN

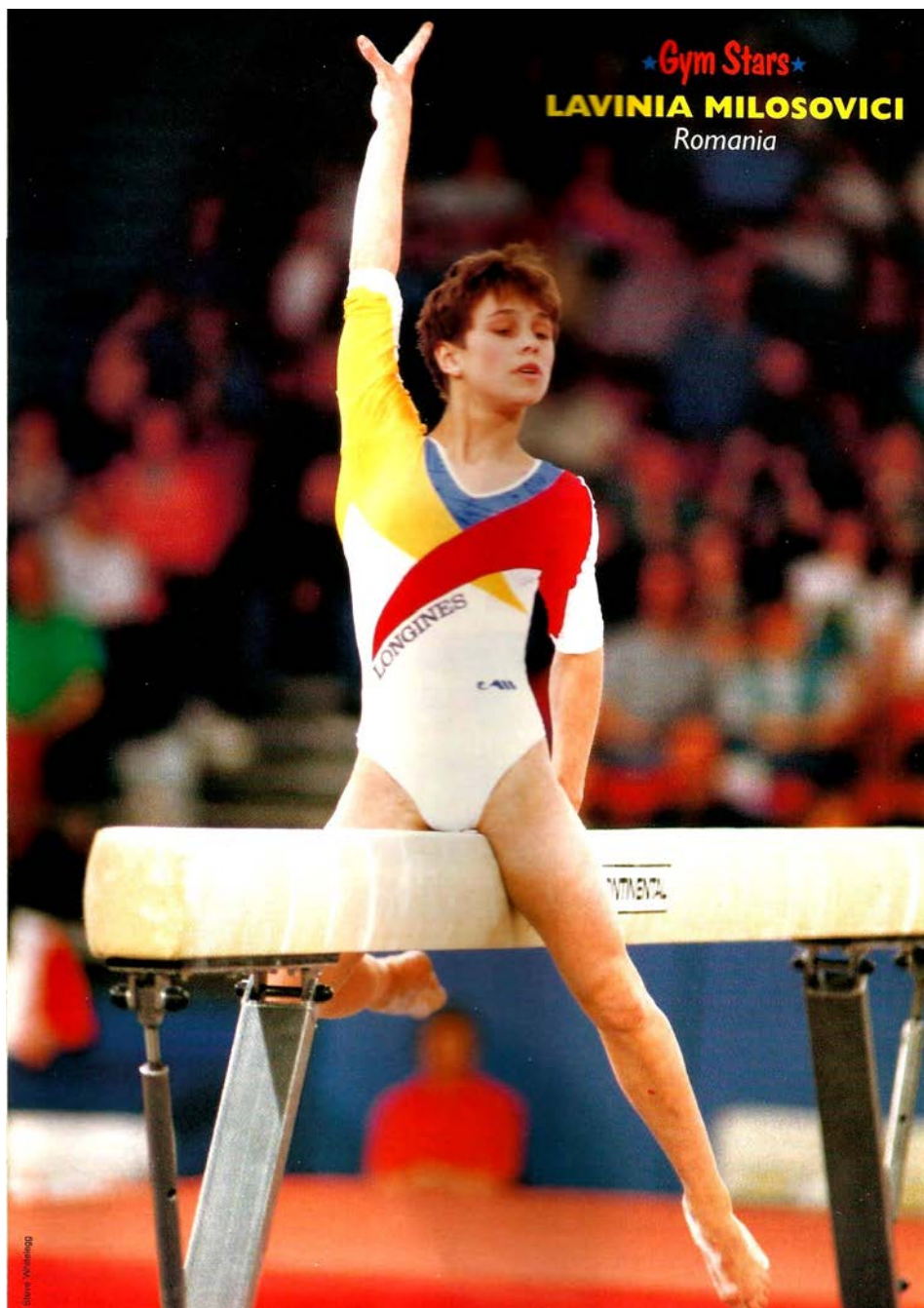
EMILIA LIȚĂ

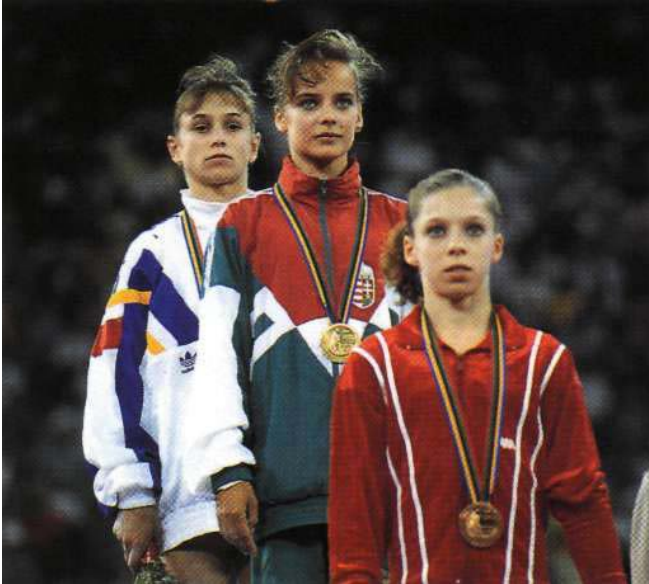

PETRE MICLĂUȘ

LAVINIA MILOȘOVICI

ANDREI MUNTEAN

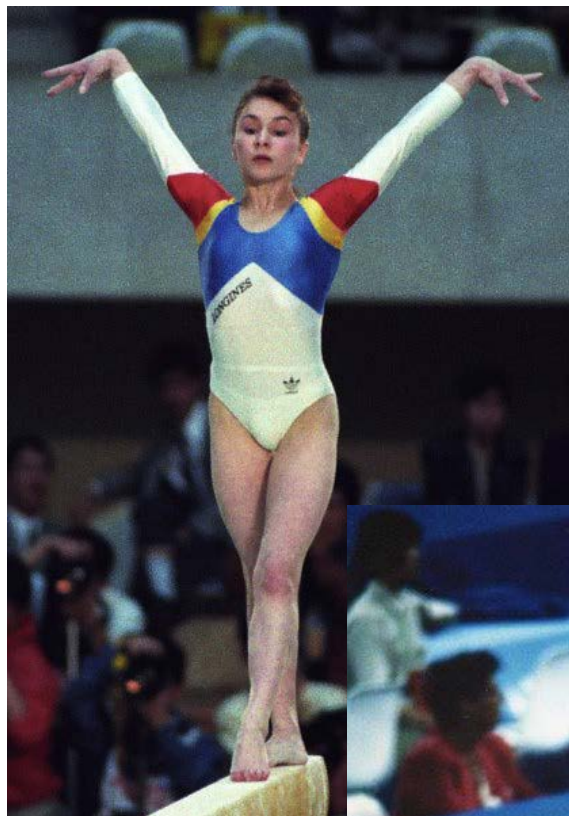

ANDREEA MUNTEANU

MARIA NECULIȚĂ

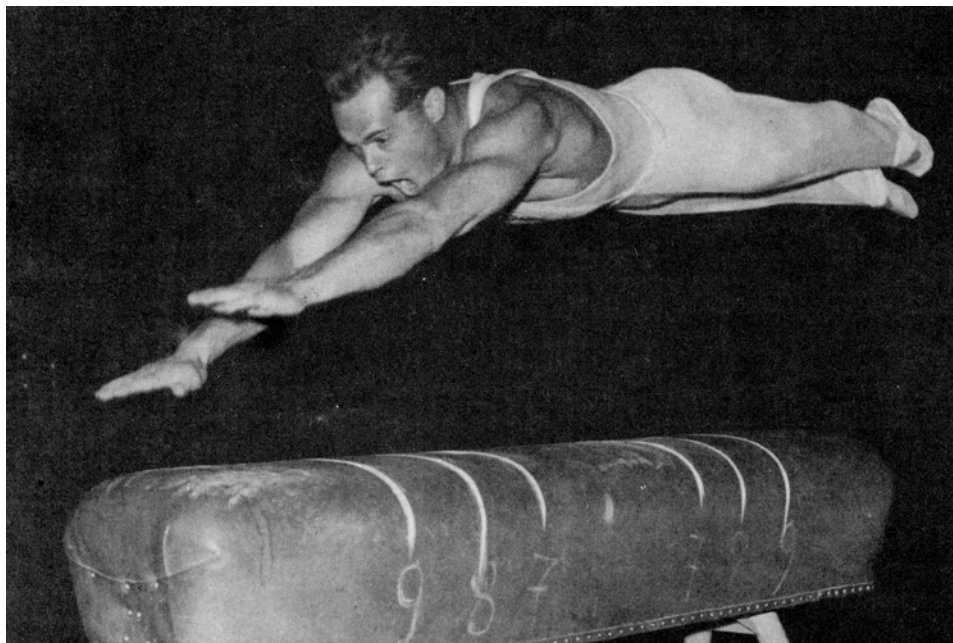
STELIANA NISTOR

DAN ODORHEAN

FREDERIC ORENDI

MARIA OLARU

RAREȘ ORZAȚĂ

IOANA PETROVSCHI

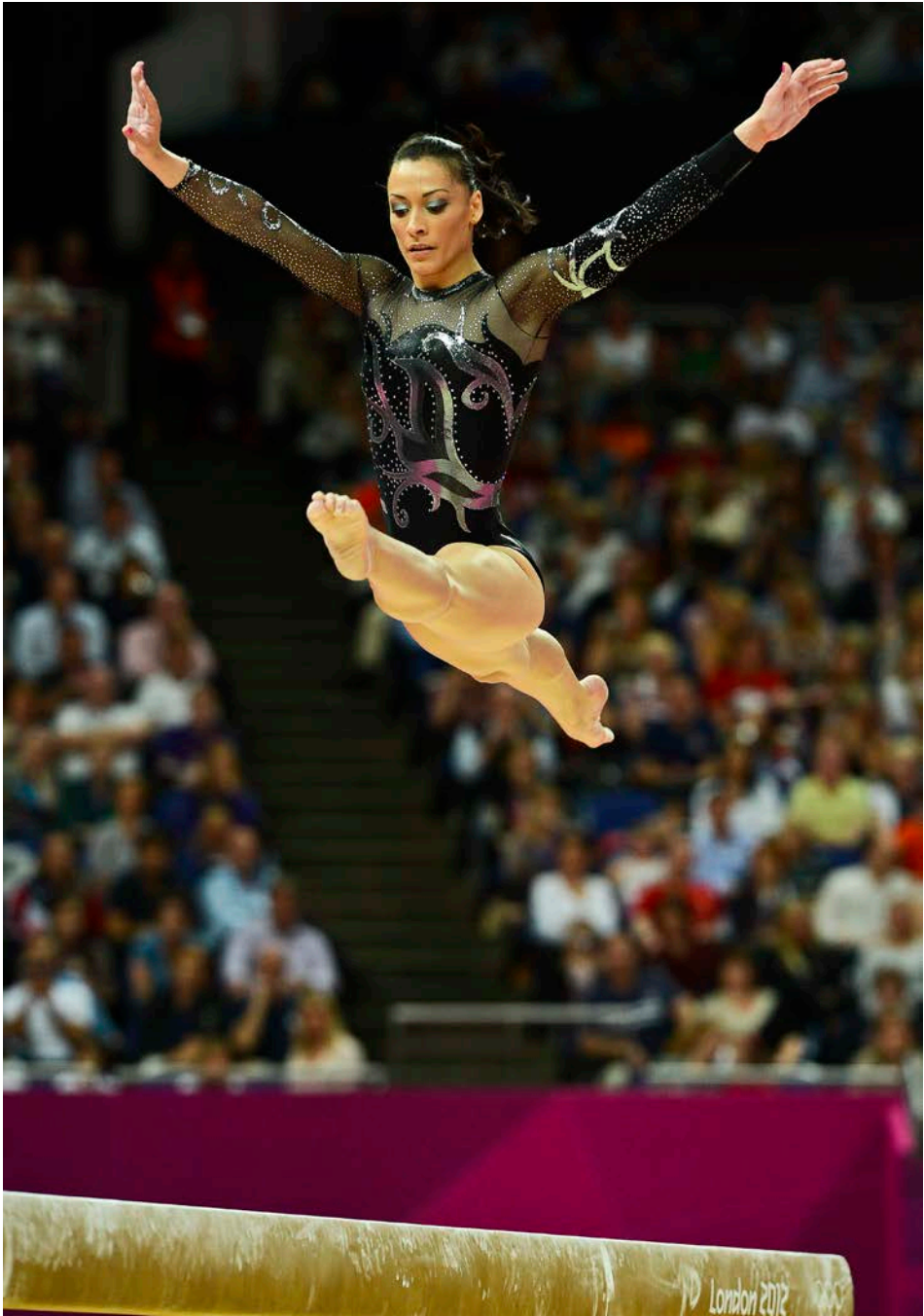
SIMONA PĂUCA

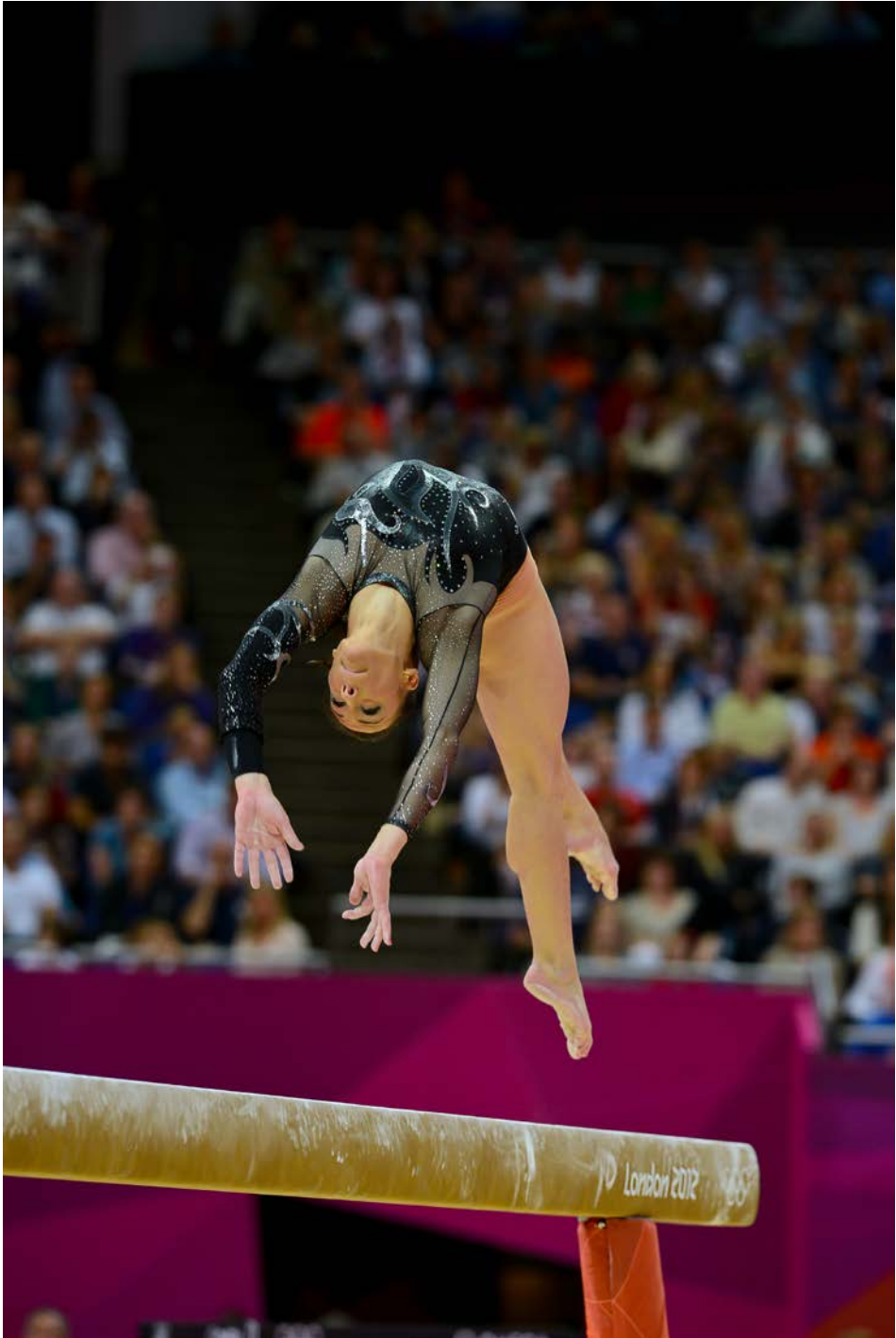

CĂTĂLINA PONOR

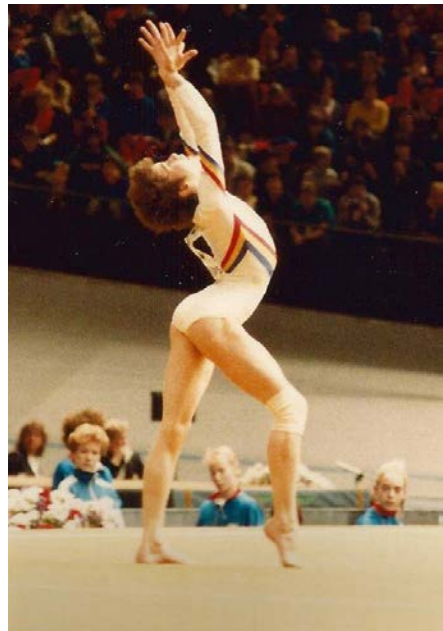
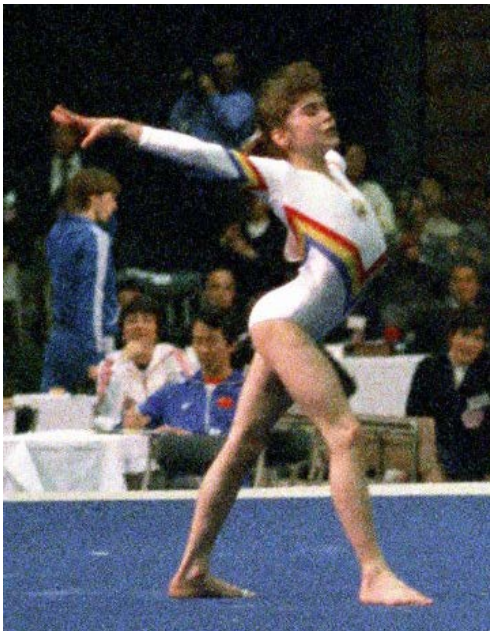

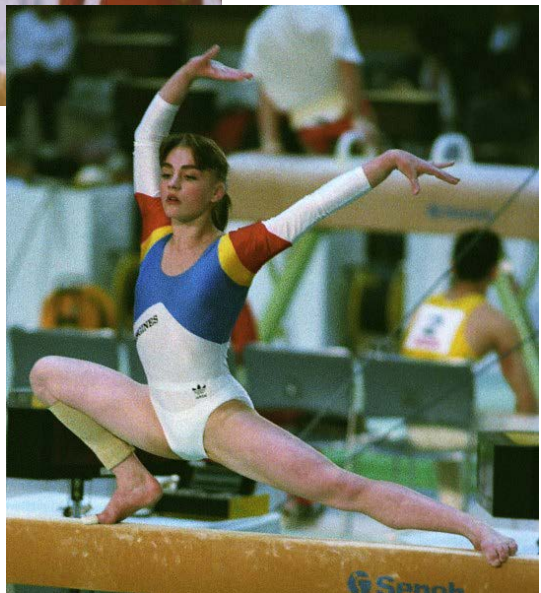
BATIZ POP

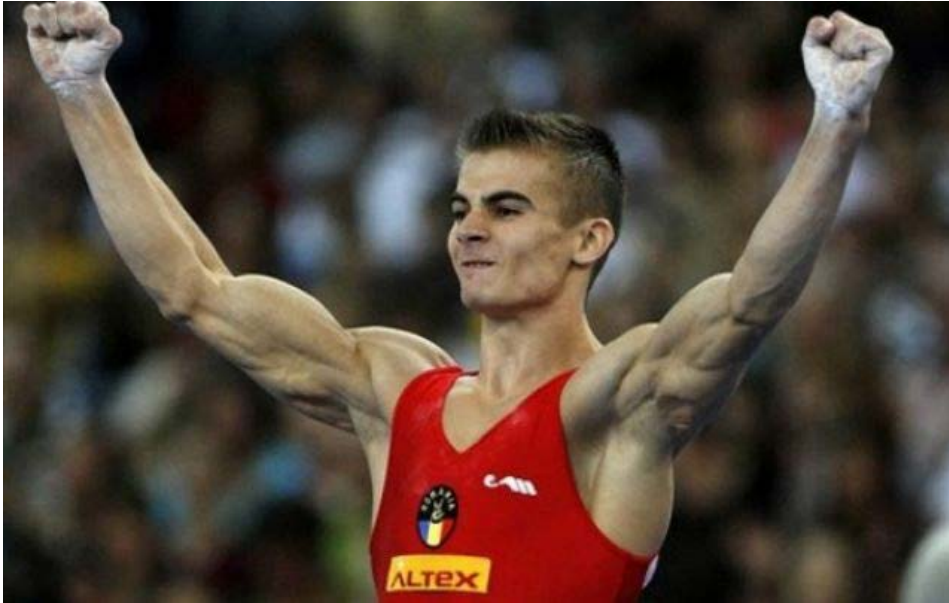
CELESTINA POPA

EUGENIA POPA

ILIE POPESCU

ANA PORGRAS

DAN POTRA

CLAUDIA PRESECAN

AMELIA RACEA

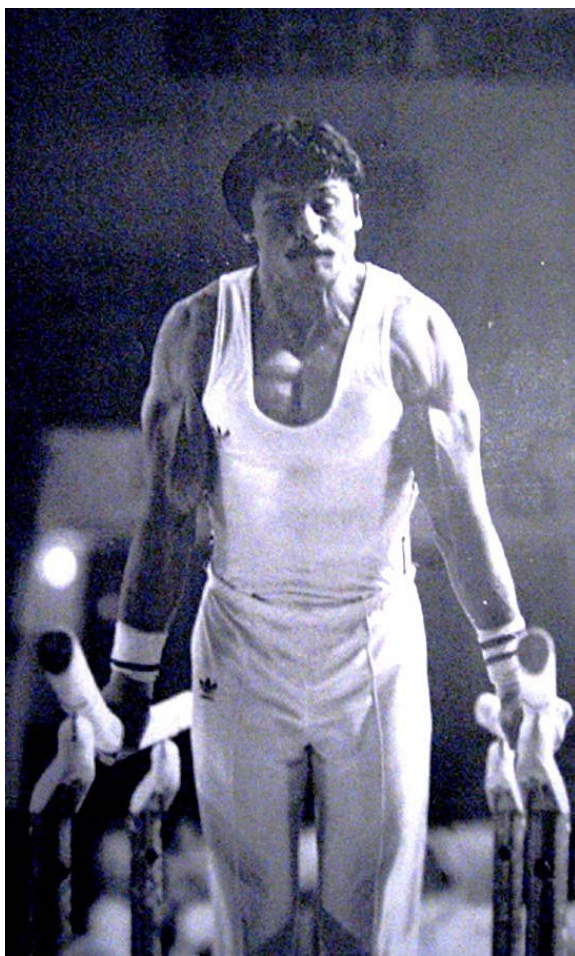
ANDREEA RĂDUCAN

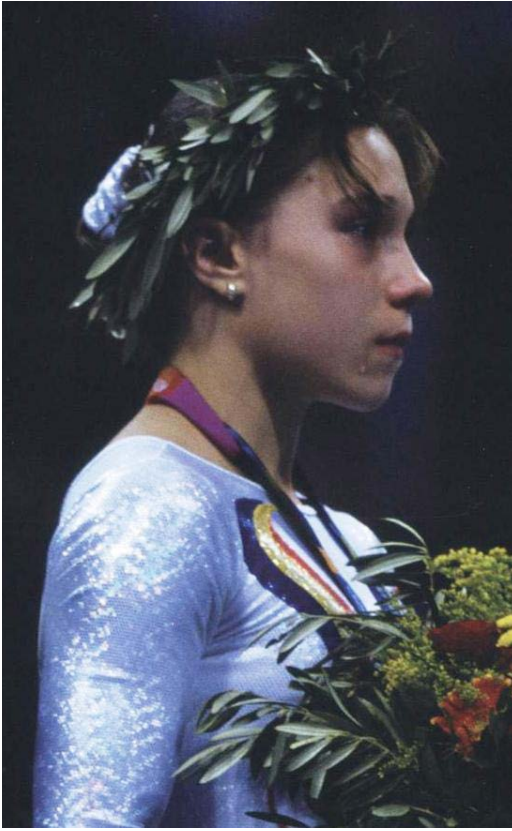

MARIAN RIZAN

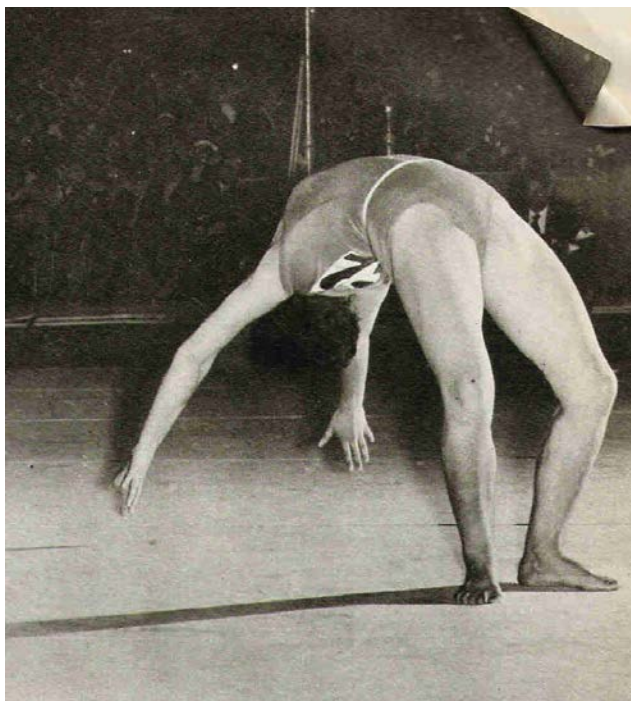

MONICA ROȘU

ELENA SĂCĂLICI

NISTOR SANDRO

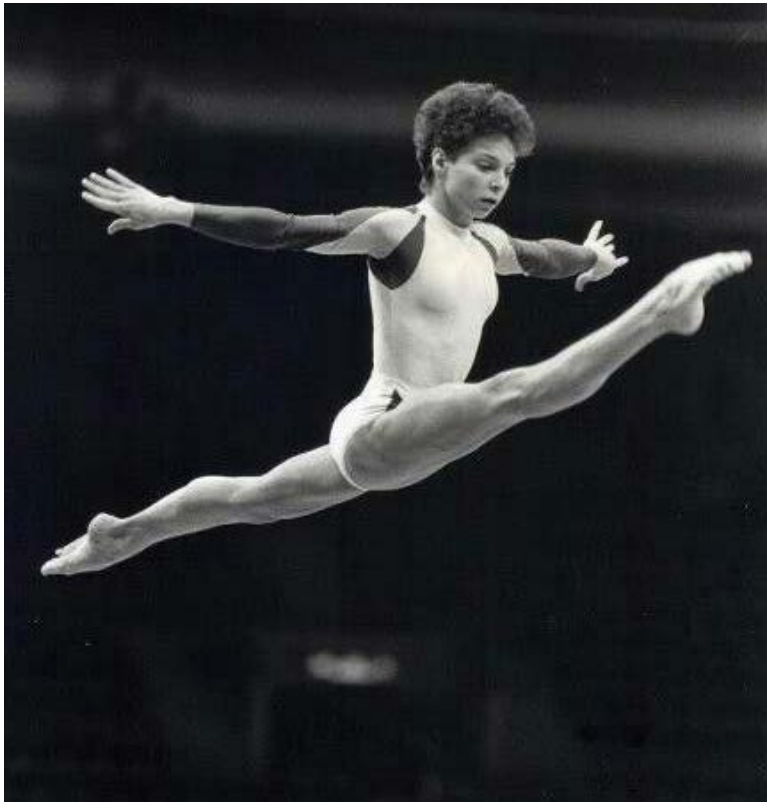
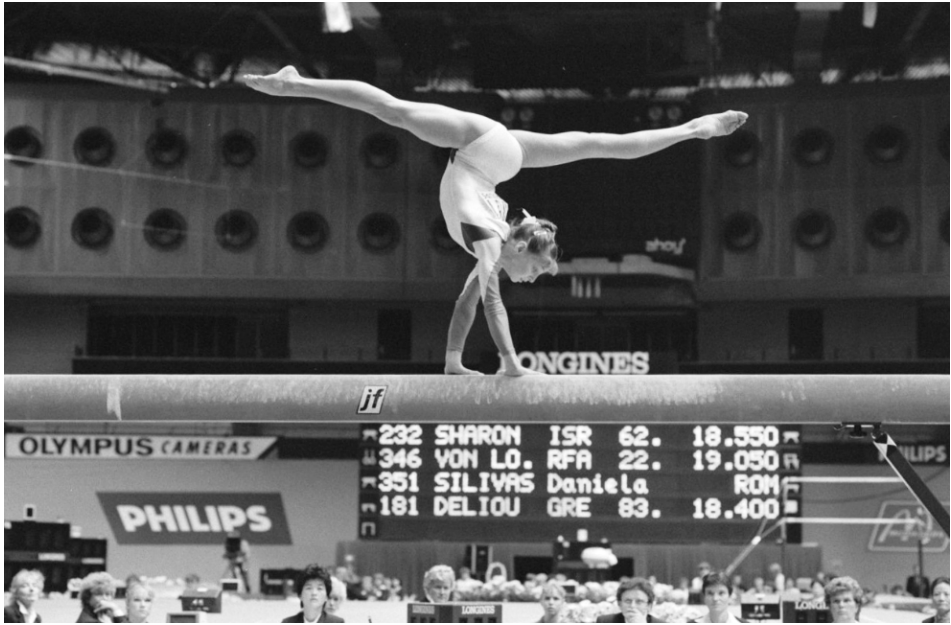

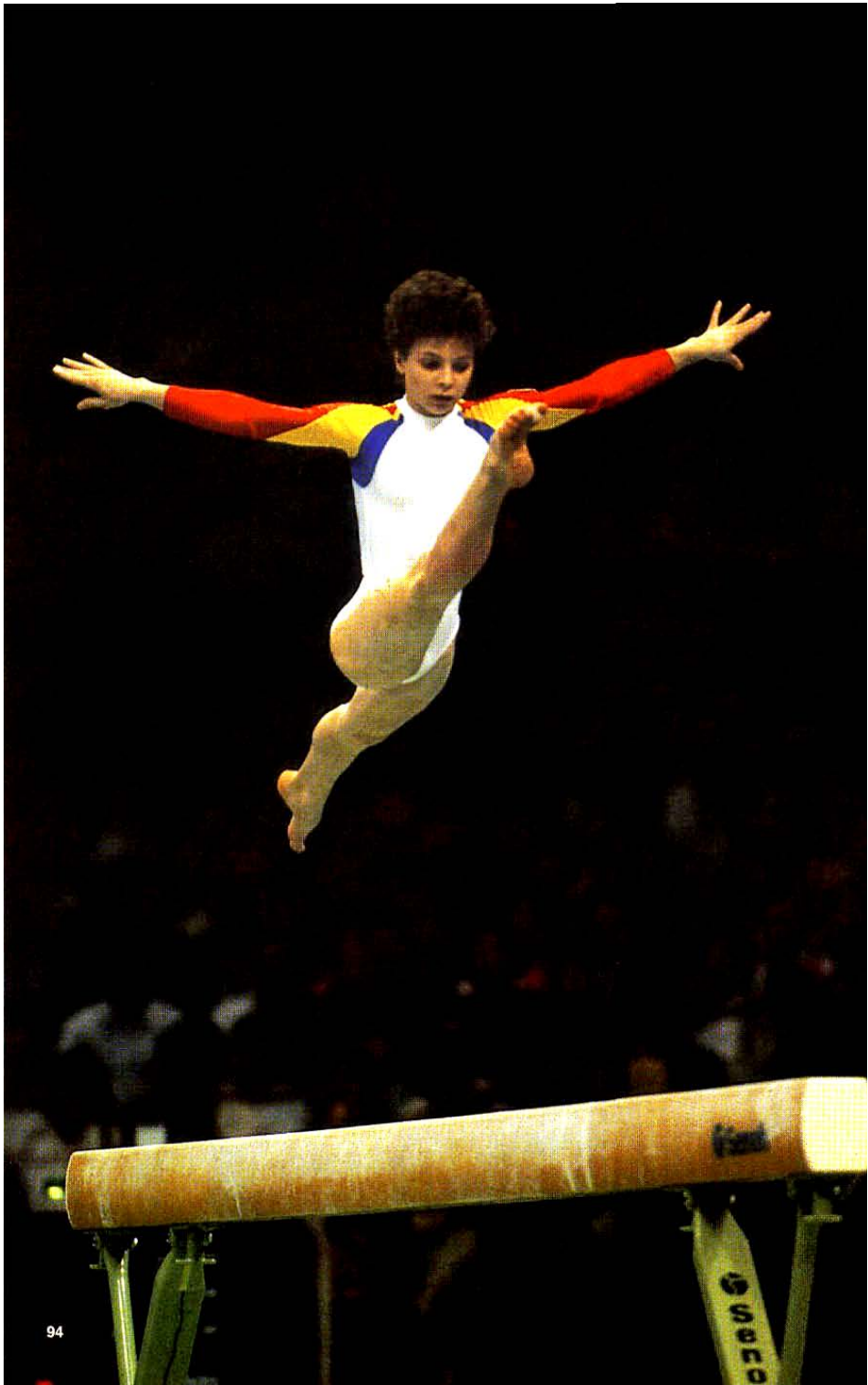
RAZVAN ŞELARIU

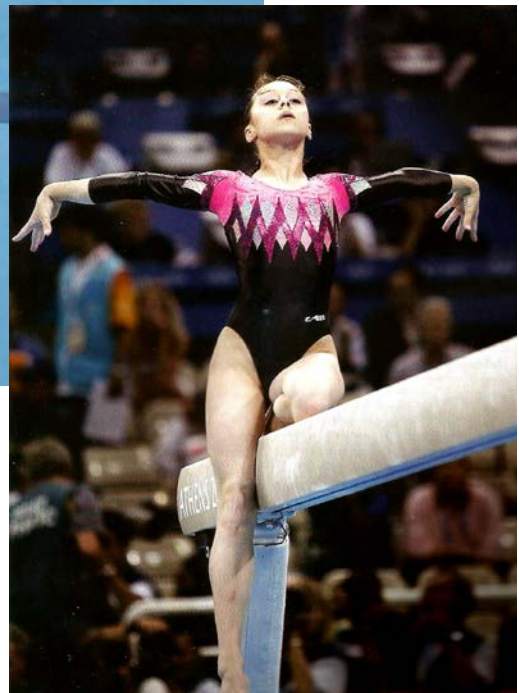

DANIELA SILIVAȘ

DANA SOFRONIE

ROBERT STĂNESCU

MARIUS TOBĂ

IOAN SUCIU

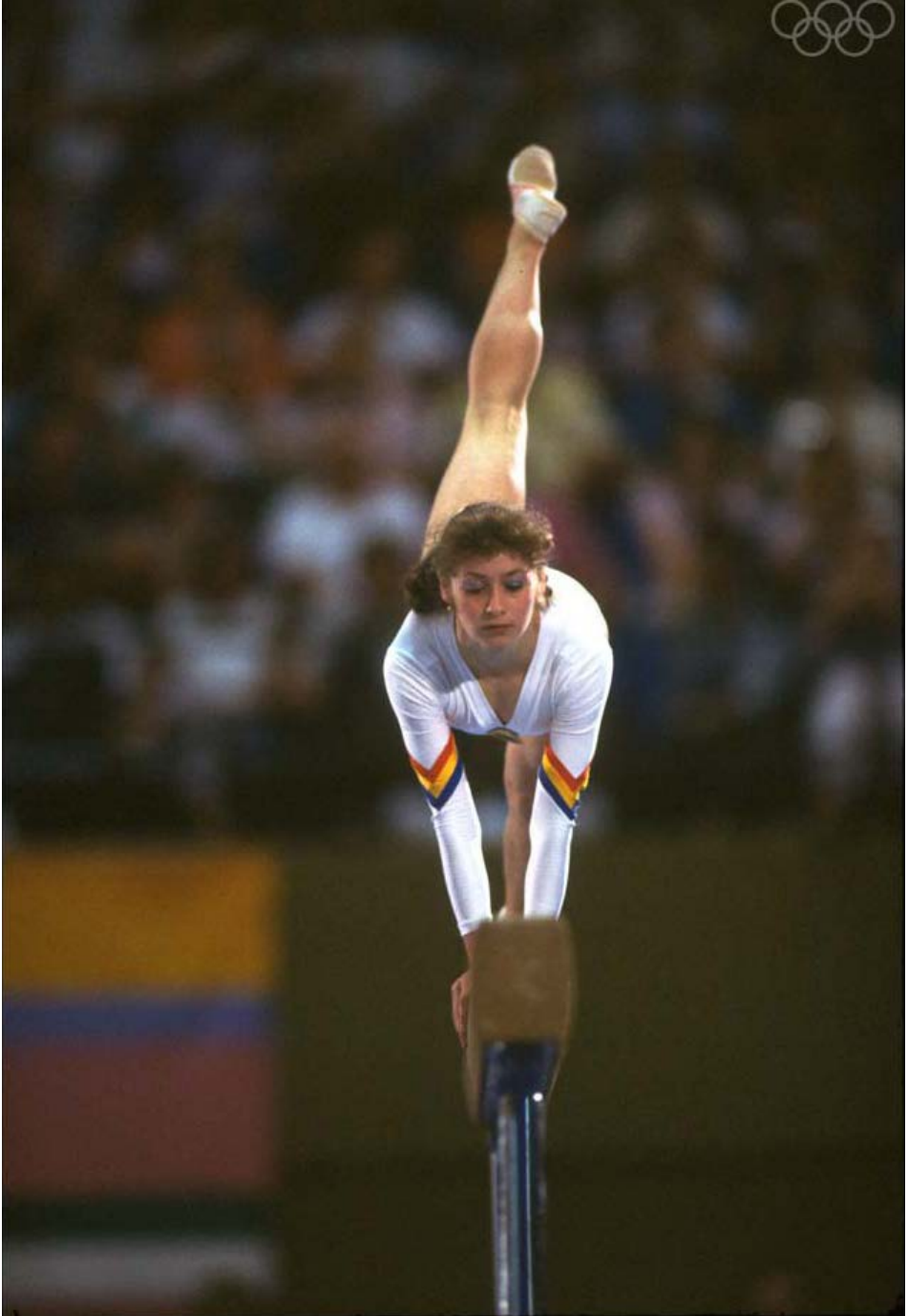

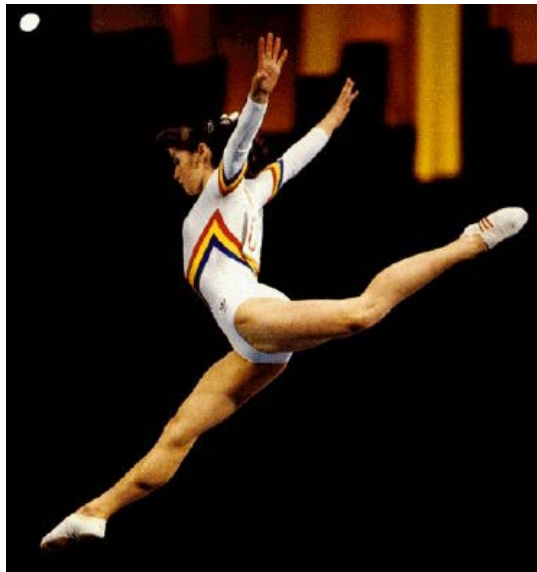

ECATERINA SZABO

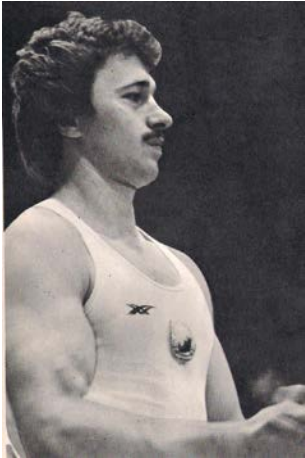
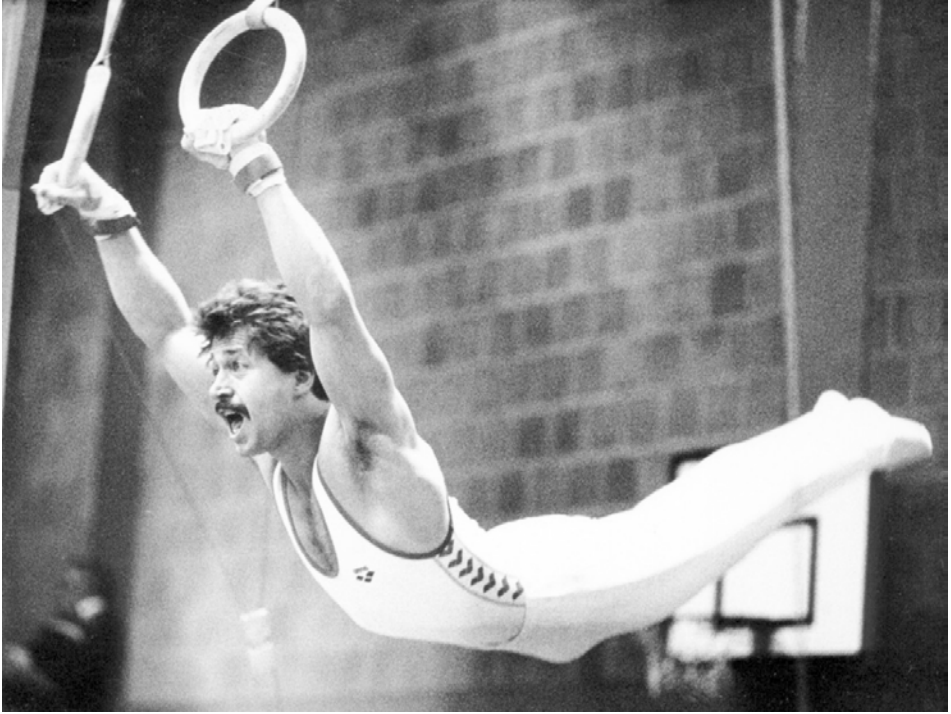

KURT SZILIER

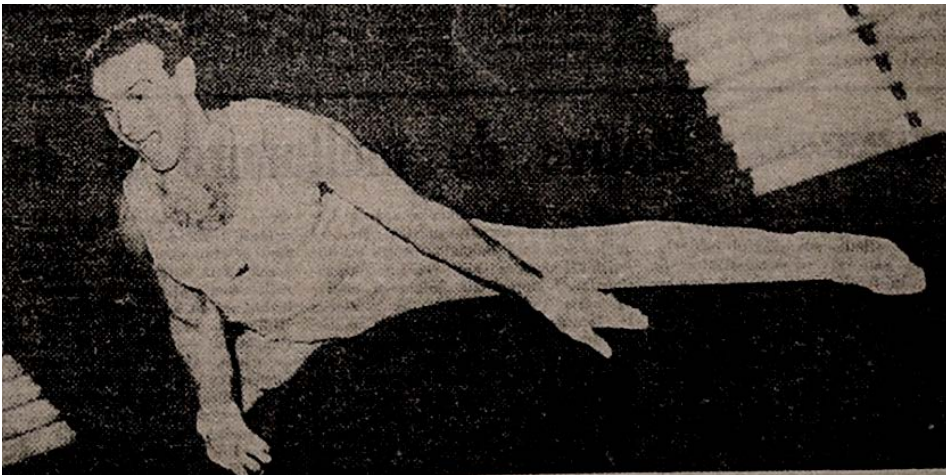
ANA MARIA TĂMÂRJAN

MĂDĂLINA TĂNASE

GHEORGHE TOHĂNEANU

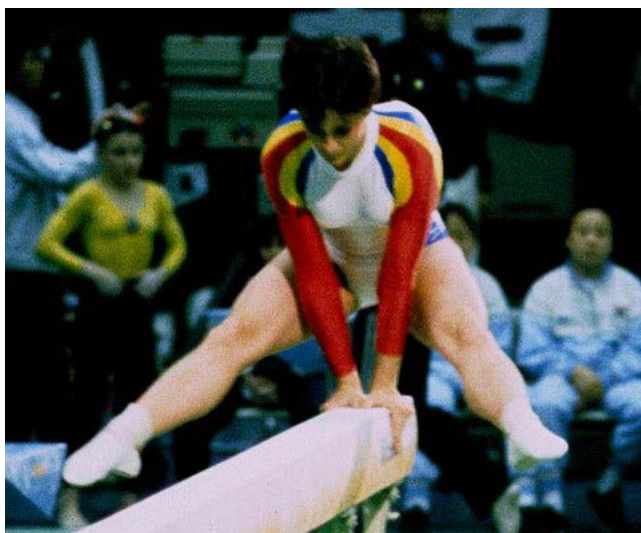

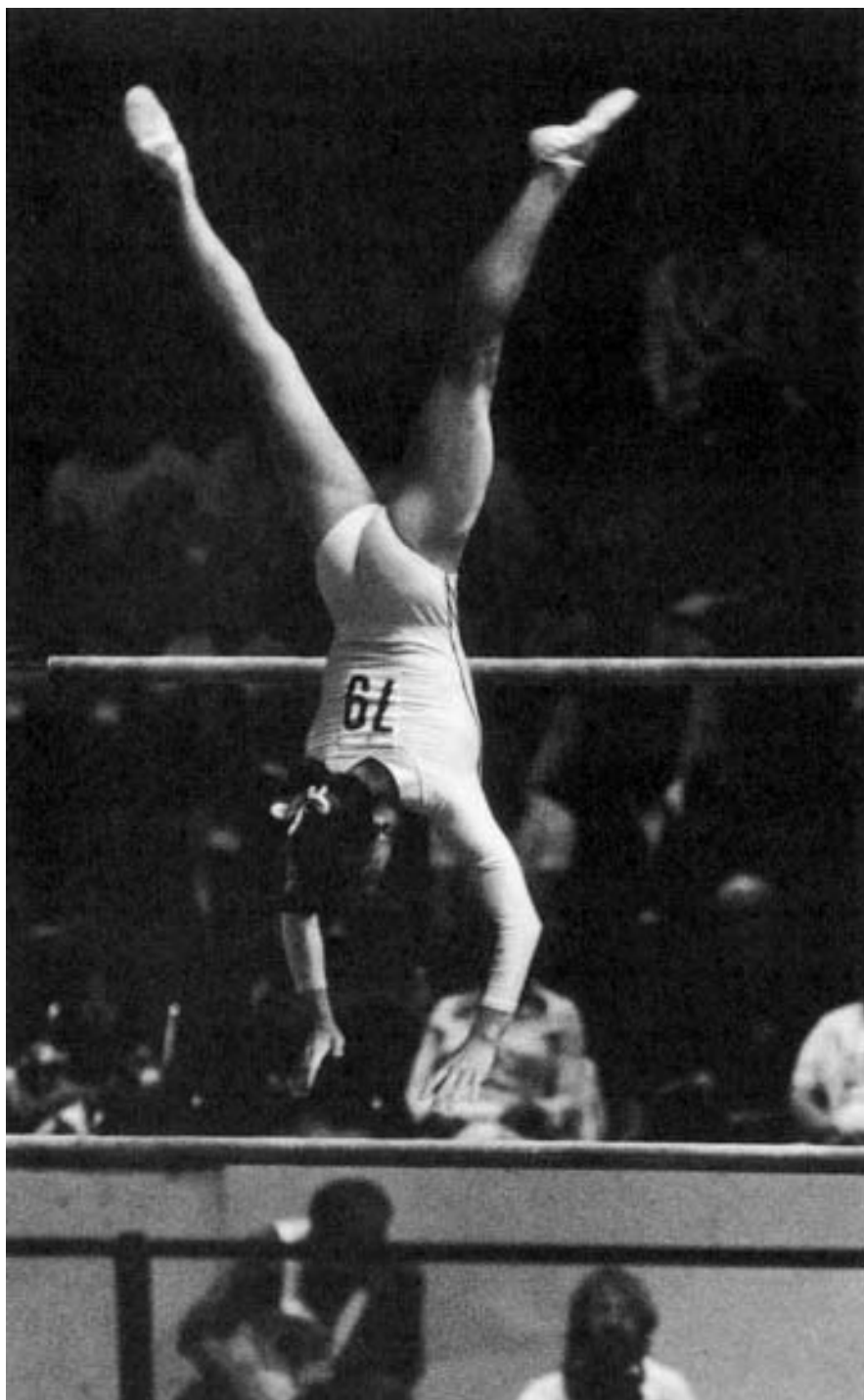
CORINA UNGUREANU

CAMELIA VOINEA

TEODORA UNGUREANU

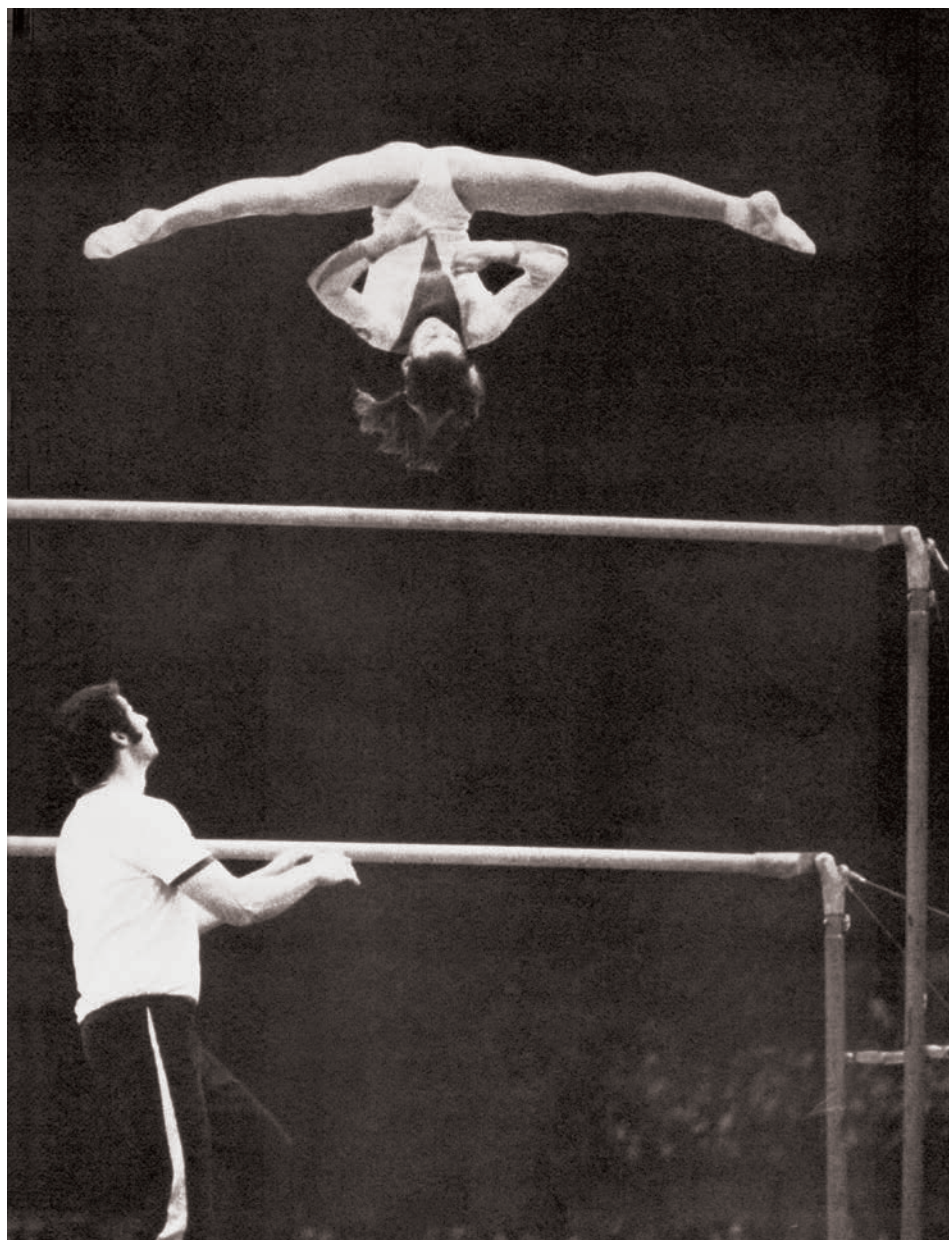

MARIUS URZICĂ

BELLA KAROLY

OCTAVIAN BELLU - MARIANA BITANG

MIHAI BRESTYAN

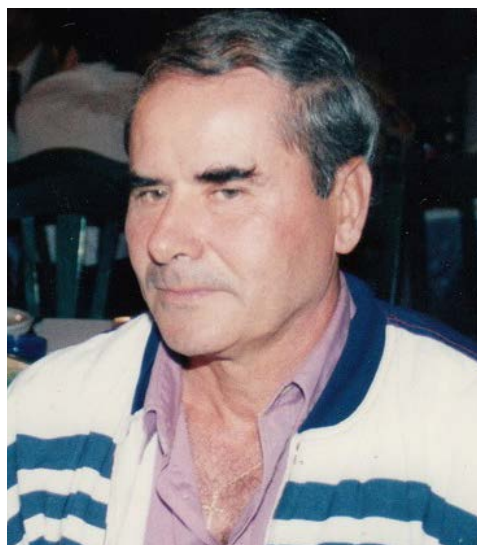
ADRIAN STAN

GHEORGHE GORGOI

MATEI STĂNEI

NICUȘOR PASCU

LUCIAN SANDU

NICOLAE FORMINTE

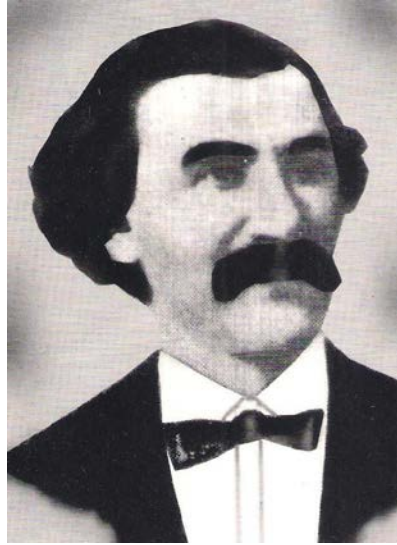

PERSONALITĂȚI

Spiru Haret

Gheorghe Moceanu

Nicolae Velescu

Albin Morariu

Maria Simionescu

Adrian Stoica

Nicolae Vieru

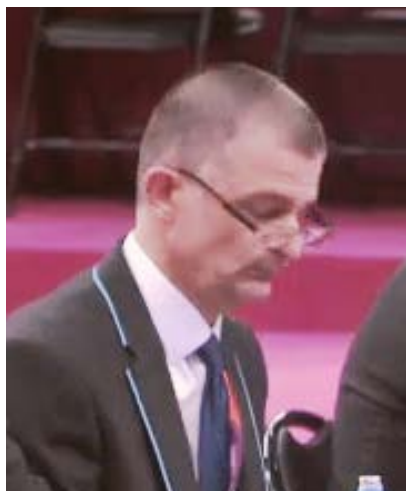

Anca Grigoraș

Mircea Apolzan

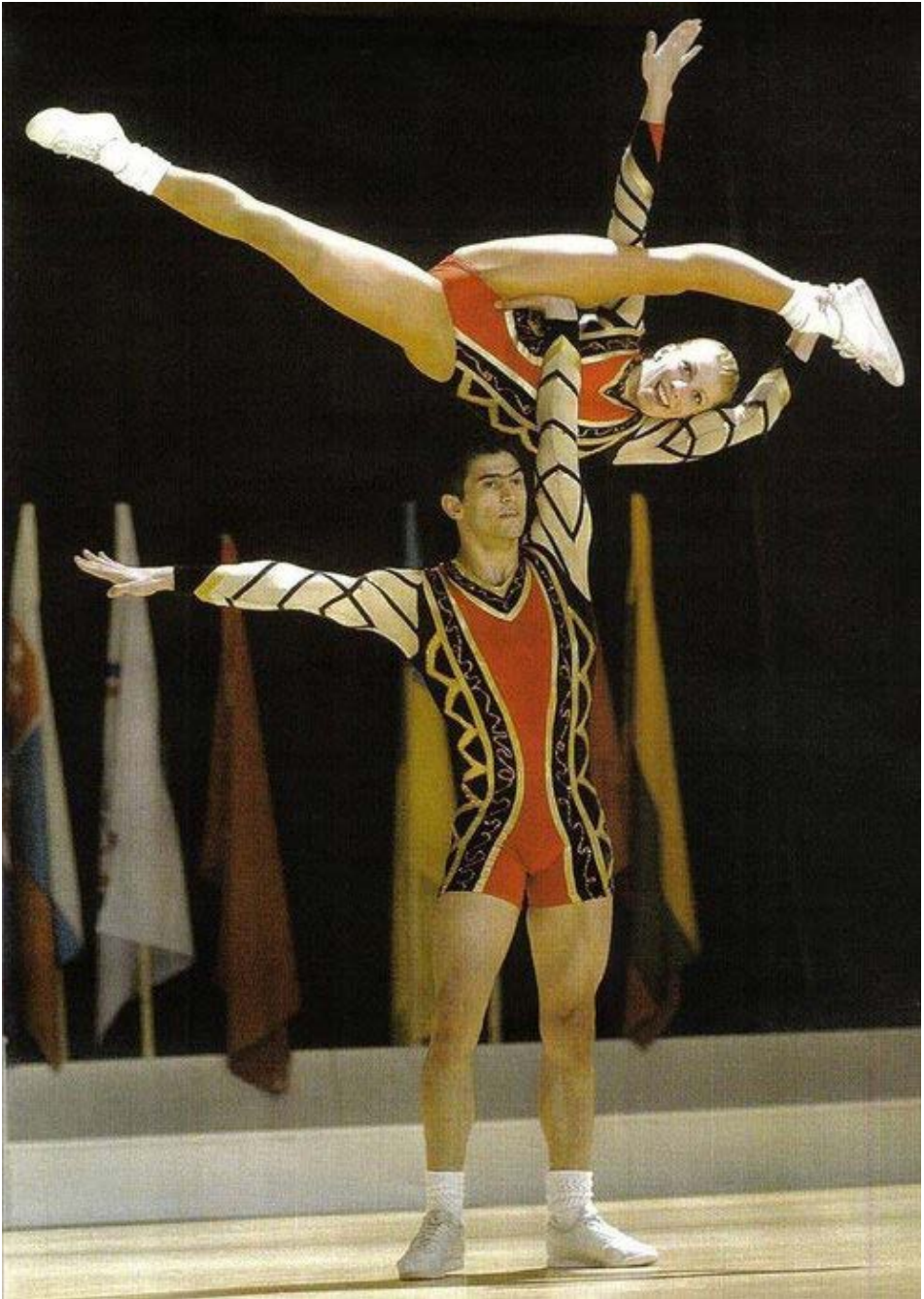
Anca Grigoraș

Mircea Apolzan

AEROBIC

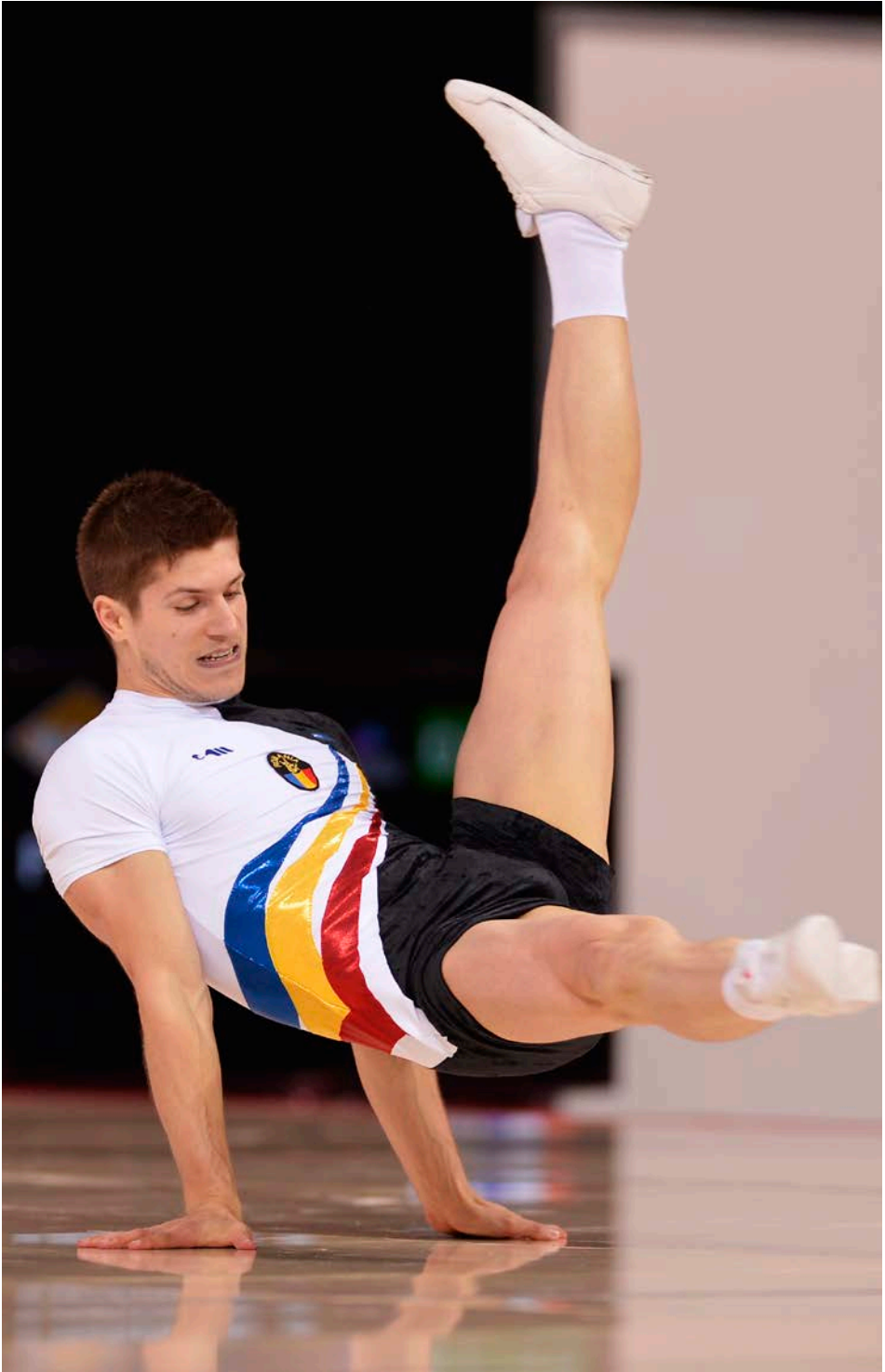

Cuprins

PREFAȚĂ (Adrian Stoica) / 5

URCÂND EVERESTUL GLORIEI / 6

De la „Gymnos”, moștenire... / 9

O misiune specială / 30

CAMPIONII DE ACASĂ / 47

Toamna Devenirii... / 49

„Gimnasticul Român...” / 75

De la „Sărbătorile Federale” la Campionatele Naționale / 280

„EPOPEEA OLIMPICĂ SE CITEȘTE CA UN ROMAN” / 393

Prețul fericirii de a fi-n Olimp / 395

O dorință, un vis, o chemare / 408

Aurul tineretului olimpic / 553

Citius... Altius... Fortius / 566

Lucrul cel mai greu e să te învingi pe tine / 582

GEOMETRII MONDIALE / 585

Și un secol a fost... / 587

Îmbrățișând universul / 601

COMORILE „BĂTRÂNULUI CONTINENT” / 809

Trezirea la viață / 811

București, prima stație... / 818

De la Campionate la „Jocuri” / 1054

RITMURILE VICTORIEI / 1067

Microbul lui Pasteur... / 1069

S-au aprins reflectoarele / 1075

Oxigenul vieții / 1113

DINCOLO DE LUMINA REFLECTOARELOR / 1125

„Ziditori” la edificiul gimnasticii / 1127

Gimnastica aerobică / 1199

MAGNA CUM LAUDE / 1205

Recunoașterea valorilor / 1207

Amânar? Drăgulescu? Silivaș? / 1216

„She’s Perfect” / 1220

Antrenori emerți / 1232

Maștri emerți ai sportului / 1233

Primii 10 sportivi / 1235

Arbitri internaționali / 1252

Locul unde se întâlnesc legendele / 1254

PODIUMURI / 1255

Jocuri Olimpice / 1257

Campionate Mondiale / 1280

Campionate Europene / 1314

Campionate Naționale / 1346

„Internaționalele” României / 1372

DESPRE... / 1381

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ / 1386

CRÂMPEIE DE IMAGINI / 1389

*Am încercat
să adun mărgelile risipite și să le înșir pe ața timpului gimnasticii,
cu grijă, cu migală, cu pasiune și dragoste;*

*Am încercat
să pun literă lângă literă, cuvânt lângă cuvânt,
în albe pagini, crâmpoie din auritul drum al gimnasticii*

*Am încercat
să scrijelesc inscripții pe
Columna Gimnasticii Românești,*

Pentru Dumneavoastră,

EMANUEL FÂNTÂNEANU

9 786066 164800